

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

סֵפֶר

לְקוּטֵי תְּפִלוֹת

לפי א-ב

לנורא תהלות, כלולים מכל טוב לבית ישראל, תפלות תחנונות ובקשות, וריצוים ופיוסים ווידויים והתעוררות גדול לנפשו, שיעורר האדם את עצמו לזכור את אחריתו, וכיסופים וגעגועים גדולים ועצומים להשי"ת, והשתוקקות נמרץ לעבודתו ולתורתו ית', כל תפלה כל תחינה כל בקשה המוכרח לכל איש ואיש אשר יודע את נגעי לבבו ומכאוביו, הכל כאשר לכל ימצא בתוך תפלות ובקשות הללו אשרי שיאחו בהם, לא ימושו מפך, קשרם על לוח לבך, למען תחכם באחריתך:

מיוסדים על אדני פו המאמרים הקדושים של הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן יסדם אחד המיוחד שבתלמידיו אשר יצק מים על ידיו הרב הגאון החסיד המפורסם מוריני ורבינו מאור עינינו אשר נשא אותנו כאשר ישא האומן את היונק מוהר"ר נתן זצוק"ל, ע"פ פקודתו של רבינו הגדול בעל המחבר הלקוטי מוהר"ן זצוק"ל, כמבואר בהקדמה לך נא ראה שמה:

הוצאת

“כולנו חברים”

052 4295938

054 9707896

madbekot.net

na-nach.net

nanach.net

ניתן לקנות ספרים להפצה במחירי עלות
להזמין ספר זה ושאר ספרים לכל מקום בעולם
לתרום ולהשתתף בהדפסת הספרים

מִפְתַּח הַסֵּפֶר

לְזַמְנֵי הַשָּׁנָה

100	לְיָמֵי תְּשׁוּבָה	הַקִּדְמָה
102	לְיוֹם י"ג מְדוּת	1	לְשֵׁבֶת
107	לְיוֹם כְּפוּר	33	לְרֹאשׁ הַדָּשׁ
111	לְסִכּוֹת	35	לְחֹדֶשׁ נִיסָן
118	לְאַתְרוּג	55	לְפֶסַח
119	לְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה	46	לְיָמֵי הַסְּפִירָה
120	לְשִׁמְחַת תּוֹרָה וְלִשְׂמִינֵי עֲצָרַת	47	לְל"ג בְּעֶמֶד
123	לְחִנּוּכָה	52	לְשָׁבוּעוֹת
126	לְז' אָדָר	54	לְבֵין הַמְּצֻרִים
161	לְפוּרִים	62	לְחֹדֶשׁ אֵלוּל
172	לְשֵׁשׁ רִגְלִים	78	לְחֹדֶשׁ תִּשְׁרִי
182	לְיָמֵים נוֹרְאִים	80	לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

סֵדֶר עֲרֻכִים וְעַל פִּי אִיב

260	אָמוּנַת חֲכָמִים	א
267	אָמֶת	187	אֵבֶרָה
276	אֲנַחָה	188	אֵהֶבָה
279	אֲרִיכַת יָמִים	190	אֲזִרְחִים
282	אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	192	"אֵיה"
	ב		194	אֵכִילָה
316	בְּגָדִים	218	אֵלְמָן
319	בוֹשָׁה	222	אָמוּנָה וּבִטְחוֹן

554	הַשְּׁגַת הַתְּכֵלִית	332	בְּזִיּוֹנוֹת
560	הַתְּבוּדָרוֹת	334	בְּחִירָה
580	הַתְּחִדְשׁוֹת	337	בַּיִת
585	הַתְּחִיּוֹקוֹת	339	בְּכִיָּה
589	הַתְּלַהֲבוֹת	341	בְּנִים
602	הַתְּנַשְׂאוֹת	356	בְּרִית
605	הַתְּקַרְבוֹת	422	בְּרִית מִלָּה
608	הַתְּקַשְׂרוֹת	ג	
622	הַתְּרַחֲקוֹת	423	גְּאוֹת וְעֵנּוּה
	ך	438	גְּזוֹרוֹת
630	וְדוּי	447	גְּלוֹת
	צ	ד	
	זוּוג - חֲתוּן	449	דְּבִקוֹת
647	• לְמִצּוֹא זוּוג	459	דְּבוּר
651	• זוּוג בְּקִרְשָׁה	486	דֵּינִים
655	• שְׁלוֹם בַּיִת	487	דַּעַת
658	• שְׂמֵחַת חֲתָן וְכֵלָה	491	דֶּרֶךְ
660	זְכָרוֹן	ז	
670	זְקֵנִים	497	הַכְּנַעַת הַיֶּצֶר הָרַע
671	זְרִיזוֹת	506	הַכְּנַעַת שְׁנָאִים
	ח	510	הַלְכוֹת
673	חֲכָמוֹת - חֲקִירוֹת	514	הַמְּתַקַּת הַדֵּינִים
704	חֲלִיצָה וְיִבּוּם	548	הַסְּתֵרַת פְּנִים
704	חֲלָקָה	551	הַשְּׁגָחָה - הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹת
706	חַן		

889	מִכַּח אֶל הַפֶּעַל	709	חֶסֶד
890	מְלָכוֹת	720	חֶסְדֵי ה'
891	מְלַמְּדִים	727	חֲצוֹת
892	מָמוֹן - פְּרָנְסָה	733	חֲשֵׁק
938	מְנַהֲיגוֹת		י
942	מְנִיעוֹת	735	יְחוּדִים
953	מְסִירַת נֶפֶשׁ	738	יְסוּרִים
955	מִקְוָה	743	יְרָאָה
956	מִקְשָׁה לְיֶלֶד	761	יְרִידָה
970	מְשִׁיחַ	762	יְשׁוּב הַדַּעַת
985	מְשַׁפֵּט	773	יְשׁוּעָה
	נ		כ
987	נְבוּאָה	784	כָּבוֹד
988	נְגִינָה	796	כַּח הַמְדַמָּה
999	נְדָרִים	799	כַּף זְכוֹת
1001	נְסִים	809	כְּפִירָה
1003	נְסִיעָה וְטַלְמוּל	816	כַּעַם - קְפָרוֹת
	ס		ל
1004	סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת	825	לְשׁוֹן הָרַע
1006	סְפָרִים		מ
	ע	833	מְזוּזָה
1010	עֲבוֹדַת ה'	835	מַחְלָקַת - מְרִיבָה
1015	עֲבָרָה	837	מַחְשְׁבָה - הִרְהוּר
1019	עוֹלָם הַבַּא	888	מִינְקַת

	ש	1024	עֵינִים
1269	שׁוּחַט	1034	עֲצָה
1270	שָׁנָה - חֵלוּם	פ	
1282	שְׁכָרוֹת	1049	פְּדִיּוֹן
1287	שָׁלוֹם	1058	פְּקִידַת עֲקָרוֹת
1319	שְׁמוֹת צְדִיקִים	צ	
1321	שְׂמֻחָה	1060	צְדִיק
1367	שָׁקָר	1135	צְדָקָה
	ת	1157	צִיצִית
1368	תְּאוֹת	1160	צְעָקָה בְּקוֹל
1377	תּוֹרָה	ק	
1436	תְּלִמִידִים	1165	קְבָרֵי צְדִיקִים
1440	תְּמִימוֹת	1169	קְרִיָּשָׁה
1450	תְּעִנִּית	1182	קְדוּשַׁת ה'
1457	תְּפִלָּה	1190	קְרִבְנוֹת
1514	תְּפִלִּין	1191	קְרִי
1523	תְּפִיסָה	1192	קִירוּב רְחוּקִים
1524	תְּקִנָּה	1209	• אֵשׁ הַמִּשְׁפָּט
1525	תְּשׁוּבָה	1218	• שִׁיר הַדָּשׁ
1571	סִפּוּר הַהִתְקַרְבוֹת	1227	• הַפְּצַת סִפְרִים
1571	סִפּוּר גַּם הַפְּתָק	ר	
1598	תְּקוּן הַכְּלָלִי	1228	רְחֻמָּנוֹת
		1236	רְפוּאָה
		1261	רְצוֹן וְכַסּוּפִין

הַקְדָּמָה

רַבְּנוּ וְזֵרָנוּ לְבִרְכָה (הוא אדמו"ר הגאון הקדוש אור הגנוז והצפון מוהר"ר נחמן וצ"ל בעל המחבר לקומי מוהר"ן) הִזְהִיר אוֹתָנוּ כַּמָּה פְּעָמִים, בְּכַמָּה מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת לַעֲשׂוֹת מֵהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת. וְאָמַר: שְׁנַעֲשֵׂה מְזֵה שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה. וְאָמַר: שְׁעֵדִין לֹא עָלוּ שְׁעֵשׂוּעִים כִּי אֵלּוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּמוֹ אֵלּוּ הַשְּׁעֵשׂוּעִין שְׁנַעֲשִׂין מֵתְּפִלוֹת אֵלּוּ שְׁעֵשׂוּשִׁים מִן הַתּוֹרוֹת. וְעוֹד דִּבֵּר מְזֵה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים עִם כַּמָּה וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם:

אָמְנָם לֹא בָּאָר הָעֵנִין הַיָּטִב אִיךָ הִיְתָה פְּנִיתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּזֶה, אִךָ מִכָּלֵל דְּבָרָיו הַבְּנוּ, שְׁעָקָר פְּנִיתוֹ הִיְתָה בְּפִשְׁטוּת, שְׁנִשְׁתַּדֵּל לַעֲנִן בַּתּוֹרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת שְׁגָלָה לָנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל פְּנִית אוֹתָהּ הַתּוֹרָה לְמַעֲשֵׂה, (כִּי זֶהוּ הָעָקָר, כִּי לֹא הַמְּדַרְשׁ הוּא הָעָקָר אֲלֵא הַמַּעֲשֵׂה, כַּמְבָאָר אֲצִלְנוּ כַּמָּה פְּעָמִים, שְׁכָל עָקָר פְּנִית רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא וְזֵרָנוּ לְבִרְכָה בְּכָל הַתּוֹרוֹת שְׁגָלָה, הִיְהִי הַכֵּל רַק בְּשִׁבִיל הַמַּעֲשֵׂה, שְׁנִשְׁתַּדֵּל וְנִתְאַמֵּץ וְנִתְחַזַּק בְּכָל עוֹ לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם בְּכָל הַנֶּאֱמָר בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה), וְנִחְשֹׁב דְּרַבְּנוּ כַּמָּה אָנוּ רְחוּקִים מֵאֵלּוּ הַדְּבָרִים הַמְּזוּכָרִים בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה, וְנִתְפַּלֵּל וְנַעֲתִיר לְה' בְּרַבּוֹי הַפְּצוּרוֹת וּבִקְשׁוֹת וְתַחֲנוּנִים שְׁיִרְחֵם עָלֵינוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרְבֵנוּ בְּרַחֲמוֹ הַמְּרַבִּים, שְׁנִזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל מַה שְׁנֶאֱמָר שֵׁם בְּאוֹתָהּ הַתּוֹרָה, וְנִשְׁפָּךְ שִׁיחֵנוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים שֵׁם, שְׁנִזְכֶּה לְקַיֵּם וּלְהַגִּיעַ אֲלֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת:

וּמִי שְׁזוֹכָה לַעֲסֹק בְּזֶה, לַעֲשׂוֹת מֵהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת בְּנוֹכַר לְעִיל, בְּנֹדָאֵי יוֹכֵל תְּמִיד לְפָרֵשׁ שִׁיחֵתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ יִשִּׁיחַ עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, כִּי אִף עַל פִּי שְׁבַתְחָלָה יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂיִדְמָה לוֹ שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת אֵינָה מְדַבֶּרֶת מִהַכְּרַחֲיוֹת שְׁלוֹ, וּמֵהַחֲסוּרוֹת וְהַפְּגָמִים שְׁלוֹ בְּאוֹתוֹ הָעֵת, אִף עַל פִּי כֵּן בְּשִׁיתְחִיל לְדַבֵּר עַל יְדֵי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה בְּנֹדָאֵי יַעֲזְרֶהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִכּוֹל לְהַכְנִים כָּל שִׁיחֵתוֹ שֵׁם, וְאֵת

כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ יוּכַל לְפָרֵשׁ עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, כִּי דְבָרֵי רַבְּנֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הֵם כְּלָלִיּוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה כְּלוּלָה מִכָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וּמְכַלִּיּוֹת יִשְׂרָאֵל וּמְכַלִּיּוֹת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְכָל אָדָם כְּמוֹת שֶׁהוּא, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית מִדְּרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית דִּיּוּמָא הַתַּחְתּוֹנָה, הַפֶּל פֶּאֶשֶׁר לִפְלֵ, מִרִּישׁ כָּל דְּרָגָין עַד סוּף כָּל דְּרָגָין כְּלָם יְכוּלִים לְמַצֵּא עֲצָמָם עִם כָּל בְּחִינוּתֵיהֶם בְּתוֹךְ כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה שֶׁל רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְעַל כֵּן עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה יוּכַל כָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ יִהְיֶה אִיךְ שִׁיחֶיהָ:

וְגַם עַל פִּי פְּשׁוּטֵי יְכוּלִים לְהַבִּין זֹאת, שֶׁיְכוּלִין לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, לְמַשָּׁל, הַתּוֹרָה בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר (בְּסִימָן ה') בְּלִקְוֵי מוֹהַר"ן א'), שְׁמֹתֶחֱלֵת כִּי חֵיב כָּל אָדָם לֹמַר בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, נִמְצָא כְּשֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא בְּשִׁבְלֵי צְרִיךְ אֲנִי לְרְאוֹת בְּכָל עֵת בְּתַקּוֹן הָעוֹלָם וּלְמֵלֵאת חֶסֶד הָעוֹלָם וְלִהְתַּפְּלֵל בְּעִבּוּרָם וְכו', וְצְרִיכִים לִידַע אִם הוּא קָדָם גְּזַר דִּין אוֹ אַחַר גְּזַר דִּין כִּי לִידַע אִיךְ לְהַתַּפְּלֵל וְכו' עַיֵן שָׁם, וְהִנֵּה מִהַתּוֹרָה הַזֹּאת דְּבַר רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּעֲצָמוֹ עִם אֲנָשִׁים מְאֻנְשֵׁי, לְעִנּוּ תַּפְּלָה, שֶׁהַזְּהִיר אוֹתָם לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תַּפְּלוֹת, וְלַפְּדוֹ אוֹתָם סִדֵּר תַּפְּלָה, וְתַפְּס לָהֶם לְדוּגְמָא תּוֹרָה הַזֹּאת, וְהוֹרָה אוֹתָם בְּפִשְׁטוּת, שִׁיִּתְחַלּוּ לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמָם כַּמָּה הֵם רְחוּקִים מִכָּל זֶה, כִּי כָּל אֶחָד מִחֵיב לֹמַר כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי, וְלִהְתַּפְּלֵל עַל חֶסֶד הָעוֹלָם, וְלִידַע אִם הוּא קָדָם גְּזַר דִּין אוֹ לְאַחַר גְּזַר דִּין, וְאִם כֵּן עֲתָה יִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ כַּמָּה הוּא רְחוּק מִכָּל זֶה, וְיִתַּפְּלֵל וְיַעֲתִיר לְשֵׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיִּבְּהַ לְהַגִּיעַ לְכָל זֶה, וְשָׂאֵלוֹ אוֹתוֹ אֹ, כִּי אֵין זֶה צְרִיךְ לָנוּ עֲכָשָׁיו כִּי אֲנוּ רְחוּקִים עֲכָשָׁיו לְהַתַּפְּלֵל עַל זֶה לְפִי מִדְּרָגְתֵינוּ עֲכָשָׁיו, הַשִּׁיב לָהֶם, הֲלֹא יִשְׁמְעוּ אֲזִנֵּיכֶם מִה שֶׁפִּיכֶם מְדַבֵּר בְּתוֹרָה הַזֹּאת, כִּי הֲלֹא מְבַאֵר כָּאֵן, שֶׁכָּל אָדָם מְחִיב לֹמַר כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי, וְאִם כֵּן הַחֵיב

מִפֶּלַע עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּהִכָּרְתָּ וְאִינוּ יָכוֹל לִפְטֹר עֲצָמוֹ מִזֶּה וְכוּ',
בְּדַבְרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּעֲצָמוֹ:

וְהִנֵּה בְּאֵמֶת אִם יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו כְּפִשְׁוֹטוֹ, עַל פִּי הַדְּרָךְ
הַמְבֹאָר פֶּאֶן כְּפִשְׁוֹטוֹת, בְּנֻדְאֵי יוֹכֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ,
עַל פִּי דְרָךְ זֶה עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה. כִּי אִפְלוּ אִם יִהְיֶה הַפְּחוּת
שְׁבִשְׁבִילֵי וְהַקֵּל שְׁבִקְלִים, וְאִפְלוּ אִם עֵבֶר מִה שְׁעֵבֶר חֵם וְשִׁלּוּם, אִם
יִתְעוֹרֵר בְּאֵמֶת לְשׁוֹב אֶל י"י, וְיִתְחִיל לְשַׁפֵּךְ שִׂיחוֹ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹכֵל
לְפָרֵשׁ עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, כִּי יִתְחִיל לֹאמֹר בְּמִרְ נַפְשׁוֹ,
הֲלֹא בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּי כִּךְ הִזְהִירוּ אוֹתָנוּ חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה
שֶׁהוּא חַיִּיב עַל כָּל אָדָם לֹאמֹר כִּךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי,
וְכִמָּה וְכִמָּה אֲנִי רְחוֹק עֲכָשְׁיוֹ מִזֶּה. וְאַף שִׁידְמָה לְפִי דַעְתּוֹ שֶׁהוּא רְחוֹק
מְאֹד מְאֹד מִזֶּה בְּלִי שְׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר אֵין רָאוּי לוֹ לְדַבֵּר כָּלֵל מִזֶּה
שְׁבִשְׁבִילֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, לְפִי מְדַרְיָתוֹ הַפְּחוּתָהּ וְהַשְׁפָּלָה שִׁידְעֵ בְּנַפְשׁוֹ,
אֵף עַל פִּי כֵּן אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא יוֹכֵל לְשַׁפֵּךְ שִׂיחוֹ בְּיוֹתֵר, כִּי הֲלֹא
בְּאֵמֶת לְאֵמֶת בְּנֻדְאֵי הַחַיִּיב עֲלָיו לֹאמֹר כִּךְ שְׁבִשְׁבִילֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁאֲמָרוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה: חַיִּיב כָּל אָדָם לֹאמֹר וְכוּ', כָּל אָדָם דִּיקָא
יִהְיֶה מִי שִׁיחָהּ, רַק שֶׁהוּא נִתְרַחַק כָּל כִּךְ עַד שֶׁקִּשָּׁה לוֹ לְדַבֵּר מִזֶּה, אִם
כֵּן אֵיפּוֹא אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא, יִשְׁפֹּךְ לְבוֹ כַּפָּיִם נֹכַח פְּנֵי י"י,
כְּשִׁיִּסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ כְּמָה הוּא רְחוֹק מִזֶּה עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו וְכוּ', וְדִיקָא עַל
יְדֵי זֶה יִכְנַס בְּדַבְרִים עַד שִׁיּוֹכֵל לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ כָּל לְבוֹ, אֵת כָּל נִגְעֵי לְבָבוֹ
וּמְכֹאֲוֵי נַפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ הָעֵת, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּכָל דְּבַר וְדְבַר מִתּוֹרָה הַזֹּאת,
כִּי אַחֲרַי כִּךְ יִסְתַּכַּל לְהִלָּן בְּתוֹרָה הַזֹּאת, שְׁמִבְאָר שָׁם אֵיךְ לִידַע בֵּין קִדְּם
גְּזַר דִּין לְאַחַר גְּזַר דִּין, הוּא עַל יְדֵי שְׂמִחָה שֶׁל מִצְוָה לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוָה
בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מִהַמִּצְוָה בְּעֲצָמָה כו' עֵינֵי שָׁם, וְיִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה,
וְלִהְיֶתֶכַּל עַל עֲצָמוֹ כְּמָה הוּא רְחוֹק מִזֶּה, וְיִטְעוֹן טַעֲנוֹת וְהַפְּצָרוֹת לִפְנֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיּוֹפְהוּ לְהַגִּיעַ לָזֶה וְכִמּוֹ כֵּן לְהִלָּן יוֹתֵר, שְׁמִבְאָר שָׁם אֵיךְ

לזכות לשמחה וכו' שהוא על ידי רעמים על ידי שמפשימין עקמומות
שבלב וכו' ורעמים הם התפלה בכח וכו' ולזכות לזה צריכין לפנות המוח
ממחשבות זרות מחמין שלא יחמין את מוחו בתאות והרהורים, ויגער
במחשבות זרות כמו שכתוב: גער חית קנה וכו' שנה בחינת מצה וכו',
וצריך לשמור עצמו מידאות חיצוניות וכו', והעקר לשמור עצמו מחמין
שלא יחמין מחשבתו בשום מחשבה חיצונה כלל וכו', וצריך שיהיה לו
אמונת חכמים ולהאמין שכל המחלקת שיש בין הצדיקים השלמים הוא
רק בשבילו, כדי שיקח לעצמו תוכחה ומוסר על שפגם במפי מוח, שעל
זה נאמר כל באיך לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים, כדי שיוכה לשוב
ממות לחיים מחמין למצה וכו' ועל כן אסור לו שיהיה קשה לו שום
קשיא על המחלקת שבין הצדיקים האמתים, רק להאמין בכלם באמונה
שלמה וכו'. עין שם כל התורה הנזכר לעיל, והנה על כל הדברים האלה
צריך לשפך שיחו בתחנות ובקשות הרבה שיוכה להגיע לכל זה, כי
כמה וכמה תפלות ותחנות צריך האדם להתפלל לשיוכה לפנות המוח
ממחשבות זרות והרהורים ושלא יחמין את מוחו בתאות ובחכמות
חיצוניות והרהורים חס ושלום, כי כמעט כל אדם גלכד בזה מאד,
וצריכין לבקש הרבה מהשם יתברך להנצל מזה ושיוכה למחשבות זרות
וקדושות, וכן כמה צריכין להתפלל לזכות לתפלה בכונה ובכח וכו'
וכיוצא בזה בכל הדברים הנאמרים שם בתורה הזאת, וכן בכל תורה
ותורה, ומשפיל על דבר יוכל להבין מעצמו דברים הרבה מתוך דברים
אלו, וגם כי הפא לטהר מסייעין לו מן השמים, ואם יבין לבו יהיה השם
יתברך בעזרו וזמין וישלח לו דבורים הרבה בפיו, שיוכל לפרש כל לבבו
בכל עת על ידי כל מאמר ומאמר:

על-כן מי שרוצה לחום על נפשו ולהסתפל על תכליתו הנצחי באמת
לאמתו ורוצה להתקרב לשם יתברך באמת, וזה ידוע וברור
שאי אפשר להתקרב לשם יתברך דהינו לשבר ולכפול כל המדות רעות

ולזכות לכל המדות טובות, וליקח בדרךיו יתברך, זה אי אפשר כי אם
 על ידי תפלה ותחנונים ושועה וזעקה וזעקה לשם יתברך ימים ושנים
 הרבה, וכל הצדיקים והקשרים אמתים לא זכו למדרגתם כי אם על ידי
 זה, על ידי תפלה ותחנונים, כמבאר אצלנו כבר כמה פעמים, אבל גם
 זה בעצמו קשה וכבד לאדם, דהינו להרבות בתפלה ותחנונים, כי על פי
 רב אין מלה בלשונו לדבר ולפרש שיחתו, אבל על פי הדרך הנזכר
 לעיל, לעשות מהתורות תפלות כנזכר לעיל, על ידי זה בקל יוכל לפרש
 כל אשר עם לבבו כנזכר לעיל. אך גם על זה יש מניעות וכבודות הרבה,
 כי לאו כל אדם בקי כל כך בדברי רבנו זכרוננו לברכה, עד שיוכל
 לעשות מהתורות תפלות וכיוצא בזה שאר מניעות רבות. על כן שמתי
 אל לבי להעתיק מהתפלות שרשמתי לעצמי כאשר פקד עלי רבנו זכרוננו
 לברכה, שטוב לכתוב לעצמו התפלות בשזוכין לאיזה תפלה סדורה, כדי
 שיוכל לאמרה גם בפעם אחר, וכן עשיתי, אחר כך ראיתי שטוב
 להעתיקם בלשון כלליות באופן שיהיו שווין לכל נפש, ולמוסרם לאנשי
 שלומנו לבל אמנע הטוב מבעליו, כי ראיתי כי הם כלליות גדול מאד,
 והם דברים הצריכים לכל נפש, לכל אחד ואחד לפי מדרגתו, כלם
 צריכים להם למגדול ועד קטן, ואין שום דבר שחסר לאדם בענין עבודת
 י"י שלא ימצא בתפלות הללו. וכאשר העתקתי קצתם ומסרתים לקצת
 אנשים, הוטבו בעיניהם מאד מאד והפצירו בי להעתיק להם כלם, אם
 אמנם לפי הלך אנה ואנה בזה, עם כל זה מסרתי עצמי לשם יתברך
 לבר וסמכתי עליו לבר, כרצונו יתברך וכרצון רבנו זכרוננו לברכה כן
 אעשה:

והנה מעלת אלו התפלות יבין כל משכיל החפץ באמת ובתמימות, כי
 תפלות כאלו עדין לא היו בעולם, והם מלאים כל טוב לבית
 ישראל, תפלות תחנונות ובקשות והפצרות ורצויים ופיוסים וודוים ומענות
 ואמתלאות וזעקות ושועות וזעקות גדולות לשם יתברך, לעורר רחמיו

המרבנים עלינו שיקרבנו לעבודתו יתברך חיש קל מהרה, וגם כלול בהם התעוררות גדול שיאמר האדם לנפשו, שיעורר את עצמו לכל יעבר עולמו בשינה חס ושלום, כי הדבור יש לו פח גדול לעורר את האדם, ועל פן אפלו הדברים שהאדם בעצמו יודע אותם, אף על פי כן כשיאמר בפיו ויעורר את עצמו, על ידי זה יתחזק ויתגבר וישתוקק ביותר להתקרב לשם יתברך, עד שיזכה לתשובה שלמה באמת, ומי שיהיה רגיל בתפלות אלו באמת ובתמימות, בודאי יזכה לחיי עולם:

אך טוב אשר תאחו בזה וגם מזה אל תנח ידך, דהינו לעסק בכל יום בהתבודדות ולפרש שיחתו לפני השם יתברך את כל אשר עם לכו בלשון אשכנז (כמבאר בספריו הקדושים כמה פעמים), ולעשות בעצמו מהתורות תפלות בנובר לעיל, כי אי אפשר לבאר בכתב כל הצטרכות האדם בפרטיות, ובפרט לפי השנויים שנעשים באדם בכל עת וזמן, וכבר הזהיר רבנו זכרנו לברכה כמה פעמים לומר תחנונות ובקשות הרבה בכל יום, כל מיני תחנונות הנמצאים באיזה סדור מסדורים הגדולים או בשערי ציון ובשאר מקומות, מפל שפן וכל שפן לעסק בספר תהלים, ומי שרוצה לקים דבריו הקדושים ולעסק בתפלות לזכות לחיי עולם, בודאי יערב לנפשו מאד מאד אלו התפלות כי אין שום תפלות בעולם שיוכל האדם למצוא את עצמו בהם כמו באלו התפלות המדברים מפל המדות ומפל הדברים שבעולם, וכאשר יראה הרואה בעיניו, אשרי שיאחו בהם:

והנה לא נפלאות היא לחבר תפלות חדשות, כי כבר קדמוני בזה כמה וכמה גדולים וקטנים, אשר חברו ויסדו כמה תפלות, כמו בספר שערי ציון, שנמצאים כמה תפלות שחברו האחרונים, וכן בסדורים הגדולים ובשאר ספרים. וגם בימינו נתחברו כמה וכמה תפלות חדשות, וגם יש כמה וכמה ספרים שלמים של תפלות, רק שאינם מצויים בינינו, כמובא בסוף סדר הדורות בתוך שמות הספרים, שמביא שם ספרים

הרבה של תפלות שאינם מצויים כל קד בנינו, וגם כל הפיזימים והסליחות וזמירות רבם ככלם לא יצאו מפי הקדמונים מנביאים ותנאים ובעלי רוח הקדש, כי אם מפי האחרונים שהיו זמן רב אחר שפסקה רוח הקדש מישראל, כי מוכן לכל משכיל שאין אסור לחבר תפלות מי שאינו במדרגת בני עליה בעלי רוח הקדש, כמו ששארו מחברי ספרים, אין חיוב שיהיו בעלי רוח הקדש, כי לא בשמים היא, אדרבא בחבורי תפלות אין שום אחריות ואין בו חשש סכנה כמו בשארי ספרים שמחברים, כמו בענין הוראת אסור והתר ודיני ממונות, שיש בהם סכנה גדולה למחברים, שלא ישל בדבר הלכה חס ושלום, שלא יאמר על טמא טהור חס ושלום וכו', וכן בספרי מפרשים ומבארים יש גם כן חשש שלא יאמר שלא בהלכה, ולא יכון הפרוש והבאור האמת, ואף על פי כן החיוב על כל בעל תורה לחבר ספרים, כפי אשר תשיג ידו, כאשר האריכו בזה בכמה ספרי קדש, ואסור למנוע עצמו מחמת חשש סכנות הנזכרים לעיל, כי לא בשמים היא, ואנחנו מחייבים לעשות המוטל עלינו, לברר וללבן ההלכה כפי יכולתנו, ולהפזות דעתנו ושכלנו אל נקדת האמת תמיד, וה' הטוב בעיניו יעשה, ואת כל אשר זמין לנו השם יתברך בשכלנו איזה חדוש וביאור, אנו מחייבים לבאר על ספר, ולהפיץ מענינותינו היצה, ולהיטיב משובנו לאחרים, ולכלי למנוע הטוב מבעליו מחמת חששות ומרה שחורות כאלו, כי אין הקדוש ברוך הוא בא במרוניא עם בריותיו ולא נתנה תורה למלאכי השרת, מפל שפן וכל שפן בעניני חבורי תפלות שאין יוצא מהם הוראה ודין ולא באור ופרוש, בודאי אין למנוע מלחברם, אף מי שאינו גדול במעלה, בפרט תפלות כאלו שנתסדו על יסוד חזק וקיים, יסוד מוסד, ויש להם על מה שייסמוכו, תהלה לאל, כי כלם בנויים ומיסדים על אדני פו, על דברי תורתו הקדושה של רבנו הגדול והקדוש והנורא זכר צדקתו וקדשתו לכרכה, אשר כל דבריו כלם נאמרו ברוח הקדש, במדרגה גבוהה מאד

מאד, ומי שיענן בספריו הקדושים ובשיותיו הקדושות, יבין מעט מה
מאד עמקו מחשבותיו, ועד היכן דבריו מגיעים, ואין להאריך בזה. על פן
כל תפלות אלו, ממקום קדוש יתהלכו, נוכעים ויוצאים ממעין הקדוש
היוצא מבית י"י, המלא על כל גדותיו עצות עמוקות נפלאות ונוראות
לעבודת הבורא יתברך, מים עמוקים עצה בלב איש, הן על כל אלה
הוכרחתי למלאות רצון חברי החרדים לדברי ה', המתאווים ומשתוקקים
לתפלות אלו, להעתיקם ולהדפיסם, להאירם על פני תבל, לחלקם
בנעקב ולהפיצם בישראל. ודי בהתנצלות זאת לכל חפץ באמת, וה'
אלהים אמת יתן אמת לעקב, ויורנו וידריכנו בדרך האמת תמיד, ויטה
לכבנו אליו לעבדו באמת עד יוכן בחסד פסא דוד וישב עליו באמת
במהרה בימינו אמן:

והשם יתברך ישמע שועתינו ויאזין קולנו ויקשיב תפלותינו, ויזכנו
לעסק בתפלות ותחנונים תמיד, הן בתפלות הכתובות וסדרות
לפנינו, הן בתפלות ותחנונות שהאדם צריך לדבר בעצמו מלבד בלשון
אשכנז בכל יום ויום, כאשר הזהירנו רבנו זכרוננו לברכה כמה פעמים, כי
זה העקר כמבאר בספריו הקדושים כמה פעמים, עד שגזקה לשוב אליו
באמת בתשובה שלמה כרצונו הטוב. עד שגזקה לעלות ולהכלל בו
יתברך באור האין סוף לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו, ובזכות זה יביא
לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, כי עקר כלי זין של משיח הוא
התפלה, כמבאר בתורה אמר אל הכהנים (בסימן ב). וצריך לזקק עצמו
בתפלה ותחנונים מאד מאד, אפלו אם יעבר עליו מה עד ישקיף וירא ה'
משמים, יחיינו מימים, ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו להתהלך לפני
ה' באור החיים, אמן ואמן:

לְשַׁבַּת

יט וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא
 רַחֲמִים מְלֵא רְצוֹן, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וּבְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְקַבֵּל שְׁבֵתוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְחֶדְוָה רַבָּה
 וְעֲצוּמָה וּבִירְאָה וְאֶהְבָּה, וְתוֹכְנֵי לְמַרְחַ בְּעֲצָמֵי לַעֲשׂוֹת צְרִיכֵי־שַׁבַּת
 בְּעֲצָמֵי בְּכַח גְּדוֹל וּבְזִרְיוֹת נִמְרָץ. וְתַעֲזְרֵנוּ תְּמִיד לְהַשְׁלִים כָּל
 פְּרָשְׁיוֹתֵינוּ עִם הַצְּבוּר שְׁנוֹפָה לְקֵרוֹת הַפְּרָשָׁה שֶׁל הַשְּׁבוּעַ בְּכָל
 עֶרֶב שַׁבַּת שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם בְּכוּנָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּאִפְן שְׁנוֹפָה עַל־יַדֶּיזָה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ
 עַל־יַדֵי לְשׁוֹן תַּרְגוּם:

וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ קִדְשַׁת שַׁבַּת קִדְשׁ
 עַל־יַדֵי רְחִיצַת חֲמִין וְהַטְּבִילָה שֶׁל עֶרֶב שַׁבַּת קִדְשׁ וְתִהְיֶה
 בְּעֲזָרִי שְׂלֵא אֲבִטָּל לְעוֹלָם הַרְחִיצָה וְהַטְּבִילָה שֶׁל עֶרֶב שַׁבַּת,
 וּכְשֶׁם שְׂאֵנִי רוּחִץ וְמוֹבֵל עֲצָמֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֵּן תִּטְהַר וְתִקְדַּשׁ אֶת
 גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיזָה וְתִמְשִׁיךְ רִשְׁפֵי
 שְׁלֵהֶבֶת יְהִי מֵאֵשׁ הַקְּדוּשָׁה שְׁלִמְעֵלָה, הַאֲוִכֶלֶת וְשׁוֹרְפֶת כָּל מִינֵי
 אֵשׁ, וְעַל־יַדֶּיזָה תִּבְעַר וְתִשְׂרַף וְתִבְטָל מִמִּנֵי וּמִכָּל עִמְךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל תַּעֲרוּבוֹת הָרַע, שְׁנַתְּעַרְב וְנִאָּחַז בְּנוֹ עַל־יַדֵי פָּנִים
 עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וְעַל־יַדֵי חֲטָאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, בְּאִפְן
 שִׁיִּשְׂרַף וְיִפָּל וְיִתְבַטֵּל כָּל הָרַע שְׁנַתְּאָחַז בְּנוֹ, וְהַטּוֹב יִתְבָּרַר וְיַעֲלֶה
 וְיִכָּלֵל לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּטוֹב הָעֲלִיזוֹן, בְּטוֹבֶךָ הַגְּדוֹל שֶׁהוּא טוֹב
 הַנִּצְחָי:

אָנָּא יְהוָה, אַתָּה יַדְעֶתָ כִּי אֵין בִּי כֹחַ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּעַצְמִי
 קִדְשֵׁת שַׁבַּת קִדְשׁ. חוּם וְחַמּוּל עָלַי, יְהִמוּ נָא וַיְכַמְרוּ רַחֲמֶיךָ
 עָלַי, כִּי אַתָּה יַדְעֶתָ כַּמּוֹה אֲנִי רַחוּק מִקִּדְשֵׁת שַׁבַּת בְּאַמֶּת. חוּם
 וְחַנּוּנִי בְּמַתְנַת חַנּוּם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ קִדְשֵׁת שַׁבַּת בְּאַמֶּת
 וְאַזְכֶּה לְהוֹסִיף מַחֵל עַל הַקִּדְשׁ בְּכַנְיִסְתּוֹ וּבִיציָאָתּוֹ וְתַעֲזֹרְנוּ
 לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת שַׁבַּת עַל יְמֵי הַחֹל, עַד שְׁפֹל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
 יְהִיו טְהוּרִים וּקְדוּשִׁים בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה בְּקִדְשֵׁת שַׁבַּת קִדְשׁ, עַד
 שְׁיִהְיוּ נִכְלָלִים כָּל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בְּשִׁרְשׁ חַיּוּתָם שֶׁבְּקִדְשָׁה
 שֶׁהוּא שַׁבַּת קִדְשׁ שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְקִיָּם כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים וְכָל
 הַנְּאֻצִּים וְכָל הַנִּבְרָאִים וְהַנּוֹצְרִים וְהַנְּעֻשִׂים וְכָל הַעוֹלָמוֹת כָּלָם
 מִרְאשִׁית נְקֻדַּת הַבְּרִיאָה עַד סוֹף נְקֻדַּת הַמְּרֻכָּז שֶׁל עוֹלָם הַגִּשְׁמִי,
 אֲשֶׁר כָּל חַיּוּתָם וְקִיּוּמָם הוּא שַׁבַּת קִדְשׁ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ נָתַתְּ לָנוּ מַתָּנָה טוֹבָה הַזֹּאת,
 שֶׁהִיְתָה בְּבֵית גְּנוּזֶיךָ וְשַׁבַּת שְׁמֹה, עַל כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל
 תְּפִלָּתִי וְתַחֲנִתִּי וּבִקְשָׁתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כְּשֵׁם
 שֶׁגָּבְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְתַן לָנוּ מַתָּנָה טוֹבָה קְדוּשָׁה הַזֹּאת, כֵּן
 תַּעֲנִינֵנוּ מִפּוֹכֵךְ הַגְּדוּל, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִמְּעוֹן קִדְשֶׁתְךָ וְתַעֲזֹרְנוּ
 לְקַבֵּל מַתָּנָה טוֹבָה קְדוּשָׁה הַזֹּאת, שֶׁנּוֹכַח לְקַבֵּל שַׁבַּת בְּקִדְשָׁה
 גְּדוּלָּה וּבְשִׁמְחָה וְחִדּוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה וְנִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת שַׁבַּת
 תָּמִיד וְנוֹכַח לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל הָרַע הַנֶּאֱחָז בָּנוּ וּלְבַרֵר וּלְהַעֲלוֹת הַטּוֹב
 שֶׁבָּנוּ בְּכַחֲנִית שְׁלָמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ עַל־יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגּוּם. וְנוֹכַח
 לְקִדְשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְנוֹכַח תָּמִיד לִילֵךְ
 וּלְעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה כְּרִצּוֹנֶיךָ

הטוב באמת, עד שנוזכה לעלות להכלל בשבת העליון, ותחננו
 בחסדיך ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, "יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי":

לא "חסדי יהוה עולם אשירה, לדור ודור אודיע אמונתך בפי".
 והריני מאמין באמונה שלמה ביחודך ואחדותך
 ובחדוש העולם, ובצדיקו האמתיים ובתורתך הקדושה, בתורה
 שפכתב ובתורה שבעל פה, ובכל ספרי צדיקים אמתיים,
 ובכלליות עמך ישראל אשר בהם בחרת, כי אתה הוא יהוה
 האלהים בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים אמת אתה הוא
 ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים וכראת את
 השמים ואת הארץ וכל צבאם, ואדם הראשון עליה בראת
 בששת ימי בראשית, וביום השביעי שבת ונחת והרגעת.
 ומאהבתך יהוה אלהינו ומחמלתך הגדולה על ישראל עמך נתת
 לנו את יום מנוחתך לנחלה, יום מנוחה וקדשה, יום גדול וקדוש
 ונורא, יום שביתה ומנוחה ומרגוע להגופות והנפשות בגשמיית
 וברוחניות, בעולם הזה ובכל העולמות כלם, יום עליית כל
 העולמות למעלה ממדרגתן עד תכלית מדרגה העליונה, עד
 תכלית הקדשה העליונה, עד רעוא רעיון רצון שפירצונות, יום
 שאין בו שום אחיזת דין ושום אחיזת הסטרא-אחרא והקלפות
 כלל, יום שכלו שבת וטוב ורצון ואהבה וחסד ורחמים גדולים
 ופשוטים, יום שכלו קדוש ונורא אשר מעצם קדשת עצומו של
 יום קדש, אנו יכולים להתדבק בך ולהכלל באחדותך, ולהמשיך
 עלינו אמונתך הקדושה בתכלית השלמות בכל ששת ימי
 המעשה:

וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, שְׁתַּחֲוֶנִי
 בְּחֻסְדֶּיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתוֹכְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹרְנִי בְּכָל עֵז,
 שְׂאוּפָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה
 רַבָּה וְחֻדוּהָ גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה מְאֹד מְאֹד, כְּרָאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לְגִיל
 וְלִשְׁשׁוֹשׁ וְלִשְׂמֹחַ בְּכָל עֵז בְּיוֹם הַגְּדוּל וְהַקְדוּשׁ וְהַגּוֹרָא הַזֶּה, בְּיוֹם
 שְׁבֻת קִדְשׁ, יוֹם שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, יוֹם
 הַלְּוִיָּא רַבָּא דְּמַלְכָּא וּמְטְרוֹנִיתָא, יוֹם שְׂאִין בּוֹ שׁוּם עֲצָבוֹת וַיְגוֹן
 וַאֲנַחָה כְּלָל, יוֹם שְׂאִפְלוֹ חֵיבֵי גֵיהֶנּוּם גִּיחִין בֵּיה, יוֹם שְׂכָלוֹ אוֹר
 וְטוֹב, יוֹם שְׂמַאִיר בּוֹ נְהִירוֹ עֲלָאָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, אוֹר פְּנֵי
 מְלָךְ חַיִּים, יוֹם שְׂנַמְשָׁךְ בּוֹ נְשִׁמוֹת יְתֵרוֹת קְדוֹשׁוֹת וְנוֹרָאוֹת לְכָל
 אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גּוֹאֲלָנוּ יוֹצְרָנוּ קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב,
 קְדוֹשְׁנוּ בְּקִדְשֵׁי שְׁבֻת קִדְשׁ תְּמִיד, וְעֹזְרָנוּ לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת
 כְּרָאוּי. וְנוֹפֶה לְכַבֵּד וּלְעַנֵּג אֶת הַשְּׁבֻת בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֶנְג, הֵן
 בְּמַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה, שְׂנוּפָה לְהַרְבּוֹת בְּשִׁבְתֵּי קִדְשׁ מַאֲכָלִים וּמִשְׁקוֹת
 טוֹבִים וְכָל מִינֵי מַעֲדָנִים וְכָל מִינֵי תַעֲנוּגִים, וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלָּנוּ
 שׁוּם קְפִידָא עַל הוֹצָאוֹת שְׁבֻתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, וְנִהְיֶה בְּטוֹחִים
 בְּךָ שְׂתַמְלָא לָנוּ כֹּל מָה שְׂנוּצִיא עַל כְּבוֹד שְׁבֻת וַיּוֹם טוֹב קִדְשׁ,
 וְהֵן בְּמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד, שְׂנוּפָה בְּרַחֲמֶיךָ לְבַגְדֵי שְׁבֻת הַרְבֵּה, לְבַגְדִים
 יְקָרִים נְקִיִּים וְקְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים, וְתוֹכְנֵנוּ לְדִירָה נְאֻה לְכְבוֹד שְׁבֻת
 קִדְשׁ, וְלְהַרְבּוֹת בְּנִרוֹת בְּלִיל שְׁבֻת קִדְשׁ:

וּתְזַבְּנִי וּתְשַׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל הַל"ט [הַשְּׁלוֹשִׁים
 וְתִשְׁעָה] אָבוֹת מְלֹאכוֹת וּמֵתוֹלְדוֹתֶיהֶן, וְתִגַּן בְּעַדְנִי
 וְתִצְלֵנִי שְׁלֵא נִפְשָׁל בְּשׁוּם מְלֹאכָה דְּאוֹרֵייתָא וּבְשׁוּם שְׁבוֹת דְּרַבְּנָן
 בְּיוֹם שַׁבַּת קִדְּשׁ. וְתַעֲזְרֵנִי לְקַדֵּשׁ אֶת פִּינוּ וּדְבוּרֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת,
 שְׁלֵא יְהֵא דְבוּרֵנוּ שָׁל שַׁבַּת כְּדְבוּרֵנוּ שָׁל חַל. רְבוּנוּ שָׁל עוֹלָם,
 רַחֵם עָלֵינוּ וְקַדְּשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי קִדְּשׁוֹת שָׁל שַׁבַּת קִדְּשׁ בְּשִׁמְחָה
 וְחֵדוּהַ גְּדוּלָה וְעִצּוּמָה מְאֹד, וּבִירְאָה וְאַהֲבָה, עַד שְׁנוּכָה לְהַכְּלִיל
 בְּתוֹךְ קִדְּשַׁת שַׁבַּת קִדְּשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ קִדְּשַׁת שַׁבַּת עַל שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַחַל, וְנוּכָה לְזַכֵּר אֶת הַשַּׁבַּת תָּמִיד כְּמוֹ שִׁפְתוּב: "זְכוֹר אֶת יוֹם
 הַשַּׁבַּת לְקַדְּשׁוֹ":

וּזְבִנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה,
 וְאוּכָה לְהַרְבוֹת בְּצְדָקָה מְאֹד בְּפוּזֵר גְּדוֹל מְאֹד. וְתַעֲזְרֵנִי
 לְקַיֵּם מִקְרָא שִׁפְתוּב: "פּוּזֵר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צְדָקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד",
 וְתַזְבֵּנִי לְצְדָקָה שָׁל שַׁבַּת, שְׁאוּכָה לְתַן לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים עַל צָרְכֵי
 שַׁבַּת קִדְּשׁ, וּלְהַכְנִים אוֹרְחִים הַגּוֹנִים עַל שְׁלַחְנֵי בְּכָל שַׁבַּת קִדְּשׁ.
 וְאוּכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְּשַׁת שַׁבַּת תָּמִיד, וְעַל יְדִידוֹהַ אוּכָה
 לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה לְהֵאֱמִין וּלְבַטֵּחַ בְּךָ תָּמִיד, וּלְפֹזֵר מִמוֹן הַרְבֵּה
 לְצְדָקָה בְּלֵב טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְּדוּלָה עַד שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה לְפִנְיֶךָ מְאֹד
 מִצְּוֹת הַצְּדָקָה שְׁלֵי, עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁתּוֹכְנִי שֶׁהֵיא עֵקֶר
 הַחֲשִׁיבוֹת וְהַשְּׁלֵמוֹת שָׁל הַצְּדָקָה וְשָׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וּיקִים בִּי
 מִקְרָא שִׁפְתוּב: "וְהֵאֱמִין בִּיהוָה וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה", וְאוּכָה שֶׁתְּאִיר
 אוֹר הַצְּדָקָה שְׁלֵי בְּאוֹר גְּדוֹל עַל־יְדֵי קִדְּשַׁת שַׁבַּת קִדְּשׁ וּיקִים מִקְרָא
 שִׁפְתוּב: "וּזְרַחַה לָכֶם יְרֵאֵי שְׁמִי שְׁמוֹשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ":

וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בְרָכָה מִמְקוֹר הַבְּרָכוֹת וְתִהְיֶה נִמְשַׁכֶּת הַבְּרָכָה
 מִהֶאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה הַנִּמְשַׁכֶּת בְּשֵׁבֶת קִדְשׁ עַל כָּל
 שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה, וַיִּמְשֶׁךְ עֲלֵינוּ שְׁפַע
 טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְדַעַת וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד. וְתוֹמִין לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ בְּהִרְחָבָה גְּדוֹלָה, קִדְּם
 שְׁנַצְצָמְרֶךְ לָהֶם, בְּנַחַת וְלֹא בַצֵּעַר, בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסוּר, בְּכָבוֹד וְלֹא
 בְּבוּי מִתַּחַת יָדְךָ הִרְחָבָה וְהִמְלָאָה, וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לֹא לְיַד מִתְּנַת
 בְּשָׂר וְדָם וְלֹא לְיַד הַלְּוָאֲתָם:

חֲנוּם וְחֵמֶל עֲלֵינוּ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנוּ לְקִדְשַׁת שֵׁבֶת
 קִדְשׁ, וְלִשְׁמִירַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת וְלִשְׁמִירַת אִסוּר וְהִתַּר,
 וְלֶאֱמוּנָה שְׁלֵמָה דְקִדְשָׁה בְּאֵמֶת, וְתַחֲנִנּוּ מֵאֲתֶךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת,
 וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ מִדַּת הַרַחֲמָנוּת תָּמִיד וְנוֹכַח לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת,
 לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה. וְעוֹרְנוּ
 וְזַכְּנוּ לְכִסּוּפִין דְקִדְשָׁה, וְלִהְשִׁתּוֹקְקוֹת נִמְרִץ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדֶתְךָ
 בְּאֵמֶת תָּמִיד. וְתַן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ בְּהִרְחָבָה גְּדוֹלָה מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה
 וְהִרְחָבָה, לְמַעַן נוֹכַח לְעַסֵּק בְּתוֹרֶתְךָ וּבַעֲבוֹדֶתְךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּאֵמֶת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם עַד אֲשֶׁר נוֹכַח לְהַתְּדַבֵּק וְלַהֲפַלֵּל בְּךָ תָּמִיד
 לְעוֹלוֹת וְלִרְאוֹת בְּאוֹר פְּנֶיךָ. "אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְכַרְכְּנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ
 סְלָה". וְתִשְׁמַר לָנוּ חֲסֵדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים וְתִקֵּים לָנוּ מְקָרָא שְׁפָתוֹב:
 "לְעוֹלָם אֲשַׁמֵּר לוֹ חֲסֵדֵי וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ". וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין
 בְּשׂוֹב אֶל נוֹהוּ כְּפָתוֹב: "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׂוֹב יְהוָה צִיּוֹן"
 וְנִאֲמַר: "וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָּל בְּשָׂר יַחֲדוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר"

וְנֹאמֵר: "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרֵיךְ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת מוֹרֵיךְ. יְהוּה אֱלֹהִים צָבֹאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵר פְּנֶיךָ וְנִשְׁעָה. יְהוּה לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוּה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

לֹא וְתִזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל שַׁבְּתוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה וְחֻדוֹה רַבָּה, בְּגִילָה רַנָּה דִּיצָה וְחֻדוֹה אֶהְבֶּה וְאַחֲוֶה וְרַעוּת וְשִׁלּוּם גְּדוֹל. וְתַעֲזֹרְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמּוֹר אֶת הַשַּׁבָּת בְּהַלְכָתוֹ, וְתַצִּילֵנוּ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ מִכָּשׁוֹל הַל"ט [הַשְּׁלוּשִׁים וְתַשְׁעָה] אַבּוֹת מְלֹאכוֹת וּמִתּוֹלְדוֹתֵיהֶן, וּמִכָּל הַשְּׁבוּתִים דְּרַבְנָן, וְיִהְיֶה אִזּוֹ בְּעֵינֵינוּ בְּאֵלוֹ כָּל מְלֹאכְתֵינוּ עֲשׂוּיָה וְלֹא אֶהְרַהֵר אִזּוֹ אַחַר שׁוּם מְלֹאכָה וְעַסְק וּמִשָּׂא וּמִתָּן, וְלֹא בְּשׁוּם חֲפָצֵינוּ חַל כָּלָל. וְאַזְכֶּה לְקֹדֶשׁ אֶת דְּבוּרֵי בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּקִדְשָׁה יִתְרָה וְעֲצוּמָה וְלֹא יְהוּה דְּבוּרֵי שֶׁל שַׁבַּת כְּדְבוּרֵי שֶׁל חַל, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוּם דְּבוּר בְּטַל בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ. וְתַעֲזֹרְנֵנוּ וְתִזְכְּנֵנוּ לְקֹדֶשׁ אֶת הַשַּׁבָּת בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת, וּלְכַבְּדוֹ בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעוֹ וּפְאָר, בְּמֵאכָל וּמִשְׁתָּה וּכְסוֹת נָקִי, וּבְדִירָה נְאֻה וְכָלִים נְאֻים בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּבְדִירָה נְאֻה וְכָלִים נְאֻים בְּלִפְי וְאַכְרֵי, וּבְשִׁיר וְשִׁבַּח וְרַנָּן וְזִמְרָה בְּשִׁמְחָה וְחֻדוֹה גְדוֹלָה, בִּירְאָה וְאַהֲבָה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וּבְדַבְּקוֹת נִפְלָא וְעֲצוּם לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁאֲזַפָּה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל שַׁבַּת קֹדֶשׁ עַל כָּל שִׁשֶּׁת יָמֵי הַחַל, עַד שֶׁכָּל שִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה יְהוּ טְהוּרִים וְקְדוּשִׁים בְּקִדְשֵׁת שַׁבַּת קֹדֶשׁ. וְאַזְכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְכַבֵּל זְהִמַּת הַנַּחֲשׁ מִכָּל הַל"ט [הַשְּׁלוּשִׁים וְתַשְׁעָה] מְלֹאכוֹת שֶׁל יָמֵי הַחַל, עַד שֶׁכָּל הַל"ט [הַשְּׁלוּשִׁים וְתַשְׁעָה] מְלֹאכוֹת וְכָל הָעַסְקִים וְהַמִּשָּׂא וּמִתָּן שֶׁלֹּ, יְהוּ מוֹדְפְכִים בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְדוֹלָה בְּקִדְשֵׁת שַׁבַּת קֹדֶשׁ.

וּתְזַכְּנֵנוּ שְׂאוּפֹר אֶת הַשְּׁבֵת תָּמִיד, וּלְהַכִּינֵן מָנָה יָפָה לְשֵׁבֶת מֵאַחַד
 בְּשֵׁבֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשְּׁבֵת לְקַדְּשׁוֹ", זְכַרְהוּ מֵאַחַד
 בְּשֵׁבֶת. וְאוֹפֶה לְקַיֵּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רְגֻלְךָ,
 עֲשׂוֹת חֲפָצְךָ בְּיוֹם קִדְּשֵׁי, וְקִרְאתָ לְשֵׁבֶת עֲנֵג, לְקִדּוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד,
 וְכַבְּדָתוּ מַעֲשׂוֹת דְּרִכְיָךְ, מִמִּצּוֹא חֲפָצְךָ וְדַבַּר דְּבַר. אִז תִּתְעַנֵּג עַל
 יְהוָה, וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתֵּי אֶרֶץ, וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, פִּי
 פִּי יְהוָה דְּבַר". מֵלֹא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים, צוֹר יִשְׂרָאֵל וְקִדּוֹשׁוֹ,
 קוֹמָה בְּעֶזְרַתְנוּ וּמֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנֵנוּ לְהִיוֹת דְּבוּקִים בְּךָ
 תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּקִדְּשָׁה וּבְמִתְהַרֵּה גְדוֹלָה
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וְאַתֶּם הַדְּבֻקִים
 בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם" אֲמֵן נְצַח סֶלָה וְעַד:

מֵא **נָא** אֵב הַרְחֲמוּ, עֲזֹרְנִי וְזַכְּנֵנִי שְׂאֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאוֹפֶה
 לְעוֹרֵר עֲצְמֵי תָּמִיד לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּפֶרֶט בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, וְאוֹפֶה שִׁיתְלַהֵב לְבִי מְאֹד מְאֹד עַל־יְדֵי הַשְּׂמִיחָה דְקִדְּשָׁה
 בְּהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְתִשׁוּקָה וְחִשְׁיָקָה וְחִפְיָצָה
 וְחִמּוּדָה גְדוֹלָה לְשִׂמּוּךְ וְלַעֲבוּדְתְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה, בְּקִדְּשָׁה
 וּבְמִתְהַרֵּה גְדוֹלָה, עַד שְׂיִמְשֶׁךְ הַהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב לְתוֹךְ רִגְלֵי, עַד
 שְׂאוֹפֶה לְהָרִים אֶת רִגְלֵי בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְאוֹפֶה לְרַקוּדֵיךָ דְקִדְּשָׁה
 בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְפֶרֶט בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, וַיָּמִים שְׁעִשִּׂית בְּהֵם
 נְסִים לְיִשְׂרָאֵל:

מֵט וְזַכְּנֵנוּ לְקִדְּשַׁת שֶׁבֶת קִדְּשׁ שְׁנוֹפֶה לְקַבֵּל שִׁבְתוֹת בְּשִׂמְחָה
 גְדוֹלָה וּבְחִדּוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה, בְּשִׁיר וְשִׁבַּח הַלֵּל וְזִמְרָה
 בְּגִילָה רְנָה דִּיצָה וְחִדּוּה, בִּירְאָה וְאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּקִדְּשָׁה

ובמִתְהַרְה גְדוּלָהּ. וּנְזוּכָה בְּכַח קִדְשַׁת שַׁבַּת לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל תַּאוֹת
מִמוֹן מֵאֲתָנוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם תַּאוֹה וְחֻמְדָּה לְמִמוֹן כְּלָל, רַק
נְזוּכָה לְהַתְּאוֹת וּלְכֶסֶף תְּמִיד לְתַכְלִית הַנְּצָחִי, לְהִיּוֹת מְקַשָּׁט לְיוֹם
שְׁכָלוֹ שַׁבַּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

נז וּנְזוּכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת חֻלָּה בְּשִׁלְמוֹת, וְלֹא נִפְשֵׁל לְעוֹלָם וְלֹא יָבוֹא
לְתוֹךְ פִּינוּ לְעוֹלָם עֵפֶה שְׁלֵא הוֹרְמָה חֻלְתָּהּ. וְתִבְיֵא לָנוּ
מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ מִהֶרָה וְנָשׁוּב לְאַרְצֵנוּ בְּקִרְוֹב, וְשֵׁם נְזוּכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת
נְתִינַת חֻלָּה מְהֻרָה לְכָהֵן, בְּשִׁלְמוֹת גָּמוּר בְּקִדְשָׁה גְדוּלָהּ:

נו וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲזֹרְנִי
וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹצִיֵנִי לְעֵנֵג שַׁבַּת בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמְתָּה, וְאַזְכָּה
לְקַבֵּל שַׁבְּתוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוּלָהּ וּבְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְחֻדְוָה רַבָּה
וְעִצּוּמָה, וְלֹהֲתַעֲנֵג עַל יְהוָה בְּשַׁבַּת קִדְשׁ כְּבֹל מִיְנִי עֵנֵג, וְלֹהֲרַבּוֹת
בְּסַעֲדַת שַׁבַּת כְּבֹל מִיְנִי מַעֲדָנִים בְּקִדְשָׁה וּבְחֻדְוָה גְדוּלָהּ וְלֹא יִהְיֶה
אַצְלִי שׁוּם קַפְדָּא עַל הוֹצָאוֹת שַׁבְּתוֹת וַיְמִים טוֹבִים, "תַּעֲרֹךְ לְפָנַי
שְׁלַחַן נֶגֶד צִרְרִי, דְּשַׁנְתָּ בְּשִׁמּוֹן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה". וְתַחֲנֵנִי מֵאַתְדָּךְ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹצִיֵנִי מִהֶרָה לְאַכִּילָה דְּקִדְשָׁה,
שְׁיִהְיֶה אֲכִילְתִּי תְּמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוּלָהּ, בְּבַחֲנֵינַת עֵנֵג שַׁבַּת, וְעַל־יְדֵי־
זֶה אֲזַכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִיעַ וְלֹהֲשַׁפִּיל וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַשׁוֹנְאִים
וְהָאוֹיְבִים "לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמְתַנְקָם", וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה כְּלָם
יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְתַפֵּר עֲצָתְם וְתִקְלַקֵּל מַחְשַׁבְתָּם מִהֶרָה. וְתוֹצִיֵנִי לְדַעַת
בְּאַמְתָּ אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּעֵנֵינִי תַעֲנִיּוֹת, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ כְּלָל אֵיךְ
לְהַתְּנַהֵג בְּזֶה כִּי אִם עֲלֶיךָ לְכַד אֲנִי סוֹמֵךְ עֲצָמִי בְּאַמְתָּ, שְׁתַּדְרִיכֵנִי
בְּאַמְתְּךָ וְתַלְמִדְנִי אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּעֵנֵינִי תַעֲנִיּוֹת, וּכְרִצוֹנְךָ אַעֲשֶׂה:

נה וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים לְחַדֵּשׁ חַדוּשֵׁינִי דְאוֹרֵיתָא בְּשֶׁבֶת
 עַל חַד תְּרִין, חַדוּשֵׁינִי אֲמַתִּים דְקַדְשָׁה, חַדוּשֵׁינִי שִׁיחֵיו
 לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ, וְנוֹכַח לְהַשְׁפִּיעַ לָחֶם מִשְׁנֵה בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת
 שֶׁהוּא מִשְׁנֵה תוֹרָה, וְתִזְכְּנוּ לְשַׁפֵּעַ כְּפוֹלָה, לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע כְּפוֹלָה
 מִשְׁנֵה תוֹרָה בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת קָדֵשׁ, וְעַל־יְדֵי קִדְשַׁת שֶׁבֶת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ
 הַשְׁפַּע לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְתַעֲזְרוּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְקַבֵּל שֶׁבֶת קָדֵשׁ
 בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה בִּירְאָה וְאֵהָבָה וּבְקִדְשָׁה וּמְהֵרָה גְדוֹלָה, וְלַעֲנֵג אֶת
 הַשֶּׁבֶת בְּכָל מִינֵי עֲנֵג, וְעַל־יְדֵי קִדְשַׁת שֶׁבֶת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ רְפוּאֹת
 הַנַּפְשׁ וּרְפוּאֹת הַגּוּף לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, וְתִרְפְּאוּנוּ מִכָּאֻבֵינוּ
 וּמִכָּל תַּחֲלוּאֵינוּ וְתַעֲלֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מְכּוֹתֵינוּ, (וּבִפְרָט לְהַחֲלִיחַ
 פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי וְכו') יֵאל נָא רַפָּא נָא לָנוּ כִּי אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת מְכּוֹאֻבֵינוּ
 בְּגוּף וּנְפֶשׁ. רַפְּאוּנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ אִתָּה.
 וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ עַל־יְדֵי קִדְשַׁת שֶׁבֶת, הָאֶרֶת הַתְּשׁוּבָה עֲלֵאָה, וְנוֹכַח
 מְהֵרָה לְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וְתִזְכְּנוּ לְתְשׁוּבָה
 מֵאֵהָבָה בְּרִצּוֹןךָ הַטּוֹב:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מִרְעָה וּשְׁפַתִי מִדְּבַר מִרְמָה. וְתִהְיֶה בְּעִזְרוֹנוּ שְׁלֵא
 יִזִּיק לָנוּ פָּנִים הַדְּבוּר וְהַלְשׁוֹן הָרַע שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֵא
 נִהְיֶה גִלְפָדִים בְּגֵאוֹנִים עַל־יְדֵי חַטָּאת פִּיהֶם חֵם וְשָׁלוֹם. וּמַעֲתָה
 תַעֲזוּר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שְׁנֵהִיָּה נִשְׁמָרִים מִפָּנֵים הַדְּבוּר, וְנוֹכַח כְּלָנוּ
 לְקִדְשׁ אֶת פִּינוּ תְּמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְתִשְׁמְרֵנוּ מִגְּאוֹת וּגְדָלוֹת,
 וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה מְגֻלּוֹתֶיהָ אֲשֶׁר יָרְדָה בְּגָלוֹת גְּדוֹל עַל־יְדֵי פָּנִים
 הַגְּאוּהָ הַבָּא עַל־יְדֵי עוֹן לְשׁוֹן הָרַע חֵם וְשָׁלוֹם. רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן
 שְׂמֹךְ וְעִזְרוּנוּ מַעֲתָה לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מַעֲתָה מַעֲזוֹן

לְשׁוֹן הָרַע הַחֲמוּר מְאֹד, וּמִכָּל מִינֵי פָנִים הַדְּבוּר, וְנוֹכַח לְקַדֵּשׁ אֶת
 דְּבוּר פִּינוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת, וְעַל־יְדִיזוּה נֹכַח לְקַבֵּל הָאֲרַת שַׁבַּת
 קִדְשׁ מִפְּקַחֵי הַדּוֹר הָאֲמַתִּיִּים בְּשִׁלְמוֹת, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי
 גְאוֹת וְגִבְהוֹת וְגַסּוֹת הָרוּחַ, וְתִזְכְּנוּ לְעֲנוּה אֲמַתִּיִּת בְּשִׁלְמוֹת, וְנוֹכַח
 לְחַיִּים אֲמַתִּיִּים חַיִּים דְּקִדְשָׁה, וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ,
 וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה מֵאֲהַבָּה הַנְּמֻשֵּׁךְ מִקִּדְשֵׁת שַׁבַּת קִדְשׁ. וְתִשְׁפִּיעֵנוּ
 מִטּוֹבָךְ, וְתִזְכְּנוּ לְטַעַם טַעַם קִדְשֵׁת שַׁבַּת הַמְּחִיָּה אֶת כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, בְּאִמּוֹר טוֹעֲמִיָּה חַיִּים זָכוּ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חַיִּים אֲרַכִּים
 חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים שֵׁשׁ בָּהֶם יֵרָאֵת שְׁמִים, חַיִּים שְׁנוֹכַח בָּהֶם
 לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי וְלִשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ
 בְּאֵמֶת וּבִלְבַב שְׁלֵם וּבִעֲנוּה אֲמַתִּיִּת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזֵרְעֵנוּ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, עַד שְׁנוֹכַח לְחַיִּים נִצְחָיִים, לְיוֹם שְׁכַלּוֹ שַׁבַּת
 וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד:

ט וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשֵׁת שַׁבַּת בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל־יְדִיזוּה תִתֵּן לָנוּ יָד וְשֵׁם
 בְּבֵיתְךָ וּבְחוֹמוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "וְנִתַּתִּי לָהֶם כְּבֵיתִי
 וּבְחוֹמוֹתַי יָד וְשֵׁם, טוֹב מִבָּנִים וּמִבְנוֹת, שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן לוֹ, אֲשֶׁר
 לֹא יִכְרַת". וְתִזְכְּנוּ לְהַעֲמִיד תְּלַמִּידִים הַרְבֵּה, וְתִתֵּן לָנוּ חֲכָמָה
 וְשִׁכְל דְּקִדְשָׁה, שְׁנוֹכַח לִידַע אֵיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
 וְלִכְלֹכַל דְּבָרֵינוּ בְּמִשְׁפָּט, בְּאִפְּן שְׁלֵם וַיִּיקוּ לָהֶם דְּבָרֵינוּ, רַק יְעוֹרְרוּ
 אוֹתָם לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת, וַיִּטּוּ לְכַבֵּם אֵלֶיךָ וַיִּשׁוּבוּ כָלֵם
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

פא וְתַעֲלֵנוּ מִהֲרָה מִטְּמֵאָה לְמַהֲרָה מֵחַל לְקִדְשׁ מִשְׁשֵׁת יְמֵי הַחַל
 לְקִדְשֵׁת שַׁבַּת קִדְשׁ, וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל שַׁבַּת קִדְשׁ

בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְחֻדוֹה רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְכָל מִינֵי כְבוֹד וְעִנְיַן שֶׁבֶת,
 וּקְדוּשָׁה וְטַהֲרָה גְדוֹלָה כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמְתּוֹ. וְאַזְכֶּה לְהַפְלִיל
 בְּקִדְשֵׁי שֶׁבֶת תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְלַחֲמִשֵּׁי הַקְּדוּשָׁה שֶׁל שֶׁבֶת
 לְיִשְׁשֵׁת יְמֵי הַחֹל. וְאַזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שֶׁל שֶׁבֶת קֹדֶשׁ, וְלִנְוָח מֵעֵתָה
 מִכָּל עִנְיָנֵי חַל וְלַהֲפֹךְ פָּנָי לְגַמְרֵי מִתְאוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיָּו,
 וְלִקְבַע עֲצָמֵי בְּאַמְתּוֹ בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה בְּמִנְיֹחָה וְהַשְׁקֵט, בְּמִנְיֹחַת
 אֲהָבָה וּנְדָבָה, מְנוּחַת אֶמֶת וְאַמּוּנָה מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלּוּהַ הַשְׁקֵט
 וּבְטָחָה, מְנוּחָה שְׁלָמָה שְׁאַתָּה רוֹצֵה בָּהּ, וְלֹא יִהְיֶה בְּרוּחֵי רְמִיָּה
 כָּלֵל, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה לְעוֹלָם:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֵא לְחַיִּים לְבַל אֲהִיָּה כִּמְת בְּחַיֵּי
 חַס־וְשְׁלוֹם. עֲשֵׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאַפְּן
 שְׁאַזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתּוֹ, לְתִשׁוּבָה שֶׁל שֶׁבֶת קֹדֶשׁ,
 וְאַזְכֶּה לְקַבֵּעַ עֲצָמֵי עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה, וְלַהֲיֹת כָּל יְמֵי
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּקִבְעוֹת גְּדוֹל וְלַהֲפִיל תְּמִיד גַּם בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי
 הַמַּעֲשֵׂה בְּקִדְשֵׁי שֶׁבֶת קֹדֶשׁ, וְאַזְכֶּה עַל־יְדֵי קִדְשֵׁי שֶׁבֶת קֹדֶשׁ
 לְרִאוֹת שְׁפָלוּתִי בְּאַמְתּוֹ, וְתִזְכְּנֵי לְעֲנוּהַ אֲמַתִּיָּת, וְאַהֲיֶה שְׁפָל בְּעֵינֵי
 לְמַטָּה מִמְּדֻרְגָתִי הַשְּׁפָלָה מְאֹד, וְעַל כָּל פָּנִים לֹא אֵיצֵא מִמְּקוֹמִי
 וְלֹא אֲטַעֵה חֵם וְשְׁלוֹם בְּעֲצָמֵי וְאַהֲיֶה מִכִּיר אֶת מְקוֹמִי הַשְּׁפָל
 וְנִמְוֹךְ מְאֹד, בְּלֵי שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ וּמִסְפָּר, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי גֵאוּהַ טְמוּנָה
 חַס־וְשְׁלוֹם וְתִצְלִילֵנִי מִגְּאוּת וּגְבוּהוֹת וּמְגִסּוֹת הַרוּחַ תְּמִיד:

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, זַכְּנֵי לְעֵין שֶׁל שֶׁבֶת, עַד שְׁאַזְכֶּה לְרִאוֹת שְׁפָלוּתִי
 בְּאַמְתּוֹ תְּמִיד, כִּי אֲתָה יוֹדַע עֲצָם שְׁפָלוּתִי בְּלֵי שְׁעוֹר, וְאַף־
 עַל־פִּי־כֹן מְבַלְבְּלִים דַּעְתִּי מִיַּד בְּפִנְיֹת וּגְאוּת בְּלֵי שְׁעוֹר וְאַיִנִּי יוֹדַע

שום דרך מדרכי הענוה. יהוה אלהים אתה ידעת את לבבי אתה ידעת הרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צדרי. החזירני בתשובה שלמה לפניך באמת והצילני מגאות וגבהות ומרמות רוחא, ופני לענוה אמתית, עד שאזכה לראות שפלותי, וגדלות וחשיבות ישראל עם קדוש, ולמסר נפשי עבורם תמיד:

צו ותזבני לקבל שבת קדש בקדשה גדולה באהבה ובכרצון ובשמחה וחרדה בלב, ולא יעלה על לבי שום דאגה ועצבות כלל, רק אזכה לגיל ולשיש בכל עז ביום שבת קדש מבואז ועד צאתו. ותזבני לקים מצות רחיצת מים חמין ונטילת הצפרנים בכל ערב שבת בשלמות פראוי, באפן שאזכה על-ידיזה לרחות ולבטל מעלי כל השלשה קלפות הטמאות שלא יתאחזו בי כלל, ואזכה להפריש ולברר בחינת נגה מכל רע, ותעלה ותכלל נגה בקדשתך העליונה, וכל הקלפות ירדו ויפלו לניקבא דתהומא רבא ויכלו ויתבטלו לגמרי ולא יהיה להם שום אחיזה בהקדשה כלל. ואזכה לקבל תוספות שבת, ותתן לי נשמה יתרה קדושה וטהורה בכל שבת ושבת, ואזכה בתוך כלל עמך ישראל, הפשרים, להעלות כל העולמות למעלה למעלה עד רעוא דרעוין, עד שזוכה לכלל עמדם בקדשתך העליונה באור האין סוף
כרצונך הטוב:

קו וזבני ברחמיך הרבים לקבל שבתות פראוי, מתוך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עוונות, ואזכה להרבות באכילת שבת ולא יהיה אצלי שום קפדא על הוצאות שבת ויום טוב, רק אתחזק ואתאמץ בכל עז להרבות בכל מיני מעדנים

ומאכלים ומשקאות טובים לכבוד שבת קדש ולאכל הרבה
 בשבת קדש, כמו שהוהרת אותנו בתורתך הקדושה כמו שפתוב:
 "אכלוהו היום", וכאשר הזהירו אותנו חכמיך הקדושים הרבה
 לענג את השבת בכל עז, כי אכילת שבת כלו אלהות כלו קדש
 ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חל. ואזכה על ידי אכילת
 שבת קדש לתקן פגם חלול שבת, כי אתה יודע שקשה מאד
 לבשר ודם להיות נוהר ונשמר בשלמות מחלול שבת, רק אתה
 לבד תשמרני ותצילני מפל מיני חלול שבת שבעולם, ותזכני
 להרבות באכילת שבת עד שאזכה על ידיה לתקן כל פגם חלול
 שבת שפגמתי מעודי:

ותזכני על ידי קדשת אכילת שבת קדש, ובפרט על ידי אכילת
 שבת של גדולי הצדיקים האמתיים, שזוכה על ידיה
 להרחיב ולהגדיל הדרכים הקדושים שגלו הצדיקים האמתיים
 בעולם. רבון כל העולמים, אלהי כל הצדיקים האמתיים, אתה
 לבד יודע את כל מה שפעלו ועשו גדולי הצדיקים בעולם, את
 כל הדרכים הקדושים והנוראים והנפלאים שחתרו וחרו
 והמשיכו בעולם וכמה יגיעות יגעו וכמה מרחות מרחו בלי שעור
 וערך ומספר וכמה ענויים ויסורים סבלו במסירת נפש בכל עת
 עד אשר חתרו ומצאו דרכים ישרים ונפלאים במקומות מדבר
 שממה שלא היה בהם דרך מעולם במקומות שלא עבר בהם
 איש, והלכו במסירת נפש ועברו הרבה אנה ואנה כמה פעמים
 כדי לעשות בהם דרך כבושה לרבים. אבל בעוונותינו הרבים
 מחמת עצם עכירת גשמיות העולם, ותאוותיו הרעים ומרבו

המחלוקות והליצנות והקנאה והתאוה והכבוד, על־ידי זה עדין הדרכים הקדושים נעלמים מרב העולם ואפלו מעט מזער המבקשים את יהוה וצדיקיו, ורוצים לילך בדרכיהם הנוראים, נסתרה דרכם מהם בכמה הסתרות. אך אתה ידעת, כי כבר גלו עצות ודרכים הרבה בלי שעור, עד אשר כל אדם יהיה מי שיהיה, יכול למצא דרך ועצה בכל מקום שהוא פי אין מקום ואין אדם ואין שעה שלא יוכלו למצא דרך כבושה להתקרב אליך על פי דרכי עצותיהם ושיחותיהם ותורותיהם ורמזיהם, אשר גלו לנו בספריהם הקדושים והנוראים שנתפשטו בדורותינו אלה. "מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך", אשר זכית אותנו בדורות אלה לאור הספרים הקדושים האלה שגלו לנו הצדיקים לפנינו, אבל כבר גלית לנו על ידם שלבעל בחירה קשה מאד לעזר, על פן כל דרכיהם ועצותיהם הנוראים הם עדין בהעלם והסתר מאתנו ודרכיהם הרחבים הנוראים והנפלאים הם עדין קצרים ודקים מאד בערך גשמיותנו ובלבול דעתנו וכסילות שכלנו, מחמת מעשינו הרעים:

על פן פאתי לפניך בעל הרחמים, מורה דרך לשבים, שתעזרני ותזכני לקבל שבת בקדשה גדולה ובשמחה רבה ועצומה פראוי, ולהרבות בסעדת שבת, עד אשר אזכה על־ידי אכילת שבת קדש להרחיב ולהגדיל את כל הדרכים הקדושים האמתיים שאנו צריכים לילך בהם להתקרב אליך באמת. ונוזכה על־ידי קדשת שבת להעלות את הרגלין אל הקדשה, כמו שכתוב: "אם תשיב משבת רגלך", וכל המצות שאנו עושין בכל ששת ימי

החל יעלו רגליהם מן הקלפה והסמרא אחרא שינקה מהם בימי החל, באפן שתוכל כל מצוה ומצוה לילך ולעלות לפניך, ואתה ברחמיך הרבים ובאהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל, תקבל כל המצות ומעשים טובים שלנו אפלו המצות של קמני ערך פמוני היום הנעשים בקמנות גמור ובלי שום שלמות כלל, אתה ברחמיך ובאהבתך תקבל כלם באהבה ובחמלה גדולה, ותחבב אותם ותתפאר ותשתעשע בהם בשעשועים גדולים מאד וכאב את בן תרצנו, ותחבב ותגדיל ותרחיב את מעט מעשינו הטובים הקטנים במהות וכמות ואיכות, עד אשר מרב האהבה והשעשועים תגדיל ותרחיב את הדרך הקדש הנעשה על ידי מצותינו ויקים מקרא שפתוב: "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו", שתרחיב ותשים דרך רחבה וכבושה מפעמי הרגליו של המצות ומעשים טובים שלנו, ובפרט הדרכים הקדושים הנזראים והנפלאים שעשו גדולי הצדיקים האמתיים בעולם, תרחם עליהם בזכות קדשת אכילת שפת, ותרחיבם ותגדלם ותגלה אותם לנו ולכל עמך בית ישראל, באפן שנוכה לילך בדרכיהם הקדושים באמת ולשוב אליך בתשובה שלמה מכל המקומות והדרכים רעים שנתעינו בהם רחם. עלינו ואל תשחיתנו, חוס וחמל עלינו והוליכנו והדריכנו בכל עת בדרךך הקדושים שגלית לנו על ידי צדיקך הנזראים, אשר אתה לכד יודע נפלאות אמתת דרכיהם הנפלאים. "הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי, הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה דרך חקך ואצרנה עקב. הורני יהוה דרךך אהלך באמתך יחד לכבי ליראה שמך":

קלח רבוננו של עולם, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו
 שלא נהיה נמשכים ככל אחרי נגונים של יללה
 ועצבות שמזמרין הרשעים כרב העתים, שדרך העולם להמשך
 אחריהן מאד, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מהם, כי אתה יודע
 כמה וכמה קלקולים ופגמים הם גורמים על ידי הנגונים שלהם,
 וכמה הם מזיקים לישראל הפשרים רחמנא לצלן. רחם עלינו בכח
 וזכות הצדיקים האמתיים, והיה בעורנו ושמרנו בכל עת שנוזפה
 להנצל מהם. זכנו לשמח נפשנו תמיד בקדשה ובטהרה בנגונים
 וזמירות של שמחה הממשיכים את הלב אליך ולעבודתך
 ולתורתך ולצדיקיך באמת, ועורנו בכח הצדיקים האמתיים שנוזפה
 להעלות כל אלו הנגונים של הרשעים על ידי קדשת שבת,
 שתתן לנו פח להעלותם ולהפכם לשמחה כשנזמר אותם בשבת
 קדש, וזכות השבת קדש יגן עלינו שלא יהיה להם שום פח
 להמשיך עצבות ויגון ואנחה חס־ושלום, רק אדרבא נוזפה לבררם
 ולהעלותם ולהפכם מיגון ואנחה לששון ולשמחה, ונתקרב אליך
 ונהיה נמשכים אחריך, ונשיש כגבור לרוץ ארח לילך בדרךך
 ולעסק בתורתך ולקיים מצותיך, ולהתנדבך ולהתקשר אליך
 ולצדיקיך האמתיים באמת ובאמונה בקשר אמיץ וחזק לעולמי עד
 ולנצח נצחים:

מלא רחמים, שמחת ישראל, רחם עלינו, ושמרנו והצילנו תמיד
 בכל עת מפל מיני עצבות ומפל הדברים המביאים
 וממשיכים לידי עצבות ויגון ואנחה חס־ושלום. זכנו ברחמך
 וסבב סבות למזכה באפן שיהיה נמשך עלינו ששון ושמחה עז

וְחֲדוּהָ תָּמִיד, כִּי בָשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וּבִפְרָט בְּשִׁפְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים תּוֹפְנוּ בְּרַב חֶמְלָתְךָ וְחֲנִינוּתֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הַגָּדוֹלִים לְשִׂמְחָה בָּהֶם תָּמִיד בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וּבְחֲדוּהָ רַבָּה בְּיוֹתֵר, כְּרָאוּי לְגִיל וְלִשְׂשׂוֹן בְּיָמִים קְדוֹשִׁים כְּאֵלֶּה. "אֲנִי־לָהּ וְאִשְׁמַחָה בְּחֶסְדְּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עַנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי. אִשְׁמַחָה וְאֶעֱלֶצָה כִּךְ אֲזַמְרָה שִׂמְךָ עָלֵינוּ". וְאֲזֻכָּה לְהַרְבוֹת בְּזִמְרוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּשִׁפְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים בְּשִׁמְחָה וְחֲדוּהָ גְדוֹלָה בְּקוֹל שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה בְּנִגְוָנִים שֶׁל חֲדוּהָ וְצִהֲלָהּ בְּלִי שׁוֹם אַחֲזוֹת עֲצָבוֹת וּדְאָגָה וּמְרָה שְׁחוּרָה כְּלָל. שִׁבְעֵנוּ מְטוֹבֶךָ וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבְנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וַיִּקְנִים בְּנוּ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְנַפְשִׁי תִּגְלֵל בִּיהוָה תִּשְׂשֵׂא בִּישׁוּעָתוֹ. אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי, יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אִשְׁמַח בִּיהוָה. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּינוּ לְפִי לְפָנֶיךָ יִהְיוּ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אֲמֵן סָלָה:

ב: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׂמְךָ, וְזַכְּנוּ שִׂיֵּאִיר הָאֱמֶת בְּרַבּוּעַ הַדְּבֹר, בְּאַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבֹר, עַד שְׁנֹכַח לְדְבֹר שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ הַמְּקֻשָּׁר לְשִׁפְתָהּ, לְדְבֹר אֱמֶת שְׁכָלוֹל בּוֹ בְּרַכָּה וּקְדוּשָׁה, וְתִכְבָּטֵל וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפָּר "לְשׁוֹן עֲלָגִים" שֶׁהוּא לְשׁוֹנוֹת הַעֲפוֹ"ם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִלְמְדוּ לְשׁוֹנִים כְּלָל, רַק נִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְדְבֹר הַשְּׁלֵם בְּאַמֶּת שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ, עַד שְׁנֹכַח לְהַמְשִׁיךְ הַקִּדְשָׁה וְהַשְׁמַחָה שֶׁל שִׁפְתָהּ לְשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַחֹל, וְנִזְכָּה לְשִׂמְחָה תָּמִיד גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְשִׂמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ:

וּתְעֹזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹפְנוּ לְקַבֵּל שַׁבַּת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְחֵדוּהָ
 רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְלֵב טוֹב, וְלֹא יַעֲלֶה
 עַל לִבֵּנוּ בְּשַׁבַּת קִדְשׁ שׁוֹם דְּאָגָה וְעֲצָבוֹת, וְלֹא שׁוֹם צַעַר, וְתִסִּיר
 מִפְּנֵינוּ יָגוֹן וְאִנְחָה. בְּרִצּוֹנְךָ הַנִּיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא תִהְיֶה צָרָה
 וְיָגוֹן וְאִנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּכָל שַׁבַּת וּשְׁבַת
 בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּיית בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּרִיצָה בְּחֵדוּהָ רַבָּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב.
 וּתְעֹזְרֵנוּ וְתוֹפְנוּ לְהַמְשִׁיךְ הַקִּדְשָׁה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשַּׁת יָמֵי הַחֹל, עַד
 שְׁנוֹפָה גַם בְּיָמֵי הַחֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, נְגִילָה וּנְשִׂמְחָה כְּךָ
 תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצוּת גַם בְּיָמֵי הַחֹל בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 וּבְחֵדוּהָ רַבָּה וְלְהִיּוֹת אִךְ שִׂמְחָה תָּמִיד, נְגִילָה וּנְשִׂמְחָה בִּישׁוּעַתְךָ
 סֵלָה, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם תָּמִיד מִקְרָא שַׁבָּתוֹב: "עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה
 בּוֹאוּ לִפְנֵינוּ בְּרִנָּה. דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ
 עֲמוּ וְצֹאן מְרַעִיתוֹ":

וּתְעֹזְרֵנוּ תָּמִיד בְּכָל עֵת לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשַּׁת יָמֵי
 הַחֹל, עַד שְׁנוֹפָה שְׂתִּתְגַּלֶּה אַחַדוֹת הַפְּשׁוּט בְּעוֹלָם,
 וְיִדְעוּ וַיֵּאֱמִינוּ הַכֹּל שֶׁכָּל הַפְּעֻלוֹת מְשִׁתְּנוֹת נִמְשָׁכִין מֵאֶחָד הַפְּשׁוּטִים
 יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה לְעַד וּלְנִצָּח נְצָחִים, וְיִדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אֵתָּה
 פְּעַלְתּוֹ, וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אֵתָּה יְצַרְתּוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אִשֶּׁר נִשְׁמָה
 בְּאִפּוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלְּךָ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְיִתְגַּלֶּה
 אַחַדוֹתְךָ הַפְּשׁוּט לְכָל בְּאֵי עוֹלָם עַל־יְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
 גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצָן, מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, כִּי אֵתָּה אֶחָד
 וְשִׁמְךָ אֶחָד וְיָמֵי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצָן, עַד שְׂתִּתְגַּלֶּה
 אַחַדוֹת הַפְּשׁוּט גַם לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי הַתְּגַלּוֹת אַחַדוֹת

הַפְּשׁוּטָה מִתּוֹךְ הַפְּעֻלוֹת מִשְׁתַּנּוֹת לְמַטָּה בְּעוֹלָם הָיָה עַל־יְדֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְתִבְּטַל כָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
 גְּדוֹל בְּעוֹלָם:

י: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲוֶרְנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹפְנֵי לְקַבֵּל שְׁבַת קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהַ
 גְּדוֹלָה, בְּגִילָה רַנָּה רִיצָה וְחֲדוּהַ. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל
 לְבָבִי שׁוֹם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחֹרָה וְלֹא שׁוֹם יִגּוֹן וְאַנְחָה וְלֹא שׁוֹם
 דְּאִגָּה בְּיוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ, רַק אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה בְּכָל עוֹ בְּיוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ,
 בְּכָל לְבָבִי וּבְכָל נַפְשִׁי וּבְכָל מְאֹדִי, בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קִץ וְתִכְלִית,
 כְּרָאוּי בְּאֵמֶת לְשִׂמְחָה בְּיוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ, בְּיוֹם קֹדֶשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה,
 שְׁנַתְּעוֹרֵר עוֹ וְחֲדוּהַ וְשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת בָּלָם, וּכְמוֹ שְׂמוּבָא בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ וּבִשְׂאָר סְפָרִים מְרַבּוּ
 עֲצֵם הַשְּׂמִחָה וְהַחֲדוּהַ שֶׁל שְׁבַת קֹדֶשׁ:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָה אִמְר וּמָה אֲדַבֵּר, בְּכָל מָה שְׂאֵנִי מִתְּחִיל
 לְהַתְּפִיל וְלְהַתְּחַן עָלָיו, יִדְעֵתִי גַם יִדְעֵתִי כְּמָה אֲנִי רְחוּק
 מְזֵה, וּכְפִי גְדֹל מְעַלֵּת הַמְּצוּהַ וְהַמְּדוּהַ הַקְּדוֹשָׁה, וּכְפִי גְדֹל
 תּוֹעֲלָתָהּ לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁהּ, כֵּן עֲצֵם רְחוּקִי מְזֵה בְּתִכְלִית
 הַרְחוּק, וּבְכַרְט מִשְׂמִחָה בְּשִׁבַּת קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר כְּמַעַט בְּזֵה תּוֹלָה הַכֹּל
 וְהוּא עָקֵר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיךְ. אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת עַל
 זֶה וּגְדֹל הַהִתְנַבְּרוֹת שֶׁמִּתְנַבְּרִין וּמִתְנַרֵּין בְּכָל פֶּעַם לְמַנַּע אוֹתִי
 חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִשְׂמִחָה שֶׁל שְׁבַת. חֲמַל עָלַי אָבִי שֶׁבְּשָׂמוּם, אָבִי אָב
 הַרְחֵמוּ, וְשִׂמְחֵנִי בִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד וְעוֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּכְנֵי לְשִׂמְחָה
 מְאֹד בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּכָל שְׁבַת וְשִׁבַּת, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׂאֲזַכֶּה

לְהוֹיֹת כָּל הַיּוֹם כְּלוּ בְשִׂמְחָה מְבוֹאוֹ וְעַד יְצֵאתוֹ, עַד שְׂאוֹכָה
 לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת עַל יְשֵׁבֵת יְמֵי הַחֹל, עַד שְׂאוֹכָה
 לְהוֹיֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד גַּם בְּיְמֵי הַחֹל בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, יִרְאוּ עֵינַי
 וַיִּשְׂמַח לְבִי וְתִגַּל נַפְשִׁי בִישׁוּעַתְךָ בְּאַמֶּת. וְתִזְכְּנֵנִי עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה
 שֶׁל שַׁבַּת לְהָרִים הִירָאָה אֶל הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ, וְאוֹכָה לִירָאָה שְׁלֵמָה
 מִפְּנֵיךְ בְּדַעַת שְׁלָם בְּלִי כְּסִילוֹת כָּלֵל:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיוִם וְנוֹרָא, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנֵנִי מְהֵרָה לִירָאת
 הַרוֹמְמוֹת, לִירָאָה קְדוֹשָׁה עִם דַּעַת הַנְּמֻשֶׁךְ מִשִּׂמְחָה שֶׁל
 שַׁבַּת קְדֵשׁ. מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמִצִּיל, פְּדִינִי
 וְהַצִּילֵנִי, וְהוֹצִיאֵנִי מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִשְׁעֶבֶד לְגֵאֲלָה, זַכְּנֵנִי לְשִׂמְחָה
 שֶׁל שַׁבַּת קְדֵשׁ, שְׂאוֹכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים, לְקַבֵּל
 שַׁבְּתוֹת מִתּוֹךְ רֵב שִׂמְחָה וּמִתּוֹךְ עֶשֶׂר וְכַבּוֹד וּמִתּוֹךְ מַעוֹט עוֹנוֹת.
 עֲזֹרְנִי שְׂאוֹכָה לְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבַּת בְּכָל עֵז וְתַעֲצוֹמוֹת, בְּכָל מִינֵי
 שִׂמְחָה וְחֵדוּהַ, וְאוֹכָה לְהַרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּגִים,
 הֵן לְהַרְבוֹת בְּמִינֵי מֵאֲכָלִים וּמַעֲדָנִים וּמִשְׁקוֹת טוֹבִים, הֵן בְּבִגְדֵי
 כְּבוֹד, לְהַשְׁתַּדֵּל לְזִכּוֹת לְבִגְדִים נְאִים לְכַבּוֹד שַׁבַּת קְדֵשׁ, וְהַעֲקֹר
 שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְזִכּוֹת לְשִׂמְחָה בְּכָל יָב בְּשַׁבַּת קְדֵשׁ
 בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהַ גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת, עַד שְׂאוֹכָה עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה לְצֵאת
 מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִשְׁעֶבֶד לְגֵאֲלָה, עַד שְׂאוֹכָה עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה
 וְהַחֵרוֹת שֶׁל שַׁבַּת, לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל דַּעַתִּי בְּתַכְלִית הַגְּדֻלוֹת
 וְהַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדֵי־זוֹהַ אוֹכָה לִירָאָה שְׁלֵמָה
 שְׁתַּהִיָּה הִירָאָה עִם דַּעַת בְּלִי שׁוֹם סְכָלוֹת כָּלֵל, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 לְהָרִים וּלְהַגְבִּיֵה עַל־יְדֵי הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ אֶת כָּל הִירָאוֹת הַנְּפֹלוֹת

אליך לְבַד תִּתְבַּרְךְ, שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם יִרְאָה נְפוּלָה, שְׁלֵא אֶפְחַד
 וְלֹא אֶתִירָא מִשׁוּם בְּרִיאָה שְׁפֵעוּלָם, לֹא מִשׁוּם שֵׁר וְאֲדוּן, וְלֹא
 מִשׁוּם אָדָם, וְלֹא מִשׁוּם חַיָּה רְעָה וְלִסְטִים, וְלֹא מִשׁוּם דְּבַר
 שְׁפֵעוּלָם, רַק מִמָּוֶד לְבַד אִירָא וְאֶפְחַד בְּאֵמֶת, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל
 פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲמָא:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וְיָמִיב לְכָל, זְפִנֵי לְמַעַם טַעַם
 עֲנֵג שֵׁבֶת בְּאֵמֶת, זְפִנֵי לְשִׁמְחָה וְחֵרוֹת שֶׁל שֵׁבֶת קִדְשׁ
 וְלִבְטָל כָּל הַשְׁעָבוּד שֶׁל יָמֵי הַחֹל, וְלִישֵׁב דַּעְתִּי בְּשִׁלְמוֹת בְּלִי שׁוּם
 בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּשֵׁבֶת קִדְשׁ
 שׁוּם מַחְשָׁבָה בְּאִיזָה עֵסֶק וּמְלָאכָה וּמִשְׂאָ וּמִתָּן, וְלֹא שׁוּם דְּאָגָה
 וְטִרְדָּא כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּעֵינֵי כְּאֵלוֹ כָּל מְלָאכְתִּי עֲשׂוּיָה וְאִזְכָּה
 בְּאֵמֶת לְמִנוּחָה וְעֲנֵג וְשִׁמְחָה שֶׁל שֵׁבֶת קִדְשׁ, מְנוּחַת אֶהְבֶּה
 וּנְדָבָה, מְנוּחַת אֵמֶת וְאִימוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלוּה וְהַשְׁקֵט וְכִטְחַת,
 מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה רוּצָה בֵּה. "שִׁמְחַ נֶפֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדַנִּי
 נֶפְשִׁי אֲשֵׁא". שִׁמְחֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תָּמִיד, וּבִפְרֹט בְּשֵׁבֶתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים "תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, תִּגְלַנֶּה עֲצֻמוֹת דְּבִיתְךָ", כִּי אֵין מִי
 שְׂיֻכַּל לְשִׁמְחַ אֶת נֶפְשִׁי, כִּי אִם אַתָּה לְבַד, בְּחִסְדְּךָ הַעֲצוּם לְבַד,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים לְבַד, בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם שֵׁבֶת
 דְּכֻלְהוֹ יוֹמֵי. קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶיךָ
 וְשִׂמַּח נֶפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לְבָנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאֵמֶת, וְהַנְּחִילֵנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֵׁבֶת קִדְשְׁךָ, וַיְנַחֲחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשִׁי
 שְׁמֶךָ. "תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ
 נִצַּח. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגְּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי":

כח: וְתַעֲזְרוּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְקַבֵּל שַׁבָּתוֹת פְּרָאוּי, בְּשִׁמְחָה וְחֵדוּה
 גְּדוֹלָה וּבְדַבְּקוֹת נִפְלָא פְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב, עַד שְׁנוֹכָה
 עַל־יְדִי־זָה לְדַעַת וְלִהְיוֹג תַּכְלִית מַעֲשֵׂי שָׁמַיִם וָאָרֶץ גַּם בְּזָה
 הָעוֹלָם, לְדַעַת וְלִהְכִיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת עַל־יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם,
 פְּרָצוֹנָךְ וּכְרָצוֹן יְרֵאִיךָ הָאֱמֶתִיִּים, עַדִּי נֹכַח לְיוֹם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת
 וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים. מְלֵא רַחֲמִים, יְהוּה, פָּקַח עֵינֵינוּ וְנִרְאָה
 וְנִבִּין וְנִשְׁכִּיל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, אִיךְ לְהַתְנַהֵג עִתָּה, בְּאִפְּן שְׁנוֹכָה
 לְבִקֵּשׁ וְלִמְצֵא מְנַהֵיג אִמְתִּי בְּזָה שִׁיבִיאֵנוּ בְּחַיֵּינוּ לְתַכְלִית הָאֵמֶתִי,
 כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, "אֲנַחְנוּ
 הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלָנוּ. עָלֶיךָ יַעֲזֹב חִלְכָה יְתוֹם
 אֶתָּה הַיֵּית עוֹזֵר". כִּי אֶתָּה לְכַד יוֹדַע צָפוֹן לְבָנוּ וְאִיךְ לְעוֹרְנוּ עִתָּה
 בְּכָל הָעֲנִינִים, וּבְפֶרֶט בְּעֲנִין זֶה אֲשֶׁר בּוֹ תְלוּי הַכֹּל, שְׁנוֹכָה לְמִצְא
 הַמְנַהֵיג הָאֵמֶתִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיַת מִשָּׁה רַבְּנוּ, שְׂיוּכֵל לְהַבִּיאֵנוּ
 לְתַכְלִית הָאֵמֶתִי וְהַנְּצַחִי מִהֲרָה בְּחַיֵּינוּ, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִפְנוּ,
 כִּי אָנוּ מִשְׁלִיכִים כָּל יְהִבְנוּ עָלֶיךָ. "וְאֲנִי תָמִיד אֵיחָל, עַד יִשְׁקִיף
 וְיִרָא יְהוּה מִשָּׁמַיִם", וְיִשׁוּב אֵלֵינוּ וְיִרְחַמְנוּ, וּכְאֵב אֶת בֶּן יִרְצֵנוּ,
 וְיַחֲזִיר לָנוּ הָעֲטָרָה לְיִשְׁנָה, וְיִתֵּן לָנוּ רוּעָה בְּלִבְבוֹ, וְיִקְיָם מִהֲרָה
 מִקְרָא שַׁבָּתוֹב: "וְנִתְתִּי לָכֶם רוּעִים כְּלָבֵי וְרַעוּ אֶתְכֶם דַּעָה
 וְהִשְׁכֵּל". וְתַמְהַר וְתַחֲשִׁי לְגַאֲלָנוּ וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מִשִּׁיחַ צְדָקְנוּ,
 וְיִקְיָם מִהֲרָה: "וְהִקְמַתִּי עֲלֵיהֶם רַעָה אַחַד וְרַעָה אֶתְהֵן אֶת עַבְדֵי
 דְּוִיד הוּא יְרַעָה אוֹתָם וְהוּא יִהְיֶה לָהֶן לְרַעָה, וְאֲנִי יְהוּה אֶהְיֶה
 לָהֶם יְאֻלֵּהִים וְעַבְדֵי דָוִד נִשְׂאִי בְּתוֹכְכֶם, אֲנִי יְהוּה דְּבַרְתִּי". וְנֶאֱמַר:
 "וְלֹא יִמָּאוּ עוֹד בְּגִלְוֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי

אוֹתָם מִכֹּל מוֹשְׁבֵיתֵיהֶם אֲשֶׁר חָמְאוּ בָהֶם וְטַהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ לִי
 לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים. וְעַבְדֵי דָוִד מִלְּךָ עֲלֵיהֶם וְרַעְיָה אֶחָד
 יִהְיֶה לְבָלָם וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלְכוּ וְחֻקוֹתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם. יְהוָה
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנו הָאֵל פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה׃

א: וְזַכְּנוּ לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת מִתּוֹךְ רַב שְׁמֹחָה, וְנִזְכָּה לְעַנֵּג אֶת הַשְּׁבֻת
 בְּכָל עוֹ, וְלִשְׂמֹחַ בְּכָל שְׁבֻת וְשְׁבֻת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 בְּאַמֶּת. וְתַעֲזְרוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹזֶפֶה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ עַל יְדֵי קְדוּשַׁת
 שְׁבֻת קְדוֹשׁ, אֶת קְדוּשַׁת הַמִּזְחִין שֶׁל הָרֹאשׁ בֵּית שְׁהוּא שְׁבֻת דְּכֻלְהוּ
 יוֹמָא וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלַהֲפִיל בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל
 הַמְשִׁתֵּף בְּשִׂמְנוֹ, וְלִתְקַן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל:

מב: וְתִזְכְּנוּ לְקְדוּשַׁת שְׁבֻת קְדוֹשׁ, וְתִכְבֵּטל מֵאַתָּנוּ כָּל עוֹבְדֵיךָ דְחַל,
 שְׁלֵא נִצְטַוְךָ לְעַסֵּק בְּשׁוּם מְלָאכָה וְעַסֵּק, רַק גַּעְסוּק
 תְּמִיד בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדַת יְהוָה בְּאַמֶּת, וְנִהְיֶה כְּלָנוּ בְּנֵי חוֹרִין
 בְּאַמֶּת. מְלֵא רַחֲמִים, אֵתָה נְתַתְּ לָנוּ מִתְּנֶה טוֹבָה הַזֹּאת שְׁהִיתָה
 בְּבֵית גְּנוּזֶיךָ וְשְׁבֻת שְׂמֹה, אֵתָה יוֹדַע גְּדֹל מַעֲלַת יְקִרַת קְדוּשַׁת שְׁבֻת
 קְדוֹשׁ, הַמְּחַיֶּה וּמְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאַתָּה יוֹדַע כְּמָה אֲנִי רַחוּק
 מֵהַקְּדוּשָׁה וְהַשְּׂמֹחָה שֶׁל שְׁבֻת. אֲנִי אֲדוֹן יְחִיד, טוֹב וּמְטִיב לְכָל,
 "גְּדוֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָיָה", עֲזְרוּנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְלַמְדֵּנִי וְהוֹרֵנִי בְּאַפְּן
 שְׂאִזְכָּה תְּמִיד לְשִׂמְחָה שֶׁל שְׁבֻת בְּאַמֶּת, שְׂאִזְכָּה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּכָל
 שְׁבֻת וְשְׁבֻת בְּשִׂמְחַת שְׁבֻת בְּאַמֶּת, הַמְעֵימֵנִי נָא טַעַם שְׁבֻת קְדוֹשׁ,
 כִּי אֵתָה טוֹב וּמְטִיב לְכָל. רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֻת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי [הוּא] יוֹם זֶה
 גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשְׁבֻת כּוֹ וְלִנְחָה כּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת

רצונך. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו בישועתך, ומהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. זכני לשמוח בכל שבת ושבת בשמחה גדולה ועצומה, עד שאזכה להמשיך השמחה של שבת לישבת ימי החל ואזכה לזכר את השבת קדש תמיד, כמו שכתוב: "זכור את יום השבת לקדשו", ולהמשיך עלי קדשת שבת תמיד בכל ששת ימי החל, שיהיו כל ימי החל קדושים וטהורים בקדשת שבת קדש, ועל ידי קדשת שבת נזכה לקבל כל הברכות ממקור הברכות:

ותזכנו בזכות קדשת שבת שנופה להגיע מהרה אל התכלית האמתית, להשיג באמת תכלית הידיעה שלא נדע, שנבין ונשפיל באמת שרחוק ממנו החכמה, כמו שכתוב: "אמרתי אהפמה, והיא רחוקה ממני", ונזכה להפיל בבחינת מקומו של עולם שהוא התכלית הנה המקיף את כל העולם שנברא בחכמה:

* כ רבוננו של עולם, זכנו לקבל עלינו על מלכות שמים שלמה ולילך בדרךך הטובים אשר הורית לנו בתורתך הקדושה והתמימה על ידי חכמיך הקדושים זכרונם לברכה. רבוננו של עולם, אתה ידעת כמה קשה וכבד עלינו לילך בדרך השם יתברך, וכל זה מחמת הקליפות וסמרין אחרנין אשר עקר אחיזתם ושליטתם בבחינת הרגליו, ועקר שליטתם הוא רק בימי החל, אבל בשנכנס קדשת שבת קדש אזי נכנעין ונתבטליו, ואין להם שום שליטה כלל, על פן חוס וחמול נא עלינו וזכנו לקבל

קדשת שבת קדש בשלמות, עד שעל־ידי־זה יהיה נחזר לנו כח ההליכה ונופה לילך בדרכי השם יתברך בשלמות, ונופה על־ידי קדשת שבת לדבק עצמנו למדת האמת המאיר בשבת קדש, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: אפילו עם הארץ ירא לשקר בשבת. ונופה שמודה זו של אמת יהיה סעד לנו לתמכנו עד שנופה לילך בדרכי השם יתברך בשלמות ורגלנו לא תמעד לעולם. ותזכנו להרבות בצדקה לעניים הגונים ועל־ידי־זה נתן כח ואמץ לרגלי הקדשה ויקים מקרא שפתוב: צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. ותזכנו לצדקה של שבת. ונופה לפיור הרבה לצדקה של שבת, תאיר בבחינת אור השמש העתידה להתחדש לעתיד לבא כמו שפתוב: והיה אור הלכנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים. ויקים בנו מקרא שפתוב: וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ועל־ידי כל זה יתתקנו רגלי הקדשה ויקבלו כח גדול עד שנופה לילך בדרכי השם יתברך בשלמות לעולם, ויקים בנו מקרא שפתוב: אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר. אז תתענג על יהוה והרפכתיו על במתי ארץ והאכלתיו נחלת יעקב אביך פי פי יהוה דבר:

* רבוננו של עולם, זכנו לקבל קדשת שבת פראוי, ואנופה לקיים מצות אכילת שלש סעודות בכל שבת ושבת, ולקיים מצות עונג שבת פראוי, לאכל ולשתות ולהרבות בתענוגים לכבוד שבת, פי אתה יודע גדל מעלת יקרת קדשת אכילת שבת,

ותזבני לקיים בשלמות מה שכתוב לענין אכילת שבת: אכלהו
 היום פי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה, אשר מזה
 למדו רבותינו זכרונם לברכה שחייב אדם לאכל שלש סעודות
 בשבת פי תלתא היום כתיבי. ותזבני לאכל הסעודות של שבת
 בקדשה גדולה, ואכון בכל סעודה וסעודה שאין אני אוכל עכשיו
 בשביל תענוגי הגוף, או כמו שאני אוכל בששת ימי החל שאז
 דרך האדם לאכל שלא לשם מצוה, פי הם סעודות הרשות רק
 שהוא אוכל למלאות רעבונו, ולפעמים אוכל בשביל שהוא רעב
 מאתמול, ולפעמים בשביל שלא יהיה רעב למחר, אבל בשבת
 אזה לכון בכל סעודה שאני אוכל רק בשביל כבוד היום בשביל
 כבוד שבת, שזה בחינת "אכלהו היום פי שבת היום ליהוה".
 ועל ידי זה לא יהיה לימי החל שום אחיזה ושלטיה בקדשת
 האכילה של שבת, מאחר שאני אוכל רק לכבוד שבת לקיים
 מצות סעודת שבת, ולא בשביל שלא אהיה רעב בימי החל,
 ואזה להרבות במאכלים ומשקאות טובים לכבוד שבת, ואדע
 ואאמין באמונה שלמה פי אכילת שבת הוא ענין אחר לגמרי
 מאכילת ימי החל, ואין להחיצונים שום אחיזה כלל באכילת
 שבת, פי אכילת שבת היא כלה אלקות כלה קדש, באשר
 הודעת לנו עלידי חכמיו הקדושים זכרונם לברכה. ואזה
 להמשיך קדשה מקדשת אכילת שבת גם על אכילת ימי החל,
 וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על שמאי הזקן, שהיה אוכל
 כל ימיו לכבוד שבת, ואזה לאחוז גם במדתו של הלל הזקן,
 שהיה אומר ברוך אדני יום יום. ולא אחשב ולא אדאג מיום

לְחַבְרוּ כָּלֵל, וְתִזְכְּנִי לְהַרְגִישׁ בְּלִבִּי בְּאֵמַת נֹעַם קְדֻשַׁת שַׁבָּת,
 וְקְדֻשַׁת הַנֶּפֶשׁ יְתִירָה שְׂפָאָה לְהָאָדָם בְּכָל שַׁבָּת, וְתַכַּף בְּכַנְיֻסַת
 שַׁבָּת אֲזוּכָה לְקַבֵּל הַנֶּפֶשׁ יְתִירָה שֶׁל שַׁבָּת, וְלְהַרְגִישׁ בְּלִבִּי נֹעַם
 קְדֻשָּׁתָהּ, עַד שֶׁתַּכַּף אֶת־חֵיל לְהַתְנַעֲנַע וְלְהַצְטַעַר עַל אֲבֵדַת הַנֶּפֶשׁ
 יְתִירָה בְּמוֹצָאי שַׁבָּת שְׁזָה בְּחֵינַת "בֵּינוֹן שְׁשַׁבַּת וְיִ אֲבָדָה נֶפֶשׁ".
 וְאֲזוּכָה עַל־יְדִיזוּהָ לְקָשֶׁר עֲצָמֵי כָּל כַּף לְקְדֻשַׁת שַׁבָּת וְלְקְדֻשַׁת
 הַנֶּפֶשׁ יְתִירָה שְׂבָא בְּשַׁבָּת, עַד אֲשֶׁר גַּם בְּיָמֵי הַחֹל יִהְיֶה נִשְׁאָר
 אֲצִלִּי רְשִׁימָה גְדוֹלָה מִקְדֻשָּׁתָהּ, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזוּכָה בְּכָל יָמֵי הַחֹל
 גַּם בֶּן לְעֵבוֹד אוֹתָךְ בְּאֵמַת, וְלְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדֻשַׁת שַׁבָּת בְּכָל פַּעַם,
 וְלְהַתְנַעֲנַע וְלִכְסוֹף מְאֹד לְקַבֵּל קְדֻשַׁת שַׁבָּת הַבָּא בְּתוֹסֶפֶת הָאָרֶז
 וְקְדֻשָּׁה יְתִירָה, עַד שְׁאֲזוּכָה עַל־יְדִיזוּהָ בְּאֵמַת לְקַבֵּל כָּל שַׁבָּת
 וְשַׁבָּת בְּתוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה וְהָאָרֶז עֲצוּמָה בְּיוֹתֵר, וְלִקְבֹּל בְּכָל שַׁבָּת
 וְשַׁבָּת תוֹסֶפֶת נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשִׁמָה יְתִירָה בְּמַדְרִיגָה גְדוֹלָה בְּיוֹתֵר,
 וְתִזְכְּנִי לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֵמַת שֶׁהֵם גַּם בֶּן בְּחֵינַת שַׁבָּת, כְּמוֹ
 שְׁאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוֹנָם לְכַרְכָּה. וְאֲזוּכָה לְהַרְגִישׁ נֹעַם קְדֻשָּׁתָם, עַד
 אֲשֶׁר בְּכָל עַת יַעֲלֶה בְּלִבִּי צַעַר גְּדוֹל וְגַעְגּוּעִים גְּדוֹלִים עַל פְּרִדְתִּי
 מֵהֵם, אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָם לְאוֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים, וְכְמוֹ שֶׁהִיָּה רִגִיל בְּפִי
 הַחֲכַרְיָא שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, לוֹמֵר עֲלָיו: וְוִי לְדָרָא כַּד
 תְּסַתְּלַק. וְתִזְכְּנִי לְחַשֵּׁב מַחְשְׁבוֹת בְּזָה וְלְהַתְקַשֵּׁר כָּל כַּף בְּחַיִּים
 חַיִּיתָם בְּנֹעַם קְדֻשָּׁתָם, עַד שְׁאֲזוּכָה עַל־יְדִיזוּהָ לְקַבֵּל מֵהֵם הָאָרֶז
 גְּדוֹלָה וְאֵמַתִּית בְּכָל פַּעַם, בְּמוֹחֵי וְלִבִּי וּבְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשִׁמָה שְׁלִי גַם
 לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתָם, כִּי צַדִּיקִים גַּם בְּמִיתָתָם נִקְרְאוּ חַיִּים, וְאֲדַרְבָּא
 גְּדוֹלִים צַדִּיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם. וְתִזְכְּנִי לְשְׁמוֹעַ תּוֹרָה מִפִּי

צדיקי אמת, ואזכה להרגיש באמת גדל נפלאות נוראות קדשת
 החדושי תורה שלהם, עד אשר לא אוכל להתאפק את עצמי
 מלשבח אותם בפניהם, ועל־ידיה אזכה שיגלו לי עוד חדושי
 תורה נפלאים ונוראים. וכן לענין קדשת שבת, אזכה להרבות
 בשבחים וזמירות של שבת בשמחה גדולה ובחשק נפלא
 ובנגעגועים גדולים, עד שאזכה על־ידי זה לקבל בכל פעם הארת
 נועם קדשת שבת ביותר, ויקים בי מקרא שכתוב: אם תשיב
 משבת רגלך וכו'. וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכו'. אז
 תתענג על יהוה והרפבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב
 אביך כי פי יהוה דבר:

**ג רבוננו של עולם, אתה הודעתנו על־ידי חכמיך הקדושים פי
 שבת היא נקדה הפנימית וממנה יונקים כל הששה
 ימים שהם בחינת העגולים סביב הנקדה, על כן זכנו נא לקיים
 בכל עת מצות: זכור את יום השבת לקדשו. ודרשו רבותינו
 זכרונם לברכה, זכרו מאחד בשבת. ואזכה לזכור את קדשת
 שבת בכל עת גם בששת ימי המעשה, ולהשתוקק ולהתגעגע
 ולהכין עצמי בכל מה דאפשר לקבל קדשת שבת הבא עלינו
 לטובה, ועל־ידיה אזכה לקבל חיות דקדשה מקדשת שבת גם
 בכל ששת ימי המעשה שהם העגולים סביב לנקדה הפנימית
 שהיא קדשת שבת, ולא אפיח דעתי ולא אשפח לעולם את אור
 קדשת שבת, בכדי שעל־ידי זה אזכה להיות מרובק ומקושר
 ונכלל בתוך הקדושה לעולם, ולא אצא חס־ושלום מכלל
 העגולים אשר סביב לנקדה, ותזכנו להתקרב לצדיקי אמת אשר

הם גם כן בבחינת קדשת שבת, והם גם כן בבחינת נקדה
 הפנימית כי מהם יונקים הפל חיות דקדושה. רבנו של עולם,
 אתה ידעת כמה הפעל דבר מתגבר עלינו למנוע אותנו
 מלהתקרב לצדיקי אמת, עד אשר על-ידיה נדמין כמה פעמים
 שאנו רוצים ומכינים עצמנו לנסוע לצדיקי אמת, ואחר כך
 מתגברים עלינו המניעות ונמנעים אנחנו מלנסוע אליהם. על כן
 חוס וחמול עלינו וזכנו לשבר כל המניעות ולילך ולנסוע
 ולהתקרב לצדיקי אמת, ואפילו בעת שמתגברין עלינו המניעות
 ואין אנו יכולים לשברם, תזכנו על כל פנים לבלי להסיח דעתנו
 לגמרי חס-ושלום, אפילו שעה קלה מלהשתוקק ולהתגעגע לזכות
 להתקרבות הצדיקים ולידע בידעה שלמה כי הם חיינו ותקות
 ישועתנו ופדות נפשנו, ונזכה לחזק את לבבנו בהתחזקות גדול
 דקדושה, ולהאמין באמונה שלמה, כי אף-על-פי שהמניעות
 משתפחין ומתגברין בכל פעם כמו שמתגברין ואין מניחים אותנו
 להתקרב לנקדה הפנימית, אף-על-פי-כן כל זמן שאין אנו מואשין
 עצמנו לגמרי חס ושלום, רק אדרבא אנו משתוקקים ומתגעגעים
 ומצפים לישועה בכל עת שנוזפה להתקרב אל הקדושה, אזי
 אנחנו עדין בודאי בתוך העגולים שסביב לנקדה, ועדין יש לנו
 תקוה שנוזפה להתקרב לנקדה הפנימית בהתקרבות גמורה,
 ולשבר ולבטל כל המניעות ולילך ולנסוע ולהתקרב לצדיקי אמת
 בהתקרבות אמיתי פראוי והגון באמת. ותזכנו לשמוע חדושי
 תורה בכל פעם מפי הצדיקי אמת, ונזכה שכל אחד מאותם
 הבאים לשמוע לא ישמע רק מה שצריך לו ולא יותר, ותתן כח

לְצַדִּיקֵי אֲמֶת שֶׁיְהִיו יְכוּלִים לְשָׁקוֹל בְּפֶלֶם דְּבַרְיָהֶם, בְּאִפְּן שְׁלֹא יִשְׁמַע כָּל אֶחָד מִהַשּׁוֹמְעִים כִּי אִם מַה שְּׁצָרִיד לוֹ וְלֹא יוֹתֵר, בְּאִפְּן שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם יְנִיקָה לְהַקְלִיפוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִהַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְתַעֲזְרוּנוּ שְׁלֹא יִהְיֶה כַּח לְהַקְלִיפוֹת הַנִּבְרָאִים עַל־יְדֵי עֲבֻרוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְבַלְבֵּל בְּשַׁעַת אֲמִירַת הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיקֵי אֲמֶת עַל־יְדֵי הַדּוּחַק הַגָּדוֹל שְׁעוֹשִׂים אֹז, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנִם לְבִרְכָה: הַאִי דוּחָק דְּכָלָא, מְנַיְהוּ. וְתַעֲזְרוּנוּ שְׁלֹא לְדוּחַק עֲצָמֵנוּ בְּיֹתֵר בְּשַׁעַת אֲמִירַת הַתּוֹרָה בְּכַדֵּי שְׁלֹא לְגָרוֹם חֶסֶד וְשְׁלוֹם עַל־יְדֵי־זֶה אִיזָה בְּלִבּוֹל הַדַּעַת לְצַדִּיקֵי אֲמֶת, רַק כָּל אֶחָד יַעֲמוֹד עַל מְקוֹמוֹ, וְלֹא יִשְׁמַע מִהַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק רַק מַה שְּׁצָרִיד לוֹ וְלֹא יוֹתֵר. וְתַתֵּן בְּלִבְ הַצַּדִּיקֵי אֲמֶת שְׁבִשַׁעַת אֲמִירַת תּוֹרָתָם יִדְבְּרוּ מִיִּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּכַדֵּי שְׁעַל־יְדֵי זֶה תִּבְרַח גַּם הַקְלִיפָה הַדַּקָּה שֶׁיֵּשׁ לָהּ כַּח לְיִנֵּק אֲפִילוֹ מְגוּפַ הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּעֲצָמָם אֲפִילוֹ אִם אֵין בָּהֶם בְּחִינַת מוֹתָרוֹת, וְתִזְכְּנוּ לַעֲמוֹד בְּאִימָה וְיִרְאָה גְּדוּלָה בְּשַׁעַת שְׁנוּפָה לְשִׁמּוּעַ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִפִּי הַצַּדִּיקֵי אֲמֶת, כִּי כָּבֵד הוֹדַעְתָּ לָנוּ שְׁגַם הַצַּדִּיק בְּעֲצָמוֹ יֵשׁ לוֹ אִימָה גְּדוּלָה בְּשַׁעַת שְׁאוֹמֵר תּוֹרָה, וַיִּקְּבֵם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: הַקָּם לְעַבְדְּךָ אֲמַרְתָּךְ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ. וְנִאֲמַר: סוּף דְּבַר הַכָּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר. כִּי זֶה כָּל הָאָדָם. אָמֵן בְּנֵי יְהִי רְצוֹן:

** רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶתָּה הוֹדַעְתָּנוּ גְּדָל מַעֲלַת וְקִדְשַׁת שַׁבַּת, וְשַׁעַל־יְדֵי שְׁמִקְבָּלִין שַׁבַּת בְּכַבוֹד וּבְקִדְשָׁה פְּרָאוֹי עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכִים לְעִינִים פְּקוּחוֹת לְרֵאוֹת שְׁבָלוֹת עֲצָמוֹ וְרוֹמְמוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן חוּם וְחִמּוֹל עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְקַבֵּל קִדְשַׁת שַׁבַּת קוֹדֵשׁ

בְּשִׁלְמוֹת, וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִיַּי חֲלוּל שַׁבַּת רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְזַפְנֵנוּ לְהִיּוֹת
 בְּאִמַּת בְּכָלל שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ, שְׁאִמְרוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרֹנָם
 לְבִרְכָה: כֹּל הַשׁוֹמֵר שַׁבַּת כְּהִלְכָתוֹ, אִפְּלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר
 אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ. וְנוֹכַח עַל-יְדֵי קִדְשַׁת שַׁבַּת לַעֲנוּה וְשִׁפְלוּת אִמַּתֵּי
 וּלְבִטּוֹל מֵאֲתָנוּ מִדַּת הַגָּאוּה וְהַגִּסּוֹת בְּתַכְלִית הַבְּטוֹל, וְעַל-יְדֵי-זוּהָ
 נִזְפָה לְבַעַר וּלְבַטֵּל כָּל מִיַּי כְּפִירוֹת וְעֲבוּדָה זָרָה וּפְגַמֵּי אִמּוֹנָה,
 וְתַזְכְּנוּ לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה עַד שְׁעַל-יְדֵי-זוּהָ יִהְיוּ נִמְתְּקִין
 כָּל הַדְּיָנִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֻּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְיִתְתַקֵּן וְיִתְמַלֵּא
 פְּגִימַת הַלְבָנָה וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יְחוּד שְׁלָם בֵּין שֵׁם הַיְי"ה וְשֵׁם אֱלֹקִים,
 וַיִּקְרָא מִקְרָא שַׁבְּתוֹב: וְהִיָּה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֲרָה שְׁלֵמָה וְאִמַּתִּית
 מִבְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא, שְׁאֵז שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל הַיְי"ה יִתְבָּרַךְ יְהִיָּה נִקְרָא
 כְּכַתִּיבְתוֹ כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה:

** י' וְזַפְנֵנוּ לְקַבֵּל קִדְשַׁת שַׁבַּת בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זוּהָ יִהְיוּ נִפְתָּחִין
 לָנוּ שְׁעָרֵי בֵינָה שְׁנוּכָל לְהִתְבּוֹנֵן עַצְמָנוּ בְּגִדְל
 רוּמְמוֹתֶיךָ וְתִפְאֲרֹתֶיךָ וְלִהְיִיר הַיֵּטֵב כָּל אֶחָד אֶת מְקוֹמוֹ הַשִּׁפְל
 וְהַנְּמוּךְ, וְלִבְלִי לְהִיּוֹת חֶסֶד-וְשְׁלוֹם מַעֲוִשֵׁי מַעֲשֵׂה זְמִירֵי וּמִבְקֵשׁ שָׂכָר
 כְּפִנְחָם, רַק אֲדַרְבָּא נִתְבּוֹנֵן בְּעַצְמָנוּ הַיֵּטֵב הַיֵּכָן אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים
 בְּשִׁפְל הַמְּדֻרְגָה כְּזֹאת, וְאִיךְ שְׁבִאֲמַת הָיָה רְאוּי לָנוּ לַעֲמוֹד
 בְּמְדֻרְגָה עֲלוּיָנָה מְאֹד כְּרְאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, כִּי לְכַךְ נוֹצַרְנוּ
 וְאֲתָה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְכו', וְשְׁמֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
 קְרָאתָ, וְעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסִדִּים רַבִּים וְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת בְּכָל עַת
 וּבְכָל שְׁעָה, וְאֲנַחְנוּ בְּגִדְל סְכָלוֹת דַּעֲתָנוּ נִמְשַׁכְּנוּ אַחַר עֲצַת יִצְרָנוּ

הָרַע עַד שְׁבָאנוּ לְשַׁפְּלוֹת וּפְחִיתוֹת כְּזֹה, וְתַפְתַּח לָנוּ אֵת עֵינֵי
הַשֶּׁכֶל בְּזִכּוֹת קְדֻשַׁת שַׁבַּת, עַד שְׁנוּכָה לְרֵאוֹת בְּעֵינָא פְּקִיחָא מִפּוֹשׁ
בְּעֵינֵי הַשֶּׁכֶל רוּמְמוֹת גְּדוּלְתָךְ וְתַפְאֲרָתְךָ וְעוֹמֵק שַׁפְּלוֹתֵנוּ
וּפְחִיתוֹתֵנוּ, עַד שְׁנוּכָה עַל-יְדֵי-יְזֵה לַעֲנוּה וְשַׁפְּלוֹת אֲמַתִּי, לְהַחְזִיק
כָּל אֶחָד אֶת עַצְמוֹ לְמַטָּה מִמִּדְרַגָּתוֹ, וְעַל כָּל פְּנִים יִהְיֶה כָּל אֶחָד
מִפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ וְלִבֵּי לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ וּלְהַתְפַּאֵר וּלְהַתְנַאֵף
חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, וְעַל-יְדֵי-יְזֵה נִזְכָּה לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֲמַת
וְלִהְיוֹת מְלֵאִים אִימָה וּפְחַד מִלְּפָנֶיךָ בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, וְתִזְכְּנֵי
לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁנוּכָה עַל-יְדֵי-יְזֵה לְבַנֵּן יְרוּשָׁלַיִם
וּלְקַבּוֹץ גְּלוּיֹת בְּאֲמַת, וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַת-טוֹב: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם
יְהוֹה נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס, אֲמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן:

לראש חדש

י וְתַעֲזְרֵנִי לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמַת, וְלֹא אֵצֵא מִן
הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׁאֲשׁוּב מִעוֹנוֹתַי, וְאֲתַקֵּן אֵת כָּל
אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי נִגְדָךְ בְּמַחֲשֶׁבֶה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, וְתַהֲרִיב בְּעֵזְרֵנוּ שְׁנוּכָה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֲרֶת הַתַּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה מִשְׁרָשָׁה שֶׁהוּא רֹאשׁ
חֹדֶשׁ, כְּאֲשֶׁר גְּלוּיֹת לָנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים, וְנוּכָה לְקַבֵּל
רֵאשֵׁי חֹדָשִׁים בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה וְנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁרֵשׁ הַתַּשׁוּבָה
בְּכָל שְׁנַיִם-עָשָׂר רֵאשֵׁי חֹדָשִׁים, אֲשֶׁר נִתְּתָ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל זְמַן כְּפָרָה
לְכָל תּוֹלְדוֹתֵם, בְּאִפְן שְׁנוּכָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת:

*כא ראשי חדשים לעמך נתת, זמן כפרה לכל תולדותם. רבנו של עולם, זפני בתוך כלל ישראל לגדל את כל בנינו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, והצילנו מעתה מפל מיני צער גדול בנים חס־ושלום, ותמשוך מעתה עלינו ועל כל יוצאי חלצינו חיים טובים וארוכים. רבנו של עולם, אתה הודעת לנו כי מיתת הבנים כשהם קטנים, רחמנא לצלן, זה נמשך מסוד פגימת הלבנה שמשם נמשך בחינת "מארת חסר ואו", שהוא אספרה לרביי חס־ושלום, ואתה הודעת לנו גם כן, שבראש חדש, שאזי מתחלת הלבנה להתמלאות ולהתתקן, ואזי זמן כפרה לכל תולדותם, כי אז נמשך כפרה וסליחה והמתקה על כל תולדותם של ישראל שיהיה נמשך עליהם חיים טובים וארוכים, על כן חוס וחמול נא עלינו וזכנו לקבל קדשת ראשי חדשים בראוי. ויהי רצון מלפניך, שתעלנו בשמחה לארצנו ותפענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך קרבנות חובותינו תמידין כסדרם ומוספים כהלכתם, ואת מוספי ראשי חדשים נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך, כמו שפכתת עלינו בתורתך על־ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור: "ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים", ומנחתם וכו'. כי בעמך ישראל בחרת מפל האמות וחקי ראשי חדשים להם קבעת. רבנו של עולם, אתה הודעת לנו שפשעוֹסִים בפרשת הקרבנות נחשב לפניך כאלו הקרבנו כל הקרבנות בזמנם ובמקומם כהלכתם, על כן יהי רצון מלפניך, שעל־ידי אמירת פרשת "ובראשי חדשיכם" באיזה זמן שנאמר אותה הפרשה

אֶפִּילוּ שְׁלֹא בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, יִהְיֶה נֹחֵשֵׁב לְפָנֶיךָ בְּאֵלוּ הַקְּרָבָנוּ קָרְבָן
 רֹאשׁ חֹדֶשׁ בְּזִמְנוֹ, וְתַמְשִׁיךְ עַל־יַד־יְיָוָה בְּחֵינֵת תִּקּוֹן וּמְלוֹי הַלִּבְנָה,
 וְעַל־יַד־יְיָוָה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ כַּפָּרָה וּסְלִיחָה וְהַמְתַּקָּה עַל כָּל תּוֹלְדוֹתֵם
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׂיִזְכּוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְוָכֵם. וְתִזְכְּנוּ לְקִים מִצְוֹת
 בְּרַפְתְּ קִדּוּשׁ לִבְנָה בְּכָל חֹדֶשׁ בְּזִמְנוֹ. וְיִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, לְמִלְאֵת
 פְּגִימַת הַלִּבְנָה וְלֹא יִהְיֶה כֶּה שׁוֹם מְעוֹט וְיִהְיֶה אֹר הַלִּבְנָה כְּאֹר
 הַחֲמָה כְּאֹר שְׂכַעַת יְמֵי בְּרֹאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קֶדֶם מְעוֹטָהּ, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר: אֵת שְׁנֵי הַמְּאֻרֹת הַגְּדוֹלִים, וַיִּקִּים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 וּבִקְשׁוּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מִלְכָם, אָמֵן:

לְחֹדֶשׁ נִיסָן

מִט וְתִזְכְּנוּ לְקִדּוּשׁ עֲצָמֵי בְּיֹתֵר בְּשְׁנֵי הַחֲדָשִׁים הַקְּדוּשִׁים, שְׁהֵם
 שְׁנֵי רֹאשִׁים שֶׁל הַשָּׁנָה, שְׁהֵם נִיסָן וְתִשְׂרִי שְׁהֵם יְמֵי
 תְּשׁוּבָה, שְׂאֲזֻכָּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְשׁוֹב בָּהֶם בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה,
 וְלִהְתַּקְדָּשׁ בָּהֶם בְּקִדְשָׁה יִתְרָה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְאֲזֻכָּה לְהַמְשִׁיךְ
 עָלֵי קִדְשָׁה גְדוֹלָה וְתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה תָּמִיד מִשְׁנֵי הַחֲדָשִׁים הָאֵלוּ עַל
 כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה. וְתִזְכְּנוּ לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה. וְאֲזֻכָּה
 מִהֲרָה לְסַדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת הַרְּבָה בְּקוֹל
 גִּילָה וְרִנָּן לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, בְּשִׁיר וְשִׁבְחָ וּנְגוּן וְזִמְרָה וְעוֹ
 וְחֲדוּת, בְּכָל עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה הַקְּדוּשִׁים, עַד שְׁנֹכָפָה שְׂיִתְעַר עַל
 יְדִינוּ הַשִּׁיר שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כְּפֹל מִשְׁלֹשׁ מְרַבְעָ,
 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב "הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקִדָּשׁ חָג", וַיִּקִּים בְּנוֹ

מקרא שכתוב: "וְיִשְׂרָאֵל כָּל־מַעֲשֵׂי בְרִיתוֹ". וְתוֹכְנוּ לִידַע
וְלִהְיוֹת סוֹדוֹת הַקְּבִלָּה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁאוּכָל לִהְיוֹת וְלִידַע
אוֹרֵייתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְעֵתִידָא לְאַתְגְּלִיא לְעֵתִיד לְבוֹא:

ע "מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה". כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ הַעֲוִירָה
וְהַקִּיצָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר מְלֵא

כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל נִתַּתְּ לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּים בְּכָל
דוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ שׁוֹכֵן אֲצִלְךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי אֵין דוֹר יְתוֹם, וְגַם בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ הַפְּלֵאתָ
חֶסֶדְךָ עִמָּנוּ, וְנִתַּתְּ לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, קְדוּשׁ
וְנוֹרָא שְׁמֵם, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד דְקַדְשָׁה שׁוֹכֵן אֲצִלְךָ, כִּי הֵם בְּחִינַת
מְשַׁכְּנֵי כְבוֹדְךָ, אֲשֶׁר קְדָשְׁתָּ שְׁכִינַת אֱלֹהוּתְךָ נְמֻשְׁךָ וְשׁוֹכֵן אֲצִלְךָ
תְּמִיד, כִּי הֵם עֲנוּיִם בְּאֵמַת שְׁמֻשִׁימִים עֲצָמָם כְּעֶפֶר, אֲשֶׁר כָּל
הַבְּרִיאָה עִם כָּל פְּרִטְיָהּ, הַכֹּל בְּאֲשֶׁר לְכֹל עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וְהַכֹּל
נְמֻשְׁךָ מֵהֶם, כִּי הֵם צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם שְׁהֵם יְסוּד כָּל הַבְּרִיאָה,
וְהַכֹּל צְרִיכִים לְמֻשְׁךָ אֱלִיָּהֶם לְקַבֵּל חַיּוֹת וְקִיּוּם מֵהֶם, כִּי עֲלֵיהֶם
עוֹמֵד הַכֹּל, וְכֹל יִשְׂרָאֵל כֻּלָּם הֵם עֲנָפִים מֵהֶם, וְנְמֻשְׁכִּים אֱלִיָּהֶם
וּמְקַבְּלִים כָּל הַחַיּוֹת וְהַשְּׁפַע מֵהֶם, כִּי הֵם מְחִיזִין אֶת כֻּלָּם, וַיֵּשׁ
לָהֶם כַּחַם הַמּוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוֹת אֲצִלְךָ, וְלְהַמְשִׁיךְ כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם אֲצִלְךָ, לְקַרְבָּם כֻּלָּם אֵלֶיךָ תַתְּכַרְךָ לְנִצְחָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֵת, אַתָּה יְדַעְתָּ
אֶת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים הָאֵלֶּה שְׂיֵשׁ לָהֶם זֶה הַכַּחַם, אַתָּה
יְדַעְתָּ גְּדֻלָּתָם וְגִבּוֹרָתָם וְתַפְאֲרָתָם וְתַקְפָּם לְנִצְחָה, וְעֲצָם כַּחַם שְׂיֵשׁ
לָהֶם לְהַמְשִׁיךְ אֱלִיָּהֶם וְלְתוֹרָתָם הַקְּדוּשָׁה וְלְדַרְכֵיהֶם וְעֲצוּתֵיהֶם

הנפלאות, כל העולם בלוי, וכמה טובות היו נצמחים עלידיה
 לנצח, כי תקון כל העולמות וגאלה השלמה המעֵתֵדֵת לבוא, הכל
 תלוי בזה, כי ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים. אבל אתה
 ידעת, רבונו דעלמא בלא, גדל עצם ורבו הכחות המכריחים,
 המכריחים בכל הכחות מלהתקרב לצדיקים, כי הכח המכריח
 מתגבר בכל עת להפסיק ולהרחיק מהצדיקים:

רבונו של עולם, "יהוה איש מלחמה", מרום וקדוש, פועל
 גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, אתה יודע את כל
 תקופ המלחמה הגדולה והנוראה הזאת שיש בכל עת בכל דור
 ודור, בין כח המושד של צדיקי אמת, שיש להם כח להמשיך כל
 העולם אצלם לקרבם להבורא יתברך שמו לנצח, ובין הכח
 המכריח המתגבר בכל עת נגד הכח המושד, להפסיק ולהרחיק
 מהצדיקים ומהשם יתברך, וכמה וכמה נפשות שקעו במלחמה
 הזאת, אשר נטרדו משני עולמות עלידי הכח המכריח המפסיק
 שהרחיקם מן הצדיקים האמתיים. ואנן יתמי דיתמי, מה נעשה
 ומה נפעל, מי ילחום בעדנו, להכניע ולשבר ולבטל כח המכריח
 כנגד כח המושד של הצדיקים:

רבונו של עולם, "יהוה עוז וגבור, יהוה גבור מלחמה", עליך
 השלכנו את יבנו, שאתה תלחום בעדנו, יהוה יריב
 את ריבנו, וילחם את לוחמינו, כי "אתה מרום לעולם יהוה",
 ולעולם ידך על העליונה. חוס וחנינו ורחם עלינו, ועורנו
 והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושד
 באמת, שיתגבר בהתגברות גדול ונורא הכח המושד על הכח

המכריח המפסיק, עד שיפלא ויתבטל הכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חסוֹשָׁלוֹם, שהם כָּלֵל כָּל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאוות ומדות רעות וכל מיני מניעות שבעולם, שפבלם נמשכים מכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכלם יפלו ויתבטלו בכטול גמור כנגד הכח המושך של הצדיקים האמתיים, עד אשר נזכה אנחנו וזרענו וכל זרע עמך בית ישראל וכל העולם בלו להיות נמשכים וכרוכים תמיד אחרי צדיקי אמת, וישליכו פלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאוותם, וילכו וירוצו אחרי צדיקים אמתיים, ונזכה כלנו להתקרב להצדיקים אמתיים בהתקרבות גדול, ולשמע תורתם הקדושה וללמד ספריהם הקדושים, ולקיים את כל דבריהם ועצותיהם ושיחותיהם הקדושות בשלמות באמת ובתמימות כרצונך וכרצונם הקדוש, עד אשר נזכה על-ידי-זה לשוב אליך בתשובה שלמה מהרה באמת ובלב שלם, "בשמחה ובטוב ללב מרב כל":

ותזכנו לשפר ולבטל כל התאוות רעות וכל המדות רעות, ונזכה לבטל עצמנו לגמרי, עד אשר נזכה לענוה אמתית בבחינת עפר ממש, עד שנוזכה שיהיה לנו גם כן כח המושך, ונזכה להמשיך אלהותך וקדשך אלינו, ולהמשיך כל העולם בלו לאמונתך הקדושה ולצדיקיך האמתיים ולעבודתך ולתורתך הקדושה, אשר גלית לנו על-ידי משה נביאך, ועל-ידי כל צדיקי הדור האמתיים:

וּזְכַנּוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים לַתּוֹן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים, וּבִכְפָּרְתָם לְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וּלְבָנֵי הַצְדִּיקִים, וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוּפָה לַתּוֹן לָהֶם בְּכַבּוֹד גָּדוֹל, וְלִהְסָפִיק לָהֶם כָּל צְרִיכָהֶם בְּכַבּוֹד, וְתִצְלִיחַ אוֹתָנוּ שְׁנוּפָה לַתּוֹן כָּל הַצְדָּקוֹת שְׁלָנוּ לְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם עֲנִיִּים בְּאֵמֶת בְּבַחֲיַנֵּת עֶפֶר, וְעַל־יְדִי־זוֹה נֹזֶכֶה שֶׁהַצְדָּקָה שְׁלָנוּ תַעֲשֶׂה פְרוֹת מִיָּד, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וְרַעוּ לָכֶם לְצְדָקָה קִצְרוּ לְפִי חֶסֶד", וְתִצְמִיחַ לָנוּ עַל־יְדֵי הַצְדָּקָה כָּל טוֹב, שֶׁפַּע טוֹבָה וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי וְכָל טוֹב לְנִצְחָה. וּבְרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים תִּשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינּוּ שֶׁלֹּא נִפְשַׁל לְעוֹלָם בְּעַנְיִים שְׁאִינָם מְהַנְּנִים, וְתִסַּבֵּב בְּרַחֲמֵיךְ בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִגְיעוּ הַצְדָּקוֹת שְׁלָנוּ לְשׁוֹם עֲנֵי שְׁאִינוּ הַגּוֹן, רַק נֹזֶכֶה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים וּלְצְדִיקִים אֲמִתִּיִּים. עוֹרְנוּ לְמַעַן שְׂמֶךְ, חוּסָה עֲלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֵיךְ, וּזְכַנּוּ לְבוֹא לְכָל זֶה מְהֵרָה:

וְעוֹרְנוּ וּזְכַנּוּ לְבָרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית הָאֵמֶת, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ כְּבוֹד דְּקִדְשָׁה לְמַעַן שְׂמֶךְ בְּאֵמֶת, כְּבוֹד הַנְּמֻשֶׁךְ מִהַצְדִּיק הָאֵמֶת שִׁישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֶׁךְ, אֲשֶׁר הוּא מְקִים אֶת הַמְּשֻׁכֵּן תְּמִיד, וְאֶצְלוֹ שׁוֹכֵן כָּל הַכְּבוֹד הָאֵמֶת דְּקִדְשָׁה, אֲשֶׁר כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי וְשׁוֹטְרֵיו וְשׁוֹפְטָיו מְקַטְּנִין וְעַד גָּדוֹל כָּלֵם מְקַבְּלִים כָּל כְּבוֹדָם וְיִתְגַּדְּלָתָם מִמֶּנּוּ. וְכַבּוֹד דְּקִדְשָׁה כְּזֶה אֲשֶׁר עַל יְדוֹ יִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם תְּמִיד, וְתִמְלֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבּוֹדְךָ מְהֵרָה, וּכְבוֹדְךָ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ וְיִקָּים מְקַרָּא שֶׁפָּתוּב: "אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן, וְתִהְלֹתִי לְפָסִילִים", וְנֵאמַר: "סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ,

בְּכָל הַעַמִּים נִפְלְאוּתֵינוּ. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ, וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ.
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם
 כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

ה': וְתַעֲזָרְנוּ לְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת הַדָּשׁ נִסְן, רֵאשׁ חֲדָשִׁים, עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל. וּכְשֵׁם שֶׁהוֹצַאתָ בּוֹ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

מִגְלוֹת מִצְרַיִם, עֲרוֹת הָאָרֶץ, שֶׁהוּא פָּנָם הַבְּרִית, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תוֹשִׁיעֵנו וְתִגְאָלְנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לְכָל
 נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּצִילְנוּ כְּלָנוּ בְּכַח קִדְשַׁת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 רֵאשׁ חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָנוּ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא חֹדֶשׁ נִסְן
 הַקְּדוֹשׁ, גְּאֻלַּת וַיִּשְׁעַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנּוֹכַח כְּלָנוּ עַל-יְדֵי-זֶה לְגְאֻלַּת
 הַנֶּפֶשׁ בְּאֵמַת, שֶׁתִּגְאָלְנוּ וְתִפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ מִהֲרָה מִבְּאֵר שַׁחַת מִטֵּיט
 הַיּוֹן, וְתוֹצִיאֵנוּ מִמִּצּוֹלוֹת יָם וְתִצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלּוֹת מְאֹד
 מִפָּנִים מִקְּרַח לִילָה חֲסִי-וְשָׁלוֹם וְלֹא נִבְשַׁל בְּעוֹן זֶה לְעוֹלָם, אֲנַחְנוּ
 וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לֹא בְּשׁוֹגֵג
 וְלֹא בְּמִזִּיד לֹא בְּאֵנָם וְלֹא בְּרִצּוֹן:

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חָמַל עָלֵינוּ, אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חוּס וְרַחַם עָלֵינוּ, אָבִינוּ
 מִלְּפָנֵינוּ חָמַל עַל עוֹלְלֵינוּ וְטַפְּנוּ, וְתַעֲזָרְנוּ לְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת
 וְשִׁמְחַת נִסְן עַל כָּל הַשָּׁנָה בְּלָה, וְנוֹכַח לְהִיזוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
 וְלִהְיֵא תָּמִיד שְׂחוּק וְשִׂמְחָה וְעוֹ וְחִדּוּה בְּכָל הַמְּלֵאכִים הַקְּדוֹשִׁים
 וַיְהִי הוֹד וְהַדָּר לְפָנֵיהֶם עוֹ וְחִדּוּה בְּמִקּוֹמָם בְּכָל הַשָּׁנָה בְּלָה כְּמוֹ
 בְּחֹדֶשׁ נִסְן. וְנוֹכַח תָּמִיד לְתַן חֲזוּק וְתִקָּף לְהַמְּלֵאכִים הַקְּדוֹשִׁים
 עַל-יְדֵי שִׂמְחָתְנוּ וְיִתְחַזְּקוּ הַמְּלֵאכִים הַקְּדוֹשִׁים תָּמִיד בְּכָל עוֹ
 וְתַעֲצוֹמוֹת וַיִּכְפְּלוּ כַח הַשְּׂרִידִים וְהַקְּלָפוֹת, וְלֹא יִתְּנוּ לָהֶם שׁוֹם

יניקה מהשפּע הקדושה היורדת לנו, עד שנוּפה לְמאכלים
 ומשקאות מְבַרְרִים, וְלִהְיוֹת עַל־יְדֵי־זוֹה מְטַמְּאֵת מְקַרָּה לַיְלָה חֹסֵה
 וְשָׁלוֹם, וְלִהְיוֹת קְדוּשִׁים וּמְהוּרִים תְּמִיד:

לפסח

• וְתִהְיֶה בְעֵזְרוֹנוּ, שְׁנוּפָה לְקַבֵּל עֲלֵינוּ קְדֻשַׁת חֹג הַפֶּסַח בְּקִדְשָׁה
 נוֹרְאָה וְעִצּוּמָה וּבְשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ גְדוֹלָה, וְנוּפָה לְקַיֵּם
 מִצְוֹת אַרְבַּע בּוֹסוֹת שֶׁל יוֹן שֶׁל פֶּסַח בְּשִׁלְמוֹת הָרְאוּי, בְּקִדְשָׁה
 וּבְמִתְהַרָּה גְדוֹלָה. וְתִפְתַּח לָנוּ אוֹר הַדַּעַת, וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ אוֹר
 קְדֻשַׁת הַמּוֹחִין הָעֲלִיוֹנִים, שְׁנוּפָה שִׁיְהִיו נִמְשָׁכִין עֲלֵינוּ בְּפֶסַח כָּל
 הַמּוֹחִין הַקְּדוּשִׁים, מִחִין דְּגִדְלוֹת וּמִחִין דְּקַמְנוּת:

וְנוּפָה לְסִדֵּר הַסֵּדֵר שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּרְאוּי, וְתַעֲזְרוּנוּ
 לְזַכֵּר הַהֲגָדָה בְּקוֹל רֶם בְּכוֹנָה גְדוֹלָה וְנוֹרְאָה וּבְשִׂמְחָה
 וְחֻדוּהָ רַבָּה וְעִצּוּמָה, וּבְהַתְעוּרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְלַהֲבוֹת נִמְרָץ,
 בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָּה גְדוֹלָה, עַד שֶׁהַקּוֹל יַעֲזוֹר הַכוֹנָה עַד שְׁאוּפָה עַל־
 יְדֵי זֶה לְתַקּוֹן הַבְּרִית וּלְתַקּוֹן הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמַּת עַד שְׁאוּפָה
 לְכוּא לְחֻדוּשֵׁי תוֹרָה אִמְתִּיִּים, וְאוּפָה לְהַמְשִׁיךְ תְּמִיד דְּבוּרִים חַמִּים
 בְּנַחְלֵי אִשׁ עַל־יְדֵי תַפְלָה וְתַחְנוּנִים וְתוֹכְנֵי לְהַתְפַּלֵּל אֵלָיךְ
 בְּהַתְקַשְׁרוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּהְיֶה תַפְלָתְנוּ תַפְלַת רַבִּים וְלֹא
 תִמָּאֵם אֶת תַפְלָתְנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הֵן אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵם".
 וְיִתּוּסֵף וְיִתְגַּדֵּל לְמַעַלָּה תוֹסְפוֹת קְדֻשָּׁה רַבָּה וְעִצּוּמָה עַל־יְדֵי
 תַפְלָתְנוּ וְעַל־יְדֵי־זוֹה נּוּפָה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִלֵּב הָעֲלִיוֹן
 אֲשֶׁר שָׁם כְּתוּבִים כָּל בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה:

לו: רבונו של עולם מחיה מתים, "אלהים חיים ומלך עולם",
 רחם עלינו והחיינו וקיימנו, וקדשנו וטהרנו מטמאת
 מת שהיא אבי אבות הטמאה, שהם הרהורי נאוף שהתגברו
 והתפשטו בעולם מאד, עד אשר "טבענו בין מצולה ואין מעמד,
 באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו". זכנו בכח קדשת מצות
 פורים שנופה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת וטהרת הפרה אדמה
 תמימה, לטהרנו באמת מטמאת מת בעולם הזה ובעולם הבא,
 ואזכה על-ידיה לקבל חג הפסח הקדוש, זמן חרותנו, בקדשה
 גדולה ובשמחה רבה ועצומה. ונופה ברחמיך לקיים כל המצות
 של פסח בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה. ותעזרנו ותושיענו
 ותשמרנו ברחמיך הרבים, ממשוהו חמץ ושאור, שלא ימצא
 בנבולנו ובחשוננו משהו דמשהו שאור וחמץ כל ימי הפסח, כי
 גלוי וידוע לפניך רבונו דעלמא כלל, שאי אפשר לבשר ודם
 בעצמו להיות נוהר ממשוהו חמץ, אם לא על-ידי ישועתך
 ורחמיך. רחם עלינו ברחמיך הרבים, גואל חזק, רחמן אמת,
 ושמרנו והצילנו ממשוהו חמץ כל ימי הפסח הקדושים, ותעזרנו
 ותזכנו לצאת מעבדות לחרות מיגון לשמחה, מאכל ליום טוב
 מאפלה לאור גדול. ונופה לסדר הסדר של פסח בהתעוררות
 גדול ובהתלהבות נפלא ובשמחה רבה ועצומה, ונופה שיבואו
 עלינו ויאירו בנו בהארה נפלאה כל המחין הגדלות וקטנות
 המאירין בפסח באור גדול ונפלא ונורא:

מלא רחמים, עזרנו והושיענו לקיים המצות של פורים בקדשה
 ובשמחה גדולה כל כף, עד שנופה על-ידיה להיות

נזָהרים בַּאֲמַת מִמּוֹשֶׁהוּ חֲמִיץ בַּפֶּסַח, וְלִקְיָם כָּל הַמִּצּוֹת הַנּוֹרָאוֹת
 שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה נּוֹרָאָה וְעִצּוּמָה. רַחֵם עָלֵינוּ
 לְמַעַן שְׂמֹד, וְזַכֵּנוּ עִתָּהּ לְפַעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלָּה, עֲזָרְנוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו עַל פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְשׁוּב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מֵהֵרָה
 בַּאֲמַת, הוֹשִׁיעֵנו מִכַּחַּ קִדְשֵׁת הַיָּם וְהִשׁוּעָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל פּוּרִים,
 שְׁנוֹפָה לְהִתְהַפֵּךְ מֵעֵתָה מֵרַע לְטוֹב, וְנוֹפָה לְצֵאת מִיַּגוֹן לְשִׂמְחָה
 וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל:

מב: וְעַל יְדֵי הַיָּמִין הִזָּה תִּקַּם אֶת הַנוֹפְלִים לְאַהֲבוֹת וַיִּרְאוֹת
 רָעוֹת, לְהִקִּים אוֹתָם לְאַהֲבוֹת וַיִּרְאוֹת קְדוּשׁוֹת, וְהַיָּמִין
 יַעֲבִיר הַחֲשֵׁךְ מֵעֵינֵיהֶם עַד אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם יִרְאוּ נִפְלְאוֹת, וַיִּקְיָם
 מֵהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּימִי יֵצֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ
 נִפְלְאוֹת". וְתִמְשִׁיךְ עָלֶי קִדְשֵׁת פֶּסַח תְּמִיד, וְתַעֲזוֹר לָנוּ תְּמִיד לְסַפֵּר
 וְלִשׁוֹחַ בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ וְתוֹרַתְךָ הָאֱמִתִּיית, וְנוֹפָה לְדַבֵּר וּלְגַלּוֹת תְּמִיד
 תּוֹרַת אֱמֶת, וַיִּקְיָם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ".
 וְתִרְחֵם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנו וְתַעֲזָרְנוּ מֵהֵרָה לְהַעֲבִיר הַחֲשֵׁךְ שְׁכֶפֶסָה פְּנֵי
 תְּהוֹם, וּלְהַאִיר אוֹר הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, עַד שִׁיהִיָּה נְחֻשֵׁב כְּאֵלוּ בְּרָאנוּ
 אֶת הָעוֹלָם:

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם הֵשֵׁם פֶּה לְאֵלִים, תֵּן לָנוּ פֶה לְשׁוֹחַ בְּתוֹרַתְךָ
 וּנִפְלְאוֹתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת תְּמִיד, "לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים
 יוֹלְדוּ יְקוּמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבָנֵיהֶם". וְנוֹפָה לְהוֹדִיעַ לְבָנֵינוּ וּלְבָנֵי בָנֵינוּ
 וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה וּנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
 עָשָׂה עִמָּנוּ מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב:
 "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ". מֵלֵא רַחֲמִים, זַכֵּנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל

יִשְׂרָאֵל לְאוֹר הָעֵינַיִם הָאֲמִתִּיִּים, לְהַסְתַּפֵּל וּלְרְאוֹת הָאֲמֶת תָּמִיד,
 וְנִבִּיט וְנִרְאָה נִפְלְאוֹת יְהוָה תָּמִיד בְּאֲמַת, גַּל עֵינַי וְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְנִבִּיט נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, אֲשֶׁר גָּלִית עַל־יְדֵי צְדִיקֵיךָ הָאֲמִתִּיִּים,
 אֲשֶׁר אַתָּה לְכַד יוֹדַע נִפְלְאוֹת תּוֹרַתְךָ שְׁגָלוּ בְּעוֹלָם, וְעַל־יְדֵי אוֹר
 הָעֵינַיִם יַעֲלוּ כָּל הַבְּקָשׁוֹת וְהַתְּחִנּוֹת אֲשֶׁר אָנוּ מִתְּפַלְלִים אֶל הַבַּיִת
 הַמְּקֻדָּשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תַעֲוֹרֵר הַגְּאֻלָּה הַתְּלוּיָה בְּלֵב, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב:
 "כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי, וְשָׁנַת גְּאוּלֵי בָּאָה", וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּכְבַּטֵּל מֵאַתְּנוּ
 שְׂאוֹר וְחִמְצָן שֶׁל יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע שֶׁנִּשְׂאָר לָנוּ מִנְּעוּרֵינוּ, אֲשֶׁר זֶה
 הַשְּׂאוֹר וְהַחִמְצָן שֶׁבְּלֵב, הוּא הַמִּסִּית אֶת הָאָדָם לְהִרְהֹר אַחַר
 תְּלִמְדֵי חֻכְמִים שְׂבֻדוֹר וְלוֹמֵר זֶה נָאָה וְזֶה לֹא נָאָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 חֵלֶק לִבְנוֹ, וְנַעֲלְמוּ מֵאַתְּנוּ הַשְּׂבָעִים וְשָׁנִים צְדִיקִים שְׂבֻדוֹרֵנוּ, וְאִין
 אָנוּ יוֹדְעִים בְּבִרּוֹר אֶחָד מֵהֶם. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וְתִסִּיר וְתִבְעַר
 וְתִכְבַּטֵּל מֵאַתְּנוּ הַשְּׂאוֹר וְהַחִמְצָן שֶׁבְּלֵב, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּכָל
 הַצְּדִיקִים וּלְבַלֵּי לְהִרְהֹר אַחֲרֵיהֶם כָּלֵל, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׂוֹם חֲלוּק
 בֵּינֵיהֶם כָּלֵל, רַק כָּלֵם יִהְיוּ נָאִים וְאַהֲבִיבִים וְיִקְרִים בְּעֵינֵינוּ מְאֹד
 מְאֹד, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה שִׁיתְּלַהֵב לִבְנוּ בְּלִמּוֹד הַתּוֹרָה בְּשִׁלְהוֹבִין
 דְּרַחֲמוֹתָא, וּמִיּוֹם רַבִּים שֶׁהֵם אֶהְבּוֹת וְיִרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת "לֹא יוֹכְלוּ
 לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וְנִהְרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ", וְעַל־יְדֵי אֶהְבָּה הַזֹּאת
 תִּכְסֶּה הַשְּׂכִינָה בְּכַנְפֶיהָ עַל דְּמֵהוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ עֲלֵיהֶם
 זֶרַע מְרַעִים שֶׁהֵם מִי הַמְּבוּל. וְתַעֲזֹר לִי שְׂאֵתְפִישׁ בְּעַצְמִי עַל רַבּוֹי
 פְּשָׁעֵי וְעוֹנוֹתֵי הַגְּדוֹלִים, שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָד הַרְבֵּה, עַד שְׂאֲרָגִישׁ
 שֶׁנִּשְׁפָּכִין דְּמֵי בְּקָרְבִי מִגְּדֵל הַצַּעַר וְהַבּוֹשָׁה, עַד אֲשֶׁר הַשְּׂכִינָה
 תִּכְסֶּה בְּכַנְפֶיהָ אֶת דְּמֵי הַנִּשְׁפָּכִין בְּאֶהְבָּה הַקְּדוּשָׁה וְעַל־יְדֵי־זֶה
 יִתְכַסּוּ פְּשָׁעֵי מִמִּילָא כִּי "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבָּה", וְתִמְחַל

וּתְסַלַח לִי עַל כָּל חַטָּאי וְעֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי בְּמַחֲלָה גְמוּרָה בְּאַמֶּת
עַל־יְדֵי אַהֲבָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת:

*לֵה רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְקַבֵּל קִדְשַׁת חַג הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ בְּרֵאוּי
בְּשִׁלְמוֹת, וְתַעֲזְרוּנוּ לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּפֶסַח
בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכֶּה לְהַתְּפִיל בְּפֶסַח בְּכֹנֶה גְדוֹלָה וּבְקוֹל גְּדוֹל,
וְתִשְׁמְרֵנוּ מֵאִיסוּר אֲכִילַת חֶמֶץ אֲפִילוּ בְּמִשְׁהוּ בְּכָל יְמֵי הַפֶּסַח
הַקְּדוּשִׁים, וְתִזְכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת אֲכִילַת מִצֵּה בְּפֶסַח בְּקִדְשָׁה
גְּדוֹלָה, וְתַעֲזְרוּנוּ לְפֹרֵר מַעוֹת הַרְבֵּה לְצַדִּיקָה לְעֲנִיִּים קִדְּם פֶּסַח,
וּבִפְרָט עַל מִצְוֹת לְעֲנִיִּים, וְתַקְּיִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: וְצַדִּיקָה
תְּצִיל מַמּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מֵאִיסוּר אֲכִילַת חֶמֶץ בְּפֶסַח שְׂאוֹ אֲכִילַת
חֶמֶץ הוּא מִסְּטָרָא דְמוֹתָא, וְתִזְכְּנוּ לְאֲכִילַת מִצֵּה בְּפֶסַח וְעַל־
יְדִיזוּה נִזְכֶּה לְהַמְשִׁיד קִדְשָׁה גְּדוֹלָה עַל אֲכִילַתְנוּ בְּכָל יְמוֹת
הַשָּׁנָה, שְׁנִזְכֶּה לְקַבֵּל חַיּוֹת דְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי אֲכִילַתְנוּ, וְתִזְכְּנוּ לְפֹרֵר
לְצַדִּיקָה הַרְבֵּה תְּמִיד, וְיַקְּיִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: פֹּרֵר נָתַן
לְאַבְיוֹנִים צַדִּיקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תְּרוּם בְּכָבוֹד. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל
מִינֵי חֲלָאִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּבִפְרָט מַחֲלוּי נּוֹפֵל רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט לְמֵי
שְׁנַלְקָה בְּחוֹלֵי נּוֹפֵל חֶסֶד־וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְתַקְּיִים מִקְרָא
שְׁפָתוֹב: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. וְנֹאמֵר:
כִּי יַפּוֹל לֹא יוֹטֵל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יְדוֹ. וְנֹאמֵר: דַּחַה דְּחִיתַנִּי לְנַפּוֹל
וְיְהוָה עֲזָרְנִי. וְנֹאמֵר: בְּיוֹם הַהוּא אֶקִּים אֶת סוּכַת דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת.
וְנֹאמֵר: אֵל תִּשְׁמָחֵי אוֹיְבֵתִי לִי כִּי נִפְלַתִי קִמַּתִּי כִּי אֲשֵׁב בַּחֲשָׁד
יְהוָה אוֹר לִי. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

לִימֵי הַסְפִירָה

י וְזַכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקִים מְצוֹת סְפִירַת הָעֹמֵר בְּקִדְשָׁה
 וּבִטְהָרָה, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, עִם כָּל פְּרִמְיָהּ
 וְדִקְדוּקֶיהָ וּכְוֹנֹתֶיהָ וְתַרְי"ג מְצוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וְעַל־יְדִיזָה נֹכַח
 לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וְלַעֲקֹר וּלְבַטֵּל קְלַפַּת הַמֶּן־עִמְלָק מִן הָעוֹלָם:

לו: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 הֵמָּה", זְכוֹר נָא הַחֶסֶד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 עִמָּנוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה, וּגְלִיתָ לָנוּ
 אֶמְתֵּת אֱמוּנַת אֱלֹהוֹתְךָ בְּאֹר גְּדוֹל וְנִפְלָא וְנִעְרַב, וְעָשִׂיתָ אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, כְּדֵי לְגַלּוֹת אֱלֹהוֹתְךָ וְאֶחָדוֹתְךָ
 וּמִמְשַׁלְתְּךָ אֲשֶׁר בְּכָל מְשָׁלָה, וּמֵאֵז, קִרְבַּת אוֹתָנוּ לְךָ לְעַם
 קְדוֹשׁ וְהוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמ"ט [מֵאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה,
 וְהַכְנִסְתָּ אוֹתָנוּ בְּמ"ט [בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, שֶׁהֵם
 מ"ט [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה הַכְּלוּלִים בְּמ"ט [בְּאַרְבָּעִים
 וְתִשְׁעָה] אוֹתוֹת שֵׁשׁ בְּשֵׁמוֹת שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים צְוִיתָ
 אוֹתָנוּ לְסַפֵּר בְּנֶגֶד זֶה מ"ט [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] יְמֵי הַסְפִירָה, כְּדֵי
 לְטַהֵר נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזְהֵמָתָם, לְמַעַן נֹכַח עַל־יְדֵי מְצוֹת
 סְפִירַת הָעֹמֵר לְצֵאת מִטְּמֵאָה לְטְהָרָה, לְצֵאת מִמ"ט [מֵאַרְבָּעִים
 וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה וּלְכַנֵּס בְּמ"ט [בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי
 קִדְשָׁה; רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מֵלֵא רַחֲמִים, זַכְּנוּ בְּחִסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים
 לְקִים מְצוֹת סְפִירַת הָעֹמֵר בְּזִמְנוֹ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת

נפלא ונורא, שנופה להתעורר על ידי קדשת מצוה נוראה הזאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל ממאונתינו, לבער מקרבנו כל מיני ממאות וזהמות שנדבק בנו על ידי מעשינו הרעים:

רבנו של עולם רבנו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות פי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו ממקומות שנפלנו לשם בעוונותינו הרבים ולקרבנו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העומר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחלת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממ"ט שערי ממאה ולכנס למ"ט [לארבעים ותשע] שערי הקדושה זכני במקום שאני שם עכשו, שאזכה לקיים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש בערפי לקיים מצוה הזאת, ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על ידי זה, ותוציאני מהרה מממאה לטהרה, מחל לקדש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול, עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אלינו, ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באפן שנוזכה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד:

תפילה זאת מיוסדת על פי הסוד הנורא שגילה (רבינו ז"ל) על גדולת רשב"י ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בוחר דא יפקון מן גלותא, ע"ש בתחלת הספר, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש

של רשב"י ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובן בזה"ק:

מו: רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי עִיר וְקִדְיֵשׁ מִן שְׁמַיָא נְחִית, בּוֹצִינָא קִדְיֵשָׁא, בּוֹצִינָא עֲלָאָה, בּוֹצִינָא רַבָּא, בּוֹצִינָא יְקִירָא, אַתֶּם הַבְּמַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁתַּבַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדְכֶם, כִּי בִזְהַר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, וְאַפְלוּ בְתַקְפָּה הַהִסְתַּרְהָ שְׁבַתוּדָה הַסְתַּרְהָ בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, הַבְּמַחְתֶּם שְׁאִף־עַל־פִּי־כֶן לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּי זֶרְעִנוּ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְאַנְכִי הַסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, וְעַנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ". וְהִנֵּה עָתָה הַגִּיעוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בָהֶם חֲפִיץ, כִּי אַרְדָּה עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשְּׁעָבוֹד, וּבְכָל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים וְדֹלִים, וּמָטָה יְדִינוּ מְאֹד. "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עֲצוּר וְעֻזוֹב". כִּי נִשְׁאַרְנוּ כִּיתוּמִים וְאֵין אָב, וְאֵין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ. וְהִנֵּה בְתַקְפָּה סוּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, וּכְבֵר הַתְּחִיל לְהַתְנוּצֵץ הַתְּנוּצִצוֹת מְשִׁיחַ מִימֵי הָאֱלֹהֵי הָאָרֶץ יֹכֵר צְדִיק לְבִרְכָה, וְעַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁתוֹקְקִים וּמִתְגַּעְגְּעִים מְאֹד לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ, וְהַכֵּל חַפְצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ בְּהַשְׁתוֹקְקוֹת נִמְרָץ וּנְפֹלָא אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כּוֹזֶאת מִימֵי קֶדֶם. "הַקִּיצוֹתַי וְעוֹדַי עִמָּךְ", בְּאִתִּי עַד קֵץ כָּל הַדּוֹרוֹת וְעוֹדַי עִמָּךְ. עֲדִין אָנוּ אַחֲוִים בָּךְ, וּמִשְׁתוֹקְקִים לְעַבּוֹדְתְךָ בְּכָלוֹת הַנַּפֶּשׁ. אֲבָל אַף־עַל־פִּי־כֶן, גַּם גָּדַל רְחוּקֵנוּ מִמָּךְ בְּעֵתִים הֵלָלוּ הוּא גַם־כֵּן כָּלִי שְׁעוֹר, כִּי טַבְעֵנוּ בִּינוֹן מְצוּלָה וְאֵין מְעַמָּד בְּאֵנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁמִטָּתֵנוּ. וְרִאָה אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר גָּדַל הַתְּגָרוֹת הַבַּעַל דְּבַר אֲשֶׁר הַתְּגָרָה בָּנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר הִפִּיל אוֹתָנוּ מְאֹד. וְהִנֵּה

אָנְכִי בְעֵינַי מִי אֲנֹכִי לְסִפּר צְרוּת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתֶּם לְבַד יִדְעֶתֶם
 אֵת כָּל הַמַּעֲמָד וּמִצְבַּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה. אִיךָ
 בָּאתִי לְסִפּר וּלְצַעֵק עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, עַל עֵצֶם רְחוּקֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ,
 וְעֵצֶם פְּגָמֵי וְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמִים, וְ"עַל אֵלֶּה אֲנִי
 בּוֹכֶיָה עֵינַי עֵינַי יוֹרְדָה מִיָּם", כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אִיךָ לְהַחֲזִיר
 לִי הַכַּחַם דְּקִדְשָׁה, וְאִיךָ לְזִפּוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְאִיזָה דְרָךְ
 אֶתְחִיל לְעֻזּוֹב דְרָכֵי הָרַע וּמַחֲשָׁבוֹתַי הַמְּגַנּוֹת, וְאִיךָ וּבְמָה אֲזַכֶּה
 לְתַקֵּן קְלָקוּלִים וּפְגָמִים בְּאֵלֶּה. "לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי, אָנָּה אֲנִי בָּא",
 אָנָּה אוֹלֵיךְ אֵת חֲרַפְתִּי הַעֲצוּמָה, אָנָּה אֶבְרַח, אָנָּה אֶמְמָן מִפְּנֵי
 בְּשֵׁתִי וּכְלָמָתִי, וְאָמַר לְהַרִים כְּפִסּוּנִי וּלְגַבְעוֹת נִפְלוּ עָלַי, אוֹי מָה
 הָיָה לִי, אוֹי מָה הָיָה לִי, "עַל כֵּן אֶמְרָתִי שָׁעוּ מִנִּי אֶמְרַר בְּכַבִּי",
 אוֹלֵי יְחוּם אוֹלֵי יְרַחֵם, כִּי אֵין מַעֲצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי
 בְּעַת הַזֹּאת, כִּי הַרְבֵּה רוּחַ וְהַצְלָה לְפָנָיו, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "הֵן כָּל
 תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצַר מִמּוֹד מְזוּמָה, וּמִי יֹאמֵר לָךְ מָה תַעֲשֶׂה". עַל כֵּן
 בָּאתִי כְּעֵנִי בַפֶּתַח, רַשׁ דֵּל וְאַכְזִיז, נְגוּעַ וּמְעֵנָה, מְבַלְבֵּל וּמְטַרֵף עֵנִי
 וְכוּאֵב, לְצַעֵק וּלְזַעֵק לְפָנֵי הַדְּרַת קִדְשְׁתְּכֶם:

רַבֵּי רַבֵּי רַבֵּי, "אָבִי אָבִי רַכֵּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו", נְהִירוּ דְבוֹצִינָא
 דְּאוּרִייתָא, "עוֹרָה לְמָה תִישֵׁן", אִיךָ תּוֹכְלוּ לְסַבּוֹל צְרוּת
 יִשְׂרָאֵל, קוּמוּ וְהַתְעוֹרְרוּ עִם כָּל הַצְּדִיקֵי אֵמֶת לְהַסְתַּפֵּל וּלְרֹאוֹת
 בְּמִרְיוֹת צְרוּת נַפְשָׁנוּ, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָה", קוּמוּ יְשֵׁנֵי מְכַפֵּל
 לְסַעֲדֵנוּ צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ בְּעוֹרְתָנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, חוּסוּ
 וְחַמְלוּ עַל כָּל עַדְתַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכְכֶם עָלִי הַחוּטָא וְהַפְּגוּם
 הַמְּלֵא חֲטָאִים מִכָּף רִגְלִי וְעַד רֹאשׁ. אַתֶּם יִדְעֶתֶם אֵת כָּל הַתְּלָאָה

אֲשֶׁר מִצָּאתָנוּ מִיּוֹם גְּלוּת הָאָרֶץ עַד הַנְּהָה, כָּל מָה שֶׁעָבַר עַל כָּלֵל
 יִשְׂרָאֵל בְּכֻלְלֵיּוֹת, וּבִפְרָטֵיּוֹת מָה שֶׁעָבַר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבִפְרָט
 מָה שֶׁעָבַר עָלַי מִיּוֹם שֶׁנֶּאֱצָלוּ וּנְבָרָאוּ וְנִצְרָו וְנַעֲשׂוּ נִשְׁמָתִי וְרוּחִי
 וְנִפְשִׁי וְגוֹפִי, כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלַי בְּכָל גְּלוּל וְגְלוּל, וּבִפְרָט מָה
 שֶׁעָבַר עָלַי בְּגוֹף הַזֶּה, כָּל מָה שֶׁעָבַרְתִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מָה
 שֶׁאֲנִי זוֹכֵר עֲדוֹן וְמָה שֶׁנִּשְׁפַּח מִמֶּנִּי, הִיסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי נְבוֹת לְבָאֵר
 וְלִסְפֵּר אָפֶס קֶצֶה מֵהַפְּגָמִים שֶׁפְּגַמְתִּי בְיוֹם אֶחָד כְּפִי מָה שֶׁנִּזְנָגְעִים
 הַפְּגָמִים בְּמָקוֹם שֶׁנִּזְנָגְעִים כְּפִי שֶׁרַשׁ נִשְׁמָתִי, וּמִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן
 מָה שֶׁפְּגַמְתִּי בְּכָל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
 (וּבִפְרָט וְכו') מִי יוֹכֵל לְסַפֵּר, מִי יוֹכֵל לְשַׁעַר, מָה אֲדַבֵּר מָה אֶתְאוּנָה,
 מָה אֶמַר מָה אֲדַבֵּר וְמָה אֶצְטַדֵּק:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן בְּלֵב הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַזֶּה (אם יזכה
 להיות בא"י על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה). וּבְלֵב כָּל הַצַּדִּיקִים
 אֲמֵתִיִּים לְכָל יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם מִמֶּנִּי, וְיַעֲמְדוּ בְּעַדִּי לְמַלְצֵי יִשְׂרָאֵל,
 לְהַפְּוֹד בְּזִכּוֹתַי וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְיַמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדִּי
 שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים, וְתִתֵּן בִּי לֵב חַדָּשׁ וְרוּחַ חַדָּשָׁה תִּתֵּן
 בְּקִרְבִּי, שֶׁאֲזַכֶּה לְהַתְּעוֹרֵר מֵעַתָּה בְּאֵמֶת לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב
 שָׁלֵם. אִי שָׁמַיִם הַפְּגִינוּ בְּעַדִּי, כָּל בְּעָלֵי רַחֲמִים וְחַמְלָה חֲמְלוּ עָלַי.
 כָּל שׁוֹכְנֵי עִפְרָה הַעֲתִירוּ בְּעַד מִטְּבַע "בֵּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמַד"
 כְּמוֹנֵי:

רַבֵּי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, זָכְרוּ זֹאת וְתִשְׁמְעוּ עַל לֵב, שֶׁזָּכִינוּ
 בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ לְשִׁמְעַת נִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת גְּדוֹלָתְכֶם. אִיךְ מְרַפֵּז
 בַּתוֹרָה שֶׁעַל יְדְכֶם לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, בִּי הַפְּסוּק שֶׁהִבַּאתֶם

רְאִיָּה מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא כִּי' לֹא' תִשְׁכַּח' מִפִּי' זִרְעוֹ' הוּא סוֹפֵי תְבוֹת
 יוֹחֵא"י, וְשִׁמְכֶם הַקְדוּשׁ בְּעֲצָמוֹ מִרְמוֹ בְּפָסוּק "עִיר וְקָדִישׁ מִן
 שְׂמִיָּא נְחִית". אֲשֶׁר אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים סוֹד דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם
 לְבַד יוֹדְעִים גְּדֻלַּת הַהִבְטָחָה שֶׁהִבְטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁתּוֹרָה לֹא
 תִשְׁכַּח מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדֵכֶם, וְאִיךְ מֹשֶׁה רִבְּנוֹ עָלָיו הִשְׁלוּם נִבְּא
 עַל זֶה בְּתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה מִקְדָּם. עַל כֵּן בְּאִתִּי לְהִזְכִּיר, נָא רְבוּתִי
 הַקְדוּשִׁים, חֲמְלוּ עָלַי וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל הַרַע שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדֵי
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה רְבוּרָה וּמַעֲשֵׂה, אֲשֶׁר הִמְרִיתִי אִמְרֵי אֵל
 וְעֲצַת עֲלִיּוֹן נִאֲצַתִּי. אֵל תִּבְיטוּ בְּמַעֲשֵׂי הַרְעִים, וְאֵל תַּעֲשׂוּ עִמִּי
 כַּחֲטָאֵי, וְאֵל אֶקוּץ בְּעֵינֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה אֲשֶׁר מְעוֹרְרִים
 אוֹתִי בְּאֵלָפִים וּרְבֻבוֹת רְמוּזִים וְהַתְעוֹרְרוֹת, וּבְכַמָּה מִיְּנֵי עֲצוֹת
 נִכּוֹנוֹת. בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי בְּעֵצָם
 קְשִׁיוֹת עֲרָפִי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּכָל זֶה, וְלֹא הִפְטִיתִי אוֹנִי וְלִבִּי לְכָל
 זֶה. חוּסוּ עָלַי וְאֵל תִּשְׁיֹתוּ לִבִּי לְכָל זֶה, וְאֵל יַחַר אַפְכֶם בִּי
 חֲלִילָה, רַק תַּחֲשֹׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת עוֹד מֵעַתָּה לְבַל אֶהְיֶה נִדְּחָה
 מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִכֶּם חֲלִילָה. כִּי עֲדִין "אֵין מַעֲצוֹר לִיהוָה
 לְהוֹשִׁיעַ" גַּם בַּעַת הַזֹּאת. כִּי אֵין לִי שׁוּם כֹּחַ עִתָּה אֶלָּא בְּפִי
 לְבַד, וְגַם זֶה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר לֹא עֹזב חֲסִדוֹ וְאִמְתּוֹ מֵעַמִּי,
 וְנָתַן כֹּחַ לְיַעֲקֹב כַּמּוֹנִי, לְדַבֵּר עִתָּה מְעַט דְּבָרִים הָאֵלֶּה. וְעַל זֶה
 תִּמְכְּתִי יְתוֹדוֹתִי, שֶׁתִּרְחַמוּ עָלַי וְתַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר אוֹכֵה לְשׁוּב
 בְּאִמְתִּי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. (וְלִכְּאֵי לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל מֵהֵרָה בְּשִׁלוֹם, וּלְדַבֵּר כָּל זֶה וְיִזְתַּר
 מִזֶּה שֶׁם עַל צִיּוֹן שְׁלֹכֶם הַקְדוּשָׁה), וְיִהְיֶה הַטּוֹב בְּרַחֲמוֹי יִשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם
 וְיַעֲזֹר וְיִגַּן וְיִוֹשִׁיעַ אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם, וְיַחֲזִירֵנִי

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו מְהֵרָה, וַיֵּאחֲזֵנִי וְלֹא יָרַפְנִי, וְאֵל יַעֲזֹבֵנִי וְאֵל
 יִמְשָׁנִי בְּשׁוּם אַפָּן, עַד שְׁאֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלָיו בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת פְּרִצוֹנוֹ
 הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלִתְקַן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי, בְּכַח
 וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים אַמְתִּיִּים, אֲשֶׁר עָלִיהֶם לְכַד אָנִי נִשְׁעַן לְסִדֵּר
 דְּבַרֵי אֱלֹהִים לְפָנֵיהֶם וּלְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בַּעַל הַרְחָמִים יוֹדֵעַ
 תַּעֲלוּמוֹת. "יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי, יְהוָה חֲסִדָּךְ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֵל
 תָּרַךְ, הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, כִּי יִכְתִּירוּ
 צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עֲלָיִ:"

לְשָׁבוּעוֹת

נו וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹזְכָה לְמַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ בְּכָל עַת
 עַל־יְדֵי מְבִילַת מְקוּהָ, וְנוֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה
 וּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל־יְדֵי מְבִילַת הַמְקוּהָ, לְמַהֵר עַצְמָנוּ מִכָּל
 הַטְּמָאוֹת מִכָּל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שְׁחַטָּאנוּ וְשָׁעֲוִינוּ
 וְשִׁפְשָׁעֵנו לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה
 גְּדוֹלָה עַל־יְדֵי הַמְקוּהָ הַקְּדוּשָׁה. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עַל יְדֵי זֶה דַּעַת
 גְּדוֹל וְרַחֲמִים רַבִּים. וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהַמְתִּיק עַל־
 יְדֵי מְבִילַת הַמְקוּהָ כָּל הַדֵּינִים שְׁבַעוֹלָם, מַעֲלִינוּ וּמַעַל זָרַעְנוּ
 וּמַעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּלְכַבֵּל כָּל הַצְּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת
 עַל־יְדֵי־זֶה, וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ תָּמִיד עַל־יְדֵי מְבִילַת הַמְקוּהָ הַקְּדוּשָׁה
 וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, וַיִּקְּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "מְקוּהָ יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה". וְתִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַמְקוּהָ שֶׁל

חג השבעות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרבנו ישראל אליך וזכו לקבל את התורה הקדושה עלידי מביילת המקוה, ונזכה כלנו בחג השבעות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד, ותעזרנו שנוזכה להמשיך עלינו קדשת המקוה הזאת בכל השנה פלה, ונזכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי מטמאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה, ויקים בנו מהרה מקרא שפתוב: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל מטמאותיכם ומכל גלוליכם וטהרת אתכם":

לו: רבוננו של עולם רבוננו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות, כי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו ממקומות שנפלטנו לשם בעוונותינו הרבים ולקרבנו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העמר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחילת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממ"ט שערי מטמאה ולכנס למ"ט [לארבעים ותשע] שערי הקדשה. זכני במקום שאני שם עכשו, שאזכה לקים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש כערפי לקים מצוה הזאת, ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני עלידי זה, ותוציאני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול, עד אשר נזכה בחג השבעות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אלינו, ותפתח לנו שער החמשים

הַקְדוּשׁ, וְתִשְׁפֹּעַ עֲלֵינוּ רַחֲמִים גְּדוּלִים וְחֶסֶד עֲלוּן מִשָּׁם, בְּאִפֶּן
שְׂנוּכָה לְתַקֵּן הַכֹּל וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת תְּמִיד:

לְבִין הַמְּצָרִים

קַמְב יְהִי רְצוֹן מְלַפְּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם
עָלֵינוּ, וְתוֹכְנֵנוּ וְתִשְׁלַח וְתָבִיא לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחַ
צְדָקְנוּ, וְיִתְקַן כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף,
שְׁתַּלְוִיִּים כֻּלָּם בְּזֶה הָעוֹלָם הַמַּעֲשֶׂה. רַחֵם עָלָיו וְעָלֵינוּ וְתָבִיאוּהוּ
מְהֵרָה לְשִׁלּוּם, וְיִתְקַן הַכֹּל בְּתַקּוֹן גָּפְלָא וְנוֹרָא, וְיֵאִיר לָנוּ הַדְּעַת
הָאֱמִתִּי וְיִפְתַּח עֵינֵינוּ וְלִבֵּנוּ בְּתוֹרַתְךָ וְנוֹכַח עַל יְדוֹ לְהַבִּין כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה עַל בְּרֵן וְאַמְתָּתָן, וְלֹא יִשָּׂאֵר לָנוּ שׁוּם סִפְקָ
וְאַבְעִיָּא בְּשׁוּם דִּין וּבְשׁוּם דְּרִיךְ מְדִינָה וְדְרָכֵי הַתּוֹרָה, רַק הַכֹּל
יְהִי בְּרוּר לָנוּ כְּשִׁמְלָה, וְאַפְלוּ כָּל הָאַבְעִיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שְׁנִשְׂאָרוֹ
בְּתִיקוֹ וְסִפְקָ אֵצֶל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הָרֵאשׁוֹנִים, כֻּלָּם יִפְשֹׁט וְיִכְבֵּר
וְיוֹדִיעַ לָנוּ, וְיִתְקַן אֶת הַתִּיקוֹ שְׂכּוּלֵל כָּל הַסְּפָקוֹת שְׂבַעֲעוֹלָם, הֵן
הַסְּפָקוֹת בְּכָלֵל שֵׁישׁ לְגְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דֵּינֵי וְדְרָכֵי הַתּוֹרָה, הֵן
הַסְּפָקוֹת וְחִלְקַת הָעֶצֶה בְּפִרְטוּיֹת שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
מֵהַגְּדוּל שְׂבַגְדוּלִים עַד הַקָּטָן שְׂבַקְמָנִים, כִּי יֵשׁ רַבִּים שְׂחַפְּצִים
וּמְשִׁתְּוֹקְקִים וּמְתַנַּעְנְעִים מְאֹד לָשׁוּב אֵלֶיךָ, אִךְ דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה
וְהַתּוֹרָה נִסְתָּרָה מֵהֶם, וְלָבָם חִלּוּק בְּסִפְקוֹת וְחִלְקַת הָעֶצֶה
הַרְבֵּה, בְּפִרְט כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, אֲשֶׁר אֵתָּה יֹדְעֵת כָּל מָה שְׂעֵבֵר עָלַי
עַל־יְדֵי עֲצָם רַבּוּי הַסְּפָקוֹת וְחִלְקַת הָעֶצֶה שֵׁישׁ לִי בְּרַב הַדְּבָרִים,

וגם עתה רבו הספקות וחלקות העצה בלבי בכמה דברים
 בכמה וכמה אפנים, ודעתי מבלבל על־ידי־זה מאד עד אשר
 פֶּשַׁל בַּח הַסְּבֵל:

רבונו של עולם רבונו של עולם, "יהוה אלהים אמת גדול
 העצה ורב העלילה", אתה יודע את כל זה. רחם על
 כלל ישראל ועלי ושלח לנו הארה נפלאה מעולם התקון שנמשך
 על־ידי משיח צדקנו, באפן שיתתקן התיק"ו בתקון נפלא ואמת,
 ויפשטו כל האפעיות ויתבררו על נכון כל הספקות וכל הספק
 ספקות שבעולם, ונופה תמיד לעצה שלמה וטובה באמת בכל
 הדברים שבעולם:

ותרחם עלינו ותלמדנו דרך האמת איך לאונן ולקונן על חרפן
 בית המקדש בכל־עת, ובפרט בכל לילה ולילה בחצות
 ממש, ובימים של בין המצרים, ובפרט בתשעה באב לומר
 "איכה" וקיונות בלב גשבר ונדפה באמת לאמתו, ונשפך לבנו
 פנים נוכח פני יהוה, נתן בעפר פינו אולי יש תקוה, נבמש
 ראשונו בכתלי ביתנו על עצם רבוי צרותינו בכלל ובפרט, אשר זה
 כמה שנים אשר חרבה עירנו ושמים בית מקדשנו ונפל כבוד
 מבית חיינו, ובכל יום צרתו מרבה מחברו, ובפרט עתה אשר
 יצאו גזרות קשות ומשנות על ישראל אשר אי אפשר לסבלם,
 וחיינו תלויים מנגד מפחד לבבנו משאר הגזרות קשות הנשמעין
 שרוצים לגזר, חס־ושלום רחמנא לצלן, אוי מה היה לנו:

מלא רחמים, עורנו שנרגיש צרות ישראל וצרות נפשנו כלבנו
 היטב, עד שנופה לשבר לבנו לפניך באמת, ולשפך לבנו

כמים נוכח פניך יהוה צבאות באמת על גדל פשענו ורבונו
 עונותינו ועצם קשיות ערפנו, אשר האריכו את גלותנו וגרמו
 לנו את כל צרותינו. "נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים".
 נתפס אמנות אבותינו הקדושים לצעק ולזעק צעקה גדולה
 ומרה. נשויטט בשוקים וברחובות ונתפלל ונעתיר ונזעק ונתחנן
 אל יהוה אל עליון, "עד ישקיף וירא יהוה משמים", עד
 שתעורר רחמיך עלינו, ותנחמנו מהרה ותגאלנו ותפדנו מכל
 היסורים ומכל הצרות בכלל ובפרט, ותאיר עלינו גם עתה
 הארה נפלאה ממשיח צדקנו, באפן שימתיק גם עתה כל
 הדינים מעלינו בכלל ובפרט ויבטל כל הצרות וכל היסורים וכל
 הגזרות שאינם טובות מעלינו ומעל כל ישראל, ויאיר עלינו אור
 האמת בכל עת, ויתקן אותנו תמיד בתקונים חדשים ונפלאים,
 ויודיע ויברר לנו כל הספקות וכל האפעות וכל חלקת העצה,
 ונוכח תמיד לעצה שלמה באמת לאמתו, באפן שנוכח לשוב
 אליך מהרה באמת ובלב שלם, ולעסק בתורה ותפלה ובמצות
 ובמעשים טובים כל ימי חיינו:

ותשמרנו ותצילנו תמיד מכל מיני חטאים ועונות ופשעים
 שבעולם, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל. ויכמרו
 רחמיך על בניך ותביא לנו את משיח צדקנו מהרה ויגאלנו גאלה
 שלמה גאלת עולם, ואז יתקן לנו את בחינת התיק"ו בתכלית
 התקו"ן בתכלית השלמות, ויהיה נמשך האות "נון" מהקיננו"ת
 לתיק"ו ויהיה נעשה מתיק"ו תקו"ן ויתבטלו כל הקינות מן
 העולם ויתחפכו הקיננו"ת לתקו"ן:

מִלֵּא רַחֲמִים בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת בַּעַל הַנְּחֻמּוֹת, נַחֲמֵנוּ נָא מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְעֲזֹרֵנוּ בְּכָל עֲנִינֵינוּ וְחַפְצֵינוּ, וּפְרַם עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. זַכְנוּ לְאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ. הַצִּילֵנוּ אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל מִסַּפְּקוֹת וְחִלְקַת הָעֲצָה הַמוֹנְעִים וּמִבְּלִבָּלִים מִעֲבוֹדֶתְךָ הַרְבֵּה. זַכְנוּ לְעֲצָה שְׁלֵמָה אֱמֶתִיית בְּכָל עֵת, בְּאִפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סֵלָה:

לג: מְרִיבָה דַעֲלָמָא כִּלְא, זַכְנוּ לְבוֹא לְכָל זֶה מִהֲרָה, אֵף עַל פִּי שְׂאֵנִי רְחוּק עִתָּה מִכָּל זֶה כְּמוֹ שְׂאֵנִי רְחוּק, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה עָלַי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ עַל כָּל אֵלֶּה, אֵךְ עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח, וְעַל פֶּחַ הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים אֲנִי נִשְׁעֵן, שְׁתּוֹזַכְנוּ מִהֲרָה לְבוֹא לְכָל זֶה, כִּי הֵן "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה", וְאֶתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּמִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבַר:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מֶה שְׁעֵבֵר עָבַר, כִּי כִּבֵּר נִחְרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְכִבֵּר נִסְתַּלְקוּ הַצְּדִיקִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וּמֶה דִּהְוָה הָוָה. אֵךְ עַל דָּא וְדָא קָא כְּבִינָא, "עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינֵי עֵינֵי יִרְדָּה מִיִּם", כִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים וְהַכְּבֵדִים מְאֹד מְאֹד בְּמַהוֹת וְכַמוֹת וְאִיכוֹת, גְּרַמְתִּי לְעֵכָב בְּנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּמִי יוֹדֵעַ אוֹלֵי גַם בְּגִלְגוּל הָרֵאשׁוֹן הֵייתִי גֹרֵם לְהַחְרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אוֹי לִי עַל חַטָּאֵי, אוֹי לִי עַל עוֹנוֹתַי, אוֹי לִי עַל פְּשָׁעֵי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּלִים אַחֲרָיִם, אוֹי מֶה עָשִׂיתִי, אֲשֶׁר סָחִי וּמָאוּם כְּמוֹנֵי גֵרִם לְהַחְרִיב וְלְעֵכָב בְּנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּגְאֵלַת יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיבֵם לְאַרְצָם. אוֹי לִי שֶׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

בְּעוֹנוֹתַי, וְשָׂרַפְתִּי אֶת הַהֵיכָל הַקֹּדֶשׁ, וְהַגְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְבֵין הָעַמִּים, וְהֵאָרַכְתִּי אֶת הַגְּלוּת כָּל כֶּף עַל יְדֵי תַּאוֹתֵי הָרַעוֹת
 וְהַמְּרוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, לְמַדְנֵי אֵיךְ
 לְצַעֵק לְפָנֶיךָ עֵתָה, אֵיךְ לְזַעַק עַל שִׁבְרֵי הַמֵּר וְהַמְּרוֹר
 עֵתָה, אֵיךְ לְתַלּוֹת עֵינַי אֵלֶיךָ עֵתָה, אֵיךְ לְבַלּוֹת הַיּוֹם בְּטוֹב אִמְתִּי
 עֵתָה. הֵיכָן אֶכְרַח, הֵיכָן אָנוּם לְעִזְרָה, מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֶפְעַל,
 בְּמָה אֲזַכֶּה לְבַלּוֹת הַיּוֹם בְּחַיִּים אִמְתִּיִּים בְּקִדְשָׁה אִמְתִּיית. בְּמָה
 אֲזַכֶּה לְהַצִּיל אֶת נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת, לְהַצִּיל נַפְשִׁי לְשַׁלֵּל מִיַּד דִּינְךָ
 וְזַעֲמֶךָ, מִיַּד עֲנִשְׁיֶךָ הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאֵיךְ לְהַצִּיל
 עֲצְמִי מִחֲרָפוֹת וּבוֹשׁוֹת וּבְזִיווֹנוֹת בְּזֶה וּבְכָא:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְקִדְשׁ אֶת
 שְׁמֶךָ בְּעָבוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְזַכְנוּ שְׂחִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ
 הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם עַל יְדִינוּ. מָלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן כָּל, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת,
 אַתָּה יוֹדֵעַ "אֶת כָּל הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם" עֵתָה
 בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי, וְאֵיךְ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְעַרְבַּב וְנִתְבַּלְבַּל הָעוֹלָם
 עֵתָה מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, כִּי כָּל הַצְּדִיקִים הָאִמְתִּיִּים פְּאָרִי
 הַדּוֹרוֹת נִסְתַּלְקוּ כִּימֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַת
 גְּדֹל עֲצָם מַעֲלָתָם וְתַקְפָּם וְקִדְשָׁתָם, אֲשֶׁר שְׁמֶךָ מִשְׁתַּף בְּשִׁמְם,
 וְכָל מָה שֶׁנִּגְדַּל שְׁמָם בְּיוֹתֵר נִגְדַּל שְׁמֶךָ בְּיוֹתֵר, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
 נִסְתַּלְקוּ קִדְם הַזְּמָן. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ בְּדוֹרוֹת הָאֱלֹהֵי. וּמִגְדֹּל
 עֲכִירַת דַּעְתָּנוּ, אֵין מִי שְׂיַדַּע כָּאֵב צָרָה וְצוּקָה הַזֹּאת, עַד הֵיכָן
 הַדָּבָר מוֹגִיעַ, עַד הֵיכָן שְׁלֵמָה הַמְּכֹה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, מִכּוֹת

מפלאות כאלו הפלא ופלא, מכה אשר לא כתובה בתורה, זו מיתת הצדיקים האמתיים אשר נסתלקו בדורותינו בעוונותינו ובחטאינו ובפשעינו. אוי אוי ואבוי, אוי לנו מה שאבדנו בעוונותינו, חבל על דאבדון ולא משתבחין. "הצדיק אבד, ואין איש שם על לב, ואנשי חסד נאספים באין מבין, כי מפני הרעה נאסף הצדיק":

רבנו של עולם, מלא רחמים, יעזרו רחמיהם על בניך, יהמו מעיד עלינו, חוס וחמל ורחם על שארית פליטת עמך בית ישראל. מלא רחמים, איד תוכל להתאפק מלרחם על נפשות העשוקות, על נפשות עמך ישראל המתגוללים בחוצות ובשוקים וברחובות, שהם נפשות יקרים מאד מאד, והם נשפכים בראש כל חוצות, אשר עליהם קונן ירמיה הנביא קינות הרבה על כל נפש ונפש, כמו שכתוב: "איכה יועם זהב ישנא הפתם הטוב, תשתכנה אבני קדש בראש כל חוצות. בני ציון היקרים המסלאים בפז, איכה נחשבו לנבלי חרש, מעשה ידי יוצר":

וברחמיהם הרבים תשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומחוששים ומכאובים הנמשכים משמות הטמאה והחיצונים חס ושלו, שהם נקראים מאורי אש. אבינו שבשמים, מושל בכל, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו מהם, שמך הגדול יעמד כנגדם, ותכניע ותשבר ותמגר ותבטל המאורי אש כנגד מאורי אור, ויתבטל שם הטמאה שמות החיצונים מן העולם, ויתגדל שם הקדש בעולם. ותפרם עלינו סבת שלומך בזכות קדשת שבת. ותשמר אותנו ואת ממוננו ואת בתינו מכל מיני הזקות

והפסדות בגשמיות ורוחניות, הנמשכים ממאורי אש, ותציל את כל בתי עמך בית ישראל משרפת אש. אתה יהוה תשמרם תמיד משרפות ומפל מיני הזקות שבעולם, כי אין בדינו לשמרם, כי אם עליך לבד אנו נשענים, שאתה תרחם עלינו ועל כל עמך ישראל מעתה, ותשמר את בתינו וכל חפצינו משרפות אש, ותעזרנו ברחמיך שלא יהיה להמאורי אש שום אחיזה ושלטה בנו חס' ושלום, לא בגופנו ולא בנפשנו ולא במאדנו, רק נזכה לכלל [להכליל] תמיד במאורי אור הנכללים בשמך הקדוש:

רבנו של עולם, מלפנו ואלהינו, מלא משאלותינו ברחמים, וזכנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, באפן שנוכח להכליל באמת בתוך שמך הגדול והקדוש לעולמי עד ולנצח נצחים, ויתגדל ויתקדש שמך הגדול על ידנו תמיד, ויקים מקרא שפתוב: "וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך. יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו, וברוך שם כבוד לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן":

* אתה הוא אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים, אתה עשית את השמים ואת הארץ הימים וכל אשר בהם. זכנו להאמין באמונה שלמה כמו שהאמינו בך אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, וכן כל שאר הצדיקים אבותינו ורבותינו הקדושים, וזכנו לידע מן בידעה שלמה בחכמה ושכל אמתו וקדושהו, ולקיים מקרא שפתוב "דע את אלהי אביך

ועבדהו" בלב שלם ובנפש חפצה, כי כל לכות דורש יהוה
 וכל יצר מחשבות מבין. ונאמר "וארשתיד לי באמונה וידעת
 את יהוה". וזכני לעינים קדושים ולהסתכלות מהור ונד וצח, עד
 אשר על ידי ההסתכלות לכד שאסתכל על איזה דבר בחכמה
 ושכל אמתי ובאמונה שלמה שיש בדבר הזה אותיות וניצוצות
 קדושות, על ידי זה יהיו כל הניצוצות המלוכשין בזה הדבר
 לשרשן ומקורן בכחינת "פתוחי חותם קדש ליהוה". ומהאותיות
 והניצוצות יהיו נעשין דבורים, ועל ידי אלו הדבורים הקדושים
 תשפיע רב טוב לבית ישראל אשר זהו עקר התענוג שלך
 כביכול, ויקים בנו מקרא שכתוב: זכר חסדו ואמונתו לבית
 ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. רבוננו של עולם,
 אתה הודעתנו גדל מעלת קדשת ישראל, עד אשר אתה משרה
 שכינת כבודך בתוך כל אחד מישראל כמו שכתוב: ושכנתי
 בתוכם. וכל אחד מישראל הוא בחינת "לבוש" ממלבושי הכבוד
 שלך, וכל העולמות לא נבראו אלא בשביל ישראל כדי להשפיע
 להם רב טוב, וכשאינם יכולים לקבל את השפעת הטוב מחמת
 עונותיהם, אזי יש להם צער גדול כביכול, כמו שכתוב: בכל
 צרתם לו צר. ואתה ידעת כמה ארך עלינו הגלות והשעבוד זה
 אלה וכמה מאות (קרוב לאלפים) שנה. ואתה הודעתנו שגם שכינת
 ענך בגלות עמנו כביכול, וגם הדבור בגלות עם ישראל, עד
 אשר "נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעפר". על פן חוס
 וחמול נא עלינו ועל שכינת ענך וכבודך, ועל כל האותיות
 והניצוצות הקדושים אשר המה בגלות גדול וכבד מאד, ומהר

לְגַאֲלוֹנוּ גְאֹלָה שְׁלֹמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְגַּדֵּל כְּבוֹדְךָ
עַל כָּל הָעוֹלָם וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׁפָתוֹב וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה וַרְאוּ כָּל
בְּשָׂר יַחֲדוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר:

לְחֹדֶשׁ אֵלוֹל

ו יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֲמֵנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְחַיִּים וְחַמּוּל נָא עָלַי וְעַל
נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, הַצְּמִאָה וְהִרְעֵבָה וְהִתְאַכְּבָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת,
וְעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֹמָה לְפָנֶיךָ עַל כָּל חַטָּאֵי
וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, וּזְכֵנִי שְׂאֵהִיָּה בְּכֻלָּל הַבָּא לְטָהָר, וְאַתָּה תְּסִיעֵנִי מִן
הַשָּׁמַיִם לְטָהָרְנִי מֵעוֹנוֹתַי, שְׂאֻזְכָּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֹמָה בְּאֵמֶת
עַל כָּל עוֹנוֹתַי:

מָלֵא רַחֲמִים, חוֹסֵה נָא עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְרֵאֵה דִלּוֹתַי
וְשִׁפְלוּתִי, וְעַל מֶה שְׂוֹא בְּרֵאתִנִּי, כִּי עָתָה אֵין אֲנִי נִחְשָׁב
בְּשֵׁם בְּרִיָּה כָּלֵל, וּכְאֵלוּ עֲדִין אֵין לִי שׁוֹם הוּיָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי
טוֹב לִי שְׂלֵא נִבְרֵאתִי, מֵאַחַר שֶׁהִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי. וּבְכֵן בְּאֵתִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, שְׁתַּעֲזֹרְנִי בְּכַח שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל אֱהִיָּה, אֲשֶׁר בּוֹ
נִקְרֵאת בְּעַת שֶׁהִתְחַלַּת לְגַאֲלֵ אֶת בְּנֵיךָ מִמִּצְרַיִם לַעֲשׂוֹת אוֹתָם לְךָ
לְעַם, וְלֵהֲשִׁיבֶם אֵלֶיךָ מִמִּטְמַאת מִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְמֹשֶׁה
בְּפָנָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי
אֵלֵיכֶם", וּבְכֵן בְּכַח הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, תּוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
שְׂאֵתְחִיל לְהַכִּין עֲצָמֵי שִׂיְהִיָּה לִי הוּיָה בְּעוֹלָם עַל יְדֵי שְׁתוֹכְנִי

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, שְׂאֻזְבָּה לְהִרְגִישׁ כְּאִב חֲטָאֵי
וְעוֹנוֹתַי הַמְרֻבִּים, וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת מִן הַנְּעֻלְבִּים וְאִינִם עוֹלְבִּים שׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאִינִם
מְשִׁיבִים, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְעַל כָּל מִינֵי בְּזוּיוֹנוֹת
וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים שְׂאֻשְׁמַע מֵאִזְוָה אָדָם שְׂיִבְזָה אוֹתִי, אָדָם וְאִשְׁתּוֹ
לוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "דָּוָם לִיהוָה וְהִתְחַלֵּל לוֹ". וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא
שׁוֹמֵעַ וְאִין בְּפִיו תּוֹכְחוֹת, כְּחִרְשׁ לֹא אֲשַׁמְעַ וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח פִּי,וּ
כִּי בְּאֵמֶת יִדְעֵתִי יְהוָה, כִּי כָּל מִינֵי בְּזוּיוֹנוֹת שֶׁבַעֲוֹלָם אִינִם
מִסְפִּיקִים לִי לְפִי גְדֹל חֲטָאֵי הַמְרֻבִּים, כִּי אֲנִי נִבְזָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר
מִכָּל מִינֵי בְּזוּיוֹנוֹת שֶׁבַעֲוֹלָם מֵה שֶׁהִפָּה יָכוֹל לְדַבֵּר, כִּי בַעֲוֹנוֹתַי
הַרְבִּים פָּנַמְתִּי בְּכַבּוּדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ, וְלֹא כִּפַּרְתִּי אֶת שְׁמֹךְ
הַגָּדוֹל, וּבְזִיתִי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד עַל־יְדֵי עוֹנוֹתַי, וְנִתְתִּי תַקְוָה לְהִדָּם
שֶׁבְחַלֵּל הַשְּׂמָאֵלִי שֶׁבִּלְבָב, עַל כֵּן בְּנִדְאֵי חוֹבָה עָלַי לְסַבֵּל בְּזוּיוֹנוֹת
גְּדוּלוֹת וְשִׁפּוּכּוֹת דָּמִים. לְכֵן עֲזֹרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי, שְׁלֹא אֲשִׁיב דְבָר
לְמַחְרָפִי וְלִמְבֹזֵי נַפְשִׁי, לְמַעַן יִהְיֶה לִי לְכַפָּרָה עַל כָּל עוֹנוֹתַי:

יְהוָה אֱלֹהֵי, נַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד כִּי אֲנִי רַחוּק מְאֹד מִתְּשׁוּבָה
בְּאֵמֶת, כִּי עוֹנוֹתַי עִבְרוּ רֵאשִׁי וּבִלְבָלוּ אֶת דַּעְתִּי, עַד שֶׁאִין
אֲנִי יוֹדֵעַ כֵּלָּל אֵיךְ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, וְהַדַּעַת נִסְתַּלַּק מִמֶּנִּי וּלְבִי עֹזְבֵנִי,
וְאֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם נֶעַ וְנָגַד בְּלֹא דַעַת וּבְלֹא לֵב:

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יוֹדַעַת לְאוֹלְתִי וְאֲשִׁמוֹתִי מִמֶּךָ לֹא נִכְחָדוּ.
וְעַתָּה אָבִי, אָבִי, מְלֵא רַחֲמִים, מֵה אַעֲשֶׂה, אָנָּה אָנוּס
לְעֹזְרָה וְאֵיךְ אֲבַקֵּשׁ תְּרוּפָה וְתַחֲבוּלָה וְעֶצֶה לְהַמְלִט עַל נַפְשִׁי,
לְהַצִּיל נַפְשִׁי מִנֵּי שְׁחַת, "אֲשֵׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאִין יָבֹוא עֲזֹרִי".

עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, חַנּוּנֵי חַנּוּנֵי, הוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים
וְהוֹפִיעָה עָלַי מִמְעוֹן קִדְשְׁתֶּךָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ קִדְשָׁה
וְטַהֲרָה, שְׂאוּכָה לְהַתְקַדֵּשׁ וְלַהֲטָהֵר בְּאַמֶּת, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאָדָם וְאִשְׁתּוֹק לְמַחְרָפֵי וּלְמִבּוֹי נַפְשׁוֹ, וְאוֹכָה
לְקַיָּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "דָּוִם לִיהוָה וְהִתְחַלֵּל לוֹ", וְלִסְבֹּל בְּזִיזוֹת
וּבוֹשׁוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים עַל עוֹנוֹתַי, וְלִקְבֹּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה:

וְזַבְנֵי לְהִיּוֹת כֹּל יְמֵי בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד, כִּי "כִּי יֹאמֶר זָכִיתִי לְפִי
טָהַרְתִּי מִחַטָּאתַי" כִּי אַתָּה יֹדַעְתָּ אֶת לִבְבִּנוּ, כִּי הַלֵּב
מְעַרְבֵב בְּפִסְלֹת וּבִכְפִּירוֹת הַרְבֵּה, וְאִפְלוּ בְשַׁעָה שְׂאֵנִי מִתּוֹדָה
וְאוֹמֵר: חַטָּאתִי לְפָנֶיךָ, גַּם אֲזוּ בְּאִים בְּלִבִּי מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְגִיזוֹת
גְּדוּלוֹת, עַד שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לִי לְדַבֵּר דְּבַר אֶחָד בְּאַמֶּת פְּרָאוּי, וְאִפְלוּ
לְהִתּוֹדוֹת עַל חַטָּאתֵי מַה שְׁחַטָּאתִי וּפְשַׁעְתִּי בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ, גַּם זֶה
נִמְנָע מִמּוֹנֵי:

עַל כֵּן זַבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד, שְׂאוּכָה
לַעֲשׂוֹת תָּמִיד תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה הֶרְאֵשׁוּנָה, וְאוֹכָה לְתַקֵּן
בְּכָל פַּעַם פְּגָם תִּשׁוּבָה הֶרְאֵשׁוּנָה, עַד שְׂאוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תִּשׁוּבָה עֲלֵאָה בְּאַמֶּת פְּרָאוּי, וְאֲזוּ תִפְתַּח אֶת לְבָבִי
וְדַעְתִּי לְדַעַת אֶת שְׂמֶךְךָ וְאֲזוּ אֲדַע בְּאַמֶּת כִּי עֵדֶן לֹא הִתְחַלַּתִּי
לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, כִּפִּי עֵצָם גְּדַלְתֶּךָ וְרוּמְמוֹתֶךָ שְׁתּוֹכְנֵי לְהִשִּׁיג אֲזוּ,
וְאֲזוּ תִזְכְּנֵי בְּאַמֶּת לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה, שְׂאוּכָה לַעֲשׂוֹת
תִּשׁוּבָה בְּכָל פַּעַם עַל הַשְּׂגָה הֶרְאֵשׁוּנָה, עַל שְׁהִיִּיתִי מִגִּישָׁם אֶת
רוּמְמוֹת אֱלֹהוֹתֶךָ, לְפִי עֵצָם רוּמְמוֹתֶךָ שְׂאוּכָה לְהִשִּׁיג אַחֲרֶיךָ
בְּכָל פַּעַם, בְּאַפְּן שְׂאוּכָה לְהִיּוֹת כֹּל יְמֵי בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד, עַד הַיּוֹם

אֲשֶׁר תֵּאֶסְפְּנִי אֵלָיךְ, וּתְזַכְּנִי לְעוֹלָם הַבָּא, לְיוֹם שְׂכָלוֹ שֶׁבַת, כְּלוֹ
 תְּשׁוּבָה. וּזְכַנִּי לְזַבַּח אֶת יִצְרִי, וְאֶזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "זוֹכַח
 תּוֹדָה יִכְבְּדֵנִי", שְׁאֶזְכֶּה לְכַבֵּד אוֹתְךָ בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעֲזֹרְנִי שְׂאֵהִיָּה בִּרְחַם מִן הַכְּבוֹד בְּאַמֶּת, וְאֶזְכֶּה
 לְמַעַט בְּכְבוֹד עֲצָמֵי וְלַהֲרַבּוֹת בְּכְבוֹד הַמָּקוֹם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 מִכְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכְבוֹד אֱלֹהִים, שְׁאֶזְכֶּה
 לְכְבוֹד דְּקִדְשָׁה לְמַעַנְךָ לְבַד וְלֹא אֶהְיֶה מִן הַכְּבוֹד כִּלְל לְמַעַנִּי,
 וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד כִּי אִם לְשִׂמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, וְעֲזֹרְנִי
 שְׁלֹא יִשְׁאֵל וְלֹא יִחְקֹר שׁוֹם בְּרִיָּה עַל כְּבוֹדִי:

וְעֲזֹרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי, לְהִיּוֹת תְּקוּף וְאַמִּיץ וְחֹזֵק בְּעֲבוֹדָתְךָ תְּמִיד,
 וְאַל תַּנִּיחֵנִי לְפַל חֵם וְשְׁלוֹם לְעוֹלָם. "אַל תִּשְׁלִיכֵנִי
 מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי". וּזְכַנִּי לְהִיּוֹת עֵייל וְנִפְיָק,
 וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַלְכָּה, בְּקִי בְּרִצּוֹא בְּקִי בְּשׁוּב, בְּקִי בְּעֵייל בְּקִי
 בְּנִפְיָק, וּבְכָל מָקוֹם אוֹכַל לְמַצֵּא אוֹתְךָ בֵּין בְּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "אִם אֶסַּק שָׁמַיִם, שֵׁם אֶתֶּה, וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּחַד". וְאֶזְכֶּה
 לְאַחֹז בְּךָ וְלַהֲתַדְבֵּק בְּךָ תְּמִיד, וַיִּקְיֵם כִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֲנִי
 לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי":

אָנָּה יְהוָה, יִהְיֶה וַיִּכְמְרוּ מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנֶיךָ עָלַי, וְיַעֲלֶה
 וַיִּבּוֹא זְכַרְוֹנִי לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה. וְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְאַל
 תַּנִּיחֵנִי וְאַל תִּטְשֵׁנִי לְהִשְׁתַּקֵּעַ, חֵם וְשְׁלוֹם, בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת
 הַנְּמוּזְכָּרִים וְהַשְּׁפָלִים אֲשֶׁר בָּאתִי עַד הֵנָּה "אַל תַּעֲזוּבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. אַל תִּבְלַעֲנִי מְצוּלָה וְאַל תִּתְּאֵר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ".
 חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וּמַעַפֵּר דְּלוּתִי וּמַעֲצֵם שְׁפָלוּתִי תְרוּמִמֵנִי, וַיִּקְיֵם

מקרא שפתיב: "אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה",
 והירידה יהיה תכלית העליה. חוס וחמל עלי, ושלח ישועתך
 ותחמני בימין צדקך, ותסעדני בעצם המלתך, ותהיה תמיד עמי
 ותתן לי כח ושכל לאחז בך תמיד, ואל תניחני לפל, חס ושלום,
 לעולם, ויקים מקרא שפתיב: "כי יפול לא יומל כי יהוה סומך
 ידו":

ותמהר ותחיש לגאולנו גאלת הנפש, ותוציאני ותעלני מהיום
 ומעתה מפל מיני נפילות וירידות והתרחקות ממך
 שנתרחקתי עד הנה. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון, חמל
 על דל ואביון כמוני, חנני והקימני, חנני והקימני, שפחתי אליך
 כפי, "מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לפי בצור ירום ממני
 תנחני":

רבנו של עולם, רבנו של עולם, חוס וחמול עלי אבי
 שבשמים, ותגער בהרודפים ומפילים אותי, ואמר לצרותי
 די ותאמר עד פה תבוא. ומעתה תרחם עלי ותעזרני ותושיעני
 ותתחיל להעלות אותי מעלה מעלה, חיש קל מהרה, וכל
 הירידות יתהפכו לעליות, וכל ההתרחקות יתהפך להתקרבות, כי
 אפה החלות לקרבנו ברחמיך, והתחלת להשפיע עלינו המון
 קדשתך ותקף חמלתך עלי ידי צדיקי אמת שפבל דור ודור, על פן
 אין נאה לך לעזבנו יהוה אלהינו, יהמו מעיד עלינו, וכאשר
 החלות להראות גדלך וטובך עלינו, ונתת לנו תורתך הקדושה
 עלי ידי משה נביאך נאמן ביתך, ושלחת לנו ברחמיך הרבים
 צדיקי אמת בכל דור ודור, אשר על ידם נמסרה התורה לנו

ממשה ליהושע, ומיהושע לזקנים, ומזקנים לזקנים וצדיקים שבכל דור ודור, עד אשר הגיע אלינו השתלשלות קבלת התורה, ועדין לא כלו רחמיך ממנו, "הקיצותי ועודי עמך", פן יכמרו מעיד עלינו, ותעזרני לקיים באמת את כל דברי תורתך באהבה. חוסה עלינו ברחמיך ועזרנו להיות דבוק בך ובצדיקי אמת לעולם ועד, בעולם הזה ובעולם הבא:

אנא יהוה ברחמיך הרבים, זכני שיפקחו עיני ולבי ואזני לראות ולהבין ולשמע גדלתך ורוממותך, ולשוב אליך באמת, ורחמי מאתך דעה בינה והשכל להבין ולהשיג דרכי התשובה באמת, ותעזרני לילך בהם תמיד, ואזכה להיות בכלל בעלי תשובה באמת, כי ימינך פשוטה לקבל שבים ורוצה אתה בתשובה, ואם לא עכשו אימתי. ותעזרני שאזכה לתשובה שלמה באמת, לתשובה עלאה, באפן שאזכה שיתיחד על ידי נקדה התחתונה בנקדה העליונה, ויתתקן וישלם על ידי אדם העליון לשבת על הכסא, ושם יהיה נכלל נפשי ורוחי ונשמתי מעתה ועד עולם. ותמלא פגימת הלבנה, ויהיה אור הלבנה פאור החמה כמו שכתוב: "והיה אור הלבנה פאור החמה, ואור החמה יהיה שבועתים פאור שבועת הימים", פי מלכותך בכל משלה, בשמים ובארץ:

ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר, ואתה חושב מחשבות לכל ידח מן נדח "ממית ומחיה מוריד שאול ויעל", ואתה מקשר ומחבר ומיחד שני הפכים יחד תכלית קצה התחתון מעמקי שאול עד רום גבהי מרומים עד תכלית קצה

הַעֲלוּן מִנְקֵדָה הַתַּחְתּוֹנָה עַד נִקְדָּה הָעֲלוֹנָה, כִּי מִי יֹאמֶר לְךָ מֶה תַעֲשֶׂה, עַל כֵּן יִגְיעוּ רַחֲמֶיךָ גַם עָלַי, וְתַחֲתֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כַּפְּאֵי כְבוֹדְךָ, חוֹמַל דְּלִים שׁוֹמֵעַ אֲנִקַּת אֲבִיוֹנִים, וְתַעֲזֹרֵנִי לְהַתְּעוֹרֵר בְּאַמַּת וּלְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת, וְתִזְכְּנֵנִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּאַמַּת בְּצַדִּיקֵי אַמַּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, "כִּי לֹא תַחֲפִץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיָּה. תֵּשֶׁב אֲנוּשׁ עַד דָּפַא וְתֹאמֶר שׁוֹבוּ בְּנֵי אָדָם. שׁוֹבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ. הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקִדְּמֶם":

פֶּה יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנו וְתִזְכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, שְׁאֲזוּפָה מִהֲרָה לְהַרְגִישׁ בְּאַמַּת כְּאִב חֲמָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים וְהָעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד עַד גְּבַהֵי שָׁמַי שְׁמַיִם, וְעַמְקוֹ מִתְּהוֹם רִבְּה וּכְבֹדוֹ מִחוּל יָמַיִם, וְרַבּוֹ מִעַפְר הָאָרֶץ, וְעַצְמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁנו, וְגַבְהוֹ מִנְשָׁמַת רוּחַ אֲפִינוֹ, וּבְכַפְרַת הַחֲמָאִים שֶׁל פְּנֵי הַבְּרִית, פְּנֵי מַפֵּי הַמּוֹחַ שֶׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבַטְלָה בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּס וּבְרִצּוֹן, אֲשֶׁר אִם הָיִיתִי מִתְּחִיל לְהַרְגִישׁ עֵצֶם הַכְּאִב שֶׁל הַפְּגָם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אִינִי יוֹדֵעַ אִם הָיִיתִי יָכוֹל לְחַיּוֹת אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת, בְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי צַדִּיקוֹךָ הָאֲמִתִּיִּים עֵצֶם הַפְּגָם הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה מֵאֲרִיכִין חֲרַפְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמַעֲכִיבִין הַגְּאֻלָּה וּמוֹרִידִין אֶת הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹת חֲסִדוֹשְׁלוֹם, וּמְמַשִּׁיכִין נְשָׁמוֹת עֲרַמְלָאִין בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, וְנִבְרָאִין מִכָּל טָפָה וְטָפָה מִזִּיקֵי עֲלָמָא, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, וְשֹׂאֵר פְּגָמִים עֲצוּמִים וְנוֹרָאִים הַנֶּעֱשִׂים עַל־יְדֵי־זֶה, כִּי כָּל הַתּוֹרָה תְּלוּיָה בְּתַקּוּן הַבְּרִית שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל, וּבְעוֹן זֶה

פּוֹגְמִין בְּכָל הַכ"ב אֶתְּוֹן דְּאוֹרֵייתָא שְׁהַטְפָּה כְּלוּלָהּ מֵהֶם וְכוּ' וְכוּ'.
 וּבִקְמֵת לְבִי אָטוּם וּמְבַלְבֵּל וּמְעַקֵּם כָּל כְּדָ עַד שְׂאִינִי מְרַגֵּישׁ כְּלָל
 כְּאֵב עוֹנוֹתֵי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, אֶפְלוּ כְּשִׂאֵנִי
 מְדַבֵּר מֵהֶם. אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי לִי וַי לִי, וְאִם אִמְרֵךְ אֶלְךָ פְּעָמִים אוֹי
 לִי וַי לִי, עֲדִין אֵינִי מְרַגֵּישׁ כְּלָל. מָה אִמְרֵךְ מָה אֲדַבֵּר, מָה אֶתְּאוּנִין.
 מָה אִמְרֵךְ מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק. אֵיךְ אֶתְּהַ מְרַחֵם עַל כָּל בְּשָׂר, וְאֶתְּהַ
 צוֹפֵה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְאֶתְּהַ עֵתִיד לְתַקֵּן אוֹתְנוּ
 כְּלָנוּ כְּאִשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ, עַל־כֵּן שִׂטְחֵתִי אֵלֶיךָ כְּפֹ, גּוֹאֵל חֲזֵק הִיָּה
 בְּעֲזָרִי וְלִמְדֵנִי וְהוֹרֵנִי בְּכָל עֵת, בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה אַפָּן אֲזַכֶּה לְשׁוּב
 אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, מֵרַע לְטוֹב מִמּוֹת לְחַיִּים, כִּי מֵר לִי מְאֹד:

אָבִי יוֹצְרִי וְגּוֹאֲלִי וּפּוֹדִי, עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה שְׂאֲזַכֶּה
 לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם, וּמִזֶּל אֶת עֲרֵלְת לְבִי הָרַע,
 וְתַפְתַּח אֶת לְבִי בְּאַפָּן שְׂאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ כְּאֵב וּמְכָאוֹב עוֹנוֹתֵי
 הַעֲצוּמִים עַד שְׂאֲזַכֶּה לְצַעֵק מִן הַלֵּב זַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה כְּמוֹ
 שְׂרָאוּי לִי לְזַעֵק וּלְצַעֵק עַל עוֹנוֹת רַבִּים וְגְדוֹלִים כְּאֵלֶּה אוֹי אוֹי
 אוֹי, וְאֶזְעַק וְאֶצְעַק וְאֶשׁוּעַ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם כְּלֵב נִשְׁבָּר
 וְנִדְכָּה מְקִירוֹת הַלֵּב, עַד שְׂיִרְגִּישׁוּ גַם כָּל הַלֵּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת
 שְׂנַמְשִׁכּוּ מִמֶּנִּי לְכָל מְקוֹם שְׂנַמְשִׁכּוּ, הֵן אוֹתָן הַטְּפוֹת שְׂנַמְשִׁכּוּ
 בְּהִתֵּר וּנְתַהוּוּ מֵהֶם בְּנִי שְׂיִחִיו לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, הֵן,
 לְהַבְדִּיל, אוֹתָן הַטְּפוֹת שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה בְּשׁוּגַג אוּ בְּמִזִּיד,
 וְנַעֲשֶׂה מְכַל טָפָה וּמְפָה מָה שְׂנַעֲשֶׂה, אוֹי לִי וַי לִי, וְכֻלָּם יִהְיֶה
 נִמּוֹל לְבַבְכֶם, וְיִרְגִּישׁוּ כָלֶם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֶת עֵצֶם כְּאֵבְכֶם
 וְצַעֲרֵם וְהִיכֵן הֵם מִנְחִים בְּשִׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים

שלא נתן להזכר, ויהיה נעשה רעש גדול ביניהם, ויתעוררו כלם לשוב להשם יתברך באמת ויתחילו להתגעגע ולהצטער ולכסף באמת להתתקן ולשוב אל יהוה באמת, עד שתעורר רחמיך הטובים, רחמיך הגנוזים, רחמיך הפשוטים, רחמיך הרבים, עלי ועליהם ותעסק בתקוננו, ותגאלנו מהרה מבאר שחת מטיט היזן ומכל מקומות המטנפים והמקלקלים, מכלם תגאלנו ותפדנו ותוציאנו לשלום ותתקננו, וישיב המלך את נדחיו מהרה, כי אתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח. ומול את לבנו לאהבה את שמך, כמה שפתוב: "ומל יהוה אלהיך את לבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען חייד".

אבינו מלפנו, אל חי חלקנו, צורנו צוה להציל ידידות שארנו משחת למען בריתך אשר שמת בבשרנו, זבני מהרה למול את ערלת לבבי ולבב זרעי, ובפרט בימי אלול הקדושים זבני מעתה שאזכה להכין עצמי באמת, באפן שאזכה בימי אלול הקדושים שיהיה נמול בשלמות לבבי ולבב זרעי באמת, עד שאזכה בחיים חיותי שיתקנו אותי הצדיקים אמתיים בשלמות אותי ואת זרעי ואת כל התלויים בי למען לא אבוש ולא אכלם ולא אפשל לעולם ועד ולא אעול בכסופא קמך, ולא יהיה כח להחטאת לרבוץ על פתח קברי חסדך, רק אזכה לתקן הכל בחיים חיותי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, כי אין לי שום תקוה וסמיכה כי אם עליהם לבד, ובכחם והבטחתם אנו מצפים עדין לכל טוב:

מלא רחמים חוס ורחם עלי והצילני מחרפות ובזיונות, שלא יהיה כח לשום מזיק ומשחית להתקרב אלי בעת מיתתי

וְלֹא יִלְכוּ אַחֲרַי חַסְדֵי־שְׁלוֹם, רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרַשְׁם
מִמּוֹנֵי וּתְבַטְּלֵם בְּכַטּוֹל גְּמוּר מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתַחֲוִים עָלַי
בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׂאֻזָּבָה לְתַנּוּן בְּחַיֵי אֶת
כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי, וְתַחֲוִים וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי עַל הַכָּל בְּחַיִּים
חַיּוֹתַי, בְּאִפְנֵי שְׁלֹא יִהְיֶה עָלַי שׁוֹם דִּין וּמִשְׁפָּט אַחֵר כֶּד. אִם אָמְנָם
יִדְעֵתִי בְּאֵמֶת כִּי אֲנִי רַחוּק מִיִּשׁוּעָה פְּזֹאת, כִּי בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר
כְּמוֹנֵי לֹוֹה, אֵדָךְ עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְעַל חַסְדֶּךָ אֲנִי
נִשְׁעָן, וְלֹסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקַוֶּה, וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מִצְפֶּה, בְּכַח זִכּוֹת
הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים שְׁבִדוֹרְנוּ, וּבִזְכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי
עִפְרָיִם עֲלֵיהֶם אֲנִי נִשְׁעָנִים, בְּהֵם תִּמְכְּתִי יְתִדוֹתַי לְשֵׂאל כָּל אֱלֹהִים
מִלְּפָנֶיךָ, עַל כֵּן עֵדִין אֲנִי עוֹמֵד וּמִצְפֶּה וּמְקַוֶּה וּמִיחַל לִישׁוּעָתְךָ
הַגְּדוֹלָה, שְׂאֻזָּבָה מִהֲרָה לְכָל מָה שְׁבַקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, כִּי אֶתָּה צוּפֶה
לְרַשַׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ. וְאִם אֲנִי מִתְמַהֲמָה הַרְבֵּה לְשׁוֹב, וְעוֹד
הוֹסַפְתִּי קְלָקוּלִים וְעוֹנוֹת הַרְבֵּה גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים בְּכָל יוֹם, אֶפְד־
עַל־פִּיכֵן עֵדִין אֲנִי מְחַפֶּה בְּכָל יוֹם שְׂיָבֵא גְּאֻלְתִּי וּפְדוּת נַפְשִׁי,
שְׂאֻזָּבָה מִהֲרָה לְהַתְעוֹרֵר מִשְׁנַגְתִּי וּלְקוֹם מִנְּפִילְתִּי וּלְעַמֵּד מִיִּרְדַּתִּי
וּלְחַיּוֹת מִפּוֹתְתִי, וְלְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב בְּאֵמֶת, אֲנִי וְרַעִי וְרַעִי וְרַעִי וְרַעִי וְרַעִי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן:

מֵא: וּבְכֵן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזְרֵנִי
וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּזִכּוֹת וּכְחַ דְּרָךְ הַתְּשׁוּבָה שֶׁהִמְשִׁיכוּ מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְכָל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם, שְׂאֻזָּבָה גַּם אֲנֹכִי
מַעֲתָה לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם, כִּי אֶתָּה

יודע נפלאות הדרך של תשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו את עצמן וקשרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפלו עם פחות כמוני בכל מקום שאני שם, ועדין הם מקשרים עצמם עמי במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי, ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקדשה באמת, ולהעלות אותי מעלה מעלה. רחם עלי וזכני להתקשר לצדיקים קדושים כאלו תמיד, ויתגלה לי דרך הקדש דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באפן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולקשר ולדבק עצמי אליך תמיד באמת, בתכלית הענוה והפסול באמת. ותשמרני ותצילני ברחמיך שלא יהיה פח לשום בחינת ירידה ולא לשום בחינת עליה לרחקני חס־ושלום ממך, כי לפעמים נתרחק האדם חס־ושלום על־ידי העליה שאֵתה מעלה אותו, דהינו על־ידי רבוי העשר והטוב שאֵתה משפיע לו, או על־ידי רבוי הדעת בדיעת רוממותך, כי רבוי האור מכהה עיני ומזיק לו חס־ושלום:

על כן באתי לבקש ממך שתגן עלי בכבוד, ותשמרני ותצילני ותגן בעדי שלא יזיק לי שום דבר, ולא אתרחק ממך לעולם, הן בבחינת ירידה חס־ושלום אפלו בדיוטא התחתונה, אפלו בעשרה פתרון דמסאבותא חס־ושלום, גם שם אזכה למצא אותך תמיד, כמו שכתוב: "ומלכותו בכל משלה", והן בבחינת עליה, כאשר תרחם עלי ותעלני מעלה מעלה, בכל עליה ועליה אזכה למצא אותך תמיד, ואתקרב אליך תמיד בכל הבחינות בין פטיבו בין בעקו חס־ושלום, בין בירידה בין בעליה, כמו שכתוב: "אם

אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוּל הַנֶּגֶד, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה
 לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וּבִפְרָט בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל
 הַקְּדוּשׁ שֶׁהֵם יְמֵי רְצוֹן, שְׁעָלָה מִשָּׁה לְקַבֵּל לִוְחוֹת אַחֲרוֹנוֹת וּפְתַח
 דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה לִילָךְ בָּהּ, רַחֵם עָלַי מַעֲתָה שְׂאוּכָה לְהַכִּין אֶת עַצְמִי
 מֵהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשֵׁי חֹדֶשׁ אֱלוּל הַקְּדוּשׁ, קִדְשֵׁי הַדְּרָךְ
 תִּשׁוּבָה שֶׁהַמְשִׁיךְ מִשָּׁה רַבְּנוּ וְכָל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם בְּדַרְכֵי
 נִפְלְאוֹתֵיהֶם הַנּוֹרְאוֹת כִּי אֵין לִי שׁוֹם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל פִּי דְרָךְ זֶה
 שֶׁהוּא יְדוּעַ לָךְ וּלְצְדִיקֶיךָ הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים לְבָד, וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם
 עֲשׂו עִמּוֹ, "וְאֵנִי תַמִּיד אֵינְחַל, עַד יִשְׁקוּף וַיֵּרָא יְהוָה מִשָּׁמַיִם":

מר: "אֵנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי הָרוּעָה בְּשׂוֹשְׁנִים". אָבִי שְׂבַשְׂמַיִם,
 "מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפַּלֵּל. יְהוָה חֲקַרְתֵּנִי וְתַדַּע. אֶתָּה
 יַדְעַתְּ שְׂבַתִּי וְקוֹמִי בְּנִתָּה לְרַעֵי מִרְחוֹק. אֲרַחֵי וְרַבְעֵי זִרִית וְכָל
 דְּרָכֵי הַסִּבְנָתָה. כִּי אֵין מָלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יַדְעַתְּ כֻּלָּהּ. אַחֲזֹר
 וְקָדַם צִרְתֵּנִי וְתִשָּׁת עָלַי כְּפָכָה. פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא
 אוֹכֵל לָהּ. אָנָּה אֱלֹהֵי מְרוֹחֶךָ וְאָנָּה מִפְּנֵיךְ אֲבָרַח. אִם אֶסֶק שָׁמַיִם
 שָׁם אֶתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוּל הַנֶּגֶד":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יַדַּח מְמַךְ
 נְדָה, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְקַבֵּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
 הָאָרֶץ, בְּקֶשׁ בְּרַחֲמֶיךָ צֵאן אוֹבְדוֹת, צֵאן נְדָה וְאֵין מְקַבֵּץ. רְבוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, "תַּעֲיִתִי כִּשָּׁה אוֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵרַב
 עָנִי וְעַמְלֵי וּמֵרַב עֵצֶם עֲזוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעָרֶךְ וּמִסְפָּר, וּמֵעֵצֶם בְּלִבּוֹל דַּעַתִּי מֵרְבוּי הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי
 בְּעֲזוֹנוֹתֵי מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל כֵּן אֵינִי יְכוֹל לִפְתּוֹחַ פִּי לְדַבֵּר

כָּלֵל, וְקִשָּׁה וְכָבֵד עָלַי מְאֹד מְאֹד לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ, וְגַם אֵי
אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ כְּכֹל אֲשֶׁר עִם לִבִּי, כִּי צְרוּת
לִבִּי הִרְחִיבוּ מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיק הַזְּמַן לְפָרְטֵם, "כִּי רַבּוֹת
אֲנֹחֲתִי וְלִבִּי דָוִי". אָבֵל אֶף־עַל־פִּי־כֵן הֵצִיקְתָּנִי רוּחִי וְעֲצוֹר בְּמַלְיָן
לֹא אוֹכֵל, אֲמַרְתִּי אֲשִׁיחָה וַיְרוּחַ לִי, אֲדַבְּרָה וַיַּעֲבֹר עָלַי מָוֶה, אוֹלֵי
אֹזֶבֶה עֵתָה לְמִצְאָה הַנִּקְדָּה טוֹבָה הַשֵּׁיךְ לְלִבִּי עֵתָה בְּאַמֶּת, שְׁאֹזֶבֶה
עַל יָדָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ מֵעֵתָה בְּאַמֶּת, וְאִיךָ שֶׁהוּא אִיךָ שֶׁהוּא, אִיךָ
שֶׁנִּפְלָנוּ וַיְרַדְנוּ בְּגִלּוֹת הַמֶּר הַזֶּה לְמִקְוֹמוֹת שִׁירְדְנוּ כָּל אֶחָד לְפִי
יְרִידָתוֹ, עִם כָּל זֶה עֲדוֹן חוֹבָה עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לְחַתֵּר
וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר אֲבֹדוֹתֵינוּ הַרְבּוֹת וְהַעֲצוּמוֹת מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר
וְעֶרְךָ, אֲשֶׁר אֲבַדְנוּ בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּלִים אֲחֵרִים עַל יְדֵי תַּאוּתֵינוּ
הָרְעוּת, אוֹלֵי נֹזֶפֶה לְעוֹרֵר רַחֲמִים גְּדוֹלִים אֵצֶל בַּעַל הַרַחֲמִים
הַמְּרַחֵם עַל כָּל הָאוֹבְדִים וְהַנִּדְחִים, הַגּוֹזֵר בְּתוֹרָתוֹ לְהַשִּׁיב אֲבֹדוֹת,
אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה לְמִצְאָה אִיזָה אֲבָדָה מֵאֲבֹדוֹת נַפְשֵׁנוּ הַרְבִּים, אוֹלֵי
נֹזֶפֶה לְמִצְאָה מְקַצֶּתֶם אוֹ כֻּלָּם. וְאֶף־עַל־פִּי שְׁאֵנִי בְּעֲצָמֵי הַחֵיב מִכָּל
הַצְּדִדִים, כִּי אֲבַדְתִּי לְדַעַת מָוֶה שְׁאֲבַדְתִּי, וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים מַחֲמַת
תַּאוּתִי הָרְעוּת, הֵייתִי כְּמוֹ שׁוֹטֵה הַמַּאֲבֵד מָוֶה שְׁנוֹתֵנִן לוֹ, אֶף־
עַל־פִּי־כֵן אוֹלֵי אֹזֶבֶה בְּרַחֲמֶיךָ לְמִצְאָה עוֹד אִיזָה נִקְדָּה טוֹבָה
אֲמַתִּיית שְׁתוֹכֵל לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל מָוֶה שְׁאֵנִי צָרִיךְ לְהַתְגַּבֵּר, בְּאִפְן
שְׁאֹזֶבֶה מֵעֵתָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמִצְאָה כָּל
אֲבֹדוֹתַי וְאֲבַדְתִּי אֲחֵרִים לְהַשִּׁיב כְּלָם לְמִקְוֹמָם הָרְאוּי לְמִקְוֹר
שֶׁנִּחְצְבוּ מִשָּׁם, בְּאִפְן שִׁיתְקֵנוּ כְּלָם בְּתַכְלִית הַתְקוּן בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹןךָ
הַטּוֹב:

רבונו של עולם מלא רחמים, אתה גלית לנו על ידי חמקך הקדושים, שהעקר הוא תקון הברית, כי זה עקר הנסיון והמתקלא של כל אדם בעולם הזה, ורק בשביל זה בא האדם לעולם הזה כדי שיתנסה בנסיון זה, ועל ידי זה יזכה למה שיוזכה אם יעמד בנסיון ובצרוף הזה, אשר כל התורה בלה תלויה בזה, כי שמירת הברית הוא יסוד הכל. ועתה מה אמר ומה אדבר, אחרי שפגמתי הרבה בפגם הברית כאשר פגמתי (ובפרט וכו'), "על כן דברי לעו", ואיני יודע מהיכן להתחיל לדבר. אבל כבר גזרת עלינו על ידי צדיקך האמתיים לצעק אליך תמיד, ולהתפלל ולהתחנן לפניך תמיד בין בעליה בין בירידה לפי בחינתנו, יהיה איד שיהיה לא נחריש ולא נשקט מלועק ולצעק ולהתחנן אליך תמיד, כי חסדיך לא תמים ורחמך לא כלים כי אתה יהוה יליהינו גדלת מאד, ובגדלתך כן חסדיך ורחמך, וכאשר לגדלתך אין חקר, כן אין חקר לרחמך וחסדיך:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתאיר עיני בתורתך, ותורני ותלמדני שאזכה לידע ולהשיג ולהבין דברי תורתך הקדושה, אשר צוית עלינו לבנו פגנות אלול בשביל תקון הברית. "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיני יודע הדרך כלל לבנו פגנות. רחם עלי למען שמך, וקדשני בקדשך העליונה, ופתח לפי בתלמוד תורתך, ועורני וזכני ללמוד ולהבין כל הפגנות אלול וכל התורות השכיכים לזה, ואזכה למצא בהם דרך נכון וישר להתקרב אליך תמיד בכל עת. ואזכה להיות בקי בהלכה, בקי פרצוא בקי בשוב, בקי בעיל בקי בנפיק, ולקיים

בְּאֵמֶת וּבְשִׁלְמוֹת מְקַרְא שְׁכָתוֹב: "אִם אָפֶס שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וְאִצִּיעָה שְׂאוֹל הַגֶּדְךָ", עַד שְׂאוֹזָה לִילֶךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה בְּאֵמֶת תָּמִיד, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּפְתַּח יָדְךָ, וְתַהֲיֶה יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבוּיִם, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ וּלְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַנִּמְשָׁכִין עַל־יְדֵי הַיְחֻדִים וְהַבְּנוֹת שֶׁל אֱלוֹהִים, בְּאִפְנֵי שְׂנֹזָה מֵהֵרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּצְוֶה לְמַלְאֲכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הָאוֹחֲזִים בְּיָדָם שׁוֹפְרוֹת, הַמְּמַנִּים לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְחַפֵּר וּלְחַתֵּר אַחֲרֵי אֲבֹדוֹת, שִׁישִׁתְּדִלוּ בְּתַקּוֹן נַפְשֵׁנוּ, וּיְבַקְּשׁוּ וּיְחַפְּרוּ אַחֲרֵי כָּל הָאֲבֹדוֹת שְׂאֵפְדָנוּ בְּעִנְיָנוּ מֵעוֹדְנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל־יְדֵי תַּאוּתֵינוּ הָרַעוּת, וּבְפֶרֶט עַל־יְדֵי פָגַם הַבְּרִית, אֵת כָּל מַה שְׂאֵפְדָנוּ בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, הַכֹּל יְחַפְּרוּ וּיְחַפְּשׁוּ וּיִמְצְאוּ כָּל־מֵהֵרָה, וּיְחַזִּירוּ אוֹתָם לָנוּ, בְּאִפְנֵי שְׁתִּתְקַנוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ עַל יְדֵי זֶה בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּאֵמֶת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב:

מָלֵא רַחֲמִים, מֵרַב קְלִקּוּלֵי אֵינִי יָכוֹל לְהַאֲרִיךְ בְּתַפְלָה זֹאת הַרְבֵּה, אַף־עַל־פִּי שֶׁלֹּא יִסְפִּיקוּ כָּל יְרִיעוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְבֹאֵר אָפֶס קֶצֶה מֵהַתְּחַנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וּדְרוֹשִׁים וְהַפְּצָרוֹת וּפְיוּסִים וְתַפְלוֹת שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּעִנְיָן זֶה עַל הַעֲבֵר וְעַל הַהוּה וְעַל הַעֲתִיד, אֵךְ מָה אַעֲשֶׂה כִּי דַבְּרֵי נִסְתַּתְּמוּן. אֲבָל עַל זֶה בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, חוֹמַל דְּלִים, טוֹב וּמֵטִיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, שֶׁתְּרַחֵם עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְמַצְא זְוִיגָם, וְאִפְלוּ כְּשִׁמּוֹצְאִים הִיא מְנַגֶּדֶת אֱלֹהֵי, וְאִין לָהּ רַצוֹן אֱלֹהֵי, וְאִין שְׁלוֹם בְּבֵיתָם רַחֲמָנָא לְצַלְן (וּבְפֶרֶט עַל פֶּס"פ שִׁישׁ לֹא יִסְוִרִים אֱלוֹהִים), רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַעוֹסְקִים בְּתַקּוּנָנוּ תָּמִיד,

אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית קִדְּשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאִין שְׁלֵמוֹת
 אַחֲרָיו, רַחַם עֲלֵיהֶם לְמַעַנְם, וְתַשִּׁים שְׁלוֹם בְּבֵיתָם, וְתַעֲזֹר לָהֶם
 וְתוֹשִׁיעֵם שְׂיִזְכוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִצְאָ זְוֹגוֹ מֵהֶרֶה, זְוֹגָם הֶהְגֹּן
 לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם בְּאַמֶּת, וְלֹא תִהְיֶה מְנַגֶּדֶת כְּנִגְדּוֹ כִּלְל, רַק תִּהְפֹּךְ
 רְצוֹנָה לְרְצוֹן בְּעֲלָהּ, וְלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שׂוֹם שְׂנְאָה וְשׂוֹם שְׂנוּי רְצוֹן
 כִּלְל, וְיִדְוֵרוּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת בְּשָׁלוֹם וְשְׁלוֹהַ בְּאַמֶּת כְּרְצוֹנָה
 הַטּוֹב:

מִלֵּא רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל וְרַחַם עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן צְדִיקְךָ
 הָאֱמֵתִים, וְאֵל תַּעֲשֶׂה לָהֶם כַּחֲטָאֵיהֶם וְלֹא תִגְמַל עֲלֵיהֶם
 כְּעוֹזְנוֹתֵיהֶם, רַק תִּתְנַהֵג עִמָּהֶם בְּרַחֲמֶיךָ לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, כַּאֲשֶׁר
 אַתָּה מִתְנַהֵג עִם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּרַחֲמִים וְחַסְדִּים גְּדוֹלִים תְּמִיד.
 וּבְזִכּוֹת אֲבָרְהָם אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׂרַמְזוּ הַסּוּד הַזֶּה שֶׁל כְּוֹנֵת
 אֵלּוּל בְּעֵת שִׁשְׁלַח אֶת אֱלִיעֶזֶר עֲבָדוֹ לְבַקֵּשׁ הַזְּוֹג שֶׁל יִצְחָק בְּנוֹ,
 וּבְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁגָּלוּ הַסּוּד הַנּוֹרָא הַזֶּה, תִּגַּן עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ וְעַל
 זְרַעֲנוּ, וְתִרְחַם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְתַשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל
 וּבִפְרָט בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ (וּבִפְרָט וְכוּ'). וְתַעֲזֹר לְכָל יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים
 לְמִצְאָ זְוֹגָם שְׂיִזְכּוּ כָּל אֶחָד לְמִצְאָ זְוֹגוֹ בְּאַמֶּת מֵהֶרֶה, וְתִהְיֶה
 כְּרְצוֹנוֹ וְלֹא תִהְיֶה מְנַגֶּדֶת כְּנִגְדּוֹ כִּלְל, רַק תִּהְפֹּךְ רְצוֹנָה אֵלָיו בְּשָׁלוֹם
 וְאַהֲבָה בְּאַמֶּת, בְּלִי עֲרֻמָּה וּמְרֻמָּה וּבְלִי שׂוֹם שְׂנְאָה וְשְׂנוּי רְצוֹן בְּלִב
 כִּלְל, וְיִתְנַהֵגוּ בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְיִצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת רַבִּים, בָּנִים
 וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, וְיַעֲסִקוּ בְּתוֹרָתְךָ וְעַבְדוּתְךָ
 בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, וְיִגְלוּ וְיִפְרָסְמוּ וְיִדְּעוּ אֱלֹהוּתְךָ וּמְשַׁלְּתְךָ
 בְּעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדּוּ":

לְחֹדֶשׁ תְּשִׁירִי

מִטּוֹ וְתוֹזְבוֹנִי לְקֹדֶשׁ עֲצָמֵי בְּיֹתֵר בְּשָׁנֵי הַחֲדָשִׁים הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם
 שְׁנֵי רֵאשִׁים שֶׁל הַשָּׁנָה, שֶׁהֵם נִסָּן וְתְּשִׁירִי שֶׁהֵם יָמֵי
 תְּשׁוּבָה, שְׂאֻזְכָּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְשׁוֹב בָּהֶם בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
 וְלִהְיוֹת קֹדֶשׁ בָּהֶם בְּקֹדֶשֶׁה יִתְּרָה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה. וְאֻזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ
 עָלַי קֹדֶשֶׁה גְדוֹלָה וְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה תָּמִיד מִשְׁנֵי הַחֲדָשִׁים הָאֵלּוּ עַל
 כָּל הַשָּׁנָה בְּלָה, וְתוֹזְבוֹנִי לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה, וְאֻזְכָּה
 מִהֲרָה לְסִדֵּר לְפָנַי בְּכָל יוֹם תָּמִיד שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת הַרְּבֵה בְּקוֹל
 גִּילָה וְרִנָּן לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, בְּשִׁיר וְשִׁבְחָה וְנִגּוֹן וְזִמְרָה וְעוֹ
 וְחֲדוּהָ, בְּכָל עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה הַקְּדוֹשִׁים, עַד שְׁנֻזְכָּה שְׂיִתְעַר עַל
 יְדִינֵי הַשִּׁיר שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כְּפוּל מִשְׁלֵשׁ מְרַבֵּעַ,
 כְּמוֹ שְׂפָתוֹב "הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקֵדֶשׁ חָג", וּיְקִים בְּנוֹ
 מְקַרָּא שְׂפָתוֹב: "וְיִשְׂרָיִם כְּחֻלָּלִים כָּל מַעֲיָנֵי בְּדָ". וְתוֹזְבוֹנִי לִידַע
 וְלִהְיוֹת סוֹדוֹת הַקְּבֵלָה הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהִשְׁיֹג וְלִידַע
 אוֹרֵייתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְעֵתִידָא לְאַתְנַגְלִיא לְעֵתִיד לְבוֹא:

א: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים וּבְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, שְׁנֻזְכָּה
 לְקַבֵּל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ בְּקֹדֶשֶׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה,
 בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה וּבְחֲדוּהָ רְבֵה, כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ בְּחֲרָתָ
 בְּנוֹ מְכַל הָעַמִּים וְקֹדֶשֶׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גְּדוֹל הַזֶּה,
 וְנָתַתָּ לָנוּ מִתְּנֶה טוֹבָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ, יוֹם
 קְדוֹשׁ וְנוֹרָא וְאִים מְאֹד, אֲשֶׁר בּוֹ תִנְשָׂא מְלֻכוֹתֶיךָ וּיְפוֹן בְּחֶסֶד

כסאָך וְתֵשֵׁב עָלָיו בְּאַמְתּוֹ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים
 קִבְּעֵת לָנוּ אֵת יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, יוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא, בְּרֵאשׁ הַדָּשׁ תְּשׁוּרֵי, שֶׁהוּא חֶסֶד גְּדוֹל וְנִפְלֵא מֵאַתָּה, בְּעַל
 הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, אֲשֶׁר אֶתָּה חוֹשֵׁב מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ,
 וְאַתָּה טוֹב וּמַטִּיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים, וְהַקְּדַמְתָּ תְּרוּפָה וְצָרִי
 לְמִכּוֹתֵינוּ, כִּי יִדְעֵתָ כִּי בִשְׂרָר וְדָם אֲנַחְנוּ, וּמִחֲמַר קִרְצָנוּ, הֵן בְּעוֹן
 חוֹלְלָנוּ וּבַחֲטָא יַחְמַתְנוּ אֲמֵנוּ, וַיִּצַר לָב הָאָדָם רַע מִנְעוּרָיו, וְ"אֵין
 צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחְטָא", אַף כִּי קִטְנֵי עֶרְךָ שְׁפִלֵי
 קוּמָה, חֲלוּשֵׁי כַח עֲצוּבֵי רוּחַ, עוֹלָלִים לֹא רָאוּ אוֹר, הַמְּלַכְלָכִים
 בַּחֲטָאת נְעוּרֵיהֶם, מְלֵאִים חֲטָא וְעוֹן וּפְשָׁע, אֲשֶׁר לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ
 וְחֶסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד, לֹא הָיָה לָנוּ חֵס וְשְׁלוֹם שׁוּם
 תְּקוּהָ פְּלֵל, כִּי אֵיכָכָה נִפְצָה פֶּה וְאִיךָ נִשְׂא עֵינַי, וְאִיךָ הָיִינוּ יְכוּלִים
 לְבוֹא לְפָנֶיךָ בַּחֲטָאתֵינוּ וּלְהַעֲזִיב פְּנֵינוּ וּלְהַקְשׁוֹת עֲרַפְנוּ, לְבוֹא
 וּלְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְהַתְּחַרֵּט עַל
 מַעֲשֵׂינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. אֲבָל חֶסְדֶּיךָ רַבִּים מְאֹד, "חֶסְדֶּיךָ יְהוָה מְלֵאָה
 הָאָרֶץ, חֶסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹו", כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ לְעוֹלָם, "כִּי
 הַהָרִים יִמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמוּטֵינָה" וְחֶסְדֶּיךָ מֵאַתָּה לֹא יִמוּשׁ
 לְעוֹלָם, אַף אִם עֲשִׂינוּ מַה שְּׁעֲשִׂינוּ, עַל כֵּן גְּלוּת לָנוּ מִרְחוֹק עֲצָם
 פְּלֵאֵי חֶסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַנּוֹרָאִים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד בְּלֵי
 שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכַלִּית, וְקִבְּעֵת לָנוּ יוֹם
 רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ יוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, בְּרֵאשׁ הַדָּשׁ, שְׂאוּ
 אֶתָּה בְּעֲצֻמְךָ מִבְּקֵשׁ כְּפָרָה כְּבִיכּוֹל, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם
 לְבִרְכָה: 'הִבְיָאוּ עָלַי כְּפָרָה עַל שְׁמַעְטָתִי אֵת הַיָּרֵחַ', וְאַתָּה בְּעֲצֻמְךָ

מתחרט בכיבול על מעשיך על שמעמט את הלכנה, אשר משם
נמשכים כל חטאינו, על פן נתת לנו פתחון פה לבוא ולהתודות
לפניך ולהתחרט על מעשינו ביום הדין הגדול שהוא ראש השנה,
כי הלא גם אתה בעצמך מתחרט ומבקש בפרה אז:

לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה

כב ותעזר לנו ברחמיך הרבים להתפלל בכונה גדולה תמיד,
ובפרט בירח האייתנים, בראש השנה ויום הכפורים
והושענא רבא, עזרנו להתפלל אז בכח גדול ובכונה גדולה
ועצומה. ותזמין לנו ברחמיך בראש השנה ויום כפור מתפללים
ותוקעים הגונים וכשרים, שיהיה להם כח לרצותך ולפתותך
ולעזר רחמיך. ותעזרנו לשמע קול שופר בראש השנה בכונה
שלמה פראוי, ונופה לקים מצות שמיעת קול שופר בשלמות עם
כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה, ובלב
טוב ובשמחה גדולה, ונופה לשמע קול השופר בעצמו ולא שום
קול הברה, ויכנס קול השופר הקדוש בלבנו היטב, וימשך עלינו
קרשה גדולה על ידי כל הקולות הקדושים של השופר, ויתגבר
ויתחזק קול השופר הקדוש בראש השנה "הן יתן בקולו קול עז",
ויפל עלינו פחד וחרדה ואימה ויראה ובושה גדולה ועצומה
מפניך על ידי קול השופר כמו שכתוב: "אם יתקע שופר בעיר
ועם לא יחרדו", וקול השופר יהיה הולך וחזק מאד, עד שיכניע
וישבר ויבטל כל מיני עזות דסמרא אחרא, הן עזות הגוף הן

עזות של העזי פנים שבדור. ונזכה לשמע כל הקולות הקדושים של השופר הקדוש בשלמות, הן קול תקיעה, הן קול שבירים, הן קול תרועה, ונשמע היטב ונקבל בלבנו קדשת כל הקולות הללו, עד שיהיה נשבר עזות גופנו על ידיה ויתעורר לבנו בתשובה שלמה לפניך. ונזכה להיות שמחים ומזכי לב בראש השנה בכל היום בלוי, עד שנתעורר בכביה גדולה מתוך השמחה העצומה בשמך הגדול, ויקים בנו מקרא שכתוב: "ב'שמך יגילון כל היום, ובצדקתך ירמו, כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו":

רבנו של עולם, אתה ידעת שכל קדשתנו תלויה בימי ראש השנה הקדושים, שהוא התחלת השנה, יום ראשון בשנה. זה היום תחלת מעשיך ופרון ליום ראשון, אשר משם נמשך הקדשה על כל השנה בלה. חום וחמל עלינו, ועורנו וזכנו לקבל ראש השנה בקדשה גדולה ובשמחה גדולה, ותעורנו שנוזכה לטהר ולקדש מחשבתנו מאד בראש השנה בקדשה ובטהרה גדולה ועצומה מאד באמת פראוי בראש השנה, כאשר אתה ידעת איך צריכים להזהר לשמר את המחשבה בקדשה בראש השנה. ונזכה בזכות וכח צדיקי אמת, שיהיה נשלם על ידינו כל התקונים והיחודים והקדשות שצריכים לתקן וליחד למעלה בראש השנה ויום הכפורים, ולהמשיך קדשה עלינו ועל כל עמך בית ישראל מראש השנה על כל השנה בלה, "מראשית השנה ועד אחרית שנה", כי אתה ידעת כי בגלותנו המר הזה, בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום פח והתחזקות דקדשה, כי אם על ידי ראש השנה הקדוש אשר נתת לנו ברחמיך מתנה טובה

ויקרה, ואנחנו בענינו אין לנו שום שכל ודעת איד ובאיזה אפן
 להמשיך עלינו קדשת ראש השנה פראוי. אתה ידעת את לבבנו,
 קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת באחרית הימים, ועזרנו והושיענו
 וחמל נא עלינו, אדונינו אלהינו, אבינו מלכנו צורנו וגואלנו, ורחם
 עלינו בזכות צדיקי אמת שפדור הזה, ובזכות צדיקי אמת
 הקדושים אשר בארץ המה, אשר אנו וכל עמך בית ישראל
 הולכים וסובכים, ומשתפחים על קבריהם וציון שלהם בכל ערב
 ראש השנה, ופורשים פנינו לפניך ומתפללים ומתחננים אליך
 בקודה בכריעה בהשתחויה בלב גשבר וגדפא. חוסה עלינו
 ברחמיך הרבים, ותעזר לב נשמת כל הצדיקים אמתים אשר
 נשמתם בגבהי מרומים ברום המעלות בעולמות העליונים
 הקדושים, שכל נשמות הצדיקים הקדושים האמתיים ירדו למטה
 בראש השנה ויהיו עמנו בקרב עמך ישראל, ויעזרו אותנו
 להתפלל ולהתחנן בראש השנה, ולהכניע ולגרש השטן בראש
 השנה, ולשבר ולבטל כל מיני עזות דסמרא אחרא מעלינו ומעל
 כל עמך בית ישראל על ידי התפלות והתקיעות של ראש השנה
 הקדוש, עד שנוזכה להמשיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל
 קדשה וטהרה מראש השנה על כל השנה בלה, ונוזכה לתקן שני
 החותמות דקדשה, חותם בתוך חותם, בירח האיתנים, בראש
 השנה ויום הכפורים וספות והושענא רבא ושמיני עצרת, ויעלו
 קולינו לפניך לרצון, ונוזכה לשמחה דקדשה בשלמות תמיד
 ותכתב ותחתם אותנו ואת כל עמך בית ישראל לחיים טובים
 וארוכים ולשלום, חיים של יראת שמים, חיים אמתיים, חיים
 שנוזכה בהם לחיי עולם, לחיים נצחיים:

לה וּזְכַנּוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים לְשִׁמְעֵךְ קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתּוֹקֵעַ
 הַגּוֹן וְכִשֵּׁר, וַיְהִי לָנוּ כַּח בְּשַׁעַת הַתְּקִיעוֹת לְעוֹדֵר
 אִוְרוֹת מַפְנִים עֲלוּיִים, עַד שִׁיאִיר אֹרֶךְ פְּנֵי הַתּוֹקֵעַ בְּאֹר פְּנִיךְ,
 וְנוֹכַח לְהַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה עַל־יְדֵי הַתְּקִיעוֹת, וּלְחַדֵּשׁ שְׂכָלְנוּ
 וְנִשְׁמוֹתֵינוּ אֹז, וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ שְׂכָל וְחִכְמָה חֲדָשָׁה וְנִשְׁמָה
 חֲדָשָׁה מְאֹר הַפְּנִים, וַיְקִים מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "אֲשֶׁר־יֵעָם יוֹדְעֵי
 תְּרוּעָה, יִהְיֶה בְּאֹר פְּנִיךְ יִהְלָכוּ". אֹר פְּנִיךְ עָלֵינוּ אֲדוֹן נְסֶה,
 וְהַעֲלֵנוּ מִהֲרָה אֶל הַיְּבִית נָכוֹן וְנִשְׂאָ, וּמִהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה,
 גְּאֻלַּת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף וְהַמָּמוֹן, אֲשֶׁר כָּלֵם הֵם בְּגָלוֹת גְּדוֹל עֲכָשׁוּ.
 חוּם וְחִמְלָ עַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמִהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת
 עוֹלָם בְּכָלֵל וּבְפָרֵט בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
 צְדָקְנוּ, בֶּן דָּוִד יְבוּא וַיְגַאֲלָנוּ, וְתִבְנֶה חֲרֻבוֹת יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַצְּדָק
 קְרִיָּה נְאֻמָּנָה, וְתֵאֵיר עָלֵינוּ בְּאֹר פְּנִיךְ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְבָנוֹת בֵּית
 קְדֻשָּׁנוּ וְתַפְאֲרָתֵנוּ, וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קְרִבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, וְנוֹכַח
 לְהַקְרִיב קָרְבַן הַתָּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקוֹמוֹ כְּהִלְכָתוֹ, וּלְהַקְטִיר קְטֹרֶת
 בְּזִמְנָהּ, וְעַל־יְדֵי־זֵוֶה נִזְכָּה לְהַכְרִית זִרְעוֹ שֶׁל עַמְּלֵק לְכָלוֹת וּלְכַעַר
 הַקּוֹצִים מִן הַפָּרֶס, לְהַכְרִית וּלְעַקֵּר וּלְכַבֵּל כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים
 הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלוּזָה, וְלַהֲעֵלוֹת כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה
 מִבֵּין הַקְּלָפוֹת וְהָעִבּוֹ"ם, וְכָלֵם יִתְדַבְּקוּ וַיִּתְאַחֲזוּ בְּאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 וַיִּתְּפְּרוּ וַיַּעֲלוּ מַעֲלָה מַעֲלָה עַד שִׁישׁוּבוּ לַעֲלוֹת וְלַהֲתַחַדֵּשׁ בְּאֹר
 הַפְּנִים, וְכִסָּא דָּוִד מִהֲרָ תְּכִין, וַיְהִי הַשֵּׁם שְׁלָם וְהַכֶּסֶף שְׁלָם,
 וְתַתֵּן לָנוּ מֶלֶךְ אֶחָד וְרוּעָה אֶחָד כָּלִבְכֶּךָ, הוּא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל. וְתַתְּגַלָּה מַלְכוּתְךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְתַתְּגַדֵּל וְתַתְּנִישׂא

וּתְתַרְוֹמִם אֲמוּנָתְךָ וּמְלֻכוֹתְךָ לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ עַל כָּל יְצוּרֵי עוֹלָם,
 וְכֹלֵם יִכְסְפוּ וַיִּשְׁתַּוְּקֶקּוּ לְאֲמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְתִמְלֹךְ אֵתְהָ יְהוָה
 מְהֵרָה לְבִדְדָךְ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלְּךָ הֵיא וְלַעוֹלָמִי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד, כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: "יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד", וְנֹאמַר:
 "וְהָיָה יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד
 וְשֵׁמוֹ אֶחָד":

מב ועזרני והושיעני שאזכה להלביש ערמים, לכסות ולהלביש
 עניים טובים והגונים. ותזכני ותעזרני שאזכה לעשות
 לבושים נאים לצדיקים אמתיים. וזכנו ברחמיך לשמע קול שופר
 בראש השנה מתוקע הגון וכשר וירא אלהים מרבים, ועלה
 לפניך קול התקיעה והשברים והתרועה ועזרו את זכות
 אבותינו אברהם יצחק ויעקב ותביט בזכותם, ועלידי ייזה תשכך
 ותמתיק ותבטל חמתך מעלינו ותשיב אלינו ותאיר פניך בנו.
 אבינו מלפנו, חום וחמל עלינו, ועזרנו לבוא לכל מה שפכשנו
 מלפניך. עזרני עזרני, חנני חנני, כי עליך לבד נשענת. "אנא
 יהוה הושיעה נא, אנא יהוה הצליחה נא". הצליחה נא לעבדך
 מהיום, ועזרני וזכני לדלג ולקפיץ על כל הבלי עולם הזה
 ותאוותיו חיש קל מהרה, ואזכה להתקשר אליך באמת בקשר
 אמיץ וחזק ולהתדבק בעבודתך תמיד יומם ולילה. עשה למען
 שמך עשה למען ימינה, כי צרכינו המה מרבים, ודעתנו קצרה
 לבאר ולפרש, וכל דבר גדול וקטן שאנחנו צריכים בעבודת
 יהוה, לא יספיקו ימינו לבאר ולפרש את עצם רבוי המניעות
 והעכובים שיש על זה, ולא יספיקו כל ימינו לבקש ולחנן

ולהעתיר ולהפציר אותך על זה שתזכנו לשבר כל המגיעות
 ולזכות להוציאז מכם אל הפעל, כי אני יודע באמת שאני רחוק
 מכל הדברים שבקדשה בעוונותי הרבים, אך עליך לבר נשענתי,
 ועיני תלויות לרחמיך בכל עת ובכל רגע ורגע. "דלו עיני
 למרום, יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני
 זדים". עזרני בזכות אבותינו ובזכות כל הצדיקים אמתים,
 בזכותם לבר נשענתי ובהם חסיתי, שפמו שאני רחוק מכל
 הדברים שבקדשה, כן תחנני ברחמיך, ותקדשני בקדשתך
 העליונה, ותעזרני ותזכני להגיע מהרה לכל הדברים שבקדשה,
 שאזכה לסור מרע לגמרי באמת, ואזכה תמיד לעשות מצוות
 הרבה בכל יום ויום, לעסק בתורה ובתפלה ובגמילות חסדים
 תמיד כל ימי חיי. ותזכני ברחמיך הרבים, שאזכה לדעת ולכון
 לעסק ביותר בהמצוה השייכה לשרש נשמותי, ונפשי תהיה
 נמשכת ביותר אחר אותה המצוה השייכה לשרשי העליון,
 ואזכה להרבות במצוה זו תמיד בכל עת, באפן שאזכה לתקן
 בחיי את כל אשר שחתתי. ותמלא רחמים עלי תמיד ותשכך
 חמתך מאתי, ואל תעשה עמי כחטאי, ואל תדינני כמפעלי.
 "שובנו אלהי ישענו והפר בעסך עמנו. הראנו יהוה חסדך,
 וישעך תתן לנו. קומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך. אל
 תסתור פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי אזנך, ביום אקרא מהר
 ענני. ואני אשיר ערך וארנן לבקר חסדך, כי היית משגב לי
 ומנום ביום צר לי. אלהים שיר חדש אשירה לך, בגבל עשור
 אומרה לך. אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי. עזי אליך
 אומרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי":

סא ועזרנו ברחמיך הרבים, שנוזה לנסע לצדיקים אמתיים על
 ראש השנה, ושם יהיו נכללים כל נפשותינו יחד
 בכלליות גדול ובאהבה רבה, ונוזה לאהבת החברים, שיהיה
 בינינו שלום ואהבה גדולה באמת, עד שנהיה כלנו נכללים יחד
 באהבה ואהבה ורעות בתוך נפשות הצדיקים האמתיים תמיד,
 ובפרט בימי ראש השנה הקדושים, ונוזה להפיל יחד בתוך האבן
 שתיה, בתוך קדשי קדשים, בתוך השכל הפולל שהוא חכמה
 עלאה, ועל ידיה יהיו נמתקין כל הדינים וכל הצמצומים מעלינו
 ומעל כל עמך בית ישראל, וכל מקום שנמצא איזה צמצום ודין
 וגזרה שאינה טובה על עמך ישראל בכלל או בפרט, הכל יהיה
 נמתק ונתבטל על ידי אור השכל הפולל השכל העליון היוצא
 מבית יהוה, ויהיו נמתקין כל הדינים בשרשן:

ותכתבנו בימי ראש השנה הקדושים לחיים טובים וארבים,
 לשנה טובה ומתוקה שנוזה לעשות רצונך באמת,
 ולקבל על מלכותך עלינו תמיד. חוס וחמל עלינו, ועזרנו להיות
 בראונך הטוב באמת. זכנו שיהיו נפשותינו נכללות יחד באהבה
 גדולה בתוך נפשות הצדיקים האמתיים, עד שנוזה על ידיה
 לשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, כמו שכתוב: "אור צדיקים
 ישמח", וביותר בימי ראש השנה הקדושים, נוזה לשמחה יתרה
 ועצומה, כמו שכתוב: "אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו
 מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום לאדנינו, ואל תעצבו, כי חדות
 יהוה היא מעוכם", ונאמר: "אשרי העם ידעי תרועה, יהוה באור
 פניו יהלכון. בשמך יגלון כל היום, ובצדקתך ירמו. כי תפארת

עָזְמוּ אֶתְּהָ, וּבְרָצוֹן תְּרוּם קָרְנֵנוּ. כִּי לִיהוָה מִגִּנְנוּ, וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּפָנָיו". וּתְבַטֵּל כָּל מִיַּי מְרִיבוֹת וּמַחְלֵקֵת מַעְלִינוּ וּמַעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. עֲזָרְנוּ כִּי עֲלִיךְ נִשְׁעָנֵנוּ, הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ, הִדְרִיכֵנוּ בְּאִמְתְּךָ וְלַמְדֵנוּ כִּי אֵתָה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, אוֹתְךָ קוֹיֵנוּ כָּל הַיּוֹם:

עו יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַיָּלֵךְ וּלְנַסֵּעַ לְצַדִּיקִים אֲמִתִּים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִהְיוֹת מְקַשֵּׁר תְּמִיד לְצַדִּיקִים אֲמִתִּים, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְקַדְּשׁ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה. וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי וְתִצְלִלְנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִיַּי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וּמִכָּל מִיַּי פָּגָם הַדַּעַת שֶׁפְּעוֹלָם וְתַחֲנַנִּי מֵאִתְּךָ חֲכָמָה דַּעָה בִּינָה וְהַשְׁבֵּל, וְתוֹכְנֵי מְהֵרָה לְקַדְּשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאִמְתָּה, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדַּיְנִים מַעְלִינוּ וּמַעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְנוֹכַח לְקַבֵּל קַדְשֵׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל־יְדֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּים, וְלִתְקַן כָּל הַתְּקוּנִים שְׁצָרִיכִין לְתַקַּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא מְקוֹר הַדַּיְנִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה. וְתִהְיֶה מַחְשַׁבְתֵנוּ קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה תְּמִיד, וּבִפְרָט בְּרֹאשׁ־הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה. אֲנֵא רְחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתוֹכְנֵנוּ וְתַחֲנַנֵנוּ אֲזַכֶּה לְקַדְּשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה בְּיוֹתֵר, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ שְׁלֵא יַעֲלֶה אֲזַכֶּה לְקַבֵּל מַחְשַׁבְתֵנוּ שׁוּם מַחְשָׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה כָּלָל, רַק בְּשִׁמּוּךְ נְגִיל כָּל הַיּוֹם בְּאִימָה וּבִירָאָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְזוֹכוֹת וְצוֹחוֹת בְּתַכְלִית הַזּוֹכוֹת וְהַבְּהִירוֹת, עַד שְׁנוֹכַח בְּכַח הַתְּקַשְׁרוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים, לְתַקַּן וּלְבַרֵּר כָּל הַבְּרוּרִים בְּרֹאשׁ־

השנה, לברר כל ניצוצות הקדשה מעמקי הקלפות, ולהמתיק ולבטל כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ומשך עלינו אך טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים, "מרשית השנה ועד אחרית שנה". ותכתבנו ותחתמנו או לחיים טובים ארוכים ושלום, לחיים אמתיים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוזה בהם לשמר מצוותיך ולעשות רצונך באמת ובלב שלם, ולתקן כל מה שפגמנו מעודנו עד היום הזה, ותשפיע עלינו פרנסה טובה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב:

עו רבונו של עולם, אתה יודע גדל החיוב לנסע על ראשי השנה לצדיקים אמתיים, וגם אתה יודע את עצם רבוי המניעות שמתגברים על זה מפל הצדדים. חומל דלים חוס וחמל עלינו, ועורנו וזכנו לשפר כל המניעות, והורנו דרכיך, והדריכנו באמתך ולמדנו, שנוזה לילך ולנסע לצדיקים אמתיים על ראשי השנה, באפן שנוזה על ידם לקדשת המחשבה באמת כי אתה יודע שעכשו בעוקבות משיחא, עקר סמיכתנו וישועתנו היא רק על ימי ראשי השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלהותך ומלכותך עלינו מראשי השנה על כל השנה כלה. ואנחנו לא נדע מה נעשה בימי ראשי השנה הקדושים, ואיך לרצות אותך או פראוי, שנוזה להמליכך עלינו באימה וביראה, ואיך לעמד כנגד כל השונאים והמקטרגים לסתם פי מסטינינו ומקטרגינו, פיראם בזכות וכח הצדיקים אמתיים, עליהם אנו נשענים ובהם אנו סמוכים, כי הם ילחמו לפנינו, ויכניעו ויפילו כל שונאינו ורודפינו, ומשיכו עלינו קדשת

ראש־השנה בשלמות. על בן רחם עלינו למען שמך, והיה בעורנו
 שנופה לשפר כל המניעות ונופה לבוא לצדיקים אמתיים על
 ראש־השנה, ולהתקשר אליהם באמת, ולזכות לקדשת המחשבה
 בשלמות על ידם, ונופה להמתיק ולבטל כל הדינים, ולהמשיך
 עלינו חסדים טובים, ותזכנו להפיר ולדעת רוממותך וממשלתך
 עלינו, ותמלך עלינו בכבודך מהרה, "וידע כל פעול פי אתה
 פעלתו, ויבין כל יצור פי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה
 באפו, יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה". ותטהרנו
 ותקדשנו בקדשך העליונה מעתה ועד עולם אמן סלה:

א: **ויבין** תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שנופה
 לקבל ראש השנה הקדוש בקדשה ובטהרה גדולה,
 ביראה ובאהבה ובשמחה ובחדוה רבה, כי אתה ברחמיך בחרת
 בנו מכל העמים וקדשתנו במצותיך, ועשית עמנו חסד גדול הזה,
 ונתת לנו מתנה טובה הזאת, שהיא ראש השנה הקדוש, יום
 קדוש ונורא ואים מאד, אשר בו תנשא מלכותך ויפון בחסד
 כסאך ותשב עליו באמת. וברחמיך הרבים וחסדיך העצומים,
 קבעת לנו את יום ראש השנה הגדול והקדוש, יום הדין הגדול
 והנורא, בראש חדש תשרי, שהוא חסד גדול ונפלא מאתך, בעל
 החסד והרחמים, אשר אתה חושב מרחוק להטיב אחריתנו,
 ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים, והקדמת תרופה וצרי
 למפותינו, כי ידעת כי פשר ודם אנחנו ומחמר קרצנו, הן בעון
 חוללנו ובחטא יחמתנו אמנו, ויצר לב האדם רע מעוריו, ו"אין
 צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", אף כי קטני ערך שפלי

קומה, חלושי כח עצובי רוח, עוללים לא ראו אור, המלכלכים
 בחטאת נעוריהם, מלאים חטא ועון ופשע, אשר לולא רחמיך
 וחסדיך העצומים והנוראים מאד, לא היה לנו חס ושלום שום
 תקוה כלל, כי איככה נפצה פה ואיך נשא עין, ואיך היינו יכולים
 לבוא לפניך בחטאתינו ולהעזי פנינו ולהקשות ערפנו, לבוא
 ולהתודות לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ולהתחרט על
 מעשינו ועוונותינו. אבל חסדיך רבים מאד, "חסדיך יהוה מלאה
 הארץ, חסדי יהוה כי לא תמנו", כי לא כלו רחמיך לעולם, "כי
 ההרים ימוש והגבעות תמוטינה" וחסדיך מאתנו לא ימוש
 לעולם, אף אם עשינו מה שעשינו. על פן גלית לנו מרחוק עצם
 פלאי חסדיך העצומים והרבים והנוראים והגדולים מאד מאד בלי
 שעור וערך ומספר, עד אין סוף ואין תכלית, וקבעת לנו יום
 ראש השנה הקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש חדש, שאז
 אתה בעצמך מבקש כפרה כביכול, כמו שאמרו רבותינו זכרונם
 לברכה: 'הביאו עלי כפרה על שמעטתי את הירח', ואתה בעצמך
 מתחרט כביכול על מעשיך על שמעמתי את הלבנה, אשר משם
 נמשכים כל חטאינו, על פן נתת לנו פתחון פה לבוא ולהתודות
 לפניך ולהתחרט על מעשינו ביום הדין הגדול שהוא ראש השנה,
 כי הלא גם אתה בעצמך מתחרט ומבקש כפרה אז:

על פן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי החסד
 והרחמים, זכנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, שנוכח
 לקבל החסד הגדול הזה בראש השנה הקדוש הבא עלינו לטובה.
 רחם עלינו למען שמך, וזכנו לקבל ראש השנה הקדוש בקדשה

גדולה, כי אתה יודע שפדורות הללו בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום תקנה כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבצים יחד בכל מקומות ישראל במושבותיהם. יודע תעלומות בוחן לבבות, אדון החסד מלא רחמים, למדנו והורנו איך להמשיך חסדיך הגדולים עלינו, באפן שנופה לשוב אליך באמת ובלב שלם. ואם חטאנו עוינו ופשענו לפניך הרבה מאד, ופגמנו בכבודך הרבה, והלכנו אחר תאוות לבנו והמשכנו עלינו את היצר הרע, ופגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו, עד אשר אין לנו שום מליץ ישר ושום זכות על פי דת המשפט הקדוש, הן על זה באנו לפניך לחלות פניך, ולהשתפח לפני רחמי כסא כבודך, ואנו תולים עינינו אליך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעשה למען רחמיך וחסדיך הפשוטים, ותשב בעצמך על משפטנו, "כי המשפט לאלהים הוא", ולא תתן כח ורשות חסד ושלוה לשום אדם שבעולם, ולא לשום בית דין שלמעלה ושלמטה, ולא לשום מלאך ושרף, ולא לשום נברא שבעולם, לשפט ולדון אותנו חלילה. "חלילה לך מעשות כדבר הזה", כי אם אתה לבד תדין ותשפט אותנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, "מלפניך משפטנו יצא, עיניך תחזנה מישרים", כי אתה לבד יודע את מקומנו, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך, ורק אתה לבד יודע לדון אותנו פלנו לכף זכות תמיד. "רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיינו", כי אתה יודע את מקומו של כל אחד ואחד מאתנו עמך ישראל, איך נולד ואיך נמשך נשמתו לזה העולם, ובאיזה מקום היה בגשמיות וברוחניות מעודו עד היום הזה,

וְאֵתָהּ מְלֵא רַחֲמִים, וּמִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד תְּמִיד. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 רַחֲמָן אֱמֹתֵי חֶסֶדֶן אֱמֹתֵי, חִמַּל עָלֵינוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר "בָּאוּ
 בָּנִים עַד מִשְׁפַּר וְכַח אֵין לְלִדָּה", עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד חֲנֻם מִמֶּה שְׁלֵא
 יַחֲסַר עִמָּךְ, וְזַכְּנוּ מֵעַתָּה לְהִיּוֹת בְּרַצוֹנְךָ בְּאֱמֶת, לְסוּר מֵרַע
 וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד:

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד,
 וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵנוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְלֵא פְּגִימַת הַלְּבָבָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹט,
 וְיִהְיֶה אוֹר הַלְּבָבָה כְּאוֹר הַחֲמָה, כְּאוֹר שְׁבַעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, כְּמוֹ
 שְׁהִיְתָה קֹדֶם מְעוֹטָה. וְתִזְכְּנוּ וְתִעֲזְרוּנוּ שְׁנוֹבָה לְאַחֵז עֲצִמָנוּ בְּכַפַּא
 הַכְּבוֹד, בְּשִׁרְשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְעֲשׂוֹת רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה, לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַאֲוִיר עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קִדְשֵׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה
 תְּמִיד. וְנִזְכָּה לְדוֹן אֵת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת תְּמִיד, וּלְהַכְרִיעַ אֵת כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוֹ לְכַף זְכוֹת, לְזַכּוֹת אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מְקוֹמוֹ,
 וְנִזְכָּה לִידַע בְּאֱמֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּלְהַמְשִׁיךְ זְכוֹת
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ
 אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרַת, אֲפֹלוּ עַל הַגְּרוּעַ שְׁבַנְרוּעִים וְהַפְּחוֹת
 שְׁבַפְּחוֹתִים, וְתִפְתַּח לָנוּ אוֹר הַדַּעַת שְׁנוֹבָה לְמִצָּא זְכוֹת לְכָל־סָם:

ה: וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מִתּוֹקַע
 הַגּוֹן וְכִשֶׁר, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפֵר
 בְּרֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה, בַּחֲדוּה וּבְשִׁמְחָה
 רַבָּה וְעִצּוּמָה, בְּאִימָה בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה. וְתִעֲזְרוּנוּ שְׁנוֹבָה
 לְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים שְׁצָרִיכִין לְתַקֵּן עַל־יְדֵי קוֹל הַתְּקִיעָה

והשברים והתרועה, ובזכות התקיעה הקדושה נזפה להמשיך עלינו קדשת החכמה והתבונה והדעת, ונזכה לצחצח נשמותינו בשבע הצחצחות העליונות הקדושות. ובזכות התרועה הקדושה תזכנו להמשיך עלינו קדשת "משה היה רעה", שהוא הרועה ישראל האמת, ונזכה בזכותו וכחו וקדשתו לקדשת הברית באמת. ובזכות השברים הקדוש נזפה לחלומות צודקים ואמתיים, לחלום על ידי מלאך הקדוש, ותשמרנו ותצילנו על ידיה מפגם הברית וממקרה לילה בכל הבחינות, ונזכה על ידיה לתקון המשפט. ותעזרנו ותושיענו להשקות את הלב בקדשה גדולה, ולכבות חמום הלב הבוהר אל התאוות רעות ובפרט לתאות נאוף, ותמשיך עלינו מימי החסד והרחמים, מימי הדעת והתבונה, ותשאב לנו "מים בששון ממעיני הישועה", ותשבר ותשקה ותכבה צמאון וחמימות הלב דסטרא אחרא, ונזכה לתקון המשפט, ויקים מקרא שכתוב: "ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן":

ותעזרנו ברחמיך וחסדיך הרבים, שנזפה לקבל ראש השנה הקדוש והנורא מאד בקדשה ובטהרה גדולה. ובזכות קדשת ראש השנה נזכה לאמונה שלמה באמת, ותעזרנו ותושיענו שיתקבצו יחד כל חלקי ניצוצות האמונה הקדושה, על ידי קבוץ הקדוש של עמך ישראל המתקבצין בכל הקהלות הקדושות יחד בימי ראש השנה הקדושים, ויקים מקרא שכתוב: "ויוודו שמים פלאך יהוה, אף אמונתך בקהל קדושים", ונזכה על ידיה לתקון המחין הקדושים, ותעזרנו ותזכנו שימשך עלינו

קדשה גדולה בכל החמשה חושים הנמשכים ממחנו, שהם חוש הראות, וחוש השמע, וחוש הריח, וחוש הטעם, וחוש המישוש, שימשך קדשה גדולה על כל החמשה חושים שפמח משרשם העליון שבקדשה:

ותמשיך עלינו השגחתך השלמה מראש השנה על כל השנה בלה, ותשגיח עלינו בעין חמלתך תמיד, כמו שפתוב: "תמיד עיני יהוה אלהיך בה, מרשית השנה ועד אחרית שנה". ותשמע קול תפלותינו ותחנונינו וזעקותנו ושועותנו ואנחותינו וקול תרועת עמך ישראל ברחמים. ותמשיך עלינו יראתך הגדולה ותריח אותנו ביראת יהוה, ויקים בנו מקרא שפתוב: "והריחו ביראת יהוה". ותתן פחדך, יהוה אלהינו, על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שבראת, ויראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלכב שלם. ונזכה להרבות במצוות ובמעשים טובים בכל השנה, עד שזנכה שתטעם בראש השנה טעם מצותינו ומעשינו הטובים. ותזכנו ברחמיך לתקן ולעשות לך מטעמים טובים כאשר אהבת מפקודין דעשה, ותהיה ירך פשוטה לקבל שבים, ותחזירנו ותקבלנו בתשובה שלמה לפניך:

ותזכנו לקבל ראש השנה בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול. ונזכה בימי ראש השנה הקדושים, להמשיך עלינו קדשת התפלה בבחינת דין של הפעל פח האמת, עם כל הקדשות והתקונים הנעשין על ידיה, עד שזנכה לתקן הברית בשלמות ולתקן הדעת, לתקן כל השלשה מחין שבראשנו שיהיו

שְׁלֹשָׁה מַחְצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנַי תֵּאֱוָה נְאוּף, לְהִגֵּן בְּפָנֵינוּ עַל־יְדֵי
 הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל הָאֲמֵת שְׁלֹא תִהְיֶה לְתַאוּה הַזֹּאת שׁוּם שְׁלִימָה
 וְאַחִיזָה בְּנוּ כָּלֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, רַק נִזְכָּה כָּלְנוּ אֲנִי וְכָל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לַהֲיוֹת קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים בְּאֲמֵת וּלְפָרוֹשׁ מִתַּאוּה הַזֹּאת
 לְגַמְרִי. וְנִזְכָּה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִהְיֶה תְּפִלַּתְנוּ תְּמִיד רַחֲמִים
 וְתַחֲנוּגִים לְפָנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ רַחֲמִים, שְׁיִהְיֶה
 לָנוּ רַחֲמֹנוֹת אֲמֵתֵי עַל עֲנִיִּים הַגּוֹנִים וְעַל כָּל מִי שֶׁצָּרִיכִין לְרַחֵם
 עָלָיו בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתִזְכְּנוּ לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאֲמֵת תְּמִיד, וּבִפְרָט בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה
 הַקְּדוּשִׁים שָׁהִם יְמֵי יְרָאָה, תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 יְרָאָה וּפְחָד וְאִימָה וְקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה, וּבִפְרָט בַּעַת שְׁמִיעַת
 קוֹל שׁוֹפֵר תִּזְכְּנוּ שְׁיִבּוֹא בְּלַבְנוּ יְרָאָה גְדוֹלָה, וְתִשְׁפִּיעַ פְּחָדֶךָ
 וְאִמְתֶּךָ וִירְאָתְךָ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וִיִּירְאוּךָ
 כָּל הַמַּעֲשִׂים, וִישִׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגִידָה
 אַחַת לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם:

ח: אָבִינוּ מְלַכְנוּ, זַפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁי
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתַכְלִית הַשְׁלֵמוֹת, בְּשִׂמְחָה וּבְחֻדוּה
 וּבִבְכִיָּה גְדוֹלָה מִתּוֹךְ שִׂמְחָה וּבְקִדְשֵׁי הַמַּחְשְׁבָה בְּיֹתֵר, בִּירְאָה
 גְדוֹלָה. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפֵר בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
 בְּשִׁלְמוֹת פְּרָאוּי, עִם כָּל פְּרִטִּיָּה וְקִדְוִקִּיָּה וּכְבוֹנוֹתֶיהָ וְתִרְיָג מִצְוֹת
 הַתְּלוּיִם בָּהּ, וּבִאִימָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "אִם יִתְקַע
 שׁוֹפֵר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחַרְדּוּ", וְנֹאמַר: "אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה,
 יִהְיֶה בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלִכוּ. בְּשִׁמְךָ יִגְלוֹן כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקָתְךָ יִרְמוּ."

כִּי תִפְאֶרֶת עֲזַמוּ אֶתָּה, וּבְרָצוֹנְךָ תֵרוּם קִרְנֵנוּ. כִּי לִיהוָה מִגִּנְנוּ
 וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכֵנוּ. וְנֹאמֶר: "בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה". וְנֹאמֶר: "תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶס לְיוֹם חֲגֵנוּ,
 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט יֵאלֹהֵי יַעֲקֹב". וְנוֹכַח לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ
 מַלְכֵיזוֹת וְזִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת בְּכוֹנָה גְדוֹלָה וּבִשְׁלָמוֹת גְּדוֹל, עַד
 שְׁנוֹכַח לְרִצּוֹת אוֹתְךָ, שֶׁתָּבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ חַיֵּשׁ קַל
 מְהֵרָה, וְיָקִים מִקְרָא שְׁפֹתוֹב: "וְהִרְיָחוּ בִירְאֵת יְהוָה". וְתַמְהֵר
 וְתַחֲשִׁיחַ לְגֵאֲלָנוּ וְתַכְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתְנוּ, וְנָשׁוּב
 בְּגִילָה וְרִנָּה לְאַרְצֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
 קְדָמוֹנִיּוֹת. הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ פְקָדֶם. יְהוּ
 לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי יְגוּאֲלֵי, אָמֵן וְאָמֵן:
 כט: וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים, שְׁנוֹכַח בְּכָל שָׁנָה
 וְשָׁנָה לְנִסְעַע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, וְאוֹכַח
 לְהוֹיֹת גְּמֻנָה גַם־כֵּן בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכַּשְׂרִים וְהַתְּמִימִים
 הַמְתַּאֲסָפִים וּמְתַקְבְּצִים לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי
 אֶתָּה לְבַד יוֹדַע מַעֲלַת הַקְּבוּיָן שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
 לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, אֶתָּה לְבַד יוֹדַע כְּמָה וְכְמָה הַתִּפְאֶרֶת
 וְשִׁעְשׁוּעִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר אֶתָּה מְקַבֵּל בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
 וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִהַקְּבוּיָן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲצֵל הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמֵתִיִּים. זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים, שְׁנֵהֲיָה אֲנַחְנוּ
 נִכְלָלִים גַּם כֵּן בְּהַתִּפְאֶרֶת וְהַשִּׁעְשׁוּעִים הָאֵלֶּה, וְאֵל יִמְנַעֵנוּ מִזֶּה
 שׁוּם מוֹנַע, וְאֵל יַעֲפִיבֵנוּ שׁוּם עֹבֹב, וְאֵל יִמְרִידֵנוּ שׁוּם מְרִדָּא
 בְּעוֹלָם, רַק נֹכַח תְּמִיד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לֵילְךָ וּלְבוֹא וּלְהַתְּאֲסֵף אֶל

הקבוץ הקדוש והנורא של עמך ישראל הכשרים, המתאספים ומתקבצים אצל הצדיקים האמתיים בכל ראש השנה ועלידידיה נזכה שתתפאר בנו תמיד, ותמשיך עלינו קדשת ארץ ישראל תמיד ותזכנו ותעזרנו שנזכה להסתכל על פאר יפי הדרת פני הצדיקים האמתיים, אשר הם כלילת יפי, כי הם כלולים מכל ההתפארות והשעשועים של כלל ישראל אשר אתה מקבל על ידם, עלידי שהם עוסקים תמיד לקרבם אליך. זכנו ברחמיך הרבים להסתכל על פניהם תמיד באמת, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים שאז הוא עקר ההתפארות, ואז פניהם מאירות מאד באור כלל ההתפארות והשעשועים של כל הקבוץ הקדוש המתקבצים אליהם:

אנא יהוה ברחמיך הרבים, זכנו להסתכל על פאר הדרת פניהם הקדושים והנוראים באמת, באפן שנזכה עלידידיה לקבל ולהמשיך עלינו גם כן הארה נפלאה מההתפארות הזאת, עד אשר נזכה שימשיך עלינו תמיד קדשת התפלין הנוראים, ופאר קדשת התפלין יהיו בוקעים בעינינו, עד שנזכה גם בכל מקום שאנחנו נסתכל ונביט שם, שיתקדש המקום ההוא בקדשת ארץ ישראל, עד אשר כל מי שיודע מטעם ארץ ישראל הקדוש, ירגיש קדשת ארץ ישראל בכל מקום שיתועד עמנו יחד, עד אשר יכיר אותנו וידע ויבחין שאנחנו זכינו להיות אצל צדיקים אמתיים על ראש השנה:

ועזרנו וזכנו לשוב בתשובה שלמה, ולתקן מהרה כל מה שפגמנו לפניך בעינינו מנעורינו עד היום הזה, אשר

הרבינו לפשע בזה, שהסתכלנו בעינינו חוץ מגבול הקדשה,
 ובאנו על־ידי־זה לחטאים ועוונות ופגמים גדולים הרבה מאד,
 והרע בעיניך עשינו. אוי לנו כי חטאנו, שפגמנו בעינים קדושים
 כאלו, הנמשכין מעיני יהוה, שיכולים לזכות להסתכל בהם על
 ההתפארות של השם ותברך והצדיקים, ולהמשיך על־ידי־זה
 קדשת ארץ ישראל בכל מקום שמביטים שם, וברב אולתנו
 לקחנו עינים קדושים ונוראים כאלו, והסתכלנו בהם במה
 שהסתכלנו עד אשר באנו למה שבאנו בעונותינו הרבים. מלא
 רחמים, למדנו הדרך לתקן כל זה, ועורנו והושיענו שנוכה
 לבקש ולחפש ולמצא צדיקים אמתיים השיכים לשרש נשמותינו,
 ולילך ולנסע אליהם תמיד, ובפרט על ראש השנה הקדוש
 שהוא עקר זמן הקבוץ הקדוש, זכנו שנהיה נמנין גם כן בכלל
 עמך ישראל הפשרים המתאספים אליהם, ונוכה על־ידי־זה
 לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ונוכה להסתכל על פניהם
 הקדושים, ולתקן על־ידי־זה כל הפגמים שפגמנו בעינינו מעורינו
 עד היום הזה, ותמשיך עלינו אור קדשת ההתפארות הפלול
 בפניהם הקדושים, ועל־ידי־זה נוכה להמשיך קדשת ארץ ישראל
 בכל מקום שנסתכל שם, עד אשר יתקדשו כל מקומות ישראל
 בקדשת ארץ ישראל:

מד: וזכנו ברחמיך הרבים לקיים מצות תקיעת שופר בראש
 השנה בשלמות פראוי בכל פרטיה ודקדוקיה
 וכונותיה ותר"ג מצות התלויים בה, באימה וביראה ובאהבה
 ובשמחה וחדוה גדולה. ותזמין לנו תמיד תוקעים הגונים בראש

השנה צדיקים וכשרים, שיהיה להם פח לעורר עלידי קול השופר את קול השופר העליון אשר אתה עתיד לתקוע בו לחרותנו, ועלידיזה תקבץ נדחינו, ותשיב לנו את כל אבדותינו שאבדנו מעולם עד היום הזה:

אלהינו ואלהי אבותינו, תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נם לקבץ גליתנו, וקרב פוורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו, ויקים מהרה מקרא שפתוב: "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלים", ונאמר: "ואדני אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן יהוה צבאות יגן עליהם", "כן תגן על עמך ישראל בשלומך". עושה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו:
אמן:

[שיב] רבוננו של עולם, זכנו להיות בכלל הקבוץ הקדוש שמתקבצין בכל שנה ושנה אל הצדיק האמת על ראשהשנה, שאז עקר זמן הקבוץ, ונזכה עלידיזה להתחיל לשוב בתשובה שלמה ולשבר את לבנו ולהכניע את עצמנו באמת לפני השם יתברך, ולשוב על כל החטאים והעונות והפשעים שחטאנו לפניך בשוגג ובמזיד. רבוננו של עולם, אתה יודע הרחמנות שעלי, אשר באתי בימים, ועדין לא זכיתי ולא התחלתי לעשות רצונך באמת, אפלו בימים נוראים, ימי התשובה:

לִי יְמֵי תְּשׁוּבָה

ה: וְתַרְחֵם עָלֵינוּ, וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּזָכָה לְשׁוּב בְּיֹתֵר
 בְּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וְנוֹכַח
 לְתַקֵּן בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה
 וּבִכְפָּרַת פָּנִים הִבְרִית. אֲנֵא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זַכְנוּ לְהִתְקַדֵּשׁ
 בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה בְּיֹתֵר בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם
 אַתָּה נִמְצָא לְכָל דּוֹרְשֶׁיךָ בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "דְּרָשׁוּ יְהוָה
 בְּהִמְצָאוֹ קִרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב", כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַמְלָתְךָ
 הַגְּדוֹלָה נָתַתָּ לָנוּ מִתְּנֶה טוֹבָה הַזֹּאת אֵלּוֹ עֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה
 הַקְּדוּשִׁים, כִּי יִדְעַתָּ כִּי בִשָּׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמַחֲמֵר קִרְבָּנוּ, וְאִין
 "צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא", עַל כֵּן הַקְּדַמְתָּ
 תְּרוּפָה וְצָרִי לְמַכּוֹתֵינוּ, וּמִרְאשִׁית כּוֹזֵאת הוֹדַעְתָּ וּמִלְפָּנִים אוֹתָהּ
 גְּלִית, וְנָתַתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים בְּתַחֲלַת
 הַשָּׁנָה, עֶשְׂרֵה יְמֵים הַקְּדוּשִׁים הַלְלוּ מִרֵּאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם
 הַכְּפוּרִים, שֶׁהֵם עֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם יְהִיָּה לָנוּ כַּח
 בְּיֹתֵר לְשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְלְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים וְכָל
 הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה:

עַל כֵּן זַכְנוּ נָא, חַגְנוּ נָא, לְכָל נֶאֱבַד חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִתְּנֶה טוֹבָה
 הַזֹּאת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מִתְּנַבֵּר עָלֵינוּ הַבַּעַל דְּבַר גַּם
 בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, עַד אֲשֶׁר חָלְפוּ וְעָבְרוּ אֶצְלָנוּ כְּמָה שָׁנִים
 בְּלִי תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה אֶפְלוּ בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אִף גַּם

בעוונותינו הרבים, כִּמְה וְכִמְה פְּגָמִים פְּגָמָנוּ לְפָנֶיךָ בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי
תְּשׁוּבָה בְּעֶצְמוֹן, וּבְכָל הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבַיּוֹם
הַכַּפּוּרִים וּבִסְפּוֹת וּבִשְׁמִינֵי עֶצְרַת וּבִשְׂמַחַת תּוֹרָה, כִּי גַם יָמִים
הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ לֹא זָכִינוּ עֲדֵן לְשִׁמְרָם כְּרְאוּי בְּלִי פָגַם, וּפְגָמָנוּ
גַם בָּהֶם הִרְבֵּה מְאֹד בְּמַחְשְׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּשׂוֹגֵג וּבְמִזִּיד,
בְּאִנּוּס וּבְרִצּוֹן, וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל
הַמֶּלֶךְ, גְּדוֹל עֲוֹנֵי מִנְשׂוֹא, עֶצְמוּ חַטָּאֵי מִסְפֵּר, לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶיךָ אִז אֲבָרְתִי בְּעֵנֶי:

מִלֵּא רַחֲמִים רַבִּים, זַכֵּנִי מֵעַתָּה לַחֲזוֹר וּלְכַבֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת כָּל
הָאֲבֹדוֹת שְׂאֲבָדְתִי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
זַכֵּנִי, עֲזֵרְנִי מֵעַתָּה לְהַטְהַר וּלְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּכָל הַשָּׁנָה
כְּלָה, וּבַיּוֹתֵר בְּיָמֵים הַנּוֹרְאִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד
שְׂמַחַת תּוֹרָה. וְתוֹכְנוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי
תְּשׁוּבָה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי, וְנִזְכֶּה אִז לְתַקֵּן פָּגַם הַכְּפִירִית
בְּשְׁלֵמוֹת בְּאֵמַת, לְתַקֵּן תַּקּוֹן הַחוּתָם דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁנִזְכֶּה בַיּוֹם
הַקְּדוֹשׁ בַּיּוֹם צוֹם הַכַּפּוּרִים יוֹם גְּדוֹל וְנּוֹרָא, שֶׁבֶת שְׁבַתוֹן, יוֹם
מְחִילַת חַטָּא וּסְלִיחַת עוֹן וּכְפַרַת פֶּשַׁע, לְגַמֵּר בּוֹ גְּמַר תַּקּוֹן
הַחוּתָם דְּקִדְשָׁה בְּשְׁלֵמוֹת. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹכְנוּ לְקַבֵּל יוֹם צוֹם
הַכַּפּוּרִים הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וּבְשְׁלֵמוֹת
גְדוֹל, וְנִזְכֶּה לְשׁוּב אִז בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְכַפּוֹת מֵתוֹךְ שְׂמַחָה
וְחִדְרוֹ בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל, וּלְהַתְּנִידוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל מִינֵי וּדְוִיִּים וּלְפִרְט
כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ לְפָנֶיךָ, וּלְהַתְּחַרְט עֲלֵיהֶם
בְּחִרְטָה גְדוֹלָה מְעוֹמְקָא דְלִבָּא בְּאֵמַת גְּמוּר, וְלַעֲזֹב אוֹתָם עֲזִיבָה

גְּמוּרָה, וְלִקְבֹּל עָלֵינוּ בְּאֵמַת וּבְלֵב שָׁלֵם שְׁלֵא לַעֲשׂוֹתֶם עוֹד
 בְּשׂוּם אַפָּן, וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכַסְּלָהּ. אִם אָנּוּ פֶּעֲלָנוּ, לֹא נוֹסִיף.
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל
 חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחָטָאנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ,
 וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַחֲוֹתְמוֹת דְּקִדְשָׁהּ, וְתָשִׂים אוֹתָנוּ עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל "בְּחוֹתֶם עַל לִבְךָ, בְּחוֹתֶם עַל זְרוּעֶיךָ", וְתַחַתְּמֵנוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם, לְחַיִּים אֲמִתִּיִּם, חַיִּים שְׁנוֹכָה לַעֲשׂוֹת
 בָּהֶם רְצוֹנְךָ בְּאֵמַת, וְתַחַתְּמֵנוּ בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם:

לְיוֹם י"ג מְדוּת

מח: "אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים, מִהֵר יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
 דְלוּנוּ מְאֹד". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בַּעַל הַרְחָמִים וּבַעַל
 הַסְּלִיחוֹת, אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מְתַנְהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל
 עֲוֹנוֹת עַמוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה לַחַטָּאִים וְסְלִיחָה
 לְפוֹשְׁעִים, רַב חֶסֶד וּמְרַבֵּה לְהַטִּיב, אֲשֶׁר רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ אֵינָם
 כְּלַיִם לְעוֹלָם, לְמִדְּנוּ וְהוֹרְנוּ אִיךָ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּאֵמַת בְּשְׁלָמוֹת
 שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים בְּאִפְסוֹ שְׁנוֹכָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים וְהַפְּחוֹת שְׁבַפְחוּתִים אֶפְלוּ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם,
 לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הַפְּשׁוּטִים שְׂאִין בָּהֶם שׂוּם תַּעֲרֹכֶת
 דִּין כָּלָל, בְּאִפְסוֹ שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחָטָאנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מֵעוֹדְנוּ עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, עַד אֲשֶׁר יִתְבַּטְּלוּ וְיִתְכַּפְּרוּ כָּל
 הָעוֹנוֹת מִמֵּילָא לְגַמְרֵי:

רבונו של עולם, מה אמר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך
 שוכן שחקים. אתה יודע כמה וכמה חטאים ועוונות
 ופשעים ופגמים גדולים ונוראים שעשיתי מעודי עד היום הזה,
 עד אשר נעשו מהם כמה וכמה חבילות חבילות של עברות,
 ואתה לבד יודע כל עברה ועברה איך נגררה ונמשכה מהעברה
 הראשונה השנייה אליה, וכן מעברה לעברה הסמוכה לה, עד
 אשר נעשית חבילה של עברות. ובעוונותי הרבים חזרתי ועשיתי
 מחדש עברה שהיא ראשונה לחבילה שניה, כי על ידה חזרו
 ונמשכו ונגררו כמה וכמה עברות, ועברות מעברות רחמנא
 לצלן, עד שחזרה ונעשית חבילה שניה של עברות, וכן עשיתי
 כמה פעמים, עד אשר "השתרגו עלו על צוארי" חבילות
 חבילות של עברות. אוי לי וי לי, אוי מי יעצר כח לזכר חלק
 אלה ורובה ממעשי הרעים ויוכל לחיות, אם לא בדרך נסוף
 ונפלאותיך הנוראות. ועתה, אבי שבשמים, אבי שבשמים, מה
 אעשה, אבי אב הרחמן, מה אפעל, להיכן אפנה, להיכן אשויטמ,
 להיכן אברח, כמה אזכה להמשיך פלאי רחמיך וחסדיך
 הפשוטים עלי, באפן שאזכה על כל פנים מעתה להנצל
 ולהשמר מפל מה שאני צריך להנצל ולהשמר:

רבונו של עולם רבונו של עולם, רבונו דעלמא בלא, מי כמוך
 אב הרחמים, מי כמוך מרבה להטיב, מי כמוך רב
 להושיע, רב סליחות ובעל הרחמים, עשה למענך וסלח לנו
 ומחל לנו וכפר לנו כל העוונות הראשונים שבכל חבילה
 וחבילה, ותעביר ראשון ראשון, באפן שכל העוונות הנשארים

שֶׁבָּכַל חֲבִילָה וְחֲבִילָה יָשׁוּבוּ אֵלַיךְ, וְלֹא יִקְטְרְנוּ עוֹד עָלֵינוּ כְּלָל.
 וְאַתָּה תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתַחֲזֹר וְתִתֵּן אוֹתָם עַל הָרֵאשׁוֹן לְעוֹנוֹת
 רֵאשׁוֹנִים, שֶׁהוּא עָשׂוּ הוּא אָדוֹם, אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בְּגִלוֹת אֲצִלּוֹ,
 אֲשֶׁר הוּא הַגּוֹרֵם הָרֵאשׁוֹן לְכָל הָעוֹנוֹת הָרֵאשׁוֹנִים וְהַאֲחֵרוֹנִים,
 עַל־יְדֵי עֲצָם הַגְּלוֹת הַמֵּר שְׁמֹתֵנִי עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כִּשְׁל
 כַּח הַסֶּבֶל, אֲשֶׁר כִּמְעַט בְּכָל יוֹם מוֹצִיאִין הַדְּמִים מִקְרֵב עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי רַבּוֹי הַמַּסִּים וְאַרְנוֹנִיּוֹת וְהַנְּתִינּוֹת שׁוֹנוֹת וְהַגְּלוֹת
 וְהַשְּׁחָדִים שְׁמוֹצִיאִין מֵעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֹאת הִיָּה בְּעוֹכְרֵנוּ, כִּי
 עַל־יְדִיָּוָה בָּאנוּ לְכַמָּה וְכַמָּה עוֹנוֹת, כִּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי
 חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, "כִּי בָאוּ בָנִים עַד מִשְׁבֵּר, וְכַח אֵין
 לָדָה". רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, בְּאִפְן שְׂאֲזֹכָה עַל כָּל פָּנִים מֵעַתָּה
 לַפֶּעַל בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ
 וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשַׁמֹּר, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. רַחֵם עָלַי, מְלֵא
 רַחֲמִים, בְּרַחֲמִים הַיְדוּעִים לְךָ, שֵׁישׁ בָּהֶם כַּח לְהוֹצִיאֵנִי מִכָּל
 הַמְּקוֹמוֹת שִׁירְדַתִּי בָּהֶם וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 חֲמַל עָלַי בְּחַסְדֶּיךָ וְהוֹרְנֵי דְרָכֶיךָ, וְזַכְנֵי לְאַחוֹז בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת
 וּבְדַרְכֵי טוֹבךָ וּרְחַמֶּיךָ הַכְּלוּלִים בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים
 שְׂאֲתָה מִתְנַהֵג בָּהֶם עִם בְּרִיּוֹתֶיךָ, שְׂאֲזֹכָה גַם אֲנֹכִי לִילְךָ
 בְּדַרְכֶּיךָ, לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרַחֲמֵנוֹת אִמְתִּי, בְּכָל מִינֵי רַחֲמֵנוֹת
 הַכְּלוּלִים בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת טוֹב
 לְכָל, וְלֹהֵשִׁיעַ צְדָקָה וְטוֹב וְחֶסֶד וּרְחֻמִים לְכָל הַצְּרִיכִים חֶסֶד,

בְּאִפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתַיךְ שֶׁל רַחֲמִים, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּם, וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל [כָּל] חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַרְאֻשָּׁנִים וְהַאֲחֵרוֹנִים, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׂאָר מֵהֶם שׁוּם זִכָּר וְרֶשֶׁם כְּלָל. וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁשׁ לְגַאֲלָנוּ וּלְהוֹצִיאֵנוּ מִהַגְלוֹת הַמֵּר וְהָאָרֶץ הַזֹּאת, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִיַּי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרָצוֹן, וְתִשְׁיָבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמַּת תְּמִיד, אֲנַחְנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְזֵרַע זֵרְעֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזְכָּה לְזִכּוֹת גַּם אַחֲרַיִם, שְׂאֻזְכָּה לְלַמֵּד פּוֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ, שְׁיִלְכוּ כָּלֵם בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, לְאַחֲזוֹ בְּדַרְכֵי טוֹבְךָ וְרַחֲמֶיךָ לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּכָל מִיַּי רַחֲמָנוֹת וְחֶסֶד הַכְּלֹלִים בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים, וַיִּקָּם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֲלַמְּדָה פְּשָׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ:

מְלֵא רַחֲמִים, אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה אֲנִי רַחוּק מִרַחֲמָנוֹת, מְלַרְחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת כְּרָאוּי, כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲנֹכִי דָל וְנִשְׁחָת, וְאִין בְּיָדִי לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת וּלְגַמּוֹל עִמָּהֶם חֶסֶד וּלְהַרְבּוֹת בְּצַדָּקָה, אֶפְלוּ חֵלֶק אֶחָד מֵאַלְפֵי וּרְבֻבָה מֵהֶרָאוּי לְפִי רַבּוּי עוֹנוֹתַי, וְגַם מְעַט דְּמַעַט שִׁישׁ בְּיָדִי לַפְעָמִים לְתֵן צַדָּקָה וּלְגַמּוֹל חֶסֶד, רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת כְּנִגְדֵי בְלֵי שְׁעוֹר, כִּי נִתְקַלְקַל הַרְבֵּה הַרַחֲמָנוֹת אֶצְלֵי עַל־יָדֵי חֶסֶדֶן דַּעְתִּי וְעִנְיֹתֵי בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. וְעַתָּה "מֵאִין יָבוֹא עֲזָרִי", מֵאִין תָּבוֹא תְּשׁוּעָתִי, כִּמָּה אֻזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתַיךְ שֶׁל רַחֲמִים. עַל כֵּן בְּאֶתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרַחֲמִים,

יְהוּמוּ נָא מַעִיד וְרַחֲמִיד עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁלֹשׁ
 עֶשְׂרֵה מְדוּתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים בְּעֶצְמֶךָ וּבְכַבֹּדְךָ בְּלִי אֶתְעֲרוּתָא
 דְּלִתְתָּא כְּלָל, כִּי בְּדִלּוּתֵנוּ אֵין בְּנוּ כַּח לְעוֹרְרִים מְלַמְּטֵה עַל־יְדֵי
 רַחֲמֵנוּתֵנוּ, כִּי דְלוּנוּ מְאֹד וְאָנוּ רַחוּקִים מִרַחֲמֵנוּת. לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ
 עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרָקִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל
 בְּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעוּתֵנוּ תִגְמַל. מְהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיךָ מַעְצָמְךָ כִּי
 דְלוּנוּ מְאֹד, וְאֵין לָנוּ כַּח לְעוֹרֵר רַחֲמִיךָ עַל־יְדֵי רַחֲמֵנוּתֵנוּ:

רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים וּזְכֹר לָנוּ בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ
 וְחַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ מִנְּגֵד עֵינֶיךָ, וְתַמְחַל וְתַסְלַח וְתַכַּפֵּר
 לָנוּ עַל כָּל־כֵּלֵם, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם רֶשֶׁם כְּלָל, רַק תַּהַפֵּךְ
 אוֹתָם לְטוֹבָה, שִׁיְהִיו כָּל עוֹנוֹתֵינוּ נִתְהַפְּכִין לְזִכִּיּוֹת, כִּי אֵלֹהֵינוּ עֲשִׂינוּ
 תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה הֶרְאוּיָה לְהַפֹּךְ עוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת, "כִּי לֹא עַל
 צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּיִלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמִיךָ הֶרְבִּים",
 בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר הִמְשִׁיכוּ דְרָכֵי טוֹבָה
 וְרַחֲמִיךָ בְּעוֹלָם, וְגִלּוּ לָנוּ לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וְלַצַּעֲק אֱלֹהִיךָ וְלַהַפְצִיר
 אוֹתְךָ תָּמִיד יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, בְּכַחֵם הַגְּדוֹל לְבַד בְּמַחְנוּ לְבוֹא
 וְלַהֲתַחֲנוֹן לְפָנֶיךָ עַל כָּל אֵלֶּה, וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי
 "אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצֵרְנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כְּלָנוּ. זְכוֹר רַחֲמִיךָ יִהְיֶה
 וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעוֹלָם הִמָּה. אֵל תּוֹכֵר לָנוּ עוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים, מְהֵר
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיךָ כִּי דְלוּנוּ מְאֹד. אַתָּה יִהְיֶה לֹא תִכְלָא רַחֲמִיךָ
 מִמָּנִי, חַסְדֶּיךָ וְאַמִּתְךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי. יִהְיֶה לְרַצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יִהְיֶה צוּרִי וְגוֹאֲלִי":

ליום כפור

אָ וּזְכַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקְדוֹשׁ בְּקִדְשָׁה
 גְּדוּלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדּוּהַ עֲצוּמָה, וְאַזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל
 הַחֲמִשָּׁה עֲנוּיִים בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרָאוּי,
 וְלֵהֲתַפְּלֵל כָּל הַחֲמִשָּׁה תְּפִלוֹת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּכֹונָה עֲצוּמָה
 וְנוֹרָאָה, וְלֵהֲתַנַּדּוֹת בְּכָל מִינֵי וּדְוִיִּים, וְלֵהֲתַחַרֵּט עַל הָעֶבֶר בְּחַרְטָה
 גְּמוּרָה וְלַעֲזֹב בְּאַמַּת דְּרַפֵּי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הָרַעוֹת וְהַמְבַלְפְּלוֹת,
 וְלַקַּבֵּל עָלַי בְּקַבְלָה חֲזָקָה וּנְכוֹנָה לְכָל אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה, וְלִבֵּל
 אֶעֱשֶׂה עוֹד הָרַע בְּעֵינֶיךָ כְּאֲשֶׁר עִשִׂיתִי, וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת בְּשִׂמְחָה בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה, וְלִבְכוֹת הַרְבֵּה מִתּוֹךְ
 שִׂמְחָה:

מְלֵא רַחֲמִים, זַכְנִי לְקִדְשַׁת יוֹם הַכַּפּוּרִים הָאִים וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב
 מְאֹד, כִּי הוּא יוֹם זֶה גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ וְנוֹרָא וְאִים וְאֲדִיר, יוֹם
 אֶחָד בְּשָׁנָה, אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בּוֹ לְעַמְּךָ, לְסַלַּח עוֹנוֹתֵיהֶם וְלִכְפֹּר
 פְּשָׁעֵיהֶם בְּיוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה. רַחֵם עָלֵינוּ וּזְכַנֵּנוּ לְקַבֵּל יוֹם הַגְּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא הַזֶּה כְּרָאוּי וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת, בְּאִפְנֵי שְׁתַּסְּלַח
 וְתַמְחָל וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל חַפְזֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הָעֲצוּמִים
 וְהַרְבִּים וְהַכְּבֵדִים יוֹתֵר מֵחֹל הַיָּם. וְתַעֲזֹרְנוּ בְּזִכּוֹת עֲצֵם קִדְשַׁת
 הַיּוֹם הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת הַתַּעֲנִית הַקְדוֹשׁ שֶׁל יוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה,
 יוֹם צוּם הַכַּפּוּרִים, שְׁנוֹפֶה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַכְנִיעַ אֶצְלָנוּ כָּל הַרְצוֹנוֹת
 אֱלֹהִים תַּתְּבַרֵךְ, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁפֵּר וּלְכַפֵּל כָּל מִינֵי רְצוֹנוֹת שְׁלָנוּ כְּנִגּוּד

רְצוֹנָךְ, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם רְצוֹן וְלֹא שׁוֹם תְּאוּהָ בְּנֶגֶד רְצוֹנְךָ
 כָּלֵל, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ תָּמִיד, וְלִבְלִי לָסוּר מִרְצוֹנְךָ יְמִין
 וּשְׂמֹאל. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה שְׂאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ תִּבְטַל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי
 רְצוֹנִי, וְיִתְבַטַּל מֵאַתָּנוּ כָּל מִינֵי מַחְלָקַת שְׁבַע־עוֹלָם, הֵן מַחְלָקַת
 מִבְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מַחְלָקַת שְׁבַע־עֶצְמוֹ, אֲשֶׁר עִתָּה "אֵין שְׁלוֹם בְּעַצְמֵי
 מִפְּנֵי חֲטָאֵתִי", וְכֹל מֵה שְׂאֵנִי רוּצָה לַעֲשׂוֹת אִיזָה דָּבָר שְׁבַקְדָּשָׁה
 יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, וְעַקֵּר הוּא מְנִיעוֹת הַמַּחַ
 וְהַלֵּב, וְהַבֵּל אֲזוּכָה לְבַטַּל עַל יְדֵי הַתַּעֲנִית הַקְּדוּשׁ שֶׁל יוֹם
 הַכְּפוּרִים הַכָּלוּל מִכָּל הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "גִּלְמֵי
 רְאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כָּלֵם יִכְתְּבוּ, יָמִים יִצְרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֵם",
 וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה: 'זֶה יוֹם הַכְּפוּרִים'. רַחֵם עָלֵינוּ וּזְכֵנוּ
 לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּכָל הַשָּׁנָה, וּבְפָרַט בְּיוֹם הַכְּפוּרִים
 הַקְּדוּשׁ, וְעֲזְרֵנוּ לְהַתְעַנּוֹת הַתַּעֲנִית שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים בְּקִדְשָׁה
 נוֹרָאָה וְעֲצוּמָה, וּבְשִׂמְחָה וְחִדּוּהַ רַבָּה בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה עַל־
 יְדֵי־זֶה לְקַדֵּשׁ עַצְמֵי מַעֲתָה וְלִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעִנּוֹן הַתַּעֲנִיּוֹת
 בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וְלְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, לְמַעַן לֹא אִבּוֹשׁ
 וְלֹא אֶפְלֵם וְלֹא אֶכְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד:

ה: מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, זְכֵנִי מַעֲתָה לְחֹזֵר וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֵת כָּל
 הָאֲבֻדוֹת שְׂאִבְדָּתִי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה. זְכֵנִי, עֲזְרֵנִי מַעֲתָה לְהַטְהַר וּלְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּכָל
 הַשָּׁנָה כְּלָה, וּבִיּוֹתֵר בְּיָמֵים הַנוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה
 עַד שְׂמַחַת תּוֹרָה, וְתוֹכְנוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּעֲשֶׂרֶת יָמֵי
 תִּשׁוּבָה לְתַקֵּן אֵת כָּל אֲשֶׁר שְׁחַתַּתִּי, וְנִזְכָּה אֲזוּ לְתַקֵּן פָּנֵם הַבְּרִית

בשְׁלֹמוֹת בְּאֵמֶת, לְתַקֵּן תְּקוּן הַחֹתֶם דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁזוּכָה בְּיוֹם
הַקְּדוֹשׁ בְּיוֹם צוּם הַכְּפוּרִים יוֹם גְּדוֹל וְנוֹרָא, שֶׁבֶת שְׁבֵתוֹן, יוֹם
מְחִילַת חַטָּא וְסְלִיחַת עוֹן וְכִפְרַת פְּשָׁע, לְגַמֵּר בּוֹ גְּמַר תְּקוּן
הַחֹתֶם דְּקִדְשָׁה בְּשְׁלֹמוֹת. וְתַעֲזְרוּנוּ וְתוֹכְנוּ לְקַבֵּל יוֹם צוּם הַכְּפוּרִים
הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא מְאֹד בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה גְּדוֹלָה וּבְשְׁלֹמוֹת גְּדוֹל,
וְנוֹכָה לְשׁוּב אִזּוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִכְפּוֹת מִתוֹךְ שְׂמִיחָה וְחִדּוּה
בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל, וְלֵהֲתוֹדוֹת לְפָנֶיךָ בְּכֹל מִינֵי וְדוּיִים וּלְפָרַט כָּל
חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לְפָנֶיךָ, וְלֵהֲתַחַרַּט עֲלֵיהֶם בְּחִרְטָה
גְּדוֹלָה מִעוּמְקָא דְּלִבָּא בְּאֵמֶת גְּמוּרָה, וְלַעֲזוֹב אוֹתָם עֲזִיבָה גְּמוּרָה,
וּלְקַבֵּל עֲלֵינוּ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם שְׁלֵא לַעֲשׂוֹתָם עוֹד בְּשׁוּם אִפְּן,
וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ. אִם אָוֶן פְּעַלְנוּ לֹא נוֹסִיף. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחַטְאָנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ, וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל
הַחֹתֹמוֹת דְּקִדְשָׁה, וְתִשִּׁים אוֹתָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל "כַּחֲתָם עַל
לְבָבְךָ, כַּחֲתָם עַל זְרוּעֶךָ", וְתַחַתְּמֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם,
לְחַיִּים אֱמִתִּיִּים, חַיִּים שְׁזוּכָה לַעֲשׂוֹת בָּהֶם רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, וְתַחַתְּמֵנוּ
בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים אֱמִתִּיִּים:

ז: וְזוּכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקִדְשַׁת חֲנֻכָּה. וְתַעֲזְרוּנוּ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה
שְׁזוּכָה לַפְּעַל בְּקִשְׁתָּנוּ וּמִשְׁאֵלוֹתֵנוּ לְמוֹכָה בְּיוֹם הַכְּפוּרִים
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְתַעֲבִיר אֲשַׁמּוֹתֵינוּ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה. "סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה
כַּגְּדֹל חֶסְדְּךָ, וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאֵת לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ", וְשִׁם
נֵאמַר: "וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלַחְתִּי כְּדַבְּרְךָ". סְלַח נָא מְחַל נָא כְּפָר נָא

על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו ושחטאנו ושעונו ושפשענו
 לפניך מעוררנו עד היום הזה. "חנני אלהים כחסדך, כרב רחמך
 מחה פשעי. הרב כבסני מעוני ומחטאתי מהרני. הסתר פניך
 מחטאי וכל עונותי מחה." ונזכה עלידי המחילה והסליחה של
 יום הכפורים לקבל עלידייזה קדשת ימי החנכה הקדושים, שהם
 חנכת הבית, ונזכה להמשיך עלינו בימי החנכה קדשת הבית
 המקדש:

נד: עשה למען שמך וקדש את שמך, והיה עמנו ועזרנו שנוזכה
 מהרה לשוב אליך באמת ולב שלם, ובפרט בימים
 הנוראים הקדושים והמאימים מאד מאד, שהם ימי אלול וראש
 השנה, ועשרת ימי תשובה ויום הכפורים, שהם ארבעים ימי
 רצון, שבהם נתרצית למושה רבנו עליו השלום ונתת לו את
 הלוחות [שניזות] האחרונים, עד שביום האחרון נתרצית לו
 בשלמות ואמרת לו בשמחה סלחתי כדברך, ונקבע ליום
 מחילה וסליחה לדורות, הוא יום הכפורים הקדוש והנורא
 והנשגב, יום אחד בשנה, והכל עשית למען שמך הגדול
 והקדוש שנקרא עלינו. רחם עלינו ועזרנו והושיענו שנוזכה לקבל
 הימים הקדושים הנוראים הללו בקדשה ובטהרה גדולה, ונזכה
 לשוב בהם בתשובה שלמה באמת, ולקבל עלינו באמת ובלב
 שלם לילך בדרכיך ולקיים מצוותיך ולעסוק בתורתך באמת כל
 ימי חיינו, ולהתפלל בכונה שלמה, ונשפך לבנו כמים נכח פני
 יהוה, פלגי מים תרד עינינו על חטאתינו ועונותינו ופשעינו ועל
 רבוי צרותינו, עד אשר נזכה לרצות ולפיס אותך שתמהל

וּתְסַלַח וּתְכַפֵּר לָנוּ אֵת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחַטְּמָנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וּתְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַבֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת שְׂאֵינָם טוֹבוֹת מֵעֲלֵינוּ, הֵן אוֹתָם שְׁכַבְר נִגְזְרוּ הֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חֵסֶד וְשָׁלוֹם, עַד שְׁנוֹכָה שְׂיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל עַל יְדֵינוּ תְּמִיד. וּכְשֵׁם שְׁעֵנִית לְמִשָּׁה רַבְּנוּ וְאִמְרַת לֹא בְיוֹם הַכְּפוּרִים בְּשִׂמְחָה 'סְלַחְתִּי', בֵּן תִּתְרַצֶּה וּתְתַפִּיס לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַכְּפוּרִים וּתְעַנֶּה וּתְאֹמַר לָהֶם 'סְלַחְתִּי' בְּשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ רַבָּה, וְיִגְדַּל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם, עַד שְׁנוֹכָה בְּמַחְרַת יוֹם הַכְּפוּרִים שְׂיִהְיֶה רְאוּי לְקִרוֹתוֹ "שֵׁם יְהוָה" בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, עַל־יְדֵי שְׂיִגְדַּל בּוֹ שֵׁם יְהוָה לְנֹצֵחַ עַל־יְדֵי הַמַּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים, וְעַל־יְדֵי בְּטוֹל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְכָל הַצְּרוֹת מֵעֲלֵינוּ, שְׂאֵז דִּיקָא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּשָׁלְמוֹת, כְּאִשֶּׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכֻמְךָ הַקְּדוֹשִׁים [זְכוּרָנוּם לְבְרָכָה] וְכוּתָם יִגַּן עֲלֵינוּ:

לְסִבּוֹת

כֹּא וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבְחַסְדֶּיךָ הַמְּרַבִּים לְקִיּוֹם מִצְוֹת סְפָה פְּרָאוּי, בְּכָל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וּכְבוֹנוֹתֶיהָ וּתְרִי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּוִיִּים בָּהֶן, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב יָלֵב וּבְכֻנָּה שְׁלֵמָה פְּרָאוּי. וְנוֹכָה שְׂיִמְשֹׁךְ עֲלֵינוּ עַל־יְדֵי מִצְוֹת יְשִׁיבַת סְפָה, כָּל הַשְּׁבַעַת עֲנֵי כְבוֹד שְׂהַקִּיפוּ אֵת יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר, וּפְרַם עֲלֵינוּ סִפַּת שְׁלוֹמְךָ, וְנוֹכָה לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת הַמְּקִיפִים הַקְּדוֹשִׁים הַשְּׁגַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, עַל־יְדֵי מִצְוֹת סְפָה פְּרָאוּי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְשִׂמְחָה וְעַל־יְדִיזָה תִּגַּן עֲלֵינוּ וּבְעֲדָנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב, וּמִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים שְׂיִישׁ

לנו בְּנִשְׁמֵיּוֹת וְרוּחַנֵיּוֹת, וְהִסֵּר שְׁמֵן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבָצַל כְּנַפְיֶךָ
תִּסְתִּירֵנוּ:

מִחַ מְרִיבָה דְעֵלְמָא בְּלֵא, "שְׁלַח יָדֶיךָ מִמְרוֹם, פְּצַנִי וְהַצִּילֵנִי מִמֵּיִם
רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֹכַר, אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְרַ שְׁוֹא וַיִּמְיֵנִם יְמִין
שְׁקֵר". אוֹי לְנַפְשִׁי כִּי אֲנֹכִי גִרְמָתִי כֹּל זֶה בְּעִוְוֹנוֹתֵי הָרַבִּים
וְהָאֲרֻכְתִּי אֶת הַגְּלוּת, וּפְגַמְתִּי בְּסֶכֶת דְּוִיד הַנִּפְלֵת. וְלֹא דִי שְׁלֵא
הַשְׁתַּדְּלֵתִי לְהַקִּים סֶכֶת דְּוִיד, אִף גַּם בְּעִוְוֹנוֹתֵי הָרַבִּים הוֹסַפְתִּי
לְהַפְּלִיָה יוֹתֵר, וְהַגְּבַרְתִּי סֶכֶת נוֹצְרִים, לְשׁוֹנוֹת הַעֲבוּ"ם, עַד אֲשֶׁר
בְּעִוְוֹנוֹתֵי הָרַבִּים הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוּת גְּדוּלָה, וְהִיא
רִיב בְּגִלוּתָהּ עַל בְּנֵהָא אֲשֶׁר גָּלוּ מִשְׁלַחַן אֲבֵיהֶם וּמֵאַרְצֵם יֵצְאוּ:
וְתַעְזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הָרַבִּים שְׁנוּבָה לְקִיָּם מִצּוֹת סֶכֶה
בּוֹמְנָה פְּרָאוּי עִם כֹּל פְּרִטְיָה וְדַקְדּוּקִיָה וּכְבוֹנוֹתִיָה
וְתַרְוִי"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וְתַכְנִיעַ
וְתַשְׁפִּיל וְתַמְגֵּר וְתַעֲקֹר וְתַבְטֵל סֶכֶת נוֹצְרִים, סֶכֶת עֲבוּ"ם, "אֲשֶׁר
פִּיהֶם דִּבְרַ שְׁוֹא וַיִּמְיֵנִם יְמִין שְׁקֵר", וְתַבְטֵל הַשְּׁקֵר מִן הָעוֹלָם
וְתַגְבִּיר הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וְתַקִּים אֶת סֶכֶת דְּוִיד הַנִּפְלֵת, וַיְקִים מִקְרָא
שְׁפֹתוֹב: "שִׁפְתַי אֱמֶת תִּבּוֹן לָעַד, וְעַד אֲרַגְעֶנָה לְשׁוֹן שְׁקֵר".
וְתַסְתִּיר וְתַצְפִּין אוֹתָנוּ בְּסֶכֶתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתַסּוּכְךָ עָלֵינוּ בְּצִלְךָ
הַקְּדוּשׁ, וְתַצִּילֵנִי מִרִיב לְשׁוֹנוֹת שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח עָלֵינוּ
כֹּלֵל, וְתַעֲקֹר הַשְּׁקֵר מִן הָעוֹלָם וְתַגְּלֶה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וְתַזְכְּנִי
מִהֲרָה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה:

קִמָּה "אֶחָת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִיתִי בְּבֵית יְהוָה
כֹּל יְמֵי חַיֵּי לַחַוּוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. כִּי

יִצְפְּנֵנִי בְּסִפּוֹת בְּיוֹם רָעָה, יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵי אֱהָלוֹ, בְּצוּר יְרוּמֵמֵנִי".
 רבונו של עולם, רחם עלי ברחמיך העצומים ובהסדריך הרבים
 והגדולים, וזפני לקיים מצות ספה בזמנה פראוי בכל פרטיה
 ודקדוקיה וכגונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה, ובלב טוב ובשמחה
 גדולה. ואזכה שיהיו נמשכין אלי המחין הקדושים והחסדים
 הגדולים והנפלאים הנמשכין על עמך ישראל בימי חג הספות
 הקדוש על ידי מצות ספה הקדושה והנוראה מאד, שאז אפא
 מספכת על בניה, ואתה פורס ספת רחמים וחיים ושלום עלינו:

מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ. אַתָּה יַדְעֵתָ
אֶת לִבִּי כִּמְהָ אֲנִי רַחוּק מְאֹד מִמִּצְוֹת סִפָּה, וְכִמְהָ
תַּחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת וְהַפְּצָרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל וְלְהִתְחַנֵּן
לְפָנֶיךָ שֶׁתּוֹכְנֵנִי לְמַחִין קְדוּשִׁים כְּאֵלֶּה, לְחֻסְדִּים כְּאֵלֶּה, בְּאִפֶּן
שְׂאֻזְכָּה לְדַעַת אִמְתִּי לְדַעַת שֶׁל אָדָם, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה מְהֵרָה לְצִאֵת
מִבְּהֵמָה לְאָדָם, שְׂאֻחֹס עַל עֲצָמֵי מַעֲתָה וְלֹא אַעֲשֶׂה עוֹד מַעֲשֵׂה
בְּהֵמָה, רַק אֻזְכָּה מְהֵרָה לְדַעַת אִמְתִּי שֶׁהוּא גֵּדֵר הָאָדָם, וְאֻזְכָּה
לֵינֵק מִהַשְּׁפַע שֶׁל אָדָם וְלֹא אֵינֵק עוֹד מִשְּׁפַע שֶׁל בְּהֵמָה, וְאַצֵּא
וְאַעֲלֶה מְהֵרָה מִגֵּדֵר בְּהֵמָה לְגֵדֵר אָדָם:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, טוב ומטיב לכל ורחמי על
 כל מעשיו, חוס וחמל ורחם על הבהמות והחיות, וזפני
 אותי ואת כל עמך בית ישראל שלא נפגם במצות ספה כלל,
 באפן שיהיה יניקתנו תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת
 ספה, ולא נצטרך לינק חס־ושלום מהשפע של הבהמות, ולא
 נוציא לעצמנו השפע שלהם חס ושלום, למען לא נגרם חס־

וְשָׁלוֹם מִיְתוֹת בְּהִמּוֹת וְחֵיזוֹת בְּלֹא זְמַנּוֹ, וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 "אֲדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה", וְנֹאמַר: "בְּרוּךְ פְּרִי בְמִנְדָּךְ וּפְרִי
 אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֵמָתְךָ שֶׁגַּר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנֶיךָ":

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים וְחַסְדִּים, שֶׁתְּשַׁפִּיעַ עָלֵינוּ
 דַּעַת שְׁלֵם וְאַמְתִּי עַל־יְדֵי מְצוֹת סֶפֶה הַקְּדוֹשָׁה, בְּאִפְּן
 שְׁנוּפָה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְבָנוֹת בֵּית שְׁלֵם
 יִזִּיק לָנוּ הַבְּנִין כָּלֵל וְלֹא יִגִּיעַ לָנוּ שׁוֹם סֶפֶה בְּנוֹף וּנְפֹשׁ וּמְמוֹן עַל־
 יְדֵי בְנֵי בֵּיתֵנוּ, רַק אֲדַרְבָּא נֹכַח כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבָנוֹת בֵּית
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת דְּקִדְשָׁה. וַיִּקְרָא
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית וּבְתַבּוּנָה יִתְכַוֵּן וּבְדַעַת חֲדָרִים
 יִמְלֹאוּ כָּל הוֹן יָקָר וְנָעִים", וְנִבְנֶה בֵּיתֵנוּ לְשֵׁם יְהוָה לְעַסֵּק בּוֹ
 בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וּלְהַכְנִים בּוֹ אוֹרְחִים הַגּוֹנִים, עַד שְׁיִהְיֶה בֵּיתֵנוּ בֵּית
 תּוֹרָה וּתְפִלָּה, בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, וְנִקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם:

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ עַל־יְדֵי מְצוֹת סֶפֶה הַקְּדוֹשָׁה לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה
 בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, לְסִים הַתּוֹרָה וּלְהַתְחִילָה בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהָ
 גְדוּלָה. נְגִיל וְנָשִׂישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה כִּי הִיא לָנוּ עוֹ וְאוֹרָה. וְתִהְיֶה
 בְּעוֹזְרֵנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְקִים מְצוֹת סֶפֶה בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל כָּל כָּךְ
 עַד אֲשֶׁר נֹכַח לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִשֵּׁם מַחְדָּשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, כִּי
 מִסֶּפֶה יוֹצֵאת הַתּוֹרָה, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי כְּנִיסַתְנוּ לְסֶפֶה נֹכַח
 שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מֵאֲתָנוּ בְּעִצְמֵנוּ תּוֹרָה, שְׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יִהְיֶה
 נַעֲשֶׂה מִמֵּנוּ תּוֹרָה, אוֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל וְקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא כְּלֵא חַד,
 וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי מְצוֹת סֶפֶה הַקְּדוֹשָׁה קִדְשַׁת חַג הַשְּׁבוּעוֹת,
 קִדְשַׁת הַדָּשׁ סִיּוֹן, קִדְשַׁת קַבְּלַת הַתּוֹרָה:

רבונו של עולם, צרכינו מרבים מאד בלי שעור, ודעתנו קצרה
 לבאר ולפרש חלק אלף ורובה מהם, רחם עלינו למען
 שמך ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו לקים מצות ספה
 בזמנה בשלמות, באפן שנוכח לכל מה שבקשנו מלפניך, שלא
 נגרם חסד ושלום מיתת בהמות וחיות בלא זמן, רק נהיה נזונים
 ויונקים תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת ספה. ותפרם
 עלינו סכת שלומך תמיד, ובצל כנפיד תסתירנו, ונוכח כל אחד
 ואחד המכרח לעסק בבנין שלא יזיק לו הבנין כלל, רק תשמרנו
 ותגן עלינו בכח קדשת ספה שעמך ישראל מקימים, שנוכח
 לבנות הבית בחכמה אמתית למען שמך לבד, ויהיה ביתנו בית
 שמגדלן בו תורה ותפלה, שנוכח לדבר בביתנו הרבה דברי
 תורה ותפלה כפי מה שקבלנו מרבנותינו הקדושים, ונוכח
 להמשיך בתוך ביתנו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים וכל טוב
 אמת לנצח, בגשמיות וברוחניות, בזה ובכא. וברחמיך הרבים
 תשפיע לנו כל ההוצאות וההצטרכות שצריכים לבנין ביתנו
 בשפע גדול, ולא יגיע לנו שום עניות ולא שום חסר על ידי בנין
 ביתנו, ולא יטרוד אותנו הבנין חס ושלום, ולא יבלבל אותנו כלל
 מעבודתך באמת. ותזמין לנו לכל אחד ואחד עצים המסגלים
 לביתו, ויהיו מסודרים בהבנין כפי הסדר הראוי להם מששת ימי
 בראשית, ותסבב כל הספות לטובה באפן שיהיה הבנין רק
 לטובה בכל האפנים, לנו ולבנינו ולכל יוצאי חלצינו:

ה: ותזכנו לקבל חג הספות הקדוש בקדשה ובטהרה גדולה,
 ובשמחה וחדוה רבה ועצומה לשמך הגדול והקדוש,

נגילה ונשמחה בישועתך בכל עז ותעצומות. ונזכה להיות אף שמה בימי הספות הקדושים זמן שמחתנו, לגיל ולשוש ולשמח בכל עז בגילה רנה דיצה וחדוה. ותזכנו לקיים מצות ספה וארבע מינים שפולחב בשלמות בשמחה גדולה, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצות התלוים בהם, ובזכות מצות ספה הקדושה נזכה לתקן ולחזק את המלאך הקדוש, ונזכה לחלום על-ידי מלאך, ולמאכלים ברורים וזכים בלי שום תערבת סיג ופסלת כלל, ולא יזיקו לנו המאכלים כלל, ויהיו כל חלומותינו מישבים עלינו לטובה:

יד: ונזכה על-ידיזה לקבל ימי חג הספות ושמני עצרת ושמחת תורה בשמחה וחדוה גדולה, בקדשה ובטהרה ביראה ואהבה, ולקיים כל המצוות הנוראות הנוהגות בימים האלו בשלמות גדול ובשמחה עצומה בשמך הגדול והקדוש, "אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון. יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא". רחם עלינו אבינו מלכנו למען שמך לבד, בפל מעלינו כל גזרות קשות והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, והצילנו מפל מיני ענשים בגוף ונפש וממון בעולם הזה ובעולם הבא, ותן לנו חיים טובים וארוכים, בני חיי ומזוני ועשר וכבוד וכל טוב לנצח בזה ובבא, והפל למען שמך, כי בשם קדשך לבד בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. "אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח

בְּתֵהֲלַתְךָ". וַיִּקְרָא בְּנֵי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "וַיִּוְשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ
 לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרַתוֹ", וַנֹּאמֶר: "וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אֵתִי
 לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ הִצִּילֵנִי", וַנֹּאמֶר: "כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי,
 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם, סִבּוּנִי גַם סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם.
 סִבּוּנִי כְדַבְּרוּרִים דַּעְכוּ פֶּאֶשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם",
 וַנֹּאמֶר: "וְלֹא נִסּוּג מִפְּנֵי תַחֲנוּנֵי וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא", וַנֹּאמֶר: "עֲזָרְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ", וַנֹּאמֶר: "וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֹךְ
 יְהוָה לְבַדְּךָ, עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ", וַנֹּאמֶר: "יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הוֹצִיָּאה מִמִּסְגַּר נַפְשֵׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֹךְ, כִּי
 יִכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עָלָי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת
 כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

וַתַּעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו וְתִזְכְּנוּ לְקִים מִצְוֹת סִפָּה בּוֹמְנָה בְּכָל
 פְּרִמְיָהּ וְדַקְדֻקְיָהּ וּבְנוֹתֶיהָ וְתַרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים
 בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְתַדְבַּקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים
 וְתַחֲבִקְנוּ בִּימִינְךָ הַקְּדוּשׁ בְּאַהֲבָה וּבְחֶמְלָה גְדוֹלָה, וְתַפְרֵם עָלֵינוּ
 סִפַּת שְׁלוֹמְךָ וּבְצִל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי מִצְוֹת סִפָּה
 הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה לֵישֵׁב בְּצִלְךָ, בְּצִלָּא קוּדִישָׁא, צִלָּא דְמַהִימְנוּתָא,
 וַיִּתְגַּלֶּה וַיִּתְדַע לְעֵין כָּל עַצְם אֶהְבֶּתְךָ וְחִמְלַתְךָ עָלֵינוּ, וַיִּזְדוּ הַכֹּל
 וַיֹּאמְרוּ "כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹא יְהִי, יִשְׂרָאֵל לְסַגְּלָתוֹ. כִּי חֶלֶק יְהוָה עִמּוֹ,
 יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ". וְנִתְפָּאֵר אֲנַחְנוּ בְּךָ וְאַתָּה בְּנוֹ תְּמִיד, כְּמוֹ
 שְׁנֹאמְרוּ: "אֵת יְהוָה הֵאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לְהוֹיֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִלְכַת
 בְּדַרְכּוֹ וְלִשְׁמֹר חֻקּוֹ וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמַע בְּקוֹלוֹ. וַיְהוֶה

הַאֲמִירָה הַיּוֹם לַהֲיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה בְּאִשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וּלְשֹׁמֵר כָּל
 מִצְוֹתַי. וְלַתְּרָךְ עֲלִיזוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם
 וּלְתַפְאֲרַת, וְלַהֲיִתְךָ עִם קְדוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאִשֶׁר דִּבֶּר". וְנֹכַח
 לְעִבּוֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאִמַּת וּבְתַמִּים וּלְגִלוֹת אֱלֹהוּתְךָ וּמְלַכּוּתְךָ
 לְעֵינַי כָּל, וְתַפְּהָ לֵב הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים עֲלֵינוּ לְמוֹכַח, וְתַכְפִּיל
 מֵעֲלֵינוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת, וַיִּקְּרֵם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֹפֹ
 בְּיוֹם רָעָה, וַיִּסְתַּרְנִי בְּסֹתֵר אֱהִלּוֹ בְּצוֹר יְרוּמִמְנִי"

לְאַתְרוֹג

א: וְתַזְכְּנוּ לְקִים מִצְוֹת אֶתְרוֹג וּמִיָּנוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּזִמְנוֹ כְּרָאוּי,
 וְנֹכַח שְׂיִהְיֶה לָנוּ תָּמִיד אֶתְרוֹג נָאָה וְכִשֶׁר וּמִהֲדָר
 בְּכָל מִיָּנֵי הַדּוֹר, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְהַהֲדוֹר, וְתַגְלָה פֶּאֶר הַדְּרַת
 קִדְשֵׁת עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וּבְפֶרֶט פֶּאֶר הַדְּרַת יְפִי קִדְשֵׁת
 הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד אֲשֶׁר יִשְׁתַּקְּקוּ וַיִּכְסְפוּ כָּל בְּאֵי
 עוֹלָם לְכָלֵל בָּהֶם, לְהַכְלִיל בְּשֵׁמֶם וְתַפְאֲרָתָם, וַיִּשׁוּבוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם
 לִילָךְ בְּדַרְכֵיהֶם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאִמַּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

ב: וְזַכְּנוּ לְאַתְרוֹג נָאָה בְּחַג הַסְּפֹת הַקְּדוֹשׁ, שְׂיִהְיֶה לָנוּ אֶתְרוֹג
 נָאָה וְכִשֶׁר בְּאִמַּת וּמִהֲדָר בְּכָל מִיָּנֵי הַדּוֹר, וְלוֹלֵב וְהִדָּם
 וְעַרְכָּה כְּשָׁרִים וְנָאִים וּמִהֲדָרִים, וְנֹכַח לְקִים מִצְוֹת נְטִילַת אֶרְבַּע
 מִיָּנִים בְּזִמְנוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאַהֲבָה
 וּבִירְאָה, בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה. וְאַזְכֶּה לוֹמַר הַלֵּל שְׁלֹם
 בְּכֹנֶנָה גְדוֹלָה בְּאִמַּת עִם כָּל הָאֶרְבָּעָה מִיָּנִים וְהַשְּׁעֵנוֹת, וּלְנַעֲנַע

כָּל הַנְּעֻנְוִיעִים הַקְּדוּשִׁים וְלַחֲקִיף הַהַקְּפוֹת הַנּוֹרְאוֹת, וְהַכֵּל בְּאַהֲבָה
 וּבִירְאָה וּבִשְׂמֵחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, בְּכֹונֵת הַלֵּב בְּאַמֶּת וּבְדַבְּקוֹת
 נִפְלָא וּבְהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בְּאַמֶּת
 וּבְתַמִּים, כְּרִצּוֹנְךָ וְכְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים. וְאַזְכֶּה עַל־יַדִּי
 הַנְּעֻנְוִיעִים לְהַמְשִׁיךְ הָאֲרָה מֵהַמְּחִין שֶׁבְּרֹאשׁ לְתוֹךְ הַשְּׂשֵׁה
 קְצוֹוֹת, וּמִשֵּׁם יְהִי נִמְשָׁכִין הַמְּחִין לְבְּחִינַת מַלְכוּת, וְיִתְגַּלֶּה
 מַלְכוּתְךָ לְעֵין כָּל, וְנוֹכַח לְהוֹדִיעַ לְבְּנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתֶיךָ וּכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתְךָ, וְיִדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וּיְבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה
 יְצַרְתָּ, וְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפּוֹ יִתְּנוּ כְבוֹד וְהַדָּר
 לְמַלְכוּתְךָ:

לְהוֹשֵׁעַנָּא רַבָּה

צַנ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְזַכְּנוּ לְקִדְשַׁת הוֹשַׁעְנָא רַבָּה וְשִׂמְחַת
 תּוֹרָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת דְּבוּר כֵּלָּא דְעָה וְדְבוּר בְּדַעָה,
 שְׁנוּכָה לְלִמּוּד וְלַהֲגוֹת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, וְאַפְלוּ בַעַת
 וּבְמִקּוֹם שְׂאִין אָנוּ זֹכִין לְהִבִּין דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ עַל בּוֹרֵין, נוֹכַח
 לְהַתְּיַנֵּעַ וְלַעֲסֵק וְלַהֲגוֹת בְּהֵם וְלְלִמּוּד אֶפְלוּ בְּלֵי הַכְּנָה, וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ תִּקְבַּל גַּם אֶת עַסְק הַתּוֹרָה הַזֶּה וְתִשְׁמַח בְּדְבָרֵי תּוֹרַתְנוּ
 אֶפְלוּ כְּשֶׁהֵם כֵּלָּא הַכְּנָה, וְתִטַּע מֵהֶם אֵילָנִין רַבְּרִין, סַחְרִינִין
 דִּהֵהוּא נַחְלָא, הַנִּקְרָאִין עֲרָבֵי נַחַל, וְתַעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ
 וְתַהֲיֶה בְּעוֹרְנוּ, וְתַפְקַח אֶת עֵינֵי שְׁכַלְנוּ שְׁנוּכָה לְצִאת מַחֲשָׁךְ
 לְאוֹר, וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרַתְךָ שְׁנוּכָה לְיַדַע וְלַהֲבִין וְלַהֲשַׁכֵּיל
 אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ עַל בּוֹרֵין וְאַמִּתְּתֵן וְלִידַע כָּל דֵּינֵי וּמִשְׁפָּטֵי

התורה וכל דרכי התורה, ולהשתדל בה בארח מישור, עד שנוכח
 לנטע אילנא דחיי לעלא דכלא אסותא. ותוכנו בכל שנה ושנה
 לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בימים הקדושים האלה,
 שהם הושענא רבא ושמחת תורה, ונוכח לשמח בהם בשמחה
 רבה וחדוה גדולה ועצומה בתכלית השמחה בשלמות באמת,
 ולהתקדש בהם בקדשה גדולה, באפן שנוכח לתקן כל התקונים
 האלה ויותר מזה בימים הקדושים הנוראים האלו, שהם גמר
 החתימה והתקון של ראש השנה ויום כפור:

ותעזרנו ותושיענו, שנוכח לקיים השבעה הקפות של יום
 הושענא רבא הקדוש עם הארבע מינים הקדושים
 ונוראים בתכלית השלמות פרצונך הטוב, ונוכח לצעק ולזעק
 אליך ולהתפלל תפלות ההושענות בלב שלם מעומקא דלבא,
 כראוי לצעק לישועתך ביום הנורא ההוא, יום גמר הדין הקדוש
 והנורא והאים מאד מאד. ונוכח לקיים מצות חכמת הערכה, מנהג
 נביאיך הקדושים, בקדשה גדולה בשמחה רבה, ולהמתיק על-ידי
 זה כל הדינים בתכלית ההמתקה, באפן שיהיה נעשה יחוד
 קדשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים על ידינו ביום שמיני
 עצרת ושמחת תורה הקדושים:

לְשִׁמְחַת תּוֹרָה וְלְשִׁמְיַי עֶצְרַת

צג ורחם עלינו והושיענו וזכנו לקדשת הושענא רבה ושמחת
 תורה, שהם בחינת דבור בלא דעה ודבור בדעה,

שְׁנוּפָה לְלִמּוּד וְלַהֲגוּת בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה תָּמִיד, וְאָפְלוּ בְּעַת
 וּבְמָקוֹם שָׂאִין אָנוּ זוֹכִין לְהִבִּין דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ עַל בּוֹרְנוֹ, נוֹכָה
 לְהַתְיַנֵּעַ וְלַעֲסֹק וְלַהֲגוּת בָּהֶם וְלִלְמֹד אָפְלוּ בְּלֵי הַבְּנֵה, וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ תִּקְבַּל גַּם אֶת עֶסֶק הַתּוֹרָה הַזֶּה וְתִשְׁמַח בְּדְבָרֵי תוֹרַתְנוּ
 אָפְלוּ בְּשֵׁהֶם בְּלֹא הַבְּנֵה, וְתַטֵּעַ מֵהֶם אֵילָנִין רַבְרָבִין, סַחְרָנִין
 דֵּהוּוּא גַחְלָא, הַנִּקְרָאִין עַרְבֵי גַחַל. וְתַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ
 וְתִהְיֶה בְּעוֹרְנוּ, וְתִפְקַח אֶת עֵינֵי שְׂכַלְנוּ שְׁנוּפָה לְצֵאת מִחֶשֶׁד
 לְאוּר, וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תוֹרַתְךָ שְׁנוּפָה לְיַדַע וְלַהֲבִין וְלַהֲשִׁפִּיל
 אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ עַל בּוֹרְנוֹ וְאַמְתָּתָן וְלִידַע כָּל דֵּינֵי וּמִשְׁפָּטֵי
 הַתּוֹרָה וְכָל דְּרָבֵי הַתּוֹרָה, וְלַהֲשַׁתְּדֵל בָּהּ בְּאַרְחַ מִישׁוֹר, עַד שְׁנוּפָה
 לְנִטֵּעַ אֵילָנָא דְחַיֵּי לְעֵלְא דִּכְלָא אֶסְוֹתָא. וְתוֹכְנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
 לְקַיִם כָּל הַמְצִוּוֹת הַקְדוּשׁוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בַּיָּמִים הַקְדוּשִׁים הָאֵלֶּה,
 שֶׁהֵם הוֹשַׁעְנָא רַבָּא וְשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְנוֹכָה לְשִׁמְחָה בָּהֶם בְּשִׁמְחָה
 רַבָּה וְחֲדוּהַ גְּדוֹלָה וְעִצּוּמָה בְּתַכְלִית הַשִּׁמְחָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמְתָּ,
 וְלַהֲתַקְדֵּשׁ בָּהֶם בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, בְּאַפְּן שְׁנוּפָה לְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים
 הָאֵלֶּה וְיִוְתֵר מְזוּהַ בַּיָּמִים הַקְדוּשִׁים הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה, שֶׁהֵם גְּמַר
 הַחֲתִימָה וְהַתְּקוּן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּפּוֹר:

וְנוֹכָה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְיָנֵי עֲצַרַת וְשִׁמְחַת תּוֹרָה בְּחֲדוּהַ רַבָּה וְשִׁמְחָה
 גְּדוֹלָה וְעִצּוּמָה עַד אֵין סוּף, שְׁזַכִּינוּ לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל
 וְלִקְבַּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עַל־יַדֵּי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ נְאֻמָּן בִּיתְךָ.
 אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפָה יִרְשָׁתָנוּ,
 אֲשֶׁרִינוּ שְׁזַכִּינוּ לְכָל הַטּוֹב הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, זָכָנוּ וְעוֹרְנוּ שְׁנוּפָה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשִּׁמְחָה הַזֹּאת בְּלַבְּנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וּבְכַפְרָט

ביום שמחת תורה הקדוש, ונזכה לשמח תמיד בשמחה הגדולה
 הזאת פראוי לשמח בזה באמת. ונזכה לקים ההקפות עם הספרי
 תורה בימים הקדושים האלו בשמחה רבה ועצומה עד אין סוף,
 ולא יתערב זר בשמחתנו, ולא יהיה כח לשום מונע ומעכב
 לבלבל ולעכב חסד ושלום שמחתנו העצומה בימים הקדושים
 האלו, נגילה ונשמחה בך בדבקות נפלא ובהתקרבות גדול,
 באהבה רבה ואהבת עולם בשמחה שאין לה קץ ותכלית, ונזכה
 לסים אז את התורה הקדושה ולהתחילה מחדש באהבה ובראה
 ובשמחה גדולה, ולקבל עלינו מחדש לעסק בתורתך יומם ולילה
 לשמה, ולקים את כל דברי תורתך באהבה:

קמה ובכך תזכנו עלידי מצות סבה הקדושה לשמח בשמחה
 גדולה בשמחת תורה, לסים התורה ולהתחילה
 בשמחה וחדוה גדולה. נגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עז
 ואורה. ותהיה בעזרנו בכל שנה ושנה לקים מצות סבה בשלמות
 גדול כל כך עד אשר נזכה לקבל את התורה משם מחדש בכל
 שנה ושנה, כי מספדה יוצאת התורה, עד אשר עלידי כניסתנו
 לסבה נזכה שיהיה נעשה מאתנו בעצמנו תורה, שכל אחד
 מישראל יהיה נעשה ממנו תורה, אורייתא וישראל וקדשא בריך
 הוא כלא חד, ומשך עלינו עלידי מצות סבה הקדושה קדשת
 חג השבועות, קדשת חדש סיון, קדשת קבלת התורה:

ה: ובזכות קדשת שמיני עצרת הקדוש, תזכנו לתקון המשפט
 וקדשה, ועל-ידי-זה תצילנו תמיד מפגם הברית
 וממקרה לילה חסד ושלום, ותהיה הטפה הקדושה נקלטת

ונעצרת בקדשה גדולה כרצונך הטוב, ולא תהא נשחטת חס' ושלום לעולם. ותשמרנו ותצילנו מרפנים ודינים שאינם הגונים, ותבטל פחם וממשלתם מן העולם. חוסה עלינו כרב רחמיק, ופנו שיהיה לנו ולכל ישראל רפנים ודינים פשרים שיעמידו הדת על תלו, וידונו דין אמת לאמתו, באפן שנופה לתקון המשפט באמת. ונופה לתקון הברית בשלמות בכל הפחינות באמת כרצונך הטוב. רחם עלינו למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה, אם פבנים אם פעבדים, אם פבנים רחמנו פרחם אב על פנים, ואם פעבדים עיינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו, אים קדוש:

לחנכה

י' ועזרנו פרחמיק הרפים, שנופה לקים מצות הדלקת נר חנכה בזמנו בשלמות פראוי בקדשה ובטהרה ובכונה גדולה ועצומה פראוי, ונופה לתקן כל התקונים האלה שהזכרנו לפניך על-ידי מצות נר חנכה, ויחשב לפניך קיום מצותנו פאלו קימנה פכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה. ויאירו לפניך אור קדשת מצותנו פכל העולמות פלם, ונופה לתקן כל העולמות פלם על-ידי קיום מצוה זו, ועל-ידי קיום כל המצות דאורייתא ודרפנן שתזכנו פרחמיק לקים פלם באהבה וביראה ובשמחה גדולה ובשלמות גדולה, עד שנופה להמשיך שלום מאתך פכל העולמות פלם, ויקים מקרא שפתוב: "יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום". עושה שלום פמרומיו הוא פרחמיו עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ב: וְזָכְנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה פְּרָאוּי, בְּכֹל פְּרָטִיָּה
 וּדְקֻדָּוָיָה וְכוּנֻתִיָּה וְתִרְיָ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וְלִקְיָם
 כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכֶךָ,
 וְלֹאמַר הִלַּל שְׁלָם בְּשִׂמְחָה וְחִדְוָה רַבָּה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּקִדְשָׁה
 וּבִמְהִירָה גְדוֹלָה, כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים קִבְּעֵת לָנוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה
 לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל שֶׁהֵם שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. זָכְנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת עַד שְׁנוֹזְפָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 בְּאַמֶּת שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא תָּמִיד, שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ, וּבִפְרָט בְּיָמֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה, עַד
 שְׁנוֹזְפָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִדְעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ, וּלְהוֹדוֹת לָךְ,
 וּלְבָרְכֶךָ סֵלָה בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "הוֹדוּ לַיהוָה כִּי
 טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ", וְנוֹזְפָה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל שַׁבָּת לְשִׁשֶׁת
 יָמֵי הַחֵל, עַד שְׁנוֹזְפָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:
 ו: וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַדְּשֵׁת חֲנֻכָּה, וְתַעֲזְרוּנוּ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה
 שְׁנוֹזְפָה לְפַעַל בְּקִשְׁתָּנוּ וּמִשְׁאַלּוֹתָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים
 הַקְּדוֹשׁ, שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְתַעֲבִיר אֲשִׁמוֹתֵינוּ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה "סִלַּח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל
 חֲסִדְךָ, וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּ לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ" וְשֵׁם נְאֻמָּר:
 "וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי בְּדַבְּרְךָ". סִלַּח נָא מִחַל נָא כְּפָר נָא עַל כָּל
 חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שִׁחַטָּאנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ
 מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. "חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כְּחֲסִדְךָ, כָּרִב רַחֲמֶיךָ מִחַה
 פְּשָׁעֵי. הָרִב כְּפִסְגֵי מַעוֹנֵי וּמַחַטָּאתֵי טַהֲרֵנִי. הַסְתַּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאֵי
 וְכֹל עוֹנוֹתֵי מִחַה". וְנוֹזְפָה עַל-יַדֵּי הַמְּחִילָה וְהַפְּלִיחָה שֶׁל יוֹם

הכפורים לקבל על־ידיה קדשת ימי החנכה הקדושים, שהם חנכת הבית, ונזכה להמשיך עלינו בימי החנכה קדשת הבית המקדש:

לז: רבונו של עולם, מריה דעלמא פלא, אדון הנפלאות מצמיח ישועות, אתה יודע האמת, שכל הנסים והנפלאות שעשית עמנו ביציאת מצרים ובמלחמת עמלק בימי משה ובימי מרדכי ואסתר, וכל הנסים ונפלאות שעשית עמנו בימי חנכה ובכל דור ודור, עקר הנס והישועה הוא ישועת הנפש, פי עקר הקנאה והשנאה של כל צרינו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הוא רק על אשר אנו מאמינים בך יהוה אלהינו, ומשתוקקים לילך בדרךך הקדושים ולקיים מצוותך הנוראות, ולגלות ולפרסם אמתת אמונת אלהותך והשגחתך וממשלתך בעולם, אשר רק בשביל זה לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם, ועל פן עקר הנס והישועה מכל הצרות הוא מה שאתה מקנא קנאתך ואתה עושה נסים ונפלאות, כדי לקיים התורה והמצוות לבל יתבטלו מן העולם חס־ושלום, כרצון השונאים והבופרים ימח שמם, שפלים הם מסטרא דהמן ועמלק ימח שמו:

** רבונו של עולם, זכנו לקיים מצות הדלקת נר חנוכה בזמנו בקדשה גדולה, ועל־ידי קדשת המצוה הזאת נזכה גם כן לעינים פקוחות, שתאיר עינינו ותזכנו לראות באמת גדל שפלותנו ופחיתותנו וגדל רוממותך וגדולתך תתברך, עד שנזכה על־ידיה לברר ולכפר את האמונה הקדושה שלא יהיה בה שום

אֲחִיזַת הַכַּפִּירוֹת וּבִלְבוּלֵי אַמוּנָה רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְעַל־יְדִי־זוּה נִזְכָּה
 לְקַבֵּל מִמֶּךָ כָּל הַהֲשַׁפְעוֹת טוֹבוֹת וְחֲסִדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וַיְקִים בְּנוֹ
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב: לְהַגִּיד בְּבִקְר חֲסִדֶּיךָ וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת. וְנִזְכָּה
 שְׁתַּפְּתַח לָנוּ כָּל שְׁעָרֵי הַקִּדְשָׁה עַד שְׁנִזְכָּה לְעַבֹּד אוֹתְךָ בְּאַמְתִּי,
 וַיְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: פְּתַחוּ שְׁעָרִים וַיְבֵא גֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אַמוּנִים,
 וְנֵאמַר: פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק אָבִא בָּם אוֹדָה יְהוָה, זֶה הַשֹּׁעַר לַיהוָה
 צְדִיקִים יְבוֹאוּ בוֹ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

לְזֵי אֲדָר

יֵי מְרִיחַ דְּעֻלְמָא כְּלָא, אַתְהָ יַדְעַתְּ אֶת מַכְאוּבֵינוּ, וְאֶת צַעֲקַתְנוּ
 שְׁמַעַתְּ מִפְּנֵי נִזְגִישֵינוּ, קוּמָה בְּעוֹרְתְנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת,
 בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא, בְּתַקְרָה מְרִירוֹת גְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, כִּי אֵין לָנוּ
 שׁוּם שְׂכָל וְדַעַת אִידָּךְ לְרַצוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ וְאִידָּךְ לְקִרְא אוֹתְךָ
 שְׁתָּשִׁיב פְּנִיךָ אֵילֵינוּ. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חֲמַל עָלֵינוּ. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 אֵל תִּסְתֵּר פְּנִיךָ מִמּוֹנוּ. מוֹשֵׁל בְּכָל, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, שְׁלַח לָנוּ
 מְנַהֵג וּמוֹשֵׁל אֲמָתֵי דְקִדְשָׁה, שְׂיֻכַּל לְהַנְהִיג אוֹתְנוּ בְּרַחֲמִים,
 "כַּאֲשֶׁר יֵשָׂא הָאוּמָן אֶת הַיּוֹנֵק", לְקִרְבָנוּ לְעַבֹּדְךָ בְּאַמְתִּי. תֵּן לָנוּ
 מְנַהֵג אֲמָתֵי כְמוֹ מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם כִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ שְׂקוּעִים
 בְּמַצְרַיִם בְּמִ"ט [בְּאַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְלֹא הָיָה אֲפָשָׁר
 שְׂיֻצְאוּ מִשָּׁם כִּי אִם עַל־יְדֵי מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְחִמְלַת עֲלֵיהֶם, וְגִזְרַת עַל
 מוֹשֶׁה שְׂיִלַּךְ מוֹשֶׁה וַיִּגְאֵלֵם, אֶף־עַל־ פִּי שְׂמִי שֶׁהַרַבֵּנוּ מִגְּדֹל
 עֲנֻתְנוֹתוֹ הָיָה מְסִתִּיר פְּנֵינוּ, וְלֹא רָצָה לְקַבֵּל הַמְּשֻׁלָּה וְהַמְּנַהֵיגוֹת,

אָבֵל אֶתֶּה חֲמֵלֶת עַל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל, וְגוֹרֶת שִׁילָךְ בְּעַל כְּרָחוּ, וְהֵייתְךָ
עִמּוֹ תָּמִיד עַד שְׂזוּכָה לְגֵאֲלָם:

וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, אָנוּ שְׂקוּעִים בְּגִלּוֹת יוֹתֵר מִגִּלּוֹת מִצְרַיִם,
וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין מִי שְׂיִוְכַל לְעֹזֵר אוֹתֵנוּ, כִּי אִם מִנְהִיג
אֲמַתִּי שְׂיִהְיֶה בְּכַחֲנֵינֵךְ מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ
לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְשִׁבֵר וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ מֵעָלֵינוּ וְשִׁלַּח רַחֲמֹנֹת בְּלֵב
הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵת שְׂיִחַמֵּל עָלֵינוּ, וְיִשׁוּב פָּנָיו אֵלֵינוּ, וְיִקְבַּל הַמְּנַהֵיגוֹת
וְהַמְּשֻׁלָּה, וְיִנְהִיג אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמָיו, וְיִקְרַבֵּנוּ לְעַבּוֹדֶתְךָ בְּאֲמֵת:

ל "כִּי אֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים.
צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מֵתֵי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנָי

אֱלֹהִים". כִּי אֶתֶּה יְהוָה לְבַד יָדַעְתָּ גְּדֻלַּתְךָ וְגִבּוֹרֶתְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ
וְרוֹמְמוֹתְךָ וְהַתְּנַשְׂאוֹתְךָ, כִּי לְגִדְלַתְךָ אֵין חֶקֶר, וְהַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ
מְרוֹמָם וּמְנַשָּׂא מְאֹד, כִּי לֵית מַחְשְׁבָה תַּפְּיֶסָה בְּךָ כָּלֵל, אָבֵל
מֵעַצֵּם רַחֲמֹנוֹתְךָ וְחֲנִינוֹתְךָ אֲשֶׁר אֶתֶּה חַפֵּץ לְהַטִּיב לְבְרִיּוֹתְךָ,
עֲשִׂיתָ פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת וְסַבְבַּת סַבּוֹת רַבּוֹת, וְצִמְצַמְתָּ הַשְּׁגַת
אֱלֹהוּתְךָ בְּכֹמָה צִמְצוּמִים שׁוֹנִים, מֵעֵלָה לְעֵלּוּל, מִשְׁכַּל עָלְיוֹן
לְשִׁכַּל תַּחְתּוֹן, וְנִתַּת כּוֹחַ לְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמֵתִיִּים לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת
אֱלֹהוּתְךָ וַיִּדְעֶת רוֹמְמוֹתְךָ, וְחֲנִנְתָּ אוֹתָם דַּעַה בִּינָה וְהַשְּׁכַל, אֲשֶׁר
בַּעֲצֵם בִּינָתָם יֵשׁ לָהֶם כּוֹחַ לְהַכְנִים הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ גַּם בְּדַעְתָּנוּ
הַפְּחוּתָהּ, כִּי אֲשֶׁר הַתְּחַלַּת לְגִלּוֹת הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ עַל־יְדֵי מוֹשֶׁה
נְבִיאֶךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ אֲשֶׁר הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם מִמ"ט [מֵאַרְבָּעִים
וְתַשְׁעָה] שְׁעָרֵי מִמָּאָה וְהַכְּנִיסָנוּ בְּמ"ט [בְּאַרְבָּעִים וְתַשְׁעָה] שְׁעָרֵי
קִדְשָׁה, וְקָרַב אוֹתֵנוּ אֵלֶיךָ וְלַעֲבֹדֶתְךָ, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה

והמצות הקדושים, שהם כלם שעורים וצמצומים להשיג על ידם השגת אלהותך, כי עלידי כל מצוה ומצוה ועלידי כל אות ואות מתורתך הקדושה שבכתב ובעל פה כשאנו זוכים לעשותם בקדשה ובטהרה כראוי יש לנו כח להמשיך לנו דעת להשיג אלהותך עלידי כפה שעורים וצמצומים של התורה הקדושה. מה רב טובך אשר עשית עמנו עלידי משה רבנו עליו השלום, אשר הוא האיר עינינו והוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מעמקי הגלות בגוף ונפש וממון, ממ"ט [מארבעים ותשעה] שערי ממאה למ"ט [לארבעים ותשעה] שערי קדשה, כי מעצם גדלת מעלת משה רבנו עליו השלום היה יכול להכניס השגת אלהותך אפלו לאנשים פחותים בדיוטא התחתונה מאד, כמאנו היום:

מרא דעלמא כללא, אתה ידעת כי אין מי שיוכל להכניס בנו השגת אלהות, פיראם צדיקי הדור האמתיים הגדולים במעלה מאד מאד, כי לפי עצם ירידתנו והתרחקותנו ממוך מאד, וכפי פחיתות נפשנו שאנו יודעים בעצמנו, אנו צריכים עכשו מנהיג אמתי שיהיה גדול במעלה מפלגת ועצומה מאד מאד, כי כל מה שהחולה נחלש ביותר הוא צריך רופא גדול ביותר. וישראל במצרים, שהיו במדרגה פחותה מאד כמ"ט [ארבעים ותשעה] שערי ממאה, לא היה מי שיוכל לעזר להם כי אם משה רבנו עליו השלום, ועכשו שנפלנו בגלות גדול בגוף ונפש יותר ויותר מגלות מצרים, בודאי אין מי שיוכל לעזר אותנו, כי אם הצדיק הגדול במעלה מאד, שיהיה בכחנית משה רבנו. ולא די

שֵׁאִין אָנוּ זֹכִין לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמַתֵּי כֹהֵה, אַף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים, שֶׁפָּכַת חֲמַתְךָ עָלֵינוּ וְלִקְחַת מֵאֲתָנוּ כָּל מְאוּרֵי עֵינֵינוּ, כָּל
צַדִּיקֵינוּ הָאֲמַתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְפֻלְגָת וְעִצּוּמָה מְאֹד, וּמֵה
נַעֲשֶׂה עִכְשָׁו בְּעֵת הַזֹּאת, בְּפָרַט אִישׁ כְּמוֹנִי, חוֹלָה כְּמוֹנִי, מְדַבֵּא
וּמַעֲנָה בִּישׁוּרֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף כְּמוֹנִי, נִגּוּעַ וּמִפְּהָ וּמִמְרָף וּמִבְּלָבָל,
"אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וִידוּעַ חַלִּי", מְלֵא פְּצָעִים רַבִּים וְעִצּוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר,
"מִכֶּפֶר רְגֵל וְעַד רֹאשׁ אֵין בִּי מֵתוּם, פְּצַע וְחִבּוּרָה וּמִפְּהָ מְרִירָה".
מָה אָמַר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק. מִי יַחְמַל עָלַי וּמִי יָקוּם בְּעַדִּי:
אָבִי שְׁבַשְׁמִים, אַתָּה יַדְעַת אֵת כָּל לִבִּי, "רְאֵה עֲנִי וְחַלְצֵנִי".
רוֹאֵה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, רֵאֵה בְּעֵלְבוֹנִי. הַחּוֹמֵל עַל דָּל, חֲמֹל
עַל דְּלוֹתָנוּ. "מִצִּיל עֲנִי מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ", הַצִּיל
וְהוֹשִׁיעַ עֲנִי וְאֲבִיוֹן כְּמוֹנִי, הוֹצִיאֵנִי מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּפִירִים, "הַצִּילָה
מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי", כִּי אֲנִי מוֹדֶה וּמִתְוֹדֶה לְפָנֶיךָ בְּכָל
לֵב וּנְפֶשׁ, שְׂאֵנִי בְּעִצְמֵי הַחַיִּב בְּכָל אֵלֶּה, מִתְחַלָּה וְעַד סוּף. אָבֵל
מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, כִּי אֲנִי דוֹמָה בְּעֵינֵי פְּאֵלוֹ הַיִּתִּי תַפּוּס
בְּרֶשֶׁת, וּכְאֶסוּר בְּכַבְלֵי בְרוֹל וְדִלְתוֹת נַחֲשֵׁת וְאֵין לִי שׁוּם תַּקְוָה,
כִּי אִם לְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְמֹשֶׁה
רַבְּנוֹ שֶׁאַתָּה חוֹנֵן וּמְרַחֵם אַף־עַל־פִּי שְׂאֵינָם כְּדָאִים וְהַגּוֹנִים לְרַחֵם
עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פְּנֶיךָ
וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנּוּתִי אֵת אֲשֶׁר אֲחוֹן וְרַחֲמֵתִי אֵת
אֲשֶׁר אֲרַחֵם", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: אַף־עַל־פִּי שְׂאֵינִי
כְּדָאִי לְחוֹן, אַף־עַל־פִּי שְׂאֵינִי כְּדָאִי לְרַחֵם, "הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי
לְהוֹדוֹת אֵת שְׁמֶךָ, כִּי יִכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי":

לו וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
 טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל, שְׁתַּעֲזְרֵנִי בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים, גְּבוּרֵי כַח, אֲשֶׁר עָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אִין מִסְּפָר, וְכִפּוּ
 אֶת יִצְרָם, וְזָכוּ לְהַתְּגַלּוֹת הַתּוֹרָה, בְּזִכּוֹתֵם וּבְחַסְדֵי עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי
 שְׂאוּכָה לְשִׁבְרִי וּלְגִרְשִׁי וּלְבַטֵּל תַּאֲוָה הַפְּלִיאוֹת מִמֶּנִּי, שֶׁהִיא תַּאֲוַת
 נְאוּף, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרֵי תְּמִיד בְּכָל עֵת בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה לְשִׁבְרִי וּלְגִרְשִׁי
 וּלְבַטֵּל תַּאֲוָה זוֹ מִמֶּנִּי לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הַבְּפוּל, וְאוּכָה לְקַדְּשֵׁת
 הַבְּרִית וּלְפָרִישׁוֹת גְּדוֹל בְּאֵמֶת, בְּקַדְּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה כְּרְצוֹנְךָ
 הַטּוֹב. וְתַרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשַׁת וּפְרִישׁוֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ
 עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׂאוּכָה לְתַכְלִית הַפְּרִישׁוֹת בְּקַדְּשָׁה גְּדוֹלָה כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "וְאֵתָה פֶּה עָמַד עֲמָדִי", וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשַׁתוֹ הַגְּדוֹלָה
 וְהַנּוֹרָאָה; וְתַזְכֵּנוּ בְּזִכּוֹתוֹ וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְשִׁבְרִי
 וּלְגִרְשִׁי וּלְבַטֵּל מֵאֵתָנוּ לְגַמְרֵי תַּאֲוַת נְאוּף, וְנוּכָה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ
 לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים בְּאֵמֶת בְּקַדְּשַׁת וּפְרִישׁוֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם:

וְתַחֲמוֹל עָלֵינוּ וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתַזְכֵּנוּ, וְתַתֵּן לָנוּ כַח וּגְבוּרָה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתַגֵּן בְּעַדְנוּ וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד,
 שְׂאוּכָה בְּכַחְךָ הַגְּדוֹל בְּכַח וּזְכוֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּבְכַח
 וּזְכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, לְגִרְשִׁי וּלְשִׁבְרִי וְלַעֲקוֹר וּלְכַלּוֹת
 וּלְבַטֵּל קְלַפַּת בַּלְעָם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם, שֶׁהִיא הַתְּגַבְּרוֹת תַּאֲוַת
 נְאוּף, שֶׁהִיא שְׂטוּף בְּזִמָּה בְּיוֹתֵר. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קְדֻשַׁת

מִשָּׁה רַבְּנוּ וְקִדְשָׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתוֹכְנֵנוּ מִהֲרָה לְצִאת
מִגְּלוֹת שֶׁל הַשְּׁבָעִין אַמּוֹת, שֶׁהוּא תַּאוֹת נְאוּף וְכָל שְׂאֵרֵי הַתַּאוֹת
רְעוֹת, וְתַעֲזֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְשֹׁבֵר וּלְגֹרֵשׁ וּלְבַטֵּל כָּלֵם מֵעֲלֵינוּ וּמַעַל
גְּבוּלֵנוּ, חַיֵּשׁ קָל מִהֲרָה:

לֹא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יִדְעָתָ אֵת כָּל מַה שְּׁעֹבֵר עָלֵינוּ עַד
הַנֵּה וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת בְּכָל יוֹם וּבְכָל
שָׁעָה, כִּי רַבִּים קָמוּ עָלֵינוּ מְאֹד. "יְהוָה מַה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמוּ
עָלַי. סְבוּנֵי כַּמּוֹם כָּל הַיּוֹם הַקִּיפוּ עָלַי יְחַד". וְהֵאֱמַת יִדְעָתִי יְהוָה
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי "כִּי אֲנִי אֲדוֹנֵי הָעוֹן", וְאֲנֹכִי סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי
כָּל אֱלֹהֵי, עַל-יְדֵי שְׁלֹא שְׁמַרְתִּי אֶת עֲצֻמִּי, וּפְגַמְתִּי בְּבְרִית הַלְשׁוֹן
וּבְבְרִית הַמַּעוֹר, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה נִמְשָׁךְ לָהֶם דְּבוּרִים,
שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְדַבֵּר וּלְהַלְשִׁין וּלְקַטְרַג עָלֵינוּ חֶסֶד-וְשָׁלוֹם. אֲבָל כָּבֵר
הַבְּטַחְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵתָה חֲפִץ חֶסֶד, וְאַתָּה מְרַבָּה לְהַטִּיב,
וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתַשׁוּבָתְךָ שֶׁל רְשָׁעִים וְאִין אַתָּה חֲפִץ בְּמִיתָתָם,
וְאַתָּה שׁוֹנֵא וּמְמַאֵם בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה וְהַמְּאוּס אֵת כָּל מִי שְׁרוֹצֵה
לְעוֹרֵר דִּין וּלְהַלְשִׁין וּלְקַטְרַג חֶסֶד-וְשָׁלוֹם עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ,
וּבְפִרְט בְּשָׁעָה שֶׁהֵם נוֹזְפִים מִלְּפָנֶיךָ עַל-יְדֵי חֲטָאֵיהֶם וּפְשָׁעֵיהֶם
וְעוֹנוֹתֵיהֶם, אַף-עַל-פִּי שְׁחָטָאוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵמַת, אַף-עַל-פִּי-כֵן אִין
רְצוֹנְךָ שְׁיִקְטְרְנוּ עַל יִשְׂרָאֵל חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, וְאַתָּה בּוֹחֵר וּמְקַרֵּב וּמְחַבֵּב
אֵת מִי שְׁמַרְחֵם אֹז עַל יִשְׂרָאֵל וְעוֹסֵק לְלַמֵּד זְכוֹת עֲלֵיהֶם בְּעַת
הַהִיא, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְהַעֲתִיר עֲבוּרָם, וּלְהַפְצִיר אוֹתָךְ בְּשִׁבְלֵם, כְּמוֹ
מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם, שְׁמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם
תָּמִיד, אֲפָלוּ בְּעַת שְׁעֵשׂוּ מַה שְּׁעֵשׂוּ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ שְׁמַעְתָּ
תְּפִלָּתוֹ תָּמִיד, וְחִבַּבְתָּ אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי חֶבֶד בְּשִׁבְלֵי זֶה:

מז ותִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת. וְתַחֲמַל עָלֵינוּ
 וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ תָּמִיד, וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל תּוֹשִׁיעֵנו וְתַעֲזֹרֵנו
 וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפֹּר וְתַעֲקֹר וְתִבְטֹל קִלְפַת בְּלָעַם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם,
 שֶׁהוּא פָּגַם תַּאֲוֹת נְאוּף, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 קִדְשֵׁת וּפְרִישוֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּקְדֻשַׁת כָּל הַצְּדִיקִים
 הָאֱמִתִּיִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֶּת, בְּזִכּוֹתֶם תַּחֲיִנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁנֹזְכָה
 גַּם בֵּן לְהֵיוֹת שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ מֵעַתָּה מִכָּל
 מִינֵי פָּגַם הַבְּרִית וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִינֵי כְּלָבוּלִים
 וְעַרְבוֹב הַדַּעַת, וְתִזְכְּנֵנוּ לְקְדֻשַׁת הַבְּרִית וְלְקְדֻשַׁת הַדַּעַת בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת:

נח וּבְכֵן תִּזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּזִכּוֹת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְכַח וּזְכוֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם,
 וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, וְתַעֲזֹרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו מֵעַתָּה שְׁנֹזְכָה
 לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּקְדֻשָּׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְתַעֲזֹרֵנוּ רַחֲמֵי
 הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים שִׁירְחֲמוּ עָלֵינוּ עַל חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוֹ, וְיִלְחֲמוּ
 בְּעַדֵּנוּ, וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁפְּרוּ וְיַפִּילוּ וְיִבְטְלוּ כָּל הַצָּרִים הַרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ
 הַנִּלְחָמִים עִמָּנוּ בְּכָל עֵת, וְיִכְנִיעוּ וְיִכְלוּ וְיִבְטְלוּ קִלְפַת עַמְּלָק,
 שֶׁהוּא פָּגַם הַבְּרִית, מִמֵּנִי וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

סד וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְשַׁלַּח לָנוּ צְדִיקִים אֱמִתִּיִּים הַמְּפַלְגִים
 בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, שִׁיְהִיוּ בְּכַחֲנֵת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם, שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח לְהַפְּנֵם בְּאֵלוֹ הַחֲקִירוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל
 הַפָּנוּי, וְלִשְׁפָּרֵם וְלִבְטְלָם וְלַעֲקָרֵם וְלִכְלוֹתֵם לְגַמְרֵי, וְלְהוֹצִיא מִשֵּׁם
 כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשֵׁם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, וְיִהְיֶה לוֹ כַח לְעוֹרֵר וְלַגְלוֹת

הנגון והשיר העליון והמבחר על כל השירים והנגונים שבעולם,
ועל־ידידה יוציא לשלום כל הנשמות שנפלו במטעותים ומבוכות
ואפיקורסות הנמשכין מחלל הפנוי, כי אתה לבר יודע גדל
הרחמנות שעליהם:

רחם עלינו ברחמיך הרבים, המלאים בכל העולמות מראש ועד
סוף, כי הפל בראת בשביל רחמיך לבר פדי לגלות
רחמנותך בעולם, ואפלו בחלל הפנוי שהוא תכלית הצמצום
והדיו, גם שם מלבש ונסתר רחמנותך, כי עקר הצמצום של
החלל הפנוי היה רק בשביל לגלות רחמנותך בעולם, באשר
ידעת בעצמך גדל רחמיך וחנינותך וחסדיך הרבים והעצומים,
שיש להם פח להגן ולרחם גם עלינו ולהוציאנו מכל המקומות
המטנפים, מכל מקומות הרעים, ולהעלותנו מהרה ולהכניסנו
בתוך כל מדרגות ומקומות הקדושים באמת, ולהשיבנו בתשובה
שלמה לפניך באמת ובלב שלם. אלהי עולם, ברחמיך הרבים
רחם עלינו, אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו. פנה
אדון בעצבון רוח, צפה בשברון לב, קרוב אתה לרחוקים, רוצה
אתה בתשובת רשעים. שדי המצא לדורשיך, האמר הנני
למבקשיך, החיינו וקיימנו והשיבנו בכל מיני קדשות ומטהרות
המשיבין את הנפש דקדשה, וכנו לשיר ולרנן ולנגן לפניך שירים
ונגונים קדושים, לנצח בשירים ונגונים הנמשכין מאמונתך
הקדושה, אשר יש להם פח להמשיך עלינו אמונה הקדושה,
ולבטל מן הלב כל מיני עקמימיות וכפירות ומבוכות שבלב, וכל
מיני בלבול הדעת, ולעזר ולהמשיך הלב באמת אליך ולתורתך

וְלַעֲבוֹדְתֶךָ הָאֲמִתִּיית. "עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכַנּוֹר אֲעִירָה שָׁחַר". וְתִשְׁפִיעַ וְתִמְשֹׁךְ וְתִגְלֶה לָנוּ שִׁירִים וְזִמְרוֹת וְנִגְוִנִים קְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין מֵרֹאשׁ אֲמוֹנָה, מֵהַנְּגוֹן וְהַשִּׁיר הַעֲלוּיֹן שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר כָּל הַשִּׁירוֹת וְהַנְּגוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם נִמְשָׁכִין מִמּוֹנֵנוּ, וְעַל-יְדֵי־זוֹה נִזְכָּה לְאֲמוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמֵת, וַיִּקָּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "תְּבוֹאֵי, תִשׁוּרֵי מֵרֹאשׁ אֲמוֹנָה":

וְזַבְנֵי לְהַפְלִיל בְּתוֹךְ נִשְׁמַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא בְּבַחֲיַת שְׁתִּיקָה, וְאִזְכָּה לְהַרְגִיל עֲצְמֵי בְּשִׁתִּיקָה, לְקַנֵּם דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ וְזָרוּנָם לְבָרְכָה שְׁאֵמְרוּ: סִיג לְחֻכְמָה שְׁתִּיקָה, וְאֵמְרוּ: וְלֹא מִצָּאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה. וְאִזְכָּה לְשִׁתֵּק גַּם בְּמַחְשָׁבָה בְּכָל מְקוֹם שְׁאֵנִי צָרִיד לְשִׁתֵּק, וּבְכָל עֵת שֶׁבָּאִים עָלַי מַחְשְׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הַמוֹחַ, וּבִפְרָט בְּלִבּוֹלֵי אֲמוֹנָה, אִזְכָּה לְחַרֵּשׁ וּלְשִׁתֵּק, "וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ וְאִין בְּפִיו תּוֹכְחוֹת, כְּחַרֵּשׁ לֹא אֲשַׁמֵּעַ וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח פִּיו", וְלֹא אֶתְחִיל לְהַפִּיךְ דַּעְתִּי וּלְחַטוֹת מַחְשְׁבֹתַי לְהַשִּׁיב שׁוֹם דְּבַר בְּמַחְשָׁבָה עַל כָּל הַטְּעוּתוֹתַי וְהַבְּלִבּוֹלִים וְהַעֲקָמִימִיּוֹת וְהַמְּבֻכּוֹת הָעוֹלָם עַל הַמוֹחַ וְהַלֵּב, רַק אִזְכָּה לְחַרֵּשׁ וּלְשִׁתֵּק לְגַמְרֵי גַם בְּמַחְשְׁבֹתַי, וְלַעֲלוֹת וּלְהַפְלִיל בְּשִׁתִּיקָה הָעֲלוּיָהּ שְׁלֵמָעֵלָה שֶׁהִיא מְקוֹר הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי־זוֹה תִּתְחַזַּק אֲמוֹנַתִּי וְדַעְתִּי וּלְכַבֵּי בְּשִׁלְמוֹת בְּהַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּאֲמִצוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְעַל-יְדֵי־זוֹה יִתְבַּטְּלוּ מִמִּילָא כָּל הַמְּבֻכּוֹת וְכָל הַבְּלִבּוֹלִים וְהַקְּשִׁיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְיִתְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי הַשְׁתִּיקָה הַקְּדוּשָׁה לְבַר, הֵן הַרְהוּרִים שֶׁל פְּגָם אֲמוֹנָה חֲסִי־שְׁלוֹם, וְהֵן הַרְהוּרֵי נְאוּף

וּשְׂאֵר תְּאוֹתַי, וְהֵן מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁפַתְפֹּלָה וְעַסְק הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן שְׂאֵר כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת וְזוֹרוֹת וּבְלִבּוֹלִים
וְעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלֵב הַמוֹנְעִין מִן הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת, כֵּלָם יִתְרַחֲקוּ
וְיִתְפַּטְּלוּ מִמֶּנִּי לְגַמְרֵי בְּבִטּוֹל גְּמוּר עַל-יְדֵי הַשְּׂתִיקָה הָאֲמִתִּית לְבַד,
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ חֲלִישוֹתֵנוּ כְּעַת, שְׂאִין לָנוּ שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבֹלָה
נִגְדָּם, וְאִין אָנוּ יוֹכֵלִים לְהַשִּׁיב שׁוּם תְּשׁוּבָה עַל כָּל הַבְּלִבּוֹלִים
הַרְבִּים הָאֵלֶּה לְמַגְדוֹל וְעַד קָפוֹן, שְׁעוֹמְדִים עָלֵינוּ וּמַסְכְּבִים אוֹתָנוּ
בְּכָל עַת וְרַגַע, רַק עֲלִיד לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים וְנִסְמָכִים, וְעַל כֵּן וּזְכוֹת
הַצְּדִיקֵי אֲמֶת שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵית שְׂתִיקָה. זַכְּנוּ שְׁזוֹפָה לְהַפְּלֵל בָּהֶם
וְלִלְד בְּדַרְכֵיהֶם בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת עָלֵינוּ אוֹר קְדוּשָׁת הַשְּׂתִיקָה
שְׁלָהֶם, כִּי עֵינֵינוּ תְּלוּיּוֹת אֵלֶיךָ לְבַד:

פֹּא וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנֵי שְׁמִצְדֵי לֹא יִהְיֶה עֲפוּב
בִּיאַת מְשִׁיחַ חַסְדֵי־שְׁלוֹם, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר
כָּבַד גְּרַמְנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים עֲפוּב בִּיאַת מְשִׁיחַ כַּמָּה פְּעָמִים
וְהֶאֱרַכְנוּ אֶת הַגְּלוּת בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. אֲמַר לְצְרוֹתֵינוּ דִּי, וְשִׁמְרֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִהַרְהוּרִים רָעִים
וּמִמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת וּמִכָּל מִינֵי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, וְזַכְּנוּ לְמַחְשְׁבוֹת זְכוֹת
לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת צַחוֹת וְנִכּוֹנוֹת. מְלֵא רַחֲמִים, קְרַבְנֵי אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת וּזְכְּנֵי לְלַכַּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. הִפְכֵנִי מֵרַע לְטוֹב גְּמוּר,
הֵט לְכַבֵּי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, זַכְּנֵי לְטוֹב אֲמִתִּי לְטוֹב הַנְּצִיחִי. הִקָּם עַל
סָלַע רְגְלֵי כּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי, שְׂאִזְפָּה לְהִיּוֹת קְבוּעַ לְנִצְחַת בְּעַבְדוֹתֶיךָ
וּבַתּוֹרַתֶיךָ וּבִירְאָתֶךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם. "בְּנֵאוֹת דְּשֵׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל
מִי מְנוּחוֹת יִנְהַלְנִי. נִפְשִׁי יִשׁוּבָב, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׂמוּ".

וּזְבַנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים וְלִתְמִימִים וַיִּשְׁרִים בְּלִבּוֹתֶם
 בְּאַמֶּת, וְתֵן לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִנְהִיג אֲמֵתִי רוּעָה נְאֻמָּן, כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבְּנוּ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם רַעֲיָא מְהֵימְנָא, אֲשֶׁר יֵשׂא אוֹתָנוּ "כַּאֲשֶׁר יֵשׂא הָאֱמוּנָה
 אֶת הַיֵּינֶק", עַד אֲשֶׁר יִבְיָאנוּ לְתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה וְהִתְשׁוּבָה בְּאַמֶּת.
 וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתִבְיָא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְתַעֲזָרְנוּ
 לְהוֹיֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 "כִּמְטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב, שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֱמוּנָה. הַשִּׁיבֵנו יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם":

צט וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאוּכָה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, לְקַבֵּל אֶת כָּל
 הַיָּמִים טוֹבִים בְּקְדוּשָׁה וּבְמַהֲרָה גְדוּלָה, בְּשִׂמְחָה וּבְחֵדוּה רַבָּה
 וּבְהִרְחַבַת הַלֵּב, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֹמוֹת, בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְאוּכָה
 לְהַקְבִּיל פְּנֵי רַבִּי בְּרַגְלֵי, אֶפְלוּ כְּשֵׁאֲנִי רְחוּק מִמְּנוּ, שְׂאוּכָה לְקַבֵּל
 פְּנֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים וְלְהַפִּירֵם וְלְאוּהֶבֶם, וְלְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדוּשָׁתֶם
 עַל־יָדַי קַבְּלַת יוֹם טוֹב קְדָשׁ הַנִּמְשָׁךְ מֵהֶם, וְעַל־יַדֵּיךָ אוּכָה לְמִ"ט
 שְׁעָרֵי בֵּינָה הַמְתַּנְּגִלִּים וּמְאִירִים בְּיוֹם טוֹב קְדָשׁ, וְתַפְתַּח לִי אוֹר
 הַשֶּׁכֶל וְקְדוּשָׁה, וְאוּכָה לְהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוּל וְנִפְלָא בְּתוֹרַתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ
 בְּאַמֶּת, וְעַל־יַדֵּיךָ יִתְבַּטֵּל מִמְּנוֹי כָּל הַשְּׁטוּתִים שֶׁל כָּל מֵינֵי גְדֻלוֹת
 וְגִסּוֹת וְרַמּוֹת רוּחָא, וְאוּכָה לְתַכְלִית הָעֲנוּה בְּשִׁלְמוֹת בְּרַצוֹנְךָ
 הַטּוֹב וְתַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל תָּמִיד קְדָשׁ מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם, שְׂאוּכָה לְמִ"ט שְׁעָרֵי בֵּינָה וְעַל־יַדֵּיךָ זְכָה לְעֲנוּה בְּאַמֶּת
 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה". רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, שְׂנוּכָה בְּכַח קַבְּלַת הַיָּמִים

טובים "מועדי יהוה מקראי קדש", להמשיך עלינו קדשת משה רבנו עליו השלום, וקדשת כל הצדיקים האמתיים, וימשכו עלינו עלידם כל המחזין והשכליות הקדושים האמתיים הנמשכין ביום טוב, ועל ידי זה נזכה לבטל ולהסיר מאתנו כל מיני גדלות וגסות ופניות, עד שנזכה לענוה אמתית, לענוה של משה רבנו עליו השלום:

רבנו של עולם, אתה ידעת גדל רחוקי מענוה אמתית, "פי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ובעונותי הרבים, איני יודע כָּלל מהו ענוה אמתית, פי ענוה גדולה מהכל, רחם עלי בעל הרחמים, וזפני לקדשת יום טוב באמת, עד שאזכה על ידי זה ולהפיר היטב מעלת גדלת הצדיקים האמתיים, עד שאתבטל נגדם בתכלית הבטול ועל ידי זה יתבטל ממילא ממני כל מיני גאות וגבהות וגדלות וגסות ופניות מפל מה שהפה יכול לדבר והלב לחשב, עד שאזכה לענוה אמתית פרצונה הטוב באמת:

קד על פני רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים הגדולים היחידים בדורותם, שהם בבחינת משה רבנו, שיש להם פח לעשות פדיון לבטל כל הדינים שבכל העשרים וארבע בתי דינים. וחוסה וחמל עלינו בכח וזכות הצדיקים האלו, ותאיר עלינו מצח הרצון תמיד כמו בשבת במנחה, שהוא הסתלקות משה, שהוא עת רצון, ועל ידי זה תפדה נפשנו ותצילנו מפל הצרות, ותמתיק ותבטל כל הגזרות והדינים שנזונו בכל עשרים וארבע בתי דיני הקדושים, ותצילני מפל מיני חלאים ומכאובים ומחושים (ובפרט

לפלוני בן פלוני וכו'), ומחסרון הפרנסה, ומכל מיני צער ויסורים
שפעולם, מכלם תצילנו ברחמיך הרבים והגדולים, בכח וזכות
משה רבנו שנסתלק בשבת במנחה, ובכח כל הצדיקים שהם
בבחינת משה, שיודעים לעשות פדיון להמתיק הדין שבכל
העשרים וארבע בתי דינים:

אָנָּא יהוה רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, חושב
מחשבות לבל ידח ממך נדח, אשר מחשבות לך לכל דור
ודור, רחם עלינו בכחו וזכותו הגדול, ובכח כל הצדיקים
האמתיים שהם בבחינת משה, שעוסקים גם כן בזה להמתיק
הדין מכל העשרים וארבע בתי דינים ולבטל כל הגזרות שבכל
העולמות, ולבטל כל הפירות ולעשות גרים ולהמשיך אמונה
גדולה בעולם, רחם עלינו למענם ולמענך, וחוסה עלינו בעת
צרה הגדולה הזאת, אשר המינות והפירות מתפשטים בעולם
חס־ושלום מאד מאד, אשר אין דרך לנמות ימין ושמאל, וכמעט
בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת הכופרים, המחנכים נערים
בלמודם הרע שנתפשט עכשו ללמד חכמות ולשונות וכו', אשר
אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים ועל פח משה
רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים, שיודעים להמשיך עת
רצון, ולהמתיק כל הדינים שבעולם, ולהפך משמד לרצון:

קי' "אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יהוה. אשפילה בדרך
תמים מתי תבוא אלי, אתה־לך בתם לבבי בקרב
ביתי. הם וישר יצרני כי קויתיך. ואני בתמי אלך פדני וחנני".
רבנו של עולם, מלא רחמים, התמים במעשיו, התם ומתמם עם

תמימים, רחם עלי וזכני לתמימות באמת, ואזכה לקשר את עצמי
 באמת ובתמים לצדיקים וכשרים ותמימים אמתיים שבדור אשר
 זכו לשמש צדיקים אמתיים ולקבל מהם דרך האמת והישר,
 ואזכה לסלק ולבער ולבטל כל חכמתי ושכלי ודעתי נגדם, כאלו
 אין לי שום שכל כלל, רק לקיים כל היוצא מפיהם, ועל כל אשר
 יאמרו פי הוא זה, לא אסור ימין ושמאל. רחם עלי בעל הרחמים,
 והצילנו מפל מיני בלבולים ומפל מיני חכמות של העולם שאינם
 אמתיים, רחם עלינו והצילנו מהם, אל ישעו אל דרכיהם לבי,
 ולא אסור מאמרי פיהם של הצדיקים הקדושים אמתיים
 המנהלים אותנו ברחמים באמת ובתמימות, על פי דרכי התורה
 שקבלנו מפי משה רבנו עליו השלום. שמרנו והצילנו מפל מיני
 כפירות ובלבולי אמונה הבאים מחכמות האלה, זכנו והכניסנו
 לתוך דרכי התמימות באמת לאמתו באפן שאזכה לאמונה שלמה
 באמת, ולקיים את כל תורתך באהבה ובאמת ובתמים כל ימי
 חיי. "יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש", כי "אתה הוא יהוה
 האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור פשדים, ושמת שמו
 אברהם, ומצאת את לבבו נאמן לפניך", כי הלך לפניך בתמימות,
 כי היה ראש לכל המאמינים האמתיים התמימים והישרים
 העובדים אותך בתמימות ובפשימות באמת ובאמונה שלמה,
 בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים והתמימים:

קמו מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני. חמל עלי והיה בעורי
 לבל אחליף עוד חס ושלום אור בחשך. הוציאני
 מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מחשכת אפלת תאוות עולם

הָיָה וְרַעֲיוֹנוֹתָיו לְאוֹר צַח וּמְצַחֶצֶח שֶׁל הַתּוֹרָה וְצַדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים.
זַכָּיִי לְבִלּוֹת כֹּל יְמֵי לְהִתְקַרֵּב בְּאֵמֶת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וּלְהַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה שֶׁהֵם מְמַשִּׁיכִין וּמְגַלִּין וּמְאִירִין בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
בְּכָל עֵת, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, חוּסֵה עָלַי וְעַל עוֹלָלִי וְטַפִּי, לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי רַחֲמֶיךָ אֵינָם כָּלִים לְעוֹלָם כְּמוֹ
שְׁפָתוֹב: "חֲסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹו כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו". אֱהֵה יְהוָה,
שִׁטְחֹתִי אֵלֶיךָ כְּפִי פִּרְשֹׁתַי יְדֵי אֵלֶיךָ נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לְךָ סֵלָה.
אֵלֶיךָ עֵינַי נִשְׂוֹאוֹת וּתְלוּיּוֹת. אֵלֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֵת עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי
בְּשָׁמַיִם. דַּלּוֹ עֵינַי לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבֵנִי. עֲרַב עֲבֹדְךָ לְטוֹב
אֶל יַעֲשֶׂקֵנִי יוֹדִים. עֲזֹרְנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ. אָבִינוּ מְלַכְנוּ, גִּלָּה כְבוֹד
מְלִכּוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ, וְהַאִירָה עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ אוֹר פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי כָּבֵד
הַתְּחַלֵּת לְהַאִיר עָלֵינוּ אוֹרְךָ הַגְּדוֹל מִיּוֹם מִתֵּן תּוֹרָה עַד הַנֵּה, עַל־
יְדֵי כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ מִיּוֹמֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲבָל בְּעַצֵּם גִּשְׁמִיּוֹתֵנוּ וְחֲשֶׁפֶת עוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים
מְאֹד אָנוּ צְרִיכִים שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֹנֶת גְּדוֹל וְעֲצוֹם בְּיוֹתֵר,
בְּאִפֶּן שֶׁתֵּאִיר גַּם עָלַי עֵתָהּ גַּם עֵתָהּ אוֹר תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְאוֹר
הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד שֶׁיִּתְפַּטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה
וְהַכְּלִיו לְגַמְרִי, וְאִזְכָּה מֵעַתָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים כְּרַצוֹנְךָ
הַטּוֹב. "הַאִירָה פְּנִיךָ עַל עֲבֹדְךָ הַיּוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ. פְּנִיךָ הָאֵר
בְּעֲבֹדְךָ וְלִמְדֵנִי אֵת חֻקֶיךָ". וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאִרְחַ
צַּדִּיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ, הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם". וְנֹאמֵר: "לֹא יִהְיֶה
לְךָ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם, וּלְנֶגְהָ הַיָּרֵחַ לֹא יֵאִיר לְךָ, וְהָיָה לְךָ

יהוה לאור עולם ואלהיהך לתפארתך. לא יבא עוד שמשך וירחך
לא יאסף, כי יהוה יהיה לך לאור עולם, ושלמו ימי אבלך. ועמד
בלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, נצר מטעי מעשה ידי להתפאר",
במהרה בימינו אמן סלה:

כט רבנו של עולם אדון כל, אתה הודעתנו ברחמיך שעקר פח
הבחירה של ישראל שקבלו את התורה על-ידי משה
רבנו עליו השלום, הוא רק על-ידי שלא דברת עם ישראל
בעצמם אליהם לנכח, רק כל דבריך היה עם משה רבנו עליו
השלום, והם שמעו בדברך עמו, ומחמת זה יש לנו כח הבחירה
על כל דברי התורה הזאת, כי כל אשר ידבר יהוה אל האדם
בעצמו הוא מכרח לעשותו בלי בחירה, ומשה רבנו לא היה לו
כח הבחירה על מצות התורה, רק כל בחירתו היה בענין משה
הוסיף יום אחד מדעתו, דהינו במה שלא בארת לו בפרוש, והיה
מכרח להבין מדעתו איך להתנהג, וכזה היה כל כח בחירתו.
והנה אנכי בעניי, אשר התאוות והמדות מתגברים עלי כמו
שמתגברים ורודפים אותי מאד בכל עת, ויש לי בחירה גדולה
על כל דברי התורה, ואני צריך התחזקות גדול וישועה ורחמים
גדולים מאתך תתברך, שאזכה להטות כח בחירתי לחיים, לבחר
בטוב ולמאס ברע, ועתה מה אעשה, אשר נוסף לכל זה אני
מספק הרבה בכמה דברים איך להתנהג בהם, ודעתי ועצתי
חלוקה מאד בהרבה דברים, אשר איני יודע כלל לכונן בהם רצונך
באמת איך להתנהג בהם, ונדמה לי שאם הייתי יודע רצונך
באמת הייתי מתנהג ברצונך בודאי:

"וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ
 וּמַעֲשֵׂה יָדָךְ כְּלָנוּ". הוֹרֵנִי וּלְמַדְנִי מָה אַעֲשֶׂה וּמָה
 אַפְעֵל, כִּי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְשָׂאֲרֵי צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים שְׁהִיָּה לָהֶם
 בְּחִירָה בְּעֵנְיָנִים כְּאֵלֶּה שֶׁהָיוּ מְסַפְּקִים בָּהֶם אִיךְ הוּא רְצוֹנָךְ, הִיָּה
 לָהֶם כַּחַ וּגְבוּרָה גְדוֹלָה, כִּי הָיוּ "גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרֶיךָ", רַדְמָן
 לְמַלְאָכִים מִמֶּשֶׁשׁ, וּכְבֹּד שִׁבְרוּ כָּל הַתְּאוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא הָיָה לָהֶם
 בְּחִירָה מִצַּד הַתְּאוּהָ בְּשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן הָיָה רְאוּי
 שְׁהִיָּה לָהֶם בְּחִירָה, בְּבַחֲנֵינָת 'מֹשֶׁה הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ',
 שֶׁהֵם הַדְּבָרִים שֶׁהָיוּ מְסַפְּקִים בָּהֶם. אֲכַל אִישׁ עֵב וְגַם כְּמוֹנֵי, אֲשֶׁר
 הַרְבִּיתִי לְפָשַׁע נִגְדָּךְ, וְעַדֵּן הַתְּאוֹת רוֹדְפִים אַחֲרַי כָּל כַּף, וְאַנִּי
 חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת בְּכָל עֵת לְמִצְאָ עֵצָה וְתַחֲבֹלָה וְתִרְוֵפָה לְדַחוֹתֶם
 מֵעָלַי, וְכַח בְּחִירָתִי מִגִּשְׁמַת מְאֹד, מָה אַעֲשֶׂה בְּשִׁנּוּסָךְ לֹוּה
 מִבְּלָלֵיךְ אוֹתִי הַרְבֵּה וְכִמְהָ סְפָקוֹת וְחִלְקַת הָעֵצָה בְּכִמְהָ דְבָרִים
 שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אִיךְ לְהַתְּנִיחַ בָּהֶם, כִּמְהָ אֲזַכֶּה לְמִצְאָ הַדְּרָךְ הַיָּשָׁר
 וְהַנִּכּוֹן בְּאַמְתִּי, בְּאִפֵּן שְׂאֲזַכֶּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתִּי לְאַמְתּוֹ:

וְעַתָּה עֲתָה, אֲדוֹנֵינוּ מוֹרֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ, אֲבוֹתֵינוּ, הוֹדְנוּ, זִיוְנוּ
 וְתַפְאֲרָתֵנוּ, עֲמַרְתָּ רֵאשֵׁנוּ, אֵן פְּנִיתֶם, אֵן פְּנִיתֶם, עַל מִי
 עֹזְבֶתֶם אוֹתֵנוּ, עַל מִי נִמְשַׁתֶּם מְעַט הַצֵּאן הַזֶּה, בֵּין דְּבָרִים וְאֲרִיּוֹת
 וְחִיּוֹת רְעוֹת רַבִּים מְאֹד, וְהִיכֵן הִיא הַהֲשָׂאָרָה שֶׁהֲשָׂאֲרַתֶּם
 אַחֲרֵיכֶם לְהַנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל בְּמִקּוֹמְכֶם, כְּמוֹ שְׂאֲתֶם רוֹצִים בְּאַמְתִּי,
 כִּי נִשְׂאֲרָנוּ כְּתוֹן בְּרֵאשׁ הָהָר וְכִנָּם עַל הַגְּבָעָה, וְלָמָּה "תְּהִיָּה עֲדַת
 יְהוָה כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה. הַמּוֹפְרִים אֶת יְהוָה, אֵל דְּמִי
 לָכֶם". אֵל תַּחֲרִישׁוּ וְאֵל תִּשְׁקֹמוּ, עַד אֲשֶׁר יִשְׁלַח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב

ומנהיג אַמְתִּי לְהַצִּילֵנוּ מֵעוֹנוֹת וּמַחַטָּאִים וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים
שֶׁפְּעוֹלָם, וַיִּקְרְבוּנוּ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ וְלַעֲבוֹדָתוֹ חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וּכְאֲשֶׁר
הַחֲלוֹתֶם חֲסִדְכֶם עִמָּנוּ בֵּן תִּגְמְרוּ בְּעַדְנוּ, וּמָה שֶׁהָיָה הוּא שֶׁיְהִיָּה,
שְׁנוּכָה גַם בְּדוֹר הַזֶּה לְמִנְהִיג אַמְתִּי שֶׁיְהִיָּה בְּבַחֲיַיִת מֹשֶׁה, כִּי
אֶתְפָּשׂוּתָא דְּמֹשֶׁה בְּכָל דְּרָא וְדָרָא, וּכְכַר הַבְּמַחְתָּנוּ שְׁלֵא תַעֲזוּבוּ
אוֹתָנוּ לְעוֹלָם:

ח: עַל־בֵּן בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אוֹהֵב עַמוֹ
יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּשְׁלַח לָנוּ מוֹשִׁיעַ
וְרֹב וּמוֹכִיחַ הַגּוֹן שֶׁיְהִיָּה רְאוּי לְהוֹכִיחֵנוּ בְּ"תוֹכַחַת מְגֻלָּה מֵאַהֲבָה
מְסֻתֶרֶת". "יְהִלְמֵנִי צְדִיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי" בְּתוֹכַחַתוֹ הַטּוֹבָה,
בְּתוֹכַחַת שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי תוֹכַחַתוֹ
הַטּוֹבָה יוֹסִיף וַיִּתֵּן רֵיחַ טוֹב בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, וַיַּחֲזֵק וַיֵּאֱמֹץ אֶת
נִשְׁמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי תוֹכַחַתוֹ הַטּוֹבָה וַיִּתְחַזְּקוּ וַיִּתְאַמְּצוּ וַיִּתְגַּבְּרוּ
נִשְׁמוֹתֵינוּ עַל יְדוֹ בְּכַח גְּדוֹל דְּקִדְשָׁהּ, עַד שֶׁיִּמְשָׁךְ וַיִּשְׁפַּע שֶׁפַּע
טוֹבָה וּבִרְכָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִם בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה
עַל־יְדֵי הַמוֹכִיחַ הָרְאוּי לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת
מֵאַהֲבָה, עַד שֶׁיִּתְהַפְּכוּ כָּל עוֹנוֹתֵינוּ לְזִכּוֹת. וְתִשְׁפִּיעַ עַל
הַמוֹכִיחַ הָאֲמִתִּי קוֹלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא קוֹל הַשִּׁיר שֶׁיִּתְעַר
לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כְּפּוֹל מִשְׁלֵשׁ מְרַבַּע, הַכְּלוּל בְּשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, שֶׁהוּא שִׁיר שֶׁל חֶסֶד שֶׁיִּתְגַּנֵּן לְעֵתִיד עַל שְׂבָעִים
וּשְׁנַיִם נְיָמִין, בְּעֵת שֶׁיִּגִיעַ קְבוּל שְׂכָרְךָ שֶׁל הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד. אֲשֶׁרִי
אֲנִי שְׁנוּכָה לְשִׁמְעַ קוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
וְתֵן לָנוּ מוֹכִיחַ כְּזֶה שְׁיוּכַל לְהוֹכִיחֵנוּ בְּקוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה, וַיִּקְיַם

בְּהַמוֹכִיחַ הָאֱמִתִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "קְרָא בְּגֵרוֹן אֵל תַּחֲשׂוּד, כְּשׁוֹפֵר
הָרֵם קוֹלְךָ", וְנִזְכָּה שְׂיַעֲזֹרר וַיַּגְלֶה וַיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַקּוֹל הַמְּשַׁקֵּה
אֶת הַגֵּן עֵדֶן, שֶׁהוּא הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן, שֶׁהוּא
קוֹל הַשִּׁיר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד בְּעַת שְׁתַּחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמְךָ
בְּחֶסֶדְךָ הַטּוֹב, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", אֲשֶׁר עַל־יְדֵי
הַקּוֹל הַזֶּה גְּדָלִים כָּל הַרְיָחוֹת טוֹבוֹת וְכָל הַיְרָאוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.
וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרָאָה שְׁלֵמָה יְרָאָה עֲלֵאָה יְרָאָה הַרוֹמְמוֹת, וְאִירָא
וְאִפְחַד וְאִזְחִיל (וְאִזְחִיל) וְאִרְעֵד מִמְּךָ תָּמִיד, וְאִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ יְרָאָתְךָ
הַקְּדוֹשָׁה עָלַי תָּמִיד, בְּכָל רַמ"ח אַבְרֵי וְשֵׁם"ה גִּידֵי, וְתִהְיֶה
יְרָאָתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲטָא, וְתִזְכְּנֵי לְעֲנוּה אֱמִתִּיית, עַד
שְׁאִזְכָּה לְהַפְּלִל בְּךָ בְּאֱמֶת:

י: מָה נָשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלֵינוּ. בְּמָה נִקְדֵּם יְהוָה, נִפְרָה
לְאַלְהֵי מְרוֹם. אֵלֹהֵי פִינוּ מְלֵא שִׁירָה בָּיָם וּלְשׁוֹנֵינוּ רִנָּה
כְּהַמוֹן גְּלִיּוֹ וְכו', וְאֵלֹהֵי כָּל הַיָּמִים דָּיו וְכָל אֲגָמִים קְלָמוֹסִים, וּבְנֵי
אָדָם לְבָלָרִים וּלְשׁוֹנוֹת מְקַלְסִים, אֵין מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
וּלְסַפֵּר עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבָּבוֹת, רַבָּבוֹת רַבָּבוֹת
נִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת וְנִסִּים וְחֶסֶדִים שְׁלֵא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם, אֲשֶׁר הָיוּ
גְּנוּזִים וּמְכֻסִּים, אֲשֶׁר חָפְרוּ וְחָתְרוּ וְהִמְשִׁיכוּ בְּכַחַם הַגְּדוֹל מִשֶּׁה
רַבְּנוּ הַרוּעָה נֶאֱמָן וְאִבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְכָל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים
הָאֱמִתִּיִּים הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם, מִבְּעַל הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, רַבּוֹן כָּל
הַנְּשֻׁמוֹת, אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, לְרַחֵם אֵינָם רְאוּיִים לְרַחֵם
וּלְחַוֵּן אֶת שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים לְחוּן, כְּמוֹנוּ הַיּוֹם שְׁפָלִים וְנִבְזִים
וְנִמְאָסִים, כְּאִמּוֹר: "וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא

מאסתים ולא געלתיים לכלותם". עד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך יהוה אלהינו, ונתת לנו תקף והתחזקות ועקשנות גדול שיהיה לנו כח להתחזק עד הנה לברח אצלך תמיד, לבטח בישועתך ובצלך אנו חוסים, בן יוסף יהוה אלהינו אב הרחמים לרחם עם עמוסים, להמשיך עלינו עוד יותר ויותר חסדים רבים ורחמים גדולים החתומים באוצרותיו עמדו כמוסים, עד נזכה ל"רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לבך חוסים", על בן עזרני עומד ומצפה, עדין תקותי ותוחלתי חזק ביהוה שאזכה עוד מעתה לישוב הדעת באמת:

יד: הצילנו נא אבינו שבשמים, עזרנו והושיענו וזכנו בזכות משה רבנו, ובזכות כל הצדיקים אמתיים שלחמו מלחמת עמלק, שנזכה לקבל פח מהם, להנצל גם עתה מקלפת עמלק, שהוא פילוסופיא וחכמות חיצוניות, ותעורר לב צדיקי אמת שפדור הזה, וכל הצדיקים שזכני עפר, שילחמו גם עתה בעדנו, ויכניעו וישפילו וישברו ויעקרו את קלפת עמלק וחילותיו, לבל יהיה להם שום פח להכניס חסד ושלוש דרכיהם ודעותיהם הרעות והמרות בלב עמך בית ישראל:

כה: רבנו של עולם, אתה לבד יודע מעמד ומצב ישראל בעת הזאת בין העכו"ם, כי נחשכנו פקוצים בעיניהם, ככלי נמאס, ככלי אין חפץ בו, נבזים ודוויים וסחופים אנחנו. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים, נחשכנו כצאן לטבח יוכל להרג ולאבד ולמפה ולחרפה, ובכל יום ובכל עת חושבים בכל מדינה ומדינה עצות ומחשבות על דת ישראל הקדוש, כי

לא עלינו תלונותיהם, כי אם על דת תורתך הקדושה שבכתב
 ובעל פה אשר נתת לנו עלידי משה נביאך נאמן ביתך, ורק
 בשביל זה לבד הם חורקים שנם עלינו בכל עת ועת בכל דור
 ודור, בכל מדינה ומדינה, כי לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו,
 אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא
 מצילנו מידם:

כו: **אתה** בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו,
 ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו
 מלבנו לעבודתך, ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו
 יהוה אלהינו באהבה את תורתך הקדושה עלידי משה נביאך
 נאמן ביתך, וצוית אותנו לבלי לסור מן הדבר אשר יגידו לנו
 הצדיקים אמתיים שבכל דור ודור, וברחמיך הרבים חוננת אותנו
 בכל דור ודור כמה צדיקים וחכמים אמתיים, אשר הורו את
 ישראל דרך הישר והאמת, והשאירו אחריהם ברכה, ספרים
 קדושים ונוראים, להאיר פני תבל, לגלות לנו דרכי תורתך
 הקדושה, כדי שנוכח לקים את כל דברי תורתך באהבה, למען
 נוכח להמשיך עלינו על כל אחד ואחד קדשת רוחו של משיח
 צדקנו, אשר רוחו מרחפת על פני המים על אנפי אוריתא, על
 הספרים הקדושים של התורה הקדושה, אשר רוחו הקדוש הזה
 של משיח מלבש בכל אחד ואחד מישראל כפי קדשתו וטהרתו,
 ועקר קדשתו הוא קדשת הברית, כי רוחו של משיח הולך ומקנא
 על שמירת הברית, ואפלו על ריח נאוף הוא הולך ומקנא, לגדל
 קדשתו וטהרתו, שאינו יכול לסבל שום פגם מפגם הברית אפלו

דק מן הדק, כי "רוח אפינו משיח יהוה" מתקנא ביותר על פנים
הברית, כי כל ישעו וכל חפצו להטות לב ישראל אליו ותברך,
שזוכו להיות שומרי הברית באמת, כרצונו ותברך:

כה: "רעה ישראל האזינה, נוהג כצאן יוסף, יושב הכרובים
הופיעה". רבוננו של עולם, מלך מנהיג ומושל, מלא
רחמים, אשר חמלת עלינו בחמלתך הגדולה ושלחת לנו מושיע
ורב, גואל ישראל וקדוש, הוא משה רבנו עליו השלום, אשר
הוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, ונתן לנו את התורה,
והאיר עינינו, והודיענו אמתת אמונתך הקדושה, ומעצם גדלתו
הנפלאה היה יכול להאיר גם בהפחות שבפחותים כמאנו היום,
להודיע לכל גדלתך ונבורתך, לפקח עינים עורות, להאיר עיני כל
ישראל, אפלו אותם שהם בכחינת רגליו, שיוכלו להעמיק בדעתם
להשיג התכלית האמתית מפל הפרואים שבעולם, לדעת ולהפיר
אותך, תתברך לנצח, על ידי כל הפריות שבעולם, ולהתקרב
אלך ולהתדבק בך באמת. אשרי הדור שזוכו למנהיג כזה, אשרי
עינים שזוכו לראותו, אשרי אזנים שזוכו לשמע דברי אלהים חיים
מפיו הקדוש והנורא, שהיתה שכניה מדברת מתוך גורנו:

"ועתה יהוה אלהינו אבינו אתה", הט אזנד לשועתנו, פקח
עיניך וראה שוממותינו, וחוס ורחם עלינו, והורנו
ולמדנו מה נעשה עתה, מה נפעל עתה, אל מי נפנה לעזרה.
"הגידה לי שאהבה נפשי, איכה תרעה, איכה תרפיץ בצהרים".
הודיענו נא באיזה דרך נשומט לבקש מנהיג אמתית כזה, כי לעצם
שפלותנו וחלישותנו עתה, וכלנו אין פנינו יפות כלל, אין מי

שְׂיֹכֵל לְעֹז אוֹתָנוּ כִּי אִם רַבִּי וּמְנַהִיג אֲמַתִּי שְׂיִהְיֶה בְּאֵמֶת
 בְּבַחֲנֵית מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׂיֹכֵל לְהַאֲדִיר גַּם בְּנוּ הַדַּעַת
 הַקְּדוּשׁ שְׁנוֹפָה עַל־יְדֵיֶיהָ לָבוֹא אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי, לְדַעַת
 וּלְהַכִּיר אוֹתָךְ תַּתְּבַרְךָ לְנֹצֵחַ, עַל־יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁר
 כָּלָם נִבְרָאוּ רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה, כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה הָאָדָם לְהַכִּיר אוֹתָךְ עַל
 יָדָם, שְׂוִיָה עַקֵּר הַתְּכֵלִית שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה בְּכֻלָּל וּבְפֶרֶט, וְאִיךְ זֹכִינָן
 לְמַצֵּא מְנַהִיג כְּזֶה, אִיָּה אֶפְסוֹא הוּא, אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, אִיָּה הַעֲצָה
 וְהַתְּחַבּוּלָה שְׁנוֹפָה לְמַצְאוֹ, כִּי אִם אֲמַנָּם גַּם עִתָּה נִמְצָאִים צְדִיקִים
 וּמְנַהֲיֵי יִשְׂרָאֵל, יְהוּה עֲלֵיהֶם יְחִיו, וַיֶּאֱרִיךְ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם, אֲבָל
 הֲלֹא כָּל הַמְּפֹרָסִים כָּלָם יוֹדוּ בְּעֶצְמָן וְלֹא יְבוֹשׁוּ, שְׂאִין לָהֶם זֶה
 הַכֹּחַ שֶׁהוֹצֵרֵנוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁהוּא הַכֹּחַ שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנוּ, לְהַאֲדִיר בְּנוּ
 הַדַּעַת הַזֶּה, שְׂיִשְׁיֹג כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
 מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁר לְכַךְ נּוֹצְרֵנוּ, וְעִתָּה מַה נַּעֲשֶׂה וּמַה
 נַּפְעֵל, מִי יָקוּם בְּעֵדְנוּ. אוֹי "מִי יָקוּם יַעֲקֹב, כִּי קָמָן הוּא":

מְרִיָּה דְעֵלְמָא כְּלָא, מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, אֲשֶׁר
 "נְחִיתָ כִּצְאוֹן עַמּוֹךְ בֵּיד מִשָּׁה וְאַהֲרִן", אִיָּה רַחֲמֵנוּתְךָ עַל
 יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁךְ עִתָּה, "עַל מִי נִמְשַׁתְּ מַעֲט הַצִּיּוֹן" הַזֶּה, עַל מִי
 עֹבֶת אוֹתָנוּ, חֲלוּשֵׁי כַח כְּאֵלֶּה, פְּחוּתֵי עֶרְךָ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, רָאֵה
 עֲמִידַתְנוּ דְלִים וְרָקִים, אֲשֶׁר הִשְׁחָרוּ פְּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאוֹתֵינוּ, וְנִכְפַּפָּה
 קוֹמַתְנוּ מִפְּנֵי עוֹנוֹתֵינוּ. אֵל מִי נָנוּם לְעֹזְרָה. "הַמָּאִם מְאִסְתָּ אֶת
 יְהוּדָה, אִם בְּצִיּוֹן גַּעְלָה נִפְשֶׁךָ. מִדּוּעַ הִפְתִּינוּ וְאִין לָנוּ מְרַפָּא, קְנוֹה
 לְשְׁלוֹם וְאִין מְטוֹב, וְלַעֲת מְרַפָּא וְהִנֵּה בְּעִתָּה". הַאִם הַפְּקַרְתָּ אֶת
 עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה, הֲלֹא כָּבֵר הִבְטַחְתָּנוּ שְׂאֶפְלוּ בְּתַקְּףָהּ יְרִידַתְנוּ

בְּעֵמֶק הַגְּלוּת הָזֶה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, לֹא תִעֲזֹבְנוּ וְלֹא תִמְאַסְנוּ לְעוֹלָם, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "וַיֹּאֶף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאַרְצָן אוֹיְבֵיהֶם, לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלּוֹתֶם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם", וּכְתִיב: "וְלֹא דִבֶּר יְהוָה לְמַחֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם", וּכְתִיב: "כִּי לֹא יִפֹּשׂ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעָבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם לֹו לְעַם", וּכְתִיב: "כִּי לֹא יִפֹּשׂ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב". וְכַהֲנָה וְכַהֲנָה עוֹד הַבְּטָחוֹת הַרְבֵּה אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְעִזְרוֹנוּ וְלִהְיוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל דוֹר וָדוֹר. וְעַתָּה עַתָּה אֵיךְ רַחֲמֵנוּתְךָ, אֵיךְ נִפְלְאוֹתֶיךָ, וְלָמָּה "תִּהְיֶה עֲדַת יְהוָה כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה". חוּם וְחִמּוֹל עֲלֵינוּ חוּם וְרַחֵם עֲלֵינוּ, וְזַבְנוּ וְעִזְרוּנוּ לְהַתְּפַלֵּל וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה הַרְבֵּה, לְצַעֵק וְלִזְעֵק זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה, וְלִכְבוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם עַל זֶה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, עַד שִׁתְּחַנְנוּ וְתַעֲנֵנוּ וְתַחֲמַל עֲלֵינוּ, וְתַתֵּן לָנוּ רוּעָה יִשְׂרָאֵל, מְנַהִיג אֲמַתִּי, מְנַהִיג רַחֲמוֹן, כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, רוּעָה נְאֻמָּן, שְׂיוֹכֵל לְעַסֵּק בְּתַקוּנֵינוּ לְהַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וַיֵּאִיר גַּם בָּנוּ הַשְּׁגִת דַּעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה, וַיִּפְקַח עֵינֵי דַעְתָּנוּ בַּקְּדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, שְׁנוּפָה גַּם אֲנַחְנוּ לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית הָאֲמַתִּי מִכָּל הַבְּרוּאִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִהְפִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וְלִהְתַּקְרֵב אֵלֶיךָ וְלִהְתַּדַּבֵּק בְּךָ לְנִצְחָ:

וְתִעֲזְרוּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְקַבֵּל שְׁבָתוֹת כְּרֹאוֹי, בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּהַ גְדוֹלָה וּבְדַבְּקוֹת נִפְלְאָ בְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנוּפָה עַל־יְדֵי־זֶה לְדַעַת וְלִהְשִׁיג תְּכֵלִית מַעֲשֵׂי שָׁמַיִם וְאַרְצָן גַּם בְּזֶה הָעוֹלָם, לְדַעַת וְלִהְפִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת עַל־יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, בְּרִצוֹנְךָ וּכְרִצוֹן

יִרְאִיךָ הָאֱמִתִּים, עֲדֵי נִזְכָּה לְיוֹם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי
 הַעוֹלָמִים. מֵלֹא רַחֲמִים, יְהוָה, פָּקַח עֵינֵינוּ וְנִרְאָה וְנִבְיֵן וְנִשְׁפִּיל
 הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, אִיךְ לְהִתְנַהֵג עִתָּה, בְּאִפְנֵי שְׁנוֹכָה לְבִקֵּשׁ וְלִמְצֹא
 מְנַהֵיג אֱמֶתִי כְּזֶה שִׁיבִיאֵנוּ בְּחַיֵּינוּ לְתַכְלִית הָאֱמֶתִי, כִּי אֵין לָנוּ עַל
 מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עֲלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, "אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה
 יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ. עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה, יְתוֹם אֶתָּה הַיִּיתָ
 עוֹזֵר." כִּי אֶתָּה לְבַד יוֹדַע צְפוֹן לְבִנּוּ, וְאִיךְ לְעוֹרְנוּ עִתָּה בְּכָל
 הַעֲנִינִים, וּבִכְרַט בְּעֵנֵינוּ זֶה אֲשֶׁר בּוֹ תִּלְוֵי הַכֹּל, שְׁנוֹכָה לְמִצֵּא
 הַמְּנַהֵיג הָאֱמֶתִי שֶׁהוּא בְּבַחֲנֵית מִשָּׁה רַבֵּנוּ, שִׁיּוּכַל לְהִבְיֵאֵנוּ
 לְתַכְלִית הָאֱמֶתִי וְהַנְּצַחֵי מִהֲרָה בְּחַיֵּינוּ, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ,
 כִּי אָנוּ מִשְׁלִיכִים כָּל יְהִבְנוּ עֲלֶיךָ. "וְאֲנִי תַמִּיד אֵיחָל, עַד יִשְׁקִיף
 וִירָא יְהוָה מִשְׁמַיִם", וְיִשׁוּב אֵלֵינוּ וִירַחֲמֵנוּ, וּכְאֵב אֶת בֶּן יִרְצֵנוּ,
 וְיַחְזִיר לָנוּ הַעֲמָרָה לְיִשְׁנָה, וְיִתֵּן לָנוּ רוּעָה בְּלִבָּבוּ, וְיִקִּים מִהֲרָה
 מִקְרָא שְׁפֹתָיו: "וְנִתְּתִי לָכֶם רוּעִים כְּלִבֵּי וְרַעוּ אֶתְכֶם דַּעָה
 וְהַשְׁבִּיל", וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ,
 וְיִקִּים מִהֲרָה: "וְהַקְּמֵתִי עֲלֵיהֶם רַעָה אֶחָד וְרַעָה אֶתְהֵן אֶת עֲבָדֵי
 דָוִד הוּא יְרַעָה אוֹתָם וְהוּא יִהְיֶה לָהֶן לְרַעָה, וְאֲנִי יְהוָה אֱהִיָּה
 לָהֶם יֵאלֹהִים וְעַבְדֵי דָוִד נְשִׂיא בְּתוֹכְכֶם, אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי". וְנֹאמֵר:
 "וְלֹא יִמָּאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי
 אוֹתָם מִכָּל מוֹשְׁכֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָּהֶם וּמִהֲרַתִּי אוֹתָם וְהָיוּ לִי
 לְעַם וְאֲנִי אֱהִיָּה לָהֶם לֵאלֹהִים. וְעַבְדֵי דָוִד מִלֶּךְ עֲלֵיהֶם וְרַעָה אֶחָד
 יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחֻקוֹתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם. יְהוָה
 יֵאלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּנֶיךָ וְנִשְׁעָה":

לה: אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם, מְחִיָּה מְתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים, וְכֵן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַחֲתֵי הַמֵּתִים,
 וְעֲזֹרֵנִי מֵעַתָּה שְׂאוּכָה שִׁיְהִיָּה נְחִיָּה שְׁפָלוּתִי הָאֲמִתִּית הַמְשֻׁרֶשׁ בִּי
 בְּכָל יֶאֱכָר וְאֶבְר, שֶׁהוּא שְׁפָלוּת וְעֲנוּה אֲמִתִּית שֶׁל מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַמְשֻׁרֶשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יֶאֱכָר וְאֶבְר,
 שְׂזוּאֵת הַשְּׁפָלוּת וְהָעֲנוּה הוּא עֶקֶר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים, חַיִּים הַנְּצַחִיִּים
 שֶׁל עוֹלָם הַבָּא. אֲבָל עַתָּה בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, הַשְּׁפָלוּת הַזֹּאת הוּא
 בְּבַחֲנֵית מִיתָה אֲצִלִּי, וְאִינִי זוֹכֵה לְהַרְגִּישׁ זֹאת הַשְּׁפָלוּת הָאֲמִתִּית
 וּמַחֲמַת זֶה אֲנִי רְחוּק מִמְּךָ כְּמוֹ שְׂאֲנִי רְחוּק:

וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיתְנַהֵג הָעוֹלָם תְּמִיד עָלַי יְדֵי הַמְּנַהֵיג
 הָאֲמִתִּית, הָרְאוּי לְהִיּוֹת מְנַהֵיג לְכָל יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה קְדוֹשׁ
 בְּקִדְשֵׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה וְהַפְּרִישוּת, בְּבַחֲנֵית קְדוּשֵׁת
 וּפְרִישוּת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, עַד שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִהַמְתַּקְרָבִים אֵלָי, קְדוּשָׁתוֹ
 וּפְרִישוּתוֹ הָעֲצוּמָה, שְׁנוּכָה גַם אֲנַחְנוּ לְקְדוּשֵׁת הַבְּרִית בְּאֲמִתִּית,
 וּלְפָרֵשׁ מִתְּאוּה הַזֹּאת בְּקְדוּשָׁה וּבְמַהֲרָה גְדוּלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
 בְּאֲמִתִּית:

מָלֵא רַחֲמִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, "עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נְסִים
 וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא לְחַיִּים, וְהַחְזִירֵנוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּנְכַנּוּ לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים
 הַקְּדוֹשִׁים בְּקְדוּשֵׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה עַל
 יָדָם שִׁימְשֹׁךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קְדוּשֵׁת וּפְרִישוּת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
 שֶׁהַמְשֻׁךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְעַל־יְדִידוֹה נּוֹכָה

לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ, שְׁנוֹבָה לְקַבֵּל עֲלֵינוּ מֵעַתָּה
 בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ, לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה, וְנוֹכַח לַחֲגוּת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וּלְיָלֵלָה, וְתֹאִיר
 עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, עַד שְׁנוֹבָה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁינִי אֵמַתִּים בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבִכְרַמְט בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים מְזוּכָּיִם, בְּאִפְנֵי שְׂיִהְיוּ
 לִי תִקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי, וְאַזְכֶּה עַל־יְדֵי חֲדוּשֵׁי וּבְאוּרֵי
 הַתּוֹרָה שְׂיִמְשְׁךָ עָלַי יְרָאָה גְּדוֹלָה וּבּוֹשָׁה גּוֹרָאָה מִפְּנֶיךָ, וְתִהְיֶה
 יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵי, זֶה הַבּוֹשָׁה, לְכַלְתִּי אַחֲמָא עוֹד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵמַתִּים שְׁנוֹבָה לְחַיִּים
 נְצַחִיִּים, שְׂיִהְיֶה נַחְיָה אֲצִלְנוּ הַשְּׁפָלוֹת שֶׁל מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם הַמְּלַבֵּשׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר, כִּי
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַתָּה הַשְּׁפָלוֹת וְהַעֲנוּה הַזֹּאת נַעֲלָם וְנִסְתָּר
 אֲצִלְנוּ בְּכַחֲנִית מִיָּתֶךָ, וְעַל כֵּן אֵין אָנוּ זֹכָיִם לַעֲנוּה אֵמַתִּית
 לְהַרְגִישׁ שְׁפָלוֹתֵנוּ בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ כְּרֵאוּי. זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְחַיִּים אֵמַתִּים חַיִּים נְצַחִיִּים, שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ גַם עַתָּה בְּחִינַת
 תַּחֲנִית הַמְּתִים, שְׂיִהְיֶה נַחְיָה, וַיְקוּם בְּתַחֲיָה הַעֲנוּה וְהַשְּׁפָלוֹת שֶׁל
 מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, הַמְּלַבֵּשׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר:

אֲדוּן יְחִיד הַעֲנוּ בְּאֵמַת, זַכְּנוּ לַעֲנוּה אֵמַתִּית כְּרֵצוֹנְךָ הַטּוֹב,
 שְׁנוֹבָה לַעֲנוּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁעֲנוּה פּוֹאֵת הִיא בְּחִינַת
 חַיִּי עוֹלָם הַבּא, בְּחִינַת תַּחֲנִית הַמְּתִים, בְּחִינַת חַיִּים אֵמַתִּים
 וְנְצַחִיִּים שֶׁל כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר, בְּחִינַת בְּטוֹל בְּאֵמַת אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ
 הוּא, עַד שְׁנוֹבָה לְטַעַם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחִינַת חַיִּי עוֹלָם הַבּא,
 בְּחִינַת עֲנָג שִׁבְת בְּאֵמַת, "לֹא אִמּוֹת כִּי אַחֲיָה וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה":

רבונו של עולם, לעצם גשמיותי ורב עונותי ופשעי העצומים, אין מלה בלשוני לסדר תפלה לפניך על זה לזכות לעונה אמתית, כי עונה גדולה מכלם, ובעונותי הרבים איני יודע שום דרך מדרכי העונה האמתית, כי כבר גלית לנו שאין רצונך בעונה פסולה, ואין רצונך שיהיה האדם נבזה וחלש בדתו בדרכי עבודתו מפל שפן שאסור להיות בעצבות ומרה שחורה חס־ושלום, רק אדרבא כל אחד צריך להחיות את עצמו, ולשמח את עצמו, ולחזק את עצמו בכל פעם בכל מיני התחזקות לבלי לפל בדתו כלל, כדי שלא ליאש את עצמו חס־ושלום, ועל פי רב צריכין להתחזק את עצמו בנגד כל העולם כלו, לכל יוכל למנע אותו שום מונע ומעכב. ועתה איך יזכה נבער מדעת כמוני, להפיק דרכי העונה באמת, כי שניהם היו בעוכרי, הן מדת הגאונה וגסות הרוח הן עונה פסולה, כי שניהם מזיקים הרבה, ואיך זוכין להנצל משני דרכים הרעים הפגומים האלה, ולזכות לעונה אמתית, לעונה של משה רבנו ושל כל הצדיקים הגדולים האמתיים, שעונה הזאת היא חיים נצחיים של עולם הבא, בחינת תחית המתים:

על כן חמל עלי ועל כל ישראל בחמלתך הגדולה, ועשה מה שתעשה בחסדיך הרבים, באפן שנופה לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנופה להתקרב לצדיקים אמתיים, ולראות עצמנו עמהם פנים אל פנים ולהכלל בקדשתם הנוראה, ויהיה נמשך עלינו קדשתם ופרישתם, עד שנופה להיות קדושים וטהורים בקדשת הברית כמותם, ונופה לקבל מהם התנוצצות

המחין בקדשה גדולה, ויהיה מחנו ושכלנו הולך וגדול בתורתך ובעבודתך ובהשגת אלהותך באמת, ונזכה לקבל מהם חדושי ובאורי התורה, ותעזרנו ותושיענו שנזכה גם אנחנו לחדש חדושים ובאורים אמתיים בתורתך הקדושה, ועלידי זה נזכה לבושה ויראה גדולה מפניך, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, עד שיהיה נחיה אצלנו השפלות והענוה של משה רבנו המלביש בכל אחד ואחד, בכל אבר ואבר. ונזכה גם בעולם הזה למעם מעם שבת קדש, שהוא בחינת חיי עולם הבא, חיים אמתיים חיים נצחיים, כמו שכתוב: טועמיה חיים זכו, אשר חיים כאלה אי אפשר לקבל בשום גוף ובשום ישות, כי אם בשזוכין לבוא לתכלית הענוה באמת להיות כאן וכאפס:

לו: אתה יצרת עולמך מקדם בשביל ישראל עמך אשר בהם בחרת, וברחמך הרבים זכית אותנו ונתת לנו את תורתך הקדושה עלידי משה נביאך נאמן ביתך, לחיותנו פהיום הזה, למען נזכה על ידה ליום שכלו טוב וכלו ארץ, ובחסדיך העצומים הוספת לנו חסדים וטובות נפלאות ונוראות עלידי כל הצדיקים שבכל דור ודור, אשר כלם עשו אננים לתורה, משמרת למשמרת. כמה מעלות טובות למקום עלינו, עד אשר זכינו גם זכינו לחסדים רבים ורחמים גדולים, "חסדי דוד הנאמנים", אשר הוספת לנו חסד וטוב, ותגדל חסדך אשר עשית עמנו להחיות את נפשנו, ושלחת לנו מושיע ורב, "משיח אלהי יעקב ונגעים ומירות ישראל", הוא דוד מלך ישראל החי וקיים, אשר כתב לנו ספר תהלים הקדוש והנורא, חמשה ספרים בנגד חמשה חמשי

תורה. מה רב טובך אשר עשית עמנו, מה נָשִׁיב ליהוה כל תגמולוהי עלינו. וברחמיך הרבים גלית לנו, אשר על ידי אמירת תהלים זוכין לתשובה, כי חפץ חסד אתה, ורוצה אתה בתשובתם של רשעים ואין אתה חפץ במיתתם, על פן הקדמת תרופה למפותינו, וחוננת אותנו בספר תהלים הקדוש הזה, הפותח לנו כל שערי רחמים, כל שערי התשובה, שהם חמשים שערי תשובה כנגד חמשים שערי בינה:

רבונו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, חושב מחשבות לכל ידח מפקד נדח, אתה יודע תקף מרירות הגלות האחרון הזה, להיכן נפלנו וירדנו בעוונותינו הרבים, אשר ירדתנו עמקה יותר ממ"ט שערי טמאה, ובעוונותינו הרבים נאמר עלינו על עת צרה הזאת: "ותרד פלאים אין מנחם לה", כי "טבענו בין מצולה ואין מעמד, באנו במעמקי מים ושבילת שטפתנו". "הביט ימין וראה ואין לי מכיר, אבד מגוס מפני אין דורש לנפשי". חזרתי על כל הצדדים וישועה רחקה מפני, ומה אמר ועוונותי עשו לי מה שעשו. "לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי". כי חסדך גדול עלינו והצלת נפשנו משאול תחתיה. פי האף אמנם זה הגלות האחרון הכביר, כי נפלנו וירדנו למקום שירדנו יותר ויותר מגלות מצרים, אבל זאת נחמתנו בענינו, כי אמרתך חיתנו, כי כבר הקדמת תרופה למפותינו, כי כבר נתת לנו תורתך הקדושה עלידי משה נביאך, אשר בגלות מצרים לא זכינו לזה עדין, ויצאנו משם קדם קבלת התורה פעבדא דברח מרבנויה, שזה גרם לנו מה שגרם לנו, אבל עתה כבר הפלאת

חֲסִדְךָ עִמָּנוּ, וְנִתַּתְּ לָנוּ כִּכָּר תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ
 נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וּכְכַר זְכִינוּ שְׁהִיָּה לָנוּ כְּמוֹה וּכְמוֹה צְדִיקִים גְּדוֹלִים
 וְנוֹרָאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְגַם זְכִינוּ לְסִפְר תְּהִלִּים הַקְּדוֹשׁ עַל־יְדֵי
 דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל הָאֱמֶת אֲנִי מוֹדֶה וּמְתוּדֶה לְפָנֶיךָ, יְהוָה
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי אֶף־עַל־פִּי כֵן עֲדוֹן אֲנִי מִבְּחוּץ לְגִמְרֵי,
 וְעֲדוֹן לֹא יֵצֵאתִי מִן הַחַל אֶל הַקֶּדֶשׁ כָּלֵל, יוֹם יוֹם אִמַּר מַה יְהִי
 בְּסוֹפִי, "קוּה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב, לַעַת מִרְפָּא וְהִנֵּה בַעֲתָה", כְּלוּ כָל
 הַקְּצִיִּים שְׁהִיִּיתִי מִצָּפֶה לְהִוָּשַׁע בָּהֶם וְעֲדוֹן לֹא נוֹשָׁעֵתִי, וְלֹא דִי לִי
 בְּזוֹה, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי חֲמָא עַל פִּשְׁעֵי, פִּשְׁעִים עַל פִּשְׁעִים
 גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים. אוֹי וְאֲבוֹי, לֹא יִדְעָתִי נִפְשֵׁי אִיד אֲנִי חֵי בְּעוֹלָם
 בְּמִרְרוֹת דְּמִרְרוֹת כְּזוֹה, בְּפִזּוֹר הַנֶּפֶשׁ מִר מִמּוֹת כְּזוֹה, בְּנִפְלוֹת
 וְהַשְּׁלֵכוֹת וּזְרִיקוֹת בְּאֵלֶה, אֲשֶׁר בְּכָל עֵת אֲנִי עוֹלָה שְׁמַיִם וְיוֹרֵד
 תְּהוֹמוֹת עִמְקוֹת, וְהַשְּׁלֵכְתִי עֲצָמֵי מִשְׁמַיִם לְאָרֶץ מִתַּחַת אֲלָפִים
 וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים בְּלִי מִסְפָּר, וּמְקַלְעִים אֶת נִפְשֵׁי כְּמוֹ בְּתוֹךְ כַּף
 הַקַּלְעֵ, עַד אֲשֶׁר אֶפְסוּ הַדְּבוּרִים וְהַצְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת לְסִפְר מְצוּקוֹתֵי
 וּמִרְרוֹתֵי, אוֹי וְאֲבוֹי, כִּי נִכְסַפְתִּי עַל כָּל פְּנִיִם, לְקַרֵּר מִר רוּחִי
 וּלְפָרֵשׁ שִׁיחַתִּי, וְגַם זֶה קָשָׁה וּכְבֵד עָלַי, יְדֵי כְּבֹדָה עַל אֲנַחְתִּי, כִּי
 לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיוֹת לְכַאֵר בָּהֶם עַד הֵיכָן מְגִיעִים
 הַפְּגָמִים שְׁלָנוּ שֶׁל יוֹם אַחֵר, וְאֶפְלוּ שֶׁל שְׁעָה אַחַת:

לש: "וְאֶתְחַנֵּן אֶל יְהוָה בְּעַת הַהִיא לֵאמֹר. אֲדַנִּי אֱלֹהִים, אֶתְּהַ
 הַחֲלַת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלְךָ וְאֶת יְדְךָ
 הַחֲזָקָה, אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ
 וּכְגִבּוֹרְתֶיךָ. אַעֲבֹרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר

הִירְדֵן, הָהָר הַטוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹן". רבונו של עולם מלא רחמים, חונן את מי שאינו ראוי לחון, מרחם את מי שאינו ראוי לרחם, עושה חסד חנם בכל דור ודור, וכבר עשית חסדים רבים בכלליות ובפרטיות בכל דור ודור, עד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך, וגם עמי השפיל והנבזה גמלת חסדים וטובות רבות בלי שעור וערך ומספר, ואלו פי מלא שירה כים ולשוני רנה כהמון גלוי וכו', לא אספיק כל ימי להודות לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש את שמך, להודות ולהלל ולספר אחת מני אלה אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות וחסדים רבים ועצומים חסדי חנם אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה. מה אמר ומה אדבר, "במה אקדם יהוה אבך לאלהי מרום", ומאיזה אוצר מתנת חנם אשר גמלת עמי אתחיל לדבר תחלה, כי כל חסד וחסד אשר עשית עמי החוטא והפגום, הוא אוצר מלא מתנות חנם, אשר בחסדיך הרבים חזקתני בתשוקת אמונתך, וזכיתני להיות בכלל ישראל עבדיך אשר בהם בחרת, ועזרתני בכל עת לחטף מזה העולם העובר כמה וכמה נקודות טובות, אשר זכיתני ברחמיך בכל יום ובכל עת לעסוק מעט בתורה ותפלה, ולקיים כמה מצות, ולפרוש ולבדל מ כמה עברות, והיית בעזרי לבלי לילך בעצת רשעים, ולבלי לעמוד בדרך חטאים, ולבלי לישב במושב לצים, והכנסת בי בכל עת להשתוק ולכסף ולהתגעגע אליך, ולהתחבר ליראיך ותמימיך. מה רב טובך אשר עשית עמי בתוך כלליות ישראל עמך, אשר נתת לנו מתנות טובות פאולה, מתנות יקרות פאולה, שהיו גנוזים

בבית גנויך מעולם, עד שבא מושיע ורב, נאמן ביתך משה רבנו
עליו השלום, והביא לנו תמדה גנוזה שעשועים יום יום, אשר אין
ערך אליה, וכל חפצים לא ישוו בה. רבות עשית אתה יהוה
אלהי עם כלליות ישראל, ועם כל אחד ואחד בפרטיות בכל יום
ויום, "נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערך אליך, אנגידה
ואדברה עצמו מספר". ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך
מלכנו תמיד לעולם ועד, נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו
המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נפיד שבכל יום
עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים,
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך פי מעולם
קוינו לך:

מא: ורבן באתי לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני
ותושיעני בזכות וכח דרך התשובה שהמשיכו משה
רבנו עליו השלום וכל הצדיקים אמתיים בעולם, שאזכה גם אנכי
מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, כי אתה
יודע נפלאות הדרכים של תשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו
את עצמן וקשרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפלו עם
פחות כמוני בכל מקום שאני שם, ועדן הם מקשרים עצמם עמי
במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי
ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקדשה באמת, ולהעלות אותי מעלה
מעלה. רחם עלי וזכני להתקשר לצדיקים קדושים כאלו תמיד,
ויתגלה לי דרך הקדש דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם,
באופן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולקשר

וּלְדַבֵּק עֲצָמַי אֵלָיִךְ תָּמִיד בְּאַמַּת, בְּתַכְלִית הָעֲנָוָה וְהַפְּטוּל בְּאַמַּת.
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם בְּחִינַת יְרִידָה וְלֹא
 לְשׁוֹם בְּחִינַת עֲלִיָּה לְרַחֲקֵנִי חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִמֶּךָ, כִּי לְפַעְמַיִם נִתְרַחַק
 הָאָדָם חֶסֶד וְשְׁלוֹם עַל־יְדֵי הָעֲלִיָּה שְׂאֵתָה מַעְלָה אוֹתוֹ, דְּהֵינּוּ עַל־
 יְדֵי רַבּוּי הָעֵשֶׂר וְהַטּוֹב שְׂאֵתָה מִשְׁפִּיעַ לוֹ, אוֹ עַל־יְדֵי רַבּוּי הַדַּעַת
 בִּירֵיעַת רוֹמְמוֹתֶיךָ, כִּי רַבּוּי הָאוֹר מְכַהֵה עֵינָיו וּמְזִיק לוֹ חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם:

עַל־כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתַּגֵּן עָלַי בְּכַפְּךָ, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי
 וְתַגֵּן בְּעַדִּי שֶׁלֹּא יִזִּיק לִי שׁוֹם דְּבָר, וְלֹא אֶתְרַחַק מִמֶּךָ
 לְעוֹלָם, הֵן בְּבַחֲיַנַּת יְרִידָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם אֶפְלוּ בְּדִיּוֹמָא הַתַּחְתּוֹנָה,
 אֶפְלוּ בְּעֵשֶׂרָה כְּתָרִין דְּמִסְאַבוּתָא חֶסֶד וְשְׁלוֹם, גַּם שֵׁם אֹזְכָה
 לְמִצָּא אוֹתְךָ תָּמִיד, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "וּמְלֻכּוֹתָו בְּכַל מִשְׁלָה", וְהֵן
 בְּבַחֲיַנַּת עֲלִיָּה, כְּאִשֶּׁר תְּרַחַם עָלַי וְתַעֲלֵנִי מַעְלָה מַעְלָה, בְּכַל
 עֲלִיָּה וְעֲלִיָּה אֹזְכָה לְמִצָּא אוֹתְךָ תָּמִיד, וְאֶתְקַרַּב אֵלָיִךְ תָּמִיד בְּכַל
 הַבְּחִינּוֹת, בֵּין בְּטִיבוֹ, בֵּין בְּעִקּוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בֵּין בִּירִידָה, בֵּין
 בְּעֲלִיָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "אִם אֶסֶק שָׁמַיִם שֵׁם אֵתָה, וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל
 הַנֶּדֶךְ", בְּאַפֵּן שְׂאֹזְכָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם,
 וּבְכַפְּרֵט בְּהַדָּשׁ אֵלּוּל הַקְּדוּשׁ שֶׁהֵם יְמֵי רִצּוֹן, שְׁעָלָה מִשָּׁה לְקַבֵּל
 לִוְחוֹת אַחְרוֹנוֹת וּפְתַח דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה לִילָךְ בָּהּ. רַחֵם עָלַי מַעֲתָה
 שְׂאֹזְכָה לְהַכִּיֵּן אֶת עֲצָמַי מֵהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדֻשַׁת הַדָּשׁ אֵלּוּל
 הַקְּדוּשׁ, קְדֻשַׁת הַדְּרָךְ תִּשׁוּבָה שְׁהַמְשִׁיךְ מִשָּׁה רַבְּנוּ וְכַל
 הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם בְּדַרְכֵי נַפְלְאוֹתֵיהֶם הַנּוֹרְאוֹת, כִּי אֵין לִי
 שׁוֹם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל פִּי דְרָךְ זֶה שֶׁהוּא יְדוּעַ לָךְ וּלְצַדִּיקֶיךָ

הַגְּדוֹלִים הָאֱמִתִּיִּים לְבַד, וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם עֲשׂוּ עִמּוֹ, "וְאֲנִי תָמִיד
אֵיחָל, עַד יִשְׁקֹף וַיֵּרָא יְהוָה מִשָּׁמַיִם":

נא: "תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבַר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם
וָעַד. יִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תַּפְאֲרָתְךָ. חֲסְדֵי
יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי". רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזַכְּנֵי לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה
תָּמִיד, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבַי שׁוֹם כְּפִירָה וְסַפֵּק וּבִלְבוּל בְּאֱמוּנָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה, וְאֵהִיָּה רְגִיל תָּמִיד לֹאמַר הָאֱמוּנָה בְּפִי בְּפִרוּשׁ, לְדַבֵּר
בְּכָל עֵת בְּפֹה מֵלֵא שְׂאֲנִי מֵאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵתָה הוּא
יְחִיד קְדָמוֹן בְּלֵי רֵאשִׁית בְּלֵי תְכָלִית, וּבְרִצּוֹנְךָ בְּרֵאת עוֹלָמְךָ יֵשׁ
מֵאִזִּי הַמַּחְלֹט אַחַר הַעֲדַר הַגְּמוּרָה, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּמְנַהִיג
וּמְשַׁנֵּיחַ בְּעוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ, וְאַתָּה עֲתִיד לְחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמְךָ, וְאַתָּה
נִתַּתְּ לָנוּ תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכֶתֶב וּבְעַל פֶּה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ
נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וְעַל יְדוֹ בְּחֶרֶת בָּנוּ מִכָּל הָאֲמוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְנִתַּתְּ לָנוּ נְבִיאִים וְצִדִּיקִים אֱמִתִּיִּים וְתַנָּאִים וְאַמּוֹרָאִים וְכָל חַכְמֵי
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים הָאֱמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְחַזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ בְּאֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד,
כִּי אַתָּה יַדְעֵת שֶׁכָּל חַיּוֹתָנוּ וּמְגַמְתָּנוּ הוּא רַק הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
שֶׁהִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה",
וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וְצִדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה", וְהוּא יְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה", וּבְפֶרֶט אֲנֹכִי הַפְּגוּם אֲשֶׁר
בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים קִלְקַלְתִּי כְּמוֹ שֶׁקִּלְקַלְתִּי, וְכָל חַיּוֹתִי וְתַקּוּתִי הוּא
רַק הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה:

* יא על-פּן חוּם וְחִמּוּל נָא עֲלֵינוּ וְחַנּוּנוּ מֵאַתָּה חֲכֵמָה בִּינָה וְדַעַת, וְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ הַתְּנוּצָצוֹת אִמְתֵּי מְקֻדָּשֵׁת הַדַּעַת שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר הוּא פְּלִלְיוֹת נְקוּדַת הַדַּעַת שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר בּוֹ: וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים. עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְמִצָּא אֱלֻקוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ תְּקוּף הָעֶרְפֶּל וְהַחֲשֻׁכוֹת וְהַמְּנִיעוֹת, וּבִזְכוּת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וּבִזְכוּת כָּל הַצְּדִיקֵי אִמְתָּ שֶׁהֵם גַּם בֵּין בְּבַחֲיֵינָת מֹשֶׁה, נִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ דִּיקָא מִתוֹךְ תְּקוּף הַתְּגַבְרוֹת הַמְּנִיעוֹת, וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם בְּבִטּוּל גָּמוּר, כִּי אַתָּה אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשַׁפֵּט חֶסֶד יְהוּה מְלֵאָה הָאָרֶץ. וְנֹאמַר אַתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּעֵקֶב אַתָּה עֲשִׂיתִי. עַל כֵּן קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּצְדָקָה וּבְמִתְנַת חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד, וְתֵן לָנוּ כַּח לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת הַבָּאִים מִבְּחֵינָת הַדִּין וְהַמְּשַׁפֵּט, עַד שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּסְכִּים גַּם מִדַּת הַדִּין עַל הַתְּקַרְבוֹתֵינוּ אֵלֶיךָ, וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל כָּל הַדִּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יִמְנַעֵנוּ עוֹד שׁוּם מוֹנֵעַ מִלֵּהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאִמְתָּ וּצְדָקְנוּ בְּמִשְׁפָּט.

בְּרוּךְ אַתָּה, מִלְּךָ אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשַׁפֵּט:

לְפּוּרִים וְתַעֲנִית אֶסְתֵּר

י וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְקַיֵּם וּלְקַבֵּל אֶת יְמֵי הַפּוּרִים בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְנִזְכָּה שִׁימְשִׁיךְ קִדְשֵׁת הָאָרֶת פּוּרִים, קִדְשֵׁת מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר, עֲלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם

כָּל הַמְצִוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּפוּרִים בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה וּבְלֵב טוֹב
 וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה. וְתַתֵּן שִׂמְחָה בְּלִבֵּנוּ עַד שְׂתַתְּפִשֵּׁט הַשִּׂמְחָה
 בְּיַדֵּינוּ וּרְגֵלֵינוּ, וְנוֹפֵה אִזּוֹ לְהַמְחִיאת כַּף וְרִקְדִין דְּקִדְשָׁה בְּשִׂמְחָה
 גְּדוֹלָה לְשִׂמְךָ בְּאַמַּת:

קמג רַחֵם רַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַטֵּל אוֹתָם מֵעֲלֵינוּ מִהֲרָה, פִּי
 אֶתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין מַעְצוֹר לִיהוּה לְהוֹשִׁיעַ אֶפְלוֹ
 אַחַר גְּזֵר דִּין לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. וּכְשֵׁם שְׁחַמְלַת עֲלֵינוּ וְהוֹשַׁעַת אוֹתָנוּ
 בְּיַמֵּי מַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר וְהַפְּכַת מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאַבֵּל לְיוֹם טוֹב, כֵּן
 תַּחְמַל עֲלֵינוּ גַם בַּעַת הַמָּרָה הַזֹּאת, וּתְבַטֵּל הַצָּרָה וְהַגְּזֵרָה הַזֹּאת
 מֵעֲלֵינוּ, וְכָל הַצָּרוֹת וְהַגְּזֵרוֹת שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חַס־יְשׁוּלוֹם, כָּלֵם
 תַּעֲקֹרֵם וְתַשְׁבְּרֵם וְתְבַטְּלֵם בְּכַטּוֹל גְּמוּר, וְתַהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה,
 וְתַטֵּה (לֵב הַמַּלְכוּת שְׂרִי וְיִעֲצִיּו) לֵב הַקִּיסָר יְרוֹם הוֹדוֹ וְהַשְּׂרִים
 וְהִיְעֲצִים עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתִגְזֹר עֲלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת בְּגִשְׂמִיּוֹת
 וּבְרוּחַנִיּוֹת:

לז: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוּה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עוֹשֵׂה נִסִּים
 וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, הֲרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהִדֵּן אֶת דֵּינֵנוּ
 וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמַתָּנוּ, וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנִּפְרַע לָנוּ
 מִצָּרֵינוּ, שְׂתַרְחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעְזֹר לָנוּ בִּישׁוּעַתְךָ
 וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, שְׁנוֹפֵה לְקַבֵּל ו"לְקַיֵּם אֶת יַמֵּי הַפוּרִים
 הַקְּדוּשִׁים בּוֹמְנֵיהֶם" כְּרֵאוּי, שְׁנוֹפֵה לְקַיֵּם כָּל הַמְצִוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
 הַנּוֹהֲגוֹת בְּפוּרִים בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב,
 בְּגִילָה בְּרֵנָה בְּדִיצָה וְחֻדְוָה רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד, עִם כָּל פְּרִטֵיהֶם
 וְדִקְדוּקֵיהֶם וּכְוֹנֹתֵיהֶם וְתַרְי"ג מְצִוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּהֶם:

רבונו של עולם, כבר גלית אֶזְנֵינוּ, שְׁכַל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת
 שְׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר עָלִיהֶם נִקְבְּעוּ הַיָּמִים טוֹבִים
 הַקְּדוּשִׁים, בְּלֵם נַעֲשִׂים וְנִתְגַּלִּים וּמְאִירִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, בְּכָל
 אָדָם וּבְכָל זְמַן, וְאֲנִי צְרִיכִין לְהַמְשִׁיד קִדְשַׁת פּוּרִים וְקִדְשַׁת כָּל
 הַיָּמִים טוֹבִים, וְהָאֵרַת הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ אֲנִי, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
 בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל אָדָם וְאָדָם בְּפִרְטִיּוֹת. וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ,
 עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי וְחַנּוּנִי וְזַכְּנִי שְׂאוּפָה לְשִׂמְחַת פּוּרִים בְּשִׁלְמוֹת
 בְּאַמַּת, שְׂאוּפָה לְשִׂמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ בְּיַמֵּי הַפּוּרִים
 הַקְּדוּשִׁים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קֶזֶן, עַד שְׂאוּפָה עַל־
 יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַקְּדוּשָׁה שֶׁל פּוּרִים לְהַמְשִׁיד עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה הַנִּמְשָׁכֶת מֵהַפְּרָה אֲדָמָה שְׂמִטְהֶרֶת מִטְּמֵאֹת
 מֵת, אֲשֶׁר צְיִוִּית עָלֵינוּ לְעַסֵּק בְּקִרְיַאת הַפְּרָשָׁה הַזֹּאת שֶׁל פְּרָה
 אֲדָמָה אַחֵר פּוּרִים, וְגַלִּית לָנוּ שְׁעַל־יְדֵי פּוּרִים זֹכִין לְטְהָרַת הַפְּרָה
 אֲדָמָה, לְמַעַן נִזְכֶּה לְהִיּוֹת טְהוֹרִים לְקַבֵּל קִדְשַׁת הַקֶּרְבֵּן פֶּסַח
 בְּזִמְנוֹ:

רבונו של עולם, אתה יודע שבעצם ירידתנו ונפילתנו בעמק
 הגלות המר הזה, ועצם ורבויו צרות הנפש שעוברים על
 כל אחד מישראל ועלי בפרטיות, ועצם ורבויו המצולות ים
 השוטפים עלי, ורודפים אותי מאד מאד מכל הצדדים, ובצרה
 גדולה אני מאד מאד בלי שעור וערך, ואיני יודע שום פתח תקוה
 לתקן ולהנצל מכל זה, הן על כל אלה אני צריך עתה נסים נפלאים
 וישועות גדולות ונוראות, באשר עשית עם כלל ישראל לדורות

עולם נפים ונפלאים ונוראים אשר לא היו כמותם, בימי מרדכי ואסתר כשעמד עליהם הזמן הרשע ימח שמו וזכרו וכו', אשר גם זה של פורים גדול מכל הנסים שעשית עמנו מעולם, באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים וזרונם לברכה, וכל המועדים יהיו במלים וימי הפורים לא נבמלים, ובתחלה היו כל ההתחלות מפסח, פי כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ועכשו וכו':

רבנו של עולם, מריה דעלמא בלא, אדון הנפלאות מצמיח ישועות, אתה יודע האמת, שכל הנסים והנפלאות שעשית עמנו ביציאת מצרים ובמלחמת עמלק, בימי משה ובימי מרדכי ואסתר, וכל הנסים ונפלאות שעשית עמנו בימי חנכה ובכל דור ודור, עקר הנס והישועה הוא ישועת הנפש, פי עקר הקנאה והשנאה של כל צרינו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הוא רק על אשר אנו מאמינים בך יהוה אלהינו, ומשתוקקים לילך בדרךך הקדושים ולקיים מצוותיך הנוראות, ולגלות ולפרסם אמתת אמונת אלהותך והשגחתך וממשלתך בעולם, אשר רק בשביל זה לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם, ועל פן עקר הנס והישועה מכל הצרות הוא מה שאתה מקנא קנאתך ואתה עושה נפים ונפלאות, כדי לקיים התורה והמצוות לכל יתבטלו מן העולם חסדו ושלום ברצון השונאים והכופרים ימח שמם, שכלם הם מסטרא דהמן ועמלק ימח שמו:

ועתה מה אמר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, אם אחרי כל הנסים והנפלאות האלה אני

בְּעֲצְמֵי רוּדֵף אֶת עֲצְמֵי יוֹתֵר מִכָּל הַשּׁוֹנְאִים, כִּי לֹא הִתְנַבְּרְתִּי נֶגֶד
 תְּאוּוֹתַי, אַף גַּם הַמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וְעִשִּׂיתִי מִה
 שְׁעִשִּׂיתִי, עַד אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עֲצְמֵי בְּיָדִים בְּצָרוֹת הָאֱלֹהִים צָרוֹת נִפְשִׁי,
 אֲשֶׁר הֵם קָשִׁים וּמְרִים מִכָּל הַצָּרוֹת כִּי אֵין צָרָה בְּצָרוֹת הַנֶּפֶשׁ, כִּי
 זֶהוּ הַרְחַמְנוֹת הַגָּדוֹל מִכָּל הַרְחַמְנוֹת לְהוֹצִיא נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל
 מֵעוֹנוֹת וּפְגָמִים:

רְבוֹנוּ דְעָלְמָא פְּלֵא, יְחִיד קְדָמוֹן, יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת, אַתָּה לְבַד
 יוֹדֵעַ לְהִיכֵן נוֹגְעִים דְּבְרֵי אֱלֹהִים, כִּי בְּאֵמֶת בְּעַר אֲנִי וְלֹא
 אֵדַע תִּקְוָה הַנֶּסֶם שֶׁל פּוּרִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחְנִיּוֹת, וּבִפְרָט אִיךָ לְזַכּוֹת
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תִּקְוָה הַנֶּסֶם וְהַיְשׁוּעָה הַזֹּאת, אֲבָל אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ
 הַכֹּל, וְאַתָּה מְרַמְזוֹ לִי מֵרְחוֹק לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל עֵת, בְּכַמְּהַ מִיְּנֵי
 הַתְּנוּצָצוֹת וּרְמוּזִים רַבִּים בְּלִי שְׁעוֹר, וְאֲנִי בְּעֵצֶם קְשׁוּיֹת עֲרַפִּי עֲדוּן
 לֹא שִׁבְתִּי מִטְּעוֹתַי, אֲבָל זֹאת נְחֻמְתִּי בְּעֵנֵי הַמֶּר, מִה שְׁעֲדוּן אֲנִי
 מִתְּעַקֵּשׁ עוֹד לְדַבֵּר דְּבוּרִים כְּאֵלֶּה לְפָנֶיךָ, וּלְצַפְצֵף אִמְרֹתַי מֵעָפָר
 אֵלֶיךָ, וּלְצַפּוֹת עֲדוּן לְרַחֲמֶיךָ וַיִּשְׁעֶתְךָ:

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ תִּקְוָה הַנֶּסֶם שֶׁהִיָּה אִזּוֹ בְּיָמֵי
 מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר, שְׁזָכּוּ לְנִצְחָה מִלְּחַמַּת הַמֶּן עִמְלָק, לְמַחֲזוֹת
 שְׂמֵם וְזִכְרָם מִן הָעוֹלָם, וְאִיךָ זָכוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל-יְדֵי זֶה הָאָרֶה
 נִפְלְאוֹה וַיִּשְׁעוּהָ נִרְאָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְאִיךָ עָתָה כָּל חַיּוֹתֵנוּ
 וְתַקּוּתֵנוּ לְצֵאת מַגְלוֹתֵנוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ הוּא רַק עַל-יְדֵי תִקְוָה הַנֶּסֶם
 הַזֶּה, כִּי אֲנִי עוֹמְדִים וּמְצַפִּים לַיִּשׁוּעָתְךָ, כְּאֲשֶׁר עֲזַרְתָּם אִזּוֹ לְהַכְנִיעַ
 וּלְשַׁבֵּר קְלַפַּת הַמֶּן עִמְלָק לְעַקֵּר וּלְכַבֵּל וּלְהַכְנִיעַ וְהַמְתּוֹ הַגָּדוֹלָה,
 וּלְגַלוֹת אֱמוּנַת הַשְּׁגָחַתְךָ בְּעוֹלָם, וּלְחַזֵּר וּלְקַיֵּם וּלְקַבֵּל מַחְדָּשׁ

קדשת תורתך הקדושה, כן תעמד בעזרתנו סלה בכל דור ודור, עד אשר תניצח המלחמה בשלמות למחות זכר עמלק לגמרי ולהעביר רוח הטמאה מן הארץ, ולהשיבנו אליך באמת ולהוציאנו מגלותנו המר מהרה. על כן באתי לפניך אדון הנפלאות, שתשים לבך לגדל צרות נפשנו ותביט בענינו ועמלנו, ואל תביט במעללינו, ותעשה עמנו נסים נפלאים ונוראים, נסים של פורים, באפן שתספב סבות לטובה, שנופה לשוב אליך פחיינו חיש קל מהרה, ולא נשוב עוד לכסלה:

רבוננו של עולם מחיה מתים, אלהים חיים ומלך עולם, רחם עלינו והחיינו וקימנו, וקדשנו וטהרנו מטמאת מת שהיא אבי אבות הטמאה, שהם הרהורי גאון, שהתגברו והתפשטו בעולם מאד, עד אשר "טבענו בין מצולה ואין מעמד, באנו במעמקי מים ושבילת שמפתנו". זכנו בכח קדשת מצות פורים שנופה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת וטהרת הפרה אדמה תמימה, לטהרנו באמת מטמאת מת בעולם הזה ובעולם הבא, ואזכה עלידידיה לקבל חג הפסח הקדוש, זמן חרותנו, בקדשה גדולה ובשמחה רבה ועצומה, ונופה ברחמיך לקים כל המצות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה. ותעזרנו ותושיענו ותשמרנו ברחמיך הרבים ממשוהו חמץ ושאור, שלא ימצא בגבולנו ובכרשותנו משוהו דמשוהו שאור וחמץ כל ימי הפסח, כי גלוי וידוע לפניך רבוננו דעלמא כלא, שאי אפשר לבשר ודם בעצמו להיות נוהר ממשוהו חמץ, אם לא על ידי ישועתך ורחמיך. רחם עלינו ברחמיך הרבים, גואל חזק, רחמן אמת,

וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִמּוֹשָׁהוּ חִמּוּץ כָּל יְמֵי הַפֶּסַח הַקְּדוֹשִׁים, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְצִאת מֵעַבְדוֹת לְחֵירוֹת מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה, מֵאִכֵּל לְיוֹם טוֹב מֵאֶפְלָה לְאוֹר גָּדוֹל. וְנוֹכַח לְסֹדֵר הַסֹּדֵר שֶׁל פֶּסַח בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גָּדוֹל וּבְהַתְּלַהֲבוֹת נִפְלָא וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, וְנוֹכַח שֶׁיִּבְאוּ עָלֵינוּ וְיֵאִירוּ בְּנוֹ בְּהֶאֱרָה נִפְלָאָה כָּל הַמּוֹחִין דְּגִדְלוֹת וְקִטְנוֹת הַמְּאִירִין בְּפֶסַח, בְּאוֹר גָּדוֹל וְנִפְלָא וְנוֹרָא:

מָלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְקִים הַמְּצוֹת שֶׁל פּוּרִים בְּקִדְשָׁה וּבְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה כָּל כָּךְ, עַד שֶׁנוֹכַח עַל־יְדִיזָה לְהִיּוֹת נִזְהָרִים בְּאִמַּת מִמּוֹשָׁהוּ חִמּוּץ בְּפֶסַח, וּלְקִים כָּל הַמְּצוֹת הַנוֹרָאוֹת שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה נוֹרָאָה וְעִצּוּמָה. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ, וְזָכְנוּ עִתָּה לַפְּעַל בְּקִשְׁתְּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו עַל פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְשׁוּב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מֵהֵרָה בְּאִמַּת, הוֹשִׁיעֵנו מִכּוֹחַ קִדְשֵׁת הַנֶּגֶם וְהַיְשׁוּעָה הַנִּפְלָאָה שֶׁל פּוּרִים, שֶׁנוֹכַח לְהִתְהַפֵּךְ מֵעִתָּה מֵרַע לְטוֹב, וְנוֹכַח לְצִאת מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֶפְלָה לְאוֹר גָּדוֹל:

וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְהַתְּעוֹנוֹת תַּעֲנִית אֶסְתֵּר קוֹדֶם פּוּרִים בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, וְלוֹמַר סְלִיחוֹת בְּכֹנֶנָה גְּדוֹלָה, וְלַעֲזֵק וְלוֹעֵק אֵלֶיךָ מְאֹד מְאֹד. וְתַפְתַּח אֶת לִבְכִי שְׂאֻזָּכָה לְהַרְגִּישׁ כְּאִב עוֹנוֹתֵי בְּאִמַּת בְּלִבִּי, וְעֵצֶם צָרַת נַפְשִׁי אֲשֶׁר אֵין לְשֹׁעַר, עַד שְׂאֻזָּכָה לְעֵזֵק וְעֵקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה פְּרָאוּי לִי לְעֵזֵק לְפִי רַבּוּי עוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמִים, וּפְגַמֵי הַגְּדוֹלִים וְהַרְבִּים מְאֹד, עַד אֲשֶׁר יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי בְּאִמַּת, וְתַמְהַר לְהוֹשִׁיעֵנִי וּלְגַאֲלֵנִי מִמּוֹנֵי בְּעִצּוּמֵי, וְתַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקְךָ אֵלֶיךָ וְאֵת מְצוֹתֶיךָ אֲשַׁמּוֹר בְּאִמַּת וּבְלִב שְׁלָם. אָבִי מַלְכִי,

יוצרי ובוראי ועושי, הורני הדרך איך להתחיל מבחינת קדשת פורים, כאשר רמות לנו על ידי חכמי הקדושים, עורני בדרך גם וישועה נפלאה ונוראה, בדרך חדוש נפלא ונורא, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ואזכה להתחיל מחדש התחלה שלמה ואמתית בכל לב ונפש בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת ממה להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה לשוב אליך באמת:

רבונו של עולם, "גדל העצה ורב העלייה", תקנני בעצה טובה מלפניך, והושיעני מהרה למען שמך, באפן שאזכה מעתה לתשובה שלמה באמת כל ימי חיי, ולא אסור מעתה מרצונך ימין ושמאל, ואזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי [תלמוד] תורתך באהבה, ולקיים כל המצוות וכל הדברים שבקדשה, ולעשות כל דבר ודבר במוערו ובזמנו, והכל אעשה יפה בעתו בקדשה ובטהרה גדולה, ותחזקני בשמחה וחדוה תמיד, ואזכה בכח הצדיקים האמתיים לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קלפת הזן עמלק ימח שמו, ולהמשיך עלי קדשת הים והישועה של פורים:

ותרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שגזבה לשמוח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה. ונזכה לקיים מצוות קריאת המגלה בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה, ונזכה להתבונן גדל עצם הים הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה. ונזכה לקיים מצוות "משלוח מנות איש לרעהו

ומתנות לאביונים" ומצות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה. ונוכה לקים מצות השכרות של פורים כאשר צוונו חכמינו וזכרונם לברכה, ותעורנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נוכח על ידי השכרות של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין דגמתה בכל ימות השנה:

ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמיתית באפן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתיתנו ושמחותינו בפורים הקדוש. ונוכה גם עתה בכל שנה ושנה להנם הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קלפת המן עמלק וזהמתו הגדולה ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזהמתו בקדשה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדשת מרדכי ואסתר, ונוכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כלה, לשמח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועל ידיה נוכח לקדשת וטהרת הפרה אדמה ולקדשת פסח באמת, ונוכה להיות בשמחה תמיד, ויקים בנו מקרא שפתוב: "כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך יהוה צורי וגואלי":

[קפר] וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, שְׁנוּכָה לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּיָמֵי הַפְּוֹרִים
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְחֲדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם
מִצְוֹת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה
וְעִצּוּמָה, וְנִזְכָּה לְהַתְּבוּנָה גְדֹלָה עִצָּם הַיָּם הַנִּפְלָא וְהַיְשׁוּעָה
הַנּוֹרָאָה וְהַעֲצוּמָה הַזֹּאת, וּלְפָרְסוּמֵי נֶפֶס בְּפָנָיו כָּל עַם וְעֵדָה.
וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת מְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ, וּמִתְּנוֹת לְאֲבוֹנִים,
וּמִצְוֹת סְעוּדַת פּוּרִים, בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה.
וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת הַשְּׂכָרוֹת שֶׁל פּוּרִים. וְתַעֲזָרְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ, שְׂלֵא
יִזִּיק לָנוּ הַשְּׂתִיָּה וְהַשְּׂכָרוֹת שֶׁל פּוּרִים כָּלֵל, לֹא בַּגּוֹף וְלֹא
בַּנַּפֶּשׁ, וְלֹא נִזִּיק שׁוֹם אָדָם וְלֹא שׁוֹם דְּבַר עַל־יְדֵי הַשְּׂכָרוֹת, רַק
נִזְכָּה עַל־יְדֵי הַשְּׂכָרוֹת שֶׁל פּוּרִים לְבֹא לְתוֹךְ שִׂמְחָה גְדוֹלָה
וְחֲדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה מְאֹד, לְתוֹךְ שִׂמְחָה שֶׁל פּוּרִים, אֲשֶׁר אִין
מֵאִיר הָאָרֶה נִפְלָאָה וְעִצּוּמָה, שֶׁהוּא הָאָרֶת הַצַּדִּיק אֲשֶׁר אִין
דְּנֻמָּתָהּ בְּכָל הַשָּׁנָה. וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת שִׂמְחָה בְּכָל לַב וּלְשִׂמְחָה גַם
אֲחֵרִים, לְשִׂמְחָה כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּשִׂמְחַת פּוּרִים, בְּחֲדוּה רַבָּה
וְעִצּוּמָה מְאֹד מְאֹד. נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּשִׂמְחָה אֱמִתִּיית,
בְּאִפְן שִׂיְהִיָּה לְךָ לְנַחַת וּלְרִצּוֹן, וְתִקְבַּל שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים
מִשְׂתִּיתְנוּ וּשְׂמִחוּתֵינוּ בְּפוּרִים הַקְּדוּשׁ. וְנִזְכָּה גַם עֵתָהּ בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה לְהַיָּם הַגְּדוֹל וְהַיְשׁוּעָה הַנִּפְלָאָה שֶׁל פּוּרִים, לְהַכְנִיעַ וּלְגַרֵּשׁ
וּלְעַקֵּר וּלְכַבֵּל מֵאֲתָנוּ קְלַפַּת הַמֶּן עִמְלֶךְ וְוַהֲמַתּוּ הַגְּדוֹלָה
וּלְמַחֹת שְׂמוֹ וְזַכְרוּ מִן הָעוֹלָם, וּלְטַהֵר עֲצָמֵנוּ מִזִּהְמַתּוּ בְּקִדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וּלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִדְשַׁת מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר בְּשִׂמְחָה
וּרְקוּדִין. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שִׂמְחַת פּוּרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה,

לְשִׁמְחַת תְּמִיד בְּךָ בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּה רַבָּה בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדִיזָה נִזְכָּה
 לְקִדְשֵׁת וְיַהֲרֵת הַפֶּרֶה אֲדָמָה וְלִקְדָשֵׁת פֶּסַח בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְיִקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "כִּי בּוֹ יִשְׂמַח
 לְבָנוּ כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ". יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי
 לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

[קפה] רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, עוֹשֶׂה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת
 בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, הֶרֶב אֶת רִיבֵנוּ וְהִדֵּן אֶת דֵּינֵנוּ
 וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, שְׁתַּרְחֵם
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר לָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת,
 שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל וּלְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים כְּרָאוּי, שְׁנִזְכָּה
 לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּפּוּרִים בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה,
 בְּשִׂמְחָה וּבִטְוֵב לֵב, בְּגִילָה, בְּרִנָּה, בְּדִיצָה וְחִדּוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה
 מְאֹד. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּבֹר גְּלוֹיָת אֲזִינוּ, שְׁכַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת
 שְׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ, כָּלֵם נַעֲשִׂים וְנִתְגַּלִּים וּמְאִירִים בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר, בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, וְאֵנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת פּוּרִים
 וְכָל הַיָּמִים טוֹבִים וְהַאֲרַת הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁנַעֲשׂוּ אִזּוּ בְּכָל שָׁנָה
 וְשָׁנָה, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְכָל אָדָם וְאָדָם בְּפִרְטִיּוֹת. וּבְכֵן בָּאתִי
 לְפָנֶיךָ, עוֹשֶׂה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת
 וּבְכָל שָׁעָה, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי וְחַנּוּנִי וְזַכֵּנִי שְׁאֲזַכָּה לְשִׂמְחַת פּוּרִים
 בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, שְׁאֲזַכָּה לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד בְּכָל יָב וּנְפֶשׁ בִּימֵי
 הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קֶזֶן, עַד
 שְׁאֲזַכָּה עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַקְּדָשָׁה שֶׁל פּוּרִים לְהַמְשִׁיךְ עָלַי אוֹר
 הַצְּדִיק, שְׁמַטְהַר מִטְּמֵאת מֵת:

רבונו של עולם, מחיה מתים, רחם עלינו והחיינו וקיימנו וקדשנו וטהרנו מטמאת מת, שהוא אבי אבות הפמאמה, שהם הרהורי נאוף שהתגברו והתפשטו בעולם מאד, עד אשר טבענו בין מצולה ואין מעמדה, באנו במעמקי מים ושבלת שמפתנו. זכנו בכח קדשת פורים, שנוכה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת וטהרת הפרה ארמה תמימה, שהיא בחינת הארת הצדיק האמת, לטהרנו באמת מטמאת מת. ועורנו והושיענו לקים המצות של פורים בקדשה ובשמחה גדולה כל־כף, עד שנוכה עלידי־זה להיות נוהרים באמת ממשוהו חמיץ בפסח, ולקים כל המצות הנוראות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. ואזכה, בכח הצדיק האמת, לגרש ולבטל מפני ומפל ישראל קלפת המן־עמלק, ימח שמו, ולהמשיך קדשת הנם וישועה של פורים, ותרחם עלינו בכל דור ודור:

לְשֵׁלֶשׁ רְגָלִים

ל ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ותושיענו, שנוכה לקבל את כל השלשה רגלים הקדושים, שהם פסח שבועות ספות, בקדשה גדולה ובחדוה רבה ועצומה מאד. ונוכה לכבוד את כל הרגלים והימים טובים בכל מיני כבוד ועז ופאר, במאכל ומשתה וכסות נקיה, ובשביטה מן המלאכה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, ובתפלה בכונה עצומה והתעוררות נפלא, כראוי לאיש ישראלי להתפלל ולהתנהג ביום טוב קדש. ותזכנו ותעורנו לעשות מצוות הרבה בכל השנה, בקדשה גדולה

וּבְשִׂמְחָה רַבָּה, וְנוֹפֵה שְׂיִתְקַבֵּץ שִׂמְחַת כָּל הַמְצִוּוֹת שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה
 לְתוֹךְ הַלַּב הַקְדוּשָׁה, שֶׁהֵם הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים, וְעַל-יְדֵי־זֶה נֹכַח
 לְשִׂמְחַת יוֹם טוֹב בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנֵךְ הַטּוֹב, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "וְשִׂמְחַת
 בְּחֶגְךָ". וְנוֹכַח לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּחֶדְוֵה רַבָּה וְעֲצוּמָה בְּכָל הַשְּׁלֵשׁ
 רִגְלִים, "נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בְּךָ", אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים
 וְרוֹמְמֵתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, עַד שֶׁנֹּכַח לְעֵלוֹת לְרֵאוֹת וְלְרֵאוֹת בְּאוֹר
 פְּנֵי יְהוָה. וְתַעֲזֹרְנוּ לְקַיֵּם כָּל הַמְצִוּוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל,
 וּבְפֶרֶט הָאֲרָבַע מְצִוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּכָל רֶגֶל אֲשֶׁר עַל יָדָם מַעֲלִין אֶת
 הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בְּחִינַת ד' [אַרְבַּע] לְאוֹר הַפְּנִים, שֶׁהֵם: בְּפֶסַח
 אֲרָבַע כּוֹסוֹת, בְּשִׁבְעוֹת קַבְּלַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא סֵדֶר הַמִּשְׁנָה שֶׁהִיא
 אֲרָבַע פְּעָמִים בְּיַד כָּל אֶחָד, בְּסִפּוֹת אֲרָבַע מִיָּנַיִם שֶׁבְּלוּלָב. אֲנִי
 יְהוָה, רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכֵּנוּ לְקַיֵּם בְּאַמַּת וּבְשִׁלְמוֹת כָּל הַמְצִוּוֹת
 הַנּוֹרְאוֹת הָאֵלֶּה בְּמוֹעֲדָם וּבְזִמְנָם בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל, עִם כָּלל שְׂאֵר
 הַמְצִוֹת הַקְדוּשׁוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שֶׁבְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל, וְנוֹפֵה לְקַיֵּמָם
 בְּתִכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְחֶדְוֵה רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבִירְאָה
 וּבְאַהֲבָה, בְּאַפְּן שֶׁנֹּכַח לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה אֶל אוֹר
 הַפְּנִים הַמְּאִיר בְּשֵׁלשׁ רִגְלִים. וְתַזְכֵּנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 מִתּוֹךְ שִׂמְחָה, בְּכָל הַיָּמִים טוֹבִים. וְתַחַנְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַעֲשׂוֹת
 תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲפֹלוּ עַל הָעוֹנוֹת שְׂאִינָם יְדוּעִים לִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעַת כְּמָה אֲנִי רַחוּק מִקְדְּשֶׁת וּשְׂמִיחַת
 יוֹם-טוֹב הַקְדוּשָׁה, חוּם וְחֵמֶל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכֵּנוּ
 בְּחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׂאֲזוּכָה לְקַבֵּל הַיָּמִים טוֹבִים בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
 וּבְשִׂמְחָה רַבָּה, עַד שְׂאֲזוּכָה עַל-יְדֵי קִדְשֶׁת וּשְׂמִיחַת יוֹם טוֹב

להעלות את המלכות דקדשה מבין הארבע מלכויות, ולהעלותה לאור פני יהוה ויקים מקרא שכתוב: "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו" ונאמר: "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך". ותזכני להמשיך עלי קדשת ושמחת יום טוב תמיד בכל השנה בלה, ואזכה לשמחה דקדשה תמיד, עד שאזכה להשגת אלהותך וידיעת רוממותך ותשוקת אמונתך באמת ובלב שלם, בשמחה ובטוב ללב בקדשה ובטהרה גדולה:

צט ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאזכה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לקבל את כל הימים טובים בקדשה ובטהרה גדולה, בשמחה ובחדוה רבה ובהרחבת הלב, בתכלית השלמות, ברוצונך הטוב באמת. ואזכה להקביל פני רבי ברגל, אפלו בשאני רחוק ממנו, שאזכה לקבל פני הצדיקים האמתיים ולהפירם ולאזהבם, ולהמשיך עלי קדשתם עלי ידי קבלת יום טוב קדש הנמשך מהם, ועל ידי זה אזכה למ"ט שערי בינה המתגלים ומאירים ביום טוב קדש. ותפתח לי אור השכל דקדשה, ואזכה להתבוננות גדול ונפלא בתורתך ועבודתך באמת ועל ידי זה יתבטל ממני כל השטותים של כל מיני גדלות וגסות ורמות רוחא, ואזכה לתכלית הענוה בשלמות ברוצונך הטוב. ותמשיך עלי ועל כל ישראל תמיד קדשת משה רבנו עליו השלום, שזכה למ"ט שערי בינה, ועל ידי זה זכה לענוה באמת כמו שכתוב: "והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה". רחם עלינו מלא רחמים, שזוכה בכח קבלת הימים טובים "מועדי יהוה מקראי קדש", להמשיך עלינו קדשת משה

רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וְקִדְשֵׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, וַיִּמְשְׁכוּ עָלֵינוּ
עַל־יָדָם כָּל הַמַּחֲזִין וְהַשֹּׁכְלִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֲמֵתִיִּים הַנִּמְשָׁכִין בְּיוֹם
טוֹב, וְעַל־יְדִי־זוֹה נִזְכָּה לְבַטֵּל וּלְהַסִּיר מֵאֵתָנוּ כָּל מִינֵי גְדֻלוֹת וְגִסּוֹת
וּפְגָמוֹת, עַד שְׁנִזְכָּה לַעֲנוּה אֲמֵתִיית, לַעֲנוּה שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם:

כַּב חוּסָה יְהוָה עַל שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְהִצִּילֵנוּ מִכָּל רָע, וּמִכָּל
הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת שְׁפִעוּלָם. וְתַסְלֵק וְתַסִּיר וְתַכְבֵּיל כָּל
הַמְשַׁפְּטִים וְהַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל, עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי בְטוּל הַדִּינִים
לְשִׁמְחָה גְדוֹלָה, שְׁתַּגְדִּיל הַשְּׂמִחָה עַד שְׁתַּגִּיעַ לְתוֹךְ הַרְגֵּלִין,
שְׁנִזְכָּה לְרַקֵּד הַרְבֵּה מֵתוֹךְ שְׂמִחָה, "נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעַתְךָ",
בְּשִׁמְחָה וְנִגִּילָה רְנָה דִּיצָה וְחֲדוּה. וּבִפְרָט בְּיָמֵי שְׂמִחָה וְיוֹם־טוֹב יָמֵי
חַג (פְּלוּגֵי) הַקְּדוּשִׁים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשְׁלוֹם, רַחֵם עָלֵינוּ וְחַזְקֵנוּ
לְשִׁמְחַ בָּהֶם בְּכָל עֵז, כִּי הֵם זְמַן שְׂמִחָתָנוּ. רַב לְהוֹשִׁיעַ, רַחֵם עָלֵינוּ
וְהַשְׂמִיעֵנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אֲמֵתִיּוֹת מְהֵרָה, שְׁנִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת
הַקָּשׁוֹת, לְמַעַן נִזְכָּה לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחַת הַחַג הַקְּדוּשׁ הַבָּא עָלֵינוּ
לְטוֹבָה, וְלֹא יִתְעַרְבֵב שְׂמִחָתָנוּ חֵס־וְשְׁלוֹם. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ,
וְשִׁמְחֵנוּ בְּחַג הַקְּדוּשׁ הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה
בְּשִׁמְחָה אֲמֵתִיית, בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ, וַיִּקְרָם
מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "בְּשִׂמְךָ יִגִּלוֹן כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקָתְךָ יְרוּמוּ", עַד
שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂמִחָה מֵהַחַג הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה עַל כָּל
הַשָּׁנָה כְּלָה:

קמ "תַּמְךָ אֲשׁוּרֵי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בַּל נִמּוּטוּ פְּעָמַי". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
שְׂמַרְנֵנוּ וְהִצִּילֵנוּ שֶׁלֹּא אֶפְגַּם לְעוֹלָם בְּשִׁמְחַת יוֹם טוֹב

קדש. וּבְנֵי לְשֹׁמֵחַ בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּה גְדוֹלָה בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל, מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, וְאֶזְכָּר לְקִיָּם מִצּוֹת "וְשִׂמְחַת בְּחֻדָּךְ" בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקִיָּה וְתַרְנִי"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ. שְׂמֵרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי מִבּוֹזֵי הַמוֹעֲדוֹת. רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְשְׁמַרְנִי וְהִצִּילֵנִי שְׂלֵא אֵהְיֶה חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּכֻלָּל הַמְּבֹרָה אֶת הַמוֹעֲדוֹת שְׂאִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַפֶּא וְנַחֲשֵׁב פְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. הִצִּילֵנִי מִבּוֹשׂוֹת וְחֲרָפוֹת הַבָּאִים עַל פְּגָם בּוֹזֵי הַמוֹעֲדוֹת חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמַרְנֵנִי וְתִצִּילֵנִי לְבָל תִּמְעַד אֲשׁוּרִי, וְאַל תִּתֵּן לְמוֹט רִגְלִי, שְׂלֵא אֶמְעַד וְלֹא אֲחַלֵּיק אֶת עֲצָמֵי וְלֹא אֶפֶל לְעוֹלָם לֹא בְּגִשְׂמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא יִשְׁמַחוּ בְּנֵי אָדָם בְּתַקְלַתִּי חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִשְׁחָקוּ מִמֶּנִּי. הִקָּם עַל סִלְעַ רִגְלִי בּוֹגֵן אֲשֶׁרֵי. חֲזַקְנִי וְאִמְצָנִי בְּדַרְכֶּיךָ הַנִּפְלְאִים, בְּאִפֵּן שְׂאֶזְכָּר תָּמִיד לְשִׂמְחַת הַרְגָלִים וְהַמוֹעֲדִים בְּשִׁלְמוֹת. "הֵאִירָה פְּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ", שְׂאֶזְכָּר בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל לְשֹׁמֵחַ וְלִגִּיל בְּכָל בְּחֵי וְלִהְרַגִּישׁ שְׂמִחַת יוֹם טוֹב בְּלִבִּי:

א: וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂנוֹזָכָה לְשֹׁמֵר אֶת הִירָאָה שְׂפִלְב, וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים שֶׁהֵם פֶּסַח שְׁבוּעוֹת סְפוֹת בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּה גְדוֹלָה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וּבִירָאָה וּבְאֵהָבָה וּבְקֹדֶשׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב. וְאֶזְכָּר לְכַבְדָּם בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֲנָג, בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וּמַעֲדָנִים טוֹבִים וּבְמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד, וּבְתַפְלָה בְּכּוֹנֵה וּשְׂמִחָה גְדוֹלָה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְדוֹלָה. וְנִזְכָּר לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ דַּעַת גְּדוֹל וְחֲדָשׁ בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל מֵהַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים. וְנִזְכָּר לְתַקֵּן וּלְחַדֵּשׁ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מַחִין שְׂבִשְׁלֵשָׁה

חֲלִלֵי הַגְּלֻגָּלֹת, שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת, עַל־יְדֵי הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים,
 עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי־זוּה לְשֹׁבֵר וּלְכַפָּל כָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת רַעוּת,
 שֶׁהֵם תַּאֲוֹת מְמוֹן וְתַאֲוֹת מִשְׁגָּל וְתַאֲוֹת אֲכִילָה, אֲשֶׁר הֵם הָיוּ
 בְּעוֹכְרֵינוּ וְעַל יָדָם אֶבְדְּנוּ מַה שְּׂאֵבְדְּנוּ וּבֵאֵנוּ לְמַה שְּׂבֵאֵנוּ. אֲנֵא
 יְהוּה, אֲנֵא יְהוּה, חוּם וְחִמּוּל עָלֵינוּ, חוּם וְחִמּוּל עַל נַפְשֵׁנוּ, חִמּוּל עַל
 עוֹלָלֵינוּ וּמִפְּנֵינוּ, חִמּוּל עָלֵינוּ וְעַל כָּל הַתּוֹלָוִים בָּנוּ, חִמּוּל עַל כְּבוֹדְךָ:
 וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל חֵג הַפֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, זְמַן חֲרוּתְנוּ, וְעַל־יְדֵי־זוּה
 נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ מִחַ וְדַעַת לְשֹׁבֵר תַּאֲוֹת מְמוֹן. וּבִזְכוּת
 קִדְשֵׁת חֵג הַשְּׁבוּעוֹת תִּזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מִחַ וְדַעַת לְשֹׁבֵר תַּאֲוֹת
 הַמִּשְׁגָּל, וּבִזְכוּת קִדְשֵׁת חֵג הַסִּפּוֹת, חֵג הָאֶסֶף, תִּזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ
 מִחַ וְדַעַת לְשֹׁבֵר תַּאֲוֹת אֲכִילָה:

אֲנֵא יְהוּה, חוּם וְחִמּוּל עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים,
 כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים גְּלִיתָ לָנוּ אֱלוֹ הַעֲצוֹת טוֹבוֹת
 קְדוּשׁוֹת אֵיךְ לְהַנְצִיל מִכָּל רָע, וְהוֹדַעְתָּ לָנוּ עֲצָה טוֹבָה וַיִּשְׁרָה
 לְשֹׁבֵר כָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת הָעֵקָרִיּוֹת עַל־יְדֵי קִבְלַת הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים
 בְּקִדְשָׁה פְּרָאוּי. אֲבָל אַתָּה יְדַעְתָּ אֵת רָע לְבַבְנוּ וְקִשְׁיוֹת עֲרַפְנוּ
 וּבִלְבוֹל וְעֵכִירַת דַּעְתָּנוּ וְגִדְל חֲלִישׁוֹתֵנוּ, עַד אֲשֶׁר גַּם הָעֲצָה
 בְּעֲצָמָה קָשָׁה עָלֵינוּ לָקִים, כִּי אֵין אֶתְנוּ יוֹדַע עַד מַה, שׁוּם דְּרָךְ
 וְתַחְבוּלָה אֵיךְ וּבְאִיזָה אַפֵּן נִזְכָּה לְקַבֵּל הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים פְּרָאוּי,
 כִּי־אֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל כְּפָה אָנוּ רַחוּקִים מִקִּדְשֵׁת הַשְּׁלֵשׁ
 רְגָלִים, כִּי פִגְמָנוּ בְּכָל תּוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה וּבִפְרָט בְּקִדְשֵׁת וְשִׁמְחַת
 שִׁפְתַי וַיּוֹם טוֹב, וְגַם בְּהַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים בְּעֲצָמָן פִּגְמָנוּ פְּגָמִים הַרְבֵּה
 מְאֹד:

אָנָּא יְהוָה, הוֹדִיעֵנוּ נָא אֶת דְּרָכֶיךָ, וְגַדְעוּ אִיךָ נִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ
 וְאִיךָ נִזְכָּה לַפְעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ אֶצְלֶךָ, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה לְהִתְקַרֵּב
 אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם כָּל הַעֲצוֹת טוֹבוֹת הָאֱמִתּוּת אֲשֶׁר גִּלִּיתָ
 לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, עַד שְׁנוּכָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
 שְׁלָם. חוּם וְחֶמֶל עֲלֵינוּ, יְהִמוּ וַיִּכְמְרוּ נָא מֵעִד וְרַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ. מְלֶךְ
 רַחֲמָן רַחֵם עֲלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ, שׁוּכָה עֲלֵינוּ בְּהֶמוֹן
 רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. זַכְּנוּ וְחַנְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 שְׁנוּכָה כְּלָנוּ לְקַבֵּל כָּל הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים בְּשִׂמְחָה וּבַחֲדוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה
 עַד אֵין סוּף, וְתִזְכְּנוּ לְשִׂמְחַת יוֹם טוֹב בְּאַמֶּת בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב:

חוּם וְחֶמֶל עֲלֵינוּ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דְּרָךְ אִיךָ לְזַכּוֹת
 לְשִׂמְחַת יוֹם טוֹב, כִּי אִם בְּכַתֵּךְ הַגְּדוֹל לְבַד. קִדְשֵׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרֶתְךָ, שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעֶתְךָ,
 וְטַהַר לִבְנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבִשְׂשׁוֹן
 מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, עַד שְׁנוּכָה בְּזִכּוֹת וּכְחַ קִדְשַׁת הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים לְשַׁבֵּר
 וּלְבַטֵּל כָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת רְעוּת, שֶׁהֵם תַּאֲוֹת מָמוֹן וְתַאֲוֹת נְאוּף
 וְתַאֲוֹת אֲכִילָה, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים בְּאַמֶּת וְתוֹצִיאֵנוּ
 מֵאִפְלָה לְאוֹרָה, מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, וְנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ הַדַּעַת
 הַקְּדוּשָׁה לְתוֹךְ הַלֵּב לְתַקֵּן וּלְזַכֵּךְ וּלְטַהַר הַלֵּב מִכָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת
 הָאֵלוּ, וַיִּקְיַם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבַבְךָ
 כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד":
 ה: וְתִזְכְּנוּ לְשִׁמְעַת קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל הַיָּמִים טוֹבִים הַקְּדוּשִׁים,
 אֲשֶׁר הֵם קוֹרְאִים וּמְגַלִּים אֶת הַרְצוֹן, כִּי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת,

בְּכֹל הַשְּׁלֵשׁ רַגְלִים, "מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ", כִּי 'בְּחַג הַפֶּסַח' הַקְּדוֹשׁ הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּאוֹתוֹת וּנְאוֹת, "בְּמַסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמַלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבְזִרְוֹעַ נְטוּיָה", כִּכֹּל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵינוּ, 'וּבְחַג הַשְּׁבִיעוֹת' הַקְּדוֹשׁ נִתְּתָ לָנוּ אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּאוֹתוֹת גְּדוֹלוֹת וּנְאוֹת, בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עָלֵינוּ וּנְגִילַת שׂוֹפָר עָלֵינוּ הוֹפְעֶת וּפְנִים בְּפָנִים דְּבַר יְהוָה עִמָּנוּ, וּדְבַרְךָ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כּוֹאֵת בְּכֹל הָאָרֶץ וּבְכֹל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, 'וְחַג הַסֻּכּוֹת' הַקְּדוֹשׁ הוּא זִכָּר לְהַקְרִיב עִנְיֵי כְבוֹד, אֲשֶׁר הִקְפַּת אוֹתָנוּ בְּמִדְבַר סִינַי אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּשִׁבְעַת עִנְיֵי כְבוֹד, וּבַעֲמוּד עָנַן הַלֵּכֶת לְפָנֵינוּ יוֹמָם וּבַעֲמוּד אֵשׁ לַיְלָה. "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה. רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשָׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ, אִין עָרוֹךְ אֱלֹהֵי אֲנִיָּה וְאִדְבַרָּה עֲצֻמוֹ מִסְפָּר":

זָכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלֵשׁ רַגְלִים בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה וּבְקִדּוּשָׁה וּבְטַהֲרָה. וְנִזְכָּה בְּכֹל הַשְּׁלֵשׁ רַגְלִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים "מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ", לְשִׁמּוֹעַ בְּכֹל יוֹם טוֹב וְיוֹם טוֹב אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַיּוֹם טוֹב קֹדֶשׁ, שְׁמִכְרִיז וְקוֹרֵא וּמְגַלֵּה אֶת הַרְצוֹן, שְׂאִין שׁוֹם חַיִּיב הַטָּבְעִי כָּלֵל, רַק הַפֵּל מִתְנַהֵג בְּרִצּוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ לְבַד, וּבְרִצּוֹנְךָ גְּלִית [הַגְּלִית] אוֹתָנוּ בֵּין הָעַפּוֹ"ם לְמוֹכְתָנוּ כְּדֵי "לְכַלֵּה הַפֶּשַׁע וּלְהַתֵּם חַטָּאת", וְאֵתָה עֲתִיד לְהוֹצִיאָנוּ מִבִּינְיָהֵן מְהֵרָה, וְתִגְמַם דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּד, וְעַל־יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְשִׁמְחַת יוֹם טוֹב בְּאֵמֶת כְּמוֹ שְׁפִתוֹב: "וְשִׁמְחַת בְּחַגְךָ", וְנִזְכָּה לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד בְּכֹל הַיָּמִים טוֹבִים בְּשִׁמְחָה שְׂאִין לָהּ קִין

וְסוּף, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ, וַיִּקְרַם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יִשְׁמַח
צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם פְּעֻמּוֹ יִרְחֹץ בְּדָם הַרְשָׁע. וַיֹּאמֶר אָדָם, אַךְ פְּרִי
לְצַדִּיק, אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שׁוֹפְטִים בְּאָרֶץ":

וּבְרַחֲמוֹךָ הַרְבִּים, תִּמְשִׁיךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל
מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, וְתִרְפָּא כָּל מַכּוֹת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל תַּקּוּנֵי רַפּוּאוֹתֵיהֶם בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת. וּבִזְכוּת וְכַח
הַצְדָּקָה תִּרְחַם עַל כָּל חוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ עֲלֵיהֶם
מַכּוֹתֶיךָ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר לָהֶם שִׁיְהִיו נִפְתָּחוּן פִּי כָּל
הַמַּכּוֹת, וְתִמְשִׁיךְ וְתוֹצִיא כָּל הַקְּלָקוּלִים וְכָל הַלַּחֲזוֹת רָעוֹת וְכָל
הַדָּמִים הָעֹבְרוּרִים וְהַמְקַלְקָלִים מִתּוֹךְ כָּל מַכּוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּזְכוּת
הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַזְּקֵנִים שֶׁבִּקְדָשָׁה אֲשֶׁר קִנְנוּ חֻכְמָה הָאֲמִתִּית,
וּבִזְכוּת קִדְשֵׁי הַשָּׁלֹשׁ רִגְלִים "מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קִדְשׁ", שֶׁהֵם
קוֹרְאִין וּמְגַלְּזִין אֶת הַרְצוֹן, עַל־יְדֵי זֶה נּוֹפֵה לְמַהֵר וּלְכַפֵּס וּלְהַדְרִיחַ
אֶת כָּל הַדָּמִים, עַד שִׁיְהִיו כָּל הַדָּמִים זָפִים וְצָחִים וּמְהוּרִים, לְמַעַן
יֻכְלוּ כָּל הַדָּמִים שֶׁבְּכָל רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁם"ה גִּידֵינוּ לְסַבֵּב סְבוּבָם
וְהַלּוּכָם כְּסֹדֵר בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל, כְּרָאוּי לָהֶם בְּאֵמֶת, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ
חֶסֶד גְּדוֹל מֵאֲתָךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נּוֹפֵה שִׁיִּסְגֵּר פִּי כָּל הַמַּכּוֹת וְכָל נִגְעֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְן שְׁנִזְכֶּה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי אִין אָנוּ סוּמְכִים עַל
שׁוּם רַפּוּאָה וְסִפְּהָ בְּדַרְךְ הַטְּבַע בְּלָל, כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד אָנוּ
נִשְׁעָנִים, וְלְרַפּוּאוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם וּמִיַּחֲלִים, כִּי אֲתָה "רוֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי
לֵב וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבוֹתֵם". רַפָּא נָא אֶת כָּל מַכּוֹתֵינוּ בְּכָל הַבְּחִינּוֹת
בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּרוּחַנִיּוֹת, כִּי יֵאל מְלֶכֶךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וּרְחַמָּן אֲתָה:

ו: וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינֵנוּ מִכָּל מִיַּיִן חֲלָאִים וּמִכְאוּבִים וּמִכָּל מִיַּיִן חֲלָשׁוֹת, וְתַחְמֹל עַל כָּל חוֹלֵי עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבֵר נָפְלוּ לְמִשְׁכָּב, שֶׁתִּשְׁלַח לָהֶם מִהֶרָה זַעַח טוֹבָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יֵצְאוּ מֵהֶם כָּל הָאֲרִיסִים רָעִים שֶׁל הַדְּמִים הָעֵכוּרִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּרְפְּאֵם רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁלַח עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ שְׂמֵחָה גְדוֹלָה בְּאַמְתָּ, וְנִזְכֶּה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ תְּמִיד הַשְּׂמֵחָה שֶׁל יוֹם טוֹב עַל־יְדֵי זַעַח טוֹבָה דְקָדְשָׁה, שְׁנוּכָה לְהַכְנִים כָּל כַּחוֹתֵינוּ בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל דְּבָר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ, עַד שְׁנוּכָה לְהִזְיַע זַעַח טוֹבָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה תְּמִיד לְשְׂמֵחָה שֶׁל יוֹם טוֹב, לְגִיל וְלִשְׂמֹחַ בְּךָ תְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַל אֲשֶׁר זָכִירְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבַחֲרַת בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמְמֵתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמְצוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבְדוֹתֶיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מֵלֵא רַחֲמִים שְׂתַחֲוֹם וְתַחְמֹל וְתִרַחֵם עָלֵינוּ בְּכָל עַת, וְתַעֲזֹרְנוּ לְשִׂמְחָה אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִיַּיִן עֲצוֹת וּדְרָכִים, בְּאַפֵּן שְׁנוּכָה לְהִרְחִיק הָעֲצֻבוֹת מֵאַתָּנוּ בְּכָל עַת וְלְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד, עַד שְׁנוּכָה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם הַשְּׂמֵחָה שֶׁל יוֹם טוֹב קָדֵשׁ, וְנִזְכֶּה לְהַתְּבוֹנֵן וְלְהֵאֱמִין בְּמַעֲשֵׂי יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם נְפִלְאוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים לְחַזְקָנוּ וּלְאַחֲזָנוּ (וְלִאֲמַנְנוּ) לְבַל נִמוּט לְעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר כָּבֵר גְּלִית דַּעֲתָנוּ לְרֵאוֹת מְעַט מִרְחוֹק חֶסְדֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "מֵאֵת יְהוָה הֵיטָה זֹאת הִיא נְפִלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ, זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה"

נגילה ונשמחה בו. שמח נפש עבדך, כי אליך אדני נפשי אשא".
 חֲקֵנִי וְאַמְצָנִי וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּדַרְכֵי חֶסֶדְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת,
 שְׂאוּבָה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּאַמֶּת, אֲמֵן בֶּן יְהוֹי רִצּוֹן:

לִימִים נוֹרָאִים

ה: וּבְכֵן תַּעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים וְסִכּוֹת
 וְשָׁמַיִן עֲצַרְתָּ, שְׂנוּבָה לְקַבֵּל הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים
 וְהַתְּהוֹרִים הָאֵלוּ בְּקִדְשָׁה נוֹרָאָה, בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה מְאֹד, בְּשִׂמְחָה
 וּבְחֶדְוָה רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד. וְתַעֲזָרְנוּ לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת
 הַקְּדוּשׁוֹת הַנוֹהֲגוֹת בַּיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים הַלְלוּ, בְּשִׂמְחָה
 גְּדוּלָּה וּבִירְאָה וּבְאַהֲבָה וּבְכָל טוֹב וּבְכֹנֶה עֲצוּמָה וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּלָּה,
 עִם כָּל פְּרִטִיָּהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם וּכְבוֹנֹתֵיהֶם וְתִרְיָ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים
 בָּהֶם, בְּאִפֶּן שְׂנוּבָה לְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים שְׁצָרִיכִין לְתַקֵּן
 בַּיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הַלְלוּ:

נד: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ וְקִדַּשׁ אֶת שְׂמֹךְ, וְהִיָּה עִמָּנוּ וְעֲזָרְנוּ שְׂנוּבָה
 מְהֵרָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלֵב שָׁלֵם, וּבְכִפְרָט בַּיָּמִים
 הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּאִימִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם יְמֵי אֵלוּל וְרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וְעֲשֵׂרְת יְמֵי תְּשׁוּבָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים, שֶׁהֵם אַרְבַּעִים יְמֵי
 רִצּוֹן, שֶׁבָּהֶם נִתְרַצֵּית לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְנִתְתָּ לוֹ אֶת
 הַלּוּחֹת [שְׁנִיּוֹת] הָאֲחֵרוֹנִים, עַד שְׁבִיּוֹם הָאֲחֵרוֹן נִתְרַצֵּית לוֹ
 בְּשִׁלְמוֹת וְאַמְרַת לוֹ בְּשִׂמְחָה 'סְלַחְתִּי כְּדַבְּרְךָ', וְנִקְבַּע לְיוֹם מַחִילָה
 וְסְלִיחָה לְדוֹרוֹת, הוּא יוֹם הַכְּפוּרִים הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב, יוֹם

אֶחָד בַּשָּׁנָה, וְהִפֵּל עֲשִׂית לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שְׁנִקְרָא
עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ וְעִזְרוֹנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹזְכָה לְקַבֵּל הַיָּמִים הַקְדוֹשִׁים
הַנִּזְרָאִים הַלְלוּ בַקְדֻשָּׁה וּבִמְהֵרָה גְדוּלָּה, וְנוֹזְכָה לְשׁוֹב בָּהֶם
בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בַּאֲמַת, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ בַּאֲמַת וּבְלֵב שָׁלֵם לִילֵךְ
בְּדַרְכֵיךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ בַּאֲמַת כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
וְלִהְתַּפְּלֵל בְּכוֹנֵה שְׁלָמָה, וְנִשְׁפָּךְ לְבָנוּ כַּמַּיִם נִכַח פְּנֵי יְהוָה, פְּלָגֵי
מַיִם תִּרְדַּע עֵינֵינוּ עַל חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְעַל רַבּוּי צְרוּתֵינוּ,
עַד אֲשֶׁר נוֹכַח לְרַצוֹת וּלְפָּיִם אוֹתְךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ
אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ
לְפָנֶיךָ, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִבְטֹל כֹּל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם טוֹבוֹת מֵעָלֵינוּ,
הֵן אוֹתָם שֶׁכָּבַר נִגְזְרוּ הֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חַס־וְשָׁלוֹם, עַד
שְׁנוֹזְכָה שְׂתִיגְדֵל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל עַל יְדֵינוּ תְּמִיד. וּכְשֵׁם
שְׁעָנִית לְמוֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְאַמְרַת לֹא בְיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּשִׂמְחָה 'סְלַחְתִּי',
כֵּן תִּתְרַצֶּה וְתִתְפַּיֵּם לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְתַעֲנֶה וְתֹאמַר
לָהֶם 'סְלַחְתִּי' בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה, וְיִגְדֵל שְׂמֹךְ עַד עוֹלָם, עַד
שְׁנוֹזְכָה בְּמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שִׁיְהִיָּה רְאוּי לְקָרוֹתוֹ "שֵׁם יְהוָה"
בַּאֲמַת לְאֲמַתוֹ, עַל-יְדֵי שִׁיגְדֵל בּוֹ שֵׁם יְהוָה לְנִצּוֹחַ עַל-יְדֵי הַמַּחֲוִלָּה
וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְעַל-יְדֵי בְטוּל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְכָל הַצְּרוֹת
מֵעָלֵינוּ, שְׂאִז דִּיקָא שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל בְּשִׁלְמוֹת, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל-
יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְדוֹשִׁים [זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה] זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ:

וְנוֹזְכָה עַל-יְדֵי-זוֹה לְקַבֵּל יְמֵי חַג הַסְּפּוֹת וּשְׂמִינֵי עֲצֵרַת וּשְׂמִיחַת
תּוֹרָה בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ גְדוּלָּה, בַּקְדֻשָּׁה וּבִמְהֵרָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה,
וּלְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַנִּזְרָאוֹת הַנִּזְהָגוֹת בְּיָמֵים הָאֵלּוּ בְּשִׁלְמוֹת

גְּדוֹל וּבְשִׁמְחָה עֲצוּמָה בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. "אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצָה בְּךָ אֲזַמְרָה שִׂמְךָ עֲלֵינוּ. יוֹדוּ שִׂמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא." רַחֵם עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלְכֵנוּ לְמַעַן שִׂמְךָ לְבַד, בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִיַּי עֲנָשִׁים בְּנוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמוֹן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְתֵן לָנוּ חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי וְעֶשֶׂר וְכַבּוֹד וְכֹל טוֹב לְנֶצַח בְּזֶה וּבָבֶא, וְהַכֹּל לְמַעַן שִׂמְךָ, כִּי בְשֵׁם קְדֻשְׁךָ לְבַד בְּמַחְנוּ, נִגְלָה וְנִשְׁמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ. "אֱלֹהִים בְּשִׂמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרֶתְךָ תְּדַיְנֵנִי. עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׂמְךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׂמְךָ. הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֻשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֶתְךָ." וַיִּקְרָא בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יִיֹשִׁיעִים לְמַעַן שָׂמוּ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרַתּוֹ," וְנֹאמַר: "וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אֶתִּי לְמַעַן שִׂמְךָ כִּי טוֹב חֲסִדְךָ הַצִּילֵנִי," וְנֹאמַר: "כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם, סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם. סָבְבוּנִי כְּדַבְּרוֹרִים דַּעְכוּ כְּאִשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם," וְנֹאמַר: "וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲיֵנוּ וּבְשִׂמְךָ נִקְרָא," וְנֹאמַר: "עֲזֹרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עוֹשֵׂה שְׂמִיִם וְאַרְצִי," וְנֹאמַר: "וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שִׂמְךָ יְהוָה לְבַדְּךָ, עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ," וְנֹאמַר: "יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הוֹצִיאָה מִמֶּסְגֵר נַפְשֵׁי לְהוֹדוֹת אֶת שִׂמְךָ, כִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:"

ו: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בַּעַל הַרְחָמִים, מְלֶכֶד מִתְרַצָּה בְדַמְעוֹת, אֶתְּהָ יוֹדַע עֵצִים הַרְחַמְנוֹת שְׁעָלִי, וְכִמָּה וְכִמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְכִבּוֹת לְפָנֶיךָ עַל גִּדְל רְחוּקֵי מִמְּךָ בְּלִי שְׁעוֹר, כִּאֲשֶׁר אֶתְּהָ יִדְעָתָ. רַחֵם עָלַי וּפְתַח לְכִי שְׁאוּכָה לְהַרְגִישׁ כִּי אֲנִי בְּאַמֶּת, עַד שְׁאַכְכֶּה לְפָנֶיךָ הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְפָרֵט בְּיָמִים הַנִּזְרָאִים שֶׁהֵם יָמֵי אֵלּוּל וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים וְהוֹשִׁעֲנָא רַבָּה שֶׁהֵם יָמֵי רְצוֹן יָמֵי תְּשׁוּבָה, יָמִים קְדוֹשִׁים וְנִזְרָאִים מְאֹד, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכִבּוֹת בָּהֶם הַרְבֵּה בְּלֵב שְׁלֹם בְּאַמֶּת. "פְּלָגֵי מַיִם תִּרְדַּע עֵינַי עַל לֹא שְׁמְרוּ תוֹרַתְךָ". וְאוּכָה לְהַשְׁלִיךְ מֵאִתִּי כָּל הַחֲכָמוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת הַמְּכַלְפָּלִים וּמְטָרִידִים וּמוֹנְעִים מִתְּמִימוֹת [מִנְקֻדַּת הָאַמֶּת] בְּכָל עֵת, כִּלָּם אוּכָה לְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל וּלְהַשְׁלִיכֶם מֵאִתִּי לְגַמְרִי, וְאוּכָה לְהַתְּפַלֵּל וּלְעֶסוֹק בְּעַבְדוֹתֶיךָ בְּפִשְׁטוֹת וּבְתִמְיּוֹת בְּאַמֶּת. מְלֹא רַחֲמִים, זְכֵנִי בְּכָל יִשְׂרָאֵל שְׁאֵהִיָּה בְּכָל הַיָּמִים הַנִּזְרָאִים בְּבַחֲיִנַת "נַעַר בּוֹכֶה", וְאֶתְּהָ תַחְמַל עָלַי בְּחֻמְלָה גְדוֹלָה וּבְרַחֲמִים רַבִּים, בְּאַפְּן שְׁאוּכָה מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים לְהַשְׁלִיךְ כָּל הָרַע וְכָל הַבְּלָבוּלִים מֵאִתִּי, וְאַעֲזוֹב דַּרְפֵי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגֻנּוֹת וְהַמְּכַלְפָּלוֹת:

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ מְלֹא רַחֲמִים, וְתֵן לִי יָמִים נִזְרָאִים טוֹבִים קְדוֹשִׁים וְטוֹהוּרִים בְּאַמֶּת. זְכֵנִי לְהַתְּקַדֵּשׁ מַעֲתָה, בְּפָרֵט בְּאֵלּוּ הַיָּמִים הַנִּזְרָאִים הַקְּדוֹשִׁים הַנִּשְׁגָּבִים מְאֹד. זְכֵנִי לְשַׁפּוֹךְ אֶת לְבִי כַּמַּיִם "נִכַח פְּנֵי [פָּנֶיךָ] יְהוָה" תְּמִיד, בְּפָרֵט בְּרַבּוּי הַסְּלִיחוֹת וְהַתְּפָלוֹת שְׁמֹרְבִים בְּאֵלּוּ הַיָּמִים הַנִּזְרָאִים הַמְּרַעֲיָדִים וּמְרַעֲיָשִׁים מְאֹד. מִי לֹא יִירָא מִי לֹא יִפְחַד בְּיָמִים בְּאֵלּוּ הַמְּלָאִים פְּחַד וְאִימָה

ויראה, חיל ורעדה וחלחלה מפניך. מי לא נפקד בימים ההם פי
 הם נוראים ואימים מאד מאד, ומלאכים בהם יחפזון וחיל ורעדה
 יאחזון, ויאמרו הנה יום הדין:

רבוננו של עולם רבוננו של עולם, אים ונורא, תן לי דבורים
 חדשים עתה, תן לי דבורים עתה לרצותך בהם ממקום
 שאני שם עתה עתה, שאזכה לשוב אליך באמת מעתה. עזרני
 מלא רחמים, הושיעני הושיעני מלא ישועות, משכני לתוך
 תמימות ופשיטות באמת, ולא אחשב שום מחשבות חיצוניות
 ולא שום מחשבות יתרות (שקורין איבר טראכטין), רק אעשה עצמי
 כאיני יודע, כי באמת [אין אני יודע] אינו יודע לי כלל מה געשה
 עמי, מפל שכן מה שגעשה בעולם, כי מאד עמקו מחשבותיך.
 רחם עלי מלא רחמים, וזכני להתנהג בתמימות באמת בכל עת,
 באפן שאשוב על ידייזה אליך באמת מהרה. זכני לכבות הרבה
 בראש השנה ויום הכפורים והושענא רבה ובכל ימי אלול ועשרת
 ימי תשובה, באפן שיתעוררו רחמיך עלי, ותחמל עלי ועל כל
 ישראל בחמלה גדולה ואהבה יתרה:

אַבְרָהָ

׀ רבונו של עולם, הצילני מרע הלב, הצילני מעקמימות שפלב.
 זכני לטוב ללב באמת, עשה עמי חסד חנם, וצוה
 בחסדיך הרבים להשיב ולהחזיר לי מהרה כל האברות שאבדתי
 עד הנה. ותמשיך עלי פנים דקדשה הנמשכין משנים קדמוניות,
 מהדרת פנים, אשר שם משרשים כל השבעים פנים של תורה.
 "בחסדיך תיני, ואשמרה עדות פיך. חנון ורחום יהוה, ארך אפים
 ורב חסד. לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש. אל
 תסתיר פניך ממני, אל תט באף עבדי, עזרתי היית. אל תפושני
 ואל תעזבני אלהי ישעי. האירה פניך על עבדי, הושיעני בחסדיך.
 פניך האר בעבדי, ולמדני את חקיך. פנה אלי וחנוני, תנה עיך
 לעבדי והושיעה לבי אמתי. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר
 פניך ונושעה. עורה כבודי, עורה הנבל וכנור אעירה שחר":

קבו "נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד. תעיתי כשה אבד,
 בקש עבדי, פי מצותיך לא שכחתי". רבונו של
 עולם, "מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני, בהלו גרו עלי
 ראשי לאורו אלך חשך". מלא רחמים, אתה יודע כל ההשגות
 והידיעות שידעה והשיגה נשמתי קדם שיצאה לאויר העולם הזה
 בעת שהייתי במעי אמי בתשעה ירחי לדה, שהיה גר דולק על
 ראשי והייתי מביט בה מסוף העולם ועד סופו, וכיון שיצאה
 לאויר העולם מיד נשפח ונאבד ממני כל האור הגדול הזה, ואני

צָרִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר זֶה, לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל פְּחֵי
 אַחֵר אֲבֹדְתִי שְׂאֵבֹדְתִי וְשִׁשְׁכַּחְתִּי. וְאֲנִי בְּעֵצָם גְּשָׁמֵי יָמֵי וְקִשְׁיֹת
 עָרְפִי, לֹא דַי שְׁלֵא הַשְׁתַּדְּלִיתִי לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כְּרֵאוֹי אַחֵר אֲבֹדְתִי,
 אִף גַּם עֲשִׂיתִי מִהֶפֶד אֶל הֶפֶד, כִּי הִלַּכְתִּי אַחֵר תַּאֲוֹת לְבִי
 וְהִרְבִּיתִי לְחִמָּא וּלְפִשְׁעַ נְגִדָה, אֲשֶׁר עַל יָדָם הוֹסַפְתִּי לְאַבֵּד בְּיָדָם
 עוֹד הִרְבֵּה הִרְבֵּה, עַד אֲשֶׁר נִתְרַחַקְתִּי מִמָּוָה כְּמוֹ שְׁנִיתְרַחַקְתִּי,
 וְנִשְׁפַח וְנִאֲבַד מִמֶּנִּי כָּל טוֹב גְּשָׁמֵי, כָּל טוֹב הַנְּצַחִי, כָּל טוֹב
 הָאֲמֵתִי, וְאִינִי יוֹדַע שׁוֹם דְּרָד אִיד לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אַחֵר אֲבֹדְתִי,
 אֲבֹדוֹתֵי הִרְבּוֹת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר כְּמַעַט כְּמַעַט אֲבֹדְתִי אֶת עֲצָמֵי
 לְגַמְרֵי חַס־וְשָׁלוֹם. "לֹאִי יְהוּה עֲזָרְתָה לִּי כְּמַעַט שְׁכָנָה דּוֹמָה נִפְשִׁי.
 לֹאִי תוֹרַתְךָ שְׁעִשׂוּעֵי אֹז אֲבֹדְתִי כְּעַנְיִי". וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה וּמָה
 אֶפְעַל:

אֶהְבָּה

ה וְזַכְּנִי לְאֶהְבָּה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֲמֵת, אֶהְבֵּת הַמִּישׁוֹר, וְיַחַד
 לְכַבִּי לְאֶהְבָּה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וְתַצִּיל אוֹתִי מִיְרֵאוֹת
 הַנְּפֹלוֹת, שְׁלֵא אֶתִּירָא מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבָעוֹלָם, כִּי אִם מִמָּוָה לְבַד
 אִירָא וְאֶפְחַד תְּמִיד, לְבַעֲבוֹר תְּהִיָּה יְרֵאָתְךָ עַל פָּנָי, לְכַלְתִּי אַחְטָא
 לְעוֹלָם:

נא וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי הַתְּנַגְּדוֹת, שְׁלֵא יִמְצֵא כִּי שׁוֹם צַד
 הַתְּנַגְּדוֹת חַס־וְשָׁלוֹם לְשׁוֹם דְּבַר שְׁבָקְדָשָׁה, וְלֹא
 לְשׁוֹם אָדָם כְּשֶׁר שְׁבָעוֹלָם, רַק אֶהְיֶה נִכְלָל בְּאֲמֵת בְּכָל הַדְּבָרִים

הטובים והקדושים, ויהיה לי אהבה אמתיות ואחדות פשוט עם כל הכשרים אמתיים שבדור, ועם כל הצדיקים האמתיים ועם כל הטוב שיש בכלליות עמך ישראל הקדוש, עד שבכללם אהיה נכלל בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ואזכה להתדבק בך באמת ולהכלל באחדותך תמיד מעתה ועד עולם לעולמי עד ולנצח נצחים:

צט יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתוּכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת לְצַדִּיקִים אֱמֵתִים, וּלְהִתְקַשֵּׁר בָּהֶם בְּאַמֶּת בְּלֵב וּנְפֶשׁ חַפְצָה, בְּאַהֲבָה רַבָּה וְעִזָּה מְנַקְדָּה שְׂפֵלֵב בְּאַמֶּת. וְאִזְכֶּה לְאַהֵב אוֹתָם בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה כָּל כּוֹךְ, עַד שְׂתִגְדַּל וְתִתְפַּלֵּא אֶהְבַּתָּם אֶצְלֵי מֵאֲהַבְתַּנִּי גְשִׁים, עַד שְׂיִתְבַּטַּל מִמּוֹנֵי אֶהְבַּת גְּשִׁים וְתֵאוֹת הַמּוֹשְׁגָל עַל־יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת אֶהְבַּת הַצַּדִּיקִים. חוּם וְחֶמֶל עָלַי, וּכְנֵי לְאַהֲבַת הַצַּדִּיקִים בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדֵי זֶה אִזְכֶּה לְהִתְקַשֵּׁר בָּהֶם בְּהִתְקַשְׁרוֹת גְּדוֹל וְחוֹק, וְתִהְיֶה נַפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשָׁם בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחוֹק מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לְעוֹלְמֵי עַד וּלְנִצְחָה נְצָחִים:

קכא "אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּיִסְרְנוּ יֵה וּמִתּוֹרְתְךָ תִּלְמַדְנוּ, לְהִשְׁקִיט לוֹ מִיְמֵי רַע עַד יִכְרֶה לְרִשְׁעֵי שַׁחַת. כִּי לֹא יִשׁוּב יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב". רבונו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, עזרני והושיעני שאזכה לקבל הכל באהבה, ואפלו כשאאתה שולח עלי ברחמיך לפעמים איזה יסורין הנדמים לרעות חסיושלום, אזכה לקבל הכל באהבה גדולה באמת, ותפתח את לבי בקדשה גדולה שאזכה לידע ולהבין באמת, אשר פמוני כמו

שְׁאֵנִי הוּא, כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתִי נִגְדָה, כֹּל מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, הַכֹּל רַחֲמִים רַבִּים וְחֶסְדִּים גְּדוֹלִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר לְעוֹלָם עֲצָם רַבּוּי הַרְחֲמֵנוּת וְהַחֲסִדִּים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי בְּכֹל עֵת וְרַגַע. מָה אָמַר, מָה אֲדַבֵּר, "מָה אָשִׁיב לַיהוָה כֹּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי". אֵךְ מָה אֶעֱשֶׂה וְעוֹנוֹתַי טַמְטְמוּ אֶת לְבִי וְעַקְמוּ אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי, עַד שֶׁאֵינִי זוֹכֵה לְהַרְגִישׁ אֶהְבֶּתְךָ בְּלִבִּי, אַף גַּם רוּצִים לְהַטּוֹת אֶת לְבָבִי בְּכֹל עֵת לְהַרְהֵר אַחֲרֵי מְדוּתֶיךָ הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת חֲסִדֶיךָ וְשָׁלוֹם:

אֹרְחִים

כֹּה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵב הַרְחֲמֵן וְהַחֲסֵד, זַכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאוּזָה לְמַדַּת הַחֶסֶד דִּקְדוּשָׁה, וְאוּזָה לְאַחוֹז וּלְהַתְדַבֵּק בְּמַדְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוֹ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה חֶסֶד כֹּל יָמָיו. וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִים אֹרְחִים הַגּוֹנִים בְּתוֹךְ בֵּיתִי, וְיִהְיֶה בֵּיתִי בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, שְׁאוּזָה לְהַכְנִים אֹרְחִים תְּלַמִּידֵי חַכְמִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם לְתוֹךְ בֵּיתִי, וְאוּזָה לְקַבֵּלם בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה וּבְכָבוֹד גְּדוֹל וּבְשִׂמְחָה רַבָּה. וְתוֹפְנֵי לַעֲמֹד לְפָנֵיהֶם וּלְשַׁרְתָּם וּלְשַׁמְשֵׁם בְּעֲצָמִי בְּכֹל מִינֵי שְׂרוֹת וְשִׁמוּשׁ, וְאַהֲיָה תָּמִיד כְּבוֹשׁ תַּחַת יַד תְּלַמִּידֵי חַכְמִים צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם וּלְשַׁמְשׁ אוֹתָם תָּמִיד, עַד שְׁאוּזָה לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּמַדְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוֹ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, לְהִיּוֹת שָׁלֵם בְּמַדַּת הַחֶסֶד בְּאַמְתָּה. וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ

לְאִמּוֹנָה שְׁלֹמָה וְלַעֲנֹהָ אֲמַתִּיּוֹת וְאֹזְבָה לְהַרְגִּישׁ שְׁפִלוּתִי בְּאֵמֶת,
וְאָדַע בְּאֵמֶת כִּי "אֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ". וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל
מִיַּיִ הַרְפּוֹת וּבְזִיווֹנוֹת, וְתִתֵּן לִי כַח לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַשּׁוֹנְאִים
וְהַחֹלְקִים עַל הָאֵמֶת, לְנֹצֵחַ אוֹתָם וְלֹהֲשֵׁפִילָם עַד עָפָר:

עַד יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזְרֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹצִיֵנִי לְהִכָּנֵם אוֹרְחִים תְּלִמִּידי חֲכָמִים
בְּתוֹךְ בֵּיתִי, וְאֹזְבָה לְקַבְּלָם בְּכָבוֹד גָּדוֹל וּלְכַבְּדָם בְּכָל עֵז וּפְאָר,
עַד שִׁיעֲלָה לְפָנֶיךָ מִצְוֶה זֶה שֶׁל הַכִּנְסַת אוֹרְחִים תְּלִמִּידי חֲכָמִים
בְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּי תְּמִידִין כְּסֻדְרָן. וּבִזְכוּת זֶה תַּעֲזְרֵנִי שְׂאוּבָה לְהַתְפַּלֵּל
תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּכֹנֶה גְדוֹלָה בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וּבְמַחְשָׁבָה זָכָה וּנְכוֹנָה
לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל לְבַד בְּאֵמֶת, וּבְלִי שׁוֹם בְּלִפּוּל וְעִרְפוּב הַדַּעַת, וּבְלִי
שׁוֹם מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת כָּלֵל. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִתְּפִלוֹת רְעוּת, וְלֹא
יִבְלְפוּ הַתְּפִלוֹת רְעוּת אֶת תְּפִלָּתִי הַקְּדוּשָׁה, וְתִתֵּן וְתוֹצִיֵנִי אֶת
תְּפִלָּתִי, וְתִהְיֶה תְּפִלָּתִי שְׁלֹמָה וְסְדוּרָה בְּפִי, וְיִהְיֶה נָא אֲמָרִי לְרְצוֹן
לְפָנֶי אֲדוֹן כָּל, וְתַעֲלֶה תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְרְצוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
וְתַעֲלֶה וְתִנְשָׂא לְהִיוֹת פֶּתֶר לְרֹאשְׁךָ, וְתַמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתִי לְטוֹבָה
בְּרַחֲמִים. "הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי. וְאֲנִי
תְּפִלָּתִי לְךָ יְהוָה עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ.
יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה. יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ,
וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם. בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

עַה יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלַי
וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּבָה לְסוּר מִרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב
בְּעִינֶיךָ תְּמִיד, וְתִתֵּן לִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעִינֶיךָ וּבְעֵינַי

כָּל רוּאֵי, וְתִגְמְלֵנִי חֲסֵדִים טוֹבִים. וְאַזְכֶּה לְקַיִם בְּשִׁלְמוֹת מִצְוֹת
 "וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ", שִׁיְהִיָּה שֵׁם שָׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יְדֵי,
 שִׁיְהִיָּה מִשְׁאֵי וּמִתְנֵי בְּאִמוּנָה, וְדַבְּרוּי בְּנַחַת עִם הַפְּרִיּוֹת וְיִהְיֶה רוּחַ
 הַמָּקוֹם וְרוּחַ הַפְּרִיּוֹת נוֹחֶה הַיְמִנִי וְאַהֲיָה אָהוּב לְמַעֲלָה וְנַחֲמָד
 לְמַטָּה, וְאַמְצָא חֵן וְשִׁכְל חֵן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם. וְתִרְחַם עָלַי
 וְתִזְמִין לִי פְּרִנְסָתִי בְּרוּחַ, וְתִתֵּן לִי כָּל צְרָכֵי וְכָל צְרָכֵי אֲנָשֵׁי בֵּיתִי
 קֹדֶם שְׁאַצְטַרְדָּךְ לָהֶם, בְּלִי יַגִּיעָה וְטִרְחַ וְעִמָּל כָּלֵל:

"אִיה"

יב: אֲשׁוּטְטָה בְּשׁוּקִים וּבְרַחוּבוֹת, אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי,
 בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצְאָתִי. אֲקוּמָה נָא וְאַסֹּבְבָה בְּעִיר,
 אֵלֶכָה לִי אֶל הַהָרִים, אֲשָׂא עֵינַי לְמִרְחֹק, אַחֲפֹשׂ וְאַבְקֶשׂ אִיָּה
 אִפּוֹא הוּא, "אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ", אִיָּה הַעֲצָה וְהַתְּחַבּוּלָה שְׁאַזְכֶּה
 לְמִצְאוֹ וְלַהֲבִירוֹ. אֲשׁוּטְט לְבַקֵּשׁ אֶת יְהוָה וְלֹא מִצְאָתִי, חֲלֵץ מִמֶּנִּי
 בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים. שׁוּטְטִיתִי בְּאַרְבַּע פְּנוֹת תְּרוּפָה לֹא מִצְאָתִי, שְׁבַתִּי
 אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנִים לְשַׁחֲרָךְ אֵל בְּעַת צְרָתִי, כִּי צַר וְמַר לִי מְאֹד,
 צַר וְמַר לִי מְאֹד, לֹא יָדַעְתִּי נִפְשִׁי. אֵן פְּנִיתִ, אֵן פְּנִיתִ, כִּי הִסְתַּרְתָּ
 פְּנִיךָ מִמֶּנִּי, וְתִמּוֹנֵנִי בְּיַד עוֹנוֹתַי הָרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, יוֹתֵר
 מִחוּל יָמִים. אוֹי וְאַבוֹי, כִּי "הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבֵי מִצְאוֹנֵי
 הָרְעוֹת הָאֵלֶּה", כִּי בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים נִתְעַקַּם לְבִי וְיָדַעְתִּי וּמַחִי,
 וְנִשְׁלַכְתִּי לְמִקוּמוֹת הָרַחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מְאֹד, הַנִּקְרָאִים מְקוּמוֹת
 הַמְטַנְנִים, עַד אֲשֶׁר נִתְעַקַּם וְנִתְבַּלְבַּל וְנִשְׁחַת לְבִי, וְנִתְעַקַּם

ונתעקש ונתפתל בכמה מיני עקמימיות על עקמימיות, בלי שעור
וערך ומספר, אשר פֶּשֶׁל בַּח הַסֶּפֶל. אוי וְזַר וְזַר וְאָח וְאָבִי
וְאֵלֵלִי, אוי לי מאוד על כל עונותי הרבים שעשיתי מעודי עד
היום הזה, עד אשר "לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין
אתי. אוהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו". מה
אמר מה אדבר מה אצטדק, מה אמר מה אדבר מה אצטדק,
האלהים מצא את עוני, אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים בלי
שעור ומספר, "ועתה מה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל
המלך":

מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, "צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני".
צרות לבבי הרחיבו ונגדלו ושגבו ורבו מאוד מאוד, אשר לא
יאמן כי יספר. אהה יהוה, אהה אדוני, רבוננו של עולם רבוננו של
עולם, עיני תלויות לך, עיני צופיות אליך, כי אתה יודע האמת
עצם הרחמנות שעלי עד אין סוף ואין תכלית. הביטה בעיני פי
רבו מכאובי וצרות לבבי. "ראה יהוה כי צר לי, מעי חמרמרו,
נהפך לבי בקרבי, כי מרו מריתי". זפני, עורני שאזפה לבקש
ולחפש את כבודך באמת עד שאמצאך באמת. חנני חנני, פֶּשֶׁם
שגברו רחמיך עלינו והודעתנו מרחוק תורה הגבוהה הזאת,
שיכולין למצא אותך אפלו בתכלית תכלית הירידה, עלידי
החפוש והבקשה: איה, איה איפוא הוא, איה קנשתי, איה
מהרתי, איה נפשי ורוחי ונשמתי, איה יהוה אלהי אבותינו
המעלה אותנו מארץ מצרים, מערות הארץ, איה המעלה אותנו
מים, איה מקום כבודו, שעל-ידיה זוכין שתהיה הירידה תכלית

העליה. בן ברחמיך הרבים תעזרנו ותזכנו שנוכה לקים את כל דברי התורה הזאת באמת, בראונך וכראון צדיקוך האמתיים שגלו זאת התורה הגנוזה בעולם, באפן שנוכה למצא אותך באמת תמיד, ותהיה הידידה תכלית העליה, ואזכה לצאת ולעלות מהרה מכל המקומות המטנפים שנפלתני בהם בעונותי הרבים, ולעלות בתכלית העליה, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם בראונך הטוב, ואזכה להתקרב לכבודך הגדול והקדוש:

אכילה

יז ובבן תעזרנו ברחמיך הרבים, שנוכה לשיבר את תאות אכילה בתכלית באמת, עד שלא יהיה לנו שום תאוה גשמית לאכל ולשבע בשביל תאות והנאת הגוף, חס־ושלום, רק כל אכילתנו ושתינתנו יהיה הכל לשמך באמת, כדי שיהיה לנו פח לעסק בתורתך באמת, ונוכה לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך לבד. ותהיה בעזרנו, ותשמרנו ברחמיך הגדולים ותצילנו מכל מיני מאכלות אסורות, הן מאסורין דאורייתא הן מאסורין דרבנן. ותשמר אותנו תמיד, שלא יארע לנו שום מכשול לעולם, חס־ושלום, ולא יבוא לתוך פינו שום מאכל האסור לנו, כי אתה ידעת, רבוננו דעלמא כלא, שאי אפשר לבשר ודם להזהר ולהשמר בעצמו מכל מיני מאכלות אסורות ומתערבותיהם, אשר פרטיהם ודקדוקיהם רבים מאד ועצמו מספר, ואתה יודע גדל הפגם העצום הפוגם בנפש ישראל על־ידי מאכלות אסורות, חס־ושלום:

על פן רחם עלינו למענך, ועזרנו והושיענו ושמר את נפשנו, שזופה להיות נצולים ופרושים ומבדלים לגמרי מכל מיני מאכלות אסורות, מנבלות ומרפות, משקצים ומרמשים, מפשע בחלב ומיזין נסך, מחלב ודם, מגיד הנשה ואבר מן החי, ומפת של עפוו"ם ומבשולי עפוו"ם, ומשאר כל מיני מאכלות אסורות, מהם ומתערובותיהם, וממשהו חמין בפסח, מכלם תשמרנו ותצילנו ברחמיך העצומים, שלא יבנסו לתוך פינו ולא יטמאו את נפשותינו, ונהיה אנחנו וצאצאינו נקיים וטהורים ומבדלים מהם לגמרי. ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותקים בנו מקרא שפתוב: "והייתם לי קדושים כי קדוש אני":

חום וחמל עלינו, ופרנו והצילנו, ומלטנו מכל מיני טמאות, ומכל הדברים המשקצין את הנפש, וקדשנו בכל מיני קדשות, ועזרנו וזכנו לאכילה דקדשה בשלמות באמת פראוי לאיש ישראל, ונופה להשלים פגמי המזבח דקדשה, עלידי אכילתנו בקדשה ובטהרה, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר במזבח. ותזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת, ותתן לנו פח ושכל דקדשה, להכניע ולבטל כל מיני אמונות פזביות, ולהשיב ולהחזיר את כל התועים באמונות פזביות, שישובו כלם לאמונתך הקדושה:

ובכן תרחם עלינו שזופה לתקן את פגם תאות אכילה, ונופה מעתה לאכל בקדשה ובטהרה עד שיהיה השלחן שלנו מכפר במזבח. ונופה להכניס אורחים הגונים על שלחנו, ולתן חלק מסעודתנו לעניים הגונים. וזכנו ללמוד תורה על השלחן, ויהיה השלחן שלנו שלם בכל מיני שלמות דקדשה בלי שום פגם

כָּלֵל, עַד שְׁנוּכָה שֶׁהַשְּׁלֶחַן שָׁלָנוּ יִטְהַר אוֹתָנוּ מִכָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְיִזְכֶּה אוֹתָנוּ לְעֵלְמָא דְאֵתֵי וּלְפִרְנָסָה טוֹבָה, וְנִהְיֶה רְשׁוּמִים לְטוֹב לְעֵלְא וּלְעֵלְא, וְנִזְכֶּה שִׁיתוּסֵף לָנוּ כַּח וּגְבוּרָה בְּשַׁעֲה שְׁנַצְטַרְדֵּי, וְנִזְכֶּה שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לִינֵק כָּלֵל מִשְׁלַחֲנָנוּ וְאִכִּילְתָּנוּ, כִּי אִם מְעַט דְּמְעַט חַיּוֹת הַמִּכְרַח לְתַן לָהֶם בְּצַמְצוּמֵי גְדוּל, כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא יוֹתֵר מִהַהֲכִרַח כָּלֵל:

וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוֹת נְטִילַת יָדַיִם בְּמֵימֵי רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים כְּרָאוּי בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ יְדֵינוּ עַל־יְדֵי נְטִילַת יָדַיִם, וְיִמְשֵׁךְ עֲלֵינוּ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה שְׁלֵמָה עַל־יְדֵי נְטִילַת יָדַיִם רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים וְיִקַּיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהִתְקַדְשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה". וְתַעֲזֹרְנוּ לְבִרְךָ בְּרַבַּת הַמוֹצִיא וּבְרַבַּת הַמְּזוּן וְכֹל בְּרַבַּת הַנֶּהֱנִין תַּחֲלָה וְסוֹף בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה כְּרָאוּי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְנִזְכֶּה שִׁיִּקַּיֵּם בְּשִׁלְחַן שָׁלָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֶחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה", וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי אִכִּילְתָּנוּ בְּקִדְשָׁה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כְּסִילוֹת דַּעְתָּנוּ וְכַעוֹר מַעֲשֵׂינוּ, וְתַעֲזֹרְנוּ שִׁיְהִיָּה נִשְׁלָם דַּעְתָּנוּ עַל־יְדֵי אִכִּילְתָּנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתִזְכְּנוּ בְּחֶסֶדֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁלְמוֹת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים בְּעֵינֶיךָ, וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹר הַשֶּׁכֶל בְּאַמְתָּ, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה שִׁיתַּגְּלֶה לָנוּ הַיֵּטֵב בְּאַמְתָּ לְאַמְתּוֹ אוֹר הַצַּדִּיקִים הָאַמְתִּיִּים, הַמְּאִירִים כָּכֵל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי זֶה לִירְאָה וְאַהֲבָה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִיחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּ בְּתַכְלִית הַשְּׁלְמוֹת, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה:

יט וּבְכֵן תּוֹכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שְׁתִּהְיֶה אֲכִילְתָנוּ בְּקִדְשָׁה
 וּבִמְהֵרָה בְּלִי שׁוּם תְּאוּה גְּשָׁמִיּוֹת כָּלָל. וְתֵתֵן לָנוּ כַּח
 לְעוֹרֵר הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כ"ח אֶתָּן דְּמַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית שְׁמֹלֶבֶשׁ בְּכָל דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, עַד שֶׁכָּל אֲכִילְתָנוּ וּשְׁתִּיתָנוּ
 וְכָל סַעֲדָתָנוּ וְתַעֲנוּגָנוּ יִהְיֶה רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים
 לְכַד שֵׁישׁ בְּאוֹתוֹ הַדְּבַר, שְׁאֲנוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים אוֹ מִתְעַנְּגִים מִמֶּנּוּ,
 וְעַל־יְדִיָּוָה נּוֹכַח לְלֵב טוֹב, שְׁלֹבֵי יִהְיֶה מְאִיר בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה עַל־
 יְדֵי שְׂיֻפְכָּה לַהֲנוֹת וְלוֹזֵן רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל כַּח מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר:

וְתִהְיֶה בְּעוֹרֵי, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָמִיד שְׁלֹא אֶהְנֶה מִהַעוֹלָם
 הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה, וְנוֹכַח לְבָרֶךְ עַל כָּל דְּבַר שֶׁנֶּאֱכַל
 וְנִהְנֶה, בְּרָכָה תַּחֲלָה וְסוֹף בְּכֹנֶנֶה עֲצוּמָה, בְּכֹנֶנֶה קְדוּשָׁה
 וְטַהוֹרָה, לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ יִתְבָּרַךְ לְעַד, וְכָל הַבְּרָכוֹת
 וְהוֹדוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת שֶׁלָּנוּ כָּלֵם יִהְיוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּבַחֲיִנַת
 שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדֹשׁ עַל־יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁנוֹכַח לְעוֹרֵר
 כַּח מַעֲשֵׂי יְהוָה, שֶׁהֵם הַל"ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם
 הָאוֹתִיּוֹת הַמְּלַבְּשִׁין בְּכָל דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, אֲשֶׁר עַל יָדָם בְּרֵאשִׁית
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל הַדְּבָרִים שְׁבַעֲוֹלָם מְגֹדֹל וְעַד קָמוּ, וּבְרֵאשִׁית כָּל
 דְּבַר מְשֻׁנָּה מִחֲבָרוֹ בְּמֵרָאָה וְטַעַם וְתַמּוּנָה אַחֲרָת, כְּפִי אוֹתִיּוֹת
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהַכְּסֵפֶת בְּכָל דְּבַר כְּפִי רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּאֲשֶׁר
 שְׁעָרַת וּמְדַדְתָּ וְשִׁקְלַת בְּחֻכְמַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיֶיךָ
 יְהוָה, כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קַנְיָנֶךָ. וְעַתָּה יִגְדַל נָא
 כַּח אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמְרֵי:"

עֲשֵׂה לְמַעַן וּלְמַעַן כְּבוֹדְךָ וּלְמַעַן אוֹתוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁלֹךְ
הַמְּלַבְּשִׁין בְּכָל דְּבַר, שְׁתַּתֵּן לָנוּ פַח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעוֹרֵר
תְּמִיד פַּח הָאוֹתוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁמֹלֶבֶשׁ בְּכָל דְּבַר
שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא נִלְךְ אַחַר שְׁרִירוֹת לְבָנוּ, וְנִמְעַט תַּאוֹת טַבְעֵנוּ, שֶׁלֹּא
יְהִי לָנוּ שׁוֹם תַּאוֹה גְּשָׁמִיּוֹת שֶׁל הַגּוֹף לְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם כִּלְלֵל,
וְכָל אֲכִילָתָנוּ וְשִׁתִּיתָנוּ וְכָל הַנְּאֻתָנוּ וְתַעֲנוּגָנוּ יְהִי רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת
הָאוֹתוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר שְׁבַעוֹלָם בְּלִי שׁוֹם תַּאוֹת הַגּוֹף כִּלְלֵל,
וְעַל־יְדֵי־זוֹה תִּשְׁלַח בְּרַכָּה בְּמִזְוִינָנוּ, וְנוֹכַח לְשִׁבְעִיהָ דְקַדְשָׁהּ, שִׁיְהִי
שְׁבִיעִיהָ בְּמַעֲיָנוּ לֵאכֹל מַעַט וְלִשְׁבַע רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתוֹת
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל אוֹתוֹ הַדְּבַר שֶׁאֵכֵל וְאֲשֶׁתָּהּ בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ
גְּדוּלָּהּ, וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וַאֲכַלְתֶּם אֶכּוֹל וְשָׁבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם
אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי
לְעוֹלָם", עַד שְׁנוּכָה לֵלֵב טוֹב וּמְאִיר, לֵלֵב שֶׁמַּח עַל־יְדֵי אֲכִילָתָנוּ
וְשִׁתִּיתָנוּ, וְעַל־יְדֵי הָאֶרֶת הַלֵּב נוֹכַח לְפָנִים מְאִירוֹת דְקַדְשָׁהּ. בְּרַכְנוּ
אֲבִינוּ כִּלְנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, שְׁנוּכָה לְפָנִים דְקַדְשָׁהּ, פָּנִים מְאִירוֹת,
פָּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה, שִׁיְהִי אֹר פָּנֵי יְהוָה חוֹפֵף עַל פָּנֵינוּ תְּמִיד,
וַיְקִים בָּנוּ וּבִזְרַעֵנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "זֶה דוֹר דוֹרְשָׁיו מִבְּקָשֵׁי פְּנִיךָ
יַעֲקֹב סֵלָה":

כִּי וְעֲזָרְנִי וְאִמְצָנִי וְחִזְקֵנִי וְסִיעֵנִי שְׁאוּכָה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמִי גַם
בְּמַתָּר לִי, עַד שְׁאוּכָה לְעַבֵּד אוֹתְךָ גַם בְּדַבְרֵי הַרְשׁוֹת,
שֶׁהֵם אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה וְכִיּוּצָא, וְאוּכָה לְהִיּוֹת שְׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל
בְּשִׁתֵּי הָעַבּוּדוֹת, בְּעַבּוּדָה פְּנִימִיּוֹת שֶׁהוּא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים, וּבְעַבּוּדָה חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁהוּא אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה וְשֶׁאֵר צְרָכֵי הַגּוֹף,

ואזכה להיות קדוש וטהור בשתי עבודות האלו בשלמות, ושתי העבודות האלו יתפררו ויודפכו בכל פעם בקדשה גבוה ביותר עד שיהיו נעשין בכל פעם מהחיצוניות פנימיות, עד שתהיה אכילתי ושתיתי ושאר צרכי הגוף בקדשה גדולה בקדשת תורה ומצות, וקדשת התורה והמצות שלי יודפכו בקדשה גבוה ובשלמות גדול ביותר, ואזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא, ובכל פעם יהיו נעשין מהחיצוניות פנימיות, והפנימיות יעלה למעלה יותר. ונזכה שכל ישראל יכללו זה בזה באהבה ואהבה ורעות ובשלום גדול, עד שכל ישראל יגביהו וירימו זה את זה מדרגה למדרגה וממעלה למעלה בקדשה גדולה, עד שנוזכה לעלות לרום המעלה העליונה של הקדשה, עד שנוזכה להפיל בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולמי עד ולנצח נצחים:

לא ובבן תרחם עלינו ותושיענו, ותזכנו לאכל בקדשה גדולה ונזראה עד שתהיה אכילתנו בבחינת לחם הפנים. ותעזרנו שכל העפוי"ם וכל הכוכבים ומזלות יהיו כלם טורחים בשביל פרנסותינו, ותסיר צלם מעליהם, ויקים מקרא שכתוב: "סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם". ותבטל חכמת הטבע מן העולם, ותעקר ותשבר ותבטל דעותיהם המטעות מן העולם ותתגלה מלכותך והשגחתך לכל באי עולם, וידעו הכל שאין שום טבע בעולם כלל, רק הכל מתנהג בהשגחתך לבר. ותאיר עלינו באור פניך ואל תסתר פניך ממנו. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך", וידע כל פעול פי אתה פעלתו ויבין כל יצור פי אתה יצרתו, וידעו הכל פי אתה משגיח בהשגחה פרטית על כל דבר

שְׁבַעְוֹלָם, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת כָּכָל עַת וּבְכָל רֵגַע, וְאִין שׁוּם דְּרָךְ הַטָּבַע
 בְּעוֹלָם כָּלָל רַק הַכֹּל מֵאֵתְךָ לְבַד. "פְּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵי תְנָה עִוְךָ לְעִבְדְּךָ
 וְהוֹשִׁיעָה לְבֵן אִמְתְּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעִבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ. נִסָּה
 עָלֵינוּ אֹר פְּנִיךָ יְהוָה". וְתִכְבֹּל חֻכְמַת הַטָּבַע, חֻכְמַת הַכּוֹכָבִים
 וּמְזוֹלוֹת, מִן הָעוֹלָם, הַנִּמְשָׁכִין מֵהֶסְתֵּרַת פְּנֵי יְהוָה, וְתִגְלֶה אֲמַתַּת
 חֻכְמַת הַנְּהַגַת פְּנֵי הַשְּׁגָחְתְּךָ בְּעוֹלָם, אִיךְ אֹר פְּנֵי יְהוָה חוֹפֵף עָלֵינוּ
 כָּל הַיּוֹם וּמְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּהַשְּׁגָחָה פִּרְטִיית בְּחֻכְמָה נִפְלְאָה וְנוֹרְאָה
 אֲשֶׁר אֵי אִפְשֶׁר לְהַשְׁיֵג, וּמִסְתִּיר עֲכָשׁוֹ הַנְּהַגְתּוֹ בְּדֶרֶךְ הַטָּבַע, וְיִדְעוּ
 הַכֹּל שְׁגָם הַטָּבַע בְּעֶצְמוֹ אֶתְהַ מְנַהֵיג בְּהַשְּׁגָחְתְּךָ לְבַד, וְגַם הַטָּבַע
 הַיּוֹא הַשְּׁגָחָה. וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתִמְשִׁיךְ גַּם עֲכָשׁוֹ הַנְּהַגָה
 שְׁתַּהֲיָה לְעֵתִיד, שְׂאֵז תִּכְבֹּל הַטָּבַע לְגַמְרֵי, וְתִנְהַיֵּג אֶת עוֹלָמְךָ
 בְּהַשְּׁגָחְתְּךָ לְבַד, וְנוֹכַח שְׁגָם עֲכָשׁוֹ תִנְהַיֵּג אוֹתָנוּ בְּהַשְּׁגָחְתְּךָ לְבַד,
 כִּלִּי שׁוּם דְּרָךְ הַטָּבַע כָּלָל, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁתַּהֲיָה אֲכִילְתָנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
 כָּל כֶּךָ עַד שִׁיְהִיָה הַשְּׁלַחַן שְׁלָנוּ מְכַפֵּר כַּמּוֹבַח וְיִהְיֶה נֶאֱמָר עַל
 הַשְּׁלַחַן שְׁלָנוּ "זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה":

לו וְתִזְכְּנוּ שְׁתַּהֲיָה אֲכִילְתָנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה תְּמִיד, וּבְכִפְרָת
 כְּשֶׁאֲנוּ אוֹכְלִין דְּבַר מִן הַחַי תַּעֲזָרְנוּ לְהַתְקַדֵּשׁ בְּיֹתֵר
 בְּשַׁעַת אֲכִילְתָנוּ, עַד שְׁנוֹכַח לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בְּחַי שְׂאֵנוּ
 אוֹכְלִים, לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ מַחַי לְמַדְבָּר, עַל־יְדֵי הַפְּרָכָה שְׂאֵנוּ
 מְבָרְכִין עַל אֲכִילְתָנוּ, וְנוֹכַח לֹאמַר כָּל הַפְּרָכוֹת בְּכּוֹנֶה גְדוֹלָה
 וְעִצּוּמָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאֲמַת:

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמַּאֲכָלוֹת אִסּוּרוֹת, וְלֹא
 יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוּם דְּבַר הָאִסּוּר לָנוּ וְלֹא נִפְשֵׁל

לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּמְרֻפוֹת, אֲפֹלוּ בְּשׁוּגָג וּבְאֲנָס. וְתַצִּיל אוֹתָנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, וְתַפְרִישׁ אוֹתָנוּ וְתַבְדִּיל אוֹתָנוּ
 מִכָּל מִינֵי נִבְלוֹת וּמְרֻפוֹת דְּאוֹרֵייתָא וּדְרַבְנָנּוּ, וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 תְּמִיד שׁוֹחֲטִים הַגּוֹנִים וּכְשָׁרִים וְתִהְיֶה עִמָּהֶם תְּמִיד וְתִשְׁמֹר אוֹתָם
 וְאוֹתָנוּ שְׂלָא יִפְשְׁלוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל יָדָם לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּמְרֻפוֹת
 חַס־וְיִשְׁלוֹם. וְתַעֲזֹר לְהַשׁוֹחֲטִים שְׂיִכְנוּ תְּמִיד הַיָּטֵב בְּכַרְפַּת
 הַשְּׁחִיטָה, בְּאִפְן שְׂיִזְכוּ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בְּהַחֵי, מַחֵי
 לְמַדְבַּר, עַד שְׂיַעֲלוּ כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַעֲשׂוֹקוֹת הַמְּגַלְגָּלִים בְּחַיּוֹת
 וְעוֹפוֹת וּבְהֵמוֹת אֶל הַשְּׁכִינָה וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יַחֲוֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְשְׂכִינְתֵיהּ עַל יָדָם, וְנוֹכַח שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עַל־יַד־יָדָה עֲלֵינוּ שְׂפַע
 טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְנוֹכַח לְפָרְנָסָה טוֹבָה בְּכָבוֹד
 בְּלֵי שׁוּם יְגִיעָה וּמְרַחָא וּמְרַדָּא כָּלֵל. אֲכִינוּ שְׂבִשְׂמִימִים, גּוֹמֵל
 לְחַיִּים טוֹבוֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, אֶתְהּ יוֹדַע שְׂאִין בְּנוּ כַח
 לְשֹׁמֵר עֲצֻמְנוּ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַמְצוּיִים עַכְשָׁו הַרְבֵּה
 מְאֹד, וְאִין מִי שְׂיַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ וְיִשְׁתַּדֵּל בְּתַקוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ וְיַצִּיל אוֹתָנוּ
 מִפְּגַם הַשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַגּוֹרְמִים מַה שְׂגוֹרְמִים, רַחֲמָנָא
 לְצַלָּן:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּלְמַעַן שְׂכִינַת עֲזָךְ,
 וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים
 אֲמֵתִיִּים, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַצִּילָנוּ וּמְלַמְנוּ מִשׁוֹחֲטִים רָעִים,
 מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, וְשְׂמַרְנוּ תְּמִיד שְׂלָא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ
 שׁוּם מְכַשׁוֹל נִבְלָה וּמְרַפָּה, כִּי אֶתְהּ "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמָּךְ
 מִזְמָה", וּבִיּוֹדְךָ הַכֹּל וְאֶתְהּ יָכוֹל לְשֹׁמֵר אוֹתָנוּ גַם עַכְשָׁו בְּדוֹרוֹת
 הָאֵלּוּ מִנִּבְלוֹת וּמְרֻפוֹת וּמִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים. הוּם וְחַמֵּל

עלינו, למענד ולא למענגו, וקדשנו בקדשתך, והבדילנו מן
מאכלות אסורות כמו שפתוב: "ואבדיל אתכם מן העמים להיות
לי", ונופה לקים מקרא שפתוב: "ואנשי קדש תהיון לי ובשר
בשדה טרפה לא תאכלו, לכלב תשלכון אותו", וכתוב:
"והתקדשתם והייתם קדושים פי קדוש אני", ויקים מקרא
שפתוב: "טרף נתן ליראיו, יזפור לעולם בריתו":

לט ובכין תרחם עלינו, ותעזרנו ותושיענו שנופה לשפר מאתנו
תאות אכילה, ונופה שתהיה אכילתנו בצמצום רק כפי
ההכרח לקיים האדם לבד, ונמעט תאות טבענו, ונופה לאכל
בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבד באמת לאמתו, ותסיר ממנו
חרפת רעב, ולא נרגיש שום רעבון בקרבנו לעולם, ונופה לשדר
ולשבר ולבטל כל תאוות הבהמיות של גופנו, ותסיר מאתנו כל
מיני חרפות וביונות שהם תאוות הגוף, שמהם נמשכין כל
החרפות, ותקדשנו בכל מיני קדשות:

ותמשוך עלינו ברכה מאתך, ותשפיע שבע גדול בעולם,
ותשלח שביעה במעינו, שנופה לאכל מעט ולשבע
ממנו כמו שפתוב: "ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח
בארצכם". וקים לנו מקרא שפתוב: "והושעתי אתכם מכל
מטאותיכם, וקראתי אל הדגן והרביתי אותו, ולא אתן עליכם
רעב, והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו
עוד חרפת רעב בגוים":

מו אבינו מלפנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש
יעקב רוענו רועה ישראל, עזרנו והושיענו ברחמיך

הרבים ובחסדיך הגדולים שזוכה לביטל ולשפר תאות אכילה
 מאתנו לגמרי ונסתפק במעט, לאכל מעט פדי חיוני בצמצום
 ובדקדוק גדול, ולשבע ממנו, ותסיר ותגרש ותביטל הרעבון
 מקרבנו ותעורנו להחיות עצמנו ולהשביע נפשנו באכילה מעטת,
 ואזכה לדקדק באכילתי מפזות ועד כביצה, ומעט אכילתי יהיה
 בקדשה ובטהרה גדולה באמת פרצונך הטוב. ותופני שאמשיך
 מזונותי ופרנסתי וכל השפעות טובות מארץ ישראל שהוא ארץ
 הקדושה ארץ החיים, ששם שרש כל ההשפעות וכל הפרכות:
 אבינו אב הרחמן, "יהוה אלהים אמת אלהים חיים ומלך
 עולם", מלא משאלותינו ברחמים וזכנו מהרה לשפר
 תאות אכילה מקרבנו, פי לפניך נגלה הכל ואתה יודע תעלומות
 לבבי, וכמה אלפים מניעות ועכובים שיש לי על זה מכמה
 צדדים, עד אשר איני יודע לשית עצות בנפשי על זה כלל. עשה
 עמי כחסדיך אבי שבשמים, ואל תגמלני כמפעלי. חנני חנני
 במתנת חנם, וקדשני בקדשתך העליונה בנדבת חסד וזכני מהרה
 לשפר תאות אכילה באמת, פרצונך הטוב, ומעט אכילתי יהיה
 בקדשה ובטהרה גדולה לשמך הגדול לבד באמת לאמתו, בלי
 שום תאות הגוף כלל. ואזכה בכח אכילתי בקדשה גדולה
 להודות ולהלל ולשבח לשמך הגדול והקדוש תמיד, ולדבר דברי
 אמת תמיד, ולפאר ליוצרי על שם כבוד מלכותו, עד שאזכה על-
 ידי דבורי באמת בקדשה גדולה להיות בכלל הצדיקים אמתיים
 אנשי מופת, הבוראים שמים חדשים וארץ חדשה בדבוריהם
 האמתיים, ועושים מופתים גדולים אמתיים בשמים ובארץ, ואזכה

גם כן בכחך הגדול לעשות מופתים אמתיים בעולם, לגלות ולפרסם אלהותך ואדנותך וממשלתך וגדלך ותפארתך לכל באי עולם וידעו כלם כי אתה לבד מנהיג עולמך ברוצונך הטוב וכירו עצם אהבתך את עמך ישראל, אשר נתת להם כח לבטל ולשנות הטבע בתפלתם, ולעשות מופתים גדולים בעולם. רבוננו של עולם, "שטחתי אליך כפי", עשה עמי מה שתרצה ברחמיך, באפן שתזכני לילך בחקך ולשמור משפטך ולהיות ברוצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם:

ג ותזכני שתהיה אכילתי בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל, רק לאכל מעט בקדשה גדולה להשביע נפשי דקדשה. ואזכה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה, כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו". רבוננו של עולם, מרא דעלמא בלא, שטחתי אליך כפי, לך לבד עיני תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, למתנת חנם לגדבת חסד לתשועת יהוה, עיני מיחלות ודומיות. "צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי. קראתי שמך יהוה מבור תחתיות, מבטן שאול שועתי שמעת קולי. קולי שמעת, אל תעלם אנך לרוחתי לשועתי". ואשב ואיחל ואצפה לרחמיך "עד ישקיף וירא יהוה משמים". עזרני כי עליך נשענתי. "עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי". ישלח עזרי מקדש ומציון יסעדני, ומכל מיני ממאות וזהמות מהרה יוציאני, ובכל מיני קדשות יקדשני, ולכל מיני תשובות באמת יזכני, ולחיים טובים חיים ארוכים חיים נצחיים מהרה יגיעני, ולא רץ הקדושה חושה מהרה יביאני, ובכל

התקונים יתקנני, ומריב לשונות בסבו יצפנני. "אל תשליכני לעת זקנה, ככלות כחי אל תעזבני. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חישה לעזרתי יהוה תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי", אמן ואמן:

ם **אנא** יהוה, אשר אין שנה ותנומה לפניך, כמו שכתוב: "הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל", ואתה מעורר ישנים ומקיץ נרדמים, מחיה מתים ורופא חולים, פוקח עורים וזוקף כפופים, משיח אלמים ומתיר אסורים, אנא ברחמיך הרבים, עזרני נא, הקיציני נא, הקימני נא ברחמיך הרבים. "פנה אלי וחנוני, כי יחיד ועני אני. צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני. ראה עני ועמלי, ושא לכל חטאתי. ראה אויבי פי רבו, ושנאת חמס שנאוני. שמרה נפשי והצילני, אל אבוש פי חסיתי בד". עזרני וחנוני מעתה שאזכה להתעורר משנתי הגדולה אשר גברה עלי על ידי מעשי הרעים, וגם על ידי תאות אכילה ושתייה. עזרני להתעורר בהתעוררות גדול ולשוב אליך באמת לאמתו, בנריות גדול, והצילני מעתה מכל מיני חמאים ועוונות ופשעים, והיה עמדי תמיד, ושמרני והצילני מפגם תאות אכילה ושתייה ואזכה שתהיה אכילתי תמיד בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל, ותהיה אכילתי ושתייתי תמיד מאכל שנתברר למאכל אדם, ותגן בעדי ותשמרני ותצילני שלא יבוא לתוך פי שום מאכל ומשקה שלא נתברר עדין למאכל אדם, אשר יכולין לאבד חס־ושלום את הפנים דקדשה על ידי מאכלים הללו,

וּלְפַל לְתוֹךְ שָׁנָה חֲסִי־שָׁלוֹם, רַק אֶזְכֶּה לֵאכֹל בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
 מֵאֲכָלִים שְׁנַתְּבָרוּ, מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם בְּקִדְשֵׁי לֶחֶם הַפָּנִים, שְׁאֶזְכֶּה
 עַל יָדָם לֵלֵב טוֹב לֵלֵב שְׂמֵחַ וּלְפָנִים דְּקִדְשָׁה, וְתַצִּילֵנִי מִמֵּאֲכָלִים
 הַמְבִיאִין רַע אֶל הַלֵּב:

סב רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי לְיִשְׁרַת לֵבב בְּאֵמֶת
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, חוּם וְרַחֵם עָלַי בְּחֻמְלַתְךָ הָאֵמֶת־יִת, וְזַכֵּנִי
 לְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי הָאֵמוּנָה הַקְדוּשָׁה
 לְבָרַר כָּל הַמֵּאֲכָלִים וְלֵאכֹל בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, שְׂיִהְיֶה כָּל אֲכִילַתִּי
 וְסֻעֻדַתִּי מִמֵּאֲכָלִים שְׁנַתְּבָרוּ בְּשִׁלְמוֹת מִן הָרַע, שְׁלֵא נִשְׂאָר בָּהֶם
 שׁוּם אַחִזַּת הָרַע וְהַקְלָפוֹת כָּלֵל, עַד שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי
 אֲכִילַתְנוּ יַחֲדָה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ אִפִּין בְּאִפִּין:

וְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַקֵּן פְּגָם הַדְּבֹר, וְתַעֲזֹרֵנִי לְבָרַר
 וּלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי אוֹתִיּוֹת הַדְּבֹר שֶׁנִּפְּלוּ בְּגִלּוֹת גְּדוֹל
 בֵּין הַקְלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא בְּעוֹנוֹתֵינוּ, עַל־יְדֵי שֶׁהֲלַכְנוּ בְּשִׁרְיֹת
 לְבָנוּ, וְרַדְפְּנוּ אַחַר תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְהֵינּוּ מִמְּלֵאִים כְּרִסְנוּ
 כְּמוֹתֵרוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שְׂאִינוּ מְכַרְח לְקִיוֵם הַגּוֹף, עַד אֲשֶׁר
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַל־יְדֵי פְּגָם תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הַתְּנַבְרוּ
 עָלֵינוּ שְׁלֵשָׁה שְׂרֵי פְרַעָה שֶׁהֵם שְׁלֵשָׁה קְלָפוֹת, שֶׁהֵם שׂוֹר הַמְּשֻׁקִּים
 וְשׂוֹר הָאוֹפִים וְשׂוֹר הַמַּטְבָּחִים, שֶׁהֵם קְנָה וְשֵׁט וְרִידוֹן, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 גָּבַר עָלֵינוּ עַל גְּלוֹת פְּרַעָה וּמְצָרִים, שֶׁהוּא מְצַר הַגְּרוֹן, שֶׁנִּמְשָׁךְ
 הַדְּבֹר דְּקִדְשָׁה לְהַעֲרֹף, לְמַצַּר הַגְּרוֹן, עַד אֲשֶׁר נָחַר גְּרוֹנִי וְאִינִי
 יְכוֹל לְדַבֵּר שׁוּם דְּבֹר הַגּוֹן לְפָנֶיךָ:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה ידעת את לבבי, אתה ידעת אותי מתחלה ועד סוף, אתה ידעת חרפתי וכשתי וכלמתי נגדך כל צררי, ואיני יודע שום דרך ושום עצה איך להתנהג בענין אכילה בקדושה, באופן שאזכה להנצל באמת מפנים תאות אכילה ושתייה. רבונו של עולם, צרכי מרבים מאוד בכל מדה ומדה, ובכל דבר ודבר, ובכל ענין וענין מעבודת יהוה, עד אשר מעצם רבוי צרכי ישועתי בכל דבר, על פן אין מלה בלשוני, ואיני יכול לדבר כלל, כי איני יודע מהיכן אתחיל לדבר ולפרש שיחתי, ובאמת אני יודע בעצמי שאני בעצמי החיב מתחלה ועד סוף, וכמה פגמים פגמתי על ידי תאות אכילה ושתייה שלא השתדלתי כלל לגרשם מעלי, עד אשר על ידי זה נפגם הדבור שלי מאוד, ונפלו חלקי הדבור שלי בגלות גדול ועצום מאוד, עד אשר איני זוכה לדבר שום דבור הגון וראוי, ועדין לא התחלתי לקרות אותך כלל פראוי באמת, וכבר "יגעתי בקראי נחר גרוני, פלו עיני מיחל לאלהי":

מרא דעלמא פלא, צר לי מאוד מאוד בלי שעור וערך ומספר, ואיני יודע כלל באיזה דרך ועצה ותחבולה איך למלט נפשי האמללה והעלובה מאוד מני שחת, כי אין כחי אלא בפה לבד, וגם זה נמנע ממני, "כי אין מלה בלשוני, הן יהוה ידעת כללה", כי חלקי הדבור שלי ירדו בגלות עצום וכבד מאוד. אהה יהוה צר לי מאוד, והנני קורא אליך מן המצר, ממצר הגרון מעמק הגלות, "מפועמקים קראתיך יהוה. יהוה שמעה בקולי, תהינה אוניך קשבות לקול תחנוני. קולי שמעת, אל תעלם אזנך

לְרוּחֹתֵי לְשׁוֹעֲתֵי׃ עֲזַרְנִי בְכַחַד הַגָּדוֹל וּבְחֶסֶדֶד הָעֲצוּמִים שְׁאוּכָה לְשַׁבֵּר לְגַמְרֵי בְּאֵמַת תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְאוּכָה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעַט, לְאֹכַל מְעַט כְּדֵי חֵיוֹנֵי בְּצַמְצוּם, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, כְּלֵי שׁוֹם תְּאוֹת וְהִנָּאת הַגּוֹף כְּלָל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים וְזַכְנוּ לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת וּבְלִבָּב שְׁלֵם, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי הָאִמּוּנָה, שְׁיִתְפַּרְרוּ כָּל הַמַּאֲכָלִים שְׁפַעוּלָם מִפְּנֵם עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע, עַד שְׁיִהְיוּ כָּל אֲכִילָתֵנוּ וְסִעוּדָתֵנוּ מִמַּאֲכָלִים שְׁנִתְפַּרְרוּ לְגַמְרֵי מִן הָרַע וְהַקְּלֹפֹת, מַאֲכָלִים שֶׁהֵם כְּלֵם טוֹב, וְנוּכָה לְהִסְתַּפֵּק בְּאֲכִילָה מְעַטָּה וְתִהְיֶה אֲכִילָתֵנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, עַד שְׁיִהְיֶה גַעֲשָׂה עַל־יְדֵי אֲכִילָתֵנוּ יְחוּד קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ אֲפִין בְּאֲפִין, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כְּטַח בִּיהוּה וַעֲשֵׂה טוֹב, שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעֲה אִמּוּנָה, וְהִתְעַנְּג עַל יְהוָה וְיִתֵּן לָךְ מִשְׁאֲלוֹת לְכָף. גּוֹל עַל יְהוָה דְּרַכְּךָ, וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה. הָאִירָה פְּנִידָה עַל עֲבֻדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדֶד. פְּנִידָה הָאֵר בְּעֲבֻדְךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ. אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וְיִכְרַכְנוּ יָאֵר פְּנִיו אֲתָנוּ סֵלָה. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ, הָאֵר פְּנִידָה וְנִוְשָׁעָה. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי," אֲמֵן וְאֲמֵן:

סו וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ מַעֲתָה שְׁנוּכָה לְשַׁבֵּר בְּאֵמַת תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. וְנוּכָה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעַט, לְאֹכַל מְעַט בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה וּלְהִסְתַּפֵּק מִמְּנוּ, וּנְדַקְדַּק עַל עֲצָמֵנוּ מִפְּנוֹת וְעַד כְּפִיצָה, לְכָלֵי לְאֹכַל אֶפְלוּ מִשְׁהוּ וְיִתֵּר מִהַמְּכַרְח לָנוּ בְּשִׁבִיל קִיוֵם הַגּוֹף, וְנֹאכַל לְבַד לְקִיוֵם גּוּפָנוּ, וְנִמְעַט תְּאוֹת

מבצענו, ונזפה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדושה, כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו", עד שנזכה שתשא לנו פנים ותחננו, כמו שכתוב: "ישא יהוה פניו אליך, וישם לך שלום", ונזפה להמשיך הארת פנים אל הכבוד דקדושה, ותציל אותנו ואת כל עמך בית ישראל מעזי פנים ומעזות פנים, ותעלה ותסלק את הכבוד מן העזי פנים שבדור, ולא יהיה להם שום כבוד והתנשאות ופקידות והתמנות ושררה כלל. ותרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותציל אותנו מכל המנהיגים והמפרסמים של שקר, הגורמים לנו מה שגורמים, באשר אתה לבד ידעת, כי בעוונותינו הרבים נפל וירד הכבוד דקדושה מאד, דל כבודנו בגוים ושקצונו כממאת הנדה, ונפל הכבוד בין העכו"ם והרשעים והשקרנים והעזי פנים שבדור, שהם מקבלין לעצמן כל הכבוד וחולקין כבוד לעצמן, ועמך ישראל הכשרים והצדיקים באמת לחרפה ולבזיון וללעג וקלס:

קנא שומר ישראל שמר שארית ישראל, ואל יבוא שום חולאת וכאב ומכאוב על עמך ישראל. מלא רחמים, רחם עלינו ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו בכל עת שלא נאכל יותר מההכרח כלל רק נזפה שתהיה אכילתנו ושתיתנו במדה ובמשקל ובמשורה, שלא נאכל שום אכילה יתרה שהוא בחינת מאכל בהמה, וכן תצילנו ותשמרנו שלא יבוא לתוך פינו שום מאכל שלא נתפרר עדין ממאכל בהמה למאכל אדם. חוסה עלינו פרב רחמיך והיה בעזרנו ושמרנו בכל עת שתהיה אכילתנו רק מאכל אדם לבד, ולא שום מאכל בהמה כלל,

ועל־ידי־זה נזכה שתשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים, ובפרט מחלי הקדחת רחמנא לצלן, שבאה עלי־ידי שאוכלין אכילה יתרה חס־ושלום שהיא בחינת מאכל בהמה, או על־ידי שאוכלין מאכל שלא נתברר עדין למאכל אדם, שהוא גם־כן בחינת מאכל בהמה:

רחם מלא רחמים, כי אתה יודע כמה פגמים ומכשולות באים עלי־ידי רבוי אכילה ושתיה, וכמה חלאים באים על־ידי־זה רחמנא לצלן, ובפרט חלי הקדחת שנתפשטה עתה מאד, יהוה ישמרנו מעתה. רחם על כל ישראל ועלי ושמרני תמיד שאזהר מעתה, ואשמר את נפשי לבלי לאכל שום אכילה יתרה כלל, ואתה תגן בעדנו ותשמרנו ברחמיך שלא יבוא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר למאכל אדם, באפן שתציל אותי ואת כל עמך ישראל מכל מיני חלאים, ומכל מיני מפות ומכאובות ומחוסים ובפרט מחלי הקדחת, ותרחם על כל ישראל על כל מי שפבר הגיע עליו חלי הקדחת רחמנא לצלן (ובפרט על פלוני בן פלוני) ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל, ותסבב ברחמיך הרבים ותשלח עליהם זעה טובה מן השמים, ועל־ידי־זה תתישב דעתם ויתמזגו החסדים והגבורות שהם כח האש ומים שבהם במזג השווה ולא יתערבו ולא יתבלבלו עוד ולא יתגבר זה על זה כלל, באפן שתציל אותם ואת כל ישראל מרבוי קרירות וחמימות ורעידת האיברים של חלי הקדחת, רחמנא לשזבן, ויזכו כלם לרפואה שלמה, ויתישב דעתם בשלמות באמת:

ה: ותזכנו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה, ונאכל לבד לקיום
 גופנו ונמעט תאות מבענו ונזכה להסתפק במעט
 אכילה, ונהיה נכללים בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם
 הקדושה לבד, כמו שכתוב: "צדיק אכל לשבע נפשו". ותעורנו
 שתהיה אכילתנו בקדשה גדולה כל כך, עד שנופה להשביע
 בצחצחות נפשנו להתענג על יהוה, לשבע ולהתענג באורות
 הצחצחות העליונות, ונזכה "לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו",
 ויקים בנו מקרא שכתוב: "ונחד יהוה תמיד והשביע בצחצחות
 נפשך", עד שנופה לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמותינו תמיד בשבע
 הצחצחות העליונות, ועל ידיה ימשך עלינו תמיד תבונות
 והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח לחתור ולשאב ולדלות
 מים עמקים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות
 ושלמות, ונזכה לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות,
 עצות עמוקות, עצות נפלאות פלאי פלאות הנמשכין מעמקי
 עמקים, עצות שלמות ונכונות אמתיות ישרות וברורות, עצות
 קדושות שאי אפשר להפרן ולסתן בשום אופן בעולם, באפן
 שנופה לעורר ולגדל על ידם האמונה הקדושה:

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, ותעורנו ותושיענו שיהיו כל
 המאכלים ומשקאות שלנו מאכלים מבררים צחים וזכים
 בלי שום סיג ופסלת כלל, ולא יתערב באכילתנו שום תערובות
 מאחיות השדים כלל, ותתן לנו כח ועז ותעצומות לחזק את
 המלאך, ותעזר לנו שנופה להיות בשמחה תמיד, ונתגבר ונתאמן
 בכל עז וכח וגבורה להיות אך שמח תמיד, ותהיה אכילתנו

בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְדוֹלָה, וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֹךְ וּשְׂתֵה בְּלֵב טוֹב יִינֶךְ פִּי כְּבֹר
 רְצַה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךָ", עַד שְׁנוֹפָה עַל־יְדֵי הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּהָ
 לַחֲזֹק אֶת הַמְּלֶאכֶה, וַיִּתְחַזְּקוּ הַמְּלֶאכִים הַקְּדוּשִׁים בְּכַח גְּדוֹל עַל־יְדֵי
 תַקְוָה שְׂמִיחָתָנוּ וַיִּמְשִׁיכוּ לָנוּ שִׁפְעַת טוֹבָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה, מֵאֲכָל
 וּמִשְׁקָה מְבַרְרִים בְּלִי שׁוּם אַחֲזִית הַסְטְרָא אַחֲרָא כָּלֵל, וְלֹא יִתְנוּ
 לְהַסְטְרָא אַחֲרָא וְהַשְׂדִּים לִינֵק מִהַשְּׁפַע הַנְּמֻשְׁכַת לָנוּ כָּלֵל, וְלֹא
 תִתְעַבֵּב הַשְּׁפַע אֲצִלָּם כָּלֵל, רַק דְרָךְ מַעֲבֵר לְבַד, וְלֹא יִינְקוּ
 מִהַשְּׁפַע רַק פְּדֵי חַיּוֹתָם בְּצַמְצוּם גְּדוֹל, וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ כָּל
 הַשְּׁפַע לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ, וְלֹא יִשְׁלֹטוּ בָּהּ יְדֵי זָרִים. וְנִזְכָּה
 לְהוֹיֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּבְשִׂמְחָתָנוּ לֹא יִתְעַרֵּב זָר, וְתַעֲזָרְנוּ בְּכָל עַת
 לְהַתְחַזֵּק תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהָ גְדוֹלָה, עַד שְׁנוֹפָה עַל־יְדֵי הַשְּׂמִיחָה
 לְהַנְצִל מִטְּמָאת קָרִי חֶסֶד וְשָׁלוֹם הַבָּאָה עַל־יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה
 שְׁחוּרָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם:

ו: וּבְכֵן תּוֹפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹפָה שְׂיֵאִיר
 עֲלֵינוּ בְשַׁעַת אֲכִילָתָנוּ הָאֶרֶת הָרְצוֹן הַקְּדוּשׁ וְתַתֵּן לָנוּ
 כֹּחַ וְעֵז וּגְבוּרָה מֵאֲתָךְ, וְנִזְכָּה לְהוֹיֹת "אֲנָשִׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי
 יֵאֱמַת שׁוֹנְאֵי בְּעַע", כִּי אַתָּה הַגּוֹתֵן כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל. עֲזָרְנוּ וְחַזְקָנוּ
 וְאִמְצָנוּ בִּירְאָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנֵהִיָּה גְבוּרִים אֲנָשִׁי חֵיל
 בְּאֵמַת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתַתֵּן לָנוּ מְמֻשְׁלָה דְקִדְשָׁה כִּי "הַעֲשֵׂר
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִיָּדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה, וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל
 וְלַחֲזֹק לְכָל". זַכְּנוּ שְׂיֵהִיָּה לָנוּ חֵיל טוֹב בְּהַמְלָכוֹת וְהַמְּשָׁלָה
 דְקִדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׁנוֹפָה לְהַמְשִׁיךְ פְּרִנְסָה טוֹבָה בְּהַרְחֵבָה גְדוֹלָה לָנוּ
 וְלְכָל אֲנָשִׁי בֵּיתֵנוּ וְלְכָל הַתְּלוּיִים בָּנוּ מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

רבונו של עולם, אתה יודע עצם דחקנו ועמלנו ומעוט וצמצום
 הפרנסה שנתמעטה מאד פרנסת עמך בית ישראל,
 בפרט פרנסת הכשרים החפצים לכנס בדרך הקדש ולעבדך
 באמת, אשר פרנסתם דחוקה מאד, ורבים נמנעים הרבה
 מעבודת השם יתברך מחמת על ומרדת הפרנסה. רחם עלינו
 למען שמך, ותשפיע עלינו שפע טובה ופרנסה טובה לנו ולכל
 עמך בית ישראל, ובפרט להחפצים ליראה את שמך. עזרנו
 והושיענו שלא תמנע ותעכב אותנו הפרנסה מעבודתך באמת כי
 לך לבד עינינו תלויות. "כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו", כי
 אין אתנו יודע עד מה שום סבה ועסק בדרך הטבע איך
 להמשיך פרנסה כי אם עליך לבד אנו נשענים, ועינינו לך
 מוחלות עד שתחננו ברחמיך ובחסדיך הרבים, ותתן לנו
 פרנסותינו בעתו במועדו ובזמנו, ותזמין לנו כל פרנסותינו קדם
 שנצטרך להם באפן שלא תבלבל אותנו מרדת הפרנסה
 מעבודתך בלל, ותעזרנו בזה מלכותך ותעלה ותקבל המלכות
 דקדושה שפע הפרנסה טובה לכלליות עמך בית ישראל מהידיים
 שיש בים החכמה, ותמשיך פרנסה טובה עלינו מרצון העליון כמו
 שכתוב: "עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו.
 פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון". ותתן ותחלק ותשחק
 (ותספיק) הפרנסה לכל אחד ואחד כפי מה שצריך באמת לעבודת
 השם יתברך, באפן שנוזה כלנו לעבדך באמת, ותספיק לנו כל
 צרכינו בכבוד ולא בכזיון, בהתיר ולא באסור, בנחת ולא בצער,
 מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר

וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְּוֹאֲתָם, וְנוֹכַח לְקַבֵּל הַפְּרָנְסָה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וַיֵּאִיר בְּתוֹכָהּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן וְקִדְשָׁה. וְתַעֲזָרְנוּ לְשִׁבְרַת תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרֵי, וְלִקְדָּשׁ אֶת אֲכִילַתְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְנֹאכַל לְשִׁמְךָ לְבָר, וְנוֹכַח לְקַבֵּל וְלַהֲמִשִּׁיד עָלֵינוּ הַיְרָאָה הַקְדוּשָׁה הַנְּנֻשֶׁת וּבָאָה עַל הָאָדָם בְּעַת הָאֲכִילָה:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֱדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוּשָׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב, רוּעֵנוּ רוּעַה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלִיךְ טוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ הָאֱמֵתִי, שְׂמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ לְכָל נְפֹשׁ דַּעֲתָנוּ וְלִבְבָנוּ אַחֲרֵי הַטּוֹב הַמְדַמָּה, רַק נּוֹכַח לְשִׁבְרַת כָּל תַּאֲוֹת הַמְדַמִּיּוֹת, תַּאֲוֹת הַהִבְהִמִּיּוֹת וְנוֹכַח לְדַבֵּק מִחֲשַׁבְתָּנוּ בְּטוֹב הָאֱמֵתִי בְּטוֹב הַנְּצַחִי, לְהַתְּעַנֵּג עַל יְהוָה וְלַהֲשִׁיבֵעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁנוּ וְתִהְיֶה אֲכִילַתְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְאִימָה וּבִירָאָה גְדוֹלָה. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹכְנוּ שְׂיִמְשִׁיד עָלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילַתְנוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, שְׁנוֹכַח לְכַסֵּף וְלַחְמוֹד וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק וְלַחֲשׂוֹק וְלַהֲתַנְעֵנֵעַ אֵלָיךְ בְּאֵמַת בְּרַצוֹן מִפְּלֵג מְאֹד מְאֹד, בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרֵךְ בְּתַכְלִית הַכְּפוּל עַד אֵין סוּף, עַד שְׁלֹא נִדַּע כָּלֵל מַה אָנוּ רוֹצִים, וַיֵּאִיר עָלֵינוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן שְׂיִהְיֶה לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "בְּעַת יֵאֱמַר לִיעֲקֹב וְלִישְׂרָאֵל, מַה פָּעַל אֵל" וְנֵאמַר: "מַה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְּנַת לִירְאִיךָ, פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים כִּי נִגַּד בְּנֵי אָדָם", וְנֵאמַר: "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זולַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְבֵּה לוֹ":

ח: וּבִבְנֵי תַרְחֵם עָלֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתוֹכְנֵי לְכַפֵּל וְלְשִׁבְרַת תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרֵי בְּאֵמַת, וְאִזְכָּה לְהַכְּנִיעַ מִזְנוֹא דְגּוֹפָא, וְלַגְבֵּר וְלַחֲזֹק וְלְאֲמִץ בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת

מזונא דנשמתא, רבונז של עולם אתה יודע גדל חלישות נשמותינו אשר נחלשו מאד מאד בעונותינו הרבים והעצומים מאד, עד אשר כל משפכנו נהפך בחלינו, אשר אי אפשר להעריך ולספר כלל, עד אשר בשל כח הסבל:

רבונז של עולם טוב לכל, עזרנו לשפר ולכבול באמת תאות אכילה ושתיה. רחם עלי למען שמך, "שמרה נפשי והצילני אל אבוש פי חסיתי בך", זפני מהרה להכניע מזונא דגופא ולהגביר מזונא דנשמתא, ותהיה כל אכילתי ושתיתי בשביל קיום הנפש לבר כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו":

ותזכנו להתקרב לצדיק אמתו אשר כבר זכה לקול השיר הזה, באפן שיהיה ראוי להוכיח אותנו ואת כל עמך ישראל לעורר ריח הטוב של גן עדן עלידי תוכחתו הטובה, שיהיה לו כח להפך כל עונותינו לזכיות, ולהעלותינו מטמאה לטהרה מהל לקדש, וימשיך עלינו ריח גן עדן ויחזק את נפשנו ורוחנו ונשמותינו בקדשה חזקה ונכונה ויכניע לפנינו את כל צרינו ורודפינו, וישפר ויכלה ויכניע ויעקר ויבטל את עקב דסטרא אחרא שהוא עקב של עשו הרשע שהוא מזונא דגופא, עד שגופה כלנו לשפר לגמרי תאות אכילה ושתיה שהוא מזונא דגופא, ולהגביר ולחזק מזונא דנשמתא שהוא ריח טוב של יראת יהוה האמתית, ויקים בנו מקרא שכתוב: "יהוה רעי לא אחסר", ותהיה כל אכילתנו ושתיתנו בקדשה ובטהרה גדולה בבחינת מזונא דנשמתא, כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו". וילחם

בעדנו מלחמת עוג מלך הבשן, להכניע ולשבר ולעקר ולכלות
 ולבטל קלפת עוג מלך הבשן מן העולם, עם כל הקלפות
 והסמין אחרנין שבעולם, שהם והמת הנחש הרודפים אחר
 חלושי כח שבעמך ישראל:

לח: יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהיה בעזרי,
 ותושיעני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ותזכני
 לשבר תאות אכילה לגמרי, שאזכה שתהיה אכילתי ושתיתי
 בקדשה ובטהרה גדולה, בעתו ובזמנו "במדה ובמשקל
 ובמשורה", ברצונך הטוב באמת. ואזכה להמשיך עלי תמיד
 היראה הקדושה הנגשית ובאה אל האדם לעת האכל דיקא,
 ואשב על השלחן בשעת סעודה באימה וביראה גדולה מפניך
 תמיד ועל-ידי זה תזכני בחסדיך העצומים להמתיק ולבטל כל
 מיני צער ויסורים, וכל הדינים שבעולם מעלי ומעל כל בני ביתי,
 ומעל כל בני ישראל עמך כי אתה ידעת את כל עמלנו ולחצנו,
 את כל מיני צער ויסורין העוברים עלינו על כל אחד ואחד בכל
 יום ויום, ובעצם שפלות דעתנו, קשה לנו לסבל הצער והיסורין
 של כל יום ויום:

רחם עלינו למען שמך, וזכנו להתעורר מעתה להמשיך עלינו
 קדשתך העליונה, ונזכה כלנו להמשיך עלינו יראת שמים
 באמת, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא, ובפרט בשעת
 אכילה תזכנו ותושיענו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה עד שנזכה
 להמשיך עלינו תמיד בשעת האכילה את היראה הקדושה
 הנגשית ובאה אל האדם אז, ועל-ידי זה נזכה לבטל ולהמתיק כל

מיני צער ויסורין וכל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ועל־ידי־זה תזכנו לעלות מבחינת מדרגת חי למדרגת אדם דקדושה באמת, שהוא גדר מדבר, ונופה לדבור דקדושה תמיד, ותזכנו לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא עד שנופה לעלות ולהכלל בבחינת אדם העליון, שנופה לבחינת שכינה מדברת מתוך גרונו:

מד: ורחם עלינו והושיענו שנופה לשמור עצמנו תמיד שלא לאכל שום פרי קדם שנתבשלה, וגם שלא נתלש שום פרי קדם זמנה, כי אתה גלית לנו עצם ההפסד וההזק שיוכל להגיע להאדם על־ידי־זה, כי יוכל לאבד את נפשו חס־ושלום על־ידי־זה:

רבנו של עולם, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מזה ברחמך הרבים ובחסדיך העצומים. ועורנו והושיענו וזכנו תמיד לברך ברפת הנהנין ובפרט ברפת הפרות בכונה גדולה ועצומה, ולא נזרק ברכה מתוך פינו חס־ושלום, רק נוכה תמיד להתגבר ולהתחזק בכל עז בכל עת שנרצה לאכל איזה פרי או ליהנות מהעולם הזה איזה הנאה, לברך הברכה בכונה גדולה פראוי, באפן שלא יזיק לנפשנו כלל כל מה שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, רק אדרבא נוכה להשלים את נפשותינו ולהוסיף בנפשנו חיות דקדושה והארה גדולה על־ידי כל דבר שנאכל ונשתה ונהנה ממנו. ותעורנו ותושיענו שיהיו כל אכילותינו ושתייתנו וכל הנאותינו בקדושה ובטהרה גדולה לשמך לבד בלי שום הנאת הגוף כלל, ונהיה בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדושה:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עוֹשֵׂה
 נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת, שְׁתַּהֲיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמַר אוֹתִי שְׁלֹא
 אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם בְּשׁוּם מַאֲכָלוֹת אִסּוּרוֹת חֲסִדֵי־שְׁלוֹם, וְלֹא יוֹדֵפֵן שׁוּם
 תַּעֲרׁוּבוֹת אִסּוּר בְּהִתֵּר בְּבֵיתִי לְעוֹלָם, וְאַפְלוּ אִם לִפְעָמִים בְּאִיזָה
 אָנֹס יִתְעַרֵּב מְעַט אִסּוּר בְּהִתֵּר, יִהְיֶה בְּטַל בְּמַעֲוָטוֹ בְּהִתֵּר, שְׁיִהְיֶה
 הִתֵּר מְרַבָּה מִמֶּנּוּ כְּשַׁעוֹר שְׂיוֹכֵל לְבַטְלוֹ כְּפִי דִינֵי תוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה. וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד שְׁלֹא אֶפְגַּם בְּשׁוּם יְחִוֵּד שְׁלֹמְעֵלָה, וְכָל
 מֵה שְׁפָגַמְתִּי עַד הֵנָּה בְּיַחְדָּי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי
 הָרָעִים, הַבַּל תִּתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ, וְיִתְהַפְּכוּ הָעוֹנוֹת לְזִכּוֹת וְיִתְבַּטְּלוּ
 עוֹנוֹתֵי בְּרַבּוֹי טוֹבְךָ וְחֶסְדֶּיךָ הַנִּפְלְאִים, שְׂאֵתָה מִשְׁפִּיעַ וּמְאִיר
 עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, בְּכַח וּזְכוֹת צְדִיקוֹךָ הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר הֵם מִיְּחַדִּים
 כָּל הַיְּחִוֵּדִים הָעֲלִיזִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, וּמְגַלִּין וּמְפָרְסְמִין יְחִוֵּדְךָ
 וְאַחֲדוֹתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, בְּכַחם וּזְכוֹתם אָנוּ נִשְׁעָנִים שָׁגַם פִּשְׁעֵינוּ
 וְחַטָּאוֹתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, כִּלְּם יִתְבַּטְּלוּ
 בְּבִטּוֹל גָּמוֹר בְּתוֹךְ עֵצֶם רַבּוֹי קִדְשָׁתָם וְצַדִּיקָתָם עַד שְׁיִתְהַפְּכוּ
 הָעוֹנוֹת לְזִכּוֹת:

אַלְמָן

קוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְשְׁמְרֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהַצִּילֵנִי מֵעַנְשׁ
 אֲלֵמָן חֲסִדֵי־שְׁלוֹם, וְיַחְוֵי וְלֹא יָמוּתוּ נְשׁוֹתֵינוּ הָרֵאשׁוֹנוֹת,
 רַק נִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים עִם נְשׁוֹתֵינוּ
 הָרֵאשׁוֹנוֹת בְּקִדְשָׁה וּמְהֵרָה בְּאֵמֶת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מְרִירוֹת הַצָּרָה

שֶׁל מִי שְׁמַתָּה אֲשֶׁתּוֹ הָרֵאשׁוֹנָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שְׁפִסְעוֹתָיו
 מִתְקַצְרוֹת, וְעוֹלָם חֲשֵׁד בְּעֵדוֹ, וְכֹאֵלֹ נַחֲרַב בֵּית הַמְּקֹדֵשׁ בְּיָמָיו
 וְכו', רַחֲמָנָא לְצַלְן רַחֲמָנָא לְשִׁזְבוֹן:

קט רבוננו של עולם, מלא רחמים, הבוחר בעמו ישראל
 בְּאַהֲבָה, אֶתְּהָ חוֹנְנֵתָנוּ לְמַדַּע תּוֹרַתְךָ, וְתַתֵּן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת בְּכֶתֶב וּבְעַל פֶּה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ,
 וּבְרַחֲמֶיךָ וְחַמְלַתְךָ שְׁלַחַת לָנוּ בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר צְדִיקִים וְחַסִּידִים
 אֱמֶתִיִּים קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים חֲכָמִים וְנִבְוִנִים בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר זָכוּ
 לְהַשִּׁיג תְּבוּנוֹת הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ, וְגָלוּ לָנוּ חֲדוּשִׁים נִפְלְאוִים
 וְנוֹרָאִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֵין לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂיוֹכֵל לְסַפֵּר
 תִּקְוָה רֹם נִשְׁגָּבוֹת מַעֲלָתָם וְנִבְהָם וְקִדְשָׁתָם וְכַחֵם, וְכֹלֵם
 מִסְּפָרִים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעִזּוֹז וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וּמִמְשִׁיכִים
 וּמְגַלִּים הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עֵין בְּעֵין לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם, וְאַחֲרֵי כֹל
 אֵלֶּה עֲדוֹן לֹא שָׁבְנוּ מִפְּטֻעוֹתֵינוּ, וּבְכֹל הַצְּרוֹת אֲשֶׁר עוֹבְרִים עָלֵינוּ
 בְּפֶרֶט עֵתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְּבִים, לֹא דֵי שְׁלֹא זָכִינוּ לְהִתְעוֹרֵר לְשׁוֹב
 אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה שְׁלַחַת עָלֵינוּ כָּל הַצְּרוֹת
 הָאֵלֶּה, אַף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְּבִים נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד
 אֲשֶׁר נִמְצְאוּם כַּמָּה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִתְעַקְּם דַּעְתָּם
 וּלְבָבָם וְנִפְלוּ מֵאַמוּנָתָם עַל-יְדֵי מְרִירוֹת הַצְּרוֹת הָאֵלֶּה. אוֹי מַה
 נֹאמֵר וּמַה נְדַבֵּר, רַק אֶתְּהָ לְבַד יוֹדַע כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֵתָה
 בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא, וּמִי יוֹדַע מַה יְהִיָּה עוֹד חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם. אוֹי "מִי יָקוּם יַעֲקֹב בִּי קָטָן הוּא". רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא
 רַחֲמִים, בִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ בְּכֹלֵל וּבְפֶרֶט. רַחֵם עָלֵינוּ אֵל

אמונה, רחם רחם, הושיעה הושיעה, "יהוה שמע תפלתי
האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך. יהוה ביהשמים
חסדך אמונתך עד שחקים". עזרנו למען שמך, וזכנו לאמונה
שלמה באמת בכל עת, עד אשר יבוא עלי אימה ויראה ופחד
גדול מאתך יהוה אלהינו, אשר מלא כל הארץ כבודך, ואתה
עומד עלינו בכל עת ורואה במעשינו, ויודע מחשבותינו, ובוחר
לכבנו. אדון יחיד, מלא רחמים, חומל דלים, חזקנו ואמצנו לידע
ולהאמין בכל זה באמת בכל עת ורגע, באפן שנופה להנצל על-
ידיה מכל מיני חטאים ועונות ופשעים ומכל מיני מחשבות
והרהורים רעים, ומכל מיני בלבולים, ובפרט מכל מיני
עקמומיות שבלב, מכל מיני מחשבות והרהורים רעים שהם
בנגד אמונתך הקדושה:

* לה רבוננו של עולם, זפני לעסק בתורה הרבה בכל יום ויום,
ונזפה להרגיש הנעימות והמתיקות הקדושה של
התורה הקדושה, וכמו שכתוב: הנחמדים מזנה ומפז רב
ומתוקים מדבש ונופת צופים. ונאמר: צוף דבש אמרי נועם
מתוק לנפש ומרפא לעצם, ונאמר: אכל בני דבש פי טוב ונפת
מתוק על חפך. פן דעה חכמה לנפשך, אם מצאת ויש אחרית
ותקנתך לא תפרת. ונזפה לקים מקרא שכתוב: מה נמלצו לחפי
אמרתך, מדבש לפי. ותעזרנו שלא נפשל חסדו שלום ולא נלכד
בהמתיקות המדומה של תאות עולם הזה והבליו, ואפילו
מההכרחיות של עניני עולם הזה וצרכי הגוף נזפה להסתפק
בהם בתכלית המעוט וההסתפקות, וגם בזה יהיה כל פונתנו רק

לַיִם שְׁמַיִם בְּלֶבֶד, וְלֹא לְשׁוֹם הַנְּאֻת גּוֹפְנוּ כָּלֵל, וְנִזְכָּה לְקַיִם
 מְקַרָּא שְׁכַתּוֹב: אֲכַל דְּבִשׁ הַרְבוֹת לֹא טוֹב. וְנֶאֱמַר: דְּבִשׁ מִצְאָתָּ
 אֲכַל דִּיךְ פֶּן תִּשְׁבַּעְנֵנוּ וְהַקְּאֵתוּ. וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁלֹא נִלְכַּד חֲסִיּוֹשְׁלוֹם
 בְּהַמְתִּיקוֹת הַמְדוּמָה שֶׁל תַּאֲוֹת מִשְׁגַּל חֲסִיּוֹשְׁלוֹם. וְנִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ
 מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה כֹּל כֶּף, עַד שְׁעַל־יְדֵי אֶהְבֵּת מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה
 תִּתְבַּטֵּל אֲצִלְנוּ הַמְתִּיקוֹת הַמְדוּמָה שֶׁל אֶהְבֵּת נָשִׁים, וְעַל־יְדֵי־זוּהַ
 תִּמְתִּיק וְתִבְטֵל מֵעֲלִינוּ כֹּל הַדֵּינִים וְהַעוֹנֵשִׁים רַחֲמֵנָא לְצִלָּן,
 וּבִפְרָט הָעֲנֵשׁ הַמֵּר שֶׁל מִיתַת אִשָּׁת נְעוּרִים חֲסִיּוֹשְׁלוֹם, אֲשֶׁר
 כְּמֹה הַפְּלִיגוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנִם לְבִרְכָה בְּמִרְיוֹת הָעֲנֵשׁ הַזֶּה שֶׁל
 מִיתַת אִשָּׁתוֹ שֶׁל אָדָם חֲסִיּוֹשְׁלוֹם, עַד אֲשֶׁר הוּא כְּאֵלוֹ נִחְרַב
 בֵּית הַמְּקַדָּשׁ בְּיָמָיו וְעוֹלָם חֲשָׁד בְּעָדוֹ וּפְסִיעוֹתָיו מִתְקַצְרוֹת
 וְעֲצָתוֹ נוֹפֶלֶת, וְאֶמְרוּ: לְכָל יֵשׁ תְּמוּרָה חוּץ מֵאִשָּׁת נְעוּרִים, וְאִין
 אָדָם מוֹצֵא קִנְיַת רוּחַ אֵלָּא מֵאִשָּׁתוֹ רֵאשׁוּנָה. וְאַתָּה יַדְעָתָ גְּדֹל
 הַנְּפִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו עַל פִּי רַב בְּזוּג שְׁנֵי,
 בְּפָרֵט כִּי זוּג שְׁנֵי שֶׁל אָדָם הוּא לְפִי מַעֲשִׂיו, וְכִי "יֹאמֵר זְכִיתִי
 לְכִי מִהֲרֵתִי מִחַטָּאתֵי". בְּפָרֵט כִּי אַתָּה יַדְעָתָ כְּמֹה קִשָּׁה לוֹ
 לְהָאָדָם לְמִצָּא זוּגוֹ הַהֲגוֹן לוֹ בְּזוּג שְׁנֵי, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוֹרָנִם לְבִרְכָה: שְׁקִשָּׁה לְזוּגֵן בְּקִרְיַת יַם סוּף, לְעִנְיָן זוּג שְׁנֵי
 דְּוָקָא. עַל כֵּן חוּם וְחִמּוּל עֲלֵינוּ וְשִׁמְרָנוּ שְׁלֹא נִבּוֹא חֲסִיּוֹשְׁלוֹם
 לְעֲנֵשׁ אֶלְמָן, וְתוֹכְנוּ לְבָלוֹת יָמֵינוּ בְּטוֹב וּשְׁנוּתֵינוּ בְּנַעֲמִים עִם
 אִשָּׁת נְעוּרֵינוּ, וְיָקִים בָּנוּ מְקַרָּא שְׁכַתּוֹב: יְהִי מְקוֹרֵךְ כְּרוּךְ וּשְׁמַח
 מֵאִשָּׁת נְעוּרֵיךָ. וְנֶאֱמַר: רֵאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת כֹּל יָמֵי
 חַיֵּי הַבְּלָךְ וְכוּ' כִּי הוּא חֶלְקֶךָ בְּחַיִּים וְכוּ'. וְכִי שְׁנַעֲנֵשׁ כְּבָר בְּעֲנֵשׁ
 אֶלְמָן, תַּחֲסוּם וְתַחֲמוּל עָלָיו וְתוֹמִין לוֹ אִשָּׁה הַהוֹנְנַת לוֹ מִן

השמים, ותזמין לכל הצרכים לזוג שימצאו במהירות ובנקל
 וזוגם האמת ההגון להם מן השמים, ויקים בהם מקרא שפתוב:
 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משפלת. ונאמר: מצא אשה
 מצא טוב ויפק רצון מיהוה:

אמונה ובטחון

י כי "אתה החלוצה להראות את עבדך את גדלך ואת ירך
 החזקה, אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
 וכגבורותיך", וגלית אלהותך ומלכותך עלינו, פי הוצאתנו
 ממצרים, ופדיתנו מתקף גלותם מתוך כור הפרזל, מעמקי
 הקלפות, והוצאת אותנו מנ"ן שערי טומאה, והכנסת אותנו
 בנ"ן שערי קדשה, ועשית נסים ונפלאות במצרים ועל ים סוף,
 ושברת והכנעת כל אלילי מצרים, ושדדת המערכות ושנית
 הטבע ועקרת ובטלת כל מיני כפירות וכל מיני אמונות כזביות
 של פרעה ומצרים, שרצו שישתקעו בני ישראל ביניהם, חס
 ושלום, שיתגברו על ישראל, חס ושלום, במיני כפירות ואמונות
 כזביות שלהם, אשר זה היה תקף גלותם, ואתה ברחמיך הרבים
 לא עזבת אותנו ביניהם, ומהרת להוציא אותנו מתוכם, והכנעת
 ושברת ועקרת כל מיני כפירות שלהם עלידי הנסים והמופתים
 הגדולים והנוראים שעשית בהם, וגלית אלהותך ואדנותך לכל
 פאי עולם, ומאז נדבקו ישראל בך לעולם, והאמינו ביהוה ובמשה
 עבדו. פן ברחמיך הרבים תזכנו להאמין בך ובצדיקיך האמתיים
 תמיד, באמונה שלמה וחזקה ונכונה:

וּתְזַכְּנוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָּהּ מִכָּל
הָאֲרָצוֹת, וְנָתַתָּ אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וּמִיּוֹם אֲשֶׁר
סָרְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ וּפְגַמְנוּ בְּאִמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה, גָּלִינוּ מֵאֲרָצְנוּ,
וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמָתְנוּ, עַד אֲשֶׁר אָרַךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת, עַל בֵּן
חַוּם וְחַמֹּל נָא עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל
כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּבְלִבּוּלִים, שְׁלֵא יַעֲלוּ בְּלִבְנוּ וּבְלֵב כָּל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְנוֹכַח לְהֵאֱמִין בְּנִסֵּי הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר אֵתָּה עוֹשֶׂה
עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אֵתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ עַדִּין בְּכָל
יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְלֹא נִכְסֶה שׁוּם גַּם בְּדַרְךְ הַטֶּבַע, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק
גִּדְעָה וְנִאֲמִין שֶׁהֶפֶל מֵאֵתְךָ לְבַד, עַל־יְדֵי הַשְּׁגָחָתְךָ אֲשֶׁר אֵתָּה
מְשַׁגֵּחַ תָּמִיד בְּהַשְּׁגָחַת פְּרִטְיוֹת עַל כָּל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם. וְנוֹכַח
לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת תָּמִיד, וְעַל־יְדֵי־זוֹה נֹכַח לְבוֹא לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וּתְמַהֵר וּתְחַיֵּשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה,
וּתְבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ:

ט **אָנָּה יְהוָה**, עֵינֶיךָ הֵלֵא לְאִמוּנָה, חַנּוּן וְזַכָּנוּ וְעִזְרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אִמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה תָּמִיד בְּלִי
הַפֶּסֶק רָגַע, וְתִזְכֶּה אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאִמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת וְנוֹכַח לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֶתִּים בְּאֱמֶת תָּמִיד,
בְּלִי שׁוּם מַחְשַׁבַת חוּץ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וּבְלִי שׁוּם בְּלִבּוּל וְנִמְיָה בְּלָל,
חֶסֶד וְשְׁלוֹם:

אֵל אִמוּנָה, עִזְרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים שְׁנוֹכַח לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּאֱמֶת כְּרָאוּי, וְזַכְּנוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם קְדֻשָּׁתְנוּ,
מְקוֹר הָאִמוּנָה וְהַתְּפִלָּה וְהַנְּסִים, מְקוֹר הַחַיִּים, מְקוֹר הַתְּקַרְבוֹת

ישראל לאביהם שבשמים, מקום קדשנו ותפארתנו, מקום חיינו
וארץ ימינו:

רבוננו של עולם, אתה ידעת אשר כל אריכות גלותנו זה הוא
רק מחמת פגם חלישות האמונה, אשר בשביל זה גלינו
מארצנו, ועדין לא זכינו לתקן פגם האמונה, ומחמת זה ארץ
עלינו הגלות המר הזה עד הנה:

על פן חמל על עמך ישראל, כי אין מי יעמד בעדנו, כי אם
שמך הגדול יעמד לנו, שתפטע ותקבע אמונתך הקדושה
בלבנו באמת מעתה ועד עולם. ותסיר עקמימיות שבלבנו, שלא
יעלה בלבנו שום עקמימיות ושום קושיא, חסד ושלוה, על
הנהגותיך, ונזכה להאמין תמיד כי צדיק וישר אתה "כי ישר דבר
יהוה וכל מעשהו באמונה. כל מצוותיך אמונה, שקר רדפוני
עורני". חננו ועננו וזכנו לאמונה שלמה באמת תמיד, ועל ידיה
נזכה לשוב לארצנו בקרוב כמו שנאמר: "תבואי, תשורי מראש
אמנה", במהרה בימינו אמן:

יג וזכני שיהיה לי מדת הבטחון באמת בשלמות, ואהיה בוטח
ביהוה תמיד, ואזכה להשליך את כל יחבי עליך ואתה
תכלכלני, שתתן לי עצה טובה בכל פעם בכל עניני המשא ומתן,
שאזכה לידע איך להתנהג בהמשא ומתן, לדעת מה ומתי לקנות
ולמכור, באפן שתצליח את מעשי ידי, ותזמין לי פרנסתי ברוח
בספה קלה בלי שום טרדא ובלבול כלל, למען אוכל לעשות
רצונך ולעסוק בתורתך ובעבודתך תמיד:

יז חום וחמל עלינו, ופדנו והצילנו ומלטנו מכל מיני טמאות ומכל הדברים המשקצין את הנפש, וקדשנו בכל מיני קדשות, ועזרנו וזכנו לאכילה וקדשה בשלמות באמת פראוי לאיש ישראל, ונופה להשלים פגמי המזבח וקדשה, עלידי אכילתנו בקדשה ובטהרה, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר במזבח, ותזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת ותתן לנו כח ושכל וקדשה להכניע ולכפול כל מיני אמונות פזביות, ולהשיב ולהחזיר את כל התועים באמונות פזביות שישבוו בלא לאמונתך הקדושה:

יח וזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת, לאמונה הקדושה, להאמין בך ובצדיקיך האמתיים, באמונה שלמה באמת. ותצילנו ברחמיך הרבים מאמונות פזביות, מאמונות של שטות והבל, ולא יהיה לנו שום אמונה פזבית, ולא נאמין בשום דבר שהוא מדרכי האמורי ולא גלך בדרכיהם וחקותיהם, ולא נטה לבבנו אחר שטותיהם ושקריותם, רק נופה לאמונה וקדשה בשלמות לאמונה זכה ונקיה בך, יהוה אלהינו, ובצדיקיך האמתיים, ובתורתך הקדושה, בתורה שבכתב ותורה שבעל פה, ובכלליות עמך ישראל הקדוש באמת וכלב שלם:

כא רבנו של עולם, חום וחמל עלינו, וזכנו לאמונה שלמה באמת, שנופה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמת וכלב שלם ולא נטה לבבנו לשום קשיא ושום מבוכה בעולם כלל, ולא יעלו ולא יפנסו בלבנו ובדעתנו כלל רק נשליך שכלנו הנבוך והמבלבל, ונסמך רק על אמונה לכה, פי בשר ודם אנחנו,

גוש עפר, קרוצי מחמר, מיחמים בחמא מלכלכים בעוון, ואיך
אפשר לילוד אשה טפה סרוחה להשיג ולהבין דבר מאורחותיך
והנהגותיך:

ונוכח שלא נשתמש עם שכלנו כי אם לעבודתך ולתורתך
וליראתך באמת, ולא נתחיל לחקר בדעתנו שום חקירה
בעולם כלל, ונדע ונאמין באמת ובאמונה שלמה כי צדיק וישר
אתה, כמו שכתוב: "הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט, אל
אמונה ואין עול צדיק וישר הוא". ונאמר: "להגיד פי ישר יהוה,
צורי ולא עולתה בו":

כב ותעזר רחמיך עלינו ותשלח לנו מנהיג אמתו רעה נאמן,
שיהיה לו פח לקרבנו אליך באמת. ונוכח להכליל
בשבעה רועים דקדושה שהם פלליות הקדושה, פלליות אמונה
הקדושה של ישראל עם קדושה, ותמשיך עלינו ותשפיע עלינו
אמונה הקדושה על ידם, ועשה למענך ולמען השבעה רועים
שהם אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף דוד, ולמען כל
הצדיקים שהיו בכל דור ודור עד עתה, ולמען הצדיקים אמתיים
שפדור הזה ולמען כל בית ישראל עמך, ותשפיע עלינו ממעון
קדושתך ותיטיב לנו בטובך האמת ותחננו בחסדיך הגדולים
ותמלא רחמים עלינו ברחמיך הרבים ותשיב פניך אלינו, ותקבע
ותפטע בלבנו אמונתך הקדושה בשלמות, שנוכח להאמין בך,
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ובצדיקיך האמתיים, הן בצדיקים
אמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, הן בצדיקי אמת
ומוכיחי אמת וכשרים אמתיים שפדור הזה, בכלם אוכח להאמין

באמת ובאמונה שלמה בלי שום בלבול ונמיה כלל, חסד ושלום,
ולא יהיה לי שום הרהור אחריהם כלל, ואזכה עלידי האמונה
השלמה למלאת הארת הידים הקדושים, ואזכה למלאת ידי היום
ליהוה:

ותתן לי פח להכניע ולשפר ולבטל כל מיני אמונות פזביות מן
העולם וכלם ישובו לאמונתך הקדושה, ואזכה עלידי
האמונה השלמה לקבל מוסר ותוכחה ממוכיחי אמת, ויכנסו
דבריהם בלבנו באמת, ונזכה לשוב עלידינו בתשובה שלמה
אלוה באמת. ותקבץ נדחי ישראל, ותבטל ברחמיך הרבים כל
מיני גרוש ומחלקת מן העולם, שלא יגרשו עמך בית ישראל
ממקומם לעולם, וכל אותן שפבר נתגרשו ונדחו ממקומם מעמך
בית ישראל בכלל ובפרט, בלם תחזירם ותשיבם למקומם
בשלום ותשים שלום בעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן
העולם:

כג וזכנו אבינו אב הרחמן, "יהוה אלהים אמת", והיה בעזרנו
שנזכה ברחמיך העצומים לאמת ואמונה. חוסה עלי
ברחמיך הרבים והצל אותי מכל מיני כפירות ומכל מיני פגם
אמונה, שלא יעלה בלבי שום הרהור ושום קשיא ושום
עקמימיות שפלבב עליך יתברך, ועל הנהגותיך, ועל צדיקות
האמתיים, ועל פשרי הדור האמתיים, ועל כל ספרי תורתך
הקדושים והטהורים, ועל כל הדברים שבקדושה, רק אזכה
להאמין בך ובצדיקות האמתיים, ובתורתך הקדושה ובכלליות
עמך ישראל הקדוש, באמונה שלמה באמת בלי שום בלבול

וְנִמְיָה כָּלֵל וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוֹם הִרְהוֹר עֲלֵיהֶם כָּלֵל. וְאִזְכָּה
 לַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׂאִזְכָּה שְׂיִתְגַּלֶּה
 לִי הַשְּׁנֵת אֱלֹהוֹתְךָ וַיִּדְעֵת רוּמְמוֹתְךָ יִתְבַּרְךָ. וְאִזְכָּה לַחֲזוֹת בְּאוֹר
 פְּנֵי יְהוָה, "לַחֲזוֹת בְּנֶעֱם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִכְלוֹ", וַיִּקְיִם בִּי מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וּמִבְּשָׂרֵי אַחֲזֶה אֱלֹהִים", שְׂאִזְכָּה לַחֲזוֹת אֱלֹהוֹתְךָ וּלְהַשְׁיֵג
 גְּדֻלַּתְךָ יִתְבַּרְךָ, וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא בְּאַמֶּת
 וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

כִּד וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ, אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֶׁךָ
 וְטַהֲרֶה, וְתִתֵּן כַּח וּגְבוּרָה בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׂאֲנוּ זֹכִין
 לַעֲשׂוֹת, שְׂתִתְעוֹרֵר הַמִּצְוָה וְתִלְךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם וְתִתְעוֹרֵר אֶת
 כָּלֵם לַעֲבֹדְתְךָ וְלִירְאָתְךָ, עַד שְׂיִתְעוֹרְרוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם לַעֲבֹדְתְךָ בְּאַמֶּת, דּוֹמֵם צוּמַח חַי מְדַבֵּר, אִשׁ רוּחַ מִיִּם
 עֶפֶר, מִן הָאָרֶז אֲשֶׁר בְּלִבָּנוֹן עַד הָאֲזוּב אֲשֶׁר בְּקִיר, מִשְׁלֵשׁוֹל קָטָן
 שְׂפָיִם עַד קַרְנֵי רְאִמִּים, "מִלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׂפָמֵי
 אֶרֶץ", גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים, בְּנִים וּבָנוֹת, זְקֵנִים וְנְעָרִים, "הָאֶרֶץ וְכָל
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם", הַשָּׁמַיִם וְשְׂמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל
 צְבָאָם, עוֹלָם הָעֲשִׂיָה וְהַיִּצִירָה וְהַבְּרִיאָה וְהָאֲצִילוֹת וְכָל אֲשֶׁר
 בָּהֶם, שְׂפָלִים, גְּלִגְלִים, מְלֹאכִים, זִיקִים, חֲשַׁמְלִים, שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים
 וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ, מִן תְּכֵלֵת נִקְדַּת הַמְּרֻכָּו שֶׁל עוֹלָם הָעֲשִׂיָה, עַד
 רְאִשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא תְּחֵלֶת הָאֲצִילוֹת, בְּכָלֵם תִּלְךְ
 הַמִּצְוָה שְׂאֲנוּ זֹכִין לַעֲשׂוֹת בְּכָל עֵת, וְתִתְעוֹרֵר וְתִקְיֵן כָּלֵם
 לַעֲבֹדְתְךָ בְּאַמֶּת וַיִּשׁוּבוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם אֵלֶיךָ
 בְּאַמֶּת, וְעַל-יְדֵי זֶה יִתְעוֹרֵר בְּרָכָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם, וְתִקְיֵם

מקרא שכתוב: "פֹּתַח אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן". וְתִשְׁפִּיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִמְשִׁיךְ שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלֵם וַיִּמְנֶךָ תִּסְעֲדֵנִי, וְתִסְעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִתֵּן בְּלִבִּי שְׂאֵכֹן אֶת לִבִּי וְדַעְתִּי וּרְצוֹנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַפְתְּ שִׁכְלִי מֵאֲתָךְ, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלַי קִדְשֶׁךָ וְתַחַנְנֵנִי מֵאֲתָךְ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁפֵּל, וְתִזְכְּנֵנִי לְגַרְשׁ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי שְׂטוּתִים וּבְלִבּוּלִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת רַק אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחִסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְשִׁכְלִי הַקְּדוֹשׁ וְדַעַת שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה, בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵכֹה לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, שְׁלֵא אֶסְמְךָ עַל שְׁכְלִי כָּלֵל, וְאַפְלוּ בַּעַת שֶׁתִּסְעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שִׁכְלִי שְׁלֵם וְדַעַת נְכוֹן דְּקִדְשָׁה בְּאַמֶּת, לֹא אֶסְמְךָ עַל הַשִּׁכְלִי לְבַד, רַק אֲזַכֶּה תָּמִיד לְהַמְשִׁיךְ אִמוּנָה לְתוֹךְ בְּרַפְתְּ הַשִּׁכְלִי, וְכֵן מֵה שְׂאֵכֹה לְהוֹסִיף חֲכָמָה וְשִׁכְלִי, אֲזַכֶּה לְהוֹסִיף אִמוּנָה, וְעַקֵּר תְּבוּנַת שְׁכְלִי יְהִיָּה לְהֵאמִין בְּךָ בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה וְאוֹסִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל פַּעַם בְּאִמוּנָה חֲזָקָה בְּיוֹתֵר וְאֲזַכֶּה תָּמִיד לְהֵאמִין בְּךָ וּבְמִצּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וּבְצִדִיקוֹת הָאֱמֶתִיִּים בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּפִשְׁטוּת וּבְתַמִּימוּת:

לֹא וְתִזְכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת תָּמִיד, שְׂאֵכֹה לְהֵאמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּבְתוֹרֹתֶיךָ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁבְּכַתָּב וּבַעַל פֶּה, אֲשֶׁר נָתַתְּ לָנוּ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וּבְכָל צִדִיקוֹת הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְכָל צִדִיקוֹת הָאֱמֶתִיִּים וּבְשֵׁרִים אֱמֶתִיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּבְכָל־לְוִיֹּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר אָתָּה מֵתְפָּאֵר בָּהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, בְּכָלֵם אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהֵאמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה חֲזָקָה וְנִכְוֹנָה, וְאַעֲמִד קַיָּם בְּאִמוּנָתְךָ

הַקְדוּשָׁה, וְאֵהִי חֶזֶק בְּאִמּוֹנְתְךָ "כִּרְאֵי מוֹצֵק בַּל אָמוּט לְעוֹלָם":
 וְהִנֵּה בְּעֵינַי הַמֵּר וְדַחְקֵי וְלַחְצֵי וְעַרְבוּכֵי וּבִלְבוּלֵי, אֲשֶׁר נִתְרַחֲקֵתִי
 בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים כְּמוֹ שְׁנֵתְרַחֲקֵתִי, וְאִפְלוּ בְּשֵׁאֲנֵי זוֹכָה
 לְפַעֲמִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דָבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה, הוּא מְלֵא פְּצָעִים, עֲצֻבוֹת
 וּבִלְבוּלִים וּפְנִיּוֹת וְשִׁנְעוֹן וְטֵרוּף הַדַּעַת הַרְבֵּה מְאֹד, וּבְעֵצֶם גְּלוּתֵי
 הַמֵּר, אֵין לִי שׁוּם חַיּוּת וְנַחֲמָה וְתַקּוּהָ כִּי אִם עַל אִמּוֹנְתְךָ
 הַקְדוּשָׁה וְהַהוֹרָה וְהַתְּמִימָה. "זֹאת נַחֲמֵתִי בְּעֵינַי", מַה שְׁזַכִּיתִי
 עַל כָּל פְּנִים לְהִיּוֹת מוֹרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ, מְאֻמִּינִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים,
 עַל כֵּן בָּאתִי לְשַׁמַּח כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הָאֱמֵתִיִּים, אֵל תַּעֲזֹבֵנִי
 וְאֵל תַּפְּשִׁנִּי. "גָּמַל עַל עַבְדְּךָ וְאֶחִיָּה", גָּמַל עָלַי בְּחַסְדֶּיךָ הָאֱמֵתִיִּים,
 וְחַנּוּנֵי בְּאִמּוֹנְתְךָ הַקְדוּשָׁה תְּמִיד, שְׁאֹזֶפָה לְהִיּוֹת קָיָם וְחוֹק
 בְּאִמּוֹנְתְךָ הַקְדוּשָׁה תְּמִיד, בְּלִי שׁוּם בִּלְבוּל וְנִטְיָה כָּלָל, כִּי אֵין לָנוּ
 שׁוּם חַיּוּת וְתַקּוּהָ, כִּי אִם עַל אִמּוֹנְתְךָ הַקְדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב:
 "וְצִדִּיק בְּאִמּוֹנָתוֹ יַחִיָּה":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת אֶת עֵצֶם רַבּוּי הַכַּפְּיוֹת
 וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת שֶׁמִּתְגַּבֵּר עֲכָשׁוּ בְּעַת הַזֹּאת בְּדוֹרוֹת
 הַלָּלוּ בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיַחָא, אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיְתָה מִיּוֹמֵת עוֹלָם,
 וְאֵין מִי שֶׁיַּעֲמֹד בְּעַדְנוּ, וְאַתָּה הַבְּמַחֵת אוֹתָנוּ, "אֲבָדָה עֲצָה מִבְּנִים
 גִּסְרָחָה חֲכַמְתָּם", שֶׁבְּשֵׁאֵין בְּיִשְׂרָאֵל מִי שֶׁיַּעֲמֹד וַיֵּשִׁיב לְאֲפִיקוֹרְסִים
 אֲוִי גִסְרָחָה חֲכַמְתָּם שֶׁל הַמִּיּוֹנִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים גַּם כֵּן. וְעַכְשָׁו
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הַכִּיתִּי אוֹתָנוּ מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה,
 וְהַפְּלֵאתֵךְ אֶת מִכּוֹתֵינוּ מִכָּל הַצְּדָדִים, כִּי הַצְּדִיקֵי אֱמֶת שְׁהִיוּ יְכוּלִים
 לְהַמְשִׁיךְ לָנוּ אִמּוּנָה שְׁלֵמָה דְקִדְשָׁה, נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ וְכַתֵּ

האפיקורסים והפילוסופים מתגברים עכשו ביותר, עד שהם זורקים חציהם הרעות ופורשים רשתות ומכמורות גם על הפשרים והתמימים הקרואים והולכים לתפם, פי הם מטעים אותם, ומראין עצמן לפנייהם ככשרים וכאלו רוצים בטובת ותקנת ישראל, עד שנאחזין גם כמה נשמות פשרות ברשתות שלהם, ומכניסים בפירות ופילוסופיא ואפיקורסית בלב ישראל עמך הקדוש, ומתגברים להרגיל את ישראל בדרכי העפ"ם, להתלבש במלבושיהם וללכת בדרכיהם, וללמוד ספריהם ולשונותיהם. "אוי לנו פי שדדנו", פי צרה כזאת לא היתה עדן לישראל מימות עולם, ועל מי לנו להשען, אל מי ננום לעזרה, ואיה המקום להתחבא מפניהם, ולהציל את בנינו וזרענו וכל זרע עמך בית ישראל מרשתותיהם ומחציהם. מי יגור לנו איש אוכלה, מי יגור לנו מוקדי עולם, מי יחוס עלינו, מי ירחם עלינו, מאין יבוא עזרנו: רבוננו של עולם, אתה לכד ידעת עצם הצרה הזאת, עזרני פי עליך נשעננו, פי אין כחנו אלא בפה. חוס ירחם עלינו ועזרנו להיות חזק וקים באמונתך הקדושה תמיד, פרצונך הטוב. ולא יעלה על לבי שום סברה מספרותיהם ושום קשיא מקשיותיהם ושום דרך מדרכיהם, רק אזכה אני וזרעי וכל חברתנו וכל עמך בית ישראל, לילך תמיד בדרכי אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד, ובדרכי כל הנביאים האמתיים ראשונים ואחרונים ותנאים ואמוראים ובדרכי כל הצדיקים אמתיים והפשרים והתמימים שהיו בכל דור ודור, ובזכותם מלטנו והצילנו מכל מיני פפירות ובלבולים וספקות,

וְזַבְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה בְּאֵמֶת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה
תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

נָה וּבְכֹן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וְתוֹרֵנִי
וּתְלַמְּדֵנִי הַדְרֵךְ הַיָּשָׁר וְהַנְכוּן בְּאִפְנֵי שְׂאוּפָה לְהַנְצִיל
מֵאֲרָם עֵינֵיהֶם הַרְעָה שֶׁל הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים, וְתוֹכְנוּ וּתְלַמְּדוּנוּ
שְׂנוּפָה לְהַתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְדוֹשׁוֹת, וְנִזְכֶּה לְדוֹן אֶת כָּל הַרְשָׁעִים
וְכָל הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים, כֹּלָם נִזְכֶּה לְדוֹגֵם לְכַף זְכוֹת תְּמִיד,
וְלֹהֲשִׁתְּדֵל בְּכָל עֵז לְמַצָּא בְּהֶם זְכוֹת תְּמִיד, וְתַפְשֵׁט יָדְךָ הַגְּדוֹלָה,
וְתֵאָחַז בְּמִשְׁפָּט יָדְךָ וּתְפַלְטֵם מִמִּשְׁפָּטֵם זְמַן כְּבִיר, וְעַל־יְדֵי צֶל יָדְךָ
הַקְדוֹשָׁה תְּכַסֶּה עָלֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵאֲרָם עֵינֵיהֶם הַרְעוֹת, וּבְצִל כְּנַפֶּיךָ
תִּסְתִּירֵנוּ, וְתַכְהֶה וְתַחֲשִׁיךְ מְאוֹר עֵינֵי הַרְשָׁעִים עַל־יְדֵי צֶל יָדְךָ
הַקְדוֹשָׁה, בְּאִפְנֵי שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְאֲרָם עֵינֵיהֶם הַרְעוֹת לְהִזִּיק
לָנוּ כְּלָל, וְתַשִּׁים פְּרָגוֹד וּמִסְךָ הַמְּבַדִּיל בֵּין עֵינֵיהֶם הַרְעוֹת וּבֵינֵינוּ,
וְתַקִּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וּבְצִל יְדֵי כְּפִיתֶיךָ", וְתַחֲזֹק מְאוֹר
עֵינֵינוּ, וְתַקְדֵּשׁ אֶת עֵינֵינוּ בְּכָל מִינֵי קְדוֹשׁוֹת, וְתַעֲזֹרֵנִי וְתַשְׁמְרֵנִי לְכָל
אֲסִתְּפֵל בְּשׁוֹם דְּבַר הַפּוֹגֵם אֶת הָרְאוֹת, וְאֵל תַּפְּשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי
בְּיָדֶם חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְתַצִּיל עֵנִי כְּמוֹנֵי מַחֲזֹק מְמוֹנֵי, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב:
"מַצִּיל עֵנִי מַחֲזֹק מְמוֹנֵי וְעֵנִי וְאֲבִיוֹן מְגוֹזְלוֹ", וְתַקִּים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁפָתוֹב: "צוּפָה רִשָּׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהִמִּיתוֹ, יְהוּה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ
כִּידוֹ וְלֹא יִרְשָׁעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ". עֲזֹרֵנוּ שְׁיִתְּחַזֵּק מְאוֹר עֵינֵינוּ בְּקִדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, עַד שְׁיִהְיֶה לָנוּ כַּח לְרְאוֹת לְמַרְחֹק, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה
וְנִרְאָה וְנִשְׁיֹג צְדָקְתְּךָ וְיִשְׁרֵת דְּרָכְךָ, וְנִדַּע וְנִבִּין כִּי יְהוּה הַצַּדִּיק,
אֶף־עַל־פִּי שֶׁהִרְשָׁע זוֹכֶה בְּדִין, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְּאֲמָץ וְתִתְּחַזֵּק

אמונתנו, ונזכה להאמין בך יהוה אלהינו בכל לב ונפש, ותפשיט לבנו מעקמימיות שבלבנו, ותסיר מאתנו כל מיני עקמימיות שבלבנו, ותישר את לבנו להאמין בך בשלמות, אמונה בלי שום עקמימיות כלל, ואזכה לחזק את עצמי על ידי שלמות האמונה הקדושה, להתפלל על כל צרכי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה ואספר לפניך באמת ובתמימות ובישרת לבב, בלי שום ערמימיות ועקמימיות כלל, ואזכה להאמין כי הכל ברשותך אפלו לשנות הטבע, ואין אתה מקפח שכר כל בריה כי צדיק וישר יהוה, ואזכה תמיד להתפלל ולהודות לך בישר לבב באמת ובאמונה שלמה, בקדשה ובטהרה גדולה:

סב יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתקבע ותטע אמונתך בלבנו ובלב כל עמוך בית ישראל ונזכה שתהיה אמונתנו חזקה ונכונה באמת ובלב שלם בלי שום קשיא ובלבול בעולם כלל, ותהיה אמונתנו חזקה כל כך, כאילו אנו רואין בעינינו ממש את הדבר שאנו מאמינים בו:

רבונו של עולם "עיניך הלא לאמונה", עזרנו והושיענו, וחננו באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהיה חלק לבנו חסד ושלוש, ונזכה לעבד אותך תמיד בלבב שלם בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותהיה עבודתנו באמת ובשלמות גדול בשני יצרינו, ותסיר מלבנו ומדעתנו כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים, וכל מיני מחשבות זרות המבלבלים חסד ושלוש את האמונה הקדושה, ולא יעלה ולא יבוא ולא יגיע

לְלִבִּי שׁוֹם קִשְׁיָא וּבְלָבוּל, וְלֹא שׁוֹם כְּפִירָה כֻּלָּל, וְתַפְתַּח אֶת
 דַּעְתִּי וּלְבַבִּי, וְתַחַנְנֵי מֵאֲתָךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, שְׁאֲזוּכָה לִידַע
 וְלַהֲבִין עַל בְּרִיּוֹ כֹּל הַדְּבָרִים שְׁאֵנִי מְחַיֵּב לַהֲבִין וְלַהֲשִׁיג כְּפִי
 בְּחִינָתִי, כְּפִי מַה שְׁהַגְבַּלְתָּ לְשִׁכְלִי, מַה שְׁאֵנִי מְחַיֵּב לַהֲבִין
 וְלַהֲשִׁיבֵל בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזוּכָה לִידַע לְהָשִׁיב לְאֶפִיקוֹרֶם, וּלְגַרְשׁ
 וְלַדְּחוֹת כֹּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת מִלְּבִי וּמִדַּעְתִּי, וְתַהֲיֶה
 בְּעֵזְרִי שְׁלֵא יִרְדֵּף שִׁכְלִי לְצֵאת חוּץ מִן הַגְּבוּל חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֹא
 אֲתַחִיל לַחְקֹר וְלַעֲיֵן חֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּמַה שְׁאֵין לִי רִשׁוֹת לַחְקֹר בּוֹ,
 וְלֹא אֶסְתַּבֵּל כֻּלָּל בְּהַעֲנִינִים הַנִּקְרָאִים לְפִי בְּחִינָתִי, 'מַה לְמַעֲלָה
 מַה לְמַטָּה מַה לְפָנִים מַה לְאַחֹר', וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא אֲתַחִיל לְכֹנֵם
 בְּשׁוֹם קִשְׁיָא וְחֻקִּירָה בְּדַרְכֵי הַנְּהַגוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, מַה שְׁאֵי
 אֶפְשֶׁר לְשִׁכַּל הָאֲנוּשֵׁי לַהֲבִינֵם, אֲשֶׁר עַל הַחֻקִּים בְּהֵם, נֹאמֵר
 עֲלֵיהֶם "כֹּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוֹן וְלֹא יִשְׁיֻנוּ אֲרַחֲוֹת חַיִּים". שְׁמֵרָה
 נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, שְׁמֵרֵנִי וְהַצִּילֵנִי, יְמִינֶךָ תִּסְעֲדֵנִי, וְאֵל תִּתֵּן לְמוֹט
 רַגְלִי. "כֹּל מְצוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שְׁקֹר רַדְפוּנִי עֲזַרְנִי". עֲזַרְנִי וְחַנְּנִי, זְכַנִּי
 לְתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלָמָה וּבְלֵבב שְׁלָם, כְּפִי
 שׁוֹם חֲכָמוֹת וְחֻקִּירוֹת וְעֶרְמוּמִיּוֹת כֻּלָּל. עֲזַרְנִי שְׁאֲזוּכָה לְהַשְׁלִיךְ
 אֶת חֲכָמָתִי וּשְׁכְלִי בְּעֵנִינִים הִלְלוּ לְגַמְרִי, רַק אֶסְמְךָ עַל אֱמוּנָה
 לְבַד, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם שִׁכְלִי רַק בְּעַסְק תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא
 אֲתַחִיל לְכֹנֵם בְּשִׁכְלִי בְּשׁוֹם חֻקִּירָה כֻּלָּל בְּמַה שְׁאֵין לִי רִשׁוֹת
 לְכֹנֵם, וּבַמְּפָלָא מְמוֹנֵי לֹא אֲדַרוּשׁ וּבַמְּכַסָּה מְמוֹנֵי לֹא אַחְקֹר, רַק
 בְּמַה שְׁהִרְשִׁיתִי אֲתַבּוֹנֵן, בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת, וּבְאֱמוּנָה שְׁלָמָה
 וּבְקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְּדוּלָּה, וּבְלֵבב שְׁלָם לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת

כְּרִצוֹנֶךָ הַטּוֹב:

אָנָּא יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתֵן לָנוּ כַּח
 מֵאֲתָךְ שְׁנוּפָה לְקָרֵב רַחוּקִים לְאִמּוֹנְתְךָ הַקְדוּשָׁה וְלַעֲבוּדְתְךָ
 הָאֱמִתִּית, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּתְעַפֵּר וְתִתְקַשֵּׁט הָאִמּוּנָה הַקְדוּשָׁה
 בְּקִשׁוּטֵינָא נְאִים וְיָפִים, בְּקִשׁוּטֵינָא דִּלְא הוּוּ, בְּקִשׁוּטֵינָא קְדִישֵׁינָא
 שְׂיִהְיוּ לְנַחַת וְלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ:

וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאִמּוּנָה וּבְטַחֲוֹן בְּאֱמֶת וּבְלִבְבֵי שְׁלָם,
 וְנִשְׁלִיךְ כָּל יְהִבְנוּ וְכָל מַחְסוֹרְנוּ עָלֶיךָ לְבַד, וְנִגְיִה חֲזוּקִים
 בְּמִדַּת הַבְּטַחֲוֹן בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, וְלֹא נִתְלָה שׁוּם דְּבַר בְּשׁוּם סְבָה
 וּבְשׁוּם אֲמָצְעֵי כָּלָל, רַק גִּדְעוּ וְנִאֲמִין שֶׁהַכָּל בְּהַשְׁגָּחְתְּךָ לְבַד, הֵן
 פְּרִנְסָה וּבְנִים וּרְפוּאָה וְכָל שְׂאָר הַדְּבָרִים שְׁבַע־זֵלָם, בְּכֻלָּם לֹא
 נִשְׁתַּמֵּשׁ וְלֹא נִתְלָה בְּשׁוּם סְבָה כָּלָל וְגִדְעוּ וְנִאֲמִין וְנִבְטַח בְּאֱמֶת
 שְׂאֵתָה יָכוֹל לְהוֹמִין לָנוּ פְּרִנְסָה בְּשִׁלְמוֹת, בְּלֵי שׁוּם סְבָה שֶׁל הַמַּשָּׂא
 וּמִתֵּן וּכְיֹצֵא בְּזֶה, וְכֵן אֵתָה יָכוֹל לְשַׁלַּח לָנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּלֵי שׁוּם
 עַסְקֵי רְפוּאוֹת וְסַמִּים, כִּי אֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֵלֵת כָּל הַעֲלוֹת
 וְסַבֵּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאֶפְלוּ בְּשִׂאֲנוּ מִכְרָחִים לְפַעֲמִים כְּפִי רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
 לְעַסֵּק בְּאִיזָה סְבָה בְּשִׁבְלֵי פְּרִנְסָה וּכְיֹצֵא, נִזְכֵּה לְהֵאֲמִין בְּךָ לְבַד,
 וְלֹא לַעֲשׂוֹת מֵהַסְּבוֹת עֵקֶר חֲסִי־שְׁלוֹם. וְתִתֵּן לָנוּ כַּח בְּזֻכוֹת צְדִיקֵי
 אֱמֶת, שְׁנוּפָה לְבַטָּל בְּתַפְלָתְנוּ אֵת חַיִּיב מַעֲרַכַת הַמְּזֻלוֹת, לְשַׁדֵּד
 הַמַּעֲרָכוֹת וְלִשְׁנוֹת הַטַּבֵּעַ בְּתַפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ, עַד שְׂיִרְאוּ הַכָּל
 וְיֵאֲמִינוּ בְּאֱמֶת כִּי אֵין שׁוּם דְּרִךְ הַטַּבֵּעַ כָּלָל, רַק הַכָּל מִתְנַהֵג
 בְּהַשְׁגָּחְתְּךָ לְבַד תְּמִיד וְיִקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְתִגְדֹר אִמְרֵי וְיִקְיָם
 לְךָ, וְעַל דְּרִכְךָ נִגְיֵה אֹר". וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ וְלְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַל
 כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ עַד הַנְּהָ בְּאִמּוֹנְתְךָ הַקְדוּשָׁה, בְּמָה שְׂהִיִּינוּ

תולים הדברים בסבות של דרך הטבע, ומעתה תחזק את לבנו
 ולבב כל עמך ישראל, וכל באי עולם, שיזכו כלם לידע ולהאמין פי
 אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ, והכל מתנהג בהשגחתך
 לבר, וכל הסבות הכל מאתך לבר:

סג **אנא** יהוה, עשה למען שמך, ואל יגרמו עוונותינו להתרחק
 מהם חס־ושלום על־ידי־זה, רק נזכה להתחזק באמונה
 שלמה תמיד, להאמין בהם תמיד, לידע ולהאמין באמונה שלמה,
 שכל דרכיהם ישרים ונכונים מאד, והם צדיקים וישרים בכל
 דרכיהם ותנועותיהם, רק שאי אפשר לנו להשיג דרכיהם הנורא
 ונשגב מאד. ונזכה שירחמו עלינו הצדיקים, ויקרבו אותנו בכל
 פעם, ויורידו עצמן אלינו, וילבישו ויכסו אורם הגדול, באפן
 שנוזף שיתגלה לנו אורם הנפלא על־ידי־זה, ויהיה לנו כח לינק
 ולשאב מחכמתם הגדולה ויתקרבו עצמן אל העולם וירחמו עלינו
 באהבה ובחמלה גדולה, וכל מחשבותיהם יהיו לקרבנו ולא
 לרחקנו חלילה, למען נזכה להיות דבוקים עמהם לעולם ועד:

סד **וזכני** להפלל בתוך נשמת משה רבנו עליו השלום שהוא
 בבחינת שתיקה, ואזכה להרגיל עצמי בשתיקה, לקיים
 דברי חכמינו וזכרונם לברכה שאמרו: סג לחכמה שתיקה, ואמרו:
 ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה, ואזכה לשחק גם במחשבה בכל
 מקום שאני צריך לשחק, ובכל עת שבאים עלי מחשבות
 המבלבלים את המוח, ובפרט בלבולי אמונה, אזכה לחריש
 ולשתק, "ואהי באיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות, פחריש
 לא אשמע ובאלם לא יפתח פיו", ולא אתחיל להפך דעתי

וּלְהַפּוֹת מַחְשַׁבְתִּי לְהָשִׁיב שׁוּם דְּבַר בְּמַחְשְׁבָה עַל כָּל הַטְּעוּתִים
 וְהַבְּלוּלִים וְהַעֲקֻמִּיּוֹת וְהַמְּבֻכּוֹת הָעוֹלָיִם עַל הַפֶּחַ וְהַלֵּב, רַק
 אֶזְכֶּה לַחֲרִישׁ וְלִשְׁתַּק לְגַמְרִי גַם בְּמַחְשַׁבְתִּי, וְלַעֲלוֹת וְלַהֲפִלֵּל
 בְּשִׂתְיָקָה הָעֲלוּיָנָה שְׁלֹמֵעֵלָה שֶׁהִיא מְקוֹר הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְעַל־
 יַדֶּיהָ תִּתְחַזַּק אֱמוּנָתִי וְדַעְתִּי וּלְבַבִּי בְּשִׁלְמוֹת בְּהִתְחַזְּקוֹת
 וְהִתְאַמְּצוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה וְעַל־יַדֶּיהָ יִתְפַּטְּלוּ מִמִּילָא כָּל
 הַמְּבֻכּוֹת וְכָל הַבְּלוּלִים וְהַקְּשִׁיּוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, וְיִתְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי כָּל
 מִיַּנִּי מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְהִרְהוּרִים שְׁבַעְעוֹלָם, עַל־יַדֵּי הַשִּׁתְיָקָה הַקְּדוּשָׁה
 לְבַד, הֵן הִרְהוּרִים שֶׁל פְּגַם אֱמוּנָה חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְהֵן הִרְהוּרֵי גְאוּף
 וְשָׂאֵר תַּאֲוֹת, וְהֵן מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת שְׁבַתְּפֹלָה וְעֶסֶק הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן שָׂאֵר כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת וְזָרוֹת וּבְלוּלִים
 וְעֲקֻמִּיּוֹת שְׁפִילַב הַמוֹנְעִין מִן הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת, כֻּלָּם יִתְרַחֲקוּ
 וְיִתְפַּטְּלוּ מִמֶּנִּי לְגַמְרִי בְּכַטּוֹל גְּמוּר עַל־יַדֵּי הַשִּׁתְיָקָה הָאֱמֵתִיּוֹת
 לְבַד, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ חֲלִישׁוֹתֵנוּ כְּעַתָּה, שְׂאִין לָנוּ שׁוּם עֲצָה וְתַחְבּוּלָה
 נִגְדָּם, וְאִין אָנוּ יוֹכֵלִים לְהָשִׁיב שׁוּם תְּשׁוּבָה עַל כָּל הַבְּלוּלִים
 הַרְּבִים הָאֵלֶּה לְמַגְדוֹל וְעַד קָפוֹן, שְׁעוֹמְדִים עָלֵינוּ וּמִסְפָּבִים אוֹתָנוּ
 בְּכָל עַת וְרָגַע, רַק עֲלִיד לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים וְנִסְמָכִים, וְעַל כֵּן חֹכְמוֹת
 הַצְּדִיקִי אָמַת שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵת שִׁתְיָקָה. זַכְנוּ שְׁזַנְּפָה לְהַפִּיל בָּהֶם
 וְלִלְיָד בְּדַרְכֵיהֶם בְּאֵמֶת, וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ אוֹר קִדְשַׁת הַשִּׁתְיָקָה
 שְׁלָהֶם, כִּי עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת אֲלִיד לְבַד:

סו חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלַי וְעוֹרְנִי וְזַכְנִי לְאֵמֶת גְּמוּר, שְׁלֵא אֶהְיֶה
 בְּכֻלָּל נִצְרָךְ לְבַרְיוֹת כָּלֵל בְּשׁוּם אַפֵּן וּבַחֲנִינָה בְּעוֹלָם,
 שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם רְצוֹן וְתַאֲוָה לֹא לְכַבוֹד בְּנֵי אָדָם וְלֹא לְשִׁבְחָם

והתפארותם, ולא לממונם ולא לשום דבר בעולם כלל ולא אשים
 במחוני חסדו שלום בשום פן אדם כלל, רק אדע ואאמין בהאמת
 לאמתו כי ממך הכל, "והעשר והכבוד מלפניך, ואתה מושל בכל.
 כל הבשר חציר, וכל חסדו כציץ השדה. ומה יעשה לי אדם".
 ואזכה לקים באמת מקרא שכתוב: "אל תבטחו בנדיבים, בבן
 אדם שאין לו תשועה. תצא רוחו ישוב לאדמתו, ביום ההוא
 אברו עשתונותיו. אשרי שאל יעקב בעזרו, שברו על יהוה
 אלהיו". ונאמר: "ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה
 מבטחו. בטחו ביהוה עדי עד, כי ביה יהוה צור עולמים. ויבטחו
 כך יודעי שמך, כי לא עזבת דורשיך יהוה":

עג יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אל אמונה,
 שתזכנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לאמונה
 שלמה באמת ובלב שלם, שאזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים
 באמונה שלמה באמת ואזכה לכנס ולהתדבק ולהכלל בתוך
 שלמות האמונה הקדושה, ואהיה חזק ואמיץ בהאמונה הקדושה,
 עד אשר אזכה להתהפך מגשמיית גופי, למהות האמונה
 הקדושה, והאמונה הקדושה תאכל אותי עד שיהיה נאכל
 ונתפטר כל הרע הנאחז בי, ואזכה להתהפך מרע לטוב, עליידי
 שלמות האמונה שתזכני להכלל ולהתפטר בתוך האמונה
 הקדושה בבטול גמור:

ותזכני מהרה לבוא לארץ ישראל בשלום בלי פגע, ולהתקרב
 ולהתדבק בצדיקים אמתיים בדבקות גדול ובאמונה
 שלמה באמת, ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ואל תעשה עמי

בְּחַטָּאי וְאֵל תְּדַיְנֵנִי כַּמִּפְעָלִי, וּתְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַפְתַּח לִי שְׁעָרֵי
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתַעְזְרֵנִי לְכַנֵּס לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּאֵמַת, וְלַהֲפִיל
בְּתוֹכָהּ בְּכָל־לֵוִית גָּדוֹל, עַד שְׁאוּכָה לְהִיּוֹת נֶאֱכָל לְהָאֱמוּנָה
וְלַהֲתַהַפֵּךְ לְמַהוּתָהּ הַקְּדוּשָׁה, לְמַהוּת קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה,
וּלְמַהוּת קְדֻשַׁת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, וְלֹא תִקְיָא אוֹתִי הָאֶרֶץ
וְהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כְּאִשׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר מְלַפְנִי, וְאַף־עַל־פִּי
שְׂאִינִי כְּדָאִי וְרָאוּי לָנַע בְּהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
הַקְּדוּשָׁה, וְלַהֲתַקְרֵב לְהַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי
מְאֹד, וְקִפְחָתִי אֶת קְדֻשָׁתִי, אַף־עַל־פִּי כִּן רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה,
רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד, וְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂתוּכַל הָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה לְסַבֵּל אוֹתִי בְּתוֹכָהּ, וְלַהֲחֻזֵּק אוֹתִי תְּמִיד, עַד אֲשֶׁר
אֶהְיֶה נֶאֱכָל וְנִתְהַפֵּךְ לְמַהוּת קְדֻשַׁת הָאֱמוּנָה בְּאֵמַת:

מָלֵא רַחֲמִים, וְזַכְּנֵנִי לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּכָל הַבְּחִינוֹת, כִּי אֵין לָנוּ
שׁוּם תִּקְוָה וּסְמִיכָה עֲכָשׁוּ כִּי אִם עַל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יַחִי", כִּי אֶתָּה יוֹדַע עֲצֵם
הַתְּגַבְּרוֹת עַל גְּלוּת הַנַּפְשׁ, עַל־יַדֵּי תַּאוּת הַגּוֹף הַמְּתַגַּבְּרִים בְּכָל
עַת, וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְּבִים תֵּשׁ כִּיחַנוּ וּמָטָה יָדֵנוּ מְאֹד לַעֲמֹד בְּנִגְדָם
לְשַׁבְּרָם וּלְכַמֵּלֵם לְגַמְרִי, כִּי אִם בְּכַח הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂתוּכְנוּ
לְכַנֵּס וְלַהֲפִיל בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּכָל־לֵוִית גָּדוֹל, עַד שְׁנֹכָה לְהִיּוֹת
נֶאֱכָל לְהָאֱמוּנָה, וְלַהֲתַהַפֵּךְ לְמַהוּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְנֹכָה לְקַיֵּם
מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב, שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֱמוּנָה".
"יְהוָה, עֵינֶיךָ הֵלֵא לְאֱמוּנָה", וְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
בְּשְׁלֵמוֹת בְּאֵמַת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. "כֹּל מְצוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שְׁקֹר רַדְפוּנִי

עֲזֹרֵנִי. יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי, הָאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנֵי, בְּאִמּוֹנָתְךָ עֲנֵנִי
 בְּצַדִּיקְתְּךָ". וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיִּוְדוּ שָׁמַיִם פְּלֶאֶד יְהוָה, אֶף
 אִמּוֹנָתְךָ בְּקֵהֶל קְדוּשִׁים". וְנֹאמַר: "וְאִמּוֹנָתִי וְחֶסְדִּי עִמּוֹ וּבְשָׁמִי
 תְרוּם קְרָנוֹ". וְנֹאמַר: "לְעוֹלָם אֲשַׁמֵּר לוֹ חֶסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנֶת לוֹ,
 וְחֶסְדִּי לֹא אֶפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאִמּוֹנָתִי. חֶסְדִּי יְהוָה עוֹלָם
 אֲשִׁירָה לְדוֹר וָדוֹר אֹדִיעַ אִמּוֹנָתְךָ בְּפִי. כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד
 יִבְנֶה, שָׁמַיִם תִּכְיֶן אִמּוֹנָתְךָ בְּהֵם. יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כִמּוֹד
 חֶסֶן יֵה וְאִמּוֹנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ". וַיִּקְרָא לְנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאֶרְשָׁתֶיךָ
 לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתֶיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפַּחַת בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
 וְאֶרְשָׁתֶיךָ לִי בְאִמּוֹנָה, וַיִּדְעַת אֶת יְהוָה. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי
 אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעֹזְרֵתִי אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן:"

פ"ו "פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צַדִּיק אָבֹא בְּכֵם אוֹדָה יְהוָה. פְּתַחוּ שַׁעֲרִים וַיְבֹא
 גוֹי צַדִּיק שׁוֹמֵר אִמּוֹנִים. שָׂאוּ שַׁעֲרִים רֵאשִׁיכֶם
 וְהִנְשָׂאוּ פְתַחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, סֵלַח
 וּמַחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְתֵן לָנוּ בְּמִתְנַת חַסֵּד וְנִדְבַת חֶסֶד אִמּוֹנָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה, וְזַכְּנוּ לְאִמּוֹנַת חַכְמִים בְּאֵמֶת, שְׁנוּזְפָה לְהֶאֱמִין בְּאֵמֶת
 בְּכָל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּזְכְּנוּ שְׁנוּזְפָה לְכַנֵּם לְתוֹךְ פְּתַחֵי
 וְשַׁעֲרֵי הַקְּדוּשָׁה, שְׁנוּזְפָה לְהִתְקַרֵּב בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
 הָאֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר בְּהֵם כְּלָנוּ תְלוּיִים וְאַחוּזִים, כִּי הֵם שָׂרֵשׁ
 נִשְׁמוֹתֵינוּ, חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ, חוֹסֶה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְתֵן לָנוּ
 אִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, בְּאֵפֶן שְׁנוּזְפָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם
 בְּאֵמֶת, וְלִילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת עַל יָדֶם,

כי אתה יודע כי אין לנו שום תקנה וזלָתם, ובלָעָדָם לא נרים את ידינו ואת רגלינו, עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֹךְ, וְאֵל תִּגְמַל לָנוּ כַּחֲפֹאֲתֵינוּ וְכַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְאֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעוֹלָם מִן הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל תִּסְתֵּם הַפֶּתַח וְאֵל תִּנְעַל הַדָּלֶת בְּפָנֵינוּ חֲסִי וְשָׁלוֹם, רַחֵם עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט עָלַי הָעֲנִי וְהָאֲבִיּוֹן, הַחֹסֵר מַמְעָשִׂים טוֹבִים, הַמְלַכְלֵךְ בְּמַעֲשִׂים רָעִים, אֲשֶׁר מַחֲמַת זֶה גַם מְעַט הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הַנַּעֲשִׂים בְּגוֹף פְּגוּם כֹּזֵה, הֵם גַּם כֵּן פְּגוּמִים הַרְבֵּה, וּבַמָּה יִזְכֶּה נַעַר הַמְנַעַר מִכָּל טוֹב כְּמוֹנִי, לְכַנֵּם בְּפֶתַח הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת הַשֵּׁיף לִי כְּפִי שֶׁרִשׁ נִשְׁמָתִי. "אם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה, אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד":

אָדוֹן מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי, וּפְתַח לִי בְּרַחֲמֶיךָ פֶתַח הַקְדוּשָׁה, וְתִשְׁפִיעַ לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֱמוּנַתְךָ הַקְדוּשָׁה, שְׂאוּכָה לְהוֹיֹת אִמּוּן וְחֹזֶק וְכֵן בְּאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה תְּמִיד, לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹךָ הָאֱמֶתִיִּים וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֱמֶת, וְלִינֵק וּלְשֹׂאב מַחֲכַמְתֶּם הַקְדוּשָׁה. וְתִשְׁבֵּר וְתַעֲקֹר וְתַבְטֵל אֶת כָּל הַקְלָפוֹת וְהַסְטָרִין אוֹחֲרֵינִי הַמְסַבְּבִין אוֹתָם, שְׂמַחֵם נִמְשָׁכִין כָּל הַחוֹלְקִים וְהַמְתַּנְגְּדִים עַל הַצְדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, וְכָל הַקְשִׁיּוֹת וְהַסְפָּקוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים שְׂנוּפְלִים עֲלֵיהֶם בְּמַחֲשֶׁבֶה לְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם חֲסִי וְשָׁלוֹם. אָנָּה יְהוָה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חוּם וְרַחֵם וְחַמֵּל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתֵן לָנוּ עֲצוֹת שְׁלֵמוֹת וְנִכּוֹנוֹת וְאֱמֶתִיּוֹת, בְּאִפְּן שְׂנוּכָה שְׂתִּתְגַּלֶּה לָנוּ הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי הָאֱמוּנָה, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם קְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לְהַעֲלִים הָאֱמֶת וּלְסַגֵּר הַשַּׁעַר חֲסִי וְשָׁלוֹם:

צֶה אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת
הַכֹּל עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כְּלָנוּ, שְׁנֹכַח תְּמִיד לְאַחֵז בְּמִדַּת
הַשְּׁלוֹם, וַיְהִי שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּאַמַּת בֵּין כָּל אָדָם לְחֻבְרוּ וּבֵין אִישׁ
וְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׂוֹם מַחְלֻקָּת אֶפְלוּ בְּלֵב בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם, כִּי
אֶתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמֶיךָ, וְאֶתָּה מְחַבֵּר שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד, אִישׁ
וּמִים, וּבִנְפְּלָאוֹתֶיךָ הַעֲצוּמִים אֶתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כֵּן
תִּמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, בְּאִפְּן שְׂוִיתְחַבְּרוּ כָּל
הַהַפְּכִים יַחַד בְּשְׁלוֹם גְּדוֹל וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה וַיְכַלְלוּ כֻלָּם בְּדַעְיָה
אַחַת וְלֵב אֶחָד לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ בְּאַמַּת, וַיַּעֲשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה
אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבב שְׁלָם, יְהוֹה שְׁלוֹם, בְּרַכְנוּ בְּשְׁלוֹם, וְעַל־
יְדִיזָה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַהַשְׁפָּעוֹת וְכָל הַיְשׁוּעוֹת:

צֶה רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים,
וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילְנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְהִרְהוּרִים
וּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אַמוּנַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, רַק נֹכַח לְאַחֵז בְּדַרְכֵי
אַבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, לְהֶאֱמִין בְּךָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ, וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּים, בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה זְכָה וְנִכּוֹנָה. וְתִהְיֶה הָאַמוּנָה
חֻזְקָה כָּל כֶּךָ, כְּאֵלּוּ אֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תְּתַפְרֵךְ, עֵז בְּעֵז, בְּאִפְּן
שְׁעַל־יְדִיזָה תִּהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פָּנַי, זֹו הַבוֹשָׁה, לְבַלְתִּי אַחֲמָא עוֹד
שׂוֹם חֲטָא וְעֵז, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׂוֹם פָּגַם כָּלֵל, וּבְכַלְעַת שְׂוִירְצָה
לְעֻלוֹת עַל דַּעְתִּי חֲס־וְשְׁלוֹם אִיזָה מַחֲשָׁבָה שֶׁל אִיזָה תְּאוּה וְרִצּוֹן
שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, תִּפַּל עָלַי תִּכְפֵּה אִימָה וּפְחַד וַיְרֵאָה וּבוֹשָׁה גְּדוֹלָה
מִפְּנֶיךָ, אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלַי בְּכַלְעַת וְרַנֵּעַ וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׂי וַיִּודַע
צָפוֹן לְבִי וּמַחֲשָׁבוֹתַי, כִּי "מִפְּנֶיךָ לֹא אֶסְתַּר", כִּי מְלוֹא כָּל הָאָרֶץ

כבודך וכמו שכתוב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו
נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ אני מלא":

קט "כל מצותיך אמונה, שקר רדפוני עזרני". אל אמונה, רחם
עלי למען שמך, ופני לאמונה שלמה באמת. עזרני
והושיעני שאתחזק באמונה שלמה באמת, עזרני והושיעני
שאתחזק באמונה שלמה בכל עת, ואכניס את עצמי בתוך
האמונה הקדושה בכל פעם יותר ויותר, עד שאזכה לעלות בכל
פעם לאמונה גבוהה יותר ויותר, עד שאזכה לבוא אל השכל על-
ידי האמונה, שאזכה על-ידיה להתחזקות האמונה באמת,
ולהבין ולהשיג בשכלי את הדברים שלא הייתי מבינם בתחלה
והייתי צריך להתחזק בהם באמונה לכד ועתה אזכה להבינם
ולהשיגם בדעתי ושכלי, רק בדברים הגבוהים ונעלמים יותר שלא
אבינם עדיו, אתחזק בהם באמונה שלמה. וכן אתחזק באמונה
גדולה בתוספת קדושה בכל פעם, עד שאזכה בכל פעם להבין
ולהשיג בשכלי ודעתי גם אלו הדברים הגבוהים ונעלמים יותר,
וכן בכל עת ועת אתחזק באמונה גדולה יותר ויותר, עד שאזכה
להמשיך השכל והדעת על-ידי האמונה, לבוא אל השכל של
הדבר שבתחלה היה נעלם ממני והייתי צריך להאמין בו באמונה
לכד, עד שאזכה לבוא לראש אמונה, ולדעת שלם בקדושה
גדולה, לדעת ולהביר אותך באמת, ואזכה לדעת ולהבין כל מה
שאפשר בשכל אנושי להבין באמת, ומה שאי אפשר להבין
בהדעת, אזכה לאמונה שלמה בתכלית השלמות בתכלית
המעלה העליונה, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים אשר זכו

לְאִמוּנָה וְיִדְעַת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה שְׂאִין מַעֲלָה אַחֲרָיו, וְאִזְכָּה
 לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה כָּל כַּף עַד שְׁתַּתְּפֶשֶׂט הָאִמוּנָה בְּכָל
 הָאֲבָרִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, יְהוּה עֵינִיד הַלּוֹא לְאִמוּנָה,
 תֵּן לִי אִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ
 כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל הָעוֹלָם בְּעֵינֵי הָאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהוּא
 יְסוּד הַכֹּל, וּבִפְרָט מַה שְׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁ שְׁהִם כָּלֵם
 מְאִמִּינִים בְּנֵי מְאִמִּינִים, אִדְךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ אֲלֵפִים וּרְכָבוֹת
 מִדְּרָגוֹת בְּעֵינֵי הָאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְכָל הַצְרוֹת וְכָל הַגְּלִיּוֹת
 שְׁעוֹבָרִים עַל יִשְׂרָאֵל הַכֹּל עַל־יְדֵי פְגָם הָאִמוּנָה שֶׁהוּא יְסוּד כָּל
 הַתּוֹרָה כְּלָה כְּאִשֶׁר גְּלִית אֲזַנְנוּ עַל־יְדֵי חֲכֻמִּיךְ הַקְדוּשִׁים (וּבִפְרָט מַה
 שְׁעוֹבֵר עִתָּה עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצָא הַקָּצֶף מֵאֵתְךָ וּנְגִירוּ כִּפָּה גִירוֹת רְעוּת עַל יִשְׂרָאֵל
 [וּנְגִירוֹת הַגְּזִירָה רְעָה, לִקַּח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנֵי חוּל לְמַלְחָמָה]). אוֹי לָנוּ עַל שִׁבְרֵנוּ, נַחֲלָה
 מְכוֹתֵינוּ, אוֹי מַה הָיָה לָנוּ, אוֹי מַה הָיָה לָנוּ, אוֹי, מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ בְּעֵת צָרָה מְרָה כּוֹזֵאת.
 אוֹי מַה נַּעֲשֶׂה לָנוּ, אוֹי אוֹי לְהִיכֵן נִבְרַח, לְהִיכֵן נָנוּס לְעֹזְרָה, וּבִפְרָט שְׁנִשְׁמַע שְׂרוּצִים
 לְהוֹצִיא עוֹד חֲסִידֵי־שְׁלוֹם גִּירוֹת קִשׁוֹת וְרְעוּת מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלָּנוּ, וְכֹלֵם כְּנִגְדַּת דַּת יִשְׂרָאֵל.
 אוֹי אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי וְמֵר, אוֹי וְמֵר, וְכָל אֵלוֹ הַצְרוֹת כָּלֵם בְּאִים עַל־יְדֵי פְגָם אִמוּנָה).
 וְעִתָּה מַה נַּעֲשֶׂה לְתַקֵּן זֹאת, וּבִפְרָט אֲנֹכִי אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לְפָשַׁע
 נִגְדָּדְךָ, וּבְיָדָי הַכֹּל בָּא עַל־יְדֵי פְגָם אִמוּנָה שֶׁהוּא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה
 כְּלָה, וּבְאֵמֶת כָּל אֶחָד תְּלוֹי בְּחִבְרוֹ שְׂמִחַמַת רְבוֹי הַעֲוֹנוֹת אֵין
 הָאִמוּנָה בְּשְׁלֵמוֹת, וּמִחַמַת חֶסְרוֹן הָאִמוּנָה שְׂאִינוּ בְּשְׁלֵמוֹת בָּאוּ
 הַעֲוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּנוּ מֵעִתָּה, אֲבָל אִידְךָ מִתְקַנִּים זֹאת, וּמִהִיכֵן
 מִתְחִילִים לְתַקֵּן:

רבונו של עולם, אדון כל, אתה לבד יודע את עצמך, ואין מי שיודע אותך כלל, רק אנו מאמינים באמונה שלמה שאתה נמצא, המחבי, יחיד, קדמון, נצחי, בלי ראשית בלי תכלית, ואתה בראת העולם יש מאין המחלט זה חמשת אלפים וכו', וברחמיך הגדולים התחלת להאיר בנו אמונתך הקדושה על ידי אבותינו אברהם יצחק ויעקב, אשר הם התחילו לגלות אלהותך בעולם, ואחר כך נתת לנו תורתך הקדושה בכתב ובעל פה עלידי משה נביאך נאמן ביתך, אשר הוא האיר עינינו ופתח לנו אור הדעת לידע ולהודיע ולהודע פי אתה הוא יהוה אלהינו אין עוד מלבדך, עלידי כל הגדולות והנוראות אשר עשה עמנו לחיותנו כיום הזה, ובחמלתך הגדולה הוספת חסד וטוב, ושלתחלתנו בכל דור צדיקים אמתיים, זקנים ונביאים, ראשונים ואחרונים, תנאים ואמוראים, ורבנן סבוראי, וגאונים ורבנים וחסידים צדיקים וקדושים שהיו בכל דור ודור, עד שזכיתנו גם בדורות האלה ושלתחלתנו צדיקים נוראים פאלה:

על כן זכנו ברחמיך הרבים לילך בדרכיהם ולצית אותם בכל אשר צוו אותנו, ולהיות פרצונם באמת בכל עת, למדנו והורנו איך להמשיך עלינו האמונה הקדושה שהמשיכו אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים ממקום שהמשיכו עלידי קדשתם העצומה עד שזכו למה שזכו. זכנו להמשיך עלינו אמונתם וחסדם וטובם וצדקתם אשר יגעו וטרחו במסירות נפש ביגיעות וטרחות גדולות מאד להטיב לכל בני ישראל לדורות עולם, והעקר להמשיך ולגלות האמונה הקדושה לכל באי עולם ובפרט

לְיִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ, עִם קְרוֹבוֹ עִם סְגֻלָּה. עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּעַת
 צָרָה הַזֹּאת לְמַעַן פָּחַם וּזְכוּתָם הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב
 מְאֹד עַד אֵין חֶקֶר, הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ, זַפְנוּ
 לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, עַד שְׁנֹזֶפֶה בְּכֹל פְּעַם לְבֹא עַל־יְדֵי
 הָאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה אֶל הַדַּעַת, וְתַתְּפֹשֵׁט הָאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּכֹל
 אֶחָד וְאֶחָד בְּכֹל הָאֲבָרִים, וְנִזְכֶּה תְּמִיד לְדַבֵּר הָאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה
 בְּפֶה מְלֵא וּבְלֵב שָׁלֵם בְּאֵמֶת כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "חֲסִדֵי יְהוָה עוֹלָם
 אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אֹדִיעַ אִמוּנַתְךָ בְּפִי" וְנֶאֱמַר: "וְיִוְדוּ שָׁמַיִם
 פְּלִאָךְ יְהוָה, אַף אִמוּנַתְךָ בְּקֹהֶל קְדוֹשִׁים" וְנֶאֱמַר: "לְדוֹר וָדוֹר
 אִמוּנַתְךָ, כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד" וְנֶאֱמַר: "דֶּרֶךְ אִמוּנָה בְּחַרְתִּי,
 מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיֵתִי" וְנֶאֱמַר: "כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְהוָה, וְכֹל מַעֲשָׂהוּ
 בְּאִמוּנָה" וְנֶאֱמַר: "וְצִדִּיק בְּאִמוּנָתוֹ יִחִיה" וְנֶאֱמַר: "וְאִמוּנָתִי וְחֲסִדֵי
 עִמּוֹ וּבִשְׁמֵי תְרוּם קִרְנוֹ וְנֶאֱמַר: "כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְעַד
 דוֹר וָדוֹר אִמוּנָתוֹ" וְנֶאֱמַר: "וְאַרְשֶׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאַרְשֶׁתֶּיךָ לִי
 בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְאַרְשֶׁתֶּיךָ לִי בְּאִמוּנָה וְיַדְעַת אֶת
 יְהוָה. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

קלג אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן חוֹמַל דְּלִים, מוֹשִׁיעַ בְּעַת צָרָה, יִהְיֶה מַעֲיָד
 וְיִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ עֲתָה בְּעַת צָרָה הַזֹּאת. עֲנֵנוּ יְהוָה
 עֲנֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל,
 וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִפְּנֵי הָאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה, בְּכֹל
 מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּעֵתִים הַלְלוּ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מְרִירוֹת הַצָּרוֹת
 הַכּפּוּלוֹת שְׁעוֹבְרִים עֲתָה עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְלֹא דִי לָנוּ בְּכֹל
 צָרוֹתֵינוּ אֲשֶׁר הִגִּיעַ עַד הַנֶּפֶשׁ, עוֹד הֵם מִתְנַבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים חֲסִד

וְשָׁלוֹם לְעַקְם לְכַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַרְהֵר אַחַר מִדּוֹתֶיךָ חֵס־וְשָׁלוֹם
 וּלְפָגֶם בְּאִמוּנַתְךָ הַקְדוֹשָׁה חֵס־וְשָׁלוֹם, וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ. רַחֵם
 עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, הַפִּיטָה בְּעֵינֵינוּ פִי רַבּוּ מִכְאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְכַבְנוּ,
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְחוּסָה כָּרֵב רַחֲמֶיךָ עַל כָּל
 נַפְשׁ וְנַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִפֹּל שׁוֹם אֶחָד מֵהָאִמוּנָה הַקְדוֹשָׁה עַל־
 יְדֵי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עִתָּה עַל יִשְׂרָאֵל, רַק אֲדַרְבָּא עַל־יְדֵי־וְהַנְחִיזָה נְתַחֲזֵק
 וְנִתְעוֹרֵר כְּלָנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאִמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְנַעֲתִיר וְנִתְפַּלֵּל
 וְנִצְעֵק אֵלֶיךָ עַד שְׁתַּעֲנֵנוּ, וְנִדַּע וְנִאֲמִין בְּהֶאֱמַת כִּי לֹא תַעֲזֹב אוֹתָנוּ
 לְעוֹלָם חֵס־וְשָׁלוֹם כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "כִּי לֹא יִפֹּשׂ יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ
 לֹא יַעֲזֹב" וְנִאֲמַר: "כִּי לֹא יִפֹּשׂ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׂמוֹ הַגְּדוֹל
 כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹא לְעַם. עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל
 דְּבַר כְּבוֹד שְׂמֹךְ, וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חַפְזֵאֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ. יְהִיו
 לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי גּוֹאֲלֵי":

א: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ גּוֹאֵל חֹזֵק, וְתִגְאָלְנוּ מֵהַרָּה מְשַׁלֵּשׁ עֲבוֹדוֹת
 רְעוֹת, שֶׁהֵן עֲבוֹדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיֻכוֹת דְּמִים,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִילְנוּ תָּמִיד מִפְּגַם עֲבוֹדָה זָרָה חֵס־וְשָׁלוֹם, שֶׁהוּא פָּגֶם
 הָאִמוּנָה, וְלֹא תַעֲלֶה וְלֹא תִבּוֹא עַל לְבָנוּ שׁוֹם מִחֻשְׁבָּה זָרָה
 וּבְלִפּוֹל כָּלֵל בְּכָל הַדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים לְאִמוּנַתְךָ הַקְדוֹשָׁה, רַק תִּרְחַם
 עָלֵינוּ בְּחֻמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְתִשְׁפָּע עָלֵינוּ אִמוּנַתְךָ הַקְדוֹשָׁה, וְתִטַּע
 וְתִקְבַּע בְּלִבְנוּ אִמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה זָכָה וְצַחָה וְנִקְיָה, קְדוֹשָׁה
 וְטַהוֹרָה מְכַל סִיג וּפְסֻלָּת, וְלֹא אֶפְגֵּם בְּאִמוּנַתְךָ הַקְדוֹשָׁה כְּלָל:
מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד, מְלֵא רְצוֹן, מְלֵא טוֹב.
 אֲדוֹן הָאֱמַת וְהָאִמוּנָה, תֵּן לָנוּ כְּמַתַּנֵּת חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד,

אֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה. וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ שׁוֹם קִשְׁיָא וּבִלְבּוֹל וְחֻקִּירָה
כָּלֵל בְּעֵינֵינוּ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, רַק גּוֹבֵה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה
בְּאֵמֶת כְּרֵאוּי כְּרֻצוֹנָךְ הַטּוֹב. הוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרֵה מַחֲשָׁךְ לְאוֹר
גָּדוֹל, מַעֲבֹדוֹת לְחֵרוֹת, מִפְּנֵם הָאֲמוּנָה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, אֵב הַרְחֵמֵן מְלֵא מִשְׁאָלוֹתֵי
בְּרַחֲמִים, הוֹרְנֵי מַה שְׂאֲדַבֵּר, הַבִּינֵנִי מַה שְׂאֲשַׁאֵל, זַכְּנֵי
וּגְאֻלֵּי וּפְדֵי מִכָּל שְׁלֵשׁ עֲבוֹדוֹת הַלָּלוּ, זַכְּנֵי לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה
דְּקִדְשָׁה וְלִתְקוּן הַבְּרִית, וְלִכְבוֹד אֶת אַנְשֵׁים, וְלֹא אֲבֹהָ מַעֲתָה
שׁוֹם אָדָם בְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ בְּמַחֲשַׁבְתִּי לְכַד לֹא אֶהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאוֹכֵה לְהֵאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם אֶפְלוּ
בְּהַפְחוֹת וְהַגְּרוּעַ שְׁבִי־יִשְׂרָאֵל, שֶׁכֵּלֵם חֲשׂוּבִים וַיְקָרִים מְאֹד בְּעֵינֵי
הַשָּׁם יִתְפַּרֵּד, וְכֹלָם מוֹכְנִים וְרֵאוּיִים לְקַבֵּל כָּל טוֹב וְכָל כְּבוֹד
וּגְדֻלָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וַיְכוּלִים לְזַכּוֹת לְכָל הַמַּעֲלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וְרוּחַנִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא:

ה: "מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה, אֲדֵנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה
אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי". יְחִיד וּמְיֻחָד, אֲדוֹן
כָּל, לְעֵלָא מִן כָּלָא וְלִית לְעֵלָא מִנְךָ, מְלָכִי וְאֱלֹהֵי אֱלִיךָ אֲתַפְלֵל,
אֱלִיךָ אֲשׁוּעַ, אֱלִיךָ אֲזַעֵק, אֱלִיךָ אֲתַחֲנוּן, לְפָנֶיךָ אֲשַׁתַּמַּח, לְפָנֶיךָ
"אֲשַׁתַּחֲוֶה וְאֲכַרְעָה אֲבָרְכָה לְפָנֶי יְהוָה עוֹשֵׂי", אֱלִיךָ שְׁטַחְתִּי אֶת
כַּפֵּי, "פִּרְשְׁתִּי יְדֵי כָל הַיּוֹם, נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לְךָ סָלָה". לְבִי יִצְעַק
אֶל יְהוָה, מַעֲוִמְקָא דְלִבָּא אֲנִי קוֹרָא אֱלִיךָ, מַעֲמָקֵי עַמְקִים אֲנִי
מִצְפָּצֵף לְרַחֲמֶיךָ וְחִינּוּתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, "כִּי־אֵיל תַּעֲרַג עַל אֶפְיָקֵי מַיִם
כֵּן נִפְשִׁי תַעֲרַג אֱלִיךָ אֱלֹהִים". כִּיּוֹנִים הוֹמוֹת "מִתּוֹפְפוֹת עַל

לִבְבֵהוֹן", כֵּן יִהְיֶה לְבָבִי לְהַמּוֹן רַחֲמִיךָ וְחַסְדֶּיךָ. "כִּי־אֲשֶׁר יִהְיֶה הָאֲרִיָּה וְהַכְּפִיר עַל מִרְפּוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֵא רוּעִים, מְקוֹלָם לֹא יִחַת וּמִהַמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה", כֵּן אֲשָׂאג וְאוֹעֵק וְאוֹצֵעַק וְאוֹשׁוּעַ וְאַנְהֵם וְאוֹעֲרֵג וְאוֹצִפֶּצֶף וְאוֹיַחַל וְאוֹיַחֵל וְאוֹצִפֶּה וְאוֹחֶפֶה לְרַחֲמֶיךָ וְיִשׁוּעֶתְךָ, לֹא אַחֲרִישׁ וְלֹא אֲשַׁקֵּט מִלְקֶרֶא תָּמִיד אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי הִצִּיקְתָּנִי רוּחִי וְעֵצֶר בְּמַלְיָן לֹא אוֹכֵל, "קִרְאתִי שְׁמֶיךָ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת. קוֹלִי שָׁמַעְתָּ, אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעֲתַי. שָׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעַנּוּנִי", וְעֲזַרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְּנוּ לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. הִצִּילְנוּ נָא, אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, מִפָּנֵם אִמּוּנָה. שְׁמַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהִצִּילְנוּ מִמִּכּוֹת הַמַּפְלְאוֹת הַבְּאִים חַס־וְשְׁלוֹם עַל פָּנֵם הָאִמּוּנָה, שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבַר, לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא תְּפִלָּה וְלֹא זְכוּת אֲבוֹת וְאֶפְלוּ כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁל אִחַ וְאֲבוֹי וּגְנִיחוֹת וְאַנְחוֹת גַּם כֵּן אֵין מוֹעִיל לָהֶם, כִּי הַכֵּל נִפְגַּם וְנִתְקַלְקַל עַל־יְדֵי פָּנֵם הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא יְסוֹד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ יְסוֹד כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם עִם כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם, שֶׁהַכֵּל תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים וּמְתַקִּימִים רַק עַל הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה:

אָנָּה נוֹרָא קְדוּשׁ, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, זַכְּנוּ לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ בְּאֵמֶת מַעֲמַק הַלֵּב מַעֲמַקְי עַמְקִים, כִּי־אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקֶרֶא אֱלֹהֶיךָ עֲתָה, כִּי־אֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ, אֲדוֹן כָּל, אֵת כָּל נִגְעֵי לִבְבֵּנוּ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטִיּוֹת. עֲזַרְנוּ לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ מִן הַלֵּב בְּקוֹל עִמּוֹק בְּאֵמֶת בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה, בְּאֶפְן שְׁנוּכָה לְעוֹרֵר עָלֵינוּ פְּלֵאֵי רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ וְחַנּוּנֵיךָ וְיִשׁוּעוֹתֶיךָ וְהַצְּלוֹתֶיךָ הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת מְאֹד, עַד שְׁנוּכָה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת, עֲצוֹת עֲמוּקוֹת, מִתּוֹךְ

עמק החשך אפלה הזאת שנלפדנו בו מאד בעוונותינו הרבים, פי
 אתה עושה נפלאות גדולות לבדך, עושה גדולות עד אין חקר
 נסים ונפלאות עד אין מספר, ואתה "גולה עמקות מני חשך"
 ומוציא "לאור צלמות", הוציאנו מאפלה לאורה, עשה עמנו
 פלאות, ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק, באפן שנוכח
 לגדל האמונה הקדושה על ידיה:

ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וחננו מאתך חכמה בינה ודעת
 דקדושה, באפן שנוכח לחתר ולגלות הפנים שמהם גדלה
 האמונה הקדושה שהם "מים עמקים עצה בלב איש", שנוכח
 כלנו אנחנו וכל עמך בית ישראל לגלות ולהאיר עצות עמקות
 מתוך עמק החשך ותתקננו בעצה טובה מלפניך, ותשפיע
 ברחמיך עצות טובות בעולם ותציל אותי ואת כל עמך ישראל
 מספקות ובלבולים, שלא יפלו עלינו ספקות בשום דבר שבעולם,
 רק תמיד נזכה במהירות ובנקל לעצות שלמות, עצות אמתיות,
 פרצונך הטוב, בגשמיות ורוחניות, בגוף ונפש ומזון, באפן שנוכח
 להצליח הצלחה האמתית והנצחית, בזה העולם העובר, לילך
 בדרךיך הטובים, ולהתקרב אליך באמת ובלב שלם, ונוכח לקיים
 עצותיך האמתיות והנכונות, "בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני":
 ותזכנו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה, ונאכל לבר לקיום גופנו
 ונמעט תאות טבענו ונוכח להסתפק במעט אכילה,
 ונהיה נכללים בכלל הצדיקים האובלים לשבע נפשם הקדושה
 לבר, כמו שפכתוב: "צדיק אכל לשבע נפשו", ותעזרנו שתהיה
 אכילתנו בקדשה גדולה כל כך, עד שנוכח להשפיע בצחצחות

נפשנו להתענג על יהוה, לשבע ולהתענג באורות הצחצחות העליונות, ונזכה "לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו" ויקים בנו מקרא שפתוב: "ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך", עד שנוזף לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמתינו תמיד בשבע הצחצחות העליונות, ועל-ידיה ימשך עלינו תמיד תבונות והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח לחתר ולשאב ולדלות מים עמקים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות ושלמות ונוזף לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות, עצות עמוקות עצות נפלאות, פלאי פלאות הנמשכין מעמקי עמקים, עצות שלמות ונכונות אמתיות ישרות וברורות, עצות קדושות שאי אפשר להפירן ולסתן בשום אפן בעולם, באפן שנוזף לעורר ולגדל על ידם האמונה הקדושה:

רבונו של עולם מלא רחמים, גדל העצה ורב העלילה, פלא יועץ אל גבור, אבי עד שר שלום, נורא תהלות עשה פלא, "אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור, רחם עלינו עתה בדור הזה בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעוונותינו הרבים, ורבים מבני עמך נכשלו, פאשר אתה ידעת. עשה עמנו נפלאות, וזכנו לעצות טובות אמתיות, באפן שנוזף על ידיה לאמונה שלמה באמת ולתקן כל פגמי האמונה, ונזכה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת, איך אנו אווזים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם לכב באמת ברצונך הטוב, ותעשה עמנו פלא לחיים, ותוציאנו מאפלה לאורה

מחשך לאור גדול, "כי אתה תאיר נרי, יהוה אלהי יגיה חשבי", כי
 "גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה באורה":

ונזכה להודות לך תמיד על נפלאותיך ומובותיך שעשית עמנו
 מעולם, ואשר אתה עושה עמנו בכל עת נפלאות גדולות
 ונוראות. "רבות עשית אתה יהוה אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך
 אלינו, אין ערך אליך, אנידה ואדברה עצמו מספר", ויקים מקרא
 שפתוב: "יהוה אלהי אתה ארוממך, אודה שמך כי עשית פלא,
 עצות מרחוק אמונה אמן", ונאמר: "אודה יהוה בכל לבי אספרה
 כל נפלאותיך, אודך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי
 ידעת מאד". ונזכה להעלות האמונה הנפולה, ולתקן כל פגמי
 האמונה ותתגדל ותתחזק האמונה הקדושה בכל עז ותעצמות,
 ונזכה כלנו להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה חזקה ונכונה,
 באמונה שלמה וקדושה זכה ונכונה צחה וישרה וברורה, בלי
 שום בלבולים ובלי שום הרהורים ומחשבות זרות כלל:

ותעזרנו ותזכנו ותתן לנו כח לחזק ולגדל את האמונה
 הקדושה בכל עז ותעצמות עד אשר יפלו ויתפסלו כל
 האמונות בזביות שפעולם, כלם יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר
 יתנו ותעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יברתון לתקן
 עולם במלכות שדי, וכל בני כשר יקראו בשמך להפנות אליך כל
 רשעי ארץ, ויתוספו גרים רבים בכל עת, גרי צדק, על בני ישראל
 עמך, ורבים מעמי הארץ יהיו מתייהדים ומתגירים לשמך הגדול
 באמת, ויאתיו כל לעבדך ויבירו כח מלכותך, ויהיו נעשים גרים
 בכח ובפעל, וגם אותם שלא יזכו להתגיר, יבירו וידעו בכל מקום

שֶׁהִים אֶת יָקָר תִּפְאָרֶת גְּדֻלָּתְךָ וּמְלֻכוֹתְךָ, וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם שֵׁשׁ יָחִיד קְדָמוֹן, יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נִצְחִים, וַיִּשְׁתַּקְּקוּ כָּלֵם לְאִמּוֹנַתְךָ הָאֱמֵתִיית, וַיִּדַע כָּל פְּעוּל בִּי אֶתְּה פְעֻלָּתוֹ, וַיִּבִין כָּל יְצוּר בִּי אֶתְּה יְצֻרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:

אָנָּה יְהוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, וְזַכְּנֵי לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּתַמִּימוֹת וּבִבְשִׁימוֹת בְּלֵי שׁוֹם עַקְמִימִיּוֹת כָּלֵל, וְלֹא תִדְחָה אוֹתִי חֶסֶד וְשָׁלוֹם מִהָאִמּוֹנָה לְעוֹלָם, אֲפֹלוּ פָּרַגַע קָלָה, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת חֲזוֹק וְאִמּוּץ בְּאִמּוֹנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת תָּמִיד, בֵּין בְּחַיֵּי בֵּין בְּעַת יְצִיאַת נְשָׁמָתִי בֵּין לְאַחַר מִיתָה, בְּכָל מְקוֹם שְׁאֵהִיָּה שָׁם, כְּרִצוֹנְךָ וּכְמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְהַיְשָׁרִים, שֵׁם תִּהְיֶה הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה עִמִּי תָּמִיד לְשִׁמְרָנִי נִצָּח, לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְלָם וְלֹא אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם "גַּם בִּי אֵלֶיךָ בָּגִיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע בִּי אֶתְּה עַמְדִּי, שִׁבְתְּךָ וּמִשְׁעֻנְתְּךָ הִפָּה יִנְחַמוּנִי":

עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי, זַכְּנֵי בְּמִתְנַת חַנּוּם לְאִמּוֹנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, חֲמֹל עָלַי בְּחִמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲטָאֵי וְלֹא כְּעוֹנוֹתַי תִּגְמֹל עָלַי, רַק תַּחֲמֹל וּתְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּזִכּוֹת וּכְחַ הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, וְתִשְׁמְרָנִי וְתִצְלִילֵנִי מִכָּל מִינֵי כַפִּירוֹת שְׁפִלְב, וּמִכָּל מִינֵי עַקְמִימִיּוֹת שְׁפִלְב, וּמִכָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת וַחֲקִירוֹת שְׁלֹא יַעֲלוּ עַל לִבִּי וְדַעַתִּי כָּלֵל, רַק נִזְכֶּה לְהִיּוֹת חֲזוֹקִים בְּאִמּוֹנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד כִּיִּתֵּד חֲזוֹק בַּל נִמוּט לְעוֹלָם. וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ אִמּוֹנָה בְּעוֹלָם, וְתִתְרַבֶּה וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְחַזַּק וְתַעֲלֶה וְתִקּוּם הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה עַל עַמְּדָה וּמְכוֹנָה, עַד אֲשֶׁר יִפְלוּ וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הָאִמּוֹנוֹת

כּוֹבִיּוֹת וְכָל הַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם, בְּלֹם יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְתַעֲקֶרְם
 וְתִשְׁפְּרֶם וְתַכְלֶם וְתַכְנִיעֶם וְתִשְׁפִּילֶם וְתַבְטִילֶם בְּבַטּוּל גְּמוּר מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם וְתַגְלֶה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְכָל בְּאֵי עוֹלָם יִשׁוּבוּ לְאַמוֹנַתְךָ
 הַקְּדוֹשָׁה, וַיִּתּוֹסְפוּ גְרֵי צֶדֶק רַבִּים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לָנוּ כַח
 לְבָרֵךְ וְלִתְקַן פָּנִים הַנְּאוּוֹה הַנְּמַשְׁכֶּת עַל־יְדֵי הַגְּרִים חֵם־וְשִׁלּוּם,
 לְשֹׁבֵר וְלַבְטָל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁהֵם מַכְנִיסִין בְּיִשְׂרָאֵל, וְלְכַבֵּר וְלַהֲעֵלוֹת
 הַכֹּל אֶל הַקְּדוּשָׁה:

ו: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, שְׁמֵרָה נַפְשֵׁי וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי
 קִשְׁיוֹת וְחֻקִּירוֹת. זַכְּנֵי לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה לְבָד
 בְּלֵי שׁוּם חֻקִּירוֹת וְקִשְׁיוֹת כָּלָל. רַחֵק מִדַּעְתִּי וּמִמַּחְשְׁבֹתַי וּמִלְבִּי כָּל
 מִינֵי חֻקִּירוֹת וּבְלַבּוּלִים וְכָל מִינֵי קִשְׁיוֹת וְתַרוּצִים בְּדַרְכֶּיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים וְלֹא אֶתְחִיל לַחְקֹר שׁוּם חֻקִּירָה כָּלָל בְּחֻקִּירוֹת הָאֱלֹהוֹת,
 רַק אֶתְחַזֵּק וְאֶתְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה לְבָד בְּאַמֶּת וּבְתֵם לְכַב.
 מְרִיה דְּעֵלְמָא כָּלְא, הַתְּמִים בְּמַעֲשָׂיו, הַתֵּם וּמִתְמָם עִם תְּמִימִים,
 זַכְּנֵי לְתַמִּימוֹת בְּאַמֶּת, וְאַזְכֶּה לְקַיִם בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "תְּמִים
 תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. אִשְׁכִּילָה בְּדַרְךְ תְּמִים, מִתִּי תְבוֹא אֵלַי,
 אֶתְהַלֵּךְ בְּתֵם לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי. לְכַב עֲקֹשׁ יִסוּר מִמֶּנִּי רַע לֹא
 אֵדַע. עֵינֵי בְּנֵאֲמָנִי אֶרְצֵן לְשֹׁכֵת עַמְּדִי, הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ תְּמִים הוּא
 יִשְׁרָתֵנִי. וְאַנִּי בְּתַמִּי אֵלֶךְ פְּדֵנִי וְחַנּוּנִי. הֵם וַיִּשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתֶיךָ".
 וְנֹאמֵר: "אֲשֶׁרֵי תְמִימֵי דְרָךְ הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה":

נא: רַחֵם רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם רַחֵם חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַח
 מִמְּךָ נִדַח, חוּם וְחַמּוּל עָלַי וְזַכְּנֵי לְאַמוּנָה חֹזְקָה כּוֹזֵאת
 בְּכָל עַת וְרַגַע, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי הָאֵמוּנָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת

ובלב שלם, כי אתה יודע גדל כח אמתת אמונה הקדושה שיש לה כח להוציא גם אותי מכל המקומות והענינים שירדתי לשם עלי ידי מעשי הרעים. רבוננו של עולם, "הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך", תן לי עצה שלמה עתה במקומי באופן שאזכה להתחיל לשוב אליך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה. זכני להחיות את עצמי על ידי האמונה הקדושה באמת, באופן שאזכה להתדבק בך בכל עת ולהיות סמוך וקרוב אליך תמיד בכל המקומות והדרגות שבעולם, כי מלא כל הארץ כבודך ובכל מקומות ממשלתך, ואתה מחיה את כלם, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מך, "אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא":

רבוננו של עולם, אדוני מלכי ואלהי, אבי גואלי ופודי, צור לבבי וחלקי, הלא אתה יודע בעצמך עצם רחמיך ואהבתך אלי, וכמה נפלאות ונסים וטובות בלי שעור עשית עמדי, ואיך תוכל להתאפק כל כך מלעזר ומלהושיע לי ישועה שלמה לגאלי גאלה שלמה שאין אחריה גלות, שאזכה לשוב אליך באמת בבחינת תשובה של שבת הלא אין דבר נמנע מך, כמו שכתוב: "היפלא מיהוה דבר" רחם עלי מלא רחמים, ואל תשליכני מן האמונה לעולם, ואל תעשה עמי כחטאי ואל תגמלני כמפעלי, רק תחנני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ותחזקני ותאמצני באמונתך הקדושה תמיד, ואזכה בכל עת לדבר ולהודיע האמונה בפי, עד שאזכה לתכלית שלמות האמונה באמת באופן שאזכה לשוב עלי ידיך אליך באמת, בתשובה שלמה כרצונך וכרצון צדיקיך

הַאֲמִתִּים וְזַכְּנֵי לַיֶּלֶךְ וְלִהְתַּנְהַג בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁימוֹת בְּלִי שׁוֹם
חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כֻּלָּל, וְלֹא אֲדַקְדֵּק יוֹתֵר מִדְּאֵי בַחֲמֹרוֹת יִתְרוֹת
(שקרון איבר טראכטין) שְׂאִינֶם פְּרָצוֹנֶךָ, וְלֹא אֲחֻשׁוֹב מִחֲשֻׁבוֹת יִתְרוֹת:

** יִרְגְּלֵי עֲמֻדָה בְּמִשׁוֹר בְּמִקְהֵלִים אֲבָרָךְ יְהוָה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
חוּם וְחִמּוּל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְזַכְּנֵי לְהֶאֱמִין בְּךָ
בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ גְּדֹל מַעֲלֵת קִדְשֵׁת הָאִמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא יְסוּד וְשׂוֹרֵשׁ כָּל הַתּוֹרָה וְהָעֲבוּדָה. וְעֲלֶיהָ
עוֹמְדִים כָּל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת וְכָל הַתּוֹרָה כְּלָה וּכְמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוּרֶנּוּ לְבִרְכָה: בָּא חֲבִקוּק וְהַעֲמִידֵן עַל אַחַת 'וְצַדִּיק בְּאִמוּנָתוֹ
יִחְיֶה', וְכֵן אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הִיא צְנוּר שֶׁל כָּל
הַהֲשַׁפְּעוֹת טוֹבוֹת וְכָל הַבְּרָכוֹת וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב 'אִישׁ אִמוּנוֹת רַב
בְּרָכוֹת', וּכְשׁוֹפְגֵמִין בְּאִמוּנָה וְנוֹפְלִין לְאִיזָה בַחֲנִית כְּפִירוֹת רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן אִזֵּי עַל-יְדֵיזָה הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא נוֹטְלִין חֶסֶד וְשְׁלוֹם
הַהֲשַׁפְּעוֹת וְהַבְּרָכוֹת, וְאַתָּה יְדַעְתָּ גְּדֹל שְׁפִלוּתֵנוּ וְעֲנִיּוּתֵנוּ וְחֶסְרוֹן
פְּרִנְסָתֵנוּ וְגְדֹל אַרְיִכַת גְּלוּיֹתֵנוּ וְתַקְף הַתַּנְּבְרוֹת הַגְּזִירוֹת וְהַצְּרוֹת
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְנִשְׁמִיּוֹת בְּכָלִיּוֹת וּבַפְּרִטִיּוֹת הַכֹּל בָּא רַק מִחֲמַת פָּנִים
הָאִמוּנָה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי
בְּקִרְבִי מִצְאוּנֵי הָרְעוֹת הָאֵלֶּה, וְאֲנִכִּי הַסְּתֵר אַסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא
עַל כָּל הָרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֵל אֱלֹהִים אַחֲרַיִם. עַל כֵּן חוּם
וְחִמּוּל עָלֵינוּ בְּזָכוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהָיוּ מֵאִמִּינִים בְּךָ בְּאִמַּת
וְאָמַר לְצִרוּתֵינוּ דֵּי, וְזַכְּנֵי לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹךָ הַקְּדוּשִׁים בְּאִמוּנָה
שְׁלֵמָה וַיִּשְׂרָה בְּלִי שׁוֹם עֶרְבוּב וּבְלִבּוּל כֻּלָּל. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה
הוֹדַעְתָּנוּ כִּי עֵיקַר בְּלִבּוּלֵי אִמוּנָה נִמְשָׁכִין עַל-יְדֵי גְאוּהַ וְגְדֻלוֹת, כִּי

מי שיש בו גסות הרוח אין אתה יכול לדור עמו כביכול כמו
 שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, וכאשר אתה מסתלק ממנו
 ומסתיר פניך ממנו אזי באים עליו כפירות רחמנא לצלן, ובאמת
 כפי אשר אנו יודעים גדל שפלותנו ופחיתותנו ועמק ירידתנו
 בגשמיות וברוחניות, בודאי לא יעלה על הדעת כלל שיהיה לנו
 עדין איזה התפארות וגדלות, אבל אתה ידעת גדל התגברות
 הבעל דבר ואיך שמשמא עיני האדם לגמרי עד שמביאו למה
 שמביאו ואף-על-פי-כן אינו מכיר את מקומו ומתפאר ומתגאה
 כאילו יש לו כל השלמות שבעולם, על פן חוס וחמל עלינו וזכנו
 לפקח עינינו, וזכנו שגראה ונבין ונסתכל היטב על כל פנים על
 גדל שפלותנו ופחיתות מדרגתנו ולא נתגאה חסוֹשֶׁלֶם, רק
 אדרבא יהיה לנו לב נשבר ורוח נשברה באמת כראוי לנו לפי
 בחינתנו ומדרגתנו השפלה מאד, וזכנו גם כן להסתפל ולראות
 בעינא פקיא בכל עת על גדל רוממותך ותפארתך ועל-ידי-זה
 נזכה שיהיה נשבר רוחנו בקרבנו ביותר עד שנזכה להיות שפלים
 וענוים באמת, ועל-ידי-זה נזכה שתאיר פניך אלינו ותשרה
 שכנינתך בקרבנו, כמו שפתוב מרום וקדוש אשכון ואת דפא
 ושפל רוח, ונזכה להאמין בך באמונה שלמה ישרה ונכונה
 ותקרבנו אליך ברחמים:

[מיו] מלכי ואלהי, אליך אתפלל, אליך אשוע, אליך אזעק, אליך
 אתחנן. אליך שפחתי את כפי, פרשתי ידי כל היום.
 לבי יצעק אל יהוה. מעמקא דלבא אני קורא אליך, מעמקי
 עמקים אני מצפצף לרחמך וחנינותיך האמתיות. כאיל תערג על

אֶפְיָקוּ מִיָּם, בֵּן נַפְשֵׁי תַעְרַג אֱלֹהִים. כְּיוֹנִים הוֹמֹת, מְתוֹפְפוֹת
עַל לִבְבֵיהֶן, בֵּן יְהוָה לִבְבֵי לְחֻמּוֹן רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ. כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה
הָאָרֶז וְהַכְּפִיר עַל טְרַפוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֵא רַעִים, מְקוֹלָם לֹא
יִחַת וּמִהֲמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה, בֵּן אֲשָׁאג וְאֹזַעַק וְאֹצַעַק וְאִשׁוּעַ וְאִנְהֵם
וְאֹצַפְצַף וְאִקְוֶה וְאִיחַל וְאֹצֵפֶה וְאֹחֲכֶה לְרַחֲמֶיךָ וּישׁוּעֶתְךָ. לֹא
אֲחַרִישׁ וְלֹא אֲשַׁקֵּט מִלְקֶרָא תְּמִיד אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי.
קָרָאתִי שְׁמֶיךָ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת. שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנֵי
וְעֲנֵנִי, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְּנוּ לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. הַצִּילֵנוּ נָא,
אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מִפְּנֵם אִמּוּנָה. שְׁמַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַצִּילֵנוּ
מִמְכּוֹת הַמְּפֹלְאוֹת הַבָּאִים, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, עַל פְּנֵם הָאִמּוּנָה, שְׂאִין
מוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבַר, לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא תַפְלָה וְלֹא זְכוֹת אֲבוֹת,
וְאִפְלוּ כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁל 'אֲח' ו'אָבוֹי' וּגְנִיחוֹת וְאִנְחוֹת גַּם־כֵּן אֵין
מוֹעִיל לָהֶם, כִּי הַכֹּל נִפְגַּם וְנִתְקַלְקַל עַל־יְדֵי פְּנֵם הָאִמּוּנָה
הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ וְיְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת
כְּלָם עִם כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם, שֶׁהַכֹּל תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים וּמְתַקְיָמִים רַק עַל
הָאִמּוּנָה הַקְדוּשָׁה:

אָנָּה, נוֹרָא וְקְדוּשָׁה, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, זַכְּנוּ לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ בְּאֵמֶת
מְעַמְק הַלֵּב, מְעַמְקֵי עַמְקִים, כַּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצַעַק
אֱלֹהֶיךָ עֵתָהּ, כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ, אֲדוֹן כָּל, אֵת כָּל נִגְעֵי לִבְבֵנוּ.
עֲזָרְנוּ לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ מִן הַלֵּב בְּקוֹל עֵמֶק, בְּאֵמֶת, בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה,
בְּאִפֶּן שְׁנוּכָה לְעוֹרֵר עָלֵינוּ פְּלֵאי רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ וְחִנּוּנוֹתֶיךָ
וְהַצִּלוֹתֶיךָ הַנְּפֹלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת מְאֹד, עַד שְׁנוּכָה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת
עֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת, עֲצוֹת עַמְקוֹת, מִתּוֹךְ עַמְק הַחֶשֶׁךְ וְאִפְלָה הַזֹּאת

שנלכדנו בו מאד, בעונותינו הרבים. כי אתה עושה נפלאות גדולות לבדך, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, ואתה גולה עמקות מני חשך ומוציא לאור צלמות; הוציאנו מאפלה לאורה, עשה עמנו פלאות ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק, באפן שנוכח לגדל האמונה הקדושה על ידי ידך. ורחם עלינו ברחמיך הרבים וחננו מאתך חכמה בינה ודעת דקדושה, באפן שנוכח לחתור ולגלות הפנים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם "מים עמקים עצה בלב איש", שנוכח לגלות ולהאיר עצות עמקות מתוך עמק החשך. ותשפיע ברחמיך עצות טובות בעולם, עצות שלמות, עצות אמתיות פרצונך הטוב, באפן שנוכח להצליח הצלחה האמתית והנצחית בזה העולם העובר, לילך בדרךיך הטובים ולהתקרב אליך באמת ובלב שלם, ונוכח לקיים עצותיך האמתיות והנכונות:

[קצב] רבוננו של עולם, מלא רחמים, עושה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור Y רחם עלינו בדור הזה, בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעונותינו הרבים, ורבים מבני עמך ישראל נכשלו. עשה עמנו נפלאות, וחננו לחתור ולגלות הפנים עמקים, שהם עצות עמקות, עצות אמתיות, שעל ידיהם גדלה האמונה הקדושה, ונוכח לחפש את עצמנו תמיד בכל עת איך אנו אוהזים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם ללב, באמת, פרצונך הטוב. ונוכח להעלות האמונה הנפולה ולתקן כל פגמי

הַאֲמוּנָה, וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְחַזַּק הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵז וְתַעֲצֹמוֹת.
 וְנוֹכַח לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים בְּאֲמוּנָה חֲזָקָה וְנוֹכַחָה,
 בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וְקְדוּשָׁה, זָכָה וְנוֹכַחָה, צָחָה וְיִשְׁרָה וּבְרוּרָה, בְּלִי
 שׁוּם בְּלִבּוּלִים וּמַחְשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת כָּלֵל. וְנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ רְפוּאָה
 שְׁלֵמָה לְכָל חוּלֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט (להחולה פב"ב) אֵל גַּא,
 רַפָּא גַּא לֹו רְפוּאֹת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאֹת הַגּוּף, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא
 לְכָל תַּחֲלוּאָיו וּלְכָל מַכְאוּבָיו לְכָל מַכּוֹתָיו, וְתַבְטֵל וְתַסִּיר כָּל
 הַמַּכּוֹת הַמַּפְלְאוֹת וְחִלְאִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים מֵעַלְיוֹ וּמֵעַל כָּל חוּלֵי
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁלַח לֹו רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. וְכַל אוֹתָן
 הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר כָּבַר הַפְּלֵאת אֶת מַכּוֹתֶם וּבָאוּ עֲלֵיהֶם הַמַּכּוֹת
 הַמַּפְלְאוֹת, שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם רְפוּאָה בְּעוֹלָם וְלֹא תִפְלֵה
 וּזְכוֹת־אֲבוֹת וְלֹא שׁוּם צַעֲקָה וְאַנְחָה, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִפְּנֵם
 הַאֲמוּנָה, אֲנֵא יְהוּה, רַחֵם עָלָיו, לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים
 הָאֱמֵתִיִּים, וַעֲשֵׂה עִמּוֹ פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, כַּגְּדֹל חֶסֶדְךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ
 הַנּוֹרָאוֹת, וְתַסִּיר הַמַּחֲלָה מִקְרַבּוֹ, כִּי אֵל מְלֹךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן
 אַתָּה, וְתִשְׁלַח לֹו וּלְכָל חוּלֵי יִשְׂרָאֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי
 אֵל מְלֹךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם:

אֲמוּנַת חַכְמִים

ג וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, שְׁתַּטַּע וְתִקְבַּע
 אֲמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּלִבֵּנוּ וּבְלִבְ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִזְכְּנוּ
 לְאֲמוּנַת חַכְמִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֹמוֹת בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ וְנוֹכַח לְהֶאֱמִין

באמת בחכמים אמתיים דקדושה, ולהתקרב אליהם ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דברייהם, ולילך בכל הדרך אשר יורו אותנו ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל. ותצילני מהתנגדות שלא ימצא בי ובזרעי ובכל זרע עמך בית ישראל, שום צד התנגדות לשום חכם אמת דקדושה ולא נגד שום אדם פשוט שבעולם, מכל שפן שלא אזול בהם חס ושלום, רק אזכה לקיים דברי הצדיקים והחכמים אמתיים, ולאחז בדרכיהם ולהאמין בהם באמונה שלמה באמת וכל מה שפגמתי באמונת חכמים מנעורי עד היום הזה, וזולתי בכבודם, ועל ידי זה פגמתי בכלליות תורתך הקדושה אשר פלה נמסרה ביד החכמים אמתיים לדורשה לכל חפציהם ועל ידי זה פגמתי בהמלאכים הקדושים הנבראים בדבר יהוה, על ידי אותיות התורה הקדושה, ועברתי על לאו דלא תסור, והסרתי כח הידים מן המלאכים הקדושים, שהם יד ימין ויד שמאל, אשר על ידם היו המלאכים מקבלים השפע מלמעלה, והיו משפיעים לכל העשבים ולכל הדברים שבעולם ועל ידי פגם אמונת חכמים נסתלקו ידי המלאכים, עד אשר אין להם כח לקבל ולהשפיע, ועל ידי זה אי אפשר לקבל רפואה, וגרמנו חס ושלום מכה אשר לא כתובה בתורה, מכה שאין לה רפואה:

אנא יהוה ברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לי ולכל עמך בית ישראל על כל הפגמים האלה שפגמנו באמונת חכמים הקדושים, כי אתה יודע את תעלומות לבבנו כי לא במרד ובמעל פגמנו בזה, כי אם מחמת עכירת דעתנו ומעוטי ידיעתנו:

אָנָא יְהוָה זַכְנוּ מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְתַקֵּן כָּל זֶה, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה
 מֵעַתָּה לְאַמוּנַת חַכְמִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, גִּדְּל חֲלִישׁוֹתֵנוּ בְּעַת הַזֹּאת,
 וְאִין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עַל הַחַכְמִים וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים,
 עַל כֵּן זַכְנוּ לְהֶאֱמִין בְּכָל הַחַכְמִים וְהַצְדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲמִתִּיִּים,
 וְלִבְלִי לְדַבֵּר שׁוּם דְּבוּר נֶגֶד כְּבוֹדֵם חֵסֵי וְשְׁלוֹם, וְלִבְלִי לְבוֹזֵת
 שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁבַעוּלָם, חוּם וְחִנּוּ וְחִמְל נָא עָלֵינוּ, וְנִצַּר
 לְשׁוֹנְנוּ מֵרַע וּשְׁפִתֵינוּ מִדְּבַר מְרָמָה, וְעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּכָה
 לְהַקִּים אֶת הָאֲמוּנָה הַנְּפֹלָה, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן אֲמוּנַת חַכְמִים
 בְּשְׁלֵמוֹת בְּאַמַּת, וְעַל־יְדִי־זֶה תַחֲזִיר וְתַתֵּן פֶּחַ הַיָּדִים לְהַמְלֹאכִים
 הַקְּדוּשִׁים לְקַבֵּל וְלַהֲשִׁיעַ לְכָל הַעֲשָׂבִים וְלְכָל הַדְּבָרִים
 שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁלַח מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ בְּגוֹף
 וּנְפֶשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנוֹת. רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִגְשָׁעָה
 כִּי תִהְלֹתֵנוּ אֶתָּה:

וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאוּכָה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשְׁתָּךְ
 הַעֲלִיזָנָה, וְתִגְעֵנִי מְהֵרָה לְקִדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאַמַּת וְאוּכָה
 לְאַחוֹז בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, לְדוֹר נְדָרִים וְלִקְיָמָם מִיָּד, בְּשָׁבִיל
 רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּדְי לְזִכּוֹת עַל־יְדֵי הַנְּדָרִים לְקִדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאַמַּת
 וְאוּכָה לְעֵלוֹת לְמָקוֹם הַנְּדָר שֶׁהוּא פְּלִיאוֹת חֲכָמָה וְעַל־יְדִי־זֶה
 תַּעֲזֹרְנִי לְהַפִּיר מֵעֵלֶת וּקְדֻשַׁת הַחַכְמִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד שְׁאוּכָה
 לְאַמוּנַת חַכְמִים בְּשְׁלֵמוֹת וְעַל־יְדִי־זֶה תִּזְכְּנִי לְעֵלוֹת וְלַהֲפַלֵּל בְּאוֹר
 הָאֲבוֹת, וְיִתְנַצְּצוּ כִּי אוֹר הָאֲבוֹת אֲכַרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב:

סא "גדל העצה ורב העלילה, אשר עיניך פקחות על כל דרכי
 בני אדם", ויודע ומבין מחשבותם וסודם, ומיד כל
 לוחציהם אתה גואלם ופודם, רחם עלי למען שמך, ועורני
 לעשות רצונך והושיעני מהרה ותקנני בעצה טובה מלפניך, וחנני
 מאתך דעה בינה והשכל שאזכה לדעת לתת עצה לנפשי על כל
 דבר שבעולם, ותזכני לעצה שלמה תמיד ולא אהיה מספק
 לעולם על שום דבר, ולא תתחלק עצתי לשתיים חס־ושלום,
 ותשפיע עלי "רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת
 יהוה", ותרחם עלי ותושיעני ותזכני לאמונת חכמים באמת
 פרצונך הטוב ואזכה להאמין בכל החכמים האמתיים באמונה
 שלמה באמת ובלב שלם, ולא אסור מדבריהם ימין ושמאל ועל־
 ידי־זה תזכני למשפט דקדושה, שאזכה לשפט עצמי באמת
 ותוציא משפטי לאור ואזכה ללמד תורתך הקדושה לשמה תמיד,
 ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה
 ותאיר עיני בתורתך, ותתן לי חכמה ובינה ודעת דקדושה, להבין
 ולהשפיל מפל הלמודים שאזכה ללמד בכל ספרי תורתך
 הקדושה, להבין ולהוציא מכלם משפטי הנהגות ישרות באמת,
 ולא אטה ולא אסור מן האמת ימין ושמאל, רק אזכה לבנו תמיד
 רצונך באמת, ולידע תמיד איך להתנהג בכל דבר על־ידי למודי
 התורה הקדושה:

אנא יהוה מלא רחמים, חומל דלים שומע אנקת אביונים, חוס
 וחמל עלינו למען שמך למען רחמיך הרבים, למען חסדיך
 העצומים, למען הצדיקים האמתיים, ועורנו והושיענו וזכנו מהרה

לְאִמוּנַת חַכְמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמַּת וְתַעֲזֹרְנוּ לְתַקֵּן פָּנִים אִמוּנַת
 חַכְמִים שְׁפָגְמָנוּ מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְתַטְהֵרְנוּ מִכָּל הַגְּלוּלִים
 וּמִכָּל הַטְּנֻפֹת הַנִּמְשָׁכִים וְעוֹלִים אֶל הַמּוֹחַ חַס־וְשָׁלוֹם עַל־יָדֵי פָּנִים
 אִמוּנַת חַכְמִים כִּי בַעֲזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִפְגַּם דַּעְתָּנוּ וְנִתְבַּלְבַּל מְאֹד
 עַל־יָדֵי פָּנִים אִמוּנַת חַכְמִים, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה עוֹלִים בְּכָל עֵת
 עֹשִׂים סְרוּחִים אֶל הַמּוֹחַ, וּמִסְבָּבִין אֶת דַּעְתָּנוּ, וּמַעֲקָמִים
 וּמְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתָּנוּ וְלִכְבְּנוּ מְאֹד, סְבוּנוּ גַם סְבִיבוֹנוּ, וַיִּמְרְרוּ אֶת
 חַיֵּינוּ מְאֹד בְּקִשּׁוֹת וּבְלִבּוּלִים וּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְשִׁגְעוֹן וְטֵרוֹף
 הַדַּעַת וְעַקְמִימוֹת הַלֵּב הַרְבֵּה מְאֹד. הַבִּיטָה בְּעַנְיֵינוּ כִּי רַבּוּ
 מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לִכְבְּנוּ:

אָבִינוּ מְלֶכֶד אֵל חַי וְקַיִם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ
 הַעֲצוּמִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים, כִּי לֹא עַל
 צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפְּלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יִהְיֶה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ, וְטַהַר רַעֲיוֹנֵנוּ וְלִבְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ
 בְּאַמַּת וְתַגְרֵשׁ וְתַרְחַק וְתַבְטֵל מִדַּעְתָּנוּ וּמִלִּבְנוּ כָּל מִיְּנֵי בְּלִבוּלִים
 רָעִים וְכָל מִיְּנֵי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת שֶׁהִרְגַּלְנוּ בָּהֶם וְנִזְכָּה לְטַהַר וְלִכְבֵּס
 וְלַרְחֹץ אֶת מַחְנוּ וּמַחְשְׁבֹתֵנוּ וְלִכְבְּנוּ מִכָּל מִיְּנֵי טְנוּפוֹת וְלִכְלוּכִים
 וּמִכָּל הָעֹשִׂים סְרוּחִים וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִבֹּאוּ עַל לִבְנוּ וְדַעְתָּנוּ כָּלֵל,
 וְנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְנוּ וּמַחְשְׁבֹתֵנוּ וְלִכְבְּנוּ מַעֲתָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה
 גְּדוּלָּה, וְנִזְכָּה לְמַחְשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת תָּמִיד בְּלֵי שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת
 כָּלֵל:

וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ אָבִינוּ שְׁבִשְׁמִים אֲדוֹן כָּל, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם,
 מְלֶכֶד שֶׁהַשָּׁלוֹם שְׁלוֹ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַכָּה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם,

ותצילנו מכל מיני מריבות ומחלוקת והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזן והסר שטן מלפנינו ומאחרינו הצילנו נא מיד אויבנו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הצילנו מכל החולקים והשונאים ומכל המלשינים הדוברים רע על נפשנו ומכל המקמרגים, ותספר את פיהם, "ולא תעשינה ידיהם תשיה", וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם ויקים בהם מקרא שכתוב: "עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, פי עמנו אל" ונאמר: "יהוה הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים" ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים שלא יזיק לנו המחלוקת כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות, רק נזכה עלידי המחלוקת לשוב בתשובה שלמה על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, ובפרט על פגם אמונת חכמים אשר פגמתי בכבוד חכמים אמתיים ובספריהם הקדושים, ולא האמנתי בהם בשלמות באמת, והיו דבריהם אצלי למותר, ולא היו יקרים וחשובים בעיני דבריהם וספריהם הקדושים:

אנא יהוה זפני ברחמיך הרבים לתקן כל זה, שאזכה לחום על נפשי, ולהסתפל על עצמי היטב, ולהבין ולהשפיל מתוך המחלוקת שחולקים עלי, עד היכן פגמתי באמונת חכמים, ולשוב בתשובה שלמה על זה, ולתקן כל מעשי מעתה ואזכה לקים דברי החכמים האמתיים, ולבלי לסור מדבריהם ימין ושמאל, ואזכה שיחזרו ויחשבו בעיני כל ספריהם הקדושים, ויהיו יקרים בעיני מפו ומפנינים, וכל חפצים לא ישוו אצלי נגד כל ספר וספר מדברי החכמים האמתיים ויתרפו מאד הספרים הקדושים בעולם

עד אין קץ וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי תְּשׁוּבָתֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת, שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עַל־
 יְדֵי־זֶה סֵפֶר קְדוֹשׁ לְמַעַלָּה בְּעוֹלָם הָעָלְיוֹן, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "אִזְ נִדְבְּרוּ
 יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע, וַיִּכְתַּב סֵפֶר זְכוֹרֹן
 לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ" וְתִזְכְּנוּ מֵעַתָּה לְאַמוּנַת חֲכָמִים
 בְּאַמֶּת, בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת:

כְּבוֹ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם זָכְנוּ לְאַמוּנַת חֲכָמִים בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת,
 עֲזָרְנִי שְׂאֻזָּה לְהֶאֱמִין בְּאַמֶּת בְּדַבְּרֵי הַצְּדִיקִים
 הָאֱמִתִּיִּים, שְׂאֻזָּה לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל דְּבַרְיָהֶם
 וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ פְּשׁוּט וַיֵּשׁ בָּהֶם רִזּוֹן וְסוּדוֹת גְּדוּלוֹת, וְהֵם מְלֵאִים
 מוֹפְתִים כִּי נַעֲלָם בְּדַבְּרֵיהֶם חֲדוּשִׁים וְעַתִּידוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת
 עַד אֲשֶׁר אֻזָּכָה לְרֵאוֹת גְּבוּרוֹת יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו עַל־יְדֵי דְבַרְיָהֶם
 הַקְּדוּשִׁים לְרֵאוֹת שְׁכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ כֹּל יְמֵינוּ הַכֹּל הִיָּה
 מְרֻמָּז בְּדַבְּרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּאַמֶּת וְצִדְקָה, בְּחֲכָמָה
 נִפְלְאָה נוֹרָאָה וְנִשְׁגָּבָה שְׁהִיוּ מְרֻמְזִים לָנוּ כֹּל זֶה בְּדַבְּרֵיהֶם
 וְשִׁיחַתָּם שִׁשְׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם אוֹ מִפִּי אַחֲרֵים בְּשִׁמְם, אוֹ מִפִּי
 סִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים.

מְלֵא רַחֲמִים זָכְנוּ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה הַיּוֹאֵת וְלִדְעַת וְשְׁכָל הַזֶּה עַד
 שְׂאֻמְצָא בְּדַבְּרֵיהֶם לְמַפְרַע כֹּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 וְאֻזָּכָה לְהִיּוֹת מְקֻרָב וְדְבוּק תְּמִיד בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת וְאַנְשֵׁיהֶם
 הַנֶּאֱמָנִים וְלִילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַיֹּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים וְלְהֶאֱמִין בָּהֶם
 בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׂאֻזָּכָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלְהִיּוֹת כְּרֻצֹנֶךָ
 הַפּוֹזֵב כֹּל יְמֵי חַיֵּי. וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
 צְדָקְנוּ, וַיְקַיֵּם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוּב: "כִּימֵי צֶאֱתֶךָ מֵאַרְצָן מִצְרַיִם

אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת. יְהוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ,
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמֵן
וְאֲמֵן:"

אֵמֶת

וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי שָׂקָר וְטַעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא
נִלְךְ אַחַר עֲצוֹת רְעוֹת שֶׁל אֵלֹו הַמְּחַפִּים אֶת הַשָּׂקָר
בְּאֵמֶת, וּמֵהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְאוֹמְרִים לְרַע טוֹב וְלַטּוֹב
רַע, וּמוֹנְעִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִדְּרֹךְ הָאֵמֶת וְהַנְּכוֹן, עַל־יְדֵי עֲצוֹתָם
הַמְּהַפְּכוֹת מִן הָאֵמֶת, אֶת אֲשֶׁר הַחֲמִרְתָּ הַקְּלוֹ, וְאֶת אֲשֶׁר הַקְּלַתָּ
הַחֲמִירוֹ, אֶת אֲשֶׁר רַחֲקַתָּ הֵם מְקַרְבִּים, וְאֲשֶׁר קִרְבַּתָּ הֵם מְרַחֲקִים
וַיֵּשׂ מֵהֶם אֲשֶׁר טָעוּ בְּעֲצָמוֹן, וְאִינֶם יוֹדְעִים בְּעֲצָמָם אֶת הָאֵמֶת
לְאֵמֶתוֹ, וְהֵם מְדַבְּרִים לְפִי תַמָּם, וְעֲצַתָּם הַפּוֹכָה וּמוֹקֶת לָנוּ מְאֹד
לְעַבּוֹדְתֶךָ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ הָאֵמֶת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל
תַּעֲלוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֵי כָּל חַי, קוֹמָה
בְּעוֹרְתָנוּ וְהִצַּל אוֹתָנוּ מֵהֶם, שְׂלֵא יִדְבְּקוּ וַיִּכְנסוּ דְבָרֵיהֶם בְּלִבָּנוּ
כָּלֵל, לֹא מֵהֶם וְלֹא מֵהַמוֹנִים וְלֹא מֵהַמְּהֵם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי שָׂקָר וְטַעוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן מִדְּבָרֵי שָׂקָר שְׂלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוּם
דְּבַר שָׂקָר, חֶסֶד־וְשֵׁלוֹם, וְהֵן מִדְּרָכֵי שָׂקָר, שְׂלֵא נִלְךְ בְּדְרָכֵי שָׂקָר
חֲלִילָה וְתִצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִדְּרָכִים נְבוֹכִים מִדְּרָכֵי תוֹעִים, רַק

תְּהִיָּה בְּעֶזְרוֹנוֹ תְּמִיד לִילָךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, בְּאִפְנֵי שְׁנוּבָה עַל־
יְדֵי הָאֱמֶת לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, וְנוֹכַח לְחֹבֵר וּלְיַחֵד אֶמֶת וְאֱמוּנָה
תְּמִיד:

ח בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, יוֹדֵעַ תְּעֵלוֹמוֹת, יְהוֹה אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ
כִּי כָּל בְּוִנְתִּי רְצוּיָה לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת וְאִם אֲמַנֵּם מַעֲשֵׂי אֵינֶם
עוֹלִים יָפֵה, וּפְעֻלוֹתַי סוֹתְרִים אֶת דְּבָרִי, וְאֵינִי זוֹכֵה לְרַחֵם עַל
עֲצָמַי לְמִלְאֵת מִשְׁאָלוֹת לְבִי לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת, אֲשֶׁר
בּוֹה לְבַד חִפְצָתִי, הֵן עַל כָּל אֱלֹהִים גְּבָרוֹ רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ, וּמַחְשְׁבָה
הַטּוֹבָה אֶתָּה מְצַרֵּף לְמַעֲשֶׂה, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לְבָבִי, אֲשֶׁר זֶה
כְּמֹה אֲנִי כּוֹסֵף וּמִשְׁתַּוְּקֵק וּמְקַנָּה וּמְיַחַל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה
לְזוֹכוֹת לִישׁוּעָתְךָ בְּאֱמֶת, שְׁתַּעֲזְרוּנִי לְכַנֵּם בְּעִבּוֹרְתְּךָ בְּאֱמֶת וּלְמֹה
תִּתְעַנּוּ יְהוֹה מְדַרְכֶּיךָ, וּלְמֹה תִתֵּן כַּח לְהַעֲוִמְדִים עָלֵינוּ הַרוֹצִים
לְהַסְתִּיר הָאֱמֶת, וּלְהַגְבִּיר הַשְּׁקָר, חֲלִילָה, כִּי אֵין בָּנוּ כַּח לְעֹמֵד
בְּנִגְדֶם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים
וּמְקוּיִם:

ט וְתַעֲזְרוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לִילָךְ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת תְּמִיד, וְאִזְכֶּה
שְׁאֵל יֵצֵא דְבַר שְׁקָר מִפִּי לְעוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים שְׁאֵל יֵצֵא שׁוֹם שְׁקָר מִפִּי אֶפְלוּ בְּטַעוֹת שְׁאֵל בְּכִנּוּנָה, רַק
כָּל דְּבוּרֵי יְהוֹי דְּבוּרֵי אֱמֶת תְּמִיד וְתִיחַד אֶת לְבָבִי אֵלֶיךָ, שְׁאִזְכֶּה
תְּמִיד לְהַטּוֹת דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבָתִי אֶל הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ וְאַתָּה תִּסְיַעֲנֵנִי
מִן הַשָּׁמַיִם לְדֶרֶךְ וּלְיַלָּךְ בְּנִתּוּב הָאֱמֶת תְּמִיד, וְלֹא אֶטָּה מְדַרְכֶּךָ
הָאֱמֶת יָמִין וּשְׂמֹאל. "הֲדַרְיִכֵנִי בְּאֱמֶתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹתְךָ קוּיָתִי כָּל הַיּוֹם. שְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךָ הַמָּה יִנְחוּנִי, יְבִיאוּנִי אֶל

הר קדשך ואל משכנותיך. ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד, כי למשפטיך יחלתי":

יהוה אלהים, אתה ידעת את לבבנו, ולפניך נגלו כל תעלומות. חננו ועננו, והכן לבבנו, וזכנו ברחמיך הרבים לדבורי אמת לפניך באפן שיפתח לנו אורך הגדול על ידי זה, שהוא עצם האמת ונזכה על ידי זה לפרש שיחתנו ותחנותינו לפניך תמיד באמת פראוי, ונזכה להוציא מפינו באמת כל צרכינו, וכל מה שחסר לנו בגוף ונפש הכל נוכל לפרש ולבאר לפניך באמרי פינו, עד שנזכה לשפך לבנו כמים נכח פניך יהוה בתפלותינו ותחנותינו ויתעוררו רחמיך עלינו, ותאזין שועותינו ותקשיב תחנותינו, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים, באפן שנזכה להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם, ולעשות רצונך כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל:

מז ובכן תעזרני ותזכני ברחמיך הרבים, שאזכה להיות נכלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום, שמדתו אמת ואזכה לדבר דברי אמת תמיד, ולא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון ותשמרני ותצילני, שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות ואזכה להרחיק עצמי מדברי שקר בתכלית הרחוק, כמו שכתוב: "מדבר שקר תרחק" ותזכני ברחמיך הרבים להיות איש אמת בכל הענינים; להתנהג בדרך האמת, ולדבר אמת בלבבי ולא אטה ולא אסור ממרכו נקדת האמת ימין ושמאל:

מִלֵּא רַחֲמִים, חוֹנֵן דְּלִים, רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב, תֵּן לִי בְּמַתָּנָה
 חָנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד מִדַּת אֲמַת וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוּב: "תֵּתֵן
 אֲמַת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁפַּעַת לְאַבוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קֶדֶם"
 וְעַל־יְדִיזוּה נִזְכָּה לְהַתְפַּלֵּל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ הַחַיִּים, וְנִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע וְהַבְּרָכָה מִשָּׁם שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
 וְשָׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְכֹל טוֹב מֵאַתָּךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמֵן לָנוּ פְּרֻנְסָתְנוּ בְּרוּחַ מֵאַתָּךְ קֶדֶם שְׁנַצְמַרְךָ לָהֶם,
 בְּהַתֵּר וּבְנַחַת וּבְכַבוֹד וְאֵל תַּצְרִיכֵנוּ לֹא לְיַדִּי מַתָּנָה בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא
 לְיַדִּי הַלְוֹאתָם:

נא יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת, עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים וְהַצִּילֵנִי מִן הַשְּׁקָר,
 וְהִיָּה עִמִּי תָמִיד וְשִׁמְרֵנִי שְׁלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר שְׁקָר מִפִּי
 לְעוֹלָם בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנּוּם בֵּין בְּרָצוֹן וְתַעֲזֹרְנִי שְׁלֹא
 אֲהִיָּה נִכְשָׁל בְּשׁוֹם דְּבַר שְׁקָר אֶפְלוּ בְּטַעוֹת זַפְנֵי לְאֲמַת בְּרַחֲמֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים חוּם וְחַמּוּל עָלַי וְהַעֲלֵנִי מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה מַחֵל לְקִדְּשׁ
 קִדְּשֵׁנִי בְּקִדְּשֶׁתְּךָ הַעֲלִיזֵנָה בְּאֲמַת "חֲלִצְנִי יְהוָה מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ
 חַמְסִים תִּנְצְרֵנִי. כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה שְׁקָר רַדְּפוּנִי עֲזֹרְנִי. יְהוָה
 הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שְׁקָר מִלְּשׁוֹן רַמְיָה. דְּרֹךְ שְׁקָר הֵסֵר מִמֶּנִּי
 וְתוֹרְתְךָ חֲנִנִי. לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֶׂה רַמְיָה, דוֹכֵר שְׁקָרִים לֹא
 יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי". חֲנִנִי וְעַנְנִי וּפְדָה נַפְשִׁי הָאֵמְלָלָה מִן הָרַע וּמִן
 הַטְּמֵאָה וּמִן הַשְּׁקָר, וְתֵן לִי בְּמַתָּנָה חָנּוּם וְחֶסֶד וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 מֵאַתָּךְ קִדְּשָׁה וְטַהֲרָה אֲמַת וְטוֹב הַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאֲמַת, וְזַפְנֵי מַעֲתָה לְצִאת מִהָרָה מֵרַע לְטוֹב מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה
 מִשְׁקָר לְאֲמַת, וְאִזְכָּה לְעֶצֶם הָאֲמַת לְאֲמַתוֹ וְתַמְשִׁיךְ הַשְּׁנַחֲתֶךָ

הַשְּׁלֵמָה עָלֵינוּ, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּעֵין הַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה, עַד שְׁנוּפָה לְהַכְלִיל בְּךָ בְּאַמֶּת וְיִתְאַחֲדוּ וַיְכַלְלוּ אַחַר הַבְּרִיאָה בְּקִדְמֵי הַבְּרִיאָה עַל־יְדֵי הַשְּׁגָחַתְךָ הַשְּׁלֵמָה וְיִהְיֶה כִּלּוּ אֶחָד כִּלּוּ טוֹב כִּלּוּ קֹדֶשׁ כִּלּוּ אַמֶּת:

יְחִיד וּמְיֻחַד קָרְבְּנוּ אֱלֹהִים בְּאַמֶּת, וְתִדְחֶה וְתַעֲבִיר וְתִבְטֵל הַשְּׁקֵר וְהִרְעַ וְהַטְמָאָה מִן הָעוֹלָם וְתִקְנִים מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ", וְתִמְהַרְנוּ וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי טְהוּרוֹת וְקִדְשׁוֹת וְתִקְנִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוּרִים וְטְהַרְתֶּם, מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהַר אֲתִכֶּם" וְתִגְלֶה הָאֶמֶת בְּעוֹלָם חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה וְתִקְנִים בְּיַמֵּינוּ: "שְׁפַת אֶמֶת תִּבּוֹן לְעַד וְעַד אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר. אֶמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח וְצִדֵק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶף. חֶסֶד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צִדֵק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אֵתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ אֱהַלֵךְ בְּאַמְתְּךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֹךְ. שְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתְּךָ הַמָּה יִנְחֹנֵנִי יְבִיאֵנִי אֶל הַר קֹדֶשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ. מִי יֵאל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשִׂאֲרֵיט נַחֲלָתוֹ, לֹא הַחֲזִיק לְעַד אָפוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁפַּעַת לְאַבּוֹתֵינוּ מִיּוֹם קִדְמֵי. הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִדְמֵי", אֲמֵן וְאֲמֵן:

סו עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְבַל אֲטַעָה אֶת עַצְמִי וְלֹא אַחֲפָה אֶת הַשְּׁקֵר בְּאַמֶּת חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, שְׁלֵא יְהוָה שׁוֹם פֶּחַ לְהַבְעֵל דְּבָר וְהַקְלֵפוֹת לְסַבֵּב מְסֻבּוֹת בְּדַעְתִּי בְּמִזְמוֹתֵיהֶם וּבְנִכְלֵיהֶם וּבְדַרְכֵי

הַעֲקֻמִּימוֹת שְׁלָחֶם, לְהַתְּגַלֵּל וּלְהַתְּנַפֵּל עַל דַּעְתִּי לַעֲשׂוֹת אֵיזָה תְּנוּעָה וְהַמְחָאֵת כַּף וְכִיּוֹצֵא בְּזוֹה, אוּ לְהוֹצִיא שׁוּם קוֹל וְדַבּוּר בְּשִׁבִיל אֵיזָה פְּנִיָּה חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וּלְהַטְעוֹת אֶת עֲצְמֵי חֶסֶד־וְשְׁלוֹם כְּאֵלוֹ בְּאַמַּת אֲנִי צְרִיד לָזֶה, חֲלִילָה לִי מַעֲשׂוֹת כְּדַבֵּר הַזֶּה. "יְהוָה הִיָּה עֹזֵר לִי", וְחַדֵּל וּמַנַּע אוֹתִי מִכָּל מִינֵי פְּנִיּוֹת וּשְׁקָרִים, הֵן מִפְּנִיּוֹת שֶׁל שְׁקָר גָּמוּר בְּשִׁבִיל הַתְּפָאֲרוֹת בְּנֵי אָדָם מִמֶּשׁ אוּ בְּשִׁבִיל מַמּוֹנֵם חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְהֵן מִפְּנִיּוֹת שְׁקָרִים הַמְצַפִּים בְּאַמַּת. "לֹא אִשִּׁית לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר בְּלִיעַל, עֲשֵׂה סְטִים שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבַק בִּי. לִכְבֵּ עֲקֹשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי, רַע לֹא אֲדַע. לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עוֹשֵׂה רְמִיָּה, דּוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינַי". רַק אֲזַכֶּה שְׁכָל כּוֹנְנֵי וְתַנוּעוֹתַי בַּתְּפִלָּתִי יְהוָה רַק לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל לְבַד בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ, כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְאַמַּת שְׁאַתָּה חֲפִץ בּוֹ וְעַל־יְדִיּוּזָה נּוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ הָאָרֶז מַעֲלָמָא דְאַתִּי לְעוֹלָם הַזֶּה, שְׁיִתְגַּלֶּה הָאֲמַת בּוֹה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁיִתְגַּלֶּה לְעַתִּיד לְבּוֹא בְּיוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר אֲתָה עֹתִיד לָדוֹן בּוֹ אֶת עוֹלָמְךָ, "קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא", כִּי תִבּוֹא בְּמִשְׁפָּט עִם כָּל בֶּשֶׂר, וְאַתָּה עֹתִיד לְקַח דִּין וְחֲשׁוֹבֵן מֵאַתְּנוּ וְלָדוֹן אוֹתְנוּ עַל כָּל דְּבַר וְדַבָּר, עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, עַל כָּל דְּבַר גְּדוֹל וְקָטָן, כִּי אֵין אֲתָה וְתֵרֶן כָּלֵל, וְאֵין לֹא תִוָּתֵר שׁוּם דְּבַר קָטָן, כִּי "הָאֱלֹהִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעֲלָם אִם טוֹב וְאִם רַע", וְהַכֵּל יְהוָה נּוֹכֵר לְהָאָדָם אֵין:

זִכְנוּ מְלֵא רַחֲמִים גַּם עִתָּה לְמִדַּת הָאֲמַת בְּשְׁלֵמוֹת, וְנוֹכַח לְאַמַּת לְאַמַּתוֹ כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְיִתְגַּלֶּה הָאֲמַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַד שְׁיִהְיֶה מִפְּלֵה לְהַרְשָׁעִים גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁיִהְיֶה לְעַתִּיד

לְבוֹא, עַל־יְדֵי הַתְּגָלוֹת הָאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר יִשׁוּבוּ כֻלָּם לְעַבֹּדְתְּךָ,
וַיִּקְרְאוּ כֻלָּם בְּשֵׁמֶךָ בְּאֵמֶת וַיְהִי נִשְׁלָם הַדְּבַר הַקְּדוֹשׁ בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת וְנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ שְׁלֵמוֹת הַדְּבַר מֵעַלְמָא דְאֵתִי לְעוֹלָם
הַזֶּה:

עט **אָנָּה** רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַצִּילֵנוּ וְשִׁמְרָנוּ מֵהֶם, וְתַתֵּן פֶּחַ
לְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּים אֲנִשֵׁי אֵמֶת שְׂיִמְשִׁיכוּ לְעַצְמָם כָּל
הַצְּדָקוֹת שְׁפָעוּלָם, הַעוֹמְדִים מִרְחוֹק מֵעֲדוּרֵי אֵמֶת וְתַעֲזָרֵנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹכַח לְהַפְלִל בְּמִדְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיא מִדְתּוֹ אֵמֶת, וְנוֹכַח לְמִדַּת אֵמֶת בְּשְׁלֵמוֹת וְתוֹכְנוּ
לְעִשׂוֹת כָּל הַמְצִוּוֹת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ, עִם כָּל
פְּרִמִּיָּהֶם וְדַקְדוּקֵיהֶם, לְשִׁמּוֹךְ לְבַד בְּאֵמֶת, בְּלִי שׁוֹם פְּנִיָּה וּבְלִי שׁוֹם
מַחֲשָׁבָה זָרָה בְּשִׁבִיל פְּנֵי אָדָם חֶסֶד וְשְׁלוֹם וְנוֹכַח לְהִיּוֹת הַצְּנַע לְכַת
בְּאֵמֶת, לְדַקְדֵּק בְּכָל הַמְצִוּוֹת בִּינֵינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, לְעִשׂוֹתָם בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת לְשִׁמּוֹךְ לְבַד בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְתַעֲזָרֵנוּ לְהַתְדַבֵּק וּלְהַפְלִל
בְּצַדִּיקִים אֲמִתִּים וּבְאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים אֲנִשֵׁי אֵמֶת וַיִּקְּם בָּנוּ מִקְרָא
שְׁפָתוֹב: "וַיִּצְדָּקָה תְהִיָּה לָנוּ, כִּי נִשְׁמַר לְעִשׂוֹת אֵת כָּל הַמְצִוָּה
הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כַּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ", וְנֹאמַר: "וּזְרַחָה לָכֶם יִרְאִי
שְׁמִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ", וְנֹאמַר: "תַּתֵּן אֵמֶת לְיַעֲקֹב,
חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קֹדֶם":

מ: **אֲדוֹן** יְחִיד מְלֵא רַחֲמִים, יְהוָה אֱלֹהִים אֵמֶת, שְׁמֵרְנִי וְהַצִּילֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן פֶּת הַשְּׁקֶרֶנִים וְהַצְּבוּעִים רַחֵם עָלַי
וְשִׁמְרָנִי וְהַצִּילֵנִי, שְׁלֵא יִדְבֵּק בִּי שׁוֹם דְּבַר שְׁקֶר וְלֵא שׁוֹם תְּנוּעָה
שֶׁל שְׁקֶר, וְלֵא יֵצֵא מִפִּי דְבַר שְׁקֶר וְצְבִיעוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֵא יַעֲלֶה

על דעתי חסד ושלום להתפאר בגדולות ונפלאות ממני, ולא
אמעה את עצמי ולא אמעה את אחרים:

וזכני לעסק בתורתך הקדושה ובעבודתך האמתית בתמימות
באמת, ולא אלך בגדולות ונפלאות ממני, רק אשנה
ואדמה "נפשי כגמול עלי אמו, כגמול עלי נפשי" ואזכה לעסק
בתורה ותפלה בפה מלא, באפן שאזכה בתוך כלל ישראל
הפזרים, להכרית ולכלות ולבער את כל הקוצים והחוחים
הסובבים את השושנה העליונה ולא יהיה שום כח להשקרנים
והצבועים המתפארים בשקרים לינק מדבורנו כלל ותבער השקר
מן העולם, ותגלה האמת בעולם, ויקים מהרה מקרא שפתוב:
"שפת אמת תכון לעד, ועד ארגיעה לשון שקר" ונאמר: "חסד
ואמת נפגשו, צדק ושלום נשקו. אמת מארץ תצמח, וצדק
מושמים נשקף. הדריכני באמתך ולמדני, כי אתה אלהי ישעי,
אותך קויתי כל היום. ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד, כי
למשפטיד יחלתי. ואני תפלתי לך יהוה עת רצון, אלהים ברב
חסדך ענני באמת ישעך":

ל: ועזרני והושיעני, והצילני ומלטני ופדני מכל מיני קשיות
וספקות ובלבולים ומניעות המח, לבל אסתפל עליהם
כלל, ולא יעלו ולא יבואו עוד על לבי ודעתי ומחי כלל, רק אזכה
תמיד לידע ולהאמין בהאמת, באמונה שלמה וחזקה ונכונה בלי
שום ספק ובלבול ונטיה אל הצד כלל עד שאזכה להתחזק
ולהתגבר גם על המניעות והמסכים הגשמיים מבני אדם אחרים,
או מתאוות גופי להתחזק ולהתגבר לעמד כנגד פלם ולכנס

בְּדַרְכֵי יְהוָה בְּאֵמֶת, לְהִתְקַרֵּב אֵלָיִךְ וּלְהִצְדִּיקִים וּכְשֵׁרִים הָאֲמֵתִים,
וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת טוֹב,
וּלְהִתְחִיל וּלְגַמֹּר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה שָׁהֵם רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת חַיֵּשׁ
קל מהרה:

* יג "דָּרְךָ שְׁקֵר הָסֵר מִפְּנֵי וְתוֹרְתְךָ חַנּוּנִי. דָּרְךָ אֱמוּנָה בְּחֶרְתִּי
מִשְׁפָּטְךָ שְׁוִיתִי. כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שְׁקֵר רְדַפּוּנִי
עֲזַרְנִי. מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן עַל בֵּן שְׁנֵאתִי כָּל אֵרֶח שְׁקֵר. שְׁקֵר שְׁנֵאתִי
וְאֵתְעֵבֶה תוֹרְתְךָ אֶהְבֵּתִי. וְאֵל תִּצַּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד פִּי
לְמִשְׁפָּטְךָ יִחַלְתִּי. עֵינֵי בְּנֵאֲמָנִי אֶרְץ לְשֶׁבֶת עַמּוּדִי, הוֹלֵךְ בְּדָרְךָ
תָּמִים הוּא יִשְׁרֵתְנִי. לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רַמְיָה, דְּבַר שְׁקָרִים
לֹא יִבּוֹן לְגַגֵּר עֵינָי". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת גְּדֹל הַתְּפִשְׁמוֹת
הַשְּׁקֵר בְּעוֹלָם עַד שֶׁרַב הָעוֹלָם מְקַרְבִּין רַק אֶת הַשְּׁקֵר וּמְרַחֲקִין
הָאֱמֶת, וְאַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי עֵקֶר הַתְּגַלּוֹת הָאֱמֶת יִהְיֶה לְעֵתִיד
לְבֹא פְּשִׁיבָא אֵלָיְהוּ וּמִשִּׁיחַ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: שְׁפַת אֱמֶת תִּפּוֹן לְעַד.
כִּי אִין אֵלָיְהוּ בָּא אֵלָּא לְרַחֵק הַמְּקַרְבִּין בְּזוּע וּלְקַרֵּב הַמְּרַחֲקִין
בְּזוּע. הֵיִינוּ לְרַחֵק הַשְּׁקֵר וּלְקַרֵּב הָאֱמֶת, וְאַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שֶׁבְּכָל
מוֹצָאֵי שֶׁבֶת מִתְחִיל בְּחֵינַת הַתְּגַלּוֹת אֵלָיְהוּ, עַל כֵּן חוּם וְחִמּוּל נָא
עֲלֵינוּ וּזְכוּר לְקַבֵּל קִדְשֵׁת שֶׁבֶת קִדְשׁ פְּרָאוּי. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה תְּכַף
בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת לְקַבֵּל הָאֲרָה אֲמֵתִית מִבְּחֵינַת הַתְּגַלּוֹת אֵלָיְהוּ
הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב. וּזְכוּר לְקַיָּם מִצְוֹת הַבְּדִלָּה עַל הַיַּיִן בְּכָל מוֹצָאֵי
שֶׁבֶת קִדְשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל הָאֲרֵת הַדְּעַת הָאֲמֵתִי דְקִדְשָׁה,
עַד שְׁנִזְכָּה גַם בְּכָל יְמֵי הַחַל לְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּדַעַת שְׁלָם וְאֱמֶת,
וּלְרַחֵק הַשְּׁקֵר הַנְּמַשֵּׁךְ מִבְּחֵינַת הַנְּחַשׁ שֶׁהִבִּיא מִיָּתָה לְעוֹלָם. וְנִזְכָּה

לְדַבֵּק עֲצֻמְנוּ בְּמִדַּת הָאֱמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת סֵם חַיִּים, וְתַצִּילֵנִי מִכָּל
 מִינֵי עֲבֹדוֹת, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ עוֹל תּוֹרָה, וְתַפְרוֹק מֵעָלֵינוּ עוֹל
 מַלְכוּת וְעוֹל דְרָךְ אֶרֶץ, וְנִזְכֶּה לְעִבּוֹד אוֹתָךְ עֲבוֹדָה שְׁלֵמָה עִם
 דַּעַת שְׁלֵם וּמוֹחִין גְּדוֹלִים, עַד שְׁנִזְכֶּה שְׁתַּהַיֶּה עֲבוֹדַתֵּנוּ לְפָנֶיךָ
 בְּבְחִינַת עֲבוֹדַת הַבֵּן שֶׁעוֹבֵד אֶת אָבִיו. שְׂוֵה לְמַעֲלָה מִמִּדְרַגַּת
 הָעֹבֵד שֶׁעוֹבֵד אֶת אָדוֹנוֹ, וְתִזְכְּנוּ לְמַעַט בְּשָׁנָה בְּכָל הָאֲפִשָּׁר,
 וַיְקִיִּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב אֶל תַּתָּן שָׁנָה לְעֵינֶיךָ וְתִגְוֹמָה לְעַפְעָפֶיךָ,
 וְנֶאֱמַר: מְעַט שָׁנוֹת מְעַט תִּגְוֹמוֹת מְעַט חֲבוּק יָדַי לְשֹׁכֵב, וְכָא
 כְּמַהֲלֵךְ רֹאשֶׁךָ וּמַחְסוֹרְךָ פְּאִישׁ מִגֵּן. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

אֲנַחָה

ח וְכִבֵּן עֲזָרְנִי יְהוָה שְׁנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם רוּחַ חַיִּים לְמִלְאֵת כָּל
 מַחְסוֹרֵנוּ, וְתִשְׁמַע קוֹל אֲנַחֹתֵינוּ תְּמִיד, וַיְהִי לָנוּ פֶּחַ
 לְהַמְשִׁיךְ עַל־יְדֵי אֲנַחֹתֵינוּ רוּחַ חַיִּים רוּחַ טוֹבָה מֵהַצְּדִיקֵי אֱמֶת
 לְהַשְׁלִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ, הֵן בְּגוֹף הֵן בְּנַפְשׁ הֵן בְּמִמּוֹן,
 בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵנִי, כֻּלָּם יִתְמַלְאוּ וַיִּשְׁלְמוּ לְטוֹבָה, כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים
 וְאַתָּה מוֹשְׁפִיעַ רוּחַ חַיִּים לְכָל חַי וְלְכָל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם עַל־יְדֵי
 צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִּים הַדְּבָקִים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, אֲשֶׁר הִיא
 חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, עַל כֵּן חָמַל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִגְלָה לָנוּ צְדִיקֶיךָ
 הָאֱמֶתִּים, וְתִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם רוּחַ חַיִּים, עַד שְׁיִהְיֶה לָנוּ פֶּחַ
 עַל־יְדֵי אֲנַחֹתֵינוּ לְבַד שְׁאֵנוּ מְאֻנְחִים עַל מַה שֶׁחָסַר לָנוּ, שְׁיִהְיֶה
 נְשָׁלֵם הַחֲסָרוֹן תַּכְּף וְתִמְלֵא כָּל מַשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה וְכָל הָעוֹנוֹת

והחטאים והפשעים שחטאנו לפניך, אשר על ידם סלקנו והרחקנו
הרוח חיים ועל ידם באו לנו כל החסרונות שחסר לנו, על כלם
תמחל ותסלח ברחמיך הרבים עלי ידי צדיקי הדור האמתיים אשר
רוח אלהים בקרבם, אשר על ידם אתה מתרצה ומתפיים לישראל
ברחמים, ועל ידם אתה מכפר ומחל לעוונותינו בכל דור ודור,
כמו שכתוב: "ואיש חכם יכפרנה", ותבטל ותשבר ותכניע כל
אויבינו, וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל
מחשבתם:

אבינו אב הרחמן חמל עלינו בעת צרה הזאת, חוס וחמל על
נרדף כמוני, על ממשך וממרט כמוני, על נאנח ונדכה
כמוני, על מרחק ומגרש ממך כמוני. "אל תתן לחית נפש תורף
חית ענייך אל תשפח לנצח". מחיה מתים ברחמים רבים, החינו
וקימנו באור פניך, ותן לנו כח להמשיך הרוח חיים דקדשה על-
ידי אנוחתינו למלאת כל משאלות לבנו לטובה, שנופה לעשות
רצונך תמיד כל ימי חיינו, ונופה להיות סוד מרע באמת, ולעשות
הטוב בעיניך תמיד, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
מעתה ועד עולם, אמן סלה:

עב מרא דעלמא כלא חוס וחמל עלי, ותן לי עצה טובה איך
לחפש ולבקש ולהתור ולמצא איזה דרך ונתיב ושביל
באפן שאזכה לשוב אליך מעתה וזכני ברחמיך הרבים להיות
רגיל להתאנח לפניך באמת מעמק הלב, על גדל התרחקותי
ממך, ושתזכני להתקרב אליך באמת ואהיה מתאנח על זה באמת
בכל עת עד שיהיה נשבר כל גופי עלי ידי כל אנחה ואנחה ואזכה

עלידי אנחותי להוציא ממני הרוח וההבל דסטרא אחרא, ולהכניס בקרבי רוח והבל דקדשה ועלידייזה אופה לעקר ולהפסיק חבל הטמאה שנקשר בי בעוונותי הרבים, ותעזרני מהרה שאזפה להפסיק ולנתק עצמי לגמרי מחבל הטמאה, ואדבק ואקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק לחבל הקדשה, לעולמי עד ולנצח נצחים, ותפסיק ותגרש ותבטל ממני מגופי ונפשי ורוחי ונשמתי כל מיני טמאות וסטרין אוחרנין, ותקרבני ותקשרני ברחמיך לחבל הקדשה באמת, בקשר אמיץ וחזק מעתה ועד עולם, ומעתה תמשוך עלי חיים טובים וארוכים דרך החבל שבקדשה, ותחננו מאתך שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב, חיים אמתיים חיים דקדשה חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוכח בהם לתשובה שלמה באמת ולעבוד אותך תמיד, ולהתדבק בהם בחי החיים. אל חי חלקנו צורנו החינינו באור פניך הקימני ואחיה חיים דקדשה, עזרני וחנני ודבק לפי במצותיך ופני להיות דבוק בך תמיד לעולם ועד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מאנחות דסטרא אחרא שלא יצא ממני הבל ואנחה לתאוות עולם הזה והבליו חסוֹשֵׁלוֹם, רק כל אנחותי ונגעגעי ותשוּקתי יהיו רק לשמך ולעבודתך להתקרב אליך באמת ואזפה להתדבק בך תמיד ויקים בי מקרא שפתוב: "ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום", אמן ואמן:

צה רחם עלי בעל הרחמים, ופני ועזרני והושיעני שארגיל את עצמי להתאנח אנחה גדולה מעמק הלב באמת, על גדל רחוקי ממך עלידי עוונותי המרבים, ובפרט על פגם

הַאֲמוּנָה, אֲשֶׁר עַל־יְדִיזָה נִסְתָּם פִּי בְּאֲמִצֵּעַ דְּבוּרֵי וְנִפְלְתִי כְּמוֹ
 מְשֻׁמִּים לְאָרֶץ, זִכְנִי לְהַרְגִּישׁ כְּאִבִּי וּמְכַאֲוֵבֵי הַעֲצוּם בְּאֲמַת, עַד
 שְׁאֲתַאֲנַח אֲנַחָה אֲמַתִּית מֵעֶמֶק הַלֵּב, וַיְהִיָּה רוּחִי נִשְׁפָּר בְּקִרְבִּי
 בְּאֲמַת, בְּאֶפֶן שְׂיִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֵיךָ הָאֲמַתִּים עָלַי וַיַּעֲלֵה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ
 וַיִּרְאֵה וַיִּרְצֵה לְפָנֶיךָ רוּחִי הַנִּשְׁפָּר עַל־יְדֵי אֲנַחְתִּי כְּאִלּוּ הַקִּרְבָּתִי
 קִרְבֵּן עוֹלָה לְפָנֶיךָ שֶׁהִיא בָּאָה לְכַפֵּר עַל הַרְהוּרֵי הַלֵּב וּבְחֻמְלַתְךָ
 הַגְּדוֹלָה תִּפְתַּח אֶת יְדֶךָ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן, וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמַת וְעַל־יְדֵי הַרוּחַ שְׂאוּצִיא וְהַרוּחַ שְׂאֲכַנִּים
 בְּשִׁעַת הָאֲנַחָה, עַל־יְדִיזָה תִּמְשֹׁךְ עָלַי הָאָרֶה גְּדוֹלָה מֵהַשֵּׁם
 (ח"ד) הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק פּוֹתַח' אֶת' יְדֶךָ' וּמְשַׁבֵּיעַ לְכֹל חַי רִצּוֹן, וְעַל־
 יְדִיזָה תַחֲתֶךָ וְתִנְסַר אֶת נַפְשִׁי וְנִשְׁמַתִּי מִבְּחִינַת אַחֹר בְּאַחֹר,
 וְתַחֲזִירֵנִי וְתִשְׁבְּנֵנִי אֵלֶיךָ בְּבַחֲיַת פָּנִים בְּפָנִים:

אֲרִיכּוּת יָמִים

כִּי וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ וְכֹל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְהִיָּה נִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ שְׂאִרִית בְּאָרֶץ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָנוּ מִן הָעוֹלָם לְאָרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים שְׁנוֹזֶכֶה
 שְׂיִתְקַיְמוּ זִרְעֵנוּ וְזִרְעוֹ לְעַד וְלְדוֹרוֹת עַד סוֹף כֹּל הַדּוֹרוֹת
 וַיִּתְקַים שְׁמֵנוּ וְזִכְרֵנוּ לְעוֹלָם עַל־יְדֵי זִרְעֵנוּ שֶׁיִּשְׂאָרוּ אַחֲרֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ
 בְּבָנִים וּבְבָנוֹת הַרְבֵּה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה וְנוֹפֵה לְרֹאוֹת בָּנִים לְבָנֵינוּ
 וְלֹא יִהְיֶה בָנוּ וּבְזִרְעֵנוּ עֶקֶר וְעַקְרָה וְתִרְחַם עֲלֵיהֶם וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם
 חַיִּים וְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים שֶׁיְהִיוּ כֹּל יּוֹצֵאֵי חֲלָצֵינוּ מֵאֲרִיכוֹת יָמִים
 וְשָׁנִים וְכֹלָם יִהְיוּ עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה וּמְקִימֵי מִצְוֹתֶיךָ, וַיְהִיוּ

כָּלֶם קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים מְכַל חֵטָא וְעוֹזֵן וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ וַיַּעֲסֶקוּ
בְעִבּוּדְתְךָ בְּאֵמֶת כֹּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם בְּאִפְן שְׁפִינֵנו אַחֲרֵינוּ יִמְשִׁיכוּ
שֶׁכֶל הַפְּנִים בְּעוֹלָם אַחַר הַסְתַּלְקוֹתֵנוּ וַיְגַלוּ וַיִּפְרְסֻמוּ אֶלְקוֹתְךָ
וְאֲדִנּוֹתְךָ בְּעוֹלָם וַיְהִי נִשְׁאָר זְכַרְנוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְעוֹלָם וָעַד:

ס רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ אֲתָה וְנוֹרָא שְׁמְךָ, אֲשֶׁר
יִרְאֶתְךָ וַאֲיַמְתְּךָ עַל כָּל שְׂנְאֵי שַׁחַק, וְעַל כָּל הַשְּׂרָפִים
וְהַאֲוִפְנִים וְחַיּוֹת הַקְּדוֹשׁ, וְעַל כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְעַל
כָּל דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה, כָּלֶם יִרְעֵדוּן וַיִּפְחָדוּן מֵאֵימַת שְׁמְךָ חוּם
וְחֶמֶל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁפִיעַ וְתִמְשִׁיךְ עָלַי יִרְאֶתְךָ
הַקְּדוֹשָׁה, שְׂאֲזֹכָה לְהַתְיַרָא וּלְפַחַד וּלְרַעַד מִמְּךָ תְּמִיד בְּאֵמֶת,
בְּפַחַד וּבְרַעַד גְּמִלִיכְךָ עָלֵינוּ, וְנִזְכָּה לְהַרְגִישׁ יִרְאֶתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל
רַמ"ח אַבְרֵינוּ וְשֵׁס"ה גִּידֵנוּ, וְתִהְיֶה יִרְאֶתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲמָא
שׁוּם חֵטָא וְעוֹזֵן כָּלֶל לֹא בְּשׁוּגַג וְלֹא בְּמִזִּיד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם
וַיִּרְאֵת יְהוָה תִּהְיֶה חוֹפֶפֶת עָלֵינוּ תְּמִיד, בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלָמָה,
עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי יִרְאֵת יְהוָה לְהַאֲרִיךְ וּלְהַגְדִּיל יְמֵינוּ לְהוֹסִיף בְּכָל
יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה תּוֹסְפוֹת קְדֻשָּׁה יִתְרָה, וַיְהִי נִתְרַחֲבִין
וְנִתְאַרְכִין וְנִתְגַּדְּלִין כֹּל יְמֵינוּ בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר וַיּוֹתֵר בְּתוֹסְפוֹת קְדֻשָּׁה
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, עַד שְׁנִזְכָּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
דְּקֻדְשָׁה בְּאֵמֶת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב וְלֹא נִבְלָה יְמֵינוּ לְהֶבֶל חַס־וְשָׁלוֹם,
רַק נִזְכָּה לְשֹׁמֵר אֵת כָּל יְמֵינוּ וְשַׁעוֹתֵינוּ וְעִתּוֹתֵינוּ וּרְגַעֵינוּ לְהוֹסִיף
בְּכָל פְּעַם תּוֹסְפוֹת קְדֻשָּׁה מְרֻבָּה עַל־יְדֵי יִרְאֵת יְהוָה וַיִּקַּם בְּנוֹ
מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יִרְאֵת יְהוָה תּוֹסִיף יָמִים", וְתִרְחַם עָלֵינוּ, וְתִרְאֶה
בְּעֵינֵינוּ וְדַחֲקֵנוּ, וּבְצַר תִּרְחִיב לָנוּ, כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ אֵת עֵצֶם רְבוּיָ

צרותינו ודחקנו וענינו ועמלנו שיש לנו בכל יום ויום בתחלתו פי
 צד לנו מאד מאד, ואין אנו יכולים להתחיל בשום עבודה לא
 תורה ולא תפלה ולא צדקה ולא שום עובדא דקדשה ובכל יום
 ויום יצרנו מתגבר עלינו חס־ושלום, ומכביד עלינו על עבודתך
 מאד מאד בלי שעור וערך ולוחץ אותנו בחזקה, ומבלבל את
 דעתנו, ומיגע ומענה את נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וסותם וסוגר
 כל השערים והשבילים של הקדשה מפנינו, ורוצה לאסרנו חס־
 ושלום בכבלי עני וברזל, ויכנע בעמל לפנינו עד אשר נכשלנו ואין
 עוזר:

■ מלא רחמים אדון כל, אתה לכד ידעת את צרות לבבינו פי
 רע ומר פי נגע עד הנפש, אתה ידעת את כל התלאה
 אשר מצאתנו ראה נא בענינו וריבה ריבנו חוס ורחם וחמל נא
 עלינו תפן אלינו ברחמים פי אתה הוא בעל הרחמים ותן לנו כח
 וגבורה, בכל יום ויום ובכל רגע ורגע ובכל שעה ושעה ובכל עת
 ועת, שנופה תמיד לדחות ולגרש ולבטל יצרנו הרע מקרבנו,
 ולקבל עלינו על מלכות שמים באהבה באמת בכל עת ובכל רגע,
 ולהאריך ימינו ושנותינו עלידי יראת יהוה באמת, להוסיף קדשה
 וטהרה בכל שעה ושעה ובכל יום ויום, ובכל שבוע ושבוע, ובכל
 חדש וחדש ובכל שנה ושנה עד שנופה לאריכות ימים ושנים
 אמתיים, לזקנה ושיבה טובה דקדשה, ולא נאבד יום אחד ולא
 שעה אחת מפל ימינו לעולם, באפן שנופה בעת אשר תאספנו
 אליך בשלום, לבוא ולעלות ולראות לפניך עם כל ימינו ושנותינו,
 שיהיו כלם שלמים קדושים וטהורים בתוספת קדשה על קדשה,
 ולא נבוש ולא נפלים לעולם ועד:

אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל

ו וְתִזְכְּנוּ לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּחֶרֶתְכֶם בָּהּ מִכָּל
הָאֲרָצוֹת, וְנָתַתְּ אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וּמְיוֹם אֲשֶׁר
סָרְנוּ מֵאֲחֵרֶיךָ וּפָגַמְנוּ בְּאִמּוֹנְתְךָ הַקְדוֹשָׁה, גְּלִינוּ מֵאֲרֻצְנוֹ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ
מֵעַל אֲדָמָתְנוּ, עַד אֲשֶׁר אֲרָךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת עַל כֵּן חוּם וְחֶמֶל נָא
עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת
וּבְלִבּוּלִים, שְׁלֵא יַעֲלוּ בְּלִבֵּנוּ וּבְלֵב כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְנוֹכַח
לְהֵאֱמִין בְּנִסְיֶיךָ הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
מֵעוֹלָם, וְאַשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ עַדִּין בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְלֹא
נִכְסֶה שׁוּם גַּם בְּדַרְךְ הַטְּבַע, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק נִדַּע וְנֵאֱמִין שֶׁהַכָּל
מֵאֲתָךְ לְבָד, עַל־יְדֵי הַשְּׁגָחָתְךָ אֲשֶׁר אַתָּה מוֹשִׁיחַ תְּמִיד בְּהַשְּׁגָחָה
פְּרָמְיוֹת עַל כָּל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם וְנוֹכַח לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת
תְּמִיד, וְעַל־יְדִירוֹהוּ נֹכַח לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קָל מֵהֵרָה,
וְתִמְהַר וְתַחֲשִׁיחַ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מוֹשִׁיחַ צְדָקְנוּ:

ט אֵל אֱמוּנָה, עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים שֶׁנֹּכַח לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּאֱמֶת פְּרָאוֹי וְזַכְּנוּ לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם קְדֻשָּׁתְנוּ,
מְקוֹר הָאֱמוּנָה וְהַתְּפִלָּה וְהַנְּסִים, מְקוֹר הַחַיִּים, מְקוֹר הַתְּקַרְבוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמַיִם, מְקוֹם קְדֻשָּׁנוּ וְתַפְאֲרָתְנוּ, מְקוֹם חַיֵּינוּ
וְאֲרָךְ יְמֵינוּ:

אַבִּינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, חֶמֶל עָלֵינוּ בְּמַתְנַת חֲנָם וְנִדְבַת חֶסֶד, וְזַכְּנוּ
בְּחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְעֲלוֹת מֵהֵרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנוֹכַח

לְעַבְדְּךָ שֵׁם בְּאֵמֶת בִּירְאָה וּבְאֵהָבָה וּמֵהָר לְהוֹצִיאֵנוּ מִתּוֹךְ עַמְּךָ
 גְּלוּתֵינוּ אֲשֶׁר גָּלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ זֶה כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים, וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
 מֵאֶרְבַּע פְּנּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ מֵהָרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאֶרְצֵנוּ:

י רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, אַתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, כְּמוֹ שְׁפֹתוֹב:
 "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָאוּ רֵאשִׁית, כִּי יִשְׂרָאֵל עָלָה
 בְּמַחֲשֶׁבֶה תַחֲלָה וּבְשִׁבִילֵנוּ בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, מִן תַּחֲלֵלַת
 הָאֲצִילוֹת עַד עוֹלָם הַגְּשָׁמִי הַזֶּה, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים
 וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְהַכֹּל בְּרֵאתָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב לְמַעַן אֲשֶׁר תִּתְפָּאֵר בְּנוֹ
 כָּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ אֲכִינוּ אֲב הַרְחֵמֵן וְתוֹפְנוּ לַעֲשׂוֹת
 הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, וְנוֹפֵה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת, לְסוּר
 מִרַע וְלַעֲשׂוֹת טוֹב תָּמִיד, לְמַעַן יִתְגַּלֶּה הַהִתְפָּאוֹת וְהַשְׁעִשׁוּעִים
 שְׁלֶךְ בְּנוֹ, לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצּוֹחַ נְצִחִים:

כ "מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְיָ עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְיָ. מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ
 אָקְרָא בְּעֶטְף לְבִי בְּצוּר יְרוּם מִמְּנֵי תַנְחִינִי", חוּם וְחִמּוּל
 עָלַי, יְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים עָלַי, וְעוֹרְנֵי וּפְנֵי לִילְךָ וְלִבּוֹא
 מֵהָרָה לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר הִיא מְקוֹר קִדְשֵׁתְנוּ כַּאֲשֶׁר אַתָּה
 יְדַעַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁכָּל קִדְשֵׁתְנוּ וְטַהֲרֵתְנוּ וְכָל יְהוּדוֹתֵנוּ תְּלוּי
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי בְּאֵמֶת, וְלִילְךָ
 וְלַעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂזוּכִין לִבּוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 מְקוֹם קִדְשֵׁתְנוּ, הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בָּהּ מִכָּל הָאֲרָצוֹת וְנָתַתָּ אוֹתָהּ
 לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים לְנַחֲלָה, אֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה דוֹרֵשׁ

אוֹתָהּ תָּמִיד כְּמָה שְׁכָתוּב: "אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּרְשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה" וְאוֹתָהּ יִדְעַת עֵצֶם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲרֻבוּכִים וְהַבְּלֻבּוּלִים הַמּוֹנְעִים אוֹתָנוּ מִזֶּה אֲשֶׁר עַל יָדָם אֵין אָנוּ יְכוּלִים לֵילֵךְ וּלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּכְבָר כְּלִינוּ יְמִינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ בַּחוּץ לְאֶרֶץ, וְאָנוּ מְגֹרְשִׁים מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, מֵאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה מֵהַסְּתַפַּח בְּנַחֲלַת יְהוָה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ, לְשֹׁבֶת עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ יְהוָה:

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲוֹרֵר אֶת לִבְבָנוּ וְאֶת לִבְבַּ זְרַעְנוּ וּלְכַב כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו לָנוּ כְּפוֹפִין וְגַעְגּוּעִים גְּדוֹלִים וְהַשְׁתַּוְקוֹת נִמְרָץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנִכְסָף וְנִשְׁתַּוְקַת תָּמִיד בְּאִמַּת לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר תּוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְבוֹא לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּמַהֲרָה, לְמַעַן נִזְכֶּה עַל־יְדֵי־יְהוָה לְהַתְּעוֹרֵר בְּאִמַּת לְעַבּוֹדְתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ:

חוּם וְחִמּוּל נָא עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁלֵא נִבְלָה יְמִינוּ, חִסּוֹ שְׁלוֹם, בַּחוּץ לְאֶרֶץ, כִּי אַתָּה יִדְעַת אֶת כָּל תְּלָאוֹתֵינוּ וְחַלִּישוֹתֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לְשַׁבֵּר רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת הַעֲצוּמוֹת הַמּוֹנְעִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶלְפֵי אֶלְפִים וּרְבֻבוֹת מְנִיעוֹת וְעֻבוּכִים אֲשֶׁר קָצְרָה יְדֵינוּ לְשַׁבְּרָם, כִּי אִם בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל וּבְחִסְדֶיךָ הַעֲצוּמוֹת, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְשָׂמִים חָמַל עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל, וּמַהֲרָ לְהַבְּיֵאֵנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה וְתַתֵּן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְנִצַּח אֶת הַמְּלַחְמָה לְשַׁבֵּר וּלְגַרֵשׁ וּלְבַטֵּל אֶת כָּל מוֹצִיאֵי דַבַּת הָאֶרֶץ רָעָה, אֲשֶׁר מֵהֶם נִמְשָׁכִים כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וּבְלֻבּוּלִים מְלֻבּוּא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְּן

שְׁנוּפָה לְשֹׁפֵר וְלִבְטָל כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְעַכְבִּים, וְנוֹפֵה לָבוֹא לְשָׁלוֹם
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קָל מִהָרָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְזַכְנוּ לָבוֹא לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁנוּ
מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנוּפָה לְדַבּוּרִים חַמִּים דְּקִדְשָׁה וּלְחִדּוּשֵׁין
דְּאוֹרֵיתָא אֱמִתִּיִּים וְנוֹפֵה שְׁיִהְיוּ נִבְרָאִין מִלְּאֲכִים קְדוּשִׁים מִכָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל חִדּוּשֵׁי תוֹרַתְנוּ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה וְאֵלּוּ הַמִּלְּאֲכִים
הַקְּדוּשִׁים יִצְטַרְפוּ וְיִתְחַבְּרוּ עִם כָּל הַמִּלְּאֲכִים הַנִּבְרָאִים תָּמִיד עַל־
יְדֵי חִדּוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁל צְדִיקִים אֱמִתִּיִּים וְכָל אֵלּוּ הַמִּלְּאֲכִים
הַקְּדוּשִׁים יִקְבְּלוּ בַּח מַאֲדוּם הַמְּמַנֶּה עַל הַחֶרֶב לְעַנֵּשׁ אֶת הַרְשָׁעִים
בְּחֶרֶב וְקַמְלָא, בְּדֵי לְהַכְנִיעַ וּלְשֹׁפֵר וּלְבַעַר אֶת כָּל מוֹצִיאֵי דְבַת
הָאֶרֶץ רָעָה שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּפַסְּקִים וְהַמְעַכְבִּים מִלָּבוֹא
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ שֶׁתִּבְיֵא מִרְדָּ בְלִבְכֶם, לְבַל יִהְיֶה לָהֶם כַּח לְעַכֵּב
וּלְמַנַּע אוֹתָנוּ, חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹ מִשָּׂאֵר כָּל הַדְּבָרִים
שֶׁבִקְדִישָׁה:

כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לִבְבֵנוּ שֶׁפִּגְנַנְתָּנוּ לְמוֹכָה בְּדֵי לְהַעֲמִיד הַדָּת
הַקְּדוּשָׁה עַל תֵּלוּ, בְּדֵי שְׁנוּפָה לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַקְּדִישׁ בְּדֶרֶךְ מִלְּפֹ
שֶׁל עוֹלָם, וְאִין לָנוּ כַּח לְעַנֵּשׁ אֶת הַרְשָׁעִים כִּי אִם בְּדִינֵיהֶם עַל בֵּין
חַמֵּל עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַמְּקַנְאִים קִנְאָת יְהוָה
צְבָאוֹת, וְעוֹמְדִים לְדִין וּבָאִים בְּמִשְׁפָּטֵי הַעֲפוּ"ם, בְּדֵי לְהַכְנִיעַ
הַרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת וְתַתֵּן לָנוּ כַּח שְׁנַצְלִיחַ בְּמִשְׁפָּטֶם,
בְּאִפֵּן שְׁנוּפָה לְהַשְׁפִּילֵם וּלְשַׁבְּרֵם וּלְהַכְנִיעֵם עַד עֶפְר כָּלֵם יִכְרְעוּ
וְיִפְּלוּ בְּמִשְׁפָּטֶם, יִפְּלוּ וְלֹא יִקוּמוּ וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם עוֹד שׁוּם כַּח
לִבְטָל וּלְמַנַּע אוֹ לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ חֶסֶד־וְשָׁלוֹם מִעֲבוּדַת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ

שְׁמוֹ וְנִזְכָּה עַל־יְדִיזָה לְהַעֲלוֹת מִשְׁפָּט דְקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת
 וְעִזְרוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֵא יִהְיֶה לָּהֶם פֶּה לְדַבֵּר עֵתָק עַל צַדִּיקֵי הָאָמֶת
 וְעַל אַנְשֵׁים כְּשָׂרִים בְּאֵמֶת וְתִסְכַּר אֶת פִּיהֶם, שְׁלֵא יִדְבְּרוּ סֵרָה
 בְּפִנֵּי הַהֶמוֹן עִם, וְלֹא יַחֲלִישׁוּ דַעְתָּם, חֶסֶד־שְׁלוֹם כִּי "יִסְכַּר פִּי כָּל
 דוֹבְרֵי שְׁקֵר", בְּאִפְּן שֶׁתִּזְכָּה אוֹתָנוּ לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מַנְיַעוֹת
 וּמְסָכִים וּמְפַסְּקִים הַמוֹנְעִים אוֹתָנוּ מִלְּבוֹא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִשְׂאֵר
 כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה וְנִזְכָּה לְבוֹא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה וּלְהִתְקַרֵּב
 אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת חֲלִישוֹת כַּחֲנוּ בַעַת הַזֹּאת,
 שְׂאִין לָנוּ שׁוֹם כַּח לְשַׁבֵּר הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְּבִים מֵאַרְצֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּשׁוֹם דְרָךְ מִכָּל הַדְּרָכִים הָאֵלוּ
 שֶׁהוֹצַרְתִּי לְפָנֶיךָ, כִּי אִם בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל לְבַד בְּטַחְנוּ וְעַל חֶסֶדְךָ אָנוּ
 נִשְׁעָנִים, שֶׁתוֹשִׁיעֵנו בְּגִדְל רַחֲמֶיךָ וְחֲנִינוּתֶיךָ וּבְעֶצֶם חֶמְלָתְךָ,
 וּבִזְכוּת וּכְח צַדִּיקֵי אָמֶת, שֶׁכָּבַר זָכוּ לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְעִבְרוּ
 בְּשְׁלוֹם וּבְאוֹ לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל בְּזְכוּתָם וּכְחֵם לְבַד נִשְׁעָנְתִּי, וּבְחֶסֶדְךָ
 הַגָּדוֹל תִּמְכַּתִּי וְתִדוֹתִי, שֶׁתַּחַנְּנֵי גַם כֵּן לְנַסֵּעַ וּלְבוֹא לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל
 מְהֵרָה, אֵף עַל פִּי שְׂאִינִי כְּדָאֵי וְהַגּוֹן לְהוֹפִיר בְּפִי שֵׁם אֲרָץ יִשְׂרָאֵל
 הַקְּדוּשָׁה, וְאֵנִי רַחוּק מְאֹד מְאֹד מִקְדְּשֵׁת אֲרָץ יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית
 הַרְחוּק אֶף־עַל־פִּי־כֵן אַתָּה מְקַרֵּב רְחוּקִים, חוּס וְחִמֵּל עָלַי, חוּס
 וְחִמֵּל עָלַי, חוּס וְחַנְּנֵי בְּמִתְנַת חַנּוּם, שֶׁאִזְכָּה לְבוֹא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל
 מְהֵרָה לְמַעַן אִזְכָּה לְכַנֵּס בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת וְאִזְכָּה לַעֲלוֹת
 בְּכָל פֶּעַם מִדְרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּאֵמֶת חֵישׁ קַל מְהֵרָה,
 בְּאִפְּן שֶׁאִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם

ולא אבֹוש בעולם הזה ולא אפֹלם לעולם הבא ו"אתהִלֵּךְ לפני יהוה בארצות החיים, אעֲבֶרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הזאת, הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנוֹן" תִּיקַר נָא נַפְשִׁי הָאֲמֹלֶלָה בְּעֵינֶיךָ, וּמֵלֵא מִשְׁאֵלוֹתַי בְּרַחֲמִים, וְהִבִּיאֵנִי לְשָׁלוֹם לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרֹת גְּדוֹל מִיַּד וְאֹזְכָה לְדֹרֶךְ וְלִהְשַׁתַּפֵּחַ עַל עַפְרָא אֲדַמַּת הַקֶּדֶשׁ, וְלִרְצוֹת אֶת אֲבֹנֶיהָ וּלְנַשֵּׁק רַגְבֹתֶיהָ:

וְגַלְוֹ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי לִפְנֵים מִשׁוֹרַת הַדִּין וְאֵל תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמִּי כָּלֵל, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַי אֲנִי מִפִּיל תַּחֲנוּנַי לִפְנֶיךָ כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיִם בְּתַחֲנוּנִים, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂלֵא אֶתֶּן דָּמֵי לֶךְ, וְלֹא אַחֲרִישׁ וְלֹא אֶשְׁקֵט וְלֹא אֶפְסִיק מִלִּהְתַּלָּל עַל זֶה תָּמִיד, רַק אֹזְכָה לַהֲעֵתִיר וְלִהְרַבּוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים עַל זֶה תָּמִיד, עַד שְׂאֹזְכָה לַפְעַל בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים אֲצַלֶּךָ, שְׂאֹזְכָה לָבוֹא בַּחַיִּים חַיּוּתִי חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׂכַתּוֹב: "כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת הַלֵּא רַגְלֵי מִדְּחֵי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים" אָמֵן וְאָמֵן: מ וְתַרְחֵם עָלֶיךָ וְעַל בְּנֵיךָ, הַנְּעִים וְנָדִים בְּגִלוֹת גְּדוֹל זֶה כַּמָּה מֵאוֹת שָׁנִים, צֵאן נִדַח וְאִין מְקַבֵּץ, וְהִשְׁכִּינָה כְּבִיכּוֹל עִמָּהֶם בְּגִלוֹת, "כַּצִּפּוֹר נֹדַדְתָּ מִן קָנָה, כֵּן אִישׁ נֹדַד מִמְּקוֹמוֹ", וּכְצוֹק הָעֵתִים, עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל נְעִים וְנָדִים, מְטַרְפִּים וּמְבַלְבְּלִים. מִרְא דְעַלְמָא כְּלָא רָאָה עֵנִים וְעַמְלָם, וְחַמַּל עַל טַלְטוּלָם. קַבֵּץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְקַרְב פּוֹזְרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפּוּצוֹתֵינוּ בֵּינֵם מִיִּרְכַּתִּי אָרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה, וְזַכֵּנִי לִילָךְ וּלְנִסְעָ וּלְבוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בַּחַיֵּי חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה:

מִדְּמֵהֶמוּ יְהוֹי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרְהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׂתוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ תָּמִיד שְׁנוֹפֶה לְהַתְּפִלֵּל תִּפְלָתְנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכָל לַב וְנַפֶּשׁ בְּכֹנֶה גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּאִמַּת
וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה וּבִירְאָה וּבְאַהֲבָה וּבְמַחֲשָׁבָה זָכָה וּנְכוֹנָה וְתַצִּילֵנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁפָעוּלִים וְתוֹכְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ
שְׂתַהֲיֵה תִפְלָתְנוּ תָּמִיד עַל אֲדַמַּת קִדְשׁ שְׁנוֹפֶה לְקִדְשׁ הַמְּקוֹם
שָׂאֲנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהַתְּפִלֵּל בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְתַעֲזֹרֵר אֶת
לְבָבִי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְאִזְכֶּה לְהַתְּפִלֵּל בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וְגוֹרָא, עַד
אֲשֶׁר יִתְעוֹרְרוּ יָדַי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְאִזְכֶּה לְהַרִּים יָדַי לַיהוָה
וּלְהַכּוֹת כַּף אֶל כַּף בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא לְשִׁמּוֹךְ לְבַד בְּאִמַּת וְעַל־יָדַי הַמְּחַאֲת כַּף
אֶל כַּף אִזְכֶּה שְׂיִתְעוֹרְרוּ כַח יָדָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהֵם כ"ח
[כַּף־חֵית] פְּרָקוֹן דִּידִים הַעֲלִיזִים שְׁהֵם כ"ח [כַּף־חֵית] אֲתוֹן שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְעַל־יָדֵינוּ נִזְכֶּה לְמַהֵר וּלְזַכֵּךְ אֶת אֹוִיר הַמְּקוֹם
שָׂאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים בּוּ בְּבַחֲיַנַּת 'אֹוִירָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחֲפִים', שֶׁהוּא
אֹוִיר הַקְּדוֹשׁ, לְגִירָשׁ אֹוִיר הַטָּמֵא שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ וְלַהֲמִשִּׁיךְ אֶל
הַמְּקוֹם שָׂאֲנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהַתְּפִלֵּל לְפָנֶיךָ, אֹוִיר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל כִּי הַבַּל שֶׁלְךָ וּבְכַחֲךָ בְּרֵאֵת עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כ"ח
[כַּכַּף־חֵית] פְּרָקוֹן דִּידִים הַקְּדוֹשִׁים שְׁהֵם כ"ח [כַּף־חֵית] אֲתוֹן
דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: "אֵף יָדַי יִסְדָּה אֶרֶץ וּיְמִינִי טַפְחָה
שָׁמַיִם" וְכֵתִיב: "בְּדַבֵּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם"
וּבְרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב נִתְּתָ כַח לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְכַבֵּשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִיַּד

השבעה עממין, ולטהר את הארץ לגרש משם אויר הטמא של העמים, ולהמשיך לשם אויר הקדוש, לקדש הארץ בקדשת ארץ ישראל כמו שכתוב: "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים" כן ברחמיך הרבים תזכנו ותחננו ותאמצנו, ותתן לנו כח וגבורה מאתך, שנזכה בכל מקום שנעמוד שם להתפלל לפניך, לטהר את המקום ההוא על ידי מחאת פנים לעורר על ידיהוה כח מעשיך ולהמשיך לשם אויר הקדוש של ארץ ישראל, ולגרש משם אויר הטמא של חוץ לארץ ועל ידיהוה נזכה לזכך את תפלתנו ולטהרה מפל מיני מחשבות זרות, ומפל הרהורי עבודה זרה וכפירות מכלם תצילנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים: ותזכנו לתן צדקה לארץ ישראל, ונזכה להחזיק ידי עניים הגונים הדרים בארץ ישראל, עד שנזכה שנהיה נכללים באוירא דארץ ישראל ועל ידיהוה נזכה לגרש מי המבול מאתנו, שהם המחשבות זרות והבלבולים המבלבלים אותנו תמיד, ומונעים אותנו מעבודתך האמתית, ובפרט בשעת התפלה, שכלם באים עלינו ומבלבלים את תפלותינו מאד, עד אשר "כשל כח הסבל" כי בעוונותינו הרבים גברו המים "מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבוהים", עד אשר קשה לעמוד נגד בלבולים ומחשבות זרות רבות כאלה, כי הרבינו לפשע מאד:

מו וזכנו לקבע מקום לתפלתנו, ועל ידיהוה יהיה אלהי אברהם בעזרנו, שנזכה בזכותו לקדש המקום שאנו עומדים עליו להתפלל בקדשת ארץ ישראל ויהיה מחנו ושכלנו צח וזך כפסך הטהור בלי שום תערובת סיג ופסלת ובלי שום מחשבות

זרות ובלבול הדעת פלל פי בידך פח וגבורה ובידך לגדל ולחזק
 לכל "ועתה וגדל נא פח יהוה פאשר דברת לאמר" חזקנו ואמצנו
 בכחך הגדול, שנזכה להתחזק ולהתגבר על מלכות אדום הרשעה
 ותמהר ותחיש לגאולנו ונזכה לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה
 בשלום בלי פגע ותביא לנו את משיח צדקנו ויגאלנו גאלת עולם
 לחבר את האהל להיות אחד, במהרה בימינו אמן:

מן וזכני לילך ולבוא לארץ ישראל, לארץ החיים לארץ הקדושה,
 חיש קל מהרה להתגולל בעפרה ולנשק רגבותיה
 ולשאב מאוירה הקדוש ולהסתופף בצלה חוס וחנני ורחם עלי,
 וזכני לבוא מהרה לשלום לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה
 מפל הארצות, ארץ הקדושה בעשרה קדשות ארץ החיים, "ארץ
 אשר לא במספנת תאכל בה לחם, לא תחסר כל בה ארץ אשר
 יהוה אלהיך דורש אותה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית
 השנה ועד אחרית שנה":

בה "אשא עיני אל ההרים מאן יבוא עזרי, עזרי מעם יהוה
 עושה שמים וארץ". רבוננו של עולם, אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב, עשה למען זכות אבותינו, וזכני לבוא
 לארץ ישראל חיש קל מהרה ועזרנו והושיענו וזכני שיתגלה
 קדשת ארץ ישראל גם עכשו בגלות המר הזה, אשר בעונותינו
 הרבים ארץ ישראל היא תחת יד הסטרא אחרא, אף-על-פי-כן
 בזכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, תגלה קדשתה העצומה גם
 עתה ועל-ידי-זה נזכה להפיל את אויבינו תחתנו, ויקים בנו מקרא
 שפתוב: "שב לימיני עד אשית אויביך הדום לרגליך" וזכר לנו

בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת
 בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר", וְנֹאמַר:
 "וְאָף גַּם זֹאת, בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם, לֹא מְאֻסְתִּים וְלֹא גְעֻלְתִּים
 לְכַלּוֹתֶם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם":

וּתְזַכְּנוּ לְכֶסֶף וּלְהַשְׁתַּוְּקָה וּלְהַתְנַעֲנַע תְּמִיד לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 עַד שְׁנוּזָכָה לְגִמּוֹר מַחְשַׁבְתֵּנוּ וּלְהוֹצִיאָהּ מִפֶּה אֶל הַפֶּעַל
 לְנִסֵּעַ וְלַעֲלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים
 וּבְחֶסֶדֶיךָ הַעֲצוּמִים וְעַל־יְדֵי קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נוֹזֶכָה לְהַנְצִיל מֵרַע
 עֵינֵי שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ וְגַם נִרְאָה בְּהֶם מֵה שֶׁהֵם רוֹצִים
 לְרַאוֹת בָּנוּ וַיִּקְיִם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "קְוֵה אֶל יְהוָה וְשִׁמּוֹר דְּרָכָיו,
 וַיְרוּמְמֵךְ לְרִשְׁתֵּת אֶרֶץ בְּהַפְרַת רְשָׁעִים תִּרְאָה. בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה
 טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וּרְעָה אֱמוּנָה":

וּתְעִזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, עַד שְׁנוּזָכָה לְהִיּוֹת
 בְּכָלֵל צְדִיקִים עוֹשֵׂי טוֹב, וְנוֹזֶכָה שְׁיִתְגַּלֶּה לָנוּ פְּנֵי יְהוָה עַל־יְדֵי
 קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּתְזַכְּנוּ לְקִים בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "דְּרָשׁוּ
 יְהוָה וְעִזּוּ, בְּקִשׁוּ פְּנֵי תְּמִיד":

עַג וּתְזַכְּנוּ מְהֵרָה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם בְּלֵי פְּנֵעַ,
 וּלְהַתְקַרֵּב וּלְהַתְדַבֵּק בְּצְדִיקִים אֱמֵתִים בְּדַבְּקוֹת
 גְּדוֹל וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה,
 וְאֵל תַּעֲשֵׂה עִמִּי כְּחַטָּאי וְאֵל תְּדִינֵנִי כְּמַפְעָלִי, וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ,
 וְתַפְתַּח לִי שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וּתְעִזְרֵנִי לְכַנוֹם לְתוֹךְ
 הָאֱמוּנָה בְּאַמֶּת, וּלְהַפְלִיל בְּתוֹכָהּ בְּכָלֵלוֹת גְּדוֹל, עַד שְׁאֻזְכָּה

לְהוֹת נֹאכַל לְהֵאֱמוּנָה וּלְהַתְּהַפֵּךְ לְמַהוּתָהּ הַקְדוּשָׁה, לְמַהוּת
 קְדוּשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה, וּלְמַהוּת קְדוּשַׁת הַצְּדִיקִים
 הָאֱמִתִּיִּים, וְלֹא תִקְיֵא אוֹתִי הָאֶרֶץ וְהֵאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה כַּאֲשֶׁר
 קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר מִלְּפָנַי, וְאֶף־עַל־פִּי שְׂאִינִי כִּדְאִי וְרֵאוּי לַנֶּעַ
 בְּהֵאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּבְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה, וּלְהַתְּקַרֵּב
 לְהַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי מָאֵד, וְקִפְחִתִּי אֶת
 קְדוּשַׁתִּי, אֶף־עַל־פִּי כֵּן רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה, רַחֲמֶיךָ רַבִּים מָאֵד,
 זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂתוּכַל הֵאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה לְסַבֵּל
 אוֹתִי בְּתוֹכָהּ, וּלְהַחְזִיק אוֹתִי תָמִיד, עַד אֲשֶׁר אֶהְיֶה נֹאכַל
 וּנְתַהַפֵּךְ לְמַהוּת קְדוּשַׁת הֵאֱמוּנָה בְּאֵמֶת:

פד "יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת",
 זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִהְיֶה לִי וּלְכָל יִשְׂרָאֵל כְּסוּפִין
 וְנַעֲנוּעִים וְהִשְׁתַּוְּקוּקוֹת וְחֶשֶׁק אֲמַתִּי לְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד
 שְׂאֲזוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסֶדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְהוֹצִיא מִכַּף אֵל
 הַפֶּעַל חֶשְׁקִי וְרִצּוֹנִי, לִילְךָ וּלְנִסֵּעַ וּלְבֹא לְשִׁלוֹם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ
 קַל מְהֵרָה כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל הַהֲכָרַח שְׁלִי כַּמָּה אֲנִי צָרִיךְ וּמְכָרַח
 לְהוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה לְגְדוֹל עֲצָם רַחוּקֵי מִמּוֹךְ,
 וְלַעֲצָם עֵבִיּוֹת גְּשָׁמִיוֹתֵי וְעַקְמִימוּתֵי שְׂפִלְפִי וּבִלְבוּל דַּעְתִּי, אֲשֶׁר עַל
 כָּל זֶה אֲנִי צָרִיךְ לְהוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שֵׁם עֶקֶר יְסוּד מְקוֹר
 הֵאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שֵׁם שֶׁרֵשׁ כְּלָלִיּוֹת קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, הִיא הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר יְהוָה בָּחַר בָּהּ בְּשִׁבְלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַנִּבְחָר, הִיא הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
 יְהוָה דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָמִיד אֶרֶץ הַחַיִּים הָאֱמִתִּיִּים וְהַנְּצַחִיִּים, אֶרֶץ
 חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְּחַלֶּת לְאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ אֲשֶׁר בָּהּ
 עִיר אֱלֹהֵינוּ הִר קְדוּשׁוֹ, יְפֵה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל הָאֶרֶץ:

אָנָּא יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חֲסֵדָן מְלֵא חֲסֵדִים, טוֹב מְלֵא טוֹבוֹת, צְדִיק מְלֵא צְדָקוֹת, מוֹשִׁיעַ מְלֵא יְשׁוּעוֹת, הַמְיִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ עִמּוֹ, וְתֵן לִי בְּרַחֲמִים וְחֶסֶד וּבְמִתְנַת חַנּוּם, שְׂאוּפָה מֵהֲרָה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֵינוּ, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִיתִים נִכְסְפָה וְגַם כָּל־תָּה גַּפְשָׁם לְהִיּוֹת שֵׁם וְרַבָּם בָּאוּ לְשֵׁם וְתִקְנוּ שֵׁם מִה שֶׁתִּקְנוּ וּפְעָלוֹ שֵׁם מִה שֶׁפְּעָלוֹ וְזָכוּ שֵׁם לְמָה שֶׁזָּכּוּ, הַכֹּל עַל־יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא נִקְדָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם אֲשֶׁר טָרַח וַיִּגַע אֲבֹרָהּם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְהִבִּיט וּרְאֵה וְהִבִּין וְחָקַר וְחָקַק וְחָצַב וּמְדַד וְשָׁקַל וּמְנָה, עַד שֶׁגָּלָה לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁהִיא יְסוּד נִקְדַּת הַקְּדוּשָׁה יְסוּד הָאֱמוּנָה וְהַבְטִיחוּ לְהַנְחִיל אוֹתָהּ לְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו לְדוֹרוֹתָם. עַל כֵּן רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַפְנִי בְּזִכּוֹתָו וְכַחוֹ וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁזָּכּוּ לְבוֹא לְשֵׁם, שְׂאוּפָה גַם אֲנֹכִי הַנְּבֹכָה וְהַפְּחוּת בְּתַכְלִית שְׂאוֹן פְּחִיתוֹת אַחֲרָיו, לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ מֵהֲרָה עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲבֹבִים וְהַסְּכֻסָּבִים הַמוֹנְעִים מִלְּנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְשַׁבֵּר הַכֹּל מֵהֲרָה, וּלְבוֹא בְּזִרְזוּת גָּדוֹל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה:

נָא אָבִי אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלַי, רַחֵם עַל עֵינַי וְאַבְיוֹן כְּמוֹנֵי הַפּוֹרֵשׁ כְּפִיּוֹ נִגְדָּד, מְבַקֵּשׁ וְשׂוֹאֵל צְדָקָה וּמִתְנַת חַנּוּם לְבָד, וְגַם זֶה אֵינִי זֹכֵה לֵאמֹר בְּאֵמֶת, מַעֲצָם בְּלִבּוֹל וְעֵכִירַת דַּעֲתִי, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן מְלֵא רַחֲמִים וְאַף־עַל־פִּי־כֹן, אֲנִי מְצַפֶּה לְיִשׁוּעָתְךָ וְטוֹבָתְךָ וְחֲסֵדֶיךָ הַרְבִּים וְצְדָקוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת וְהַנְּפְלְאוֹת, חוּם וְרַחֵם עָלַי וְהִבִּיאֵנִי לְשֵׁלוֹם מֵהֲרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְחֹזֵק וְאַמְץ

דַעְתִּי וּלְבָבִי שְׂאוּזָה לְעֹבֵר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲבוּבִים וְהַבְּלוּלִים
 וְעַל כָּל מְנִיעוֹת הַמּוֹחַ, וְתִשְׁפִּיעַ לִי מִזֶּמֶן בְּשִׁפְעַת עַל הוֹצָאוֹת וְכָל
 הַצְּטֻרָכוֹת הַדֶּרֶךְ וְאוֹזָה לְנִסְעַת בְּשָׁלוֹם וְלָבוֹא בְּשָׁלוֹם לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, שְׁלוֹם בְּגוּפִי וּבְתוֹרָתִי וּבְמִמּוֹנִי, שְׁלוֹם בְּלִי פֶגַע. וְתִצְלַמְנִי
 מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְלֹא יִגִּיעַ לִי הַיֶּזֶק חָסֵד
 וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי הַדֶּרֶךְ הַרְחוֹק הַזֶּה בְּשׁוֹם דְּבַר שְׁפָעוּלָם, בְּגוּף וּנְפֶשׁ
 וּמִמּוֹן, לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאַצֵּא בְּשָׁלוֹם וְאָבוֹא בְּשָׁלוֹם,
 וְאוֹזָה לְפַעַל שֵׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כָּל צָרָכִי, לְזָכוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
 בְּאֵמֶת עַל־יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִילָךְ וְלַעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתִזְכְּנִי עַל־יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל לְשַׁבֵּר מִדַּת הַכַּעַס בְּתַכְלִית
 וְאוֹזָה לְאַרְיִכַת אַפִּים בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, שְׂאוּזָה לְכַבֵּשׁ
 כַּעֲסֵי תְּמִיד וְלֹא אֶכְעֹס וְלֹא אֶקְפִּיד שׁוֹם כַּעַס וְהַקְפָּדָה כָּלֵל עַל
 שׁוֹם דְּבַר שְׁפָעוּלָם וְאוֹזָה לְעִבּוֹד אוֹתָךְ בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה
 וּבְתַמִּימוֹת גְּדוּלָה, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכוֹנֵה גְדוּלָה וְעִצּוּמָה
 וּלְהַכְנִים כָּל כּוֹחַ וְכָל מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי וְדַעְתִּי בְּתוֹךְ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד וְאַדַּע וְאַאֲמִין בְּאִמּוּנָה
 שְׁלֵמָה, כִּי מְלֹא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה עוֹמֵד עָלֵינוּ בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמְבִיט וּמְאִוֵּן וּמְקַשֵּׁב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל
 הַתְּפִלָּה וְאַדַּע לְפָנַי מִי אֲנִי עוֹמֵד, לְפָנַי מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל־יְדִירְזָה יִמְשֹׁךְ עָלַי יְרָאָה וְאַיְמָה גְדוּלָה
 מִפְּנֵיךָ, וְאוֹזָה לְכוֹן הַיָּטֵב הַיָּטֵב בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה וְלֹא
 אֲסִיחַ אֶת דַּעְתִּי כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְלֹא אֲתַחִיל

לְהַטוֹת דַּעְתִּי כָּלֵל מִכּוֹנֵת פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה וְלֹא אֲחֻשׁב
חֲסִיד־שְׁלוֹם שׁוּם מִחֻשְׁבָּה חִיצוֹנָה וְזֶרָה כָּלֵל בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, רַק
אֲזֻכָּה לְקִשֵׁר מִחֻשְׁבְּתִי בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקִשֵׁר אַמִּיץ וְחֹזֵק אֲשֶׁר לֹא
יִנְתַּק וְלֹא יִהְרַם לְעוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַמִּץ יָדַיִם רַפּוֹת וּבְרִפִּים כּוֹשְׁלוֹת תְּאִמִּץ. אֵל
תְּמוֹשְׁנִי וְאֵל תְּעוֹבְנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. זַכֵּנִי לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וְלִזְכוּת שֵׁם לְכֹל מֵה שְׁיִכּוֹלֵין לְזִכּוּת בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, מְקוֹם אֲשֶׁר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מָסְרוּ נַפְשָׁם לְבוֹא לְשָׁם, וְאֲזֻכָּה
לְאִרְיֵכֶת אַפִּים בְּכֹל הַבְּחִינּוֹת, וְלֵאמֹנָה שְׁלֵמָה בְּאִמַּת וּלְכַפֵּל
הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת בְּתַכְלִית, וְאֲזֻכָּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכֹל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
בְּלִבִּי שׁוּם צַד קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְהַקְּפָדָה וְכַעַס עַל שׁוּם אָדָם
שֶׁבְּעוֹלָם, אֲפִלּוּ עַל הַשּׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי רַק אֲזֻכָּה לְהִיּוֹת טוֹב
לְכֹל בְּאִמַּת פְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב, וְאֲזֻכָּה לְהַזְדַּרֵּז בְּעַבְדוֹתֶךָ מְאֹד בְּשִׂמְחָה
וְחַיִּית וְהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה וְתַחֲזִקְנִי וְתִאֲמַצְנִי תָמִיד עַד
שֶׁאֲזֻכָּה לְעֵבֵר בְּשְׁלוֹם וּלְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים מִן
הַקְּדוּשָׁה, וְאֲזֻכָּה מְהֵרָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאִמַּת פְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב
וְאַהֲיֶה חֹזֵק וְאַמִּיץ וְתִקְוֶה בְּעַבְדוֹתֶךָ תָּמִיד וְאֲזֻכָּה לְהִיּוֹת גְּבוּר
לְכַבֵּשׁ אֶת יְצָרֵי וְרוּחֵי לְסוּר מֵרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד.
אֲדִיר אִיּוֹם וְנוֹרָא, חֹזֵק וְאַמִּיץ, חֲזַקְנוּ וְאַמְצְנוּ בְּאִמּוֹנְתְךָ וּבְעַבְדוֹתֶךָ
הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ עֵז וְתַעְצוּמוֹת וּגְבוּרָה דְּקִדְשָׁה בְּלֵב,
בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא יוּכַל לְבַלְבֵּל דַּעְתָּנוּ שׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם וְנִזְכָּה לְקַיֵּם
כְּמוֹ שֶׁהַזְּהִרְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "חֲזַקוּ וְאַמְצוּ אֵל
תִּירָאוּ וְאֵל תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם, כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהוֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא

יִרְפֹּד וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ" וְנֹאמַר: "קִוְיָה אֵל יְהוָה חֲזֹק וַיֵּאמֶן לְבָבְךָ וְקִוְיָה אֵל יְהוָה". וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְקִוְיָי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר בְּנֵשְׂרִים, יִלְכוּ וְלֹא יֵעָפוּ, יִרְצוּ וְלֹא יִיגְעוּ, חֲזָקוּ וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶם כָּל הַמְּיֻחָלִים לַיהוָה":

פוּ וְעֲזָרְנִי וּזְכַנִּי אוֹתִי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת כָּל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹזְבָה שְׂיִהְיָה לָנוּ מְסִירַת נַפְשׁ בְּאֵמֶת, לְמִסַּר גּוֹפְנוֹ וּנְפִשָׁנוּ וּמְאֲדָנוּ בְּשִׁבִיל לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת, בְּאִפְנֵי שְׁנֹזְבָה לֵינֶכּ וְלִשְׂאֵב וּלְקַבֵּל חֲכֻמָּה מִחֲכֻמָּתוֹ הַקְּדוּשָׁה וּתְמַהֵר הַגְּאֻלָּה בְּכָלֵל וּבְפָרֵט, וְתָבִיא אוֹתָנוּ מֵהֲרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה אֶרֶץ הַחַיִּים, מְקוֹם הָאֵמוּנָה, כְּלָלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה כִּי כָּבֵד הַגִּיעַ הָעֵת וְהַעֲוָה שְׂתוֹשִׁיעַ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם לֹא עֲכָשׁוּ אִימָתִי כִּי כָּבֵד אֶרֶץ עֲלִינוּ הַגְּלוּת מְאֹד מְאֹד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּגִשְׁמִי וְרוּחִי בְּכָלֵל וּבְפָרֵט. רַחֵם נָא קְהַל עַדַּת יִשְׂרָאֵל סֶלַח וּמְחַל עוֹוֹנֵם, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ רַחֵם עֲלִינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ, הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעַת צָרָה, כִּי לָךְ יְהוָה הִישׁוּעָה. אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מֵאֲמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְעוֹלָם לֹא כַחֲטָאִינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמַל עֲלֵינוּ. אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדוֹשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ. אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעַת זְקֵנָה כְּכֹלֹת פְּחָנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. פָּתַח לָנוּ שַׁעַר בְּעַת גְּעִילַת שַׁעַר כִּי כָּבֵד עָבְרוּ הַרְבֵּה מִיָּמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, וְעַדִּין שַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה נִעֻלִים וּסְגוּרִים בְּפָנֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּפְשָׁעֵינוּ הָעֲצוּמִים. יַעֲזְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחֲנִינוֹתֶיךָ עַל עֲלוֹב כְּמוֹנִי, הָעוֹמֵד אֵצֶל הַפֶּתַח זֶה יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְצוּהָ לְמִלְאָכֶיךָ לְפָתַח לִי שַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה וּלְהַכְנִיסֵנִי בָהֶם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, "עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֶׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ" וְכו' הַיּוֹם יִפְנֶה הַשֶּׁמֶשׁ יָבוֹא וְיִפְנֶה נְבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ.

"אל תסתור פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי אָנֹכָה ביום אַקְרָא מהר ענני. יהוה שָׁמַע תְּפִלָּתי הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנֵי, בְּאִמּוֹנְתְךָ עֲנֵנִי בְצַדִּיקְתְּךָ. כָּל מִצּוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שֶׁקֶר וְדַפּוּנֵי עֲוֹנֵי. הוֹרֵנִי יְהוָה דְרָכְךָ וְנִחַנִּי בְאֶרֶץ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי. הִדְרִיכֵנִי בְּאִמְתְּךָ וְלַמְדֵנִי, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיז לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי":

קָה וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְכֶסֶף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵךְ וְלַהֲתַעֲנַע תְּמִיד לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד, וְעַל־יְדֵי־זוֹה אֹזְכָה לְאֱמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, לְהֶאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחַתְךָ תְּמִיד, וְתוֹצִיאֵנִי מִטּוֹבְעֵי־לְגִמְרֵי, שְׁאֹזְכָה לִידַע וְלְהֶאֱמִין שְׁאִין שׁוֹם דְרָךְ הַטּוֹבֵעַ בְּעוֹלָם כָּלֵל רַק הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַתְךָ לְבַד כִּי גַם הַטּוֹבֵעַ בְּעֶצְמָה מִתְנַהֶגֶת בְּהַשְׁגָּחַתְךָ תְּמִיד וְאַתָּה מְשַׁנֶּה הַטּוֹבֵעַ בְּכָל עַת עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים אֱמֵתִים שְׁבָכֵל דוֹר וְדוֹר שְׁעוֹשִׂין חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דוֹר כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ: קו וְתוֹצִיאֵנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתִבְטַל אַחֲזִיז הַפּוֹחֲלֶקֶת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת בְּשֵׁם אֶרֶץ כְּנָעַן, רַק בְּשֵׁם אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְתִמְשִׁיךְ שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה גְדוֹלָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲרָצוֹת, וְתִבְרַךְ אֶת יְבוּל הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה וְיָקִים מִקְרָא שְׁפֹתוֹב: "אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ". וּבִרְחֻמֶיךָ הֲרַבִּים תִּתֵּן כֶּחַ בְּכָל יְבוּל הָאֶרֶץ לְרַפְאוֹת אֶת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמְכַאֲבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִכְפָּרַט בְּחֹדֶשׁ אִיר הוּא יֵרַח זֵיו שְׁבוּ פוֹרְחִים וְחוֹנְמִים כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ רַחֵם עֲלֵינוּ שְׁלֹא נִצְטָרַךְ לְעַסֵּק חַס־וְשָׁלוֹם עִם שׁוֹם

דַּאֲקַטוּרִים וְרוֹפְאִים שְׁפַעוּלָם, רַק תְּבַרַךְ אֶת כָּל יְבוּל הָאָרֶץ,
 וְתִשְׁפִיעַ בָּהֶם כַּח לְרַפְאוֹת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמְכַאֲבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 וְתַעֲלֶה מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מְכַאֲבֵינוּ וּלְכָל
 מִבּוֹתֵינוּ (ובַּפָּרָט וכו'), כִּי אֵל מְלֶכֶד רוּפָא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה וְאִין לָנוּ
 שׁוּם סְמִיכָה עַל שׁוּם רַפּוּאָה שֶׁל הַרוֹפְאִים וְהַדַּאֲקַטוּרִים, כִּי אִם
 עֲלֶיךָ לְבַד, בּוֹרָא רַפּוּאוֹת. רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוְשָׁעָה כִּי
 תַּהֲלִתְנוּ אִתָּה. וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ יִפְלוּ
 תַּחֲתֵינוּ, וְיִכְלְמוּ וְיִבּוֹשׁוּ. יִבְשׁוּ וְיִחַפְּרוּ יַחַד מִבְּקִשֵׁי נַפְשֵׁי לַסְּפוּתָהּ,
 יִסּוּגוּ אַחֲרָי וְיִכְלְמוּ חֲפְצֵי רַעְתִּי. יִבְשׁוּ יִכְלוּ שׁוֹמְנֵי נַפְשֵׁי, יַעֲטוּ
 חֲרָפָה וְיִכְלְמוּ מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי. יִבְשׁוּ וְיִבְהִלוּ מְאֹד כָּל אוֹיְבֵי יִשׁוּבוּ
 יִבְשׁוּ רְגַע:

כט: "עֵינֵי תָמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי, אֵלֶיךָ
 נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיְשָׁבִי בְּשָׁמַיִם, הִנֵּה כְּעֵינֵי עַבְדִּים אֵל
 יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֵל יָד גְּבֻרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ, חָנְנוּ יְהוָה חָנְנוּ, כִּי רַב שְׁבַעְנוּ בּוֹ". אָבִי
 שְׁבַשְׁמִים מֵאֵל רַחֲמִים רַב חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהִיטִיב, טוֹב לְכָל וְרַחֲמֵינוּ
 עַל כָּל מַעֲשָׂיו, הַמְּרַחֵם עַל הָאָרֶץ וּמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, רַבּוֹנוּ
 דְּעֵלְמָא כְּלָא, אַתָּה בְּרַאת עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ, כְּדֵי לְהַתְּפַאֵר עִמָּהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבִטְבוּבָה הַגְּדוֹל בְּחֻרַת
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ מִכָּל הָעַמִּים וְאֵת אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה מִכָּל הָאֲרָצוֹת,
 לְהִיּוֹת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה, כִּי יִדְעַת שְׁשָׁם אוֹיֵר הַקְּדוּשׁ
 הַמְּחַפְּסִים וְשֵׁם מְקוֹם מוֹכֵן לְקַדְּשַׁת יִשְׂרָאֵל, לְהַשִּׁיג שָׁם חֲכָמָה
 הָאֱמִתִּית, לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּדַעַת נִפְלְאָה וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה:

רבונו של עולם אדון כל הארץ, אלוה כל הפריות, מה אמר
 ומה אדבר, אתה יודע מעלת ארץ ישראל וקדושתה
 העולה עד אין סוף ואין תכלית ואנכי הבווי והנמאם אשר
 הרביתי לפשע נגדך, ופגמתי וקלקלתי הרבה מאד, עד אשר על-
 ידי רבוי עוונותי ופשעי העצומים, ובפרט על-ידי כל מה שפגמתי
 בפנים הפרית מעודי עד היום הזה, על ידי כל זה מרפתי את
 דעתי ופגמתי את מחו, ואפלו מעט הרשימו ששוארה מדעתי
 היא גם כן מבלבלת ועכורה מאד אך עם כל זה גם זאת הרשימו
 המעומה של אמתת דעתי, רואה מרחוק ומציץ מן החרפים מבין
 זכרון דברי תורתך הקדושה, אשר חוננתנו ברחמיך הרבים, עד
 אשר אני מבין מרחוק גדל עצם מעלת קדשת ארץ ישראל בלי
 שיעור וערך וכאשר שמענו מפי הצדיקים האמתיים וראינו
 בספריהם הקדושים שכל קדשת איש הישראלי תלויה בארץ
 ישראל:

והנה עתה, אחרי כל מה שעבר עלי מעודי עד היום הזה,
 וכמה סבות סבבת עמי, ובכמה גלגולים גלגלת עמי בדי
 לקרבני אליך ולהחזירני בתשובה שלמה לפניך, ועדין לא עלתה
 בידי לזכות לתשובה שלמה פראוי, ולא די שלא זכיתי לתשובה
 שלמה אף גם פגמתי הרבה מאד בכל עת ועתה אחרי כל אלה,
 איני יודע עתה שום דרך בית מנום ממני, ולא שום עצה
 ותחבולה, כי אם עוד רוחי מקשקש בקרבי, עוד קול דודי דופק
 בי, ומעוררני ומורוני בתורתו הקדושה לנסע לארץ ישראל, אולי
 אזכה לשוב מכסילתי וממעשי הפגומים, אולי אזכה להתחיל

לחיות חיים אמתיים, אולי יחוס אולי ירחם. ואתה יודע עצם רבוי
הספקות שיש לי בזה בלי שעור וזה עקר המניעה שלי, בצרור
שארי מניעות מחמת ממון ורחוק הדרך ושארי מניעות רבות,
אבל באמת אני מודה לפניך בוחן לבות וכליות, שעקר המניעה
היא מניעת המח מחמת פמה ספקות ובלבולים, שמבלבלין את
דעתי ומונעים אותי מלהתגבר ולהתחזק לעסוק בזה להכין לי
הדרך לנסע לארץ ישראל ואף-על-פי-כן ברחמיך הרבים אתה
מרמו לי בכל עת להשתוקק לזה לבוא לארץ ישראל, עד אשר
לא אוכל לנח ולשקט מלכסף לזה לילך ולבוא לארץ ישראל פי
ידעתי פי רחמיך לא כלים, כלי האי ואולי תזכני לבוא לשם
בשלום, ולהמשיך עלי שם קדשת ארץ ישראל באמת באפן
שאזכה להתחכם מעתה ולהשפיל על דרכי, ולבער הרע מקרבי,
ולבטל הרוח שטות ממני, ולזכות לתשובה שלמה באמת, אשר
לזה לבד פלתי נפשי, כי זה פמה נכסוף נכספתי לשוב אליך,
וכבר גלית לנו גדל רחמיך ועצם חנינותיך בכל עת, ורב טובך
בכל דור ודור, אשר אתה צופה לרשע וחפץ בהצדקו, כי לא
תחפץ במות המת כי אם בשובו מדרכיו וחיה, ועד יום מותו
תחפה לו, "תשוב אנוש עד דפא" עד דכדוכה של נפש:

רבונן של עולם, רחם על יונה אלמת פמוני, רחם על חלוש
דעה, על נבזה ונמאם פמוני, אשר אני מאום (נבזה ונמאם)
בעיני עצמי בתכלית המאום, ולא על חנם מדרך הענוה
האמתית, כי אם מחמת עכירת מאום מעשי הרעים ועוונותי
העצומים ופגמי המרבים, אנא אדון יחיד מלא משאלותי ברחמים,

וּזְכַנִי לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה וְאֶזְכֶּה לְעֵבֶר וְלִדְלֹג עַל כָּל מִינֵי
 מְנִיעוֹת, וְלִנְסַע וּלְבוֹא לְשֵׁם מְהֵרָה חַוְשָׁה בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָּנֵעַ, וּלְפַעֵל
 שֵׁם קִדְשָׁה וּמְהֵרָה, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְכָּה לְשׁוּב אֵלַיךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ
 בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. רְבוּנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, זְכַנִי בְּזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁגָּלוּ קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם,
 וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים שֶׁזָּכּוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי
 מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר כִּי אֲתָה יְדַעְתָּ, וּפְעָלוּ שֵׁם
 מִה שֶׁפְּעָלוּ, זְכַנִי בְּזִכּוֹתֵם וּבְזִכּוֹת תּוֹרַתְם הַקְּדוֹשָׁה וּבְזִכּוֹת
 מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שְׂאֵזְכָּה גַם אֲנִכִי הַשָּׁפֵל וְהַבּוּי לִילָךְ וּלְבוֹא
 לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה:

אָבִי שְׁבַשְׁמִים הַגּוֹמֵל עִמִּי חֲסִדִים וְטוֹבוֹת רַבּוֹת בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר
 זָכַרְתָּנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 גָּמַל עַל עֲבֹדְךָ עוֹד חֲסִדִים וְטוֹבוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתַגְדִּיל גְּפָלְאוֹתֶיךָ
 עִמִּי, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֹם בְּכָל עֵת, וְתַלְמַדְנִי בְּדַרְךְ עֲצוֹתֶיךָ
 הָאֱמִתִּיּוֹת, וְתוֹרְנִי בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְכָּה מֵעַתָּה לְעֹזֵב
 דְּרָכֵי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתַי הַפְּגוּמוֹת וְאֶזְכֶּה לְהִתְקַשֵּׁר בְּךָ מֵעַתָּה וְלִילָךְ
 וּלְבוֹא מְהֵרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַזֹּאת, וְאֶזְכָּה לְהִתְחַדֵּשׁ לְגַמְרֵי
 לְהִתְחִיל מַחְדָּשׁ בְּעִבּוֹדַת יְהוָה כְּאֵלוּ נוֹלַדְתִּי הַיּוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זָכַר נָא הַהִתְפָּאֲרוֹת וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מִכָּל
 הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּמִכָּלל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 הַקְּדוֹשׁ, וְכָל הַהִתְפָּאֲרוֹת וְהַשְּׁעִשׁוּעִים אֲשֶׁר אֲתָה מִקְּבֵל עֲדִין
 מִכָּלל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּמִהַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲמִתִּיִּים הַנְּלוּיִם אֵלֵיהֶם
 שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ כָּל קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּזְכַנִי גַם

כֵּן, שִׁיְהִיָּה לִי חֵלֶק בְּהַתְּפָאֲרוֹת הַזֹּאת, שְׂאוּכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמַּת, עַד אֲשֶׁר תִּתְּפָאֵר עִמִּי הַשְׂכִּינָה תָּמִיד בְּכָל
 עַת כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּחֶרֶת בְּנו מִכָּל הָעַמִּים, וְאַתָּה מִתְּפָאֵר בְּנו
 בְּכָל יוֹר וְדוֹר, וְזֹאת הַהַתְּפָאֲרוֹת עוֹלָה לְכַתֵּר וְעַמְרָה עַל רֹאשְׁךָ
 בְּבַחֲנֵי תַפְלִין, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי הַהַתְּפָאֲרוֹת
 בּוֹקֵעַ בְּעֵינַיִם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁכִין עֵינֵי הַשְּׁגַחְתְּךָ עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 אֲשֶׁר מִשָּׁם מִקְּבַלְתָּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קִדְשָׁתָהּ הַגְּדוֹלָה, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה
 אֲוִירָה מַחֲבִים, עַל־יְדֵי שְׁנִמְשָׁכִין שָׁם תָּמִיד עֵינֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם
 עֵינֵי הַחֲכָמָה וְהַמְּדַע, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דוֹרֵשׁ
 אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מְרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית
 שָׁנָה". עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּזְבַנִּי שִׁיתְּנֶלְהָ לָנוּ קִדְשַׁת
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְכַסֵּף וְלַהֲשִׁיתוֹקֵק וְלַהֲתַנְעֲנַע תָּמִיד
 בְּאַמַּת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלַהֲתַפְלֵל הַרְבֵּה עַל זֶה לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים,
 עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מֵהֶרָה:

אָנָּה יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּזְבַנִּי לְהַסְתַּכֵּל עַל פְּאֵר הַדְּרֹת פְּנִיָּהֶם
 הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרְאִים בְּאַמַּת, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי־זֶה לְקַבֵּל
 וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ גַם כֵּן הָאֲרָה נִפְלְאָה מִהַהַתְּפָאֲרוֹת הַזֹּאת, עַד
 אֲשֶׁר נִזְכָּה שִׁימְשָׁךְ עָלֵינוּ תָּמִיד קִדְשַׁת הַתַּפְלִין הַנּוֹרְאִים וּפְאֵר
 קִדְשַׁת הַתַּפְלִין יְהִיו בּוֹקְעִים בְּעֵינֵינוּ, עַד שְׁנוּכָה גַם בְּכָל מְקוֹם
 שְׂאֵנַחְנוּ נִסְתַּפֵּל וְנִבְיֵט שָׁם, שִׁיתְּקַדֵּשׁ הַמְּקוֹם הַהוּא בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר כָּל מִי שְׂיוֹדֵעַ מִמַּעַם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, יִרְגִישׁ
 קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שִׁיתְּוַעַד עִמָּנוּ יַחַד, עַד אֲשֶׁר יִכִּיר
 אוֹתָנוּ וַיֵּדַע וַיִּבְחִין שְׂאֵנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיוֹת יֵצֵל צְדִיקִים אֲמַתִּיִּים עַל
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

וְעִזְרָנוּ וְזָכְנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְתַקֵּן מִהֲרָה כָּל מַה
 שְׁפָגְמָנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר
 הִרְבִּינוּ לַפֶּשַׁע בְּזוֹה, שֶׁהִסְתַּפְּלָנוּ בְּעֵינֵינוּ חוּץ מִגְּבוּל הַקִּדְשָׁה,
 וּבָאנוּ עַל־יְדִיָּזָה לְחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְגָמִים גְּדוֹלִים הִרְבָּה מְאֹד,
 וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ אוֹי לָנוּ כִּי חָטָאנוּ, שְׁפָגְמָנוּ בְּעֵינִים קְדוֹשִׁים
 כְּאֵלּוּ, הַנִּמְשָׁכִין מֵעֵינֵי יְהוָה, שְׂיִכּוּלִים לְזִכּוֹת לְהִסְתַּפֵּל בָּהֶם עַל
 הַהִתְפָּאוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְפָּרַךְ וְהִצְדִּיקִים, וּלְהַמְשִׁיךְ עַל־יְדִיָּזָה
 קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שְׂמִיבּוּטִים שָׁם וּבְרַב אֲוֹלָתָנוּ
 לְקַחְנוּ עֵינִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים כְּאֵלּוּ, וְהִסְתַּפְּלָנוּ בָּהֶם בְּמַה
 שֶׁהִסְתַּפְּלָנוּ עַד אֲשֶׁר בָּאנוּ לְמַה שְׂבָאנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים. מְלֵא
 רַחֲמִים, לְמַדְנוּ הַדְּרָךְ לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹכָה
 לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא צִדִּיקִים אֱמִתִּים הַשְּׂיִכִּים לְשֶׁרֵשׁ נִשְׁמוֹתֵינוּ,
 וְלִילֵךְ וּלְנַסֵּעַ אֲלֵיהֶם תָּמִיד, וּבִפְרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ
 שֶׁהוּא עֶקֶר זְמַן הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ, זָכְנוּ שְׁנֵהִיָּה נִמְנִין גַּם בֵּין בְּכֻלָּל
 עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַבְּשִׁרִים הַמֵּתְאֲסָפִים אֲלֵיהֶם וְנוֹכָה עַל־יְדִיָּזָה לָשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וְנוֹכָה לְהִסְתַּפֵּל עַל פְּגִיחָם
 הַקְּדוֹשִׁים, וּלְתַקֵּן עַל־יְדִיָּזָה כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגְמָנוּ בְּעֵינֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ אוֹר קִדְשֵׁת הַהִתְפָּאוֹת הַכּוֹלֵל
 בְּפְגִיחָם הַקְּדוֹשִׁים וְעַל־יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל מְקוֹם שְׁנִסְתַּפֵּל שָׁם, עַד אֲשֶׁר יִתְקַדְּשׁוּ כָּל מְקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּקִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, חוּסָה עֲלֵינוּ כְּרַב רַחֲמִיךָ
 זָכְנוּ שִׁיתְעוֹרֵר לָבְנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְנוֹכָה לְהַרְגִּישׁ וְלִידַע

היטב נזראות מתיקות הטעם הקדוש והנפלא של ארץ ישראל, ונזכה מעתה לכסף ולהשתוקק ולבער ולהתלהב לארץ ישראל, ולאפוישי ברחמי טובא, להרבות ברחמים ותחנונים לפניך, עד שנוזכה לפעל בקשתנו ברחמים אצלך, שנוזכה לבוא מהרה לארץ ישראל בשלום בלי פגע עזרנו אלהי ישענו למען שמך כי לך לבד עיינו תלויות, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ונפנו לבוא מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך, חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

לד: ועתה אשר באתי לפניך, לשאת ראשי ופנימיות דעתי וצפון לבי לצפות לרחמיך מלא רחמים, מצמיח קרן ישועה, מצמיח קרן ישועה, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה, אבי שבשמים, מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, עזרני ברחמיך הרבים, ונפני למחין דקדשה למחין זבים וטהורים, למחין ישראלים למחין של ארץ ישראל, הצילני ממחין פגומים, ממחין של חוץ לארץ. חנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדשה, ונפני ברחמיך הרבים ועזרני והושיעני שאזכה לילך ולנסע ולבוא מהרה לארץ ישראל, לארץ הקדושה, לארץ החיים, אשר שם עקר הדעת והשכל והמח והחכמה דקדשה. העלני מהרה מחוץ לארץ לארץ ישראל עשה עמי פלאות כנאה לך ולאבותינו ולרבותינו הקדושים, לא כמעשי הרעים, כי אתה עושה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעותי תגמלני:

זכני ועזרני שאזכה בחיי לתקן פנים הכבוד, אשר פגמתי בכבודך
 הרבה מאד על ידי תאוותי הרעות, אשר באתי על ידם
 לכל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
 לפניך מנעורי עד היום הזה, והרע בעיניך עשיתי, אשר על ידי
 כל חטא ועון ופגם פגמתי הרבה בכבודך הגדול והקדוש, אשר
 על ידי זה נפגם מחי בכחינת מחין של חוץ לארץ, ונתרחקתי
 מקדשת המחין של ארץ ישראל כמו שנתרחקתי בעוונותי הרבים:
אבי צורי גואלי ופודי, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, וכבודך
 ימלא כל הארץ, ואתה גומר תמיד הכל פרצונך, ומיום
 בריאת אדם הראשון עד עכשו בכל הפגמים והחטאים והעוונות
 והפשעים שעשו האדם ותולדותיו, ובכל הפעעים שהכעיסוך עד
 היום הזה, בכלם אתה גמרת תמיד הכל פרצונך, בכל יום ובכל
 עת ובכל שעה, ומכל שכן בענין הפגמים והקלקולים שלי, אפי
 על פי שהרפיתי לפשע נגדך מעודי עד היום הזה, עם כל זה אני
 מאמין באמונה שלמה שגם עתה אתה גומר תמיד פרצונך, על
 כן עדין גם עתה אני מקנה ממקום שאני שם עתה, ואני מצפה
 לישועה שלמה מעתה, שאזכה להשליך ממני הכל, ולילך ולנסע
 לארץ ישראל לארץ הקדושה, ולבוא לשם מהרה, להכיר שם
 גדלת הבורא יתברך, וגדלת הצדיקים האמתיים אשר על ידם
 יודעים גדלתך תתברך לנצח:

על כן באתי לבקש ולקרא אל יהוה אל עולם, "אקרא לאלהים
 עליון לאל גמר עלי, ישלח משמים וישיעני הרף שואפי
 סלה, ישלח אלהים חסדו ואמתו", ועזרני וישיעני ויחזק את

לְבָבִי שְׂאוּזָה לְהִשְׁתַּוְּקַק וּלְהִתְנַעֲנַע וּלְכַסֵּף בְּאֵמֶת לְזוֹה, לְבוֹא
 לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה וְאִזְכֶּה לְעֶסֶק בְּכָל הָעֲסָקִים הַצְּרִיכִים לְעִנּוּן
 נְסִיעָה זֹאת, עַד שְׂאוּזָה לְבוֹא מְהֵרָה לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ הַחַיִּים, אֶרֶץ צְבִי לְכָל הָאֲרָצוֹת, אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
 וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ
 תָּמִיד, אֶרֶץ אֲשֶׁר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הִתְפַּלֵּל תַּקְטִי"ו [חֲמֻשׁ
 מֵאוֹת וְחֲמֻשׁ עֶשְׂרֵה] תְּפִלוֹת לְבוֹא לְשֵׁם. וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹפְנֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שֵׁם הַמְּחִין הַקְּדוֹשִׁים, מַחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאֵמֶת
 וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, וְתִהְיֶה בְּעֻזִּי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 שְׂאוּזָה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי מְהֵרָה פָּגַם הַכְּבוֹד, וְיִתְקַנּוּ כָּל הַפְּגָמִים
 שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאִזְכֶּה מֵעַתָּה לְגִדֵּל
 כְּבוֹדְךָ בְּעוֹלָם, לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתֶיךָ וְכְבוֹד הַדֶּר
 מְלַכּוֹתֶיךָ, וְלֹא אֲחֻזֵּק טוֹבָה לְעַצְמִי כִּי לְכַד נִצְרַתִּי:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹפְנֵנִי לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה וּבִפְרָט
 לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאִזְכֶּה לְעֶסֶק תָּמִיד בְּצְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים
 וּבִפְרָט בְּצְדָקָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵן לְפֹר מִשְׁלֵי יוֹתֵר מִכַּחֲלֵי לְשַׁלַּח
 לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵן לְעֶסֶק הַרְבֵּה בְּאֵמֶת לְקַבֵּץ עַל יַד גְּדוּבוֹת הַרְבֵּה
 לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְהַחֲזִיק יְדֵי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַדְּרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵרֶם וּבְחֶסֶד כָּל, וּבְבֵיתֶם אֵין לָחֶם וּשְׂמֵלָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֵל דְּחָקֶם וְצָרָתָם, אֲשֶׁר הֵמָּה
 מִמֶּשׁ נְפוּחֵי רָעַב, "צַפֵּד עוֹרֵם עַל עַצְמָם, יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ".
 מֵלֹא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ, וּפְנֵנו לְעֶסֶק הַרְבֵּה
 בְּצְדָקוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאֵמֶת לְאֵמַתוֹ בְּלֵי שׁוֹם פְּנִיָּה וּמַחֲשָׁבָה וְרָה

שֶׁל כְּבוֹד עֲצֵמָנוּ כָּלֵל וְתַעֲזוֹר לָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּאִפְנֵי שְׁנוּפָה לְהַחְזִיק
 יְדֵי הָאֲבוֹנוֹיִם הָאֲמֻלָּיִם, הַעֲנִיִּים הַהֲגוּנִים הַדְּרִים עַל אֲדַמַּת הַקִּדְּשׁ
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל־יְדִיֹּה נֹכַח שִׁיְהִיָּה נִפְתָּח שְׁבִילַיִן דְּלַבְנוּ לְקַבֵּל
 שְׁלֵהוֹבִין דְּרַחֲמוּתָא דְקִדְשָׁה, לְבָעַר וּלְהַתְּלַחֵב וּלְהַשְׁתַּוֵּקֵק אֵלַיִךְ
 בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְחֶשֶׁק נִמְרָץ, וְאַזְכָּה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה לַעֲשׂוֹת כְּלֵי
 לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנְּעִם הָעֲלִיּוֹן בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְדוֹלָה, עַד שְׁאַזְכָּה
 לְהַרְגִישׁ הַנְּעִימוֹת וְהַמְּתִיקוֹת הַנִּפְלָא שֵׁישׁ בְּתוֹרַתְךָ הַקִּדְוֶשָׁה, עַד
 שְׁיִתְבַּטְּלוּ אֲצֵלֵי כָּל הַתְּאוּוֹת, בְּפָרַט תְּאוֹת הַמִּשְׁגָּל וְאַהֲבַת נָשִׁים,
 הַכֹּל יִתְבַּטֵּל מִמֶּנִּי עַל־יְדֵי הָאַהֲבָה דְקִדְשָׁה שְׁתִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים הַנִּמְשַׁכֵּת מִנְּעִם הָעֲלִיּוֹן. "וַיְהִי נְעִם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ,
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה. אַחַת שְׁאַלְתִּי
 מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַוּוֹת
 בְּנֻעָם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ":

וְתִזְכְּנֵנוּ אוֹתֵי וְאֵת זְרַעֵי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁיִצְאוּ מֵאֲתָנוּ
 דוֹרוֹת רַבִּים, וְיִתְרַבּוּ עַמְּךָ "יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא
 יִמַּד וְלֹא יִסְפַּר מֵרֵב", וְיִתְרַחֵם עֲלֵינוּ וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִזְכְּנֵנוּ
 שִׁיְהִיָּה זּוּגְנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְדוֹלָה, וְתִהְיֶה בְּעוֹרְנוּ וְתִצִּילֵנוּ,
 שְׁלֹא יְהִיָּה הַתְּעוֹרְרוֹת זּוּגְנוּ מְאַהֲבוֹת רְעוֹת מְאַהֲבוֹת הַנִּפְּוִלִים
 חֲסִי־שְׁלוֹם, רַק כָּל הַתְּעוֹרְרוֹת זּוּגְנוּ יְהִיָּה נִמְשָׁךְ מִהַשְּׁפָעַת הַנְּעִם
 הָעֲלִיּוֹן, מִהָאַהֲבָה הַקִּדְוֶשָׁה הַנִּמְשַׁכֵּת מִשָּׁם עַל־יְדֵי הַכְּלֵי שֶׁל
 צְדָקָה וְיְהִיָּה זּוּגְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְצַנִּיעוֹת גְּדוֹל, בְּעֵנָה בְּאִימָה
 בְּיִרְאָה בְּרַתָּת וְיֵעַ וְלֹא נִכּוֹן בְּשִׁבִיל הַנְּאֵת גּוֹפְנוּ כָּלֵל, רַק כָּל
 כּוֹנֵנָנוּ יְהִיָּה לְשִׁמְךָ וּלְכַבּוֹדְךָ כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ, כְּדֵי לְהוֹלִיד בְּנִים

חיים וקמים לעבודתך וליראתך, למען יגדלו כבודך בעולם, ונזכה שכל בנינו וכל דורותינו יעסקו בתורתך ובמצותיך, ויעשו רצונך תמיד, ויגדלו ויפרסמו כבודך בעולם, וישלימו פונת הבריאה אשר היתה רק בשביל זה, כדי לגלות כבודך הגדול והקדוש ועלידי כל זה נזכה למחין של ארץ ישראל שנקראים נעם, ולתקן כל המחין של חוץ לארץ שנקראים חובלים ויכללו המחין של חוץ לארץ בתוך המחין של ארץ ישראל, באפן שיתתקנו עלידי זה, עד שיהיו כל המחין בבחינות מחין של ארץ ישראל ועלידי זה יהיה נמשך שלום גדול בעולם:

וברחמיו הרבים תשים שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם ותעלה את הכבוד מגלותו, ולא ירדפו עוד אחר הכבוד, רק כל אחד יברח מן הכבוד, ויכבד כל אחד את חברו באמת באהבה ואחוה ושלום גדול, ונזכה כלנו, אנחנו וכל חברתנו, וכל עמך בית ישראל להשוות דעתנו יחד ותתן לנו לב אחד ודרך אחד ליראה אותך ולעשות רצונך ולשוב אליך באמת לאמתו ותעזר ותגן ותושיע לנו ולכל ישראל, שלא יהיה שום פח להמחין הפגומים של חוץ לארץ לקלקל חס ושלום את המחין של ארץ ישראל, להכניס מחלקת גם בארץ ישראל חס ושלום, רק אדרבא תזכנו ותעזרנו ותושיענו, שנזכה שהמחין של ארץ ישראל יתגברו ויתחזקו ויתקנו בשלמות את המחין של חוץ לארץ, באפן שיתחזקו כל המחין של חוץ לארץ למחין של ארץ ישראל. ויתבטל כל מיני מחלקת מן העולם, ויתרבה שלום גדול בעולם ויהיה שלום גדול

בין כל אדם לחברו ובין איש לאשתו, ובפרט בין החברים
החפצים ליראה את שמו:

רבונו של עולם אדון השלום מלך שהשלום שלו, אתה יודע
גדל ההתגברות וההתגרות שמתגברין ומתגרין בכל עת
לקלקל השלום בין החברים והתלמידי חכמים, ובפרט בדורות
האלו בעוקבא דמשיחא, וגם אתה ידעת כמה וכמה מזיק לנו
המחלקת והסכסוכים שנתעוררו בין עמו ישראל בחנם, ובפרט
המחלקת שבין הצדיקים והכשרים ולפניך נגלו כל תעלומות לב,
שאינו אנו יודעים שום דרך איד לתקן זאת כי אם עליך לבד אנו
נשענים, שתמשיך שלום ממקור השלום מארץ ישראל, ממחין של
ארץ ישראל:

רבונו של עולם רחמן אמת, רחם נא על עניי ארץ ישראל
ההגונים והכשרים ועורנו והושיענו שנוזה לשלח להם די
ספוקם בכבוד, ולא יהיה שום פח להמחלקת שבעולם למנע
ולבלבל הצדקה של ארץ ישראל חס־ושלום. רחם עליהם ועלינו
למען שמו, ועורנו והושיענו שנוזה לעסק בצדקה של ארץ
ישראל, להחזיק ידי האביונים והדלים והעניים ההגונים הדרים
שם בארץ ישראל תמיד, לשלח להם די מחסורם אשר יחסר
להם וכל פונותינו ועסקנו בזה יהיה לשם שמים לבד, בלי שום
פונה של כבוד עצמנו כלל, עד שנוזה על־ידי הצדקה לעשות
בלי לקבל השפעת הנעם העליון בקדשה ובטהרה, כדי שיתרבה
ויתגדל ויתקדש כבודך בעולם ועל־ידיה יתתקנו כל המחין של
חויז לארץ ויתתפכו למחין של ארץ ישראל, ויהיה שלום גדול

בְּעוֹלָם בֵּין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בֵּין בְּחוּץ לְאֶרֶץ וַיּוֹכְלוּ כָּל הַמַּחֲזִין
 וְהַדְּעוֹת לְהַשְׁוֹת עֲצֻמָּן יַחַד לְעַבְדְּךָ בְּאֵמַת בִּירָאָה וּבִאֲהַבָּה
 וְתַפְרָם עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ וְתַעֲלֵנוּ מֵהֶרָה בְּשִׂמְחָה לְאֶרְצֵנוּ, וְשֵׁם
 נְשִׂיר וְנִרְנָן וְנִגְנָן לְפָנֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְנִגְדְּלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ
 תְּמִיד בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וְנִגְדְּלֵךְ וְנִקְדַּשׁ שְׁמֶךָ וּכְבוֹדְךָ תְּמִיד וַיְקִים מְקָרָא שְׁפָתוֹב: "יְהִי כְבוֹד
 יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו". וְנוֹכַח תְּמִיד לְהַרְגִּישׁ הַנְּעִימוֹת
 וְהַמְתִּיקוֹת אֲשֶׁר בְּדַבְּרֵי תוֹרְתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, "הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפֹזֵז
 רַב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוֹפִים" וְנֹאמַר: "צוּף דְּבֵשׁ אִמְרֵי נְעָם,
 מְתוֹק לְנֶפֶשׁ וּמְרַפָּא לְעַצְם" וְנֹאמַר: "דְּרַכִּיָּה דְרַכִּי נְעָם, וְכֹל
 נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ,
 נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

לט: וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֵא
 חֲסִדֵי חֲנָם תְּמִיד, חֲנֲנֵי מְאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנָם, וּכְפִנֵי
 לְעֵלוֹת וּלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מֵהֶרָה בְּשִׁנְהַ הַזֹּאת, אוֹלֵי
 אֲזוּכָה לְקַבֵּל שֵׁם קְדוֹשׁ וְטַהֲרָה מֵעֵשֶׂר קְדָשׁוֹת הַפְּלוּלוֹת שֵׁם,
 בְּאִפֵּן שְׂאֲזוּכָה מֵעַתָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמַת, וּלְקַדְּשׁ וּלְטַהֵר עֲצֻמֵי
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלוֹכּוֹת לִירֵאת שְׂמִים בְּאֵמַת:

לט: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי "פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ",
 רַק בָּאתִי כְּעֵנִי בַּפֶּתַח, הַחַיִּב וְהַחֹטֵא וְהַפּוֹשֵׁעַ, שׁוֹאֵל
 וּמְבַקֵּשׁ בְּדַעַת מְבַלְבֵּל וּבְלִשׁוֹן עֲלֻגִים מִתְּנַת חֲנָם לְבַד, בְּכַח וּזְכוּת

הצדיקים הגדולים שזכו לבוא לארץ ישראל אחרי מניעות רבות, וזכו לחתר ולהמשיך האוצר מתנת חנם על כל באי עולם, בזכותם וכחם לבד תמכתי יתדותי, לבוא לפניך עתה גם עתה, לשאול ולבקש ממך מתנת חנם, שתחנני מהאוצר מתנת חנם, הפתוח ועומד לפני הצדיקים הקדושים משם תחנני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותעשה את אשר בחרוך אלך ואת מצותיך אשמור מעתה ועד עולם:

ותזכני ותורני ותלמדני הדרך והנתיב והעצה, באפן שאזכה חיש קל מהרה לעבר ולדלג על כל המניעות והעכובים והסכסוכים והבלבולים המונעים אותי מלבוא לארץ ישראל, הן מניעות מחמת ממון, הן שאר כל מיני מניעות שבעולם, ובפרט כל מיני מניעות המח, הכל כאשר לכל, אזכה לשיבר ולבטל מהרה מהרה, באפן שאזכה מהרה בסמוך לילך ולבוא לארץ ישראל ואזכה לבוא לשם בשלום, ולהמשיך שם עלי קדשה וטהרה ויראה שלמה מכל העשר קדשות הכלולים בארץ ישראל, שהם פחינות עשרה מאמרות שבהם בראת עולמך, אשר בהם כלולים ונעלמים העשרת הדברות שהם פלליות התורה הקדושה, אשר כל העשרה מאמרות עשר קדשות האלה, כלולים מכל היראות הקדושות. רבוננו של עולם, אדיר אים ונורא, זכני לכל הקדשות והיראות האלה, באפן שאזכה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ולעבדך באמת ביראה ובאהבה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

רבונו של עולם, מה אדבר ואתה ידעת אותי, אך כבר
 הודעתנו שצריכין להתפלל בפה מלא, ואתה שומע
 תפלות כל פה, ועל זה תמכתי יתדותי לבוא גם עתה בתפלה
 ותחנונים לפניך בעל הרחמים, בעל החסד, בעל החמלה
 ותחנינה, ואני מקנה ממקום שאני שם, לעלות מהרה לארץ
 ישראל, אולי אזכה שם מה שאזכה, באפן שאמצא דרך ונתיב
 וכח ועצה אמתיית שאזכה לקימה, באפן שאזכה להתקרב אליך
 באמת באהבה וביראה, ולשוב אליך באמת מעתה ועד עולם:
 אבי שבשמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, אל תבישני
 משברי, ואל תחפירני מתקנותי, ואל תאמזם אנך מזעקתי,
 "לא תאמין את לבבך מאחיד האביון", ואל תסתיר פניך
 מתשוקתי וכסופי, אשר זה כמה אני נכסף ומשתוקק לשוב אליך
 באמת. יהמו ויכמרו מעיד עלי, ותקרבני מעתה אליך ולעבודתך
 באמת, ואל תעשה עמי כחטאי, ואל תגמלני כמפעלי, כי אתה
 ידעת את יצרי, ואתה יודע מקומי מתחלה ועד סוף, ובנידך הפל,
 ובנידך להסיר רוע לבבי וקשיות ערפי ותקף תאותי ועזות גופי,
 כמו שכתוב: "ואשר הרעותי", כי בידך הפל, ובנידך כח וגבורה
 ובנידך לגדל ולחזק לבל ועליך לבד השלכתי את יהבי, עליך לבד
 אני נשען ונתלה ונסמך, כי אתה גבור ורב להושיע, "הן כל תוכל
 ולא יבצר ממך מזמה", ומי יאמר לך מה תעשה, "השיבני
 ואשובה כי אתה [יהוה] אלהי, רפאני יהוה וארפא" רפואת הנפש
 ורפואת הגוף, "הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה", חנני מאוצר
 מתנת חנם בכח וזכות הצדיקים הגדולים הענוים באמת,

ההולכים בתמימות באמת, ועושים עצמם כאנשים פשוטים לגמרי באמת, אשר אתה לבד יודע גדל קדשם ומעלתם ועצם כחם, עד אשר יש להם כח להרים ולהגביה גם אותי ממקום שאני שם, לקרבני אליך, ולהביאני מהרה לארץ ישראל, ולזכות אותי לתקן כל מה שקלקלתי, ולא יאצא מן העולם הזה עד שאתקן בכחם את כל אשר שחתתי. "לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני". עזרני עזרני הושיעני הושיעני, כי אליך לבד שפחתי כפי "פרשתי ידי כל היום, נפשי בארץ עיפה לך סלה. מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום מפני תנחני. נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי. אלהים יאלי אתה אשחרך, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה וענף בלי מים. בןפקדש חזיתך לראות עזך וכבודך":

ותרחם עלי ותחזק את לבבי לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע באמת לארץ ישראל, ולהרבות בתפלה ותחנונים על זה בכל יום, עד שאזכה שתפתח לי האוצר מתנת חנם, ותחנני בחסד חנם ותושיעני מהרה לבוא לשם בשלום בלי פגע, ולהמשיך שם עלי כל העשר קדשות שבארץ ישראל:

אבי שבשמים, עזרני והושיעני בדרכי נפלאותיך הנוראות, בדרכי עצותיך הידועות לך, על פי דרכי הפשיטות והתמימות של הצדיקים הגדולים האמתיים, באפן שאזכה לעבור ולדלג על כל מיני קטנות דקטנות שכבר נפלתי ועברתי בהם די והותר, האומר לעולמו די יאמר לצרותי די. ותורני ותלמדני בכל

עת עצות נפלאות אמתיות, באפן שאזכה לשמח את עצמי תמיד ואפלו במלי דשטותא במלי דבדיחותא, וחדות יהיה יהיה מעוי תמיד, עד אשר ברחמיך הרבים וחסדיך חנם, תשא אותי על פני נשרים ותביאני מהרה חושה לארץ ישראל לארץ הקדושה, אולי אזכה שם להתקרב אליך ולהתחיל מחדש באמת לעבודך ביראה ואהבה בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה כרצונך הטוב:

אדון יחיד מלא רחמים, מלכי ואלהי אליך אתפלל. שמע תפילתי, וקבל קול פגיעתי, והרצה לי בתחנתי אם מצאתי חן בעיניך המלך וכשר הדבר לפניך, הכל בזכות וכח הצדיקים האמתיים, עשה למענם ומלא את שאלתי ועשה את בקשתי, והיה עמי ועזרני מעתה, שאזכה מעתה לסור מרע לגמרי באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד ושמח את נפשי בכל עת, ואזכה להתחזק בעז וחדוה תמיד, ולשמח את עצמי בכל מיני שמחה שבעולם ואפלו במלי דשטותא, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, ואזכה לאמונה שלמה וישרה, ולילך בתמימות ובפשיטות באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה לעוף מהרה לארץ ישראל, ולבוא לשם בשלום, ולזכות שם לכל טוב אמתי ונצחי, ולא יהיה שום מניעה מגשמיית גופי על כל זה, רק אזכה שהצדיקים האמתיים יעשו עם נפשי ורוחי ונשמתי ועם כל גופי כמו שהם רוצים, לא כמו שתאוות גופי המגשם רוצים חס ושלום, רק אזכה לבטל רצוני מפני רצונך ורצון הצדיקים הקדושים האמתיים זכותם יגן עלינו:

רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רבֹּנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלַי וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתַי
 לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים שְׁתַּחֲנַנִּי מְאוּצֵר מִתַּנַּת חֲנָם, וּתְקַרְבֵּנִי
 אֱלֹדִךְ מִמְּקוֹם שְׁאֲנִי שֵׁם עֵתָה בְּרַחֲמִים גְּמוּרִים וּבְחֻמְלָה גְּדוֹלָה,
 וּתְבִיאֲנִי מֵהֶרֶה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּחֶסֶד חֲנָם לְבָד, כִּי בְּשִׁבִיל מִי
 בְּרָאתָ הָאוּצֵר מִתַּנַּת חֲנָם, הֲלֹא הַצְּדִיקִים אֵינָם צְרִיכִים מִתַּנַּת
 חֲנָם, כִּי הֵם זוֹכִים עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים לְמָה שְׂזוֹכִים, כִּי הֵם
 אֵינָם אוֹכְלִים נְהֻמָּא דְּכַסּוּפָא כְּלָל וְאִפְלוּ בְּשַׁעָה שְׁהֵם מִתְּבַטְּלִים
 מִדְּבַרֵי תוֹרָה וְעוֹשִׂין עֲצֻמֵּן כְּפִשׁוּמִים לְגַמְרִי, וּמַחֲיִין אֶת עֲצֻמֵּן
 מִהָאוּצֵר מִתַּנַּת חֲנָם, הוּא גַם כֵּן עֲבוּדָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה בְּדַרְךְ
 נִפְלְאָ וְנִשְׁגָּב מְאֹד, אֲשֶׁר אֶתָּה מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר
 בְּשִׁבִיל זֶה מְגִיעַ לָהֶם עוֹד שְׂכָר נִפְלְאָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּכַפְלֵי כַפְלִים,
 עַל כֵּן הַצְּדִיקִים בּוֹדְאֵי אֵינָם צְרִיכִים מִתַּנַּת חֲנָם. וְאֵם בְּשִׁבִיל
 רְשָׁעִים בְּרָאתָ הָאוּצֵר מִתַּנַּת חֲנָם, הֲלֹא גְּלִיתְ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקוֹךְ
 הָאֱמִתִּיִּים שְׁהָרְשָׁעִים בּוֹדְאֵי אֵינָם זוֹכִים לְקַבֵּל מִשָּׁם, עַל כֵּן בּוֹדְאֵי
 עַקֵּר הָאוּצֵר מִתַּנַּת חֲנָם הוּא לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַצְּדִיקִים הַחֲפִצִּים
 לְקָרֵב אֱלֹדִךְ אֶת בְּנֵיךְ שְׁנַתְרַחֲקוּ מִמֶּךָ, שְׁהֵם יִקְבְּלוּ מִשָּׁם בְּעַת
 פְּשִׁיטוֹתָם, שְׁהֵם מְחִיִּין עֲצֻמֵּן מִשָּׁם, כְּדֵי לְהַמְשִׁיד עַל־יְדֵיזוֹה חַיּוֹת
 דְּקִרְשָׁה וְשַׁפַּע טוֹב לְכָל אֲשֶׁר נִפְלוּ וְנִתְרַחֲקוּ מֵאִתְּךָ, לְתַמְכֵּם
 וּלְסַעֲדֵם וּלְהַחֲיֹתָם וּלְהַחְזִיקָם בְּנִפְיִלְתָּם וּרְחוּקָם הַעֲצוּם, לְקָרְבָּם
 אֱלֹדִךְ עַל־יְדֵי הָאוּצֵר מִתַּנַּת חֲנָם, שְׂמִשָּׁם יְכוּלִים לְקַבֵּל חֶסֶד חֲנָם
 לְקָרֵב הַכָּל אֱלֹדִךְ, כִּי אֲשֶׁר גְּלִיתְ לָנוּ כָּל זֹאת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. הֵן
 עַל כָּל אֱלֹה לְבָד אֲנִי נִשְׁעֵן וְנִתְלָה וְנִסְמָךְ עֲדִין, וְצוּפָה מִרְחוּק
 לְאַחֲרִית טוֹב וְתִקְוָה טוֹבָה, וְאֲנִי מַעֲזוּ פָּנַי נִגְדָךְ בְּעוֹזֹת מִצַּח כְּוָה
 בְּנַחֲשֵׁת וּבְרוּל בְּעַקְשָׁנוֹת דְּעַקְשָׁנוֹת לְבַקֵּשׁ עֵתָה מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּעֲלֵנִי

מֵהָרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ הַחַיִּים אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ
בְּאֵמֶת עַל פִּי דְרָכֵי הַפְּשִׁיטוֹת וְהַתְּמִימוֹת וְהָאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת
וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, כְּכֹל אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מֵאַתָּךְ מִלֵּא רַחֲמִים עַד הַנֶּה.
”יְהוָה יִגְמֹר בְּעַדִּי, יְהוָה חֲסִדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיד אֵל תִּרְפֵּה. יְהוּ
לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי”, אָמֵן וְאָמֵן:

בְּגָדִים

כִּי וְתִזְכְּנִי מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַהֲיֶה עִמִּי
תָּמִיד, וְתִשְׁמֹר אֶת לְבוּשֵׁי וּבְגָדֵי שְׂלֵא יָבוֹא עֲלֵיהֶם
שׁוֹם לְכַלּוֹךְ וְשׁוֹם כְּתָם וְשׁוֹם רֶכֶב כִּי אֶתָּה לְבַד יִדְעֶתָ גְדֹל
הַפָּנִים הַנוֹגַע בְּהַשְׁכִּינָה בְּעֶצְמָה וּבְעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים עַל־יַדֵּי פָנִים
הַבְּגָדִים, כְּשֶׁאֵין שׁוֹמְרִים אוֹתָם מִכְּתָמִים וְלִכְלוּכִים, וְהַבְּגָדִים
בְּעֶצְמוֹן דְּנִין אֶת הָאָדָם עַל זֶה, כְּשֶׁאֵין שׁוֹמְרִים אוֹתָם מִכְּתָמִים.
וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, קִשָּׁה וְכַבֵּד עָלַי מְאֹד גַּם דְּבַר הַזֶּה, לְשִׁמּוֹר אֶת
הַבְּגָדִים מִכְּתָמִים כִּי אֵי אֶפְשָׁר שְׂלֵא אֲסִיחַ דַּעֲתִי מֵהֶם וּבְכַרְטָא
בְּשִׁעַת עֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְשֶׁאֵר עֶסְקִים וְאֵן בְּאִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם
עֲלֵיהֶם כְּתָמִים בְּהַסַּח הַדַּעַת וְכֹל זֶה גְרַמְתִּי עַל־יַדֵּי עוֹנוֹתֵי
הַמְּרָבִים, וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמְּבַלְבְּלוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר עַל־יַדֵּי־זֶה אֵינִי זוֹכֵה
לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּגָדִים וְלַהַחֲזִיקָן בְּנִקְיּוֹת, וְלַהַצִּילָן מִכְּתָמִים
וְלִכְלוּכִים:

וְתִזְכְּנִי לְתַקֵּן פָּנִים כָּל הַכְּתָמִים שֶׁל הַבְּגָדִים שְׂלֵא שְׁמַרְתִּי אוֹתָם
עַד הַנֶּה, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה,
וְתַעֲזָרְנִי מֵעַתָּה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִכָּל חַטָּא וְעוֹן וּמִכְּשׁוֹל וְתַעֲזָרְנִי

מֵעֵתָּה לְשֹׁמֵר אֶת הַבְּגָדִים וְהַלְבוּשִׁים שְׁלִי לְכַבְּדָן וְלִהְיוֹתִי קֶן בְּנֵי חַיִּים
 וְתִזְכְּנִי שְׂלֵא יִמְצֵא עַל כָּל בְּגָדִי וְלְבוּשֵׁי שׁוּם כְּתָם וְשׁוּם לְכַלּוֹד
 וְרִבֵּב כָּלֵל, וְתִגַּן פְּעָדִי וְתִשְׁמְרֵנִי אוֹתִי וְאֶת בְּגָדִי תִמִּיד וְיִהְיוּ גּוֹפִי
 וְנִפְשִׁי וּבְגָדִי וְלְבוּשֵׁי פֶלֶם נְקִיִּים וְטַהוֹרִים וְקַדוּשִׁים תִּמִּיד מֵעֵתָּה
 וְעַד עוֹלָם:

וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ מִיָּמֵי חַיִּים מִמְּקוֹר הַחַיִּים, וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ "בְּאֵר
 מַיִם חַיִּים וְגִזְלִים מִן לְבָנוֹן" מִן לְבוֹנָא דְמוֹחָא קְדִישָׁא,
 וְשֵׁם תִּטְהַר אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְדָּתָהּ, וְתַעֲלֶה אוֹתָהּ מִגְּלוּתָהּ, וְתִשֵּׁב
 אֶל דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים תִּמְשִׁיךְ וְתִזְרַק
 עָלֵינוּ מַיִם טַהוֹרִים הָאֵלֶּה וְתִטְהַר אוֹתָנוּ וְאֶת בְּגָדֵינוּ מִכָּל
 טְמָאוּתֵינוּ וְתִקְּנֵם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְזִרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מַיִם טַהוֹרִים
 וְטַהַרְתֶּם, מִכָּל טְמָאוּתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם" וְתִלְבִּין
 חֲטָאֵינוּ בְּשִׁלְגַּי וּבְכַצְמָר, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "לְכוּ נָא וְנִכְחַחַה יֵאמֹר יְהוָה
 אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשִׁנִּים כְּשִׁלְגַּי יִלְבִּינוּ, אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְר
 יִהְיוּ". וְנִזְכָּה לְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְּגָדֶיךָ לְבָנִים,
 וְשִׁמְן עַל רֵאשֶׁךְ אֵל יַחֲסֵר":

* יי רבוננו של עולם, זכנו ללבוש תמיד בגדים שלמים ולא
 קרועים. כי אתה הודעתנו שהבגדים הם בסוד
 "החשמל" שהוא שמירה, וכשהם קרועים הוא קלקול השמירה.
 וזכנו לשמור את בגדינו לכבדן פראוי ולהחזיקן בנקיות. ותצילנו
 מכל מיני יצרין רעין ובפרט מהיצר הרע של תאות המשגל,
 ושמרני שלא אסתכל לעולם שום הסתכלות הפוגם את העינים,
 ואפילו רק איזה הסתכלות בעלמא מן הצד, ואזפה לקיים מקרא

שְׁפָתוֹב: וְלֹא תתּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם. וְנֹאמַר: עֵינֶיךָ
לְנוֹכַח יְבִיטוּ וְעַפְעָפִיךָ יִישְׂרוּ נִגְדֶךָ. וְנֹאמַר: בְּרִית כְּרַתִּי לְעֵינַי וּמָה
אֶתְבוֹנֵן עַל כְּתוּלָה. וּפְנֵנו לְמַנוּעַ עֲצָמֵנו מִן הַכְּבוֹד וּלְכְרוּחַ מִמֶּנּוּ
וּלְהֶרְחִיק עֲצָמֵנו מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית הֶרְחוֹק, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ כִּי
לְקַבֵּל אֶת הַכְּבוֹד הוּא סִפְנַת נַפְשׁוֹת לַפְעָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי
הַכְּבוֹד הוּא מִבְּחִינַת הַמְּלָכוֹת, וְדִינָא דְמְלָכוֹתָא דִּינָא, כְּשֶׁפּוֹגְמִין
בְּהַכְּבוֹד שָׂאִין מִקְבְּלִין אוֹתוֹ כְּרָאוּי כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְקַבְּלוֹ, אִזִּי
לַפְעָמִים כִּפּוּ חוֹבָה מְכֻרַעַת, עַד שְׁגוּרִם עַל־יְדִיזָה מִיָּתֵהּ לְעֲצָמוֹ
חֵם וְשָׁלוֹם. וּפְנֵנו לְאַמוּנַת חַכְמִים בְּשִׁלְמוֹת, לְהֶתְקַרֵּב וּלְהֶתְקַשֵּׁר
לְכָל הַצְּדִיקִים אַמְתִּים, וּלְהֶאֱמִין בְּכֻלָּם וּלְהֶחֱזִיק אֶת כָּל־ם
בְּחֻשְׁבוֹת גְּדוֹל, וְאַפִּילוּ אֵלּוֹ הַצְּדִיקִים שְׂאִינִם מִפּוֹרְסָמִים וְחֻשׁוּבִים
כָּל כֶּךָ בְּמִקְוָמֵנוּ וּמְדִינָתֵנוּ, אִדַּע וְאַאֲמִין כִּי אֶפְשֵׁר שְׂאֵנוּ יוֹנְקִים
וּמְקַבְּלִים מֵהֶם אִיזָה חֵיוֹת דְּקִרְשָׁה בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, בַּעֲנֵן שֵׁישׁ מַעַן שֶׁהוֹלֵךְ תַּחַת הָאָרֶץ בְּהַעֲלֵם, עַד
שְׁנוּבַע וְנִגְלָה וְיוֹצֵא בְּמִקּוֹם אֶחָד, אִךְ גַּם בְּמִקּוֹם שֶׁהוֹלֵךְ בְּהַעֲלֵם
תַּחַת הָאָרֶץ גַּם שֵׁם מִקְבְּלִין פְּעֻלוֹת טוֹבוֹת מִמֶּנּוּ בְּהַעֲלֵם, עַל־יְדֵי
שְׁמִשְׁקָה שְׂרָשֵׁי הָאֵילָנוֹת. וּפְנֵנו לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה חֲדוּשִׁים אַמְתִּים,
חֲדוּשֵׁן הַמְּדַרְיָכִין אֶת הָאָדָם בְּדֶרֶךְ הַיִּשְׁרָה וְהַאֲמַת, וּמַעוֹרְרִין אֶת
לְבוֹ לְעַבּוֹד אֶת יְהוָה בְּאַמְתּוֹ. וְאַזְכָּרָה לְלָמוּד וּלְלַמּוֹד וּלְהַאֲוִיר הָאָרֶת
הַדַּעַת הָאֲמַת שֶׁל תּוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה גַּם בְּאַנְשִׁים אַחֲרִים. וְשִׁמְרֵנִי
שְׂלֵא יֵאמֵר כִּי דָבָר שְׂלֵא כְּרֻצוֹנְךָ, וְאַפִּילוּ חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אַמְתִּים
תַּעוֹזְרֵנִי שְׂלֵא לְלַמּוֹד לְכָל אֶחָד רַק מֵה שְׂרָאוּי לוֹ לְפִי שֶׁכָּל הַמְּקַבֵּל,
וְאַפִּילוּ אִם תּוֹכְנִי לְלַמּוֹד תּוֹרָה לְרַבִּים וְאַזְכָּרָה לּוֹמֵר חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה
כְּפִנֵי רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל בְּקַהֲלָ עִם וְעַדָּה, תַּעוֹזְרֵנִי שְׂלֵא יִשְׁמַע כָּל אֶחָד

מהם רק מה שצריך לו ולא יותר, ולא יכנוס בלב כל אחד פי אם הנוגע לו וצריך לו, וזכני לדבר תמיד על און השומעת, שיהיו דברי נשמעים ומקובלים באוני כל שומעיהם, בבחינת שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: זכאה מאן דמליל על אודנא דשמע. ושהיו דברי מולידין ועושין פירות טובות אצל כל שומעיהם, ולא ילכו דברי תורה שלי לבטלה חס ושלום. ותעורני שכל אחד מהשומעים יקבל מהם רק כפי מדרגתו ובחינתו, ולא יעשה על-ידיה דבר שאינו צריך לו לפי בחינתו ומדרגתו, ועל-ידיה תשמרני מפל מיני התנברות היצר הרע, חס ושלום, ובפרט מהיצר הרע של תאות נאוף רחמנא לצלן, ותשמרני מפל מיני פגם הברית שבעולם, ותזכני לקדש עצמי במותר לי, ולהוליד בנים הגונים צדיקים ותלמידי חכמים אמתיים, ויקים פי מקרא שפתוב: ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיו לא ימוש מפיו ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:

בושה

יא יהוה אלהים, נפשי יודעת מאד כמה אני רחוק בעת מפל אלה, עד אשר מסוה הבושה על פני, לבקש על כל אלה פי איך יוכל נבזה ונמאס כמוני לבקש גדולות פאלה אך על רחמיו הגדולים נשענתי, ועל ענותנותי וטובך תמכתי יתדותי, פי אתה טוב לכל ואין דבר נמנע מפני, ואתה עושה גדולות

וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה, וְיָמֵי יֵאמֵר לְךָ מֶה תַעֲשֶׂה:

כִּי יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת שְׁתִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִמַּעוֹן קִדְשְׁתֶּךָ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יִרְאַתְךָ וְאִמְתֶּךָ וְנוֹפֵה לְמִדַּת הַבּוֹשָׁה הַקְדוּשָׁה וְתַלְבִּישׁ אוֹתָנוּ בְּלְבוּשׁ הַיִּרְאָה וּבַמַּעֲטָה הַבּוֹשָׁה מִשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ וְנִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּךָ תָּמִיד בְּאַמְתִּי, לְבַלְתִּי לְסוּר מִרְצוֹנְךָ הַטוֹב יָמִין וּשְׂמָאל וְתִהְיֶה יִרְאַתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אֶחָטָא, זו הַבּוֹשָׁה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוֹסֵה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְהִיָּה בְּעוֹרִי, שִׁיְהִיָּה לִי בּוֹשָׁה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם הִזָּה מִפְּנֶיךָ, שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר נֶגְדַּרְצוֹנְךָ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מִכָּל שִׁפְן וְכָל שִׁפְן שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שׁוֹם נִדְנוּד עֲבָרָה, חֲלִילָה וְלֹא אֲבוּשׁ וְלֹא אֶפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא וּזְבַנִּי שִׁיְהִיָּה מוֹרָא שְׁמַיִם עָלַי כַּמּוֹרָא בְּשַׁר וְדָם, שִׁיְהִיָּה לִי יִרְאָה וּבוֹשָׁה מִפְּנֶיךָ כְּמוֹ מִפְּנֵי בְּשַׁר וְדָם מִמּוֹשׁ:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶד הַכְּבוֹד, צוֹפֵה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, הַחֶסֶד עַל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת הַמְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו, חוֹס וְרַחֵם וְחַמֵּל בְּחַמְלַתְךָ וְרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, עַל עֲצָם חֲרַפְתִּי וּכְלַמְתִּי וּבִשְׁתִּי הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ וּמִסָּפֵר כַּאֲשֶׁר אֶתָּה לְבַד יַדְעָתָּ, אֶתָּה יַדְעָתָּ אֶת חֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי. מֶה אֵמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, בְּהֵאֵיךְ אֲנִפִּין אֵיעוֹל קָדָם מִלְּפָא, אֵיךְ אוֹכַל לְהַטְמִן מִפְּנֵי בִשְׁתִּי, אֵיךְ אוֹכַל לְהַסְתִּיר פְּנֵי בְּעֵלְמָא דְקָשׁוּט מִפְּנֵי כְלַמְתִּי, אֵיךְ אוֹכַל לְהַרִים פְּנֵי הַמְשַׁחְרִים יוֹתֵר מִשׁוּלֵי קִדְרָה בְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי

וְאֵלֶּהי אַבּוֹתַי, אֵיךְ אָרִים פָּנַי בְּפָנַי אַבּוֹתַי אֲשֶׁר יֵצְאֵתִי עַל יָדָם
 לְעוֹלָם, אֵיךְ אָרִים פָּנַי בְּפָנַי מוֹרֵי וְרַבּוֹתַי אֲשֶׁר הוֹרֵנִי בְּדֶרֶךְ
 הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת, וְאֲנֹכִי לֹא חִסְתִּי עַל כְּבוֹדָם הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
 וּבִזְיֹתִי אֶת עֲצָמַי וְגַם אוֹתָם, כְּבִיכּוֹל. אֵיךְ אָרִים פָּנַי בְּפָנַי כָּל
 הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים וּבְפָנַי כָּל הַפְּשָׁרִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֵיךְ
 אָרִים פָּנַי בְּפָנַי חֲבֵרִי, מִי יוּכַל לְהַצִּילֵנִי אִם מִבְּשֵׁתֵי הַגָּדוֹל, מִי
 יוּכַל לְעֹמֵד בְּפָנַי כְּלִמְתִּי הַעֲצוּמָה, אֵיךְ אוּכַל לְמָצֵא לִי מְקוֹם
 לְבָרַח וּלְהִטָּמֵן שֵׁם מִפָּנַי כְּלִמְתִּי וּבְשֵׁתִי וְחִרְפָתִי, וְמָה אֲשִׁיב
 שׁוֹלְחֵי דְבָר:

כִּי אַתָּה גִּמְלַת עֲמִי כָּמָה וְכָמָה טוֹבוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל
 רֵגַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת וְהֵייתְ מְרַמֵּז לִי בְּכָמָה מִינֵי רְמִזִּים,
 וְקִרְאת אוֹתִי אֲצַלֶּךְ יִתְבָּרַךְ בְּכָמָה מִינֵי פְרוֹזִים וְנִסִּית יָדְךָ אֵלַי,
 וְרַמְזָת לִי מְקֻרֹב וּמְרַחֵק לְקַרְבִּנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּהַתְקַרְבוֹת גְּדוֹל מְאֹד
 בְּכָמָה וְכָמָה מִינֵי רְמִזִּים וְכְרוֹזִים שׁוֹנִים פְּלִי שְׁעוֹר וְעָרְךָ בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל שָׁעָה מִמֶּשֶׁ, אֲשֶׁר לְפִי הַתְּנוּצָצוֹת אֶחָד שֶׁהִיָּה מִתְנוּצֵץ לִי
 אֶלְקוּתְךָ יִתְבָּרַךְ וּרְמִזֶּיךָ וְכְרוֹזֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, הִיָּה רְאוּי לִי לְבָלִי
 לְעֵבֶר עַל רִצּוֹנְךָ אֶפְלו תְּנוּעָה קְלָה שֶׁבְּקִלּוֹת, וְאֶפְלו עַל תְּנוּעָה
 קְלָה בְּעִלְמָא, אִם לֹא הִיָּה פְּרָאוּי, חֶסֶד וְשְׁלוֹם פְּרִצּוֹנְךָ בְּשְׁלָמוֹת,
 הִיָּה רְאוּי לִי לְפַל עַל פָּנַי וּלְשֹׁכֵב בְּבִשְׁתִּי וּלְהַתְכַּסּוֹת בְּכְלִמְתִּי, עַד
 שֶׁכְּמַעַט תֵּצֵא נִפְשִׁי, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְשְׁלָא אוּכַל לְהָרִים פָּנַי כָּלֵל
 מִפֶּל שָׁפֵן וְכָל שָׁפֵן שְׂאֵתָה הֵייתְ מִתְנוּצֵץ לִי הַרְבֵּה הַתְּנוּצָצוֹת פְּלִי
 שְׁעוֹר בְּכָמָה פְּחִינּוֹת וּבְכָמָה גְּלִגּוּלִים גְּלִגְלַת עֲמִי, וְכָמָה סְבוֹת
 סְבִבַּת עֲמִי, סְבוֹת טוֹבוֹת וְשְׂאִינֵן טוֹבוֹת וְהַפֵּל הִיוּ לְטוֹבוֹתִי, פְּדִי

לְרַמְזוּ לִי עַל יָדָם לָשׁוּב אֵלַיךְ. בְּכַמְהָ לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶה קָרָאתָ
 אוֹתִי, וּבְכַמְהָ רְמִיזִים שׁוֹנִים רְמִיזָת אֵלַי לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ וְלֹא דֵי שְׁלֹא
 חִסְתִּי עָלַי לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּשִׁלְמוֹת,
 אַף גַּם הֵייתִי כַּמְסִלֵּק הַבוֹשֶׁה מֵעַל פָּנָיו, וּמְרַדְתִּי נִגְדֶךָ בְּשִׂאֵט
 בְּנִפְשׁ בְּמֶרֶד וּבְמַעַל, וּפְגַמְתִּי פְגַמִּים הַרְבֵּה מְאֹד, לֹא יוֹם אֶחָד
 וְלֹא יוֹמִים וְלֹא עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שָׁנָה אַחַת, כִּי אִם
 הַרְבִּיתִי לַפֶּשַׁע וְלַפְגַּם יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, הוֹסַפְתִּי יָמִים עַל יָמִים
 שָׁנִים עַל שָׁנִים, מְלֵאִים חֲטָא וְעוֹן וּפֶשַׁע, מְלֵאִים חֲרָפוֹת וּבוֹשׁוֹת
 גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבְּלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יַדְעֶתָ צַעַר הַבוֹשֶׁה בְּעִלְמָא דְאַתִּי
 בְּעִלְמָא דְקִשׁוּט. אַתָּה לְבַד יַדְעֶתָ אוֹתוֹ הָעֲנוּי וְהַצַּעַר
 הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא שֶׁל הַבוֹשֶׁה שֶׁל מִי שְׁלֹא קִשַּׁט עֲצָמוֹ לְהִלּוּלָא דְבִי
 מְלֵכָא מִכָּל שָׁבִין מִי שְׁקִלְקַל וְלִכְלֶךְ עֲצָמוֹ בְּכַמְהָ מִינֵי פְגַמִּים
 וְלִכְלוּכִים מְכַל־שָׁבִין וְכו' (ויִפְרַט כֹּל אֶחָד מֵה שְׁעִשָּׂה אֶת נַגְעֵי לְבָבוֹ). אַתָּה
 לְבַד יַדְעֶתָ שְׂאִין צַעַר וְעֲנוּי וְיִסּוּרִין בְּעוֹלָם נְחֻשְׁבִים כֹּלָל כְּנֶגֶד
 הַצַּעַר שֶׁל הַבוֹשֶׁה הַזֶּה חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְאַפְלוֹ צַעַר גֵּיהֶנָם הַקָּשָׁה
 וְמֵר מִכָּל מִינֵי יִסּוּרִין קָשִׁים וּמְרִים שְׁבַע־עוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אִם
 יִתְקַבְּצוּ יַחַד כֹּל מִינֵי יִסּוּרִים וְעֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרִים שְׁבַע־עוֹלָם עַל
 אָדָם אֶחָד, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, כֹּל יָמֵי חַיָּו חֲלִילָה, לֹא יִהְיוּ נְחֻשְׁבִים
 מְאוּמָה כְּנֶגֶד שְׂעָה אַחַת וְאַפְלוֹ כְּנֶגֶד רַגַע אַחַת שֶׁל צַעַר שֶׁל
 גֵּיהֶנָם, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֶפְלוֹ צַעַר שֶׁל גֵּיהֶנָם הַקָּשָׁה אֵינוֹ נְחֻשֵׁב
 כֹּלָל כְּנֶגֶד צַעַר הַבוֹשֶׁה, שֶׁהוּא צַעַר גָּדוֹל מִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים
 שְׁבַע־עוֹלָם, וְאַפְלוֹ מִצַּעַר גֵּיהֶנָם, כְּאֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ צִדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים:

וְאִי אֶפְשֶׁר לָנוּ לְצִיֵּר כָּלֵל בְּזוֹה הָעוֹלָם, כְּשֶׁאֵנוּ מְלַבְּשִׁים בְּגָשְׁמִיּוֹת
 גּוֹפְנוֹ, לְצִיֵּר בְּשִׁכְלָנוּ צֶעַר הַבוֹשָׁה שֶׁל עֲלָמָא דְאַתִּי, אוֹי
 לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ כְּלָמָה. וְאִם חֲכָמִינוּ, וְכַרוֹנִם לְבִרְכָה,
 אָמְרוּ; 'כֹּל צָדִיק נִכְוָה מִחַפְתּוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ', אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, וְגַם
 אָמְרוּ: פָּנֵי מוֹשֶׁה כְּפָנֵי חֲמֹה, פָּנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנֵי לְבָנָה, אוֹי לְאוֹתָהּ
 בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ כְּלָמָה. וְאִם כֹּל צָדִיק וְצָדִיק יִתְבַּיֵּשׁ כִּדְ בְּפָנֵי
 חֵבְרוֹ הַגָּדוֹל מִמּוֹנוּ, אֲנִי מִה נַעֲנִי אֶבְתָּרֶיהוּ, אֲנַחְנוּ מִה נֹאמֵר וּמִה
 נְדַבֵּר, בְּאִיזָה לְשׁוֹן נְדַבֵּר מִבְּשִׁתְּנוּ וּכְלַמְתְּנוּ, וְאִיזָה הַמְלִיץ שְׂיוּכַל
 לְאָרֶג מְלִיצוֹת עַל עֵצִם כְּלַמְתְּנוּ וְחִרְפְּתְנוּ, וְאִיזָה הַמְקוֹנֵן שְׂיוּכַל
 לְקוֹנֵן עַל עֵצִם צֶעַר בְּשִׁתְּנוּ, וְאִיזָה הַמַּעֲתִיר הַיּוֹדֵעַ לְרָצוֹת וּלְפִיִּם,
 שְׂיוּכַל לְהַעֲתִיר וּלְרָצוֹת וּלְפִיִּם אוֹתָךְ שֶׁתֵּאֱסֹף אֶת חִרְפְּתְנוּ וּתְכַסֶּה
 עַל כְּלַמְתְּנוּ:

וְאַחֲרֵי כֹל אֵלֶּה, אִם כָּבֵד הָיִיתִי זוֹכֵה עַל כֹּל פָּנִים לְמִדַּת
 הַבוֹשָׁה וְדַקְדְּשָׁה, לְהַתְבַּיֵּשׁ מַעֲתָה מִפְּנִיךָ בְּאַמַּת לְבָלִי
 לְסוּר מִרְצוֹנְךָ, חֲלִילָה, הַחֲרַשְׁתִּי. אֲבָל מִה אַעֲשֶׂה אָבִי שְׂבִשְׂמִים,
 מִה אִמַר מִה אֲדַבֵּר, כִּי עֲדִין אֲנִי רְחוּק מִבוֹשָׁה, וְעֲדִין לֹא שְׁבַרְתִּי
 עֲזוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, "עַל כֵּן דְּבַרִי לְעוֹ", וְאִינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מֵהִיכֵן
 לְהַתְחִיל לְדַבֵּר, מֵהִיכֵן אֶתְחִיל לְפָרֵשׁ שִׁיחִתִּי "נִשְׁכַּבְּהָ בְּבִשְׁתְּנוּ
 וּתְכַסְּנוּ כְּלַמְתְּנוּ, כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ":

עַל כֵּן אִין לִי פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ, רַק בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי וְאֲנִי פוֹרֵשׁ בְּפִי אֱלִיד, וְנוֹשֵׂא עֵינַי
 לְמַעוֹן קְדֻשְׁתְּךָ, "אֱלִיד נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בְּשָׂמִים", שֶׁתּוֹמֵן
 וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים אֲמִתִּים בְּפִי וּבְלִשׁוֹנִי, שְׂאוּכַל לְרָצוֹתְךָ

וּלְפִתּוֹתַי וּבְזִיזוֹתַי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וַתְּהִיָּה בְּעֶזְרִי וַתִּשְׁפָּעַע עָלַי אוֹר
הַיְרָאָה וְהַבּוֹשָׁה דְקַדְשָׁה:

אָבִי שְׂבִשְׁמִיּוֹם, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֵי הָאֵב על הַפֶּן וְתַמְשִׁיךְ עָלַי מִדַּת
הַיְרָאָה וְהַבּוֹשָׁה דְקַדְשָׁה מִשְׁרָשָׁה מִקֶּדֶם הַבְּרִיאָה, מִמֵּאֲמַר
הַשָּׁלֵם, שֶׁהוּא "בְּרֵאשִׁית יִרְא בִשְׁת", מִחֲכֻמָּה עֲלֵאָה, מֵעֵדֶן עֲלֵאָה
דְסָתִים וְגַנְזוּ מִי לֹא יִירָא בְּפָנַי אוֹרוֹת הַצְּחָצְחוֹת הָאֵלוֹ, מִי לֹא
יִתְבַּיֵּשׁ בְּפָנֵיהֶם, מִי לֹא יִפְחַד, מִי לֹא יִרְעַד כְּשִׁזְכּוֹר רַחוּקוֹ הַגָּדוֹל
מִהַשְּׁגָת אוֹרוֹת הָאֵלוֹ אֶפְלוֹ אִם הָיָה נָקִי מִן הַחֲטָא לְגַמְרֵי מִכָּל
שָׁפֵן מִי שְׁפָגֵם אִיזָה פָּגֵם כֹּל שֶׁהוּא בְּכָל יְמֵי חַיָּו, מִכָּל שָׁפֵן וְכָל
שָׁפֵן מִלֵּא חֲטָא וְעוֹזֵן וְפֹשַׁע. חוּם וְחִמּוֹל עָלַי, חוּם וְחִמּוֹל עַל גַּפְשִׁי
וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, חוּם וְחִמּוֹל עַל גּוּפִי הַמְּגֻשָּׁם הַרְחוּק מִקַּדְשֶׁתְּךָ
בְּתַכְלִית הַהֲרַחֲקָה, הַפְּגוּם בְּכַמָּה מֵיְנֵי פְגָמִים, הַמְּקַלְקֵל בְּכַמָּה
מֵיְנֵי קַלְקוּלִים:

כֹּה וְעֶזְרָנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְאֵת כָּל עַמּוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל,
הַחֲפָצִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מֵיְנֵי חֲרָפוֹת וּבִישׁוֹת
מִתְנַגְדִּים וְחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מֵיְנֵי חֲרָפוֹת וּבִישׁוֹת
וּבְזִיזוֹת שְׁלָחֵם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְחַרְף וּלְבִישׁ וּלְבִזּוֹת
אוֹתָנוּ חֲסִי וְשָׁלוֹם, לֹא בְדַבְרִים וְלֹא בְּמַעֲשָׂה. "שְׁמֶרָה גַּפְשִׁי
וְתַצִּילֵנִי אֶל אָבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי כָּךְ. כָּךְ יִהְיֶה חֲסִיתִי אֶל אָבוֹשָׁה
לְעוֹלָם". כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ גְּדוֹל הַחֲרָפוֹת וְהַבְּזִיזוֹת שְׂמִבְזִין וּמְחַרְפִּין
עֲכָשׂוּ אֶת יְרֵאֵי הַשָּׁם, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל. כָּל הַיּוֹם כְּלַמְתִּי
נִגְדִי וּבִשְׁת פָּנַי כְּסִתְנִי, מִקּוֹל מְחַרְף וּמְגַדֵּף מִפָּנַי אוֹיֵב וּמִתְנַגֵּם.

וְאֵנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפַּת אָדָם וּבֹזוֹי עִם. כָּל רוֹאֵי יִלְעִינוּ לִי
 וַיִּפְתְּרוּ בְשֵׁפָה יִנְעוּ רֹאשׁ". חוּם וְחִמּוּל וְרַחֵם וְהַצֵּל תוֹלַעַת נִמְאָם
 וְנִרְפָּם וְנִדְּשׁ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם וְהַצִּילֵנוּ מִפִּיהֶם כִּי דִרְפָּךְ לְבַקֵּשׁ אֶת
 הַנִּדְרָדִפִּים, וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין נִדְרָדִפִּים בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַחֲלוּשֵׁי כֹחַ
 שְׂבִישׂאֵרָאֵל הַחֲפִצִּים וּמִתְאֵוִים וּמִשְׁתוֹקְקִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וּכְחֵם
 חֲלָשׁ וְדַעְתָּם קָטָן לְהִתְגַּבֵּר עַל תְּאוֹתָם וְלִכְפֹּף אֶת יִצְרָם, אֲשֶׁר
 עֲלִיהֶם מִתְגַּבֵּר הַקְּטָרוּג וְהַשְּׁנֵאָה מְאֹד, אֲבָל בְּאֵמַת אַתָּה מְלֹא
 רַחֲמִים גַּם עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ, וְתִשׁוּקְתָנוּ
 אֵלֶיךָ, וּבְמַחְוֵנוּ עַל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וְאַתָּה חָפֵץ חֶסֶד וְאַתָּה אוֹהֵב
 וּמְרַחֵם עַל הַמִּיּוֹחֲלִים אֵלֶיךָ, וּמְצַפִּים לְרַחֲמֶיךָ וּפּוֹרְשִׁים כְּפִיהֶם
 וּמִפִּילִים תְּחַנְתֵּם לְפָנֶיךָ, אֶף־עַל־פִּי שְׂאִינָם כְּדָאִים וְהַגּוֹנִים
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְהֵם עֲנִיִּים וְאִבּוֹנִים בְּדַעַת וּבְמַעֲשֵׂים אֶף־עַל־פִּי
 כִּן אֵין אַתָּה מְשַׁקֵּץ וּמְמַאֵם אוֹתָם חֲלִילָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, "כִּי לֹא
 בֹזֵה וְלֹא שֶׁקֶץ עֲנוֹת עֲנִי, וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמּוֹנוּ, וּבִשְׂעוֹ אֵלָיו
 שָׁמַע. עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעֵנּוּ", כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם
 עַל אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים. חוּם וְחִמּוּל עֲלֵינוּ, וּמְלֹא אֶת מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
 בְּרַחֲמִים וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וְזַכְּנוּ לְנִצָּחַ אֶת אוֹיְבֵינוּ,
 וְלִהְתְּגַבֵּר עֲלֵיהֶם וְלִהְכַנְיֵעַם וְלִהְשַׁפִּילֵם עַד עֶפֶר וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם
 שׁוּם כֹּחַ לְמַנְעַ אוֹ לְבַטֵּל אוֹתָנוּ חַסְדֵי־שְׁלוֹם מִשׁוּם דְּבַר שְׂבִקְדָּשָׁה,
 וְלֹא מִשׁוּם דְּבַר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ וּתְזַכְּנוּ לְשׁוּב
 אֵלֶיךָ בְּאֵמַת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב תְּמִיד
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. "כְּחַסְדֶּךָ חַיִּינִי וְאַשְׁמְרֵה עֲדוֹת פִּיךָ. חַסְדֶּךָ יִהְיֶה
 מְלֵאָה הָאָרֶץ חֲקִיד לְמִדְנִי", אֲמֵן וְאָמֵן:

ל חום וְחַנּוּנִי, וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְזַכְּנֵי לְעוֹזוֹת דְּקַדְשָׁה, שְׂאֻזְכָּה
 תְּמִיד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְהַתְגַּבֵּר לְסֵלֶק הַבוֹשָׁה, שְׁלֹא
 אֲבוֹשׁ מִלְּפָנֶיךָ, וְאֶעֱזֵב פְּנֵי לְבַבְךָ אֶתְּךָ כֹּל מִיַּי בְּקִשׁוֹת גְּדוּלוֹת
 שְׁפִעוּלָם הַנוֹגְעִים לְעִבּוֹדְתְּךָ בְּאֵמֶת, שְׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ כְּכֹל מִיַּי
 הַתִּקְרָבוֹת, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי פְּלִאֵי פְּלִאוֹת, לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מִשְׁפַּל
 הַמְּדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה לְרוּם הַמַּעֲלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וְאִזְכָּה לְבוֹא וּלְהַגִּיעַ
 מִהֵרָה לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהַשִּׁיג
 אֱלֹהוּתְךָ בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, בְּמְדַרְגַּת נְבִיאִים אֲמִתִּיִּים
 וְצַדִּיקִים גְּדוּלִים וְנוֹרְאִים, בְּמְדַרְגַּת בְּנֵי עֲלִיָּה, וְאִזְכָּה לְאַחֲזוֹ בְּדַרְכֵי
 אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר בְּטַחוֹ בְּךָ וְלֹא בּוֹשׁוּ לְשֹׂאֵל כֹּל הַגְּדוּלוֹת מִלְּפָנֶיךָ
 כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "בְּךָ בְּטַחוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּטַחוּ וַתִּפְּלְטֵמוּ אֵלֶיךָ זַעֲקוּ
 וְנִמְלְטוּ, בְּךָ בְּטַחוּ וְלֹא בּוֹשׁוּ", כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁלֹפֵי עַצְם גְּדַלְתְּךָ
 וְרוֹמְמוֹתְךָ, וּלְפִי עַצְם שְׁפָלוּתְנוּ וּפְחִיתוּתְנוּ, לֹא הָיָה אֲפֶשֶׁר לָנוּ
 לְהַתְחִיל לְעַמֵּד לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ עַל שׁוֹם דְּכַר קָטָן שְׁפִעוּלָם,
 כִּי מִי אֲנֹכִי שְׂאֻזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי
 אַתָּה יְהוָה גְּדַלְתָּ מְאֹד, וְשִׁמְךָ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה, וְאִיךָ
 נֶעֱזֵב פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ לְשֹׂאֵל מִמֶּךָ גְּדוּלוֹת כְּאֵלֹה, וּבִכְרַט אִישׁ
 כְּמוֹנֵי, פָּגוּם וְנִבְזֶה וְחָדַל אִישִׁים כְּמוֹנֵי, אִךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְמַדְתָּנוּ עַל־יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, וְהוֹדַעְתָּ לָנוּ דְּרַכְּךָ הַפּוֹכִיִּים,
 אֲשֶׁר אַתָּה חֹפֵץ חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהִיטִיב, וְאַתָּה מִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עוֹזוֹת
 דְּקַדְשָׁה מֵאַתָּה, וְאַתָּה רוֹצֵה שְׁנַעֲזֵי פְּנֵינוּ נִגְדֶּךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ גְּדוּלוֹת
 וְנוֹרְאוֹת, וְשְׁנַעֲתִיר וְנִפְצִיר אוֹתְךָ הַרְבֵּה מְאֹד יָמִים וְשָׁנִים עַד
 שְׁנֻזְכָּה לְנַצַּח אוֹתְךָ כְּבִיכּוֹל לְפַעַל בְּקִשְׁתֵּינוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ כְּמוֹ

שְׁפָתוֹב: "אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיךָ
וְאִמְלֵאֶהוּ", עַל פֶּן מִצָּא עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן מִלִּפְנֵיךָ עַל כָּל
אֱלֹהִים, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלַי עֲזוּת דְּקִדְשָׁה מֵאִתְּךָ וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
"תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ וְעֹז בְּשִׁחְקִים. נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְעָם, בְּרוּךְ אֱלֹהִים".
וְנוֹכַח לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ תְּמִיד גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי פְלֵאִי
פְלָאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מֵעַתָּה חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת
וְהִירִידוֹת שֶׁיִּרְדְּתִי עַד הַנֶּהָ, וְתִקְרַבְנִי בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת, וְתִרְחַם
עָלַי בְּכָל מִינֵי רַחֲמָנוֹת, וְתִקְרַבְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְצַדִּיק גְּדוֹל
אֱמֶתִי, לְהַרְבֵּ הָאֱמֶת שֶׁבְדוֹר הַזֶּה, לְהַרְבֵּ דְקִדְשָׁה הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה
שֵׁישׁ לוֹ כַּח לְהַכְנִים הַשְּׂגוֹת אֱלֹהוֹת גַּם בְּשִׁפְלֵ וּפְחוֹת כְּמוֹנִי,
וְתִצְלֵנִי שְׁלֵא אִמְעָה עֲצָמוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, לְהַחֲלִיף וּלְהַמִּיר מִזֶּבֶעַ בְּרַעַ,
וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַשִּׁקְרָנִים וְהַצְּבוּעִים, מִמְּנֵהִיגִים שֶׁל שִׁקֵּר, וְתִשְׁמְרֵנִי
שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי הַטְּעוֹת שֶׁל כְּמָה בְּנֵי אָדָם, הַאוֹמְרִים שְׂדֵי
לְפָנֵיהֶם אִם יְהִיוּ מִקְרָבִים אִפְלוּ לְאִישׁ כְּשֵׁר פָּשׁוּט הַקָּמֵן בְּמַעֲלָה,
כִּי בְּאֵמֶת הַפְּחוֹתִים כְּמוֹנֵי צְרִיכִים דְּקָא מְנֵהִיג אֱמֶתִי הַגְּדוֹל
בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת מְאֹד מְאֹד. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְשַׁלַּח לָנוּ הַגּוֹאֵל
צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּימִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלָאוֹת", וְזַכְּנֵי מִהֲרָה לְעֵלוֹת וּלְרָאוֹת וּלְהַשְׁתַּחוּוֹת
לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּשִׁלֵּשׁ פְּעָמֵי רִגְלֵינוּ:

לֵח וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה גְדוֹלָה
וְעִצּוּמָה מֵאִתְּךָ, וְאוֹכַח לְהַתְּבַיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ מְאֹד מְאֹד
עַל רְבוּי וְעִצָּם פְּשָׁעֵי וְעוֹנוֹתַי, כְּנֶגֶד רַב וְשְׁלִיט עֲקָרָא וְשִׁרְשָׁא

דְּבַל עֲלָמִין רַב וְשְׁלִיט עַל כָּלָא וְלַעֲלָא מִן כָּלָא וְלִית לַעֲלָא מְנִיָּה,
 מְמַלְא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתְוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלִית אֲתֵר
 פְּנֵי מְנִיָּה, אֲשֶׁר כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וְכָל בְּרוּאֵי מַטָּה, כְּלָם יִרְעִדוּן
 וַיִּפְחָדוּן מֵאֵימַת שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ יִתְפָּרֵד, וְכָלֵם עוֹשִׂים רְצוּנוֹ
 בְּאַהֲבָה בְּאֵימָה וּבִירְאָה וּבִפְחָד גְּדוֹל. מִי לֹא יִירָא מִפְּנֵיךָ מִי לֹא
 יִרְעַד מִשְׁמֶיךָ. וּבְעוֹזְנוֹתֵי הַרְפִּים הַרְפִּיתִי לְפִשְׁעֵי נְגִידֵי תִּתְפָּרֵד, עַד
 אֲשֶׁר נִטְמַטְמַט לְבִי כָּל כֶּד עַד שְׂאִינִי יְכוֹל אֶפְלוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּיךָ
 כְּרָאִי, גַּם בּוֹשׁ לֹא יִבּוֹשׁ גַּם הַכֵּלִים לֹא אֲדַע, וְעַתָּה בְּמָה יִכְפְּרוּ
 עוֹזְנוֹתֵי הַמְרַבִּים וּבְמָה אֲרַצָּה וְאֶפִּים אוֹתְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵי:

חֹסֶם וְחֹמֶל עָלַי, וְחַנּוּנִי מֵאֲתֶיךָ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל בְּאִפְּן שְׂאֻכָּה
 לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ מְאֹד עַל גְּדֹל פִּשְׁעֵי נְגִידֵי, וְאֻכָּה לְדַבֵּר
 וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, בְּרִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת אִשׁ
 לֹזְהַט, מֵעַמֵּק הָאֲמַת שְׁפִלְבִּי וְכָל דְּבָרֵי יְהוָה כְּגַחְלֵי אִשׁ כְּמוֹ
 שְׁכֵתוֹב: "חֶם לְבִי בְּקִרְבִּי, בְּהִגִּי תִבְעַר אִשׁ, דִּבְרַתִּי בְּלִשׁוֹנִי".
 וְאֻכָּה לְעוֹרֵר לְבִי בְּאֲמַת לְעַבּוֹדְתֶיךָ וְלִירְאָתֶיךָ וְלִתְוֹרְתֶיךָ, וְלְדַבֵּר
 תָּמִיד בְּחַמִּימוֹת שְׁפִלְבִּי דְּבָרֵי אֲמַת שְׁפִלְבִּי, וְתוֹכְנֵי
 לְנִקְדַּת מְבַחֵר רֵאשׁ הָאֲמַת, שְׂיִהְיוּ כָּל דְּבָרֵי בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ,
 בְּתַכְלִית נִקְדַּת הָאֲמַת שְׂאֵתָה חֲפִיז בּוֹ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב: "רֵאשׁ
 דְּכִרְךָ אֲמַת, וְלַעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָי". וְאֻכָּה לְהַרְבּוֹת בְּדַבּוּרֵי
 אֲמַת בְּכָל יוֹם בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבוּרוֹת דְּקִדְשָׁה בְּחַמִּימוֹת הַלֵּב, עַד
 שְׂאֵתְעוֹרֵר בְּאֲמַת לְעַבּוֹדְתֶיךָ וַיִּמְשֶׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה וְיִרְאָה גְּדוֹלָה בְּכָל
 עַת מִפְּנֵיךָ:

אָנָא יְהוָה, אֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כְרַע מֵעַלְלֵי חוּם וְרַחֵם וְחַמֵּל עָלַי, וְזַכֵּנִי מֵהִרָה לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׂאוּכָה שְׁתַּתְּנֶלְהָ הַבוּשָׁה דְקִדְשָׁה בְּפִעַל עַל פְּנֵי וְאוּכָה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִפָּנֶיךָ בְּאַמֶּת בְּבוּשָׁה גְדוּלָה בְּתַכְלִית הַבוּשָׁה, כַּאֲשֶׁר רָאוּ לִי לְהַתְּבַיֵּשׁ מִפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, אֲשֶׁר גְּמַלְתָּנִי טוֹבוֹת כַּאֲלֹה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְחִשְׁבַּת מֵרַחוּק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי וְאֲנִי גְּמַלְתִּיךָ הִרְעָה, רַעוֹת רַבּוֹת וְחַטָּאִים וְעוֹנוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים רַבִּים עֲצוּמִים וְנוֹרָאִים בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם מִמָּוֶשׁ. מָה אֲמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה אֶסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:

צו רבוננו של עולם עזרני והושיעני שאזכה לשתק ולדם למחרפי ולמבוי נפשי, ולמקללי נפשי תדום, ואהיה מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה ושומחים ביופרי, ותזכני שלא אכזב לצערם עלידי שתיתקי שאשתק להם, רק כל פונתי בשתיתקי יהיה מאהבה באמת, ותהיה בעזרי תמיד שאהיה נזהר בזהירות גדול שלא לבייש ולחרף פני חברי ולא שום אדם שבעולם אפלו המחרפין ומבישין אותי, מפל שפן אותם שאינם מבישין אותי:

אָנָא יְהוָה, שְׁמַרְנִי וְהַצִּילְנִי מֵעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל הַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים שְׂאִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְשְׁמַרְנִי וְהַצִּילְנִי בְּכָל עֵת שְׁלֹא אֲבִיֵּשׁ שׁוּם אָדָם שְׁבַעֲוֹלָם מִגְּדוּל וְעַד קָטָן, כִּי כָּבֵד גְּלַבְדְּתִי בְּזֶה כַּמָּה פְּעָמִים, בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאַנֶם וּבְרָצוֹן. "אֲמַנֶם חֲטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל" וּלְכַמָּה אֲנִישִׁים מִיִּשְׂרָאֵל,

אֲשֶׁר כָּלֶם כְּשֵׁרִים וְצַדִּיקִים כְּנִגְדִי, וּבִישְׁתִּי אוֹתָם כְּמֵה פְעָמִים,
וְהִלְבַּנְתִּי פְּנֵיהֶם בְּרַבִּים, וְשִׁפְכְתִי דָמָם כְּמַיִם, אָבִי שֶׁבְשָׁמַיִם
שְׁמַרְנִי מֵעַתָּה הַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מֵעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה וּמְכַל הָעוֹנוֹת
שֶׁבְעוֹלָם, וְעוֹרְנִי וְזַכֵּנִי לְתַקֵּן כָּל מַה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעוֹן זֶה מֵעוֹדִי עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וְתִסַּבֵּב סְבוּת לְטוֹבָה בְּרַחֲמֶיךָ בְּאִפְן שְׂאוּכָה לְהִתְעוֹד
יַחַד עִם הָאֲנָשִׁים שֶׁבִישְׁתִּי אוֹתָם וּלְפִיָּסָם בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר כָּלֶם
יִמְחַלּוּ לִי בְּמַחֲלָה גְמוּרָה בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹן טוֹב וּבְלֵב שָׁלֵם וּבְנִפְשׁ
חִפְצָה וְלֹא יִשְׂאָר עָלַי שׁוֹם שְׁנֵאָה וּקְפִידָא מִשׁוֹם אָדָם שֶׁבְעוֹלָם,
וְלֹא שׁוֹם טִינָא בְּלֵב, וּמֵעַתָּה תִּשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי תָמִיד שְׁלֹא אֶלְבִּין
וְלֹא אֶבְיֵשׁ שׁוֹם אָדָם שֶׁבְעוֹלָם אֶפְלוּ בֵּינִי לְבִינוּ, מִכָּל שִׁפְן
בְּרַבִּים, וְלֹא אוֹלוּל בְּכַבּוֹד שֶׁל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁבְעוֹלָם, וְלֹא
אֶהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם, רַק אֲזַכֶּה לְהַכְּלִיל בְּכֻלְיֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
לְאַהֲבָתְךָ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּנִפְשִׁי וּמֵאֲדִי בְּכָל לִבִּי
בְּאַמֶּת וּלְקִיָּם מִצּוֹת "וְאַהֲבַת לְרַעַךְ כְּמוֹךְ" בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

זה: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכֵּנִי לְבוֹשָׁה דְקַדְוֶשָׁה שְׂאוּכָה לְהִתִּירָא
וּלְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךְ תָּמִיד לְבָלִי לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבַר
שֶׁהוּא כְּנִגְדִי רִצּוֹנְךָ, וְאֶפְלוּ כְּשִׂאֲרָצָה לַעֲשׂוֹת אִיזוּה מִצְוָה, אֲזַכֶּה
לְהִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּךָ הִרְבָּה, מִפְּנֵי הַמִּצְוָה הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה בְּעֲצָמָה,
כִּי כְּמֵה יִזְכֶּה נַעַר כְּמוֹנִי לַעֲשׂוֹת מִצְוָה לְגִדּוֹל הַדְּרֹת יִקְרַת
נּוֹרָאוֹת קְדוּשַׁת כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, אֲשֶׁר נּוֹרָאוֹת קְדוּשַׁת כָּל מִצְוָה
וּמִצְוָה שְׁנֵבָה וְגִדּוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וּמִי יַעֲצֵר כַּח לְהִתְפָּאֵר שְׂרָאוּי
[שֶׁהוּא רָאוּי] לַעֲשׂוֹת מִצְוָה לְפָנֶיךָ תִּתְפָּרֵךְ, וּבְכִפְרָט לְפִי גִדּוֹל

רחוקנו ממוך על-ידי עוונותינו ופושענו הרבים, באשר יודע כל אחד בנפשו, בודאי ראוי שתפל יראה ובושה גדולה על פנינו כשאנו רוצים לעשות איזה מצוה, כי מי אנכי שאזכה לחטף התפלגין הקדושים והנוראים שהם פתרי דמלכא ולהניחם על ראשי וזרועי הפגומים מאד, ולהתעטף בעטופא דמצוה בלבושינ דמלכא, בקדשת הציצית הקדושים והנוראים וכן בשאר המצות, כי המצות בעצמן קדושים ונוראים מאד מאד כל מצוה ומצוה, ולפני מי אני עושה המצוה, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אים ונורא ואדיר וכו', אשר לגדלתו אין חקר, ואם הייתי זוכה לדעת אמתו כל שהוא, בודאי היה נופל על פני בושה גדולה אפלו לעשות מצוה, ואפלו להושיט המאכל לפי, היה ראוי שיהיה לי בושה גדולה, כי מאן דאכיל דלאו דיליה בהית לאסתכולי באפיה, מפל שפן וכל שכן שראוי שיהיה לי בושה ויראה גדולה לבלי לעשות שום עברה וחטא ופגם חס-ושלום, כי עברה אינה שיכה לאיש ישראל כלל, כי נפשות כל ישראל בשרשם רחוקים מעברות לגמרי, ואין עברה שיכה לנפש ישראל כלל:

רבוננו של עולם מלא רחמים, ופני להתקרב לצדיקים אמתיים ולשמע מפיהם הקדוש חדושי ובאורי התורה, באפן שעל-ידיזה יהיה נמשך עלי יראה ובושה גדולה מפניך ותהיה יראתך על פני לבלתי אחטא עוד כלל מעתה ועד עולם ויהיה נמשך עלי תמיד היראה והבושה דקדשה שזכו כלל ישראל במעמד הקדוש בהר סיני בשעת קבלת התורה, כמו שפתוב: "ולבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו":

רבונו של עולם מלא רחמים הרוצה בתשובה, הצופה לרשע
 וחפץ בהצדקו, זפני ברחמיך שאופה לראות בשתי
 וכלמתי באמת, עד שאופה עלידי הבושה לשוב מעתה בתשובה
 שלמה לפניך באמת. "השיבני ואשובה כי אתה [יהוה] אלהי".
 השיבנו אבינו לתורתך וקרבונו מלפנו לעבודתך והחזירנו בתשובה
 שלמה לפניך, וזפני עלידי התשובה לחיים אמתיים חיים נצחיים,
 כמו שכתוב: "החפץ אהפץ מות רשע נאם יהוה אלהים הלא
 בשובו מדרךיו וחייה", ונאמר: "כי לא אהפץ במות המת נאם
 יהוה אלהים והשיבו וחיו":

בזיונות

וּזְבִנִי לְהִיּוֹת מִן הַנְּעֻלְכִים וְאֵינָם עוֹלָכִים שׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאֵינָם
 מְשִׁיבִים, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדָם וְעַל כֹּל מִינֵי בְּזִיוֹנוֹת
 וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים שְׁאֵשְׁמַע מֵאִזְוָה אָדָם שְׂיִבֹּה אֹתִי, אָדָם וְאֶשְׁתֶּק
 לוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "דָּוָם לִיהוָה וְהִתְחַוֵּל לוֹ, וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא
 שׁוֹמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכְחוֹת, כְּחֲרָשׁ לֹא אֲשָׁמַע וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח
 פִּי", כִּי בְּאֵמֶת יִדְעֵתִי יְהוָה, כִּי כֹל מִינֵי בְּזִיוֹנוֹת שְׁפַעוֹלָם אֵינָם
 מְסַפְּקִים לִי לְפִי גִדּוֹל חֲטָאֵי הַמְרָבִים, כִּי אֲנִי נִבְוָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר
 מִכֹּל מִינֵי בְּזִיוֹנוֹת שְׁפַעוֹלָם מֵה שֶׁהָפָה יְכוּל לְדַבֵּר, כִּי בְּעוֹנוֹתַי
 הַרְבִּים פָּנַמְתִּי בְּכַבּוּדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וְלֹא כִפַּדְתִּי אֶת שְׁמֶךָ
 הַגָּדוֹל, וּבִזְתִּי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד עַל־יְדֵי עוֹנוֹתַי, וְנִתַּתִּי תַקְרָף לְהִדָּם
 שְׁפַחֵלֶל הַשְּׁמָאֵלִי שְׁפַלְבֵּב, עַל כֵּן בּוֹדְאֵי חוֹבָה עָלַי לְסַבֵּל בְּזִיוֹנוֹת

גדולות ושפיכות דמים, לכן עזרני יהוה אלהי, שלא אשוב דבר למחרפי ולמבוי נפשי, למען יהיה לי לכפרה על כל עוונותי:

א: אבי אדוני יוצרי ובוראי, מלכי וקדושי גואלי ופודי, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו ורוצה בטובתי באמת, וחושב מחשבות לכל ידח מפניו נדח, רחם עלי בחמלתך הגדולה והוציאני מעבדות לחרות. "חגנני יהוה, ראה עניי משונאי, מרוממי משערי מות". גאלני משחת, פדני ממות, הוציאני מבית עבדים, פדני משלש עבודות הללו, הצילני מפנים אמונה ומפנים הברית ומבוי אנשים, ותשמרני ותצילני שלא אבזה שום אדם שפעולם, ואזכה לקים דברי רבותינו זכרונם לברכה שהזהירו 'אל תהי כו לכל אדם':

ותושיעני ותעזרני תמיד בעזרתך ובישועתך הגדולה שאהיה נזהר מאד משפיכות דמים, ולא אבזה ולא אביש שום בר ישראל שפעולם, ולא אלבין פני חברי חס ושלום. אנא יהוה, שמרני והצילני מזה, מה שפגמתי בזה מנעורי, והלבנתי ובישתי פני חברי ורבותי, בשונג או במזיד באנס או פרצון:

אנא יהוה מלא רחמים, עזרני וזכני לתקן כל זה מהרה, ותסבב ברחמיך סבות לטובה באפן שאזכה להתועד יחד עם כל האנשים שבישתי אותם או פגמתי בכבודם ואזכה לרצותם ולפיסם, ואתה ברחמיך תתן בלבם שימחלו לי במחילה גמורה באמת, ולא ישאר בלבם שום רשם וקפידא פלל, ואם יש מהם שכבר נפטרו לעולמם, או אם לפעמים יצא עתק מפי, ופגמתי בכבוד אנשים שמתו כבר, ומכל שכן אם בעוונותי הרבים פגמתי

בְּכַבֹּד חַכְמִים וְצַדִּיקִים וְכַשְׂרִים שְׂכָבְר מִתּוֹ וְהִלְכוּ לְעוֹלָמָם, אָנָּה
 יְהוָה, רַחֲמָן אֱמֹתִי, הַנְּנִי מִפְּיִם אוֹתָם, וְהַנְּנִי מִבְּקִשׁ מַחִילָה וּסְלִיחָה
 וְכַפְרָה מִכְבוֹדֵם הַגָּדוֹל, כִּי חָטָאתִי עִוְיָתִי וּפְשַׁעְתִּי נִגְדָדְךָ וְנִגְדָדְךָ,
 וּפְגַמְתִּי בְּכַבֹּדְךָ (וּבְכַבֹּדְךָ), חָטָאתִי לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכַמָּה אֲנָשִׁים
 צַדִּיקִים וְחַכְמִים וְכַשְׂרִים שְׂפַגְמְתִי בְּכַבֹּדְךָ בְּחַיִּיהֶם וּבְמוֹתָם,
 נַעֲנִיתִי לָהֶם וְלַעֲצֻמוֹתֵיהֶם הַקְדוּשִׁים, יִמְחַלוּ לִי:

אָנָּה יְהוָה, מִחַל לִי סֶלַח לִי כְּפָר לִי, וְתֵן בְּלֵב כָּל הַצַּדִּיקִים
 וְהַחַכְמִים וְהַכַּשְׂרִים וְכָל הָאֲנָשִׁים שְׂפַגְמְתִי בְּכַבֹּדְךָ בְּחַיִּיהֶם
 וּבְמוֹתָם, בְּגָדוֹל כְּסֹטָן, שְׂכַלְם יִמְחַלוּ וְיִסְלְחוּ לְעוֹן עַבְדְּךָ אֲשֶׁר
 יַעֲוֶה נִגְדָדְךָ, וְיָשׁוּבוּ אֵלַי וְיִרְחַמוּנִי וְיַעֲתִירוּ בְּעַדִּי לְאֵל עֲלִיּוֹן וְיִמְלִיצוּ
 טוֹב בְּעַדִּי תְּמִיד לְפָנַי כִּפָּא כְבוֹדְךָ, וְיִבְקְשׁוּ עָלַי רַחֲמִים וְיַעֲמְדוּ
 בְּעִזְרָתִי לְגַאֲלָנִי וְלִהְצִילָנִי מִכָּל רָע, בְּאִפְן שְׂאֲזֹכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלַעֲמֹד בֵּין הַצַּדִּיקִים הָאֱמֹתִיִּים לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִהְיֶה
 חֶלְקִי עִמָּהֶם אַחַר פְּטִירָתִי מִן הָעוֹלָם:

בְּחִירָה

קטו "מִבְּטָן שְׂאוֹל שְׁוַעְתִּי שְׁמַעְתָּ קוֹלִי. קוֹלִי שְׁמַעְתָּ אֵל תַּעֲלֹם
 אֲזַנְךָ לְרוּחֹתִי לְשׁוֹעְתִי. צְפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁי אֲמָרְתִּי
 נִגְזַרְתִּי. קְרָאתִי שְׂמִיךְ יְהוָה מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא
 רַחֲמִים עַל כָּל הַבְּרוּאִים שְׂבַעְעוֹלָם, וְאַפְלוּ עָלַי אֶף-עַל-פִּי שְׁעֵשִׂיתִי
 מַה שְׁעֵשִׂיתִי, וְאַף גַּם עִתָּה אֲנִי כְּמוֹ שְׂאֲנִי, הִרְחַמְנָן יְצִילָנִי מֵעִתָּה,
 אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי רוּאָה וּמֵאֲמִין כִּי רַחֲמִיךָ אֵינָם כְּלַיִם מִמְּנִי

לְעוֹלָם, רק שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין דְּרִכֵּיךְ אֵיךְ אֵתָהּ מִתְנַהֵג עִם כָּל
הָעוֹלָם, בְּפֶרֶט עִם בְּעֵלֵי הַבְּחִירָה שְׂבִשְׂבִילֵם נִבְרָא הַכֹּל מֵרֹאשׁ
וְעַד סוֹף, מִתְחַלֵּת הָאֲצִילוֹת עַד סוֹף נִקְדַּת הַמְרֻכָּו שֶׁל עוֹלָם
הָעִשְׂיָה הַגְּשָׁמִי הַזֶּה, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת אֲלֵפִים וְרַבֵּי רִבְבוֹת
הַכְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֹל הַמְּלֵאכִים וְשֹׁרְפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, כָּל
הַהֵיכָלִין וְהַדְּרָגוֹן דְּקִדְשָׁהּ, וְלַעֲמַת זֶה כָּל מָה שְׂבִקְלָפָה וְסִטְרָא
אַחֲרָא הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכֹל נִבְרָא וְנוֹצֵר וְנַעֲשֶׂה בְּשִׁבְלֵנוּ בְּנֵי אָדָם
הַבְּעֵלֵי בְחִירָה, וְאֵתָהּ מְסַרְתָּ הַבְּחִירָה בְּיַד בְּנֵי הָאָדָם כְּאֵלּוּ אֵינָהּ
בְּיַדְךָ, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָּהּ: הַכֹּל בְּיַדִּי שְׂמַיִם חוּץ
מִיִּרְאֵת שְׂמַיִם, וְאִף עַל־פִּי־כֵן בְּאֵמַת גַּם הַבְּחִירָה בְּיַדְךָ, כִּי מִמֶּךָ
הַכֹּל וְאֵתָהּ מְחִיָּה אֵת כֻּלָּם וְכְמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָּהּ:
יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם, וְאֵלְמֵלֵא הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
עוֹזְרוֹ הֵיךְ נּוֹפֵל בְּיָדוֹ, שְׂנֵאֲמַר "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ,
יְהוֹה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשָׁעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ", וְאָמְרוּ: אֵלְמֵלֵא
שְׁלֵשָׁה מְקִרְאוֹת, נִתְמוּטְמוּ רַגְלֵיהֶם שֶׁל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, חַד "וְאֲשֶׁר
הִרְעוּתִי" וְכו', וְכִי יִבִּין דְּרִכֵּי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת וְהָעֲצוּמוֹת, וְעֵצִים
חֲסִדֶיךָ הַגְּלוּיֹת וְהַנְּסֻתוֹת וְהַנְּעֻלְמוֹת, אֲשֶׁר אֵתָהּ מִתְנַהֵג בְּחֲסִדֶיךָ
בְּכָל דּוֹר עִם כָּל אָדָם וְאָדָם בְּפֶרֶט:

קכט "יְהוֹה חֲקַרְתָּנִי וְתַדַּע, אֵתָהּ יִדְעַתְּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בְּנִתָּה לְרַעִי
מִרְחֹק. אֲרַחֲוִי וְרַבְעִי זָרִית וְכֹל דְּרִכֵּי הַסִּפְנָתָה. כִּי אֵין
מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוֹה יִדְעַתְּ כֻּלָּהּ". רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם נוֹתֵן הַתּוֹרָה,
אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אֵתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ
נִתַּתְּ לָנוּ בְּחִירָה שִׂיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְבַחֵר בְּחַיִּים אוֹ לְהַפְּדֵךְ חֲסִדֵי־שְׁלוֹם,

אֲשֶׁר זֶה הָעִנְיָן שֶׁל פַּח הַבְּחִירָה שְׁנַתַּת לְהֶאָדָם הוּא פְּלִיא פְּלִאוֹת,
הַפְּלֵא הַגְּדוֹל שֶׁבְּכָל פְּלִאוֹת בְּרִיּוֹתֶיךָ שֶׁבְּרֵאתָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
(כַּמּוּבָא בַּכֶּמֶה סִפְרֵי קוּדֶשׁ) כִּי אֵין דְּבַר נִפְלֵא וְנוֹרָא וְנִעְלָם וְנִסְתָּר בְּכָל
הַבְּרִיאָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ זֹאת הַפְּלִיאָה הַנִּשְׁגָּבָה וְהַחֲדוּשָׁה
הַנִּפְלֵא וְהַנִּעְלָם, שִׁיְהִיָּה נִמְצָא נִבְרָא בְּעוֹלָם בְּכַחַךְ, שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח
הַבְּחִירָה לְבַחַר בְּדַרְךְ שֶׁהוּא רוּצָה, שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
אוֹ כַּנִּגְדֵי רְצוֹנְךָ חֲסִידֵי־שְׁלוֹם, וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
"נוֹרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יִדְעַת מְאֹד, פְּלִיאָה דַּעַת
מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכַל לֵה, אָנָּה אֱלֹהִי מְרוֹחֶךָ וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ אֶבְרַח".
וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, שְׁתִּהְיֶה בְּעִזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, וְתִהְיֶה
עִמִּי תָמִיד שְׂאֵטָה אֶת כַּח בְּחִירַתִּי אֵלֶיךָ וְלְרְצוֹנְךָ שְׂאֻזָּכָה תָמִיד
בְּכָל עֵת לְבַחַר בְּחַיִּים בְּדַרְךְ הַטּוֹב וְהָאֱמֶת בְּרְצוֹנְךָ וְכַרְצוֹן
הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים, וְלֹא אֵטָה מְרְצוֹנְךָ יָמִין וְשְׂמָאל כָּל יְמֵי חַיִּי עַד
עוֹלָם:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְרַב בְּלִבּוֹל דַּעַתִּי, טַעֲנוֹתִי נִסְתַּתְּמִין וְאֵינִי יוֹכֵל
לְפָרֵשׁ שִׁיְחַתִּי הַיָּטִב, אֲבָל אֶתָּה יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לְבָבִי,
וְעַתָּה הוֹרֵנִי וְלַמְדֵנִי מַה לַּעֲשׂוֹת, וְאֵיךְ לְהַתְּנַהֵג מִעַתָּה כָּל יְמֵי חַיִּי.
לַמְדֵנִי עֲצָה וְגִבּוֹרָה לְמַלְחָמָה כְּבֵדָה כְּזֹאת, קוּמָה בְּעִזְרַתִּי
וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזָּכָה לְהַטּוֹת לְבָבִי אֵלֶיךָ לְבַחַר בְּטוֹב בְּכָל הַדְּבָרִים
שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ אֱמֶתֶת רְצוֹנְךָ בָּהֶם עַל פִּי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא אֵלֶיךָ
עוֹד אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבִי הָרַע, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחֲרֵי עֵינַי,
רַק אֻזָּכָה בְּכָל עֵת לְהַטּוֹת בְּחִירַתִּי לְדַרְךְ הַחַיִּים וְהַטּוֹב וְהָאֱמֶת,
וְתֵאִיר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ וְתַלְמִדִנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת שְׂאֻזָּכָה לִידַע

הַאֲמַת וּלְבִנוֹ רְצוֹנָךְ בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁאֵנִי מְסַפֵּק בָּהֶם, "הוֹרְנִי יְהוָה
 דְּרָכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתֶּךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמוֹךְ. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ
 וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנִי יְהוָה
 דְּרָכְךָ וּנְחֵנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי":

קמה וּבְבִין יהי רצון מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים וְחַסְדִּים, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
 דַּעַת שָׁלֵם וְאַמְתִּי עַל־יְדֵי מִצְוֹת סִפְּהַ הַקְּדוֹשָׁה בְּאִפְּן
 שְׁנוֹזָפָה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְבָנוֹת בֵּית שְׁלֵא
 יִיךְ לָנוּ הַבְּנִין כָּלֵל וְלֹא יִגִּיעַ לָנוּ שׁוּם סִפְּהַ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן עַל־
 יְדֵי בְּנֵי בֵּיתֵנוּ, רַק אֲדַרְבֵּא נֹזָפָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבָנוֹת בֵּית
 בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, בְּחֻכְמָה בְּתוּבָה וּבְדַעַת דְּקִדְשָׁה וְיִקְיָם
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית וּבְתוּבָה יִתְכַוֵּן, וּבְדַעַת
 חֲדָרִים יִמְלֹאוּ כָּל הוֹן יִקָּר וְנַעִים". וְנִבְנֶה בֵּיתֵנוּ לְשֵׁם יְהוָה לְעַסֵּק
 בּוֹ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וּלְהַכְנִים בּוֹ אוֹרְחִים הַגּוֹבִים, עַד שֶׁיְהִיָּה בֵּיתֵנוּ
 בֵּית תּוֹרָה וּתְפִלָּה בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים, וְנִקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל
 עוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, צְרַכֵּינוּ מְרַבִּים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְדַעַתְנוּ קְצָרָה
 לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ חֵלֶק אֶלֶף וּרְבָבָה מֵהֶם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׁמוֹךְ וּמֵילָא מְשִׁאלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים וּזְכֵנוּ לְקִים מִצְוֹת סִפְּהַ
 בּוֹמְנָה בְּשִׁלְמוֹת, בְּאִפְּן שְׁנוֹזָפָה לְכָל מָה שְׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁלֵא
 נִגְרַם חֵם וְשָׁלוֹם מִיתַת בְּהִמּוֹת וְחַיּוֹת בְּלֵא זְמָן, רַק נְהִיָּה נְזוּגִים

ויונקים תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת סבה, ותפרם עלינו סבת שלומך תמיד, ובצל כנפיד תסתירונו ונופה כל אחד ואחד המכרח לעסק בבנין שלא יזיק לו הבנין כלל, רק תשמרנו ותגן עלינו בכח קדשת סבה שעמך ישראל מקימים, שנוזכה לבנות הבית בחכמה אמתית למען שמך לבר, ויהיה ביתנו בית שמגדלן בו תורה ותפלה, שנוזכה לדבר בביתנו הרבה דברי תורה ותפלה כפי מה שקבלנו מרבותינו הקדושים, ונוזכה להמשיך בתוך ביתנו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים וכל טוב אמתו לנצח בגשמיות וברוחניות בזה ובכא. וברחמך הרבים תשפיע לנו כל ההוצאות וההצטרכות שצריכים לבנין ביתנו בשפע גדול, ולא יגיע לנו שום עניות ולא שום חסר על ידי בנין ביתנו ולא ימריד אותנו הבנין חסד ושלוה, ולא יבלבל אותנו כלל מעבודתך באמת. ותזמין לנו לכל אחד ואחד עצים המסגלים לביתו, ויהיו מסדרים בהבנין כפי הסדר הראוי להם מששת ימי בראשית, ותסבב כל הסבות לטובה באפן שיהיה הבנין רק לטובה בכל האפנים לנו ולבנינו ולכל יוצאי חלצינו:

מלא רחמים, אתה לבר יודע כל מה שנעשה בענין הבנינים וכמה סכנות יש בהם, אבל אתה יודע כמה וכמה מכרחים לבנות ביתם כי אי אפשר לשבת בחוץ, ובפרט איש ישראלי שצריך בית לעבודתו לקבל בו שבת ויום טוב ולהכניס אורחים, ולגדל בו בניו לתלמוד תורה, ומה יעשה בשר ודם קרוץ מחמר נבער מדעת ובפרט כמוני היום, לבון רצונך באמת בענין זה ובכל הענינים, רחם עלינו למען שמך וזכנו להתנהג תמיד ברצונך

בְּאֵמֶת. "יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי, יְהוָה חֲסֵדָךְ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֵל תִּרְף". וַיִּקְרַם בְּנֵי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם". וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלֵנוּ וְתִכְנַהּ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ וַיִּקְרַם בְּנֵי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קְדְשִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵּיתִי, בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

בְּכִיָּה

לו נַפְשִׁי בִשְׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי. הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל־בַּיִת וְיַחֲדָתִי. אֵל תִּעַר נַפְשִׁי כִּי בָךְ חֲסִיתִי, כִּי אַתָּה תִּקְוֵתִי וְאַתָּה אֵילֹוֹתִי. "שְׁמֵרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בָךְ. חוֹשֶׁה לְעוֹרְתִי יְהוָה תִּשְׁוַעְתִּי". תִּיִּקֶר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתַי יִגְוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, יִהְמוּ וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֵי לְבָבְךָ עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהָעֲלוּבָה מְאֹד מְאֹד, עַל נַפְשִׁי הָרַעֲבָה וְהַצְמָאָה וְהָעֵיפָה מְאֹד, עַל נַפְשִׁי הַלְכוּדָה כְּכַבְלֵי עֵזִי וּכְרֻזֵל, בְּאַלְפִים וּרְכֻבוֹת רִשְׁתוֹת וּמְצוּדוֹת, כְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בְּפֶחַח, נַפְשִׁי הָעֵשׂוּקָה מְאֹד. מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, רוֹאֵה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, הַבִּיטָה נָא וּרְאֵה דְמַעַת הָעֹשְׂקִים הַצּוֹעְקִים וְבוֹכִים וְנֹאנְקִים וְנֹאנְחִים, "וּמִיַּד עוֹשְׂקֵיהֶם פָּח וְאִין לָהֶם מְנַחֵם", כְּבוֹ יִכְפוּ הַרְפָּה בְּכָה וְדַמְעָתָם עַל לַחֲיִים. רַחֲמֵן אֲמַתִּי, אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִשְׁוַעְתָּם, וְאַל תִּאֲמַם אֲזַנְךָ מִצַּעֲקָתָם, וְאַל תַּעֲלִים עֵינֶיךָ מִדְּמַעְתָּם:

כה: **אָנָּא** אָדוֹן יְחִיד, מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשׁוֹ, עֲזֵרַת
 אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מַעֲוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם
 וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. יִהְיֶמוּ וַיִּכְמְרוּ הַמּוֹן מַעֲיָד
 וְרַחֲמִיךָ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ, בַּעַת צָרָה הַזֹּאת
 בְּעוֹקְבָא דְמֹשִׁיחָא, וְתַקִּיץ וְתַעֲזֹרֵר זְכוּת וּכְחַ הַדְּמָעוֹת הַקְּדוֹשִׁים
 וְהַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה, דְּמָעוֹת רַבִּים רוֹתְחִים וּבוֹעֲרִים כְּאֵשׁ לוֹהֵט,
 שְׂפִכּוּ כָּל הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים לְפָנֶיךָ מִיּוֹמֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר
 נִתְחַבְּרוּ סְפָרִים קְדוֹשִׁים רַבִּים מִחֲדוּשֵׁי תוֹרַתְם שְׁחַדְּשׁוּ עַל-יַדֵּי
 דְּמָעוֹת שְׂפִכּוּ לְפָנֶיךָ קִדְּם שְׁחַדְּשׁוּ בְּתוֹרָה. זְכוֹר וְהִבַּט וְרַחֵם עַל
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֶהְבַּת, שִׁיעֲמְדוּ אֵלֶּי הַדְּמָעוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל
 הַצְּדִיקִים, בְּנֶגֶד כַּח הַדְּמָעוֹת הַרְעוֹת שֶׁל עֲשׂוֹ הַרְשָׁע, אֲשֶׁר
 כָּבַד סָבְלוּ יִשְׂרָאֵל צָרוֹת רַבּוֹת [הַרְבֵּה] דֵּי וְהוֹתֵר עַל-יַדֵּי שְׁלֹשׁ
 דְּמָעוֹת שְׁלוֹ. אֲבִינוּ שְׂבַשְׂמִים, אֲבִינוּ אֲב הַרְחֵמֵן, הַבַּט מִשְׁמִים
 וְרֵאָה וְקַבֵּל בְּנֶגְדָם אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבִּי רַבּוֹת דְּמָעוֹת שְׁלִישׁ
 שְׂשִׁפְכוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַד הַנּוֹה, וּבְפָרְט מִיּוֹם חֲרַפְןָּ
 בֵּיתְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְפָרְט הַדְּמָעוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים
 אֲמַתִּיִּים, שֶׁנִּתְחַבְּרוּ סְפָרִים קְדוֹשִׁים עַל יָדֶם. מְלֵא רַחֲמִים גְּבוּר
 וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תֵּן כַּח לְהַדְּמָעוֹת הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלֶּה, שִׁיעֲמְדוּ אֵלֶּי
 הַדְּמָעוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּנֶגֶד הַדְּמָעוֹת שֶׁל עֲשׂוֹ
 הַרְשָׁע, לְבַטֵּל עַל-יַדֵּי־וְהַ כָּל מִיּוֹנֵי גְּזוּרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת שֶׁל
 הַעַמִּים, הֵן אוֹתָם שְׂכָבֵר נִגְזְרוּ, הֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגוֹר חַס־
 וְשָׁלוֹם, כְּלָם תַּעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגֵּר וְתִכְבֵּל בְּכַח הַדְּמָעוֹת
 הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּיִּים:

זו: "שְׁמַעָה תִּפְלְתִי יְהוָה וְשׁוּעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרֹשׁ, כִּי גַר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשֵׁב כְּכֹל אֲבוֹתַי. סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִיִּי". רבונו של עולם מלא רחמים שומע קול בכיות עמו ישראל ברחמים, עזרנו לבבות הרבה בכל יום ויום בלב נשפר ונדפה באמת, בלב נשפר הבא מתוך שמחה. עזרני שאזפה לבבות לפניך בכל עת בדמעות שלישי כבן הפוכה לפני אביו, על גדל רחוקי ממך, באפן שיהמו מעיד ויכמרו רחמיו האמתיים עלי, והשיבנו אליך בתשובה שלמה מהרה:

בָּנִים

כא ותרחם עלינו ברחמיו הרבים ותזכה אותנו וכל עמך בית ישראל, שיהיה נשאר מאתנו שארית בארץ בעולם הזה אחר הסתלקותנו מן העולם לארץ ימים ושנים, שנזכה שיתקומו זרענו וזרע זרענו לעד ולדורות עד סוף כל הדורות, ויתקומו שמנו וזכרנו לעולם עלידי זרענו שישארו אחרינו. ותזכנו בכנים ובכנות הרבה בקדשה ובטהרה, ונזכה לראות בנים לכנינו, ולא יהיה בנו ובזרענו עקר ועקרה. ותרחם עליהם ותשפיע עליהם חיים ואריכות ימים ושנים שיהיו כל יוצאי חלצינו מאריכים ימים ושנים וכלם יהיו עוסקי תורתך לשמה ומקמי מצוותיך, ויהיו כלם קדושים וטהורים מכל חטא ועוון ויעשו רצונך ויעסקו בעבודתך באמת כל ימיהם לעולם באפן שפנינו אחרינו ימשיכו שכל הפנים בעולם אחר הסתלקותנו ויגלו ויפרסמו אלקותך ואדנותך בעולם ויהיה נשאר זכרנו לדורי דורות לעולם ועד:

מִלֵּא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נְדָח, יִהְיֶמוּ רַחֲמֶיךָ
עָלֵינוּ וְקוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְהִצַּל אוֹתָנוּ וְאֵת זֶרְעֵנוּ וְאֵת כָּל
זֶרַע עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לָבוֹא לֹא
לְיַדֵּי חֲלִיצָה וְלֹא לְיַדֵּי יָבוּם, וְיִקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְרָאָה בָּנִים
לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל", כִּי אֵתָּה לְבַד יַדְעָתָ עֵצִים הַרְחַמְנוֹת
שְׁיִישׁ עַל גְּשֵׁמַת הַנֶּפֶטָר בְּלֵא זֶרַע שֶׁל קִימָא, חֲלִילָה, אֲשֶׁר הַנְּשִׁמָּה
אֹזֶלֶת עֲרִטִילָאָה וְאִין לָהּ יִכְלֹת לַעֲלוֹת אֶל מִקְוָמָה הָרֵאשׁוֹן, וְאִינָּה
יִכּוֹלָה לְשׁוּב לְבֵית אָבִיהָ וְהִיא הוֹלְכֶת נַע וְנָדָּ וּמִמְרַפֶּת, וְאִין לָהּ
מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ
הָעֲצוּמִים, וְהִצַּל אוֹתָנוּ וְאֵת זֶרְעֵנוּ וְאֵת כָּל עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִלְךְ אֶחָד מֵהֶם מִן הָעוֹלָם בְּלֵא זֶרַע שֶׁל קִימָא, רַק
כָּלֶם יִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִימִים, עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה
וּמְצוּוֹת וְכָלֶם יַעֲשׂוּ פְרוֹת הַרְבֵּה. יִלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם, תִּאֲרַכְנָה
פְּאוֹרוֹתֶם, "עוֹד יִנּוּבוֹן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ". וְיִתְרַבֶּה גְבוּל
הַקְּדוּשָׁה עַל-יַדֵּי זֶרַע יִשְׂרָאֵל שְׁיִתְרַבּוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה נִשְׂאָר
מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל דְּדוֹרוֹת וְדוֹרֵי דְדוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל
הַדְּדוֹרוֹת. וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׁוּכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא לַעֲבוֹדְתֶךָ
וְלִירְאָתֶךָ, וְכָל אוֹתָן הַנְּשִׁמּוֹת מִעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבֵד הִלְכוּ
לַעוֹלָמָם וְלֹא הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא, תִּרְחַם עֲלֵיהֶם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִתְקַן אוֹתָם בְּחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וְתַעֲזוֹר לְכָל
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, שְׁיִזְכּוּ לְקִיָּם מְצוֹת יָבוּם
וְחִלִּיצָה בְּשִׁלְמוֹת הָרֵאוּי בְּאֵמֶת בְּקִדּוּשָׁה וּבְמִתְהַרָּה גְדוּלָּה, וְיִזְכּוּ

לעשות בשלמות התקון הצריך לנשמת המת, באפן שתעלה נשמתו לאור הפנים, וישוב למקומו ולמנוחתו "להתהלך לפני אלהים באור החיים". ומעתה תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל שלא יצטרך שום אחד מישראל לבוא לא לידי חליצה ולא לידי יבום:

ותמלא רחמים על כל שבורי לב שיש להם צער גדול בנים, רחמנא לצלן, ותעזר להם מעתה שיוזבו לגדל בניהם ובנותיהם לתורה ולחפה ולמעשים טובים לאורך ימים ושנים (ובפרט וכו):

רבנו של עולם מלא רחמים, אתה ידעת את לבכם המר והנמהר, ללבכם הנשבר והנדכא, אשר בשל כח הסבל. ראה ענים ועמלם, ראה דמעתם ושמע אנקתם, ואל תעלים אנך מצעקתם, כי מי יוכל לסבל את קול בכיתם וצעקתם ואנקתם מגדל הצרות שפבר עברו עליהם. רבנו דעלמא פלא, "הרופא לשבורי לב ומחפש לעצבתם", רפא שברם ושמוח נפשם, ואמר לצרותיהם די, ורחם עליהם מעתה ותאמר למלאך הרף ידך: ותעזר רחמך העצומים עליהם ותשלח חיים טובים ואריכות ימים ושנים להבנים הנולדים להם כבר, שיוזבו לגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים, ויאריכו ימים ושנים בזה העולם ויוזבו לראות מהם בנים ובני בנים, ויצאו מהם דורות הרבה ויוזבו להוליד עוד בנים ובנות הרבה חיים וקמים, ויצאו מכלם דורות הרבה ודורי דורות עד סוף כל הדורות ירבו ויגדלו ויצמחו, עד ביאת הגואל עד סוף כל הדורות וכלם יהיו עושי רצונך באמת

ויקיים בהם ובזרעם, "הקטן יהיה לאֵלֶךְ וְהַצֶּעִיר לְגוֹי עָצוּם, אֲנִי
יהוה בְּעַתָּה אֲחִישְׁנָה":

רבונו של עולם, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּת אֲבוֹתֶם
הַקְּדוּשִׁים וְחַמַּל עֲלֵיהֶם מֵעַתָּה, שִׁיתְקַיְמוּ זֶרַעַם לְאַרְבֵּי
יָמִים וְשָׁנִים. שְׂמַחֵם כְּיָמֹת עֲנִיּוֹתָם, נַחֲמֵם מִיַּגְוֹנָם וְהַכֵּן לְבַבְכֶם וְעֹזֹר
לָהֶם מֵעַתָּה שְׂיִזְכּוּ לְשִׂמְחַת תְּמִיד בְּבָנִים אֲשֶׁר נוֹלַד לָהֶם כְּכָר
וְאֲשֶׁר הֵם עֲתִידִים לְהוֹלִיד עוֹד, כֻּלָּם יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים בְּתוֹרַה
וּגְדֻלָּה עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה:

לֹט אָבִינוּ מְלַבְּנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךְ וְקִדְשֵׁנוּ בְּקִדְשְׁתָּךְ
הַעֲלִיזֵנָה וְטַהַר לְבָבוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאַמְתָּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְתוֹמִין לָנוּ פְּרִנְסַתְנוּ בְּרוּחַ מְאֹתְךָ וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לִידֵי מַתָּנַת
בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאָתָם, וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב, וְתִשְׁפִּיעַ
לָנוּ שְׂפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם עַד עוֹלָם, וְתִבְרַךְ
אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְאֶת פְּרֵי כַּסְּנוֹנוּ וְיִהְיוּ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ חַיִּים
וְקַיָּמִים בְּעִבּוּדְתְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבִירְאָתְךָ לְאַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים,
וְתַרְחֵם עַל צְאֲצְאֵינוּ וְצְאֲצְאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבְפֶרֶט עַל צְאֲצְאֵי פְלוּנֵי
בן פְּלוּנֵי וכו') וְתִמְשִׁק עֲלֵיהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים, וְיִהְיוּ כָּל יוֹצְאֵי
חֲלִיצֵינוּ מְאָרִיכִים יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָם וְיִרְבוּ פֹארוֹתָם,
וְיִהְיוּ צְאֲצְאֵיהֶם כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ. וְתַצִּילֵם בְּרַחֲמֶיךָ מִצַּעַר גְּדוֹל בָּנִים
חַס־וְשְׁלוֹם, רַק כֻּלָּם יִזְכּוּ לְגִדְל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה
וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים הֵן הַנּוֹלָדִים כְּכָר, הֵן הַעֲתִידִים לְהוֹלִיד לָהֶם, כֻּלָּם
יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְכֻלָּם יִשְׁאִירוּ שְׂאִירֵי בְּאֶרֶץ וְיִתְרַבּוּ
צְאֲצְאֵיהֶם כְּחוֹל הַיָּם וּכְכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, לְעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוּף
כָּל הַדּוֹרוֹת:

רבונו של עולם, הביטתה בעינים וראה מכאובכם כי אתה ידעת את לבכם, אתה ידעת צערם וצרותיהם המרבות שפבלו עד הנה. מרא דעלמא פלא, אל שדי יתן להם רחמים, האומר לעולמו די יאמר לצרותיהם די. עשה למען זכות אבותיהם, ושמה לבביהם, ועזרם מעתה שירבו צאצאיהם, ויזכו לגדל כל בנייהם ובנותיהם, ויאריכו ימיהם ושנותיהם, ירבו ויגדלו ויצמחו כל דורותיהם. ויקים בנו ובהם: "והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר מרב, והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם, יאמר להם בני אל חי":

אבינו שבשמים חמל עלינו למען שמך, ועזרנו והושיענו בחמלתך הגדולה עלינו שנוצרה מהרה לבוא לכל מה שפקשנו מלפניך, שנוצרה לשבר לגמרי תאות המושגל ותאות האכילה וכל תאות הפהמיות, ויהיה זוונונו ואכילתנו וכל הנהגותינו בקדשה ובטהרה גדולה באמת פריצונך הטוב, ותאריך ימי בנינו ובנותינו וכל יוצאי חלצינו כלם יאריכו ימים ושנים טובים, יבלו ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים, ויעסקו תמיד כל ימיהם ושנותיהם בתורה ועבודת יהוה באמת פריצונך הטוב. "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו":

מה וזכנו ברחמיך הרבים לבנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך ולתורתך (כשרוצה להתפלל על מי שיש לו צער גדול בנים ר"ל יזכרו כאן ויאמר: ובפרט לפב"פ וכו'). חום וחמל ורחם ותן לבנינו ולבנותינו ולכל יוצאי חלצינו חיים טובים וארוכים (ובפרט להילד פב"פ וכו' ולהילדה פב"פ וכו'), רחם עליהם ועלינו בזכות אבותם, ותן

לָהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכֵי־יָמִים, וְתֹארוּךְ יְמֵיהֶם וְשָׁנוֹתֵם יִהְיוּ נָא וַיִּכְמְרוּ
 נָא רַחֲמֶיךָ עֲלֵיהֶם וְעֲלִינוּ, וְתֹאמַר דִּי לְצַרוּתָם. "הַיְטִיבָה יְהוָה
 לַטּוֹבִים וְלַיִשְׁרִים בְּלִבּוֹתָם", יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילֶם שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתָם.
 אִין פֶּרֶץ וְאִין יוֹצֵאת וְאִין צְוּחָה בְּרַחוּבוֹתָם, לְעַד וּלְדוֹרוֹת,
 וּלְדוֹרוֹת דּוֹרוֹתָם. רֵאשִׁיתָם מְצַעַר, יִשְׁגָּה מְאֹד אַחֲרֵיתָם, בְּאֲשֶׁר
 הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה, כֵּן יַעֲמֵד זֶרַעַם וְשָׁמוֹתָם. וְתִצֵּל
 אוֹתָם וְכָל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעֵין הָרַע וּמִפְּנֵעַ רַע וּמִכָּל מִינֵי
 נִגְעַ וּמַחְלָה, וְתִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל רַמ"ח
 אֲבָרֵיהֶם וְשֵׁם"ה גִּידֵיהֶם, וַיִּזְכּוּ לַהֲיוֹת חַיִּים, בְּרִיאִים וְקַיִמִים, יִבְלוּ
 יְמֵיהֶם בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּנִעְיָמִים, וְנִזְכָּה שִׁיצֵאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת הַרְבֵּה
 וְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלִינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ,
 וְתִגְדָּלֶם לְתוֹרָה וּלְחַפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, לְאוֹרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים, "עוֹד
 יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ":

ג וְתַרְחֵם עֲלִינוּ וְתַתֵּן לָנוּ כַח שְׁנוּכָה לְפָקֵד עֲקָרוֹת בְּתַפְלָתָנוּ,
 וְתִלְמַדְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אִיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּשִׁבִיל
 עֲקָרוֹת לְפָקֵדָם לְטוֹבָה בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְתִשְׁמַע תַּפְלָתָנוּ
 וְתִאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ שִׁיְהִיו כָּל הָעֲקָרוֹת נִפְקָדוֹת לְטוֹבָה חַיִּשׁ קָל
 מְהֵרָה, וַיּוֹלִידוּ בְּרַחֲמֶיךָ בָּנִים חַיִּים וְקַיִמִים, וַיִּתְּרָפוּ עִמָּךְ "בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל כַּחֲזוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפֵּר". וְכַשֵּׁם שֶׁגִּבְרוּ
 רַחֲמֶיךָ עַל אֲבִינוּ הָרֵאשׁוֹן "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם" אֲבִינוּ, וְאֲשֶׁתוֹ
 שָׂרָה אֲמִנוּ, אֲשֶׁר זָכְרָתָם לְטוֹבָה וְתַפְקָדָם לְעַת וְקִנּוּתָם, וְנִתְּתָ
 לָהֶם אֶת יִצְחָק, וְהִבְטַחְתָּם לְהַרְבּוֹת זֶרַעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, כֵּן
 יִהְיוּ נָא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל עֲקָרוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר

עיניהם תולות אליך לְבַד, שְׁתַּתֵּן לָהֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירֵאָתֶךָ. רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ, וּפְקָדֵם לְטוֹבָה וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵם בְּרַחֲמִים וְתַעֲתֵר לָהֶם, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתָם וְתַתֵּן לָהֶם הַרְיוֹן חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה, וַיִּזְכּוּ לְהוֹלִיד זֶרַע שֶׁל קִימָא וַיִּשְׁמַחוּ אֲבֵיהֶם וְאִמָּם בָּהֶם, וַיִּזְכּוּ לְגַדְלָם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְרַחֵם עֲלֵינוּ, וְהַתְּפִתָּה וְהַתְּרַצָּה וְהַתְּפִים לְתַפְלָתְנוּ וּשְׁמַע קוֹל פְּגִיעַתְנוּ וְהַשְׁלֵם אֶת דַּעַתְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְנִזְכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ גַּם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת שְׂאִין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, וְלִהְיוֹדִיעַ גְּדֻלַּתְךָ וּגְבוּרַתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּרְבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים. "דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יַגִּידוּ. אֵב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אִמָּתְךָ". וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם בְּאַמֻּת מַקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהוֹדַעְתֶּם לְבְנֶיךָ וּלְבְנֵי בְנֶיךָ. לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד":

גַּד וְזַכֵּנוּ לְבָנִים זָכְרִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וַיְהִיו עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ וּמְקַיְמֵי מִצְוֹתֶיךָ וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם, וַיְהִי נִשְׂאָר זְכַרְנוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. וְתִשְׁמַרְם וְתִצְלִים מִכָּל חַטָּא וְעוֹן וְאִשְׁמָה, וְתִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם וַיַּגְדִּילוּ שְׂמֵךְ עַד עוֹלָם:

וְנִזְכֶּה שִׁיְהִיו דְּבוּרְנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, עַד שִׁיְהִי לָנוּ כַּח לְפָקֵד עַקְרוֹת בְּדְבוּרְנוּ, וַיְהִיו כְּלֵי הַדְּבוּר סְמוּכִים לְכָלֵי הַהוֹלָדָה, וְנִזְכֶּה לְפַעַל עַל־יְדֵי דְבוּרְנוּ בְּקִדְשָׁה הוֹלְדוֹת קְדוֹשׁוֹת,

ויתרבו עמך ישראל כחול אשר על שפת הים וכבוכבי השמים
לרב, ולא יהיה בנו עקר ועקרה. ותפקד לכל חשוכי בנים פורע
של קמא לעבודתך וליראתך, ועל־ידיה נזפה שיתגלה יראה
שלמה יראה גדולה בעולם, ותשפיע יראתך ופחדך על כל באי
עולם, וידע כל פעול, כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה
יצרתו, ונזפה לכל חלקי היראה בשלמות, ועל־ידי היראה נזפה
להכניע ולשבר ולבטל שקר החזן והבל היפי, כמו שכתוב: "שקר
החזן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל". ונזפה להאריך
ימינו ושנותינו בקדשה גדולה להוסיף קדשה ומרה בכל עת
ועת, למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה. ונזפה לתקון כל
העולמות מחדש, ולהמשיך עלינו תמיד הארת תקוני עתיק
הנמשכים על־ידי הצדיקים אמתיים הזקנים הקדושים, ובזכותם
נזפה לשפע ועשירות גדול דקדשה, לכל הזן דעלמא, באפן
שנזפה על־ידי העשירות הזאת להתבוננות גדול ועליון מאד
בתורתך ועבודתך ובהשגת אלהותך בקדשה ובטהרה גדולה,
באמת ובאמונה שלמה, כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם:
סו ובבין תרחם עלינו אדון מלא רחמים, ותעזר ותושיע לנו ולכל
עמך בית ישראל, שנזפה פלנו להוליד ולגדל את
הנפשות הקדושות הנמשכות לנו בכל עת על־ידי הכבוד
דקדשה, שנזפה להוליד הנפשות בנקל בלי קשוי הולדה כלל
ונזפה לגדלם בנחת ובשלום בלי שום צער גדול בנים כלל.
ותשפיע עלינו ברחמיך הרבים יראה ואהבה, ונזפה ליראה
ולאהבה את שמך באמת, ועל־ידיה תמשיך עלינו פח הידים

הַעֲלוּנִים הַקְדוּשִׁים, יַד הַחֲזָקָה וְיַד הַגְּדוּלָּה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה
 לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּנִחַת וְשִׁלּוּהַ, בְּלִי שׁוּם קִשְׁוֵי הוֹלָדָה
 וּבְלִי שׁוּם צֶעַר גְּדוֹל בָּנִים כְּלָל. (להתפלל על אלו שיש להם צער ויסורים

מגידול בנים ר"ל):

אָנָּה יְהוָה רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת צְרוּתָם וּמְכַאֲבָם
 שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שֵׁישׁ לָהֶם צֶעַר גְּדוֹל בָּנִים רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
 אֲשֶׁר כָּבַר הַפְּלִאתָ אֶת מִכּוֹתָם, וְלִקְחַתָּ מֵהֶם מַחְמוֹד עֵינֵיהֶם וּמִשְׂא
 נִפְשָׁם, בָּנִים וּבָנוֹת הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹו, נִפְשׁוֹת יְקָרוֹת
 וְחִיבוֹת, יוֹנְקֵי שְׁדִים שְׁלֵא חֲטָאוּ, גְּמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֵא פָשְׁעוּ,
 תֵּינִיקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן אֲשֶׁר הֵם מְקִימִין אֶת הָעוֹלָם בְּהַבֵּל פִּיהֶם
 שְׂאִין כּוֹ חֲטָאוּ, רַק בְּעוֹנוֹתֵינוּ וּבְעוֹנוֹת אֲבוֹתָם פִּגְעַתָּ בָּהֶם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַתָּ אֶת צֶעַרָם
 וּמְכַאֲבָם הַקָּשָׁה שֶׁל הַיְלָדִים הַרְפִּים הָאֵלֶּה, וְצֶעַר
 וּמְכַאֲבֵי שֶׁל אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְכָל קְרוֹבֵיהֶם וְכָל הַמְצַטְעָרִים בְּצַרְתָּם,
 כִּי רַע יִמַּר כִּי נִגַּע עַד הַנֶּפֶשׁ, כָּכָה יִכְפוּ הַרְפָּה בְּכָה, וְדַמְעָתָם עַל
 לְחִים. אַתָּה אֵל רַאֵי הַרוּאָה "אֶת דְּמַעַת הַעֲשׂוּקִים הָאֵלֶּה וּמִיד
 עוֹשְׁקֵיהֶם כַּחַ, וְאִין לָהֶם מְנַחֵם", חִמּוֹל עַל רְתִיחַת דְּמַעַתָּם
 וְאַנְקָתָם וְאִמּוֹר לְצְרוּתָם דִּי, וְאֵל תַּעֲשֵׂה לָהֶם כְּחֲטָאָם וְלֵא
 כְּעוֹנוֹתֵיהֶם תִּגְמַל לָהֶם, "כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֻלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל
 קוֹרְאֵיךְ", וְאַתָּה מְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם בְּחֶסֶדֶיךָ, וְכַמָּה עֲבוּ"ם וְרִשְׁעִים
 גְּמוּרִים מְגַדְּלִים אֶת בְּנֵיהֶם, כִּי אַתָּה חַפֵּץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם וְאִין
 אַתָּה חַפֵּץ בְּהַשְׁחַתַּת הָעוֹלָם, חוּם וְרַחֵם וְחִמּוֹל עַל נִפְשׁוֹת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַרְף יְדֶיךָ, וְיִשׁוּב חֲרַבּוּ אֵל גְּדוּהַ, יַעֲזֹרְרוּ

רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנֹתֶיךָ בְּאַהֲבָה וּבְחַמְלָה יִתְּרָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְדוֹשׁ,
 וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עֲלֵיהֶם, שְׂיוֹפוּ כָּלֵם לְגִדְלֵךְ אֶת כָּל בְּנֵיהֶם
 וּבְנוֹתֵיהֶם בְּנַחַת וּבְשָׁלוֹם וּשְׁלוֹהַּ בְּלִי שׁוֹם צַעַר כְּלָל, לְתוֹרָה
 וּלְחַפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְתִמְשָׁךְ
 עֲלֵיהֶם חַיִּים וְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים מֵאַתָּךְ מִמְקוֹר הַחַיִּים, (וּבְפָרַט עַל
 פְּלוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וְכו') רַחֵם נָא קְהַל עַדְתּוֹ יִשְׂרָוִן, סֶלַח וּמַחֵל עִוְוֹנֵם,
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹזֶכֶה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 לְגִדְלֵךְ אֶת כָּל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּנַחַת לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם.
 וְעֵשֶׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שְׁבַכְלֵךְ דוֹר וָדוֹר
 וְשִׁבְדוֹר הַזֶּה, וְתַחֲמַל וְתַרְחֵם וְתוֹשִׁיעַ וְתַצִּיל אֶת יִתְרֵךְ הַפְּלִטָּה, אֶת
 הַיְלָדִים שְׁנוֹלְדוּ כְּבָר וְאֲשֶׁר עֵתִידִין לְהוֹלֵךְ, וְתַצִּילֵם מִחֲלֵי הַמְּאֻזְלִין
 [חַצְבַּת, אַדְמַת] וְהַפְּאֵקִין [אַבְעֻבְעוֹת רוּחַ] וּמְכַל מִיְנֵי מַחֲלָה וּכְאֵב
 וּמַחֹשׁ שְׁבַעוֹלָם, וְתַחֲזַקֵם וְתַבְרִיאֵם וְתַחֲלִימֵם, וְתַעֲזֹר
 לְאַבִּייהֶם וְאִמָּם שְׂיוֹפוּ לְגִדְלֵם בְּנַחַת וּלְחַנּוּכֵם בְּעַבּוֹדְתֶךָ וּיְרַאֲתֶךָ
 לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִזְכּוּ לְרֵאוֹת מֵהֶם בָּנִים וּבָנֵי בָנִים
 עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת לְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְיִתְרַבּוּ
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל "כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹד וְלֹא יִסְפָּר מֵרֵב". רַחֵם
 רַחֵם אֵב הַרַחֲמֹן, אֵב הַחַמְלָה אֵב הַחַנּוּנִיָּה אֵב הַחֶסֶד, רַחֵם נָא עַל
 יוֹנָה אֱלֻמַּת פְּמוֹנוֹ הַיּוֹם כִּי אִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ אֱלֹא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
 יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה, חוֹסֶה עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 וְאֵל תִּשְׁפָּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ. אֵל תִּנְיַחְנוּ וְאֵל
 תַּעֲזֹבְנוּ וְאֵל תִּמְשָׁנוּ, יְהִמוּ נָא מַעֲיָךְ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְאֵל תִּפְּנֵן אֵל
 רְשָׁעֵנוּ וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפְּנֵינוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ, יְהִי נָא

חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהֵי עֲנָנוּ, טָרֵם נִדְבֵר אֶתְּךָ תִּשְׁמַע.
 רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְעֵנֵי עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְתַבִּירֵי לְפָא עֲנִינָא,
 רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְמַכִּיבֵי רוּחָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא חוּם,
 רַחֲמָנָא פְרוּק, רַחֲמָנָא שׁוּיב, רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלֵן, הִשְׁתָּא פֻעֲגֵלָא
 וּבִזְמַן קָרִיב:

צו "אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט אֵל. כִּי הִנֵּה
 אוֹיְבֵיךָ יִהְיִינָם וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ. עַל עַמְּךָ
 יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְעַצְּוּ עַל צְפוּנֵיךָ. אָמְרוּ לְכוּ וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי וְלֹא
 יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד. כִּי נֹעְצֵנוּ לֵב יַחֲדוּ, עֲלֵיךָ בְרִית יִכְרְתוּ".
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶתְּךָ יוֹדֵעַ מַעֲמָד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל פְּעַת
 בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּכֻלָּל וּבְפֶרֶט, "כִּי כְּאוּ בָנִים עַד מִשְׁפַּר וְכַח
 אֵין לְלֶדָה", וְעַל יָמֵינוּ וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹה נִבְּאוּ כָּל נְבִיאֵינוּ
 וְחַכְמֵינוּ מִימֹת עוֹלָם עַד הַנֵּה, כִּי תִכְפוּ עָלֵינוּ צְרוּת, הֵן מַעַל
 הַנְּתִינּוֹת וְחֶסְרוֹן הַפְּרָנְסָה וְרַבּוּי הַחוֹלָאֹת וְהַמְּכַאֲוִים וּמַחוּשִׁים
 הַשְּׂכִיחִים בְּעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְשָׂאֵר מִיְּנֵי צְרוּת וַיִּסְוִינָן
 בְּפֶרֶטִיּוֹת שְׂנֵי לְרַב הָעוֹלָם: יֵשׁ חֲשׂוּכֵי בָנִים, וַיֵּשׁ שְׂנֵי לְהֵם
 צַעַר גְּדוֹל בָּנִים רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וַיֵּשׁ שְׂנֵי לְהֵם בָּנִים וּבְנוֹת וַאֲיִן
 לְהֵם בְּמֹה לְפָרְנָסָם וּבְפֶרֶט לְהַשִּׂיאָם לְהַהֲנוּן לְהֵם, וְכַהֲנָה וְכַהֲנָה,
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עַל כָּל אֶחָד וַיּוֹשִׁיעֵנוּ בְּכֻלָּ מַה שְּׂצָרִיךְ
 לְהוֹשִׁיעַ, וְנוֹסֵף לָזֶה מַה שְּׂנִשְׁמַע בְּכֻלָּ עַת שְׂמַתִּיעֲצִים עָלֵינוּ
 וְחוּשְׁבִים מַחֲשָׁבוֹת לְגוֹד גְּזוּרֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה אֲשֶׁר אֵי
 אֲפֹשֶׁר לְסַבְּלָם, וּבְפֶרֶט כִּי רַבִּים נוֹגְעִים בְּדַת יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר נִגְלָה
 לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל גּוֹתֵן הַתּוֹרָה, וְעַל כָּל אֱלֹה קָשָׁה מְכַלָּם צְרוּת

הנפש מה שאנו בעצמנו עושים לעצמנו, מה שאנו מתרפים במלאכת שמים, וגם עשינו בהפקד, כי הרבינו לפשע נגדה, והרע בעיניך עשינו, ובפרט אנכי אשר כבר נלאיתי להתודות ולספר מהותי ועניי והנהגותי ומחשבותי ומעשי המגנים והזרים, השם יתברך יצילני מעתה, ואיני יודע שום עצה ותחבולה כי אם לצעק ולזעק ולשאג ולהתחנן אליך, כי מר לי מאד כי "מבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני", ואיני יודע שום מגום והצלה, ואין לי שום פתח תקוה, כי אם להתפלל ולהתחנן לפניך מלא רחמים, בעל הישועות, הן על צרות נפשי, הן על צרות כלל ישראל שמחייב כל אחד מישראל להשתתף בצרתם ועל כלם אין לנו שום משען ומשענה כי אם על תפלה ותחנונים, באשר צונו חכמך הקדושים זכותם יגן עלינו:

א: ותושיענו ברחמיך הרבים לתקן ולזכר הדמים שפקרבנו, ונזכה להכניע הדם שבחלל השמאלי שבלב, ותעזרנו שנזכה לזכר ולטהר את לבנו מפגם ארס עכירת הדמים שיש בנו מינקותנו, עלידי עכירת החלב שאינו טוב שהיינו יונקים אז, אשר על ידי זה מתגבר חסד ושלום חמימות תאות המושגל. אנא יהוה, זכנו לתקן ולזכר כל זה מהרה, עד שנזכה לישבר תאות המושגל לגמרי, ותזכנו לקדשת הברית באמת ותרחם עלינו ועל עוללינו ומפנו ועל כל ילדי עמך בית ישראל, ותזמין ברחמיך הרבים לכל ולדותינו מיניקות פשרות והגונות שיהיה חלכם טהור וכשר זך וצח, ותשמר ותציל את כל זרענו

שלא יינקו מנשים הצופות אשר חלבם טמא, שלא ימשיכו בהם חס־ושלום ארם תאות המשגל, כי באמת אין בנו דעת לשמור זרענו מזה, רק ברחמיך לבד תשמר את זרענו שלא יינקו מחלב שאינו טוב ונד. ותעזר לנו ולזרענו תמיד, באפן שנופה כלנו אנחנו וזרענו לשמור את הברית קדש באמת ולתקן ולמיהר עצמנו מכל השלש מדות האלו שהזכרנום לפניך, ועלידינו זה נופה לשמור את היראה שלמה שבלב ונופה לבנן ירושלים חיש קל מהרה, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות, וליראה ממך תמיד ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו. לפניו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שנופה עלידי היראה שלמה שבלב לברא מלאך שישפיע נבואה לכלי הנבואה וימשך השפעת הנבואה בעולם ויקים מקרא שפתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם":

ו: רבוננו של עולם, בעל הרחמים בעל הרצון בעל הטוב והחסד בעל החמלה והחנינה, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ופנו נא בכח וזכות חסידיך וצדיקיך עושי רצונך יראיך ותמימיך אשר הם האוצר של יראת שמים שלך, ותמשיך עלינו מאוצרם הטוב יראה ופחד ואימה משמך הגדול והקדוש, שנופה שיהיה לנו יראת שמים באמת, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא עוד לעולם, ותמשיך עלינו יראתך הקדושה תמיד, יראה תתאה ויראה עלאה, יראת הענש ויראת הרוממות, ונופה מעתה לעבדך באמת באימה וביראה ובאהבה, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל, עד שנופה עלידי היראה שלמה להעמיד בנים ותלמידים הגונים

בעולם, שיזכה כל אחד ואחד, אני וכל עמך בית ישראל, להכניס
 הדעת הקדושה בכנינו ויוצאי חלצינו ובתלמידים הגונים, כמו
 שכתוב: "והודעתם לבניך ולבני בניך", וכל דבורנו ועסקנו בזה
 העולם יהיה רק בתורתך ועבודתך, שנזכה תמיד שכל אחד
 ואחד יעסק וידבר עם חברו ביראת שמים בכל יום ויום, ויקבלו
 דין מן דין תורה ודעת אלהים ויראת שמים, ויעורר ויזרו ויחזק
 כל אחד ואחד את חברו בעבודת השם יתברך, כי כבר גלית לנו
 על ידי חכמך האמתיים, שזה עקר ההשארה והחליפות שנשא
 מן האדם אחר מיתתו בעולם הזה, כי אין נשאר מן האדם כלום
 בעולם הזה אחר פטירתו כי אם דעתו ודבוריו הקדושים שזכה
 להאיר בחבריו ובניו, והזהרת אותנו שכל אדם צריך לעסוק בזה,
 אפלו הפחות שבפחותים, כי כל אחד ואחד מישראל יש לו דעת
 ודבורים קדושים מה שאין בחברו, וצריך להאיר דעתו בחברו
 ובבניו ובכל הענפים השייכים לנשמתו, כי זה עקר ישוב העולם,
 בשהעולם יודעין מהשם יתברך ותורתו הקדושה:

על-כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
 הראשונים והאחרונים מגן ומושיע לנו בכל דור ודור,
 שתרחם עלינו ברחמך הרבים, ותעזר לנו ותזכנו שיהיה נשאר
 זכרנו לדורי דורות, ולא יפסק חבל הקדושה של ישראל לעולם,
 שתשפיע עלינו יראת שמים באמת, באפן שנזכה שיהיו דברינו
 נשמעים תמיד לעבודתך וליראתך, ונזכה בכל יום תמיד לדבר
 עם חברינו ובנינו ביראת שמים, ויתקיימו דברינו ודעתנו אצלם
 ולא יעברו דברינו מלבם חס-ושלום, רק יכנסו דברינו האמתיים

בְּלַבְּם, וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּתְקַיְמוּ אֶצְלָם לְעַד כִּי־תֵד חֲזֹק בַּל יִמוּט, וַיִּשׁוּבוּ אֵלָיךְ בְּאַמְתָּ, בְּאַפְּן שְׁנוּפָה כְּלָנוּ לְהֵאִיר בְּהַעֲנִפִים הַיּוֹצֵאִים מֵאַתְנּוּ, לְהַשְׁאִיר בָּנִים וְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה פְּעוּלָם, עַד שֶׁפָּנִינוּ וְתַלְמִידֵינוּ יָזְכוּ לְהוֹלִיד עוֹד בָּנִים וְתַלְמִידִים רַבִּים לְהֵאִיר בְּהֵם הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁשָּׁמְעֵנוּ וְקַבְּלָנוּ מִפִּי רַבּוֹתֵינוּ וְחַכְמֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה, וְכֵן מִדּוֹר לְדּוֹר לְעוֹלָם. "דּוֹר לְדּוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ יִגְדֹּו". וַיִּקָּם בְּנוּ מִהֵרָה מִקְּרָא שְׁפֹתוֹב: "וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אֲמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ, אֲמַר יְהוָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם":

מ: וְתַעֲזוֹר לְכָל חֲשׁוּבֵי בָנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא לְעִבּוּדְתְךָ וְלִירְאָתְךָ (וּבְפָרַט וְכו'), וְתַמְשִׁיךְ בְּרִכָּה וְחַיִּים טוֹבִים לְכָל בָּנֵינוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל דּוֹרוֹתֵינוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל מִצַּעַר גְּדוֹל בָּנִים לְעוֹלָם, וְנוֹפָה כְּלָנוּ לְגַדֵּל כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ בְּלֵי שׁוּם צַעַר וְגִזָּק, רַק תְּהִיָּה בְּעוֹרָנוּ לְגַדֵּל בְּנַחַת בְּשָׁלוֹם וְשִׁלוּהַ וְהַשְׁקַט לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים לְעִבּוּדְתְךָ וְלְתוֹרָתְךָ וְלִירְאָתְךָ, וַיִּלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם וַיְהִי כְּזֵית הַזֶּדֶם, וְלֹא יְהִיָּה עָקָר וְעַקְרָה בְּנוּ וּבּוֹרְעֵנוּ לְעוֹלָם, וְיִתְרַבּוּ צִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחוֹל הַיָּם לְדּוֹר וְדוֹר עַד עוֹלָם, וַיְהִי כָּלֶם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה לְשִׁמּוֹה יוֹמָם וְלַיְלָה וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאַמְתָּ, וְלֹא יִסּוּרוּ מִכָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה יָמִין וּשְׂמֹאל אֶפְלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, וַיְכִירוּ כָּלֶם אוֹתְךָ בְּאַמְתָּ, וַיִּדְעוּ אוֹתְךָ כָּלֶם לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם:

בְּרִית

כ רבונז של עולם, "נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים, הופיעה"
 עלינו ברחמיך הרבים אור קדשתך, שימשך עלינו
 קדשה וטהרה, באפן שנוכל לכף ולהכניע ולשבר את יצרנו הרע.
 ונזכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, שנהיה בלנו אנחנו וזרענו
 שומרים את הברית קדש. ותעזר לנו תמיד ותציל אותנו ברחמיך
 העצומים וחסדיך הגדולים מכל מיני פגם הברית, חסוּשְׁלוֹם, הן
 במחשבה הן בדבור הן במעשה, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס
 בין ברצון, הן בחוש הראות הן בחוש השמיעה הן בשאר חושים,
 בכלם נהיה קדושים וטהורים בקדשת הברית בלי שום פגם
 והרהור כלל, כי ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל האמות,
 ורוממתנו מכל הלשונות, והבדלת אותנו מכל טמאותיהם ומכל
 תועבותיהם, כאשר כתבת לנו בתורתך: "ואבדל אתכם מן
 העמים להיות לי", וקראת אותנו בלנו בשם צדיקים, כמו
 שנאמר: 'ועמך (ישראל) כלם צדיקים':

אנא ברחמיך הרבים, אל תעשה תורתך הקדושה פלסתר, חסו
 ושלום, כי דברך אמת וקים לעד, על-פן עשה עמנו
 בחסדיך ועזר לנו שנהיה באמת בכלל צדיקים על-ידי שתזכנו
 להיות משומרי הברית, אשר על-ידיה לבד יאות לנו להיות
 נקרא בשם צדיק, כמו שהודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים שאין
 נקרא בשם צדיק כִּי־אם מאן דנמיר ברית:

וּבְכֵן כְּשֵׁם שְׁעֵזְרָתָ אֶת יוֹסֵף צְדִיקָךְ בְּשַׁעֲהָ שָׁבָא לִיְדֵי נִסְיוֹן
וְהִצַּלְתָּ אוֹתוֹ וְנָתַתָּ לוֹ כֹּחַ לְהִתְנַבֵּר עַל יִצְרוֹ, כֵּן יִהְיוּ נָא
מֵעִיד וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתוֹפְנֵנוּ בְּזִכּוֹת וְכֹחַ יוֹסֵף הַצְדִּיק, וְתִתֵּן לָנוּ
שִׁכְל חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת וְכֹחַ וּגְבוּרָה דְקַדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׁנוּכַל
לְהִנְצֵל מִכָּל מִיְנֵי פָּגָם הַבְּרִית וְנוּכַל לְהִתְנַבֵּר עַל יִצְרָנוּ, וְנוֹכַח
שְׁתַּהֲיֶה מִחֲשַׁבְתָּנוּ קְשׁוּרָה וּדְבוּקָה בְּקַדְשְׁךָ תָּמִיד בְּלִי הַפְסָק
רַגַע, לְמַעַן יִהְיֶה לָנוּ כֹּחַ עַל־יְדִיָּוָה לְסַדֵּר תְּפִלָּתָנוּ לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי
בְּלִי שׁוּם מוֹנֵעַ וְעָפוּב וּבִלְבוּל, בְּאִפְּן שְׁתַּתְקַבֵּל תְּפִלָּתָנוּ לְפָנֶיךָ,
וְיִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתָשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלוֹנוּ
וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ וְלְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, וְעֲזֹרְנוּ
שְׁתַּהֲיֶה תְּפִלָּתָנוּ מְסֻדָּרָת כְּרָאוּי, וְתִתֵּן בָּנוּ שִׁכְל וְדַעַת שְׁנוּכַל
לְכַלְכֵּל דְּבָרֵינוּ בְּמִשְׁפָּט וְלֹא נִכְשָׁל בְּאִמְרֵי פִינוּ וְלֹא נִטָּה בְּתְּפִלָּתָנוּ
לְיָמִין וְלִשְׂמֹאל מִן הַדְרָךְ הַיָּשֵׁר וְהָאֲמֵת:

וְעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשָׁמֵר אֶת הַבְּרִית קֹדֶשׁ, וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהִצִּילָנוּ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִיְנֵי פָּגָם
שֶׁל נְאוּף, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, הֵן בְּרֵאִיָּה הֵן בְּמַחְשָׁבָה בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה,
וּבְכָל הַחֲמֻשָּׁה חוֹשִׁים בְּכֻלָּם תִּשְׁמְרָנוּ וְתִצְלִילָנוּ מִכָּל מִיְנֵי פָּגָם
הַבְּרִית, רַק תִּעֲזֹרְנוּ לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וְמַהוֹרִים בְּכֻלָּם, וְנוֹכַח לְקַדְשֵׁת
הַבְּרִית בְּאֲמֵת, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וּבִצֵּל כְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ:

י"א אֲנָא יְהוָה, רַחֲמָן הָאֲמֵת, מְלֵא רַחֲמִים, חִמַּל עַל מַעֲשֵׂיךָ,
וְתַפְתַּח פִּי וּלְבִי שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ וְאוֹכַח
לְעֹזֵר רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים עָלַי, שְׁתַּרְחֵם עָלַי מַעֲתָה, וְתַעֲזֹר לִי
שְׂאוֹכַח לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמִי בְּקַדְשֵׁת הַבְּרִית וְאֲנַצֵּל מַעֲתָה מִכָּל

מיני פגם הברית שבעולם. "העבר עיני מראות שוא, בדרכיך חייני":

וכל מה שפגמתי עד עתה בברית קדש, על הכל תמחל ותסלח לי, מוחל וסולח, ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, הן מה שפגמתי במחשבה או בדבור או במעשה, הן מה שפגמתי בראית העין ובשמיעת האזן ובחוש הריח, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון, וכל מיני פגמים שפגמתי בפגם הברית, על הכל תמחל ותסלח לי, חנון המרבה לסלוח. "למען שמך יהיה וסלחת לעוני כי רב הוא". ותרחם עלי ותשפר ותמגד ותכניע ותבטל את כל מיני קשרים ועבותות ושלשלת דסטרא אחרא שנקשרו ונגדלו עלידי עונותי המרבים, אשר הם מתגברים עלי בכל עת ורוצים למשכני, חס ושלום, מפגם לפגם, ואין מניחים אותי לקדש ולטהר עצמי באמת פראוי, ומחמת זה אני רחוק מקדשת הברית באמת, פראוי לאיש ישראלי לזרע אברהם יצחק ויעקב אשר בהם בחרת:

טו יהוה אלהים, אבינו שבשמים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תמיד, אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים עכשו מקדשת המחשבה ומשלמות הדעת, וכבר בלינו שנותינו בהכל וריק, בכלבול הדעת ובמחשבות רעות ופגומות מאוד בכל עת ובכל שעה, ועדין לא זכינו לישוב הדעת פראוי באמת אפלו שעה אחת מנעורינו עד היום הזה, כי חטאנו עוינו ופשענו מאוד ופגמנו בהברית קדש, אשר עלידיזה נמרף ונתבלבל דעתנו מאוד ואין אנו יודעים כלל איך להחיות את

עֲצֻמְנוּ, וּבְאִיזָה דָּרֶךְ נֹזֶכֶה לָשׁוּב אֶל הַדַּעַת דִּקְדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת
כְּרֵאוֹי בְּאַמֶּת, כִּי קִלְקַלְנוּ וּפְגַמְנוּ בְּכָל הַדְרָכִים וְהַשְּׁבִילִים שֶׁל
הַדַּעַת דִּקְדוּשָׁה:

יֵשׁ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים לְשִׁלְמוֹת
לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל־יְדֵי־יָהּ לְהַפִּיל וּלְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר כָּל הַתְּאוֹוֹת רְעוֹת וְכָל הַמְדוּוֹת רְעוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִשְׁבַּעֲיִן
עַמּוּיִן, אֲשֶׁר כָּל הַתְּאוֹוֹת וְהַמְדוּוֹת רְעוֹת שְׂיָכִים לָהֶם וְלֹא לָנוּ,
וּבְפֶרֶט תִּבְעֶרֶת הַמְדוּוֹרָה שֶׁל תְּאוֹת נְאוּף, הַחֲפָצָה לְהַתְגַּבֵּר עָלֵינוּ
בְּכָל עֵת. חוּס וַחֲמַל עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ לְהַפִּיל וּלְהַכְנִיעַ וּלְכַפֵּל תִּבְעֶרֶת
הַמְדוּוֹרָה הַזֹּאת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלֵנוּ:

כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ בְּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְנָתַתָּ לָנוּ לְחֻלְקָנוּ שִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ, אֲשֶׁר בּוֹ
בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּכְרוּחַ פִּיו
כָּל צִבְאָם", וְנָתַתָּ לָנוּ תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי מוֹשֶׁה נְבִיאְךָ בְּלִשׁוֹן
הַקִּדְשׁ, וְבוֹ גְּדַבַּרְתָּ עִם כָּל נְבִיאֶיךָ הַנְּאֻמָּנִים הַמְדַבְּרִים בְּשִׁמְךָ
בְּרוּחַ גְּבוּאָה וְרוּחַ הַקִּדְשׁ, אֲשֶׁר עִם כָּלֶם דַּבַּרְתָּ בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ,
אֲשֶׁר הִיא כְּלִילַת יְפֵי מְשׁוֹשׁ לְכָל הָאָרֶץ:

עַל־כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל תַּחֲנִיתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
יְהִמוּ נָא מֵעִידְךָ עָלַי, תִּיקַר נָא גַּפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ, שִׁתְּעוֹדֵר
חֲסִדֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים עָלַי, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים שִׁלְמוֹת
לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי הָרַע,
לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל מֵעָלַי תִּבְעֶרֶת הַמְדוּוֹרָה שֶׁל תְּאוֹת נְאוּף,
כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי תְאוּוָה זֶה הִיא עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן

והמתקלא, אשר רק בשביל זה באנו לעולם הזה כדי להתנסות ולהצטרף בתאוה זו, כי רצונך הטוב היה לנסות אותנו בתאוה הזאת, אם יהא לנו פח להתגבר על יצרנו להכניע ולשבר תאות גופנו, ולדבק עצמנו לשמך הגדול באמת כל ימי חיינו כדי להיטיב אחריתנו, למען תתפאר בנו בכל העולמות כשנוכח להכניע ולשבר ולבטל תאוה הזאת. ובעוונותינו הרבים לא נזהרנו לעמוד בנסיון וצרוף הזה כראוי, כמו שאמר דוד המלך עליו השלום: "בַּחֲנֻתְ לִבִּי פָקַדְתָּ לִילָה צָרַפְתָּנִי בַל תִּמְצָא, זְמוֹתֵי בַל יַעֲבֹר פִּי", עד אשר כלו בנינו חיינו ושנותינו באנחה, כי רק על־ידי־זה סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ובכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ביותר, וברחמיך הרבים גלית לנו על־ידי צדיקי הדור האמתיים עצות טובות להמלט מזה בשב ואל תעשה במעשה ובמחשבה, אבל לא נזהרנו לקיים עצותיך הטובות באמת, ולא שמרנו את המחשבה מבלבולים והרהורים ושמותים:

אבל אף־על־פי־כן אתה מלא רחמים, ועדין לא כלו רחמיך ממני, ואתה גדול העצה פלא יועץ, חמל עלי ותשפיע לי עצה טובה עצה אמתית, באפן שאזכה לקיים עצותיך הטובות, באפן שאזכה מעתה להמלט ולהנצל מאש המדורה הזאת. ותצילני ברחמיך הרבים מרוח שטות של תאוה רעה הזאת, כי בעוונותינו הרבים אין אנו יודעים להשיג עצותיך הקדושות אף להנצל מתאוה הזאת, כי אתה גלית לנו על־ידי צדיקיך האמתיים, שעל־ידי שלמות לשון הקדש זוכין להכניע תאוה רעה

זו, וגם אתה הודעת לנו שאי אפשר לזכות לשלמות לשון הקדש
 פיראם על ידי שמשברים תאווה זו וזוכין לשמירת הברית, ואני
 בער ולא אדע, מהיכן אתחיל לזכות למעלות קדושות האלו שהם
 שלמות לשון הקדש ושמירת הברית, מאחר ששניהם תלויים זה
 בזה:

על-כן באתי לשחר פניך יהוה אלהי "הודיעני נא את דרכיך",
 ואדעה באיזה דרך אזכה למעלות האלו לשלמות לשון
 הקדש ולשמירת הברית, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת, כי
 אתה ידעת כי אי אפשר להתקרב אליך באמת, כי אם על ידי
 שמשברין תאווה הזאת לגמרי, אשר היא הרע הכולל של כל
 השבעין אמות, ואנחנו בני ישראל עם קדוש, אנחנו בשרשנו אנו
 רחוקים לגמרי מתאווה רעה הזאת, ואין התאווה הזאת שיכת לנו
 כלל כי אם להם ולחלקם ולא לנו:

רבונו של עולם, חוסה על כבודך, וראה שפלותנו ובזיוננו אשר
 ירדנו מפה מפה, ונפלנו בגלות של שבעין אמות על ידי
 תאווה רעה הזאת, אשר היא גרמה לנו כל הצרות וכל הגליות
 בכלל ובפרט שעברו עלינו כבר, ואשר עדין לא נצלנו מהם. ואם
 אמנם אנחנו בעצמנו יודעים מכל זה, ואף-על-פי-כן לא היינו
 נשמרים לגרש הרוח שטות של תאווה זו מקרבנו, הלא אתה
 ידעת כי בשר ודם אנחנו, ואתה ידעת יצרנו כי מחמר קרצנו,
 "הן בעון חוללת, ובחטא יחמתני אמי", אבל אתה גבור ורב
 להושיע, "גדול העצה ורב העלילה" ואתה מסבות מתהפך,
 "ובידיך פח וגבורה ובידיך לגדל ולחזק לכל", ואתה יכול למצא פי

גם כן נקודות טובות, ולהאיר ולהשפיע עליהם באפן שיתגבר
הטוב שפי על הרע שפי, עד שכל הרע הנאחז והנדבק בי יפל
ויתפטר לגמרי, והטוב יתברר ויתנשא ויעלה וישלים את הלשון
הקדש עד שאזכה ברחמיך לברר כל הטוב שבעיך הדעת טוב
ורע, שהוא לשון תרגום, ולהכניע ולהפיל ולבטל את הרע שבו,
עד שלא יהיה שום כח להסמרא אחרא ולכל הקלפות הנמשכין
מזהמת הנחש הקדמוני לעלות דרך לשון תרגום להסית ולפתות
אותנו, חס־ושלום, רק תהיה בעזרנו תמיד, ותשפיע עלינו
ברחמיך חכמה ודעת ושכל וקדשה, באפן שלא יהיה להם שום
כח לפתות אותנו, חס־ושלום, ונזכה לגרש לגמרי רוח שטות של
תאוה הזאת מקרבנו:

ונזכה ברחמיך הרבים לשלמות לשון הקדש עלידי לשון
תרגום, ותמשיך עלינו קדשה וטהרה, ונזכה תמיד לקדש
את הלשון שלא נדבר שום דבור הפוגם את הלשון, רק כל
דבורינו יהיו תמיד בתורה ובתפלה ובקשות ותחנונים וביראת
שמים ובכל עניני הקדש המקדשין את הלשון, עד שנופה מהרה
לשלמות לשון הקדש ולשמירת הברית באמת:

וזכני ברחמיך הרבים לקרר כל חמימותי בהדבור של לשון
הקדש כמו שכתוב: "חם לפי בקרבי בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני", שתהיה בעזרי ותזכני לדבר כל דבורים הקדושים
בחמימות גדול וקדשה והתלהבות הלב באמת. ואזכה לעזור
רשפי שלהבת יה המשרש בקרבי בשרש גפשי ורוחי וגשמתי,
הבוער ולוהט להתקרב להשם יתברך, עד שאזכה לעסק תמיד

בְּתוֹרָה וּבִירָאת שָׁמַיִם וּבִתְפִלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת
 וְתִשְׁבָּחוֹת לַה'שֵׁם יִתְפָּרַד, וְכֻלָּם יִהְיוּ בְּדַבּוּרִים חַמִּים מֵעַמֻּק
 הַלֵּב, בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה, בְּדַבּוּרִים בּוֹעֲרִים כְּאִשׁ לֹהֵט וְכָל דְּבָרֵי
 יִהְיוּ בְּנִחְלֵי אִשׁ בְּאִימָה וּבִירָאָה גְּדוֹלָה מִפְּנֵיךָ. וְנִזְכָּה לְהַמְלִיכְךָ
 עָלֵינוּ עַל כָּל רַמ"ח אַבְרִינוּ וְשָׁס"ה גִּידֵינוּ בְּפֶחַד וּבְרַעַד בְּרִית
 וְזֵיע, עַד שְׁאֲזוּכָה שִׁיְהִיו כָּל דַּבּוּרֵי הַיּוֹצֵאִים מִפִּי בְּכַחֲנֵינָת שְׁלָמוֹת
 לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְיִתְקַרֵּר כָּל חַמִּימוֹתַי בְּהַדְּבוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְעַל־
 יְדֵי אִשׁ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ אֲזוּכָה לְשׁוֹרֵף וּלְהַכְנִיעַ
 וּלְהַפִּיל אֶת כָּל הָאִשׁ הָרַע שֶׁל תִּבְעֶרֶת הַמְּדוּרָה שֶׁל שְׁבַעֲיָן
 כּוֹכְבֵינִי, שֶׁהוּא הָאִשׁ הָרַע שֶׁל חַמִּימוֹת תְּאֻזוֹת נְאוּף, בְּאִפְּן
 שְׁיִתְבַּטַּל מִמֶּנִּי תְּאוּה רַעָה הַזֹּאת לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וַיִּקְיָם
 מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "מִהָאִשׁ יֵצְאוּ וְהָאִשׁ תֹּאכְלֶם". רֹאשׁ מִסְבֵּי, עִמָּל
 שְׁפָתֵינוּ יִכְסְמוּ. יִמוּטוּ עָלֵיהֶם גְּחָלִים כְּאִשׁ יַפְּלִם בְּמַהֲמוֹת כָּל
 יְקוּמוּ". וְאֲזוּכָה לְהִיּוֹת קְדוּשׁ וּפְרוּשׁ לְגַמְרֵי, וְאֲזוּכָה לְכָלִי לְהַזְדַּקֵּק
 לְזֶה כִּי אִם בְּשִׁבִיל קִיּוּם הָעוֹלָם לְבַד, בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה בְּאַמְת,

כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִנֵנִי בְּחַסְדֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים מִמִּקְרָה לַיְלָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, שְׁלֵא יֵאָרַע לִי שׁוּם
 מִקְרָה לֹא בַיּוֹם וְלֹא בַלַּיְלָה, רַק אֲזוּכָה לִישׁן בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה,
 "בְּטוֹב אֶלֶן אֶקִּיץ בְּרַחֲמִים":

אָבִינוּ אֵב הַרְחֲמֵנוּ, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים וְחַסְדִּים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמוֹם
 תְּמִיד, צוּפָה מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, חוּם וְחֶמֶל נָא
 עָלֵינוּ, הַמוֹן מֵעֵיד וְרַחֲמֶיךָ יַעֲזֹרֵנוּ עָלֵינוּ, חֶמֶל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵנוּ

וּמִפְּנֵי, וְהִצַּל אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמִּקְרָה לַיְלָה, כִּי
 אַתָּה יְדַעְתָּ אֵת עֲצֵם הַפָּנִים הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַנּוֹגֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
 לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עַל־יְדֵי מִקְרָה לַיְלָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־יָדָה
 חֲרָבָה עִירָנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיִּינוּ,
 וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ, וְנִתְפָּוְרָנוּ בֵּין הַגּוֹיִים, וְנִדְחַנוּ בְּאַרְבַּע
 כְּנָפוֹת הָאָרֶץ:

חֲמַל עַל שְׂאִירֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חֲמַל עַל עַנְיֵי הַצָּאן, צֹאן
 נֶדַח וְאִין מְקַבֵּץ. מִלֶּךְ רַחֲמֵן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדְּרֹשׁ
 לָנוּ, שׁוֹבֵה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, וְאָמַר
 לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי, וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִילֵנוּ מֵעַתָּה
 מִמִּקְרָה לַיְלָה, וְשִׁמּוֹר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת נִשְׁמָרִים מִכָּל דְּבַר רָע, שְׁלֵא נִהְרַחַר בַּיּוֹם,
 וְלֹא נִבּוֹא לְיְדֵי טְמֵאָה בַּלַּיְלָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְנִזְכֶּה שְׁתִּהְיֶה
 מַחְשַׁבְתֵּנוּ קְדוֹשָׁה וּמְהוֹרָה תָּמִיד:

וְחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֱמֶת שְׁפָדוֹר
 הַזֶּה, וְאִזְכֶּה לְשִׁמְעַ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּעַצְמוֹ דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 חַיִּים, אֲשֶׁר הוּא זֹכֶה עַל־יְדֵי מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים לְשִׁמְעַ מִפִּיךָ.
 וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאתְךָ הַקְּדוֹשָׁה יְרָאָה עֲלֵאָה יְרֵאת הַרוֹמְמוֹת, וְאִזְכֶּה
 לְשִׁמְעַ הַדְּבוֹר הַקְּדוֹשׁ מִפִּי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּאִימָה וּבִירְאָה גְּדוֹלָה,
 בְּאִפֶּן שְׁאִקְבַּל דְּבוֹר לְשׁוֹן הַקְּדֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת גְּמוּרָה, וְאִזְכֶּה לְשִׁמּוֹרֵת
 הַבְּרִית בְּאֱמֶת בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, כְּרֵאוּי לְזֹרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר
 בָּהֶם בְּחֵרְתָּ. וְחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאִזְכֶּה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֵת כָּל
 הַחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכָל הַפְּגָמִים שְׁפָגְמֵתִי לְפָנֶיךָ מְנַעֲרֵי עַד

הַיּוֹם הַזֶּה, וַאֲפֹלוּ כָּל הַחַטָּאִים שְׁחַטְאֵתִי בְּשׂוּגָג אוּ בְּאָנָם, כְּלָם
אֲזַכֶּה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי חַיֵּשׁ קָל מִהֲרָה, וּמַעֲתָה תִּזְכְּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ
בְּאֵמֶת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְאֲזַכֶּה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְלִקְדוּשַׁת
הַבְּרִית:

כַּ עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּלֵב נִשְׁבֵּר
וְנִדְכָא, בְּלֵב נֶאֱנַח מִמִּשְׁךְ וּמִמֹּרֵט, שׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ כְּעֵנִי
בְּפִתַח, דֵּל וְרֵשׁ וְאֲבִיוֹן פּוֹרֵשׁ כְּפִיו, נוֹשֵׂא עֵינָיו לְשָׁמַיִם כְּעֵינֵי
עֲבָדִים אֵל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵין הַחַיִּב וְהַמּוֹרֵד הַבֵּא לְרִצּוֹת וּלְפָיִס
אֶת אֲדוֹנָיו, שׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מִתְנַת חֲנָם. חֲנִנִי, חֲנִנִי, וְתִמְשִׁיךְ
עָלַי דַּעַת דְּקִדְשָׁה מִזְקֵנִים שְׁבִקְדוּשָׁה. וְתִזְכְּנִי מַעֲתָה לְהַנְצִיל מִכָּל
מִינֵי פְגָם הַבְּרִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי
מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי פְגָם הַדַּעַת, וְאֲזַכֶּה
לְתַקֵּן מִהֲרָה אֶת כָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְתִּי עַד עַתָּה, בְּאִפְסָן
שְׂאֻזְכָּה לְתַקֵּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת כְּרִיצוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזְכָּה לְעוֹרֵר קוֹלִי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְהַקּוֹל
יְעוֹרֵר הַכּוֹנֵה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְתַקֵּן דַּעַתִּי בְּשִׁלְמוֹת עַל-יָדֶיךָ
זֶה. אֲנִי יְהוָה, חוֹם וְחַמּוֹל עָלַיִךְ, וְזָכְנוּ לְתַקֵּן הַבְּרִית שֶׁהוּא תַקּוּן
הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּלֵי שׁוּם פְּגָם כְּלָל. וְכִשֵּׁם
שֶׁהוּצֵאתָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִגְּלוֹת מִצְרַיִם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת,
וְהוּצֵאתָ אוֹתָם מִחֲמֻשִּׁים שְׁעָרֵי טַמְאָה, מִפְּגַם הַבְּרִית, מִפְּגַם
הַדַּעַת, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה עֵקֶר גְּלוֹת מִצְרַיִם, וְהַכְּנַסְתָּם בְּחֲמֻשִּׁים שְׁעָרֵי
קִדְשָׁה, וְזָכַרְתָּ אוֹתָם לְתַקֵּן הַבְּרִית, לְתַקֵּן הַדַּעַת, וְנָתַתָּ לָהֶם
תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְהַכְּנַסְתָּ אוֹתָם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כֵּן תַעֲשֶׂה עִמָּנוּ

נפים ונפלאות גדולות ונוראות ותוציא אותנו מן הגלות המר הזו
 בגשמיות וברוחניות, מגלות הגוף ומגלות הנפש, ותמהר
 להוציאנו מכל החמשים שערי טמאה, ותפדנו ותגאלנו ותצילנו
 מכל מיני פגם הפרית, מפגם הדעת, ותכניסנו ברחמיך מהרה
 לכל החמשים שערי קדשה, ותזכנו ברחמיך הרבים חיש קל
 מהרה לתקון הפרית לתקון הדעת באמת, פראוי לישראל עם
 קדשך, וקיים לנו מקרא שכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים
 אראנו נפלאות":

כב ותרחם עלינו ותטהר עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו תמיד
 מפגם טמאת נדה חס ושלום, ותבדיל ותפריש
 אותנו וכל עמך בית ישראל מפגם טמאה זו לגמרי, שלא יארע
 לנו ולא יודמון לנו שום מכשול ופגם, חס ושלום, מפגם עון נדה,
 חס ושלום, רק נזפה להיות קדושים וטהורים תמיד:

כג אלהינו ואלהי אבותינו, אלהים חיים ומלך עולם, אל חי
 חלקנו צורנו, צוה להציל ידידות שארנו משחת
 למען בריתך אשר שמת בבשרנו. רבנו של עולם, מה רב טובך
 אשר עשית עמנו, אשר חמלת על נפשנו, וחשבת מרחוק להטיב
 אחריתנו, ונתת בריתך בינך ובין אברהם אהיך, והקמות בריתך
 את יצחק ואת זרעו ישראל ואת זרע זרעו לדורותם וחסת על
 תקון נפשותינו ונפש זרענו, וצוית אותנו לכנס בכריתו של
 אברהם אבינו, למול את בשר ערלתנו ביום השמיני. "מי ימלא
 גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו". מי יפאר מי יהדר מי יהלל מי
 ישבח, מי יוכל להודות לך ולברכך ולשבחך ולפארך על כל

הַחֶסֶד וְהַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר
קִדְשָׁתָּ יָדִיד מִכֶּמֶן וְצִאֲצָאִיו חֲתַמְתָּ בָּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ:

עַל כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל תַּחֲנָתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֵב
הַחֶסֶד אֵב הֶרְחַמְנוּ, הַגּוֹאֵל מַמּוֹת וּפְוֹדָה מִשַּׁחַת, עָשָׂה לְמַעַן
בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר חֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְחָמַל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְקוּמָה בְּעִזְרָתֵנוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ, שְׁנוּכָה לְקִדְשׁ וְלַמְהָרַע עֲצַמְנוּ בְּקִדְשָׁת
הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתִגַּן עָלֵינוּ
וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנֵהִיָּה גִשְׁמִרִים מִכָּל דְּבַר רָע, שְׁלֵא נִהְרַהֵר בְּיוֹם שׁוֹם
הֶרְהוּר בְּעוֹלָם וְלֹא נִבְא לְיָדֵי טְמֵאָה בְּלִילָה, וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שְׁבַעֲוֹלָם, וְעִשָׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ.
עָשָׂה לְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּים הַקְּדוֹשִׁים
וְהַטְּהוֹרִים, אֲשֶׁר הִתְנַבְּרוּ עַל יַצְרִיהֶם לְמַעַן כְּבוֹדְךָ וְעַמְדוֹ
בְּנִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלוֹת וְנִזְרָאוֹת, וְכַפּוּ אֶת יַצְרָם וְקִדְשׁוּ אֶת שְׁמֶךָ, עַד
שְׁזָכוּ לְקִדְשָׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ, וְלַמַּעַנָּם וְלַמַּעַן
אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהֶם יַצְחָק וְיַעֲקֹב עָשָׂה, וְחוֹסֶה עָלֵינוּ וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ,
וְקִדְשָׁנוּ וְטַהַרְנוּ בְּקִדְשָׁתְךָ הַעֲלִיזָה בְּאִפֵּן שְׁנוּכָה גַם כֵּן לְשְׁמִירַת
הַבְּרִית בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָה אֵמַר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק, וּבְאִיזָה דְרָךְ
וּבְאִיזָה עֲצָה וּבְאִיזָה תַּחֲבוּלָה אוּכַל לְהַתְחִיל לְפָרֵשׁ אֶת
לְבָבִי לְפָנֶיךָ, וּבְאִיזָה דְרָךְ וּבְאִיזָה זְכוֹת אוּכַל לְרַצוֹת וּלְפָסֵם אוֹתְךָ
עַל כָּל הַחֲטָאִים וְעִוְנוֹת וּפְשָׁעִים שְׁחָטָאתִי וְשַׁעוֹתַי וְשִׁפְשַׁעְתִּי
לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה דְּבִיור וּמַעֲשָׂה, בְּרִאֲיַת הָעֵין
וּבְשְׁמִיעַת הָאָזֶן וּבְשֶׂאֵר חוּשִׁים, מִי יוּכַל לְסַפְּרֵם מִי יוּכַל לְפָרְטֵם

אֶפְלוּ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, וְעַל אִיזָה מִהֵן אֶבְקֵשׁ קָדָם, עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת, עַל הַגְּזֵלוֹת אוֹ עַל הַנִּסְתָּרוֹת, עַל הַכָּלֵל אוֹ עַל הַפְּרָט, עַל הַגְּדוֹלוֹת אוֹ עַל הַקְּטָנוֹת, כִּי גַם הַפְּגָמִים הַקְּטָנִים שֶׁבְּקַטָּנִים בְּעֶרְפִי, הֵם פְּגָמִים עֲצוּמִים וְנוֹרָאִים, לְפִי עֵצֶם גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, פֶּתַח פִּיךָ לְאֵלֶם כְּמוֹנִי, לְמַרְחֵק כְּמוֹנִי, לְנִדְרֶךָ כְּמוֹנִי. עֲזֹרְנִי לְפָרֵשׁ אֶת לִבִּי הַמֵּר לְפָנֶיךָ, כִּי נִפְשִׁי מְרָה לִי מְאֹד מְאֹד עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲנִי יוֹכֵל לְחַיּוֹת וְלַהֲתַקֵּם: אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת מֵעֵצֶם מְרִירוֹת לְבִי, כִּי פְגָמָתִי בְּהַפְרִית קִדְשׁ בְּמִקּוֹר הַחַיִּים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדַעַת כִּי כָּל יְמֵינוּ וְשָׁנוֹתֵינוּ לֹא יִסְפְּקוּ לְהַתְּדוּדוֹת וְלַהֲתַחֲנֵן וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים לְתַקֵּן אֶפְלוּ פָּנִים מִחֻשְׁבָּה וְהִרְהוּר אַחֵר, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַעַת עַד הֵיכֵן עַד הֵיכֵן מִגִּיעַ פָּנִים הִרְהוּר חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן פָּנִים טַפְתָּ קָרִי אַחַת לְבִטְלָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם. מִי יוֹכֵל לְתַקֵּן זֹאת, מִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים עַל זֶה וְלַרְצוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ עַל זֶה, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה הֵאֲרַכְנוּ אֶת הַגְּלוּת, וְעַדֵּן לֹא שָׁכְנוּ לְאַרְצֵנוּ. וְעַתָּה מָה אֹמַר וּמָה אֲדַבֵּר וּבִאִיזָה לְשׁוֹן וּבִאִיזָה דְבוּרִים וּבִאִיזָה אֶפֶן אֶתְחִיל לְהַתְּדוּדוֹת לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, וְאֵיךְ אֶקְבַּל דְבוּרִים קְדוּשִׁים וּמְהוּרִים לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ. "נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֲבִי נֶעֱכַר. נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עֲשִׂיתִי." כִּי הִשְׁחַרוּ פְּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ וְנַחֲשָׁכּוּ עֵינֵינוּ מִפְּנֵי עוֹנוֹתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵי הַרְפִּים, מִתְגַּבֵּר עָלֵי הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּזָה בְּכָל עֵת, וְאֵין לִי שׁוֹם שְׂמִיחָה אִמְתִּיית אֶפְלוּ בְּעֵת שְׂאֵנִי זוֹכָה לַעֲשׂוֹת אִיזָה

דָּבַר שֶׁבְּקִדְשָׁהּ בְּעִבּוֹדֶתְךָ וּבִירְאָתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ, וְאֲנִי רְחוּק מִשְׁמַחָהּ
אֲמַתִּיית בְּתַכְלִית הַרְחוּק, כִּי פִגְמָתִי בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, פִּגְמָתִי
בְּכָל מִינֵי שְׂמֵחָה דְקִדְשָׁהּ, פִּגְמָתִי בְּאַנְפִּין נְהִירִין, עַד אֲשֶׁר עַל־יַדִּי
עוֹנוֹתֵי הַרְבִּים מִתְעוֹרְרִים בְּכָל עַת הָאֲנַפִּין חֲשׂוֹכִין עָלֵינוּ חֶסֶד
וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, שֶׁהֵמָּה הָיוּ בְּעוֹכְרֵינוּ, וְהֵמָּה
הֵם רַב עֶקֶר הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּטוּלִים מִעֲבֹדֶתְךָ בְּאֵמֶת, וְעַל יָדָם בָּאוּ
לָנוּ כָּל הַפִּגְמִים וְכָל הַמְּכַשׁוּלוֹת וְכָל הַחֲטָאִים שֶׁחֲטָאנוּ וְשָׁעֲוִינוּ
וְשִׁפְשַׁעְנוּ נִגְדָּךְ, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יֹדְעַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּכְאֲשֶׁר גְּלוֹת לָנוּ
עַל יַדִּי חֲכֻמֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים, שֶׁעֶקֶר כָּל הָעוֹנוֹת, וּבִפְרָט פְּגַם הַבְּרִית,
בְּאִין עַל־יַדִּי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְעַתָּה אָבִי
שֶׁבְּשִׂמּוֹם אֵל חַי וְקַיִם, מֵאִין אֲבִיקֶשׁ עֶזְר וּתְרוּפָה לְמִפְּנֵי הָאֲנוּשׁוֹת
מְאֹד. "אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאִין יָבֹא עֲזוּרִי". מֵאִין אֲבִיקֶשׁ הַצֻּלָּה
וּמִנּוּם מֵאַחַר שֶׁכָּל אֶחָד תְּלוֹי בַּחֲבֵרוֹ, שְׂמֵחָה וּשְׂמִירַת הַבְּרִית,
וּמֵאַחַר שֶׁלֹּא זָכִיתִי עֲדִין לְשְׂמִירַת הַבְּרִית בְּשְׁלֵמוֹת בְּאֵמֶת כְּרֵאוּי,
מֵהִיכָן אֲקַבֵּל שְׂמֵחָה. וּמֵאַחַר שֶׁאֲנִי רְחוּק מִשְׂמֵחָה דְקִדְשָׁהּ, אִם בֵּין
אִפּוּא, מֵהִיכָן אֲקַבֵּל כּוֹחַ וּגְבוּרָה לְזָכוֹת לְשְׂמִירַת הַבְּרִית. עַל פֶּן
אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ בְּקוֹל מַר, אֲזַעַק אֱלֹהֶיךָ בְּקוֹל צַעֲקָה בְּקוֹל אֲנַחָה
בְּקוֹל דְּמָעָה אֲתַחַנֵּן לְפָנֶיךָ, בְּכָל מִינֵי תַחֲנוּנִים אֲנִי מִפִּיל תַּחֲנָתִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּכָל מִינֵי בִקְשׁוֹת אֲנִי מִבִּקֶּשׁ
לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת אֲנִי קוֹרֵא אֱלֹהֶיךָ, חוּם וְחֶמֶל
עָלַי, חוּם וְרַחֵם עָלַי, חוּם וְחַנּוּנִי, חַנּוּנִי וּפְדוּנִי, פּוֹדֶה וּמַצִּיל הַצִּילֵנִי,
גּוֹאֵל חֹזֶק לְמַעַנְךָ פְּדוּנִי, שׁוֹמֵעַ אֲנַקְת אֲבִיוָנִים, שׁוֹמֵעַ צַעֲקָתִי
וְאֲנַחָתִי, מֵרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, אֵל תַּתֵּן לְשַׁחַת נַפְשִׁי, כִּי "מָה בַּצַּע

בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיְגִיד אֶמְתֵּךְ. הַצִּילֵנִי מִפְּטִי
וְאֵל אֲמַבְעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנָאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם", כִּי אֵין שׁוּם לְשׁוֹן
בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחַתִּי עַל יְדוֹ, כִּי צְרוֹת נַפְשִׁי גָדְלוּ וְשִׁגְבוּ
יֹתֵר מִמִּטְבַּע בֵּינוֹן מִצוֹלָה וְאֵין מַעְמֵד, יֹתֵר מִיֹּרֵד בְּעַמְקֵי מַיִם.
וְאֵם כָּל לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ דִּבְרוּ הַמְשׁוֹרְרִים, דְּוֵד הַמֶּלֶךְ וְשֶׁאֵר צְדִיקִים
אֲמַתִּיִּים, עַל עֲצָמָם, עַל פָּנָם קַל אֶחָד שֶׁהוּא פָּנָם קַל שֶׁבְּקָלִים דֶּק
מִן הַדֶּק, שְׂאֵין פָּנָם כְּזֶה נִתְפָּס בְּדַעַתְנוּ כִּלְלֵל, אֲנֹכִי מָה אֶעֱנֶה
אֲבַתְרִיהוּ, אֲנֹכִי מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, וְהַלֹּאֵי הִיִּיתִי זֹכֵךְ עַל כָּל
פְּנִים לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים בְּלֵב נִשְׁבֵּר בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שֶׁיֵּצְאוּ
דְּבָרֵיהֶם מִפִּיהֶם בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, אֶף־עַל־פִּי שֶׁבְּאַמֶּת לֹא פָּגְמוּ כִּלְלֵל,
וְאֲנֹכִי פָּגַמְתִּי בְּאַמֶּת הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ, עַל כֵּן אֵין לִי
שׁוּם תְּקוּהָ וּמִבְטָח וּמִשְׁעָן כִּי אֵם עַל זְכוֹת צְדִיקֵי אֲמֶת, צְדִיקֵי
יְסוּדֵי עוֹלָם אֲשֶׁר עֲלִיהֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָן, אֲשֶׁר עֲצָם
קִדְשָׁתָם וּזְכוֹתָם מִסְּפֵקֶת לְהָרִים וּלְהַגְבִּיָּה וּלְקַרֵּב אֶפְלוֹ אוֹתִי אֵלֶיךָ,
וְעַל כַּחַם הַגְּדוֹל לְכַד נִשְׁעַנְתִּי, וְעַל תְּקִפָּם וְחֻזְקָם אֲנִי נִסְמָךְ אֶפְלוֹ
בְּגִלוֹת הַגְּדוֹל וְהַמֵּר הַזֶּה, וְעֲלֵיהֶם תִּמְכְּתִי יִתְדוֹתִי לְקִרְאֵי אֵלֶיךָ
וּלְצַעֲקֵי אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שְׂאֵנֵי שָׁם, וּבֵאתִי לְפָנֶיךָ לְשַׁטַּח אֶת כַּפֵּי
אֵלֶיךָ, וּלְהָרִים עֵינֵי לְמַעוֹן קִדְשָׁתְךָ, וּלְהַסְתַּפֵּל וּלְיַחַל לְהַמּוֹן
חֲסִדֶּיךָ, שְׁתַּחֲוִים וְתַרְחֵם עָלַי וְתַעֲלֶה אוֹתִי מִפְּטִי הַיּוֹן, מִמִּצּוֹלוֹת
יָם, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שִׁירְדְתִי לְתוֹכָם עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים
וּמַחֲשֻׁבוֹתֵי הַמְּגַנּוֹת מִתְּהוֹ וּבְהוֹ וְחֶשֶׁךְ וְתִהוֹם תַּעֲלֶה נַפְשִׁי, וּמִכָּל
מִינֵי טְמֵאוֹת תִּמְהַרְנֵי, וּמִכָּל מִינֵי קַלְפוֹת וְסַטְרֵן אַחֲרָנִין תִּפְדֵּנִי
וּתְצִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבְכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת תִּקְדְּשֵׁנִי, וּבְכָל מִינֵי

ישועות והצללות תושיעני ותצילני ותהיה עמי תמיד. ותעזרני
 שאקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק אליך באמת, ואקשר יחד כל
 רמ"ח אברי ושם"ה גידי ונפשי ורוחי ונשמתי בקשר אמיץ וחזק,
 שיהיו כלם מקשרים יחד ואחוזים ודבוקים במחשבה קדושה
 אחת לעבודתך וליראתך באמת, באפן שאזכה להיות סור מרע
 באמת, שאזכה להנצל מכל מיני חטאים ועונות ופשעים ומכל
 מיני הרהורים ומחשבות רעות ומכל מיני בלבולים ומכל מיני פגם
 הברית חסד ושלוש, ומכל מיני פגמים שבעולם. ותמחל ותסלח לי
 על כל חטאי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך
 מנעורי עד היום הזה, ותתקן כל הפגמים שפגמתי עד הנה,
 ומעתה תעזרני ותזכני להיות קדוש וטהור באמת ברצונך הטוב,
 ותזכני לקדש עצמי במתן לי, ואזכה לפרישות בקדשה גדולה
 באמת ברצונך הטוב, עד שאזכה חיש קל מהרה לקדשת הברית
 באמת. ותשפיע עלי ממעון קדשתך שמחה וחדוה תמיד, ואזכה
 להיות בשמחה תמיד. "שוש אשיש ביהוה, תגל נפשי באלהי".
 ואזכה לגיל ולשמח בישועתך תמיד. ותאיר עלי באור פניך,
 ותזכני לפנים מאירות לאנפין נהירין, לפנים של שמחה דקדשה,
 לאור פני מלך חיים, משמח נפשות ענומים. שלח עלי שמחה
 ממעונך ושמח נפשי האמללה והעלובה מאד. "שמח נפש עבדך
 כי אליך אדני נפשי אשא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את
 פניך, נעמות בימינך נצח":

כו ובבן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא
 רחמים חומל דלים שומר הברית והחסד, הגומל

לְחַיִּים טוֹבוֹת, גָּמַל עַל עֲבֹדְךָ וְאַחֲיָהּ. וּזְפַנִּי בַחֲסֵדֶיךָ הָרַבִּים
 וּבְרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּזָה מֵעַתָּה לְשִׁמּוּרַת
 הַבְּרִית קִדְשׁ בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי פָנִים
 הַבְּרִית וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי, וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה
 וּבִינָה וְדַעַת וְעֲצָה וּגְבוּרָה, שְׂאוּזָה לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת
 רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, לְהַמְלִט מֵהֶם וּלְהַנְצִיל מֵהֶם לְגַמְרֵי בְכַתְּךָ
 הַגָּדוֹל, לְגַרְשָׁם וּלְשַׁבְּרָם וּלְכַטְּלָם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלִי. וְאִזְכֶּה
 בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרֵּשׁ כָּל הָרוּחַ שְׂטוֹת מִקְרַבִּי, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם אַחֲזִיָּה
 לְהָרוּחַ שְׂטוֹת אֲצִלִּי, רַק אֲשַׁבְּרוּ וְאִגְרָשׁוּ וְאִכַּבְּלוּ מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלִי
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְתֵעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנִי לְהוֹצִיא כָּל נִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ עַל יָדִי
 בְּקַלְפוֹת, בֵּין הָרוּחַ שְׂטוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, עַל־יָדֵי
 פָּנִים הַבְּרִית. וְתֵעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים שְׂאוּזָה לְתִשׁוּבַת
 הַמִּשְׁקָל מִמַּשׁ, וּבְמָקוֹם שֶׁקְּלַקְלַתִּי שֵׁם אֲתַקֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וּבְכָל עַת
 וּבְכָל מָקוֹם שִׁירְצוּ לְהַתְּגַבֵּר עָלַי חֲסִדְוִשְׁלוֹם מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת
 וְהַרְהוּרִים רָעִים, שֵׁם דִּיקָא אִזְכֶּה לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹתַי וּלְגַרֵּשׁ הָרוּחַ
 שְׂטוֹת מִקְרַבִּי, לְגַרֵּשׁ וּלְסַלֵּק וּלְבַעַר וּלְכַבְּל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת
 וְהַרְהוּרִים רָעִים מִמֶּנִּי, עַד שְׂאוּזָה עַל־יָדֶיךָ זֶה לְבַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת
 כָּל נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְעַרְבְּבוּ עַל יָדֵי בֵּין הַקַּלְפוֹת, לְבַרְרָם
 וּלְהַעֲלוֹתָם בָּלֵם וּלְהַשִּׁיבָם אֶל הַקִּדְשָׁה, וְאֵל יָדְךָ מִמָּךְ שׁוֹם נְדָח
 כָּלֵל, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסֵדֶיךָ הַגָּדוֹלִים, וּבִזְכוּת וְכַח צְדִיקֵי
 אֱמֶת, זְקִנִּים שֶׁבְּקִדְשָׁה, אֲשֶׁר זְכוּ לְשִׁמּוּרַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְאִזְכֶּה מֵעַתָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּכָל עַת וּבְכָל

שָׁעָה רוּחַ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה. וַיִּקְרָא בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וַנְּחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהוָה":

וְתַעֲזֹרֵנִי לְקַדֵּשׁ עֲצָמֵי בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּכָל מִינֵי קִדְשוֹת. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי עַד הַנּוֹה בְּפָנֵם הַבְּרִית, הֵן מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, הֵן מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּרֵאִית הָעֵינַן וּבְשִׁמְעֵת הָאָזְנוֹן וּבְשִׂאָר חוּשִׁים, בְּשׁוּגַג אוֹ בְּמִזִּיד, בְּאִנּוּס אוֹ בְּרִצּוֹן, מְנַעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל כָּל־מַחֲלָה וְתִסְלַח וְתִכְפֹּר לִי אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל, וּמַעֲתָה תִּהְיֶה בְּעִזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצְלִיחֵנִי וְתַעֲזֹרֵנִי בְּכָל עֵת בְּאִפְּן שְׂאוּכָה לְקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת:

כֵּן וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי אָבִי אָב הַרְחֵמֶן אָב הַחֶסֶד, וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזֹרֵנִי מְהֵרָה, וְתִחְמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֱמֵתִים, וְתוֹכֵנִי מַעֲתָה לְתַקּוֹן הַכִּלְלִי שֶׁהוּא תַקּוֹן הַבְּרִית, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל עוֹנוֹתַי וְחַטָּאֵי וּפְשָׁעֵי שִׁחְמָאֵתִי וְשִׁעוּיֵתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וּבְפָרְט מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ בְּפָנֵם הַבְּרִית קִדְשׁ מְנַעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּרֵאִית הָעֵינַן וּבְשִׁמְעֵת הָאָזְנוֹן וּבְשִׂאָר חוּשִׁים, בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּס וּבְרִצּוֹן, הֵן הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּהֵתֵר, הֵן הַפְּגָמִים שֶׁל אִסּוּר, עַל הַכָּל תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסְלוּחַ. וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצְלִיחֵנִי מַעֲתָה מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשִׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, עַד שְׂאוּכָה מְהֵרָה חוּשָׁה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת:

עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה לְדַבֵּר, כִּי
 אֵין שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי עַל יְדוֹ, רַק
 אֲנִי צוֹעֵק אֵלֶיךָ לְבַד בְּקוֹל מַר, זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה בְּאַנְחָה וְאַנְקָה,
 בְּשׁוֹעָה וְזַעֲקָה וְזַעֲקָה, בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת וְזַעֲקוֹת וְאַנְחוֹת שְׁבַעֲוֹלָם.
 "קוֹלִי אֶל יְהוָה וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל יְהוָה וְהֶאֱזִין אֵלַי. קוֹלִי אֶל יְהוָה
 אֲזַעֲקֶה, קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן.
 מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֵד עִפְר הַיְגִיד אִמְתָּד". חוּם
 וְחַמֵּל עָלַי, חוּם וְרַחֵם עָלַי, עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַבְּנִי לְתַקּוֹן הַבְּרִית
 בְּאַמֶּת, כִּי עֵינֵי צוֹפִיּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ הָאֱמֵתִים, לְחֶסֶד חֲנָם,
 וְיָדֵי פְרוֹשׁוֹת לְחַנּוּתֶיךָ. וְכֹל עוֹד נִפְשֵׁי בִי, אֲזַעֲקֶה וְאֲשׁוּעֶה אֵלֶיךָ
 וְאֲשַׁב וְאֵיחַל וְאַצְפֶּה לְרַחֲמֶיךָ. אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים, אִם כְּבָנִים
 רַחֵם עָלַי פְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כְּעַבְדִּים, עֵינֵי לֶךְ תְּלוּיוֹת עַד
 שְׁתַּחֲנַנִּי וְתוֹצִיאֵנִי מִמַּסְגֵּר. וְתַחֲלִצֵנִי מִפְּגַם הַבְּרִית וְתַמְלֵט נִפְשֵׁי
 מִנִּי שַׁחַת. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי פְּגַם הַבְּרִית
 שְׁבַעֲוֹלָם, בְּיָדַי וּבְרַגְלָיִם וּבְעֵינָיִם וּבִשְׂאֵר חוּשִׁים, בְּמַחְשְׁבָה דְבוּר
 וּמַעֲשֵׂה, בְּכֹלֶם אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר מִכָּל מִינֵי פְּגַם הַבְּרִית
 שְׁבַעֲוֹלָם. וְתוֹזַבְּנִי מֵהֲרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת
 בְּמַדְרַגַּת צְדִיקִים אֱמֵתִים, עַד שְׂאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי תַקּוֹן הַבְּרִית לְתַקּוֹן
 כָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שְׁחָטָאתִי וְשָׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי
 לְפָנֶיךָ, וְכֹל מִינֵי פְּגָמִים שְׁפָגַמְתִּי בְּשֵׁם"ה לְאוּיִן שְׁבַתוֹרָה שְׁהֵם
 בְּנִגְדֵי שֵׁם"ה גִּידוּן, כָּלֶם אֲזַכֶּה לְתַקּוֹן עַל־יְדֵי תַקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא
 כְּלָלִיּוֹת הַגִּידוּן, שֶׁהוּא תַקּוֹן הַכְּלָלִי. וְאֲזַכֶּה לְתַקּוֹן וּלְזַכּוֹד כָּל הַדְּמִים
 שֶׁל כָּל הַשֵּׁם"ה גִּידִי, וְתַעֲבִיר וְתַבְטֵל וְתַסִּיר מִכָּל הַדְּמִים שְׁלִי כָּל

מִיְנֵי פְנָמִים וְעִכִּירוֹת וְלִכְלוּכִים שֶׁהַטְּלָתִי בָּהֶם עַל־יְדֵי הַפְּנָמִים
 שֶׁפְּגַמְתִּי בְּשֵׁם"ה לְאוֹיֵן שֶׁפְּתוֹרָה, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, תִּסְיֹר וּתְכַפֵּל
 כָּל מִיְנֵי כְתָמִים שֶׁגִּרְמַתִּי לְהַשְׁכִּינָה כְּבִיכּוֹל עַל־יְדֵי תְּגַבְרַת הַדְּמִים
 הָרָעִים שֶׁהַתְּגַבְרוּ עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרָבִים, עַד אֲשֶׁר גִּרְמַתִּי
 לְהַשְׁכִּינָה כְּבִיכּוֹל בְּחִינַת דָּם נְדוּת הַרְּבִה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר בְּעֲוֹנוֹתֵי
 יִרְדָּה הַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת גָּדוֹל מְאֹד, וְגִרְמַתִּי בְּעֲוֹנוֹתֵי הַרְּבִים
 אֶפְרָשׁוּתָא בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ. "הִיא יִשְׁבֶּה בְּגוֹיִם לֹא
 מְצָאָה מְנוּחַ", כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַיִם עַל כֵּן לְנִידָה
 הִיְתִיהָ":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה אָמַר מָה אֲדַבֵּר, הַאֱלֹהִים מְצָא אֶת עוֹנֵי.
 "נִאֲלַמְתִּי דוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מְטוּב וּכְאֲבִי נֶעְפֵּר". חוּס וּרְחַם
 עָלַי, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלְמַעַן הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים, וְלְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל
 וְלְמַעַן צַעֲקַת וְשִׁאֲנַת קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב:
 "יְהוֹה מְמָרוּם יִשְׁאָג וּמְמָעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ, שְׁאָג יִשְׁאָג עַל נוֹהוּ",
 עַל נוֹה דִּילָהּ. אֲנֹכִי חֲטָאתִי, וְהוּא אָסוּר בְּאֲזִקִּים. וְהִיא גַם הִיא
 כְּמִר תִּזְעַק בְּגִלוֹתָהּ הַגְּדוֹל, אֲשֶׁר נִפְרְדָה מִדוֹדָהּ, וְהִיא צוֹעֲקַת
 בְּקוֹל מֵר, "נְהִי בְּכִי תְמָרוּרִים": קִלְנִי מִרְאֲשֵׁי קִלְנִי מְזוֹרְעִי. "אוֹי
 לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ". אוֹי לָנוּ עַל נִפְשָׁנוּ. "אוֹי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ". אוֹי
 עַל יְמִינוּ וְשִׁנּוּתֵינוּ. אוֹי אוֹי לָנוּ כִּי אֲנַחְנוּ גִרְמָנוּ כָּל זֶה עַל־יְדֵי
 חֲטָאֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְּרָבִים, וְהִיא מְגַעֲלַת בְּחוּבוֹן דִּידָן,
 וְלִבּוּשֵׁיהָ וּבְגָדֶיהָ מְלַכְלָכִים בְּכַתְמִים מְעֻנּוֹתֵינוּ.

מָה נֹאמַר וּמָה נְדַבֵּר. מְלֵא רַחֲמִים, מְהוֹר עֵינַיִם, טוֹב וּמְטִיב
 לְכָל, חֲנוּן וּרְחוּם, עֲשֵׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְּן שֶׁתּוֹכְנוּ לְתַקַּן

כֹּל זֶה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה. וְזַכְּנֵי לְתַקּוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה
עַל־יְדִי־זֶה לְתַקּוּן כָּל הַפְּגָמִים שְׁבַעוּלָם. וְתַמְחַל וְתַסְלַח וְתַכְפַּר לִי
עַל כָּל חַטָּאי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ
הַדַּעַת דְּקַדְשָׁה, וְתַמְשִׁיךְ מִמְּנוֹ לְבַנּוּיַת לְבָרֵךְ וּלְלַבֵּן וּלְזַכֵּךְ כָּל
הַדָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁם"ה גִּידוּן שְׁלִי, עַד שְׂיִתְתַּקְּנוּ כָּל הַפְּגָמִים
וְהַקְּלֻקְלִים שְׁבָהֵם. וְתַזְכֵּנִי לְזֹרֵק תַּקּוּנִים לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַצָּרִים
וְהַדְּקִים שְׂאֵי אֶפְשֶׁר שְׂיַגִּיעַ לְשֵׁם שׁוֹם תַּקּוּן, וְעַל־יְדֵי תַקּוּן הַבְּרִית
שְׂתַזְכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ, אֻזְכָּה לְזֹרֵק תַּקּוּנִים גַּם לְשֵׁם, עַד שְׂאֻזְכָּה לְתַקּוּן
כָּל מִינֵי פְגָמִים בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּתַכְלִית הַתַּקּוּן בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב
בְּאֵמֶת:

הֵן עַל כָּל אֱלֹהֵי בְּאֵתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת. "נִזְרָאוֹת בְּצַדֵּק
תַּעֲנֶנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִבְּטַח כָּל קִצְוֵי אָרֶץ וַיִּם רְחוֹקִים". נִזְרָאוֹת
הַפְּלֵא לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזְכָּה לְתַקּוּן בְּחַיֵּי כָּל זֶה חַיֵּשׁ
קַל מְהֵרָה, שְׂאֻזְכָּה מַעֲתָה לְתַקּוּן תַּקּוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת, וְאֻזְכָּה
לְהַרִּים וּלְעֲזֹר אֶת הַדַּעַת דְּקַדְשָׁה, וְלְהַמְשִׁיךְ לְבַנּוּיַת דְּקַדְשָׁה
מִהַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה, לְתַקּוּן פָּגָם כָּל הַדָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁם"ה גִּידוּן,
שֶׁהֵם כְּנֻגַד שֵׁם"ה לְאוּיִן שְׁבַתוֹרָה:

חֹוִם וְחַנּוּן וּמְלֵא מְשָׂאוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנֵנו מְהֵרָה לְתַקּוּן הַכְּלָלִי
בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, הֵן תַּקּוּן הַבְּרִית שֶׁהוּא כְּלָלִי
הַגִּידוּן, שֶׁהוּא תַקּוּן הַכְּלָלִי שֶׁל כָּל הַשָּׁם"ה לְאוּיִן שְׁבַתוֹרָה, הֵן
תַּקּוּן הַכְּלָלִי שֶׁל הַדְּבוּר עַל־יְדֵי שְׁבַח הַצְּדִיקִים, הֵן תַּקּוּן הַכְּלָלִי
שֶׁל הַמְּשָׂא וּמִתָּן עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה, הֵן תַּקּוּן הַבְּגָדִים, לְכֹלֵם תּוֹכְנוּ

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חֵישׁ קַל מְהֵרָה, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אִי אֶפְשָׁר לָנוּ
 לְתַקֵּן כָּל דָּבָר וּדְבָר בְּפִרְטוּיֹת כִּי הֵם רַבִּים מְאֹד, כִּי פָגַמְנוּ הַרְבֵּה
 מְאֹד. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֵרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְנִפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבַחֲסֵדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְתַקֵּן הַכִּלְלִי בְּאֵמֶת וּבשְׁלֵמוֹת בְּכָל
 הַבְּחִינֹת, וְעִשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצְּדִיקֵי אֵמֶת וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וּמַעַפֵּר
 תְּקִימָנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוּתָנוּ תְּרוּמָמְנוּ, וּבְכָל הַתְּקוּנִים הַכִּלְלִיִּים
 וְהַפִּרְטִיִּים תִּתְקַנְנוּ, וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל תִּשְׁבִּיעֵנוּ, וְתִשְׁמַע וְתִקְבַּל
 צַעֲקָתָנוּ וְתִפְלָתָנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ, וּבְכָל מִינֵי טְהָרוֹת וּקְדוּשׁוֹת תִּטְהַרְנוּ
 וְתִקְדְּשֵׁנוּ, וְתִקְּמֵם מְהֵרָה מִקְּרֵא שְׁפָתוֹב: "וְעִשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵּי
 תִּלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִׂיתֶם". חַנּוּנוּ וְעֲנָנוּ וְשִׁמְעֵ קוֹל תְּפִלוֹתֵינוּ
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה,
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

לֹא וְעֲזַרְנִי וּנְכִי לְשִׁמּוֹרַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְׁלֵמוֹת
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְהַצִּילֵנִי מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים,
 וְתִשְׁמְרֵנִי בַחֲסֵדֶיךָ הַגָּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית
 שְׁבַעוֹלָם, שְׁלֹא אֶפְגַּם בְּטַפֵּי הַמּוֹחַ חֶסֶד וְשִׁלּוּם, בֵּין בְּשׁוּגַג בֵּין בְּמִזִּיד
 בֵּין בְּאֵנָם בֵּין בְּרִצּוֹן. וּמַחֵל לִי וּסְלַח לִי וּכְפַר לִי עַל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי
 בְּבְרִית קְדוֹשׁ מְנַעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּנְכִי מְהֵרָה לְתַקֵּן הַבְּרִית
 בְּשְׁלֵמוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַחֲנֵנִי בַחֲסֵדֶיךָ הַגָּדוֹלִים,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי אִסּוּרִים דְּאוֹרִיתָא וְדַרְבָּנָן.
 וְתִזְכְּנֵי לְעַמְּךָ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְתַעֲזַרְנִי לְלַמֵּד
 בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים. וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד, וְתַחֲנֵנִי מֵאַתָּה

דעה בינה והשכל, לברר כל דיני אסור והתר, ואזכה לידע בברור
 כל הדינים לאמתתן, עד שאזכה על ידיה לברר הטוב מן הרע,
 הכשר מן הפסול, הפהור מן הטמא, המתר מן האסור. ותזכני
 ללמוד בקדשה ובטהרה גדולה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות
 ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, בקדשה גדולה. ואזכה להיות
 צדיק ולמדן באמת. ותזכני לשמירת ותקון הברית בכל הבחינות
 בתכלית השלמות, לשמירת ברית עלאה ולשמירת ברית תתאה,
 בקדשה ובטהרה גדולה באמת:

וד ותזכני לקדש את פי בדבורים קדושים, ותעזר לי לתקן כל
 הפגמים שפגמתי בפי, עד שאזכה שיהיה פי מלא
 ברכת יהוה וימלא פי תהלתך. ויהיו עלי השפע שלי שהם אמרי
 פי בשלמות גדול, עד שאזכה להמשיך תמיד שפע טובה וברכה
 ורחמים וחיים ושלוש עלי ידי אמרי פי. ותשמע תפלתנו תמיד,
 ותבטל רצונך מפני רצוננו, ונגוד אמר ויקום. ותקיים מקרא
 שכתוב: "אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים, הרחב פיך
 ואמלאהו". ותעזרנו ברחמיך שנוזכה מהרה לקדשת הברית
 באמת, ונוזכה לתקן כל מיני פגם הברית שפגמנו עד הנה. וזכות
 יוסף הצדיק שעמד בגסיון, וזכות כל הצדיקים אמתיים שעמדו
 בנסיונות רבות אין מספר וכפו את יצרם למען שמך, יגנו עלינו,
 ובזכותם וכחם תעזר לי מעתה יהוה אלהי ואלהי אבותי, שאזכה
 גם פן לכף את יצרי ותאותי. ותצילני ברחמיך מכל מיני פגם
 הברית שבעולם, ולא אבוש ולא אכשל בשום מכשול והרהור רע
 ככל מעתה ועד עולם. ותזכני מהרה לתקון הברית באמת

ובשלמות פרצונך הטוב. ואזכה לתקן בשלמות ברית הלשון
 וברית המעור. ותחננו מאתך חכמה ובינה ודעת וקדושה, ואזכה
 ללמוד וללמד בהתמדה גדולה ולקיים את כל דברי תורתך
 באהבה. חוס וחננו ורחם עלינו ומלא משאלותינו ברחמים. חננו
 ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל
 ברחמים. ברוך אתה, שומע תפלה. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יהוה צורי וגאלי":

לו "שמע אלהים קולי בשיחי, מפחד אויב תצד חיי. אדני
 שמעה בקולי, תהייה אזניך קשבות לקול תחנוני.
 יהוה קראתיך חושה לי, האזינה קולי בקראי לך. מבטן שאול
 שועתי שמעת קולי. קולי שמעת, אל תעלם אזניך לרוחתי
 לשועתי. אמרתי ליהוה אלי אתה, האזינה יהוה קול תחנוני".
 רבנו של עולם, "צירים אחוזני פיולדה אפעה, כמו הרה תקריב
 ללדת תחיל תועק בחבליה פן היינו מפניך יהוה". כי אתה
 ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו, כי מנעורינו עד היום הזה
 התגבר עלינו מאד על הגלות המר של כל השבעין אמות,
 שהם תאותיהם ומדותיהן הרעות, ובפרט תאוה הרעה ביותר,
 שהוא הרע הפולל של כל השבעין אמין, שהיא תאות המשגל,
 אשר זאת התאוה הרעה והמרה מאד התגברה והתפשטה עלינו
 מאד, ואתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על-ידיה. אם
 אמרתי אספרה כמו, יכלו המון יריעות. וכמה פעמים צעקתי
 אליך בכמה מיני קולות ואנחות ותפלות ותחנונים, ועדן אין לי
 ישועה שלמה. הן אמת ידעתי, שעדן לא התחלתי לצעק כלל

חֶלֶק אֶחָד מֵאַלְפֵי וְרִבְבֵה כְּרָאוֹי לִי לְצַעֲקָה, אֲדָּ מֶה אֶעֱשֶׂה אָבִי
שְׁבַשְׁמִימִים, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לִי כִּלְל לְזַעֵק קוֹל הֶרְאוֹי
לִי, כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת שְׁבַעוֹלָם אֵינָם מִסְפִּיקִים לִי לְצַעֵק וְלְזַעֵק עַל
צָרוֹת נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד:

וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי
הֶרְאוֹשׁוֹנִים וְהַאֲחֻרוֹנִים, שְׁתַּחֲוֶה וְתַחֲמַל עָלַי כַּגְּדֹל חֶסְדְּךָ,
וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כַּגְּדֹל נִפְלְאוֹתֶיךָ, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַצִּילֵנִי וְתַעֲלֵנִי מִן הַגְּלוּת
הַחֹר הַזֶּה שֶׁל שְׁבַעֵין אַמִּי, וְתִרְחַק וְתִגְרֹשׁ וְתִבְטֹל מִמֶּנִּי כָּל
תַּאוּוֹתֵיהֶם וּמִדּוֹתֵיהֶם הָרְעוֹת, וּבִפְרָט תַּאוּוֹת נְאוּף תִּרְחַק וְתִגְרֹשׁ
וְתִשְׁפֹּר וְתִבְטֹל מִמֶּנִּי בְּכַפּוֹל גָּמוּר. וְתִאֲזִין קוֹלִי הַפְּגוּם וְתִקְשִׁיב
שׁוֹעֲתִי הַמְקַלְקֶלֶת וְתִשְׁמַע צַעֲקָתִי, וְתַחֲמַל עַל אֲנַחְתִּי אֲשֶׁר אֲנִי
נֹאנֵחַ וְנֹדֵכָא מְאֹד בְּשִׁבְרוֹן מֵתָנִים, וְתִתֵּן בְּלִבִּי שְׂאוּעָה וְאַצְעָק
אֵלֶיךָ תְּמִיד "קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף", וְלֹא אֶתֵּן דָּמִי לָךְ עַד שֶׁתַּעֲנֵנִי
וְתַחֲמַל עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי. וְתִתֵּן בְּלִבִּי חֶכְמָה בִּינָה וְדַעַת
דִּקְדוּשָׁה וְעֶצֶה וּגְבוּרָה לְמַלְחָמָה, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה לְשִׁפְר וּלְבִטּוֹל מֵעָלַי
לְגַמְרֵי תַּאוּוֹת נְאוּף עִם כָּל הַתַּאוּוֹת וּמִדּוֹת רְעוֹת. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ
לְהוֹצִיא וּלְמַלֵּט אֶת נַפְשִׁי מִגְּלוּת שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת, לְמַהֲרָה
וּלְקַדְשָׁה וּלְזַכֶּכָּה מִכָּל תַּאוּוֹתֵיהֶן וּמִדּוֹתֵיהֶן הָרְעוֹת, וּבִפְרָט מִתַּאוּוֹה
הַכְּלָלִיּוֹת שֶׁהִיא תַּאוּוֹת הַמִּשְׁגָּל:

אָנָּה יְהוָה, שְׁמַע קוֹלִי הַפְּגוּם, הִטָּה אֲזַנְךָ לְקוֹל צַעֲקָתִי, לְקוֹל
אֲנַחְתִּי, לְקוֹל דְּמַעְתִּי, לְקוֹל תַּחְנוּנֵי. בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת אֲנִי
צוֹעֵק אֵלֶיךָ שׁוֹמַע צַעֲקָה. שְׁמַע קוֹל צַעֲקָתִנִּי, וַיַּעֲלֵה וַיִּרְאֵה קוֹלִי
הַחֹר וְהַפְּגוּם וְהַמְקַלְקֶל לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, מְלֹא

רַחֲמִים תָּמִיד, כְּאֵלוֹ אֲנִי צוֹעֵק לְפָנֶיךָ שְׁבַעִין קָלִין רְצוּפִים כְּמוֹ הַיּוֹלֶדֶת קֹדֶם הַלְדָּה. "קוֹלִי אֶל יְהוָה אֲזַעֵק, קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאֲצַעֲקֶה, קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי. הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי, מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי". אֵלֶיךָ שִׁטְחָתִי אֶת כַּפָּי. הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הוֹשִׁיעָה אֲדוֹנֵי הַמַּלְאָךְ. עֲזָרְנִי אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם, מִלְטָנִי אָבִי אֵב הַרְחֲמֵנִי, רֵאה דְמַעַת הַעֲשׂוּקִים, רֵאה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, עֲזֹר וְהַצֵּל נִרְדָּף כְּמוֹנִי, עֲלוּב כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר אֲנִי נִרְדָּף מִמּוֹנֵי בְּעַצְמוֹ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי יוֹדֵעַ כֹּלֵל אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת עַצְמוֹ, לְמִלְט נַפְשִׁי מִנִּי שְׁחַת:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "דִּלּוֹ עֵינֵי לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרִבְנִי. עֲרֹב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֶל יַעֲשִׂקוּנִי יוֹדִים". קוֹמָה יְהוָה חֲלֹצָה נַפְשִׁי מִגְּלוֹת הַמֶּרֶץ שֶׁל שְׁבַעִין אַמּוֹת, שֶׁהֵם מִדּוֹתֵיהֶם וְתַאֲוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת, וּבִפְרָט מִתַּאֲוָה הַזֹּאת שֶׁהִיא תַּאֲוָה הַכְּלָלִיּוֹת שֶׁלָּהֶם, כִּי כּוֹנְנֶךָ הִיְתָה לְטוֹבַתְנוּ, וְהַכְּנַסְתָּ אוֹתָנוּ בְּגִלוֹת הַזֶּה שֶׁל תַּאֲוֹתֵיהֶן וּמִדּוֹתֵיהֶן הַרְעוֹת, כְּדֵי לְנַסּוֹת וּלְצַרֵּף נַפְשֵׁנוּ עַל-יְדֵי הַגְּלוֹת הַזֶּה, כְּדֵי שְׁנוּכָה לְעַמּוֹד בְּנַסְיוֹן וְצָרוֹף הַזֶּה שֶׁל תַּאֲוֹתֵיהֶן וּמִדּוֹתֵיהֶן, וּבִפְרָט בְּתַאֲוָה הַכְּלָלִיּוֹת, שֶׁהִיא עֵקֶר הַנַּסְיוֹן וְהַצָּרוֹף שֶׁל כָּל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לְשׁוֹם הַתְּגִלוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁנַתְנַסִּין וְנִצְטַרְפִּין בְּתַאֲוָה הַכְּלָלִיּוֹת הַזֹּאת, שֶׁהִיא תַּאֲוַת נְאוּף. אֲבָל מָה אֵמַר מָה אֲדַבֵּר, כִּי "בְּחִנְתָּ לְבִי פִקְדֹתַי לִילָה, צָרַפְתָּנִי בַל תִּמְצָא, זִמְתִּי בַל יַעֲבֹר פִּי". וְהִנֵּה בָאתִי בְּעֵמֶק הַגְּלוֹת, וְלֹא דִי שְׁלֹא זִכְרִי לְשִׁבְרֵי הַקְּלָפָה הַקּוֹדֶמֶת לְפָרִי וּלְאֵכֵל הַפָּרִי אַחַר כֵּן, לְזַכּוֹת לְהַתְּגִלוֹת הַתּוֹרָה,

אף גם פגמתי על-ידי-זה מאד, עד אשר "כלו ביגון חיי ושנותי
באנחה, כשל בעוני כחי ועצמי עששו":

אבל אני ידעתי גואלי חי, "ואחרון על עפר יקום", ועדין יש לי
תקוה גם עכשו, ואין שום יאוש בעולם כלל, על פן כל
עוד נפשי בי אצעק אליך, כל עוד רוחי בקרבי אצפצף לרחמך,
כל זמן שהנשמה בקרבי אצפה ואקוה ואיחל לתשועתך:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואלהי כל הצדיקים
האמתיים, האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
טובים וקונה הכל, שתעזרני בזכות אבותינו, בזכות הצדיקים
האמתיים, גבורי כח, אשר עמדו בנסיונות רבות אין מספר, וכפו
את יצרם, וזכו להתגלות התורה. בזכותם וכחם עזרני והושיעני,
שאזכה לשפר ולגרש ולבטל תאוה הכלליות ממני שהיא תאות
נאוף, ותהיה בעזרי תמיד בכל עת באפן שאזכה לשפר ולגרש
ולבטל תאוה זו ממני לגמרי בתכלית הפטול, ואזכה לקדשת
הברית ולפרישות גדול באמת, בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך
הטוב. ותרחם עלינו ותמשיך עלינו קדשת ופרישות משה רבנו
עליו השלום, שזכה לתכלית הפרישות בקדשה גדולה, כמו
שכתוב: "ואתה פה עמד עמדי", ותמשיך עלינו קדשתו הגדולה
והנוראה. ותזכנו בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים לשפר
ולגרש ולבטל מאתנו לגמרי תאות נאוף, ונזכה כלנו אנחנו וזרענו
להיות קדושים וטהורים באמת, בקדשת ופרישות משה רבנו עליו
השלום:

וְתַחֲמֹל עָלֵינוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח וּגְבוּרָה
 בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד,
 שְׁנוּפָה בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל, בְּכַח וּזְכוּת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּבְכַח
 וּזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים, לְגֵרֶשׁ וּלְשִׁבֵר וּלְעֶקֶר וּלְכַלּוֹת וּלְכַפֵּל
 קְלַפֵּת בְּלָעַם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם, שֶׁהִיא הַתְּגַבְּרוֹת תְּאוֹת נְאוּף,
 שֶׁהִיא שְׂטוּף בְּזִמָּה בְּיוֹתֵר. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קִדְשַׁת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ
 וּקְדוּשַׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים. וְתִזְכְּנוּ מִהֲרָה לְצֵאת מַגְלוֹת שֶׁל
 הַשְּׁבַעִין אֲמוֹת, שֶׁהִיא תְּאוֹת נְאוּף וְכֹל שְׂאֵרֵי הַתְּאוֹת רְעוֹת,
 וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְשִׁבֵר וּלְגֵרֶשׁ וּלְכַפֵּל כָּלֵם מֵעַלְנוּ וּמֵעַל גְּבוּלֵנוּ,
 חֵישׁ קַל מִהֲרָה:

וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, וְתִגְעַר בְּהַרוּחַ שְׂטוֹת וְשִׁגְעוֹן
 שְׁנֹדֵבֵךְ בָּנוּ עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים, וְתִגְרָשׁוּ וְתִסְלְקוּ
 מֵאֲתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ שְׁכָל
 תְּאוֹתֵינוּ הָרְעוֹת, וּבְכַרְט תְּאוֹה הָרָעָה שֶׁל נְאוּף, כָּלֵם נְמֻשְׁכִּין רַק
 עַל יְדֵי הַרוּחַ שְׂטוֹת וְהַשְּׁגְעוֹן שְׁנֵאִיחוּ בָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַד
 אִשָּׁר אָנוּ דוֹמִים כְּאִישׁ שׁוֹלָל וְכִמְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ עַל־יְדֵי חֲמָאֵינוּ
 הַמְּרַבִּים:

אָנָּה יְהוָה, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, חוּם וְחֲנּוּן, וְזַכְּנוּ לְגֵרֶשׁ וּלְשִׁבֵר
 וּלְעֶקֶר וּלְכַפֵּל כָּל הַרוּחַ שְׂטוֹת וְהַשְּׁגְעוֹן מֵאֲתָנוּ. וְזַכְּנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְרוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת
 וַיְרֵאת יְהוָה, בְּאִפְנֵי שְׁאוֹפָה לְתַקוּן הַבְּרִית בְּאִמַּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב,
 חֵישׁ קַל מִהֲרָה.

וְאֶזְכָּה שִׁיְהִי נְשָׁלֵם דַּעְתִּי בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל, בְּקִדְשָׁה
גְּדוֹלָה. אָנָּה יְהוָה, חוּם וְחֶמֶל עָלַי וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתַי
בְּרַחֲמִים, וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי לְהַגִּיעַ מִהֵרָה לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ:
וְעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֵזְכָּה לְשִׁמְעַת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים מִפִּי
צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה, שֵׁישׁ לָהֶם כַּחַ
לְהַמְשִׁיךְ נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְכָל הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
וְאֶזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וּלְקַבֵּל נִשְׁמָה חֲדָשָׁה קְדוּשָׁה בְּכָל
עֵת, עַל־יְדֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂאֶזְכָּה לְשִׁמְעַת מִפִּיהֶם, וּלְלַמֵּד בְּסִפְרִים
קְדוּשִׁים שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, וְתַעֲזָרְנִי שִׁיְהִי
נַעֲשֶׂה אֶצְלִי מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָתְךָ סֵם חַיִּים. וְאֶזְכָּה לְצִיֵּר אֶת הָאוֹר
הַפְּשוּט הַבָּא מִלְּמַעְלָה, בְּבַחֲנֵינִת בְּרַכָּה וְטוֹבָה, אֶף־עַל־פִּי שְׂאִינִי
כְּדַאי לָזֶה, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת עֵצֶם הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים, שֶׁפָּגַמְתִּי
וּקְלַקְלַתִּי אֶת כְּלֵי הַמַּחֲזִין שְׁלִי מְאֹד עַל־יְדֵי פְגַם הַפְּרִיִת שֶׁהוּא פְּגַם
הַדַּעַת, וּמֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי לְצִיֵּר אֶת הָאוֹר לְבְרַכָּה. אֶף־עַל־פִּי־כֵן, עַל
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח, וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נִשְׁעָן, וְלִישׁוּעַתְךָ אֲנִי
מִצְפָּה, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקוּהָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲסִדֶּיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, וְתַמְלֵא עָלַי רַחֲמִים, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִסִּים
וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְתַצִּיר בְּעֶצְמְךָ הָאוֹר הַבָּא מִלְּמַעְלָה
בְּבַחֲנֵינִת בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְחַיִּים וְטוֹב, וַיִּמְשֹׁךְ עֲלֵינוּ הָאוֹר הַקְּדוּשׁ
מִלְּמַעְלָה לְבְרַכָּה וְלֹא לְקַלְלָהּ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "הִנֵּה בָרַךְ לְקַחְתִּי
וּבִרְךָ וְלֹא אֲשִׁיכְנָה". וַיִּקֵּים מְקָרָא שֶׁפְּתוּב: "וְלֹא אָכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשִׁמְעַת אֵל בְּלָעֶם, וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבְרַכָּה כִּי
אַהֲבֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ", כִּי אֵין לִי שׁוֹם תְּקוּהָ וּמְנוּסָה וּמִבְטָח וּמִשְׁעָן,

כִּי אִם עָלֶיךָ לְכַד וְעַל הַצְדִּיקִים אֲמַתִּיִּים אֲשֶׁר אָנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תָּמִיד, בְּכַחַם נִשְׁעַנְתִּי לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וּלְיִשׁוּעָתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה בְּחַיֵּי חַיִּשׁ קַל מִהָרָה לְשִׁמֵּרַת הַבְּרִית בְּאֲמַת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְאוֹכָה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, עַד שְׂאוּכָה לְשַׁבְּעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

לֹא וְתִצְיִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעֵינֵי פָּנִים, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַמְלִטְנִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִּי שׁוּם עֲזוֹת דֶּסְמָרָא אַחֲרָא כָּלֵל, וְתוֹכְנִי מִהָרָה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל עֲזוֹת הַגּוֹף וְתִאֲוֹתָיו וּמִדּוֹתָיו הָרָעִים. וְתַרְחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִצְיִלְנִי מִכָּל מִינֵי פָּגָם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, בְּמַחֲשֶׁבֶה דְבוּר וּמַעֲשֶׂה, בְּרִאִית הָעֵץ וּבִשְׂמִיעַת הָאָזֶן וּבִשְׂאֵר חוּשִׁים, בְּכֹלֶם אוֹכָה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת, כְּרִאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בֵּהֶם בְּחֵרְתָּ:

לֹא וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂנוּכָה לְשַׁבֵּר תִּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל לְגַמְרֵי בְּאֲמַת, וְתוֹכְנִי לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, כְּרִאוּי לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר בֵּהֶם בְּחֵרְתָּ בְּאַהֲבָה. וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תָּמִיד, וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרְנִי שְׂנוּכָה לְקַדֵּשׁ עֲצַמָּנוּ בְּמַתָּר לָנוּ, וְיִהְיֶה זְוֹנְנוּ רַק מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת, בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה, וְנוֹכָה לְשַׁבֵּר נַפְשׁ הַמִּתְאַוֶּה שֶׁבְּקִרְבָּנוּ, שֶׁהוּא תִּאֲוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת, וְיִהְיֶה זְוֹנְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּלִי שׁוּם תִּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, וְיִהְיֶה דוּמָה בְּעֵינֵינוּ כְּאִלוֹ כּוֹפֵה שָׂד. וְנוֹכָה לְעֹלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִקְדְּשָׁה לְקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, עַד שְׂנוּכָה לְהַכְּלִל בְּקִדְשֶׁתְךָ

העליונה כרצונך הטוב באמת. ונזכה לשפר כל תאות הבהמיות, הן תאות המשגל, הן תאות אכילה, הן כל התאות, כלם נזכה לשפרם ולבטלם לגמרי מעלינו ומעל גבולנו. ותמשיך עלינו קדשה וטהרה ממקור כל הקדשות, ונזכה להתקדש בקדשתך העליונה תמיד, ונשוב אליך באמת, ונזכה לסור מרע לגמרי ולעשות רצונך הטוב תמיד:

מג יְהוּ רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִּהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִרְחִיקֵנוּ מִלְּהַתְּחַבֵּר עִם רָשָׁעִים, וְתִשְׁמֹר אוֹתִי שְׁלֵא יְהִי נִשְׁמָע לְאַזְנֵי לְעוֹלָם דְּבוּרִים שֶׁל רָשָׁעִים שֶׁהֵם בְּנֵי דַעַה, אֲשֶׁר דְּבוּרֵיהֶם הֵם אוֹרִים אֲרֻסִים שֶׁל נְאוּף, וּמוֹלִידִים נְאוּף בְּהִשׁוּמַע דְּבָרֵיהֶם. אֲנִי יְהוָה, רַחֵם עָלַי וְהִרְחִיקֵנִי מִדְּבוּרִים אֵלֶּה, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי בִשֶׁר וְדָם אֲנֹכִי, וְאִי אֶפְשָׁר לִי בְּעֶצְמוֹ לְהִיּוֹת נִשְׁמָר מֵהֵם, וְגַם "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ", וְאִינִי יוֹדֵעַ לְהִבְחִין וְלִידַע מִי הוּא הַצְּדִיק, וּמִי הוּא הַרָשָׁע לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, עַל כֵּן עָלֶיךָ אֲנִי מִשְׁלִיךְ אֶת יְהִבִּי, שְׂאֵתָה תִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִרְחִיקֵנִי מִן הַרָשָׁעִים וְלֹא אֲדַבֵּר עִמָּהֶם לְעוֹלָם, וְלֹא אֲשַׁמַּע דְּבָרֵיהֶם בְּשׁוּם פֶּעַם, וְאֶפְלוּ כְּשִׂיחָהּ הַהִכָּרַח לְדַבֵּר עִמָּם, תִּגַּן בְּעַדִּי בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל, וְתִפְרַס עָלַי סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִסְתִּירֵנִי בְּצַל כְּנָפֶיךָ בְּאֶפֶן שְׂאוּכָה לְהַנְצִיל מֵאֲרֻס דְּבָרֵיהֶם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי שְׁלֵא יִכְנַם כִּי אֲרֻסֵיהֶם וְחִצִּיהֶם וְלֹא יִזְקוּ לִי פָּנַי דְּבָרֵיהֶם, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקַדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה:

וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת, וְתִחַמְלֵנוּ עָלֵינוּ, וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד. וּבְחִסְדְּךָ הַגָּדוֹל תוֹשִׁיעֵנוּ וְתִעֲזָרֵנוּ,

וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפַּר וְתַעֲקַר וְתִבְטַל קְלַפְתּוֹ בְּלִעָם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם,
 שֶׁהוּא פָּגַם תְּאוֹת נְאוּף, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל
 קִדְשָׁת וּפְרִיִּשׁוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְקִדְשָׁת כָּל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאֵמֶת, בְּזִכּוֹתֵם תַּחֲיִינוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁנוּזָכָה
 גַּם בֵּן לְהִיּוֹת שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאֵמֶת, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינוּ מֵעַתָּה מִכָּל
 מִיַּי פָּגַם הַבְּרִית וּמִכָּל מִיַּי הַרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִיַּי בְּלִבּוֹלִים
 וְעַרְבוּב הַדַּעַת, וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשָׁת הַבְּרִית וְלִקְדֻשַׁת הַדַּעַת בְּתִכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת בְּאֵמֶת:

וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִצְלִינוּ תְּמִיד מִן הַכַּעַס וּמִן הַקְּפִידוֹת, וְנוֹזָכָה
 לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תְּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבְנוּ שׁוֹם כַּעַס
 וְקִפְיָדָא וְשׁוֹם קִנְטוֹר בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְתִקְרַבְנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאֵמֶת,
 וְנוֹזָכָה לְהִתְקַשֵּׁר בְּאֵמֶת לְצְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה,
 וְאֱלֹהִים יִתְבָּרַךְ, בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּהִתְקַשְׁרוֹת
 אֲמִיץ וְחֹזֵק לְעוֹלָמִי עַד וְלִנְצַח נְצָחִים. טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת כְּרַע,
 קִדְשָׁנוּ וְטַהַרְנוּ מִכָּל מִיַּי טְמֵאוֹת וְזִהְמוֹת, וּבְכַרְט מִפָּנֵם זִהְמַת
 תְּאוֹת נְאוּף. "הַצִּילֵנִי מִטּוֹיט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי
 וּמִמְעַמְקֵי מַיִם". הַעֲלֵנִי מִבוֹר שְׁאוֹן, מִטּוֹיט הַיָּוֵן. הַצִּילֵנִי מִפָּנֵם
 הַדַּעַת. הַצִּילֵנִי, מִלְטָנִי. פְּדֵנִי מֵהַרְהוּרִים רָעִים, מִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת.
 עֲזֹרֵנִי כִּי עָלִיד נִשְׁעַנְתִּי, כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִי
 שְׁבַשְׁמַיִם. וְקִיִּם כִּי מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיִּם טְהוֹרִים
 וְטַהַרְתֶּם, מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם". אֵל
 תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִפָּנָי. חוֹשָׁה לְעֹזְרָתִי, יְהוָה
 תִּשְׁוַעֲתִי. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ג "הַצִּילָהּ מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי. הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי. כִּי סָבְבוּנִי כְּלָבִים, עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפוּנִי כְּאֲרֵי יְדֵי וְרִגְלָי". רבונו של עולם, הצילני מפגם הברית, הצילני מבאר שחת, מפיט הַיָּוֵן. הצילני מדין גֵּיהֶנֶם הַקֹּשָׁה הַמְּגִיעַ עַל פָּגַם הַבְּרִית חֶסֶד וְשֵׁלוֹם, חוּם וְחֶמֶל עָלַי. "זָכוּר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה". זָכוּר וְרַחֵם וְהַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מִן הַשְׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ הַצֶּעַר וְהַרְחַמְנוֹת שֵׁשׁ עַל מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ, חֶסֶד וְשֵׁלוֹם, וְלֹא זָכָה לְתַקֵּן בַּחַיּוֹ, שְׂיִוֵּר לַמְּדֻרָּגָה הַתַּחֲתוֹנָה שֶׁל שְׂאוֹל בְּאִין עוֹזֵר וְסוּמָךְ, אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר לָנוּ לְשַׁעַר בְּדַעְתָּנוּ עֵצֶם הַצֶּעַר וְהִיסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד מְאֹד, וְעֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שְׁעָלָיו, רַק אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ זֹאת, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁשֵׁם בְּעֶלְמָא דְאַתִּי אִין מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם, כִּי שֵׁם אִין אַתָּה וְתַרְנֵן כָּלֵל, וְעַקֵּר הַרְחַמְנוֹת שְׁלָךְ הוּא מַה שְׂאַתָּה חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נְדָח, וְאַתָּה שׁוֹלַח וּמְזַמֵּן הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְאַתָּה פּוֹשֵׁט יָד לְקַבֵּל שָׁבִים, וְאַתָּה מְסִיעַ וְעוֹזֵר לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמַת לְכָל הַבָּאִים לְמַהֵר: עַל כֵּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, הַצּוֹפֶה לְרַשָּׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשִׁי הַיִּקְרָה, חוּם וְחֶמֶל עָלַי, חוּם וְחַנּוּן וּפְדוּתִי מִפָּגַם הַבְּרִית. "הַצִּילֵנִי מִפִּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם. אֵל תִּשְׁמַפְנֵי שְׁבַלֹת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֵנִי מִצּוֹלָה וְאֵל תִּתְאֶמֶר עָלַי בְּאֵר פִּיהִ". הַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִמְּרִירוֹת חֶרֶב שֶׁל מְלֹאךְ הַמּוֹת דְּאִית לָהּ תִּרֵי פְיוֹת, הַצִּילֵנִי מִן הַמְּלֹאכֵי חֲבָלָה הַקָּשִׁים וְהָאֲכוּרִיִּים הַנִּקְרָאִים כְּלָבִים, הַטּוֹרְפִים

נִפְשׁוּ שֶׁל הַפּוֹגֵם בְּבְרִית חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּמִלִּיכִין אוֹתוֹ לְגִיהֶנֶם וְצוֹחִין
 הַב הַב, הַצִּילֵנִי מִפְּחָדִים הַקְּשֵׁה, הַצִּילֵנִי מִדִּינִים הַקְּשֵׁה, מִדִּינִים
 הַמּוֹר בְּתַכְלִית הַמְּרִירוֹת, הַצִּילֵנִי מִמִּיִן מְרִירוֹן, מִמִּיִן מְסֻאֲבִין. חוּם
 וְחֹמֶל, חוּם וְרַחֵם, חוּם וְהַצֵּל, חוּם וּפְדֵה נַפְשִׁי הַעֲשׂוֹקָה מְאֹד.
 וְעֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה שְׁלֵא אָפְגָם עוֹד בְּבְרִיתִי כָּלֵל, הֵן
 בְּמַחְשְׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, הֵן בְּרֵאִיָּה וּבִשְׂמִיעָה וּבִשְׂאָר חוֹשִׁים, בֵּין
 בְּשׂוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּם בֵּין בְּרָצוֹן, וְלֹא אֶתוֹר אַחַר לִבִּי
 וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד בְּשִׁרְרוֹת לְבִי. וְתַתֵּן לִי כַח וּגְבוּרָה
 מֵאֵתְךָ לְשִׁבֵר אֶת יַצְרֵי הָרַע וְלִכְבֹּשׂ אֶת תְּאוֹתַי, וְתַתֵּן לִי יַצֵּר טוֹב,
 וְיִהְיֶה לְבִבִי בְּרִשׁוֹתַי:

מְרִיָּה דְעֵלְמָא כְּלָא. "אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן. מַה
 בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עָפָר הַיּוֹגִיד אֶמְתֵּךְ".
 עֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאִפְּן שֶׁתַּצִּילֵנִי מֵעַתָּה
 מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם. וְתִגְעַר בְּהַרוּחַ שְׂמוֹת וְהַשְׁגְּעוֹן,
 וְתִגְרָשׁוּהוּ וְתִרְחִיקוּהוּ וְתִכְבְּלוּ מַעֲלִינוּ בְּכַטְלוֹ גְּמוּר מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם. וְכֹל מַה שֶׁחָטָאתִי וְעוֹיְתִי וּפִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ בְּפָגַם הַבְּרִית
 מְנַעֲרֵנִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכֹל טָפָה וְטָפָה קָרִי שִׁיֵּצֵא מִמֶּנִּי לְכַטְלָה
 בְּשׂוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּם וּבְרָצוֹן, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי אֱלוֹהֵי
 סְלִיחוֹת, חֲנוּן הַמְּרַבֶּה לְסִלּוֹחַ. וְתִקְבֹּץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת
 הָאָרֶץ, וְתַחְזֹר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית, וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמוֹת
 שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד בְּאִפְּן שְׂאוּבָה לְתַקּוֹן
 הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת כְּרָצוֹןךָ הַטּוֹב, וְאוּבָה מֵעַתָּה לְהַתְּקַדֵּשׁ
 בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָה בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה וְלֹא

אֶעֱשֶׂה עוֹד הֲרַע בְּעֵינֶיךָ, וְאֶזְכֶּה לְהוֹסִיף תָּמִיד קִדְשָׁה עַל קִדְשָׁה
וּלְקַדְּשׁ עַצְמִי בְּמִתָּר לִי, בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרֵּה גְדוֹלָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב
בְּאַמֶּת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

נח וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּזִכּוֹת שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרְהֶם
וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְכַח וּזְכוֹת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם,
וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִים, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה שְׂאוּכָה
לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרֵּה גְדוֹלָה. וְתַעֲזֹר רַחֲמֵי
הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִים שִׁירְחֲמוּ עָלֵינוּ עַל חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנִי, וְיִלְחֲמוּ
בְּעַדְנִי, וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְיַפִּילוּ וְיִבְטְלוּ כָּל הַצָּרִים הַרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ
הַנִּלְחָמִים עִמָּנוּ בְּכָל עֵת, וְיִכְנִיעוּ וְיִבְלוּ וְיִבְטְלוּ קִלְפַת עַמְלָק,
שֶׁהוּא פָּגַם הַבְּרִית, מִמֶּנִּי וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

נח רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה לָמַעַן שְׂמֶךָ, וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה שְׂאוּכָה
לְהַתְּחַבֵּם בְּחֻכְמָה אֱמֵתִית וְלַחֹסֵם עַל נַפְשִׁי בְּאַמֶּת,
לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי מִבְּאֵר שַׁחַת, מִן הַשְּׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת, וְתִהְיֶה לִי
נַפְשִׁי לְשִׁלָּל, לְמַלְטָה מֵעַנְשִׁים קָשִׁים וּמְרִים חַסְד־שְׁלוֹם, לְמַלְטָה
מִחֲרָפוֹת וּבּוֹשׁוֹת גְּדוֹלוֹת, וּלְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּקַשֵּׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, וְאַמְהַר לְמַלֵּט נַפְשִׁי, וְאַנְצֵל כְּצִבִי מִיַּד וּבְצַפּוֹר מִפַּח יְקוּשׁ.
מֵלֵא רַחֲמִים, חוֹסֶה עָלַי כְּרַב רַחֲמֶיךָ, כְּרַב חַסְדֶיךָ, כְּרַב חַנּוּנוֹתֶיךָ,
כְּרַב יְשׁוּעָתֶךָ, וְזַכְּנִי לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְחַנּוּנִי מֵאַתָּךְ חֻכְמָה
בִּינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, חֻכְמָה הַטּוֹבָה מִכְּלֵי קָרֵב, חֻכְמָה אֱמֵתִית
שְׂאוּכָה לְהַנְצִיל עַל יְדֵה מִפַּח יוֹקְשִׁים. וְאַחֲמַל וְאַחֹסֵם וְאַרְחֶם עַל
עַצְמִי מֵעַתָּה, וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לְבִי הֲרַע. וְאַתָּה תִּהְיֶה
בְּעֲזֹרְנוּ תָּמִיד, וְהַצְּדִיקִים אֱמֵתִים יִלְחֲמוּ לְפָנֵינוּ, עַד שְׁנוּפָה בְּכַחֵם

לְבַטֵּל קִלְפַת עַמְלֵק, לְמַחֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, וּלְבַטֵּל פָּנִים
הַבְּרִית מִמֶּנּוּ וּמִזֶּרְעוֹ וּמִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

סא אָבִי שְׁבַשְׁמִים, רַחֵם עָלַי. אָבִי שְׁבַשְׁמִים, אִינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה
לְשׁוֹן שֶׁל רַחֲמִים, בְּאִיזָה לְשׁוֹן שֶׁל צְעָקָה, בְּאִיזָה לְשׁוֹן
שֶׁל אֲנָחָה וְאֲנָקָה אֲזַעַק אֵלֶיךָ, בְּאִפֶּן שֶׁתַּעֲנֵנִי וְתַעֲמֹד בְּעִזְרָתִי,
וְתִתְקַן כָּל זֶה בְּעֶצְמְךָ וּבְכַבּוֹדְךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי אֵין לִי כַח
לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְאֶפְלוּ נִקְדָּה אַחַת מִכָּל אֱלֹהִים אִינִי יָכוֹל לְתַקֵּן, רַק
עֲלֶיךָ לְבַד נִשְׁעַנְתִּי. עֲזֹרְנִי מְלֵא רַחֲמִים, עֲזֹרְנִי מְלֵא יְשׁוּעוֹת, מְלֵא
הַצְּלוֹת, מְלֵא עֲצוֹת טוֹבוֹת, תִּקְנֵנִי בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וּכְנִי
לְעֶצֶה שְׁלֵמָה שְׂאֻזָּבָה לְקִיּוּמָה, בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּבָה לְהַנְצִיל מֵעַתָּה מִכָּל
מָה שְׂאִנִּי צָרִיךְ לְהַנְצִיל, וְאֻזָּבָה מֵעַתָּה עַל־יְדֵי עֲצָתְךָ הַשְּׁלֵמָה
לְשִׁמְרֵת הַבְּרִית קֹדֶשׁ בְּאִמַּת כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד כְּלָל,
לֹא בְּמַחְשְׁבָה וְלֹא בְּדַבָּר וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה, וְלֹא בְּשׁוּם חוּשׁ מִחֲמַשָּׁה
חוּשִׁים, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי
עוֹד כְּלָל:

סג שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכְּנִי מֵעַתָּה
לְשׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁלֵא אֶפְגַּם עוֹד מֵעַתָּה שׁוּם
פָּנִים בְּבְרִית קֹדֶשׁ, וְאֻזָּבָה לְקֹדֶשׁ אֶת עֲצָמִי גַם בְּמַתָּר לִי, בְּתַכְלִית
הַקִּדְשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאִמַּת. וְתַעֲזֹרְנִי וְתַזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים לְתַקֵּן בְּחַיִּי כָּל הַפְּגָמִים הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד שֶׁפְּגַמְתִּי
בְּבְרִית קֹדֶשׁ מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. חוֹמַל דְּלִים, חוּם וְחַמֵּל עָלַי, כִּי
"מָה אַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקָדָה, וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֶנּוּ". אוֹי "מִי יִגוֹר לִי
אִשׁ אוֹכְלָה, מִי יִגוֹר לִי מוֹקְדֵי עוֹלָם". אָנָּה אֲבָרָה, אָנָּה אֲנֹסִים

לְעֹזֶרָה, אָנָּה אוֹלֵיךְ אֶת חֲרָפְתִּי. כֹּל בְּעֲלֵי חַמְלָה וְחַיְנִיָּה הַחַיִּים
וְהַמְתִּים, בִּקְשׂוּ רַחֲמִים בְּעַדִּי, חֲמְלוּ עַל צָרִיךְ לְחַמְלָה כְּמוֹנִי, כִּי
אֵין רַחֲמֹנֹת בְּעוֹלָם כַּאֲשֶׁר עַל הַפּוֹגֵם נֶגְדַּת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, וּבִכְרַט
בַּפֶּגֶם הַבְּרִית:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל הַרְחוּקִים מִמֶּךָ, הַצְּרִיכִים
לְרַחֲמִים רַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, לְמַעַן הַצְּדִיקִים
אֲמֵתִיִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית, וְזַכְּנוּ מַעֲתָה לְשׁוּבַת בְּתֻשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְלֹא נִשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. וְנוֹפֵה שִׁיתְקֶנּוּ הַצְּדִיקִים כֹּל מִה שֶׁפָּגַמְנוּ
בְּבְרִית קִדְשׁ, כִּי אֵין בְּיַדְנוּ לְתַקֵּן פָּגַם אֶחָד מִפָּגַם הַבְּרִית, רַק עַל
זְכוֹת הַצְּדִיקִים אָנוּ נִשְׁעָנִים וְעַל כַּחַם הַגְּדוֹל אָנוּ סְמוּכִים:

זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקִים אֲמֵתִיִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹדִיעֵנוּ מֵהֶם, וְאַל תִּסְתֵּיר
אוֹתָם מִלְּפָנֵינוּ. זַכְּנוּ לִידַע מֵהֶם וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֵמֶת, וּלְקַבֵּל
מֵהֶם קִדְשָׁה וְטַהֲרָה בְּאֵמֶת, בְּאִפֶּן שֶׁנֹּפֵה מַעֲתָה לְשׁוּבַת בְּתֻשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד:

סח-סט וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שְׂאֲזֹכָה לְתַקוֹן הַבְּרִית
בְּשְׁלֵמוֹת, וְאֲזֹכָה לְקִדְשׁ אֶת עַצְמִי בְּמִתְרֵ לִי, וְתַצִּילֵנִי
וְתִשְׁמְרֵנִי מִתַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל וּמִתַּאֲוֹת מְמוֹן, וְתִתֵּן לִי כֹחַ לְשִׁבֵר אֱלוֹ
הַתַּאֲוֹת לְגַמְרִי. וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַצִּילֵנִי מִהַרְהוּרִים רָעִים
וּמִמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת. וְאֲזֹכָה שְׁיִהְיֶה כּוּחִי וְדַעְתִּי זָךְ וְנָקִי מִכָּל מִינֵי
הַרְהוּרִים וּמִכָּל מִינֵי פְסֻלָּת. וְתַכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל וְתַבְטֵל אֶת כָּל אוֹיְבֵי
וְשׁוֹנְאֵי הַקָּדוֹשׁ עָלַי חָנָם, כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּי "רַבּוּ מִשְׁעֲרוֹת רֵאשֵׁי
שְׁנָאֵי חָנָם, עַצְמוֹ מִצְמִיתִי אוֹיְבֵי שְׁקֵר, אֲשֶׁר לֹא גִזְלִיתִי אֹז אֲשִׁיב":

פֶּה יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 וְתוֹכְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסֶדֶךָ הַעֲצוּמִים, שְׁאוּזְכָּה מֵהֲרָה
 לְהַרְגִישׁ בְּאֵמַת כָּאֵב חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַגְדוֹלִים
 וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד עַד גְּבַהֵי שָׁמַי שָׁמַיִם, וְעִמְקוֹ מִתְּהוֹם רִבְּה
 וּכְבֹדוֹ מִחֹל יָמַי, וְרַבּוֹ מֵעַפְר הָאָרֶץ, וְעִצְמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁנוֹ,
 וְגִבְהוֹ מִנְשֻׁמַּת רוּחַ אֲפִינוֹ, וּכְפָרְט הַחֲטָאִים שֶׁל פָּנֶם הַבְּרִית, פָּנֶם
 מִפִּי הַמֶּחֱ שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבַטְלָה, בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד, בְּאִנּוֹם וּבְרִצּוֹן, אֲשֶׁר
 אִם הָיִיתִי מִתְחִיל לְהַרְגִישׁ עֵצֶם הַכָּאֵב שֶׁל הַפָּנֶם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא
 הַזֶּה, אֵינִי יוֹדֵעַ אִם הָיִיתִי יָכוֹל לְחַיּוֹת אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת, כִּאֲשֶׁר
 הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עֵצֶם הַפָּנֶם הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל־
 יְדִיזוֹה מֵאֲרִיכֵן חֲרַפְנָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמַעֲכָבִין הַגְּאֻלָּה וּמוֹרִידִין אֶת
 הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹת חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּמִמְשִׁיכֵין נְשָׁמוֹת עֲרִטִילָאִין בְּמִדּוֹר
 הַקְּלָפוֹת, וְנִבְרָאִין מִכָּל טֵפֶה וְטֵפֶה מִזִּיקֵי עֲלָמָא, רַחֲמֵנָא לְצִלּוֹ,
 רַחֲמֵנָא לְצִלּוֹ, וְשָׂאֵר פְּנָמִים עֲצוּמִים וְנּוֹרָאִים הַנַּעֲשִׂים עַל־יְדִיזוֹה,
 כִּי כָל הַתּוֹרָה תְּלוּיָה בְּתַקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא יְסוֹד הַכֹּל, וּבְעוֹן זֶה
 פּוֹגְמִין בְּכָל הַכ"ב אֲתוֹן דְּאוֹרֵייתָא, שֶׁהַטֵּפֶה כְּלוּלָה מֵהֶם וְכוּ' וְכוּ'.
 וּבְאֵמַת לְבִי אֲטוּם וּמִבְּלָבֵל וּמֵעַקֶּם כָּל כְּךָ עַד שְׁאֵינִי מְרַגֵּישׁ כְּלָל
 כָּאֵב עוֹנוֹתַי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, אֶפְלוֹ כְּשִׁאֲנִי
 מְדַבֵּר מֵהֶם. אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי לִי וַי לִי, וְאִם אֲמַר אֶלְךָ פְּעָמִים אוֹי
 לִי וַי לִי, עֲדוֹן אֵינִי מְרַגֵּישׁ כְּלָל. מָה אֲדַבֵּר, מָה אֲתַדְבֵּר, מָה אֲתַאֲוֹנֵן;
 מָה אֲמַר, מָה אֲדַבֵּר, מָה אֲצַטְדֵּק. אֵךְ אַתָּה מְרַחֵם עַל כָּל בְּשָׂר,
 וְאַתָּה צוֹפֶה וּמִבִּישׁ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְאַתָּה עֲתִיד לְתַקֵּן אוֹתָנוּ
 כְּלָנוּ כִּאֲשֶׁר הַבְּמִתְחַנְנוּ, עַל־כֵּן שִׁטְחֵתִי אֵלֶיךָ כְּפִי. גּוֹאֵל חֲזוֹק, הִיָּה

בְּעִזְרִי וְלִמְדֵנִי וְהוֹרְנִי בְּכָל עֵת, בְּאִיזָה דֶרֶךְ בְּאִיזָה אַפֵּן אֶזְכֶּה לָשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, מֵרַע לְטוֹב, מִמּוֹת לַחַיִּים, כִּי מִר לִי מְאֹד:

אָבִי יוֹצְרִי וְגוֹאֲלִי וּפוֹדֵי, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, שְׂאֻזְכָּה
לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּמֹל אֶת עֶרְלַת לְבָי הָרַע,
וּתְפַתַּח אֶת לְבָי בְּאַפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְהִרְגִישׁ כְּאֵב וּמְכֹאֹב עוֹנוֹתַי
הַעֲצוּמִים, עַד שְׂאֻזְכָּה לְצַעֵק מִן הַלֵּב זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה כְּמוֹ
שְׂרָאוּי לִי לְעֵק וּלְצַעֵק עַל עוֹנוֹת רַבִּים וּגְדוֹלִים כְּאַלֶּה: אוֹי אוֹי
אוֹי. וְאֶזְעַק וְאֶצַּעֵק וְאֶשׁוּעַ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּלֵב נִשְׁבָּר
וְנִדְבָה, מְקִירוֹת הַלֵּב, עַד שִׁירְגִישׁוּ גַם כָּל הַלֵּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת
שְׂנַמְשִׁכּוּ מִמֶּנִּי לְכָל מְקוֹם שְׂנַמְשִׁכּוּ, הֵן אוֹתֵן הַטְּפוֹת שְׂנַמְשִׁכּוּ
בְּהִתֵּר וְנִתְהוּוּ מֵהֶם בְּנִי, שִׁיחִיו לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, הֵן
לְהַבְדִּיל, אוֹתֵן הַטְּפוֹת שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְכַפְלָה בְּשׁוּגַג אוֹ בְּמִזִּיד,
וְנַעֲשֶׂה מִכָּל טָפָה וְטָפָה מַה שְׂנַעֲשֶׂה, אוֹי לִי וַי לִי, וְכֻלָּם יִהְיֶה
נִמּוֹל לְבַבְכֶם, וְיִרְגִישׁוּ כֻלָּם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֶת עַצְמָם כְּאַכֶם
וְצַעֲרֵם וְהִכֵּן הֵם מִנְחִים בְּשִׂאוֹל תְּחִתִּיּוֹת בְּמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים
שֶׁלֹּא נִתֵּן לְהוֹכֵר, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בִּינֵיהֶם, וְיִתְעוֹרְרוּ כֻלָּם
לָשׁוּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת, וְיִתְחִילוּ לְהִתְנַעֲנַע וּלְהַצְטַעַר וּלְכַסֵּף
בְּאַמֶּת לְהִתְתַּקֵּן וּלְשׁוּב אֶל יְהוָה בְּאַמֶּת, עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ
הַטּוֹבִים, רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים, רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים, רַחֲמֶיךָ הַרַבִּים, עָלֶי
וְעַלֵּיהֶם, וְתַעֲסַק בְּתַקוּנָנוּ, וְתִגְאָלְנוּ מְהֵרָה מִבְּאֵר שַׁחַת מְטִיטָ הַיּוֹן
וּמִכָּל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים וְהַמְקַלְקָלִים, מִכָּלֵם תִּגְאָלְנוּ וְתִפְדְּנוּ
וְתוֹצִיאֵנוּ לְשִׁלּוֹם וְתִתְקַנְּנוּ, וְיָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת נִדְחָיו מְהֵרָה, כִּי אֶתָּה
חֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדַּח. וּמֹל אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת

שְׁמֹד, כְּמֵה שְׁפֹתוֹב: "וּמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת לְבַבְךָ וְאֵת לִבְבִּי וְרַעְךָ
לְאַהֲבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לְבַבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ":

צו וּבְכֹן תִּזְכְּנִי וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהַתְּנַבֵּר בְּכֹל עֵז לְשִׁבְרִי וּלְבִטְלִי
אֵת יִצְרֵי הָרַע וְכֹל תַּאֲוֹתַי וּמַדּוּתַי הָרַעוּת, וְתִכַּף אֵת
יִצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, עַד שְׂאוּכָה לְגַרֵּשׁ וּלְשַׁבֵּר וּלְהַכְנִיעַ מֵעָלַי כֹּל
הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרִין אוֹחֲרִינִן שְׂבָכָל הָעוֹלָמוֹת, הֵן שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת
הַטְּמָאוֹת לְגַמְרֵי שָׁהֵם, רוּחַ סְעָרָה, וְעַנְן גְּדוֹל, וְאִשׁ מִתְּלַקַּחַת, הֵן
הָרַע שְׂבַנְגָה הַכֹּל אוֹכָה לְכֹלוֹת וּלְשַׁבֵּר וּלְבִטְלֵי לְגַמְרֵי, עַד שְׂאוּכָה
לְבָרֵר בְּחִינַת נְגִה, לְבָרֵר הַטּוֹב שְׂבָה וּלְהַעֲלוֹתָהּ אֶל הַקִּדְשָׁה,
בְּאִפְן שְׂנִיגָה יְכַלֵּל בְּקִדְשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאִמַּת וְכֹל הַקְּלָפוֹת הַטְּמָאוֹת
יִסְתַּלְקוּ וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי בְּכַטּוֹל גְּמוּר וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה
וְאַחִיזָה בִּי חֲסִי וְשְׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְתַעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי לְשִׁמּוּרַת
הַבְּרִית בְּאִמַּת, וְתִבְטַל וְתִסִּיר מִמֶּנִּי קְלַפַּת הָעֲרָלָה, עֲרַלְת לֵב
וְעֲרַלְת בָּשָׂר, וְאוֹכָה לְהַפְלִיל בְּאִמַּת בְּקִדְשְׁתֶּךָ הָעֲלִיּוֹנָה:

קִּה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אֲתָה יוֹדֵעַ כְּמֵה אֲנִי רַחוּק
מִפְּתֵרַת הַמַּחְשָׁבָה, כִּי פִּגְמֹתַי מְאֹד מְאֹד בְּמַחְשַׁבְתִּי
בְּלִי שְׁעוֹר וּמִסְפָּר, וְחֲטָאתִי עֹוִיתִי וּפִשְׁעֹתַי הִרְבָּה מְאֹד וְהָרַע
בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, וְהִרְבִּיתִי לְפִשַׁע נִגְדֶּךָ מְאֹד, וּבִפְרָט מֵה שְׂפִגְמֹתַי
בְּבְרִית קֹדֶשׁ וּבְטַפִּי הַמִּזַּח הִרְבָּה מְאֹד, וְהַכֹּל עַל־יְדֵי פָּנִים
הַמַּחְשָׁבָה, אֲשֶׁר לֹא נִזְהַרְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי כָּלֵל, לְתַפֵּס אֵת מַחְשַׁבְתִּי
לְבַל תִּצָּא לְחוּץ חֲסִי וְשְׁלוֹם. אֲדַרְבָּא הוֹסַפְתִּי חֲטָא עַל פִּשְׁעִי,
וּנְכַנְסְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי לְתוֹךְ מַחְשָׁבוֹת חוּץ וְרַעֲיוֹנִים וּבְכַפּוּלִים
מְעַרְבָּבִים וְלְהִרְהוּרִים רָעִים, עַד שְׂבָאתִי לְמֵה שְׂבָאתִי, וְקִלְקַלְתִּי

מה שְׁקַלְקַלְתִּי, הִכַּל עַל-יְדֵי פָּנִים הַמְחַשְׁבֶּה. מָה אָמַר וּמָה אֲדַבֵּר,
וּלְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל, בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת:

קִיד "פְּרִשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהִים, נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לְךָ סִלָּה. עֵינֵי דֹאכָה
מִנִּי עֵנִי, קָרַאתִיךָ יְהוָה בְּכֹל יוֹם, שְׂמַחְתִּי אֵלֶיךָ
כְּפִי". מֵלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנֵי, וְהוֹרְנֵי וְלַמְדֵי דְרָכֶיךָ
הָאֱמִתִּים וְעֲצוּתֶיךָ הַיִּשְׁרוֹת בְּכֹל עֵת, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לָשׁוּב מִהֲרָה
מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וּמִמְחַשְׁבוֹתֵי הַמְּגַנְזִים, עַד שְׂאוּכָה מְהֵרָה לְתַקּוֹן
הַבְּרִית בְּאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַחֲנֵנִי מֵאֲתֶךָ דַּעַת וְשִׁכַּל
אֱמִתִּי, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לִידַע וּלְהַרְגִישׁ שְׂפִלוּתִי בְּאֱמֶת, וְלֹא יַעֲלֶה עַל
דַּעְתִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִדְלוֹת וְגִבְהוֹת וְרַמּוֹת רוּחָא, כִּי בְּאֱמֶת לְפִי
פְּחִיתוּתִי לֹא הֵייתִי צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה כִּלְל לְהַנְצִל מִגְּאוֹת, כִּי
מִי אֲנֹכִי שִׁיעֲלָה עַל לְבִי שׁוֹם צַד גְּאוֹת, אַחֲרֵי שְׂאֵנִי רַחוּק מֵאֲתֶךָ
כָּל כֶּף. אַךְ אֲתָה יוֹדַע אֵיךְ אוֹרְכִים עָלַי מִכֹּל צַד בְּכֹל עֵת, עַד
אֲשֶׁר מְבַלְבְּלִים דַּעְתִּי בְּפִנְיֹת וְגְאוֹת, בְּפָרַט בַּעַת שְׂאֵנוּ רוֹצִים
לַעֲסַק בְּאִיזָה דְבַר שֶׁבְקַדְשָׁה. עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרַחֲמִים,
יֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, אֲשֶׁר בְּמָקוֹם גִּדְלָתְךָ שָׁם אָנוּ מוֹצֵאִים עֲנוּתְנוֹתֶךָ,
שְׂתַחֲוֹם וְתַחֲמוֹל עָלַי בְּכֹל עֵת, וְתַהֲיֶה עִמִּי וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד שְׁלֹא
יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת כִּלְל, עַד שְׂאוּכָה לַעֲנוּה
אֱמִתִּית, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאֱמֶת, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ
עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שְׁעַל-יְדֵי עֲנוּה זֹכִים לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית.
וְתִצְיַלְנוּ מֵעֲנוּה פְּסוּלָה, רַק אֲזַכָּה לַעֲנוּה אֱמִתִּית פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב.
"הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרַכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאֱמֶתְךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׂמֹךְ". יְהִי
לְרָצוֹן אֲמִרֵי כִּי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

קַבֵּב מֵלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְעֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בִישׁוּעַתְּךָ
 הָאֲמִתִּיּוֹת. כִּי כָּבֵד אֲמַרְתִּי לִפְנֵיךָ כַּמָּה פְּעָמִים,
 שְׁפַל הָעֲצוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁגִּלִּיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי הַצְּדִיקֵי
 אֲמֵת, אִם אֲמַנֵּם בְּלֵם נְכוּחִים וַיִּשְׁרִים, בְּלֵם אֱהוּבִים, בְּלֵם
 בְּרוּרִים, בְּלֵם קְדוּשִׁים, וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, אִךְ מֵעַצֵּם
 גִּשְׁמִיוֹתֵנוּ וְקִשְׁוִיּוֹת עֲרַפְנוּ, קָשָׁה עָלֵינוּ לָקִים הָעֲצָה בְּעֲצָמָה,
 בְּפֶרֶט שָׂרֵב הַדְּבָרִים כֹּל אֶחָד נִתְּלָה בַחֲבֵרוֹ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכֵן
 הֵתְחַלְלָה, כִּי אֲנִי רַחוּק מִשְׁמַחָה מַחֲמַת שְׁפַנְמַתִּי הַרְבֵּה בְּבְרִית
 קִדְשׁ, וְכֵן לְהַפְדֵּךְ, קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי לָשׁוּב עַל פְּגַם הַבְּרִית וְלִזְכוּת
 לְתַקֵּן הַבְּרִית מַחֲמַת שְׁאֲנִי רַחוּק מִשְׁמַחָה, כִּי עַקֵּר שְׁמִירַת
 הַבְּרִית עַל־יְדֵי שְׁמַחָה, כַּמְבֹאֵר בְּדַבְרֵי חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְכַרְכָּה
 בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת, וְעַתָּה מֵאִין יָבוֹא עֲזָרִי, מֵאִין תִּבּוֹא תִשׁוּעַתִּי,
 מֵאִין אֲבַקֵּשׁ עֲזֶר וְתִרְוַפָּה לְחוֹלָה מְדַפָּא פְמוּנִי. שׁוֹמְטֵתִי בְּאַרְבַּע
 פְּנוֹת, תִּרְוַפָּה לֹא מִצָּאתִי. שְׁבַתִּי אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פָּנִים לְשַׁחֲרֹךְ אֵל
 בְּעַת צָרְתִּי, וְאַתְנַפֵּל וְאַתְחַנֵּן לִפְנֵיךָ מֵלֵא רַחֲמִים בְּכֹל עַת, מְלֻךְ
 אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשַׁפֵּט, שְׁתוֹצְפֵנִי וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַלְמִדְנִי וְתוֹרְנִי
 בְּכֹל עַת דְּרָכֵי הַמְּשַׁפֵּט וְדִקְדָּשָׁה, שְׂאֲדַע וְאֲבִין וְאֲשַׁכִּיל אִיךְ לְדוֹן
 וְלִשְׁפֹט אֶת עַצְמִי בְּעַצְמִי בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם עַל כָּל הַדְּבָרִים
 שְׁעִשִׂיתִי, וְלִמְצֵא דְרָךְ וְעֲצָה נְכוּנָה וְאֲמִתִּיּוֹת שְׂאֲזַכֶּה לְקִימָה,
 בְּאִפֵּן שְׂאֲשׁוּב מֵעַתָּה מִכָּל דְּרָכֵי הָרַעִים וּמִפְּחוֹשְׁבוֹתֵי הָרַעוֹת,
 וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה, בְּאִפֵּן שְׂאֲזַכֶּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לִפְנֵיךָ בְּאֲמַת וְלַעֲסַק תָּמִיד בְּמִשְׁפֵּט דְּקִדְשָׁה, לְשַׁפֵּט אֶת עַצְמִי
 כְּרֹאוּי, כְּרִצוֹנְךָ וְכְרִצוֹן הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד שְׂאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי

הַמְשַׁפֵּט שְׁאִשְׁפֵט אֶת עֲצָמַי בְּעֲצָמוֹ, לְסֵלֶךְ וּלְבִטָּל כָּל הַמְשַׁפֵּטִים
וְהַדְיָנִים שְׁלֹמֵעֵלָה מִמֶּנִּי, שְׁלֵא יִהְיֶה בְּחַ לְשׁוֹם מְעַרְעֵר וּמְקַטְרֵג
לְעוֹרֵר שׁוֹם דִּין וּמְשַׁפֵּט עָלַי כָּלֵל:

וְתַחֲזֹקְנִי וְתִאֲמָצְנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַד שְׁנֹכַח עַל־יָדֵי
הַשְּׂמִיחָה לְשִׂמְרֵת הַבְּרִית קִדְשׁ בְּאַמֶּת, כְּרָאוֹי לְאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים וְהַלְשׁוֹנוֹת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁמֹר
אֶתָּה בְּעֲצָמְךָ אֶת בְּרִיתֵנוּ הַקְּדוֹשׁ מִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׁבַעוּלָם,
וְתַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹתֶיךָ, וְתִזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מֵהִרָּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּתַכְלִית
הַתַּקּוֹן הַנִּבְחָר בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּי בְּעֵצֶם נִפְלְאוֹתֶיךָ
וּמִבּוֹתֶיךָ וּחֲסֵדֶיךָ הַרְבִּים, וּבְכַח זִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁשִׁמְרוּ
אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שְׁאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, אֲנִי כְּמוֹחַ
וְנִשְׁעוֹ, שְׁתַּתְּקֵן אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, עַד
שְׁגֵם כָּל הַפְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד בְּפָנֶם הַבְּרִית יִהְיוּ בְּכֹלֵל תַּקּוֹן
הַבְּרִית בְּאַמֶּת, כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבַר:

כִּנֵּב מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מְלַחְמוֹת,
זוֹרַע צְדָקוֹת, מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל
בֶּשֶׂר וְרוּחַ, עֹשֶׂה עִמִּי צְדָקָה וְחֶסֶד, וּזְכֵנִי לְתוֹן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים
הַגּוֹנִים, בְּאִפְנֵי שְׂיֵהִיָּה לִי תַקּוֹן גָּדוֹל לְפָנֶם הַבְּרִית שְׁפִגְמָתִי נִגְדָּךְ
כְּלִי שְׁעוֹר:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶתָּה יוֹדַע כִּפּוֹה וְכִפּוֹה הַרְחַקְתִּי הַשְּׁפַע
מֵהַקְּדוּשָׁה עַל־יָדֵי פָגֶם הַבְּרִית וְהַמְשַׁכְּתִי לְמָקוֹם
שֶׁהַמְשַׁכְּתִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לְמָקוֹמוֹת אֲשֶׁר לֹא נָתַן לְהִזְכֹּר,
וּפְגַמְתִּי כְּמוֹ שְׁפִגְמָתִי אֲשֶׁר אִי אִפְשָׁר לְשַׁעַר, אֲשֶׁר הַתַּקּוֹן לָזֶה

הוא צדקה לעניים הגונים דוקא, שעל־ידי־זה חוזרים וממשיכים השפַע אל הקדֶּשָׁה. אֲבָל אִיךָ זוכין לזה, פי רבו המניעות מאד של מצות צדקה, הן מחמת רע לבבנו וחסרון הפִּתְחוֹן והאמונה, וגם כשמתגברים ומשברים אכזריות שפֵּלֵב ונותנים צדקה, אין אֲתָנוּ יודע עד מה, מי הוא העני ההגון באמת אשר על ידו נזכה להמשיך השפַע אל הקדֶּשָׁה ולתקן פָּגַם הברית על־ידי־זה:

על־בן אין לנו על מי להשען כי אם עליך, אבינו שפשמים, בזכות וכח הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם בכל דבר. אליך שפחת את כפי, עיני תלויות אליך לְבַד, כי אֲתָה לְבַד יודע כִּמָּה וכמה תקונים אני צריך בשביל תקון הברית אשר פגמתי בו הרבה, ואני רחוק מכלם מאד. רק על רחמיך הרבים אני בוטח ועל חסדך אני נשען, שאתה תסבב סבות לטובה ברחמיך ותזכני לתקן אותי בכל התקונים. ותושיעני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ולעסק בצדקות, לעורר לב אחינו בני ישראל לקבל מהם צדקות הרבה בכל עת, להחזיק ידאי יהוה האמתיים, באפן שאזכה לתקון הברית בשלמות באמת, ולא אעול בכסופא קמוֹד. "יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם, מעשי יריך אל תֶרֶף". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך יהוה צורי וגאלי, אמן:

א: ותושיענו ברחמיך הרבים לתקן ולזכך הדמים שפקרנו, ונזכה להכניע הדם שבחלל השמאלי שפֵּלֵב, ותעזרנו שנוכה לזכך ולטהר את לבנו מפגם ארס עכירת הדמים שיש בנו מינקותנו, על־ידי עכירת החלב שאינו טוב שהיינו יונקים

או, אשר על ידי זה מתגבר חס־ושלום חמימות תאות המשגל.
 אנא יהוה, זכנו לתקן ולזכך כל זה מהרה, עד שנוכח לשפר
 תאות המשגל לגמרי, ותזכנו לקדשת הברית באמת, ותרחם
 עלינו ועל עוללינו וטפנו ועל כל ילדי עמך בית ישראל, ותזמין
 ברחמיך הרבים לכל ולדותינו מיניקות פשרות והגונות שהיה
 חלכם טהור וכשר, אך וצח, ותשמר ותציל את כל זרענו שלא
 יינקו מנשים חצופות אשר חלכם טמא, שלא ימשיכו בהם חס־
 ושלום ארם תאות המשגל, כי באמת אין בנו דעת לשמר זרענו
 מזה, רק ברחמיך לבד תשמר את זרענו שלא יינקו מחלב שאינו
 טוב ונד. ותעזר לנו ולזרענו תמיד, באפן שנוכח כלנו אנחנו וזרענו
 לשמר את הברית קדש באמת, ולתקן ולטהר עצמנו מכל השלש
 מדות האלו שהזכרנום לפניך, ועל־ידיה נוכח לשמר את היראה
 שלמה שבלב. ונוכח לבנין ירושלים חיש קל מהרה, ושם נעבדך
 ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות וליראה ממך תמיד, ליראה
 את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו. לפנינו נעבד
 ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שנוכח על־ידי היראה שלמה
 שבלב לכרא מלאך שישפיע נבואה לכלי הנבואה וימשך השפעת
 הנבואה בעולם, ויקים מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם"
 ותרחם עלינו, ותזכנו ותגאלנו מעצם מרירות העבדות הקשה
 והפכדה והמרה מאד שהיא תאות המשגל, אשר גלות
 ועבדות של תאוה רעה ומרה הזאת עומד ומתגבר עלינו בכל
 עת, עד אשר מררו את חיינו בעבודה קשה ויעבדו בנו בפרך,
 באשר אתה ידעת את נגעי לבבו של כל אחד ואחד. ובעונותינו

הַרְבִּים, "כֵּלֹ בַּיּוֹן חַיִּי וְשִׁנּוֹתַי בְּאַנְחָה, כִּשְׁל בַּעֲוֵי כַחֵי וְעַצְמֵי
עֲשִׂשׁוּ, וַיִּכְנַע בְּעַמְל לְבִי, נִכְשַׁלְתִּי וְאִין עֲזוֹר":

ה: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא
רַחֲמִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ עַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת, שְׁתִּשְׁפִּיעַ
עָלֵינוּ קְדֻשַׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה וְתַעֲזָרְנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וְלִכַּף אֶת יַצְרָנוּ
הַרְע לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, וְנוֹכַח לְכַפּוֹת וּלְשַׁבֵּר אֶת תְּאוֹתֵינוּ הַרְעוֹת
וּלְבַטֵּל תְּאוֹת נְאוּף מֵאַתָּנוּ לְגַמְרֵי. וְתִתֵּן לָנוּ מְגִי אֶרֶץ צַדִּיקִים
אַמְתִּיִּים, שִׁיְהִיו מְגִיִּים עָלֵינוּ וַיִּבְטְלוּ מֵאַתָּנוּ תְּאוֹה הַרְעָה הַזֹּאת,
עַד שְׁנוֹכַח לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל הַחֹתֶם דְּקַלְפָּה, וְלִתְקַן
הַחֹתֶם דְּקַדְשָׁה. וְתַצִּיל אוֹתָנוּ תְּמִיד מִמְּקַרָּה לְיָלָה. וְתַעֲזֹר
וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עָלֵינוּ, שְׁנוֹכַח לְהַתְקַדֵּשׁ בְּזוּוּגְנוּ בְּקַדְשָׁה גְדוּלָּה, וְלֹא
נִהְיָה רְגִלִּים חֲלִילָה בְּתְאוֹה זֹאת אֶפְלוּ בְּהִתֵּר, רַק לְהַתְרַחֵק
מִתְאוֹה זֹאת בְּכָל מִינֵי הַרְחָקוֹת. וְתִרְחַם עַל פְּלִיטָתָנוּ, שְׁנוֹכַח
מַעֲתָה לְשִׁמּוֹר מַעַט לַחֹת וְשִׁמְנוּנִית שְׁבַגּוּפְנוּ, לְבָלִי לְהוֹצִיא
לְחוּץ חֵם וְשִׁלּוּם עַל־יְדֵי תְאוֹה זֹאת, רַק נֹכַח לְשִׁמּוֹר מְאֹד
לַחֹתֵינוּ וְשִׁמְנוּנֵינוּ, לְהַעֲלוֹתֶם אֶל הַמּוֹחַ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה
גְדוּלָּה, וְנוֹכַח לְבַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת כָּל הַלַּחֹת וְהַשְׁמְנוּנִית מִפָּנִים
"הַחֹתִים בְּשִׁר" לְתַקּוֹן הַחֹתֶם דְּקַדְשָׁה, שֶׁהוּא תַקּוֹן הַמּוֹחִין,
וַיִּתְחַזַּק וַיִּתְחַדֵּשׁ מַחֵי וְדַעֲתִי בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה, בְּחֻכְמָה
בְּתַבּוּנָה וּבְדַעֲת, וַיִּתְנַצְצוּ הַמּוֹחִין שְׁלִי בְּחֻכְמָה וְהַבְנָה יִתְרָה בְּכָל
פַּעַם, בְּקַדְשָׁה גְדוּלָּה. וְתוֹכְנוּ לְקַדְשַׁת הַתְּפִלִּין בְּאַמְת, שֶׁהֵם
חֹתֶם הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "שִׁימְנֵי כַחֹתֶם עַל לְבָבְךָ כַּחֹתֶם
עַל זְרוּעֶךָ":

אָבִינוּ, מֶלֶךְ יֵאל חַי וְקַיִם, אֵל חַי חֶלְקֵנוּ צוֹרֵנוּ, צִוֵּה לְהַצִּיל
 יְדִידוֹת שְׂאֵרְנוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַתְּ בְּבִשְׂרָנוּ,
 כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ חֲתַמְתָּ אוֹתָנוּ בְּחוֹתֶם אוֹת בְּרִית קִדְשׁ. רַחֵם
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרְאִים, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְשָׁמְרָנוּ
 מֵעַתָּה, שְׁנוֹפֶה מֵעַתָּה לְשָׁמֵר אֶת הַחוֹתֶם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. הַצִּילֵנוּ נָא
 מִחוֹתֶם דְּסִטְרָא אַחְרָא, כִּי אַתָּה "כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מְזוּמָה.
 כִּי גְדוֹל אַתָּה וְעֵשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ", וְכִי יֹאמֵר לְךָ
 מִה תַּעֲשֶׂה. חוֹם וְחַמַּל וְרַחֵם נָא עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְתֵן לָנוּ כַּח
 הַמְּגִי אֶרֶץ, שְׁנוֹפֶה לְכַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת מִחוֹתֶם דְּקַלְפָּה לְחוֹתֶם
 דְּקִדְשָׁה, כַּאֲמוֹר "גְּאוּה אֶפִּיקֵי מִגְּנִים סְגוֹר חוֹתֶם צַר":

וְזַכְּנוּ לְקַיִם מִצּוֹת תְּפִלִּין כַּרְאוּי בְּכָל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וּכְנוּתִיָּה
 וְתִרְיָג מִצּוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה,
 כַּרְאוּי לְשִׂמְחָה וְלִגְלוּל וְלִשׁוּשׁ מְאֹד כְּשֶׁאֵנוּ זוֹכִים לְהַתְּעַמֵּר בַּעֲטָרַת
 תְּפִאֶרֶת הַתְּפִלִּין הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרְאִים מְאֹד, שֶׁהֵם כְּתָרֵי דְמַלְכָּא.
 וּבְזִכּוֹת קִדְשַׁת הַשְּׁבַעָה רָאשִׁים שֶׁל הַתְּרִין "שִׁינִין" הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁבַתְּפִלִּין, שֶׁהֵם "שִׁין" שֶׁל שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וְ"שִׁין" שֶׁל אַרְבַּע
 רָאשִׁים, נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת מֹשֶׁה מֹשִׁיחַ, שֶׁהוּא רוֹעֵה
 יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּי שְׁכֵלוֹל מִכָּל הַשְּׁבַעָה רוֹעִים, וּבְזִכּוֹתֶם וְכַחֵם שֶׁל
 מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְשֶׁל כָּל הַשְּׁבַעָה רוֹעִים, וּבְזִכּוֹת כָּל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים, נִזְכָּה לְשִׁבֵּר וּלְכַפֵּל תַּאוֹת נְאוּף מֵאֲתָנוּ,
 וּלְשִׁבֵּר הַחוֹתֶם דְּקַלְפָּה, וּלְתַקֵּן בְּכָל מִינֵי תְּקוּנֵים הַחוֹתֶם דְּקִדְשָׁה.
 חֲתַמְנוּ לְחַיִּים אֲמִתִּים, מֶלֶךְ חַפִּץ בְּחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.
 גּוֹאֵל מְמוֹת וּפּוֹדֶה מִשַּׁחַת, הַצִּילֵנוּ מִבְּאֵר שַׁחַת, הַצִּילֵנוּ נָא

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, פָּדֵה אוֹתָנוּ מֵעֲוֹת הַתְּאוֹת רְעוֹת, וּבְכַרְמֵי מֵעֲוֹת הָרַע שֶׁל תְּאוֹת נְאוּף. פָּדֵה עִמָּךְ מֵעֲוִים, צֹאנֶךָ מִיַּד גּוֹזִיִּים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא לַחַיִּים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָה לְבַד יוֹדַע מִי וּמִי עוֹמְדִים עֲלֵינוּ בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר רוֹצִים לְהַתְּנַבֵּר חֲסִי וְשָׁלוֹם לְסִגְר וְלַחֲתָם אוֹתָנוּ חֲסִי וְשָׁלוֹם בְּכַמָּה וּכְכַמָּה חוֹתְמוֹת דְּסִמְרָא אַחֲרָא, חוֹתָם עַל חוֹתָם. "גִּדְר בְּעַדֵי וְלֹא אֵיצֵא, הַכְּבִיד נְחִשְׁתִּי". אֲבָל אֵתָה יְהוָה אֱלֹהִים אֵמֶת וְחוֹתְמֶךָ אֵמֶת, בְּךָ לְבַד בְּטַחְנוּ, וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעַנְנוּ. בְּיַדְךָ נִפְקִיד רוּחֵנוּ, פָּדֵה אוֹתָנוּ יְהוָה יֵאל אֵמֶת. "בְּאֵמֶתְךָ הַצְּמִיתֵם", שִׁבֵר תְּשִׁיבֵר כָּל חוֹתְמֵיהֶם אֲשֶׁר חֲתָמוּ עֲלֵינוּ. הוֹצִיאֵנוּ נָא מִחוֹתָם דְּקַלְפָּה. הַעֲלֵנוּ מִהַרְהָ וּקְדִשְׁנוּ וְטַהַרְנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת וּמִכָּל הַזְּהֻמוֹת. זַכְּנוּ לְשִׁבֵר תְּאוֹת נְאוּף לְגִמְרֵי בְּאֵמֶת. חֲתַמְנוּ נָא בְּחוֹתָם דְּקַדְשָׁה, חוֹתָם עַל חוֹתָם, לְכָל יַגְעוּ בְּנוּ זָרִים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְחַתָּם לַחַיִּים מוֹכִים כָּל בְּנֵי בְּרִיתְךָ, בְּזֻכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִיִּים אֲשֶׁר הֵם חוֹתְמֶךָ, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּרֵאתָ וְחֲתַמְתָּ עוֹלָמְךָ מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף, בְּזֻכּוֹתָם וּכְחֵם תְּמַשִּׁיךְ עֲלֵינוּ כַּח הַמְּגִנֵי אֶרֶץ, עַד שְׁנֻכָּה עַל יָדָם לְהַעֲלוֹת וּלְבַרֵר מִ"הַחֲתִים בְּשִׁרוֹ" לְחוֹתָם הַקְּדוּשָׁה, וְיִתְנוּצְצוּ הַמַּחֲזִין שְׁלָנוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהַרְהָ גְדוּלָּה, בְּשִׁכָּל יוֹד וְצַח, וְיִהְיֶה שְׁכָלְנוּ וּמַחְנוּ "הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם":

אֲנֵא יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יַדָּח מִמָּנוּ נִדָּח, הַצִּילֵנוּ נָא מִטְּמָאָה הָרַעָה הַזֹּאת. שְׁמַרְנוּ נָא וְהַצֵּל נַפְשֵׁנוּ מִמַּקְרָה לִילָה. זַכְּנוּ לְקַדְשׁ אֵת מַחְשְׁבֵתְנוּ, וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קַדְשֵׁת

המחין על־ידי המגני ארץ, עד שזוכה לשבר תאות נאוף לגמרי, ונוכה להפלל בקדשת משה רבנו ובקדשת כל השבעה רועים דקדשה ובקדשת כל הצדיקים האמתיים, וימשכו עלינו קדשת המחין והתפלין הקדושים משרשם העליון. ותוכנו להיות בשמחה תמיד, ולחזק את פח המלאכים הקדושים על־ידי עז שמחתנו. ותמשיך לנו פרנסה טובה מן השמים בהרחבה גדולה, ויהיו כל אכילותנו ושתייתנו מבררים ומזככים, בלי שום אחיזת תערכת פח השדים והסמרא אחרא כלל, ולא יהיה להם שום פח לחמם את האדם חס־ושלום בחמימות אש התאוה הזאת. ותציל אותנו ואת כל עמך ישראל תמיד ממקרה לילה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, מלא ישועות והצלות, מלא חמלה וחנוּנה, מלא טוב, "טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו", שתהיה בעזרי מעתה, ותשמרני ותצילני שלא אחמא עוד, הצילני מעתה ממקרה לילה, ולא אהרהר ביום ולא אבוא לידי טמאה בלילה. "גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב". זכני ברחמיך להיות בשמחה תמיד:

ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותצילנו ותשמרנו, אותנו ואת כל עמך ישראל, מרפנים ודינים שאינם פשרים והגונים במעשיהם, כי אתה יודע את כל מה שהם גורמים לנו בעונותינו הרבים, ואין מי שיעמוד בעדנו, כי אין בנו כח וגבורה להכניעם ולהשפילם. אנא יהוה ברחמיך הרבים, המלך המשפט, זכנו למשפט דקדשה, והצילנו מדינים ורפנים שאינם הגונים,

הַמְקַלְקְלִים אֶת הַמְשַׁפֵּט וּפּוֹגְמִים בַּמִּרְכָּבָה הָעֲלִיזָה, בְּכִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט, אֲשֶׁר שָׁם הָאֱהָבָה הַקְדוּשָׁה שׁוֹרָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נּוֹפְלִים אֶהְבוֹת נְפֹלִין מִשָּׁם וּמְכַנְּסִים תְּאוֹת נְאוּף בְּעוֹלָם, וּמְבִיאִין חֶסֶד וְשָׁלוֹם טְמֵאת מְקַרָּה לִלְזָה עַל־יְדֵי עֲוֹת דֵּינָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בִּי דַעַת אֵיךְ לְהַתְפַּלֵּל עַל זֶה, רַק עָלֶיךָ לְבַד אָנִי מוֹשְׁלִיךְ יְהִי. "שְׁפִטְנִי [אֱלֹהִים] (יְהוָה) וְרִיבָה רִיבֵי מְגוּי לֹא חֲסִיד, מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה תְּפַלְטֵנִי. שְׁפִטְנִי כְּצַדִּיק יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵל יִשְׁמְחוּ לִי. צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסֵאֶךָ, חֲסֵד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנֶיךָ. מוֹלְפְּנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא, עֵינֶיךָ תַּחֲוִינָה מִיִּשְׂרָאֵל". מֵלֹא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ לְבַד, אַף־עַל־פִּי שְׁעֵשִׂינוּ מִה שְׁעֵשִׂינוּ, עַד אֲשֶׁר אֵין לָנוּ חֶסֶד־וְשָׁלוֹם שׁוֹם מְלִיץ יֵשֶׁר, אַתָּה יְהוָה לְבַד תִּגַּן בְּעַדְנוּ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִכָּל מַה שְׂאֵנּוּ צְרִיכִים לְהַנְצִל בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִצְלִלְנוּ מִשְׁנֹגְגוֹת וּמְזִידִין וּמְרָדִים, בְּאִפֶּן שְׁנֹזְפָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאַמֶּת. בְּאֵין מְלִיץ יֵשֶׁר מוֹל מְגִיד פֶּשַׁע, תִּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חֵק וּמִשְׁפָּט, וְצַדִּיקְנוּ בְּמִשְׁפָּט הַמְלֶכֶךְ הַמְשַׁפֵּט, הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט:

ח: וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי מִן הָאֲכֹזְרִיּוֹת, וּמִן הַפְּעַם וּמִן הַקְּפִידוֹת, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת טוֹב וּמְטִיב לְכָל בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא יְהִי בְּלִבִּי שׁוֹם כְּעַם וּקְפִידוֹת וְלֹא שׁוֹם אֲכֹזְרִיּוֹת כָּלָל. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רַחֲמִים, שְׂאֲזֹכָה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת תְּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְאַתָּה תְּרַחֵם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִשְׁמַר אֶת דַּעַתִּי וּמַחֲוֵי וְשִׁבְלֵי בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, וְתִצְלִלְנִי מִכָּל־בּוֹל הַדַּעַת וּמִכְּסִילוֹת וּמִמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת, וְאֲזֹכָה לְקַדֵּשׁ אֶת דַּעַתִּי וּמַחְשְׁבֹתַי בְּכָל עַת

בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָהּ, וְלֹא אֵינִיחַ לְכַנֵּם בְּדַעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוּם מַחֲשָׁבָה
 חִיצוֹנָה וּזְרָה כָּלֵל. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיֵלְנִי תָמִיד מִמּוֹחִין דְּקַמְנוֹת,
 וְתִשְׁפִיעַ וְתִמְשִׁיךְ עָלַי תָּמִיד מִחִין דְּגִדְלוֹת, וְיִהְיֶה שְׁכְּלֵי הוֹלֵךְ
 וְגִדּוֹל כְּכֹל עֵת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְדוֹלָהּ. וְאִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְזַכֶּךָ וּלְמַהֲרָה וּלְקַדְּשׁ אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מִחִין שְׁלֵי שְׁבַשְׁלֵשָׁה חֲלָלֵי
 הַגְּלִגְלוֹת, שֶׁהֵם חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, עַד אֲשֶׁר הַשְּׁלֵשָׁה מִחִין שְׁלֵי
 יִהְיוּ לִי מְחִצוֹת פְּרוֹסוֹת בְּפָנַי הַתְּאוּוֹה הַרְעָה הַכְּלָלִיּוֹת, שֶׁהוּא
 תְּאוּוֹת נְאוּף:

וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁלַח לָנוּ צַדִּיק אֲמִתִּי, גְּבוּר
 וּבַעַל כַּחַ גְּדוֹל, אֲשֶׁר יִקְנֵא קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת, וְיִתְפַּלֵּל
 לְפָנֶיךָ תְּפִלָּה בְּבַחֲיַת דִּין, בְּכַח וּגְבוּרָה גְדוֹלָה דְּקִדְשָׁהּ, וְיַעֲשֶׂה
 פְּלִילוֹת עִמָּךְ, כְּמוֹ פִּינְחָם בְּעֵת שֶׁקָּנֵא עַל מַעֲשֵׂה זְמֵרֵי, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "וַיַּעֲמֹד פִּינְחָם וַיִּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה". וְתַעֲזְרֵנוּ בְּזִכּוֹת
 וּכְחַ תְּפִלַּת הַצַּדִּיק הַבַּעַל כַּח, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל תְּאוּוֹת נְאוּף
 מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַחֲמַל עַל
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחַמְלַתְךָ הַחֹזֶקָה וּבְאַהֲבַתְךָ הַגְּדוֹלָהּ, וְתִתֵּן כַּח
 וּגְבוּרָה לְתְּפִלַּת הַצַּדִּיק הַבַּעַל כַּח הַזֶּה, שֶׁתְּפִלָּתוֹ בְּבַחֲיַת דִּין
 תַּעֲמֹד לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלִפָּה בְּבֵית הַפְּלִיעָה שְׁלָהּ, עַד שֶׁתִּהְיֶה
 מְכַרְחַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלִפָּה לְהַקִּיא וּלְהוֹצִיא מִקְרָפָה וּבְמִנָּה
 כָּל הַקְדָּשׁוֹת שְׁבַלְעָה, וְכֹל הַדַּעַת וְהַרְחַמְנוֹת וְהַתְּפִלוֹת וְכֹל מִינֵי
 נִיצוּצוֹת הַקְדָּשָׁה שְׁבַלְעָה עַל־יְדֵי חֲמָאִינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַרְבִּים, וּבְפָרְט
 עַל־יְדֵי פְגַם הַפְּרִיִת, הַכֹּל תִּהְיֶה מְכַרְחַת לְהַקִּיא וּלְהוֹצִיא מִקְרָפָה
 וּבְמִנָּה חֵישׁ קַל מְהֵרָה, וַיִּקָּם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "חֵיל בְּלַעַ"

וַיִּקְאֲנוּ, מִבְּמִנּוּ יְדִשְׁנוּ אֵל". וְתִהְיֶה מִכְרַחַת הַסְּמָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפָה לְתַן הַקְּאוֹת הַרְבֵּה בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה, עַד אֲשֶׁר תִּקְיָא וְתוֹצִיא גַם עֲצָמוֹת חַיּוֹתָהּ מִמַּשׁ מִקְרָבָהּ וּבִטְנָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מִטָּה עֲנֹד יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן, רִדָּה כְּקָרֵב אִיבִיד", וַיִּתְגַּדְּלוּ גְרִים רַבִּים אֲמַתִּיִּים וַיִּתּוֹסְפוּ עַל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל, וַיִּפְּרִיזוּ כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם כַּח מַלְכוּתְךָ, וַיִּדְעוּ כָּלֵם "כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ", וַיִּתְגַּדְּלוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיִּתְרַומְמוּ וַיִּתְנַשְׂאוּ וַיִּתְעַלְּמוּ כְּבוֹדְךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, וְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְרוֹ, כָּלֵם כְּאֶחָד יִתְּנוּ כְּבוֹד וְהַדָּר לְשִׁמְךָ, וּכְבוֹד יְהוָה יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ, וַיִּתְפָּרְסוּ וַיִּתְגַּלְּהוּ אֱלֹהוּתְךָ וְאִדְנוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וַיִּהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל וּפְרָסוּם שֵׁם כְּבוֹדְךָ בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם, וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיּוֹבֵאוּ וַיִּפְּרִיזוּ כַּח מַלְכוּתְךָ:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "אַתָּה פּוֹרְרַת כְּעוֹד יָם, שִׁבְרַת רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם. אֵל תַּתֵּן לְחַיִּת נֶפֶשׁ תּוֹרְךָ, חַיִּת עֲנִיָּךְ אֵל תִּשְׁפַּח לְנִצַּח". עֲזַרְנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲזֹרֵר רַחֲמֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, "צִיר נַאֲמֵן לְשׁוֹלְחָיו", שְׁיִלַּחֵם בְּעַדְנוּ מַלְחָמוֹת יְהוָה וַיּוֹצִיא אוֹתָנוּ מִבֵּין שְׁנֵיהֶם שֶׁל הַסְּמָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפּוֹת, וּבְכַחוֹ וּגְבוּרַתוֹ הַגְּדוֹלָה יּוֹצִיא מִהַסְּמָרָא אַחֲרָא כָּל הַקְּדָשׁוֹת וְכָל הַתְּפִלוֹת וְכָל הַרְחֻמְנוֹת וְהַדַּעַת, וְכָל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּלָעוּ מִן הַקְּדָשָׁה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיבִים, וּבִפְרָט עַל־יְדֵי פָּגַם הַבְּרִית:

אָנָּה יְהוָה רַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וְחַמֵּל עַל מַעַט יְמִינוּ הַחֲרוּצִים בְּזַח הָעוֹלָם, הָעוֹבֵר כְּצַל עוֹבֵר וּכְעַנֵּן כְּפֶלֶא וּכְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת. וְעֲזַרְנוּ

והושיענו ברחמיך הרבים בזכות וכח הצדיקים האמתיים בעלי כח וגבורה גדולה, שנוזקה על ידם ליצאת מממאה למהרה, מאפלה לאורה, משעבוד לגאולה, מיגון לשמחה, מאבל ליום טוב. חוס וחמל על נפשנו ורוחנו ונשמותינו. חוס וחמל עלינו ועל עוללינו ומפנו, כי אין צרה בעולם בצרת הנפש הנוזפת, הרחוקה מאביה שבשמים, אשר עצם הצרה הזאת אי אפשר להעריך ולבאר ולספר לא בפה ולא בכתב ולא במחשבה ולא ברמזיה, כי צרת הנפש עולה על כל הצרות והיסורים שבעולם, כי יכולין להפסיד ולאבד חסד ושלוש חיים אמתיים, חיי עולם ונצחיים בחנם על ידי הכל מעשה תעתועים של עולם הזה הפלה והנפסד, הפורח ושט מאוד כצל עוף הפורח, וכבר הפסדנו ואבדנו מה שאבדנו. הצילנו נא מעתה, אבינו שבשמים, גאלנו נא, גואל חזק, פדנו נא, הצילנו נא, פודה ומציל, כי אין לנו שום סמיכה ותקוה כי אם עליך ועל בניך הצדיקים האמתיים הנכללים בך, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. "דלו עיני למרום, יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדיך לטוב, אל יעשקוני זדים. עיני בלו לישועתך ולאמרת צדקך. עשה עם עבדיך כחסדך, וחקיך למדני". כחסדך עשה עמי. "כחסדך חניני ואשמרה עדות פיך". כיונה אלמת אני מצפה לרחמיך ולישועתך האמתית. כשושנה בין החוחים, כיונה בחגגי הסלע בסתר המדרגה, כן לחצוני אויבי וצרי ורודפי מכל הצדדים ומצדי צדדים, ומכל השונאים והרוצחים העומדים עלי בכל עת, אין לי

שׁוֹם שׁוֹנָא וְרוֹצֵחַ כְּמוֹנֵי בְּעֵצְמוֹ, כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא הָאֲכֹר הַגְּדוֹל
 שְׁכַבְל הָאֲכֹרִים, אֲשֶׁר לֹא חֶסְתִּי עַל יְמֵי וּשְׁנוֹתַי, וְלֹא חֶסְתִּי עַל
 גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְלֹא חֶסְתִּי עַל עוֹלְלֵי וְטַפִּי וְעַל כָּל
 הַדּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנִּי עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְחַטָּאתַי
 עֹוִיתִי וּפְשָׁעַתִּי לְפָנֶיךָ, וְהִרְעַתִּי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה. אוֹי לִי אוֹי לְנַפְשִׁי, כִּי גַמְלָתִי לִי מִה שְׁגַמְלָתִי. לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ
 וְחַסְדֶיךָ, אֹו אֲבֹדְתִי בְּעֵנֵי חַס־וְשָׁלוֹם. מִה אֵמַר מִה אֲדַבֵּר מִה
 אֲצַטְדֵּק, הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עֹוֵנִי. הִנְנִי לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה רַבָּה. לֵךְ
 יְהוָה הַצְּדָקָה, וְלִי בִשְׁת הַפְּנִים כִּיֹּם הַזֶּה. לֵךְ יְהוָה הַצְּדָקָה עַל כָּל
 הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים וְהַנְּסִים וְהַנְּפְלְאוֹת, פְּלֹאֵי פְלֹאוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂית
 עִמִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִי בִשְׁת הַפְּנִים עַל כָּל
 הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים וְהַפְּגָמִים וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים
 רָעִים וּמַעֲשִׂים עֲכוּרִים שְׁעֲשִׂיתִי וּפְגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מִיּוֹם הַיּוֹתִי
 עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

אָבֵל עַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, גְּדוֹל
 הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נְסִים
 וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר, עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם
 וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע וְרֵגַע, שְׁתַּצִּילֵנִי מִמֶּנִּי בְּעֵצְמוֹ, וְתוֹכְנֵי
 שְׂאֵתֵחִיל מֵעַתָּה לְרַחֵם עַל עֲצָמֵי בְּרַחֲמָנוֹת אֱמִתִּי, לְרַחֵם עַל מַעַט
 יְמֵי הַמְּנוּיִים וְהַסְּפוּרִים וְהַקְּצוּבִים בְּמִסְפָּר תַּחַת יָדְךָ, לְבַל אֶעֱשֶׂה
 עוֹד שׁוֹם דְּכָר נֶגֶד רְצוֹנְךָ כָּלֵל, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׁוֹם פְּגָם נֶגֶדְךָ
 כָּלֵל. אִם אֲוֹן פְּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. וְתַצְוֶה
 לְהָשִׁיב לִי כָּל הַמַּחֲוִן וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה שְׁנִסְתְּלָקוּ מִמֶּנִּי בְּעוֹנוֹתַי

הרבים, ותקדש את מחי ודעתי בקדשה גדולה בכל הקדשות
 שפעולם, עד שאזכה שיהיו המחין שלי מחיצות פרוסות בפני
 תאות נאוף, ולא יהיה שום שליטה ואחיזה לתאוה הזאת לעלות
 על דעתי ומחשבותי כלל, רק אזכה לפרס מחיצות המחין והשכל
 להגן בפני התאוה הזאת, ואל ישלמו בי זרים כלל, ואזכה להיות
 קדוש וטהור באמת בתכלית הקדשה והפרישות, כרצונך הטוב
 באמת:

אנא יהוה, אתה ידעת כי אין בנו כח לעמוד בפניהם. חוסה על
 עם עני ואביון, על חלושי כח כמונו היום, ותעזר את לב
 הצדיקים האמתיים שילחמו בעדנו עם כל צרינו ורודפינו
 בגשמיות וברוחניות, ותטהרנו מכל הטמאות ובפרט מפגם
 הברית, באפן שלא אתרחק ולא אשתלח חס ושלום חוץ למחנה
 ישראל הקדושה, אשר כל הטמאים ובפרט הפוגמים בברית
 משתלחים משם:

אנא יהוה, מלא רחמים, רחם עלי והעלני מהרה מטמאה
 לטהרה. וזכני שאגן בעדי על ידי המחין והשכל בפני כל
 ההרהורים ותאות נאוף, שיהיו המחין שליטה מחיצות פרוסות
 בפני הרהורים ותאוה הזאת, עד שאזכה לקדשת הברית באמת.
 ותאסף אותי לתוך מחנה ישראל מחנה הקדשה, ונזכה לקים
 מקרא שפתוב: "והיה מחניך קדוש", עד שנוזכר למזונא דנשמתא
 ולהכניע מזונא דגופא, לבטל הגוף לגבי הנפש, ולעבדך באמת
 באימה בפרח ביראה ואהבה אמיתית, כרצונך הטוב, מעתה ועד
 עולם:

יב: **אנא** יהוה, זכני להיות מפלל הצדיקים המקימין את העולם
 שנברא בעשרה מאמרות. עזרני עזרני, זכני זכני, תן לי
 חנינה ולא אבד. "תעיתי כשה אבד, בקש עבדך". ואם איני זוכה
 לחפש ולבקש אותך פראוי, נא אבי אדוני מלכי ואלהי, בקש
 אתה אותי ברחמיך הרבים ובחסדיך הנוראים, עשה עמי פלא
 לחיים, בקש צאן אוברות, צאן נדח ואין מקבץ, בקש וחפש נדח
 ונשקף ושגוא כמוני, חמל על פגום כמוני, חוס ורחם על גבוה
 ונמאס כמוני. הוציאני מכל התאות ובפרט מתאות המשגל,
 חלצני מהם, הצילני מהם. חמל עלי, רחם עלי, חוסה עלי ועל
 עוללי וטפיי. "אל תתנני בנפש צרי". אל תתן את עבדך לפני בת
 בליעל. "הצילה מחרב נפשו, מיד כלב יחידתי. הצילני מטיט ואל
 אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים
 ואל תבלעני מצולה, ואל תאטר עלי באר פיה. ענני יהוה כי טוב
 חסדך, פרב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך, כי צר לי
 מהר ענני". ראה כי אזלת ידי, ראה אנחתי ואנקתי. עזרני עזרני,
 הושיעני, גאלני, פדני. כחסדך עשה עמי, כחסדך חייני, והחזירני
 בתשובה שלמה לפניך, ותמלא רחמים עלי, ותכפר ותסלח
 ותמחל לי על כל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ושעויתי
 ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ובפרט מה שפגמתי בפנים
 הברית:

מז: **אנא** יהוה אוהב צדקה ומשפט, זכנו ברחמיך הרבים לקיים
 מצות צדקה בשלמות פרצונך הטוב, עם כל פרטיה
 ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה. ותעזרנו שנוכח

על־ידי הצדקה לבטל ולשפר תאות נאוף מאתנו, ותבדילנו מן הצבועים והשקרנים, ולא תכשיל אותנו בעניים שאינם הגונים. ותשמרנו ברחמיך הרבים, שלא יהיה נפגם אצלנו חס־ושלום היחוד בְּרָכָה קְדוֹשָׁה הנעשה על־ידי הצדקה, שלא יתגבר על־ידי־ה תאות נאוף חס־ושלום:

מִלֵּא רַחֲמִים, חֲפִץ חֶסֶד, אֵל תְּדִינֵנִי כַּמִּפְעֲלִי וְאֵל תַּעֲשֵׂה לִי כַּחֲמַאי, רַק תִּרְחַם עָלַי כָּרַב רַחֲמֶיךָ כָּרַב חֶסְדֶיךָ, וְתִשְׁמַר אֶתְּךָ בְּעֶצְמֶךָ אֶת הַצְּדָקָה שְׁלִי שְׁלֵא יִינָקוּ מִמֶּנָּה הַחִיצוֹנִים חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם כַּח לִפְגָּם הַיְחִיד בְּרָכָה קְדוֹשָׁה הנעשה על־ידי הצדקה שלי, ולא תתן להם כַּח לְהַגְבִּיר עַל־ידי־ה תאות נאוף חס־ושלום, כִּי כָל כּוֹנְנֵי בְּהַצְּדָקָה שְׁאֵתְךָ מִזְכְּנֵי לְתַן, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הוּא רַק בְּשִׁבִיל מִצּוֹת צְדָקָה לְבַד, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר צוִיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְתַן צְדָקָה, וְהוֹהֲרַת אֹתָנוּ עַל זֶה מְאֹד בְּכַמּוֹה וְכַמּוֹה אֲזוּהָרוֹת, וְכָל כּוֹנְנֵי בְּנִתְיַת הַצְּדָקָה, לְתַקֵּן וְלֹא לְקַלְקֵל חֶסֶד וְשָׁלוֹם:

עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ לְשִׁמּוֹחַ כַּפֵּי לְרַחֲמֶיךָ, שְׁתִּשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מַעֲנִיִּים שְׁאִינִם הַגּוֹנִים, וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד, וְתִצְלִינִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּאִפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח וְשִׁלְטָה לְהַחִיצוֹנִים לִינֵק מִהַצְּדָקָה שְׁלִי, וְלֹא יוֹכְלוּ לְקַלְקֵלָה בְּשׁוֹם אִפְּן, כִּי אֲנִי נוֹתֵן כָּל הַצְּדָקוֹת שְׁלִי עַל דַּעַת הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים כַּמִּעֲלָה, וְהֵם יַעֲלוּ אֶת מִצּוֹת הַצְּדָקָה שְׁלִי וַיַּעֲשׂוּ וַיִּתְקַנּוּ עַל יְדֵי יְחִידִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה בְּתַכְלִית הַקְּדוֹשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאֱמֶת, וְיִהְיֶה לְךָ נַחַת רוּחַ וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים עַל־ידי הצדקה שלי. וְתוֹכְנֵי לְשִׁבֵר

תָּאוֹת נְאוּף לְגַמְרֵי וְלִזְבוֹת לְתִקּוֹן הַבְּרִית בְּאֵמֶת עַל־יְדֵי כַח
וְזִכּוֹת הַצְּדָקָה שְׁלִי:

כִּי: וְעַתָּה אָבִי שֶׁבְשָׁמַיִם, אָב הַרְחֵמֵן, הַמְּלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת
וּבְכָל רֵנֶע, הוֹרְנִי וְלַמְדֵנִי דְרָךְ, עֲצֵה נְכוֹנָה וְאַמְתִּיית
שְׂאוּזָה לְקִיּוּמָה, בְּאִפְּן שְׂאוּזָה מֵעַתָּה לְשִׁמְרֵת הַבְּרִית בְּאֵמֶת,
וְלִבְלִי לְפָגַם שׁוּם פָּגַם חֶסֶד־וְשָׁלוֹם אֲפֹלוּ בְּהִתֵּר. וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם, שְׂאוּזָה לְתִקּוֹן בְּחַיֵּי מְהֵרָה כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי
בְּפָגַם הַבְּרִית מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׁוֹגֵג וּבְכַמוּזִד בְּאֵנֶם וּבְרָצוֹן.
וְתַרְחֵם עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי פָּגַם הַבְּרִית, בְּמַחֲשָׁבָה
דְּבִוּוֹר וּמַעֲשֵׂהָ. "לֵב מְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי.
הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמַכְנִי. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי
מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי." עֲזֹרְנִי וְזַכֵּנִי שִׂיאִיר עָלַי
קְדֻשַׁת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַשׁוֹרָה וּמְרַחֵף עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִזְכוּתוֹ וְכַחוֹ אֲזַכֶּה לְיֵצֵאת מִתָּאוֹת נְאוּף לְגַמְרֵי,
וְלֹא אָבוֹא לְיְדֵי שׁוּם הִרְהוּר כְּלָל וְלֹא לְשׁוּם הַסְּתַכְּלוֹת הַנּוֹגַע
לְתָאוֹה זֹאת. וְתַעֲצִים עֵינֵי מְרֹאוֹת בְּרַע. "הַעֲבֵר עֵינֵי מְרֹאוֹת שׁוֹא,
בְּדְרָכְךָ חַיִּנִי." וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי פָּגַם הַבְּרִית, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּיּוֹם אֲפֹלוּ מֵרִיחַ שֶׁל נְאוּף. מְלֵא רַחֲמִים, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְעַד, שְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם. "שְׁמְרֵנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי כָּד":
וּבְרַחֲמֶיךָ תִּשִׂים שָׁלוֹם בֵּינֵךָ וּבֵין יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְאַהֲבַתְךָ אֵל
תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, וְתִמְשָׁךְ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ, וְיִהְיֶה שָׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ,
וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם שְׂנְאָה וְקִנְיָה וּמְרִיבָה וְקִנְטוּר בֵּין אָדָם וּחֵבְרוֹ וּבֵין

אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וּבִפְרֹט בֵּין אִישׁ וְאִשָּׁה הַכְּשָׁרִים, אֲשֶׁר יַחֲוֹדֵם יָקָר
מְאֹד, אֲשֶׁר בָּהֶם תּוֹלָה יַחֲוֹדָא עֲלָאָה וְשְׂכִינָה שְׂרוּיָה בֵּינֵיהֶם. עוֹד
וְרַחֵם שְׂלָא תְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שׁוּם שְׁנָאָה וְקִנְאָה, בְּזֻכוֹת וְכַח הַסְּפָרִים
הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁנִשְׁרְפוּ וְנִתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל זֶה,
כְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים. וְעוֹזְרוּנוּ וְזַכְּנוּ, שְׁסַפְּרִים
אֵלָיו שְׁנִשְׁאָרוּ מֵהַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים מְעַט מֵהַרְבֵּה, יִתְפַּשְׁטוּ וַיֵּצְאוּ
בְּעוֹלָם, וַיִּפְּצוּ מַעֲיֹנוֹתֵיהֶם חוּצָה, וַיַּעֲשׂוּ פְעֻלָּתָם בְּשְׁלָמוֹת, וַיִּמְשְׁדוּ
רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה רוּחַ קִנְאָה לְמַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל
מִזְהַמַּת תְּאוֹת נְאוּף, שְׁנִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְר
וְלִבְטָל תְּאוֹה זֹאת מֵאֲתָנוּ לְגַמְרִי, וְלֹא יָבוֹא עָלֵינוּ שׁוּם הַרְהוּר
וּמַחֲשָׁבָה רָעָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וּפְרוּשִׁים
בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה גְּדוֹלָה פְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמְתָּ, וְלֹא נִזְדַּקֵּק לָזֶה כִּי
אִם בְּעַת הַהִכָּרַח בְּשִׁבִיל קִיּוֹם הָעוֹלָם, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְקַיִם מִצְוָה
זֹאת בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה גְּדוֹלָה בְּאַמְתָּ פְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵלֵא מְשִׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי דַעְתִּי
קָצְרָה לְבָאֵר הַפֶּל, אֶת כָּל צְרִכֵי בְקִשׁוֹתַי הַמְרַבִּים מְאֹד
בְּנוּף וְנִפְשׁ, וּבִפְרֹט בְּעֵינַי זֶה שֶׁל תִּקּוֹן הַבְּרִית, שֶׁהוּא יְסוּד הַפֶּל,
אֲשֶׁר לֹא הִתְחַלְתִּי עֲדוֹן לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ אִפְסֵם קֶצֶה מֵה שְׂאֵנִי צְרִיךְ
לְהִתְנַפֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ הַרְבֵּה, עַל הָעֵבֶר וְעַל הַהוֹה וְעַל הַעֲתִיד.
אֲךָ לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַפֶּל, עַל כֵּן יְהִיָּה נָא בְּעֵינֶיךָ כְּאֵלֹה הִיְיָתִי פּוֹרְטָם.
עוֹזְרוּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, שְׁנִזְכָּה מַעֲתָה לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה
גְּדוֹלָה וּבִפְרֹט בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית. קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֲלֻקְנוּ
בְּתוֹרָתְךָ, שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמַּח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְמַהֵר לְבַנּוּ

לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת. "הַפְּלֵה חֲסֵדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמֵּתִקוּמָמִים, בְּיַמִּינֶךָ. נִרְאוֹת בְּצַדֵּק תַעֲנֶנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֶנּוּ, מִבְּטַח כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ וַיִּם רְחוּקִים". עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קַדְשֶׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. וּתְמַהֵר וּתְחַיֵּשׁ לְגֵאֲלֵנוּ, וּתְבִיא לָנוּ מְהֵרָה אֶת מוֹשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "מְגִדִיל יְשׁוּעוֹת מִלְּפִי וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמוֹשִׁיחוֹ לְדוֹר וּלְדוֹר עַד עוֹלָם", אָמֵן וְאָמֵן:

לה: וּתְזַכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיתְנַהֵג הָעוֹלָם תְּמִיד עַל־יְדֵי הַמְּנַהֵג הָאֵמֶת, הָרְאוּי לְהִיּוֹת מְנַהֵג לְכָל יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִי קְדוֹשׁ בְּקִדְשֵׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה וְהַפְּרִישוֹת, בְּכַחֲנֵת קִדְשֵׁת וּפְרִישוֹת מוֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, עַד שִׁיְהִי נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו, קִדְשָׁתוֹ וּפְרִישוֹתוֹ הָעֲצוּמָה, שְׁנוֹכָה גַם אֲנַחְנוּ לְקִדְשֵׁת הַבְּרִית בְּאֵמֶת, וְלִפְרֹשׁ מִתְאוּבָה הַזֹּאת בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְדוּלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנָא דְעֵלְמָא כְּלָא, מְלֵא רַחֲמִים, מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסֵדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה". עֲשֵׂה בְּרַחֲמֶיךָ, עֲשֵׂה בְּחֲסֵדֶיךָ, עֲשֵׂה כְּנִפְלְאוֹתֶיךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ אֲשֶׁר נִקְרָא עָלֵינוּ, וְהִצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִתְאוּבָה הַמְּשֻׁגָּל. הִצִּילֵנוּ נָא מִזֶּה־מָא הַזֹּאת, מִטְּנוּפָה הַזֶּה, מִמְרִירוֹת מְאוּם הַשְּׁגָעוֹן שֶׁל תְּאוּבָה הַזֹּאת. שְׁמַרְנוּ נָא מִהַרְהוּרִים רָעִים, מִהַסְתַּכְּלוֹת רָעִים, מִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּחֲסֵדֶיךָ הַנּוֹרָאִים, כִּי גְלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוֹנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, אֵךְ הַשְּׂאוֹר שֶׁבְּעֶסֶה מְעַכֵּב

אוֹתָנוּ, שֶׁהֵם תַּאֲזוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, וְעָקֵר הִיא הַתַּאֲזוֹה הַזֹּאת, אֲשֶׁר עַל יְדֵה אֲבֹדְנוּ מִה שְׁאֲבֹדְנוּ, כְּמוֹ שְׁפִתוֹב בּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ, שׁוֹאֵת הַתַּאֲזוֹה הִיא עָקֵרָא דִּיצְרָא בִישָׂא וְהִיא עָקֵרָא דְמַסְאֲבוּתָא. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְעֲשֵׂה לְמַעַן הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת, וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ חֲסֵדִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מֵעוֹלָם, וְטַהֵר לִפְנֵי מִפְּל מִיַּי הַרְהוּרִים וְתַאֲזוֹת רְעוֹת, וּבִפְרָט מִתַּאֲזוֹה רְעָה הַזֹּאת, כִּי "מִה בַּצַּע בְּדַמֵּי בְרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹרֵד עִפְר הַיְגִיד אֲמִתְּךָ":

מְלֵא רַחֲמִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, "עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר," עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא לַחַיִּים, וְהַחַיִּירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְנִפְנֵנוּ לְהַתְּקַרֵּב לְצְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַקְּדוֹשִׁים בְּקְדֻשַׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה, בְּאִפְּן שְׁנוּפָה עַל יָדֵם שִׁמְשֹׁךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קְדֻשַׁת וּפְרִישׁוֹת מִשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהִמְשִׁיךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְעַל־יְדִירוֹה נּוֹכַח לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ, שְׁנוּפָה לְקַבֵּל עָלֵינוּ מַעֲתָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְנּוֹכַח לְהַגּוֹת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתֹאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, עַד שְׁנוּפָה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבִפְרָט בְּשַׁבְּתוֹת וְיוֹמֵי טוֹבִים, בְּאִפְּן שִׁיְהִיו לִי תִקּוֹן גְּדוֹל לְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי. וְאֹכַח עַל־יְדֵי חֲדוּשֵׁי וּבִאוּרֵי הַתּוֹרָה, שִׁמְשֹׁךְ עָלַי יִרְאֶה גְדוּלָה וּבּוֹשֶׁה נוֹרָאָה מִפְּנֵיךָ, וְתִהְיֶה יִרְאֵתְךָ עַל פָּנָי, זֶה הַבּוֹשֶׁה, לְבַלְתִּי אַחֲטָא עוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

מב: רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עוֹרְנֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה, וְעִשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנְּעֻלְמוֹת וּדְרָכֶיךָ הַנּוֹרְאִים, וְזוֹפְנֵי מֵעַתָּה לְשָׁמֹר אֶת הַבְּרִית קִדְּשׁ בְּאַמַּת, וְאִזְכֶּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת עַל הָעֵבֶר, וְלִזְכוּת מֵעַתָּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאַמַּת, בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת:

רְבֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵיֵא רַחֲמִים, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ שְׁכָל הַתְּקוּנִים וְכָל הַתּוֹרָה כְּלָה וְכָל תְּקוֹן הָעוֹלְמוֹת, הַכֹּל תְּלוּי בְּתַקּוֹן הַבְּרִית קִדְּשׁ שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל, כְּמִבְאֵר בְּכָל סִפְרֵי קִדְּשׁ. אֲבָל מִגְּדֹל הַהִתְנַבְּרוֹת שֶׁהִתְנַבֵּר עָלֵינוּ הֵיכָר הָרַע מִנְּעוּרֵינוּ, פְּגַמְנוּ הַרְבֵּה בְּפָנֶם הַבְּרִית, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי פְגַמְיוּ בְּאֲשֶׁר יוֹדַע כֹּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנִפְשׁוֹ (וּבִפְרָט וְכוּ'), עַל כֵּן אֵין לִי עֵתָה שׁוֹם דְּבוּר אֵיךְ לְדַבֵּר בְּזֶה. "נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה הַחַשִּׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֲבִי נֶעְפֵּר". אֵךְ כָּבֵר הוֹהֲרַתְנוּ וְחִזְקַתְנוּ לְנִצָּח, לְזַעַק וְלִצְעַק אֵלֶיךָ תְּמִיד, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִי. עַל כֵּן בְּאֵתִי לְשִׁטּוֹחַ כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ וְיִשׁוּעַתְךָ, שֶׁתַּעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזָּכָה מֵעַתָּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאַמַּת בְּשְׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב. חוּם וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְלַמְדֵנִי וְהוֹרְנֵנִי דְרָכֶי עֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת הַגְּלוּיּוֹת וְהַנִּסְתָּרוֹת בְּסִפְרֵי צְדִיקוֹךָ הָאֲמִתִּים, וְתֵאִיר עֵינַי דַּעְתִּי וְשִׁכְלִי בְּכָל עַת, בְּאִפְן שְׂאֻזָּכָה לְהִתְרַחַק מִתְּאוּהָ הַזֹּאת וּמִהֲרָהוֹרִים הָאֵלֶּה וּלְמַלֵּט נַפְשִׁי מֵהֶם בְּאַמַּת, עַד שְׂאֻזָּכָה לְגַרְשָׁם וּלְבַטְּלָם מִמּוֹנֵי לְגַמְרִי, בְּאִפְן שְׂאֻזָּכָה מֵעַתָּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב:

מד: רבוננו של עולם, מלא רחמים, אתה גלית לנו על ידי חכמיך
 הקדושים, שהעקר הוא תקון הברית, כי זה עקר
 הנסיון והמתקלא של כל אדם בעולם הזה, ורק בשביל זה בא
 האדם לעולם הזה כדי שיתנסה בנסיון זה, ועל ידי זה יזכה למה
 שזוכה אם יעמוד בנסיון ובצרות הזה, אשר כל התורה כלה
 תלויה בזה, כי שמירת הברית הוא יסוד הכל. ועתה מה אמר
 ומה אדבר, אחרי שפגמתי הרבה בפגם הברית באשר פגמתי
 (ובפרט וכו'), "על פני דברי לעו", ואיני יודע מהיכן להתחיל לדבר.
 אבל כבר גזרת עלינו על ידי צדיקיך האמתיים לצעק אליך תמיד,
 ולהתפלל ולהתחנן לפניך תמיד בין בעליה בין בירידה לפי
 בחינתנו, יהיה איד שיהיה, לא נחריש ולא נשקט מלזעק ולצעק
 ולהתחנן אליך תמיד, כי חסדיך לא תמים ורחמיך לא כלים, כי
 אתה יהוה אלהינו גדלת מאד, וכגדלתך פן חסדיך ורחמיך,
 וכאשר לגדלתך אין חקר, פן אין חקר לרחמיך וחסדיך:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתאיר עיני
 בתורתך, ותורני ותלמדני שאזכה לידע ולהשיג ולהבין
 דברי תורתך הקדושה, אשר צוית עלינו לבון פגנות אלול בשביל
 תקון הברית. "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיני יודע
 הדרך כלל לבון פגנות. רחם עלי למען שמך, וקדשני בקדשתך
 העליונה, ופתח לפי בתלמוד תורתך, ועורני וזכני ללמוד ולהבין
 כל הפגנות אלול וכל התורות השכיכים לזה, ואזכה למצא בהם
 דרך נכון וישר להתקרב אליך תמיד בכל עת. ואזכה להיות בקי
 בהלכה, בקי בפרצוא בקי בשוב, בקי בעיל בקי בנפיק, ולקיים

בְּאֵמֶת וּבשְׁלֹמוֹת מְקָרָא שְׁכָתוּב: "אִם אָפֶק שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַגֶּן", עַד שְׁאוּזָה לֵילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה בְּאֵמֶת תָּמִיד. וְאֶתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּפְתַּח יָדְךָ, וְתִהְיֶה יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבוּיִם, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ וּלְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַנִּמְשָׁכִין עַל־יְדֵי הַיְחֻדִים וְהַפְּגוּמוֹת שֶׁל אֱלֹהִים, בְּאִפְסָן שְׁנִזְכָּה מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשְׁלֹמוֹת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצְוֶה לְמַלְאֲכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, הָאוֹחֲזִים בְּיָדָם שׁוֹפְרוֹת, הַמְּמַנִּים לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְחַפֵּר וּלְחַתֵּר אַחֲרֵי אֲבֹדוֹת, שִׁישְׁתַּדְּלוּ בְּתַקּוֹן נַפְשֵׁנוּ, וּיְבַקְשׁוּ וּיְחַפְּרוּ אַחֲרַי כָּל הָאֲבֹדוֹת שְׁאֵפְדָנוּ בְּעִנְיָנוּ מֵעוֹדְנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל־יְדֵי תְּאוּתֵינוּ הָרַעוּת, וּבְפָרֵט עַל־יְדֵי פָגַם הַבְּרִית, אֵת כָּל מַה שְׁאֵפְדָנוּ בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, הַכֹּל יְחַפְּרוּ וּיְחַפְּשׁוּ וּיִמְצְאוּ כֹל מִהֲרָה, וּיְחַזְּרוּ אוֹתָם לָנוּ, בְּאִפְסָן שִׁיתְקַנּוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי־זֶה בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

מ׃ "אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֲתַחֲנֵן. מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיּוֹגֵד אִמְתָּךְ. שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי, יְהוָה יִהְיֶה עֶזְרִי לִי". וְרַחֵם עָלַי וְעַל זְרַעִי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְהַצִּילֵנוּ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם. רַחֵם עָלֵינוּ מֵעַתָּה עַל כָּל פְּגָמֵינוּ, וְהַצִּילֵנוּ מִתְּאוּת הַמְּשֻׁגָל, שְׁמַרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְהִיָּה בְּעִזָּרְנוּ שְׁלֵא נִרְכָּה תְּאוּתֵנוּ אִפְלוּ בְּהַתֵּר, רַק נִזְכָּה לְזִכּוֹר אֲזוֹ בְּעִנְשׁ הַקְּשָׁה וְהַמַּר שֶׁל הַגִּיהֶנֶם, וְלֹא נִמְלֵא תְּאוּתֵנוּ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לְמַעַט תְּאוּתֵנוּ בְּתַכְלִית הַמַּעוֹט, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְשִׁבְרָה לְגַמְרִי. וְלֹא נִהְיֶה רְגִילִים בְּזֶה כָּל־כָּל חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, כִּי אִם בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַמִּיּוֹן, בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה,

בְּאִימָה וַיִּרְאָה בְּרַתְתּוֹ וַיִּזְעַ, בְּעֵנֹהָ, בְּבִשְׁת פָּנִים, בְּלִי שׁוּם חֲצִיפוֹת
 וְעִזּוֹת דְּסִמְרָא אַחֲרָא כְּלָל, מְכַל שְׁפָן וְכַל שְׁפָן שְׁנֵהִיָּה נִשְׁמָרִים
 בְּתַכְלִית הַשְּׁמִירָה מִתְּאֵוָה זֹאת בְּאִזְוָה צַד אֲסוּר חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
 שְׁנֹזְפָה לְהַזְהִיר וּלְהַשְׁמֵר מְכַל מִינֵי צַד הַרְהוּרִים וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת
 וּמְכַל מִינֵי הַסְּתַפְלוֹת רָעִים, וּמְכַל מִינֵי פָּגַם הַבְּרִית בְּמַחְשְׁבָה
 דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּכָל הַחוּשִׁים וּבְכָל הַפְּחוֹת, בְּכֻלָּם נִהְיָה נִזְהָרִים
 וְנִשְׁמָרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁמִירָה מְכַל מִינֵי פָּגַם הַבְּרִית, בְּאֲסוּר וּבַהֲתַר
 בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד בְּאֲנָם וּבְרָצוֹן, בְּאִפְּן שְׁנֹזְפָה לְהַנְצִל מְדִינָה שְׁל
 גִּיהֶנָם:

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּחַמְלַתְךָ
 וְחֲנִינֹתֶיךָ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַצַּעַר הַמֵּר וְהַקְּשָׁה מְאֹד
 שֶׁל גִּיהֶנָם אֲפִלוּ שְׁעָה אַחַת. רַחֵם עָלֵינוּ בְּחִינּוֹ, וְעִזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 וְזַכֵּנוּ שְׁנַתְּגַבֵּר וְנִכְבּוֹשׁ אֶת יִצְרָנוּ, בְּאִפְּן שְׁנִצִּיל עֲצַמְנוּ לְגַמְרֵי
 מְדִינָה שְׁל גִּיהֶנָם, וְכֹל מַה שְׁפָגַמְנוּ נְגַדְךָ עַד הַנְּהָ בְּפָרְט בְּפָגַם
 הַבְּרִית, עַד אֲשֶׁר "עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלָּה רֵאשׁ" וְעֲצַמוּ עַד גְּבַהֵי
 שָׁמַיִם, וְכִבְדּוֹ מִחוּל יָמִים וְרַבּוּ מֵעַפְר הָאָרֶץ, עַל הַכֹּל תִּמְחַל
 וְתִסְלַח לָנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ, כִּי אֵין בִּידֵינוּ
 לְתַקֵּן אֶחָד מֵהֶם אִף כִּי כָּלָם, כִּי אִם בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים שְׁתַּחֲמַל
 וְתַחֲוֶם עָלֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל הָעֵבֶר בְּמַחֲלָה גְמוּרָה בְּאֲמַת,
 וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ עַל הָעֵתִיד, שְׁתַּהֲיָה בְּעִזְרֵנוּ בְּכָל עֵת וְתַשְׁמְרֵנוּ
 שְׁלֹא נַחְטָא עוֹד, וְלֹא נִפְגַּם עוֹד שׁוּם פָּגַם כְּלָל בְּפָרְט בְּבְרִית
 קְדָשׁ. חֲמַל עָלֵינוּ, כִּי אֵין רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם בְּאֲשֶׁר עַל הַפּוֹגַם בְּבְרִית
 קְדָשׁ. חֲמַל עָלֵינוּ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעֵשֶׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּאִפֶּן שְׁלֵא נַחֲטָא וְלֹא נַפְגַּם עוֹד כְּלָל. וְנִזְכָּה
 לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, בְּאִפֶּן
 שְׁנוֹכַח לְהַנְצִל לְגַמְרֵי מְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם, וְלֹא נִרְאָה פָּנֵי גִיהֶנֶם כְּלָל,
 כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד מְאֹד, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וּבִכְרַט כִּי
 אֲנַחְנוּ בְּטוֹחִים וּסְמוּכִים עַל כַּחַם שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִים שׁוֹמְרֵי
 הַבְּרִית בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר הֵם חֲזִקוֹנוֹ וְזִרְזוֹנוֹ לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבִבְקִשׁוֹת
 וְתַחֲנוּגִים וְצַעֲקָה וְשׁוֹעָה אֵלֶיךָ, יְהִי אִיךְ שְׂיִהְיֶה, עַל כֵּן עֵינֵינוּ
 תְּלוּיֹת אֶל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְבַד כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, עַד
 אֲשֶׁר תִּרְחַם עֲלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם וּתְזַכְּנוּ מֵעַתָּה עַל כָּל פְּגָמֵי תִּקְוֹן
 הַבְּרִית בְּאַמֶּת, בְּרִצּוֹנְךָ וּכְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמֵתִים, זְכוּתָם יִגַּן עֲלֵינוּ:
 וּבְכֵן תִּרְחַם עַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְמִצָּא זְוֹגָם,
 שְׂזִיכּוֹ לְמִצָּא זְוֹגָם מְהֵרָה, זְוֹגָם הָאֲמֵתִי, זְוֹגָם הַהֶגוֹן לָהֶם
 מִן הַשָּׁמַיִם. וְיִזְכָּה כָּל אֶחָד לְהַתְּעוֹרֵר אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת הַהִתְקַשְּׁרוֹת,
 לְזַכֵּר בְּהַתְּכָלִית וְהַסּוֹף בְּשַׁעַת שְׁבִירַת כְּלֵי חָרֶס בַּעַת הַתְּנָאִים,
 שְׂזִיכּוֹר עַל יְדֵי זֶה בְּשַׁעַר הַחֲרָסִית שְׂהִיָּה בִירוּשָׁלַיִם, שֶׁהוּא פְתַחַה
 שֶׁל גִּיהֶנֶם, לְמַעַן לֹא יִכְגַּד בְּאַשְׁתּוֹ הַכְּשָׁרָה, וְיִזְהַר מִלְגַּרְשָׁה אֶפְלוֹ
 אִם יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִמֶּנָּה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי יִזְכֵּר בְּעֵנֶשׁ הַמֶּר שֶׁל
 גִּיהֶנֶם, שְׂיִנְצִל מִמֶּנּוּ עַל־יְדֵי זֶה, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֹנָם
 לְבִרְכָה, שְׂמִי שְׂיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה רְעָה אֵינוֹ רוֹאֶה פָּנֵי גִיהֶנֶם, וְצָרִיךְ
 לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה. וְכֵן יִזְכֵּר אֶת עֲצֻמוֹ שְׂאִם תִּהְיֶה אִשָּׁה טוֹכָה
 בְּרִצּוֹנוֹ, שְׂיִהְיֶה זֶהִיר וְזֶהִיר מִלְּהַרְבּוֹת תַּאֲוֹתוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְיִזְכֵּר
 שְׂיֵשׁ גִּיהֶנֶם, וְיַחֲמֹל עַל עֲצֻמוֹ וְיִקְדֵּשׁ אֶת עֲצֻמוֹ בְּזוּגוֹ בְּתַכְלִית
 הַקְּדָשָׁה כְּרֹאוֹי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי, וְיִזְכֵּר וְלֹא יִשְׁכַּח עֵנֶשׁ הַמֶּר שֶׁל

גִּיהָנָם, שָׁבָא עַל פָּנֵם הַבְּרִית חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. רַחֵם עָלַי
 וְעַל זַרְעֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִסְבַּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לְמוֹכָה, בְּאִפְּן
 שְׁנוּכָה לְמַלְט וְלְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ מִן הַגִּיהָנָם וּמִכָּל מִינֵי עַנְשֵׁים וְדִינִים
 בְּזוֹה וּבְכָא, כִּי "מָה בַּצַּע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחַת, הַיּוֹדֵד עִפְר הַיּוֹדֵד
 אֲמַתְךָ". חוּסָה עָלֵינוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמָךְ, "שְׁמַרְהָ נַפְשֵׁי
 וְהַצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֶסֶתִּי כָּךְ. הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי, מִיַּד כָּלֵב
 יַחֲדָתִי". חוּס וְרַחֵם וְחַמַּל עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר קָרְבֵנוּ
 אֱלֹהֵי בְּרַחֲמֶיךָ. "הַצִּילֵנִי מִטּוֹט וְאֵל אֲמַבְעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנְאֵי
 וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם. אֵל תִּשְׁטַפְּנִי שִׁבְלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֲנִי מִצִּוְלָה וְאֵל
 תֵּאֱמַר עָלַי בְּאֵר פִּיהַ. עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ, כָּרַב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה
 אֵלַי. וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ, כִּי צַר לִי מִחַר עֲנֵנִי. קָרְבָה אֶל
 נַפְשִׁי גְּאֻלָּה, לְמַעַן אוֹיְבֵי פִדְנִי. הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה [יְהוָה]
 אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה, חֲדַשׁ יְמֵינוּ פְּקֹדֶם". יְהוּ לְרַצּוֹן
 אֲמַרִי כִּי וְהַגִּיזֵן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בְּרִית מִילָה

צו וְתַרְחֵם עַל כָּל יְלָדֵי עַמְךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל הַנִּכְנָסִין לְבְרִיתוֹ שֶׁל
 אַבְרָהָם אֲבִינוּ, וְתִזְמֵן לְכָלֶם תְּמִיד מִזֵּה לְהֵלִים כְּשֵׁרִים
 וְהַגּוֹנִים וְאֲמָנִים וְזִרְזִיִם בְּאַמַּת, בְּאִפְּן שְׁיִקִּימוּ מִצְוֹת מִילָה וּפְרִיעָה
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרַצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּי אַתָּה קִדְשַׁת יָדִיד מִבְּטָן
 וְצִאָצְאִיו חֲתַמְתָּ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ, וְצִוִּיתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְמוֹל אֶת
 בְּנֵינוּ, בֶּן שְׁמוֹנֵת יָמִים, לְהַכְנִיסֵם בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ. עַל

כֵּן זָבְנוּ וְעִזְרָנוּ, וְתִזְמִין תְּמִיד מוֹהֲלִים כְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים וְאֲמָנִים
 וְרֵאוּיִים לְעַסֵּק בְּמִצְוֵה נֹרְאָה הַזֹּאת, וְתַעֲמֹד עַל יְמִינָם וְתִסְמְכֵם,
 שְׂיִזְכּוּ לְקִים מִצְוֵה זֹאת בְּשִׁלְמוֹת הָרְאוּי, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִקְלְקְלוּ חֵסֶד
 וְשִׁלּוֹם לְהַתִּינּוֹק הַנּוֹמֵל עַל־יָדָם, רַק יִתְקַנּוּ אוֹתוֹ בְּכֹל הַתְּקוּנִים
 וְהַקְדָּשׁוֹת שְׂצָרִיכִין לְתַקֵּן וּלְקַדֵּשׁ אֶת הַתִּינּוֹק עַל־יְדֵי מִצְוֹת מִילָה,
 וַיְהִי נִמְשָׁךְ עָלָיו צֶלֶם אֱלֹהִים, צֶלֶם דְּמוּת תְּבִנְיָתוֹ. וַיִּזְכֶּה לְהִיּוֹת
 שׁוֹמֵר הַבְּרִית בְּאֵמֶת וְלֹא יִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ לְעוֹלָם, וַיִּלְכֹּז יוֹנְקוֹתָיו,
 וַיִּזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים לְעַבּוֹדְתְּךָ וּלְיִרְאַתְךָ, וַיִּצְאוּ
 מִכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל דּוֹרוֹת הַרְבֵּה עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכֹלֵם יִכִּירוּ
 וַיַּדְעוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם,
 לְמַעַן יִתְגַּלֶּה אֱלֹהוֹתְךָ בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲשֶׁר
 בָּהֶם בְּחֵרְתָּ:

גאות וענוה

י וְזָכַנְי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְשִׁבֵּר וּלְסַלֵּק מֵעָלַי אֶת מִדַּת הַגָּאוּה,
 וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם גָּאוֹת וְגִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל. אֲנִי
 יְהוָה, מִלֹּא רַחֲמִים, אֶתָּה יַדְעָתָ אֶת שְׁפִלוּתִי וְדִלּוּתִי וְעִנְיֹתִי
 בְּעַת הַזֹּאת עַל־יְדֵי חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים, אֲשֶׁר עַל
 יָדָם נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ מְאֹד, וְאִין לָנוּ שׁוֹם צַד זְכוּת לְפַעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ
 עַל יְדוֹ, כִּי אִם בְּמִתְנַת חֲנָם לְגַמְרִי, כִּי דַרְכְּךָ לְהִיטִיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ,
 וְאֶתָּה מְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּרַחֲמִים רַבִּים וּבְמִתְנַת חֲנָם. עַל כֵּן,
 מִלֹּא רַחֲמִים, תִּרְחַם עָלֵינוּ לְבַל יַעֲלֶה בְּדַעְתֵּנוּ חֵסֶד־וְשִׁלּוֹם שׁוֹם
 מִחֲשֶׁבֶת חוּץ לְטַעוֹת, חֵסֶד־וְשִׁלּוֹם, וְלֹא יִכְנַם בְּלִבִּי שׁוֹם נִדְנוּד

גאות וגבהות ופנינות בעולם כלל, לכל האבד תקותי לגמרי, חסד ושלוש, כי מעט הטוב שיש בנו הכל מאתך, "כי ממוך הכל ומידך נתנו לך", וגם זה המעט דמעט טוב מערבב בפסלת הרבה מאד, עד שגם מעט הטוב צריך תקונים גדולים רבים ברחמיך הרבים, שיוכל להתברר ולעלות לפניך, ואיך יוכל מגשם ומרחק כזה לזכות עלידי מעט טוב פחות מטפה מן הים, ואין לי שום משען ומשענה כי אם על רחמיך הרבים. ואם חסד ושלוש, נכנס בלבי חלילה הפעות של צד גבהות וגאות, או אבדתי בעיני, חסד ושלוש, כי בפה יזפה נער מנער מפל טוב כמוני:

יהוה אלהים, דעתי קצרה לבאר ולפרש שיחתי לפניך. חוס וחמל עלי ותצילני מגאות וגבהות, כי באמת שפל ונבוה כמוני לא היה צריך להתפלל כלל להנצל מגאות, כי איך יעלה על דעת נבוה ונמאס ומלא פגמים מכף רגל ועד ראש, שייכנס בלבו שטות ושגעון הזה, שיעלה על דעתו שום נדנוד גאות. ואלמלא לא הייתי פוגם נגדך כל ימי אלא פגם אחד לבד קל שבקלים, גם כן לא היה לי יכלת עוד להרים ראש להתגאות על שום בריה קלה שבעולם, לפי עצם גדלתך ורוממותך, ולפי עצם רבוי הטובות הגדולות והנוראות, אשר אתה עושה עמנו בכל עת ובכל שעה, אשר לפי התנוצצות רוממותך וגדלתך, אפלו בדבר קל בעלמא כשאין אנו זוכים, חסד ושלוש, לעשות איזה דבר פראוי בתכלית השלמות באמת, שוב אין אנו יכולים להרים פנינו כלל לפניך, ובודאי לא הייתי צריך לבקש כלל על בשול הגאות:

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁיִגַן עָלַי זְכוֹת וְכַח צְדִיקֵי אֲמֶת,
 וְאַזְכֶּה עַל יְדָם לְשִׁבְרִי וּלְבִטְלִי מֵעָלַי לְגַמְרֵי מִדַּת הַגְּאוּת, עַד
 שְׁאֲזֹכֶה לְהַרְגִּישׁ שְׁפִלוּתִי בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר בְּאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ, וְלֹא
 יִכְנַס בְּלִבִּי וְדַעְתִּי שׁוּם צַד מִחֲשֻׁבָּה שֶׁל גְּאוּת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם
 כְּלָל, וְאַזְכֶּה לְעֲנוּהַ אֲמִתִּיּוֹת וְלֵאמֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמֶת. וְזַכְנִי לְבִטְלִי
 וּלְשִׁבְרִי כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְקִשְׁיוֹת וּבִלְבוּלִים וְעַקְמִימוּת שֶׁבְּלִבִּי, שֶׁלֹּא
 יַעֲלֶה בְּלִבִּי וּבְלִבִּי כָּל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

יא וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁבְרִי וְלִסְלֶק מֵעָלַי מִדַּת הַגְּאוּהַ,
 שְׁאֲזֹכֶה שֶׁלֹּא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוּם צַד וְנִדְנוּד גְּאוּת
 בְּעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְעֲנוּהַ בְּאֲמֶת, וְתַתֵּן לִי שִׁכְלִי וְחֻכְמָה אֲמִתִּיּוֹת
 מֵאֲתֶיךָ בְּאֵפֶן שְׂאוּכַל לְהַפִּיק דְּרָכֵי הָעֲנוּהַ, וְאַנְצֵל מֵעֲנוּהַ פְּסוּלָה,
 מֵעֲנוּהַ שֶׁהִיא בְּשִׁבִיל כְּבוֹד, שׁוֹאֵת הָעֲנוּהַ הִיא תְּכֵלִית הַגְּדֻלוֹת,
 שֶׁלֹּא תִהְיֶה כּוֹנֵנִי, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לְהִיּוֹת עָנּוּ כְּדֵי לְהִתְכַּפֵּד וְלִהְתַּיַּקֵּר
 עַל־יְדִי־זוּהַ, רַק תּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים
 שְׁאֲזֹכֶה לְתַכְלִית הָעֲנוּהַ בְּאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ:

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, הִרְחַמְנָן בְּאֲמֶת, יַעֲזֹרְנִי רַחֲמֶיךָ
 וְחֶסֶדְךָ עַל נְבוּזָה וְחִדְלֵי אִישִׁים כְּמוֹנֵי, שְׁאֲזֹכֶה לְהַרְגִּישׁ
 שְׁפִלוּתִי בְּאֲמֶת. וְאַל יִגְרַמוּ עֲוֹנוֹתַי לְדַחוֹת אוֹתִי, חֶסֶד וְשְׁלוֹם,
 לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי בְּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁל שְׁמוֹת, שֶׁהֵם
 הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁל פְּנִיּוֹת וְגִבְהוּת. רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים מִשׁוּם צַד גְּאוּת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם כְּלָל, כִּי בְּאֲמֶת יִדַּעְתִּי כִּי
 אֵינִי רְאוּי וְכֹדָאֵי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, כִּי פִגְמִתִּי בְּכַבּוּדְךָ מְאֹד, כִּי־אֲשֶׁר
 אַתָּה יִדַּעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵי, אֵךְ נִשְׁעַנְתִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁתִּהְיֶה
 בְּעֲזָרִי וְתִשְׁתַּדֵּל בְּהַצִּלָּתִי:

על-בן עורני יהוה אלהי, שלא יתבלבל דעתי בשום צד פניות
וגאות כלל, ויתרחם עלי ברחמיך הרבים ולא תניחני
לתעות בדרכים נבוכים, חס־ושלום. ותעשה ברחמיך את אשר
בחקיך אלה, ואת משפטיך אשר באמת בתכלית הענוה באמת
לאמתו. ותעורני שאפלו בשעה שתזכני לעשות טוב, שלא אדע
מעצמי כלל לעולם:

יְהוֹי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלַי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִבְטַל מֵעָלַי מִדַּת הַגְּאוּהַּ בְּבִטּוֹל גְּמוּר,
שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוּם צֵד גְּאוּת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאִזְכֶּה לִידַע
שְׁפִלוּתִי בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְאִזְכֶּה לְבִטּוֹל עֲצָמִי לְגַמְרִי, עַד שְׁאֵהִיָּה
קָטָן בְּעֵינַי יוֹתֵר מִמְּדַרְגְּתִי הַשְּׁפֵלָה מְאֹד:

אֲנִי יְהוֹה, עוֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְכֹל יוֹכְלוֹ לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, לְכֹל
יוֹכְלוֹ לְהַטְעוֹת אוֹתִי, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּמַחְשְׁבוֹת שְׁמוֹת שֶׁל
שׁוּם צֵד גְּאוּת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי אֲנִי בְּעֵנַי, בְּעֵצֶם דְּחָקִי
וְלַחְצִי וְגִדְל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמְּךָ, וְצָרוֹת נַפְשִׁי גִדְלוּ וְשִׁנְבוּ מְאֹד
מְאֹד זֶה זְמַן רַב מְאֹד, "וְאִבִּיט וְאִין עוֹזֵר וְאִשְׁתּוּמֵם כִּי אִין
סוּמְךָ", וְאִין לִי שׁוּם מְנוּס כִּי אִם לְצַעַק אֱלֹהִי תְּמִיד וּלְצַפּוֹת
לְרַחֲמֶיךָ, וּלְקוֹנוֹת לִישׁוּעָתְךָ, וּלְיַחַל לְחֶסְדֶּיךָ. וְאִם, חֵס־וְשְׁלוֹם,
בְּעֵצֶם הַתְּרַחֲקוּתִי הַזֹּאת עוֹלָה, חֵס־וְשְׁלוֹם, עַל דַּעְתִּי הַמְּבַלְבֵּלָת
גַּם הַשְּׁמוֹת הַזֹּאת וְהַבְּלָבוֹל הַזֶּה שֶׁל צֵד גְּאוּת וְגִבְהוּת, חֵס־
וְשְׁלוֹם, אֲבָדָה תְּקוּתִי חֲלִילָה, כִּי בְּמַה יִּזְכֶּה נֶעַר הַמְּנַעֵר מִכָּל
טוֹב כְּמוֹנִי, הַמֵּלֵא חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, שְׁחַטְאִיתִי וְעוֹיְתִי
וּפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ בְּמַחְשְׁבֵה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנֵּם
וּבְרָצוֹן, מְנַעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

אָנָא יְהוָה, הוֹרֵנִי מַה שְּׂאֲצַעֵק אֵלַיךְ, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם, בְּאִפֶּן שְׂאוּכַל לְפַעַל בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים
 אֲצִלְךָ, שְׂתַחַנְנִי וּתּוֹפְנִי לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלַיךְ וְלִהְיוֹת
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, שְׂאֲזַכֶּה לְכָלִי לְסוּר מִרִצּוֹנְךָ
 וּמִמְצוֹתֶיךָ יְמִין וּשְׂמֹאל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְשֹׁבֵר וּלְכַבֵּל מִדַּת הַגְּאוּה בְּתַכְלִית, מֵעָלִי וּמֵעַל גְּבוּלִי, וְלֹא יַעֲלֶה
 כְּלָבִי שׁוּם צַד גְּאוּת וְנִבְהוּת בְּעוֹלָם כָּלֵל מִכָּל הַדְּבָרִים שְׂדַרְךָ בְּנִי
 אָדָם לְהִתְגַּדֵּל בָּהֶם, הֵן בְּחֻכְמָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהֵן בְּגִבּוּרָה וְהֵן
 בְּעִשְׂוִירוֹת, בְּכֻלָּם אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עָנּוּ וְשָׁפֵל בְּאַמֶּת, לְבַל אֲתַגְּאֶה
 וְאֲתַגְּדֵל בָּהֶם כָּלֵל, אִם אֲמַנֵּם יִדְעֵתִי יְהוָה כִּי בְעַר אֲנֹכִי, וְאֲנִי רִיק
 וְחֹסֵר מִכָּל אֵלּוֹ הַדְּבָרִים, "כִּי בְעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּנֵית אָדָם
 לִי", וְאִין לִי שׁוּם כֹּחַ וְגִבּוּרָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ, וּבֵיתִי רִיק מֵעִשְׂוִירוֹת,
 וְאִין בְּיָדִי לֹא חֻכְמָה וְלֹא גִבּוּרָה וְלֹא עִשְׂוִירוֹת גְּשְׁמִית וְלֹא עִשְׂוִירוֹת
 רוּחָנִית שֶׁל מַעֲשִׂים טוֹבִים:

וּלְפִי גִדֵּל שְׁפִלוּתִי וְקִטְנוּתִי כַּעַת וְשְׁפִלוּת מִדְּרַגְתִּי הַקְּטַנָּה
 וְהַשְּׁפֵלָה מְאֹד וְעֵצָם הִתְרַחֲקוּתִי מִמְּךָ, בְּוֹדָאִי לֹא הָיִיתִי
 צָרִיךְ כָּלֵל לְהִתְפַּלֵּל עַל כִּפּוּר הַגְּאוּה. אֵיךְ הֲלֹא אֲתָה יִדְעֵת אֵת רַע
 לְכַבְּנוּ וְעִכְרִית דַּעְתָּנוּ וּבִלְבוּל מַחְשַׁבְתָּנוּ, עַד שְׁגַם אִפְלוּ בְּעֵצָם
 הִתְרַחֲקוּתָנוּ הֵם מִכְּלַבְּלִים וּמַעֲרַבְכִּים אֵת דַּעְתָּנוּ מְאֹד גַּם בְּשִׁטּוֹת
 וּבִלְבוּל הַזֵּה שֶׁל פְּנִיּוֹת וְגֵאוּת, עַד אֲשֶׁר הָיְתָה הַמְּלַחְמָה עָלֵינוּ
 פְּנִים וְאַחֹר, וּמִכָּל צַד אֲזַכֶּה עָלֵינוּ וּמַצְדֵי צְדָדִים וְאִין מְנִיחִים
 לָנוּ שׁוּם מְנוּס אֵלַיךְ, כְּאֲשֶׁר אֲתָה יִדְעֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ:

אֵךְ אֶף־עַל־פִּי־כּוֹ, עֲדִין אֲנִי עוֹמֵד וּמִצָּפָה וּמְקַנָּה וּמְיַחַל בְּכָל עֵת לִישׁוּעַתְךָ בְּאַמֶּת וּלְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי יִדְעֵנוּ כִּי אַתָּה מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת, וְאַתָּה בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת וְיִוֹדֵעַ כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁבַפְנִימִיּוֹת עִמָּךְ לִבְנֵי אָנוּ חֲפִצִּים וּמְשִׁתַּוְּקִים מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת תְּמִיד בְּלִי שׁוּם פְּגִיזוֹת וּבְלִבּוּלִים. עַל כֵּן חָמַל עָלֵינוּ לְמַעַן, אֲכִינּוּ שְׁבַשְׁמִים, אֲדוֹן כָּל, וּזְכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנִבְטַל וְנִסְלַק מֵעֲלֵינוּ מִדַּת הַגְּאוּהָ בְּתַכְלִית הַבְּטוּלָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְכָל בְּחִינּוֹת שְׁפָלוּת בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, לְהִיּוֹת עָנּוּ וְשִׁפְלָה בְּאַמֶּת לִפְנֵי כָּל אָדָם שְׁבַעֲוֹלָם, לִפְנֵי גְדוּלִים וּבִינּוּנִים וּקְטַנִּים וּלְפָנַי קָטָן שְׁבַקְטַנִּים, כִּי בַעֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים קָטַנְתִּי מְאֹד מִקָּטָן שְׁבַקְטַנִּים. וְתוֹכְנִי לִידַע וּלְהַרְגִּישׁ שְׁפָלוּתִי בְּאַמֶּת בְּכָל הָאֲבָרִים, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עָנּוּ וְשִׁפְלָה וְקָטָן בְּעֵינַי בְּאַמֶּת יוֹתֵר מִמְדַּרְגְּתִי הַקְּטַנָּה וְהַשְּׁפָלָה, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא לְתַכְלִית הַבְּטוּלָה בְּאַמֶּת כִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב:

אֲנִי יְהוָה, יִדְעֵתִי כִּי דִבְרֵי מְגַמְגָּם מְאֹד וּלְשׁוֹנֵי מְלֵא פֶגֶם, וְאוֹיְנִי יוֹדֵעַ כָּלֵל אֵיךְ לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי וּתְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ, אֵךְ תְּמַכְתִּי יִתְדוֹתַי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתַי כָּל פֶּה. מְלֵא רַחֲמִים, חָמַל עָלַי וְעֲזֵרְנִי וְחַנּוּן לְהִיּוֹת כִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְעֲזֵרְנִי שְׁאֲזַכֶּה לַעֲנוּהָ אֱמֵתִית:

טו וּתְרַחֵם עָלַי שְׁאֲזַכֶּה לַעֲנוּהָ וּשְׁפָלוּת אֱמֵתִי, שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוּם צַד גְּאוּת וּפְגִיזוֹת כָּלֵל. וְגַם כִּי־אֲשֶׁר תּוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרְבֵּה, אֲזַכֶּה לְבַל אֲחִזֹּק טוֹבָה לַעֲצִמִי כָלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי, חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה שׁוּם פְּגִיזוֹת

וגסות הרוח כָּלֵל, ואִזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרְבֵּה לְשִׁמָּה בְּקִדְשָׁה
 וּבְמִתְהַרְהַר בְּעֵנְוָה וּשְׁפָלוּת בְּאֵמֶת, ואִזְכָּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר
 וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה:

נח וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי, שְׁלֹא
 נִהְיֶה נִכְשָׁלִים בְּגֵאוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְהִרְגִישׁ
 שְׁפָלוּתֵנוּ בְּכָל הָאֵיבָרִים תָּמִיד. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מֵאַתָּךְ חֲכָמָה דַּעַה
 בִּינָה וְהַשְׁכָּל, בְּאִפְּן שְׂנוּכָל לְהַפִּיק דְרָכֵי הָעֵנְוָה בְּאֵמֶת בְּלִי
 שְׂמוּתִים וּשְׂקָרִים, עַד שְׂנוּכָה לְעֵנְוָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְאַמְתּוֹ.
 וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמֹר אֶת פִּינוּ מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת
 וּמְכַל מִינֵי דְבוּרִים פְּגוּמִים, שְׁלֹא יֵצֵא מִתּוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם דְבוּר רַע
 עַל שׁוֹם בְּרִי יִשְׂרָאֵל שְׂבַע עוֹלָם, וְלֹא שׁוֹם דְבוּר פְּגוּם כָּלֵל:

אֱלֹהֵי נִצֹר לְשׁוֹנֵי מִרַע וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה. וְתִהְיֶה בְּעֵזְרֵנוּ שְׁלֹא
 יִזִּיק לָנוּ פָּגַם הַדְּבוּר וְהַלְּשׁוֹן הָרַע שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֹא
 נִהְיֶה נִלְכָּדִים בְּגֵאוֹנִם עַל-יְדֵי חַטָּאת פִּיהֶם חֵס וְשְׁלוֹם. וּמַעֲתָה
 תַּעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּהְיֶה נִשְׁמָרִים מִפָּגַם הַדְּבוּר, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ
 לְקַדֵּשׁ אֶת פִּינוּ תָּמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִגֵּאוֹת וּגְדִלוֹת,
 וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ אֲשֶׁר יָרְדָה בְּגִלוֹת גְּדוֹל עַל-יְדֵי פָּגַם
 הַגֵּאוֹה הַבָּא עַל-יְדֵי עוֹן לְשׁוֹן הָרַע, חֵס וְשְׁלוֹם. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׂמֹךְ, וְעֵזְרֵנוּ מַעֲתָה לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מַעֲתָה מַעֲזוֹן
 לְשׁוֹן הָרַע הַחֲמוּר מְאֹד, וּמְכַל מִינֵי פָּגַם הַדְּבוּר, וְנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת
 דְּבוּר פִּינוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת, וְעַל-יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל הָאֲרַת שַׁבַּת
 קִדְשׁ מִפְּקַחֵי הַדּוֹר הָאֲמֵתִיִּים בְּשְׁלָמוֹת. וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ מִכָּל מִינֵי
 גֵאוֹת וּגְבָהוֹת וּגְסוֹת הָרוּחַ, וְתִזְכְּנוּ לְעֵנְוָה אֲמֵתִית בְּשְׁלָמוֹת, וְנִזְכָּה

לְחַיִּים אֲמַתִּיִּים חַיִּים דְּקִדְשָׁה, וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ,
 וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה מֵאַהֲבָה הַנְּמֻשֶׁךְ מִקְדָּשְׁתְּךָ שֶׁבֶת קִדְשׁ. וְתִשְׁפִּיעֵנו
 מִטּוֹבֶךָ, וְתִזְכְּנוּ לְטַעַם טַעַם קִדְשֶׁת שֶׁבֶת הַמְּחִיָּה אֶת כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, בְּאִמּוֹר "טוֹעֲמִיהָ חַיִּים זָכוּ". וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חַיִּים
 אֲרָפִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם יֵרָאֵת שְׁמוֹם, חַיִּים שְׁנוֹכָה
 בָּהֶם לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאִמַּת, וְלַעֲבֹד
 אוֹתְךָ בְּאִמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם וּבַעֲנוּה אֲמַתִּית כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ
 וְזֵרַעְנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, עַד שְׁנוֹכָה לְחַיִּים נְצַחִים, לְיוֹם שְׁפָלוֹ
 שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים, אֲמֵן נְצַח סְלָה וְעַד:

צט רבונז של עולם, אתה ידעת גדל רחוקי מענוה אמתית, "פי
 בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ובעונותי הרבים,
 איני יודע כלל מהו ענוה אמתית, פי ענוה גדולה מהכל. רחם
 עלי בעל הרחמים, וזכני לקדשת יום טוב באמת, עד שאזכה על-
 ידיזה לידע ולהפיר היטב מעלת גדלת הצדיקים האמתיים, עד
 שאתבטל נגדם בתכלית הבטול, ועל- ידיזה יתבטל ממילא ממני
 כל מיני גאות וגבהות וגדלות ונסות ופניזות, מפל מה שהפה יכול
 לדבר והלב לחשב, עד שאזכה לענוה אמתית פרצוקה הטוב
 באמת:

קיד "פִּרְשֵׁתִי יְדֵי אֱלֹהִי, נִפְשִׁי בְּאֶרֶץ עֵינָה לְךָ סְלָה. עֵינֵי דְאִבָּה
 מִנִּי עֵנִי, קִרְאֲתֶיךָ יְהוָה בְּכֹל יוֹם שִׁמְחֲתֵנִי אֱלֹהִי
 כְּפִי", מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וּקְבַל תַּחֲנוּנֵי, וְהוֹרֵנִי וְלַמְדֵּנִי דְרִכֶּיךָ
 הָאֲמַתִּיִּים וְעֲצוּתֶיךָ הַיְשָׁרוֹת בְּכֹל עֵת, בְּאִפֶּן שְׁאִזְכֶּה לָשׁוּב מִהֲרָה
 מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וּמִמְחֻשְׁבוֹתֵי הַמְּגִנִּים, עַד שְׁאִזְכֶּה מִהֲרָה לְתַקּוֹן

הַבְּרִית בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב וּתְחַנְּנֵי מֵאֲתָךְ דַּעַת וְשִׁכַּל
 אִמְתִּי, בְּאִפְנֵי שְׂאֻזְכָּה לִידַע וּלְהַרְגִישׁ שְׁפִלוּתִי בְּאֵמֶת, וְלֹא יַעֲלֶה עַל
 דַּעְתִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִדְלוֹת וְגִבְהוֹת וְרִמּוֹת רוּחָא, כִּי בְּאֵמֶת לְפִי
 פְּחִיתוּתִי לֹא הֵייתִי צָרִיד לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה כָּלֵל לְהַנְצִיל מִגְּאוֹת, כִּי
 מִי אֲנֹכִי שִׁיעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם צַד גְּאוֹת, אַחֲרֵי שְׂאֵנִי רְחוּק מֵאֲתָךְ
 כָּל כֶּף, אֵיךְ אֲתָה יוֹדֵעַ אֵיךְ אוֹרְכִים עָלַי מִכָּל צַד בְּכָל עֵת, עַד
 אֲשֶׁר מִכְּלַבְלִים דַּעְתִּי בְּפִנְיֹת וְגִאוֹת, בְּפֶרֶט בַּעַת שְׂאֵנִי רוֹצִים
 לַעֲסֹק בְּאִיזֵה דְבַר שְׂבֻכְדָּשָׁה. עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרְחָמִים,
 יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, אֲשֶׁר בְּמָקוֹם גְּדֻלְתְּךָ שֵׁם אָנֹכִי מוֹצֵאִים עֲנוּתוֹתֶיךָ,
 שְׁתַּחֲוֶה וְתַחֲמֹל עָלַי בְּכָל עֵת, וְתִהְיֶה עִמִּי וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד שְׁלֹא
 יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת כָּלֵל, עַד שְׂאֻזְכָּה לַעֲנוּה
 אִמְתִּית בְּאִפְנֵי שְׂאֻזְכָּה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת, כִּי אֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ
 עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׁעַל־יְדֵי עֲנוּה זֹכִים לְשִׁמְרַת הַבְּרִית.
 וְתִצְלִלְנוּ מֵעֲנוּה פְּסוּלָה, רַק אֻזְכָּה לַעֲנוּה אִמְתִּית כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב.
 "הוֹרְנִי יְהוָה דְּרַכֶּךָ אֱהַלֶּךְ בְּאֵמֶתְךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׂמֹךְ". יְהוּ
 לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיז לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ה: וְתַעֲזְרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ
 הָעֲצוּמִים מִפְּנֵם אַחֲזִית הַזְּהִמָּה הַנֶּאֱחָז בְּהַגְרִים
 שְׂמִתְגִּירִין, וְלֹא יוֹקִו הַגְּרִים לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כָּלֵל. וְתַעֲזֹר לְכָל גִּירֵי
 הַצֶּדֶק שִׁיזוּדְכּוּ מֵהֲרָה מִמְּמֹאֲתָם וְזִהְמָתָם, וְתִצְלִל וְתִשְׁמֹר אוֹתָנוּ
 וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִתְאַחֲזוּ וְלֹא יִתְדַבֵּק בָּנוּ שׁוֹם שְׂמִין
 מִזִּהְמָתָם וּמִמְּמֹאֲתָם שִׁישׁ לָהֶם מִכְּבֹר מִזִּהְמַת הָעַפְזִים שֶׁהוּ
 בִּינֵיהֶם מִקֶּדֶם. וְתִרְחַם עָלֵינוּ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ תָמִיד מִגְּאוֹת

וּגְבוּהוֹת וּמְרֻמוֹת רוּחָא, וְתוֹכְנוּ לַעֲנוּה אַמְתִּיית בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ. חוּם
 וְחִמּוֹל וְרוּחַם עָלַי, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לִבִּי, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 שְׂאִינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרֵךְ מְדַרְכֵי הָעֲנוּה הָאַמְתִּיּוֹת. הִצִּילֵנִי נָא
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי גְאוֹת וּפְנִיּוֹת וְנִסּוֹת הָרוּחַ אֲשֶׁר הֵם
 תּוֹעֵבֶת לְבָד, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: "תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּה לִב". זַכְּנִי
 לְהַרְגִּישׁ שְׂפִלוּתִי בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וְאַהֲיָה שְׂפֵל בְּעֵינֵי לְמַטָּה יוֹתֵר
 מִמְדַּרְגְּתִי הַפְּחוּתָה וְהַשְּׂפֵלָה מְאֹד, עַד שְׂאֻזְכָּה לַעֲנוּה אַמְתִּיית
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַינִי, אֲבִינוּ אָב הַרְחֲמֵן, גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, מִגֵּן
 עֲזָרְנוּ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֵנוּ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵלְנוּ מִחֶרֶב הַגְּאוּה
 שֶׁל מְנַהֲיְנֵי הַדּוֹר שֶׁל שְׂקָר, שְׁנוּטְלִין גְּדֻלָּה לַעֲצֻמֵן מֵאַלְיָהֶם, כִּי לֹא
 נָתַן לָהֶם הַגְּדֻלָּה מִן הַשָּׁמַיִם כָּלֵל, רַק מִתְגָּאִים עַל הַדּוֹר בְּחַנּוּם,
 וּמוֹשְׁלִים עַל עַם דָּל, וּמְתַנְהֲגִים בְּרַבְנוּת וְהַתְּנַשְׂאוֹת וּמְתַנְבְּרִין עַל
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְאֹד, וְהֵן מְזִיקֵי עֲלָמָא, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ יוֹדֵעַ
 תַּעֲלוּמוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יֹדְעֵת אֵת לִבִּי כָּל בְּנֵי הָאָדָם. מַה נֹּאמֵר
 וּמַה נִּסְפֵּר לְפָנֶיךָ, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.
 "מִצִּיל עֵנִי מִחֻזַּק מִמֶּנּוּ וְעֵנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ", הִצִּילֵנִי מֵהֵם שְׁמְרֵנוּ
 מֵהֵם, הֵגֵן בְּעַדְנוּ בְּזֻכוֹת וְכַח הַצִּדִּיקִים הָאַמְתִּיִּים מְנַהֲיְנֵי אַמֶּת
 אֲשֶׁר אֲנִי חוֹסִים בָּהֶם, וְשְׁמְרֵנוּ וְהִצִּילֵנוּ מִכָּל מְזִיקֵי עֲלָמָא, שְׁהֵם
 הַמְּנַהֲיְנִים שֶׁל שְׂקָר, שְׂלֵא יְהִיָּה לָהֶם שׁוּם פֶּחַ לְהִזִּיק לָנוּ חֶסֶד
 וְשָׁלוֹם בְּשׁוּם דְּבַר שְׂבַעְעוֹלָם, לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא
 תַּעֲשִׂינָה יְדִיהֶם תּוֹשִׁיָה, כִּי אִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעוֹ, כִּי אִם עַל

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. וְתִכְנִיעַ וְתַעֲקֹר וְתִבְטֹל אֶת כָּל מְמִשְׁלָתָם
וְהִתְנַשְּׂאוֹתָם שֶׁל כָּל הַמְּנַהֲיִים שֶׁל שָׁקֵר, וְתַפֵּל חֶרֶב הַגְּאוּה
מִיָּדָם, "וּזְרוּעַ רָמָה תִּשְׁבֵּר", וְתִבְטֹל הַשָּׁקֵר מִן הָעוֹלָם, וְתִגְלֶה
הָאֲמֶת בְּעוֹלָם. וְיָקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "מִשׁוּד עֲנִיִּים מֵאֲנַקַּת
אָבִיוֹנִים, עֲתָה אָקוּם יֹאמֵר יְהוָה, אִשִּׁית בְּיַשֵּׁעַ יַפִּיחַ לוֹ". וְתִבְטֹל
מִדַּת הַגְּאוּה דִסְטֵרָא אַחֲרָא מַעְלִינוּ וּמַעַל כָּל עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְתַעֲזֹרְנוּ לְנַעַר וְלַהֲשִׁלִּיד מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי גְאוּת וְגִבְהוּת שְׁפַעוֹלָם,
מִכָּל מַה שֶּׁהִפָּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהֵלֵב לְחֹשֵׁב. וְתִזְכְּנוּ
לְעֲנוּה אֲמִתִּית וְלַהֲעֵלוֹת כָּל הַגְּאוּה אֵלֶיךָ, כִּי לֶךְ לְבַד הַגְּאוּה
וְהַגְּדֵלָה וְהַמְּשֻׁלָּה, כְּאֵמֹר: "יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוּת לְבֶשׁ, לְבֶשׁ יְהוָה עוֹ
הַתְּאֵזֵר, אֵף תִּפּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמוּט". וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן תִּקּוֹן הַבְּרִית
בְּשִׁלְמוֹת, וְלִקְדֹשׁ אֶת מַחֲנוֹ וְשִׁכְלָנוּ בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת:
כ: אָבִי שְׁבַשְׁמִים, יוֹדַע מַחֲשָׁבוֹת, יוֹדַע כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת, אֲתָה לְבַד
יוֹדַע כְּמָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים אֲנִי צָרִיךְ לְזִכּוֹת לְכָל זֶה, כִּי
אֲנִי רַחוּק מֵעֲנוּה אֲמִתִּית בְּתַכְלִית הַרְחוּק, כִּי עֲנוּה גְדוֹלָה מִכָּלֵם,
וּבְעֵצֶם רַחוּקֵי מִמֶּךָ, גַּם לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ הֵיטֵב בְּעֵינַי זֶה נִמְנָע
מִמֶּנִּי מְאֹד, אֵךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבָר, כְּמוֹ
שְׁפָתוֹב: "הֵיפְלֵא מִיְהוָה דְּבָר, הֵן כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ
מִזְמוּה", וְאֲתָה יָכוֹל לְזִכּוֹת גַּם אוֹתִי לְעֲנוּה אֲמִתִּית. וְתוֹרְנִי
וְתִדְרִיכְנִי בְּאֲמַתְךָ וְתִלְמַדְנִי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם כָּל בְּאֵי עוֹלָם, בְּאִפְּן
שְׂאִיזְכֶּה לְהִיּוֹת קָטָן בְּעֵינֵי מִכָּלֵם וְלִידַע שְׁפָלוּתִי בְּאֲמַת, וְאֶף-עַל-
פִּי כֵן אֶהְיֶה עוֹ וְחוּק לְכָלִי לְהִתְבַּטֵּל נֶגְדְּ שׁוּם מוֹנֵעַ וּמִבְּלָבֵל

ומחליש דעת. זבני להמשיך עלי קדשת הענוה האמתית של משה רבנו עליו השלום, שהיה "ענו מאד מפל האדם אשר על פני האדמה", ושמרני והצילני מענוה והכנעה שאינה פרצונך. חנני מאתך דעה בינה והשכל, לבל אטעה את עצמי כלל בענין ההכנעה שפועים בזה העולם הרבה. למדני דרך האמת לאמתו, שאזכה לבנו בזה ובכל דבר רצונך הטוב באמת. זבני להתפלל ולעבד אותך תמיד באמת במחין דגדלות בכל עת, במחין גדולים אמתיים דקדושה, שהם עקר תכלית הענוה האמתית, פי במקום גדלתו שם אתה מוצא ענותנותו. עזרני עזרני, הושיעני הושיעני. "הטה יהוה אונק ענני, פי עני ואביון אני. פי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל. פי יציל אביון משוע, ועני ואין עזר לו. יחוס על דל ואביון, ונפשות אביונים יושיע". עזרני פי עליך נשענתי. ענני אבי שבשמים, פי לך לבד הוחלתי, לך לבד אני קורא, לך לבד אני מצפה, לישועתך לבד אני מחכה, לרחמיך הגדולים וחסדיך הגנוזים לבד תלויות עיני וכלות אליהם כל היום, אולי יחוס אולי ירחם, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. "פי לא בזה ולא שקיץ ענות עני ולא הסתיר פניו מפניו, ובשועו אליו שמע. כל עצמתי תאמרנה יהוה מי כמוך, מציל עני מחוק מפניו ועני ואביון מגזלו. שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע. תן לי מגן ישעך וימניך תסעדני וענותך תרפני". רחמנא דעני לעני ענינא, רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא, רחמנא דעני למפכי רוחא ענינא. "ואני עני ואביון אלהים חושה לי, עזרי ומפלטני אתה יהוה אל תאחר", אמן ואמן:

לה: אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם, מְחִיָּה מְתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים, וְכִנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַחֲתֵי הַמֵּתִים,
 וְעֲזֹרֵנִי מֵעַתָּה שְׂאוּבָה שִׁיְהִיָּה נְחִיָּה שְׁפָלוּתִי הָאֲמִתִּית הַמְּשֻׁרֶשׁ בִּי
 בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר, שֶׁהוּא שְׁפָלוּת וְעֲנוּה אֲמִתִּית שֶׁל מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַמְּשֻׁרֶשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר,
 שְׂוֹאֵת הַשְּׁפָלוּת וְהַעֲנוּה הוּא עֵקֶר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים, חַיִּים הַנְּצַחִיִּים
 שֶׁל עוֹלָם הַבָּא. אֲבָל עַתָּה בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, הַשְּׁפָלוּת הַזֹּאת הוּא
 בְּבַחֲנֵית מִיתָה אֲצִלִּי, וְאִינִי זוֹכֵה לְהִרְגִּישׁ זֹאת הַשְּׁפָלוּת הָאֲמִתִּית,
 וּמִחֲמַת זֶה אֲנִי רְחוּק מִמְּךָ כְּמוֹ שְׂאֵנִי רְחוּק:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכִנִּי לְכֹל הָעֲצוֹת וְהַתְּחַבּוּלוֹת וְהַדְּרָכִים
 הָאֲמִתִּיִּים, בְּאִפְנֵי שְׂאוּבָה לְעוֹרֵר וּלְהַקְיִין וּלְהַחֲיוֹת
 הַשְּׁפָלוּת וְהַעֲנוּה הָאֲמִתִּית הַזֹּאת הַמְּשֻׁרֶשׁ בִּי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
 כְּמֵה אֲנִי רְחוּק מִשְׁפָּלוּת וְעֲנוּה אֲמִתִּית שֶׁהוּא עֵקֶר הַכֹּל,
 וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אִינִי יוֹדֵעַ כֵּלָּל מֵהוּ שְׁפָלוּת וְעֲנוּה, שֶׁהוּא עֵקֶר
 הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁל כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר, כִּי כָּבֵד גְּלִית לָנוּ שְׂאִין זֶה
 רְצוֹנְךָ לְהִיּוֹת חַס־וְשְׁלוֹם נִבְּזָה וְעֲצַל (שְׁקוֹרֵין שְׁלִימוֹלְנִיק), שֶׁהִיא עֲנוּה
 פְּסוּלָה, כִּי אֲדַרְבָּא הוֹהֲרַתְנוּ בְּכִמְה אֲזוּהֲרוֹת לְהִיּוֹת עֵז כְּנֹמֵר וְכוּ',
 אֲבָל בְּאִמַּת לֹא יוֹדְעִי כֵּלָּל שׁוֹם דְּרָךְ לְזוֹה, כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ
 לְכַד אֲנִי בּוֹטַח, שְׂאֵתָה תְּעוֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי דְּרָכֵי
 הַעֲנוּה בְּאִמַּת, וְתַחֲיָה אוֹתִי בְּחִיָּד הַנְּצַחִיִּים תָּמִיד, וְתוֹכְנִי לְעֲנוּה
 אֲמִתִּית בְּאִמַּת:

זְכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שְׂנֹכָה
 לְחַיִּים נְצַחִיִּים, שִׁיְהִיָּה נְחִיָּה אֲצִלְנוּ הַשְּׁפָלוּת שֶׁל מוֹשֶׁה

רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, הַמְּלַבֵּשׁ אֵצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל
 אֶבֶר וְאֶבֶר. כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עֵתָה הַשְּׁפֹלוֹת וְהַעֲנֹה הַזֹּאת
 נַעֲלֵם וְנִסְתָּר אֲצִלָּנוּ בְּבַחֲיַת מִיתָה, וְעַל כֵּן אֵין אָנוּ זֹכִים
 לַעֲנוּה אֲמִתִּיית לְהַרְגִישׁ שְׁפֹלוּתֵנוּ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ פְּרָאוּי. זַכְּנוּ
 בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נְצִחִיִּים, שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ
 עָלֵינוּ גַם עֵתָה בְּחִינַת תַּחֲיַת הַמֵּתִים, שִׁיְהִיָּה נַחֲיָה וַיְקוּם
 בְּתַחֲיָה הַעֲנוּה וְהַשְּׁפֹלוֹת שֶׁל מוֹשֶׁה רַבְּנוּ, הַמְּלַבֵּשׁ אֵצֶל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר:

אֲדוֹן יְחִיד, הָעֵנֵנוּ בְּאֵמֶת, זַכְּנוּ לַעֲנוּה אֲמִתִּיית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב,
 שְׁנֹכַח לַעֲנוּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁעֲנוּה פּוֹאֵת הִיא בְּחִינַת
 חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, בְּחִינַת תַּחֲיַת הַמֵּתִים, בְּחִינַת חַיִּים אֲמִתִּיִּים
 וְנִצְחִיִּים שֶׁל כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר, בְּחִינַת כְּפוּל בְּאֵמֶת אֶל הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁנֹכַח לְמַעַם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחִינַת חַיֵּי עוֹלָם
 הַבָּא, בְּחִינַת עֲנֵג שְׁבַת בְּאֵמֶת. "לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי
 יְהוָה":

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְעֵצֶם גְּשָׁמֵי־חַיִּים וְרַב עוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמִים,
 אֵין מִלָּה בְּלִשׁוֹנִי לְסַדֵּר תְּפִלָּה לְפָנֶיךָ עַל זֶה, לְזַכּוֹת לַעֲנוּה
 אֲמִתִּיית, כִּי עֲנוּה גְדוֹלָה מְכֻלָּם, וּבַעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם
 דֶּרֶךְ מִדְּרָכֵי הַעֲנוּה הָאֲמִתִּיית, כִּי כָּבֵד גְּלִית לָנוּ שְׂאֵין רִצּוֹנְךָ
 בַּעֲנוּה פְּסוּלָה, וְאֵין רִצּוֹנְךָ שִׁיְהִיָּה הָאָדָם נִבְזָה וְחָלַשׁ בְּדַעְתּוֹ
 בְּדַרְכֵי עֲבוֹדָתוֹ, מִכָּל שְׂכָן שְׂאִסּוֹר לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה
 חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא, כָּל אֶחָד צְרִיךְ לְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמוֹ, וּלְשַׁמַּח
 אֶת עֲצָמוֹ, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פְּעַם בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְּקוֹת לְבָלֵי

לכל בְּדַעְתּוֹ כִּלְל, כְּדֵי שְׁלֹא לֵיאִשׁ אֶת עֲצֻמוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְעַל פִּי רַב צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְכָל יוֹכֵל לְמַנַּע אוֹתוֹ שׁוּם מוֹנַע וּמַעֲכָב. וְעַתָּה אֵיךְ יִזְכֶּה נִבְעַר מִדַּעַת כְּמוֹנֵי, לְהַפְיֵק דְרָכֵי הָעֲנוּה בְּאֵמֶת, כִּי שְׁנִיָּהִם הָיוּ בְּעוֹכְרֵי, הֵן מִדַּת הַגְּאוּה וְגַסּוֹת הָרוּחַ הֵן עֲנוּה פְּסוּלָה, כִּי שְׁנִיָּהִם מִזִּיקִים הִרְבֵּה, וְאֵיךְ זֹכִין לְהַנְצִל מִשְׁנֵי דְרָכִים הָרָעִים הַפְּגוּמִים הָאֵלֶּה וְלִזְכוּת לְעֲנוּה אֱמֵתִית, לְעֲנוּה שֶׁל מוֹשֶׁה רַבְּנוֹ וְשֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֵתִיִּים, שֶׁעֲנוּה הַזֹּאת הִיא חַיִּים נְצַחִיִּים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, בְּחִינַת תְּחִיַּת הַמֵּתִים:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלַכְנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לְגִדְלֹתָךְ אֵין חֶקֶר, וּבְכָל מְקוֹם שָׁאֲנוּ מוֹצֵאִין גְּדֻלַּתְךָ אָנוּ מוֹצֵאִין עֲנוּתְנוֹתְךָ, לְמַדְנוּ וְהוֹרְנוּ אֵיךְ לְסִדֵּר תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת עַל זֶה, בְּאִפְן שְׁנוֹכַח לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ, שְׁתּוֹזְכְנוּ כְּלָנוּ לְעֲנוּה אֱמֵתִית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ:

מֵא: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְמַדְנֵי דְרָכֵי הָעֲנוּה הָאֱמֵתִית, לְמַדְנֵי אֵיךְ לְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל הַגְּאוּה שְׁבַלְפֵי וְדַעְתִּי, כִּי בְּאֵמֶת יַדְעֵתִי מַעֲט שְׁפִלוּתִי, שָׂאִין רְאוּי לְהַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּאוּה וְגַסּוֹת וּפְנִיּוֹת, לְעֵצֶם רַבּוּי קְלָקוּלִי וּפְגָמֵי בְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר חֲמָאֵתִי עֹיִתִי וּפְשַׁעְתִּי נִגְדֵּךְ הִרְבֵּה מְאֹד מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֵיךְ אֶפֶּי עַל־פִּי־כֵן אֵינִי נִקְי מִגְּאוּה וְנִבְהוּת, וְאֲנִי רְחוּק מִעֲנוּה אֱמֵתִית בְּתַכְלִית הָרְחוּק, וּמַחֲמַת זֶה אֲנִי רְחוּק מִבְּחִינַת כְּסֵדֶר, וּבְכָל פַּעַם מִתְגַּבֵּרַת כְּנֶגְדֵי חֶסֶד וְשְׁלוֹם הַהִנְהָגָה שֶׁל בְּחִינַת שְׁלֹא כְּסֵדֶר, וְאֵין שׁוּם דְּבַר שְׁיִלְךָ לִי כְּסֵדֶר, רַק הַכֹּל בְּעֵקֶמִיּוֹת וּבְלִבּוּלִים, כִּי

מְעַקְמִין וּמְבַלְבְּלִין אֶת דַּעְתִּי בְּכַמָּה מִיְנֵי בְּלִבּוּלִים וְיִסּוּרִים מִכַּמָּה
צְדָדִים, וְגַם הַפְרָנְסָה רְחוּקָה וּמְצַמְצַמֶּת וְנִמְשַׁכֶּת בְּכַלְיוֹן עֵינַיִם,
וְנוֹגְשִׁים וְחוֹבוֹת רַבִּים סְבִיבוֹנֵי, וְשָׂאֵר מִיְנֵי יִסּוּרִים שְׂיֵשׁ לִי וּלְכָל
הַסְּמוּכִים אֵלַי, בְּכַמָּה אַפְנִים, שְׁכַל זֶה נִמְשָׁךְ מִכַּחֲסִינֵת הַהֲנַהֲגָה
שְׁלֵא כַסְדָּר, עַל-יְדֵי שְׁפָגְמָתִי בַּעֲגוּה וְנִכְשַׁלְתִּי בְּגֵאוֹת וְגִדְלוֹת,
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן מַעֲתָה:

גִּזְרוֹת

ה וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שְׁנוּכַל לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר כָּל הָעוֹלָם
וּלְמַלְאֵת חֶסְרוֹן הָעוֹלָם, וְכָל מִיְנֵי גִזְרוֹת שְׁנַגְרוּ עַל
הָעוֹלָם, כָּלֵם נִזְכָּה לְבַטֵּל עַל-יְדֵי תְּפִלָּתֵנוּ, וְנִזְכָּה לְדַעַת וּלְהַשִּׁיג
אִם הוּא קָדֵם גִּזְרֵי דִין אוֹ לְאַחַר גִּזְרֵי דִין. וְתִזְכְּנוּ לִידַע אִיךָ
לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּלְהַלְבִּישׁ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ בְּסִפּוּרֵי דְבָרִים בְּזִמְנָא
שֶׁהַשְּׁעָה צְרִיכָה לְכָךְ. וְאִם אִמְנָם בַּעַת הַזֹּאת אָנוּ רְחוּקִים מְאֹד
מִדַּעַת וְהַשְּׁגָה זֹאת, עִם כָּל זֶה בְּיַדְךָ הַכֹּל וּמִמְךָ לֹא יִבְצָר כָּל
דְּבָר. "אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלֹא רַחֲמֵיךָ מִמֶּנִּי, חֶסְדְּךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד
יִצְרוּנִי". וְתַעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי לְהַגִּיעַ וּלְבֹא לְכָל מַה שְׁבִקְשִׁיתִי מִלְּפָנֶיךָ.
קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְשִׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבּוּדְךָ
בְּאַמֶּת, עֲבוּדָה שְׂפִלְבַּב זוֹ תְּפִלָּה, לְזִכּוֹת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל כַּחַי
בְּאַמֶּת וּלְעִשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה תִּמְיֵד. "יַעֲרֵב עָלָיו שִׂיחִי, אֲנִכִּי
אֲשִׂמַח בִּיהוָה. וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוָה תִּשְׂיֵשׁ בִּישׁוּעָתוֹ. כָּל עֲצָמוֹתַי
תִּאמְרָנָה, יְהוָה מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל עֵנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֵנִי וְאֲכִיּוֹן מִגּוֹזְלוֹ.
אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שִׂמְחָה". בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן אָמֵן:

קַה וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּכֹל עֵת שֶׁתִּקְוֶה עָלֵינוּ
 מִלֶּךְ חֲדָשׁ, שִׁיְהִיָּה מֶלֶךְ שֶׁל חֶסֶד, שִׁיְרַחֵם עַל עַמְּךָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקַּל מֵעֲלֵיהֶם עַל הַנְּתִיבוֹת, וְיִבְטַל כָּל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינֶם
 טוֹבוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שָׁבוֹן שְׁלֹא יִחַדֵּשׁ חֶסֶד וְשָׁלוֹם גְּזֵרוֹת
 חֲדָשׁוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, כִּי
 אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, "כִּי אֵין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ,
 שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה". חֲמַל עַל עַנְיֵי הַצָּאוֹ, וְהַטְּהֵ לֵב
 הַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "פְּלָגֵי מַיִם לֵב מֶלֶךְ
 בְּיַד יְהוָה, עַל כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְוֶנוּ", וְכָתִיב: "לֵב מֶלֶךְ וְשָׂרִים בְּיַד
 יְהוָה, אֵל כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְוֶנוּ". חֲמַל עַל עַמְּךָ, רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ.
 מֵלֵא רַחֲמִים, "מִהֶעֱדָה מַלְכִין וּמְהִקִּים מַלְכִין", הַשְּׂקִיפָה מִמַּעוֹן
 קִדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וְהַטְּהֵ לֵב כָּל הַמְּלָכִים וְהַיּוֹעֲצִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ
 לְטוֹבָה, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מִשִּׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן:

קִי "יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא, יְהוָה מַעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד.
 בְּקֹרֵב עָלַי מְרַעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאִיבִי לִי
 הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵלֵא רַחֲמִים, אוֹהֵב עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֶת רְבוּי
 הַצָּרוֹת צְרוּרוֹת וְתַכּוּפוֹת שֶׁעָבְרוּ עַל יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַגָּלוּת, בְּפֶרֶט
 מִה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֵתָה בְּיַמֵּים הַלָּלוּ (מִיּוֹם שֶׁצָּאָה הַגּוֹרָה רַעָה וְהַמְּרָה
 לַקַּח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחַיִל). וְלֹא דִי לָנוּ מִכָּל הַשָּׁנִים שֶׁעָבְרוּ עָלֵינוּ מֵאֶז
 וְעַד עֵתָה, אֲשֶׁר גִּלְבְּדוּ בְּמָה וְכַמָּה מֵאוֹת נַפְשׁוֹת לְשִׁבְי וְלָרַעַב
 וְלַחֲרָב, וְלַהֲעַבְרִים עַל דַּת אֲשֶׁר זֶה קִשָּׁה מִהַבֵּל, מִלְּבַד הַנַּפְשׁוֹת
 שֶׁנִּפְחָדוּ בְּפַחְדִּים קָשִׁים וּמְרִים בְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר כְּמָה מִהֶם מֵתוּ

על־ידי־זה וכמה נחלֵשוּ בַחֲלָאִים רָעִים, וְכַמָּה חִבְּלוּ בְעֶצְמוֹן
 וּסְבָלוּ יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים וְעִצּוּמִים כְּדֵי שִׁישְׂאָרוּ בְּדַת יִשְׂרָאֵל,
 וּבִפְרֹט הֶרְחַמְנוֹת וְהִצְעַר וְהַמְרִירוֹת הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד שֶׁל נַפְשׁוֹת
 אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְקְרוֹבֵיהֶם וְאוֹהֲבֵיהֶם, אֲשֶׁר כָּשַׁל בַּח הַסֶּפֶל. אוֹי
 לָנוּ עַל שִׁבְרֵנוּ, אוֹי אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ, אוֹי מָה הָיָה
 לָנוּ. מָה נֹאמַר וּמָה נְדַבֵּר וּמָה נַצְטַדֵּק, הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת עֲוֹנוֹנוּ,
 מָה נִזְעַק עַל שִׁבְרֵנוּ, נַחֲלָה מִפְּתָנוּ. וְלֹא דִי לָנוּ בְּכָל זֶה אֲשֶׁר
 בְּכָל זֹאת לֹא הִשִּׁיב אִפּוֹ מֵאֲתָנוּ, וְעוֹד הוֹסִיף לְהַכּוֹת אוֹתָנוּ מִכָּה
 עַל מִכָּה, כִּי עַד לֹא חִבְּשָׁה מִכָּה הֶרְאִשׁוּנָה, אֲשֶׁר עֵינָנוּ עוֹלְלָה
 לְנַפְשָׁנוּ עַל בְּנוֹת עֵירָנוּ, עַל נַפְשׁוֹת הַמְּכִיּוֹת וְהַמְרוּטִים, נַפְשׁוֹת
 הַנְּאֻנָּחִים וְהַנְּאֻנָּקִים אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ כְּכָר מִכָּל עִיר וְעִיר, עוֹד יָדוּ
 נְמוּיָה מִן אֹז וְעַד עֵתָה [עַד כִּי יֵצֵא הַקַּצֵּף לַחֲזוֹד וְלִקַּח בְּתוֹךְ
 שְׁנֵה עוֹד הַפְּעַם]. אוֹי אוֹי אוֹי אוֹי. "מִי יִקּוּם יַעֲקֹב כִּי קָטַן הוּא".
 אוֹי אוֹי, מָה נַעֲשֶׂה, אוֹי אוֹי, כִּי נִסְתַּם לְבָנוּ וְנִאֲטַם רוּחַנוּ אֶפְלוּ
 מִלְּצַעֲקֵךְ אֱלֹהֵי, הֵן מִרְבּוֹי הַצָּרוֹת הֵן מִרְבּוֹי הַהֲתַגְרוֹת שֶׁל הַבַּעַל
 דְּבָר, כִּי הַמְּלַחְמָה מִכָּל צַד, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, מִפְּנֵי
 וּמִבְּחוּץ. בְּחוּץ שִׁפְלָה חֶרֶב מְרִירוֹת הַגְּזוֹרוֹת, וּבְבֵיתוֹ וּבְתוֹכוֹ שֶׁל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִתְגַּבֵּר בְּנִכְלָיו וְעַרְמִימִיּוֹתָיו וְתַאֲוָתָיו וְהֶרְהוּרָיו
 וּמַחְשְׁבוֹתָיו וְכוּ', וְלֹא דִי שְׂאִין אָנוּ זוֹכִין לְהַתְּעוֹרֵר וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ
 בְּאִמַּת עַל־יְדֵי רְבּוֹי הַצָּרוֹת, אֲשֶׁר כּוֹנֵנְךָ רַק בְּשִׁבִּיל זֶה לְבַד,
 עוֹד הוֹסִיף לְהַתֵּל בָּנוּ, וְרוּצָה לְעַקֵּם אֶת לִבְבֵנוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכַמָּה מִיָּנִי עַקְמוּמִיּוֹת עַל עַקְמוּמִיּוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר, עַד שֶׁהִרְבָּה
 מְהִרְהֵרִים אַחַר מְדוּתֶיךָ הַיְשָׁרוֹת וְהַנְּכֹונוֹת בְּאִמַּת:

רבונו דעלמא בלא, אדון יחיד נותן התורה, אתה גלית לנו
 ברחמיה, שכל כח העפונים הוא מהעי"ן [מהשבעים]
 אנפין חשוכין, דהינו, על ידי שאנו מתרשלין בעסק התורה ואין
 אנו מעינין בה פראוי, ומחמת זה דרכי התורה נסתרו ונחשכו
 מעינינו, ועל ידי זה מתגברים חסושלום כל התאות ומדות רעות
 שבאים מהעכו"ם שיונקין מאנפין חשוכין, ועל ידי זה בעצמו
 מתגבר חסושלום ממשלתם וגזרין עלינו גזרות רעות ומרות,
 רחמנא לצלן. אבל מה נעשה לתקן זאת, כי מחמת על הפרנסה
 והתגברות היצר הרע ורפוי הצרות, קשה מאד לעסק בתורה
 פראוי, ואפלו מעט שעוסקים בה, חשכו עינינו ונסתם שכלנו
 מלעזי בה פראוי, ועל פי רב אין אנו מבינים אפלו פשוטן של
 דברים, מפל שפן שאין אנו מבינים עמקותיה ונעימותיה,
 פנימיותיה וסודותיה, ואין אנו זוכים לראות אור פני התורה
 הקדושה, וכמה וכמה אנו רחוקים משבעין פנים לתורה, מעי"ן
 אנפין נהירין, שהם מכניעים ומבטלים העי"ן אנפין חשוכין, שעל-
 ידיה ממילא נשברים ונופלים ממשלתם של העי"ן עפונים
 שיונקים מהם, אבל איך זוכים לזה:

קמג רבונו של עולם, רבונו של עולם. עזרת אבותינו אתה הוא
 מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור
 ודור. תשועתם היית לנצח ותקותם בכל דור ודור. חום וחמל
 ורחם עלינו גם עתה בעת צרה הגדולה הזאת, ותשפר ותבטל
 את כל הגזרה הקשה הזאת שנגזרה עלינו, וכל הגזרות קשות
 שרוצים לגזר חסושלום, כי מי יוכל לסבל צרות פאלה, רחמנא

לְצַלֵּן, כִּי כָלֶם נוֹגְעִים בְּדַת תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל הַקְדוֹשָׁה. אוֹי מֶה
 נַעֲשֶׂה, לְהִיכֵן נִבְרַח, לְהִיכֵן נָנוּם לְעֹזְרָה. אוֹי אוֹי, אוֹי וְאֲבוֹי. מִי
 יִתֵּן רֵאשֵׁנו מִיּוֹם וְעֵינֵינוּ מִקּוֹר דְּמָעָה, וְנִבְכֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה עַל
 מְרִירוֹת צְרוּתֵינוּ אֲשֶׁר הִגִּיעֵנוּ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר טוֹב
 מוֹת מַחֲיִים. בְּבִקֵּר נֹאמֵר מִי יִתֵּן עָרֵב וּבְעָרֵב נֹאמֵר מִי יִתֵּן בִּקֵּר,
 מִפֶּחֶד לְכַבְּנוּ. אוֹי, אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ. מֶה נֹאמֵר מֶה
 נְדַבֵּר וּמֶה נַצְטַדֵּק, הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עֲוֹנוֹ. "צַדִּיק אֶתָּה יְהוָה
 וַיִּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ". אֲבָל אֵיךְ רַחֲמֵנוּתְךָ וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְאֵיךְ
 זְכוֹת וְכַח אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵן הַמָּה. לְמַדְנוּ
 וְהוֹרְנוּ אֵיךְ לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת עֲלֵינוּ גַם עֵתָה, לִידַע וּלְהֶאֱמִין
 שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְטוֹבָה [מֵאַחַר שְׁלֹפֵי קָטָ שֶׁכִּלְנוּ נִרְאָה
 שְׂרוּצִים לְהַעֲבִיר כָּל כֶּךָ נִפְשוֹת עַל דַּת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הוּא חַיֵּינוּ
 וְכָל תְּקוּנָתֵנוּ וּמִבְטַחְנוּ בְּכָל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עֲלֵינוּ,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן מֵעַתָּה]:

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים. "זְכוּר רַחֲמֶיךָ
 יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הַמָּה". זְכוּר אֶת כָּל הַהִבְטָחוֹת
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ מִיָּמוֹת אֲבֹרָהּם אֲבִינוּ עַד הַנְּהָ. זְכוּר אֶת כָּל הַצְּדִיקִים
 שֶׁהָיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת מֵאֲזוּ וְעַד עֵתָה. זְכוּר אֶת כָּל הַקְדוֹשִׁים שֶׁנִּהְרְגוּ
 עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶיךָ בַּיְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים. זְכוּר וּרְאֵה אֶת כָּל
 הַדְּמָעוֹת שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֲזוּ וְעַד עֵתָה. זְכוּר אֶת בְּנֵיךָ
 הַשְּׂרוּיִם בְּגָלוֹת בֵּין הָעַפּוֹ"ם. וְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ הַשְׁגָּחָתְךָ הַשְּׁלֵמָה
 וְהוֹצֵא אוֹתָנוּ מִדֶּרֶךְ הַטָּבַע לְגַמְרִי, וְנוֹפֵה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לִידַע וּלְהִבִּין וּלְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבָד.

וּתְמַלֵּא עֲלֵינוּ רַחֲמִים, וְתוֹצִיאֵנוּ וְתַפְדְּנוּ וְתַגְּאֵלְנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת
 וּמִכָּל הַגְּלוּיֹת, וְתַמְשִׁיךְ הַהִשְׁגָּחָה מִסּוֹף הָעוֹלָם וּמִקֵּץ הָאֲחֵרוֹן, וְעַל
 יְדֵי זֶה תַעֲשֶׂה סוֹף וְקֵץ וְגִמּוּר וְכִלְיוֹן מִכָּל הָעֲבוּרִים הָרָשָׁעִים
 הַמְּצַרִּים לָנוּ, וְתִשְׁבֵּר וְתִכַּבֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת מֵעֲלֵינוּ, הֵן אוֹתָן
 שֶׁכָּבֵר נִגְזְרוּ הֵן אוֹתָן שֶׁרוֹצִים לְגֹזֵר [בַּפְּרָט עִצֵּם הַצָּרָה הוּאֵת שֶׁכָּבֵר נִגְזְרָה,
 לֵקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִנְשֵׁי חַיִּל לְמַלְחָמָתָם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם]:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלְּךָ מְנַהֵיג מוֹשִׁיל וּמְשַׁיֵּחַ, רְאֵה אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל מְרוֹדִים מְאֹד, אֶתְּהָ לְבַד יוֹדֵעַ מֵעַמְּךָ וּמִצָּב שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַזֹּאת הַבַּט מִשְׁמַיִם וְרֵאֵה כִּי הֵינּוּ לְעַג וְקָלָם בְּגוֹיִם
 "כִּי נִוְעֲצוּ לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ" כִּי כָּל פְּנִימִיּוֹת פּוֹנְתָם בְּכָל
 גְּזֵרוֹתֵיהֶם הֲרֵעוֹת רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן הַכֹּל כְּדֵי לְהַרְחִיק יִשְׂרָאֵל חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם מִדַּת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה כַּאֲשֶׁר אֶתְּהָ יוֹדֵעַ צְפוֹן לִבָּם אֶתְּהָ
 לְבַד יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן מַגִּיעַ מַחְשְׁבוֹתָם וְעֲצוֹתֵיהֶם הֲרֵעוֹת. "אֱלֹהִים
 אֵל דָּמִי לָךְ אֵל תַּחְרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט אֵל. כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יַהֲמִיִּין
 וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ. עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד, וְיִתְיַעֲצוּ עַל צְפוֹנֶיךָ.
 אָמְרוּ לָבוּ וְנִכְחִידֵם מְגוֹי, וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד":

מִלֵּא רַחֲמִים, גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה, סֶפֶל נָא עֲצַת שׁוֹנְאֵינוּ,
 וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תִּשְׂיָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מִפֶּר מַחְשְׁבוֹת
 עֲרוּמִים וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תִּשְׂיָה", וְכָתוּב: "יְהוָה הַפִּיר עֲצַת
 גּוֹיִם, הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים". מִלֵּא פְּנִיָהם קְלוֹן וַיִּבְקְשׂוּ שְׂמֵךְ יְהוָה.
 וְכָל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרַעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצַתָם וְקִלְקַל מַחְשְׁבָתָם. וְתַן
 בְּלַבְנוּ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת שְׁנוּפָה לְהֶאֱמִין תְּמִיד בְּהִשְׁגָּחָה הַפְּרָטִית,
 שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהִשְׁגָּחָתְךָ הַפְּרָטִית לְבַד. וְנוֹפֵה לְהַתְּפַלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן

לַפְּנֵיךָ תָּמִיד, וְנִשְׁתַּתֵּף עֲצֵמֵנוּ בְּצָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִתְפַלֵּל וְנִעֲתִיר
 הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכָל יוֹם עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה, וְנִשְׁפָּךְ
 לְבָנוּ כַּמּוֹם נִכַח פְּנֵיךָ יְהוָה, עַד אֲשֶׁר נִזְרִיד דִּמְעוֹת הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ
 בַּאֲמַת, בְּבִכּי וּבִתְחֻנוּנִים אָבוּא לְפָנֶיךָ. וְנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ עַל־יְדֵי
 הַדְּמְעוֹת הַשְּׂגָחֶתְךָ עָלֵינוּ, וְעַל־יְדֵי־זוּה תִּרְחַם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם,
 וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַהֲגוּרוֹת, הֵן
 אוֹתָם שְׂכָבָר נִגְזְרוּ עָלֵינוּ, וְהֵן אוֹתָם שְׁחֻפְצִים לְגֹזֵר חַס־וְשְׁלוֹם, לֹא
 תֵּהֵא כּוֹזֵאת בְּיִשְׂרָאֵל. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי
 לְהִשְׁעוֹן, כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, אַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ. "וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ". וְתֵן בְּלִבְנוּ
 שְׁנֵשׁוּב בְּלָנוּ אֵלֶיךָ בַּאֲמַת חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה. "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי
 אֱלֹהִים, וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי". וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה
 שְׁלֵמָה, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן סְלָה:
 קִמַּד "אֱלֹהִים בְּשִׂמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרַתְךָ תְּדִינֵנִי. לְמַעַן שְׂמֹךְ
 יְהוָה תַּחֲיֵנִי, בְּצַדִּיקְתְּךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי. לֹא
 לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׂמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חַסְדֶּךָ וְעַל אֱמֻתְךָ.
 וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ
 הַצִּילֵנִי". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ דְּעֻלְמָא כְּלָא,
 אֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים, אֱלֹהֵי (כָּל) יִשְׂרָאֵל, לְמִדְּנוּ וְהוֹרְנוּ מַה נַּעֲשֵׂה
 עִתָּה, אֵיךְ נַצְעֵק עִתָּה, אֵיךְ נִתְפַלֵּל וְנִתְחַנֵּן עִתָּה [אחרי אשר כבר
 יצאה הגזירה ליקח בני ישראל לחיל למלחמה, וכבר נתקיימה הגזירה רעה ונתפסו
 כמה נפשות ישראל ונמסרו בידיהם כתוא מכמר, וכבר נלחו פאת ראשם וקנם,
 ומענים אותם בכמה מיני עינויים בגוף ונפש, וכמה דמעוֹת ודמים נשפך מהם

ומקרוביהם ומשאר בני ישראל על זה. אוי לעינים שכך רואות, אוי לאונים שכך שומעות]. אוי לנו על שבִּרְנוּ, נחלה מפתנו. אוי מי יעמד בעֲדָנוּ. אוי לי וי לי, פי לבי קשה פֶּאֶבּוּ, אֲשֶׁר אֲנִי יָכוֹל עֲדִין לְהַתְּאוֹת לֹאֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְשָׂאֲרֵי תֵאוֹת. אוי מה אמר מה אֲדַבֵּר מה אֶצְטַדֵּק, שָׁגַם בַּעַת צָרָה וּמְצוּקָה כּוֹזֵאת וּפְחָדִים פְּאֵלָה רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, עֲדִין אֲיִנִי זוֹכֵה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ פְּרָאוּי, וְעֲדִין נִדְמָה לִי פְּאֵלוּ אֲיִנִי בְיַדִּי חֶסֶד־וְשָׁלוֹם. אוי אוי, אוי וְאֲבוּי, אוי לי על צרות נִפְשִׁי, אוי לי על צרות יִשְׂרָאֵל. אוי לי וי לי, כְּשִׂאֲנִי מְרַגֵּשׁ מְעַט בְּלִבִּי מְרִירוֹת הַצָּרָה. אוי וּמַר לִי, כְּשִׂאֲנִי מְרַגֵּשׁ בְּלִבִּי כָּל־צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, פִּי אֲנִי רוֹאֶה רַחוּקֵי מִמֶּךָ כֵּל כֵּךְ וְקִשְׁיוֹת לִבִּי וּבְלִבּוֹל דַּעְתִּי, עַד שִׂאֲנִי מְרַגֵּשׁ בְּלִבִּי צָרוֹת יִשְׂרָאֵל מְרוֹת וְקִשּׁוֹת וּגְדוּלוֹת פְּאֵלָה, צָרוֹת בְּכֻלָּל וּבִפְרָט עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן, אֲשֶׁר הָיָה רָאוּי שְׂיִהְיוּ נְמַאֲסִים כָּל הַתְּאוֹת וְכָל עַסְקֵי עוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי, אִם הָיִינוּ מְרַגֵּשִׁים הַצָּרוֹת בְּלִבְנוּ הַיּוֹמֵב. אוי אוי, הֵיכֵן אֲנִי בְּעוֹלָם. אוי, אוי לנו מה שְׁהֲגִיעַ לָנוּ בְּיַמֵּינוּ. אוי אוי אוי, אֵיךְ לֹאֲקַחִין קוֹל וְדַבּוּר כְּזֶה לְשִׂאֲג וְלְצַעֲק וּלְהַתְּחַנֵּן עַל צָרוֹת פְּאֵלָה. אוי אוי, מה נֹאמַר מה נְדַבֵּר וּמָה נְצַטְדֵּק:

כה: מִלְּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגוֹן, הֲגַן בְּעֲדָנוּ וּבִטָּל וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזָרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת שֶׁל כָּל הַמְּלָכִים וְהַשְּׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים, וְתַמָּה לְפָם עָלֵינוּ לְמוֹכָה פִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ מַחֲשַׁבְתָּם אֲשֶׁר הֵם חוֹשְׁבִים עָלֵינוּ בְּכָל עַת. "כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יַהֲמוּן וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ. עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְעַצּוּ עַל צְפוּנֶיךָ. אָמְרוּ לָבוּ

ונבְחִידִים מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד. כִּי נִוְעָצוּ לֵב יַחְדָּו, עֲלֶיךָ
בְּרִית יִכְרְתוּ":

רַחֵם עָלֵינוּ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן, כִּי אִין מִי שְׁיַעֲמֹד בְּעַדְנוּ, שְׁמֹךְ
הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בַּעַת צָרָה. רְאֵה כִּי אֶזְלַת יָד וְאָפֶס עָצוֹר
וְעֵזוֹב בְּיִשְׂרָאֵל, וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב עֵצֶם הַסְּפִנָּה שֶׁל כְּלָלִיּוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר דְּנִים אוֹתָם בְּבִתִּי מִשְׁפָּטֵיהֶם וְיוֹעֲצֵיהֶם,
וְחוֹשְׁבִים עֲלֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת וּמְתַעֲצִים בְּכָל עֵת אִיךְ לְהַתְנַהֵג
עִמָּהֶם, בְּאִפֵּן שְׁיַעֲבִירוּ אוֹתָם עַל דָּת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה כָּל
פְּנִימִיּוֹת מַחְשְׁבַתְּם הַרְעָה, בְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, יוֹדַע
מַחְשְׁבוֹת. וְכִבֵּר הִסִּיתוּ וְהִדִּיחוּ אֶת כַּמָּה נַפְשוֹת מִיִּשְׂרָאֵל עַל-יַדִּי
עֲצוֹתֵיהֶם וּגְזוֹרֹתֵיהֶם הַרְעוֹת, וְעוֹד הֵם חוֹשְׁבִים עֲצוֹת רַעוֹת
לְהוֹסִיף גְּזוֹרוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, בְּאֲשֶׁר נִשְׁמַע
לְאֹזְנֵינוּ כַּמָּה פְּעָמִים. אוֹי לְאֹזְנִים שְׁכָךְ שׁוֹמְעוֹת. אוֹי מַה נַּעֲשֶׂה
לְכַבֵּל וּלְהַפֵּר עֲצַתְם וּלְקַלְקַל מַחְשְׁבַתְּם. "אֲדַנִּי אֱלֹהִים חֲדַל נָא, מִי
יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא". עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אִין מִי יַעֲמֹד
בְּעַדְנוּ. מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפִּיִס בַּתְּחִנּוּנִים, הַתְרַצָּה וְהַתְפִּיִס
לְדוֹר עָנִי כִּי אִין עוֹזֵר, עֲזָרְנוּ כִּי עֲלֶיךָ נִשְׁעָנְנוּ:

וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו לְעַסֵּק תְּמִיד בְּסַפְרֵי הַצִּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים
וְלַהֲגוֹת בָּהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, וְנִזְכֶּה לְהִבִּין וְלַהֲשַׁכֵּיל אֶת
כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְּם הַקְּדוֹשָׁה וּלְקַיֵּם דְּבָרֵיהֶם בְּאֵמֶת. וְיִתְפָּשְׂטוּ
סַפְרֵיהֶם בְּעוֹלָם וַיְפֻצּוּ מַעֲיֵנוֹתֵיהֶם חוּצָה, בְּאִפֵּן שִׁיתְעוֹרְרוּ בְּכָל
פְּעַם כַּח דְּמַעוֹתֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים שְׁעַל-יְדֵיהֶם נִתְחַבְּרוּ סַפְרֵיהֶם
הַקְּדוֹשִׁים, וַיְכַבְּלוּ וַיִּשְׁבְּרוּ וַיַּעֲקְרוּ כָּל הָעֲצוֹת רַעוֹת וְכָל הַגְּזוֹרוֹת

שֶׁל הָעֶבְרִים, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה, מִהֲרָה תִּפְרַע עֲצָתְךָ וְתִקְלָקֵל מִחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹדָה, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָדָה, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֵׁתָךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. כִּי אִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעַל כַּח וּזְכוּת אֲבוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, בְּפִל מְעֵלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוּת. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ. "אֵל תִּתֵּן לַחַיִּת נֶפֶשׁ תּוֹרָה, חַיִּת עֲנִיָּה אֵל תִּשְׁכַּח לְנַצַּח. כִּי שָׁחָה לְעַפְרָה נִפְשֵׁנוּ דְבַקָּה לְאַרְצָה בְּמִנְנוּ. קוֹמָה עֲזֵרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ":

גָּלוּת

כִּי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הַמְּחַשְׁבוֹת אֲשֶׁר חוֹשְׁבִים וְיוֹעֲצִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת בֵּין הָעֶבְרִים הַמוֹשְׁלִים עָלֵינוּ עֲבָשׁוּ. "עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיַעֲצוּ עַל צְפוּנֵיךָ". אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל מִחְשְׁבוֹתָם עָלֵינוּ לְרָעָה חֲסִידוֹשְׁלוֹם. "אָמְרוּ לָכֵן וּנְכַחֲדֵם מְגוֹי, וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד". וּבְצוֹק הָעֵתִים הַלָּלוּ, אִין מִי שֵׁיַעֲמֹד בְּעַדְנוּ. אֲבָד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ, וְגוֹדֵר בְּפֶרֶץ אִין. עַל מִי לָנוּ לְהִשְׁעֵן, עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים:

כִּי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חֲנוּן הַמְּרַבֶּה לְסִלּוּחַ, סִלַּח נָא, מַחֵל נָא, כְּפָר נָא. "סִלַּח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֵל חֲסִדְךָ, וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעָם הַזֶּה מִמְצָרִים וְעַד הַנְּהָה". כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע מִעַמְּד וּמַצֵּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִתָּה, כִּי נִשְׁאַרְנוּ כְּתָרָן בְּרֹאשׁ הַהָר וּכְנֶס עַל הַגְּבָעָה. "יְתוּמִים הֵינּוּ וְאִין אָב, אֲמוֹתֵינוּ כְּאֲלֻמּוֹת". וְאִין מִי יַעֲמֹד

בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. הביטה בענינו, כי רבו
מכאובנו וצרות לבבנו. ומה יעשו המון בני ישראל, כי מעצם
חשבת הגלות ומרירות הצרות נחשך השכל ונחסר הדעת, עד
אשר נלאו למצא הפתח לתשובה, לשוב אליך על-ידי כל מה
שעובר עליהם, אשר פונתך רק בשביל זה. חוס וחמול עלינו,
ושלח לנו מושיע ורב להצילנו מכל הצרות בגשמיות ורוחניות,
ויורנו הדרך הישר והאמת, באפן שנוכח להתעורר לשוב אליך
באמת על-ידי כל מה שעובר עלינו, הן מה שעובר בכלליות על
כל עמך בית ישראל, הן מה שעובר בפרטיות על כל אחד ואחד
בכל יום ויום כל ימי חייו. מלא רחמים, יודע תעלומות, צופה
נסתרות, אתה לבד יודע כל מה שעובר על ישראל עתה בכלל
ובפרט, מה נאמר ומה נדבר:

קמג "יחיד" המושגים "ומנהיג" העולם בחסד וברחמים גדולים,
וכל אשר אתה עושה עמנו בכלל ובפרט הכל
לטובה, ואפלו כל הגליות והצרות וכל ההרפתקאות העוברים
עלינו בכלליות ישראל ובפרטיות עם כל אחד ואחד, הכל לטובה
גדולה, כי פונתך הקדושה לטובה תמיד, אבל בעונותינו הרבים,
מעצם חשבת הגלות אשר אנו שרוים בין העפזים, נתערבב
ונתבלבל דעתנו, עד אשר אין בנו דעת להבין ולידע שכל מה
שעובר עלינו הכל בא בהשגחה פרטית מאתך לטובתנו, ועל-
ידיזה אנו מרגישין מאד כאב ומכאוב עצם רבוי צרותינו וגלותנו.
ומה נעשה, מרא דעלמא כלא, כי אחד תלוי בחברו, כי הגלות
גורם הסתלקות הדעת, והסתלקות הדעת גורם הגלות, כי עקר

הַגָּלוֹת וְעַקֵּר הַצָּרוֹת וְהַצַּעַר שְׁמֵרְגִישִׁין מְרִירוֹת הַגָּלוֹת, הַכֹּל הוּא מַחֲמַת הַסְּתַלְקוֹת הַדַּעַת, מַה שְּׂאִין אָנוּ מְבִינִין וְיֹדְעִין שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַתְךָ לְבַד לְטוֹבוֹתֵינוּ הַנְּצַחִיוֹת, וְלִכְלֶה הַרְשַׁע וּלְהַתֵּם חַטָּאוֹת וּלְהַכִּיֵּא צָדֵק עוֹלָמִים, כִּי אִם הָיִינוּ שְׁלֵמִים בְּדַעְתָּנוּ לְדַעַת תְּמִיד בְּדַעַת שְׁלֵם שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַתְךָ מֵאֲתָךְ, לֹא הָיִינוּ מְרַגְּשִׁים כִּלְלֵי צַעַר הַגָּלוֹת, וְאִזּוֹ הָיִינוּ שְׂבִים אֵלֶיךָ וְהָיִינוּ מְמַהֲרִים לְצֵאת לְחֵרוֹת מֵהַגָּלוֹת. אֲבָל מַחֲמַת חֲשֻׁכַת הַגָּלוֹת, נִלְכְּדוּ כַּמּוֹה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כְּאִלוֹ יֵשׁ טֹבֵעַ חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְתוֹלִין בְּמַבְעֵ, וּמַחֲמַת זֶה מְרַגְּשִׁין מְרִירוֹת הַגָּלוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה מֵתְאַרְךָ הַגָּלוֹת כֹּל כֶּךָ. וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, כִּי אֲרַךְ עָלֵינוּ הַגָּלוֹת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשַּׁעֲבוּד מְאֹד מְאֹד. יוֹם יוֹם נֹאמֵר מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפֵנוּ, וְעַד מָתִי, וְעַד מָתִי, וְעַד מָתִי קִץ הַפְּלָאוֹת. מָתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן. מָתִי תִשׁוּב הַמְּלוּכָה לְבֵית דָּוִד. מָתִי תִשָּׁב יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ. מָתִי תִשׁוּב לְאֶרְצֵנוּ וּלְבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ. עַד אָנֹה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפַּד בִּירוּשָׁלַיִם. מָתִי תִרְחַם עַל כָּל צָרוֹת נַפְשֵׁנוּ וּמְרִירוֹתֵנוּ (וּכְפָרַט עֲתָה כַּעַת צָרָה הַקָּשָׁה וְהַמְּרָה הוּאֵת אֲשֶׁר נִגְרָה עָלֵינוּ, לְהִיּוֹת יְהוּדֵי יַעֲלֶה לְמַלְחָמָה. אוֹי מִי יָקוּם כְּבוֹה, מִי יִכּוֹל לְסַפֵּר צָרָה הַמְּרָה הוּאֵת, כִּי רַע וְכָר, כִּי נִנְעַ עַד הַנֶּפֶשׁ)

דְּבָקוֹת

א **וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאִזְכָּה לָתֵן כַּח לְמַלְכוּת**
דְּקֻדְשָׁה, שְׂיִתְגַּבֵּר עַל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וְאִזְכָּה לְהַגְבִּיר
הַיִּצָּר מִזֵּב עַל יִצָּר הָרַע. וְתַחַנְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי

חֲכֵמָה וְשִׁכְל דְקִדְשָׁה, שְׂאוּכָה לְהִסְתַּפֵּל בְּכָל דְבַר בְּאוּר הַשִּׁכְל
 דְקִדְשָׁה שְׂיֵשׁ בּוֹ, לְדַבֵּק עֲצָמֵי לְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ עַל־יַדֵּי כָּל הַדְּבָרִים
 שְׂפַעוּלָם, שְׂאוּכָה לְהַבִּין מִכֻּלָּם אֶת הַרְמוּזִים שְׂאֵתָה מְרִמּוֹ אֵלַי בְּכָל
 עַת לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ:

וְעֲזָרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי, לְהִיּוֹת תְּקוּף וְאַמִּיץ וְחֹזֵק בְּעִבּוּדְתֶךָ תָּמִיד
 וְאַל תַּנְיַחְנִי לִפְל חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְעוֹלָם. "אַל תִּשְׁלִיכֵנִי
 מִלְּפָנֶיךָ רוּחַ קִדְשְׁךָ אֶל תִּקַּח מִמֶּנִּי". וְזַכֵּנִי לְהִיּוֹת עָיִל וְנָפִיק,
 וְאוּכָה לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַלְכָה, בְּקִי בְּרִצּוֹא בְּקִי בְּשׁוּב, בְּקִי בְּעָיִל בְּקִי
 בְּנָפִיק, וּבְכָל מְקוֹם אוֹכַל לְמַצֵּא אוֹתְךָ, בֵּין בְּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה,
 כְּמוֹ שְׂפַתּוֹב: "אִם אֶפֶק שְׂמִיִם שָׁם אָתָּה, וְאַצִּיעָה שְׂאוּל הַגֶּבֶד".
 וְאוּכָה לְאַחֲזוֹ בְּךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד, וְיִקָּים כִּי מִקְרָא שְׂפַתּוֹב:
 "אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי":

וְכֹאֲשֶׁר אָתָּה אֱלֹהִים אָמֵת, בֵּן נֹכַח לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאָמֵת, עַד
 שְׂנוֹכַח לְהַרְגִּישׁ אֱלֹהוּתְךָ עָלֵינוּ, וְנִהְיָה דְבָקִים בְּךָ
 תָּמִיד, וְלֹא נִפְרַד מִמְּךָ לְעוֹלָם אֶפְלוּ כְּרַגַּע קָלָה. וְיִהְיֶה לָנוּ בּוֹשָׁה
 וּפְחַד וְאִימָה וְיִרְאָה מִמְּךָ תָּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל רִגַע, וּבְלַעֲדֶיךָ לֹא
 נָרִים אֶת יָדֵנוּ וְאֶת רַגְלֵנוּ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבָדָה בְּעוֹלָם. וּבְכָל עֶסְקֵנוּ
 וְעִשְׂיָתֵנוּ אֶפְלוּ בְּעִבּוּדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שְׁהֵם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכִיּוֹצֵא
 בָּהֶם, בְּכֻלָּם נִהְיָה דְבָקִים בְּךָ תָּמִיד, וּבְכֻלָּם יְהִי לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדְתֶךָ
 בְּאָמֵת. וְלֹא נִשְׁפַּח אוֹתְךָ לְעוֹלָם, בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ, בְּשִׁבְתָנוּ
 בְּבִיתָנוּ וּבְלִכְתָנוּ בְּדֶרֶךְ בְּדַבְּרוּנוּ וּבְשִׁתְיִקוּתָנוּ, בְּעִמְדָתָנוּ
 וּבִישִׁיבָתָנוּ, בֵּין בְּעֶסְקֵנוּ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּבֵין בְּעֶסְקֵנוּ בְּדֶרֶךְ
 אֶרֶץ, בְּכֻלָּם נִהְיָה דְבָקִים בְּךָ וְלֹא נִשְׁפַּח אוֹתְךָ לְעוֹלָם:

מִזֵּ רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֶתְּהָ בְּרֵאתְ אֹתָנוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּעוֹלָם
הַשְּׁפָל הַזֶּה, וְגוֹרַתְ עַל גִּשְׁמֹתֵנוּ שֶׁתִּרְדַּ מְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
מֵהִיכְלָא דְמִלְכָּא מְקַדְשֵׁי קְדָשִׁים, וְתִכְנַס בְּגוֹף הַגִּשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְכוֹנְנִתְךָ הַקְּדוֹשָׁה הִתְּהָ לְטוֹבֵתֵנוּ, כְּדֵי שְׁנוֹכַח לְדַבֵּק עִצְמוֹנוּ בְּךָ
בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, עַל כֵּן בּוֹדָאי חוֹבָה עֲלֵינוּ לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּךָ
תָּמִיד בְּלֵי הַפֶּסֶק רְנַע, וְלַעֲסַק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּלֵי
שׁוּם הַפֶּסֶק וּבִטּוֹל כְּלָל, כִּי הִיא חֲיִינוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ וְאִין לָנוּ שׁוּם
חַיּוֹת כִּי אִם כְּשֹׂאֵנוּ דְּבָקִים בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אָבֵל מַה נַּעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי אֶתְּהָ יַדְעָתְ, כִּי מַחֲמַת עֲכִירַת
גִּשְׁמִיּוֹת גּוֹפְנוּ וּמַעֲצָם גְּלוּתֵינוּ בֵּין הָעִבּוּ"ם בְּעוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים, אִי אֶפְשָׁר לָנוּ עֲכָשׁוּ בְּשׁוּם אַפֵּן לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבָקִים בְּךָ
וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּלֵי שׁוּם הַפֶּסֶק, כַּמִּטָּל עֲלֵינוּ, וּבְהִכְרַח אָנוּ
מְכַרְחִים לַפְּעָמִים לְבַטֵּל קֶצֶת מַעֲט מִדְּבָרֵי תוֹרָה, מְלִשׁוּטֵט
בְּחֻכְמַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, כִּי מַעֲצָם הַבְּלִבּוּלִים הַבָּאִים עַל הַמּוֹחַ עַל־יַדֵּי
הָעֲנָנִין דְּמַכְסִּין עַל עֵינָיו, הַמַּתְגַּבְּרִים עִתָּה בְּתַקְפָּה גְלוּתֵנוּ, מַחֲמַת
זֶה הַהִכְרַח אֶפְלוּ לְהַצְדִּיק הָאֱמֵתִי שֶׁיִּתְבַּטֵּל לַפְּעָמִים מִדְּבָקוֹתוֹ
וּמַחֲכָמָתוֹ הָעֲלִיּוֹנָה, כְּדֵי לְתַת נִיחָא לְהַמּוֹחִין שְׁלֵא יִתְגַּבְּרוּ
הַבְּלִבּוּלִים, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לְכַלְכֵּל וּלְבַטֵּל לְגַמְרֵי. וְאִנְכִי הָעֲנִי בְּדַעַת
הָרַשׁ בְּחֻכְמָה, לֹא יַדְעֵתִי נַפְשִׁי, אִידָּ לְהַתְּנַהֵג בְּעֵנִין הַלְמוּד
וְהַבִּטּוֹל, אִידָּ לְפִלְס דְּרַכֵּי, שֶׁיְהִיֶּה הַבִּטּוֹל בְּעַת הַהִכְרַח לְכַד
בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ שְׁלֵא לְהַתְּבַטֵּל יוֹתֵר מְדֵי:

וְתַעֲבִיר מְמַשְׁלַת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מְהֵרָה תַעֲקֹר
וְתִשְׁפֹּר וְתִמְגֹר וְתַכְלֵם וְתַכְנִיעֵם וְתִשְׁפִּילֵם בְּמַהֲרָה

בְּיָמֵינוּ, וּתְבַטֵּל וּתְבַעַר כָּל הָעֲנָנִים דְּמִכְסֵּינָן עַל עֵינֵינוּ, וְאֵז נִזְכֶּה
 לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד בְּלֵי שׁוּם הַפֶּסֶק וּבִטּוּל
 כָּלֵל, וְלֹא יִהְיֶה כּוֹחַ לְשׁוּם מוֹנֵעַ וּלְשׁוּם מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתָּנוּ
 כָּלֵל, רַק נִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּךָ תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָמֵי עַד
 וּלְנִצְחַת נְצִחִים, וַיְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָבָה כְּאֹרֶךְ
 הַחֲמָה", בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

ג וּזְכַנֵּי לְהַתְדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד בְּאַמֶּת, וּלְהַפִּיר אֶהְבֶּתְךָ הַגְּדוּלָּה
 שְׁאַתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּנוֹ
 מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר
 בָּהֶם מְלַבֵּשׁ אֶהְבֶּתְךָ הַגְּדוּלָּה, אֲשֶׁר אֶתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
 אֶהְבָּה אֲמַתִּיית אֶהְבָּה וְחַמְלָה שְׂאִין לָהּ קֶזֶן וְתַכְלִית, אֲשֶׁר
 מֵאֶהְבֶּתְךָ הַגְּדוּלָּה וּמְחַמְלֶתְךָ הָאֲמַתִּיית עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ,
 צְמֻצְמַת אֱלֹהוּתְךָ כְּבִיכּוֹל וְהַלְבִּשְׁתָּ אֶהְבֶּתְךָ בְּהַתּוֹרָה וּמִצְוֹת
 הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ בְּאֶהְבָּה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ,
 אֲשֶׁר כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה הִיא שְׁעוֹר וְצְמֻצוֹם הַקְּדוֹשׁ, כְּדֵי שְׁנִזְכֶּה
 עַל־יְדֵי־זֶה לְהַפִּיר אוֹתְךָ וּלְהַשִּׁיג אוֹתְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה
 וְאֶהְבָּה. חוּם וְחַנּוּן וּזְכַנֵּי לְקַיֵּם כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּאֶהְבָּה גְּדוּלָּה, וְתַעֲזֹרֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּפִים שְׂאֻזְפָּה לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין אוֹר הָאֶהְבָּה שְׁפַדְעַת,
 שֶׁהוּא סְתָרֵי תוֹרָה שֶׁהִיא אוֹרִיתָא דַּעֲתִיקָא סְתִימָאָה דַּעֲתִידָא
 לְאַתְגְּלִיא לַעֲתִיד לְבוֹא, שֶׁהִיא הָאֶהְבָּה הַגְּדוּלָּה שֶׁהִיא בֵּינְךָ וּבֵין
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ קָדָם שְׁפָרְאֵת הָעוֹלָם, אֲשֶׁר הָאֶהְבָּה הַזֹּאת הִיא
 לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן וְהַמְּדוּת וְהַיָּמִים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג אוֹר
 הָאֶהְבָּה הַזֹּאת כִּי אִם עַל־יְדֵי צְדִיקִים אֲמַתִּים הַפּוֹפִים אֶת יִצְרָם,

וּמִבְּטָלִים כָּל הַתְּאוֹת וְהַמְדוּת רְעוּת בְּתַכְלִית הַבְּטוּל וְלָבָם
בְּרִשׁוֹתָם:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ, עֲזַרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְהִתְקַרֵּב וּלְהִתְדַבֵּק וּלְהַכְלִיל
בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַזֶּה אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ הַכַּח הַזֶּה לְהַכְנִים
וּלְהֵאִיר גַּם בְּנוֹ אֹר הָאֱהָבָה הַזֹּאת שְׂבַדְעָת, וּתְחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֻזָּכָה גַם־כֵּן בְּזִכּוֹתָו וּכְחוֹ לְכַף וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
וּלְבַטֵּל אֶת יִצְרֵי הָרַע, וְלִסְלַק וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל הַתְּאוֹת וְכָל הַמְדוּת
רְעוּת, וְיִהְיֶה לְבִי בְּרִשׁוֹתֶי תְּמִיד, וְאֶקְשֶׁר כָּל הַמְדוּת וְהַיָּמִים
שְׂפִלְבִּי אֶל הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ. וּכְמוֹ שְׂבַדְעָת הַקְּדוֹשׁ הַמְשַׁרֵּשׁ בְּנוֹ,
אֲנִי יוֹדְעִים שְׂמֵלָא כָּל הָאֲרִיץ כְּבוֹדֶךָ, עַד אֲשֶׁר כְּפִי מַעֲטָ
הַתְּנוּצָצוֹת הַדַּעַת שְׂמֵתְנוּצִין בְּנוֹ מִגְּדֻלְתְּךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ וְיַחֲוֶדְךָ
וְאַחֲדוּתְךָ וּמְשִׁלְתְּךָ הָיוּ מִתְּבַטְּלִים לְגַמְרֵי כָּל הַתְּאוֹת וְכָל הַמְדוּת
רְעוּת כָּלָם, וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לָנוּ לְהָרִים אֶת יָדֵנוּ וְאֶת רַגְלֵנוּ
בְּלַעֲדֶיךָ, כֵּן תַּעֲזָרְנוּ שְׂנוּזָכָה לְקַשֵּׁר אֶת הַלֵּב וּמְדוּתָיו אֶל הַדַּעַת
הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְיִהְיֶה לְבִי בְּרִשׁוֹתֶי, עַד שְׂאֻזָּכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְשַׁבֵּר
וּלִסְלַק וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל הַתְּאוֹת וְכָל הַמְדוּת רְעוּת, וְיִהְיֶה נִכְלָל
הַלֵּב וּמְדוּתָיו הַפּוֹצִים בְּהַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ, וְיִקְבַּל לְבִי וּמְדוּתֵי מְאוֹר
הָאֱהָבָה שְׂבַדְעָת, עַד שְׂאֻזָּכָה גַם בְּזִמְנֵי וּבְיָמִים וּבְמְדוּת לְהַשִּׁיג
וּלְהַבִּין וְלִטְעַם טַעַם אֹר הַגָּנוּז שֶׁהוּא אֹר הָאֱהָבָה שְׂבַדְעָת,
וְאֻזָּכָה לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג סְתָרֵי תוֹרָה אֱמִתִּיִּים, וְתֻזְכַּנִּי וְתַעֲזָרְנִי לַעֲלוֹת
בְּכָל פְּעַם לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְאֶל תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְאֶל הַשְּׁלוֹם
בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֻזָּכָה תְּמִיד לְהַשִּׁיג סְתָרֵי תוֹרָה
הַגְּבוּהִים יוֹתֵר:

לַה וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים, וְזַכֵּנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת
 וּבְאַמוּנָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת "וּבו תִּדְבֹק"
 בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה הָעֲלִיוֹנָה, בְּקִדְשָׁה
 וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, וְנִזְכָּה לָתֵת נִיּוּחַ לְמַחְנוּ וּשְׂכַלְנוּ, וּבָעֵת שֶׁיִּתְיַעַע
 הַמּוֹחַ מִחַמַּת גְּדֹל הַדְּבֻקוֹת, נִזְכָּה לַעֲסֹק אֶז בְּפִשְׁטֵי אוֹרֵייתָא בְּאַמֶּת
 וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וְנִזְכָּה לְהַגִּיחַ בְּתוֹרַתְךָ תָּמִיד וּלְלַמֵּד הַרְפָּה ש"ס
 וּפּוֹסְקִים, וְעַל־יָדֶיךָ זֶה יַחְזְרוּ וְיִתְחַדְּשׁוּ מַחְנוּ וּשְׂכַלְנוּ וְנִשְׁמָוְתֵינוּ,
 וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל שְׂכַל חֲדָשׁ וּנְשֻׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפְּנִים
 דְּקִדְשָׁה עַל־יָדֶיךָ לְמוֹד פִּשְׁטֵי אוֹרֵייתָא בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה:

לַה "דְּבִקָּה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ. דְּבִקְתִּי בְעִדּוֹתֶיךָ יְהוָה
 אֵל תְּבִישְׁנִי". אָבִי אָב הַרְחֵמוּ, עֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים
 וּבְחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁאוּזָפָה לְדְבֹק עֲצָמֵי אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת
 בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבִדְעָה נְכוֹנָה וּמִיִּשְׁכַּת בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה
 גְּדוֹלָה, וְאוּזָפָה לְפִשְׁפֵּשׁ עֲצָמֵי בְּכָל עֵת אִם אֲנִי דְבוּק בְּהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת, עַד שְׁאוּזָפָה לְקַיֵּם מִצְוֹת "וּבו תִּדְבֹק" בְּאַמֶּת,
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

מט צור לבבי וקדושי, צור עולמים, יוצר הכל, רבון כל
 המעשים, ארון כל הנשמות, יודע התעלומות, אתה
 ידעת את לבבי, אתה ידעת את עצם תבערת קדשת אור
 האלהות השופע בלבי, פי אנחנו חלק אלוה ממעל ושכינת
 אלהותך בתוך לבבנו, על פן הזמה עלי לבי, לבי כפנור יהמה.
 "כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. נכספה וגם

כְּלַתָּה נַפְשִׁי לְחֻצְרוֹת יְהוָה, לְפִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי", וְרַשְׁפִּי
 שְׁלֵהֶבֶת לִבִּי הַבּוֹעֵר וְנִכְסַף אֱלֹהִים, מִיָּמִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ
 וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפוּהָ, כִּי אֹר לִבִּי מִקְשֶׁר וּמִחֶבֶר בְּאוֹרֶךְ הַגְּדוּל
 הָאֵין סוּף, עַל כֵּן אֹר לְהִבִּיּוֹת לִבִּי הוּא עַד אֵין סוּף כִּי אֵין
 סוּף וְאֵין תְּכֵלִית לְתִשׁוּקָתִי אֱלֹהִים, וְנִעְגָוְעִי וְחִפְצִי וְכִסְפִּי חֶזֶק
 וְאִמּוּן אֱלֹהִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, עַד אֲשֶׁר לְפִי עֵצֶם אֹר לְהִבִּיּוֹת
 הַלֵּב עַד אֵין סוּף וְתִכְלִית לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוּדָה
 כְּלָל, כִּי אֹר קִדְשַׁת לִבִּי בּוֹעֵר וּמִתְלַהֵב אֱלֹהִים בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ
 וּבְרִצּוֹן חֶזֶק, לְהִיּוֹת דְּבוּק וְנִכְלָל בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. אַךְ אַתָּה
 גְּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֶכְמְךָ הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין רִצּוֹנְךָ בְּזָה, וְלֹא
 זֹאת הָיְתָה כְּפִנְתְּךָ הַקְּדוּשָׁה בְּבְרִיאָתֵנוּ, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי בִשְׂר
 וְדָם אֲנַחְנוּ, וְאִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תָּמִיד, וְאַתָּה חָפֵץ
 בְּעֲבוּדָתֵנוּ בְּעֲבָדוֹת וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה כָּאֲנוּ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשֶּׁפֶל לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, עַל כֵּן
 גִּזַּרְתָּ עָלֵינוּ לְבָלִי לְהֵרֵם לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה, וְלִבְלִי לְבַעַר אֱלֹהִים
 יוֹתֵר מִהַמְּדָה, וְגִזַּרְתָּ עָלֵינוּ לְצַמְצֵם אֹר הֵהֱתַלְהֵבוֹת שְׁפִלְכֵבְנוּ,
 וְלַעֲשׂוֹת חֶלֶל פָּנָיו בְּלֵב כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי", כְּדִי
 שְׁעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה לְצִיר בְּלִבְכֵנוּ כָּל הַמְּדוֹת טוֹבוֹת וְקְדוּשׁוֹת,
 וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ עַל עֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת וְלִלְכֵת בְּדְרֻכֶיךָ הַטּוֹבִים
 וְלַהֲתַדְבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה,
 וְעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם שְׁלָמָה, וְלַגְלוֹת
 מַלְכוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הָיָה כְּפִנְתְּךָ בְּבְרִיאַת הָאָדָם
 כְּדִי שִׁיתְגַּלָּה מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם:

וּתְזַכְּנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ
 תָּמִיד וְלִקְבֹּל עָלֵינוּ אֶת עַל מַלְכוּתְךָ בְּאַהֲבָה. וְתִמְשֹׁךְ
 וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חַיִּים אֲרָפִים טוֹבִים וְקַיָּמִים, וְיָקִים בְּנוֹ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם."
 וְתִמְתְּיֵק וְתִבְטַל כָּל הַדַּיְנִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְתִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
 וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְעֲשִׂירוֹת דְּקַדְשָׁה, וְיָקִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 "וְהִרְיָקוּתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלֵי דַי":

נב וְנִזְכָּה לְקַיָּם מִצְוֹת "וּבוֹ תִדְבֹּק" בְּאַמֶּת, בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצוֹנְךָ
 הַטוֹב. חוּם וְחֵמֶל עָלֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וְחַנּוּן
 וְזַכּוּנוֹ לְכָל מַה שְׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנִזְכָּה לְכַבֵּל עֲצָמֵנוּ בְּאַמֶּת עַד
 שְׁנִהְיֶה כְּלָנוּ נִכְלָלִים בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כִּי בְשִׁבִיל
 זֶה לְבַד בְּרָאָתְךָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל-יַדֵּי צְדִיקְךָ
 הָאֱמֵתִיִּים. "שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר כַּעֲסְךָ עִמָּנוּ. יְהוָה אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּנֶיךָ וְנִשְׁעָה. הִשִּׁיבֵנוּ וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה
 אֱלֹהֵי. הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם". יְהוָה לְרִצּוֹן
 אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

סה אִוִּי וְאֲבוֹי, הִיכֵן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם, אֵן חֲכָמְתָנוּ, אֵן שְׂכָלָנוּ, אֵן
 דַּעְתָּנוּ, מַה נַּחֲשֵׁב עַל יְהוָה, וְעַל מַה אֲתִינֵן לְהָאֵי עֲלֵמָא
 שְׁפָלָה. הִיתְכֵן שְׂפָאנוּ חֲלִילָה לְזוּהַ הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלָה,
 בְּשִׁבִיל מַחֲשָׁבוֹת כְּאֵלָה, חֲלִילָה. הֲלֵא לֹא כְּאֵנוּ לְזוּהַ הָעוֹלָם, כִּי
 אִם לְשַׁבֵּר הַבְּחִירָה וְלַהֲפֹךְ דַּעְתָּנוּ וְעֵינֵינוּ וּלְבַנּוֹ מִזְהַ הָעוֹלָם
 לְגַמְרֵי, וְלַהֲסַתֵּל רַק עַל הַתְּכִלִּית הָאֱמֵתִי וְלַהֲתַדְבֵּק בְּךָ, כְּמוֹ

שָׁפְתוֹב: "וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְכַבְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם", וּכְתִיב: "אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד, וְבוֹ תִדְבֹק וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע", וּכְתִיב: "אַחֲרַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ, וְאֵת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וְבוֹ תִדְבְּקוּ", וּכְתִיב: "הֵעֲדֹתִי בְכֶם הַיּוֹם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, הַחַיִּים וְהַמּוֹת גִּתִּי לְפָנֶיךָ הַפְּרָכָה וְהַקְּלָלָה, וּבַחֲרַתְּ בַחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיֶה אֶתְּךָ וְזֶרְעֶךָ. לְאַהֲבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע בְּקוֹלוֹ וּלְדַבְּקָה בּוֹ, כִּי הוּא חַיִּיד וְאַרְךָ יָמֶיךָ". וְעַתָּה עַתָּה, אֵיךְ נִהְפַכְנוּ: "הַיְעֹזֵב מִצּוֹר שְׂדֵי מַיִם קָרִים נוֹזְלִים, לְחֻצַּב לָהֶם בְּאֵרוֹת גִּשְׁפָרִים אֲשֶׁר לֹא יִכִּילוּ הַמַּיִם". הֵיטֵכֵן לְהַפְסִיק חַס־וְשָׁלוֹם הַמַּחֲשָׁבָה מִחַי הַחַיִּים וּמִתּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, מְקוֹר הַחַיִּים הָאֱמֵתִיִּים וְהַנִּצְחִיִּים, לְחַשֵּׁב בְּדַבְרֵים כְּאֵלֶּה שְׁאֵנוּ רְגִילִים בָּהֶם כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁמוֹתָו וּמַעוֹתָו וּכְסִילוֹתָו:

קמח "הַטָּ לְפִי אֶל עֲדוּתֶיךָ וְאֶל אֶל בְּצַע". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְכַנִּי שְׁאַהֲיָה דְבוּק בְּתוֹרַתְךָ וְעַבְדֶּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְתָשִׂים חֻלְקִי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְלֹא מִיּוֹשְׁבֵי קְרִנּוֹת, וְתִהְיֶה תּוֹרַתְךָ אֲמֵנוּתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִהְיֶה עִמָּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא, וְאַהֲגָה בְּתוֹרַתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַפְלוּ בַעַת שִׁיחִיָה הַהֲכָרַח עַל פִּי רִצּוֹנְךָ לְעַסֵּק בְּאִיזָה עַסֵּק בְּשָׁבִיל פְּרִנְסָה לַעֲשׂוֹת אִיזָה מְלָאכָה אוֹ מִשְׁאֵ וּמִתֵּן אוֹ לְנַסֵּעַ אִיזָה נְסִיעָה וּכְיוֹצֵא בְּזוֹה, תִּרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁגַם בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמִּשְׁאֵ וּמִתֵּן וְהַעֲסַק תִּהְיֶה פְּנִימִיּוֹת מַחֲשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה וְדְבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה הַמְּלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ הַעֲסַק וְהַמִּשְׁאֵ וּמִתֵּן, וְלֹא אֲכַנִּים פְּנִימִיּוֹת דַּעְתִּי בְּתוֹךְ הַמִּשְׁאֵ וּמִתֵּן וְעַסְקִי חַל, רַק חִיצוֹנִיּוֹת מַחֲשַׁבְתִּי תַעֲסַק בְּהַמִּשְׁאֵ

ומתן, אבל בפנימיות המחשבה אהיה קשור ודבוק בך ובתורתך הקדושה. ואזכה לעשות המשא ומתן באמונה גדולה, ויהיה הן שלי צדק ולא אחליף ולא אשנה דבורי לעולם, אפלו בשביל כל חללי דעלמא. ותהיה כל פונתי בשעת עשיית המשא ומתן למען שמך ולמען תורתך, כדי שאוכל לעסק בתורה ועבודה ולהרבות בצדקה, ולקיים מצותיך הקדושות:

ג: **ובכן** תרחם עלי ותושיעני שאזכה להיות בכלל התלמידים ההגונים אצל הצדיקים האמתיים, פי ברחמיך ובחמלתך עזרתני הרבה לשמע ולקבל כל כף תורה קדושה ונוראה ונשגבה מפי הצדיקים האמתיים מימות אבותינו עד היום הזה. רחם עלי ועל כל ישראל ועזרנו והושיענו שגזפה עלי ידי התורה הקדושה להמשיך עלינו אלהותך לכל המקומות אשר אנחנו בהם, פי באהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל, אתה נותן רשות להצדיקים אמתיים להמשיך אלהותך לתוך מחנו ושכלנו, ולתפס ולאסר אותך אצלנו כפיכול, בבחינת: "מלך אסור ברהטים", בבחינת: "עלית למרום שבית שבי". רחם עלינו למען שמך, ועזרנו והושיענו שיגמרו הצדיקים עמנו מה שהתחילו לעסק בתקוננו לגלות לנו אלהותך, זכנו לדבק מחשבותינו תמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה, בקשר אמיץ וחזק ובדבקות נפלא, באפן שיהיה נמשך ונתפס אלהותך לתוך מחנו ושכלנו בקדשה ובטהרה גדולה, באמת באמונה באימה ויראה ורתת וזיע, ויקים בי מקרא שכתוב: "אחזתיו ולא ארפנו":

דְּבוּר

כט **שְׁמַע** קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. אָבִינוּ אָב הַרְחֵמוּ, "אל תסתר
 פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי" וְאל תַעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁוֹעָתִי. "לא תאמין את לְבָבְךָ
 מֵאֲחִיד הָאֲבִיוֹן", וְלֹא תִסְתֵּם אֲזַנְךָ מִצַּעֲקָתִי. הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמִיךָ
 יַעֲזָרוּ עָלַי, כִּי זֶה כְּמֹה נִכְסֵף נִכְסֵפְתִּי לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, וְאֲנוּ
 צוֹעֲקִים וּמִתְפַּלְּלִים וּמִתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ זֶה כְּמֹה יָמִים וְשָׁנִים, "עֲרַב
 וּבָקֵר וְצַהֲרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמֶה". וְאֲנוּ מַחֲלִים פְּנֵיךָ תַמִּיד שֶׁתָּשִׁיב
 פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ, וּתְקַרְבֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאֵמֶת, וְעֲדִין לֹא נוֹשָׁעֵנוּ
 וְרַחוּק מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָה, כִּי אַרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת מְאֹד מְאֹד בְּגוֹף וּנְפֹשׁ,
 וּבְכָל יוֹם צְרוּתֵינוּ מְרַבָּה מִחֲבֵרוֹ. וּבְאֵמֶת יִדְעֵנוּ כִּי לֹא מִקְצֵר יָדְךָ
 לֹא הוֹשִׁעַת אֹתֵנוּ, וְלֹא מִפְּכַד אֲזַנְךָ לֹא שְׁמַעַת תְּפִלּוֹתֵינוּ, כִּי אִם
 עֲוֹנוֹתֵינוּ הִבְדִּילוּ בֵּינֵנוּ וּבֵינֶךָ, כִּי בַעֲוֹנוֹתַי הִרְפִּים גִּתְּרַחֲקָתִי מִן
 הַטּוֹב בְּתַכְלִית הַרְחוּק, עַד אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֵי תַחֲנוּנֵי וּבִקְשׁוֹתַי הֵם
 רְחוּקִים מִטּוֹב אֵמֶתִי, כִּי לֹא בְדַעַת אֲדַבֵּר, וּמַחֲמַת זֶה אֵינִי זוֹכֵה
 לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר הַנְּשַׁמֵּעַ וְנִתְקַבֵּל, עַד אֲשֶׁר כָּל דְּבוּרֵי אֵינָם
 נִקְרָאִים בְּשֵׁם דְּבוּר כָּלָל, מֵאַחַר שְׂאֵינָם נִמְשָׁכִין מֵהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה
 וְאִין בָּהֶם טוֹב. וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, וּמֵאִין אֲבַקֵּשׁ
 עֶזְרִי לִי לְזִכּוֹת לְהַמְשִׁיךְ טוֹב לְתוֹךְ דְּבוּרֵי לְזִכּוֹת עַל־יְדִיזָה לְדְבוּר
 הַנְּשַׁמֵּעַ וְנִתְקַבֵּל. כִּי אַתָּה יִדְעַת יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁעַכְשׁוּ
 אִין לִי שׁוֹם סְמִיכָה בְּכָל מָה שְׂאֵנִי צְרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, דְּבַר

גדול ודבר קטן, כי אם לבקש ממך מתנת חנם ונדבת חסד, שתחנני בחסד חנם ותתן לי כל מה שאני צריך לעבודת יהוה, ותקרבני אליך ברחמים באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, כי אין שום דבר קטן בעולם הנוגע לעבודת יהוה שיהיה נקל אצלי לעשותו, ואין לי שום עצה ותחבולה, כי העצה בעצמה קשה לי לקום כמו גוף הדבר שאני צריך, ועל כן אין לי עתה שום תקווה כי אם על רחמך הרבים, ואם חס ושלום אתה עושה עמי אפלו חלק אחד מאלפים ורכבות כפי ערך מעשי הרעים, ותרצה לחפש בתפילתי ותחנתי אם יש בהם איזה טוב, כדי שיהיה הדבור שלי נשמע ונתקבל, לא ידעתי נפשי מאין יבוא עזרי, כי אני יודע באמת שכל דברי הם רחוקים מטוב אמתית בתכלית הרחוק:

רבונו של עולם, דעתי קצרה ולפי אטום, וידי כבדות לפרש ולבאר כל שיחתי לפניך. חוס וחס עליו, חוסה עלי כרב רחמך, ועזרני שאזכה תמיד לשבח ולפאר את הצדיקים האמתיים בכל מיני שבח ועזר ופאר וכבוד ותפארת, עד שאזכה עלי ידי שבח הצדיקים לרומם את הדעת, עד שיהיה נמשך עלי ידי הדעת הקדוש טוב אמיתי לתוך הדבור שלי. ויהיו כל דבורי דבורים טובים באמת, עד שאזכה מעתה שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיניך ובעיני כל באי עולם, וזכות וכח הצדיקים האמתיים שנוזכה לשבח ולפאר אותם, יגנו עלינו, "כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף", עד שנוזכה לעורר על ידם "קנה חכמה קנה בינה" דקדשה, ונוזכה שישוּבו לנו מחנו ודעתנו

שנגזלו מאתנו על ידי מעשינו הרעים. ואזכה להשלים דעתי בקדושה גדולה, עד שאזכה לקבל כל דבורי מהדעת הקדושה ולהמשיך טוב אמתו לתוך דבורי, עד שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים תמיד, ולא יצא מפי שום דבור שאינו נשמע ונתקבל, רק תזכני ברחמיך הרבים, ותהיה תמיד עם פי בעת דבורי, ותמשיך תמיד טוב אמתו לתוך כל הדבורים שלי, עד שכל דבורי יהיו דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל, הן כשאני צריך לפרש שיחתי לפניך ולהתפלל ולהתחנן ולהעתיר ולהפציר אותך יהוה אלהי ואלהי אבותי על כל מה שחסר לי, אזכה תמיד לדבר לפניך דבורים טובים, דברי חן ותחנונים, דבורים הנשמעים ונתקבלים אצלך, ויתקבלו ויכנסו דברי בלבך, באפן שתמלא כל משאלותי ברחמים, ותקרביני אליך באמת, כי צרכי המה מרבים מאוד מאוד, בגשמייות וברוחניות בלי שעור וערך, ואין לי שום משען ומבטח כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים; והן כשאני רוצה לדבר לעצמי דברי כבושין ולהוכיח את עצמי לכל אהיה עוד אכזר על גופי ונפשי ורוחי וגשמתי, ואני רוצה לעורר רחמים על עצמי, אזכה תמיד לדבר לעצמי דבורים הנשמעים ונתקבלים, באפן שיכנסו דברי בלבי, ואזכה לעורר את עצמי לשוב אליך באמת, ולעזוב מעתה דרכי הרע ופעלותי המגנות ומחשבותי המבלבלות מאוד מאוד. ואזכה מעתה לצמצם את דעתי ולקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק אליך תמיד, ולא אניח את דעתי ולבבי להתחיל להטות לשום דבר תאוה חסדושלום, ולא לשום בלבול שפעולם, ואזכה לסור מרע באמת במחשבה ובדבור

ובמעשה, ולכסף ולהשתוקק אליך תמיד באמונה שלמה, ולהרגיל עצמי בעבודתך באמת בכל לב בגוף ונפש וממון, למסר הכל אליך, ולהפקיר הכל בשביל רצונך הטוב, והן פשאני צריך ומכרח כפי רצונך הטוב לדבר דבורים עם בני אדם לעוררם לעבודתך, או בשביל איזה חפץ וענין שהוא רצונך, תזכני ברחמיך תמיד, ותמשיך טוב מאתך לכל דברי, באפן שיהיו דברי תמיד דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל. ולא אדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורי יהיו דבורים טובים, דבורים שיבוא מהם תועלת גדול לשמך ולעבודתך באמת, דבורים הנשמעים ונתקבלים, שאזכה לפעל על ידם דברים שהם רצונך הטוב באמת:

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים ותהיה עמי תמיד, ותורני ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין דבורי עם בני אדם, שלא יצא מפי דבור שלא פרצונך, ולא אגלה שום סוד שאין צריכין לגלות, ותשמרני ותצילני תמיד שלא אהיה חס־ושלום בכלל "הולך רכיל מגלה סוד", פי אין אתנו יודע עד מה, איזה דברי תורה צריכין לדבר בהם ולגלותם, ואיזה דברי תורה שאסור לאמרם ולגלותם, אשר עליהם נאמר: "הולך רכיל מגלה סוד". עורני תמיד ברחמיך שלא אעבר על "לא תלך רכיל" לעולם, הן בדברי תורה הן בדברי הל, בדברים שבין אדם לחברו, חוס וחנני והיה עם פי בעת הפיפי, ולא אמר דבר שלא פרצונך מעתה ועד עולם:

לד "פי ידבר חכמות והגות לפי תבונות. אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי. נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך

למדני. האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יהוה קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דבור קדשך. אל תט לבי לדבר רע להתעולל עלילות פרשע את אישים פועלי און ובל אלהם במנעמיהם. לכב עקש יסור ממנו, רע לא אדע. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי":

ותזכני לקדש את פי בדבורים קדושים, ותעזר לי לתקן כל הפגמים שפגמתי בפי, עד שאזכה שיהיה פי מלא ברפת יהוה, וימלא פי תהלתך. ויהיו בלי השפע שלי שהם אמרי פי, בשלמות גדול, עד שאזכה להמשיך תמיד שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש עלידי אמרי פי. ותשמע תפלתנו תמיד, ותבטל רצונך מפני רצוננו. ונגוד אמר ויקום, ותקיים מקרא שכתוב: "אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים, הרחב פיך ואמלאהו". ותעזרנו ברחמיך שנוכה מהרה לקדשת הברית באמת, ונוכה לתקן כל מיני פגם הברית שפגמנו עד הנה. וזכות יוסף הצדיק שעמד בנסיון, וזכות כל הצדיקים אמתיים שעמדו בנסיונות רבות אין מספר וכפו את יצרם למען שמך, יגנו עלינו, ובזכותם וכחם תעזר לי מעתה יהוה אלהי ואלהי אבותי, שאזכה גם כן לכף את יצרי ותאותי, ותצילני ברחמיך מכל מיני פגם הברית שבעולם, ולא אבוש ולא אכשל בשום מבשול והרהור רע כלל מעתה ועד עולם. ותזכני מהרה לתקון הברית באמת ובשלמות פרצונך הטוב, ואזכה לתקן בשלמות ברית הלשון וברית המעור. ותחנונו מאתך חכמה ובינה ודעת דקדשה. ואזכה

לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ
בְּאַהֲבָה. חוּם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. חַנּוּן
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעַתְּנוּ כִּי אֵתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יְהוִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

לֵחַ וּבִכָּן יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזֹרְנִי
וּתְשַׁמְרֵנִי וּתְצִילֵנִי מִדְּבוּרִים רָעִים, וְלֹא אֶפְגַּם אֶת דְּבוּר
פִּי לְעוֹלָם, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר רָע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׁבַעְעוֹלָם,
וְלֹא אֲחַקֵּךְ אַחַר חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם, רַק תַּעֲזֹרְנִי וְתִטֶּה אֶת לִבִּי
שְׂאוּבָה לְחַקֵּךְ תָּמִיד אַחַר כָּל זְכוֹת וְטוֹב שְׂאֵפְשֶׁר לְמִצָּא בְּכָל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ בְּהַגְרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, וְאוֹכְפָה לְהַתְנוּעַ וּלְמַרְחֵ
אַחַר זֶה, לְחַתֵּר לְמִצָּא אִיזָה זְכוֹת אֶפְלוּ בְּהַפְחוֹת שְׁבַפְחוֹתִים,
וְתַהֲיֶה עִמִּי תָּמִיד וְתַעֲזֹרְנִי שְׂיַעֲלָה בְיָדֵי שְׂאוּבָה לְמִצָּא בְּהֶם תָּמִיד
צֶדֶק זְכוֹת וְטוֹב, וְאוֹכְפָה לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת תָּמִיד. וְתַצִּילֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעוֹן הַגְּדוֹל וְהַחֲמוּר מְאֹד, שֶׁהוּא עוֹן לְשׁוֹן־הָרַע
וּרְכִילוֹת הַחֲמוּר בְּיוֹתֵר, הַשְּׁקוּל כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ הָעֵבְרוֹת הַגְּדוֹלוֹם
שְׁפַתְזָרָה, שֶׁהֵם עֲבוּדָה זָרָה וְגֵלוֹי עֲרִיזוֹת וְשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְעוֹן
לְשׁוֹן־הָרַע שְׁקוּל כְּנֶגֶד כָּלֵם:

מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְהִיָּה עִם פִּי תָּמִיד בְּעַת
דְּבוּרֵי, וְזַכְּנִי שְׂאֵשְׁמֵךְ פִּתְחֵי פִי, שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר
לְשׁוֹן הָרַע וְאַבְּךָ לְשׁוֹן הָרַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׁבַעְעוֹלָם, וְלֹא דְבוּר
שְׂאִינוּ הַגּוֹן. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים רָעִים, מִלְּשׁוֹן הָרַע
וּמִרְכִילוֹת וּמִדְּבוּרִים בְּטָלִים וּמִלִּיצְנוֹת וּמִחֲנִיפוֹת וּמִשְׁקָרִים,

וּמְלַגְלוֹת סוֹד שְׂאִין צְרִיכִים לְגִלוֹת, וּמִנְבּוּל פֶּה, וּמְלַגְלוֹת וְלוֹמַר
 דְּבַרֵי תוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם בְּמָקוֹם וּבְזִמְנֵי שְׂאִין רְאוּי לְאִמְרָם
 וּלְגִלוֹתָם, וּמִכָּל מִינֵי דְבוּרִים שְׂאִינָם טוֹבִים, וּמִכָּל מִינֵי הַבֵּל פֶּה
 הַפּוֹגְמִין אֶת הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהוּא רוּחַ פְּיוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא:

אָבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם, מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, כִּי מֵרֵב רְגִילוֹתֵנוּ בְּדְבוּרִים פְּגוּמִים, אֵין אָנוּ
 יוֹדְעִים שׁוּם דְּרָךְ אֵיךְ לְהִרְחִיק עַצְמָנוּ מֵהֶם מַעֲתָה. עַל כֵּן בְּאִתִּי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּעוֹרְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִדְרִיכֵנִי
 וְתוֹרְנֵי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְנֵי שְׂאִיבָה לְשִׁמּוֹר עַצְמִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂלֵא
 אֶפְשֵׁל בְּשׁוּם דְּבוּר שְׂאִינִי טוֹב וְלֹא אִמַּר דְּבַר שְׂלֵא כְּרַצוֹנְךָ,
 וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תְּמִיד, וְלֹא אֶחְקַר לְעוֹלָם אַחֵר חוֹבוֹת בְּנֵי
 אָדָם חֲסִי-וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבֵּא אִזְבָּה לְהִשְׁתַּדֵּל תְּמִיד בְּכָל כַּחַ וְעוֹ
 וּגְבוּרָה לְמַצֵּא תְּמִיד זְכוּת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, אֶפְלוּ בְּהַפְחוֹת שֶׁבְּפַחוֹתַיִם וְאֶפְלוּ בְּהַקֵּל שֶׁבְּקִלִּים,
 אֶפְלוּ בְּהַחֻלְקִים וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי, בְּלֵם אִזְבָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְדוֹנָם לְכַף
 זְכוּת תְּמִיד. וְתִתֵּן לִי שִׁכְל וְדַעַת מֵאֵתְךָ, אֵיךְ לְחַפֵּשׁ וְלִמְצֵא בְּהֶם
 זְכוּת וּנְקֻדוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתְּהָ יַדְעֵת אֵת כָּל מַה שֶׁעֵבַר עָלֵינוּ עַד הַנְּהָ
 וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה, כִּי
 רַבִּים קָמוּ עָלֵינוּ מְאֹד. "יְהוָה מַה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי. סְבוּנֵי
 כְּמוֹם כָּל הַיּוֹם, הִקִּיפוּ עָלַי יַחַד". וְהֵאֱמַת יַדְעֵתִי יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי, כִּי "כִּי אֲנִי אֲדוּנֵי הָעוֹן", וְאֲנֹכִי סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל אֱלֹהֵי,

על־ידי שלא שְׁמַרְתִּי אֶת עֲצָמִי, וּפְגַמְתִּי בְּבְרִית הַלְשׁוֹן וּבְבְרִית
הַמַּעֲוֶה, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה, נִמְשָׁךְ לָהֶם דְּבוּרִים שֵׁשׁ
לָהֶם כַּח לְדַבֵּר וּלְהַלְשִׁין וּלְקַטְרַג עָלֵינוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם. אֲבָל כָּבֵר
הַבְּטַחְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵתָה חֶפֶץ חֶסֶד, וְאַתָּה מְרַבֵּה לְהִיטִיב,
וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתַשׁוּבַתְּךָ שֶׁל רְשָׁעִים וְאִין אֶתָּה חֶפֶץ בְּמִיתַתְּם,
וְאַתָּה שׁוֹנֵא וּמְמַאֵם בְּתַכְלִית הַשְּׁנֹאָה וְהַמָּאוֹס אֶת כָּל מִי שְׁרוֹצֵה
לְעוֹרֵר דִּין וּלְהַלְשִׁין וּלְקַטְרַג חֶסֶד וְשָׁלוֹם עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
וּבְפָרְט בְּשַׁעָה שָׁהֶם נוֹפְיִים מִלְּפָנֶיךָ עַל־יְדֵי חֲטָאֵיהֶם וּפְשָׁעֵיהֶם
וְעוֹנוֹתֵיהֶם, אֶף־עַל־פִּי שְׁחָטָאוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת, אֶף־עַל־פִּי־כֹן אִין
רְצוֹנְךָ שְׁיִקְטְרְנוּ עַל יִשְׂרָאֵל חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְאַתָּה בּוֹחֵר וּמְקַרֵּב וּמְחַבֵּב
אֶת מִי שְׁמַרְחֵם אֹז עַל יִשְׂרָאֵל וְעוֹסֵק לְלַמֵּד זְכוֹת עֲלֵיהֶם בְּעַת
הַהִיא, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְהַעֲתִיר עֲבוּרֵם וּלְהַפְצִיר אוֹתְךָ בְּשִׁבְלֶם, כְּמוֹ
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, שְׁמַסֵּר נַפְשׁוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם
תָּמִיד, אֲפָלוּ בְּעַת שְׁעָשׂוּ מַה שְׁעָשׂוּ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ שְׁמַעְתָּ
תְּפִלַּתוֹ תָּמִיד, וְחִפְּבַת אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי חֶבֶה בְּשִׁבְלֵי זֶה:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה מֵעַמְּקֵי הַשָּׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת
וּמִתַּחֲתֵינוּ, שְׁמַע צַעֲקָתִי וְנִאֲקָתִי וְאַנְחָתִי הַמְּרָה מְאֹד,
הַכְּבֵדָה מְאֹד, הַעֲמַקֵּה מְאֹד. אֵי שָׁמַיִם, הִקִּיצוּ לְצַעְרֵי וּרְדִיפְתִי, מַה
שְׂאֵנִי כְּעַצְמִי רוֹדֵף אֶת עֲצָמִי בְיוֹתֵר, וְגַם אַחֲרָיִם רוֹדְפִים אוֹתִי
מְאֹד מְאֹד, וְתִהְיֶה הַמְּלַחְמָה עָלַי פְּנִים וְאַחֹר. "שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי
וְהִנַּחֵם עַל עַבְדְּךָ", אֵהֵה יְהוָה, אֵהֵה יְהוָה, שְׂפַחְתִּי אֵלֶיךָ כְּפִי
מֵעַמְּקֵי עַמְּקִים, מֵעַמְּקֵי עַמְּקֵי הַהַסְתָּרָה שְׁבַתוֹךָ הַסְתָּרָה,
מֵאַלְפִים וּרְכַבּוֹת הַסְתָּרוֹת, צַר לִי מְאֹד אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, צַר וּמַר לִי

מאד, צר ומר לי מאד, ואין לי שום לשון בעולם לפרש בו שיחתי
וצערי. "קולי שמעת, אל תעלם אנך לרוחתי לשועתי". חנני
ועורני שאזכה לאכפיא הסטרא אחרא, סטרא "דקין כל בשור",
תחת הדבור של הקדשה, ואזכה להוציא בלעם מפיהם, להוציא
מהסטרא אחרא כל הדבורים רעים וכל הדבורים פגומים שינקו
מהם עלידי פגם הדבור שפגמתי בו בשונג ובמזיד, באנס ובצרון,
ובכלם אזכה לתן ברחמיך הרבים, עד שאזכה להוציא כל
הדבורים מן הסטרא אחרא ולהשיבם בלם לשרשם שבקדשה,
עד אשר הרשעה בלה פעשן תכלה ועולתה תקפץ פיה, פי
"יסכר פי כל דוברי שקר". ותמלא פיהם חצין, ותעקם ותעקר את
פיהם ולשונם של כל המקטרגים ומלשינים ודוברים רעות על
עמך ישראל הבשרים החפצים ליראה את שמך באמת, ותתן
בלבם שישובו מדרך הרעה ויטו לבם באמת אל האמת, ויתגלה
האמת בעולם, ויקים מקרא שכתוב: "יעזב רשע דרכו ואיש און
מחשבתיו, וישב אל יהוה וירחמהו, ואל אלהינו כי ירבה לסלוח":
ובכן תזכנו ברחמיך אבינו אב הרחמן, ותעורנו לעסק בתורתך
הקדושה תמיד יומם ולילה, ולא אכד שום לילה מלילותי
בלי למוד ועסק בתורה ועבודה כל ימי חיי, ותעורני לגוד שנה
מעיני ללמוד הרבה תורתך הקדושה, ולעסק בתפלות ותחנונות
ובקשות הרבה בכל לילה ולילה ובכל יום ויום. ותהיה בעזרי
תמיד, שלא יהיה כח לשום בטול בעולם לבטלנו חס־ושלום מן
התורה ומן העבודה. ואפלו בעת פשצר לאדם חס־ושלום, אפלו
בשיישובים בעניות ובדחקות חלילה, נזכה גם־כן ברחמיך לעסק

בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה תְּמִיד, וְלֹא נִהְיֶה בְּמִלִּים מִדְּבָרֵי תוֹרָה לְעוֹלָם.
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וּדְחַקְנוּ וְעִמְלָנוּ,
 וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים,
 וְיִמְשָׁךְ עָלֵינוּ אוֹר הַחֶסֶד מִבְּקָר דְּאַבְרָהָם, וּכְאוֹר בְּקָר יִזְרַח עָלֵינוּ
 אוֹר הַחֶסֶד וְהִרְחַמִּים וְהַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה. "יוֹמָם יֵצֵה יְהוָה חֶסְדּוֹ,
 וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַי". וְעַל־יְדֵי אוֹר הַחֶסֶד, בְּקָר
 דְּאַבְרָהָם, שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עַל־יְדִיָּוָה תּוֹכְנוּ
 לְהַכְנִיעַ וּלְאַכְפִּיֵּא סִטְרָא דְקִין כָּל בָּשָׂר, שֶׁהוּא הָרוּחַ סְעָרָה, תַּחַת
 הַדְּבוּר דְקִדְשָׁה, וְיִקִּים מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ",
 וְיִתְבַּטְּלוּ מִן הָעוֹלָם מְעַלְיָנוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ כָּל הַדְּבוּרִים רְעִים
 שֶׁבְּעוֹלָם, וְנוֹכַח לְדְבוּר דְקִדְשָׁה בְּשִׁלּוּמֹת וּלְתַקֵּן פְּגָם הַדְּבוּר,
 וְנוֹכַח שְׂיֵצֵא הַדְּבוּר בְּקִדְשָׁה מִפִּינוּ בְּשִׁיר וְשִׁבַּח וְרִנָּן וְהִלָּל לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ. וְתוֹכְנוּ מַעֲתָה שְׁלֹא יֵצֵא מִפִּינוּ שׁוֹם דְּבוּר פְּגוּם כָּלֵל, רַק
 כָּל דְּבוּרָנוּ יִהְיוּ רַק דְּבוּרִים קְדוּשִׁים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּתְחִנּוֹת
 וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
 וּבִירְאֵת שְׁמִים וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד, בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם,
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. "יִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ, כָּל
 הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ. תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֵר פִּי וַיְבָרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁ
 לְעוֹלָם וָעֶד. אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת, תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי. פִּי
 יִסַּפֵּר צְדָקְתְּךָ, כָּל הַיּוֹם תִּשׁוּעָתְךָ. אוֹדָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי, וּבְתוֹךְ
 רַבִּים אֶהְלָלוּ. כִּי יַעֲמֹד לְיָמִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ":

וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְטוֹבוֹתֶיךָ
 הָעֲצוּמוֹת, וְחֲנִינּוֹתֶיךָ הָאֲמִתּוֹת, וְחִמְלָתְךָ הַחֲזָקָה,

ואהבתך הגדולה עלינו תמיד, ותזכני ותושיעני שאזכה להעלות את הדבור לשרשו, שהוא חמשה אצבעות שפורע שמאל, שהם כנגד חמשה מוצאות הפה. ותזכני ברחמיך לפרש שיחתי לפניך תמיד בכל יום באמת ובלב שלם, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך באמת ובתמימות ובהתעוררות הלב מאד מאד. ואזכה לדבר בתמימות גדול דקדשה, לעורר לבי אליך ולדבר ביני לבין קוני בשלהבת הגבורות, ולהתעורר לעבודתך באמת. ואזכה לדבר בתמימות שבלב דברי אמת שבלב, ולראות פחיתותי ושפלותי וכאבי העצום והמר, כאב עונותי וחטאי ופשעי, שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה:

חום וחמל עלי, וחנני מאתך דעה בינה והשכל, באפן שאזכה להתביש מפניך מאד על גדל פשעי נגדך, ואזכה לדבר ולפרש כל שיחתי לפניך בהתעוררות גדול, ברשפי שלהבת אש לזהט, מעמק האמת שבלב, וכל דברי יהיו פגחלי אש, כמו שכתוב: "חם לבי בקרבי, בהגיגי תבער אש, דברתי בלשוני". ואזכה לעורר לבי באמת לעבודתך וליראתך ולתורתך, ולדבר תמיד בתמימות שבלב דברי אמת שבלב. ותזכני לנקדת מבחר ראש האמת, שיהיו כל דברי באמת לאמתו, בתכלית נקדת האמת שאתה חפץ בו, כמו שכתוב: "ראש דברך אמת, ולעולם כל משפט צדקך". ואזכה להרבות בדבורי אמת בכל יום בשלהבת הגבורות דקדשה, בתמימות הלב, עד שאתעורר באמת לעבודתך, וימשך עלי בושה ויראה גדולה בכל עת

מפניך:

מה וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנוֹכָה
עַל־יְדֵי מַחְאֵת כַּפַּיִם בַּתְּפִלָּה, לְעוֹרֵר עַל־יְדֵי־זוּה כַּנְּפִיִּים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם כַּנְּפֵי רֵאָה, לְהוֹצִיא דְבוּרִים שְׁלֵמִים וְקְדוּשִׁים
לְפָנֶיךָ בַּתְּפִלָּתִי וְתַחֲנִנְתִּי וּבִקְשָׁתִי. וְעַל־יְדֵי הַכַּפָּת חֲמִשָּׁה אֲצַבְּעוֹת
יָד יְמִין בַּחֲמִשָּׁה אֲצַבְּעוֹת שְׁבִיד שְׁמָאֵל, וְחֲמִשָּׁה אֲצַבְּעוֹת שְׁבִיד
שְׁמָאֵל בַּחֲמִשָּׁה שְׁבִיד יְמִין, עַל־יְדֵי־זוּה נֹכָה לְעוֹרֵר לְמַעַלָּה
הַכַּפָּת הָאוֹרוֹת זֶה בָּזֶה, עַד שִׁיְהִיו גְּכֻלִּים הָאוֹרוֹת יַחַד,
וַיִּתְעוֹרְרוּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה שֶׁהוּא יוֹבֵל הַגְּדוּל, וְעַל־יְדֵי־זוּה
נֹכָה לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת וְלִהְיוֹצִיא הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה
מֵהַגְּלוּת, וְנֹכָה עַל־יְדֵי־זוּה לַעֲשׂוֹת וְלַהֲכִין וְלִתְקַן פֶּה קְדוּשׁ לְקַבֵּל
הַדְּבוּרִים בְּתוֹכוֹ, כַּאֲפֵן שְׁנוֹכָה לְהַתְּפַלֵּל וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד
בְּפֶה מָלֵא וּבְדְבוּרִים קְדוּשִׁים וְשְׁלֵמִים, בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרֵּה גְדוּלָּה,
וַיַּעֲלוּ אֲמָרְנוּ לְרְצוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ, וְתַמְלֵא כָּל מְשֻׁאלוֹתֵינוּ
לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים:

מִזוּ וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שְׁאֲזוּבָה לְהִיּוֹת גְּכֻלֵּל
בְּמִדְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁמִדְתּוֹ אִמֶּת,
וְאֲזוּבָה לְדַבֵּר דְּבָרֵי אִמֶּת תָּמִיד, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר שֶׁקֶר מִפִּי
לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוּגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּם בֵּין בְּרְצוֹן, וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִצִּילֵנִי, שְׁלֵא אֶהְיֶה נִכְשָׁל בְּשׁוֹם דְּבַר שֶׁקֶר אֶפְלוּ בְטַעוֹת, וְאֲזוּבָה
לְהַרְחִיק עֲצָמֵי מִדְּבָרֵי שֶׁקֶר בַּתְּכֻלִּית הַרְּחוּק, כִּמּוֹ שְׁכַת־טוֹב: "מִדְּבַר
שֶׁקֶר תִּרְחֹק". וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְהִיּוֹת אִישׁ אִמֶּת בְּכָל
הָעֲנִינִים, לְהַתְּנַהֵג בְּדֶרֶךְ הָאִמֶּת וּלְדַבֵּר אִמֶּת בְּלִבִּי, וְלֹא אִטָּה
וְלֹא אֶסוּר מִמְּרֹכֵז נִקְדַּת הָאִמֶּת יְמִין וּשְׁמָאֵל:

מח "שומע תפלה, עדיך כל בשר יבואו. האזינה יהוה תפלתִי והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יהוה קול תחנוני בשועי אליך, בנשאי ידי אל דביר קדשך". צור עולמים, יוצר הכל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, שנוכח תמיד להתפלל לפניך באמת בכל כחנו, כמו שכתוב: "כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך". ונוכח להכניס כל הכחות שיש בנו בעצמות וגידים ובשר, וכל שאר הכחות שבגופי ונפשי כלם אוכח ברחמיך להכניסם בתוך דבורי התפלה, שאוכח להוציא כל דבור ודבור של התפלה הקדושה בכח גדול באמת לאמתו, עד שאוכח להרגיש הדבור בכל עצמותי ואברי.

חוס וחנו ורחם עלי והושיעני, וזכני לתפלה בכח ובכונה גדולה באמת, כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד, ואתה חפץ באמת, ואתה יודע כמה אני רחוק מדבור אחד של התפלה, ולא די שאיני יכול להתפלל בכח ובכונה באמת פראוי, אף גם בעונותי הרבים אני רחוק מתפלה בתכלית הרחוק. "דלו עיני למרום", רבנו של עולם, "שפחתִי אליך כפי. אליך אדני נפשי אשא", ואיני יודע באיזה דרך, באיזה אופן, באיזה תחבולה לבקש ולרצות ולפייס אותך, ואיני יודע כלל לשית עצות בנפשי באיזה אופן אוכה לחפש ולמצא הטוב הפשוט פי, ואיך למצא הטוב שנסתלק ממני בעונותי העצומים והרבים והגדולים מאד במהות וכמות ואיכות, ובפרט מה שפגמתי בפגם הדבור הרבה מאד, כי לא שמרתי פתחי פי ודברתי כמה וכמה דבורים פגומים מיום היותי עד היום הזה,

עד אין שעור וערך ומספר, דברים במלים ולשון הרע ורכילות
 וליצנות ושקרים ונבול פה, ושאר דברים פגומים הרבה מאד,
 וגם אפלו כל הדבורים דקדשה שלי כלם פגומים מאד מאד,
 עד אשר חשבתי דרכי, אשר מעולם לא יצא מפי עדן דבור
 שלם בלי שום פגם, ומחמת זה התגברו עלינו מאד ריב
 לשונות, אשר רבים קמים עלינו, רבים מאד. "יציצבו מלכי ארץ
 ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו. שתנו בשמים פיהם
 ולשונם תהלך בארץ". יצא עתק מפיהם ודוכרים סרה על יהוה
 ועל צדיקים אמתיים, ועל כלליות ישראל עמך הקדוש אשר
 בהם בחרת:

נח יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, החונן לאדם
 דעת, שתחנני ברחמיך הרבים ותשפיע עלי חכמה בינה
 ודעת מאתך, ותזכני לדעת שלם דקדשה, עד שיהיה לי כח על-
 ידי שלמות הדעת להמשיך השלשה השפעות, שהם אכילה
 ושתייה ומלבושים, שהם כלולים בדעת התורה. ותעזרני ותזכני
 שיהיה דעתי נכלל בהשלשה אבות אברהם יצחק ויעקב, ואזכה
 לתורת חסד, ללמוד תורה על מנת ללמודה, ולהכניס דעת
 דקדשה בחברים ותלמידים, ולקנות נפשות רבות, להכניסם תחת
 כנפי השכינה ולקרבתם באמת לעבודתך. ותשפיע עלי יראת
 שמים, יראת חטא, ואזכה שתהיה יראתי קודמת לחכמתי,
 ותמשיך עלי שפע חן והחסד, ותהיה עם פי בעת הטיפי ודבורי
 עם בני אדם לקרבם אליך, ותעזרני שאזכה לידיע ולדקדק איך
 להוציא חכמתי, שיהיו דבורי דברי חן ותפארת, ולא יהיו נבזים,

ויהיו דברי ערבים לשומעיהן, באפן שיתקבלו דברי בעיני כל, ויתעוררו כלם לעבודתך באמת עלידי דבורי, שתזכני לדבר בקדשה גדולה, דבורים יפים ונאים באמת לאמתו, "דבר דבר על אפניו", כרצונך הטוב:

ס ובכן תזכני ברחמיך הרבים, שאזכה עלידי התעוררות השנה לדבור חזק וקדשה, שאזכה ברחמיך לדבר דבורים קדושים תמיד, בכח גדול ובמסירת נפש באמת ובלב שלם, ואזכה להכניס כל כחי בדבורי התפלה ובכל הדבורים וקדשה, ויקים מקרא שפתוב: "ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עושי דברו לשמע בקול דברו":

סב וזכנו ברחמיך הרבים לתקן פגם הדבור, ותעורנו לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור שנפלו בגלות גדול בין הקלפות והסטרא אחרא בעונותינו, עלידי שהלכנו בשרירות לבנו, ורדפנו אחר תאות אכילה ושתייה, והיינו ממלאים פרסנו במותרות אכילה ושתייה שאינו מכרח לקיום הגוף, עד אשר בעונותינו הרבים, על ידי פגם תאות אכילה ושתייה, התגברו עלינו שלשה שרי פרעה, שהם שלשה קלפות, שהם שר המושקים ושר האפים ושר הטפחים, שהם קנה ושט ורידיו, ועל ידי זה גבר עלינו על גלות פרעה ומצרים, שהוא מצר הגרון, שנמשך הדבור וקדשה להערף, למצר הגרון, עד אשר נחר גרוני ואיני יכול לדבר שום דבור הגון לפניך:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה ידעת את לבבי, אתה ידעת אותי מתחלה ועד סוף, אתה ידעת חרפתי ובשתי

וּכְלַמְתִּי נִגְדָךְ כָּל צָרְרִי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דָּרֶךְ וְשׁוּם עֲצָה אִיךְ
 לְהַתְּנִיחַ בְּעֵינַי אֲכִילָה בְקִדְשָׁהּ, בְּאִפֵּן שְׁאֲזַכֶּה לְהַנְצִיל בְּאֵמַת מִפְּנֵם
 תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָהּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, צְרִכֵי מְרַבִּים מְאֹד בְּכָל
 מִדָּה וּמִדָּה, וּבְכָל דָּבָר וּדְבָר, וּבְכָל עֵינַי וְעֵינַי מִעֲבוּדַת יְהוָה, עַד
 אֲשֶׁר מֵעַצְם רְבוּי צְרִכֵי יִשׁוּעָתִי בְּכָל דָּבָר, עַל כֵּן אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי,
 וְאֵינִי יוֹכֵל לְדַבֵּר כְּלָל, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן אֶתְחִיל לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ
 שׁוֹחֲתִי. וּבְאֵמַת אֵינִי יוֹדֵעַ בְּעַצְמִי שְׂאֵנִי בְּעַצְמִי הַחֵיב מִתְחַלֶּה וְעַד
 סוֹף, וְכַמָּה פְּגָמִים פְּגַמְתִּי עַל-יְדֵי תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שְׂלֵא
 הַשְׁתַּדְּלָתִי כְּלָל לְגַרְשָׁם מֵעָלַי, עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵיזוֹה נִפְגַּם הַדְּבֹר
 שְׂלֵי מְאֹד, וְנִפְלֹו חֻלְקֵי הַדְּבֹר שְׂלֵי בְּגִלוֹת גְּדוֹל וְעֲצוּם מְאֹד, עַד
 אֲשֶׁר אֵינִי זוֹכֵה לְדַבֵּר שׁוּם דְּבֹר הַגּוֹן וְרְאוּי, וְעַד כֵּן לֹא הִתְחַלַּתִּי
 לְקָרוֹת אוֹתְךָ כְּלָל פְּרָאוּי בְּאֵמַת, וּכְבֵר "יִגְעָתִי בְּקִרְאֵי נַחַר גְּרוֹנִי,
 כִּלּו עֵינִי מִיַּחַל לְאַלְהֵי":

מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, צַר לִי מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר,
 וְאֵינִי יוֹדֵעַ כְּלָל בְּאִיזָה דָּרֶךְ וְעֲצָה וְתַחֲבוּלָה אִיךְ לְמַלֵּט
 נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהָעֲלוּבָה מְאֹד מִנִּי שְׁחַת, כִּי אֵין כַּחַ אֵלָא בְּפָה
 לְבַר, וְגַם זֶה נִמְנָע מִמֶּנִּי, "כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי, הֵן יְהוָה יוֹדֵעַת
 כְּלָה", כִּי חֻלְקֵי הַדְּבֹר שְׂלֵי יִרְדּוּ בְּגִלוֹת עֲצוּם וְכַבֵּד מְאֹד. אֵהָה
 יְהוָה, צַר לִי מְאֹד, וְהִנְנִי קוֹרָא אֵלֶיךָ מִן הַמְּצַר, מִמְּצַר הַגְּרוֹן,
 מֵעַמְקַת הַגְּלוּת. "מִמְּעַמְקִים קְרָאתֶיךָ יְהוָה. אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי,
 תְּהִינֶנָּה אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. קוֹלִי שְׁמָעָתָ, אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנֶּיךָ
 לְרוּחֲתִי לְשׁוּעָתִי". עוֹרְנִי בְּכַחַד הַגְּדוֹל וּבְחִסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים שְׁאֲזַכֶּה
 לְשִׁפֵּר לְגַמְרֵי בְּאֵמַת תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְאֲזַכֶּה לְהַסְתַּפֵּק

בְּמוֹעֵמָה, לֵאכֹל מַעַט פְּדֵי חַיּוֹנֵי בְּצַמְצוּמָם, בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהֲרָה גְדוּלָּהּ,
בְּלֵי שׁוּם תֵּאוֹת וְהִנָּאת הַגּוֹף כָּלֵל:

וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִזְכְּנֵנִי
לְהַתְעַנּוֹת תַּעֲנִיתִים הַרְבֵּה בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהֲרָה גְדוּלָּהּ,
בְּשִׂמְחָהּ וּבְטוֹב לֵבָב כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שְׂאוּכָה עַל־
יְדֵי הַתַּעֲנִיתִים לְתַקֵּן פָּנֶם הַדְּבּוּר, וּלְחַפֵּר אַחֲרַי הַקִּדְשָׁה וְלַהּוֹצִיא
הַדְּבּוּר מִהַגְּלוּת, מִגְּלוּת פְּרַעַה וְשָׁרְיוֹ וּמִצָּרִים. אָבִי שֶׁבְּשִׂמְיִם,
”שִׂפְחָתִי אֵלֶיךָ כָּפִי. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכֶךָ וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוּר לְמַעַן
שׁוֹרְרִי. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכֶךָ אֱהִלֶךָ בְּאַמֶּתְךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׂמֹד.
הִדְרִיכֵנִי בְּאַמֶּתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אֵתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל
הַיּוֹם. עֲזֹרֵנִי כִּי עָלֶיךָ גִּשְׁעֵנִתִּי. וְאַנְחֵנוּ לֹא גִדַּע מָה נַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ
עֵינֵינוּ.” וְאַנִּי סוֹמֵךְ עֲצָמֵי עָלֶיךָ לְבַד בְּאַמֶּת וּכְרִצּוֹנְךָ אַעֲשֶׂה. חוּם
וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלַי וּלְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת, וְהוֹרְנֵנִי דְרָכֶיךָ בְּאִפֶּן
שְׂאוּכָה מִהֲרָה לְשִׁבֵר בְּאַמֶּת תֵּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְנוֹכָה לְתַקֵּן
פָּנֶם הַדְּבּוּר, לְהַמְשִׁיךְ מִיְמֵי הַחֲסָדִים לְלַחֲלַח מִצַּר הַגְּרוֹן. וְתַעֲזֹרֵנִי
לְבַרֵר וְלַהֲעֵלוֹת כָּל נִיצוּצֵי אוֹתִיּוֹת הַדְּבּוּר מִן הַגְּלוּת, וּיְקִים בְּנֵי
מְקָרָא שְׂכֵתוֹב: ”קְרָא בְּגֵרוֹן אֵל תַּחֲשֹׁךְ”. וְנוֹכָה לְשַׁפָּה כְּרוּרָה,
שְׂיִהִיָּה דַעַת שְׂפָתֵינוּ כְּרוּר מְלֵלוֹ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּתֵּן כַּחַ
לְהוֹד יְפֵי הַדְּבּוּר הַמְּבַרֵר, שְׂיִהֲפֹךְ פָּנָיו אֶל הָעֵבוֹ”ם וְתַקְלָפוֹת,
וּיְבַרֵר מִבִּינֵיהֶם שְׂאֵרֵי נִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה עַד שְׂיִשְׂאָרוֹ הַקְּלָפוֹת
וְהָעֵבוֹ”ם בְּלֵי שׁוּם חַיּוֹת, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה יִשְׁלִיכּוּ כָּל הָעֵמִים
אֶת אֱלִילֵי כֶסֶפָם וְאֱלִילֵי זָהָבָם וְיִדְבְּקוּ אֶת עֲצָמָם בְּאַמוּנַת
יִשְׂרָאֵל, וְיִתְקַרְבוּ כָּל הַרְחוּקִים לְעַבְדוֹתֶיךָ וּלְאַמוּנַתְךָ הַקִּדְשָׁה,

וְיָקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "כִּי אִזְ אֶהְפֵּךְ אֶל (ה) עַמִּים שְׁפָה
בְּרוּרָה לְקִרְא כְּלָם בְּשֵׁם יְהוָה לְעִבְדוֹ שְׁכֵם אַחֵד":

סג וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנו, וְתוֹכְנוּ שְׁנֹשְׁמֹר אֶת פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ
מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים רָעִים שְׁפָעוּלָם, שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ
לְעוֹלָם שׁוּם דְבוּר שֶׁל שְׁקָר וּלְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת וְלִיצְנוֹת וְחַנְפּוּת
וְדַבָּרִים בְּמַלְוִים וְנִבּוּל פֶּה, וְלֵא שׁוּם דְבוּר הַגּוֹרֵם לְבִישׁ פְּנֵי חֲבֵרְנוּ,
אוּ לְצַעֲרוֹ וּלְקַנְמָרוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֵא שׁוּם דְבוּר פָּגוּם שְׁפָעוּלָם:

רְבוּנוּ עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְשְׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי
דְבוּרִים פְּגוּמִים שְׁפָעוּלָם. אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵנוּ מִרַע וּשְׁפָתֵינוּ
מִדְבַר מְרָמָה. שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֵרָה לְפִינוּ, נִצְרָה עַל דַּל שְׁפָתֵינוּ.
וְעַל־יָדֵי זֶה תִּכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר וְתִמְנַח וְתִכְלָה וְתַעֲקֹר וְתִבְטַל כָּל מִינֵי
חֲכָמוֹת הָרַעוֹת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים, אֲשֶׁר חֲכָמְתָם
הָרַעָה מְזַקֶּת לְהַעוֹלָם מְאֹד מְאֹד, כַּאֲשֶׁר אֶתָּה יָדַעְתָּ. "שִׁנְנוּ
לְשׁוֹנֵם כְּמוֹ נַחֲשׁ, חֲמַת עַכְשׁוּב תַּחַת שְׁפָתֵימוֹ סֵלָה". רַחֵם עַל
הַנְּמָלָה הַמְנַחֶת בַּתוֹךְ פִּי הַנַּחֲשׁ בֵּין שְׁנֵיָהּ, מְלֵא רַחֲמִים, הַבִּיטָה
בְּעֵינֶיהָ וּמִכְאוּבָה הַקֶּשֶׁה. אוֹי מִי יִכּוֹל לְסַבֵּל צַעַר וּמִכְאוּב כְּזֶה.
"וְאֶתָּה יְהוָה עַד מָתִי", מָתִי תִקּוּם וְתִרְחַם עָלֶיָהּ. רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ
וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּמַהֲרֵ לְגַאֲלָנוּ גְּאֹלָה שְׁלָמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹדָה,
וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי חֲכָמוֹת רַעוֹת שֶׁל הָאֶפִיקוֹרְסִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים
שְׁלֵא יִגְעֵנוּ עָלֵינוּ, וּבְצַל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתַּרְנוּ, וְתִגְבִּיר כַּח הַכְּנָפִים
דְּקִרְשָׁה, וְתַעֲקֹר וְתִסִּיר וְתִבְטַל כְּנַפֵּי הַנַּחֲשׁ, שֶׁהֵם הַחֲכָמוֹם לְהַרַע
הַחוֹקְרִים פִּילוֹסוֹפִיא וְאֶפִיקוֹרְסִית, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְעוֹף
בְּחֲכָמְתָם לְמַרְחוֹק, וְלֵא תַתְּפֹשֵׁט חֲכָמְתָם בְּעוֹלָם, וְגַם לֵא תַעֲוֹפֵף

חֲכַמְתֶּם בְּעֶמֶק לְתוֹךְ הַמַּחַ וְהַלֵּב, וְגַם לֹא תַעֲרֹפֶף חֲכַמְתֶּם בְּעֵצְמוֹן,
 שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְעוֹף בְּחֲכַמְתֶּם לְחֻקֵּי עֲמֻקּוֹת, רַק תִּמְעַט וּתְחַלִּישׁ
 חֲכַמְתֶּם בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, עַד שֶׁתִּתְפַּטֵּל חֲכַמְתֶּם הִרְעָה לְגִמְרֵי מִן
 הָעוֹלָם, וּתְתַגַּלֶּה חֲכָמָה הָאֲמִתִּיית שֶׁל חֲכָמֵי הָאֲמֵת בְּעוֹלָם, עַד
 אֲשֶׁר יִבְרִיחוּ וְיִדְעוּ כֹּל בְּאֵי עוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים
 לְבִדְדָךְ עֲלִיוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, "אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם". וְתִתְפַּד לְכָל הָעַמִּים שֶׁפָּה
 בְּרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד, וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים
 מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן, וְכָל חֲכָמוֹת רְעוֹת תִּבְטֵל
 וְתַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם, וְתִתְגַּבֵּר וְתִתְחַזַּק וְתִתְפַּשֵּׁט חֲכָמָה הָאֲמִתִּיית
 בְּעוֹלָם, הִיא חֲכָמַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וּלְהַבִּיר אוֹתָךְ בְּאִמּוּנָה
 שְׁלֵמָה בְּאִמַּת וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ בְּאִמַּת וּבְתַמִּים כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם.
 וַיְקִים מְהֵרָה מְקַרָּא שְׁפֹתוֹב: "וְהָיָה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ,
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד", אָמֵן וְאָמֵן:

סה **אנא** הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, הַרוּצָה בְּתַפְּלַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ
 אֶת עֵצֶם יְקָר יְפִי הַדָּרַת קִדְשֵׁת דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה
 הַקְּדוּשָׁה שְׁאֵנוּ זוֹכִים לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ. אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת
 הוֹד פְּאָר יְקִרַת קִדְשֵׁת כָּל אוֹת וְאוֹת מִדְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, כִּי מִי
 יְהַדֵּר מִי יִפְאָר גְּדֹל פְּאָר הַלְּקוּטִים וְהַקְּבוּצִים שְׁאֵנוּ מְלַקְטִים
 וּמְקַבְּצִים שׁוֹשְׁנִים וּפְרָחִים וְצִמְחִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים, מְפֹאָרִים
 וּמְהַדְרִים, סְגֻלוֹת יְקָרוֹת וְחִמּוּדוֹת גְּדוּלוֹת, בְּשִׁדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
 הָעֲלִיוֹנוֹת, עַל־יְדֵי כָּל אוֹת וְעַל־יְדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר וּמְכַל־שֶׁפֶן
 עַל־יְדֵי כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה. וְאִם הֵינּוּ זוֹכִים

לְהַטוֹת אֶזְנוֹנוֹ לִשְׁמֹעַ מִה שְׁאֵנוּ מוֹצִיאִים בְּפִינוּ מִרְגְּלוֹת יְקָרוֹת
 וְאַבְנִים טוֹבוֹת וַיְקָרוֹת כְּאֵלוֹ, לְהִבִּין וְלִהְשִׁכִּיל אֶת יְקָר תַּפְאֲרַת
 גְּדֻלַּת הוֹד יְפֵי הַדְּבֹר הַקְּדוֹשׁ וְהַגּוֹרָא שֶׁל הַתַּפְלָה הַקְּדוּשָׁה, אֶת
 עֵצֶם יְקָרַת קְדוּשַׁת כָּל דְּבֹר וְדְבֹר, לֹא הֵיִינוּ יְכוּלִים לְהִשְׁלִים
 לְדַבֵּר אֶפְלוֹ בְּרִכָּה אַחַת וְאֶפְלוֹ דְבֹר אֶחָד, כִּי הֵיִינוּ נִקְשָׁרִים
 וְנִכְרָכִים וּמְהַדְקִים בְּאוֹת הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַדְּבֹר, כִּי אִיךְ אֶפְשָׁר
 לִילָךְ מִן אוֹת הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַדְּבֹר, לְגַדֵּל עֵצֶם יְקָר יְפִיָּה וְזִוְיָה
 וְהַדְרָה, הַדְרָא דְלֹא אֶפְשָׁר לְמַפְרַט בְּשִׁפּוֹתָא, וּלְגַדֵּל עֵצֶם תַּקְפָּה
 הַתְּקַשְׁרוֹת הַדְּבֹר עִם הַנְּפֶשׁ, עַד אֲשֶׁר אֵין הַדְּבֹר מְנִיחַ אֶת
 הַנְּפֶשׁ לִילָךְ מֵאֵתוֹ לְהִלָּן יוֹתֵר:

סו **וּבְכֵן** תִּזְכְּנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ שְׁנוֹפָה לַעֲשׂוֹת נִקְדוֹת קְדוּשׁוֹת לְהַדְּבֹר
 הַקְּדוֹשׁ, וְנוֹפָה לְהוֹצִיא הַדְּבֹר מִמִּצַּר הַגְּרוֹן, עַד שְׁנוֹפָה
 עַל־יְדֵי קְדוּשַׁת הַדְּבֹר הַשְּׁלֵם לְהוֹצִיא מִכַּף אֶל הַפַּעַל כָּל
 הָעֲבוֹדוֹת וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקְדוּשָׁה שְׁאֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, כִּי אֵתָּה
 יִדְעָתָ עֵצֶם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקְדוּשָׁה שְׁאֵנוּ
 צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְאֵין שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּקְדוּשָׁה שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ מְנִיעוֹת
 רְבוֹת עֲלוּי, וּבְפֶרַט בְּשְׁאֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר גְּדוֹל שֶׁכָּל
 יְהוּדֵינוּ תָלוּי בּוֹ, שֶׁהוּא לְהַתְּקַרֵּב בְּאַמֶּת לְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים,
 וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁרוֹצִים לְהַתְּקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֵמֶת שְׁבִין הַצְדִּיקִים, שְׁאֵז
 מִתְּגַבְּרִים וּמִתְרַבִּים הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי
 שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִשְׁתַּתְּחִים וּמְפַסְיָקִים בְּפִנְיֵנוּ מְאֹד, וְאֵין רוֹצִים לְהִנִּיחַ
 אוֹתָנוּ לְהַתְּקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֵמֶת. אֲבָל כְּכֹר הוֹדְעָתָנוּ כִּי בְּאַמֶּת אֵין
 שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם כָּלָל, וְכָל הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּשִׁבּוֹל הַחֶשֶׁק,

כְּדִי שְׂיִתְגַּבֵּר הַחֹשֶׁק וְהַכְּסוּפִין וְהַגְּעוּגוּעִים יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ, וְכָל
 מַה שְׁהַמְּנִיעוֹת מִתְגַּבְּרִין יוֹתֵר, צָרִיכִין לְהַתְגַּבֵּר שְׂיִהְיֶה הַחֹשֶׁק גָּדוֹל
 בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדִי שְׁעַל־יְדֵי הַתְּגַבְּרוֹת הַחֹשֶׁק, יִשְׁכְּרוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת,
 וְיִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַנְּחֹשֶׁק הַקְּדוֹשׁ:

פ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲזְרֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, וְתִזְכְּנִי לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּר פִּי תָמִיד, וְאַזְכֶּכָּה
 לְדַבֵּר תָּמִיד דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים הַרְּבִה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׂאִזְכֶּכָּה
 לְהִרְבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וּבִתְפִלּוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת
 הַרְּבִה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלֹא אֶפְסִיק פִּי מִגִּרְסָא וְלִמּוּד וּתְפִלּוֹת
 וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְכָל הַיּוֹם
 תְּהִיָּה שִׂיחַתִּי וְדַבְּרוֹרֵי בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה. וְאַזְכֶּכָּה לְהַתְּוֹדוֹת וְדוּוֵי דְבָרִים
 לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם עַל כָּל מַה שְׁפָגַמְתִּי נִגְדָּךְ, וּלְפָרֵשׁ חַטָּאֵי לְפָנֶיךָ
 בְּפֶה מְלֵא בְּפִרוּשׁ. וְאַזְכֶּכָּה לְהִרְבוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת תָּמִיד, עַד
 שְׂהִדְבּוּר דְּקַדְשָׁה זְכוֹר יוֹכְרֵנִי לְמוֹכֶכָה, וְיִשְׁבִּינִי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
 שְׁלֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנִי חֲלִילָה בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת
 הַמְּגִנִּים שְׂנֵאֲלַפְדְּתֵי בְּהֵם בְּעוֹנוֹתֵי הַרְּבִים, וְתִמְהַר לְזַכְּרֵנִי וּלְהוֹצִיאֵנִי
 מֵהֵם חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וְתִקְּוִים בִּי מִקְּרֵא שְׂפָתוֹב: "הֲבֵן יָקִיר לִי
 אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שְׂעִשׁוּעִים, בִּי מְדִי דְבָרֵי בּוֹ זְכוֹר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל
 כֵּן הִמּוּ מְעֵי לוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְהוָה". וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים תִּרְחַם
 עַל שְׂכִינַת עַוְדָךְ אֲשֶׁר הִיא שׁוֹכֵנַת עַמְּנוּ בְּגִלוֹת גָּדוֹל, וְהִדְבּוּר
 דְּקַדְשָׁה בְּגִלוֹת, וְתַעֲזְרֵנּוּ שְׂנוֹכְפָה לְהוֹצִיא הַדְּבּוּר מִהַגְּלוֹת, וְתִגַּן
 בְּעַדְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ תָּמִיד שְׂלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוּם דְּבוּר שְׂאֵינוּ
 כְּרְצוֹנָךְ, וְלֹא נִפְגַּם דְּבוּר פִּינוּ לְעוֹלָם, רַק נּוֹכַח לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּר

פִּינוּ תָּמִיד, וְלִהְרַבּוֹת בְּדַבְּרוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה וּשְׂאֵר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים:
מָלֵא רַחֲמִים, תֵּן לִי בֵּית מְנוּס לְתוֹךְ דְּבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה,
 שְׂאוּזָפָה לְהִרְבּוֹת בְּדַבְּרוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְרוּחַ
 אֱלֹהִים שֶׁל הַדְּבוּר הַקְּדוּשׁ יִרְחַף עָלַי וְיִגַּן בְּעַדִּי וַיְצִילֵנִי, וַיִּנְשַׁב עַל
 לְבִי וַיְכַפֵּה אֵשׁ הַתְּאוּוֹת, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַתְּאוּוֹת מִמֶּנִּי מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם. וְאוֹזְבָה עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְצַמְצֵם גַּם אֶת
 הַהִתְלַהֲבוֹת דְּקִדְשָׁה אֱלֹהִים, שְׂיִהְיֶה הַהִתְלַהֲבוֹת אֱלֹהִים בְּהִרְגָה
 וּבְמִדָּה, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת לְאִמְתּוֹ, וְלֹא אֲצַא חוּץ מִהַמִּדָּה
 כָּלֵל. וְתִצְלֵנִי בְּזִכּוֹת הַדְּבוּר הַקְּדוּשׁ, בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִכָּל
 מִיְּנֵי חַמָּאִים וְעוֹנֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל הַתְּאוּוֹת רְעוּת, וּתְגַרֵּשׁ הָרוּחַ
 שְׂטוֹת מִמֶּנִּי, וְתִזְכְּנֵי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי רוּחַ חַיִּים, רוּחַ הַקִּדְשׁ, דְּרַךְ
 הַחֶבֶל דְּקִדְשָׁה, עַל־יְדֵי הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה. וּתְקַיֵּם בְּנוּ מִקְרָא שְׂפִתוֹב:
 "וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם, וְהִסִּירְתִּי אֶת
 לֵב הָאֵפֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב בָּשָׂר. וְאֶת רוּחִי אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם
 וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בַּחֲקֵי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם". וְנוֹזְבָה
 לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה מֵהַגְּלוּת. וְתִזְבָּה אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמּוּךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנוֹזְבָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְגִלּוֹת חֲלָקֵי קִדְשֵׁת מְשִׁיחַ
 הַמְּשָׁרֵשׁ בְּקִרְבֵּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וְתִמְשָׁיְךָ עָלֵינוּ חַיִּים
 טוֹבִים וְאַרְפִּים, וְתִזְכְּנֵנוּ לְחַיִּים נְצַחִים, וְתַחֲמַל עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ,
 וְתִזְכְּנֵנוּ לְעַמּוּד וְלָקוּם בְּתַחֲתֵי הַמַּתִּים לְחַיֵּי עוֹלָם עִם שְׂאֵר הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַכְּשָׁרִים:

צַד וְתִזְכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךְ תָּמִיד, וְתִמְשָׁיְךָ
 וְתִשְׁפִיעַ בְּלִפְנֵי יִרְאָה וּבּוֹשָׁה וּפְחַד וְאִימָה גְּדוּלָה

מפניך תמיד, עד אשר יתבטל הגוף לגמרי כאן ואפס המחלט עלידי עצם היראה הגדולה שתשפיע בלבי, ובפרט בעת עסקי בדבורי תורה ותפלה שלא אשמע אז את הגוף כלל, רק את הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ויתבטל הגוף לגמרי לגבי הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ועל-ידיה אובה לברר וללקט ולהעלות ולצרף כל האותיות והניצוצות שנפלו למטה בבחינת שכרי כלים, על ידי עונותי וחטאי ופשעי העצומים בגלגול זה ובגלגול אחר, אשר הם גורמים מחלקת וקשיות ובבלבולים ומניעות מעבודתך הקדושה, ומהם באים כל התאוות שבעולם, והכל אובה לברר ולהעלות לשמך הגדול והקדוש, ולצרפם ולחברם ולכנות מהם בנינים ועולמות דקדושה. ותתן לי כח ברחמיך הרבים להעלות את כל הניצוצין הנפולין אליך, בבחינת העלאת מ"ג, ועל-ידיה יהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, ועל-ידי זה יהיה נמשך שלום גדול ונפלא למעלה ולמטה בכל העולמות כלם, ויתבטל כל מיני נצחון דסמרא אחרא וקנאה ושנאה וקנטור ומחלקת ממני ומכל ישראל, ומכל בני עולם, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין כל עמך ישראל, ובין כל הנבראים והנוצרים והנעשים שבכל העולמות כלם, ועל-ידיה תמשיך ותשפיע ברכה גדולה לנו ולכל ישראל ולכל העולמות כלם. ותמהר ותחיש לגאלנו, ותקים אותנו מנפילתנו, ותעלה ותקים את כל בחינת הרגליו אשר ירדו למטה בעונותינו. עזב תעזב והקם תקים, הקם על סלע רגלי ותכונן אשורי. ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים",

ותולכנו מהרה קוממיות לארצנו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו,
ושם געברך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות:

ק"ח **ל"ב** מהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי". רבונו של
עולם, שומע ומאזין ומקשיב לקול תפלותינו ושיחותינו
ותחנונונו, למדני איך אקח עתה דבורים חדשים ויפים לרצותך
ולפיסך, שתעשה ברחמך את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך
אשמר. כי זה כמה שאני צועק ומתחנן ומרבה בתפלות ושיחות,
וכל פונתי בכלם שאזכה לשוב אליך באמת מהרה, ועדין לא
נושעתי. ואני יודע שהמניעה ממני, מחמת קשיות ערפי ותאותי
הרעות וכסילות דעתי המרבה, אבל איני יודע שום דרך איך
לצאת מכל זה, ודבורים חדשים אפסו ממני. "כי אין מלה
בלשוני, הן יהוה ידעת כלה. נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי
געבר. נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית". ואתה יודע, אבי
שבשמים, שכל תקותי ותוחלתי היא על תפלה ותחנונים וצעקה
ושועה אליך, אבל איך לוקחים דבורים חדשים כמו שאני צריך
בכל יום ויום, באפן שאזכה לרצותך באמת, שתשיבני אליך
מהרה:

אבי שבשמים, איך שהוא ואיך שיהיה, אני על משמרתני אעמד,
בעזרתך הגדולה, לצעק אליך תמיד. אך באתי לחלות פניך
יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחום ותרחם ותחמל עלי, על גרדף
כמוני, על גבוה ונמאס כמוני, ותשפיע עלי רוח קדשך מאתך,
ותשלח בפי בכל עת דבורים חדשים נאים ויפים שאוכל לרצותך
בהם, שתחזירני בתשובה שלמה באמת לפניך מהרה, ותרחם עלי

וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי וְתַחֲזָקֵנִי שְׁאוּזָה לְדַבֵּק מִחֲשֻׁבְתִּי תָמִיד בְּתוֹרַתְךָ
הַקְדוּשָׁה, וְתִזְכְּרֵנִי וְתִאֲמָצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תָמִיד לְאַחוֹז אֶת מִחֲשַׁבְתִּי
לְכֹל תֵּצֵא חוּצָה כָּלֵל, רַק לְחֹשֵׁב תָמִיד מִחֲשֻׁבוֹת קְדוּשׁוֹת
בְּתוֹרַתְךָ וְעִבּוֹדְתְךָ, עַד שְׁאוּזָה לְחַדֵּשׁ בְּכֹל עַת חֲדוּשֵׁן דְּאוֹרֵי־יְתָא
אַמְתִּיִּים, וְיִתְנַעֲנַע שְׁכְלִי בְּכֹל עַת בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁאוּזָה
עַל־יְדֵי תְנוּעוֹת הַשְּׁכָל לְהוֹלִיד חֵם בְּלֵב, שְׂיִתְחַמֵּם לְכַבֵּי בְּחַמִּימוֹת
וְהִתְלַהְבוֹת דְּקִדְשָׁה לְהִתְדַבֵּק בָּךְ וְלִהְיוֹת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאַמְתִּי,
וּבְפִרְט בְּעַת עֶסְקֵי בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְתַפְלָה וְהִתְבוּדָדוֹת, אוּזָה
לְהִתְלַהֵב אֵלֶיךָ בְּהִתְלַהְבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה פְּרָצוֹנֶךָ
הַטּוֹב, עַד שְׁאוּזָה עַל־יְדֵי הַחֲמִימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת דְּקִדְשָׁה לְתַקֵּן
כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדֶּךָ עַל־יְדֵי תִבְעֵרַת הַלֵּב וְחַמִּימוֹת
וְהִתְלַהְבוֹת דִּסְטְרָא אַחֲרָא. וְאוּזָה בְּרַחֲמֶיךָ וְיִשְׁוּעָתְךָ לְגַרֵּשׁ כָּל
הַרוּחַ שְׂטוֹת מִמֶּנִּי, וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה תִבְעֵר מִמֶּנִּי וּמִקְרָבִי, וְתַכַּף
אֶת יַצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, עַד שְׁאוּזָה לְמַהֲרַת הַלֵּב בְּאַמְתִּי, וְעַל־
יְדִיּוּהַ אוּזָה לְדַבֵּר וְלִשׁוֹחַ לְפָנֶיךָ דְּבוּרִים חֲדָשִׁים בְּכֹל פְּעַם:

מְלֵא רַחֲמִים, חוֹמֵל דְּלִים, הַחוֹשֵׁב בְּתַקּוּנִי גַם עִתָּה, פֶּתַח פִּיךָ
לְאֵלִים כְּמוֹנִי. הוֹרֵנִי מַה שְׁאֲדַבֵּר, הִבְיַנְנִי מַה שְׁאֲשַׁאֵל.
"אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ". רַחֵם עָלַי וְהִיָּה כְּעוֹרֵי
שְׁאוּזָה לְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה, זֹו תַפְלָה, בִּינִי לְבִין קוּנִי בְּכֹל יוֹם וְיוֹם,
כָּל יְמֵי חַיִּי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דְּבוּרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים וְיָפִים בְּכֹל
פְּעַם, תֵּן לִי דְבוּרִים חֲדָשִׁים, מְלֵא רַחֲמִים, בְּאִפְּן שְׁאוּזָה לְהַצִּיל
נַפְשִׁי עַל יְדֵם מִמָּה שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל בּוֹה וּבְכַפָּא וְלִשׁוֹב אֵלֶיךָ
בְּאַמְתִּי וּבְלֵב שְׁלֵם פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. "אִם

אָון פֿעלְתִּי לֹא אוֹסִיף". רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמִים חֲדָשִׁים בְּזִכּוֹת
הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר אָנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תָּמִיד, שְׂזוּכוּ
לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
שָׁפַל סְמִיכוֹתֵנוּ עֲלֵיהֶם, וּבִגְדָל כְּחֵם יֵשׁ לָנוּ עַל מַה לְסַמְּךָ עִתָּה
גַּם עִתָּה, אֲפָלוּ בַעֲצֵם פְּחִיתוּתֵנוּ וּגְרִיעוּתֵנוּ חִסְדֵּי־שְׁלוֹם, הוֹשִׁיעֵנוּ
בְּזִכּוֹתֶם וְטַהַר לְבָנוּ לְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמֶּת, "הִשִּׁיבֵנוּ וְאַשׁוּבָה כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵי". כִּי גִלּוּי וְיֹדֵעַ לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר מְלַאֲתִי מְלִים, אֵךְ אֵינִי יוֹכֵל
לְהוֹצִיאֵם בְּפִהּ. תֵּן לִי דְבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה, כִּי אֲנִי לֹא אֶחְשֶׁךְ פִּי
מִלְדַּבֵּר לְפָנֶיךָ כֹּל מַה שְּׂיִכּוֹא לְתוֹךְ פִּי, אֵךְ רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנִי
וְיַעֲזְרוּנִי שְׁלֹא אֶמַר דְּבַר שְׁלֹא כְרִצוֹנְךָ חֲלִילָה, כִּי אַתָּה חֲפֵץ חֶסֶד
וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב, וְאַתָּה חֲפֵץ בְּתַקּוּנִי וּבְטוֹבוֹתַי, גַּם עִתָּה עֲזְרוּנִי
וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי מְרַב בְּלִבּוֹל דַּעֲתִי, עַל כֵּן דְּבַרִּי גַּם עִתָּה
לְעוֹ, אֲבָל אֲנִי מְכַרַח וּמְחִיב לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ כֹּל עוֹד
נַפְשִׁי בִּי, כֹּל זְמַן שֶׁהַנְּשֵׁמָה בְּקַרְבִּי, וְאַתָּה הַטּוֹב בַּעֲיִנֶיךָ עֲשֵׂה עִמּוֹ:
קַמֵּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, עֲשֵׂה
אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ
הַנּוֹרְאוֹת, בְּאַפֵּן שֶׁתְּבַטֵּל כֹּל מֵינִי מִחֲלֻקַּת מִן הָעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ
שְׁלוֹם גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם, בְּאַפֵּן שֶׁיֵּצֵא הַדְּבוּר מֵהַגְּלוּת. וְתִפְתַּח
אֵת פִּינוּ תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר דְּבוּרִים טוֹבִים קְדוּשִׁים הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ
בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה יוֹמָם וְלַיְלָה. "אֲדַנִּי שְׂפָתַי תִּפְתַּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
יִמְלֵא פִי תְּהִלָּתְךָ, כֹּל הַיּוֹם תִּפְאֲרֶתְךָ. תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי, וּיְבָרֵךְ
כֹּל בְּשֵׁר שֵׁם קְדוּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד". רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּזְכֵנִי
מֵעִתָּה לְשִׁמּוֹר אֵת הַדְּבוּר וְהַשִּׁיחָה, שְׁלֹא אֲדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר וְשׁוֹם

שיחה שאינה פרצונך חס־ושלום, כי אתה "יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחזו", ואפלו שיחה קלה שבין איש לאשתו אתה מגיד לאדם בשעת הדין. אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה. רחם עלי מעתה למען שמך, ושמרני והצילני משיחה ודבור שאינה פרצונך, וסלח ומחל וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי בהדבור והשיחה מיום היותי עד הנה, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. "שיתה יהוה שמרה לפי, נצרה על דל שפתי". והיה עם פי בשעת הטיפי ועם ידי בעת מעבדי. "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש פי חסיתי בך". ועזרני והושיעני שאזכה לקים מצות (עשה) של "ואהבת לרעך כמוך" באמת בכל לבבי ונפשי ומאדי, שאזכה לאהב את כל אחד מישראל בנפשי ומאדי בכל לבבי באמת, ובפרט בכל יום ויום קדם התפלה תוכני לקבל עלי מצות עשה זאת באמת בשלמות פרצונך הטוב, באפן שאזכה על־ידי־זה לדבר דבורי התפלה לפניך בשלמות בכונה גדולה באמת, ותהיה תפלתי לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותעלה ותנשא להיות פתח לראשך. ויקים מהרה מקרא שפתוב: "שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביה. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וכל בנך למודי יהוה ורב שלום בנך. וראה בנים לבנך שלום על ישראל. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום". עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל

ואמרו אמן:

קמו על בן הנני מפיל תחנתי לפניך, ופורש ושומח בפי מול
 רחמיך וחנינותיך וחמלתך המרבים והנפלאים מאד
 מאד, שתהיה עמי בכל עת ובכל שעה, ותעזרני תמיד שלא
 אסתכל כלל על כל מיני בלבולים ורעיונים פאלה וכאלה, רק
 אובה להתחזק בכל עת להתחיל לפרש שיחתי לפניך מתוך
 המצר והדחק, ולקיים "ודבר פי בצר לי". ואיגע ואחזק ואדחק
 את עצמי להטות תמיד מחשבותי ולבבי אל האמת, ולדבר לפניך
 כל מה שאוכל לדבר איזה דבור אמת כל שהוא, אפלו מתוך
 המצר והדחק הגדול, ואתה ברחמיך וחסדיך הרבים בצר תרחיב
 לי בכל עת, ותרחיב פי ותמלאהו, ותעזרני ותושיעני ותזכני
 ותפתח פי בהרחבה גדולה, לפרש ולבאר ולשיח כל שיחתי
 לפניך, בדברי חן ורצון ותחנונים באפן שתשמע תפילתי ותחנתי
 ויכמרו רחמיך עלי בכל עת, ותקרבני אליך ולתורתך ולעבודתך
 באמת:

דינים

ה: ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותצילנו ותשמרנו אותנו ואת
 כל עמך ישראל מרפנים ודינים שאינם כשרים והגונים
 במעשיהם, כי אתה יודע את כל מה שהם גורמים לנו בעונותינו
 הרבים, ואין מי שיעמד בעדנו, כי אין בנו כח וגבורה להכניעם
 ולהשפילם. אנא יהוה ברחמיך הרבים, המלך המשפט, זכנו
 למשפט דקדשה, והצילנו מדינים ורפנים שאינם הגונים,

הַמְקַלְלִים אֶת הַמְשַׁפֵּט וּפּוֹגְמִים בַּמִּרְכָּבָה הָעֲלִיזָה בְּכִסְאוֹת
לְמִשְׁפַּט אֲשֶׁר שָׁם הָאֵהָבָה הַקְדוּשָׁה שׁוֹרָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נּוֹפְלִים
אֶהָבוֹת נְפוּלִין מִשָּׁם וּמְכַנְּסִים תַּאוֹת נְאוּף בְּעוֹלָם, וּמְבִיאִין חֵס־
וְשָׁלוֹם טְמֵאת מִקְרָה לַיְלָה עַל־יְדֵי עֲוֹת דִּינָם:

וּבְזִכּוֹת קְדֻשַׁת שְׁמִינִי עֲצַרְת הַקְדוּשׁ, תּוֹכְנוּ לְתַקּוֹן הַמְשַׁפֵּט
דְּקְדוּשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תַצִּילֵנוּ תְּמִיד מִפְּנֵם הַבְּרִית
וּמִמִּקְרָה לַיְלָה חֵס־וְשָׁלוֹם, וְתִהְיֶה הַטְּפָה הַקְדוּשָׁה נִקְלַטַּת
וְנַעֲצַרְת בְּקְדוּשָׁה גְדוּלָה פְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב, וְלֹא תֵהָא נִשְׁחַתַּת חֵס־
וְשָׁלוֹם לְעוֹלָם. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִרְבָּנִים וְדִינִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים,
וְתִבְטַל בְּחֵם וּמִמְשַׁלְתָּם מִן הָעוֹלָם. חוּסָה עֲלֵינוּ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ, וּזְכְּנוּ
שְׂיִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל רַבָּנִים וְדִינִים פְּשָׁרִים שְׂיַעֲמִידוּ הַדַּת עַל
תְּלוֹ וְיִדּוּנוּ דִין אֱמֶת לְאַמְתּוֹ, בְּאַפְּן שְׁנֹזְכָה לְתַקּוֹן הַמְשַׁפֵּט בְּאַמְתּוֹ.
וּנְזַכֶּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַפְּחִינּוֹת בְּאַמְתּוֹ פְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב.
רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וּמִלֵּא פֶל מְשַׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה, אִם פְּבָנִים
אִם פְּעֻבָּדִים: אִם פְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל פְּנִים, וְאִם פְּעֻבָּדִים
עֵינֵינוּ לְךָ תְּלוּיּוֹת, עַד שְׁתַּחֲנְנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מְשַׁפְּטֵנוּ אִים קְדוּשׁ:

דעת

כּוּ וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים דַּעַת דְּקְדוּשָׁה, שְׂאֹזְכָה לִידַע
אִיךָ לְהַתְּנִיחַ עִם הָעוֹת בְּאַפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוֹם
עוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא כְּלָל, וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ עִם הָעוֹת כִּי אִם לְשִׁמְךָ
וְלַעֲבוֹדְתְּךָ בְּאַמְתּוֹ. וְתַצִּילֵנוּ וְתַמְלִטֵנוּ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָם הַקָּשָׁה וּמַר

מֵאֵד הַמּוֹיַע לְהַעֲוִי פָּנִים, אֲשֶׁר הֵם נּוֹפְלִים בְּגִיהָנָם בְּאֵין סוֹמֵךְ
 וּמִצִּיל. חוּם וְחֶמֶל עָלַי בְּחַמְלוֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, חוּם וְחֶמֶל עָלַי
 וְתִצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי עֲזוּת דִּסְמָרָא אַחֲרָא מִכָּל מִינֵי עֲזוּת הַגּוֹף,
 וְתוֹכְנֵי לְעֲזוּת דְקִדְשָׁה בְּאֵמֶת, לְעֹמֵד בְּנֶגֶד הָעֲוִי פָּנִים שְׂפִדוֹר
 הָרוֹצִים לְרַחֵק מִדְּרַכֵּי אֵמֶת אוֹ לְהַחְלִישׁ דְּעֵתָם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שֶׁל
 הָרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב לְדְרַכֵּי הַקִּדְשָׁה בְּאֵמֶת, וְתַעֲזָרְנִי שְׁנֵהִיָּה עֹז בְּנֶמֶר
 נִגְדָם לְנִצָּחָם וְלַהֲשִׁפְלָם עַד עֶפְרָא, לְשִׁפְרָם וְלִכְבָּלָם לְגַמְרִי. וְתוֹכְנֵי
 שְׂאֵהִיָּה עֹז וְחֹזֵק בְּעִבּוֹדְתֶךָ תָּמִיד, וְאַזְכֵּה לְכָל הַקּוֹלוֹת דְקִדְשָׁה,
 וְלַהֲתַגַּבֵּר עַל יָדָם עַל כָּל מִינֵי עֲזוּת שֶׁל הַגּוֹף, עַד שִׁיתְּכַפְּלוּ כָּל
 תְּאוּוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו הָרָעִים:

ו: אָדוֹן, הַקָּל עֲלֵנוּ, וְשַׁלַּח יְשׁוּעָה לְגַאֲלָנוּ. חוּם וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלֵינוּ,
 וְאַמּוֹר לְצָרוֹתֵינוּ דִי, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה
 בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְתַגְּאֵל וְתַפְּדֵה נַפְשֵׁנוּ מִכָּל
 הַחֲטָאִים וְהָעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׂבָעוּלָם, וּמִכָּל
 הַתְּאוּוֹת וְהַמִּדּוֹת רָעוֹת. וְתַכְנֵה לָנוּ אֵת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ בְּגֵן עוֹלָם
 עַדֵי עַד, וְיֵשׁוּבוּ כְּהֵנִים לְעִבּוֹדְתֶם וְלוֹיִם לְדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל לְמַעֲמָדָם.
 וְתַמְשִׁיךְ וְתַאִיר עָלֵינוּ עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים קִדְשֵׁת הַדַּעַת
 הַקְּדוֹשׁ הַכְּלוּל מִהַשְּׁגָת בֵּן וְתַלְמִיד דְקִדְשָׁה, שֶׁהוּא אֶסְפָּקְלָרְיָא
 הַמְּאִירָה וְאֶסְפָּקְלָרְיָא שְׂאֵינָה מְאִירָה, וְנוֹכַח לְדַעַת כִּי יְהוּה הוּא
 הָאֱלֹהִים. וְתִצִּיל אוֹתָנוּ מִרוּחַ שְׂטוֹת וְשַׁגְעוֹן וּמִכָּל מִינֵי טְרוּף
 הַדַּעַת, וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וּפְגָמִים שְׂבָעוּלָם,
 וְנוֹכַח לְיִרְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד, וְלִפְרָנְסָה טוֹבָה מֵאִתְּךָ, וְיֵאִיר
 עָלֵינוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן בְּשַׁעַת אֲכִילְתָנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה:

יב: **אָנָא** יְהוָה, חֲזַקְנִי וְאִמְצָנִי בְּקִדְשִׁתְּךָ הָעֲלִיזָנָה. "אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעֹזְרֹתֵי אֲדָנִי תִשׁוּעֹתַי". וְכֵן מֵעַתָּה לְקֹדֶשׁ וּלְמַהֲרַע עֲצָמוֹ בְּאֵמֶת, וְאִזְכֹּרָה לְהַרְגִּישׁ אֱלֹהוּתְךָ עָלַי בְּכָל עֵת. וּתְחַנְּנֵנִי שְׂאִיזְכֹּרָה לְדַעַת בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּמְלֻכוּתְךָ בְּכָל מְשֻׁלָּה, וּלְקַיִם מְקַרָּא שְׂפָתוֹב: "שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד". וְלֹא אֲשַׁפַּח אוֹתְךָ לְעוֹלָם, בֵּין בַּיּוֹם בֵּין בַּלַּיְלָה, בֵּין בְּהִקְיָן בֵּין בְּשִׁנְיָה, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלֻכְתִּי בְּדַרְךְךָ, בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי, בְּאֲכִילַתִּי וּבְשִׁתִּיתִי, בְּעִמְדַתִּי וּבִישִׁיבַתִּי, בְּמַחְשָׁבָה וּדְבוּר וּמַעֲשֵׂה, וּבְכָל תְּנוּעוֹתַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה אִזְכֹּרָה לְמִצְאָה וּלְהַרְגִּישׁ אֱלֹהוּתְךָ וּמְשֻׁלְתְּךָ עָלַי אֲשֶׁר מֵלֵא כָּל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהוָה, הֲלוֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מֵלֵא". מוֹשֵׁל בְּכָל מֵלֵא רַחֲמִים, מֵלֵא חֶסֶד וְטוֹב בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע, וְכֵן לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. מַהֲרֵנִי וּקְדֹשְׁנִי מִכָּל הַטְּנוּפִים וְהַלְכָלוֹכִים שְׁלֹכְלֻכְתִּי וְטַנְפַּתִּי אֵת נַפְשִׁי עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתֵי הָרַבִּים שְׁעִשִׁיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. הֲעֲלִנִי מִהַרְהָ מִטַּמְאָה לְמַהֲרָה, מַחֵל לְקֹדֶשׁ, הוֹצִיאֵנִי מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה. וְקַיִם בְּנֹו מִהַרְהָ מְקַרָּא שְׂפָתוֹב: "וְזִרְקִתִּי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם מַהֲרִים וּמְהֻרָּתִים, מִכָּל טַמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהֲרָ אֶתְכֶם":

לב: "**אִם־פָּרָה** אֵל חֶק, יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה, אֲנִי הַיּוֹם לְדַתִּיךָ". רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חֵי לְעַד וְקַיִם לְנִצְחָה, אַתָּה הוּא קֹדֶם שְׂפָרַאת הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא לְאַחַר שְׂפָרַאת הָעוֹלָם, כִּי אַתָּה לְמַעַלְהָ מִהֲזִמּוֹן, וְכָל הַזִּמּוֹן כְּלוֹ מַה שְׁהִיָּה וּמַה

שִׁיחָהּ אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלָךְ אָפְלוּ כְהֶרֶף עֵינַי. רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתֵן לִי דַעַת וְשִׁכְלִי אִמְתִּי וְשָׁלֵם, בְּאִפְנֵי שְׁאוּזָה לְצֵאת
מִתַּחַת הַזְּמַן, שְׁאוּזָה לִידַע וְלַהֲבִין וְלַהֲשִׁיג שְׁכַל הַזְּמַן אֵינוֹ כְּלוּם,
כִּי הַכֹּל הַכֹּל, וַיְמִינוּ כִּצֵּל עוֹבֵר, וּבְאַמַּת אֵין שׁוּם זְמַן כָּלָל, לְמִי
שֵׁישׁ לוֹ שִׁכְלִי וְדַעַת אִמְתִּי, רַק כָּל הַזְּמַן הוּא מֵהַעֲדָר הַדַּעַת, אֲשֶׁר
בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת אַתָּה מַעֲלִים הַדַּעַת מִפְּנֵי אָדָם כְּדֵי שְׂיִתְקַים
הַזְּמַן, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה, אֲבָל בְּאַמַּת בְּדַעַת הָאִמְתִּי אֵין שׁוּם
זְמַן כָּלָל. זָכְנוּ לְקִשֵׁר עֲצִמְנוּ וְלַהֲפִלֵּל בְּאַמַּת בְּהַצְדִּיקִים הָאִמְתִּיִּים,
שְׂזָכוּ לָזֶה בְּשִׁלְמוֹת לְהַפְלִיל בְּדַעַתְם הַשָּׁלֵם בְּבַחֲיַת לְמַעְלָה
מֵהַזְּמַן, וַיֵּצְאוּ מֵהַזְּמַן לְגַמְרִי, וְנִצְלוּ בְּשִׁלְמוֹת מִכָּל הַמַּעֲשֵׂה הַרַע
הַנַּעֲשֵׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהַזְּמַן, זָכְנוּ לִילָךְ בְּעַקְבוֹתֵיהֶם וְלִדְרֹךְ
בְּנִתְיבוֹתֵיהֶם וְלִקְיָם עֲצוֹתֵיהֶם, לְבַל נִסְתַּפֵּל כָּלָל עַל כָּל הַדְּבָרִים
שֶׁהֵם תַּחַת הַזְּמַן שֶׁבָּהֶם כְּלוּלִים כָּל הַתַּאֲוֹת וּמִדּוֹת רַעוֹת, וְאֵל
יִבְהַלּוּנוּ פִּגְעֵי הַזְּמַן כָּלָל, רַק נּוֹזֵה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה
לְהַזְכִּיר עֲצִמְנוּ בְּכַסּוֹל הַזְּמַן, שְׁבַאמַּת הַזְּמַן בְּטֵל וּמְבַטֵּל, וְלִקְשֵׁר
עֲצִמְנוּ בְּכָל עֵת בְּבַחֲיַת לְמַעְלָה מֵהַזְּמַן, שִׁשֵּׁם נִתְבַּטְּלִים כָּל
הַתַּאֲוֹת וְהַמִּדּוֹת וְכָל הַבְּלָבוּלִים הַבָּאִים כֻּלָּם מִפְּגְעֵי הַזְּמַן:

עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ גַם עִתָּהּ, וְהָאֵר עָלֵינוּ הָאֵרֶת הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ
הַזֶּה שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, בְּאִפְנֵי שְׁאוּזָה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל
הַתַּאֲוֹת וְהַמִּדּוֹת רַעוֹת עַל־יְדֵי שְׁנוּפֵר תְּמִיד בְּכַסּוֹל הַזְּמַן, כִּי הַזְּמַן
רִץ וְשָׂטַם וּפּוֹרַח מְאֹד, וְאֵינוֹ מִתְמַהֵמֵה וּמִתְעַכֵּב אָפְלוּ רָנַע אַחַת,
וְאֵין בּוֹ שׁוּם תְּפִיסָה כָּלָל, כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוּם זְמַן כָּלָל. חִמּוּל עָלֵינוּ
בְּחִמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְהַצִּילָנוּ מִפְּגְעֵי הַזְּמַן, וְאֵל נַחֲלִיף עוֹלָם עוֹמֵד

לְנֹצַח בְּעוֹלָם עוֹבֵר חֲסִדוֹשְׁלוֹם. חָנְנוּ מֵאֲתָךְ דַּעַת וְשָׁכַל אֲמַתִּי
 בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה לְהַבִּין וְלִרְאוֹת בְּפוּל הַזְּמַן, וְאֵל יַמְעַה אוֹתְנוּ הַזְּמַן
 כָּלֵל וְנוֹכָה לְהִתְחִיל בְּעִבּוֹדְתֶךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת מִחֻדָּשׁ, וְאֵל
 יִבְלֶבֶל אוֹתְנוּ כָּלֵל כָּל מַה שְּׁעָבַר עָלֵינוּ עַד אוֹתָהּ הַשְּׁעָה. וְנוֹכָה
 בְּכָל עֵת לְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ בְּאֲמַת, וְלִקְשֵׁר וְלִכְלֵל כָּל הַזְּמַן בְּבַחֲיִנַת
 לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, עַד שְׁנוּכָה לְצֵאת מִתַּחַת הַזְּמַן וְהַמְּקוֹם לְבַחֲיִנַת
 לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, לְמַעַלָּה מִהַמְּקוֹם, כְּרִצוֹנָךְ וְכְרִצוֹן צְדִיקוֹךְ
 הָאֲמַתִּים אֲשֶׁר זָכוּ לָזֶה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֲמַת. "הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְנִשׁוּבָה חֻדָּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם". יְהִיו לְרִצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ג: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶחָד יָחִיד וּמֵיחָד, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ
 וְזַכֵּנוּ לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֲמַת, וְלַהֲדוּיעַ שְׁמֹךְ לְכָל בְּאִי
 עוֹלָם, "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד.
 כְּרוֹךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּכְרוֹךְ שֵׁם
 כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

לא וְתִצְלִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִסַּפְּנַת דְּרָכִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִילֵנִי
 מִכָּל מִינֵי צַעַר וַיְסוּרִין וְעִכּוּב בְּדָרְךָ, וּמִכָּל אוֹרֵב
 וְאוֹיֵב וּמִסָּמִין. וְתִהְיֶה תָמִיד עִמִּי בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בְּדָרְךָ.
 בְּשִׁמְךָ אֵצֵא לְדָרְךָ לְשָׁלוֹם, וּבְשִׁמְךָ אֶעֱבֹר הַדָּרְךָ בְּשָׁלוֹם, וְאֲשׁוּב
 לְבֵיתִי לְשָׁלוֹם. וְתִצְלִילֵנִי מִכָּל מִינֵי הַזְּקוּת וְהַפְּסַד בְּדָרְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּכְרוּחַגִּיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן. וְשָׁמֵר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים

וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּתְזַכְּנֵנוּ לְתַנּוּן צְדָקָה קֹדֶם צְאִיתִי לְדַרְדֵּךְ,
כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "צְדָק לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וַיִּשֶׁם לְדַרְדֵּךְ פְּעֻמּוֹ", וְעַל־יְדֵי־זוֹהַ
תְּבוֹן לְפָנֵי הַדַּרְדֵּךְ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּלְדֵּךְ לְפָנֵינוּ לְהַנְחִיחֵנוּ
הַדַּרְדֵּךְ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בָּהּ וְתֵאֵיר לְפָנֵינוּ בְּאוֹרֵךְ הַגְּדוֹל וּתְכִיבֵנוּ וְתַגְעֵנוּ
לְמַחֲזוֹ חֲפָצֵי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב:

מ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ
וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, בְּשִׁבְתֵנוּ בְּבֵיתֵנוּ, וּבְלִכְתֵנוּ בְּדַרְדֵּךְ, בְּשִׁכְבֵנוּ
וּבְקוּמֵנוּ, בְּצִאתֵנוּ וּבְבוֹאֵנוּ, וְתוֹרְנֵנוּ וְתִדְרִיכֵנוּ בְּאִמְתָּךְ וְתִלְמְדֵנוּ תְּמִיד
בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעֵנֵינוּ הַנְּסִיעוֹת לְדַרְכִים, אִם אִסֵּעַ וְאִם
אֶחָדֶל, וְאֵיךְ לִסַּע וּמְתִי לִסַּע, וְלַהֲכִיךְ וּלְאַיִזָה מְקוֹם וְעִיר לְנִסְעָה,
וּכְמָה אֶתְעַכֵּב בְּדַרְכֵינוּ, וְכָל פְּרִטֵינוּ הַנְּסִיעוֹת לְאַיִזָה דַּרְדֵּךְ, גְּדוֹל וְקָטָן,
אֶרֶץ וְקֶצֶר, הַכֹּל תוֹדִיעֵנוּ וְתִלְמְדֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים וְתוֹלִיכֵנוּ
בְּדַרְדֵּךְ הַיָּשָׁר תְּמִיד בְּכָל עֵת:

אֲדוֹן כֹּל, "גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקוּחוֹת עַל כָּל
דַּרְכֵינוּ בְּנֵי אָדָם", וַיִּזְדַּע וַיִּמְכֵּן מִחֲשָׁבוֹתֵינוּ וְסוּדָם, יְעוּרְרוּ
רַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים עָלֵינוּ, וְנִפְגֵנוּ וְלִמְדֵנוּ תְּמִיד בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג
בְּעֵנֵינוּ נְסִיעוֹת לְדַרְכִים. וּכְשֶׁם שֶׁהֵייתָ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, וְהָיוּ כָּל
נְסִיעֵתֵם עַל פִּיךָ כְּרָצוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "עַל פִּי יְהוָה יִחַנוּ וְעַל פִּי
יְהוָה יִסְעוּ", כֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתִהְיֶה תְּמִיד עִמָּנוּ. וְאֵנִי מוֹסֵר עֲצָמֵינוּ
עֲלֶיךָ לְבַד בְּאִמְתָּה עִם כָּל תְּנוּעוֹתֵינוּ תְּמִיד: עַל פִּיךָ אֶחְנֶה בְּבֵיתֵנוּ,
וְעַל פִּיךָ אִסַּע, וְתִשְׁמֹר צְאִיתִי וּבוֹאֵי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. וְתִרְחַם עָלֵינוּ תְּמִיד בְּכָל עֵת שְׂאֵנִי מְכַרְחַח לְנִסְעָה לְאַיִזָה
דַּרְדֵּךְ עַל פִּי רָצוֹנְךָ הַטּוֹב, שֶׁתִּהְיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, וְתוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם

וְתַדְרִיכֵנִי לְשָׁלוֹם, וְתַגִּיעֵנִי לְמַחוּז חֲפָצֵי לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם,
 וְתַצִּילֵנִי מִכָּפַף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ, וְתַתְּנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
 בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוּאֵי, וְתַגְמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים תָּמִיד, וְתַשִּׁיבֵנִי
 לְשָׁלוֹם לְבֵיתִי, שָׁלוֹם בְּגוֹפִי וּבְנַפְשִׁי וּבְמַמּוֹנִי וּבַתּוֹרָתִי, וְתַשְׁמְרֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מַכְשׁוֹל חֲטָא וְעוֹן, וּמִכָּל מִיַּיִ הַרְהוּרִים רָעִים
 וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת, וּמִכָּל הַסַּתְּפָלוֹת רָעִים תָּמִיד וּבְפָרֵט פַּעַת הַלוֹכֵי
 בְּדֶרֶךְ, וְתַצִּילֵנִי וְתַשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִסַּפְּנַת דְּרָכִים לְעוֹלָם בְּגַשְׁמִיּוֹת
 וְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן:

"הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרָכָךְ וּנְחֵנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַדְּרִיכֵנִי
 בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדְנֵי, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתָךְ קְוִיתִי כָּל
 הַיּוֹם. טוֹב וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל כֵּן יוֹרֵה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ. יְדָרְךָ עֲנׁוּיִם
 בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנׁוּיִם דְּרָכּוֹ. כָּל אַרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנוֹצְרֵי
 בְּרִיתוֹ וְעֵדוּתָיו. הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרָכָךְ אֶהְלֶךְ בְּאַמְתָּךְ, יַחַד לְבָבִי
 לְיִרְאָה שְׁמֶךָ. דְּבַקָּה לְעֶפֶר נַפְשִׁי, חֲיִינִי כְּדְבָרֶיךָ. דְּרָכֵי סַפְרָתִי
 וְתַעֲנֵנִי, לְמַדְנֵי חֲקִיךָ. דְּרָךְ פְּקוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאַשִּׁיחָה בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ.
 דְּלַפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה, קִיַּמְנִי כְּדְבָרֶךָ. דְּרָךְ שֶׁקֶר הִסַּר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתֶךָ
 חֲנַנִּי. דְּרָךְ אַמּוּנָה בַּחֲרָתִי, מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי. דְּבַקְתִּי בְּעֵדוּתֶיךָ יְהוָה
 אֵל תְּבִישְׁנִי. דְּרָךְ מְצוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לְבִי. הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרָךְ
 חֲקִיךָ וְאַצְרַנָּה עִקֵּב. הִבִּינֵנִי וְאַצְרָה תּוֹרָתֶךָ וְאַשְׁמְרָנָה כְּכֹל לֵב.
 הַדְּרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מְצוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חֲפָצָתִי. הֵטָ לְבִי אֶל עֵדוּתֶיךָ וְאַל
 אֶל בָּצַע. הַעֲבֵר עֵינֵי מְרֹאוֹת שְׁוֵא, בְּדְרָכֶךָ חֲיִינִי. הֶקֶם לְעַבְדְּךָ
 אֲמַרְתָּךְ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ. הַעֲבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
 טוֹבִים. הִנֵּה תֵּאבְּתִי לְפְקוּדֶיךָ, בְּצַדִּיקְתֶּךָ חֲיִינִי:"

חוסה עלי כרב רחמיק, "חנני יהוה ראה עני משונאי, מרוממי משערי מות". כי אתה ידעת את מרירות לבי ופזור נפשי. "ואתה ידעת נתיבתי, בארח זו אהלך, טמנו פח לי. הביט ימין וראה ואין לי מכיר, אבד מנוס ממני, אין דורש לנפשי". חוס וחמל עלי, חוס וחנני והצילני ממה שאני צריך להנצל, מלמני ממה שאני צריך להמלט. "חלצני יהוה מאדם רע, מאיש חמסים תנצרני". עזרני והושעני והיה עמי תמיד, והצילני מיד אויבי ומרודפי, בשבתי בביתי ובלכתי בדרך. ותזכני בכל עת שאהיה מוכרח לגסע ולילך בדרך על פי רצונך הטוב, שיהיה הלוכי ונסיעתי בקדשה ובטהרה גדולה ובמחשבות קדושות וטהורות, ואהיה נשמר מכל דבר רע. ותזכני ותעזרני שאזכה עלידי נסיעותי לתקן את פגם האמונה והגלות, והמלטול שלי בדרך יכפר על פגם האמונה שפגמתי לפניך, אשר עלידיזה גרמתי מלטול למעלה חס־ושלום:

** יב מיהוה מצעדי גבר פוננו ודרכו יחפץ. הורני יהוה דרךך ונחני בארח מישור למען שוררי. הורני יהוה דרךך אהלך באמתך. אחלי יפוני דרכי לשמור חקיך. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לפני. רבנו של עולם, זכני להיות דבוק בך לעולם, ואזכה לעבוד אותך באמת תמיד כל ימי חיי, בשבתי בביתי ובלכתי בדרך בשכבי ובקומי, ותשמרני שלא אפשל לעולם חס־ושלום ובפרט בהיותי בדרך, אשר אתה ידעת גדל האחריות שיש בדרכים, הן בגשמיות מאויבים ורוצחים וגזלנים וגנבים וכל פיוצא בזה, וכן ברוחניות

מִטְרָדוֹת הַדֶּרֶךְ וּבִלְבֹאֵי הַדַּעַת וְהַמַּחְשְׁבוֹת הַעוֹבְרִים עַל הָאָדָם בְּדֶרֶךְ, בְּפֶרֶט פִּי בָקַל יוּכַל הָאָדָם לְהַפְשִׁיל בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן בְּהוֹיֹתוֹ בְּדֶרֶךְ. וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי, בְּאַרְחֵ זֶה אֶהְלֶךְ מִמֶּנּוּ פַח לִי. אֵךְ אֶף־עַל־פִּי כֵן הִהְכַרַח לְהָאָדָם לַפְעָמִים לִילֶךְ בְּדֶרֶךְ, עַל פֶּן חוּם וְחַנּוּנֵי וְרַחֲם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבִלְכֹתִי בְּדֶרֶךְ, וְתִצְיַלֵּנִי מִכָּל תַּקְלָה וּפְגָם וּמִכְשׁוֹל חֲסִי־וְשָׁלוֹם, הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתַעֲזֹרֵנִי שְׁלֵא יִתְבַּלְבַּל דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתֵי חֲסִי־וְשָׁלוֹם עַל־יַדֵּי הַדֶּרֶךְ, וְאַפְלוּ אִם לַפְעָמִים יִהְיֶה הִהְכַרַח לְפָגֵשׁ וְלִהְתַּוַּעַד עִם אֲנָשִׁים פְּאֵלוּ הֶרְחוּקִים מִמֶּךָ מְאֹד, כַּאֲשֶׁר מְצוּי בְּרַב הַפְעָמִים בְּדַרְכִּים, תַּעֲזֹרֵנִי שְׁלֵא יִהְיוּ יְכוּלִים לְבַלְבַּל אֶת דַּעְתִּי כָּלֵל, רַק אֲדַרְבֵּא אֱהִיָּה חֹזֵק בְּדַעְתִּי מְאֹד בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה וְלֹא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאַזְנֵי כָּלֵל, וְאוֹכֵר אֶת עֲצָמֵי כָּכָל פֶּעַם בְּקִדְשֵׁת נִשְׁמָתִי אֲשֶׁר הִיא חֵלֶק אֱלֹה מִמַּעַל, אֲשֶׁר מְצַד הַנִּשְׁמָה בּוֹדָאֵי אֲנִי רְחוּקִים מְאֹד מִכָּל הַדַּעוֹת הַרְעוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאַנּוּ דְּבוּקִים וְאַחֲזוּיִם בְּךָ בְּאַמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּבְכָל דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק בַּל יִמוּט לְעוֹלָם. וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא אֶפְשִׁיל חֲסִי וְשָׁלוֹם גַּם בְּדַרְכִּים חִיצוֹנִיִּים, כְּגוֹן שְׁבַעֲנִינֵי מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה שְׁלֵא יוֹדְמֹן לְפִי דְּבַר אֲסוּר חֲסִי וְשָׁלוֹם, כִּי אֶתָּה יָדַעְתָּ שְׁקִשָּׁה מְאֹד לְהָאָדָם לְהַנְצִיל מִכָּל זֶה בְּהוֹיֹתוֹ בְּדַרְכִּים עַל פִּי שְׁכָלוֹ וְדַעְתּוֹ, רַק בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל וְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים תִּצְיַלֵּנִי וְתִשְׁמְרֵנִי מִכָּל רָע הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ תָּמִיד וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂי לִשְׁם שְׁמוֹם. וְאוֹכָה לְקוֹם מִקְרָא שְׁפָתוֹב "בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִישַׁר

אורחות־תורה". וְזַכְּנוּ לְכוֹן רְצוֹנְךָ תָּמִיד, כִּי אַתָּה יֹדַעַת כִּמּוֹה אֲנִי רְחוּק
 מְשַׁלְּמוֹת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, וְכָל זְמַן שְׂאִין לְהֵאָדָם דַּעַת שְׁלֵמָה,
 בְּנֻדְאֵי בְּקַל יוֹכַל לְהַכְשִׁיל חֶסֶד וְשָׁלוֹם וְלַעֲשׂוֹת דְּבַר שֶׁהוּא נֶגֶד
 רְצוֹנְךָ לְגַמְרֵי, וְיִהְיֶה נִדְמוֹה לוֹ בְּדַעְתּוֹ שְׁעוֹשֶׂה בְּדַבָּר הַזֶּה כְּרְצוֹנְךָ.
 עַל כֵּן חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ לְכוֹן רְצוֹנְךָ תָּמִיד, לַעֲשׂוֹת רַק מַה
 שְׂאַתָּה חָפֵץ בּוֹ, וְלִכְלִי לְסוּר מִרְצוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמָאל לֹא בְּמַעֲשֵׂה
 וְלֹא בְּדַבּוּר וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה. וְזַכְּנוּ שְׂיִהְיֶה נִפְתָּח לָנוּ שְׁבִילֵי הַדַּעַת
 וְהַשְׁכָּל הָאֱמֵת, שְׁנוֹכֵה לַעֲשׂוֹת כָּל דְּבַר בְּשִׁכָּל וְדַעַת אֲמִתִּי
 דְּקִדְשָׁה, וְלִהְיֵין וְלִהְיוֹג וְלִידַע הַפְּנִימִיּוֹת הָאֲמִתִּי שְׂיֵישׁ בְּכָל דְּבַר
 שְׂאֲנוּ עוֹשִׂין, עַד שְׂיִתְנוּצֵץ לָנוּ בְּדַעְתָּנוּ בְּחִינַת רוּחַ נְבוֹאָה רוּחַ
 הַקִּדְשׁ, וְיָקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאֶה מְרָאוֹת
 אֱלֹהִים", שְׂיִהְיוּ נִפְתָּחִין לָנוּ כָּל הַשָּׁמַיִם וְכָל הַחֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלִיִּים
 דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁנוֹכֵה לְרָאוֹת מְרָאוֹת אֱלֹקִים, הֵיינו שְׁנוֹכֵה שְׂאַתָּה
 תִּרְאֶה לָנוּ מַה שְׂאֲנוּ עוֹשִׂים בְּעוֹלָם וּפְנִימִיּוֹת הַחַיּוֹת וְהַשְׁכָּל
 דְּקִדְשָׁה שְׂיֵישׁ בְּכָל דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי בְּאֱמֵת כָּל הָעוֹלָם מְלֵא
 סוּדוֹת וְרוֹיִן קְדוּשִׁים וְאִין שׁוּם דְּבַר נַעֲשֶׂה לְכַפֵּלָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
 וְיָקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַיָּרְקִיעַ,
 שְׂיִהְיֶה נִפְתָּח וְיִזְהִיר וְיֵאִיר לָנוּ אוֹר הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל דְּקִדְשָׁה
 בְּשַׁלְּמוֹת, וְעַל־יְדִירְיָה תִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מְכֻשׁוֹל חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּשִׁבְתָּנוּ
 בְּבֵיתָנוּ וּבְלִכְתָּנוּ בְּדַרְךָ, כִּי כָּכָר גְּלִית לָנוּ שְׁפָרְאֵשִׁי תְבוֹת שֶׁל
 פְּסוּק זֶה מְרָמוֹ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ [יִוְה"ך] הַמְּסַגֵּל לְשִׁמְרָה לְהוֹלִכֵי
 דְרָךְ, וְקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: כִּי מְלֹאכְיוֹ 'יְצוּה' לְךָ' לְשִׁמְרָךְ בְּכָל
 דְּרָכֶיךָ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

הכנעת היצר הרע

א וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַיְצֵר הָרָע וְהַרוּחַ שְׂטוּת לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, לְכַפֵּל אוֹתִי, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מֵעֲבוּדְתְךָ בְּאֵמֶת עַל־יְדֵי הַמְצוֹת שְׁלוֹ שֶׁהוּא מִתְלַבֵּשׁ עֲצוֹמוֹ בְּמְצוֹת, כְּאֵלוֹ הוּא מִסִּית אוֹתִי לְאִיזוּה דְבַר מְצוּה, וְהוּא טוֹמֵן בְּזוּה רִשָּׁת לְרַגְלִי, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי אֵלוֹ הַמְצוֹת שְׁלוֹ שֶׁהוּא מִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, כְּאִשֶּׁר אֶתָּה לְבַד יַדְעֵת כֹּל זֶה. אָנָּה יְהוָה, חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי הַאֲמֻלָּה וְהַצִּילֵנִי מִמֶּנּוּ, מֵעֲצוֹתַי הָרָעוֹת הָאֵלוֹ, לְבַל יִהְיֶה לוֹ כַּח לְהַמְעוֹת אוֹתִי, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, בְּכַלְבּוּלִים הֶלְלוּ:

וְהִנְנִי מִשְׁלֹךְ אֶת כָּל יְהִיבֵי עֲלִיד יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, וְאֲנִי סוֹמֵךְ עֲצוֹמִי עֲלִיד לְבַד, שְׁאֵתָה תוֹלִיכֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֵמֶת בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה, בְּכֹל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה, שְׁכֹלֶם יִהְיוּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֶסוּר מִרִצּוֹנְךָ יְמִין וְשִׁמְאֹל, כִּי אֶתָּה יַדְעֵת כִּי בְּשֵׁר וְדָם אֲנִיחֲנוּ, וְאִי אֶפְשֶׁר לָנוּ לְכוֹן בְּכֹל עֵת רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, עַל כֵּן עוֹרְנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַיְצֵר הָרָע וְהַרוּחַ שְׂטוּת וְהַשְׁגָּעוֹן לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד בְּשׁוּם בְּלָבוּל בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְסִמְךָ עֲלִיד לְבַד, וְאֶתָּה תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתוֹלִיכֵנִי וְתִדְרִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ הָאֵמֶת תָּמִיד בְּכֹל עֵת וּבְכֹל רִגְעַ, בְּאִפְנֵי שְׁכֹל מַעֲשֵׂי וְעַסְקֵי וְתַנּוּעוֹתַי כָּלֵם, וְכֹל הַתְּנוּעוֹת שֶׁל בְּנֵי וְיוֹצְאֵי חִלְצֵי וְשָׁל כָּל הַתְּלוּיִים כִּי, כָּלֵם יִהְיוּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב לְבַד תָּמִיד מַעֲתָה וְעוֹד עוֹלָם:

ה יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יַדְעֵת שְׁפֹלוֹתֵנוּ וְחִלְשׁוֹתֵנוּ בְּעַת הַזֹּאת,
 אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ, "כִּי אֲזַלְת יָד וְאַפָּס עֲצוֹר וְעֹזֹב",
 כִּי סָר כַּחֲנוּ, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִתְנַגְּבִים עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד עַל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד לְרַחֲמֵנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וּלְגַרְשָׁנוּ מִן
 הַחַיִּים הָאֲמִתִּים, חֲלִילָה. וְלֹא דֵי לָנוּ בְּצָרוֹתֵינוּ וְדַחְקֵנוּ וְעַמְלָנוּ
 שֵׁישׁ לָנוּ מֵעֲצָמֵנוּ, מִה שֶׁתְּאוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו הָרָעִים מִתְנַגְּבִים
 עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה, עַד אֲשֶׁר כְּשֶׁל כַּח הַסֶּפֶל, כִּי
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ לֹא הִשְׁתַּדַּלְנוּ לְגַרֵּשׁ הָאוֹרֶחַ מִקַּרְבֵּנוּ, עַד אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה,
 חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כְּאֵלוֹ הוּא בְּעַל הַבַּיִת, עַד אֲשֶׁר תֵּשׁ כַּחֲנוּ וּמִמֶּנּוּ יִדְנוּ
 מְאֹד. וְלֹא דֵי לָנוּ בְּכָל זֶה, כִּי אִם עוֹד רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים
 מְאֹד, יְהוּה מָה רַבּוֹ צָרֵינוּ, כְּאֲשֶׁר לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל, כְּמָה וְכְמָה
 מִיָּנִי שׁוֹנְאִים וּמְקַמְרָגִים שְׁעוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, הֵן לְמַעַלָּה הֵן
 לְמַטָּה, אֲשֶׁר הִגְדִּילוּ עָלֵינוּ בְּפִיהֶם, וַיֹּאדְרִיכוּ עָלֵינוּ לְשׁוֹנֵם, פָּצוּ
 עָלֵינוּ פִּיהֶם אָמְרוּ בְּלַעְנוּ, כִּי חֲפָצִים לְבַלְעֵנוּ חֲנָם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם:

מָרָא דְּעֵלְמָא כְּלָא, רַחֲמֵן אֲמַתִּי, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים וְחֶסֶדִים
 עֲצוּמִים, אַתָּה יַדְעֵת מִי וְמוֹ עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 שְׁעָה. "לְמָה תְּבִישׁ בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבֹלַע רָשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ". יְהוּ
 נָא רַחֲמִיךָ עָלֵינוּ, וַיִּגְלוּ רַחֲמִיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין
 בָּנוּ כַּח לְעַמּוֹד נֶגֶד אֶחָד מִשׁוֹנְאֵינוּ שֵׁישׁ לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת,
 אַף כִּי נֶגֶד כָּלֵם, וְלְמָה לֹא תִרְחַם עַל תּוֹלַעַת נִמְאָם, נִרְפָּס וְנִדְּוֵשׁ
 מְאֹד כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם, וְאִיךָ יוֹכְלוּ חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוֹ לְעַמּוֹד בְּפִי אֲרִיּוֹת:
וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוּה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזֹרְנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַנְצִיל מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ

בְּכֹל יוֹם בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחֵי־נִיּוֹת, וְתַתֵּן לָנוּ כַּח וְרוּחַ חַיִּים דִּקְדוּשָׁה
 לְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם לְהַכְנִיעֵם וּלְהַשְׁפִּילֵם עַד עָפָר, וְתִסִּיר מֵהֶם הָרוּחַ
 חַיִּים שֶׁהֵם מְקַבְּלִים מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא, מֵהַרְבַּ דְקִלְפָּה, לְבַל יִהְיֶה
 לָהֶם שׁוּם כַּח לְהַתְגַּבֵּר עָלֵינוּ, וְתַצִּילֵנוּ מִפִּיהֶם, וְתוֹשַׁע מִחֲרַב
 מִפִּיהֶם וּמִדַּ חֶזֶק אַבְיּוֹן:

יג רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַבֵּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת
 לְבַבְנוּ. מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, רְעָה אֶת צֵאן הַהֲרָגָה. וְהִנֵּה
 אָנֹכִי בְּעֵינֵי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד כְּגוֹף בְּלֹא נִשְׁמָה, כְּגֹלָם בְּלֹא דַעַת,
 כְּסַפִּינָה תוֹעָה בְּלֵב יָם בְּלֵי מְנַהִיג, וְהָרוּחַ סַעְרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר מְאֹד
 מְאֹד בְּכֹל עֵת וּבְכֹל רֵגַע. לְהַתְקַרֵּב אֵלַיְךָ אֵינִי יוֹכֵל מִחַמַּת עֲזוֹנוֹתֵי
 הַמְרַבִּים, וְדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה נִעְלְמוּ מִמֶּנִּי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ עֲצָה וְתַחֲבִילָה
 אֵיךְ לְבַקֵּשׁ דַּעַת וְשִׁכְל וְכַח וּגְבוּרָה, לְהַתְגַּבֵּר עַל יֵצְרֵי הָרָע,
 לְהַכְנִיעוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ לְכַפּוֹ לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, לְהַטּוֹת לְבָבִי אֵלַיְךָ בְּאַמְתָּ,
 כִּי תַעֲיִתִי מְאֹד מְאֹד מִקְדָּשְׁתָּךְ הָאֲמִתִּית. "תַּעֲיִתִי כְּשֶׁה אֲבֵד,
 בְּקִשׁ עֲבֹדְךָ, כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי":

צב טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, אֲשֶׁר בְּרֵאתָ הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל לְגִלוֹת טוֹבְךָ
 וְרוּחְמוֹתֶיךָ, וּמְרַב טוֹבְךָ הָאֲמִתִּי וְהַנִּצְחִי אֲשֶׁר חִפְצָתָ
 לְגִלוֹת לְבְרִיּוֹתֶיךָ, נִתַּת בְּנוֹ אֶת הַיֵּצֵר הָרָע כְּדֵי לְהַכְנִיעוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ,
 כְּדֵי לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי־זוֹה לְכֹל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, כִּי דַעְתְּךָ שְׂגִבָה
 מְאֹד, וְיודַעַת אֲשֶׁר אֵי אֲפָשֶׁר לְגִלוֹת טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ כִּי אִם עַל־יְדֵי
 שְׂיֵהִיָּה כַח הַבְּחִירָה לְאָדָם עַל־יְדֵי שְׁנֵי הַיֵּצֵרִין שְׂנַתַּת בּוֹ, יֵצֵר טוֹב
 וְיֵצֵר הָרָע. וְלֹאֲשֶׁר טוֹבְךָ וְהַשְׁגַּת אֲמִתְּךָ עוֹלָה עַד אֵין סוּף,
 וְאַתָּה חִפְּץ שְׂנַשְׁיִג אוֹתְךָ בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, עַל כֵּן הַגְּדִלְתָּ

והרבית בְּכַחוֹת הַיֵּצֵר הָרַע כְּמַעַט בְּלִי שְׁעוֹר, וְנִתְּתָ לּוֹ כֹּחַ לְהַסִּית
 וּלְמַנְעַ וּלְפִתּוֹת בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, כְּדִי שְׁנַתְּגַבֵּר בְּכָל פְּעַם לְשִׁבְרוֹ
 בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא וּבְכָל בְּחִינָה וּבְחִינָה, כְּדִי לְהַשִּׁיג אֲמַתַּת
 אֱלֹהוֹתָךְ בְּשִׁלְמוֹת גָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּכָל פְּעַם, בְּמִדְרָגָה לְמַעְלָה
 מִמִּדְרָגָה, "כִּי גְבוּהַ מַעַל גְבוּהַ שׁוֹמֵר וּגְבוּהוּיָם עֲלֵיהֶם", כִּי מַעֲצָם
 מוּבָדָּ הַנִּעְלָה וְהַנְּשָׁגָב, אֵתָהּ חֲפִיץ לְהִיטִיב עִמָּנוּ בְּכָל הַטּוֹב שֶׁבְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת בְּתַכְלִית הַמַּעְלָה שְׁאִין מַעְלָה אַחֲרָיו, וְאֵתָהּ יוֹדַע שְׁאִי
 אֶפְשֵׁר לְהַשִּׁיג הַטּוֹב הָאֲמַתִּי שֶׁבְּכָל מִדְרָגָה וּמִדְרָגָה, כִּי אִם עַל־יַדִּי
 שְׁבִירַת הַפֶּחַ הַמוֹנֵעַ וְהַמְסִית וְהַמְדִּיחַ שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁבְּכָל
 מִדְרָגָה וּמִדְרָגָה, וְכִמוֹ שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכוֹרָנָם לְבָרְכָה: כָּל הַגָּדוֹל
 מִחִבְרוֹ יֵצֵרוֹ גָּדוֹל מִמָּנוּ. וּבַעֲוֹנוֹתֵי הָרַבִּים וּבְשִׁטּוֹת דַּעְתִּי הַפְּחוּתָהּ,
 לֹא דִי שְׁלֹא הִתְגַּבַּרְתִּי לְשִׁבְרוֹ בְּכָל מִדְרָגָה וּמִדְרָגָה, אִף גַּם
 הַתְּגָרָה כִּי בְּיוֹתֵר מְנוּעָרִי, עַד אֲשֶׁר נִתְּפַסְתִּי כְּתוֹא מְכַמֵּר, "נִתְּנִי
 יְהוָה בְּיַדִּי לֹא אוֹכַל קוּם", וְכָל מִה שְׁאִנִּי רוֹצֵה לְפַעֲמִים לְחַתֵּר
 לְיֵצֵאת כְּחוּט הַשְּׁעָרָה מִתַּחַת יָדוֹ, הוּא מִתְּגַרָּה וּמִתְּגַבֵּר כִּי בְּיוֹתֵר,
 וְכֵן הָיָה כְּמָה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר כִּשַׁל כֹּחַ הַסֶּפֶל. "צַמְתּוּ
 כְּבוֹד חַיִּי וַיְדוּ אָבֵן בִּי". מָה אָמַר, מָה אֶתְאוּנֶנּוּ, מָה אָמַר מָה
 אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק. אֵיכָכָה אֶפְצָה פֶּה וְאִיךָ אֶשָּׂא עֵינַי, עֵתָהּ עֵתָהּ,
 אֲשֶׁר הִמְשַׁכְתִּי עָלַי אֵת הַיֵּצֵר הָרַע בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים וּבַפְּשָׁעִי
 הָעֲצוּמִים. אוֹי מָה הָיָה לִי, אוֹי מָה הָיָה לִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְמַדְנִי עֵתָהּ
 מָה לוֹמֵר לְפָנֶיךָ, לְמַדְנִי עֵתָהּ דְּרָךְ הַחַיִּים, דְּרָךְ הַתְּשׁוּבָה
 הָאֲמַתִּית לְסִכּל חֲלוּשׁ כֹּחַ, חֲלוּשׁ עֵצָה כְּמוֹנִי. לְמַדְנִי עֵתָהּ עֵצָה

אֲמַתִּיית שְׁאוּכָה לְקַיְמָה, בְּאִפֵּן שְׁאֵשׁוּב אֵלֶיךָ מֵהֲרָה בְּאֵמֶת. לְמַדְנִי
 עֲתָה הַדְרֵךְ וְהַנְּתִיב וְהַשְׁבִּיל בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּאִפֵּן שְׁאוּכָה
 בְּכָל עֵת וְעַת לְהַתְגַּבֵּר בְּנֶגְדַּ הַיֵּצֵר הָרָע וְהַמְּנִיעָה וְהַמְּעַכֵּב
 וְהַמְּכַלְכֵּל בְּאוֹתָהּ הָעֵת בְּאוֹתָהּ הַמְּדַרְגָּה כְּפִי מֵה שֶׁהוּא, בְּעֲלִיָּה
 אוּ בִירִידָה, כְּאֲשֶׁר אֵתָּה לְבַד יוֹדֵעַ בְּכִמְהָ וּכְמָה אֲלֵפִים וְרִבְבוֹת
 עֲנִינֵי מְנִיעוֹת וְהַכְּבָדוֹת וּפְתוּיִם וְהַסְּתוֹת וְהַתְּגָרוֹת שְׁמַתְגָּרָה
 וּמַתְגַּבֵּר בְּנֶגְדֵי כָּל יוֹם וּבְכָל עֵת מִחֻדָּשׁ, כִּמוֹ שְׁאִמְרוּ רְבוֹתֵינוּ
 זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה: בְּכָל יוֹם יֵצְרוּ שָׁל אָדָם מַתְגַּבֵּר עָלָיו, וְאֵלְמֹלָא
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ הִיָּה נּוֹפֵל בִּידוֹ. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמַךְ פִּי
 רַבּוֹ מְכַאוֹבֵי וְצָרוֹת לְבָבִי. צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי
 שְׁעוֹר:

מֹלָא רַחֲמִים, אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים,
 תִּקְנֵנִי בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ שְׁאוּכָה לְקַיְמָה, בְּאִפֵּן שְׁאוּכָה
 לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. שְׁמַחֲנִי בִישׁוּעַתְךָ הָאֲמַתִּיית,
 וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדִּינִים מְעָלֵי וּמְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁפֹּר וְתַמְגַּר
 וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפִּיל וְתַכְלֶה וְתַבְטֵל אֶת כָּל מִינֵי יֵצְרִים רָעִים מִמִּנֵּי
 וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וְעַת בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, הֵן הַיֵּצֵרִין רָעִים
 שָׁל רַב הָעוֹלָם שֶׁהוּא עֵבִירַת הַדְּמִים מִמֶּשׁ, רוּחַ שְׁטוֹת מִמֶּשׁ, הֵן
 הַיֵּצֵרִין רָעִים שָׁל הַכְּשָׁרִים בְּיוֹתֵר שֶׁהוּא בְּחִינַת אִיזָה דְּבוּק רַחֲמָנָא
 לְצִלָּן, הֵן הַיֵּצֵר הָרָע שָׁל הַצְּדִיקִים שֶׁהוּא מִלְּאָךְ הַקְּדוֹשׁ מִמֶּשׁ, הֵן
 שְׁאָר מִינֵי יֵצְרִים רָעִים וְהַסְּתוֹת וּפְתוּיִים וּמְנִיעוֹת וְעוֹבְבִים
 וּבִלְבוּלִים, מִכְּלָם תַּצִּילֵנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל עֵת וְעַת, בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, שְׁאוּכָה תְּמִיד לְשִׁפֵּר וּלְבְטֵל אֶת

הַיֵּצֵר הַרַע וְהַמְנִיעָה שְׂבָאוֹתָהּ הַדְרֹגָא כְּפִי אוֹתָהּ הַעַת וְהַשְׁעָה,
וְאֶתְחִיל וְאֶתְאַמֵּץ וְאֶתְגַּבֵּר בְּכָל עַת וּבְכָל יוֹם מִחֲדָשׁ לְהַתְחִיל
לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְלִהְשָׁתוֹקֵק וְלִהְתַּגַּעֵגַע לְאַמְתָּךְ, וְלִהְרַגִּיל עַצְמִי
בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמֶּת בְּשִׂמְחָה:

צו אָנָּה יְהוָה, קְדוֹשׁ עַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת, תִּקְוֶי עַל כָּל הַתִּקְוִים,
חֻק עַל כָּל הַחֻזְקִים, נִצָּחַן עַל כָּל הַנִּצָּחָנִים, עֲזֹרֵנִי
וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְפָה לְנִצָּחַן הַמְלַחֲמָה הַזֹּאת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְכִנִּי
לְהַתְחִיל מַעֲתָה לְכֹנֵם בְּקִדְשְׁתְּךָ בְּאַמֶּת, וְתַעֲזֹר לִּי לֹא כַח כְּמוֹנֵי
לְהַכְנִיעַ וְלִגְרֹשׁ וְלִשְׁבֹּר וְלִבְטֹל מִמּוֹנֵי כָּל הַקְּלָפוֹת וְסִטְרֵי אַחֲרֵינוּ
שְׂנֵאתֵאחֲזוּ בִּי בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, רַחֵם עָלַי וְגַעַר בְּהֵם וְגִרְשָׁם מֵעָלַי
וּמֵעַל גְּבוּלֵי. "בְּחֶסֶדְךָ חִינֵי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיד". עֲזֹרֵנִי כִּי עָלֶיךָ
נִשְׁעַנְתִּי. "יְהוָה אֵל אֲבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ, יִבְשׁוּ רִשְׁעִים יִדְמוּ
לְשֵׁאוֹל. אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל, הֲטָ אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי.
יְהוָה קְרָאתִיךָ חוֹשָׁה לִי, הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאִי לְךָ. לְמַעַן שְׂמֹךְ יְהוָה
תַּחֲיִנִי, בְּצַדִּיקְתְּךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי. וּבְחֶסֶדְךָ תִּצְמִית אוֹיְבֵי
וְהִאֲבֹדְתָּ כָּל צוֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עִבְדְּךָ". יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יח: חוֹם וְחִמּוֹל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְמַעַן שְׂמֹךְ וּלְמַעַן צַדִּיקוֹךָ
הָאִמְתִּיִּים וּלְמַעַן תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא
לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ.
חוֹסֵה עָלַי כָּל עוֹד נַפְשִׁי בִּי, כִּי כָּבֵר פָּנָה יוֹם, וּכְבֹד עָבְרוּ מִשְׁנוֹתַי
מִזֶּה שְׁעָבְרוּ, וְעַדִּין לֹא עָבַר עָלַי שָׁנָה אַחַת וְלֹא יוֹם אֶחָד בְּלִי
פְּנִימִים הַרְבֵּה. רַחֵם עָלַי מַעֲתָה לְהַחֲיוֹת מְעַט פְּלִיטָתִי הַנִּשְׁאָרָה,

שְׁאוּזְבָה מֵעֵתָה בְּכַחַךְ לְהַגְבִּיר הַטּוֹב עַל הָרָע, כִּי מֵעַט מִן הָאוֹר
 דוֹחָה הַרְבֵּה מִן הַחֹשֶׁךְ. "אֵל תִּפְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 תֵּאֶסְפֵן עִם חַטָּאִים נַפְשֵׁי וְעַם אֲנָשִׁי דְמִים חַיִּי. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה,
 אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעוֹרְתִי אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי":

מא: "יְהוָה אִישׁ מְלַחְמָה יְהוָה שְׁמוֹ. יְהוָה עֲזָו וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
 מְלַחְמָה". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גִּבּוֹרוֹת
 עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מְלַחְמוֹת, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהִלַּחֵם בְּעַדִּי
 מְלַחְמוֹת יְהוָה. "רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבֵי, לַחֵם אֶת לֹחֲמָיו". כִּי
 בַּעֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים כְּבֹדָה עָלַי הַמְּלַחְמָה, וְרָאָה "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס
 עֲצוֹר וְעִזּוּב", וּבַעֲוֹנוֹתַי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים מְאֹד מְאֹד עַד גָּבַהִי שְׁמִי
 הַשָּׁמַיִם וְעָמְקוֹ מִתְהוֹם רַבָּה וְכוּ', הַחֲלִישׁוּ דַעְתִּי כָּל כָּךְ, עַד אֲשֶׁר
 מִטְּעִין אוֹתִי בְּדַעְתִּי הַשְּׁפָלָה, שְׁכַמְעַט אֵין בְּיָדִי חֵסֶד וְשְׁלוֹם לְלַחֵם
 מְלַחְמָתִי שְׂאֵנִי מִכְרַח לְהִלַּחֵם בְּעוֹלָם הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, וְאֵין בְּיָדִי
 לְעַמּוֹד נֶגֶד שׁוֹנְאֵי וְאֹיְבֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּפָרַט נֶגֶד תְּאוֹתַי
 הָרָעוֹת. אוֹי לִי וְי לִי, מָה אֵמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק. וְגַם זֶה
 מֵעַצֵּם נִפְלְאוֹתֶיךָ וְנוֹרְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֲנִי זֹכֵר עַל כָּל פְּנִים עֲדִין
 לְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהִים לְפָנֶיךָ, לְחַלּוֹת פְּנֶיךָ שֶׁתִּלַּחֵם בְּעַדִּי מְלַחְמָתִי נֶגֶד
 אוֹיְבֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, כִּי בְּאֵמַת נִפְלְאוֹת הִיא בְּעֵינַי, "נִפְלְאוֹת
 תְּמִים דְּעִים". "אוֹדֶךָ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי, נִפְלְאוֹת מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשֵׁי
 יַדְעַת מְאֹד. מָה גָּדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה, מְאֹד עָמְקוֹ מַחְשַׁבְתֶּיךָ", אֲשֶׁר
 אֶתָּה חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת עֲדִין לְקַרְבְּנִי אֱלֹהִים, וְאֶתָּה מְחַזְקֵנִי עֲדִין עֲדִין
 לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי זֹאת לְפָנֶיךָ, לְבוֹא לְפָנֶיךָ לְהַתְּפַלֵּל שֶׁתִּרְחַם עָלַי
 וְתִלַּחֵם בְּעַדִּי מְלַחְמוֹתֶיךָ, וְעַל חֶסְדֶּיךָ וְנִסֶּיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ כֹּאֲלֹה

וְכֹאֵלָה אֲשֶׁר אֲנִי רוֹאֶה מֵרְחוֹק שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי תָמִיד בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, מְלַבֵּד מֶה שְׂאֵנִי מֵאֲמִין בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ
 וְגִדְלָתְךָ עַד אֵין חֶקֶר, הַנֶּעֱלָם מִמְּנֵי לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לְעֹשֶׂה
 נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ, כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ". הֵן עַל כָּל אֵלָה אֲנִי
 מַחֲזִיק עֵצְמִי עֲדֵן לְצַפּוֹת לְיִשׁוּעָתְךָ, וְלִצְפֹּצֶפֶף אִמְרָתִי מֵעַפָּר
 לְרַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ אֲשֶׁר לֹא תִמוּ וְלֹא כָלוּ לְעוֹלָם:

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, "מְלֵךְ הַכְּבוֹד, פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ", לְמַדְנִי אֵיךְ לְנַצַּח אוֹתְךָ, שְׂאֵזֶכֶה לְפַעַל בְּקִשְׁתִּי
 בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ, שֶׁתִּלְחַם בְּעַדִּי מִלַּחְמוֹת יְהוָה, וְתִכְנַע וְתִשְׁבַּר
 וְתִבְכַּל כָּל אוֹיְבֵי תַחְתֵּי בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, וְתִבְכַּל מִמְּנֵי כָּל
 תַּאֲוֹתֵי הָרַעוֹת וְכָל מִדּוֹתֵי הָרַעוֹת, וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עֵת אֵיךְ
 לְמַלֵּט נַפְשִׁי מֵהֵם שֶׁלֹּא אֲמַשִּׁיכֶם עָלַי חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי
 "רַבִּים רוֹדְפֵי וְצָרִי. רַבּוּ מִשְׁעֵרוֹת רֹאשֵׁי שׁוֹנְאֵי חַנּוּם, עֵצְמוּ מִצְמִיתֵי
 אוֹיְבֵי שֶׁקֶר, אֲשֶׁר לֹא גוֹלְתֵי אוֹ אֲשִׁיב. יְהוָה מֶה רַבּוֹ צָרֵי רַבִּים
 קָמוּם עָלַי" (בְּפֶרֶט וְכו') אִם יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִשׁוֹנְאִים הַמוֹנְעִין אוֹתוֹ מֵעֲבוֹדַת ה' יִפְרֹשׁ
 כְּאֵן שִׁיחָתוֹ וְתַפְלָתוֹ עֲלֵיהֶם). "וְאֵנְחָנוּ לֹא נָדַע מֶה נַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ.
 עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל
 חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵנוּ
 לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים". מֶה אָנוּ מֶה חֵינֵנוּ מֶה חִסְדֵּנוּ מֶה
 צְדָקוֹתֵנוּ מֶה יִשׁוּעָתֵנוּ מֶה כִּחְנוּ מֶה גְבוּרָתֵנוּ, מֶה נֹאמַר לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשִּׁי
 הַשֵּׁם כֹּלֵא הֵיוּ וְחַכְמִים כְּכֹלֵי מַדְעַ וְנִבּוֹנִים כְּכֹלֵי הַשְּׂכָל, מִכָּל שֶׁפֶן
 וְכָל שֶׁפֶן אֲלֵפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבָּבוֹת קָל וְחֹמֶר עַד אֵין קִץ, פְּגוּם

ונשחת, דל ואביון כמוני, חלוש דעה חלוש פח כמוני. אוי מי יקום בעדי ללהם מלחמה גדולה ונראה כזאת, אשר מתעוררת בנגדי בכל עת בגשמיות ורוחניות, על מי לי להשען, על אבי שבשמים:

חומל דלים, חוס וחמל נא עלי ועל כל ישראל, והושיענו מהרה למען שמך, ועזרנו מעתה ברחמיך וחסדיך הרבים והגדולים והנפלאים מאד מאד, לבטל כל הדינים והיסורים והמניעות והתאות והבלבולים הנמשכין מבחינת שלא כסדר, ויתבטל ויכלל ויתהפך בחינת שלא כסדר לבחינת כסדר, עד שמעתה יתנהג עמנו הכל כסדר בגשמיות ורוחניות, בנותן ונפש ומזון. ותשמרנו מעתה ותצילנו מכל מיני מחשבות זרות של גאות וגבהות וגסות ופניות, ונזכה לענוה באמת, ולקשר אותך במחשבתנו תמיד, שתהיה מחשבתנו קשורה כף ובעבודתך תמיד, עד אשר יתבטלו כל הרצונות וכל המלחמות נגד רצוננו. ונזכה לגמר תמיד חפצי שמים פרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים באמת, ולא יהיה כח לשום מונע ומעכב למנע אותנו חסד ושלוש משום דבר שבקדשה, כי אתה עוזר ללא כח כמוני ונותן ליער כח. עזרני לגמר רצונך באמת, הן מה שנוגע לי בפרט, הן מה שנוגע אל הכלל, עזרני למען שמך שיגמר הכל פרצונך הטוב. "יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדיך לעולם, מעשי ידך אל תרף". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי. עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו:

אמן:

הַכְנַעַת שְׁנָאִים

כ מִלֵּא רַחֲמִים, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְתֵן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל כָּל הַמַּעֲפָבִים וְהַמוֹנְעִים מִן
 הַקְּדוּשָׁה הַקְּמוּם עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, וְרוֹצִים לְהַתְגַּבֵּר, חֵם וְשָׁלוֹם,
 לְכַלְכֵּל אוֹתָנוּ חֵם-וְשָׁלוֹם מֵעֲבוֹדֶתְךָ בְּאֵמֶת, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָהּ
 יַדְעֵת אֵת לְבָבֵם, חוֹסֶה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהִיָּה בְּעוֹזְרוֹנוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו וְהַצִּילֵנוּ מֵהֵם וּשְׁבֵר זְרוּעֶם וְכַחֵם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם
 כַּח לְמַנַּע אוֹתָנוּ, חֵם-וְשָׁלוֹם, מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְקָדְשָׁהּ, וְלֹא יוֹכְלוּ
 לְכַלְכֵּל אוֹתָנוּ וְכָל הַנְּלוּיִם אֵלֵינוּ כָּלֵל:

ה רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָהּ יַדְעֵת מִי וְמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ, שְׁלֵא אֶחָד
 בְּלִבְד עוֹמֵד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ, חֵם-וְשָׁלוֹם, אֵלֵא הַרְבֵּה
 מְאֹד עוֹמְדִים עָלֵינוּ וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת. "יְהוּה מָה רַבּוּ צָרֵי, רַבִּים
 קָמוּם עָלֵי, רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לֹא בֵּאלֹהִים סָלָה.
 כָּל רוֹאֵי יִלְעִינוּ לִי יַפְמִירוּ בְּשִׁפְהָ יִנְיֵעוּ רֵאשׁ. שָׂרְקוּ וַיִּחְרְקוּ שֵׁן
 אָמְרוּ בְּלַעְנוּ", וְעֵינֵיהֶם לְטוֹשִׁים עָלֵינוּ, "הִמָּה יִבִּטּוּ יִרְאוּ כִי",
 וְעֵינֵיהֶם רָעָה עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יוֹדַע הַתְּעִלוֹמוֹת, אֵתָהּ יוֹדַע אֵת גְּדֹל עֲצָם
 עֵינָם הַרְעָה מְאֹד שְׂרוֹצִים לְהַתְגַּבֵּר עָלֵינוּ חֲלִילָה, אֲשֶׁר
 אֵין אָנוּ יוֹדְעִים אֵיךְ לְהַטְמִין וּלְהַסְתֵּר מִפְּנֵי אָרֶם עֵינֵיהֶם הַרְעוֹת.
 "צָרֵי יִלְטֹשׁ עֵינָיו לִי. וְאֵנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ, נְבוּזָה וְחֲדַל אִישִׁים",
 פְּגוּם וּמְקַלְקֵל הָרוּם וְנִשְׁחָת, נְגוּעַ וּמַעֲנָה, מִטְרָף וּמִבְּלָבָל, חֲלוּשׁ

כַּח חֶסֶר דַּעַה, מְרַחֵק בְּתַבְלִית הַרְחוֹק. לְהִיכֵן אֲבָרַח לְהִיכֵן אָנוּם,
 אִיזָה עֲצָה אִיזָה תַחְבּוּלָה אֲבַקֵּשׁ, לְקַבֵּל כַּח לְעַמּוּד בְּקִשְׁרֵי
 הַמְּלַחְמָה. מָה אֵמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק, הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת
 עֹנִי. לָךְ יְהוָה הַצְדָּקָה וְלִי בִשְׁתַּת הַפְּנִים כַּיּוֹם הַזֶּה. דְּלוּ עֵינֵי
 לְמָרוֹם, דְּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם, עֵינֵי לָךְ תְּלוּיּוֹת, עֵינֵי לָךְ מִנְחָלוֹת. "אֵלֶיךָ
 נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשְׁבֵי בְּשָׂמַיִם. דְּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי
 עֲרַבְנִי. עֵינֵי תָמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשֶׁת רִגְלֵי. שְׁמֶרָה
 נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי כִּד":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ, כִּי אֵין בְּנוּ כַח לְעַמּוּד נֶגֶד אֶחָד
 מִשׁוֹנְאֵינוּ, אַף כִּי נֶגֶד בָּלָם, וְאֵין לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַ שְׁלֹשׁ
 קוֹלוֹת הָאֵלוֹ. רַק בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִכּוֹת וְכַח צְדִיקֵי אָמֶת, שְׁתּוֹפְנוּ
 לְהַכְלִיל בָּהֶם, וְהֵם יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ וְיַכְנִיעוּ בְּכַחַם הַגְּדוֹל אֶת כָּל
 הַשְּׁלֹשָׁה קוֹלוֹת הָאֵלוֹ, וְיַפִּילוּ לְפָנֵינוּ אֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ
 וְיִשְׁפְּרוּ וְיַעֲקְרוּ וְיַכּוּ אֶת כָּל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרַעָה, אֶת כָּל
 הַמִּתְנַגְּדִים אֵל נִקְדַּת הָאָמֶת, וְכָל הַמוֹנְעִים אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מִדְּרֹךְ הַיָּשָׁר וְהָאָמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בָּלָם יַכְרְעוּ וְיַפְּלוּ,
 וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ. וְיִקָּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "צוּפָה רִשָּׁע לְצַדִּיק
 וּמִבְּקִשׁ לְהַמִּיתוֹ, יְהוָה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשָׁעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ":

סָא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִצִּילֵנִי מִכַּת לְצִים, וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד וְתִצִּילֵנִי
 שְׁלֹא אֲלַעִיג וְלֹא אֲתְלוּצֵץ חֶסֶד וְשָׁלוֹם מִשׁוֹם סֶפֶר
 מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִצִּילֵנִי מִעַנְשׁ הַקֶּשֶׁה וְהַמֵּר הַמַּנִּיעַ לְהַמְלֵעִיג
 עַל דְּבָרֵי חֻכְמַיִם, שֶׁהוּא גְדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, רַחֲמָנָא לְצָלָן. הִצִּילֵנִי
 נָא, שְׁמְרֵנִי נָא שְׁלֹא אֲכַשֵּׁל בְּעוֹן זֶה חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְעוֹלָם, שְׁמְרֵנִי

שלא אפֿוה בַּנְחֻלָתְךָ שֶׁל חַכְמִים אֲמַתִּיִּים דְקַדְשָׁה, וְאֶזְהַר בְּכְבוֹדֶם
תָּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה עָלַי שׁוֹם קְפִידָא מִשׁוֹם חַכְמֵי אֲמַתִּי דְקַדְשָׁה.
עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים:

צב רבֿונוֹ שֶׁל עוֹלָם, רבֿונוֹ שֶׁל עוֹלָם, טוֹב וּמְטִיב לְכָל תָּמִיד בְּכָל
עַת וָרַגַע, אֲשֶׁר טוֹבֶךָ וְרַחֲמֶיךָ אֵינָם נִפְסָקִים לְעוֹלָם
בְּשׁוֹם עַת וָרַגַע. אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַתְּקוּף הַדִּינִים הַרוֹצִים לְהַתְּגַבֵּר
עָלַי בְּכָל פַּעַם חֶסֶד וְשִׁלּוּם, כִּי כָלִם מִתְּגַרְרִים וּמִתְקַנְאִים בְּאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי, עַל אֲשֶׁר לְבוֹ בּוֹעֵר תָּמִיד לְהַשִּׁים יַתְּבַרְךָ, וְחוֹתֵר חֲתִירָה
בְּכָל פַּעַם לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמְתּוֹ, וּבְכָל פַּעַם וּבְכָל עַת
וָרַגַע שֶׁהוּא מִתְּעוֹרֵר אֶת עֲצֻמוֹ בְּאִזְוָה תְּנוּעָה לְעַסֵּק בּוֹה, הֵם
מוֹסִיפִים שְׁנֵא אוֹתוֹ, וּמִתְגַּרְרִים וּמִתְגַּבְּרִים וּמִקְטַרְגִּים בְּנִגְדוֹ בְּאֲשֶׁר
אַתָּה יֹדֵעַת. לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ, וְלוֹלֵי כַּח אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ
הַצְּדִיקִים הַנּוֹרְאִים הַמְּגַנִּים עָלֵינוּ, כְּכֹר אֲבָדְנוּ כְּעַנִּינּוּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
חֲלִישׁוֹת כַּחַי וְקִשְׁיוֹת עֲרַפִּי וְשִׁטּוֹת דַּעְתִּי. וְעַתָּה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם,
חוֹמַל דְּלִים, הַמְּבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרַדְפִים, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר
כְּמוֹנִי, מְלֵא עֲוֹנוֹת כְּמוֹנִי, חֲלוּשׁ כַּח כְּמוֹנִי, לְמַצֵּא דְרָךְ וְנִתִּיב
וְעֲצָה אִיד לְהַתְּחַזֵּק בְּנִגְדְךָ כָּל מִינֵי הַיְצָרִים רָעִים בְּכָל פַּעַם, וְאִיד
לְהַתְּחַפֵּם בְּחַכְמָה אֲמַתִּית, וְלְהַתְּגַבֵּר בְּכָל מִינֵי הַתְּגַבְּרוֹת בְּכָל עַת
וְעַת וּבְכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, בְּכָל מִינֵי עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
לְהַאַרְיֵךְ אִפִּי וּלְמַשֵּׁל בְּרוּחִי וּלְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרִי, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה
לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל כָּל מִינֵי יִצְרֵי רָעִים וְכָל מִינֵי הַכּוֹחוֹת
הַמוֹנְעִים מֵעֲבוֹדָתְךָ וְאַמְתָּתְךָ, לְמַעַן אִזְכֶּה לִילָךְ בְּדְרָכֶיךָ
הַקְּדוּשִׁים, לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד:

ח: מֵלֵא רַחֲמִים בְּכֹל עֵת, חוֹסֶה עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחַנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ,
 וְחוֹזֵקם וְאִמְצָם בִּירֵאתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם
 וְתִשְׁקֵם מִשְׁקִיא דִּגְנֹתָא דְעָדָן, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם רֵיחַ טוֹב רֵיחַ גֵּן
 עָדָן, עַד אֲשֶׁר כָּל מַעֲשֵׂינֵינוּ הָרָעִים כָּלֵם יִתְהַפְּכוּ לְזִכִּיּוֹת בְּחִסְדְּךָ
 הַגָּדוֹל, וְיַעֲלוּ רֵיחַ טוֹב לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ",
 וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנֶם לְבִרְכָה: 'עוֹב' לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא 'נָתַן'. וַיִּקְיָם
 בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יְרוּן מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ, וְנָחַל עֲדִנְיָךְ תִּשְׁקֵם".
 וְתַעֲזְרוּנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל עֵקֶב דְּסִמְרָא אַחְרָא, עֵקֶב שֶׁל עֵשׂוֹ
 הָרָשָׁע, שֶׁהוּא תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, מְזוֹנָא דְגוֹפָא, וְלְהַגְבִּיר עָלָיו
 עֵקֶב דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא קִדְשַׁת יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא
 "עֵקֶב עֲנוּה יֵרֵאת יְהוָה", שֶׁהוּא מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא, וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְעַלֶּה
 וְיִתְחַזַּק וְיִתְאַמֵּץ הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב עַל הַיָּדִים יְדֵי עֵשׂוֹ:

[קניו] רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָבִי אָבִי, חֲמֵדַת לְבָבִי חֵיּוֹתִי וְתַעֲנוּגֵי
 הַנְּצַחִי וְכו'. כָּל מִינֵי קִינּוֹת קִשּׁוֹת וְכָל מִינֵי בְּכִיּוֹת
 וְזַעֲקוֹת גְּדוֹלוֹת, קִשּׁוֹת וּמְרוֹת, לֹא יִסְפִּיקוּ כָּלֵל לְחֻטָּא וְעִבְרָה
 אַחַת, שֶׁהוּא מֵר וּמְרוֹר לְהַנְפֵּשׁ, לְנַפְשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, אֲפֹלוּ יוֹתֵר מִכָּל
 מִינֵי הָרַג וּמוֹת וּמִכָּל מִינֵי גִיהֶנֶם שֶׁבְּעוֹלָם:

[רלו] עַד מָתִי יְהוָה יַחֲרַפוּ לָנוּ צְרִינּוּ וּמְנַאֲצִינּוּ וְאוֹיְבֵינוּ. לְמָה יְהוָה
 וְנָחַת צֵאן מִרְעִיתְךָ. קוּמָה יְהוָה רִיבָה רִיבֵנוּ, וְכָל קִרְנֵי
 שׁוֹנְאֵינוּ, שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, תִּגְדַּע, וְתִרְוּמֵם קִרְנֵי יִשְׂרָאֵל. דּוֹרוֹת
 אַחֲרוֹנִים יִסְפְּרוּ תְהִלּוֹת יְהוָה וְעוֹזוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ
 לְעֵינֵי כָּל הָעַמִּים. תִּשְׁלַח בָּם, בְּהֵם, חֲרוֹן אַפָּיְךָ, עִבְרָה וְעַם וְצָרָה,
 וְכו'. תִּאֲבֹד מִפְּנֵינוּ צְרִינּוּ, יִפְּלוּ וְלֹא יִקּוּמוּ לְעוֹלָם. הֲשֵׁב לְשִׁכְנֵינוּ

חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפוּ אוֹתֵנוּ, חֲרַפְתָּ עוֹלָם תִּתֵּן לָהֶם. שְׂפָךְ חַמְתָּךְ
עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ, עַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמּוֹךְ לֹא קָרְאוּ,
הַרוֹצִים לְכַלּוֹתֵנוּ וְלִהְשָׁמִידֵנוּ. אֵל תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ, מַהֵר יִקְדְּמוּנוּ
רַחֲמֶיךָ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. הִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ אֵל חֵיקֶם, חֲרַפְתָּם
אֲשֶׁר חֲרַפוּ אוֹתֵנוּ. כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים
וְנָתַתָּ לָנוּ אֵת תּוֹרָתְךָ, נוֹרָה לְךָ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלָתְךָ.
לְפָנֵינוּ עוֹרְרָה לְפָנֵינוּ אֵת גְּבוּרָתְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן
הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּבִפְרָט לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ הַנַּחֵל נִבְעֵ, הָאֵר לָנוּ
פְּנִיךָ וְנוֹשְׁעָה מִהֲרָה. הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד אוֹתֵנוּ. יְהוָה אֵל
דָּמִי לְךָ, אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט:

הַלְכוֹת

ח וְתִהְיֶה בְּעֵזְרִי שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ כִּי צָרְכִי
הֵמָּה מְרַבִּים מְאֹד, כִּי צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מְאֹד, וְדַעְתִּי קְצָרָה
לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ לְפָנֶיךָ אֵת צָרְכִי בְּקִשׁוֹתֵי הַמְּרַבִּים, עַל פֶּן חוּס וַחֲמַל
נָא עַל נַפְשִׁי הָאֲמַלְלָה, וְעֲזֹרְנִי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם
לִבִּי לְפָנֶיךָ. וְתִשְׁלַח בְּפִי דְבוּרִים בְּשָׂרִים דְבוּרֵי חֵן וְתַחֲנוּגִים,
בְּאִפֶּן שְׂאוּכַל לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ שֶׁתִּקַּבֵּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמִים,
וְתַעֲלֶה תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְיִהְיֶה לָנוּ כַּח עַל־יָדֵי
תְּפִלוֹתֵינוּ לְעוֹרֵר אֵת הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן לְפָתַח שֵׁם הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁפַע
רַחֲמִים וְדַעַת עֲלִיּוֹן, עַד שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מִשָּׁם
לְהַשְׁקוֹת אֵת הַגֶּן, דָּא אוֹרִיתָא, אֲשֶׁר שֵׁם שְׂרָשׁ גִּשְׁמוֹתֵינוּ, וְעַל־

ידי־זה ירבו ויגדלו ויצמחו וישמתינו הגדלים שם בגן הזה, ועל־
 ידי־זה יהיה נפתח לנו שבילי השכל האמת, ונופה לחכמה בינה
 ודעת, ויהיה לנו כח לעסק בתורתך באמת. ותעורנו ברחמיך
 לברר דיני התורה באמת, לזכות להלכה ברורה, ונופה ללמוד
 ספרי הפוסקים, ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת אמת, שיהיה לנו
 כח לברר פסקי ההלכה באמת, לברר המתר מן האסור, הטמור
 מן הטמא, הכשר מן הפסול, למען יהיה לנו כח על־ידי־זה לתקן
 ולברר כל הפגמים שפגמנו בכל העולמות על־ידי חטאינו ופשעינו
 המרבים מאד, אשר על ידם נתערב הטוב והרע בכל העולמות
 ופגמנו הרבה מאד:

על כן תעורנו ברחמיך לזכות לתפלה באמת, אשר על־ידי־זה
 נופה שיפתח לנו אור השכל האמת, באפן שנופה לברר
 פסק ההלכה על מכונו באמת, ועל־ידי־זה יהיה לנו כח לברר
 הטוב מן הרע בכל העולמות שפגמנו בהם בחטאינו, הן בגלגול
 זה והן בגלגול אחר, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה, ונופה
 להוציא מבח אל הפעל את כל צרכי בקשתנו:

ובכן תעורנו ברחמיך, שנופה על־ידי למוד ההלכות לברר ולזכר
 ולתקן כל הארבע יסודות שבגופנו, להכניע ולשבר כל
 המדות רעות וכל התאוות רעות הפאים מהם ולברר הטוב
 שבהם, לזכות לכל המדות טובות באמת, באפן שיתבררו ויודפכו
 כל הארבע יסודות, ויהיה רק בלוי טוב בלי שום אחיזת הרע בלל,
 עד שיהיו נכללים כל הארבע יסודות בארבע אותיות שמך
 המיוחד, אשר משם הוא שרשם למעלה בקדשה:

לא ובבין תרחם עלי ברחמיך הרבים ותחנני בחסדיך הגדולים,
 ותשמרני ותצילני מכל מיני אסורים דאורייתא ודרבנן,
 ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה. ותעזרני ללמוד
 בהתמדה גדולה ספרי הפוסקים ותהיה עמי תמיד, ותחנני מאתך
 דעה בינה והשכל, לברר כל דיני אסור והתר, ואזכה לידע בברור
 כל הדינים לאמתתן, עד שאזכה על ידיהוה לברר הטוב מן הרע,
 הפשוט מן הפסול, הפהור מן הטמא, המתיר מן האסור. ותזכני
 ללמוד בקדושה ובטהרה גדולה, ללמוד וללמוד לשמור ולעשות
 ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, בקדושה גדולה. ואזכה להיות
 צדיק ולמדן באמת. ותזכני לשמירת ותקון הברית בכל הבחינות
 בתכלית השלמות, לשמירת ברית עלאה ולשמירת ברית תתאה,
 בקדושה ובטהרה גדולה באמת:

סב ובבין תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לעסק בספרי הפוסקים
 בהתמדה גדולה, ותעזרני ותושיעני ללמוד הרבה בכל
 יום ויום ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתי, ותכין את לבבי,
 שאזכה ללמוד במהירות גדול ולהבין הדיון על בריו, ולברר וללבן
 הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו, ואזכה לידע
 ההכרעה באמת בין כל בעלי המחלקת דקדושה שמחלקים בדיני
 התורה, ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם, ועלידי השלום
 הזה ימשך וישתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום
 גם בעולם הזה. ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם, ותכפול
 כל מיני מחלקת מן העולם, ויתרבה השלום בעולם עד שיוכלו
 להתועד יחד כל אחד עם חבריו, ויסבירו זה לזה האמת לאמתו,

וַיִּזְכְּרוּ זֶה אֶת זֶה שְׁלֹא יָבִלּוּ יְמֵיהֶם לְהַבֵּל וְלָרִיק, עַד שְׁיָשׁוּבוּ כֻלָּם
 אֶל הָאֱמֶת וַיַּעֲבֹדוּךָ כֻלָּם בְּאֱמֶת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וּתְזַכְּנוּ שִׁיְהִיָּה
 שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ, שְׁלֵמָה יְהִיָּה חֶלֶק לְבָנֵינוּ חֵם וְשְׁלוֹם מֵאֲתָךְ, רַק נִזְכָּה
 לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹת הָאֱמֶתִּים וּלְעַבְדְּךָ בְּאֱמֶת וּבִלְבָב שְׁלֵם בְּשָׁנֵי
 יְצִרְנוּ. וְנִזְכָּה לִידַע יְדִיעָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת וּבִלְבָב שְׁלֵם שְׁמֹלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאֲתָה בְּעַצְמְךָ וּבְכַבְּדְךָ עוֹמֵד אֲצִלְנוּ בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה, וְאֲתָה שׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמְקַשֵּׁב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל
 תְּפִלוֹתֵינוּ, וְנִרְגָּשׁ אֱלֹהוֹתְךָ עֲלֵינוּ תָּמִיד, וּבִפְרֵט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה,
 עַד שְׁנַתְּעוֹרֵר עַל־יְדֵי־יָדָה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַתְּפִיל בְּהַתְּלַחְבוֹת
 גְּדוֹל וּבְכֹנֶה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה, וּלְדַקְדַּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרֵינוּ, וְלֹא
 יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּינוּ בְּתַפְלָה שְׁלֵמָה בְּכֹנֶה:

קִנֵּי וְנִזְכָּה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ וּעֲבוֹדָתְךָ
 בְּאֱמֶת תָּמִיד בְּדַעַת שְׁלֵם כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, עַד שְׁנִזְכָּה
 לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֱמֶת, וּלְעַבְדְּךָ בְּלֵב שְׁלֵם וּבִישׁוּב הַדַּעַת בְּקַדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד, שְׁמֵרְנוּ תָּמִיד
 מִכָּל דְּבַר רָע בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יְהוָה
 יִשְׁמֵר יְצִאתְךָ וּבוֹאֶךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם", אָמֵן:

ב: וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁאֲזַכָּה לְלַמֵּד
 הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלֹא
 יַעֲבֹר אֲצִלִּי יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד הַלְכוֹת, עַד שְׁאֲזַכָּה עַל יְדֵי
 הַהַלְכוֹת לְשַׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבֹּא, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ תַּתְּבַרְךָ לְנִצָּח.
 וְתַעֲזְרֵנִי שְׁאֲזַכָּה לְבָרֵךְ פֶּסֶק הַהַלְכָה בְּאֱמֶת, וְתַהֲיֶיהָ עִמִּי תָּמִיד,
 וְתִמְשִׁיךְ עָלַי חֶסֶד חָנּוּם, חֶסְדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים, וְאֲזַכָּה לְאַסְפֹּקֵי

שְׁמַעְתָּהּ אֶלְבָּא דְהִלְכְתָּא, עַד שְׁאֲזַבָּה מְהֵרָה לַיְדַע כָּל הַהֲלָכוֹת
 שֶׁל כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה עַל בְּרִיךְ וְאַמְתָּתָן, וְלַחֲדָשׁ בָּהֶם חֲדוּשֵׁין
 אֲמַתִּיִּים. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלָם דְקַדְשָׁה, עַד שְׁאֲזַבָּה לְדַעַת
 וְלַחֲבִיר אוֹתָךְ בְּאַמַּת, וְלַהֲיוֹת סְמוּךְ וְקָרוֹב אֵלַיךְ, וְלַהוֹדוֹת לְךָ
 וְלִבְרַכְךָ תָּמִיד, וְלַהֲתַדַּבֵּק אֵלַיךְ בְּאַמַּת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַמְתַּקַּת הַדֵּינִים

י וְתַעֲזֹרֵנִי לְהִתְקַשֵּׁר בְּאַמַּת עִם רוּחַ הַקִּדְּשׁ שֶׁל צְדִיקֵי אַמַּת,
 וְאֲזַבָּה לְשֹׂאֵב וְלַהֲמִשִּׁיךְ לְתוֹךְ לְבִי אֶת רוּחַ הַקִּדְּשׁ
 שֶׁל צְדִיקֵי אַמַּת, וְעַל-יְדֵי זֶה אֲזַבָּה לְיִשְׂרָאֵל לְכַבֵּב בְּאַמַּת, שְׂיִהְיֶה לְבִי
 נִכּוֹן עִם יְהוָה תָּמִיד בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אֲמַתִּיּוֹת.
 וְאֲזַבָּה בְּרַחֲמֶיךָ שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ הַרוּחַ הַקִּדְּשׁ הַזֶּה לְתוֹךְ יְדֵי וְרַגְלֵי,
 עַד שְׁאֲזַבָּה לְתַקּוֹן פָּגַם הַיְדִים וְהַרְגָּלִים, לְגַלּוֹת וְלַחֲאִיר הָאֶרֶת
 הַיְדִים וְהַרְגָּלִים, עַד שְׂיִתְעוֹרֵר לְבִי בְשִׂמְחָה גְדוֹלָה לְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
 בְּאַמַּת, עַד שְׂתַתְּפֶשֶׁט הַשִּׂמְחָה הַקְדוּשָׁה לְתוֹךְ יְדֵי וְרַגְלֵי, עַד
 שְׁאֲזַבָּה לְהַמְחִאת כַּף וְרַקוּדִין דְקַדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׁנוֹבָה לְהַמְתִּיק
 דֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי מַחֲאֵת כַּף
 וְרַקוּדִין דְקַדְשָׁה, וְאֲזַבָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְנִשְׂא וְלַחֲרִים וְלַהֲעֵלוֹת אֶת יְדֵי
 וְרַגְלֵי לְנִקּוּתָם מִכָּל פָּגַם:

מ וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְיִרְאָה שְׁלֵמָה, לְיִרְאָה אֶת הַשֵּׁם
 הַנִּכְבָּד וְהַגּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתִהְיֶה

יִרְאֲתִי בָּרָה וּנְקִיָּה בְּלִי שׁוּם פְּסָלָת, וְיִהְיֶה לִי רַק יִרְאָת יְהוָה לְבָד.
 וְתִגְדַּל חֶסֶדְךָ עִמּוֹ, וְתִמְתִּיק וּתְבַטֵּל מֵעָלַי וּמֵעַל זֶרְעִי וּמֵעַל כָּל
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי דִינִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּדִינֵנִי כַּמַּעֲשֵׂי וְאֵל
 תִּשְׁפָּטֵנִי כַּמַּפְעָלִי, אֵל תָּבוֹא כַּמִּשְׁפָּט עִמּוֹ כִּי לֹא יֵצֵדֵךְ לְפָנֶיךָ כָּל
 חַי, רַק תִּגְזֹר בַּחֲסֵדְךָ הַגְּדוֹלִים וְהַמְרֻבִּים לְבַטֵּל מֵעָלַי כָּל
 הַמִּשְׁפָּטִים וְכָל הַדִּינִים שְׁבַעוּלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם פְּתוּחֹן פֶּה
 לְעוֹרֵר דִּין וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק תִּזְכְּנֵנִי שְׂאֵנִי בְּעַצְמִי אֲשַׁפֵּט
 עַצְמִי הַיָּטִב בְּכָל עֵת, לְעוֹרֵר עַצְמִי לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת תְּמִיד,
 עַד שְׂאֻזָּבָה לְהִיּוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ:

לכ "אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ". רבונו של עולם,
 אֲדוֹן הַשְּׂמִחָה וְהַחֲדוּהָ, אֲשֶׁר הַשְּׂמִחָה כַּמַּעֲוֹנָךְ,
 וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרֵאתָ שְׁשׁוֹן וְשְׂמִחָה חֲתָן וְכֹלָה, גִּילָה וְרִנָּה
 דִּיצָה וְחֲדוּהָ, וּזְכַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֻזָּבָה לְקִים מִצּוֹת הַכִּנְסָת
 פְּלָה לַחֲפָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, וְאֻזָּבָה
 בְּכָל עֵת לְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֹלָה, לְשִׂמְחָה בְּכָל עוֹ וְחֲדוּהָ, לְהַרְבּוֹת
 בְּכָל מִינֵי שְׂמִחָה לְפָנֶיהֶם, וּלְרַקֵּד לְפָנֶיהֶם בְּכָל פְּחוּי בְּשִׂמְחָה
 וְחֲדוּהָ גְּדוֹלָה, וְאֻזָּבָה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים
 מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַתֵּן שְׂמִחָה בְּלִבִּי עַד שְׂתִינְשָׂאוּ רַגְלֵי
 עַל-יְדֵי שְׂמִחַת הַלֵּב לְרַקֵּד הַרְבֵּה לְפָנֶי חֲתָן וְכֹלָה וּלְפָנֵינוּ וּלְכַרְכֵּר
 בְּכָל עוֹ לְפָנֶיהֶם, וְאֻזָּבָה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְשִׁיךְ ה' [חַמְשָׁה]
 אֶלְפִי"ן שְׁבַבְיָנָה, לְהַמְתִּיק עַל-יְדֵי יְדִיזוּהָ כָּל הַשִּׁי"ךְ דִּינִים, וְיִתְהַפֵּךְ
 הַדִּין לְרַחֲמִים פְּשׁוּטִים. וְנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַה' [הַחֲמִשָּׁה]
 קוֹלוֹת הַקְּדוּשִׁים, וּיְקִים מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "עוֹד יִשְׁמַע בְּעָרֵי

יהודה ובחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול פלה, קול אומרים הודו את יהוה צבאות. כי טוב יהוה פי לעולם חסדו".

ואזכה תמיד לעסק בתורה ותפלה וצדקה ומעשים טובים
 בשמחה וחדוה גדולה, עד שאזכה ליחד ולחבר חתן וכלה העליונים. ותרחם על כנסת ישראל עם קדשך, רעיתך המשוכה אחרך, פלה קרואה בנעימה, באהבתך ובחמלתך, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעל כל עמך בית ישראל בגשמיות ורוחניות, ותשמחנו בישועתך תמיד, ותמהר ותחיש לגאלנו, ותעלנו בשמחה לארצנו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "אז תשמה בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים, ושמחתים מיגונם". ונוכה לראות פנעם זיוך, בעת שתתעטר בעטרת תפארת על ידי מעשים טובים של כל ישראל עמך, כאמור: "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו", במהרה בימינו אמן:

לו ועזרנו ברחמיך הרבים ותזמין לנו מלמדים טובים והגונים לכנינו, שיהיו עוסקים במלאכתם באמונה, ללמד הרבה עם בנינו בתכלית המועיל באמת. ויהיו כל המלמדי תינוקות אנשים פשרים וצדיקים, שלא יקלקלו חסד ושלום את ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבן, שהוא הבל פה שאין בו חמא. ועלה ויראה וירצה וישמע לפניך ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבן, ועלי ידי זה תזכר את ברית אבותינו,

וּתְמַתִּיק וּתְבַטֵּל מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל הַדִּינִים
 וְכָל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם טוֹבוֹת שְׁנַגְּזוּרוּ עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל אוֹ
 בְּפֶרֶט, בֵּין שֶׁהוּא קֹדֶם גְּזַר דִּין בֵּין שֶׁהוּא לְאַחַר גְּזַר דִּין, כָּלֵם
 תְּמַתִּיק וּתְבַטֵּל בְּזִכּוֹת הַבַּל פֶּה שְׂאִין בוֹ חֲטָא שֶׁל הַתִּינוּקוֹת שֶׁל
 בֵּית רַבֵּן. וַתִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וַתִּקְדְּשֵׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיּוֹנָה,
 וַתִּזְכְּנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וְנִזְכָּה
 לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ, וְנִזְכָּה לְהַגְבִּיר הַנְּפֶשׁ עַל הַגּוּף, עַד
 שִׁיתְבַּטֵּל הַגּוּף לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַנְּפֶשׁ. וְנִזְכָּה לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁנִּהְיָה נְכֻלִּים בְּאִוִּירָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּהַהֲבִיל הַקְּדוּשָׁה
 שְׂאִין בוֹ חֲטָא, עַד שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיָּה הַבַּל פִּינוּ
 הַבַּל שְׂאִין בוֹ חֲטָא, כְּמוֹ אִוִּירָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכִמוֹ הַבַּל פִּיָּהֶם
 שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וַתַּעֲזֹר לְהַשׁוּחַטִים שִׁיקְדְּשׁוּ וַיִּמְתְּרוּ
 עֲצֻמָּן בְּאֵמֶת, עַד שִׁיְהִיָּה הַבַּל פִּיָּהֶם גַּם בֵּין הַבַּל שְׂאִין בוֹ חֲטָא,
 בְּאִפְן שִׁיּוֹכְלוּ לְהַעֲלוֹת הַנְּפִשׁוֹת הַמְּגַלְגָּלוֹת בְּהַחִי לְהַעֲלוֹתָם
 לְשָׂרְשָׁם שֶׁבְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי הַבַּל פִּיָּהֶם שֶׁל בְּרַבְתַּת הַשְּׁחִיטָה, כִּי
 אֵתָּה יוֹדֵעַ עֲצֵם הַרְחַמְנוֹת שִׁישׁ עַל נְפִשׁוֹת הַמְּגַלְגָּלוֹת בְּבַעֲלֵי
 חַיִּים. חוּסָה נָא בְּרַחֲמֶיךָ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, וְעֲזֹרְנוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת כָּל הַנְּפִשׁוֹת הַמְּגַלְגָּלוֹת לְשָׂרְשֵׁן הָעֲלִיּוֹן
 שֶׁבְּקִדְשָׁה:

מֵא וַתְּצִילֵנִי מִשְׂכָּרוֹת תְּמִיד, וַתְּשַׁמְרֵנִי וַתְּצִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִיּוֹן
 הַמִּשְׁכָּר, וּמֵהַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב וּרְקוּדֵיִן הַנְּמֻשְׁכִּין
 מֵהַסְּטָרָא אַחֲרָא חֲסִי־וְשְׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוֹם הַתְּלַהּבוֹת הַיִּצָּר
 לְשׁוֹם תְּאוּהָ כָּלֵל, וַתִּזְכְּנוּ לִי "הַמְּשַׁמַּח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים", וּבְכָל

עת שִׁיְהִיָּה הַהֲכָרָח לַשְּׁתוֹת יַיִן וְשִׁכָּר בְּשִׁפְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים
 וּבְכּוּס שֶׁל בְּרָכָה, תִּזְכְּנִי שְׁתִּיהִיָּה שְׁתִּיתִי בְּצִמְצוּם גְּדוֹל, רַק פְּדִי
 לְהַרְחִיב דַּעְתִּי בַקְדֻשָּׁה גְּדוֹלָה וְלִבּוֹא לְשִׁמְחָה שֶׁל מְצוּהָ, לְשִׁמְחָה
 אֲמִתִּית דְּקִדְשָׁה עַל־יְדִיָּוָה, לְהַתְּלַהְבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה, שְׁיִתְּלַהֵב
 לְבִי בַקְדֻשָּׁה גְּדוֹלָה לְשִׁמּוֹךְ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב.
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי בְּרַחֲמֶיךָ מִשְׁתִּיָּה מְרַבָּה וְלֹא אָבוֹא לְיַדֵּי שִׁכְרוֹת
 לְעוֹלָם. חוּם וְרַחֵם עָלַי, וְזַכְּנִי שִׁיְהִיָּה לִי כַח לְעוֹרֵר שְׂרֵשׁ יַיִן
 הַמְּשִׁמָּה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וַיַּיִן יִשְׁמַח לִבִּי אֲנוּשׁ", וְתִשְׁמַח אֶת לִבִּי
 תָּמִיד בַּקְדֻשָּׁה גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְרִקּוּדֵי דְּקִדְשָׁה, וְעַל־
 יְדֵי הַרְקוּדֵי בְּהַתְּלַהְבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי יַיִן הַמְּשִׁמָּה, אֲזַכֶּה
 בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְתִּיק וּלְכַפֵּל כָּל הַדִּינִים הַנֶּאֱחָזִין בְּעַקְבֵּי וּבְרַגְלָיו,
 וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְבַטָּלָם וּלְשַׁבְּרָם וְלַהֲמַתִּיקָם, וְיִתְּבַטְּלוּ כָּל הַדִּינִים
 מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרֵשׁ הַבְּכָרָה' וְהַבְּרָכָה', וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 "בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל", וְנֶאֱמַר: "אֵף אָנִי בְּכוֹר אֶתְנָהוּ עֲלֵיוֹן לְמַלְכֵי
 אֶרֶץ". וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם
 וְכָל טוֹב תָּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וְתַכְפֵּל כָּל מִינֵי מַחְלַקַּת מִן
 הָעוֹלָם:

וְתִזְכְּנִי לַתָּן תָּמִיד מַעוֹת עַל פְּדִיוֹן לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים,
 וְתַעֲוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרֵשׁ הַיְדִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁבְּפִינֵהּ, שֶׁהֵם
 יַד הַגְּדוֹלָה וְיַד הַחֹזֶקָה וְיַד הַרְמָה, וְיַתְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שֵׁם שֶׁל מ"ב
 [מִם בֵּית], שֶׁהוּא: "אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה. קַבֵּל רַנַּת
 עַמְּךָ שֶׁנִּבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא. נָא גְבוֹר דוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ כְּבַבַּת שְׁמָרָם.

בְּרַכְּם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צְדָקְתְּךָ תָּמִיד גְּמִלֵם. חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרַב טוֹבָךָ
 נִהַל עֲדָתְךָ. יַחֲדֵי גֵאָה לְעַמּוֹךָ פִּנָּה זֹכְרֵי קִדְשָׁתְךָ. שְׁוַעַתְנוּ קָבַל
 וְשָׁמַע צַעֲקַתְנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת". וּבִזְכוּת כָּל הַשְּׁבֻעָה שְׁמוֹת, שְׁכַל
 אֶחָד שֶׁל שֵׁשׁה אוֹתִיּוֹת הַמְצַרְפִּים בַּתְּפִלָּה זוּ בְּרֵאשֵׁי תִבּוֹת, שֶׁהוּא
 שֵׁם שֶׁל מ"ב, עַל־יְדִיזָה יִמְתְּקוּ הַדִּינִים בְּשֶׁרֶשֶׁן, וְתַעֲוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ
 רַחֲמִים הָעֲלִיּוֹנִים מְאוֹר הַפְּנִים, וְתַעֲוֹרֵר ש"ע [שֵׁין עֵין] נִהוֹרִין שֶׁל
 הַפְּנִים הָעֲלִיּוֹנִים, "וְחֵית חוֹרְתָא" שֶׁהֵם מְסַפֵּר בְּשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי
 זֶה תִּמְתִּיק וְתִכְבֵּטל כָּל הַדִּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְתִמְשִׁיךְ וְתַחַבֵּר וְתִקְשֵׁר הַוּוּיִן שֶׁל הַשְּׁבֻעָה
 שְׁמוֹת אֵלוֹ עִם הָעַמּוּדִים, וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְקַשְּׁרוּ יַחַד בְּסוּד 'וּו'
 הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כְּסָף, וְעַל־יְדִיזָה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ הַחֶסֶד
 הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא סוּד הַכְּסָף הַפְּהוּר וְהַקְּדוֹשׁ, וְעַל־יְדִיזָה יִתְבַּטְּלוּ כָּל
 הַדִּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל זֶרַענוּ וּמֵעַל כָּל זֶרַע עַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.
 וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמּוֹךָ (וּבְכִרְט לְפִלוּנֵי בֵן פִּלוּנֵי וְכו') אֵל נָא רַפָּא
 נָא לו', וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵיהֶם וּלְכָל מַכְאוּבֵיהֶם,
 וְתִשְׁיִבֵם לְאִיתְנֵיהֶם בְּקִרְוֹב, וְתִשְׁלַח לָהֶם מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן
 הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, כִּי אֵל מְלֹךְ רוּפָא נֶאֱמָן
 וְרַחֲמָן אֶתָּה. וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְתַעֲזוּר לָנוּ וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּקִדְשָׁתְךָ
 הָעֲלִיּוֹנָה, וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתִתֵּן לָנוּ כַח מֵאֲתָךְ שֶׁיִּהְיֶה לְאֵל יְדִינוּ
 גַּם בְּן לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן לְהַמְתִּיק דִּינִים מִכָּל יִשְׂרָאֵל בְּכִלְלִיּוֹת
 וּבְכִרְטִיּוֹת, וְלְהַמְשִׁיךְ חֶסֶד לְכָל הַצְּרִיכִים חֶסֶד, עַל־יְדֵי שְׁאִקְבַּל
 כְּסָף הַפְּדִיּוֹן לְתוֹךְ יְדֵי, אוֹ עַל־יְדֵי שְׁתִּיתִי וְיֵן הַמְשַׁמֵּחַ בְּקִדְשָׁה
 גְּדוּלָה, וְאַזְכֶּה לְהָרִים יְדֵי וְרַגְלֵי לִיהוָה אֵל עֲלִיּוֹן קִנְה שְׁמִים וְאַרְצֵן

בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֹמָה וּבְהַתְּלַחֲבוֹת הַלֵּב דְקַדְשָׁהּ, בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב. וְתַמְשִׁיךְ עָלַי הַשְּׂמִירָה הָעֲלִיּוֹנָה הַנִּמְשָׁךְ מִחֲשָׁמ"ל
 הָעֲלִיּוֹן, וְתַטְהַר אוֹתִי וְאֶת לְבוּשִׁי וּבְגָדֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת,
 וְתִשְׁמַר יְצִאתִי וּבוֹאֵי לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ שְׂאוּכָה לְמִלְאֵת גְּרוֹנִם שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
 אֲמִתִּים י"ן הַמְשַׁמָּח, וְאוּכָה שֶׁיָּבֹאוּ לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה עַל
 יְדֵי. וְתַעֲזֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַרְחִיב אֶת יְדֵי שְׂאוּכָה לְתַן לְתַלְמִידֵי
 חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּים מְעוֹת הַרְבֵּה עַל פְּדִיוֹן נַפְשִׁי וּנְפֶשׁ פְּנֵי
 וּבְנֹתַי וְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִי, בְּתוֹךְ נַפְשׁוֹת כָּלְלִיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, עַד
 שְׁנוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁיְהִיוּ נִמְתְּקִין כָּל הַדֵּינִים בְּשָׂרְשָׁן, וְיִתְגַּבֵּר מִדַּת
 הַחֶסֶד עַל מִדַּת הַדִּין, וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ הַחֶסֶד הָעֲלִיּוֹן עֲלֵינוּ,
 וּמִשָּׁם יִהְיוּ נִמְשָׁכִין עֲלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים תָּמִיד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל
 עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ הַטּוֹב, וְיִתְרַבֵּה הַשָּׁלוֹם
 בְּעוֹלָם, וַיְקִים מִקְרָא שְׂכַתוֹב: "וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שָׁלוֹם
 בְּנֵיךָ. שָׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְּשׁוֹל. וְרֵאָה בְּנִים
 לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.
 לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שָׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲבַקְשָׁה טוֹב לְךָ. יְהוָה עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם":

מב "שְׂמֵעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְּשִׁיבָה תְּפִלָּתִי". עֲזֹרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי,
 שְׂאוּכָה לְהַתְּפִיל בְּכוֹנָה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה
 וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב בְּאֵמֶת. וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזֹרְנִי לְסִדֵּר
 תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּקוֹל גִּילָה וְרִנָּה, וְאוּכָה לְנַגֵּן אוֹתִיוֹת הַתְּפִלָּה, וְקוֹל

הננינה יהיה יפה ונד וצח בצבות ובכהירות גדול, עד שאזכה להלביש את שכנית ענד בלבושין דנהירין, ועלידי זה תמלא רחמים על עמד ישראל, ותראה בצרותינו וענינו ועמלנו ודחקנו בגוף ונפש ומזון, ותשיב חמתך מאתנו, ויקים מקרא שפתוב: "וראיתיה לזכר ברית עולם", ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק יעקב, ותרחם עלינו בזכותם ותאזין תפלתנו ותקשיב שועתנו, ויראה לפניך רנונו, ויקים מקרא שפתוב: "וירא בצר להם בשמעו את רנתם". ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמד בית ישראל כל הדינים שפעולם, ותמשוך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש וכל טוב, ותגמלנו חסדים טובים תמיד. ובכן תזכנו ברחמיך הרבים ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותזכנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות, ואזכה להאמין בחכמים וצדיקים אמתיים שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט אלא יש בהם רזון, ואזכה עלידיזה להנהרא למטרוניתא ולהפשיט מנה לבושין דקרדנותא דפשטין, ולהלביש אותה בלבושין דנהירין דאנון רזון דאורייתא, ועלידיזה אזכה להמתיק ולבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמד ישראל מעתה ועד עולם:

מו ותזכנו עלידי מחאת כפים להמתיק כל הדינים שפעולם, ונזכה לעורר שלשה הידים הקדושים שלמעלה שהם יד הגדולה ויד החזקה ויד הרמה, שהם שלשה שמותיך הקדושים יקו"ק ועל ידיזה נזכה להמתיק ולבטל כל הדינים היוצאים משלש אלהים שבגרון, ונזכה להמשיך שלשה השמות הקדושים יקו"ק אל השלש אלהים להמתיקם על ידיזה, ועל-

ידי־זה ימתקו ויתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם. ונזכה לדחות מחזן דקמנות מאתנו, ותעביר ותסלק השכחה מאתנו ותזכנו למחזן קדושים דגדלות ולזכרון דקדשה, לזכר את כל דברי תורתך הקדושה תמיד, ולא אשכח דבר ממשנתתי לעולם:

מז ותזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל להיות דבוקים בך תמיד ולקבל עלינו את על מלכותך באהבה, ותמשיך ותשפיע עלינו חיים ארפים טובים וקמים, ויקים בנו מקרא שפתוב: "ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום". ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל תמיד לעולם ועד, ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסים ושלום ועשירות דקדשה, ויקים בנו מקרא שפתוב: "והריקותי לכם ברכה עד בלי די":

נו ועזרנו וזכנו והושיענו שנזכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת על־ידי טבילת מקוה, ונזכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה על־ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות מכל החטאים והעונות והפשעים, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה על־ידי המקוה הקדושה, ותשפיע עלינו על ידי זה דעת גדול ורחמים רבים, ותתן לנו כח ותעזרנו שנזכה להמתיק על־ידי טבילת המקוה כל הדינים שפעולם, מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על־ידי־זה, ותושיע לנו תמיד על־ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד,

ויקום מקרא שכתוב: "מקוה ישראל יהוה מושיעו בעת צרה". ותזכנו להמשיך עלינו קדשת המקוה של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרבו ישראל אלך וזכו לקבל את התורה הקדושה על ידי טבילת המקוה, ונזכה כלנו בחג השבועות למבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד, ותעזרנו שנוזכה להמשיך עלינו קדשת המקוה הזאת בכל השנה בלה ונזכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי ממאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה, ויקום בנו מהרה מקרא שכתוב: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מפל טמאותיכם ומפל גלוליכם אטהר אתכם":

סא ועזרנו ברחמיך הרבים שנוזכה לנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ושם יהיו נכללים כל נפשותינו יחד בכלליות גדול ובהבה רבה. ונזכה לאהבת החברים, שיהיה בינינו שלום ואהבה גדולה באמת, עד שנהיה כלנו נכללים יחד באהבה ואהבה ורעות בתוך נפשות הצדיקים האמתיים תמיד, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים. ונזכה להכלל יחד בתוך האבן שתיה, בתוך קדשי קדשים, בתוך השכל הפולל שהוא חכמה עלאה, ועל ידי זה יהיו נמתקין כל הדינים וכל הצמצומים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, וכל מקום שנמצא איזה צמצום ודין וגזרה שאינה טובה על עמך ישראל בכלל או בפרט, הכל יהיה נמתק ונתפטל על ידי אור השכל הפולל השכל העליון היוצא מבית יהוה, ויהיו נמתקין כל הדינים בשרשן:

צב רבונו של עולם רבונו של עולם, רבונו דעלמא בלא, לעלא
 מן בלא ולית לעלא מנד, אשר אפלו בתר עליון
 אופקמא הוא לגנב, וטובך הגדול מרומם ומנשא על כל רום
 מדרגות הקדושות, ואתה בלו טוב בעצמך בלי שום אחיזת הדין
 בלל, אפלו הדין הקדוש והטהור אתה מרומם ומנשא ממנו
 בתכלית ההתרוממות בדרך גפלא וגורא, אשר אי אפשר להשיגו,
 איך אתה בעצמך מחיה את כל הדינים, מתכלית שרש העליון
 של הדין הקדוש והגורא עד סוף השתלשלות הדינים, עד
 שמשתלשל ונאחו מהם הסינים והפסלת הגמור וכו' ואתה מחיה
 את בלם, אשר מאלו הדינים נאחזים כל היצרים הרעים שבכל
 המדרגות מתכלית דיומא התחתונה עד תכלית מדרגה העליונה
 עד בתר עליון, שהוא סוד שרש היצר הרע של הצדיקים
 הגדולים מאד הקדושים והגוראים, וכלם מקבלים חיות ממך,
 ובלעדיך לא ירימו את ידם ואת רגלם, ואין להם שום כח וחיות
 כל שהוא כי אם ממך לבד, כי אתה מחיה את בלם ואף-על-פי
 כן אתה מרומם ומנשא בתכלית ההתרוממות וההבדל מפל שרש
 הדינים הקדושים שבכל העולמות הקדושים בתכלית הקדשה, כי
 אתה טוב באמת בתכלית הטוב בלי שום אחיזת הדין בלל, ומי
 יבין דרכי פלאותיך:

צב ותרחם עלי ברחמך הרבים, ברחמך הגדולים, ותבטל מעלי
 כל מיני דינים שבעולם, ותשמרני ותצילני תמיד מפל
 הדינים הקשים הנמשכין מסמרא דמסאבא מזהמת הנחש. אנא
 יהוה, רחמך רבים מאד, אל תעשה עמי פחטאי ולא תגמול עמי

כַּעֲנוּתִי, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְשִׁמְרָה נַפְשִׁי
וְהִצִּילֵנִי מִדִּינִים הַקָּשִׁים הָאֵלֶּה הַנִּמְשָׁכִין דְּרָךְ הַסְּמָרָא אַחֲרָא,
וְתַרְחַם עָלַי וְתַהֲיֶה בְּעֶזְרִי, וְתִתֵּן לִי דַעַת וְשִׁכְל דְּקַדְשָׁה, לְעַסֵּק
בְּתוֹרְתֶךָ בְּאַמְתָּ, בְּאִפְּן שְׂאוּבָה לְהַמְתִּיק גַּם כָּל הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים
הַנִּמְשָׁכִין דְּרָךְ הַקְּדֻשָׁה שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת גְּבוּרוֹת יִצְחָק, אֲשֶׁר כָּל אֵלֹה
הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים הֵם לְטוֹבָה, גַּם אוֹתָם אֲזַכֶּה לְהַמְתִּיק שְׂיִתְהַפְּכוּ
לְחֻסְדִּים גְּמוּרִים, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא יִשְׁתַּלְשַׁל מֵהֵם חֵם וְשָׁלוֹם שׁוֹם
דִּינִים קָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלָּן:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֹאמֵר לְצַדוֹתֵי דֵּי, וְיַרְחַם
עָלַי בְּרַחֲמֵי הַמְּרַבִּים בְּרַחֲמֵי הַגְּדוֹלִים, בְּכַח הַרְחָמִים
שְׁחַתְרוּ וְהִשְׁיִגוּ כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְיִמְתִּיק וְיַכְפֹּל כָּל הַדִּינִים
מֵעָלַי וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמֵעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
כִּי אֵין מִי שְׂיַעֲמֹד בְּעַדְנֵנו עִתָּה בְּדוֹר הַזֶּה בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, כִּי אִם כַּח וּזְכוֹת כָּל
הַשְּׁבַעָה רוּעִים וְכָל הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עַפְרָי, כַּחֵם וּזְכוֹתָם הַגְּדוֹל וְגַנוּ
עָלֵינוּ, וְיִמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדְנֵנו, וְיַעֲשׂוּ כַּחֲכָמְתָם הַגְּדוֹלָה וּכְרַחֲמֵיהֶם
הַמְּרַבִּים וְיִמְתִּיקוּ וְיַכְפֹּלוּ מֵעָלֵינוּ כָּל מִינֵי דִינִים שְׁבַעֲעוֹלָם, בְּאִפְּן
שְׂנוּבָה מֵעַתָּה לְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתָּ, וְיַהֲיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה דְּקַדְשָׁה, וְאֶשְׁכַּח לְגַמְרֵי
דְּרַכֵּי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הָרַעוֹת וְהַמְּבַלְבְּלוֹת מְאֹד, וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה
לְחֻשָׁב רַק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה בְּקַדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה גְּדוֹלָה וְלַהֲיוֹת דְּבוּק
בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹךָ הָאֲמִתִּיִּים וּבְתוֹרְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, בְּאִפְּן שְׂאוּבָה
לִידַע וְלַהֲבִין תּוֹרְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה עַל בְּרִיָּה וְאַמְתָּתָה, וְעַל־יְדִיּוּהָ
אֲזַכֶּה לְרַפְּאוֹת אֶת נַפְשִׁי מִכָּל מַכְאוּבֵיהָ וְתַחֲלוּאֵיהָ וּמַפּוֹתֵיהָ

הַאֲנוּשׁוֹת וְהַרְבּוֹת וְהַעֲצוּמוֹת מְאֹד מְאֹד כְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְדָּה וּמִסְפָּר,
 אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לְהַחְלוֹתָהּ וּלְהַפְתָּהּ לַיְסוּרָה וּלְהַכְאִיבָהּ, עַל־יְדֵי
 רְבוּי עוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם דֶּרֶךְ
 לְרַפְּאוֹתָהּ כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד וּבִישׁוּעַתְךָ הַגְּדוֹלָה
 וְהַעֲצוּמָה, כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְּלֵא כָּל דָּבָר:

צו וּבְכֵן בָּאתִי לִפְנֵיךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, הַבוֹחֵר בְּתַפְּלוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמִים וּמִתְאוּוָה לְתַפְּלוֹתַן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל
 זֶה בְּרָאתָ עוֹלָמְךָ יֵשׁ מֵאֵין הַמְּחַלֵּט בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, לְפִי
 שְׂצָפִיתִי וְרֵאִיתִי שְׂאֵתָה עֲתִיד לְהִתְעַדֵּן וּלְהִתְעַנֵּג וּלְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ
 בְּתַפְּלוֹתַן שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתֵנוּ וְעַל
 כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמֹד לַיְמִין צְדָקְנוּ וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ בְּכָל
 עֵת, שְׁנוּכָה לְגַרְשׁ מֵאַתָּנוּ כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת וְכָל הַרְעִיוֹנוֹת
 הַמְּכַבְּלִים וּבְפָרֵט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּאִפֵּן שְׁנוּכָה לְהַתְּפַלֵּל
 תְּפִלוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ בְּכָל לַב בְּכוּנָה גְּדוֹלָה מְעוּמְקָא דְלֵבָא בְּאֵמֶת,
 בְּמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְזִכוֹת, שְׂתִיחָה הַמְּחַשְׁבָה קְשׁוּרָה אֶל כָּל
 דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק בְּאַחֲדוֹת גְּמוּרָה, וְלֹא יַעֲלֶה עַל
 לְבָנוּ שׁוּם פְּגִיחָה וּמַחְשְׁבָה זָרָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה רַק נִזְכָּה בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה לְהַעֲבִיר מִדַּעְתָּנוּ כָּל הַפְּגִיחוֹת וְכָל הַמְּחַשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת,
 וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוּם מַחְשְׁבָה שֶׁל שְׂטוּת שֶׁל אִיזוּה צַד
 גְּדֻלוֹת שֶׁל הַבָּל, לְחַשֵּׁב שְׂאֵנִי מִיָּחַס וּבַעַל מִשְׁפָּחָה, אוֹ לְהַדְמוֹת
 בְּעֵינַי שְׂפָכֵר הָיָה לִי יְגִיעָה וְעָמַל בַּעֲבוּדַת הַבוּרָא יִתְּפָרֵךְ שְׁמוֹ,
 אֵד אֲפִיר חֲסְרוֹנִי וְאֲדַע שְׂפִלוֹתִי בְּאֵמֶת וְאֲשַׁכַּח אֶת כָּל מִשְׁפָּחָתִי
 וּבֵית אָבִי, וְאֵת כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שְׂמֻגִיעַ מֵהֶם אִיזוּה צַד פְּגִיחָה

שֶׁל גְּדֻלוֹת וְהַתְנַשְׁאוֹת, רַק אֶעֱמֹד בְּרֵשׁ וּבְאֲבִיוֹן וְאֲדַע פְּחִיתוּתִי
 וְגִרְעוּתִי וְשִׁפְלוּתִי בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, אֲבָל אֱהִיָּה בְּמוֹחַ בְּחֶסֶדְךָ
 הַגָּדוֹל שְׂאתָה שׁוֹכֵן אֶת דְּפָא וְשִׁפְלָא רוּחַ, וְאַתָּה קְרוֹב לְגִשְׁפְּרִי
 לָב, וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לְבַד אֲרַחֵב אֶת לְבִי לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ
 בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, אֲגִילָה וְאֲשִׂמְחָה בִישׁוּעָתְךָ, בְּאִפְנֵי שְׂתִהְיֶה
 תְּפִלָּתִי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת זָכָה וְצַחָה וְנִכּוֹנָה וְשְׂגוּרָה בְּפִי, בְּאִפְנֵי
 שְׂתִשְׁמַע וְתִקְבַּל אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ.

וְנִזְכָּה לְמִשְׁלַל בְּתִפְלוֹתֵינוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ כֹּחַ לְפַעַל בְּתִפְלוֹתֵנוּ כֹּל מַה
 שְׁנִרְצֶה, אֲפִלוּ לְשִׁנוֹת הַטָּבַע, וְתִמְלֵא כֹל מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ
 לְמוֹכָה בְּרַחֲמִים וְתִתְעַדָּן וְתִשְׁתַּעֲשַׁע עִם תְּפִלוֹתֵינוּ תְּמִיד, וְעַל־יְדֵי
 זֶה תִּקְיָם אֶת עוֹלְמְךָ וְכֹל אֲשֶׁר בָּהּ בְּכַח הָעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת,
 וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים תְּמִיד וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל הַדִּינִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ כָּל
 הַגְּזוּרוֹת קִשׁוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, בֵּין אוֹתָם שְׁכָבֵר נִגְזְרוּ, וּבֵין אוֹתָם
 שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חֲסִי־וְשְׁלוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, עֲזֹרֵת אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם,
 מְגִן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר, רֵאֵה
 נָא בְעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן
 שְׂמֹךְ, וּבִפְרָט מִכָּל הַגְּזוּרוֹת קִשׁוֹת אֲשֶׁר נִשְׁמְעוּ בְיָמֵינוּ שְׂרוּצִים
 לְגֹזֵר חֲסִי־וְשְׁלוֹם חֲסִי־וְשְׁלוֹם. חֲמַל עַל שְׂאֲרֵית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וּבְטַל אוֹתָם מֵעָלֵינוּ בְּבִטּוֹל גְּמוּרָה כִּי אֵין מִי שִׁיעֲמוֹד בְּעַדְנוּ, שְׂמֹךְ
 הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה, כִּי לֹא דִבֵּר יְהוָה לְמַחֲזוֹת אֶת שֵׁם
 יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה:

רבונו של עולם, כפי עמק ירידתנו עתה בסוף הגלות הארץ
המר הוה, אשר ירדנו פלאים כמו שכתוב: "ותרד
פלאים אין מנחם לה", ואנו רחוקים ממך כמו שאנו רחוקים,
כפי אשר יודע כל אחד ואחד מעט בנפשו, ובכל יום ויום
נאמר מה יהא בסופנו, ואנו מתחזקים ומצפים בכל יום לישועה,
אולי יחוס עתה אולי ירחם עתה אולי נתחיל להתעורר מעתה
לעזב דרכנו הרע ומחשבותינו המגנות וכו', ואם חס ושלום חס
ושלום, לא יעלה, שיתוסף על ישראל חלילה עוד גזרה אחת
מהגזרות שנשמעו שחפצים לגזר חלילה, כמעט אפס תקוה
חלילה, כי גם עתה קשה וכבד עלינו על הגלות, ורבים מעמך
ישראל נתרחקו ממך מחמת על מרירת הגלות בגשמיות
ורוחניות, כי מפל צד אורבים עלינו, מלמעלה ומלמטה, בגוף
ונפש וממון, כאשר נגלה לפניך יודע נסתרות, "ועתה יהוה
אלהינו אבינו אתה, אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו,
אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך
בלנו". ראה את עמך מרודים מאד, ראה "כי אזלת יד ואפס
עצור ועזוב בישראל":

אבינו שבשמים, זכר נא את כל התפלות ותחנונות ובקשות
שהתפללו והתחנונו הצדיקים האמתיים לבטל אלו
הגזרות שהתחילו לצמח בימיהם. זכר נא את כל מיני
ההמתקות שעסקו הצדיקים בהם להמתיק הדינים ולבטל כל
הגזרות. זכר והבט על כל הדמעות ששפכו לפניך כמים על זה,
וכמה תורות נפלאות וגוראות אמרו בשביל זה, וכמה וכמה

המתקת המתיקו על ידי השמחות והמחאת כף ורקודין בשמחה של מצוה, וכל אשר פעלו ועשו ומסרו נפשם על זה לבטל כל הגזרות שחפצים לגזר חס־ושלום, וברחמיך הרבים בכחם הגדול נתעכבו עד הנה. עשה למען שמך, ולמען תפלתם ולמען המתקתם של כל הצדיקים שוכני עפר שעסקו בחייהם הקדושים, ולמען תפלתם שמתפללים עדין על עמך ישראל, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים ונפלאותיך הנוראות, ותשבר ותמגר ותעקר ותכלה ותבטל כל הגזרות שרוצים לגזר חס־ושלום, ותטה לב הקיסרים והמלכים והשרים עלינו לטובה, וכל הקמים עלינו לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם, ויקים מקרא שכתוב: "מפר מחשבות עומים ולא תעשינה ידיהם תשיה" וכתוב: "רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום", וכתוב: "יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים, עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור":

מריה דעלמא כלא, הבוחר בעמו ישראל באהבה, הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם, הביטה וראה שפלות ישראל כעת, מלא רחמים, בעל הישועות אדון הנפלאות, מלך ישראל וגואלו, צור ישראל וקדושו, קומה בעזרת ישראל קומה והושיענו בעת צרה. יעזרו רחמיך על בניך. למענך, למענך, למענך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. רחם עלינו בעל הרחמים, ואל תשפך חרוך עלינו, ובטל מעלינו מחשבות שונאינו, בטל מעלינו כל גזרות קשות, ועשה בנפלאותיך שיתהפך הכל לטובה,

וְתָרוּם קָרְנָם וּמְזֹלָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לָהֶם חַן וְחַשְׁבֹּנוֹת לְמַעַלְהָ
 וּלְמַטָּה, וְהַקֵּל מֵעֲלֵינוּ עַל הַנְּתִינֹת וְהַמְסִים, וְתִתֵּן לָנוּ פְּרִי
 בְּכָבוֹד וּבְרוּחַ וּבְהַתֵּר בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהֲרָה, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה לְהִיּוֹת
 בְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמַּת תְּמִיד:

וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתֵינוּ
 וְתַחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם וְלִשְׁבֵר כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת
 זְרוֹת וּפְנִיּוֹת הָעוֹלָם עַל דַּעֲתָנוּ וְלַהֲפֹכֵם לְטוֹבָה, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח
 וּגְבוּרָה בְּכָל עֵת לְמִשְׁךְ וְלַהֲפֹךְ הַמַּחֲשָׁבָה מֵרַע לְטוֹב, מַחוּץ
 לְפָנִים, בְּזָרִיוֹת גְּדוֹל בְּאַמַּת, וְנוּכָה לְהַכְנִים כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת
 בְּפְנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׂתִּבְטְלוּ
 כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְנִיּוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא יִבֹּאוּ וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל
 דַּעֲתִי וּמַחֲשַׁבְתִּי כָּלֵל, וְתִהְיֶה תְּפִלַּתְנוּ שְׁלֵמָה וְשִׁגוּרָה וּסְדוּרָה
 בְּפִינוּ תְּמִיד בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בַּעֲנָה בְּאַיְמָה וּיְרָאָה וְרִתָּה וְזִיעַ,
 עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְמִשְׁלַל בְּתִפְלוֹתֵינוּ לְבַטֵּל כָּל הַגְּזוּרוֹת וְכָל
 הַדִּינִים עַל־יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ, הֵן מְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל הֵן מְכַלֵּל אֶחָד וְאֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת, בְּאִפְנֵי שְׂתִשְׁתַּעֲשַׁע וְתִתְעַדֵּן עִם תְּפִלוֹתֵינוּ
 תְּמִיד. וְיִתְגַּלוּ וְיֵאִירוּ כָּל הָעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת הַמְּקִימִין אֶת הָעוֹלָם,
 וְיִמְשֹׁךְ חֶסֶד גְּדוֹל וְנִפְלָא בְּעוֹלָם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְיִקִּים מְקַרָּא
 שְׂפָתוֹב: "כִּי אִמְרָתִי עוֹלָם חֶסֶד וּבְנָה שְׁמַיִם תְּכִין אִמוּנָתְךָ בְּהֵם".
 וּכְתִיב: "חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם". וְעַל־יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע
 טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה.
 וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלוֹנוּ, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה:

קד "פֹּדֶה יְהוָה נַפֶּשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בוֹ. פֹּדֶה
 בְּשָׁלוֹם נַפְשֵׁי מִקְרֵב לִי כִּי בָרְבִים הָיוּ עֲמָדֵי אֶדְ
 אֵלֵהִים יִפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד שָׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלֶה. תִּרְנַנָּה שִׁפְתֵי כִּי
 אֲזַמְרָה לְךָ וּנְפִשֵׁי אֲשֶׁר פָּדִיתִי". רבנו של עולם, מֵלֵא רַחֲמִים, מִלְךְ
 גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פֹּדֶה וּמְצִיל וּמְפָרֵם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עַת צָרָה
 וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מִלְךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֱלֹא אַתָּה, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׂמֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְדוֹלִים וְתֹאִיר עָלֵינוּ עַת רְצוֹן תָּמִיד
 בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל כָּל הַדִּינִים מֵעָלֵינוּ
 וּמַעַל כָּל עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ מִכָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדִּינִים
 שֶׁנִּגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע בְּתֵי דִינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים שֵׁישׁ לְךָ לְמַעַלָּה,
 בֵּין שֶׁהוּא קֹדֶם גְּזַר דִּין בֵּין שֶׁהוּא לְאַחַר גְּזַר דִּין, מִכָּלֶם תִּפְדֶּה
 נַפְשֵׁנוּ, וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל כָּל הַדִּינִים וְהַיְסוּרִין וְהַגְּזֵרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ בְּהֵם
 מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בֵּין בְּגוֹף בֵּין בְּנַפְשׁ בֵּין בְּמִמּוֹן,
 בֵּין בְּכָלֶל בֵּין בְּפֶרֶט, כִּי גְלוֹי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שָׂאִין אֶתְנוּ יוֹדַע עַד מָה,
 אֵיךְ לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן וְלִבְטַל כָּל הַדִּינִים שֶׁנִּגְזְרוּ בְּבִתֵּי דִינֶיךָ
 הַקְדוֹשִׁים, וְאַפְלוּ מִי שִׁיּוֹדַע לַעֲשׂוֹת אֵיזָה פְּדִיּוֹן לְבִטַּל אֵיזָה דִּין
 שֶׁבְּאֵיזָה בֵּית דִּין, עֲדוֹן אֵינוּ יוֹדַע לְבִטַּל כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּכָל
 הָעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים, וְעַל־יְדִיזָה אֵין מוֹעִיל הַפְּדִיּוֹן שָׁלוֹ:
 עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הַיְחִידִים
 בְּדוֹרוֹתֶם, שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵינָת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לַעֲשׂוֹת
 פְּדִיּוֹן לְבִטַּל כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּכָל הָעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים וְחוּסָה
 וְחִמּוֹל עָלֵינוּ בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵלוּ, וְתֹאִיר עָלֵינוּ מִצַּח הַרְצוֹן
 תָּמִיד כְּמוֹ בְּשֶׁבֶת בְּמִנְחָה, שֶׁהוּא הַסְּתַלְקוֹת מֹשֶׁה שֶׁהוּא עַת

רצון, ועל־ידי־זה תפדה נפשנו ותצילנו מכל הצרות, ותמתיק
 ותבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע בתי דיניך
 הקדושים, ותצילני מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוששים (ובפרט
 לפלוני בן פלוני וכו'), ומחסרון הפרנסה, ומכל מיני צער ויסורין
 שבעולם, מכלם תצילנו ברחמיך הרבים והגדולים, בכח וזכות
 משה רבנו שנסתלק בשבת במנחה, ובכח כל הצדיקים שהם
 בבחינת משה, שיודעים לעשות פדיון להמתיק הדין שבכל
 העשרים וארבע בתי דינים:

אנא יהוה רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, חושב
 מחשבות לבל ידח ממך נדח, אשר מחשבות לבך לכל
 דור ודור, רחם עלינו בכחו וזכותו הגדול, ובכח כל הצדיקים
 האמתיים שהם בבחינת משה, שעוסקים גם כן בזה להמתיק
 הדין מכל העשרים וארבע בתי דינים ולבטל כל הגזרות שבכל
 העולמות, ולבטל כל הכפירות ולעשות גרים ולהמשיך אמונה
 גדולה בעולם, רחם עלינו למענם ולמענך, וחוסה עלינו בעת
 צרה הגדולה הזאת, אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם
 חס־שלום מאד מאד, אשר אין דרך לנמות ימין ושמאל,
 וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת הפופרים, המחנכים
 נערים בלמודם הרע שנתפשט עכשו ללמד חכמות ולשונות
 וכו', אשר אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים
 ועל כח משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים, שיודעים
 להמשיך את רצון, ולהמתיק כל הדינים שבעולם, ולהפוך משמד
 לרצון:

רַחֵם וְחַסּוּ וְחַמְלוּ עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנָם, וְלַמְדָנוּ וְהוֹרְנוּ אִיךָ
 לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַצְדִיקִים הָאֵלֹהִים שִׁיעֲסֻקוּ בְתַקוּנָנוּ וּבְתַקוּן כָּל
 הָעוֹלָם, וְאֵל יַחֲרִישׁוּ וְאֵל יִשְׁקֻמוּ בְעַת צָרָה הַמְרָה וְהַזָּרָה אֲשֶׁר
 בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם. אִי שְׁמַיִם,
 הַפְּגִינוּ בְעַדָנוּ, אִי שְׁמַיִם, הַקִּיצוּ לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ
 הִרְפִּים, בְּצוּק הַעֵתִים הָאֵלֹהִים אֵין מִי שִׁירְגִישׁ מְרִירוֹת מְכֹאֹב הַצָּרָה
 הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּלִבּוֹ הַיָּטִב, וְאֶפְלוּ מִי שִׁמְרָגִישׁ מְעַט מְרִירוֹת
 הַצָּרָה הַזֹּאת, אֵין יוֹדֵעַ אִיךָ לְהַתְפַּלֵּל וּלְהַמְתִּיק הַדִּין וּלְכַפֵּלוֹ. עַל
 מִי לָנוּ לְהַשְׁעוֹן, עַל אֲבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם, וְעַל כַּח וּזְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 וְרַבּוֹתֵינוּ הַצְדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים הַעוֹמְדִים עֲדוֹן וּמַתְפַּלְלִים עָלֵינוּ,
 אֲשֶׁר אֶלְמָלֵא תִפְלָתֶם לֹא הָיִינוּ יְכוּלִים לְהַתְקִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם אֶפְלוּ
 רַגַע אֶחָד. רַחֵם עָלֵינוּ וְלַמְדָנוּ אִיךָ לְעוֹרְרָם וּלְהַקִּיצָם וּלְהוֹסִיף
 בָּהֶם עֵז וְחֵיל מְלֻמְמָה, בְּאֶפֶן שִׁיּוּכְלוּ לַפְעַל בְּקִשְׁתֶּם מֵהֶרָה,
 לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים וְהַגְּזֵרוֹת שֶׁבְכָל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים,
 וּלְהַפְּדוֹ כָּל הַכְּפִירוֹת מִשְׁמַד לְרִצּוֹן, וְתַתְּפִשׂט הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּעוֹלָם, וְיִתְרַבּוּ גֵרִים וּבְעָלֵי תְשׁוּבָה בְּעוֹלָם:

מָלֵא רַחֲמִים, "גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה", אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, עֲשֵׂה
 בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ, וְתַתֵּן כַּח לְצְדִיקְךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים,
 שִׁיַּפְעִלוּ שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת יַחַד עַל-יְדֵי פְדִיוְנֵיהֶם וְתִפְלוֹתֵיהֶם
 הַנּוֹרָאוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת מְאֹד מְאֹד, שִׁיּוּכּוּ לְכַפֵּל כָּל הַדִּינִים
 וְהַגְּזֵרוֹת שֶׁל כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים, בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וְרוּחָנִיּוֹת בְּנוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְגַם יִזְכוּ לְהַמְתִּיק הַחֲרוֹן אַף וּלְכַפֵּל
 הָעֲבוּרָה זָרָה וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם, וּלְהַפְּדוֹ מִשְׁמַד לְרִצּוֹן וּלְעֲשׂוֹת

גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר
 ממך מזמה", ואתה עושה נפלאות גדולות לבדך וברחמך
 העצומים אתה יכול להושיענו בכל הישועות יחד בדרכיך
 הנפלאים:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, תן לנו אמונה שלמה, בפל
 מעלינו כל מיני כפירות ובלבולי אמונה, בפל מעלינו כל
 גזרות קשות, רחם עלינו ברחמים רבים, ברחמים פשוטים, שאין
 בהם תערובת דין כלל, באפן שנופה מהרה מהרה לשוב בתשובה
 שלמה לפניך באמת. רחם רחם, חמל חמל, בעת צרה הזאת, כי
 רע ומר מאד, רע ומר, רע ומר, רע ומר כי נגע עד הנפש. ולא די
 לנו במרירות נפשנו, כְּאִשֶׁר יודע כל אחד בנפשו את נגעי לבבו
 ומכאוביו, אִשֶׁר כִּשְׁל בַח הַסֶּבֶל, אף גם אנו רואים מרחוק צרות
 ישראל בלי שעור, והעקר צרות נפשות ישראל, אִשֶׁר הפילוסופים
 והכופרים הרשעים האוררים רוצים להתפשט חס־ושלום, כְּאִשֶׁר
 נגלה לפניך, ונתוסף לזה עצם הצרה מרבוּי המחלקת שבין עמך
 ישראל הפְּשִׁרים אִשֶׁר נתרבה קטגוריא בין התלמידי חכמים ובין
 כל הגלויים אליהם, "וליוצא ולבא אין שלום":

רבונו של עולם, אתה לבד יודע שבכח ההמתקה והפדיון
 הנאמר בהתורה הזאת, שממתיק הדין של כל העשרים
 וארבע פתי דינים, אִשֶׁר הצדיקים הגדולים האמתיים יודעים סוד
 זה הפדיון הנפלא על בריו ולמעלה למעלה, בכח זה יש לנו
 תקנה עדין לצפות לישועה ולכל טוב, אף גם לקרב נפשות אליך
 תתברך, להכניסם באמונה הקדושה עתה גם עתה. על פן עדין

אני עומד ומתפלל לפניך, ומתחנן ומתחבט מול רחמיך וחסדיך, ומצפה לישועתך בכל עת ורגע, כעין עבד אל אדוניו, וכעין הַבן אל אביו, "עד יִשְׁקֹף וִירָא יְהוָה מַשְׁמַיִם", ויחוס וירחם עלי ועל כל התלויים בי, ועל בני ויוצאי חלצי ועל כל ישראל, ויושיענו מהרה, ומתיק ויבטל מעלינו כל הדינים שבעולם, ויפדנו ויצילנו מפל הצרות ומפל היסורין שבעולם, ויבטל כל הכפירות וכל בלבולי אמונה מעלינו ומכל ישראל ומכל העולם כלו, ויחנקנו ויחיינו ויקימנו באמונתו הקדושה תמיד, ויסבב סבות לטובה, באפן שנופה לשוב אליו יתברך באמת ובתם־ללב, חיש קל מהרה, ולא נסור מרצונו עוד ימין ושמאל. ויקים בי מקרא שכתוב: "פֶּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֶבֶר בְּשַׁחַת וַחֲתִיו בְּאוֹר תִּרְאָה. פִּדְנִי מֵעַשְׂק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ. בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת. וְאֲנִי בְּתַמִּי אֶלֶף פִּדְנִי וַחֲנִנִי. קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה, לְמַעַן אוֹיְבֵי פִדְנִי. כִּי עַם יְהוָה הַחֹסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְּדוּת. וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו. קוּמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסֹדְךָ. פֶּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו. וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יְהוָה עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֲסֹדְךָ עֲנֵנִי בְּאֱמַת יִשְׁעֶךָ":

קה וזבני ברחמיך הרבים שימשוך עלי קדשת ארץ ישראל שהיא כלליות הקדשה, כלליות כל העשר קדשות, באפן שאזכה על־ידי קדשת ארץ ישראל לאמונה שלמה בהשגחתך הפרטיית, אשר אתה משגיח בפרטיות בכל עת ורגע בכל העולם כלו, ואתה עושה עמי ועם כל העולם בכל עת ורגע נפלאות גדולות ונוראות עד אין חקר ואין מספר, באמור "לעושה נפלאות

גדולות לבדו פי לעולם חסדו", והכל בכח זכות הצדיקים הגדולים האמתיים, אשר כל האותות והמופתים האמתיים נעשים עלידיהם תמיד. סיעני ואמצני וחזקני באמונתך הקדושה תמיד הנמשכת עלידי קדשת ארץ ישראל, באפן שאזכה לידע מפי לספר ואיד לספר ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שתטהר מחשבתי עלידיה ואזכה לצאת מעתה מכל מיני בלבול הדעת, ומכל מיני ערבוב הדעת, ומכל מיני הרהורים רעים ורעיונים פגומים ומחשבות חוץ, לטהר מחשבתי מכלם, ולזכות למחשבות קדושות זכות ונכונות. ותסיעני ותעזרני שאזכה בכל עת לעלות לעולם המחשבה דקדשה, לחשב מחשבות קדושות בתורה ועבודה ובגדלת הבורא יתברך שמו, ובגדלת הצדיקים האמתיים, ולחדש חדושין אמתיים בתורתך הקדושה, ואל יבהלוני רעיוני, ולא יהיה פח לשום מחשבה זרה וחיצונה שפעולם לבלבל את דעתי ומחשבתי כלל, ואזכה לשתק או לגמרי בעת שאני צריך לעלות לעולם המחשבה, לחרש ולשתק לגמרי לבלי לדבר או אפלו דבור דקדשה, כי הוא גם כן מבלבל את המחשבה. ותגער בכל המסטינים והמקטרגים החפצים למנע אותי חסדו שלום מלעלות למחשבות קדושות, ותתן בי כח לגרש כל הבלבולים ממני, באפן שאזכה להתנדבך בך ובתורתך הקדושה תמיד, במחשבות קדושות וטהורות זכות וצחות פרצונך הטוב. ותצילני ותפדני מכל הצרות ומכל מיני יסורין שפעולם, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל

(ובפרט מפלוני בן פלוני וכיו):

קב מלא רחמים, חמל עלי ועזרני והושיעני בישועתך האמתיות,
 כי כבר אמרתי לפניך כמה פעמים שכל העצות
 האמתיות והנפלאות שגלית לנו על ידי הצדיקי אמת, אם אמנם
 כלם נכוחים וישרים, כלם אהובים, כלם ברורים כלם קדושים,
 וכלם עומדים ברום עולם, אך מעצם גשמיותנו וקשיות ערפנו
 קשה עלינו לקיים העצה בעצמה, בפרט שרב הדברים כל אחד
 נתלה בחברו, ואיני יודע מהיכן להתחלה, כי אני רחוק משמחה
 מחמת שפגמתי הרבה בברית קדש, וכן להפך קשה וכבד עלי
 לשוב על פגם הברית ולזכות לתקן הברית מחמת שאני רחוק
 משמחה, כי עקר שמירת הברית על ידי שמחה, כמבאר בדברי
 חכמינו וזרונם לברכה בכמה מקומות. ועתה מאין יבוא עזרי,
 מאין תבוא תשועתי, מאין אבקש עזר ותרופה לחולה מדכא
 כמוני. שוטטתי בארבע פנות, תרופה לא מצאתי, שבתתי אליך
 בבשת פנים לשחרך אל בעת צרתי, ואתנפל ואתחנן לפניך מלא
 רחמים בכל עת, מלך אוהב צדקה ומשפט, שתזכני ותעזרני
 ותושיעני ותלמדני ותורני בכל עת דרכי המשפט וקדשה, שאדע
 ואבין ואשכיל איך לדון ולשפט את עצמי בעצמי בכל יום ויום
 על כל הדברים שעשיתי ולמצא דרך ועצה נכונה ואמתית
 שאזכה לקימה, באפן שאשוב מעתה מכל דרכי הרעים
 וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לכסלה, באפן שאזכה
 לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ולעסך תמיד במשפט
 וקדשה לשפט את עצמי כראוי, כרצונך וכרצון הצדיקים
 האמתיים עד שאזכה על ידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי,

לסלק ולבטל כל המשפטים והדינים שלמעלה ממנו, שלא יהיה כח לשום מערער ומקטרג לעורר שום דין ומשפט עלי כָּל:

רבונו של עולם, ידעתי כי אין בי כח לזה לסלק כל הדינים והמשפטים מעלי על ידי משפטי ודיני, כי איני עוסק בזה כראוי, אך על זה באתי לבקש ולהתחנן לפניך בעל הרחמים שדברי אלה שאני מדבר לפניך יהיה במקום המשפט שאני צריך לשפט את עצמי, ותעורר כח המשפט דקדושה של כל הצדיקים והיראים האמתיים שעסקו בזה כל ימיהם, ודנו ושפטו את עצמם יותר ויותר ממה שהיה מגיע להם כמה פעמים, וקבלו על עצמם וסבלו יסורים וצרות וענויים קשים ומרים עבור כלל ישראל והרבה מהם מתו ונהרגו על קדוש השם ביסורים קשים ומרים מאוד, בזכותם וכחם תגרש ותשבר ותמתיק ותבטל כל המשפטים והדינים ממני ומכל בני ביתי ומכל הגלויים אלי ומכל ישראל, ותבטל כל הצרות בכלל ובפרט, בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש וממון, ולא תתן כח לשום שלוחי הדין הנקראים רצים בחינת רגלין שילכו לעשות איזה דין בישראל חס ושלום, לא לכלל ישראל ולא לכל יחיד ויחיד מישראל, ואפלו הדינים והמשפטים והגזרות שכבר נמסרו לרצים ולשלוחי הדין חס ושלום, ואפלו אם כבר יצאו הרצים מבהלים ודחופים בדבר המלך לעשות איזה דין ומשפט בישראל חס ושלום, אנא רחום ברחמיך הרבים, חמל על עמך בית ישראל בזכות הצדיקים האמתיים ששפטו ודנו את עצמן כראוי, ובזכות כל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך, ותחוד (ותבטל) ותמל ותקח מכל שלוחי הדין את כח המשפט

והדין שמשרת להם ותאמר למלאך הרף ידי, וישוב חרבו אל נדנה, כי אתה אוחו ביד מדת משפט, כמו שכתוב: "ותאחו במשפט ידי", ואפלו כשאתה זורק חץ אתה יכול להחזירה ברחמיך:

רחם עלי ועל כל התלויים בי ועל כל ישראל, ובטל מעלינו כל מיני צרות ודינים שבעולם, בטל מעלינו כל גזרות קשות (ובפרט כל הגזרות קשות ומרות הנשמעין שרוצים לגוד על ישראל, חס ושלום, במדינות, ובפרט הגזרה קשה ומרה שכבר נגזרה אצלם ונחתמה בחותם המלך, שבני ישראל יהיו מצנינים ומזנינים בכלי זון למען יתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, תכסיסי מלחמה בתוך אנשי חיל, אוי, אוי ואבוי! אוי לעינים שפכה רואות, הלא למשמע און דאבה נפשנו. מאריה דעלמא כלא, הבט משמים וראה איזה מישראל ראוי לזה לשאת כלי זון ללחם את מלחמותיהם, ולחלל שבתות וימים טובים, שבגדל הכרחי מכרח לבטל מצות התורה. אוי אוי אוי! מי יוכל לשער מרירת הצרה הקשה הזאת שמבטלת מבני ישראל אמונת ישראל), אוי לנו שראינו זאת אוי ואבוי. עינינו דאבה מני עני הצרה הזאת. מרא דעלמא כלא, מי יכול לסבל צרה פזאת. אוי אוי אוי, מי יוכל לשער מרירות הצרה הקשה הזאת. אוי, מי יעמד בזה. אי שמים, הקיצו לצערנו. אי שמים, הפגיעו בעדנו. מלאכי רחמים משרתי עליון, חלו נא פני אל במיטב הגיון, אוילי יחוס עם עני ואביון אוילי ירחם, אוילי יחוס, אוילי ירחם, אוילי ירחם, אוילי ירחם:

צדיקי יסודי עולם, קומו כל שוכני עפר להעתיר בעדנו בעת צרה המרה הזאת. אבות העולם, שבעה רועים, אברהם יצחק יעקב, משה אהרן יוסף דוד, וכל האמהות שרה רבקה רחל

וְלֹאֵהָ, וְשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַמִּי יֵה וְכֹל הַזְּקִנִים וְהַנְּבִיאִים רֵאשׁוֹנִים
 וְאַחֲרוֹנִים, וְכֹל הַתְּנָאִים וְאַמּוֹרָאִים וְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 וְהַקְּדוּשִׁים וְהַיִּרְאִים וְהַתְּמִימִים שֶׁהָיוּ בְּכֹל הַדּוֹרוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
 עֲמְדוּ נָא עוֹרְרוּ נָא בְּלַכֶּם מִקְּמָן וְעַד גְּדוֹל, אֵל תַּחֲרִישׁוּ וְאֵל
 תִּשְׁקֻמוּ, הַתִּצְבּוּ נָא בְּעוֹרְתְנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, הַשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבּוּ
 תַּחֲנֹה וּבִקְשׂה לְפָנַי מְלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא, יִזְכֹּר אֶהְבַּתְכֶם וַיַּחֲיֶה
 וְרַעְכֶם, וַיִּבְטַל מֵאֲתָנוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת (וּבִפְרָט גְּזֵרָה רַעָה וְגֵרָה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר כָּבַר יָצָא מִלְּפָנֵיהֶם, לֹא תֵהָא כּוֹאת בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא תֵאבֵד שְׁאֲרֵית יַעֲקֹב), וְאִין
 לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ וְעַל בְּחֻכֶּם
 הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ. אֵל תִּבְטְאוּ עַל מַעֲשֵׂינוּ אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים, וְעַל
 חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים כָּל כֶּךָ כָּל כֶּךָ, כִּי
 כָּבַר סִבְלַתְם יִסּוּרִים וְצָרוֹת הַרְבֵּה בְּשִׁבְלֵנוּ בְּחַיִּיכֶם. הַבִּיטוּ אֵל
 מַעַט דְּמַעַט טוֹב שְׁנִמְצָא בְּנוּ עֲדוּן, כִּי אֶפְלוּ בְּפוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
 הַגְּרוּעִים נִמְצָאִים כְּמָה וְכְמָה נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, מְכַל שְׁכֵן שָׁגַם עִתָּה
 נִמְצָאִים קֶצֶת כְּשֵׁרִים וִירְאִים וְצְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, כִּי אִין דוֹר יָתוּם,
 וְתַהֲלָה לֵאל, לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, "הַקִּיצוּתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ":

חֹום וְחַמֵּל וְרַחֵם וְשִׁמְעַע קוֹל צַעֲקַת וְשׁוֹעֵת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 צַעֲקוּ לְפָנֶיךָ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף מִיּוֹם שֶׁנִּשְׁמַע הַגְּזֵרָה
 הַמְּרָה הַזֹּאת, עַד אֲשֶׁר כְּמָה נִפְשׁוֹת מֵתוּ וְנַחֲלָשׁוּ עַל-יְדֵי זֶה.
 וְאִף כִּי עִתָּה אָנוּ מִתְרַפִּים מִלְּצַעֲקָ וּלְשׁוֹב כְּרָאוּי, הֲלֹא אֲתָה
 יְדַעַת חֲלִישׁוֹת כַּחֲנוּ, כִּי בָשָׂר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמַחֲמֵר קִרְצָנוּ, וְאֲתָה
 יוֹדַע יִצְרָנוּ כִּי מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלָנוּ, בְּפָרַט בְּדוֹרוֹת הַחֲלוּשִׁים הָאֵלֶּה
 בְּנִשְׁמֵיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת. רַחֵם רַחֵם בְּעַל הַרְחָמִים, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה

בעל הישועות, כי אין מי יעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם בגוים, נחשבנו כצאן לטבח יובל, להרג ולאבד למכה ולחרפה, ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשפחנו. ראה את עמך מרודים מאד, ראה כי כל עקר צער ישראל הוא רק מחמת שרוצים להעביר אותם על דת ישראל חס־ושלום, (מחמת שגורה רעה זאת מכיאה רבים מבני ישראל עוברים על דת, ורבים מבני ישראל מרצים להמית את עצמם בידים חס־ושלום מלעבר על דתך הקדוש, אך הם מתנראים אולי אין זה רצונך על פי ד"ת הקדושה), על פן הם הולכים חשכים עיפים ונרדפים, נאנחים ונדפאים מחפים למות עליך ואיננו, ועיניהם פלואת כל היום לשמע איזה ישועה אמתית, ועיניהם תלויות אליך לבד "בעיני עבדים אל יד אדוניהם, בעיני שפחה אל יד גברתה, פן עיינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חננו יהוה חננו, כי רב שבענו בו". יהמו מעיך ויכמרו רחמיך עלינו, חוסה עלינו כרב חמלתך ואל תשפך חרוךך עלינו בזכות אבותינו ורבותינו הצדיקים האמתיים המעתירים אותך בעדנו תמיד. "שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך". גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה, שמרנו והצילנו ופדנו מפל הצרות ומפל הדינים שבעולם (ובפרט מהצרות והגזרות אשר בעת הזאת, רחמנא לצלן רחמנא לשיובו):

חוסה יהוה על שארית ישראל עמך והצילנו מפל רע, ומפל הגזרות קשות שבעולם, ותסלק ותסיר ותבטל כל המשפטים והדינים מישראל, עד שנופה על-ידי בטול הדינים

לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, שְׂתַגְדִּיל הַשְּׂמֵחָה עַד שְׂתַגִּיעַ לְתוֹךְ הַרְגֵּלוֹן,
 שְׂנוֹכָה לְרִקְד הַרְבֵּה מִתּוֹךְ שְׂמֵחָה, "נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעַתְךָ",
 בְּשִׂמְחָה וְגִילָה רַבָּה דִּיצָה וְחֻדְדָה (ובְּפֶרֶט בִּימֵי שְׂמֵחָה יוֹם־טוֹב יְמֵי חַג
 (פְּלוּגִי) הַקְּדוֹשִׁים הַבָּאִים לְקְרֹאתֵנוּ לְשָׁלוֹם, רַחֵם עָלֵינוּ וְחַנּוּקֵנוּ
 לְשִׂמְחָה בָּהֶם בְּכָל עֵז, כִּי הֵם זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ. רַב לְהוֹשִׁיעַ, רַחֵם עָלֵינוּ
 וְהַשְׂמִיעֵנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אֲמִתִּיּוֹת מְהֵרָה, שְׁנַתְּבַטְלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת
 הַקָּשׁוֹת, לְמַעַן נִזְכֶּה לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחַת הַחַג הַקְּדוֹשׁ הַבָּא עָלֵינוּ
 לְטוֹבָה, וְלֹא יִתְעַרְבֵב שְׂמֵחָתֵנוּ חֵס־וְשָׁלוֹם. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵחָה,
 וְשִׂמְחָנוּ בְּחַג הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּיּוֹת, בְּשִׂמְחָה הַגְּדוֹלָה וְהַקְּדוֹשׁ שְׂנִקְרָא עָלֵינוּ, וַיִּקְרָם
 מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "בְּשִׂמְחָה יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקַתְךָ יִרְמוּ", עַד
 שְׂנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂמֵחָה מִהַחַג הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה עַל כָּל
 הַשָּׁנָה כְּלָה):

קִלְד־רַחֵם עָלֵינוּ בְּעַל הַרְחָמִים בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ
 מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים רָעִים וּפְגוּמִים. "שִׁיתָה יְהוָה שְׂמֵרָה
 לְפִי, נִצְרָה עַל דַּל שְׂפָתַי. אֵל תַּט לְבִי לְדַבֵּר רָע", שְׁלֹא אַחֲפֵשׁ
 וְאַבְקֵשׁ לְמִצָּא חֵס־וְשָׁלוֹם פָּנָם וְחֶסְרוֹן בְּעַבְדֹת הַכְּשָׁרִים וְלֹא
 בְּשׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל. וְתֵן בְּנוּ כַח בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וְחֶסְדֶּיךָ
 הַנִּפְלְאִים לְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי גְבוּרוֹת הַבָּאִים לְבִנֵי אָדָם בְּפֶרֶט
 לְהַגְדוֹלִים וְחַשׁוּבִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהִיָּה עִמָּנוּ תָּמִיד שְׂנוֹכָה תָּמִיד
 לְהַתְּגַבֵּר בְּכָל עֵז לְדַבֵּר דְבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה וַיִּרְאֵת שְׂמִים בְּאֵמֶת,
 בְּאִפְּן שְׂנוֹכָה לְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי גְבוּרוֹת שְׂבַעְעוֹלָם שְׂמָהֶם נִמְשָׁךְ
 הַדְּבוּר, וְתִשְׁמְרָנוּ וְתַצִּילָנוּ מִכָּל מִינֵי גְבוּרוֹת קָשׁוֹת שְׁלֹא יִגִּיעוּ

אלינו, ותרחם על גדולי הדור אשר אליהם מגיעים הגבורות קשות להמתיקם ותהיה עמם תמיד, ותתן להם כח ברחמיך וחסדיך הרבים להמתיק כל הגבורות קשות שבעולם הפאים אליהם. ותשמר אותנו ואת כל ישראל, בפרט כל גדולי הדור, בעת שאין בנו כח חסוֹשֵׁלוֹם להמתיק הגבורות הפאות אלינו, שעל כל פנים נשמר נפשותינו מאד מאד לכלי לדבר סרה על שום בר ישראל, מפל שכן שלא לדבר חסוֹשֵׁלוֹם על צדיקי הדור והנלוים אליהם. ותתן כח לצדיקי הדור האמתיים שימתיקו כל הגבורות הקשות שבעולם ויעשו מהם תורת חסד ללמד בתורתם לאחרים, להודיע לבני האדם גבורותיך, וכבוד הדר מלכותיך:

רבנו של עולם, יודע תעלומות, אתה לבד יודע כל מה שנעשה בענין זה וכמה נפשות שקעו בזה, שהגיע אליהם גבורות קשות רחמנא לצלן, ולא היה בהם כח להמתיקם, ועל ידי זה נכשלו ונפלו ודברו סרה על התורה ועל הצדיקים, ועל ידי זה גרמו שנסתלקו כמה צדיקים קדושים ונוראים עד אשר נשארנו פיתומים ואין אב, פתרון בראש ההר וכנס על הגבעה ואין מי יעמד בעדנו. על מי יש לנו להשען, על אבינו שבשמים. רחם עלי ועל כל ישראל ושמרנו והצילנו שלא נפגם כלל בהדבור הבא על ידי הגבורות, שלא יתגברו הגבורות חסוֹשֵׁלוֹם להחמיץ לכבנו לדבר סרה על שום אחד מישראל. וביותר תשמר את גדולי הדור וחשובים, אשר אליהם מגיעים הגבורות קשות היוצאים לעולם לפעמים, ושמרם והצילם ברחמיך וחסדיך הרבים

שלא יפגמו בהגבורות הקשורות כָּלֵל, שלא יתגברו הגבורות עליהם להביא אותם [להסיתם] חס־ושלום לדבר עֵתָק על צדיקי הדור ואנשיהם רחמנא לצלן, רק תשפיע עליהם ועלינו פֶּחַ מגדולי בחירי צדיקי הגוראים, ותעזר ותושיע ותגן עליהם ועלינו ועל כל ישראל, ותתן לנו כֹּחַ להמתיק כל הגבורות שבעולם הבאים על כל אחד ואחד, ואפלו הגבורות הקשות הבאים לגדולי הדור, כֵּלִם נִזְכָּה להמתיק בהמתקות גמורות להפכם לחסדים גמורים על־ידי דבורי תורה ותפלה ויראת שמים באמת שתזכנו לדבר בהם תמיד יומם ולילה, ויקים בכל חכמי ישראל "פיה פתחה בחכמה, ותורת חסד על לשונה", שיזכו כֵּלִם ללמד תורה על מנת ללמודה באפן שיזרו לעם יהוה דרכי יהוה האמתיים באמת וצדק פרצונך הטוב, וימתיקו כל הגבורות שבעולם, ויתפאלו כל הגזרות וכל הדינים מישראל, ותמשך עלינו חסדים טובים תמיד, באפן שנוכח אנחנו וכל ישראל לשוב אליך באמת מהרה ונעשה רצונך כל ימי חיינו ובתורתך נהגה יומם ולילה מעתה ועד עולם, אמן סלה:

ה: רבונו של עולם, רבונו דעלמא בלא, אתה ידעת את מרירות נפשנו אשר הוא מר ממות ממש, אשר בשל פח הסבל, ומי יוכל לסבל מרירות כזה. אוי לנו על שכרנו. הורנו דרך עין החיים להמתיק מרירות הפנים הידונים אשר גברו ועצמו מאד באחרית הימים האלה. זכנו, עזרנו לגרשם ולסלקם מעלינו ומעל גבולנו מעתה ועד עולם. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, "תורת יהוה תמימה משיבת נפש", מדרכי

מיתה לְדַרְכֵי חַיִּים. "הֲלֹא אֶתָּה תֵּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעַמְּךָ יִשְׁמְחוּ בְּךָ" וּבִדְבַר אֵלֹהֵינוּ יִתְגַּדֵּל הַכֹּל בְּרִצּוֹנְךָ כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ אֶזְנוֹנוּ, כִּי נֶאֱמַן אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמַנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יֵשׁוּב רִיקָם, "הֲאֵל תָּמוּס דְּרָפוּ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ. אִמְרוֹת יְהוָה אִמְרוֹת מְהֵרוֹת כֶּסֶף צְרוּף בְּעַלְלִיל לְאֶרֶץ מְזֻקָּק שְׁבַעֲתִים. אֶתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם". עֲזֹרְנוּ כִּי עֲלִיד נִשְׁעַנְנוּ. "יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנו הָאֵר פְּנִיד וְנִוְשַׁעֵה":

נו: וְתַמְלֵא פְּגִימַת הַלְּבָבָה, וְתוֹצִיא וְתָקִים הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יַחֲדָה קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ תָּמִיד בְּיַחְדָּא שְׁלֵיִם, וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדִּינִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַמְחַל וְתַסְלַח וְתַכְפֵּר כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְיִהְיוּ כָּל הָאֲנָפִין נְהִירִין, וְכָל חִידוֹ וְכָל חִירוֹ יִשְׁתַּפַּח בְּכָל עֲלָמוֹן, וְיִתְקַים: "וְתִרְבַּח חֲכָמַת שְׁלֹמֹה", וְיֵאִירוּ כָּל הָאֹרוֹת בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלָא וְיִתְתַּקְּנוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשְׁלֹמוֹת, וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְגַּלָּה הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל הָאִמַּת בְּעוֹלָם וְיִדַע כָּל פְּעוּל כִּי אֶתָּה פְּעַלְתָּנוּ, וְיִבִּין כָּל יְצוֹר כִּי אֶתָּה יִצְרָתוֹ וְיֵאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלִיד וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. וְנִהְיֶה מְקַשְׁרִים בְּךָ בְּקִשְׁר אֲמִיִּין וְחֹזֵק תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֵד, וְנִזְכָּה לְקַיָּם מְקַרָּא שְׁכָתוּב: "אַחֲזֹתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ עַד שֶׁהִבַּאתוּ אֶל בֵּית אֲמִי וְאֶל חֶדֶר הוֹרְתִי":

* לֹא תַעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד צוֹרְרֵי דְשַׁנְתָּ בְּשִׁמּוֹן רֵאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְּנוּ לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקוֹ אִמַּת וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים אֲמַתִּים, וּזְפְּנוּ לְמִלְאֵת גְּרוֹנִם שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים

יין, כי אתה הודעת לנו גדל כח הצדיקי אמת וגדל מעלת קדשת
 אכילתם ושתייתם, עד אשר על ידי ששׂוֹתִים מעט יין לפעמים
 זוכים לקבל חכמה ומחין קדושים כל כך, עד אשר על ידיה
 יכולים לכפר עונות ולהמשיך סליחה ומחילה לעונות ישראל, כמו
 שנאמר אצל משה רבנו עליו השלום: ויאמר יהוה סלחתי
 כדברך. וזכנו לשמירת הברית בתכלית הקדשה, ועל ידיה נזכה
 לקבל מחין קדושים ושלמים, וזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים
 שלמה ולבטל כל הרצונות שלנו נגד רצונך, שלא נרצה שום רצון
 אחר חוץ מרצונך, ונהיה מסתפקים ומתרצים באמת רק במה
 שאתה רוצה, ונדע ונאמין באמונה שלמה שכל מה דעבד
 רחמנא לטב עבדי, כי "טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו".
 ונזכה שיתעלה ויתגדל כבוד מלכותך על ידינו תמיד, ומלכות
 הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו.
 ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה לבדך על כל מעשיך בהר
 ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך, כפתוב בדברי קדשך:
 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

* מ רבוננו של עולם, זכנו להיות מקרבים באמת לכל הצדיקי
 אמת, ועל ידיה נזכה שיקבל המזל של כל אחד
 מישראל ההשפעה מהצדיקי אמת כל אחד כפי מה שצריך לו,
 הן פרנסה או בנים וכיוצא בהם, מה שצריך לכל אחד מעמך
 בית ישראל יקבל המזל מהצדיקים את ההשפעה טובה בקל
 ובמהירות גדול בלי שום קשוי כלל, כי אתה הודעת לנו שכל
 ההשפעות טובות וכל הדברים טובים הם באים רק מהצדיק

האמת, ומי שהוא רחוק מהצדיק אזי קשה לו להמזל שלו לקבל
ההשפעה מהצדיק מחמת שהוא רחוק ממנו, ועל כן מברר המזל
לעשות לו פח גדול עד שיקבל ההשפעה מהצדיק מרחוק, ועל־
ידי־זה יוכל לבוא לידי נזק ומכשול גדול, כי לפעמים מת האדם
על־ידי־זה, ונשארת ההשפעה אצל בניו. ולפעמים אוֹבד גם
ההשפעה על־ידי־זה עד שלא נשאר ממנה גם אצל בניו. על כן
זכנו להתקרב לצדיקי אמת, ולידע ולהאמין באמת כי כל
ההשפעות טובות נשפעים מהם, ואפלו אם אנו רואים שלפעמים
נתקרב אחד אצל הצדיק האמת ומאז דיקא נתדלדלו נכסיו
ונאבד השפעתו ועשירותו חס־ושלום, לא נהרהר אחר מדותיך
כלל, רק נדע ונאמין כי זה מחמת שהמזל רואה גדל יקרת מעלת
קדשת התקרבות לצדיק, וגדל קדשת ההשפעה רוחנית שיוכל
לקבל ממנו, ועל־ידי־זה השליך המזל ההשפעה גשמית של
העשירות כל־אחר יד, בפרט כי לאו כל אדם זוכה לשתי שלחנות.
ותזכנו שנגרגיש גם בעצמנו שההתקרבות לצדיקים הוא יקר מכל
העשירות שבעולם, עד שלא נשגיח על ממון כלל ולא יהיה לנו
שום רצון כלל לעשירות. ואתה ברחמיך הרבים תזמין לנו כל
הצטרכותנו ברוח ובשפי גדול בלי שום טרדה ודאגה ויגיעה כלל,
ותזכנו שנסבל מהצדיק גם ההתרחקות שמרחיק אותנו לפעמים
וכועס עלינו וחולק עלינו ומבזה אותנו, ונדע ונאמין כי כל זה
הוא רק לטובתנו, בכדי להמתיק ולסלק מאתנו על־ידי־זה כל
הדינים הנמשכין ממדת הדין שלמעלה, ונזכה שתכף אחר כך
יתעורר הצדיק ברחמנות גדול עלינו, ויקרב אותנו בהתקרבות

גדול ביותר, ויקים בנו מקרא שכתוב: ברגע קמן עזבתך
 וברחמים גדולים אקבצך. בשצף קצף הסתרתני פני רגע ממוך
 ובחסד עולם רחמתך, אמר גואלך יהוה. אמן פן יהי רצון.

הסתרת פנים

גו "למה פניך תסתיר תשפח ענינו ולחצנו. למה יהוה תזנח
 נפשי תסתיר פניך ממני. למה יהוה תעמד ברחוק
 תעלים לעתות בצרה. עד מה יהוה תסתיר לנצח, תבער כמו איש
 חמתך. עד אנה יהוה תשפחני נצח, עד אנה תסתיר את פניך
 ממני. עד אנה אשית עצות בנפשי, יגון בלבבי יומם, עד אנה
 ירום אויבי עלי. אל תסתיר פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי
 אוניך, ביום אקרא מהר ענני. מהר ענני יהוה פלתה רוחי, אל
 תסתיר פניך ממני, ונמשלתי עם יורדי בור. ענני יהוה ענני פי
 בצרה גדולה אני. "אל תסתיר פניך ממני, ואל תתעלם מתחנותי":
 רבונו של עולם, מלך עולמים, אדון כל, מושל בכל, אל
 מסתתר, מלא רחמים, אתה לבד יודע את עצם תקף
 תעלומות ההסתרה שהתגברה עכשו מאד בעתים הללו בעוקבא
 דמשיחא, "פי הסתרת פניך ממנו, ותמוגנו ביד עונינו", ונתקנים
 בנו עכשו בעוונותינו הרבים, "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום
 ההוא על כל אשר עשה", פי נסתרת מאתנו מאד מאד, עד אשר
 נעלם ונסתר מאתנו תקפך וגדלך ותפארתך ומלכותך וממשלתך
 הגדולה אשר בכל משלה. פי חטאתי עויתי ופשעתי לפניך, והרע

בְּעִינֶיךָ עֲשִׂיתִי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעִבְרָתִי וְשִׁנִּיתִי כַּמָּה פְּעָמִים,
 עַד אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לִּי כְּהֵתֵר, וְהִפְכָתִי דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְקִלְקַלְתִּי
 צְרוּפֵי אוֹתִיזוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה אֶצְלִי מְאֹסוּר
 הֵתֵר. וְלֹא דִּי לִי כּוֹהֵ, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי לַעֲשׂוֹת תּוֹעֵבוֹת גְּדוּלוֹת
 מֵאֵלֶּה, וְכַפַּלְתִּי וְשִׁלְשַׁתִּי בָּהֶם כַּמָּה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ, עַד
 אֲשֶׁר נִלְאַתִּי מִלְּסַפֵּר רַב הַמוֹן יָמֵי חַטָּאתַי כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים
 הַכְּעִסְתִּיךָ, עַד אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגּוּ עָלַי עַל צְוֹאֵרֵי עַל עוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים
 וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, "עַד כִּי חָדַל לְסַפֵּר כִּי אֵין מְסַפֵּר", עַד
 אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים הַתְּנַבְּרָה עָלַי הַהִסְתַּרְתָּ שְׁבִתוֹךָ הַהִסְתַּרְתָּ,
 כִּי נִסְתַּרְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד כַּכַּמָּה וְכַכַּמָּה הַסְתַּרְתָּ שְׁבִתוֹךָ הַסְתַּרְתָּ, כִּי
 גַם הַהִסְתַּרְתָּ בַּעֲצוּמָה נִסְתַּרְתָּ מֵאֲתַנּוּ, וְאֵין אֲנִי יוֹדְעִים כִּלָּל אֶפְלוּ
 זֹאת שְׂאֵתָה נִסְתַּר מֵאֲתַנּוּ, כִּי אֵין אֲנִי יוֹדְעִים מִמֶּךָ כִּלָּל, וְהַעוֹנוֹת
 נִתְהַפְּכוּ אֶצְלֵנוּ לְמִישׁוֹר. "אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ". מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ
 יוֹשֵׁב מְרוֹם וְיֵמָּה נִסְפַּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֵא כָּל הַנִּסְתַּרְתָּ
 וְהַנְּגַלְתָּ אֶתָּה יוֹדֵעַ:

וְעַתָּה אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, מַה נַּעֲשֶׂה וְיֵמָּה נִפְעַל, וּבִפְרֵט אֲנֹכִי הַדָּל
 וְהָאֲבִיּוֹן, מֵאֵין אֲבַקֵּשׁ עֶזְר לִי לְגַלוֹת עֵצֶם הַהִסְתַּרְתָּ
 שְׁבִתוֹךָ הַסְתַּרְתָּ, אֲשֶׁר נִסְתַּרְתָּ מִמֶּנִּי מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר שְׁכַחְתִּי
 אֶת טוֹבְתִי וְנִשִּׁיתִי אֶת קִדְשִׁתִּי, "וְתִזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי נִשִּׁיתִי
 טוֹבָה", כִּי נִשִּׁיתִי מִמְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְגַם אִם עֵדִין אֲנִי זוֹכֵר
 לְפְעָמִים קָצַת מִגְדֵּל אֱלֹהוּתְךָ וְתִקְפָּךָ וְגִדְלָךָ וּמִמְשַׁלְתְּךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ
 הַתְּפָרֵךְ לְעַד וְלִנְצַח נְצָחִים, וְנַפְשִׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים מְאֹד מְאֹד,
 וְכִסְפִּי וְתִשׁוּקְתִי וְגַעְגּוּעֵי חֶזֶק וְאִמִּיץ מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹב אֵלֶיךָ

בַּאֲמַת, אֲבָל נִשְׁתָּה גְבוּרְתִי וְאִין לְאֵל יְדִי לְהַתְגַּבֵּר עַל תְּאוּזוֹתֵי
הָרַעוֹת וְהַמְרוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר "כְּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה", וְאִינִי
יֹדֵעַ לְהִיכֵן אֲבָרַח, הֵיכֵן אֲמַמֵּן מִפְּנֵי תְּאוּזוֹתֵי הָרַעוֹת וּבְלִבּוֹל דַּעֲתִי
הָעֵצוּם, וְהָעֲצוּבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה שֶׁהַתְגַּבְּרוּ כָּלֵם עָלַי יַחַד, לֹא
יִתְנַנְּנִי הַשֵּׁב רוּחִי:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִין לִי פֶה
לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ, "כִּי אִין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן
יְהוָה יִדְעָתְךָ כְּלָה. כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי. יְהוָה בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּ
לְהַרְרִי עוֹז, הַסְתַּרְתָּ פְּנֶיךָ הֵייתִי גְבוּהָל. עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חֲסִדְךָ
כָּרֵב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלַי. וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ כִּי צַר לִי מִהַר
עֲנֵנִי. אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן. מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי
אֵל שְׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֵפֶר הַיְגִיד אֲמַתְךָ. שְׁמַע יְהוָה וְחַנְּנִי יְהוָה הֵיחָה
עוֹז לִי". כִּי אִין אֲנִי יֹדֵעַ שׁוּם דְּרֹךְ אֵיךְ לְגַלוֹת עֵצִים הַהַסְתַּרְתָּה
שְׁבַתוֹךָ הַסְתַּרְתָּה הַזֹּאת, הַכְּלוּלָה מֵאֲלָפִים וּרְכֻבוֹת הַסְתַּרְוֹת, עַד
אֲשֶׁר אִינִי יֹדֵעַ אֵיךְ לְהַמְלִט מֵהֵם וְאֵיךְ לְהַצִּיל נַפְשִׁי מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים:
ם "אֱלֹהִים יְחַנְּנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵינוּ אֶתְנֵנוּ סֵלָה. נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמְקַדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם
בְּרוּךְ אֱלֹהִים. יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ, כֹּל זֶרַע יַעֲקֹב כְּבָדוּהוּ, וְגוֹרוֹ מִמֶּנּוּ
כֹּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל. כִּי לֹא בֹזָה וְלֹא שִׁקָּץ עֲנֹת עֲנִי וְלֹא הַסְתִּיר פְּנֵינוּ
מִמֶּנּוּ, וּבִשְׁעוֹ אֵלָיו שָׁמַע. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כֹּל אֲפָסִי
אֶרֶץ. רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה, שְׂכָל טוֹב לְכָל עוֹשֵׂיהֶם תְּהַלְלוּ
עוֹמְדֵת לְעַד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ,
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אֲמֵן וְאֲמֵן":

השגחה - השגת אלקות

וַתַּעֲזְרֵנִי לְקַיֵּם בְּאֵמַת מִקְרָא שְׁפֹתוֹב: "שׁוֹיִתִּי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד
 כִּי מִימֵינִי בַל אָמוּט", וְנֹזֶכֶה לְהַרְגִּישׁ אֱלֹהֵי תָדָךְ עָלֵינוּ
 תָּמִיד, כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּמְלֻכוֹתֶיךָ בְּכָל מְשָׁלָה, כְּמוֹ
 שְׁפֹתוֹב: "אִם יִפְתָּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהוָה,
 הֲלֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מֵלֵא":

יג יוֹשֵׁב הַמְרוֹזִים וּמְשֻׁנֵּי הַתַּחְתּוֹנִים, עֵינֵי עֵמֶךְ בְּךָ תְּלוּיֹת
 בְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנִים, מְשֻׁתָּחִים לְפָנֶיךָ וּפּוֹרְשִׁים
 כַּפֵּם מִוֶּל שׁוֹכֵן מְעוֹנִים, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם מִמְעוֹן קִדְשֶׁתְךָ שְׁיֻכּוֹ
 כָּלֵם לַעֲשׂוֹת בְּאִימָה וּבִירָאָה רִצּוֹן קוֹנֵם, וְתִשְׁנִיחַ עֲלֵיהֶם
 בְּהַשְׁגַּחְתֶּךָ הַשְּׁלֵמָה לְהַשִּׁיבֵם לְאָרֶץ הַקְדוּשָׁה אֶל אֲרֻבּוֹתֵיהֶם
 כִּיּוֹנִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקֻּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ", וְאֵל תַּעֲלִים עֵינֶיךָ מֵאֲתָנוּ וְחַמֵּל עָלֵינוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁנִיחַ עָלֵינוּ בְּעֵין הַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה בְּעֵינָא חַד
 דְּרַחֲמֵי, עֵינָא פְּקִיחָא דְלֹא נָאִים תְּדִיר. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׁגַחָה
 שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנוֹזֶכֶה שְׁיִמְשֵׁךְ כַּח הָרְאוֹת מְעֵינֶיךָ
 עָלֵינוּ עַל־יְדֵי תוֹרְתֶךָ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֲתָה מְשַׁפֵּיעַ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי
 צְדִיקֵי אֵמֶת, וְנִהְיֶה סְמוּכִים וּקְרוּבִים מְאֹד אֶל כַּח הָרְאוֹת
 וְהַשְׁגַּחְתֶּךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁנוֹזֶכֶה לְשׁוֹב וּלְהַצְמִיר בְּעֵינֶיךָ וְנִהְיֶה
 נִכְלָלִים בְּךָ:

לְוַעֲתָהּ בְּאֵתִי לִפְנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, "גְּדֹל הַעֲצָה וְרֹב הַעֲלִילָיָה", לְמַדְנִי וְהוֹרֵנִי בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה אַפֵּן בְּאִיזָה זְכוּת בְּאִיזָה עֲצָה וְתַחבּוּלָה, אֲזֻכָּה אֲנִי גַם־כֵּן לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ אֲשֶׁר לְכֹד נּוֹצְרֹתִי, כַּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי לֹא נִבְרָאתִי בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, אֲלֵא כִּדְרֵךְ אַחַר הַתְּכִלִּית הַטּוֹב הַזֶּה, לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ יִתְפַּרֵּךְ:

חֹם וְחַנְּנִי וְהַצִּילֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכֹל מִיַּי הַצְּלוֹת וְיִשׁוּעוֹת, וְהַעֲלֵנִי מִהֲרָה מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִשְׁעָבוֹד לְגֵאֲלָה מִיַּגוֹן לְשִׂמְחָה, וְתַטְהֵרֵנִי מִהֲרָה מִכָּל מִיַּי טְמֵאוֹת וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּכֹל מִיַּי קְדוּשׁוֹת, וְאֲזֻכָּה לַעֲלוֹת וְלַהֲפִיל מִהֲרָה בְּכֹל הַחֲמָשִׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אֱמֵתִית, עַד שְׂאֲזֻכָּה "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ", לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ בְּתְכִלִּית מְדֻרְגָּה הַעֲלִיּוֹנָה, וְלַהֲכַנִּים הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה, בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אֱמֵתִית פְּרִצוֹנֶךָ הַטּוֹב. "הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֵת חֻקֶּיךָ. אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוּנַתְךָ. וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשְׁיִבְנוּ, הָאֵר פְּנִיךָ וְנִגְשָׁעָה", אָמֵן וְאָמֵן:

גב: "מִי לִי בְּשָׂמִים וְעִמָּךְ לֹא חֲפָצְתִי בְּאַרְץ, כָּלָה שְׂאִרֵי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם". רְבוּנוּ עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר בְּכֹל מְקוֹמוֹת מְמַשְׁלֶתְךָ, כִּי אַתָּה מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם מְקוֹמְךָ, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתֵן לִי בְּאֵמֶת לֵב בֶּשֶׁר וְטָהוֹר לְעַבְדוּתְךָ וְלִירְאָתְךָ לֵב יִשְׂרָאֵלִי בְּאֵמֶת, עַד שְׂאֲזֻכָּה שְׂיִהְיֶה

לְבִי מְשֹׁבֵן כְּבוֹדְךָ [שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ לְבִי שְׂכִינַת כְּבוֹדְךָ] הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ הַשׁוֹבֵן בְּתוֹךְ לְבָבוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְשִׁכְנַתִּי בְּתוֹכֶם", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנוֹם
לְבִרְכָּה: 'מִלְמַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁרְה שְׂכִינְתוֹ בְּתוֹךְ כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל', וְעַקֵּר הָאֱלֹהוֹת הוּא בְּלֵב כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "צִוֵּר
לְבָבִי וְחִלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם". רַחֵם עָלַי וְעֲזֹרְנִי וּפְנִי שִׁיְהִיָּה לְבִי
מֵאֱלֹהוֹתְךָ עַד שְׁלֵא יוּכַל שׁוֹם מְקוֹם בְּעוֹלָם לְבַלְבֵּל וְלִמְנַע
אוֹתִי מֵעֲבוֹדְתְךָ וּמִיִּרְאָתְךָ, רַק אֲזַכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וְלִמְצֹא אוֹתְךָ
בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּבְכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי לִית אֲתֵר
פְּנִי מִנְּךָ. וְפְנִי לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּךָ בְּכָל לְבָבִי בְּאַמַּת עַד שֶׁאֶהְיָה גַם
כֵּן בְּבַחֲנֵינִת מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, עַד שֶׁכָּל
הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם יִהְיוּ בְּמִלִּין וּמִבְּמִלִּין נִגְדִי בְּתַכְלִית הַבְּפוּל, וְלֹא
יִהְיָ לָהֶם שׁוֹם כַּח לְבַלְבֵּל אוֹתִי חֵס־וְשְׁלוֹם מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּקִדְשָׁה
רַק אוּכַל לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ וְלִמְצֹא אוֹתְךָ וְלְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמַּת בְּכָל
הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם:

[קצו] **אָבִי**, אָב הַרְחֵמֵנִי, אָב הַחֶסֶד, הוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרְנִי מֵהַרָּה, וְחַמֵּל
עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְחַנּוּנֵינוּתֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְלִמְדֵנִי
וְהוֹרְנִי בְּאִיזָה דְרָךְ, בְּאִיזָה אִפֶּן, בְּאִיזָה זְכוּת, בְּאִיזָה עֶצֶה וְתַחֲפוּלָה
אֲזַכֶּה גַם אֲנִי גַם-כֵּן לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת אֱלֹהוֹתְךָ, אֲשֶׁר לְכֹד נּוֹצְרֵתִי,
כְּאֲשֶׁר אֲתָה יֹדְעֵת, כִּי לֹא נִבְרָאתִי בְּעוֹלָם הַשְּׁפַל הַזֶּה אֶלָּא כְּדֵי
לְדַרְךְ אַחֵר הַתַּכְלִית הַטוֹב הַזֶּה, לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת אֱלֹהוֹתְךָ יִתְבָּרַךְ.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יֹדְעֵת גְּדֹל הַתְּרַחֲקוֹתִי הַתְּרַחֲקוֹתִי מֵהַשְּׂגַת
אֱלֹהוֹת, כִּי לֹא דִי שְׁלֵא נִזְהַרְתִּי לְקַיֵּם כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ

אֲשֶׁר עַל־יָדָם זֹכֵן לְהַשִּׁיג אוֹתָךְ, אַף גַּם עָשִׂיתִי מַה שֶּׁעָשִׂיתִי
 וּפְגַמְתִּי מַה שֶּׁפְּגַמְתִּי וּקְלַקְלֵתִי מַה שֶּׁקְלַקְלֵתִי, וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
 בְּשֵׂאֲמֵי־נַפְשִׁי. וְתוֹפְנִי לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַתְקַרֵּב דִּיקָא לְהַצְדִּיק הַגְּדוֹל
 בְּמַעֲלָה בְּיוֹתֵר, שֵׁשׁ לוֹ כַּח לִירֵד לְמַטָּה מִטָּה בְּיוֹתֵר, לְמִקּוּמוֹת
 הַנְּמוּזָכִים וְהַרְחֹקִים מִהַקְדָּשָׁה בְּיוֹתֵר, וּלְבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת
 וְהַסְמָרָא־אֲחֵרָא הַנֶּאֱחָזֵן אֶפְלוּ בְּהַמִּינִים וּכּוֹפְרִים גְּמוּרִים,
 וְלְהוֹצִיא כָּל הַנְּפָשׁוֹת שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם, לְעַמְקֵי עַמְקֵי הַקְּלָפוֹת
 בְּיוֹתֵר, וְלְהַעֲלוֹתָם לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה:

הַשְּׁגַת הַתְּכֵלִית

י מֵלֵא רַחֲמִים, חַפֵּץ לְהֵיטִיב, אֲשֶׁר בְּשִׁבּוֹל זֶה לְבַד בְּרָאָת
 עוֹלָמְךָ, אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, וְכָל
 הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, עַד אִין
 שְׁעוֹר וּמִסְפָּר, כְּדִי לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, כְּדִי שְׁנוֹזֶכָה בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְרַצִּיתָ
 לְהֵיטִיב מִטּוֹבְךָ לָנוּ וְלְהֵרָאוֹת לָנוּ רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנֶיךָ, עַל כֵּן
 בְּרָאָת עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּדִי שְׁנוֹזֶכָה לִידַע וְלְהַפִּיר אוֹתְךָ
 וּלְחַזוֹת בְּנַעַם זִיּוּךָ, אֲשֶׁר זֹאת [הִיא] הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּכָל
 הַטּוֹבוֹת, טוֹבוֹת הָאֱמִתִּיּוֹת וְהַנְּצַחִיּוֹת, וְאִין שׁוּם טוֹבָה אֲחֵרָת
 בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל הַטּוֹבוֹת וְכָל הַנַּסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם
 אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִתָּה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 שָׁעָה, כֹּלָם הֵם רַק בְּשִׁבּוֹל תְּכֵלִית הַטּוֹב הַזֶּה כְּדִי שְׁנוֹזֶכָה לִידַע
 מִמֶּךָ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַתְּכֵלִית שֶׁל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. עַל כֵּן

רחם עלינו אדון כל, ותקבע אמונתך בלבנו לעולם ועד, ושבענו
 ממוכך, ותזכנו לחזות בנעם זיוך ותעזר לנו ברחמיך להתפלל
 לפניך תפלותינו בכל לב ונפש, עד שיהיה לנו פח עלידי
 תפלותינו לשנות הטבע ולעשות נסים ומופתים בעולם, ותשמע
 תפלותינו תמיד:

יח רבון עלמין, טוב ומטיב לכל, אתה בראת עולמך ברצונך
 הטוב כפי מה שעלה במחשבתך הקדומה, ותכלית
 פונתך הטובה היתה לטובתנו, כדי שנוכח עלידי זה להשיג
 התכלית הטוב תכלית האמת, תכלית הטוב של כל התכליתין
 ובשביל זה בראת כל העולמות בלם בחכמה נפלאה מראשית
 האצילות עד סוף העשיה, כדי שנוכח מסוף המעשה לבוא
 ולהכליל במחשבה תחלה, להשיג התכלית האחרון טוב הנצחי:
 ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו
 ברחמיך הרבים, שנוכח למלאת רצונך הטוב ונוכח לעסק
 בעבודתך תמיד באמת ובלב שלם ונוכח לסור מרע לגמרי
 באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד, למען נוכח עלידי זה
 להשיג התכלית האמת, ובכל עשייתנו ועסקינו שנעשה ונעסק
 בזה העולם בכלם יהיו פונתנו רק בשביל תכלית הטוב האחרון,
 כדי שיתגלגל מזה הדבר השגת תכלית האמת, ולא נעשה
 שום דבר, ולא נעסק בשום עסק ולא נדבר שום דבור, שאין
 בהם השגת התכלית האחרון. ונוכח לקיים מקרא שכתוב: "בכל
 דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך", וכל מעשינו יהיו לשם
 שמים:

חַוִּים וְחַמְל עָלַי וְתֵן לִי תַקְוָה וְלֹא אֶבֶד, וְחֻקֵּי וְאִמְצָנִי שְׁאוּבָה
 מַעֲתָה לְרַחֵם עָלַי, לְהַתְּרַחֵק וְלִסְוֹר מִרַע לְגַמְרִי, וְלֹא אַעֲשֶׂה
 עוֹד שׁוּם דְּבַר שְׂאִין בּוֹ הַשְּׁגַת הַתְּכָלִית הָאַחֲרוֹן הָאֲמִתִּי. חַמְל עַל
 מַעֲשֵׂה יָדַיךָ, וְזַכְּנִי לְשׁוֹב אֵלַיךְ בְּאִמְתּוֹ, עַד שְׁאוּבָה אֶל הַתְּכָלִית
 הָאֲמִתִּי, לְהַרְיִם וּלְהַגְבִּיחַ וּלְהַכְלִיל סוּף הַמַּעֲשֵׂה בְּמַחְשְׁבָה תַחֲלָה:

חַוִּים וְחַמְל עָלַי וְזַכְּנִי לְבוֹא מִהֲרָה לְכָל מָה שְׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ,
 וְאוּבָה לְבוֹא חַיִּשׁ קַל מִהֲרָה אֶל הַתְּכָלִית הָאֲמִתִּי לְתַכְלִית
 הַטּוֹב הַנִּצְחִי. וּמַעֲתָה תִהְיֶה בְּעוֹרִי, שְׁלֹא אַעֲשֶׂה עוֹד שׁוּם דְּבַר
 שְׂאִין בּוֹ הַשְּׁגַת הַתְּכָלִית הָאֲמִתִּי, וְאַבְלָה כָּל יָמַי וְשָׁנוֹתַי רַק
 בְּשִׁבִיל הַשְּׁגַת הַתְּכָלִית הָאַחֲרוֹן הָאֲמִתִּי, וְתוֹכְנִי לְהַשְׁיִגוֹ בְּאִמְתּוֹ,
 בְּחַיִּים חַיּוּתִי בְּגוֹפִי הַזֶּה, קִדְּם שְׂאִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. וְתַצִּילֵנִי
 שְׁלֹא אֶצְטַרֵּךְ לְהַתְּגַלְגַּל, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בְּגוֹף אַחֵר בְּשִׁבִיל הַשְּׁגַת
 הַתְּכָלִית הַזֶּה, רַק אוּבָה לְהַשְׁיִגוֹ בְּעֶצְמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחַיִּים חַיּוּתִי,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים, וְלֹא לְמַעַנִּי כָּלֵל. וְאוּבָה בְּרַחֲמֶיךָ לְחַיֵּי עוֹלָם הַבּוֹא בְּלִי
 שׁוּם צַעַר גִּיהֶנָּם וְחַבּוּט הַקְּבֵר, וְתַחַנְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים
 וְאַרְפִּים, לְחַיִּים נִצְחִיִּים, לְעוֹלָם שְׁכֵלוֹ טוֹב וְכֵלֹ אַרְךָ. "כְּחֶסְדְּךָ
 חִינִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת
 פְּנֶיךָ, נַעֲמוֹת בְּיַמֶּיךָ נִצַּח". יִהְיֶה לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ
 יִהְיֶה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

כֹּא וְתוֹכְנֵנִי לְעוֹלָם הַבּוֹא, לְעוֹלָם שְׁכֵלוֹ טוֹב, וְשֵׁם תוֹכְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהַכְלִיל בְּךָ, וּלְהַשְׁיִג כָּל הַמְקִיפִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַשֶּׁכֶל
 שְׁלֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לְהַשְׁיִג בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשׁוּם אִפֵּן. וְנִזְכֵּר בְּרַחֲמֶיךָ

לְחַיִּים נְצַחִים, לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לְעוֹלָמִי עַד
וּלְנִצְחַח נְצַחִים וְתוֹפְנוּ לְדַעַת שְׁלֹם דְקַדְשָׁהּ, וְנוֹפֶה לִידַע שֶׁהַכֹּל
לְטוֹבַתְנוּ, וַיִּמְשְׁכוּ לָנוּ כָּל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת בְּאֵין מַחְסוֹר דְּבַר:

גג אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמוֹד לְאַנוּשׁ בִּינָה, חֲנִנוּ מֵאַתָּךְ
חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל
דַּעַה, זַפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת שְׁלֹם וְאַמֶּת, שְׂאוּפָה לְהַשְׁלִים
אֶת דַּעְתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת עַד שִׁיְהִיָּה דַעְתִּי קְרוֹב וְסֻמוּךְ לְדַעַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְקַרְבוֹת, וְלֹא יִהְיֶה הַפְּרָשׁ בִּינֵיהֶם כִּי
אִם בְּחֻמְשָׁה דְבָרִים שֶׁנִּכְבְּלֵל דַּעַת הָאָדָם מִדַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאִי
אֶפְשֶׁר לְאַנוּשִׁי לְהַשְׁיִגֵם, וְאוֹפָה לִינֵק תְּמִיד מִדַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת:

סה "יְהוָה מָה רַבּוּ צָרֵי, רַבִּים קָמִים עֲלַי", רַבִּים מְאֹד גְּדוֹלִים
בַּתּוֹרָה, גְּדוֹלִים בְּעֶשֶׂר גְּדוֹלִים בְּחֻכְמָה. חֲמַל עַל זְבוּב
נִמְאָם כְּמוֹנִי, עַל פְּגוּם כְּמוֹנִי, שְׂאִין לוֹ שׁוּם דְּמִיּוֹן לְכִנּוֹת וְלַהֲדָמוֹת
כּוּ פְגָמוֹ וְחַלִּישׁוֹתָיו וְרַפְיוֹן יָדוֹ וּבְלָבּוּל עֲכִירַת דַּעְתּוֹ וְצָרוֹת לְכַבּוֹ
וְנִגְעֵי נִפְשׁוֹ וּמְכַאוּבָיו הַקָּשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחַנִיּוֹת, וּכְמוֹ שֶׁהוֹהֲרַתְּ אוֹתְנוּ לְסֶתֶם וּלְסִגְר עֵינֵינוּ מִחִזּוֹ דְהָאִי
עֲלָמָא לְגַמְרִי, כֵּן מְרַדְנוּ וּפְגַמְנוּ בְּזַה מֵהַפְּךָ אֵל הַפְּךָ, כִּי כָּל יְמֵינוּ
פָּנוּ בְּשִׁטּוֹתִים וְהִבְלִים דְהָאִי עֲלָמָא שְׂפָלָה, יוֹמָם לֹא נָנוּחַ לִלְלָה
לֹא נִשְׁקַט מִלְחָשֵׁב בְּכָל עַת עֵינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו וְהַבְּלָיו,
עַד אֲשֶׁר הִרְגָלוּ מַחְשְׁבוֹתֵינוּ לְחָשֵׁב בְּכָל עַת רַק בְּעֵינֵי הַפְּרָנְסָה
וְהַצְמִרְכוֹת הַמְרַבָּה וּבְעֵינֵי תַאֲוֹת וְהַבְּלֵי עוֹלָם הַזֶּה, קִנְיָה
וְתַאֲוָה וְכַבוֹד וְתוֹלְדוּתִיהֶן, עַד אֲשֶׁר עָקַר הַתַּכְלִית הָאִמְתִּי

השִׁלְכֵנוּ אַחֲרֵי גִּנּוּ, וְהִהְרַגְלָנוּ גֵבֶר כָּל כֶּהֱ, עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ כְּשֶׁאֵנוּ רֹצִים לְחַשֵּׁב עַל סוּפְנוֹ וּלְהַסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי קֶשֶׁה וְכָבֵד עֲלֵינוּ מְאֹד, וְאִי אֶפְשֶׁר לְצַמְצֵם וּלְכַנּוֹן דַּעְתָּנוּ אֶל הַתְּכֵלִית אָפְלוּ שְׁעָה אַחַת, וְאָפְלוּ בְּשַׁעַת הָעֶסֶק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדָה, גַּם אִזּוֹ מִחֻשְׁבוֹתֵינוּ מְשׁוּמָטוֹת לְכָל צַד אֶל הַחוּץ, וְהֵם טְרוּדִים וּמְבַלְבְּלִים אִזּוֹ בְּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְעָרְפוֹב הַדַּעַת הַרְפָּה מְאֹד:

א: **אָנָּה** יְהוָה, טוֹב וּמְטִיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים, זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתֵן לָנוּ כֶּחַ וּגְבוּרָה מֵעַתָּה, בְּאִפְן שְׁנוּכָה לַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי, עַד שְׁיִהְיֶה לָנוּ מְמֻשָּׁלָה עַל הַמְּלָאכִים. וְתֵתֵן לָנוּ כֶּחַ לְעַמּוֹד בְּמְמֻשָּׁלָה זֹו שְׁיִהְיֶה קַיּוֹם לְמְמֻשָּׁלָתֵנוּ זֹאת לְעַד וּלְנֶצַח. וְתוֹכְנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתֵתֵן לָנוּ דַּעַת, שְׁנוּכָה לְאַחֵז עֲצָמֵנוּ בְּכֶסֶף כְּבוֹדֶךָ, שֶׁהוּא שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל:

ז: **טוֹב** וּמְטִיב, מְלֵא רַחֲמִים, הַחַיִּינוּ נָא, הַשִּׁיבֵנוּ נָא, "סְמִכּוֹנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוֹנֵי בְּתַפּוּחִים, כִּי חוֹלַת אֶהְבֶּה אָנִי". עוֹרְרֵנִי נָא, הַקִּיצֵנִי נָא, אַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְהַקִּימֵנִי. "הִקָּם עַל סִלְעַ רַגְלֵי כּוֹנֵן אֲשׁוּרִי". אֲמִצְנֵי וְחֻזְקֵי נָא בִּירְאָתְךָ וּבְעִבּוֹדְתְךָ. "אֵל תַּשְׁנֵנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל". אֲמִץ וְחֹזֵק רַפְיוֹן יְדֵי, בְּאִפְן שְׁאֲזִכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וְאֶבְטַח בִּיהוָה וְלֹא אֲמַעֲד לְעוֹלָם, וְלֹא אֶפְלֵ בְּדַעְתִּי מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם. "הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה". אֶבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְאֲשַׁעֵן בְּאֱלֹהֵי, כִּי לֹא תַעֲזֹב אוֹתִי לְעוֹלָם. וְנִזְכָּה לְהַשְׁיֵג בְּשִׁלְמוֹת הַשְּׁגִת דְּרֵי מִטָּה שֶׁהוּא הַשְּׁגִת "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְנִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ בְּכָל עַת וּרְגַע אֱלֹהוּתְךָ

עלינו, ונדע ונאמין באמת כי מלא כל הארץ כבודך, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך, כמו שפתוב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה, הלא את השמים ואת הארץ אני מלא". ונופה לקים באמת מקרא שפתוב: "שויתי יהוה לנגדי תמיד", ונדע ונפיר ונרגיש בכל עת יראתך ואימתך עלינו, שנופה לדעת באמת ובאמונה שלמה אשר אתה עומד עלינו בכל עת ורגע, ומפניך לא אסתיר ותהיה יראתך על פני תמיד לבלתי אחטא, ואנופה להתירא ולפחד תמיד מפני פחד יהוה ומחיר גאונו, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת בדבקות גדול פרצונך הטוב. ותזכנו ותעזרנו שיהיה נכלל אצלנו שני ההשגות יחד, השגת דרי מטה עם השגת דרי מעלה, אשר הם שואלים "איה מקום כבודו", ונופה לדעת באמת כי לית מחשבה תפיסא בך כלל, ותכלית הידיעה אשר לא נדע, כי לגדלתך אין חקר:

[קע] חוסה עלי כרב רחמיך. יהמו מעיד ורחמיך עלי, על פגום, הרום ונשחת כמוני, לב נשפר ונדפה כמוני, נבוה בעיניו נמאם כמוני, עדין אני רחוק מהתכלית מאד מאד, ועדין לא יצאתי מחול אל הקדוש כמלא החוט, ואתה את עבדך ידעת, את כל מה שעבר עלי וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה אחרי כל אלה, עדין אני מאמין באמת, שאין שום יאוש בעולם כלל, ועל זה אני סומך עדין, בכחם הגדול של הצדיקים האמתיים, לחתור חתירות עדין, אולי אמצא פתח תקוה לשוב אליך, להחיות את עצמי, להציל ולמלט את נפשי ממה שאני צריך להנצל ולהמלט:

הַתְּבוּדוֹת

ט וְאֶזְכָּה תְּמִיד לְשַׁפֵּךְ שִׁיחֵי וּתְפִלָּתֵי וּתְחִנָּתֵי לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת בְּאֵמֶת, וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי אַתָּה יְדַעַת אֶת לְבַבְנוּ, כִּי צָרְכֵי הַמָּה מְרַבִּים מְאֹד, וְדַעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ. אֵלֹהֵי כָּל הַיָּמִים דְּיוֹ וְכָל אֲנָמִים קוֹלְמוֹסִין, אֵי אֲפֹשֶׁר לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ אִפְסֵי קִצְה מְצַרְכֵינוּ הַמְרַבִּים מְאֹד, כִּי עֲדִין לֹא הִתְחַלְנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְכַבֵּל שׁוֹם מִדָּה רְעָה וְשׁוֹם תְּאֹוה רְעָה מֵאַתָּנוּ, וְאַנְחֵנוּ רְחוּקִים מִמְּךָ בְּתַכְלִית הָרְחוּק, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן בְּכָל עַת שְׂאַנְחֵנוּ בְּאִים לְפָרֵשׁ שִׁיחָתֵנוּ לְפָנֶיךָ נִסְתָּם פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר כְּרָאוּי לְפָנֶיךָ:

לא וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאַזְכָּה לְדַבֵּר וּלְהוֹצִיא בְּפִי אֶת הַכְּסוּפִין וְהַנְּעֻנִים טוֹבִים שְׁלִי, וְתַעֲזְרֵנִי תְּמִיד לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל יָב וּנְפֶשׁ, וְאֶזְכָּה לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת וּבְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי תְּמִיד וְאֶזְכָּה לְשַׁפֵּךְ כָּל שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ תְּמִיד, וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ מִלֹּא רְחִמִים, בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוּת, בְּכְסוּפִין גְּדוּלִים וְהַשְׁתַּקְקוֹת נְמָרֵץ אֱלִיד, עַד שְׂאַזְכָּה לַעֲשׂוֹת נְפֹשׁוֹת רַבּוֹת דְּקַדְשָׁה עַל־יַדִּי הַכְּסוּפִין הַקְּדוּשִׁים שְׁלִי שְׂאַזְכָּה לְהוֹצִיאֵם וּלְפָרֵטֵם בְּפִי בְּפִרוֹשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאֶזְכָּה לַעֲשׂוֹת עַל יַדִּי זֶה נְקֻדּוֹת קְדוּשׁוֹת לְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וּלְצִיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְטוֹב, וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים אֲצִלִּי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה

הקדושה סם חיים. ואזפה להתדבק בך ובעבודתך תמיד לעולם ועד, ותשמרני ותצילני תמיד, שלא יתגלגל ולא יתדבק בי ובורעי שום נפש רעה חס־ושלום היוצאת ונעשית מפסופין רעים חס־ושלום, ותעזרני שיצאו ממני תמיד נפשות קדושות וטובות הרבה, על־ידי פסופין הפזובים שלנו שנוציאם בפינו, ויתגברו אלו הנפשות ויעוררו כל העולם פלו בתשובה שלמה באמת, עד שישובו כלם אליך לעשות רצונך באמת:

לד עזרני רבוננו של עולם, מרא דעלמא כלא, שאזפה לקשר את לבי לאמרי פי, ויהיה כפי פן לבי. ותצילני ברחמיך הרבים שלא אדבר לפניך שפתי מרמה, ולא יהיה חלק לבי מאמרי פי, ואזפה לשפך שיחי ותפלתי ותחנוני ובקשתי לפניך בפה מלא ובלב שלם, עד שיתקשר לבי לאמרי פי בתחנוני ובקשותי. ותהיה עמי תמיד ותושיעני ותעזרני ותזבני לפרש כל שיחתי לפניך תמיד בכל לב, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך תמיד באמת ובלב שלם. ואזפה להרבות מאד בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני, עד שתתגלה ותאיר הנקדה הקדושה המשרשת בי שהיא בחינת 'צדיק מושל', כמו שכתוב: 'ועמד (ישראל) בלם צדיקים', והנקדה הקדושה הזאת תאיר ותמשל על־ידי אמרי פי בתפלות ותחנוני ובקשות, ואזפה לקשר לבי לנקדה הקדושה הזאת בקשר אמין וחזק, עד שתאיר הנקדה הקדושה הזאת מפי ללבי, עד שיתגלה אור האהבה הקדושה להשם יתברך המשרשת בי, ועל־ידי־זה יתבטל ויפול מלבי חרפת לב, ערלת לב, שכירת לב, שהם כל התאוות רעות ומדות רעות

וּמַחֲשׁוֹת רַעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וּבִלְבוּלִים הַשּׁוֹרִין עַל לְבִי, עַד
 אֲשֶׁר כָּל לְבִי נִשְׁבַּר וְנִשְׁחַת וְנִתְקַלְקַל מְאֹד מְאֹד עַל־יְדֵי רַבּוֹי
 הַחֲרָפוֹת הַלָּלוּ, וְכֵלָם יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי לְגַמְרֵי עַל־יְדֵי אוֹר הַנִּקְדָּה
 הַקְדוֹשָׁה שְׁבִי, שְׁתִּזְכְּנִי שְׁתַּתְּנִילָהּ, וְתֵאִיר מִפִּי לְלִבִּי עַל־יְדֵי דְבָרֵי
 תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְהַתְּעוּרֹת אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, שְׂאֻפָה לְאַמְרָם
 בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם מְעוֹמְקָא דְלֵפָא בְּאַמַּת לְאַמְתּוֹ:

וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אוֹתִי וְאֵת זֵרְעִי וְאֵת זֶרַע זֵרְעֵי וְאֵת כָּל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂנוּפָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְדַבֵּר בֵּינוּ לְבִין
 קוֹנוֹ, וְנַעֲוֹרֵר לְבַנּוֹ לִירֵאת שָׁמַיִם, וְנִזְכָּה תְּמִיד לְפָרֵשׁ שִׁיחַתְנוּ
 לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּלִשׁוֹן שְׂמֻדְבָּרִים בּוֹ, בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים
 גְּדוּלִים, וּבְדַבְּרֵי רְצוּיִים וּפְיוּסִים הַרְבֵּה, וּבְמַעֲנוֹת וְאַמְתְּלוֹת
 נְכוֹנוֹת, וּבַהֲתַעֲוֹרֹת גְּדוֹל בְּאַמַּת, וּבְדַבְּרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, עַד
 שְׂנוּפָה לְקִשֶׁר לְבַנּוֹ אֶל הַנִּקְדָּה הַקְדוֹשָׁה שְׂיֵשׁ בָּנוּ שֶׁהִיא בְּחִינַת
 'צַדִּיק מוֹשֵׁל'. וְנִזְכָּה לְהַעֲתִיר הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ, וְלַהֲרַבּוֹת מְאֹד בְּכָל
 יוֹם בְּשִׁיחָה זוֹ תְּפִלָּה, וְנִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם פְּמָה
 וּכְמָה תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וּוְדוּיִם וְתַפְלוֹת וְהַפְּצָרוֹת, וְנִתְחַזַּק וְנִתְאַמְצָן
 בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, וְאֵל גִּתָּן דְּמִי לָךְ עַד
 שְׁתַּחֲנַנְנוּ, נִקְרָא אֵלֶיךָ עַד שְׁתַּעֲנְנֵנוּ, עַד שְׁנַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים
 עָלֵינוּ, וְנִזְכָּה לְנַצַּח אוֹתְךָ בְּתַפְלָתְנוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ וְשִׁיחַתְנוּ, שְׁתָּשִׁיב
 פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ וְתַרְחַמְנוּ, וְתָשִׁיבֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת בְּכָל
 לֵב וּנְפֶשׁ:

גב וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחַם
 עָלַי וְתַהֲיֶה בְּעֻרִי, וְתִזְכְּנִי לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוֹדָדוֹת תְּמִיד,

עד שאזכה על ידי ההתבודדות לבטל עצמי לגמרי, עד שיתבטל
 ישותי לגמרי ואהיה נכלל באחדותך באמת. ותזכני ברחמיך
 הרבים ותזמין לי מקום מיוחד וזמן מיוחד להתבודדות, ואזכה
 לבחור לי המקום המבחר והזמן המבחר להתבודדות שהוא בלילה
 בעת שבני אדם ישנים ובדרך יחידי, שאזכה בכל לילה ולילה
 להתבודד במקום מיוחד, לילך בדרך יחידי במקום שאין בני אדם
 הולכים שם אפלו ביום, ושם אלך ואתבודד בלילה, ואפרש כל
 שיחתי לפניך, ואת כל אשר עם לבבי אזכה לבאר ולפרש לפניך
 בפה מלא, בפרוש, עד שיתעורר לבבי באמת אליך בתשוקה
 גדולה ובבכיה רבה ועצומה, בדמעות שלישי, לבכות ולהתודות
 על עונותי ופשעי המרבים ולהתחרט עליהם באמת ובלב שלם,
 ולקבל עלי קבלה גמורה בלב שלם באמת שלא אשוב עוד
 לכסלה ולא יהיה ברוחי רמיה כלל, אם און פעלתי לא אוסיף.
 ואזכה לעורר רחמיך הרבים עלי, שתחנני מאתך במתנת חנם,
 ותהיה בעזרי מעתה תמיד ותשמרני ותצילני ברחמיך מחטאים
 ועונות ופשעים ומכל התאוות רעות, ובפרט מפגם הפרית שהוא
 כלל כל התורה בלה, תצילני ותשמרני תמיד ברחמיך הרבים
 ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים, עד שאזכה עלי ידי
 ההתבודדות בלילה לבטל עצמי לגמרי, לבטל כל מדה ומדה
 רעה וכל תאוה ותאוה רעה, עד שאהיה נקי לגמרי מכל התאוות
 ומכל המדות רעות, ואזכה לבטל כל מיני גאות וגבהות וגסות
 הרוח ממני עד שאזכה לבוא לתכלית הבטול באמת לאמתו
 ברוצח הטוב, עד שאזכה להכלל באחדותך באמת, ועל ידי זה

יְהִי נִכְלָל כָּל הָעוֹלָם עִם נַפְשֵׁי בְּאֲחֵדוּתָךְ הַפְּשׁוּט, וַיִּתְאַחַד וַיִּכְלַל
 אַחַר הַבְּרִיאָה בְּקִדְּם הַבְּרִיאָה, אַפְשָׁרֵי הַמְצִיאוֹת בְּחֵיב הַמְצִיאוֹת,
 וְנִהְיָ דְבוּקִים וְאַחֻדִים וְכְלוּלִים בְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת, וְלֹא נִפְרַד מִמֶּךָ
 אִפְלוּ בְּרַגַע קָלָה, וַיִּתְגַּלֶּה אַחֲדוּתְךָ הַפְּשׁוּט בְּעוֹלָם, וַיֵּדַע כָּל פְּעוּל
 כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וַיְבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. עֲזָרְנִי
 עֲזָרְנִי, חֲנֻנִי חֲנֻנִי, לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדָדוֹת וּבְשִׂיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי
 בְּלִילָה בְּדַרְךְ יְחִידִי, עַד שְׁאוּזָה לְתַכְלִית הַפְּטוּל בְּאַמֶּת, עַד
 שְׁאֵהִיָּה נִכְלָל בְּךָ בְּאַמֶּת עִם כָּל הָעוֹלְמוֹת כְּלָם, וְנָשׁוּב כְּלָנוּ אֵלֶיךָ
 בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלָם, "וַנִּדְעָה נִרְדְּפָה לְדַעַת אֶת יְהוָה", וְיֻמָּם לֹא
 נְנוּחַ, לִילָה לֹא נִשְׁקַט, עַד אֲשֶׁר נֹזְכָה לְמִצָּא אוֹתְךָ בְּכָל עֵת:

נט "אֲשֶׁרֵי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עִשָּׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת. צְדָק וּמִשְׁפָּט
 מְכוּן בְּסֵאֵף חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנִיךָ". רְבוּנוּ עוֹלָם,
 מֵלֵא רַחֲמִים, אוֹהֵב מִשְׁפָּט, זְבִנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִשְׁפָּט דִּקְדָּשָׁה,
 שְׁאוּזָה לְשִׁפְט עֲצְמוֹ בְּכָל עֵת עַל כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה,
 וְלַחֲשֵׁב דְּרָכֵי וּלְיֵשֵׁב דַּעְתִּי הַיָּטִב בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, לְהַשְׁפֵּט בְּעֲצְמוֹ הֵן
 עַל הָעֶבֶר הֵן עַל הָעֵתִיד, עַד שְׁאוּזָה לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטִי לְאוֹר, לְבָרֵךְ
 לִי דְרָךְ יִשְׁרָה שְׁאַלְךָ בָּהּ, בְּאִפֵּן שְׁאוּזָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְשַׁמֵּר
 חֻקֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֵינְע לְרִיק וְלֹא אֵלֵד לְבַהֲלָה, וְלֹא
 אֶפְה מִן הַמִּשְׁפָּט הָאֵמֶת וְהַיָּשָׁר, וְלֹא אֲטַעָה אֶת עֲצְמוֹ חֲסוֹד־שְׁלוֹם,
 רַק אִזְכָּה לְשִׁפְט וְלָדוֹן אֶת כָּל עַסְקֵי וּמַעֲשֵׂי בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, לְמַעַן
 אִזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב. "כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנֵּי
 וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ". חוּם וְחֹמֶל עָלַי בְּחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמוֹם, וְתוֹכְנֵי

שִׁיְהִיָּה יֵצֵר הַטּוֹב שׁוֹפְטִי. וְאִזְכָּה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם וְלְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵי הַיָּטֵב הַיָּטֵב, וְלָרַחֵם עָלַי וְלְהַשְׁפִּיט בְּעֲצָמַי עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלַחֲשֹׁב עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת, אִיךְ לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת, וְלִקְבֹּל עָלַי קַבְּלָה חֲזָקָה בְּלֵב שְׁלֵם בְּאַמַּת לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ תָּמִיד, עַד שְׂיִתְּלֵהָ לְפָנַי בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוּל וְחֹזֵק מְאֹד אֵלֶיךָ בְּאַמַּת פְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁאִזְכָּה עַל־יְדֵי הַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב לְכַלּוֹת וְלִשְׂרֹף וּלְבַעַר כָּל הָרַע שְׁנֹאֲחֹז בִּי, הֵן הָרַע שְׁנֹאֲחֹז בִּי עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, הֵן הָרַע שְׁנֹאֲחֹז בִּי עַל־יְדֵי אֲחֵרִים שְׁאֵינִי עוֹסֵק לְדַבֵּר עִמָּהֶם בִּירְאֵת שְׂמִים לְקַרְבָּם לְעַבּוֹדְתֶךָ, כְּאֲשֶׁר גִּזְרַתְּ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי חֲכֻמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְחִיב לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַרֵּב בְּנֵי אָדָם לְעַבּוֹדְתֶךָ, כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרֵבִים זֶה בָּזֶה. אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ עַל זֶה, וְגִדְל הַתְּגָרוֹת הָרַע שֶׁמִּתְגַּרֵּה בָּזֶה הָאִישׁ הָעוֹסֵק לְקַרֵּב רְחוּקִים לְעַבּוֹדְתֶךָ, כִּי הָרַע שֶׁל אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים רוֹצֵה לְהַתְּאָחוּז בְּלֵב הַמְּקַרְבָּם חֵם וְשְׁלוֹם, לְהַטּוֹת לְכַבּוֹ חֵם־וְשְׁלוֹם מֵהַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ:

פ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, וְתִזְכְּנִי לְקַדְּשׁ אֶת דְּבוּר פִּי תָּמִיד, וְאִזְכָּה לְדַבֵּר תָּמִיד דְּבוּרִים קְדוּשִׁים הַרְּבִה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׁאִזְכָּה לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבַתְּפִלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְּבִה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלֹא אֶפְסִיק פִּי מִגְּרָסָא וְלִמּוּד וּתְפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וְכָל הַיּוֹם תִּהְיֶה שִׁיחַתִּי וְדַבְּרוֹרִי בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה. וְאִזְכָּה לְהַתְּוֹדוֹת וְדוּי דְּבָרִים לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם עַל כָּל מַה שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָּה, וּלְפָרֵשׁ חַטָּאי לְפָנֶיךָ

בָּפֶה מְלֵא בְּפִרוּשׁ, וְאִזְכָּה לְהִרְבוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת תְּמִיד, עַד
 שֶׁהַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה זְכוֹר יִזְכְּרֵנִי לְמוֹכָה וַיִּשְׁיבֵנִי אֵלַיךְ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
 שָׁלֵם, בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְאֵל תִּשְׁפָּחֲנִי חֲלִילָה בְּאֵלוֹ
 הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגֻנִים שְׁנֹלְכֵדָתִי בָּהֶם בְּעוֹנוֹתֵי הָרָבִים, וּתְמַהֵר לְזַכְּרֵנִי
 וּלְהוֹצִיאֵנִי מֵהֶם חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וּתְקַנֵּם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "הֵבֵן
 יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שְׁעִשׂוּעִים, כִּי מְדֵי דַבְּרֵי בּוֹ זְכוֹר אֲזַכְּרֶנּוּ
 עוֹד, עַל כֵּן הָמוּ מֵעֵי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ גַּם יְהוָה". וּבְרַחֲמֶיךָ
 הָרָבִים תִּרְחַם עַל שְׂכִינַת עֲזֶךָ אֲשֶׁר הִיא שׁוֹכֵנַת עַמָּנוּ בְּגִלּוֹת
 גְּדוֹל, וְהַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה בְּגִלּוֹת, וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנוֹכָה לְהוֹצִיא הַדְּבוּר
 מִהַגְּלוּת, וְתִגַּן בְּעַדֵּנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ תְּמִיד שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוֹם
 דְּבוּר שְׂאִינוּ בְּרַצוֹנְךָ, וְלֹא נִפְגַּם דְּבוּר פִּינוּ לְעוֹלָם, רַק נוֹכָה לְקַדֵּשׁ
 אֶת דְּבוּר פִּינוּ תְּמִיד, וּלְהִרְבוֹת בְּדַבְּרוֹרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה וּשְׂאֵר
 דְּבוּרִים קְדוּשִׁים:

צח וְאִזְכָּה עַל־יְדֵי תַקְוָה הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן
 וּלְהַתְּבוּדֵד וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחֹתַי לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּלֵב שָׁלֵם
 וּבְמַחְשָׁבָה נְכוֹנָה, שֶׁתְּהִיָּה הַמַּחְשָׁבָה קְשׁוּרָה אֵל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה
 בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחֻזֵק בְּלִי שׁוֹם פְּגִיָּה וּבְלִי שׁוֹם נְמִיָּה אֵל הַצַּד כָּלֵל
 חֵסֶד וְשָׁלוֹם. וַיְהִי כָּל דְּבָרֵי וּשִׁיחֹתַי עִמָּךְ פְּגִים אֵל פְּגִים, כִּי אֲשֶׁר
 יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר עִמָּךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם
 לִבִּי, וְאֲשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשִׁי כְּמוֹם נִכַח פָּנֶיךָ יְהוָה, וְאִסְפֵּר לְפָנֶיךָ אֵת
 כָּל לִבִּי בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים, בְּדַבְּרֵי חֵן וְרַצוֹי וּפְיוּם, בְּלֵב גִּשְׁפָּר
 וְנִדְפָא בְּאַמֶּת, כִּי בֵּן הַמַּתְּחַטָּא לְפָנֵי אָבִיו, עַד אֲשֶׁר יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ
 עָלַי וַיְהִמוּ מֵעֵד עַל גְּדֹל רַחוּמֶיךָ עַד הֵנָּה, וְתַתְּחִיל מֵעַתָּה

לְהוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלֹמָה וְאַמְתִּיית לְנִצָּחַ, שְׁאוּפָה מֵעַתָּה לְשׁוּב
 אֵלָיךְ בְּאַמֶּת בְּשְׁלָמוֹת, וְתוֹלִיכֵנִי וְתִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ בְּכָל עַת וּרְגַע,
 וְלֹא אֶסוּר עוֹד מִרְצוֹנְךָ יְמִין וְשְׂמָאל, וְתַחֲמֹל וְתִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֵי
 הָאֵב על הַבֶּן, וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל־עַת בְּכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, וְתִקְרַבֵּנִי בְּכָל
 מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת לְנִצָּחַ. "וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ, תַּחֲיִינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא. יְהוָה
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנו, הָאֵר פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן":

קִיח אָבִי שְׁבַשְׁמִים, אֵיךְ שֶׁהוּא וְאֵיךְ שִׁיְהִי, אֲנִי עַל מִשְׁמַרְתִּי
 אֶעֱמֹד בְּעֹרְתְךָ הַגְּדוֹלָה, לְצַעַק אֵלָיךְ תָּמִיד. אֵךְ בְּאִתִּי
 לְחַלוֹת פְּנִיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַחֲוֹם וְתִרְחַם וְתַחֲמֹל
 עָלַי, עַל גְּרִדְךָ כְּמוֹנִי, עַל גְּבוּהַ וְנִמְאָם כְּמוֹנִי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רוּחַ
 קְדוֹשְׁךָ מֵאֲתֶךָ, וְתִשְׁלַח בְּפִי בְּכָל עַת דְּבוּרִים חֲדָשִׁים נְאִים וְיָפִים
 שְׂאוּכַל לְרִצּוֹתְךָ בָּהֶם, שְׂתַחֲוִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֹמָה בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ
 מֵהֶרָה. וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזֹרְנִי וְתַחֲזֹקְנִי שְׁאוּפָה לְדַבֵּק
 מִחֲשַׁבְתִּי תָמִיד בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְתִזְכִּירְנִי וְתִאֲמַצְנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 תָּמִיד לְאַחוֹ אֶת מִחֲשַׁבְתִּי לְכָל תִּצָּא חוּצָה כָּלֵל, רַק לְחֹשֵׁב תָּמִיד
 מִחֲשַׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּתוֹרְתְךָ וְעִבּוֹדְתְךָ, עַד שְׁאוּפָה לְחַדֵּשׁ בְּכָל עַת
 חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵייתָא אֲמִתִּיִּים, וְיִתְנַעֲנַע שְׁכְלִי בְּכָל עַת בְּתוֹרְתְךָ
 הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׁאוּפָה עַל יְדֵי תְנוּעוֹת הַשְּׁכָל לְהוֹלִיד חֵם בְּלֵב,
 שְׂיִתְחַמֵּם לְבָבִי בְּחִמּוּמוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת דְּקִדְשָׁה לְהִתְדַבֵּק בָּךְ וְלֵהִיּוֹת
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וּבְכַרְמָת בְּעַת עֶסְקִי בְּתוֹרָה וּמִצּוֹת וּתְפִלָּה
 וְהַתְּבוּדוֹת אוּפָה לְהִתְלַהֵב אֵלָיךְ בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה
 בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁאוּפָה עַל־יְדֵי הַחִמּוּמוֹת

וְהַתְּלֵהבוֹת דְּקִדְשָׁה לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָּךְ עַל־יָדֶיךָ
 תִּבְעֶרְתָּ הַלֵּב וְחַמְיֹמוֹת וְהַתְּלֵהבוֹת דְּסִמְרָא אַחְרָא, וְאִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 וְיִשְׁוּעָתְךָ לְגַרֵּשׁ כָּל הָרוּחַ שְׂטוֹת מִמֶּנִּי, וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה תִּבְעֶר
 מִמֶּנִּי וּמִקְרָבִי, וְתִכַּף אֶת יָצְרִי לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, עַד שְׂאִזְכָּה לְמַהֲרַת
 הַלֵּב בְּאַמַּת, וְעַל־יַדֵּי־יְיָ אִזְכָּה לְדַבֵּר וּלְשׁוּחַ לְפָנֶיךָ דְּבוּרִים חֲדָשִׁים
 בְּכָל פַּעַם:

מְלֵא רַחֲמִים, חוֹמֵל דְּלִים, הַחוֹשֵׁב בְּתַקּוּנִי גַם עֵתָה, פֶּתַח פִּיךָ
 לְאַלֵּם כְּמוֹנִי. הוֹרְנִי מַה שְׂאֲדַבֵּר הַבֵּינִי מַה שְׂאֲשַׁאֵל. "אֲדַנִּי
 שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ". רַחֵם עָלַי וְהִיָּה כְּעֶזְרִי שְׂאִזְכָּה
 לְהִרְבוֹת בְּשִׂיחָה זֹאת תִּפְלָה בֵּינִי לְבֵין קוּנִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיִּי,
 וְתִשְׁפִיעַ עָלַי דְּבוּרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים וְיִפִּים בְּכָל פַּעַם, תָּן לִי
 דְבוּרִים חֲדָשִׁים, מְלֵא רַחֲמִים, בְּאִפְּן שְׂאִזְכָּה לְהַצִּיל נַפְשִׁי עַל יָדֶם
 מִמָּוָה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל בְּזֶה וּבְכָּא וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּבְכָל שְׁלֹם
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ. "אִם אָנוּ פְּעַלְתִּי לֹא
 אוֹסִיף". רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמִים חֲדָשִׁים בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים
 הַשְּׁלֵמִים אֲשֶׁר אָנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תָּמִיד, שְׁזַכּוּ לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל
 פַּעַם בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁכָּל סְמִיכוֹתֵנוּ
 עֲלֵיהֶם, וּבְגִדְל כְּהֵם יֵשׁ לָנוּ עַל מַה לְסַמְךָ עֵתָה גַם עֵתָה, אֶפְלוּ
 בְּעֵצֶם פְּחִיתוּתֵנוּ וּגְרִיעוּתֵנוּ חֶסֶד וְשְׁלֹם, הוֹשִׁיעֵנוּ בְּזִכּוֹתֵם וְטַהַר
 לְבַנּוּ לְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמַּת, "הִשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי", כִּי גְלוּי
 וְיודֵעַ לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר מְלֵאתִי מְלִים, אֵךְ אֵינִי יֹכֵל לְהוֹצִיאֵם בְּפֶה תָּן
 לִי דְבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה, כִּי אֲנִי לֹא אֶחְשֶׁךְ כִּי מְלַדְבֵּר לְפָנֶיךָ כָּל מַה
 שְׂיָבֹא לְתוֹךְ כִּי, אֵךְ רַחֲמֶיךָ יְקַדְמוּנִי וְיַעֲזְרוּנִי שְׂלֵא אִמַר דְּבַר שְׂלֵא

כְּרִצוֹנָךְ חֲלִילָה, כִּי אַתָּה חֲפִיץ חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב, וְאַתָּה חֲפִיץ
 בְּתַקּוּנִי וּבְמוֹבְתִי, גַּם עִתָּה עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׂמוּךְ, כִּי מְרַב
 בְּלִבּוֹל דַּעְתִּי, עַל כֵּן דְּבַרְי גַּם עִתָּה לְעוֹ, אֲבָל אֲנִי מְכַרָּח וּמְחַיֵּב
 לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֶיךָ כֹּל עוֹד נִפְשֵׁי בִי, כֹּל זְמַן שֶׁהַנְּשֻׁמָּה
 בְּקַרְבִּי, וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמּוֹ:

קְמוּ וְתַחְמוּל עָלַי וְתִזְכְּנִי לְחֹדֶשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתִּיִּים בְּדַרְךְ
 הַצִּדִּיקִי אֲמַת הַמְּמַשִּׁיכִים וְאוֹמְרִים תוֹרָה מְלַמַּעְלָה
 לְמַטָּה, וְכֵן בְּכָל הַתְּפִלוֹת וְהַתְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת אֲזַכֶּה לְהַתְּחִיל מִן
 הַמִּצַּר וְהַדַּחֲק, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּרְחִיב בִּי וְתִשְׁפִּיעַ לִי רוּחַ קֹדֶשׁ
 מִן הַשָּׁמַיִם שְׂאוּכָה לְפָרֵשׁ כֹּל שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאֲמַת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב,
 וַיַּעֲרַב שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאֲמַת:

וְתִעְזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עַת בְּכָל מָה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁעַ, בְּאִפְּן
 שְׂאוּכָה מִהֲרָה לְהִיּוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאֲמַת, כִּי אַתָּה
 לְבַד יוֹדֵעַ עֲמַל הָאָדָם וְדַחֲקוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם, בְּפָרֵט בַּעַת
 שְׂרוּצָה לְגִשְׁתֵּי אֵל הַקֹּדֶשׁ לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים,
 שְׂרָבִים קָמִים בְּנִגְדוֹ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּפָרֵט כְּמוֹנֵי
 הָעֵנִי, "אֱלֹהִים אַתָּה יוֹדֵעַ לְאוֹלָתִי וְאֲשֻׁמוֹתִי מִמֶּךָ לֹא נִכְחָדוּ.
 אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁבִתִּי וְקוּמִי בְּנִתָּה לְרַעִי מְרַחֵק. יְהוָה מַה רַבּוֹ צָרִי
 רַבִּים קָמִים עָלַי" בְּכָל עַת. רַחֵם עָלַי וְחַזְקֵנִי וְאִמְצָנִי בְּכָל עַת
 לְכַמֹּחַ בְּחֶסֶדֶיךָ הַרְבִּים לְקִרְאֵי אֱלֹהֵי תְּמִיד יְהוָה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה. "פְּנֵה
 אֵלַי וְחַנְּנִי, תִּנְּה עֲזָרָה לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְכֵן אֲמַתְּךָ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת
 לְמוֹכָה, וַיִּרְאוּ שׁוֹנְאֵי וַיִּבְשׂוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזֹרְתִּי וְנַחֲמָתִּי. בְּרוּךְ
 יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

יא: "לכה דודי נצא השדה גלינה בכפרים, נשכימה לכרמים, נראה אם פרוחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים, שם אתן את דודי לך". רבונו עולם, זכני להרבות בהתבודדות תמיד, ואזכה להיות רגיל לצאת בכל יום לשדה בין אילנות ועשבים וכל שיח השדה, ושם אוכה להתבודד ולהרבות בשיחה זו תפלה ביני לבין קוני, לשוח שם כל אשר עם לבבי, וכל שיח השדה וכל העשבים והאילנות וכל הצמחים, כלם יתעוררו לקראתי, ויעלו ויתנו כחם וחיותם לתוך דברי שיחתי ותפלתי, עד שתהיה תפלתי ושיחתי נשלמת בתכלית השלמות עלידי כל שיח השדה, שיכללו כלם, עם כל פחותם וחיותם ורוחניותם עד שרשם העליון, כלם יכללו בתוך תפלתי, ועלידי זה אוכה לפתח את לבי להרבות בתפלה ותחנונים ובשיחה קדושה לפניך, מלא רחמים רבים, ולפניך אשפך כל שיחי, עד שאזכה לשפך לבי כמים נכח פניך יהוה, ואשא אליך כפי, על נפשי ונפש עוללי ומפי:

כב: "תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו". רבונו של עולם, עזרני לפרש כל שיחתי לפניך בכל יום ובכל עת תמיד. זכני והושיעני שאזכה להרבות בשיחה ביני לבין קוני, עד שאזכה לבלות רב היום והלילה על ענין זה כל ימי חיי. ותרחם עלי ותפתח את פי בכל עת, ותשלח לי דבורים אמתים וקדושים ממעון קדשך מן השמים, להעטיר ולהתפלל ולבקש מלפניך על נפשי בכל עת בדבורים חדשים, ותעזרני תמיד להרבות בעתך, בדברי רצוי ופיוס ומענות ואמתלאות נכונות,

בְּדַבְרֵי חַן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְנֵי שְׂאוּזָה תְּמִיד לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 עָלַי שְׂתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְאִזְכֶּה בְּכָל פֶּעַם לְעִלּוֹת
 מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל עֵת בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר:
 עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מִלֵּא רַחֲמִים, יְהִמוּ מֵעִיד וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, כִּי יִדְעָתָּ
 כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֵף נִכְסֵפְתִּי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלָשׁוּב מִמְּצוּלוֹת
 יָם שְׁנֹלְכֵדְתִּי בְּהֵם בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, וְאֲנִי רוֹצֵה לְחַתֵּר בְּכָל עֵת
 לְהִתְבּוֹדֵד וּלְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ, וְעֵדוֹן לֹא זָכִיתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי
 לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי, וְעַל כֵּן עֵדוֹן לֹא נוֹשַׁעְתִּי מִצְרוֹת נַפְשֵׁי הַמְּרַבִּים מְאֹד
 מְאֹד, וּכְבֹר עֲבָרוּ מִשְׁנוֹתַי מִה שֶׁעָבְרוּ. "וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתַי",
 מָתַי תִּתְחִיל לְהוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, כִּי אִם אֲמַנֵם רְבוֹת
 עֲשִׂיתָ אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי עַמִּי נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת, חֲסִדִים גְּדוֹלִים
 וְעֲצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי כַח עַד הֵנָּה לְצַפּוֹת לִישׁוּעָתְךָ,
 וּלְהִסְתּוֹפֵף בְּצַל קִדְשֵׁי צְדִיקוֹךָ הַנְּאֻמָּנִים בְּאַמֶּת, אֲבָל אֶף־עַל־פִּי
 כִּן עֵדוֹן אֲנִי רַחוּק מִמְּךָ מְאֹד מְאֹד, וְגִדְל רַחוּקִי וְעֲנִינִי וּמַהוֹתִי אֵי
 אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וּלְשַׁעַר, יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתָּה יִדְעָתָּ, וְלִהְרַבּוֹת בְּשִׂיחָה
 וּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ, אֵין בְּלִשׁוֹנִי מְלָה לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ הַיָּטִב בְּכָל
 אֲשֶׁר צָפוֹן וְגִנוּז בְּלִבִּי, כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה, אִם
 אִזְכֶּה לְמִצָּא חַן בְּעֵינֶיךָ מֵעַתָּה, שְׂתַפְתַּח לִי מֵעַתָּה מִחֲדָשׁ שְׁעָרֵי
 תְּפִלָּה, שְׁעָרֵי תַחֲנּוּה וּבִקְשָׁה, שְׁעָרֵי מְלִיצָה אֲמִתִּית, שְׁעָרֵי
 הַתְּבּוֹדְדוֹת, שְׁעָרֵי שִׂיחָה וְדַבּוּרִים קְדוּשִׁים, שְׁעָרֵי חַן וְתַחֲנוּנִים,
 בְּאִפְנֵי שְׂאוּזָה מֵעַתָּה לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ בְּדַבְרֵי תַחֲנוּנִים
 וְרִצּוּיִם וּפְיוּסִים חֲדָשִׁים בְּכָל פֶּעַם, בְּאִפְנֵי שְׂאוּזָה לְשַׁפֵּךְ לְבִי כַּמּוֹם
 נִכַח פָּנֶיךָ יְהוָה בְּכָל עֵת. כִּי אֶתָּה יִדְעָתָּ אֶת לְבָבִי, כְּמָה אֲנִי צָרִיךְ

לְהַתְחִיל לְצַעֵק וְלִזְעַק וְלִהְתַּפְּלֵל וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֶיךָ, וְלִכְבוֹת בְּמַר
 נֶפֶשׁ, וְלִשְׁפֹּךְ לְבִי כַּמַּיִם לְפָנֶיךָ, וְלִהְשָׁטֵחַ לְפָנֶיךָ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ
 מִמּוֹשׁ, בְּמַסִּירַת נֶפֶשׁ בְּאֶמֶת, לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ עַל נַפְשִׁי, עַל כָּל
 הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁהִרְבִּיתִי מְאֹד לְפָשַׁע נִגְדָּךְ מֵעוֹדִי
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה. מָה אֲדַבֵּר, "אֲדַדְּהָ כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי. מִי יִתֵּן
 רֵאשִׁי מַיִם וְעֵינַי מְקוֹר דְּמָעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה" עַל מַר נַפְשִׁי
 אֲשֶׁר גָּמַלְתִּי לְנַפְשִׁי בְּחַנּוּם בְּשִׁבִיל תְּאוֹה קִלְהָ הַעוֹבֶרֶת כְּצֵל עוֹבֵר,
 מִרְדַּתִּי נִגְדָּךְ כְּאֲשֶׁר מִרְדַּתִּי, וּבֵאתִי לְמָה שֶׁבֵאתִי וְאִבַּדְתִּי מָה
 שֶׁאִבַּדְתִּי. אוֹיֵה עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, אוֹי מָה עֲשִׂיתִי, לְבִי לְבִי עַל
 חֲלָלִיָּהֶם, מְעִי מְעִי עַל חֲלָלִיָּהֶם. אוֹי וְאִבּוֹי, מָה אֵמַר מָה אֲדַבֵּר
 מָה אֶצְטַדֵּק, לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים כְּבָר הָיָה מָה שֶׁהָיָה
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן. "לוֹלֵי תוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי אִז אִבַּדְתִּי בְּעֵינַי":

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתְּשַׁפִּיעַ עָלַי דְּבוּרִים חֲדָשִׁים
 אֲמִתִּיִּים מִמְקוֹר הַדְּבוּר הַקָּדוֹשׁ, בְּאִפְנֵי שְׁאוּזָה מֵעֵתָה לְשַׁפֵּךְ
 כָּל שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת בְּדַבְרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים אֲמִתִּיִּים, בְּאִפְנֵי
 שְׁאוּזָה לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה מֵעֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֵת
 אֲשֶׁר בְּחַקֶיךָ אֵלֶךְ וְאֵת מִצְוֹתֶיךָ אֲשָׁמֵר, שְׁאוּזָה מֵעֵתָה לְחַדֵּשׁ יְמֵי
 שֶׁעָבְרוּ בְּחַשְׁךָ וְאִפְלָה מִגְּדָח, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. עֲזֵרְנִי מְלֵא
 רַחֲמִים, הוֹשִׁיעֵנִי מְלֵא יְשׁוּעוֹת:

עֲזֵרְנִי עֲזֵרְנִי, הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, כִּי עֵתָה אֵין לִי שׁוּם כֹּחַ כִּי אִם
 לְשַׁטַּח כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ, וְגַם זֶה אֵינִי זוֹכֶה בְּאֶמֶת כְּרֵאוּי, רַק
 מִרְחוֹק אֶקְוֶה וְאֶצְפֶּה בְּכָל עֵת לְיִשׁוּעַתְךָ הַשְּׁלֵמָה בְּאֶמֶת, וְאֵתָה
 הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כִּי אֵין אֵתִי יוֹדֵעַ עַד מָה, אֵיךְ לְדַבֵּר וּמָה

לדבר, ובאיזה דרך אֶזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שְּׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, ובאיזה עֵינִין אֶזְכֶּה לְמִצַּא הַנִּקְדָּה הָאֱמִתִּית בְּכָל עַת הַשָּׁדָה לְלִבִּי בְּאוֹתָהּ הָעַת וְהַשְּׁעָה, בְּאִפְּן שְׂאֶזְכֶּה לְהִתְנַהֵג בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלִסְדֵּר תְּפִלָּה אֱמִתִּית וְשִׁיחָה נְאֻה לְפָנֶיךָ, וּלְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּאֵמֶת לְהַנְקִדָּה הָאֱמִתִּית הַשָּׁדָה לְלִבִּי בְּעַת הַזֹּאת, בְּאִפְּן שְׂאֶזְכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ וְלִהְיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת תָּמִיד:

יְחִיד קַדְמוֹן, חֶזֶק וְאִמּוּן, חֲזַקְנִי וְאִמְצָנִי בְּתְפִלָּה וְשִׁיחָה לְפָנֶיךָ תָּמִיד. "אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ. נְדָבוֹת פִּי רִצָּה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי". אוֹחִילָה לְאֵל אַחֲלָה פָּנָיו אֲשֶׁאֱלֶה מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה לְשׁוֹן. אֲשֶׁר בְּקַהֵל עִם אֲשִׁירָה עֲזוֹ אֲבִיעָה רִנָּנוֹת בְּעַדִּי וּבְעַד מַפְעָלָיו. "לְאָדָם מַעֲרָכִי לֵב וּמִיְהוָה מַעֲנֶה לְשׁוֹן". הוֹרֵנִי מַה שְּׂאֲדַבֵּר, הַבִּינֵנִי מַה שְּׂאֲשָׂאֵל, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְרִצּוֹתְךָ, לְמַדְנִי בְּאֵמֶת דְּרָכֵי הַהִתְבּוֹדְדוֹת וְהַשִּׁיחָה עִמָּךְ בְּעַל הַרְחָמִים בְּלִשׁוֹן שְׂמֻדְבָּרִים בּוֹ, שְׁתַּהֲיֶה שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ. הוֹרֵנִי בְּאִיזָה דֶּרֶךְ אֶזְכֶּה לְנַצַּח אוֹתְךָ, שְׁתָּשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלָינוּ וְתַחְזוּרְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, פִּי כִבֵּר גְּלוּת לָנוּ שְׂזָה רִצּוֹנְךָ שְׂנֻזָּכָה לְנַצַּח אוֹתְךָ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכִרְוָנוּ לְבִרְכָה: וְמָרוּ לְמִי שְׂמַנְצָחִין אוֹתוֹ וְשִׁמַּח. יַעֲזֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֶיךָ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי וְעַל כָּל הַחֲפָצִים וּמִתְנַעֲנְעִים וְחוֹתְרִים לְפָרֵשׁ שִׁיחָתָם לְפָנֶיךָ, דְּבוּרִים קְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִים מַעֲשָׂרָה מֵינֵי זְמֵרָה, אֲשֶׁר עַל יָדָם חִבֵּר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם סֵפֶר תְּהִלִּים, מִדְּבָרֵי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשִׁים שְׂשֻׁבָּה לְפָנֶיךָ בְּכָל עַת, פִּי אֶתָּה יַדְעָתָּ פִּי אֵינִי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דֶּרֶךְ שְׁלֵ הַעֲשָׂרָה מֵינֵי זְמֵרָה, רַק אָנוּ כְּמוֹחִים בְּכַח זִכְרוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו

השָׁלוֹם, וּבִכַח כָּל הַצְדִיקִים שְׁפָדְרוּ שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת וְתַפְלוֹת
 וְשִׁיחוֹת לְפָנֶיךָ, עַד שָׁזָכוּ לְהַשִּׁיג כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּמֵי זְמֵרָה בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת, בְּכַחם לְבַד נִשְׁעַנְתִּי גַם אֲנֹכִי וְכָל הַחֲפָצִים לְפָרֵשׁ
 שִׁיחָתָם לְפָנֶיךָ, שְׁנוּזָכָה גַם אֲנַחְנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים אֲמִתִּיִּם
 כְּרִצוֹנְךָ הַנְּמֻשְׁכִּים מֵעֲשָׂרָה מִיְּמֵי זְמֵרָה, וְלֹהֵת־פִּלֵּל הַרְבֵּה וּלְפָרֵשׁ כָּל
 שִׁיחָתָנוּ לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפְן שְׁנוּזָכָה עַל
 יָדָם לְנַצַּח אוֹתָךְ בְּכָל עֵת, שֶׁתִּתְחִיל וְתִגְמֹר מִהֲרָה לְגַאֲלָנוּ גְּאֹלָה
 שְׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוֹת, גְּאֹלַת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף וְהַמְּמוֹן, בְּכָלֵל
 וּבְפָרֵט, שְׁנוּזָכָה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד,
 וְלִהְיוֹת קְבוּעִים בְּקִדְשֶׁתְךָ בְּאַמֶּת, וְלַעֲלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא
 לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. יְהִי לְרָצוֹן אֲמְרֵי פִי
 וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

** וְקוֹלִי אֵל יְהוָה אֲזַעַק קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. אֲשַׁפֵּךְ לְפָנֶיךָ
 שִׁיחֵי צָרָתִי לְפָנֶיךָ אֲגִיד. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה
 הוֹדַעְתָּנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים מַעֲלַת קִדְשֶׁת הַתְּבוּדוֹת
 וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, עַד אֲשֶׁר אָמְרוּ בְּפֹה מְלֵא, שְׁמַקְמוֹן וְעַד
 גְּדוֹל אִי אֲפָשֶׁר לְהִיּוֹת אִישׁ בֶּשֶׁר בְּאַמֶּת כִּי אִם עַל־יְדֵי
 הַתְּבוּדוֹת, וְכִמָּה וְכִמָּה גְּדוּלֵי הַצְדִיקִים לֹא בָאוּ לְמִדְרָגָתָם כִּי
 אִם עַל־יְדֵי הַתְּבוּדוֹת, וְאַתָּה יְדַעְתָּ כִּמָּה וְכִמָּה שְׁנַיִם רַבּוֹת
 אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי בְּהִבָּל וּבְהִלָּה, וְלֹא שָׁמַעְתִּי לְקוֹל מוֹרֵי וְלֹא
 נִהַגְתִּי עֲצָמִי בְּהַנְהִיגָה זֹאת שֶׁל הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי
 בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל־יְדֵי־יְהוָה עָבַר עָלַי מָה שֶׁעָבַר בְּאֲשֶׁר אֲתָה יְדַעְתָּ,
 עַל כֵּן חוּס וְחַמֵּל עָלַי מַעֲתָה עַל־כָּל־פְּנִים וּזְכֵנִי לְהַרְבּוֹת בְּכָל

יום בַּאֲמִירַת תְּהִלִּים וְשָׁאֵר תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת אֲשֶׁר נִתְפָּשְׂמוּ
 כְּבָר בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי שָׁאֵר גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְזַכְנֵי לְהַרְבוֹת
 בְּהַתְּבוֹדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי, וְאִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: קוֹמֵ רֵנִי בַלְיָלָה לְרֵאשׁ אֲשִׁמּוֹרוֹת, שְׁפָכִי כַּמִּים לְפָד
 נַכְח פְּנֵי יְהוָה, וְתִשְׁפָּעֵ לִי דְבוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל הַתְּעוֹרוֹת הַלֵּב
 וְנִגְעוּגוּעִים וְכַסּוּפִין וְהַשְׁתַּוְּקוֹת דְּקַדְשָׁה, עַד שְׁאִזְכָּה לְכַבּוֹת
 בְּדַמְעוֹת הַרְּבֵה לְפָנֶיךָ כִּבְנֵן הַבּוֹכָה לְפָנֵי אָבִיו. וְתַעֲזְרֵנִי בְּשַׁעַת
 הַתְּבוֹדוֹת וְאֲמִירַת הַתְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת שְׁאִזְכָּה לְהַרְחִיק אֶזְמַעְצִמִי
 כֹּל מִיַּמֵּי מַחְשְׁבוֹת חוּץ שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא תִבְלָל אֹתִי אֶפִּילוֹ
 הַמַּחְשְׁבָה הַזֹּאת שְׁאֵנִי מִצְפָּה וּמִשְׁתַּוְּקָה לְכַבּוֹת לְפָנֶיךָ, רַק אִזְכָּה
 לְכַוֵּן דַּעְתִּי בְּאֵמֶת אֶל הַדְּבוּרִים שְׁאֵנִי מְדַבֵּר לְפָנֶיךָ, וְאִזְכָּה לְדַבֵּר
 אוֹתָם מִתּוֹךְ עֵמֶק לְבָבִי בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת וּבְהַכְנַעָה גְּדוּלָה וְלֵב
 נִשְׁפָּר מְאֹד, וּמִמִּילָא יִתְעוֹרֵר לְפִי עַד שְׁאִזְכָּה לְפָנֶיךָ בְּכִיָּה
 גְּדוּלָה כְּרָאוֹי לִי לְכַבּוֹת עַל מַר נִפְשִׁי, וְגַם אִם לְפַעְמִים לֹא
 אִזְכָּה לְכַבּוֹת לֹא יִבְלָל אֹתִי כֹּל, וְאִזְכָּה לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת
 וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם מַחְשְׁבוֹת אַחֵרוֹת כֹּל. וְזַכְנֵנו לְהִיּוֹת חֹזֵק
 בְּעִבּוּדָה זֹאת שֶׁל הַתְּבוֹדוֹת כֹּל כֶּךָ, עַד שְׁאִפִּילוֹ אִם לְפַעְמִים
 וְאִפִּילוֹ פְּעָמִים הַרְּבֵה לֹא אִזְכָּה לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ רַק דְּבוּר אֶחָד,
 אֲהִיָּה חֹזֵק בְּדַעְתִּי לְדַבֵּר אוֹתוֹ הַדְּבוּר פְּעָמִים הַרְּבֵה בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעַרְךָ, עַד שִׁיתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הַרְּבִים עָלַי וְתִפְתַּח פִּי שְׁאִזְכָּה
 לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ כְּרָאוֹי, וְאִזְכָּה לְהַתְּחַזֵּק בְּעִבּוּדָה זֹאת כֹּל
 כֶּךָ עַד אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֲבַלָּה שְׁעוֹת הַרְּבֵה מֵהַיּוֹם עַל עֵגוֹן
 זֶה, וְאִזְכָּה לְקַיֵּם מַה שְׁאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזַכְרוֹנָם לְבִרְכָה: וְלוֹאֵי

שִׁיתְפַּלֵּל אָדָם כָּל הַיּוֹם כָּלוּ. וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם אֹרְבִים
 וּמִקְטָרְגִים עַל שִׁיחִתִּי וְתִפְלָתִי וְדַבּוּרֵי בִינִי לְבִין קוֹנִי, וְאֹזְכָה
 לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּעֵנְנֵי זֶה לְהִרְבּוֹת בְּכָל יוֹם בְּדַבְרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת
 וּנְגַעְגוּעִים וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת, עַד שְׁאֵפְלוּ אִם לֹא אֹזְכָה לְדַבֵּר
 בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב כְּרֹאוֹי, אֶפְעֵל־פִּי כֵן אֲדַע וְאֶאֱמִין כִּי הַדַּבּוּרִים
 בְּעֵצְמָם הֵם בְּחִינַת הַתְּגָלוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַלֵּב, וְאֹזְכָה
 לְהִרְבּוֹת בְּדַבּוּרִים קְדוּשִׁים כָּל כֶּךָ אֶפְעֵל־פִּי שְׁנֹדְמָה לִי שְׁאֵנִי
 מְדַבֵּר אוֹתָם בְּלִי הַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב, עַד שְׁאֹזְכָה עַל־יְדִי־זוֹה
 בְּעֵצְמוֹ לְבֹא אַחֵר כֶּךָ לְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּלֵב וּנְפֶשׁ, כִּי כָּבֵד
 הוֹדַעְתָּנוּ שֶׁהַדַּבּוּר בְּעֵצְמוֹ יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם
 בְּהַתְּעוֹרְרוֹת אִמְתִּי דְקִדְשָׁה. וְזַכְנִי לְפָרֵשׁ שִׁיחִתִּי לְפָנֶיךָ מֵתוֹךְ
 עוֹמֵק הַלֵּב וּדְבִקוֹת הַמַּחֲשָׁבָה כָּל כֶּךָ עַד שְׁיִהְיֶה סְמוּךְ מְאֹד
 שְׁתִּיצָא נַפְשִׁי חֶסֶד־וְשָׁלוֹם מִגְּדֹל הַהִשְׁתַּוְּקוֹת וְהַנְּגַעְגוּעִים וְהַכְּסוּפִין
 שְׁאֹזְכָה לְהַשְׁתַּוְּקֵק וְלַהֲתַנְּגַעַע אֵלֶיךָ עַד כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְתַתֵּן לִי
 כַּח וְהַתְּחַזְּקוֹת וְדַעַה שְׁלֵמָה, שְׁאֹזְכָה לְצַמְצֵם עֵצְמִי קֶצֶת וְלַהֲיִיּוֹת
 מֵתוֹן בְּמַחֲשַׁבְתִּי בְּעֵנְנֵי זֶה בְּכַדִּי שְׁלֵא תִיצָא נַפְשִׁי מִמֶּשׁ חֶסֶד־
 וְשָׁלוֹם שְׁלֵא בַעֲתָהּ, אֲשֶׁר אֵין זֶה רְצוֹנְךָ, כִּי 'וְחִי בְהֵם' כְּתִיב
 וְלֹא שְׁיִמּוֹת בְּהֵם. וְאֹזְכָה לְקַיֵּם מִקְרֵא שְׁפָתוֹב: "כְּלַתָּה נַפְשִׁי
 אַחֲרֶיךָ, בִּי תִמְכָּה יְמִינְךָ", וְתַעֲזֹרֵנִי שְׁאֹזְכָה לְדַבֵּר וְלַהֲשִׁיחַ לְפָנֶיךָ
 בְּשַׁעַת הַהַתְּבוּדוֹת בְּדְבִקוֹת הַמַּחֲשָׁבָה אֵלֶיךָ כָּל כֶּךָ עַד שְׁאֲדַבֵּר
 הַדַּבּוּרִים הַקְּדוּשִׁים כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ פָּנִים בְּפָנִים
 מִמֶּשׁ. וְזַכְנִי לֹאמַר בְּכָל יוֹם תְּקוּן חֲצוֹת, וְאֹזְכָה לְפָרֵשׁ שִׁיחִתִּי
 לְפָנֶיךָ עַל־יְדִי־זוֹה גַם כֵּן, הֵינּוּ שְׁאֹזְכָה לְמַצֵּא אֶת עֵצְמִי וְכָל אֲשֶׁר

עם לבכי בתוך אמירת הקינות והמזמורים של תקון חצות,
 ואזכה לבלי לאמרם על העבר לבד, רק אזכה לבון ולמצא בהם
 כל מה שנעשה עמי עכשו בפרטיות גם כן, וזכני להרבות
 באמירת מזמורי תהלים ושאר תחנונות ובקשות ולאמרם בכונה
 גדולה, ובכלם אף-על-פי שעל פי רב נאמרו בשביל כלל
 ישראל, אף-על-פי כן אזכה לבון ולמצא בהם כל אשר נעשה
 עמי בפרטיות, ובפרט במזמורי תהלים אשר כבר הודעתנו
 שאמרם דוד המלך עליו השלום ברוח הקדש מפלא ומפלאג
 במעלה גדולה כל כך, עד אשר כל אחד מישראל יוכל למצא
 את עצמו בתוך מזמורי תהלים כאלו נתיסדו ונאמרו עליו
 בפרטיות, וזכני להיות חזק בעבודה הזאת להרבות באמירת
 תהלים ושאר תחנונות ובקשות ופיוסים וודוים ותחנונים
 והתבודדות ושיחה ביני לבין קוני, עד שאזכה על-ידיה
 לניצח המלחמה בשלמות, ואזכה להתקרב אליך באמת, פי כבר
 הודעתנו שרק על-ידיה זוכין לניצח המלחמה, אם יהיה חזק
 ואמין מאד בענין זה להעתיר ולהתחנן לפניך תמיד בכל אשר
 יעבר עליו, יהיה איך שיהיה. רבוננו של עולם, כבר גלית לנו
 עצות טובות ודרכים ישרים הרבה על-ידי צדיקו הגדולים, אבל
 אף-על-פי-כן אתה יודע פי על פי רב העצה בעצמה קשה
 לקימה, בפרט פי יצר של אדם מתגבר ומתחדש עליו בכל
 פעם, על כן חוס וחמל עלי וזכני להיות חזק בעבודה הזאת על
 כל פנים, עד אשר בכל מה שיעבר עלי, יהיה איך שיהיה,
 אזכה להרבות לפניך בדבורים של תחנונות ובקשות באיזה בחינה

שְׁאוּזְבָה לְאִמְרָם, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ בְּכָל עַת שְׁתּוֹצִיא אוֹתִי
 מִחֶשֶׁךְ לְאוֹר, וְתַחֲזוּרֵינִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְאֵל אֶתֶן דְּמִי לְךָ
 וְלֹא אֶסְתַּפֵּל עַל כָּל מִינֵי חֲלִישוֹת וּבְלִבוֹלִים שְׂרוּצִים לְבַלְבֵּל
 וּלְמַנַּע אוֹתִי מֵעֲבוֹדָה הַזֹּאת, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת חֲזוּק וְאִמְיץ בְּדַעְתִּי
 בְּעִנְיֵן זֶה וְלַעֲמֹד עַל עַמְדֵי לְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד
 שְׁתִּקְרַבְנִי לְעֲבוֹדָתְךָ, וְאֲזַכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "קוּה אֵל יְהוָה
 חֲזוּק וַיִּאֲמֵץ לְבָבָה וְקוּה אֵל יְהוָה". וְזַכְּנִי לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּאִמַּת
 שְׁעַל־יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים יִכּוֹלֵן לְזַכּוֹת לְתוֹרָה וְלַעֲבוֹדָה וּלְכָל
 הַקְּדוּשׁוֹת וּלְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֶפִּילוּ מִי שְׂאִינוּ יִכּוֹל לְלַמֵּד
 וְאִינוּ בְּן תוֹרָה כָּלֵל יִכּוֹל לַפְּעַל עַל־יְדֵי תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים הַרְבֵּה,
 עַד שֶׁתִּפְתַּח לוֹ לִבּוֹ וְדַעְתּוֹ וְתֹאִיר עֵינָיו בְּתוֹרָתְךָ עַד שִׁיְהִיָּה
 לְמִדָּן גָּדוֹל. וְזַכְּנִי לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמִי בְּכָל פַּעַם אֶיךָ שְׂאֶחָר
 בְּמִידַתִּי לְאַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים שְׁעֵתִיד אֲנִי אֲזוֹ לִיתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, וְאֲזוֹ
 בְּוִדְאֵי יְבִין וְשִׁיגוֹ כֹּל אֶחָד קֶצֶת גְּדֹל מֵעֵלֶת יִקְרַת קְדוּשַׁת הַתְּפִלָּה
 בְּעֲצָמָה שֶׁהוּא דָּבָר גָּדוֹל וְנוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד כִּי הוּא מְדַבְּרִים
 הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן גְּדֹל הַתּוֹעֵלֶת שֶׁבָּהּ שִׁיכּוֹלֵן
 לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים לְכָל טוֹב, וְאִם הָיוּ מִנְּחִין אָדָם
 נִפְטָר לָזֶה הָעוֹלָם לְהַתְפַּלֵּל בְּוִדְאֵי הִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּכָל כַּחוֹ וְכּוֹנֵנְתּוֹ,
 וְכֵן אִם הִיָּה מוֹעִיל לוֹ אֲזוֹ לְתַקּוֹן נַפְשׁוֹ תַּחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת וּפְיוּסִים
 וְוִדוּיִם בְּוִדְאֵי הִיָּה שׁוֹפֵךְ שִׁיחַתּוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת
 גְּדוֹל בְּכָל כַּחוֹ וְכּוֹנֵנְתּוֹ, אֶךְ כְּבָר כְּתוּב עַל־יְדֵי דוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם: "לֹא הַמָּתִים יַהֲלִלוּ יְהוָה וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה", וְכֵן אִמְרוּ
 רְבוּתֵינוּ וְזַכּוֹנֵם לְבִרְכָּה: הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וְכוּ', וְעַל־יְדֵי שְׂאוּזְבָר

את עצמי בכל עת בענין זה היטב, ואזכה על-ידי-זה להתגבר ולהתחזק לעסוק תמיד בעבודת יהוה כל ימי חיי לעולם יהיה איך שיהיה, בפרט בעבודת התפלה, ואזכה לבון בתפילתי כל כך עד שלא ארגיש עוד שום בני אדם הנמצאים עמי, רק יהיה מצויר בדעתי באמת כאלו אין שם שום אדם עוד רק אני ואתה, ואני שופך את לבי ומתפלל לפניך כבן המתחטא לפני אביו, ואזכה לעלות בענין עבודת התפלה ממעלה למעלה בכל עת, עד שאזכה לבון לפי בתפילתי כל כך ולבטל עצמי אליך בשעת התפלה בבטול גדול כל כך, עד שלא ארגיש אפילו את עצמי כלל רק אותך לבד, ואזכה להזכיר את עצמי היטב בשעת התפלה שאני עומד אז בהיכל המלך מלכו של עולם, ובגדל נפלאות ונוראות המלך שהוא למעלה מהכל ולית שום מחשבה תפיסא ביה כלל והוא אלהינו אין עוד, אין עוד ממש, עד שאזכה על-ידי-זה שיתבטל כל ישותי וכל מהותי ואיכותי בבטול גמור אליך, עד שלא ארגיש אפילו את עצמי כלל. וזכני לעבוד אותך תמיד בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות כלל, ואפילו כשאזכה לאיזה השגה ומדרגה גדולה בעבודת יהוה, אף-על-פי כן לא אניח לעולם את עבודות הפשוטות של סתם בני אדם הפשוטים והפשרים, ואהיה רגיל לומר תחנונות ובקשות הרבה בכל יום ולומר זמירות הרבה בכל שבת ומוצאי שבת, וכן פיוצא בזה בכל שאר עבודות הפשוטות, ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: תמים תהיה עם יהוה אלהיך. אמן כן יהי

רצון :

התחדשות

כּב וְתַעֲזָרְנוּ לְעַסֵּק תָּמִיד בְּעִבּוּדְתֶךָ וּבְתוֹרַתֶךָ הַקְדוּשָׁה בְּאַמֶּת
 וּבְלֵב שָׁלֵם, וְנוֹכַח שְׁתַּהֲיֶה עִבּוּדְתֶךָ אֲצִלְנוּ חֲדָשָׁה
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְנִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ כְּאִלוּ לֹא הִתְחַלְנוּ עַדִּין
 מֵעוֹלָם לְעִבְדֶּךָ, בְּפֶרֶט קִמְנִי עֶרֶךְ כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת לֹא הִתְחַלַּתִּי
 עַדִּין שׁוּם הִתְחַלָּה אִמְתִּיית בְּעִבּוּדְתֶךָ. וְאִפְלוּ בְּעַת שְׁתּוֹכְנוּ לְעַבֵּד
 אוֹתְךָ בְּאַמֶּת כְּרֵאוּי, תּוֹכְנוּ תָּמִיד לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ,
 וְנוֹכַח לְחֲדָשׁ כְּנִשֵּׁר נְעוּרֵינוּ בְּתוֹרַתֶךָ וּבְעִבּוּדְתֶךָ הַקְדוּשָׁה, וְלֹא
 נִפּוֹל חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְזַקְנָה וְתַשׁוּת כַּח כָּלֵל, רַק בְּכָל יוֹם וְיוֹם יִהְיוּ
 מִצְוֹתֶיךָ וְעִבּוּדְתֶךָ בְּעֵינֵינוּ כְּחֲדָשִׁים, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עוֹ פְּנִמֵּר וְקַל
 כְּנִשֵּׁר רֵץ כְּצָבִי וְגִבּוֹר כְּאֵרִי לְעִשׂוֹת רְצוֹן אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. "אֵל
 תִּשְׁלִיכֵנִי לְעַת זְקֵנָה, כְּכֹלֹת כְּחִי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי". וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְקוֹי יִהְיֶה יַחְלִיפוּ כַח, יַעֲלוּ אִבְר כְּנִשְׁרִים, יְרוּצוּ וְלֹא
 יִגָּעוּ, יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ":

קג רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, מְרוֹם וְקְדוּשָׁה,
 פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ
 צְדָקוֹת, מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרֵא תַהֲלוֹת, אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת, הַמְּחַדָּשׁ בְּמוֹבֵי בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, אֲשֶׁר
 אֵתָּה עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם תָּמִיד נְסִים וְנִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת גְּדוּלוֹת
 וְנוֹרָאוֹת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר נַעֲלָמוּ וְשָׁגְבוּ מֵאַתְנֵנוּ מְאֹד, כִּי אֵין אֲנוּ
 יוֹדְעִין עֲצֵם גְּדֻלַּתְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֵתָּה עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם בְּכָל עַת,

וְכָל עֶסְקִיד וְנִפְלְאוֹתָיִךְ וְטוֹבוֹתָיִךְ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה,
 כְּלָם כְּאַחַד אֵינָם כִּי אִם בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הַטּוֹב הָאֲמִתִּי, שֶׁהוּא
 כְּדִי לְסַבֵּב סְבוֹת שְׁנוּפָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, שֶׁזֶהוּ עֶקֶר תְּכָלִית הַטּוֹבָה הָאֲמִתִּית שֶׁבְכָל
 הַטּוֹבוֹת, וְרַק אֶתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ כָּל מַה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת
 בְּכָל יוֹם בְּשִׁבִיל לְהַחְזִירֵנִי אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 בְּאַמֶּת, כְּדִי לְטַהֵר וּלְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ וְרוּחַנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, כְּדִי שִׁיטְהָרוּ
 נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזְּהַמָּתָם, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
 אַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי אֵין יוֹם דּוֹמָה
 לַחֲבֵרוֹ, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְרַגַע, אַתָּה מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת
 לְשִׁנוֹת הַנְּהַגַת הָעוֹלָמוֹת בְּשָׁנוּיִים רַבִּים וְנִפְלְאִים עַד אֵין קֵץ וְסוֹף,
 וְהֵבֵל לְמוֹצֵת הָעוֹלָם, לְמוֹצֵתָם הָאֲמִתִּית וְהַנִּצְחִית, כְּדִי לְרַמּוֹ
 לָהֶם רַמּוּזִים בְּכִמְהָ בְּחִינוֹת וְאַפְּנִים שׁוֹנִים בְּלִי שְׁעוֹר, לְקַרֵּא אֶת
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא שָׁם בְּעֵת וּבְרַגַע הַזֹּאת, לְקַרְבוֹ
 אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, כִּי רַק זֶהוּ טוֹבָה בְּאַמֶּת, וְאֵין שׁוּם טוֹבָה אַחֲרֵת
 בְּעוֹלָם וּזְלַתָּה כָּלֵל:

קו "בואו נשתחוה ונברכה ונברכה לפני יהוה עושינו. כי הוא
 אליהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו, היום אם בקולו
 תשמעו". מלא רחמים, אדון הנפלאות, המחדש בטובו בכל יום
 תמיד מעשה בראשית, אשר בתבונתך אתה משנה עתים
 ומחליף את הזמנים, עזרני והושיעני בישועתך הגדולה
 והנפלאה, שאזפה לחדש את עצמי בכל יום בתוספת קדשה
 וטהרה באמת, שאזפה בכל יום להתחיל מחדש בעבודתך

הקדושה באלו גולדתי היום, ולא אחשב מיום לחברו כלל, ולא יוכלו לבלבל את דעתי כלל מיום לחברו, הן מהעבר הן מהעתיד, ולא יכבידו עלי את העבודה עלידי הימים הבאים והשעה העתידה, ולא אסתכל ולא אחשב בדעתי כי אם אותו היום ואותה השעה והרגע שאני עומד בה אז, באפן שאוכל לעסק בעבודתך באמת בתמימות בלי שום בלבולים ופחדים וכבודות ועצלות, רק אזדרו בעבודתך בכל יום מחדש, ולא אשים לנגד עיני כי אם אותו היום והשעה והרגע לבה, למען אתחזק עלידייזה בעבודתך באמת, ולא יהיה כבוד עלי שום דבר עבודה שהוא רצונך באמת, כי על יום אחד יכולין לסבל כל העבודות שבעולם, וכן לא אבלכל את דעתי בפרנסתי והצטרכותי המרבים מיום לחברו כלל, רק אבטח ביהוה באמת אשר הוא משפיע לנו כל הצטרכותנו בכל יום ויום, ואהיה רגיל לומר בכל עת: "ברוך אדני יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה". ותצילני ממחסרי אמנה הדואגים וחושבים מה יאכלו למחר, ומהיכן יבוא הצטרכותם המרבה למחר, רק אבטח בשם יהוה ואשען באלהי, האלהים הרעה אותי מעודי הוא ישפיע לי כל טוב דבר יום ביומו. המלך הטוב והמטיב לכל בכל יום ויום, הוא המטיב הוא מטיב לנו, ויפרנסנו ויכלכלנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה באין מחסור דבר. וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל יעזבנו ואל יפישנו עד עולם:

מלא רחמים, חמל עלי ופני לבוא לכל זה, לכל תבלבל אותי המחשבה כלל מיום לחברו בשום דבר שבעולם, באפן

שְׁאוּזְכָּה לְכַנֵּס בְּקִדְשֶׁתְּךָ, וְלִהְיֶת־קָרֵב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְיֶת־חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם לְמוֹבָה, וְלִהְיוֹסִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה תוֹסְפוֹת קִדְשָׁה וְטַהֲרָה וְיִרְאֵת יְהוָה וְעִבְדוּתוֹ בְּאַמֶּת, וְלֹא אִמְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא אֲדַחֶה אֶת הָעִבְדוּהָ מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כִּלְלָה, רַק אֲחֻשֵׁב בְּכָל יוֹם כְּאִלוֹ אֵין לִי בְּעוֹלָמִי כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה לְבַד, וְאֲשֶׁתִּדַּל וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל עוֹ בְּכָל יוֹם לְצֵאת חוֹבַת הַיּוֹם בְּיוֹמוֹ דִּיקָא, כְּכֹל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדֵי לַעֲשׂוֹת בְּכַחֵי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה דִּיקָא, וְלֹא אֶפְסֹר אֶת עֲצָמֵי מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כִּלְלָה, לְמַעַן לֹא יִבוֹשׁ וְלֹא אֶפְלֵם לְעוֹלָם וָעֶד. עוֹרְנִי לְמַעַן שְׂמֹךְ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל יוֹם יְשׁוּעָה חֲדָשָׁה וְנִפְלְאוֹהָ, בְּאִפְן שְׁאוּזְכָּה לִהְיֶת־קָרֵב אֵלֶיךָ בְּכָל יוֹם בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וַיִּקְרַם מְהֵרָה מְקָרָא שְׂפָתוֹב: "שִׁירוֹ לִיהוָה כָּל הָאָרֶץ, בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ". וְנֶאֱמַר: "שִׁירוֹ לִיהוָה כָּרְכוּ שְׂמוֹ, בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ". זַכְּנִי לְהַחֲיוֹת אֶת יְמֵי בְּאַמֶּת מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים, חֲמַל עַל מַעַט יְמֵי שִׁישׁ לִי לְהִתְמַהֵמָה עוֹד בְּזוֹה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר. "לְמַגּוֹת יְמִינוֹ כֵּן הוֹדַע וְנִבְיָא לְבַב חֲכָמָה. שׁוּבָה יְהוָה עַד מְתֵי וְהִנַּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ. שְׂבַעֲנֵנו בְּבִקֹּר חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמַחָה בְּכָל יְמִינוֹ. שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאינוּ רָעָה. הִשְׁכִּיבֵנו יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמִינוֹ כְּקִדְשׁ. יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזֹבֵנו וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ. לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחַקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ. וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קָרִיבִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת

מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד":

* מִד רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנוּ לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם,
וְעוֹרְנוּ שְׁנוּכָה לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה חֲדוּשֵׁי
תּוֹרָה אֱמִתִּיִּים, שְׁיִהְיוּ לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ, חֲדוּשֵׁים הַמְבִיאִים
אֶת הָאָדָם לְיַד מַעֲשִׂים טוֹבִים וּלְקִיּוֹם הַתּוֹרָה בְּאֵמֶת, וְתַחֲנִנּוּ
מֵאֲתָךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁיִהְיֶה שְׂכָלְנוּ נוֹבֵעַ בְּכָל עַת
חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אֱמִתִּיִּים, וְיִהְיֶה כְּמוֹ מַעֲיֵן הַנוֹבֵעַ מִמֶּשׁ, וְזֶה הַמַּעֲיֵן
יִתְפָּשֵׁט וְיִתְרַחֵב בְּכָל עַת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שְׁיִהְיוּ נַעֲשִׂים מִזֶּה
נְהָרוֹת, וְיִפּוּצוּ מַעֲיֵנוֹתֵינוּ חוּצָה וְהַכֵּל יִבֹּאוּ לְשִׁתּוֹת מִיְמֵי הַחֲכָמָה
וְהַדַּעַת הַקְדוֹשׁ מֵאֵלּוֹ הַנְּהָרוֹת, וְתַעֲזֹרְנוּ לְבָבוֹת בְּכִיּוֹת הַרְבֵּה
לְפָנֶיךָ קֹדֶם שֶׁנַּחֲדֵשׁ בַּתּוֹרָה חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אֱמִתִּיִּים שֵׁישׁ בָּהֶם
מִמֶּשׁ, וְעַל־יְדֵי הַבְּכִיָּה גִזְבָּה לְתַקֵּן אֵלּוֹ הַנְּהָרוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל־יְדֵי
הַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שְׁלָנוּ וְלַהַמְשִׁיכָם רַק לְמִקּוֹמוֹת שְׁצָרֶיךָ, שְׁלֹא
יִשְׁתּוּ מֵהֶם זָרִים וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם אַחִיזָה לְהַקְלִפוֹת וְסִטְרִין אַחֲרֵינוּ
לְשִׁתּוֹת מֵהֶם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְנוֹכָח לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "וְשִׁקּוּי
בְּבָבִי מִסְכָּתִי", לְמַסְךְ הַמִּשְׁקָה שֶׁל הַנְּהָרוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ מֵהַחֲדוּשֵׁי
תּוֹרָה עַל־יְדֵי בְּכִיָּה וְדַמְעוֹת הַרְבֵּה, וְנוֹכָח שְׁיִהְיוּ נַעֲשִׂים
מֵהַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שְׁלָנוּ מִסְכָּתוֹת שְׁלֵמוֹת וְיִלְמְדוּ אוֹתָם בְּרַבִּים.
רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת כִּפָּה אָנוּ רַחוּקִים לְעַת עַתָּה מִכָּל
זֶה, כִּי מֵרֹב חַפּוֹאֵתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ נֶאֱמַם מַחְנוּ וְשְׂכָלְנוּ עַד שְׁקִשָּׁה לָנוּ
לְהַבִּין גַּם כִּשְׂאָנוּ לּוֹמְדִים הַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ מִכֶּבֶד עַל־יְדֵי
צְדִיקוֹךָ וְחֲכָמֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, וּמִכָּל שְׂכָן אֵיךְ נִפְתַּח פֶּה לְשֹׂאֵל וּלְבַקֵּשׁ

מִלְפָנֶיךָ עַל זֹאת שְׁנוּכָה בְּעֲצֻמְנוּ לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה חֲדוּשִׁים אֲמַתִּים
 כְּאֵלוֹ, אִךְ אֶף-עַל-פִּי כֵן כְּבַר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל-יְדֵי רִבּוּתֵינוּ וְכִרּוֹנָם
 לְבִרְכָה פִּי בְּדַבְרֵי תוֹרָה פְּתִיב: "הִרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ", וַיְכוּל הָאָדָם
 וַיֵּשׁ לוֹ רִשּׁוֹת לְהִרְחִיב פִּיו וּלְבַקֵּשׁ וְלִשְׁאֹל מִמֶּךָ אֲפִילוּ הַמְדַרְגָּה
 הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּגְדוּלוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוֹדַת יְהוָה, פִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל
 דָּבָר, עַל כֵּן חוּם וְחֹמֶל נָא עֲלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְהַגִּיעַ בְּאֵמַת וּבִשְׁלֵמוֹת לְכֹל
 מִה שְׁאַנּוּ מִבְּקָשִׁים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ, וַיִּקָּם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפֹתוֹב:
 הַעֲנִים וְהֶאֱבִינִים מִבְּקָשִׁים מִים וְאִין לְשׁוֹנָם בְּצִמָּא נִשְׁתָּה אֲנִי יְהוָה
 אֲעִנֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֲעֻזְבֶם, אֲפֹתַח עַל שְׁפִיִּים נְהָרוֹת וּבִתּוֹךְ
 בְּקַעוֹת מַעֲיִנוֹת אֲשִׁים מְדַבֵּר לְאַגֵּם מִים וְאַרְץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מִים.
 וְנֹאמַר: הִנְנִי עוֹשֶׂה חֲדָשָׁה עִתָּה תִצְמַח הֲלוֹא תִדְעוּהָ אֶף אֲשִׁים
 בְּמְדַבֵּר דְּרָךְ בִּישְׁמוֹן נְהָרוֹת, תִּכְבְּדֵנִי חֵית הַשְּׂדֵה תַנִּים וּבְנוֹת יַעֲנֶה
 פִּי נִתְתִּי בְּמְדַבֵּר מִים נְהָרוֹת בִּישְׁמוֹן לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְּחִירִי. אֲמֵן כֵּן
 יְהִי רְצוֹן:

הַתְּחַזְּקוֹת

כֹּא חוּם וְחֹנֵנִי בְּמַתַּנַּת חַנּוּם, שְׁנוּכָה לְקַדֵּשׁ עֲצֻמְנוּ בְּאֵמַת
 בְּקַדְשָׁה יִתְרָה, וְתִשְׁפִיעַ בְּלִבְנוּ הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּאֲמָצוֹת
 שְׁנֵהֲיָה חֲזָקִים בְּדַעַתְנוּ לְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר אוֹתְךָ עַל זֶה, פִּי אֲתָה
 אֲבִינוּ וְאֲתָה חֲפִץ לְהַטִּיב עִמָּנוּ בְּטוֹבְךָ הָאֵמַת בְּכֹל מִינֵי טוֹבוֹת
 אֲמַתִּיּוֹת, וְאֲתָה צוֹפֶה תְּמִיד לְגַלוֹת לָנוּ וּלְהוֹדִיעַ לָנוּ טוֹבְךָ הַגָּנוּז
 וְהַשְּׁתֵּתְךָ הַגְּבוּהוֹת, וְאִין הַמְּנִיעָה פִּי אִם מְצַדְּנוּ. קוּמָה בְּעִזְרוֹתֵנוּ,

והושיענו לצעק אליך תמיד באמת ובלב שלם, ולטהר ולקדש עצמנו בכל מיני טהרות וקדושות ולהרבות תפלה ותחנונים ודברי רצויים ופיוסים לפניך תמיד, עד שגזכה בכל פעם להשיג ולהכניס מקיפים חדשים וקדושה לתוך מחנו ושכלנו:

טו: רבוננו של עולם, הלא אתה ידעת שאחר גדל החיובים והפשועות שאני חייב ופושע במעשי הרעים מאד, עם כל זה כל מחשבותי וכונתי במה שאני דופק עדין על דלתי רחמים לפתח לי שערי הקדושה ולקרבני אליך ממקום שאני שם, כל כונתי בעסק זה היא לטובה, כי כד צונו צדיקך האמתיים, שלעולם אל ימנע אדם עצמו מן הרחמים, ואפלו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים. ואתה יודע בכמה התחזקות חזקו אותנו רבותינו הצדיקים אמתיים להתחזק בתפלה ותחנונים בכל עת, יהיה איד שיהיה, וגם באמת ידעתי כמה אני צריך להתחזק בוה, כלי האי ואולי, כלי האי ואולי, אזכה מיד או בהרחבת הזמן לחתר ולמצא איזה פתח וחתירה שאוכל לשוב מפעשי הרעים וממחשבותי המגנות:

טז: ותחזק ותאמץ את לבבי לכלי לפל משום דבר שבפעולם, ולא יוכל הבעל דבר והסמרא אחרא להחליש את דעתי בשום אפן בעולם, ואדע ואאמין באמונה שלמה וחזקה תמיד, שאין שום יאוש בעולם כלל איד שהוא איד שהוא, כי רחמך לא כלים לעולם, ואתה מנסה את כל אדם בכל עת, ואתה מגלגל ומסבב עם כל אדם גלגולים וסבות נפלאות,

וְאַתָּה חֲפִיץ שֶׁהָאָדָם יִחֲזַק יָדוֹ בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת אַף אִם
 הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, כִּי לִית רְעוּתָא טָבָא דְאַתְאֲבִיד, וְיִקַּר וְחָבִיב
 בְּעֵינֶיךָ מְאֹד מְאֹד כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁהָאָדָם מְנִשָּׂא עֲצָמוֹ
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם, וּמְחִיזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּרַחֲמֶיךָ
 וְחִסְדֶּיךָ לְקוֹת וּלְצַפּוֹת בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל פַּעַם
 מִחֲדָשׁ, כִּי אֲשֶׁר גְּלִית לָנוּ הַתְּנוּצָצוֹת נִפְלָא מְעַצֵּם פְּלֵאי חִסְדֶּיךָ
 וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, עַל־יְדֵי צְדִיקָה הַקְּדוּשִׁים
 הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁאֲחִזּוּ בְּנוֹ וְחִזְקוּ יְדֵינוֹ בְּכָל עֵת, וְקִרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל
 וְהִשְׁמִיעוּ אוֹתָנוּ "שְׂאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּל־ל":

מכ: רבוננו של עולם, באמת ידעתי מרחוק "כי בער אנכי
 מאיש, ולא בינת אדם לי". ואם לשונות פאלו אמרו
 דוד ושלמה וגדולי צדיקים הקדמונים בני עליה, חכמי אמת,
 בעלי השגה ורוח הקדש, אשר איני כדאי וראוי לשא שמותם
 על שפתי, אנכי מה אמר ומה אדבר, אשר אני מלא עונות,
 אשר על־ידיה דעתי עכורה מאד, כי עדין לא נטהרתי מהרוח
 שטות הפא על־ידי העונות רחמנא לצלן, ומפל שפן שאין לי
 שום דעת ושכל להבין שום דבר והנהגה שבעולם, ואף־על־פי
 כן מבבלבלין אותי החכמות הרבה מאד, ואני צריך להתחזק
 הרבה להזכיר את עצמי בכל פעם שאיני יודע כלל, וכמה
 פעמים שאני שוכח בזה, ואפלו כשאני מזכיר את עצמי, איני
 זוכה לזה בשלמות, ומזה פאים כמה מכשולות ובלבולים
 ונפילות בדעתם, לכל אחד ואחד כפי ערך טעותו בזה, כי אם
 היה יודע כל אחד האמת לאמתו שאינו יודע כלל, לא היה

שום דבר יכול להפיל אותו ולבלבל אותו כלל והיה כל אחד מתחזק הרבה תמיד לעולם:

אנא יהוה, "חכם ללב ואמין כח", אשר החכמה והתבונה עמוך לבד ולתבונתך אין מספר, וכל החכמים כבלי מדע, מכל שכן וכל שכן נבער מדעת כמוני, לפני והורני ולמדני שאזכה לידע באמת שאיני יודע כלל, באפן שאזכה להתחזק עלידייזה בעבודת יהוה בכל פעם, ולהתחיל בכל עת מחדש, בין בבחינת עליה ובין בבחינת ירידה חס ושלום, יהיה איך שיהיה, אזכה להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש, וכל הדברים שהם רצונך באמת, אזכה לעשותם ולעסוק בהם בשלמות גדול בהתחזקות גדול בלב שלם באמת, ולא יוכל לבלבל אותי שום דבר שבעולם ולא יוכלו עונותי העצומים והמרבים מאד להחליש את דעתי חס־ושלום כלל בשום דבר שבעולם, רק אדע ואבחין ואבין ואשפיל שאיני יודע כלל מה נעשה בעולם, ומה נעשה עמדי, רק כל אשר תמצא ידי לעשות בכחי דברים שבקדשה בזה העולם העובר, אזכה לעשותם בשלמות, ולהתפלל ולהתחזק ולזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה איך שיהיה, ולא יהיה כח להדעת והחכמה של הכל לבלבל אותי מהאמת חס־ושלום, רק אזכה לדעת והחכמה ובינה אמתית להבין ולהשפיל האמת שרחוק ממני החכמה ואיני יודע כלל, ואסמוך עליך לבד תמיד באמת, ולא אחשב מחשבות יתרות כלל (שקורין איבער טראכטין), ואתה תעשה עמי כרצונך תמיד, ותגמר עמי חפצי שמים כרצונך הטוב באמת:

התלהבות

כא רבוננו של עולם, חוס וחנונו ושמע קול תפלתנו ברחמים
 ותשפיע עלינו שפע אלקי שפע השכל האמת, שפע
 המקיפים הקדושים, שפע רוח הקדש, ויפתח לנו אור השכל,
 וימהר תנועת שכלנו להשיג במהירות גדול השגת המקיפים
 הקדושים, ונזכה להשיג שכל הנקרא קדם שהוא אור הפנים, עד
 שלא נצטרך להשתמש בשום הקדמה, ועלידי מהירת תנועת
 השכל הזה נזכה שתהא שלהבת לבנו עולה תמיד מאליה.
 ותעורנו תמיד שיתלהב לבנו בהתלהבות גדול באמת לעבודתך
 וליראתך ברשפי שלהבת יה, ועלידי התלהבות דקדשה של הלב
 נזכה לתקן את כל הפגמים שפגמנו עלידי התלהבות הלב
 דסטרוא-אחרא, ונזכה לתקן מהרה את כל פגם החמימות
 וההתלהבות שהיה לנו לדברים גשמיים לתאוות רעות ומדות
 רעות, עד אשר באנו לידי חטאים ועונות גדולים עלידי
 התלהבות הלב לתאוות עולם הזה:

על כן באתי לשחר פניך אדונינו אלהינו, יכמרו רחמיך עלינו,
 ותשתדל בהצלותינו, ותתאמץ בתקון נפשותינו, ותעורנו
 מעתה שלא יהיה לנו עוד שום התלהבות בלבנו לשום תאוה
 שבעולם אפלו לדברים המתרים, מכל שכן וכל שכן שלא יעלה
 בלבנו שום התלהבות, חס-ושלום, לשום דבר האסור לנו ותעורנו
 ותחנונו ותשפיע עלינו בחמתך, שנוזכה שיהיה לנו התלהבות

הלב דקדושה, להתלהב בשלהובין דרחימותא לשמך ולעבודתך באמת, להתפלל ולהתחנן ללמוד וללמד ולקיים את כל מצוותיך בהתלהבות גדול בקדושה ובטהרה פרוצונך הטוב באמת, ועלידי זה נזכה לתקן כל פגם ההתלהבות דסטרא אחרא שהיה בלבנו מנעורינו עד היום הזה, באפן שנוזפה שיטהר לבבנו באמת, ועלי ידיזה נזכה לפרש שיחתנו לפניך תמיד, ונזכה לרצות ולפייס אותך ולהתחנן לפניך בכל פעם בדבורים חדשים אמתיים שהיה לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ונזכה להתקרב אליך בהתקרבות גדול באמת ובלב שלם, כאשר נאה לעם סגלתך. "לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני":

מא נא אב הרחמן, עזרני וזכני שאהיה בשמחה תמיד, ואזכה לעורר עצמי תמיד לשמחה גדולה בפרט בשבתות וימים טובים, ואזכה שיתלהב לבי מאד מאד עלידי השמחה דקדושה בהתלהבות הלב ובהתעוררות גדול ובתשוקה וחשיקה וחפיצה וחמדה גדולה לשמך ולעבודתך באמת ובאמונה, בקדושה ובטהרה גדולה, עד שימשך ההתלהבות הלב לתוך רגלי, עד שאזכה להרים את רגלי בשמחה גדולה, ואזכה לרקודין דקדושה בשמחה גדולה, ובפרט בשבתות וימים טובים, וימים שעשית בהם נסים לישראל:

ותצילני משכרות תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מיין המשכר ומהתלהבות הלב ורקודין הנמשכין מהסטרא אחרא חס'ושלום, ולא יהיה לי שום התלהבות היצר

לְשׁוֹם תֵּאוֹה כָּלָל. וְתוֹפְנֵי לַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים, וּבְכָל עַת
 שְׁיִהְיֶה הַהֲכָרָה לְשִׁתּוֹת יַיִן וְשִׁכָר בְּשִׁבְתּוֹת וַיָּמִים מוֹכִים וּבְכּוֹס
 שֶׁל בְּרָכָה, תוֹפְנֵי שְׁתֵּהִיָּה שְׁתֵּי־תֵי בְּצִמְצוֹם גְּדוֹל, רַק כְּדֵי לְהִרְחִיב
 דַּעְתִּי בַקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה וְלָבוֹא לְשִׁמְחָה שֶׁל מִצְוָה, לְשִׁמְחָה אֲמִתִּית
 דְּקִדְשָׁה עַל־יַד־יְיָ, זֶה, לְהִתְלַהֲבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה, שְׁיִתְלַהֵב לְפִי
 בַקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדֶתְךָ בְּאֵמֶת פְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִצְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִשְׁתֵּיהֶ מְרַבָּה, וְלֹא אָבוֹא לַיְדֵי שְׂכָרוֹת לְעוֹלָם.
 חוּם וְרַחֵם עָלַי, וְזוֹפְנֵי שְׁיִהְיֶה לִי כַח לְעוֹרֵר שְׂרָשׁ יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "וַיַּיִן יִשְׁמַח לִבִּי אֲנֹשׁ", וְתִשְׁמַח אֶת לִבִּי תְּמִיד בַּקְדֻשָּׁה
 גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת, עַד שְׁאוֹפָה לְרַקוּדִין דְּקִדְשָׁה, וְעַל־יַד־יְיָ הַרְקוּדִין
 בְּהִתְלַהֲבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה עַל־יַד־יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ אוֹפָה בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים הַנֶּאֱחָזִין בְּעַקְבֵּים וּבְרַגְלָיו, וְתִתֵּן לָנוּ
 כַּח לְבַטְלָם וּלְשַׁבְּרָם וּלְהַמְתִּיקָם, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ
 וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרָשׁ ה'/בְּכִרָה' וְה'/בְּרָכָה', וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּנֵי
 בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל", וְנֹאמַר: "אֵף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְנֶהוּ עָלֶיךָ לְמַלְכֵי אֶרֶץ",
 וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב
 תְּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וְתַבְטֵל כָּל מִינֵי מַחְלָקַת מִן הָעוֹלָם:
 מִט צוֹר לִבִּי וְקִדּוּשֵׁי, צוֹר עוֹלָמִים, יוֹצֵר הַכֹּל, רַבּוֹן כָּל
 הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, יוֹדֵעַ הַתְּעֻלוֹמוֹת, אֶתְהָ
 יִדְעֶת אֶת לִבִּי, אֶתְהָ יִדְעֶת אֶת עֵצִם תִּבְעֶרֶת קִדְשֵׁת אֹר
 הָאֱלֹהוֹת הַשׁוֹפֵעַ בְּלִבִּי, כִּי אֲנַחְנוּ חֵלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל וְשְׂכִינֵת
 אֱלֹהוֹתֶךָ בְּתוֹךְ לִבִּבְנוּ עַל פֶּן הוֹמָה עָלַי לְפִי, לְפִי כַּפְנוֹר יִהְיֶמָה.

"כֹּלָה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. נִכְסְפָה וְגַם
 כֹּלְתָה נַפְשִׁי לְחֻצְרוֹת יְהוָה, לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי". וְרַשְׁפֵּי
 שְׁלֵהֲבַת לְבָבִי הַבוֹעֵר וְנִכְסֵף אֱלֹיךָ, מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ
 וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפוּהָ, כִּי אֹר לְבָבִי מִקְשֶׁר וּמְחַבֵּר בְּאוֹרְךָ הַגָּדוֹל
 הָאֵין סוּף, עַל כֵּן אֹר לְהִבִּיּוֹת לְבָבִי הוּא עַד אֵין סוּף, כִּי אֵין
 סוּף וְאֵין תְּכֵלִית לְתִשׁוּקְתִּי אֱלֹיךָ, וְנִגְעֹגֵעִי וְחִפְצִי וְכִסְפִּי חֹק
 וְאִמִּיץ אֱלֹיךָ בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, עַד אֲשֶׁר לְפִי עֵצֶם אֹר לְהִבִּיּוֹת
 הַלֵּב עַד אֵין סוּף וְתְכֵלִית לֹא הִיָּה אֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוּדָה
 כְּלָל, כִּי אֹר קִדְשַׁת לְבָבִי בּוֹעֵר וּמִתְלַהֵב אֱלֹיךָ בְּחִשְׁק נִמְרִץ
 וּבְרִצּוֹן חֹק, לְהִיּוֹת דְּבוּק וְנִכְלָל בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. אֵךְ אַתָּה
 גְּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר אֵין רְצוֹנְךָ בּוֹה, וְלֹא
 זֹאת הִיָּתָה כּוֹנֵן הַקְּדוֹשָׁה בְּבְרִיאָתֵנוּ, כִּי אַתָּה יִדְעָתָ כִּי בִשְׂר
 וְדָם אֲנַחְנוּ וְאִי אֲפָשֶׁר לָנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תָּמִיד, וְאַתָּה חֲפִץ
 בְּעֲבוּדָתֵנוּ בְּעֲבָדוֹת וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, אֲשֶׁר בְּשָׂכִיל זֶה בָּאֵנוּ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשְּׁפָל לְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, עַל כֵּן
 גּוֹרָת עֲלֵינוּ לְבָלִי לְהֵרֵם לְעֹלֹת אֵל יְהוָה, וְלְבָלִי לְבַעַר אֱלֹיךָ
 יוֹתֵר מִהַמּוֹדָה, וְגוֹרָת עֲלֵינוּ לְצַמְצֵם אֹר הַהִתְלַהֲבוֹת שֶׁבְּלִבֵּנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת חָלָל פָּנוּי בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "וְלִבִּי חָלָל בְּקִרְבִּי", כְּדִי
 שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה לְצִיר בְּלִבֵּנוּ כָּל הַמּוֹדוֹת טוֹבוֹת וְקְדוֹשׁוֹת,
 וְלִהְיוֹת עֲלֵינוּ עַל עֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת, וְלִלְכַת בְּדְרֻכֶיךָ הַטּוֹבִים,
 וְלִהְיוֹת בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה לְקַבֵּל עֲלֵינוּ עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְלַגְלוֹת
 מַלְכוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה כּוֹנֵן הַקְּדוֹשׁ בְּבְרִיאַת הָאָדָם
 כְּדִי שִׁיתְגַּלָּה מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם:

וּבְכֵן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים, אלהי הראשונים והאחרונים ואלהי כל ישראל, יהמו נא ויכמרו נא רחמיך וחסדיך עלי, על פגום ומבלבל כמוני, ותורני ותדריכני באמתך ותלמדני, שאזכה לדעת באמת איך להתנהג בענין זה, באיזה דרך באיזה אופן לצמצם האור בהדרגה ובמדה פרצונך הטוב באמת, כי אתה ידעת כי אני צריך לכסף אליך תמיד, ולהשתוקק אליך באמת, ולרוץ אליך "כגבור לרוץ ארח" הוזה שהייתי יכול לילך בזמן שהייתי נוזף מלפניך, כי כבר פליתי ימים ושנים הרבה בהבל וריק. מה אמר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים, אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש, ובמקומות אלו שנתפסתי בהם בעונותי הרבים, בודאי אין שום דרך לצאת מהם בהדרגה בסדר, ובודאי ההכרח לברח משם מהרה ולרוץ משם במהירות ובקריזות גדול, למהר להפלט על נפשי, ולכלי להביט אחרי, כי לא אוכל להתמהמה עוד חסד ושלוש אפלו כרגע, ואתה צריך לעורר רחמיך האמתיים עלי, הגנוזים אצלך, ולהוציאני מהרה בזרוע עזך, ולשא אותי על פני נשרים ולהביא אותי אליך, לקרבני לעבודתך חיש קל מהרה, כי עדין לא אבדה תקותי ותוחלתי מיהוה, כי "חסדי יהוה פי לא תמנו, פי לא כלו רחמיו", אבל אף-על-פי-כן אני מכרח לצמצם אור התלהבות לבבי כאשר נגלה לפניך אבי שבשמים, כי גלוי וידוע לפניך לכמה פגמים באתי עלידי רבוי ההתלהבות חוץ מהמדה, "ואני בער ולא אדע, בהמות הייתי עמך". על פן באתי

לְפָנֶיךָ אָבִי אָבִי, אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקדוֹשׁ, צוּר לְבָבִי,
 הֲרִינִי מִשְׁלִיךְ עֲצָמֵי עֲלֶיךָ, הֲרִינִי מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי
 אֵלֶיךָ לְבַד, "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת. אֵלֶיךָ
 יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא", וְאֲנִי מוֹסֵר כָּל לְבָבִי עֲלֶיךָ לְבַד. "הוֹרֵנִי יְהוָה
 דְּרָכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתְּךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֹךְ". הוֹרֵנִי וְלַמְדֵנִי אֵיךְ
 לְהִתְנַהֵג בְּעֵנִין הַתְּשׁוּקָה וְהַתְּלַהֲבוֹת אֵלֶיךָ וְאֵיךְ לְצַמְצֵם אֶת
 הַתְּלַהֲבוֹת, בְּאֶפֶן שְׂאוּפָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלִילֵךְ בְּדִרְכֶיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים וְלְהִתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת וְלִקְבֹּל עָלַי תְּמִיד עַל
 מַלְכוּת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן, בְּאֵימָה וּבִירְאָה בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

נט "אֲשֶׁרֵי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עִשָּׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת. צְדָק וּמִשְׁפָּט
 מְכוּן כְּסֵאֶךָ חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פָּנֶיךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אוֹהֵב מִשְׁפָּט וְזַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִשְׁפָּט
 דְּקִדְשָׁה, שְׂאוּפָה לְשֹׁפֵט עֲצָמֵי בְּכָל עֵת עַל כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי
 עוֹשֶׂה, וְלַחֲשׁוֹב דְּרָכֵי וְלִישֵׁב דַּעְתִּי הַיָּטִב בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְהַשְׁפִּט
 בְּעֲצָמֵי הֵן עַל הָעֶבֶר הֵן עַל הָעֵתִיד, עַד שְׂאוּפָה לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטִי
 לְאוֹר, לְבָרֵר לִי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל שְׂאֵלְךָ בָּהּ, בְּאֶפֶן שְׂאוּפָה לַעֲשׂוֹת
 רִצּוֹנְךָ וְלִשְׁמֹר חֻקֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֲיַנַּע לְרִיק וְלֹא אֵלֶךְ
 לְבַהֲלָהּ, וְלֹא אֶפְהֶה מִן הַמִּשְׁפָּט הָאֱמֶת וְהַיִּשָּׁר, וְלֹא אֶמְעָה אֶת
 עֲצָמֵי חֶסֶד וְשִׁלּוּם, רַק אֲזַכֶּה לְשֹׁפֵט וְלָדוֹן אֶת כָּל עַסְקֵי וּמַעֲשֵׂי
 בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב.
 "כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינֵי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ". חוּם וְחַמֵּל עָלַי כְּחֶסֶדְךָ

העצומים, ותזכני שיהיה יצר הטוב שופטי. ואזכה להתבודד בכל יום ולהסתכל על עצמי היטב היטב, ולרחם עלי ולהשפט בעצמי על כל המעשים אשר עשיתי מעודי עד היום הזה, ולחשב עצות ותחבולות, איך למלט נפשי מני שחת, ולקבל עלי קבלה חזקה בלב שלם באמת לשמר מצותיך וחקיך ומשפטיך תמיד, עד שיתלהב לבי בהתלהבות גדול וחזק מאד אליך באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה על-ידי התלהבות הלב לכלות ולשרף ולבער כל הרע שנאחו בי, הן הרע שנאחו בי על-ידי מעשי הרעים, הן הרע שנאחו בי על-ידי אחרים, שאני עוסק לדבר עמהם ביראת שמים לקרבם לעבודתך, כפאשר גזרת עלינו על-ידי חכמיך הקדושים שכל אחד מישראל מחיב להשתדל לקרב בני אדם לעבודתך, כי כל ישראל ערבים זה בזה, אבל אתה יודע רבוי המניעות שיש על זה, וגדל התגרות הרע שמתגרה בזה האיש העוסק לקרב רחוקים לעבודתך, כי הרע של אלו האנשים רוצה להתאחו בלב המקרבם חס ושלום, להטות לבבו חס ושלום מהשם יתברך:

על כן פאתי לפניך להפיל תחנתי מול קדשתך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותחמל עלינו כחמלתך הגדולה, ותשפיע עלינו חכמה ובינה ודעת דקדשה, וימשך עלינו מען החכמה היוצא מבית יהוה, ותזכנו למשפט דקדשה, ולכלכל דברינו במשפט, עד שיתעורר אש המשפט וישרף כל הרע של כל הרחוקים המתקרבים לעבודתך על ידנו ויהיה לנו כח להחזיר אנשים רבים בתשובה שלמה לפניך ולקרב נפשות רבות

לַעבוֹדֶתְךָ בְּאֵמֶת וְלִבְנוֹת מַהֵם הַיֵּכֶל הַקִּדְשׁ, לְגַדֵּל וְלְרוֹמֵם וּלְנַשֵּׂא
וּלְהַעֲלוֹת כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל עַל יָדֵם, כִּי זֶה עָקַר כְּבוֹדְךָ כְּשֶׁהֲרַחוּקִים
מִתְקַרְבִּים לַעֲבוֹדֶתְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ" וְלֹא יִזִּיק לָנוּ הָרַע שְׁלָהֵם כֻּלָּל, רַק נֹזֶפֶה לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁרְף וּלְבַעַר הָרַע מִלְּבַבְנוּ עַל-יְדֵי אֱשׁ הַמְּשַׁפֵּט דִּקְדָּשָׁה, וְיִתְלַהֵב
הַלֵּב בְּהִתְלַהֲבוֹת גָּדוֹל וַיֵּשֶׁב עַל כֶּסֶף הַמְּשַׁפֵּט, וַיְהִי נִשְׂרָף כָּל
הָרַע לְגַמְרֵי, וְלֹא יְהִי שׁוֹם כַּח לְהָרַע וְהַקְּלָפוֹת לְהִתְאַחֵז חֵם
וְשָׁלוֹם, לֹא בְּלִבְבָנוּ וְלֹא בְּלֵב הַנְּפָשׁוֹת הַמִּתְקַרְבִּים לַעֲבוֹדֶתְךָ
וְרוֹצִים לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְנֹזֶפֶה שִׁיתְעוּרֵר כָּל הָעוֹלָם
כְּלוֹ לַעֲבוֹדֶתְךָ בְּאֵמֶת, וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב
שָׁלֵם, וַיִּשְׁמְעוּ רַחוּקִים וַיְבוֹאוּ וַיְכִירוּ כַח מְלִכוּתְךָ, וַיִּקִּים מִקְרָא
שְׁפָתוֹב: "וְהָיָה (כָּל) הַנְּשָׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַיִם, קְדוֹשׁ יֹאמֵר
לוֹ, כָּל הַפְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם". וַיִּתְבַּטַּל הָרַע לְגַמְרֵי וְתִשִּׁיב
שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וַיִּזְעַצְנוּ כְּבַתְחִלָּה, וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְהוָה לְבִדְךָ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וַיִּקִּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְיִהְיֶה
לְעוֹלָם יֵשֶׁב, כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט כְּסֹא". וְתִבְטַל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכֹל
הַסְטָרִין אוֹחֲרֵנִין מִן הָעוֹלָם:

קִיח אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, אֵיךְ שֶׁהוּא וְאֵיךְ שֶׁיְהִי, אֲנִי עַל מִשְׁמַרְתִּי
אֶעֱמֹד בְּעֶזְרֶתְךָ הַגָּדוֹלָה, לְצַעֵק אֵלֶיךָ תְּמִיד. אֵךְ בְּאֵתִי
לְחַלוֹת פָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַחֲוֹם וְתַרְחֵם וְתַחַמֵּל
עָלַי, עַל גִּרְדָּף כְּמוֹנִי, עַל גְּבוּהַ וְנִמְאָם כְּמוֹנִי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רוּחַ
קִדְשְׁךָ מֵאֵתְךָ, וְתִשְׁלַח בְּפִי בְּכָל עֵת דְּבוּרִים חֲדָשִׁים נְאִים וַיְפִים
שְׂאוּכַל לְרְצוֹתְךָ בָּהֶם, שְׂתַחֲוִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְפָנֶיךָ

מהרה ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני ותחזקני שאזכה לדבק
 מחשבתי תמיד בתורתך הקדושה, ותזכירני ותאמציני ברחמיך
 תמיד לאחז את מחשבתי לכל תצא חוצה כָּלֵל, רק לחשב תמיד
 מחשבות קדושות בתורתך ועבודתך עד שאזכה לחדש בכל עת
 חדושין דאורייתא אמתיים, ויתנענע שכלי בכל עת בתורתך
 הקדושה, עד שאזכה על ידי תנועות השכל להוליד חם בלב
 שיתחמם לבכי בחמימות והתלהבות דקדושה להתדבק בך ולהיות
 כרצונך הטוב באמת, ובפרט בעת עסקי בתורה ומצוות ותפלה
 והתבודדות אזכה להתלהב אליך בהתלהבות גדול דקדושה
 בהדרגה ובמדה כרצונך הטוב, עד שאזכה עלידי החמימות
 וההתלהבות דקדושה לתקן כל הפגמים שפגמתי נגדך עלידי
 תבערת הלב וחמימות והתלהבות דסטרא אחרא, ואזכה ברחמיך
 וישועתך לגרש כל הרוח שטות ממני ואת רוח הטמאה תבער
 ממני ומקרבי, ותכף את יצרי להשתעבד לך עד שאזכה לטהרת
 הלב באמת ועל-ידי-זה אזכה לדבר ולשוח לפניך דבורים חדשים
 בכל פעם:

רחמן מלא רחמים, זכני לחמימות והתלהבות הלב דקדושה,
 ועשה למען אבותינו ורבותינו צדיקיך האמתיים מצדיקי
 הרבים כפוכבים לעולם ועד שאזכה בכחם להיות גם כן בכלל
 מצדיקי הרבים. ואזכה לדון את כל האדם לכף זכות ולקרוב
 אנשים הרבה לעבודתך וליראתך ולתורתך לבאר ולהאיר
 ולהודיע אמיתתך לכל בני ישראל עמוך, ויכנסו דברי האמתיים
 בלבבם, עד אשר יתחמם לכתם בחמימות והתלהבות גדול

דקדשה לשוב אליך באמת, ועל-ידי-זה ימשך עלי בכל פעם
 חמימות והתלהבות דקדשה יותר ויותר ואזכה לקבל ולהמשיך
 בלבי בכל פעם חמימות והתלהבות דקדשה מרבותינו הצדיקים
 אשר הם דבקים בך, יהוה אלהינו, אש אכלה, אל גדול וגורא,
 והם מקבלים אש שלמעלה רשפי אש שלהבת יה, להלהיב
 ולחמם לבב ישראל בחמימות והתלהבות דקדשה, וכל דבריהם
 בנחלי אש. חמל על עמך ישראל שתבערת אש הקדש שלהם
 לא תכבה לעולם ועד, ויקים מהרה מקרא שפתוב: "אש תמיד
 תוקד על המזבח לא תכבה" וגובה כלנו לקבל מאש הקדש
 שלהם בכל פעם לחמם ולהלהיב לב בני ישראל עמך
 בהתלהבות דקדשה אליך ולעבודתך באמת בהדרגה ובמדה
 ברצונך הטוב, וכל מה שתזכני להכניס חמימות והתלהבות
 דקדשה בלב אחרים, אזכה שיתוסף עלי וימשך עלי בכפלי
 כפלים מלמעלה חמימות הלב והתלהבות דקדשה על-ידי
 אבותינו ורבותינו צדיקיך עושי רצונך, כל משרתיך אש לזהמ,
 ועל-ידי-זה אזכה לבער ולגרש ולסלק מלכבי כל הרוח שמות
 וכל המחשבות ורעיונים רעים עד שאזכה מהרה לטהרת הלב
 באמת ועל-ידי-זה אזכה לדבר דבורים חדשים קדושים וטהורים
 בכל פעם לפניך באמת לרצונך שתקרבי אליך מהרה, ואהיה
 דבוק בך באמת תמיד כמו שפתוב: "ואתם הדבקים ביהוה
 אלהיכם חיים בלכם היום" ויקים פי ובכל ישראל מהרה מקרא
 שפתוב: "שימני כחותם על לבך, כחותם על זרועך פי עזה
 כמות אהבה, קשה כשאל קנאה, רשפיה רשפי אש שלהבת

יה. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא יִשְׁטְפוּהָ, אם יתן איש את כל הון ביתו בִּאֲהָבָה, בּוֹז יִבּוּז לֹא.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

ט: "חם לבי בקרפי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני", פֶּאֶשׁ עֲצוּר בְּלִבִּי "וְנִלְאִיתִי כִּלְכֵּל וְלֹא אוֹכֵל". רבונו עולם,

רבונו של עולם, אֵתָהּ יָדַעְתָּ אוֹתָךְ, כִּי אֵין מִי שְׂיַדַע מִמֶּךָ

תִּתְפַּרֵּךְ לְנִצַּח כִּי אִם אֵתָהּ לְבַד, כִּי לֵית מַחְשָׁבָה תִּפְסֵא בְךָ

כָּלֵל, אֵךְ עִם כָּל זֶה, בְּגִדְל חֲנִינוּתֶיךָ וְעֵצִם עֲנוּתְנוּתְךָ, בְּרֵאתָ

עוֹלָמְךָ בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ שֶׁהֵם לְבָא דְכָל עֲלָמָא, וְנִתַּתְּ לָהֶם

לֵב לְדַעַת וְלִהְבֵּין וְלִהְשָׁתוּקֵךְ וְלִכְסָף וְלִהְתַּנְעֲנַע אֵלֶיךָ תְּמִיד, כִּי

חֲנִנְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְנִטְעַתָּ וְקִבַּעַתָּ יְדֵיעַת תְּשׁוּקַת אִמּוּנָתְךָ

בְּלִבְנוּ, עַד אֲשֶׁר כָּלֵלִית עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ לְבֵם בּוֹעֵר כְּאִשׁ

לְהֵבָה אֵלֶיךָ תְּמִיד, "כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֲהָבָה, קָשָׁה כְּשִׂאוֹל קִנְיָאָה

רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִי אִשׁ שְׁלֵהֲבַת יְהוָה, מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֵת

הָאֲהָבָה, וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ". מֵרַחוֹק יְהוָה נִרְאָה לָנוּ, וְאֲהַבַת

עוֹלָם אֲהַבְנוּךָ. אֵךְ מֵרַב עֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד כְּאֲשֶׁר

אֵתָהּ יָדַעְתָּ, גְּבַרָה עָלֵי הַמֵּרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצוּבוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר

מִחֲמַת זֶה נוֹפְלִים עֲפֻרוּרִיּוֹת וְכִבְדוֹת עַל הַלֵּב, עַד אֲשֶׁר אֵינִי

יְכוֹל לְבַעַר וְלִהְתַּלְהֵב אֵלֶיךָ בְּרֵאוּי, וְאִם לְפַעְמִים מִתְנוּצֵץ עָלֵי

בְּרַחֲמֶיךָ הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֹהוּתְךָ, אֵין לִי כְּלָיִם לְקַבֵּל אוֹר

הַהַתְּנוּצָצוֹת הַזֶּה, וְאֲזִי בּוֹעֵר הַלֵּב חוּץ מִהַמְדָּה חֶסֶד וְשְׁלוֹם,

עַד אֲשֶׁר אֵינִי יְכוֹל וְאֵינִי רְשָׁאִי לְפַעְמִים לְקַבֵּל עָלֵי וְלִהְמָשִׁיךְ

עֲצָמִי וְדַעְתִּי לִזְוָה הַהַתְּנוּצָצוֹת, שְׁלֵא אֲהַרֵם לְעֹלוֹת אֵל יְהוָה חוּץ

מִהַמְדָּה וְהַגְּבוּל שֵׁשׁ לִי, אֲשֶׁר גִּזַּרְתָּ עָלֵינוּ וְאִסַּרְתָּ לָנוּ לְבָלֵי
 לְהֵרֵם אֵלֶיךָ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "פֶּן יִהְרָסוּ לְעֹלֹת אֶל
 יְהוָה", וּלְפַעֲמִים הֵלֵב אָמוּם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי הַעֲצָבוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, יוֹדַע הַתְּעֹלוֹמוֹת, אַתָּה
 יוֹדַע רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלוֹמוֹת סְתָרֵי כָּל חַי, מָה אָמַר וּמָה
 אֲדַבֵּר וּמָה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ, הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדַע,
 אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ. אֱלֹהֵי עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל,
 הַכֹּל יָכוֹל, חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח, יְחִיד קַדְמוֹן, אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן
 וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים, "רַם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד
 וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, תְּשֻׁבֹן, וְאֵת דְּפָא וְשִׁפְלָ רוּחַ, לְהַחֲיוֹת
 רוּחַ שְׁפָלִים וְלַהַחֲיוֹת לֵב גְּדָפָאִים", חַי וְקַיָּם נוֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ,
 אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלִם כְּלָא נִחְשָׁב קַמְךָ,
 כְּלָא מְמוּשׁ, וְכָל הַזְּמַן שֶׁל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵינוּ עוֹלָה אֶצְלְךָ כְּהַרְף עֵין,
 אַתָּה לְבַד יוֹדַע רַחֲמֵנוּתְךָ בְּעֲצָמְךָ, אֵיךְ אַתָּה חַפֵּץ בְּטוֹבוֹתֵינוּ,
 לְהוֹדִיעֵנו אֶמְתַּתְךָ, וְלַהֲטַעִימֵנו מִזֵּיו נַעַם נִצְחִיּוֹת אֱלֹהוּתְךָ,
 וּנְפִלְאוֹת נוֹרָאוֹת עֲרֵבֵת נַעִימַת יְדִידוֹת תְּשׁוּקַת דְּבִקּוּתְךָ, וּבְכֻמָּה
 גְּלִגּוּלִים אַתָּה מִתְגַּלְגֵּל עִמָּנוּ, וּבְכֻמָּה סְבוּבִים וְסִפּוֹת שׁוֹנוֹת אַתָּה
 מְסַבֵּב עִמָּנוּ, לְפַעֲמִים בְּנַחַת וְלְפַעֲמִים בְּיִסּוּרֵין רַחֲמֵנָא לְצִלּוֹן, וְהַכֹּל
 לְטוֹבוֹתֵנוּ כְּדֵי לְהַתְּעוֹרֵר לְעַבּוֹדְתְךָ בְּאַמַּת כְּדֵי לְשׁוּב מִמַּעֲשֵׂינוּ
 וּמִדְּרֻכֵינוּ הֲרַעִים לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וְלַהֲתַדְּבֵק בְּךָ כְּדֵי שְׁנוּכָה
 לְשַׁבַּע מְטוֹבְךָ לְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשָׁנוּ, "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה
 וּלְבַקֵּר בְּהִכְלוֹ", כְּדֵי לְהַכִּיר אֵת מִי שְׁאָמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 זֹאת הִיא הַהֲצֻלָּחָה שְׁבַכָּל הַהֲצֻלָּחוֹת, הַיְשׁוּעָה שְׁבַכָּל הַיְשׁוּעוֹת,

הטובה שבכל הטובות, התכלית מכל התכליות. ועתה היאמן פי יספר, שאיש אשר אלה לו, שנברא בשביל טוב כזה, בשביל תכלית אמת ונצחי כזה, להתענג על יהוה ולהסתופף בצל קדשתו, שהוא פעל ועשה מעשים כאלה ומחשבות כאלה באשר עשינו, אוי מה היה לנו, מה נאמר מה נדבר, אוי אוי ואבוי, פי באמת אין לנו שום דבורים לדבר בענין זה פי אם לצעק בקול מר ונמחר עד כלות הנפש, עד ישקוף וירא יהוה משמים, פי עדין אין מעצור ליהוה להושיע כהרף עין ישועה שלמה ואמתית, ישועה נצחית לעולמי עד ולנצח נצחים:

ותצילנו ותשמרנו ברחמיך הרבים מרוח סערה, שלא יבער ולא יתלהב לבנו חוץ מהמדה חסד ושלום הנקרא הריסה, ולא נהרס לעלות אל יהוה. ובכח זכות צדיקי אמת תמשוך עלינו קדשת אליהו הנביא שהיה רוכב על סוסי אש בסערה, אשר כחו מספיק גם עלינו להכניע ולבטל מאתנו האש הבושר בסערה חוץ מהמדה, פי אין אתנו יודע עד מה, איך להתנהג בענין זה של ההתנוצצות וההתלהבות, פי אין אנו יודעים לכון המדה כלל: לפעמים הלב אטום ומטמטם לגמרי, ולפעמים בושר חוץ מהמדה, ואין לנו על מי להשען פי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות וכח הצדיקים אמתיים שכל אחד נקרא "איש אשר רוח בו", שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד:

עזרנו וזכנו ברחמיך הרבים, שינשבו ברוחם הקדוש על כל אחד ואחד מאתנו עמך בית ישראל רוח קדשה וטהרה, באפן שנופה לשמחה שלמה באמת כרצונך הטוב, עד שיבער

וַיִּתְּלֵהָ לֵב שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֱלֹהֵי תַתְּפַרְדּוּ לְנַצַּח בְּתַשׁוּקָה
 גְּדוּלָּה וּבְהַתְּלֵהבוֹת נִמְרִין בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה פְּרָאוֹי לְכָל אֶחָד
 וְאֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ בְּאֵמֶת, כַּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יַדְעֵת כָּל זֶה, כִּי אִין
 מִי שִׁיּוֹדֵעַ לְכוּן זֹאת כִּי אִם אַתָּה לְבַד, עַד שְׁנוּבָה כְּלָנוּ עִמָּךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְבֹא דְכָל עֲלָמָא, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עִם
 סְגֻלָּה עִם הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים, יִהְיֶה נַעֲשֶׂה לְבַד לְמָקוֹם שְׁצָרִיךְ
 לְהִיּוֹת שֵׁם בְּכַחֲנֵת לְבַד, וְכְלָנוּ כַּאֲחָד נַתְּדַבֵּק אֱלֹהֵי וְנִתְלַהֵב אֱלֹהֵי
 בְּאֵמֶת, עַד שְׁנוּבָה לְהַכְלִיל בְּךָ בְּאֵמֶת לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנַצַּח נְצַחִים,
 וַיִּקִּים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 כְּלָכֶם הַיּוֹם" מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן נַצַּח סְלָה וְעַד:

הַתְּנַשְׂאוֹת

כד: "מְלִכּוֹתֶיךָ מְלָכוֹת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּיךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר".
 מְלֶךְ מְלָכִים, הַמְּמַלִּיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה,
 "מִהֶעֱדָה מְלָכִין וּמִהֶקָם מְלָכִין וּכְמַצְבִּיָּה עֶבֶד בַּחִיל שְׂמִיא [וְדִירִי]
 אֶרְעָא", אֲשֶׁר כָּל הַהַתְּנַשְׂאוֹת וְהַמְּנַהֲיגוֹת וְהַרְאֻשׁוֹת שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָם, מִגְּדוּל שְׁבַגְדוּלִים עַד קָטָן שְׁבַקְמָנִים, הַכֹּל מֵאַתָּה לְבַד,
 כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָרוֹנָם לְבִרְכָּה: 'אֶפְלוּ רִישׁ גְּרוּתָא מִן שְׂמִיא
 מוֹקְמֵי לִיהּ, כְּמָה שְׂנַאֲמַר: "לֵךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל
 לְרֵאשׁ":

וּבְכֵן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְתֵן לָנוּ פְּרָנְסִים וּמְנַהֲיָגִים
 וְרֵאשִׁים כְּשֵׁרִים וְנַאֲמָנִים וְהַגּוֹנִים בְּכָל עִיר וְעִיר וְתַמְשִׁיךְ

עליהם דעת ורחמנות אמתִי שִׁזְפוּ לְרַחַם עַל עַנְיֵי הַצֶּאֱן, לְכֹל יִכְבְּדוּ עַל הַנְּתִינֹת וְהַמְּסִים עַל הָעַנְיִים וְהָאֲבִיּוֹנִים, רַק תִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם דַּעַת וְרַחֲמֹת אֲמַתִּי שִׁתְּנֶהֱגוּ בְּהַתְּנַשְּׂאוֹת שְׁלָהֶם בְּכִשְׁרוֹת בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, לְסֹדֵר הַגְּבוּיֹת וְהַמְּסִים עַל כָּל אֶחָד בְּרֵאיוֹ לֹא לְפִי כַחוּ בְּאֲמַת, לְהַכְבִּיד עַל מִי שְׂרָאוֹי לְהַכְבִּיד, וְלַהֲקַל עַל מִי שְׂרָאוֹי לְהַקֵּל, וְלַפְטֹר לְגַמְרֵי אֶת מִי שְׂרָאוֹי לְפַטְרוֹ, וּבִפְרֹט יִרְאֵי יְהוָה אֲשֶׁר הַטּוֹ שְׂכַמְם לְסַבֵּל עַל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה רַחַם עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֹךְ וּכְבוֹדְךָ, וְתֵן בְּלֵב פְּרָנְסִי וּמְנַהֲיָנִי כָּל עֵיר וְעֵיר שִׁיקְלוּ הָעַל מַעְלֵיהֶם לְגַמְרֵי, וְתַעֲבִיר מֵהֶם עַל מַלְכוּת וְעַל דְּרֹךְ אֲרָץ. וְתַצִּילֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים מִמְּנַהֲיָנִים וּפְרָנְסִים הַמִּתְגַּאֲוִים עַל הַצְּבוּר שֶׁלֹּא לְשֵׁם שָׁמַיִם, רַחַם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַמְּפֹרָרִים בֵּין הַגּוֹיִים, וְהֵם מוֹשְׁלִים עָלֵינוּ, וּמְכַבְּדִים בְּכֹל עַת הַנְּתִינֹת וְהַמְּסִים עָלֵינוּ, וְאוֹמְרִים בְּכֹל עַת 'מִדָּד וְהִבֵּא', וְאַתָּה יוֹדֵעַ דְּחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ, וְעֵצִים צְמֻצוּם וּמַעוּט הַפְּרָנְסָה שְׁנַתְּמַעְטָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וּבִפְרֹט פְּרָנְסַת הִירָאִים וְהַכְּשָׁרִים הַחֲפִצִּים לְהַרְגִיל עֲצֻמָּן לְלַכֵּת בְּדַרְכֶיךָ וְלַהֲתַקְרַב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת, אֲשֶׁר רַבִּם בְּכֹלֶם פְּרָנְסַתֶם דְּחֻקָּה מְאֹד, וּבְבֵיתֶם אֵין לַחַם וְשִׁמְלָה, וְכֹלָה פְּרוּטָה מִן הַפִּים, וְאִם חַס־וְשְׁלוֹם מִפְּטִילִים עֲלֵיהֶם גַּם עַל הַנְּתִינֹת, כְּשֶׁל כַּח הַסְּבָל, חַס־וְשְׁלוֹם, אוֹי "מִי יָקוּם יַעֲקֹב פִּי קָמָן הוּא", כִּי אֵין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ, שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה. רַחַם עָלֵינוּ בְּכֹל עֵיר וְעֵיר מַעְרֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹשְׁבוֹתֶם (כַּשְׂרֻזָּה לְהַתְּפַלֵּל עַל אוֹזֵה עֵיר בַּפְּרֻטוֹת יֹאמֵר וּבִפְרֹט וכו'), וְתֵן לָנוּ מְנַהֲיָנִים וְרֵאשִׁים וּפְרָנְסִים חֲדָשִׁים כְּשָׁרִים וְהַגּוֹנִים בְּאֲמַת, שִׁים־דְּרוֹ

ויערכו נתינות המסים על כל אחד ואחד כראוי לפי ערכו
באמת לאמתו כרצונך הטוב:

מט: "אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש, שבתתי בבית יהוה
כל ימי חיי, לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו".
רבנו עולם, מלא רחמים, חוס וחמל עלי, והושיעני ועורני וחזק
את לבבי שאתחיל מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם
הבא, שאמשך ואשמיט את עצמי מתאוות עולם הזה והבליו,
רק ארגיל את עצמי להיות בלא אכילה ושתיה ומשגל, כמו
בעולם הבא, ששם אין שום תאוה מתאוות עולם הזה כלל, כי
כבר "כלו ביגון חיי", ועברו הרבה הרבה משנותי, וכבר קאתי
בימים, וימי החלפות הולכים ובאים, ובכל יום ויום מתקרבים
ליום המיתה, ובהכרח לילך בדרך הזה, בדרך כל הארץ. זפני
שאתחיל להתנהג את עצמי במנהג המקום ההוא שאני עתיד
לילך לשם בלי ספק, אם קרוב ואם רחוק, אם מעט ואם הרבה
אחיה עוד, אבל על כל פנים הפל יעבר כצל עובר, ואני מכרח
לילך לשם, אשר שם אין שום תאוה ומדה רעה, ולא שום
מנהג ממנהגי עולם הזה ולא שום כבוד והתנשאות של שקר,
כי שם עלמא דקשוט עולם האמת, ואין מלוין לו לאדם לא
כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, ולא שום תאוה
וכבוד של עולם הזה, אדרבא אי אפשר לזכות ולהצליח שם כי
אם כשנקיים וזכים מפל התאות בקדשה ובטהרה גדולה, וכמה
אני רחוק מזה, ואם כבר עבר עלי מה שעבר ועשיתי מה
שעשיתי, זפני על כל פנים מעתה שאתחיל לחוס ולרחם עלי

בְּרַחֲמֵנוּ אֲמַתִּי, וְאֶתְחִיל לְהַכִּין צְעָדִי וּפְעָמֵי אֶל עֲלֹמָא דְאַתִּי,
 אֲשֶׁר אֲנִי מִכְרַח לְבֹא לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק, וְאִם אֶלֶף שָׁנִים אֶחִיָּה
 אֵינִי מִסְפִּיק לְהַכִּין צְדָה לְדֶרֶךְ רְחוֹק כָּל כָּךְ, אֶפְלוּ אִם לֹא הֵייתִי
 פּוֹגֵם כָּל יְמֵי שׁוֹם פָּגַם כֻּלָּל, מִכָּל שָׁבֵן וְכָל שָׁבֵן שֶׁפָּגַמְתִּי כָּל
 כָּךְ, וְאֲנִי מֵילָא חֲמָאִים וְעֹנֹת וּפְשָׁעִים וְתַאֲוֹת רְעוּת וּפְגָמִים
 גְּדוֹלִים וְקַלְקוּלִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר. וְרַחֵם עָלַי וּכְנִי
 עַל כָּל פְּגָמֵי מַעֲתָה שֶׁאֶתְחִיל לְרַחֵם עָלַי בְּאַמְתִּי, וְאַתָּה תִּרְחַם
 עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַעְזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עַת וְרַגַע, בְּאִפְסוֹ שְׁלֹא
 אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, רַק אֶזְכֶּה לְהִתְחִיל מַעֲתָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמִי
 לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמִי לְהִיּוֹת בְּלֹא אֲכִילָה
 וּשְׂתִיָּה וּמִשְׁגָּל וּשְׂאָרֵי תַאֲוֹת:

הַתְּקַרְבוּת

ד אָנָּא יְהוָה, תֵּן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֶאֱבַד. בְּקֶשׁ צִאֵן אוֹבְדוֹת, צִאֵן
 גְּדַח וְאִין מְקַבֵּץ. קָרַב אַתָּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וְחִסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים. כִּי בְּאַמְתִּי לְפִי דַעְתִּי, יְדַעְתִּי גַם יְדַעְתִּי, כִּי
 בְּיָדָאִי לֹא הָיָה רְאוּי לְקַרְבְּנִי לְפִי מַעֲשֵׂי הַמְּכַעְרִים וּפְעֻלוֹתֵי
 הַמְּגַנּוֹת וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמְּעַרְפְּבוֹת וְכָל מַעֲשֵׂי הַרְעִים שְׁנִיתִי וְשִׁלְשָׁתִי
 עֲלֵיהֶם עַד אִין מִסְפָּר, וְכַמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים הִבְטַחְתִּיךָ וְקִבַּלְתִּי עָלַי
 שְׁלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְאוֹלְתִי, וְשִׁלֵּא אֲכַעִיֶסְךָ עוֹד לְעוֹלָם, וְלֹא יִכְלַתִּי
 לַעֲמֹד בְּהִבְטַחְתִּי אֶפְלוּ זְמַן מוּעָט, וּמִהֲרַתִּי לְקַלְקַל אֶת מַעֲשֵׂי כַּמָּה
 וְכַמָּה פְּעָמִים עַד אִין מִסְפָּר, וְאִידָּךְ יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי לְבֹא לְפָנֶיךָ,
 לְבַקֵּשׁ וּלְרַצוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ:

י על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי להפיל תחנותי לפניך. מקצה הארץ אליך אקרא, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, על מרחק ומגורש כמוני, ותקרב אותי ברחמיך וחסדיך העצומים, ותאמר לצרותי די, ותתחיל מעתה לקרבני ברחמיך הרבים, כי זה עקר גדלתך בשהמרחקים ביותר מתקרבים לעבודתך באמת, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ואם אמנם אני רחוק מאד ממך בתכלית הרחוק, אל תעשה עמי בחטאי ואל תדינני כמפעלי, כי קרוב אתה לרחוקים, כי הלא כמוני דיקא יתעלה וישתבח ויתגדל שמך יתברך לעד ולנצח נצחים, על ידי שתקרב מרחק כמוני לשמך הגדול, כי זה עקר גדלתך בשהמרחקים ביותר מתקרבים אליך באמת:

י רבוננו של עולם, אתה זפיתני ברחמיך הרבים להיות בכלל זרע ישראל עבדיך, וקרבת אותי ברחמיך הרבים לצדיקי אמת, להאמין בהם ולהשתוקק להם. עשה עמי כחסדיך בזכות הקדושים אשר בארץ המה, ועזרני וסיעני שיגיע לי הארה והתעוררות אמתית שיזכר ויתעורר את עצמו באמת הטוב שבי, ויתודע להטוב שבי מעלתו הגדולה, מהיכן הוא נלקח ונמשך, ממחשבה עליונה דקדשא בריך הוא, אשר שם עליתי במחשבה תחלה בתוך כלל נשמות ישראל, ואני בריה קלה שבים, למעלה מכל הארבע עולמות, שהם: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה, ואני בשרשי למעלה מכלם, כי אנכי מזרע ישראל שעלו במחשבה תחלה, ובנו נמלך השם יתברך ונתיעץ עמנו לברא את כל העולמות כלם וכל אשר בהם, עד תכלית העשייה שהוא העולם

הָיָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְעַתָּה
 עַתָּה, עֲזֹרְנִי נָא, חֲזַקְנִי נָא, אֲמִצְנִי נָא, הַקִּיְצִנִי נָא, עֲזֹרְנִי נָא,
 שְׂאוֹזֶבֶת בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסֵדֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, לְהוֹפִיר אֶת עֲצָמֵי הַיָּטִב הַיָּטִב
 הַיֵּכָן אֲנִי, לְהֵיכָן נִשְׁלַכְתִּי, לְהֵיכָן נִתְרַחַקְתִּי מִמָּוָד עַד הַנְּהָ. הַיֵּאֱמָן
 כִּי יִסְפֵּר, שְׂמוֹב אֱמֵתִי כֹּהֵה הַמְּשֻׁרֵשׁ בִּי יִהְיֶה מִשְׁלָךְ בְּמָקוֹם אָפֵל
 וַחֲשָׁךְ כֹּהֵה, בְּמָקוֹם שְׁפֵל כֹּהֵה, בְּאֶפְלָה מְנַדַּח כֹּהֵה, בְּמָקוֹמוֹת
 פְּגוּמִים כְּאֶלֶה, בְּמָקוֹמוֹת נְמוּכִים וּרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה כְּאֶלֶה,
 בְּמָקוֹמוֹת שְׂאִינָם רְאוּיִים לְהִקְרָא בְּשֵׁם מָקוֹם כָּלֵל:

טו וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִהַרְשָׁעִים שְׂאִסוּר לְקִרְבָּם תַּחַת כַּנְּפֵי
 עֲבוֹדָתְךָ, אֲשֶׁר הֵם יְכוּלִים לְהוֹרִיד חֲסוֹדְשָׁלוֹם אֶת
 הַמְּקָרְבָם מִמִּדְרַגְתּוֹ, וְלֹא נַעֲסֵק עִמָּהֶם לְקִרְבָּם כָּלֵל, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
 כִּי אֵין בְּנוֹ דַעַת לִידַע אֶת מִי לְבַחֵר וּלְקַרֵב וְאֶת מִי לְרַחֵק, רַק עֲלֶיךָ
 לְבַד אָנוּ סוֹמְכִים וְנִשְׁעָנִים. כַּחֲסִדְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, וּכְרִצוֹנְךָ נַעֲשֵׂה:

טז רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּזְכַנוּ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל עֵת, שְׁפֵל אֶחָד וְאֶחָד
 יִלְךְ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר, בְּדֶרֶךְ הָאֱמֵת בְּדֶרֶךְ הַקִּדְשָׁה, כַּפִּי אֲשֶׁר הוֹרֵנוּ
 וְלִמְדוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, עַד אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 יִזְכֶּה לְגִלוֹת וּלְהֵאִיר בְּעוֹלָם אֶת הַדֶּרֶךְ הַקִּדְשָׁה הָאֱמֵת שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
 בוֹ, לְגִלוֹת בְּכָל פֶּעַם עֲצוֹת וּדְרָכִים חֲדָשִׁים קְדוֹשִׁים וְטַהוּרִים
 אֱמֵתִיִּים אֵיךְ לִזְכּוֹת לְהִתְקַרֵב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֱמֵת. וְתִגַּן עָלֵינוּ
 וְתִשְׁמְרֵנוּ תָמִיד שְׁלֹא יִתְפָּרֵס שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קִדְם זְמַנוֹ, רַק
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה לִילֵךְ וּלְכַנֵּם בְּדֶרֶךְ הַקִּדְשָׁה בְּאֱמֵת וְלִילֵךְ
 וּלְדַרְךָ בוֹ יָמִים וְשָׁנִים בְּאֱמֵת וּבְלֵב שְׁלֵם, בְּתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה וְטַהֲרָה

וְחַיִּית חֲדָשׁ וְהִתְעוֹרְרוֹת חֲדָשׁ וְנִפְלְא בְּכֹל עֵת, וְנִזְכָּה לְהִתְמַהֵמָה
 וְלִשְׁהוֹת שֵׁם בְּדֶרֶךְ הַקְּדוֹשׁ הָאֱמִתִּי זְמַן הָרְאוּי בְּאֵמֶת, וְלִהְתַּחַמֵּם
 שֵׁם בְּהִתְלַהְבוֹת דְּקִדְשָׁה כְּרְאוּי, עַד שְׁיֵינֵעַ הַזְּמַן וְהַעֵת הָרְאוּי
 בְּאֵמֶת לְגַלוֹת וְלִהְיוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם הַדֶּרֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלֹא
 יִתְפָּרְסֵם שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קִדְם זְמַנּוֹ. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִילֵנוּ מִכָּל
 מִינֵי הַזְּקוּת וְצַעַר וְיִסּוּרֵינָהּ הַבָּאִים עַל־יְדִי־זוֹהָ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְתִמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים, וְלֹא יָמוּת שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קִדְם
 זְמַנּוֹ, רַק כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכָּה לְהֵאָרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים בְּתוֹרָה
 וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, עַד שְׁיִזְכָּה לְגַלוֹת הַדֶּרֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם
 כְּפִי חֶלְקוֹ שְׁיֵשׁ לוֹ בְּהִתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, בְּאִפְּן
 שְׁיִתְגַּלּוּ דְרָכֵי הַקְּדוֹשָׁה בְּעוֹלָם, וְיִתְגַּלּוּ וְיֵאִירוּ בְּעוֹלָם כָּל הָעֲצוֹת
 הָעֵמֶקוֹת וְכָל הַדְּרָכִים הַחֲדָשִׁים וְהַנִּפְלְאִים שֶׁהַמְּשִׁיכּוֹ הַצְּדִיקִים
 בְּעוֹלָם מִיּוֹם מֵתָן תּוֹרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּלֵם יֵאִירוּ עַל פְּנֵי תֵּבֵל,
 "לְדַעַת בְּאַרְצֵי דְרַבְרָךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ", בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה כָּלֵנוּ אֲנַחְנוּ
 וְצִאֲצֵאֵנוּ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּאֵמֶת
 לְאֵמֶתוֹ, וְלִילֵךְ בְּדְרָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, בְּדְרָכֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּים
 הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ, לְקַרְבֵּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מֵהֲרָה:

הַתְּקַשְׁרוֹת

ב וְהִנְנּוּ מְכֻנְיִים בְּתַפְלָתֵנוּ וּמְקֻשְׁרִים אֶת כָּל תַּפְלוֹתֵינוּ לְכָל
 הַצְּדִיקִים שְׁבֻדוֹרֵנוּ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּעוֹרֵר אֶת
 לֵב צְדִיקֵי אֵמֶת שְׁבֻדוֹנוּ, וְתִתֵּן לָהֶם כּוֹחַ שְׁיִקְבְּלוּ אֶת תַּפְלָתֵנוּ

ויעלו אותם לפניך. ואף אם תפלתנו אינה פראוי והיא מערבת בפסלת הרבה ואין בתפלתנו אפלו דבור אחד או אות אחת שתהיה זכה ונקיה, ודברי מגמגם מאד ולשוני מלא פגם, פי לא בדת אדבר והדבור רחוק מן המחשבה, הן על כל אלה גברו רחמיך וחסדיך. ותתן כח בצדיקיך האמתיים שיוכלו להעלות ולהרים ולהגביה כל תפלותינו לזכותם ולנקותם מפל סיג ופגם, באפן שיוכלו לעלות לפניך לרצון, ויבנו מהם את קומת השכינה, להכינה ולסעדה ולהקימה מגלותה. ותקים את סבת דוד הנפלת, על ידי תפלותינו, ותשיב שכינתך לציון, ותאיר פניך אלינו. "פנה אלי וחנני. פי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני". רק בשמך לבר בטהנו. "באלהים הללנו כל היום, ושמך לעולם נודה סלה":

א: ורתזכנו תמיד לדעת האמת לאמתו, ולקשר עצמנו באמת עם כל הצדיקים האמתיים שהם שרשי נשמות כל ישראל אשר כל הנשמות נחלקים תחתם, עד שגובה להתקשר ולהתאחו באמת עם כל שרשי נשמות עמך בית ישראל החצובים מתחת פסא הכבוד, ועל ידי זה נזכה שיהיה לנו ממשלה על המלאכים, ותתקיים ממשלתנו עליהם בתקף ועז לעולמי עד ולנצח נצחים, ולא יפילו אותנו לעולם. פי אתה מרום לעולם יהוה, ולעולם ידך על העליונה, ואתה עוזר ללא כח, ויבדך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל. אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים. וברצונך תרום קרננו". פי מי יאמר לך מה תעשה,

כי אתה לְבָרֶךְ בְּרֵאת אוֹתְנוּ בְשָׁבִיל בּוֹנֵה זוֹ, שְׁנוֹזְכָה לְהַגִּיעַ לְתַכְלִית הַיּוֹה שִׁיְהִיָּה לָנוּ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלֹאכִים. וְכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמֵלֵאת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, לְהַשְׁלִים בּוֹנֵתְךָ הַעֲלִינָה, שְׁנוֹזְכָה מִהֲרָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וּלְשַׁבֵּר כָּל הַתְּאוֹת רְעוֹת, וְכָל הָעֲבוֹדוֹת רְעוֹת, וְכָל הַמְּדוֹת רְעוֹת, עַד שְׁנוֹזְכָה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ עֲבוֹדָה תְּמָה בְּאַמֶּת וּבְתִמִּים בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנוֹזְכָה לְהַגִּיעַ מִהֲרָה לְתַכְלִית הַיּוֹה, שִׁיְהִיָּה לָנוּ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלֹאכִים, וְתַתְּקִים מִמְשָׁלְתֵנוּ לְנֹצַח כִּי לְכָד נּוֹצְרֵנוּ:

ד: **אָנָּה** יְהוָה, עֲזֹרְנִי לְהַתְּחִיל לִתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּאַמֶּת בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וּבְזִכּוֹת מִצְוֹת צְדָקָה תַעֲזֹרְנִי וְתַפְתַּח לִי וְתַרְחִיב לִי כָּל הַפְּתָחִים וְהַשְׁעָרִים דְּקִדְשָׁה כִּי אֵתָה יַדְעֵת אֵת לְבָבִי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כִּמָּה קִשָּׁה לִי לְהַתְּחִיל שׁוּם הַתְּחִלָּה בְּעֲבוֹדַת יְהוָה בְּאַמֶּת, וְכָל עֲנֵן עֲבוֹדָה וְעֲבוֹדָה שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְהַתְּחִיל, קִשָּׁה וְכִבֵּד עָלַי מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר "כִּשְׁל פַּח הַסֶּפֶל". וְכִמָּה וְכִמָּה חֲבִלִי לְדָה, וְכִמָּה וְכִמָּה גְּנִיחוֹת וְצַעֲקוֹת וְשׁוֹעוֹת וְזַעֲקוֹת וְצוֹחוֹת בְּכִמָּה וְכִמָּה מִיְּנֵי קוֹלוֹת שֶׁל אָח וְאָבוֹי, וְכִמָּה וְכִמָּה אֲנַחוֹת מְעוּמְקָא דְלִבָּא וְכִמָּה וְכִמָּה כְּפִילוֹת וְהַפְּיוֹת אָנוּ צְרִיכִין קִדְּם שְׂאֵנוּ זֹכִין לְהַתְּחִיל אִיזָה הַתְּחִלָּה בְּאִיזָה עֲבוֹדָה, וּמַגְדֵּל הַכְּבָדוֹת הַעֲצוּם עֲדִין לֹא הַתְּחִלְתִּי לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת. "כִּמּוּ הֲרָה תַקְרִיב לְלִדְתִּי, תַחֲחִיל תּוֹעֵק בְּחֲבִלְיָה, כֵּן הֵינּוּ מִפְּנֵיךָ יְהוָה הָרִינוּ חֲלָנוּ כִּמּוּ יְלַדְנוּ רוּחַ". וְכִבֵּר עָבְרוּ עָלַי יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה מִשְׁנוֹתַי הַקְּצוּבִים בְּמִסְפַּר תַּחַת יָדְךָ, וְעֲדִין לֹא הַתְּחִלְתִּי הַתְּחִלָּה גְּמוּרָה בְּעֲבוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת. עֵבֶר קָצִיר כָּלָה קוֹי, וְאֵנִי לֹא נוֹשְׁעֵתִי.

אָבֵל עֲדוֹן אֲנִי מְקוּהָ וּמְצַפָּה וּמְחַכָּה וּמְיַחַל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה לִישׁוּעַתְךָ הָאֱמֵתִיית, כִּי כָּל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי אֲנִי מְקוּהָ לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, עַל כֵּן אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ: חֲמַל עָלַי עֲנִי כְּמוֹנִי, דַּל וְחֲלוּשׁ כּוֹאֵב וְגוֹעַ, "כִּי־לָדָה אֶפְעָה, הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ, כִּי קָצַר הַמְצָע מִהַשְׁתַּרְע":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִץ וְחִזֵּק רַפְיוֹן יְדֵי, חִזֵּק יְדֵים רַפּוֹת וּבְרָכִים כּוֹשְׁלוֹת תְּאֵמִץ, זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵתְחִיל מֵעַתָּה בְּאֵמֶת הַתְּחִלָּה גְּמוּרָה, שְׂאֵתְחִיל מֵעַתָּה לְכַנֵּס בְּעִבּוֹדְתְךָ מִיּוֹם אֶל יוֹם, וּלְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וְיוֹם קִדְשָׁה וְטַהֲרָה וְחִכְמָה וּבִינָה וְדַעַת אֱמֵתִי וְכָל יוֹם וְיוֹם יֵאִיר בְּיֹתֵר בְּתוֹסֶפּוֹת אֹרֶךְ קִדְשָׁה מְרַבָּה מִיּוֹם שְׁלִפְנָיו. וְתַעֲזָרְנִי לְהַתְּחִיל לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּכָל עֵת לְעַנְיִים הַגּוֹנִים, כִּי הַתְּחִלַּת הַצְּדָקָה קִשָּׁה וּכְבֵדָה עָלַי מְאֹד בְּיֹתֵר, וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְזַכֵּר לְצְדָקָה כְּרָאוּי, לְגַדֵּל רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שַׁעוֹר שֵׁישׁ לִי עַל זֶה, כִּי רַחֵם מִמֶּנִּי צְדָקָה:

מָלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וּפְתַח לִי כָּל הַפְּתָחִים וְהַשְׁעָרִים שֶׁל הַקִּדְשָׁה, וְעֲזָרְנִי לְכַנֵּס בָּהֶם בְּאֵמֶת חֵישׁ קָל מְהֵרָה, וּזְכְּנִי לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה תְּמִיד. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, עוֹשֶׂה עִמִּי צְדָקָה, וּזְכְּנִי לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת בְּפוּזוֹר גְּדוֹל כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְתִרְחִיב לִי כָּל הַפְּתָחִים שֶׁל הַקִּדְשָׁה, "פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָקָה אֲבוּא בָּם אוֹדָה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לִיהוָה צְדִיקִים יָבוּאוּ בוֹ. פְּתַחוּ שַׁעְרִים וְיָבוּא גּוֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֱמוּנִים". פְּתַח לָנוּ שַׁעַר בְּעֵת נַעֲלִילַת שַׁעַר, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם שַׁעַר סָגוּר בְּפָנֵיהֶם לְעוֹלָם. "שָׂאוּ שַׁעְרֵים רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וְיָבוּא מַלְאָךְ

הַכְּבוֹד, מִי זֶה מִלְךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה.
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלְךְ הַכְּבוֹד, מִי
הוּא זֶה מִלְךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מִלְךְ הַכְּבוֹד סְלָה׃

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּזִכּוֹת הַצְדָּקָה הַקְדוּשָׁה, וּבְזִכּוֹת הַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים
הַזְּקֵנִים שֶׁבְקִרְשָׁה, שְׁנוֹזֶפֶה לְהַכְנִיעַ וּלְשֹׁפֵר וְלַעֲקֹד וְלַבְּטֹל
שֶׁרֵשׁ יִנְיָקַת מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא שֶׁרֵשׁ חֲכַמַת הַטֶּבַע, עַד שְׁנוֹזֶפֶה
לַעֲקֹד וְלַכְּלוֹת וּלְשֹׁפֵר וְלַבְּטֹל חֲכַמַת הַטֶּבַע וְהַאֲפִיקוֹרְסִית מִן
הָעוֹלָם וְתַעֲזְרֵנוּ לְהוֹצִיא יִנְיָקַתְּם וְחַיּוֹתֵם מֵהֶם עַל־יְדֵי פֶתַח הַצְדָּקָה
דְּקִרְשָׁה שֶׁל כְּלָלִיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְנוֹזֶפֶה לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵר
כָּל הַדַּעַת, וְכָל הַיָּמִים הַנְּפוּלִין שֶׁל כָּל הַזְּקֵנִים הַמְּאִרְכִּי יָמִים
שֶׁבְדוֹר שְׂאִין בָּהֶם שְׁלֹמוֹת, שְׂאִין מוֹסִיפִים קִדְשָׁה בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי
חַיֵּיהֶם, אֲשֶׁר עַל יָדָם יוֹנֵק חַס־וְשְׁלוֹם מִצַּח הַנְּחָשׁ, שֶׁהוּא שֶׁרֵשׁ
חֲכַמַת הַטֶּבַע:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָנוּ מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנוּ לְהַרְבוֹת בְּצְדָקָה בְּאֵמֶת
בְּקִרְשָׁה גְדוֹלָה עַד שְׁנוֹזֶפֶה לְתַקֵּן זֹאת בְּשְׁלֹמוֹת, לְהַכְנִיעַ
וּלְשֹׁפֵר וְלַבְּטֹל "מִלְךְ זֶקֶן וַכְּסִיל", כִּי אַתָּה יַדְעֵתָ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָבַר
עָלֵינוּ עַל יְדוֹ, אַתָּה יַדְעֵתָ אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאֵתָנוּ. תֵּן לָנוּ
תְּקוּהָ וְלֹא נֶאֱבַד, הוֹצִיאֵנוּ מִבֵּין שְׁנַיִם הַצִּילָנוּ נָא מִיַּד אוֹיְבֵינוּ
וְרוֹדְפֵינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, שְׁנוֹזֶפֶה לְקַדֵּשׁ אֵת כָּל יָמֵינוּ
בְּקִרְשָׁה גְדוֹלָה. וְתַעֲזֹר לִי אָבִי שְׁבַשְׁמִים אָב הַרַחֲמֵנוּ, שְׁאוֹזֶפֶה
לְהַתְּחִיל מַעֲתָה לְכַנֵּס בְּעַבְדוֹתֶךָ בְּאֵמֶת וְאֹזֶפֶה לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם
וְיוֹם אֹר קִדְשָׁה וְדַעַת וְכָל יוֹם וְיוֹם מִיָּמֵי חַיֵּי יְאִיר בְּאוֹר גְּדוֹל,
וְכָל יוֹם שֶׁיָּבֹאוּ אַחֲרָיו יְאִיר בְּיוֹתֵר בְּתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה וְדַעַת, עַד

שְׁאֵזְבָה לְמִלְאוֹת יָמַי וּשְׁנוֹתַי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֹמוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
 בְּאֵמֶת וְאֵזְבָה בְּיוֹם פְּקֻדְתִּי לְבוֹא וּלְכַנֵּם לְפָנַי עִם כָּל הַיָּמִים שְׁלִי
 אֲשֶׁר אֲנִי חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה שִׁיְהִיו כְּלָם שְׁלָמִים וְקִימִים וּמְאִירִים
 בְּאוֹר גְּדוֹל, עַד שִׁיְהִיו רְאוּיִם לְהִלְבִּישׁ אֶת נִשְׁמָתִי בָהֶם לַעֲלוֹת
 וּלְבוֹא לְפָנַי כְּפֹא כְבוֹדְךָ בְּלְבוּשֵׁינִי נְהִירִין, וְלֹא אֵיעוֹל בְּכַסּוּפֵא
 קִמְדִּי:

אָנָּה יְהוָה, שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מוֹד, וּזְכֵנוּ לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה תְּמִיד עַד
 שְׁנוֹנָה בּוֹכוֹת הַצַּדִּיקָה לְהַמְשִׁיךְ חֶסֶד גְּדוֹל עָלֵינוּ וְיִקְיָם
 מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", וְתִקְיָם הָעוֹלָם בְּחֶסֶדְךָ לְבַד,
 בְּלִי אֶתְעָרוֹתָא דְלִתְתָא כְּלָל, וְלֹא נִצְמַרְךָ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֵסֶק וְלֹא
 שׁוּם מְלָאכָה וּמִשְׁאֵל-וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרִינְסָה. וְכִשֵּׁם שְׁבִרְאֵת עוֹלְמְךָ
 בְּחֶסֶדְךָ הַטּוֹב לְבַד בְּלִי אֶתְעָרוֹתָא דְלִתְתָא כְּלָל, כֵּן תִּשְׁפִיעַ עָלֵינוּ
 חֶסֶדְךָ וְתִתֵּן לָנוּ כָּל פְּרִינְסוֹתֵינוּ וְכָל צְרֻכֵינוּ מֵאֲתָךְ לְבַד בְּלִי
 עֲשִׂיתָנוּ כְּלָל, לְמַעַן נִזְכֶּה לְהִיּוֹת פְּנוּיִים מִכָּל עֵסֶק, וְלַעֲסֹק רַק
 בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלֹא נִינַע לְרִיק וְלֹא גִלְד
 לְבַהֲלָה וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת פְּרֻצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת, וְתִגְלָה הַרְצוֹן בְּעוֹלָם,
 וְתַחֲזִק אֶת אֲמוּנַת הַרְצוֹן בְּחֻזֶק גְּדוֹל וְתַכְפִּיל כָּל הַסְּפָקוֹת, וְלֹא
 יִהְיֶה כַח לְמִצַּח הַנְּחָשׁ לְהַטִּיל שׁוּם סִפְק בְּרֻצוֹן חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק
 כְּלָם יִדְעוּ אוֹתְךָ לְמַקְטַנָּם וְעַד גְּדוֹלָם וַיְכִירוּ כְּלָם כַּח מְלַכּוֹתְךָ,
 וַיִּדְעוּ הַכֹּל בִּידִיעָה חֻזְקָה וְנִכּוֹנָה בְּלִי שׁוּם סִפְק כְּלָל, שֶׁהַכֹּל
 מְתַנְהֵג רַק בְּרֻצוֹן הַבוֹרָא, הַכֹּל לְבַד, יִתְפָּרֵךְ שְׁמוֹ לְנִצַּח. "וּכְמִצְבִּיָּה
 עֶבֶד בְּחִיל שְׁמַיָא וְדִירֵי אַרְעָא, וְלֹא אִיתִי דִּי יִמְחָא בִידָה וַיֹּאמֶר
 לָהּ מָה עֲבַדְתִּי":

מא: רבֹנוּ של עולם, מה אמר מה אֲדַבֵּר מה אֶצְמַדֵּק, "כי אין
מִלָּה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יִדְעֵת כְּלָהּ. אַחֲרֵי וְקִדְּם צִרְתָּנִי
וְתִשֵּׁת עָלַי בְּפִכָּה. פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל לָהּ". אִיךְ
יִזְכֶּה נַעַר כְּמוֹנֵי לְבַטֵּל בְּחִינַת שְׁלֵא כִסְדָר לְבְחִינַת כְּסֻדָּר, בְּמָה
יִזְכֶּה נַעַר כְּמוֹנֵי לְקַשֵּׁר עֲצָמַי בְּכֹל עֵת לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמַּת,
לְקַשֵּׁר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּמַחֲשַׁבְתִּי תָמִיד, שְׁאִזְכֶּה בְּכֹל עֵת לְחָשׁוּב בּוֹ
יִתְבָּרַךְ וּלְדַבְּקָה בּוֹ בְּאַמַּת, וּלְבַטֵּל עֲצָמִי וְכֹל יִשׁוּתִי וְכֹל תַּאֲוֹתִי
וּמַדּוּתִי נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכַטּוֹל גְּמוּר בְּאַמַּת וְלִהְיוֹת כְּאִין וּכְאִפֶּס
מִמּוֹשׁ, וְלִידַע שְׁפִלוּתִי בְּאַמַּת, עַד שְׁאִזְכֶּה לִהְיוֹת בְּבְחִינַת "מָה"
בְּאַמַּת, וְלִהְתְּקַשֵּׁר וְלִהְפָּלֵל בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמַּת, עַד שִׁישׁוּב הַכֹּל
כִּסְדָר וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל כָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַחוֹלְקִים כְּנִגְדָּה
רְצוֹנִי שִׁיְהִי כְּרְצוֹנְךָ בְּאַמַּת:

* מ רבֹנוּ של עולם, זַפְנוּ לִהְיוֹת מְקַרְבִּים בְּאַמַּת לְכָל הַצְּדִיקֵי
אַמַּת, וְעַל־יְדִיזָה נִזְכָּה שִׁיקְבַּל הַמּוֹזֵל שֶׁל כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל הַהִשְׁפָּעָה מִהַצְּדִיקֵי אַמַּת כָּל אֶחָד כְּפִי מָה שְׁצָרִיךְ לוֹ,
הֵן פִּרְנָסָה אוֹ פְּנִים וְכִיּוֹצֵא בְהֵם, מָה שְׁצָרִיךְ לְכָל אֶחָד מֵעַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבַּל הַמּוֹזֵל מִהַצְּדִיקִים אֵת הַהִשְׁפָּעָה טוֹבָה בְּקַל
וּבְמַהִירוֹת גְּדוֹל בְּלִי שׁוּם קִשׁוּי כְּלָל, כִּי אֵתָה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שְׁכָּל
הַהִשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת וְכָל הַדְּבָרִים טוֹבִים הֵם בְּאִים רַק מִהַצְּדִיקִים
הַאַמַּת, וּמִי שֶׁהוּא רְחוּק מִהַצְּדִיק אִזִּי קִשָּׂה לוֹ לְהַמּוֹזֵל שְׁלוֹ לְקַבֵּל
הַהִשְׁפָּעָה מִהַצְּדִיק מִחֲמַת שֶׁהוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ, וְעַל בֵּן מְכָרָח
הַמּוֹזֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּח גְּדוֹל עַד שִׁיקְבַּל הַהִשְׁפָּעָה מִהַצְּדִיק מִרְחוּק,
וְעַל־יְדִיזָה יוֹכֵל לָבוֹא לְיַדִּי נִזְק וּמְכָשׁוּל גְּדוֹל, כִּי לַפְעָמִים מֵת

הָאָדָם עַל־יְדִיּוֹהַ, וְנִשְׁאָרַת הַהִשְׁפָּעָה אֵצֶל בְּנָיו, וְלִפְעָמִים אֹבֵד
גַּם הַהִשְׁפָּעָה עַל־יְדִיּוֹהַ עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר מִמֶּנָּה גַּם אֵצֶל בְּנָיו.
עַל־כֵּן זָכָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אָמֶת, וְלִידַע וּלְהֵאֱמִין בְּאָמֶת כִּי
כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת נִשְׁפָּעִין מֵהֶם, וְאִפְלוּ אִם אָנוּ
רוֹאִים שְׁלִפְעָמִים נִתְקַרֵּב אֶחָד אֵצֶל הַצַּדִּיק הָאָמֶת וּמֵאֵן דִּיקָא
נִתְדַלְּדָלוּ נִכְסָיו וְנִאָבַד הַשְׁפָּעָתוֹ וְעִשְׂוֵירוֹתוֹ חֲסִידוֹשְׁלוֹם, לֹא
נִהְרַהֵר אַחַר מְדוּתֵיךְ כֻּלָּל, רַק גִּדַע וְנֵאֱמִין כִּי זֶה מִחֲמַת שְׁהַמּוֹל
רוֹאֵה גְדֹל יְקָרַת מַעֲלַת קִדְשַׁת הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק, וְגִדֵּל קִדְשַׁת
הַהִשְׁפָּעָה רוּחַנִית שִׁיּוּכַל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְעַל־יְדִיּוֹהַ הַשְּׁלִיךְ הַמּוֹל
הַהִשְׁפָּעָה גַּשְׁמִית שֶׁל הָעִשְׂוֵירוֹת כִּלְאֵחֶר יָד, בְּפָרַט כִּי לֹא כָּל
אָדָם זֹכֵה לְשִׁתִּי שְׁלַחְנוֹת. וְתוֹפְנוּ שְׁנַרְגִּישׁ גַּם בְּעֲצָמֵנוּ
שֶׁהַהִתְקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים הוּא יְקָר מִכָּל הָעִשְׂוֵירוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, עַד
שֶׁלֹּא נִשְׁגִּיחַ עַל מִמּוֹן כֻּלָּל וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם רְצוֹן כֻּלָּל
לְעִשְׂוֵירוֹת. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְמִין לָנוּ כָּל הַצְּמַרְכוּתֵנוּ בְּרוּחַ
וּבְשִׁפֵי גְדוֹל כְּלֵי שׁוֹם טְרֵדָה וְדֹאגָה וְיִגְיעָה כֻּלָּל, וְתוֹפְנוּ שְׁנִסְבַּל
מִהַצַּדִּיק גַּם הַהִתְרַחֲקוֹת שְׁמַרְחִיק אוֹתֵנוּ לִפְעָמִים וְכוּעֵם עָלֵינוּ
וְחוֹלֵק עָלֵינוּ וּמִבּוֹה אוֹתֵנוּ, וְגִדַע וְנֵאֱמִין כִּי כָּל זֶה הוּא רַק
לְטוֹבַתֵנוּ, בְּכַדֵי לְהַמְתִּיק וּלְסַלֵּק מֵאִתְּנוּ עַל־יְדִיּוֹהַ כָּל הַדִּינִים
הַנִּמְשָׁכִין מִמֶּדֶת הַדִּין שְׁלִמְעֵלָה, וְנִזְכֶּה שְׁתַּכַּף אַחַר כֵּךְ יִתְעוֹרֵר
הַצַּדִּיק בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוֹל עָלֵינוּ, וְיִקְרַב אוֹתֵנוּ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל
בְּיוֹתֵר, וְיִקִּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: בְּרַנַע קָמָן עֲזוּבֵיךְ וּבְרַחֲמִים
גְּדוֹלִים אֶקְבָּצֶךָ. בְּשִׁצְף קִצְף הַסְתַּרְתִּי כִּי רַנַע מִמֶּךָ וּבְחָסֶד
עוֹלָם רַחֲמֵיךְ אֶמַר גּוֹאֲלֶךָ יְהוָה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

** ב רבונו של עולם, זכנו להתקרב לצדיקים אמתיים, ונזכה להיות רגילים אצלם בכל פעם, ונזכה לקבל מהם הארה גדולה בכל עת אל מחנו ושכלנו ודעתנו, באפן שנוזכה עלידינו לציאת מבחינת מוחין דקטנות ולעלות ולבא לבחינת מוחין דגדלות, ועלידי זה יהיו נמתקין כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותעורר רחמים בלב הצדיקי אמת שיקרבו אותנו ברחמים ויאירו פניהם אלינו וינחמו אותנו וידברו על לבנו דברי נחומים ואהבה והתקרבות בפנים שוחקות ומאירות ומסבירות, ותעזרנו שנוזכה לקבל כל דבריהם באהבה ורצון גדול, אף אם לפעמים ידברו אתנו קשות ויהיו מיסרים ומביזים אותנו, ולא נהרהר אחריהם כלל, רק נדע ונאמין באמת כי כל זה למובתנו, כי מחמת שרואים בנו איך שגבר עלינו עזות הגוף ותאותיו וגשמיותו, עד שאין אנחנו יכולים לקבל הארתם הקדושה עלידי הארת פנים, ועל פן מכרחים ליסר אותנו ביסורים ובזיונות כדי לבטל ולהכניע גשמיות ועזות גופנו, ואז יהיו יכולים להאיר בנו, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: אעא דלא סליק ביה נהורא מבטשין ליה, אוף הכי גופא דלא סליק ביה נהורא דנשמתא וכו'. רבונו של עולם, אתה ידעת מעלת קדשת הצדיקי אמת וגדל נפלאות השגתם וקדשת עבודתם אותך יתברך בכל עת ובכל שעה, וכן אתה ידעת גדל פחיתות דעתנו ומעוט ערכנו השפל וגדל התגברות עזות גופנו וגשמיותנו, עד אשר אנו רחוקים מאד ממעלת קדשת הצדיקי אמת, וכמעט שאנחנו עמהם בבחינת מהפך אל הפך ממש, עד

אֲשֶׁר עַל-יְדֵי־זֶה גַם כְּשָׁאֵנוּ זֹכִים לַפְעָמִים לִילֵךְ וּלְנִסּוֹעַ אֵלֵיהֶם
וּלְהִיּוֹת אֶצְלָם וְעִמָּהֶם וּסְמוּךְ לָהֶם מִמַּשׁ, אַף-עַל-פִּי כֵן אֵי אֶפְשֶׁר
לָנוּ לְקַבֵּל הָאֲרָתָם הַקְדוּשָׁה מִחַמַּת רַבּוּי הָאוֹר הַגָּדוֹל מְאֹד, עַל בֶּן
חַוִּים וְחַמֵּל וְרַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתַעֲזֹר עָלֵינוּ רַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּלֵב
הַצַּדִּיקִי אֲמַת, עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵי־זֶה בְּמָקוֹם גְּדוֹלְתָם שֵׁם אֲתָה
מוֹצֵא עֲנוּתְנוֹתָם, וְיִתְלַבְּשׁוּ בְּמִדַּת הָעֲנוּהָ וְהַקְטָנוֹת כָּל כֶּף עַד
שְׂיֹרִידוֹ עֲצָמָם אֵלֵינוּ אֶל עוֹמֵק שְׁפָלוֹת וּפְחִיתוֹת מְדַרְגוֹתֵינוּ,
וַיִּצְמָצְמוּ אוֹרָם הַגָּדוֹל בְּצִמְצוּמִים וּלְבוּשִׁים קְדוּשִׁים כְּאֵלוּ, עַד
שֶׁגַם אֲנַחְנוּ הַקְטָנִים הַשְּׁפָלִים מְאֹד נִהְיֶה יְכוּלִים לְקַבֵּל הָאֲרָת
דַּעְתָּם הַקְדוּשָׁה, וְתִתֵּן בְּלִבָּם רַחֲמָנוֹת גְּדוֹל כָּל כֶּף, עַד אֲשֶׁר לֹא
דֵי שִׂישְׁתְּדָלוֹ בְּטוֹבוֹתֵינוּ וְתִקּוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ כְּבוֹאֵנוּ לְבֵיתָם נֶאֱוָה
קוֹדֵשׁ, רַק אַף גַּם יִהְיוּ מְטִרִיחִים עֲצָמָם בְּשִׁבִיל זֶה לִילֵךְ וּלְנִסּוֹעַ
לְמִקּוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵינוּ, בְּכַדֵי שְׁעַלְיָדֵי כָּל זֶה יִתְמַעַט וְיִתְצַמְצַם
וְיִתְלַבֵּשׁ אוֹרָם הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּכַדֵי שְׁנוּכָל לְקַבֵּלוֹ. רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
בּוֹדָאֵי אָנוּ יוֹדְעִים וּמֵאֲמִינִים בְּגִדְל מַעֲלַת קְדוּשַׁת עֲבוֹדַת הַצַּדִּיקִים
הַקְדוּשִׁים, וּמִמִּילָא מוֹכֵן מִזֶּה גִדְל הַהֶפְסֵד וְהַגְרָעוֹן שְׁבֵא עַל-יְדֵי
שְׁצָרִיכִים לְבַטֵּל עֲצָמָם קִצַּת מֵעֲבוֹדָתָם וְהַשְׁגָּתָם וְלְהוֹרִיד עֲצָמָם
אֵלֵינוּ, וּבִפְרֹט כְּשְׁצָרִיכִין לְנִסּוֹעַ וּלְטַלְטֵל עֲצָמָם מִבֵּיתָם עֲבוּר זֶה,
אֲבָל אַף-עַל-פִּי-כֵן כְּבֵר הוֹדְעַת לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׂאִין נַחֲשָׁב
לְפָנֶיךָ כָּל הַגְרָעוֹן וְהַהֶפְסֵד שֶׁל הַגָּדוֹל שֶׁהוּא רַק לְפִי שְׁעָה, כִּנְגַד
הַתִּקּוֹן שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל-יְדֵי־זֶה בְּקִטּוֹן, כִּי הוּא מִתְקַנּוֹ וּמְגִדִּילוֹ עַל-יְדֵי-
זֶה לְגַמְרֵי. עַל בֶּן חַוִּים וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׁלֹא
תִהְיֶה יִגְיעַת הַצַּדִּיקִים עִמָּנוּ לְרִיק חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי בּוֹדָאֵי כְּאֲשֶׁר הֵם

מבטלים עצמם מעבודתם הקדושה והגבוה במעלה עליונה מאד
ומורידים עצמם אלינו לעסוק עמנו ולהאיר קדשות דעתם גם בנו,
כי זכאה מאן דאחיד בידי דחיבא, וכעי למרדך בתריהון ולמקני
יתהון באגר שלים. ואחר כל זה אם מחמת עכירת דעתנו
ונגשמיות גופנו אין אנו זוכים לקבל מהם פראוי, בודאי אין הפסד
גדול מזה חס-ושלום. על כן חוס וחמל עלינו בזכות כל הצדיקי
אמת המשתדלים בתקון נפשות ישראל, שנוכח על כל פנים
להכניע ערפנו ולהטות שכמנו ולבטל דעתנו באמת נגד דעתם
הקדושה של הצדיקי אמת, עד שנוכח להתקרב אליהם באמת
ולקבל מהם הארתם הקדושה בשלמות, ותתן בלבם רחמנות
גדול עלינו עד שיורידו עצמם אלינו בבחינת הכנעה וקטנות גדול
ובאהבה והתקרבות גדול כל כך עד שיהיו סמוכים אלינו ממש,
ואז אולי יש תקוה לקבל מהם הארתם הקדושה, כי כבר ידעת
כי נשמטם לבנו ונכבד ונסתלק אור שכלנו ודעתנו ומוחנו כל כך
עד שאין בו שום אור עצמו כלל, ומחמת זה אין יכולים להדליקו
ולהאיר בו, כי אם פשמקרבים אותו ממש להאור בקרוב גמור
וסמוך לו ממש, כמשל הנר שנכבד עד שאין בו שום אור, אז אין
יכולים להדליקו מרחוק, כי אם פשמקרבים אותו סמוך ממש
להאור או האור אליו. על כן חוס וחמל עלינו ותן בלב הצדיקים
שיתקרבו אלינו בסמוך לנו ממש, עד שנוכח עלידינו לקבל
הארתם הקדושה בנפשנו ורוחנו ונשמותינו במוחנו ושכלנו
ודעתנו ולבבנו, עד שנוכח שיתלהב לבבנו אליך בהתלהבות
גדולה לעבדך באמת וביראה ואהבה גדולה, ויקים בנו מקרא

שְׁפִתוֹב: רְשָׁפִיה רְשָׁפִי אִשׁ שְׁלֵהֶבֶת יְהִי, מִיּוֹם רַבִּים לֹא יוֹכֵלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁמְפוּהָ. אֲמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן:

** יא רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמֵתִים וְלִהְיוֹת
בָּהֶם בְּאֵמֶת וְלֹא אֶהְרֶה אַחֲרֵיהֶם כִּלְל וְלֹא יַעֲלֶה
בְּלִבִּי שׁוֹם קִשְׁיָא עֲלֵיהֶם, וְתוֹכְנוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּךָ
וּבְצַדִּיקֵיךָ הָאֲמֵתִים בְּחַיִּים חַיּוּתֵנוּ עַד שְׁנוּכָה עַל-יְדֵי-יְהוָה לְהִתְחַזֵּק
בְּאִמוּנָה יִשְׂרָאֵל בְּאֵמֶת גַּם לְאַחַר פְּטִירַתְנוּ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי כָּבֵד
הוֹדַעְתָּנוּ שְׁגַם לְאַחַר פְּטִירַתוֹ שֶׁל אָדָם יֵשׁ קְלָפוֹת וְסִטְרָא אַחְרָא
אוּ מְלֵאכֵי חֲבֵלָה שְׁמַנְסִין אֶת הָאָדָם וְרוֹצִים לְבַלְבֵּל אֶת הָאִמוּנָה
שְׁלוֹ, וְאִם אֵינוֹ חֹזֵק בְּשִׁלְמוֹת אִמוּנָה בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ אֲזִי יֵשׁ לָהֶם כַּחַ
לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ בְּיוֹתֵר אַחַר פְּטִירַתוֹ וְלִהְרַחֵקוֹ מִהָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
וְאֵתָה יָדַעַת גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת שֵׁישׁ עַל זֶה הָאָדָם, כִּי הֲלֹא עָקֵר
יִגְעַת הָאָדָם וְעִבּוּדָתוֹ הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַתְּכַלִּית, כִּי בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ
אִי אֶפְשָׁר לוֹ לִידַע וְלִהְבִּין וְלִהְרַגִּישׁ הַטַּעַם הָאֵמֶת הַנְּעִים וְהַקְּדוּשָׁה
שֵׁישׁ בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל הַקְּדוּשָׁה, מַחֲמַת עֲכִירַת הַחֲמוֹר שֶׁהוּא מְסַךְ
הַמְּכַבֵּדִיל, וְכֵן מַחֲמַת שְׂאֵר מְנִיעוֹת וּבְלִבּוּלִים שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, עַל בֵּן
עָקֵר תְּקוּתוֹ הוּא שְׁלֵאֲחַר פְּטִירַתוֹ כְּשֵׁי-פְשִׁיט אֶת חֲמוֹרוֹ וְגִשְׁמִיּוֹתוֹ
אֲזִי יוֹפֶה לְהִבִּין וְלִידַע וְלִהְרַגִּישׁ בְּאֵמֶת נַעַם מְתִיקוֹת עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת
הַתְּקַרְבוֹת לְתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְלִהְצַדִּיקֵי אֵמֶת, וְאֲזִי יָדְעוּ וַיִּבְיֵנוּ בְּיוֹתֵר
מִה שְׁזָכּוּ לְלִמּוּד וְלִשְׁמוּעַ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמֵתִים מִהַצַּדִּיקֵי אֵמֶת
בְּחַיִּים חַיּוּתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְבַד מִה שְׁזָכּוּ לְשְׁמוּעַ אוֹ, וְכֵן מִה
שְׁזָכּוּ כֹל אַחַד לְהַשִּׁיג מִצַּד נִשְׁמָתוֹ. וְאִם חֲסִי-וְשָׁלוֹם מְבַלְבְּלִין
דַּעַתוֹ גַּם לְאַחַר פְּטִירַתוֹ בּוֹדְאֵי אֵין רַחֲמָנוֹת גְּדוֹל מְזֵה, עַל בֵּן חוּס

וְחַמַּל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְזַפְנוּ לְהַתְחַזֵּק בְּהַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 כָּךְ וּבְצַדִּיקוֹךָ הָאֱמֵתִים בְּחַיִּים חַיּוּתֵנוּ בְּהַתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל כָּל כָּךְ עַד
 שְׁנוּפָה לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּהַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת גַּם לְאַחַר
 פְּטִירַתְנוּ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים, וְלֹא יוּכְלוּ לְהַטְעוֹת אוֹתָנוּ אִם בְּשׁוּם
 אִפְסוֹ, וְלֹא יִהְיוּ יְכוּלִים לְמַנוּעַ אוֹתָנוּ אִם מִלִּילָךְ אֶל הַצַּדִּיקִי אֱמֵת
 תִּכְרַף אַחַר פְּטִירַתְנוּ בְּכַדִּי לְקַבֵּל מֵהֶם תִּקּוּן לְנִשְׁמֹתֵנוּ. וְזַפְנוּ
 לְהַתְחַזֵּק מְאֹד בְּעֵנֵן אֱמוּנַת חַכְמִים וְהַתְקַרְבוֹת לְצַדִּיקִי אֱמֵת,
 וְנוֹפֶה לְהִיּוֹת רְגִילִים לְבֹא אֲלֵיהֶם וּלְהַתְעַנֵּג וּלְשַׁבּוֹעַ מִזֵּי הַדְּרַת
 פְּנִיָּהם הַקְּדוּשׁ וּלְשִׁמּוֹעַ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִפִּיהֶם וְעֲצוֹת טוֹבוֹת
 וְהַנְּהֻגוֹת יִשְׁרוֹת כְּפִי הַצּוֹרֵךְ לְתִקּוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְנוֹפֶה לְהִיּוֹת חֲזָקִים
 בְּעֵנֵן זֶה מְאֹד עַד שֶׁלֹּא יוּכַל לְבַלְבֵּל וּלְמַנוּעַ אוֹתָנוּ מִזֶּה שׁוּם
 מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב וּמְבַלְבֵּל, וְנוֹפֶה לְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וְלִהְיוֹת
 מְרוֹצִים לְהַפְקִיר כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ לָנוּ וְלִהְיוֹת לָנוּ מְסִירַת נַפֶּשׁ מִמֶּשׁ
 בְּשִׁבִיל הַהַתְקַרְבוֹת לְצַדִּיקִי אֱמֵת בְּחַיִּים חַיּוּתֵנוּ, עַד שְׁנוּפָה עַל־
 יַדֵּיזָה שְׁגָם לְאַחַר פְּטִירַתְנוּ לֹא יוּכַל לְמַנוּעַ אוֹתָנוּ שׁוּם מוֹנֵעַ
 וּמַעֲכָב מִחֻבֵּל וּמְקַטְרֵג מִלִּילָךְ וְלְבֹא תִכְרַף אֶל הַצַּדִּיקִי אֱמֵת בְּשִׁבִיל
 תִּקּוּן נִשְׁמוֹתֵינוּ.

וְעִזְרָנוּ שְׁנוּפָה בְּכַח זִכּוֹת הַהַתְקַרְבוֹת לְצַדִּיקִי אֱמֵת לְהַשְׁלִים
 מַעֲשֵׂינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל, וְנוֹפֶה לְהַשְׁמֹר מִכָּל
 חַטָּא וּפְגָם חִסְדֵּי שְׁלוֹם, וְנוֹפֶה לְהַרְבוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים עַד שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ לְבוּשִׁים קְדוּשִׁים לְנִשְׁמוֹתֵינוּ בְּאִפְן שְׁנוּפָה
 לְבֹא עַל־יַדֵּיזָה לְתַכְלִית הַשְׁלֵמוֹת שְׁצַרִּיךְ הָאָדָם לְבֹא לְעוֹלָם
 הַבָּא. רְבוּנוּ עוֹלָם, אֲתָה יַדְעֵת גְּדוֹל הַרְחַמְנוֹת שֵׁשׁ עַל הָאָדָם

לְאַחַר פְּטִירָתוֹ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם שָׁם עָרוּמִים מִמֶּשׁ מַחֲמַת
 קְלָקוּל מַעֲשֵׂיהֶם כָּל כֶּף עַד שְׂאִין לָהֶם לְבוּשִׁים קְדוּשִׁים כָּלֵל
 לְהַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, וַיֵּשׁ שְׁנֵידוּנִין עַל־יְדֵיזָה לְהִיּוֹת נֶאֱבָדִין בְּכַף
 הַקָּלַע רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, וְשָׁם אִי אֶפְשֵׁר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כָּלֵל וְלִהְיוֹת
 בְּעִזּוֹרָתָם, כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּשֶׁאָדָם עָרֵם חֲסִיזוּשְׁלוֹם יְכוּלִים אֲנָשִׁים
 אֲחֵרִים לְרַחֵם עָלָיו וְלַעֲשׂוֹת לוֹ אִיזָה מַלְבוּשׁ, אֲבָל שָׁם בְּעוֹלָם
 הַבָּא כָּל אֶחָד נִדוּן לְפִי מַעֲשָׂיו וּמָה יְכוּל חֲבֵרוֹ לַעֲזֹר לוֹ. אֲבָל
 אַף־עַל־פִּי כֵּן כִּבֵּר הוֹדְעָתָ לָנוּ גִדְל מִדַּת רַחֲמִיךָ וְחֲסִדִּיךָ וְגִדְל
 זְכוּת וְכַח הַצְּדִיקֵי אָמֶת, עַד אֲשֶׁר גַּם בְּעוֹלָם הַבָּא יֵשׁ לָהֶם כַּח
 וַיְכַלֵּת לְהַלְבִּישׁ אֶת מִי שֶׁהָיָה מְקַרֵּב אֵלֵיהֶם וּמְקַשֵּׁר בָּהֶם בְּאֵמֶת
 בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ, בְּמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד מֵהַלְבוּשִׁים קְדוּשִׁים שֵׁישׁ לָהֶם לְרַב
 עַל־יְדֵי רַבּוּי זְכוּתֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד,
 וְעַל־יְדֵיזָה יְכוּלִין לְהַצִּיל אֶת הָאָדָם מֵעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמָרִים
 רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, עַל כֵּן חוּס וְחַמּוּל עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְהַתְּקַרֵּב אֵלֵיהֶם
 וְלְהַתְּקַשֵּׁר בָּהֶם בְּהַתְּקַשְׁרוֹת אֲמִתֵּי דְקַדְשָׁה בְּחַיִּים חַיּוּתָנוּ, וְנִזְכָּה
 לְהַחְזִיק אוֹתָם וְלְתַמְךָ אֶת יָדָם בְּכָל הָאֶפְשֵׁר לָנוּ, וְלִשְׁמַשׁ אוֹתָם
 בְּכָל פְּחָנוּ וְלִילֵךְ בְּדַרְךְ עֲצָתָם וְלִקְיָם כְּכֹל דְּבַרְיָהֶם הַנֶּאֱמָרִים
 בְּאֵמֶת בְּאִפְן שְׁנוּפָה לְהַצְלִיחַ עַל־יְדֵיזָה בְּהַצְלָחָה אֲמִתִּית
 וְנִצְחִית בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וַיְקִים בְּנוּ מְקָרָא שְׁפָתוֹב:
 "חֻזְנָה מִלְּאֵךְ יְהוָה סְבִיב לִירְאִיו וַיַּחְלְצֵם", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֹנָם
 לְבִרְכָה, לְאוֹתָם שֶׁהֵם סְבִיב לִירְאִיו, שְׁגַם הֵם נַחֲלָצִים וְנִצּוּלִים
 מִכָּל רַע בְּזְכוּת הִירְאִים וְהַצְּדִיקִים שֶׁהֵם מְקַרְבִּים אֵלֵיהֶם וְסְבִיב
 לָהֶם, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

* לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכּוֹנוּ
 לְהִתְקַשֵּׁר בְּאַמֶּת לְצִדִּיקֵי אֱמֶת וְלְאַהוּבֵי אוֹתָם אֶהְבֵּת נַפְשׁ
 מִמֶּשׁ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל־יְדִיזוּהַ שְׂיִהְיֶה לְכַבְּנוּ גְּכַלֵּל בְּלֵב הַצִּדִּיקֵי
 אֱמֶת, וְיִתְאַחַד לְבָנוּ עִם לֵבָם בְּאַחֲדוּת גְּמוּרָה, וְעַל־יְדִיזוּהַ נִזְכָּה
 שְׂיִצְא מִלְּבָנוּ הַרוּחַ שְׁמוֹת הַדְּבֻקָּה בָּנוּ, וְיִהְיֶה הַרוּחַ שְׁמוֹת בּוֹרַחַ
 מִלְּבָנוּ בְּמִהִירוֹת גְּדוֹל וּבְכֹהֶלֶה גְּדוֹלָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְלֵב נִשְׁבֵּר
 בְּאַמֶּת. וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפֵתוֹבֵי: קְרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת
 דְּבַאי רוּחַ יוֹשִׁיעַ. אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן:

הַתְּרַחֲקוֹת

וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֵלֵת הַנֶּפֶשׁ, וְתוֹצִיאֵנוּ וְתַעֲלֵנוּ מֵהַיּוֹם
 וּמֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי גְּפִילוֹת וְיִרִידוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת מִמֶּךָ
 שְׁנִתְרַחֲקֵתִי עַד הַנֶּה. מְקִים מַעֲפָר דָּל מְאֹשְׁפוֹת יָרִים אָבִיוֹן, חִמּוֹל
 עַל דָּל וְאָבִיוֹן כְּמוֹנֵי, חֲנָנִי וְהַקִּימֵנִי, חֲנָנִי וְהַקִּימֵנִי, שְׁטַחֲתִי אֵלֶיךָ
 כְּפִי, "מְקַצֵּה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעַמֶּךָ לְבִי בְּצוֹר יָרוּם מִמֶּנִּי
 תִּנְחַנֵּי":

יְרַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יִדְעֵתִי כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי רְחוּק מְאֹד מִשְׁלָמוֹת, כִּי
 אֲנִי מְלֹא מוּמִים וּפְגָמִים הַרְבֵּה מְאֹד, מִכֶּפֶךָ רָגַל וְעַד
 רֹאשׁ אֵין בִּי מְתֵם. "אֵין מְתֵם בְּכִשְׂרֵי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ, אֵין שְׁלוֹם
 בְּעַצְמֵי מִפְּנֵי חַטָּאתֵי". וְכֹל אֵיבְרֵי מְלֵאִים מוּמִים שְׁהַפְלֵתִי בְּנַפְשִׁי
 עַל־יְדֵי עוֹנוֹתֵי וּפְשְׁעֵי הַמְרַבִּים, מַחֲמַת זֶה אֲנִי רְחוּק מֵעֲבוֹדָתְךָ
 בְּאַמֶּת וְאֵינִי יְכוֹל לְעַבֵּד עֲבוֹדָה תְּמָה וְאֵינִי זוֹכֵה לְהַתְּפַלֵּל שׁוֹם

תִּפְּלָה בְּשִׁלְמוֹת פְּרָאוּי, כִּי "כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב", וּמֵאַחַר
שְׂאֵנֵי רְחוֹק מִתְּפִלָּה, בְּמֵה אֲזָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ:

יֵאָמֵר יְהוָה חֲמַל עָלַי, וּמֵלֵא בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים. וּבְכֵן תִּעֲזָרְנִי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂתִּגְלֶה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, עַד
שְׂתִּתְעוֹרְרוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת וַיִּשְׁמְעוּ
רְחוּקִים וַיְבוֹאוּ וַיִּכִּירוּ כַּח מְלֻכּוֹתֶיךָ. וְתִמְלֵא רַחֲמִים עַל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל, וְאַפְּלוּ עַל הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בֵּין הָאֲמוֹת, וְתַעֲשֶׂה כְּגֹדֶל
נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, בְּאִפְּן שְׂתוֹדִיעַ לְהַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בֵּינֵיהֶם, הַמְּפֹרֵר
וּמְפֹרֵד בֵּין הָעַמִּים בְּמִקּוֹמוֹת הַרְחוּקִים מִהֶקְדָּשָׁה מְאֹד מְאֹד,
וְתוֹדִיעַ לָהֶם הַיֵּטִב הַיֵּכֵן הֵם בְּעוֹלָם, וְלַהֲיִכֵן הֵם מוֹכְנִים לִילֶךְ אִם
לֹא יִשׁוּבוּ, חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, עַד שְׂתִּתְעוֹרְרוּ הַיֵּטִב, וַיִּרְחַמוּ עַל עַצְמָם
וַיִּזְכְּרוּ אֶת יְהוָה וַיִּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ, וַיִּתְגַּדְּלוּ בְּאֱמֶת, כִּי אַתָּה יְהוָה לְבַד
יִדְעָתָ אֶת גְּדֹל עֲצָם הַרְחֲמֹנוֹת שְׂיִישׁ עַל הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּמִקּוֹמוֹת
כְּאֵלוֹ, וְאַתָּה יִדְעָתָ בְּאֱמֶת, כִּי אֵין רַחֲמֹנוֹת בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֵין
שׁוֹם צַעַר וַיִּסּוּרִים שְׁבַעֲוֹלָם נְחֻשְׁבִים כְּלָל כְּנֶגֶד הַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִים
וְהַעֲנֻוּיִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שְׂיִישׁ לְהַטּוֹב הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל
כְּלָל אֶת גְּדֹל הַרְחֲמֹנוֹת שְׂיִישׁ עַל זֶה הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּמִקּוֹם שֶׁהוּא
כְּבוֹשׁ, אֲשֶׁר נִתְרַחַק מְאֹד מִשְׁבַּשְׁמַיִם, וּמֵה לֹא לְאֵב שֶׁהִגְלָה אֶת
בְּנָיו, וְאוֹי לְבֵן שֶׁגְּלָה מֵעַל שְׁלַחַן אָבִיו, אוֹי וְאָבִיו לְבֵן הַזֶּה, אוֹי
וְמֵה, אוֹי וְמֵה מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת לְהִבֵּן הַזֶּה, שֶׁהִיָּה בְּמִקּוֹם שֶׁהִיָּה,
וְעַכְשָׁו נִפְּל לְמִקּוֹם שְׁנַפְּל, וְאִם אַתָּה בְּעַצְמֶךָ לֹא תִרְחַם עָלֵינוּ,
חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, מִי יִרְחַם עָלֵינוּ, וּמִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, כִּי עַתָּה אֵין לָנוּ עַל
מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, כִּי הַצַּדִּיקִי אֱמֶת שֶׁהִיָּה

לָהֶם זֶה הַכַּח לְהוֹדִיעַ הָאֵמֶת לְהַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ, הֲלֹא הִמָּה נִסְתַּלְקוּ
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וּמָה נַעֲשֶׂה עִכְשָׁו בְּעַת צָרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ
 לֹא נִהְיִיתָה, אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ פֶתֶרֶן בְּרֹאשׁ הַהַר וְכַנֶּס עַל הַגְּבֻעָה,
 בְּאִין מִשְׁעֵן וּמִשְׁעֻנָּה, "וְרֹאֵה כִּי אֵזֶלְת יָד וְאָפֶס עֲצוֹר וְעוֹיֵב", וְאִין
 עוֹזֵר וְאִין סוּמָךְ. הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ,
 עוֹרְנוּ כִּי עֲלִיד נִשְׁעֻנּוּ:

יִי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת כְּמָה אֲנִי רְחוֹק מִתְּכֵלִית הָאֵמֶתִי,
 וְלֹא דִי שְׁלֹא נִזְהַרְתִּי בְּכֹל מַעֲשֵׂי שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת דְּבַר
 שְׂאִין בּוֹ הַשְּׁגַת הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹן, אַף גַּם עֲשִׂיתִי מִהַפְּדָ אֶל הַפְּדָ,
 וְעֲשִׂיתִי מַעֲשִׂים הַגּוֹרְמִים לְהִתְרַחֵק מְאֹד, חִסְדִּי וְשְׁלוֹם, מִן הַתְּכֵלִית
 וּפְגַמְתִּי הַרְבֵּה וְנִתְרַחַקְתִּי מִן הַתְּכֵלִית הָאֵמֶתִי בַתְּכֵלִית הַרְחוֹק.
 וְעַתָּה אָבִי שְׁבַשְׂמִים, לָמָּה לִּי חַיִּים כְּאֵלֶּה, חַיִּי צַעַר כְּאֵלֶּה, חַיִּים
 מְרִים וּמְרוּרִים כְּאֵלֶּה, הֵאֵם זֶה נִקְרָא חַיִּים, הֲלֹא אֶלֶף מִיתוֹת
 מוֹכִים מִחַיִּים מְרִים כְּאֵלֶּה, מֵאַחַר שְׂאִינִי זוֹכֵה בְּחַיִּים הָאֵלֶּה
 לְהַשְׁגַּת הַתְּכֵלִית הָאֵמֶתִי:

כֹּא חוֹם וְחַמַּל עַל סְגֻלָּתְךָ וְרַעֲיִתְךָ, עַל עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ, עַל צְבִי
 צְבָאוֹת חֲמוּדָתְךָ, אֲשֶׁר בְּכֹל לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶה קָרָאתָ
 אוֹתְנוּ, בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחֲמֻלָּתְךָ אֶהֱבֵת אוֹתְנוּ וְרַצִּיתָ בְּנוֹ וְרוֹמְמִתְנוּ
 מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִרְבַּתְנוּ מִלְּכַנּוֹ לְעַבּוּדָתְךָ, יִהְיֶמוּ מַעֲיָד עֲלֵינוּ, וְיִכְמְרוּ
 רַחֲמִיךָ עַל שְׁפָלוּתְנוּ וּבְיוֹנָנוּ, קוֹמָה בְּעוֹרַתְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְתֵן בְּלִבְנוּ
 לְצַעֵק אֲלִיד תְּמִיד עַד שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ וְתָשִׁיב פְּנֵיךְ אֵלֵינוּ וְתִקְרַבְנוּ.
 אִם אֲמַנֶם יַדְעֵתִי, כִּי לְפִי גִדַּל הַתְּרַחֲקוֹתִי מִמְּךָ בְּאֵלְפִים וְרִכְבוֹת
 הַרְחָקוֹת, אִין כַּח בְּקוֹל צַעֲקוֹתִי לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד תַּעֲלוּמוֹת הַמַּחֲוִין,

ואֶפְלוּ אִם הָיָה לִי כֹחַ לְצַעֵק וְלִזְעַק, כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁל כָּל בְּרוּאֵי
 עוֹלָם לֹא יִסְפְּקוּ לִי אֶפְלוּ מִה שְׁאֵנִי צָרִיד לְצַעֵק עַל הַתְּרַחֲקוֹת
 אֶחָד שֶׁל יוֹם אֶחָד וְאִין שׁוּם קוֹל בְּעוֹלָם שְׁיִישׁ לוֹ כֹּחַ לְהוֹעִיל לִי
 לְפִי גִדֹּל הַתְּרַחֲקוֹתַי מִמֶּדֶד. "גַּם כִּי אֲזַעֵק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְּלֹתַי".
 מִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן שֶׁעֲדִין לֹא הִתְחַלַּתִּי לְזַעֵק אֶפְלוּ לְפִי כַּחַי. אֲבָל
 כְּכִר הוֹדַעְתִּנוּ, שְׂאֵתָה מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת וּבְכָל רִנֵּעַ עָלֵינוּ,
 וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵתָה שׁוֹמֵעַ וּמְאִוֵּן כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם מֵעַמְמִי
 עַמְמִים כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "מִבְּטֶן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעַתָּ קוֹלִי", עַל כֵּן
 תִּמְכְּתִי יְתִדוֹתַי בְּטוֹבוֹתֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח, וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נִשְׁעֵן, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקוּהָ,
 וְלִישׁוּעַתְךָ אֲנִי מִצְפָּה, וּבֵאתִי לְפָרֵשׁ כְּפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עֲזֵרְנִי וְחַנּוּנִי, וְעוֹרֵר אֶת לִבִּי בְּאַמַּת שְׂאוֹכָה
 לְהַרְגִישׁ פְּאֵבֵי הָעֲצוּם בְּאַמַּת, פְּאֵב נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְאוֹכָה
 לְרֵאוֹת וּלְהַבִּין עֲצֵם הַתְּרַחֲקוֹתַי מִמֶּדֶד, וְתוֹכְנֵנִי לְצַעֵק אֵלֶיךָ תָּמִיד
 בְּכָל כַּחַי, וְאֵתָה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי וְתִאֲוֵן קוֹלִי הַפְּגוּם, וְתִקְשִׁיב
 שׁוֹעֲתִי הַמְּקַלְקֶלֶת:

כִּי רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת,
 "רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי, רְאֵה עֲנִי וּמְרוּדִי לַעֲנֵה וְרֵאשׁ".
 אֵתָה יוֹדַע עֲצֵם הַרַחֲמָנוּת שְׁיִישׁ עַל בְּשֵׁר גּוֹפִי, שֶׁהוּא עוֹ וְחֹזֵק כָּל
 כֶּךָ בְּתַאוֹת עוֹלָם הַזֶּה, עַד שֶׁנִּתְרַחַק הַגּוֹף מִן הַנְּשִׁמָּה בְּתַכְלִית
 הַרְחוֹק, עַד שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְהַנְּשִׁמָּה לְהִתְקַרֵּב כָּלֵל לְהַגּוֹף לְגִלוֹת לוֹ
 וּלְהֵאִיר בּוֹ מִכָּל הָאֵרֶה וּמִכָּל הַשְּׁגָה שֶׁהַנְּשִׁמָּה מִשְׁגֵּת בְּכָל עֵת
 תָּמִיד בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתְךָ הַטּוֹבָה הֵיְתָה בְּכַרְיָאֵתִי

וביציאתי לזה העולם, כְּדֵי שְׁאֲזַכֶּה לְהַשְׁיֵג אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוֹף וּנְפֹשׁ בְּיַחַד, וְלֹא חֲסִתִּי עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וְעַל כְּבוֹד הַנְּשָׁמָה הַקְדוֹשָׁה, וְלֹא נִתְחַזְקְתִּי לְהִתְגַּבֵּר עַל תְּאוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתוֹ הַרְעִים, עַד שְׂאִין הַנְּשָׁמָה יְכוּלָה לְהִתְקַרֵּב לְהַגּוֹף כֻּלָּל, מִחֲמַת שֶׁהוּא עֵז וְחֹזֵק בְּהַתְּאוֹת מְאֹד. וְכֵן כִּד נִתְגַּבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כֻּלָּל מֵהַשֵּׁם וּתְבַרְךָ, עַד שְׂאִינִי יוֹדֵעַ כֻּלָּל בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה עֶצֶה וְתַחְבּוּלָה אֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף, כִּי כֹל דְרָךְ וְכֹל עֶצֶה וְכֹל תַּחְבּוּלָה שְׂגָלוּ צְדִיקֵי אֲמֶת, אֲשֶׁר עַל יָדָם יְכוּלִים לְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, קִשָּׁה וְכַבֵּד עָלַי לְקַיֵּם הָעֶצֶה בְּעֶצְמָה, וְאִינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דְרָךְ אֲזַכֶּה לְהִתְחִיל לְקַיֵּם עֲצוֹתֶיךָ הַקְדוֹשׁוֹת אֲשֶׁר גְּלִית עַל־יָדַי צְדִיקֵי אֲמֶת, כִּי מְרַדְתִּי בְּכֹל עֲצוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת:

כִּי אַתָּה לְכַד יַדְעָתָ גְּדֹל הַרְחַמְנוֹת שֵׁישׁ עֲכָשׁוּ עַל גּוֹפֵי הַרְחוֹק מֵהַנְּשָׁמָה בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, וְגַם לְהַנְּשָׁמָה מְגִיעַ פָּנֶם גְּדוֹל, חֲסִי וְשָׁלוֹם, עַל־יָדַי רְחוֹק הַגּוֹף מֵהַנְּשָׁמָה, כֹּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעָתָ. חוּם וְחֹמֶל עָלַי, וְתֵן בְּלִבִּי רַחֲמָנוֹת בְּאֲמֶת, שְׁאֲזַכֶּה לְרַחֵם עַל בְּשָׂר גּוֹפִי, וְאֲזַכֶּה לְהִתְגַּבֵּר בְּעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, בְּקוֹלוֹת דְּקֻדְשָׁה, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל עַל־יְדִיּוֹה עֲזוֹת גּוֹפִי, עַד שְׂגוּפִי יִתְבַּטֵּל לְגַבֵּי נִשְׁמָתִי לְגַמְרִי, עַד שְׁתּוּכַל הַנְּשָׁמָה לְהֵאִיר בּוֹ, עַד שְׂגַם הַגּוֹף יֵדַע מִכֹּל הָאֲרָה וּמִכֹּל הַשָּׁגָה שֶׁהַנְּשָׁמָה שְׁלִי מִשְׁנֵת לְמַעְלָה תְּמִיד בְּכֹל עַת:

כִּי אֲנִי יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן כֹּל, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַח מִמְךָ נְדָח, אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עִמִּי טוֹבוֹת וְחֲסִדִּים רַבִּים

וְעֲצוּמִים בְּכָל עַת וּבְכָל רֵגַע מִמֶּשׁ, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 עִמִּי, מָה רַב חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ עִם עַבְדְּךָ, "רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֵת־
 יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ, אֵין עָרוֹךְ אֵלֶיךָ אֲגִידָה
 וְאִדְבָּרָה עֲצוּמוֹ מִסֵּפֶר". וְאַחֲרֵי כֵל הַחֲסִדִים וְהַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת
 וְהַנּוֹרְאוֹת וְהָעֲצוּמוֹת וְהַמְּפֹלְגוֹת מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר גְּמַלְתָּ עִמִּי בְּלִי
 שְׁעוֹר וְעָרֶךְ וּמִסֵּפֶר, מָה אָמַר וּמָה אִדְבַּר, וְאִיךָ יוּכַל עַבְדְּ אֲדוֹנִי
 זֶה לְדַבֵּר עִם אֲדוֹנִי, זֶה וּבְאִיזָה לְשׁוֹן אֲכַנֶּה אֵת שְׂרִיּוֹן צָרַעַת נִגְעֵי
 נַפְשִׁי וּמִכְאוּבֵי הַמְּרַבִּים עַל־יַדֵּי חַטָּאִי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי שְׁחַמְּאֵתִי
 וְשַׁעוּיֹתַי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲשֶׁר עַל יָדָם
 נִמְשָׁכִים וּבָאִים עָלֵינוּ בְּכָל עַת הַרְהוּרִים וּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וּמַגְנוֹת.
 "טַבְּעֵתִי בִּינוֹן מְצוּלָה וְאֵין מַעֲמֵד בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת
 שְׁטַפְתָּנִי". כִּי לִפִּי קִדְשָׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּשָׂרָשׁוֹ, כְּשָׂבָא עָלָיו
 הַרְהוּר אֶחָד בְּזִמְנֵי רַחוּק, נִקְרָא מְטַבֵּעַ בִּינוֹן מְצוּלָה, בְּמְצוּלוֹת יָם,
 וְעַתָּה אִיךָ נִכְנֶה צְרוּתֵינוּ וְאִיךָ נִפְרָשׁ שִׁיחְתֵּנוּ, וּבְאִיזָה לְשׁוֹן אֲנִי
 יְכוּל לְסַפֵּר נִגְעֵי לִבִּבִי וּמִכְאוּבֵי, אֲשֶׁר הִמְצוּלוֹת יָם מִתְנַגְּפִים בְּכָל
 עַת עָלֵינוּ, לֹא יִתְנוּנֵי הַשֵּׁב רֹחִי. מָה אָמַר וּמָה אִדְבַּר, "אִוֹלַת
 אָדָם תִּסְלַף דְּרַבּוֹ וְעַל יְהוָה יִזְעַף לְבוֹ", כִּי אֲנִי בְּעַצְמִי גִרְמַתִּי לִי
 כֹּל זֶה עַל־יַדֵּי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמְּבַלְבְּלוֹת שֶׁהִלְכְתִּי
 אַחֲרֵיהֶם וְלֹא נִתְנַגְּפְתִּי לְשִׁפְרָם וּלְגִרְשָׁם מֵעָלַי, עַד שִׁבְאֵתִי לְמָה
 שְׁבִאֵתִי, וְנִתְרַחַקְתִּי כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי. אוֹי לִי וַיִּי לִי אוֹי לְנַפְשִׁי.
 וְאֵתֶּה יִדְעֵת כִּי אֵין לִי שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה כִּי אִם לְצַעַק וְלַהֲתַחַנֵּן
 אֵלֶיךָ, וְלַהֲסַתְּפֵל וְלַצַּפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ, וְאֲשֵׁב וְאֵיחַל וְאַצְפֶּה לְחֶסֶדְךָ,
 שֶׁתַּחַנְנֵי בְּמִתְנַת חֲנָם לְגַמְרִי, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיזָה, כִּי כֹל

הַעֲצוֹת פְּנִמְתִּי בָהֶם, וְאִפְלוּ בְשֵׂאתָהּ מִשְׁפִּיעַ לִי עֲצָה טוֹבָה, קִשָּׁה
 לִי לְקַיֵּם הַעֲצָה בְּעֲצָמָה, כִּי קִשָּׁה לֵב אֲנִי וְאִינִי יוֹדֵעַ שׁוּם תַּחֲבוּלָה
 וְעֲצָה וּמִשְׁעָן כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי עַל
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי כְּמוֹתִים וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נִשְׁעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ
 אֲנִי מְקוּיִם וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מְצַפִּים, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנו בְּזִכּוֹת
 צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים וְקִנְיִם שֶׁבְּקִדְשָׁה שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר מִיָּמֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד
 עַתָּה, וְעַל כַּחַם לְבַד סִמְכָנוּ לְצַעֲקָה וְלִזְעַק וְלִהְתַּחַנֵּן אֵלֶיךָ כִּבְּנֵי
 הַמֵּתֵחַפָּא לְפָנָי אָבִיו, וְלִצְפוֹת לְרַחֲמֶיךָ וְלִקְלוֹת לִישׁוּעָתְךָ,
 שֶׁתִּחְזִירֵנו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, חֵישׁ קָל מְהֵרָה:

ל רבוננו של עולם, אתה ידעת גדל התרחקותי מהשגת אלהות,
 כי לא די שלא נוהרתי לקיים כל דברי תורתך ומצוותיך,
 אשר על ידם זוכין להשיג אותך כל חד לפום מה דמשער
 בלביה, כמו שכתוב "נודע בשערים בעלה", כל חד לפום מה
 דמשער בלביה, אף גם עשיתי מה שעשיתי, ופגמתי מה
 שפגמתי, וקלקלתי מה שקלקלתי, חטאתי עויתי ופשעתי והרע
 בעיניך עשיתי, בשאט בנפש בודון ובמעל, עד אשר נתרחקתי
 ממך כמו שנתרחקתי בתכלית תכלית הרחוק, כי עלידי כל חמא
 ועון ופגם, קלקלתי צנור ושביל ונתיב של החכמה והפינה
 והדעת, אשר על ידם הייתי יכול להשיג השגת אלהותך, עד
 אשר פרב עונותי המרבים מאד בלי שעור וערך ומספר, וכברו
 מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשנו, עלידייזה
 קלקלתי והרסתי והחרבתי כל מיני צנורות ושבילים ונתיבות
 החכמה הקדושה, והחרבתי הדרכים אשר על ידם משיגין אותך,

ובכל פעם הוספתי חטאים על חטאים ועונות על עונות ופשעים על פשעים רבים ועצומים מאד מאד, עד אשר "עונותי עברו ראשי כמשא כבד וכבדו ממני", עד אשר על־ידי־זה עשיתי כמה וכמה אלפים ורכבות מחצות ברזל ומסכים המבדילים ביני ובין השגתך:

ג. רבונו של עולם, אתה ידעת כי לא היה עולה על דעתי לבקש כל אלה מלפניך, כי אף־על־פי שאיני יודע כל התרחקותי ממך, אבל אפלו לפי מעט ידיעתי מהתרחקותי ממך, גם כן לא היה עולה על דעתי לבקש על מעט מאלה. אך אתה יהוה ידעת את לבבי, כי כל דברי תחנותי ובקשותי וכל תקותי ומבטחי עדון הוא רק על זכות וכח הצדיקים האמתיים אשר אנו חוסים בצל כנפיהם, על כן עליהם אני נשען לבקש ממך כל אלה, כי כחם הגדול מספיק אפלו עלי, אפלו בהתרחקותי העצום מאד בלי שעור וערה, אף־על־פי־כן בכחם הגדול אני בטוח ונשען ונסמך ונאחז, שעדין יש לי תקוה לזכות לכל מה שבקשתי מלפניך, ויותר ויותר מזה כי רחמך לא כלים וזכות וכח וגבורת כל הצדיקים האמתיים אינו נפסק לעולם ואין שום סטרא דמסאבא שתוכל לעמוד נגד קדשם ומעלתם וגבהם ותקפם וחזקם וכחם וגבורתם וזכותם, וכחם הגדול יעזר ויגן ויושיע לנו ולכל החוסים בהם, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, והם נקראים חיים תמיד. ותפני להיות רגיל ביותר לבוא על ציון קבריהם הקדושים ולהשתטח שם, ולפרש שיחתי לפניהם באמת, כאלו היו בחיים

חיותם, ויותר ויותר ואזכה לעורר רחמי לפם עלי ויהמו ויכמרו
 רחמיהם עלי, אשר אני פלוא וסגור כל כף שנים במקומות
 פאלו הרחוקים ממך, פאשר הם יודעים פברור כל ענינינו
 ומהותנו פזה העולם העובר מתחלה ועד סוף, והם יודעים עצם
 הרחמנות שיש על האדם העובר בעולם הזה "פאורח נטה
 ללון", ואינו חושב על אחריתו מה יעשה בעולם העומד והקיים
 לעד ולנצח נצחים. מרא דעלמא כלא, הגוף שלך והנשמה שלך
 חוסה על עמלך ועשה למען שמך, ועזרני והושיעני ישועה
 שלמה ואמתית:

ד ועתה, אחרי כל הטובות והחסדים הגדולים והנוראים אשר
 עשית עמנו, וגם אותי השפל והנבזה בתכלית
 השפלות אשר אין שפלות למטה ממני, זכית גם כן בחסדיך
 הגדולים והעצומים אשר אתה מרחם על כל בשר ובראת אותי
 בין זרע ישראל עבדיך, וקראת שמך עלי להיות בכלל ישראל עם
 קדוש אשר שמך מושתף בשמנו. ועתה אחרי כל אלה, מה אמר
 לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואיך יוכל
 עבד אדוני זה, עבד נבזה ושפל כמוני, לדבר ולפרש שיחתי
 לפניך יהוה אלהי, ואיך אפתח פי לעמד לפניך, אחרי אשר לא
 נזהרתי לעמד בטובתי, ודחיתי בידי טובותיך וחסדיך הגדולים,
 ולא שמרתי את מצוותיך היקרות והחביבות, אשר הם הפוכה
 הגדולה שבכל הטובות, והחסד הגדול שבכל החסדים:

אָנָּה יְהוָה, אֲמַנֵּם חֲטָאתִי לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲטָאתִי עֵוִיתִי
 וּפִשְׁעֵתִי, וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי, וְכוּאת וְכוּאת עֲשִׂיתִי,
 וּבִפְרָט (ויפרט את חטאיו, כי צריך לפרט את החטא), לָךְ יְהוָה הִצְדָּקָה וְלָנוּ
 בְּשֵׁת הַפְּנִים כִּיֹּם הָיָה. מָה אֵמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְמַדֵּק. הִרְעוּתִי
 אֶת מַעֲשֵׂי וְקִפְחָתִי אֶת טוֹבָתִי וְקִדְשֵׁתִי, וּפְגַמְתִּי הִרְבֵּה מְאֹד,
 "גְּדוֹל עֹנִי מִנְשׂוּא", עֲצַמוּ חֲטָאֵי מִסְפֵּר, וְהִנְנִי עֵתָה בְּעֹנוּתִי
 הַרְבִּים "כְּאִישׁ שְׂבוּר וְכִגְבֵר עֲבָרוּ יוֹן, כִּי עֹנוּתִי עָבְרוּ רֵאשִׁי
 כְּמִשְׂא כְבֵד וְכִבְדוּ מִמֶּנִּי, וְאִם זָכַרְתִּי וְנִבְהַלְתִּי תַעֲהָ לְכָבִי פְלִצוֹת
 בַּעֲתָתִנִּי, רַחֲפוּ כֹל עֲצֻמוֹתִי, כִּי אֵין שְׁלוֹם בְּעַצְמֵי מִפְּנֵי חֲטָאתִי",
 וְתִהְיֶי עֹנוּתִי חֲקוּקִים עַל עֲצֻמוֹתִי, מִפֶּה רִגְלִי וְעַד רֵאשׁ אֵין מִתֵּם
 בְּעַצֵּם מַעֲצָמֵי מִפְּנֵי חֲטָאֵי וּפִשְׁעֵי הַמְרַבִּים, כִּי כֹל עֲצֻמוֹתַי נִשְׁפְּרוּ
 וְנִנְסְרוּ עַל־יְדֵי עֹנוּתִי הַמְרַבִּים אֲשֶׁר נַחֲקָקוּ עֲלֵיהֶם. אוֹי לִי וַי לִי.
 אוֹי לִי וַי לִי. מֵר לִי מְאֹד, מֵר מְאֹד, מֵר מִפְּנֵי מִינִי
 מְרִירוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, וּבְאֵמַת עֵדוֹן לֹא הִתְחַלְתִּי לְהִרְגִישׁ כִּלְלֵי כְּאֵב
 אֶחָד מֵעֹנוּתִי, אִפְלוּ חֵלֶק אֶחָד מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת,
 כִּי עַל־יְדֵי עֹנוּתִי הַמְרַבִּים נִטְמַטֵּם לְבִי וְנִתְפַלְּבַל דַּעְתִּי, עַד אֲשֶׁר
 אֵין אֲנִי יוֹדַע כִּלְלֵי מִמֶּנִּי וּמַעֲצָמֵי. וְאֵלוּ זְכוּתִי לִידַע וְלְהִרְגִישׁ קִצַּת
 מַעֲטֵי דְמַעַט מַעֲצֵם כְּאֵב אֶחָד מִחֲטָאֵי וְעֹנוּתֵי הַמְרַבִּים, אֲשֶׁר
 קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּשֵׁרֶשׁ נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּבַעֲוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים,
 וּמְרַדְתִּי נֶגַד אֲדוֹן כֹּל, אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְפוּהוּ,
 אֲשֶׁר כֹּל מְלֹאכֵיו גְּבוּרֵי כַח וְשִׁרְפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ
 וְעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְעוֹלָמוֹת לְמַעְלָה מֵהָעוֹלָמוֹת גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ עַד
 אֵין שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, כֹּלָם יִרְעוּן וַיִּפְחַדוּן מֵאֵימַת שְׁמוֹ וְכֹלָם עוֹשִׂים
 רְצוֹנוֹ בְּאֵימָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה:

וְאֲנִי בְרִיָּה קִלְיָה וְשִׁפְלָה שְׁבֻכָּל הַנְּבִרָאִים טַפְּה סְרוּחָה, גּוֹשׁ עֶפֶר,
 אֲבָק פּוּרִחַ, מְרֻדְתִּי נִגְדַּי אֵל עוֹלָם יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ לְעַד. וְהִנְנִי
 מֵאֲמִין בְּזֶה שְׂאֵם הָיִיתִי מִתְחִיל לְהִרְגִישׁ חֵלֶק אֶחָד מֵאֲלָפִים
 וּרְבֻבוֹת מַעֲצָם מְרִירוֹת וְכֵאֵב אֶחָד מִחֻטָּאֵי וְעוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים,
 בְּנֻדְאֵי לֹא הָיָה מְקוֹם שְׂיֻכָּל לְסַבֵּל אֶת קוֹל זַעֲקָתִי, וְלֹא הָיִיתִי
 יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת קוֹל זַעֲקָתִי וְעֵצֶם פְּאֵבִי וּמְרִירַת לְבָבִי אֶפְלוּ רַנַּע
 קִלְיָה, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ לֹא הָיָה יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת קוֹל זַעֲקָתִי. אוֹי
 אוֹי אוֹי, אוֹיָה עַל נַפְשִׁי. נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע, נִבְהַלְתִּי מִרְאוֹת, וְהִסְבַּלְתִּי
 הֶרְבֵּה מְאֹד, וְעַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים פָּגַמְתִּי
 בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, וְקִלְקַלְתִּי וְהִפְכַּתִּי צְרוּפֵי
 אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשִׁים וְהִכְנַסְתִּי אוֹתָם בְּמִקְוֹמוֹת אֲשֶׁר לֹא נָתַן
 לְהַזְכֵּר, וְהִצְרוּפִים הָהֵם אֲשֶׁר הִפְכַּתִּי דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים נַחֲקִקוּ עַל
 עֲצֻמוֹתַי, וְעַל־יְדֵי־זֶה נָתַתִּי חֶסֶד וְשָׁלוֹם כַּחַ לְהַעֲפוֹם וְנָתַתִּי לָהֶם
 מִמְּשָׁלָה, וְהִאֲרַכְתִּי אֶת הַגְּלוּת עַל יְדֵי עוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים, וְעַתָּה "מֵה
 יֵשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלוֹעֵק עוֹד אֵל הַמִּלֶּךְ":

אֲבָל אַף־עַל־פִּי־כֵן עֵדִין לֹא אֶבְדֶּה תַקּוּתִי וְתוֹחַלְתִּי מִיְהוָה, כִּי
 חֲפִיץ חֶסֶד הוּא, כִּי אַתָּה רוֹצֵה בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאִין
 אַתָּה חֲפִיץ בְּמִיתָתָם, וּבְרַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים לְפַדְתֵּנוּ לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ
 עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְהוֹרִיתֵנוּ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה לְהַתְּוֹדוֹת וְדוֹי דְּבָרִים לְפָנֶי הַתְּלַמִּיד
 חָכֶם וְהַצַּדִּיק הָאֵמֶת שְׁבִדּוֹר, לְמַעַן עַל־יְדֵי־זֶה תִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל
 עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "חַמַּת מִלֶּךְ מְלֹאכֵי מוֹת וְאִישׁ
 חָכֶם יִכְפַּרְנָה", וְכֵמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְעִבְרַת עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרִית" לְמִי

שְׁמוּשִׁים עֲצָמוּ כְּשִׁירִים, שֶׁהוּא הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַחֶכֶם שְׁבִדּוֹר,
 שֶׁהוּא "עָנוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה", וְעַל־יְדֵי־זוֹה
 הוּא יָכוֹל לְהַעֲלוֹת וְדוּי דְּבָרֵינוּ לְפָנָיִךְ וּלְכַפֵּר כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 וּלְהוֹצִיא כָּל הַצְרוּפִים רָעִים שֶׁנִּחְקְקוּ עַל עֲצָמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי
 עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְלַהֲפֹךְ כָּל הַצְרוּפִים רָעִים מֵרַע לְטוֹב, שִׁיְהִיו נֹעֲשִׂים
 מֵהֶם צְרוּפִים קְדוֹשִׁים כְּבִתְחִלָּה, עַל־יְדֵי וְדוּי דְּבָרֵינוּ לְפָנָיו, וְאִז
 יִתְחַבְּרוּ וְיִתְרַפְּאוּ שְׁבָרֵי עֲצָמוֹתֵינוּ, וְיָשׁוּבוּ כָּל אֶחָד לְמִקְוָמָם
 בְּשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי־זוֹה נִזְכָּה לְהַכְלִיל בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאוֹרֶךְ הָאֵין
 סוּף:

וְעַל כָּל אֵלֶּה תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַתְּוֹדוֹת וְדוּי דְּבָרִים לְפָנֵי הַצְדִּיק
 הָאֵמֶת וְהַחֶכֶם שְׁבִדּוֹר עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ,
 שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנָיִךְ מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן
 יְכַפֵּר עָלֵינוּ עַל־יְדֵי חַכְמָתוֹ וְעֲנֻתָנוֹתוֹ, וְיִזְרֶה לָנוּ הַדְּרָךְ הַיָּשָׁר
 וְהָאֵמֶת, אֶת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר גִּלְךָ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה, וְעַל
 יְדוֹ תִּזְכָּה אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּאֵין סוּף וְנִזְכָּה לְכַפֵּל עֲצָמָנוּ
 בְּאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר נָבֹא לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת, וְנִזְכָּה לְשׁוּב
 וְלַעֲלוֹת אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר נִחְצַבְנוּ מִשָּׁם, וְתִפְתַּח לָנוּ אֶת אוֹרֶךְ
 הַגְּדוֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סוּף וְנִזְכָּה לְהַכְלִיל בּוֹ בְּרָצוֹא וְשׁוּב. וּבְכַרְט
 בְּשַׁעַת תִּפְלָתְנוּ תִּזְכָּה אוֹתָנוּ, שֶׁבְּכָל הַתְּפִלָּה נִהְיָה דְּבוּקִים בְּךָ
 בְּאֵמֶת וּבְכִלִּים אֱלִיד, וְנִכַּפֵּל עֲצָמָנוּ לְגַמְרֵי בַּעַת הַתְּפִלָּה שְׁתִּהְיֶה
 הַתְּפִלָּה בְּהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת, כִּי אֵין מַעְצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ. וְאִף
 לְפִי עֲבִינוּ וְגִשְׁמִיּוֹתֵנוּ וְתַקַּף גְּלוֹתָנוּ בְּתַאוּזֹת הַגּוֹף וּמְדוּתוֹ הָרָעִים
 אֲשֶׁר נִתְקַשְּׂרָנוּ בּוֹ מְאֹד כְּאִסִּירֵי עֵנִי וּבְרוּל, אִף עַל פִּי כֵן אֶתָּה

גבור ורב להושיע, וממך לא יפלא כל דבר ואין דבר נמנע ממך, ואנו בטוחים ומתכים ומקוים ומצפים אליך שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותזכה אותנו לכל מה שבקשנו מלפניך, שנזכה לבטל לגמרי כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שנזכה לבוא להתפשטות הגשמיות להכלל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי חיינו, עד היום אשר תאספנו אליך ואז תזכנו ברחמיך להכלל בך לעולם ועד, ולא יעכב אותנו שום חטא ועון ופשע, פי על הכל תמחל ותסלח לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והנוראים, ותעזור לנו ברחמיך הרבים לבטל רצוננו מפני רצונך, שלא יהיה לנו שום רצון אחר בעולם רק רצוננו יהיה ברצונך תמיד, ונזכה לדעת פי יהוה הוא האלהים, ולידע פי כל מארעותינו בלם הם למובתנו, ולברך על הכל הטוב והמיטיב, כמו שיהיה לעתיד לבוא, כמו שכתוב: "בִּיהוָה אֱהִל דָּבָר, בְּאֱלֹהִים אֱהִל דָּבָר". ונזכה להעלות המלכות למקומה, שיתגלה מלכותך בעולם, ולבטל מלכות הרשעה ולשבר ולבטל מלכות וממשלת כל העכו"ם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמלך אתה יהוה לבדך על כל מעשיך":

מלא רחמים, "ראה עניי ועמלי, ראה עניי ומרודי לענה וראש, שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג". פי אין לי למי לפנות להושיע, רק לך לבד עיני תלויות. חוס וחמול נא עלי, וסלח נא ומחל נא וכפר נא על חטאי ועוני ופשעי המרבים. ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות פי מרדנו בו. "למען שמך יהוה וסלחת לעוני פי רב הוא, פי עמך הסליחה למען תורא":

יג רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵאִזֵּן חַנוּנִים וּמְקַשִּׁיב רְנָנִים, הַנּוֹטָה אֶזֶן
 לְשׁוּעַת אֲבוֹנִיִּים, מֵרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת
 לְבַבְנוּ כִּי אִין בְּנוּ כַח לְסִדְר תְּפִלְתָּנוּ לְפִנְיֶךָ כְּרָאוּי בְּאַמַּת, כִּי
 אָפְפוּ עָלֵי רְעוּת עַד אִין מִסְפֵּר הַשִּׁיגוּנֵי עוֹנוֹתֵי וְלֹא יִכְלָתֵי
 לְרָאוֹת, עֲצָמוּ מִשְׁעֵרוֹת רֹאשֵׁי וְלִבֵּי עֲזָבְנֵי. וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
 מְלֵא רַחֲמִים, מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֶפְעַל וּמַה יִּכְנֹן אֲבַקֵּשׁ מִנּוּחַ אֲשֶׁר
 יִיטֵב לִי, כִּי אֲנֹכִי יְדַעְתִּי גַם יְדַעְתִּי גְדֹל הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמְּךָ
 בְּתַכְלִית הֶרְחֹק, כִּי הִרְעוֹתֵי אֶת מַעֲשֵׂי מִנְעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
 מִדֵּי יוֹם יוֹם הַשְּׂכֵם וְחֵמָא, וְאֲנִי מְלֵא חַמָּאִים וּפְגָמִים מִכֶּפֶר רָגֵל
 וְעַד רֹאשׁ אִין כִּי מָתָם, וְלֹא דֵי שְׁלֵא זְכִיתִי עֲדִין לְצִאת מִן הַחַל
 אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶפְלוּ כְּחוּט הַשְּׁעֵרָה, אַף גַּם לֹא חִסְתִּי עַל נַפְשִׁי
 וְהוֹסַפְתִּי חֵמָא עַל פִּשְׁעֵי, חַמָּאִים עַל חַמָּאִים, פְּגָמִים עַל פְּגָמִים,
 עַד אֲשֶׁר אִי אֶפְשֶׁר לְבָאָר וּלְפָרְט כְּלָל חֵלֶק אַחַד מֵאַלְפֵי אֱלֹפִים
 וְרַבֵּי רַבְבוֹת חַמָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד
 שְׁגַרְמַתִּי עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, מָה אֲמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲמַר מָה

אֲדַבֵּר:

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהַכְנִים כְּלָל בְּתוֹךְ
 צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת וְדַבּוּרִים אֶת רַבּוּי הַפְּגָמִים וְהַקְּלָקוּלִים
 שְׁלָנוּ, כִּי פְגָמְנוּ וְקִלְקִלְנוּ מְאֹד מְאֹד, וְאֶפְלוּ מַעַט דְּמַעַט מַעֲשִׂים
 הַטּוֹבִים שֶׁהֵם בְּעֵרְפֵנוּ מְכַנְּיִם בְּשֵׁם מַעֲשִׂים טוֹבִים, הֵם גַּם כִּן
 פְּגוּמִים מְאֹד, וְאִיךָ יוֹכֵל פְּגוּם כְּזֶה, מְלַכְלֵךְ כְּזֶה, מְעַרְפֵּב כְּזֶה,
 לְבַקֵּשׁ עוֹד וְתִרְוּפָה וְהַצְלָה וּמְנוּס לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת לְהַתְּדַבֵּק

בְּאוֹר הַחַיִּים:

יְהוָה אֱלֹהֵי, אַתָּה יַדְעַתָּ כִּי כָּל מַה שְּׁאַנִּי מוֹסִיף וּמְרַבָּה לְדַבֵּר
 וּלְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ, עֲדִין לֹא הִתְחַלַּתִּי כְּלָל לְפָרֵשׁ שִׂיחָתִי
 לְסִפּר הַתְּרַחֲקוּתִי מִמְּךָ, כִּי הַתְּרַחֲקוּתִי מִמְּךָ וּפְגַמֵי הַמְּרַבִּים אֵי
 אֶפְשֶׁר לְהִכְנִים כְּלָל בְּתוֹךְ דְּבוּרִים וְצְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת, וְגַם אֲנִי בְּעַצְמִי
 אֵינִי יוֹדֵעַ כְּלָל הֵיכֵן אֲנִי בְּעוֹלָם, רַק אֲנִי רוֹאֶה הַתְּרַחֲקוּתִי מִמְּךָ
 וּפְגַמֵי הַמְּרַבִּים כְּמוֹ מִי שְׂמַבִּיט מֵרְחוֹק מְאֹד, כִּי מְנַעֲרֵי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה לֹא עָבַר עָלַי עֲדִין יוֹם אֶחָד שְׂיִהְיֶה שָׁלֵם בְּלִי פְגָמִים:

י" אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם אָב הַחֶסֶד, אָב הַרְחָמָן בְּאַמֶּת,
 הַחוּמֵל דְּלִים, הַשּׁוֹמֵעַ אֲנָקַת אֲבִיוֹנִים, הַרוֹאֶה בְּעֵלְבוֹן
 עֲלוּבִים, הַשּׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין צְעָקָה מֵעַמְּקֵי הַשָּׂאוֹל תַּחְתּוֹת וּמִתַּחְתּוֹתָיו,
 עַד אֲשֶׁר אֵין מְקוֹם אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע מִמֶּנּוּ קוֹל אֲנָחָה וְאֲנָקָה,
 לְמַדְנִי מַה לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ, הוֹרְנִי מַה שְּׁאֹמֵר לְפָנֶיךָ, הוֹדִיעֵנִי מַה
 שְׂאֲצַעֵק אֵלֶיךָ, חֲמַל נָא עַל עֲלוּב נֶפֶשׁ כְּמוֹנִי, עַל נִכְאָה יָלֵב כְּמוֹנִי
 עַל חֶסֶד דְּעָה חֶסֶד לֵב כְּמוֹנִי, עַל חֲלוּשׁ פֶּחַ כְּמוֹנִי, עַל מְבַלְבֵּל
 וּמְטָרֵף וּמְעַרְפֵּב בְּכָל מִינֵי עֲרֻבוּבִים כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר הַטּוֹב שְׂפִי הוּא
 כְּבוֹשׁ כְּמוֹ בְּבֵית הַפֶּהֶר מִמּוֹשׁ, וּבְגָלוֹת גְּדוּלָה וּמְרָה מְאֹד, וּכְמָה
 אֲלֵפִי אֲלֵפִים מִחֲצוֹת וְחוּמוֹת בְּרוּל וּמִסְגֵּר עַל מִסְגֵּר הַמְּסַבְּבִים
 אוֹתִי, וּכְמָה וּכְמָה אֲלֵפִים שׁוֹמְרִים וְאוֹרְבִים עוֹמְדִים עָלַי בְּכָל עֵת
 וּבְכָל רֶגַע לֹא יִתְנוּנִי הַשֵּׁב רוּחִי וְאֵינִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת שׁוּם תְּנוּעָה
 שְׂיִהְיֶה כְּרֵאוֹי. אֶפְלוּ בָּעֵת שְׁאַנִּי מִתְּעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת אִזְוָה דְּבַר
 שְׂפַקְדָּשָׁה, אֵינִי זוֹכֵה לַעֲשׂוֹת תְּנוּעָה קְלָה שְׂיִהְיֶה לָּהּ יָפִי וְהַדּוּר
 כְּרֵאוֹי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעַתָּ. אוֹי לִי מְאֹד, אוֹי וּמֵר לִי
 מְאֹד מְאֹד, אֶהְיֶה עָלַי, מֵר לִי מְאֹד, אוֹיָה עַל נֶפְשִׁי, אוֹי לְהַנְפֵּשׁ

אֲשֶׁר עָשִׂתָּהּ מַעֲשִׂים כְּאֵלֶּהָ, אוֹי לְהַיָּמִים וְהַשָּׁנִים אֲשֶׁר כָּלִיתִי
 בַּהֲבָלִים וּבַלְבוּלִים רָעִים מְאֹד כְּאֵלֶּהָ. אֲדוֹן כֹּל, אֵלֶיךָ זַעֲקָתִי
 וְשׁוֹעֲתִי מִלֵּא רַחֲמִים, הִטָּה אֵלַי אֲזֻנְךָ וּשְׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וְרֵאֵה
 שׁוֹמְמוֹתַי, רֵאֵה נָא בְּעֵינַי וְעַמְלִי:

כֹּא וְכֹל מִה שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הִנֵּה בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הָאֵלוֹ עַל־יָדֶי
 עֲזוֹנֹתַי וּפְגַמֵי הַמְרָבִים, שְׁחָטָאתִי עֲוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ
 וּפְגַמְתִּי בְּפִי וּבְעֵינַי וּבְאָזְנִי וּבְחֻטְאֵי מִנְעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׁוֹגֵג
 וּבַמְזִיד, בְּאִנּוֹס וּבְרִצּוֹן, עַל כָּל־מַחֲלֵי וְתַסְלַח לִי מִלֵּא רַחֲמִים,
 חֲנוּן הַמְרַבֶּה לְסִלּוֹחַ, וְתַתְּקֵן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלוֹ וְלֹא יִהְיֶה
 נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוֹם רֶשֶׁם כָּלֵל, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לְתַקֵּן
 הַפְּגָמִים הָאֵלוֹ, כִּי הִרְבִּינוּ לַפְּשַׁע וְלַפְּגָם בָּהֶם, כִּי מִי יוּכַל לְשַׁעַר
 וּלְהַעֲרִיד וּלְסַפֵּר כָּל הַחֻטָּאִים וְהַפְּגָמִים בְּאִמְרֵי פִינוּ מִיּוֹם הַיּוֹתְנֵנוּ
 עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכַמָּה שְׁקָרִים יֵצְאוּ מִפִּי כַּמַּעֲט בְּכָל
 יוֹם וַיּוֹם, וְכַמוֹ כֵּן שְׁאֵר חֻטָּאִים וּפְגָמִים גְּדוֹלִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּאִמְרֵי
 פִי, בְּדַבּוּרֵי לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת וְלִיצְנוֹת וְדַבָּרִים בְּטָלִים כְּלִי שְׁעוֹר
 וְעֶרְדָּה וּמִסְפָּר, וּבְכַרְטֵט רַבּוּי וְעֵצֶם הַפְּגָמִים הַמְרָבִים וְהַגְּדוֹלִים
 שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעֵינַי, מִי יוּכַל לְשַׁעֵרֵם וּלְסַפְּרֵם מִי יוּכַל לְפָרְטֵם בְּפֶה,
 וְנִמְנַע מִמֶּנִּי אֲפִלוּ לְהַתְּדוֹדוֹת עֲלֵיהֶם, מִכָּל שְׁכָן לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים
 הַרְבֵּה כְּפִי רַבּוּי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה לְתַקְנָם, כִּי עַדִּין לֹא עָבַר עָלַי יוֹם
 אֶחָד מִיָּמַי שֶׁלֹּא פָּגַמְתִּי בּוֹ בְּעֵינַי בְּשׁוֹגֵג וּבַמְזִיד, בְּאִנּוֹס וּבְרִצּוֹן,
 וְאַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ עַד הַיּוֹם מַגִּיעַ פָּגָם הָעֵינַים אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה
 תְּלוּיָהּ בָּהֶם. אוֹי לִי וַי לִי, מַה אֲמַר מַה אֲדַבֵּר. אִם אֲמַרְתִּי
 אֲסַפְּרָה כְּמוֹ אֶפֶס קִצָּה מִפָּגָם הָעֵינַים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יְכַלֶּה

הזמן והמה לא יכלו, "אספרם מחול ירבון". ואם אתה בעצמך לא תעשה למענה, חסוֹשְׁלוֹם, ותתקן כל הפגמים העצומים האלה ברחמיך, אין בידינו לתקן פגם אחד מהם, מכל שכן בלם. "אם עונות תשמר יה, אדני מי יעמד. פי עמך הסליחה למען תורא". חוס וחמול עלינו, חוס ורחם עלינו, פי אין לנו שכל ודעת איך לרצות ולפייס אותך על כל הפגמים הגדולים והנוראים האלה, שפגמנו עד הנה בשבעת הנרות הקדושים האלו, הנמשכין מן המח הקדוש, ומעצם רבוי הפגמים האלו, שפגמנו בשבעת הנרות הקדושים האלו, על ידי זה נפגם דעתנו ונתעבר שכלנו ונתבלבל מחנו ודעתנו, ומחמת זה באים עלי קשיות ובלבולים ועקמימות שבלב, ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולפי מאד, עד שאיני יכול להתקרב לשום דבר שפקדשה פראוי, ורוצים לרחק אותנו לגמרי, חסוֹשְׁלוֹם, מעבודתך באמת:

רבונו של עולם, אתה לבד ידעת צער הבושה בעלמא דאתי בעלמא דקשומ. אתה לבד ידעת אותו הענוי והצער הגדול והנורא של הבושה של מי שלא קשט עצמו להלולא דבי מלפא, מכל שכן מי שקלקל ולכלך עצמו בכמה מיני פגמים ולכלוכים, מכל שכן וכו' (ויפרט כל אחד מה שעשה את נגעי לבבו). אתה לבד ידעת שאין צער וענוי ויסורין בעולם נחשבים כלל בנגד הצער של הבושה הזאת חסוֹשְׁלוֹם, ואפלו צער גיהנם הקשה ומר מכל מיני יסורין קשים ומרים שבעולם הזה, אשר אם יתקבצו יחד כל מיני יסורים וענוים קשים ומרים שבעולם על אדם אחד, חסוֹשְׁלוֹם, כל ימי חייו חלילה, לא יהיו נחשבים

מְאוּמָה בְּנֶגֶד שְׁעָה אַחַת וְאַפְלוּ בְּנֶגֶד רִגְעַ אַחַת שֶׁל צֶעַר שֶׁל גִּיהֶנָם, וְאַף־עַל־ פִּי־כֵן אֶפְלוּ צֶעַר שֶׁל גִּיהֶנָם הַקָּשָׁה אֵינּוּ נֶחֱשָׁב כְּלָל בְּנֶגֶד צֶעַר הַבּוֹשָׁה, שֶׁהוּא צֶעַר גְּדוֹל מִכָּל מִינֵי צֶעַר וְיִסּוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַפְלוּ מִצֶּעַר גִּיהֶנָם, כַּאֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ צִדִיקֵי הָאֱמֹתָיִם:

סוּ רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנַשְׁמֹתַי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ עֵצֶם הַרַחֲמֹנֹת שְׁעֲלֵיהֶם זֶה יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה. יִהְיוּ מַעֲיָד וְרַחֲמֵיךָ עַל נַשְׁמֹתַי הַפְּגוּמָה מְאֹד וְעַל כָּל הַנַּשְׁמוֹת הַעֲרֻמוֹת דְּאֻלִּין עֲרַמְלָאִין בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים. אוֹי אוֹי אוֹי, מָה אָמַר מָה אֲדַבֵּר, אוֹי אוֹי אוֹי, מִתִּי אֲזָכָה לְתַקֵּן פְּגָמִים גְּדוֹלִים גְּבוּהִים וְעִצּוּמִים כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר פְּגָמֹתַי וְקַלְקַלְתִּי בְּמָקוֹם שֶׁפְּגָמֹתַי חָמַל וְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹתַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל נַשְׁמוֹת וְרוּחוֹת וְנַפְשוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, וְתֵן לָנוּ בְּעַל שְׂדֵה אֲמֹתַי שְׂיוּכַל לְעֶסֶק בְּתַקוּן נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנַשְׁמֹתֵנוּ, שְׂיִהְיֶה לּוֹ כַּח לְתַקֵּן כָּל הַנַּשְׁמוֹת שֶׁל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, לְהַכְנִים כָּל הַנַּשְׁמוֹת מִחוּץ לְפָנִים, לְתוֹךְ הַשְּׂדֵה הַקְּדוֹשָׁה, וְלְעֶסֶק בְּכָל תַּקּוּנֵיהֶם וְצִרְכֵיהֶם לְזִרְעַם וּלְנַטְעָם וּלְהַשְׁקוֹתָם וּלְגַדְלָם וּלְהַצְמִיחָם וּלְהַרְבּוֹת פְּרוֹתֵיהֶם וּלְתַן הַרְחָקָה כְּרָאוּי בֵּין כָּל הָאֵילָנוֹת וְהָעֵשְׂבִים שֶׁלֹּא יִכְחִישׁוּ אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ חֵסֵד וְשְׁלוֹם, וְיִקִּים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "יֵשֶׁם מְדַבֵּר לְאַגֵּם מַיִם, וְאַרְץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מַיִם, וְיוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וְיִכּוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב, וְיִזְרְעוּ שְׂדוֹת וְיִטְעוּ כְרָמִים, וְיַעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה וְיִבְרַכֶּם וְיִרְבּוּ מְאֹד וּבְהִמָּתֶם לֹא יִמְעִיט":

קוּ וְהִנֵּה אֲנִי מוֹדֶה וּמְתוּדֶה לְפָנֶיךָ, אָבִי אָב הַרַחֲמֵן, הַמְּלַךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת

והנפלאות אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, אשר אחר כל מה שעבר עלי, ואחר כל מה שעברתי בשוגג ובמזיד באנס וברצון, ואחרי כל אלה, עדין לא כלו רחמיך ממני, ואתה מעוררני ומחזקני עדין לצפות לישועתך, ולסדר דברי אלה לפניך, מלבד מה אשר אתה מזכני בכל יום בנקודות טובות ונוראות לקדשני בקדשת ישראל בקדשת מצותיך הנוראות, אשר אתה מזכני בכל יום לחטף בזה העולם הכלה והנפסד, החולף ועובר כהרף עין. מה רב טובך אשר עשית עמי, "מה אשוב ליהוה כל תגמולוהי עלי". על כן מצא עבדך את לבו עדין להתחנן לפניך, ולהשתטח מול רחמיך וחסדיך:

קב "צרות לכבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעני". צר לי מאד אבי שבשמים, צר לי מאד אבי אב הרחמן, צר לי מאד אבי אבי, גואלי ופודי, צר ומר, ואח ואבוי ואוי ואללי מאד, צר ומצוק מפל צד. ענני יהוה ענני, ענני עונה בעת צרה ענני, פי אתה יהוה עונה בעת צרה. ענני יהוה פי קראתיך, עורני והושיעני למען שמך. למדני והורני איך אוכה לדון ולשפט את עצמי בעצמי עתה בעת הזאת, בעת צרה הזאת, אשר אני מנח כמו במכבש ממש, ואיני יודע לישית עצות בנפשי להציל את עצמי על כל פנים מעתה, "ונפשי נבהלה מאד", מאד, "ואתה יהוה עד מתי", עד מתי, עד מתי, עד אן יצעק בשבי אני (פלוגי בן פלוגית) עבדך בן אמתך. אוי לי וי לי, "פי כלו ביוגון חיי וישנותי באנחה, כשיל בעוני כחי ועצמי עששו". ועתה איך לוקחים עצה, איך אוכה עתה

לְפֶשֶׁשׁ בְּמַעֲשֵׂי וְלִשְׁפֹּט אֶת עֲצָמֵי עַל כָּל מַעֲשֵׂי וְהִנְהַגוֹתִי,
מֵאַחַר שְׁאֵנִי יוֹדַע בְּעֲצָמֵי שָׂרֵב מַעֲשֵׂי מְקַלְקְלִים וּפְגוּמִים מְאֹד
וּבִפְרָט מִחֲשׁבוֹתֵי הָרַעוֹת וְרַעֲיוֹנֵי הַמְּבַלְבְּלִים הַמְּפֹזְרִים וְטְרוּדִים
בְּמַה שְׁטְרוּדִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן מַעֲתָה, וְנִדְמָה בְּדַעְתִּי כְּאִלוּ אֵינִי
בְּיַדִּי חֵסֶד וְשָׁלוֹם, וְזֶה כְּמַה שְׁאֵנִי חוֹתֵר חֲתִירוֹת לְהַצִּיל אֶת עֲצָמֵי
וְלֹא עָלְתָה בְּיַדִּי, עֲתָה אֵיךְ זֹכִינ׳ לְמִשְׁפָּט דְּקַדְשָׁה, שְׂאוּכָה
לְפֶשֶׁשׁ וּלְמִשְׁמַשׁ בְּדַעְתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וְלִשְׁפֹּט אֶת עֲצָמֵי בְּעֲצָמֵי,
בְּאִפֵּן שְׂאֲמַצָּא עֲצָה וְתַחֲבוּלָה טוֹבָה בְּכָל עַת, שְׂאוּכָה לְקִיּוּמָה,
בְּאִפֵּן שְׂאֲשׁוּב וְאֶסוּר מְהֵרָה מִמַּעֲשֵׂי הָרַעִים וּמִמַּחֲשַׁבוֹתֵי הָרַעוֹת
וְהַפְּגוּמוֹת:

קמו ותזכני ברחמיך הרבים להתודות בכל יום ויום, ובפרט
סמוך למיתתי אֲזַכָּה לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ בְּפֶה מְלֵא,
בְּכָל מִינֵי וְדוּוּיִים, בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּלֵב נִשְׁפָּר וְנִדְפָּה וּבִבְכִיָּה
רַבָּה וְעֲצוּמָה, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְהָאֲמִתִּים עָלַי,
שְׁתַּמְחֹל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי אֶת כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי
שְׁחָטָאתִי וְשַׁעוּיֹתֵי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף, בְּגִלְגּוּל זֶה
וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם רֶשֶׁם וְזִכָּר כְּלָל,
רַק כָּל הָעוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזִכִּיּוֹת, וְתִהְיֶה מִיתַתִּי כְּפָרָה עַל כָּל
עוֹנוֹתֵי וְתִהְיֶה יְצִיאַתִּי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאַתִּי לְעוֹלָם בְּלִי חַטָּא וּפְגָם
כְּלָל.

ואֲזַכָּה לְהִיּוֹת קַיִם וְחֹזֵק בְּאִמּוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד,
וְאֲזַכָּה לְקַבֵּל עָלַי עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה קִדְּם יְצִיאַת
נִשְׁמַתִּי לְקִרּוֹת אִזְ קִרְיַאת שְׁמַע בְּפֶה מְלֵא בְּאִיּוּמָה וּבִירְאָה גְדוּלָה,

בַּאֲמַת וּבַאֲמוֹנָה שְׁלֹמָה, בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וְלִדְבַר
הַרְבֵּה דְּבוּרֵי אַמּוֹנָה הַקְדוּשָׁה, לֹאמַר בְּפֶה מְלֵא שְׁאֵנֵי מֵאֲמִין בְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּבְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ
מִימֹת עוֹלָם עַד הֵנָּה וּבְתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּכַתֵּב וּבְעַל פֶּה, וְלִהְיֹרֶךְ בְּדְבוּרֵי אֲמַת וְאַמּוֹנָה בְּלֵב
שְׁלֵם, עַד שֶׁתֵּצֵא נִשְׁמָתִי מִתּוֹךְ דְּבוּרֵי אַמּוֹנָה הַקְדוּשָׁה, וְתִכְלַל
נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי מִיַּד בְּתוֹךְ הָאֲמוֹנָה הַקְדוּשָׁה וְתַעֲלֶה וְתִרְאֶה
בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְתִהְיֶה נַפְשִׁי צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
בְּתוֹךְ כָּלֵל נַפְשׁוֹת הַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ,
וְאֹזְכָה "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ":

מז: רַבִּי רַבִּי רַבִּי, "אֲבִי אֲבִי רַכֵּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו", נִהֲרִיּוּ דְּכוּצִינָא
דְּאוּרִייתָא, "עוֹרֶה לְמַה תִּישֵׁן", אִיךְ תּוּכְלוּ לְסַבּוֹל צְרוֹת
יִשְׂרָאֵל, קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ עִם כָּל הַצְּדִיקֵי אֲמַת לְהִסְתַּפֵּל וּלְרְאוֹת
בְּמִרְיוֹת צְרוֹת נַפְשָׁנוּ, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָיִם", קוּמוּ יִשְׁנֵי מִכְּפֵל
לְסַעֲדֵנוּ צְדִיקֵי יִסּוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ בְּעוֹרְתָנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, חוּסוּ
וְחַמְלוּ עַל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכֵם עָלִי הַחוּטָא וְהַפְּגוּם
הַמְּלֵא חַטָּאִים מִכֶּפֶר רָגֵל וְעַד רֵאשִׁי. אַתֶּם יַדְעֶתֶם אֶת כָּל הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מִצְּאָתָנוּ מִיּוֹם גְּלוּת הָאָרֶץ עַד הֵנָּה, כָּל מָה שֶׁעָבַר עַל כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לַיּוֹת, וּבְפִרְטוּיּוֹת מָה שֶׁעָבַר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבְפִרְט
מָה שֶׁעָבַר עָלִי מִיּוֹם שֶׁנֶּאֱצַלְוּ וּנְבָרְאוּ וְנִצְרָו וְנַעֲשׂוּ נִשְׁמָתִי וְרוּחִי
וְנַפְשִׁי וְגוֹפִי, כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלִי בְּכָל גְּלָגוּל וְגְלָגוּל, וּבְפִרְט מָה
שֶׁעָבַר עָלִי בְּגוֹף הַזֶּה, כָּל מָה שֶׁעָבַרְתִּי מֵעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מָה
שֶׁאֲנִי זוֹכֵר עַדְוֵן וּמָה שֶׁנִּשְׁבַּח מִמֶּנִּי, הִיסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי נְכוֹת לְכֹאֵר

וְלִסְפֵר אָפֶס קֶצֶה מֵהַפְּנָמִים שְׁפַגְמָתִי בְּיוֹם אֶחָד כְּפִי מָה שְׁנוֹגְעִים
הַפְּנָמִים בְּמָקוֹם שְׁנוֹגְעִים כְּפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וּמְכַל שֶׁפֶן וְכֹל שֶׁפֶן
מָה שְׁפַגְמָתִי בְּכָל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
(וּבִפְרָט וְכוּ) מִי יוֹכַל לְסַפֵּר, מִי יוֹכַל לְשַׁעֵר, מָה אֲדַבֵּר מָה אֶתְאוּנֶנּוּ,
מָה אֲמִיר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְמַדֵּק:

ח הרופא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמְחִבֵּשׁ לְעֵצְבוֹתָם. לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה
אֱלֹהִים לֹא תִבְוָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה הוֹדַעְתָּנוּ
גְּדֹל גְּנוּת הָעֵצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה וְאִיךְ שֶׁצְרִיכִין לְהִתְרַחֵק מִזֶּה
בְּתַכְלִית הָרַחוּק כִּי עֵצְבוֹת הוּא סִטְרָא אַחֲרָא וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שׁוֹנֵא אוֹתָהּ, וְכֵן הוֹדַעְתָּנוּ גַם כֵּן גְּדֹל מַעֲלַת קְדוּשַׁת הַלֵּב נִשְׁפָּר
שֶׁהוּא יָקָר וְחָבִיב מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֶיךָ תִּתְבָּרֵךְ, וְאֲתָה יוֹדֵעַ אִיךְ
שֶׁהוּא בְּנִקֵּל מְאֹד לְפַל עַל־יְדֵי לֵב נִשְׁפָּר לְעֵצְבוֹת מִמֶּשׁ רַחֲמֵנָא
לְצַלֵּן, עַל כֵּן חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם נָא עָלֵינוּ וְזַפְנֵנוּ לִיחַד לָנוּ שְׁעָה קְבוּעַ
בְּכָל יוֹם עַל זֶה לְהִתְפַּדֵּד וּלְשִׁבֵּר לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת אֲבָל שְׂאֵר
כָּל הַיּוֹם נִזְכָּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי אֲתָה הוֹדַעְתָּנוּ שֶׁעַקֵּר
עֲבוּדַת יְהוָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר: "עֲבַדוּ אֶת יְהוָה
בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה", וְכִמוּ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ
הַקְדוּשִׁים בְּכַמְּה הַזֹּהָרוֹת לְהִתְרַחֵק מֵעֵצְבוֹת בְּתַכְלִית הָרַחוּק
וְלְהִתְחַזֵּק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִידִית בְּכָל עַת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
הַצִּילֵנוּ מֵעֵצְבוֹת, שֶׁהוּא כְּמוּ מִי שֶׁהוּא בְּכַעַס וּבְרוּגוֹ וְכִמְתַּרְעֵם
וּמִתְלוֹנֵן עָלֶיךָ תִּתְבָּרֵךְ עַל שֶׁאֵין אֲתָה עוֹשֶׂה לוֹ רְצוֹנוֹ, אֲבָל לֵב
נִשְׁפָּר הוּא כְּבֵן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנָי אָבִיו וּמִתְנַעֵנֵעַ וְקוֹבֵל וּבוֹכָה לְפָנָיו
עַל שֶׁנִּתְרַחַק מִמֶּנּוּ כָּל כַּף. וְגַם הוֹדַעְתָּנוּ שֶׁעַל־יְדֵי עֵצְבוֹת וּמְרָה

שְׁחֹרָה אֵינָם יוֹדְעִים מִשְׁמוֹ, וְגַם הָאָדָם לְאַחַר שְׁמֵת וְנִפְטָר,
 מִחַמַּת שֶׁהוּא בְּמֵרָה שְׁחֹרָה מְאֹד עַל כֵּן כְּשִׁשׁוּאֵלַיִן אוֹתוֹ מֵה
 שְׁמוֹ אֵינּוּ יוֹדְעֵי לְהָשִׁיב כִּי שׁוֹכַח אֶת שְׁמוֹ וְאֵינּוּ יוֹדְעֵי מִשְׁמוֹ
 מִחַמַּת גְּדֹל הָעֲצָבוֹת וְהַמֵּרָה שְׁחֹרָה שְׁלוֹ, עַל כֵּן חוּם וְחֶמֶל עֲלֵינוּ
 וְזַכְנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִקְנִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּשִׁמְךָ יִגְלוּן
 כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יִרְוֵנוּ", וְנֹאמֵר: "שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוּה תִּגְלֵנִי נַפְשִׁי
 בְּאֱלֹהֵי", וְנֹאמֵר: "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂיוֹ, בְּנִי צִיּוֹן יִגְלוּ בְּמִלְכָם",
 אַף־עַל־כֵּי שֶׁאֲנַחְנוּ רְחוּקִים מִמְּךָ מְאֹד וּפְגַמְנוּ אֶת מַעֲשֵׂינוּ מְאֹד
 כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדְעָתָ, עַל זֶה צְרִיכִין אֲנַחְנוּ בְּאִמַּת לִיחַד לָנוּ שְׁעָה
 קְבוּעָה בְּכָל יוֹם לְהַתְּבוֹדֵד וְלְהַתְּוֹדֹת וּלְשַׁבֵּר לָבְנוּ לְפָנֶיךָ פְּרָאוּי
 לָנוּ בְּאִמַּת, אֲבָל שְׂאָר כָּל הַיּוֹם נִזְכָּה לְהִיּוֹת מְלֵאִים שְׂמִחָה וְחֻדוּה
 עַל שְׂלֵא עִשְׂיָתְנוּ עִבּוּ"ם וּבְחֻרְתָנוּ מִכָּל עִם וְלִשׁוֹן וּקְרַבְתָנוּ מִלָּבְנוּ
 לְעַבּוּדְתְּךָ וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרָאתָ, וְאֶפְּלוּ לְאַחַר
 פְּטִירְתָנוּ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים נִזְכָּה לְהִיּוֹת גַּם אֲזוּ בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה עַל
 שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹרַע יִשְׂרָאֵל, וְעַל בְּרִיתְךָ שְׁחַתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ
 שְׁלַמְדַתְנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָנוּ, וְעַל שֶׁאֲנוּ שׁוֹכְבִים בְּקַבְרֵי
 יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּאוֹת הָרֹאשׁ וְהַזְּקוּן שְׁלָמִים כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ,
 וְנִזְכָּה לִזְכוֹר אֶת שְׁמוֹתֵינוּ גַם לְאַחַר פְּטִירְתָנוּ וְלְהַחֲיוֹת עֲצָמֵנוּ
 וְלַחֲזוֹק לָבְנוּ גַם אֲזוּ בְּמָה שֵׁשִׁים יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עֲלֵינוּ, בְּפֶרֶט בְּחַיִּים
 חַיִּיתֵנוּ בְּעוֹלָם הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה, אֲשֶׁר אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה:
 הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וְלֹא לְמַחֵר לַעֲשׂוֹתָם, וּכְבָר הוֹדַעְתָנוּ שְׁעַקֵר שְׁלָמוֹת
 כָּל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הוּא רַק כְּשִׁעוֹשִׁין אוֹתָם בְּשִׁמְחָה שְׁלָמָה, עַל
 כֵּן זַכְנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְעַל־יְדֵי שְׂמִחַתְנוּ וּפְנִים שׁוֹחֲקוֹת

ומסבירות שלנו נזפה להחיות ולשמח גם לב אנשים אחרים אשר
הולכים מלאים יפורים ודאגות גדולות ואין להם בפני מי לספר
ולשוח את צערם הגדול, וכשפא אחד ומראה להם פנים שוחקות
של שמחה הוא מחיה אותם ממש ומשיב את נפשם, ולהחיות
אדם ולשמח את לבו ולהרים דעתו קצת הוא דבר גדול מאד,
כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. וזכנו לשפר לבנו לפניך
באמת, ועלידי'זה דיקא נזפה לבא אחר כך לשמחה גדולה,
כאשר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים שזה סימן אם היה לו
לאדם לב גשפר באמת פשפא אחר כך לשמחה, וקים לנו מקרא
שכתוב: "הפכת מספדי למחול לי, פתחת שקי ותאזרני שמחה",
ונאמר: "והפכתי אבלם לששון ונחמתים, ושמחתים מיגונם",
ונאמר: "לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר", אמן בן
יהי רצון:

** יד א'י לנו פי פנה יום פי ינמו צללי ערב. רבנו של עולם,
אתה ידעת איך שהתגבר הפעל דבר בעתים הללו
ובימינו אלה לבלבל ולערבב את האמונה הקדושה, עד אשר
על ידי זה נפרדנו ממך ונתרחקנו ממך מאד וירדנו מפה מפה,
בנפילה אחר נפילה עד בלי שיעור וערך כלל, ואבדנו את
המתנה טובה שנתת לנו שנהיה נקראים עליון, כמו שכתוב את
יהוה האמרת היום להיות לך יאלהים וכו', ויהוה האמירך היום
להיות לו לעם סגולה וכו', ולתתך עליון על כל הגוים אשר
עשה לתהלה ולשם ולתפארת וכו', ועל ידי שפגמנו באמונתך
הקדושה על ידי'זה אבדנו את המתנה הזאת ונעשו העפזים

עליונים כי הם עלו למעלה מעלה ואנחנו ירדנו מטה מטה, וגם על־ידי־זה חרבה ירושלים שהיא בחינת אמונה, כמו שפתוב: עיר הצדק קריה נאמנה. וגם על־ידי־זה אפדנו כל ההשפעות טובות והתגרו בנו הדינים מאד, עד אשר על־ידי־זה באנו למה שפאנו, ואתה ידעת כי כל זה גרם לנו עון הגדלות באשר הודעתנו על־ידי חכמיך הקדושים שעקר הנפילה של האדם הוא על־ידי גדלות, כי כל זמן שהאדם דבוק בך ובאמונתך הקדושה אינו יכול לשלוט עליו שום דין ולא יהיה לו שום נפילה, כי מי יוכל ליגע בו באשר הוא קרוב אל המלך, ומי הוא זה ערב את לבו לגשת אליו, אבל על־ידי גאווה וגדלות אוי האדם נפרד ממך, כי אין אתה והוא יכולין לדור במקום אחד, ועל־ידי־זה הוא בא לפגמי אמונה וכל הדינים שזרין עליו ונפילתו גדולה מאד רחמנא ליצלן והוא מבחינת מחריבי ירושלים רחמנא ליצלן. רבונו של עולם, אתה הודעת לנו כי עקר התיקון לזה הוא על־ידי בינה, היינו על־ידי התבוננות הלב בגדולת הבורא יתברך ובגדל רחמיו וחסדיו אשר מתנהג עמנו בכל דור ובכל עת, וכן צריך האדם להתבונן עצמו בגדל שפלות עצמו, על בן חום וחמל עלינו וחננו מאתך חכמה בינה ודעת וזכנו להתגבר פארי לעמוד בפקר לעבודת הבורא יתברך בנריוות גדול, ותכף תפול עלינו אימה ופחד גדול על־ידי שנתבונן בגדל החסדים שעשית עמנו שהחזרת לנו את נשמותינו ונעשינו בריה חדשה ממש ונתחדש מחנו ושכלנו, אף־על־פי שפפי אשר ידענו פחיתות מדרגתנו ושפלותנו אין אנו

בְּדָאִים לְכַף, רַק אַתָּה מְנַהֵיג עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוּתֶיךָ בְּרַחֲמִים
 וְלִגְדוּלְתֶךָ אֵין חֶקֶר, וְעַל־יְדֵי שְׁנַתְּבוּנָן בּוֹה הַיָּטִב וְעוֹד בְּכִיּוּצֵא
 בּוֹה, עַל־יְדֵי־זוֹה יִהְיֶה נִשְׁפָּר רִוְחֵנוּ בְּקִרְבְּנוּ בְּאַמֶּת וְתִתְרַבֶּה
 וְתִתְרַחֵב וְתִתְגַּדֵּל אַמוּנְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אַמוּנְתֶךָ, וְעַל־ יְדֵי־זוֹה נִזְכָּה לְבַחֲיַת בְּנֵן
 יְרוּשָׁלַיִם וְנִזְכָּה לִירְאָה מִלְּפָנֶיךָ יְרְאָה שְׁלֵמָה, וַיִּקְיָם בְּנוּ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: עֵקֶב עֲנוּה יְרֵאת יְהוָה, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ הָאֲרָה אַמְתִּית
 מִבְּחֲיַת עוֹלָם הַבָּא, שְׂאֵז יִהְיֶה עֵקֶר הַתְּגָלוֹת הַדַּעַת, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה, עַד שְׁנֹזְפָה עַל־יְדֵי־זוֹה
 לְבַנֵּן יְרוּשָׁלַיִם מִמָּשׁ וְתִתֵּן לָנוּ חֶלֶק טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא:

זיוג - חתונ

לְמִצְוֵא זְיוּגוּ

ב: וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמִין לְבַנֵּינוּ וְלְכַנּוּתֵינוּ
 זְיוּגִים הֶהְגִּוֹן לָהֶם מִן הַשְּׁמַיִם, וְלֹא יִתְחַלְּפוּ הַזְיוּגִים
 חֲלִילָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ, רַק כָּל אֶחָד יִזְכָּה לְמִצְוֵא זְיוּגוּ הֶהְגִּוֹן לוֹ מִן
 הַשְּׁמַיִם (וּבְפֶרֶט לַפְלוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי). וְתִנְחַנוּ בְּדַרְךְ הָאֲמֶת תְּמִיד, וְנִזְכָּה
 לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים וְהַגּוּנִים בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׁפָּלַת":

מה: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל דַּעַה, זְכַנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְגִלָּה לָנוּ בְּחֶסֶדֶיךָ
 הָעֲצוּמִים אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֶת שֶׁהוּא בְּעַל דַּעַת גָּדוֹל זְכַנוּ
 לְמִצְוֵא אוֹתוֹ וּלְהַתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאַמֶּת, וְלִשְׁמַע תּוֹרָה מִפִּיו הַקְּדוּשׁ,

ורחם על כל ישראל אשר קשה להם למצא זיוגם (ובפרט על פלוני בן פלוני), ועזר להם והושיעה להם מהרה שיזכו כל אחד ואחד למצא זיוגו האמתי ההגון לו מן השמים חיש קל מהרה, בלי שום עיבוב ובלי שום צער ויסורים כלל כי אין אתנו יודע עד מה, שום עציה ותחבולה איך לבקש הזיוג לכל אחד כי אתה יודע פמה קשה לאדם למצא זיוגו האמתי, כי כל הזיוגים הם שני הפכים, ובפרט כי לפעמים הם בהפך גדול מאד, אשר קשה לזוגן בקריעת ים סוף, ואי אפשר לחברם ולזוגם כי אם על ידי הדעת האמתי המשדך כל השדוכים על בן צריכים לשמע תורה מפי הבר דעת האמתי שהוא מחדש חדושים נפלאים בתורה, ומחבר ומיחד אתנו רב רבין ואתנו זעירין, ומקשר ומשדך דברי תורה במקום למקום, אשר על ידו נגמרים כל השדוכים שבעולם, בסוד "כי שפתי כהן ושמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו", ראשיתבות שידו"ך, אבל בעונותינו הרבים נעלם מאתנו ולא נדע איך למצא את הבעל דעת הקדוש הזה ולשמע תורה מפיו, ועתה מאין יבוא עזרנו, על בן עינינו תלויות אליך לבד מלא רחמים יושב ומוג זיוגים, שתחמל על כל עמך ישראל הצריכים למצא זיוגם (ובפרט וכו'), ותשלח לכל אחד מהרה זיוגו ההגון לו מן השמים באמת, ותהיה פרצונו ותהיה לו לעזר ולהועיל, ויקים בו ובכל הצריכים למצא זיוגם "מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהודה":

מה: ארון יחיד, מלא רחמים, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים, חוס ורחם וחמל על ימי הנעורים של נערי עמך בית ישראל, והודיענו נא

את דרכיך, איך נזכה לדעת למצא זיוגם האמתית של כל התלויים בנו. זכנו ועזרנו שפכח זכות הצדיקים הגדולים האמתיים שהם הדעת הקדוש של כל העולמות, אשר המשיכו וגלו דעת גדול ונפלא באמת גם בעולם הזה, בכחם וזכותם נזכה מהרה למצא בת זיוגם של כל אחד ואחד מעמך בית ישראל, ונזכה להשיאם מהרה למזל טוב לחיים טובים ארפים ולשלום, ותהיה פרצונו, ולא תהיה מנגדת אליו כלל חס־ושלום, רק ידורו באהבה ושלום בקדשה ובטהרה פרצונך באמת. וזכנו כל עמך בית ישראל לשמר את הברית קדש בקדשה גדולה באמת, אשר כל התורה בלה תלויה בזה, והוא עקר הנסיון והבחירה של כל אדם בזה העולם, באשר גלית לנו עלידי חכמך הקדושים. וזכנו כל אחד ואחד להוליד מאשתו בנים ובנות דורות ודורי דורות עד עולם, וכלם יהיו חיים וקמים לעבודתך וליראתך לארץ ימים ושנים טובים, ויכירו וידעו אותך ואת גדלת צדיקך האמתיים אשר בהם בחרת, ויתגלה להם הדעת הקדוש שהשאירו כל הצדיקים בזה העולם:

מה: רבוננו של עולם, לא כחטאינו עשית לנו ולא כעונותינו גמלת עלינו. גם עתה חוס וחמל עלינו, ושמע תפלתנו, והסתר פניך מחטאינו וכל עונותינו מחה, ואל תביט על מעשינו, רק תביט על זכות הצדיקים האמתיים שאנו סומכים עליהם בכל עת, אשר מימי דעתיהם הקדוש אנו שותין ומפיהם אנו חיון עד היום הזה, ועלידינו יזכה כל אחד מישראל למצא זיוגו האמתית מהרה.

וְתַמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, כְּכֹל אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מֵאַתָּה,
 בְּעַל הַרְחָמִים בְּעַל הַחֲמֵלָה בְּעַל הַחֲנִינָה, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא
 כְּלִים, וְאַתָּה חַפֵּץ שְׁגָם גְּרוּעַ וּפְחוּת כְּמוֹנֵי כְּמוֹנֵי, יִבְקֹשׂ אוֹתְךָ עַל
 כָּל הַטּוֹב וְהַחֶסֶד, כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, וְזֶה עָקֵר גְּדֻלָּתְךָ
 בְּשִׂאתָה עוֹשֶׂה חֶסֶד נִפְלֵא עִם הַרְחוּקִים מִמֶּךָ וּבִפְרֹט עִם רְחוֹק
 כְּמוֹנֵי, כִּי אַתָּה חוֹנֵן אֶת מִי שְׁאַיְנוּ רְאוּי לְחוֹן, וּמְרַחֵם עַל מִי שְׁאַיְנוּ
 רְאוּי לְרַחֵם, וּבִפְרֹט שְׁאַיְנוּ רוֹאֶה בְּכֹל עֵת אֶת כָּל הַחֲסָדִים
 וְהַטּוֹבוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר אַתָּה מִפְּלִיא חֲסִדְךָ עָלַי בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל
 עֵת וּבְכֹל שְׁעָה. "כִּי חֲסִדְךָ גְּדוֹל עָלַי וְהַצֵּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוּל
 תַּחֲתֶיךָ". "חֲסִדְךָ גְּדוֹל עָלַי" בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, "כִּי גָבַר
 עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ". עַל כֵּן מִצָּא עֲבָדְךָ אֶת
 לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל כָּל אֱלֹהִים, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַי אֲנִי מִפִּיל
 תַּחֲנִתִּי לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְעַל כַּחַ וּזְכוּת הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּים הַזּוֹכִים וּמוֹזְכִּים אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר כַּחַם וּזְכוּתָם מִסְפִּיק
 גַּם עָלַי, לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי וְאֶת זֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי וְכֹל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם בְּכֹל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגְּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוֹ, נִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֵאלֵי, אָמֵן וְאָמֵן:

[רמט] יְהִי רִצּוֹן לְפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, שִׁיְהִיָּה זְוֹגָם עוֹלָה יְפָה
 בְּגִשְׁמֵי וְרוּחָנֵי, וְיִזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת
 בֵּית יִשְׂרָאֵל סְבֵא, לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת
 יִשְׂרָאֵל וּכְשֵׁרִים כְּרִצּוֹנְכֶם הַטּוֹב, וְתִרְוּ מֵהֶם רַב עֲנֵג וְנַחַת, מֵהֶם
 וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלְצִיכֶם, וְיִזְמִין מִהֲרָה זְוֹג הַגּוֹן וְכִשֶׁר לְבַתְּכֶם

הַנְּכַבְדָּה תַחִי, לְכַבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת מִשְׁפַּחְתְּכֶם הַנְּעֻלָּה וְהַנְּכַבְדָּה
מֵאֵד:

זיוג בקדשה

ט וְחִמּוֹל נָא עָלֵינוּ וְעִזְרוּנוּ שִׁיְהִיָּה זְיוּגְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה כְּרִצוֹנָךְ
הַטּוֹב. וְתַעְזֹר לְכָל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ
לְכָל מִי שְׁצָרִיךְ לְמִצָּא זְיוּגוֹ, שְׁתַּזְמִינִן לוֹ זְיוּגוֹ הַהַגּוֹן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְלֹא יִתְחַלְפוּ הַזְיוּגִים, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, בְּעִזְרוֹתֵינוּ רַק תַּעְזֹר לְכָל בְּנֵי
עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל אֶחָד יִמְצָא מֵהֵרָה זְיוּגוֹ הַרְאוּי לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם
בְּאֵמֶת כְּפִי שְׂרָשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת:

יד וּבְכֵן תַּעְזְרוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹפָה, שִׁיְהִיָּה זְיוּגְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
לְשִׁמּוּךְ הַגְּדוֹל בְּאֵמֶת, וְנוֹפָה לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת
וּמְהוֹרוֹת לְבָנֵינוּ, נְשָׁמוֹת בְּהִירוֹת וְזִכּוֹת, הַנִּמְשָׁכִין מִשְׂרָשֵׁי נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים הַמְּשָׁרְשִׁים בְּאוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, בְּמַחְשָׁבָה
עֲלוֹנָה דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאִפְנֵי שְׁנוֹפָה שִׁיְהִי בְּנֵינוּ תְלִמְדֵי
חֻכְמִים אֱמִתִּיִּים וְיִהְיוּ כָּלֵם יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה
וּמְקִימֵי מִצְוֹתֶיךָ בְּאֵמֶת וּבִלְבַב שָׁלֵם. וְיִתְגַּדֵּל וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְקַדַּשׁ
שִׁמּוּךְ הַגְּדוֹל עַל־יְדֵי בְּנֵינוּ וְיוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ, וְיִהְיֶה נֹאמֵר עֲלֵיהֶם: "בֶּן
חֻכֶּם יִשְׁמַח אָב", וְיִקִּים בָּהֶם: "יִשְׁמַח אָבִיךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ".
וְתִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם וְשְׁנוֹתֵיהֶם בְּטוֹב וּבְנְעִימִים, וְיַעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ כָּל יְמֵיהֶם
לְעוֹלָם:

טו וְתַעְזְרוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹפָה לְשַׁבֵּר תַּאוֹת הַמְּשַׁגֵּל לְגַמְרֵי
בְּאֵמֶת, וְתַזְכְּנוּ לְהַתְקַדַּשׁ בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּקִדְשָׁה
גְדוֹלָה, כְּרִאוּי לְיִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרַת בְּאַהֲבָה,

וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, וְתוֹשִׁיעֵנו וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנוֹכָה לְקֹדֶשׁ עֲצֵמָנוּ
בְּמִתָּר לָנוּ, וְיִהְיֶה זְוֹנְנוּ רַק מִשְׁבֵּת לְשִׁבְתָּ, בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
וְנוֹרְאָה, וְנוֹכָה לְשִׁבְרֵ נֶפֶשׁ הַמִּתְאַוָּה שֶׁבְּקִרְבָּנוּ, שֶׁהוּא תְּאוֹת
הַבְּהֵמִיּוֹת, וְיִהְיֶה זְוֹנְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּלִי שׁוּם תְּאוֹת הַגּוֹף
בְּלָל, וְיִהְיֶה דוֹמָה בְּעֵינֵינוּ כְּאִלוֹ כּוֹפֵה שָׂדֶה. וְנוֹכָה לְעֵלוֹת בְּכָל
פְּעַם מִקִּדְשָׁה לְקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, עַד שְׁנוֹכָה לְהַכְלִיל בְּקִדְשֵׁתָךְ
הָעֲלִיוֹנָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְנוֹכָה לְשִׁבְרֵ כָּל תְּאוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת,
הֵן תְּאוֹת הַמְּשֻׁגָּל, הֵן תְּאוֹת אֲכִילָה, הֵן כָּל הַתְּאוֹת, כֹּלָם נוֹכָה
לְשִׁבְרֵם וּלְכַפְּאֵלָם לְגַמְרֵי מַעְלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ, וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ
קִדְשָׁה וְטַהֲרָה מִמְּקוֹר כָּל הַקִּדְשׁוֹת וְנוֹכָה לְהַתְּקִדֵּשׁ בְּקִדְשֵׁתָךְ
הָעֲלִיוֹנָה תְּמִיד, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְנוֹכָה לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי
וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב תְּמִיד:

סא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְתַקֵּן כָּל זֶה. וְתֵן לָנוּ דַעַת שְׁלֵם
שְׁנוֹכָה לִידַע מִי הֵם הַשִּׁקְרָנִים וְהַמְּנַהֲיִים שֶׁל שִׁקְרָה,
וְלַהֲתַרְחֵק מֵהֶם, וּמִי הֵם הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁצְּרִיכִין
לְהֵאֱמִין בָּהֶם, וְלַהֲתַקְרֵב אֵלֵיהֶם. וְנוֹכָה שִׁיְהִיוּ נִסְמָכִים בְּעוֹלָם
מְנַהֲיִים וְרַבָּנִים הַגּוֹנִים הָרְאוּיִם לְסִמְכָם, וְעַל־יְדִי־זֶה יִתְחַזַּק כְּתָב
יְדִינוּ, וְלֹא יִצְמָרְכוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד כְּתָב וְלִשׁוֹן אַחֵר, כִּי אִם
כְּתָב יִשְׂרָאֵל לְבַד, כְּתָב הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת,
אוֹתִיּוֹת מַחְבִּימוֹת הַמְּשַׁרְשִׁים בְּתַמוּנֹת אוֹתִיּוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה,
אֲשֶׁר בָּהֶם בְּרִאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כֹּלָם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּחֻכְמַתְךָ
הַגְּדוֹלָה. זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזָרֵנוּ שְׁנוֹכָה לְהַמְּשִׁיךְ הָאֶרֶת הַשֶּׁכֶל
בְּהַיָּדִים, וּיקְבְּלוּ יְדֵי הַפְּתִיכָה הָאֶרֶת סוּד הַחֲכָמָה מִיְּדֵי הַסְּמִיכָה,

וַיְהִי כֹל הַתְּקֵף לְכַתֵּב יַד יִשְׂרָאֵל, וְכֹל הַמְּשַׁפְּטִים וְהַעֲסָקִים יְהִיוּ
נַעֲשִׂים עַל־יְדֵי כְּתַב יִשְׂרָאֵל לְבַד וְיִתְחַזַּק בְּיֹתֵר כְּתַב יִשְׂרָאֵל עַד
אֲשֶׁר אָפְלוּ כָּל מְשַׁפְּטֵם וְהִנְהַגְתֶּם יְהִי עַל־יְדֵי כְּתַב יִשְׂרָאֵל,
וְנִזְכָּה "לַעֲשׂוֹת בְּהֵם מְשַׁפֵּט כְּתוּב", וְתִזְכְּנוּ לְקַדֵּשׁ הָאֵוִיר עַל־יְדֵי
כְּתִיבַת יְדֵנוּ, וְיְהִיוּ הָאוֹתִיּוֹת מַחְפִּימוֹת שֶׁל קִדְשַׁת כְּתַב יִשְׂרָאֵל
נִחְקָקִים וְנִרְשָׁמִים בְּהָאֵוִיר, וְעַל־יְדֵי־זוֹה יִתְקַדֵּשׁ אֵוִיר הָעוֹלָם
בְּקִדְשַׁת אֵוִיר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכַתּוּב: "וְאֵהִי לָהֶם
לְמִקְדָּשׁ מַעֲמַ", וְיְהִיוּ כָּל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים
בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁלֹא יִגְרְשׁוּ אוֹתֵנוּ וְאֵת
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹמֵנוּ לְעוֹלָם. וְתִזְכְּנוּ לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים
וְקַיָּמִים לַעֲבוֹדְתְּךָ וְלִירְאָתְךָ וְלִתּוֹרַתְךָ. וְתַעֲזְרֵנוּ שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילַתְנוּ
וְזוּגְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שְׁנִזְכָּה לְהוֹלִיד גּוֹפִים וְזָפִים וְקְדוֹשִׁים,
שְׂיִהְיוּ כֻלָּם רְאוּיִם לְקַבֵּל נִשְׁמוֹת גְּדוֹלוֹת, נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, שְׂיִהְיֶה
לָהֶם הַשְּׁגָה גְדוֹלָה, שְׂיִזְכּוּ לְהַשִּׁיג בְּעוֹלָם סוּד הָעֵבֹר לְדַעַת סוּד
תְּהִלַּת הַגְּלָגָלִים וְכֹל הַדְּבָרִים וְהַשְּׁנוּיִם הַבָּאִים עַל יָדֵם כְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב אֲשֶׁר אַתָּה מְנַהִיג אוֹתָם בְּרַחֲמִים עַל־יְדֵי הַנִּשְׁמוֹת
וְהַשְּׂכָלִיִּים הַגְּבוּהִים. וְיָקִים מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכַתּוּב: "וְשִׁמְרַתֶּם
וְעִשִּׂיתֶם, כִּי הוּא חֲכַמְתְּכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים, אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
אֵת כָּל הַחֲקִים הָאֵלֶּה, וְאָמְרוּ רַק עִם חֲכָם וְנִבּוֹן הַגּוֹי הַגְּדוֹל
הַזֶּה":

ה: **וּבְכֵן** יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא
רַחֲמִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ עַל כָּל הַקְּדוֹשׁוֹת, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ
עָלֵינוּ קִדְשְׁתְּךָ הָעֲלִיּוֹנָה וְתַעֲזְרֵנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּף אֵת יִצְרָנוּ

הָרַע לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וְנִזְכָּה לְכַפּוֹת וּלְשִׁבֵר אֶת תְּאוֹתֵינוּ הַרְעוֹת
וּלְבַטֵּל תְּאוֹת נְאוּף מֵאֲתָנוּ לְגַמְרֵי. וְתִתֵּן לָנוּ מְגִי אֶרֶץ צְדִיקִים
אֲמֵתִיִּים שְׂיִהְיוּ מְגִנִּים עָלֵינוּ, וַיִּבְטְלוּ מֵאֲתָנוּ תְּאוֹהַּ הַרְעָה הַזֹּאת,
עַד שְׁנוּפָה לְהַכְנִיעַ וּלְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל הַחוֹתֶם דְּקִלְפָּה, וְלִתְקַן הַחוֹתֶם
דְּקִדְשָׁה וְתַצִּיל אוֹתָנוּ תָּמִיד מִמְקָרָה לְיִלָּה וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתַגֵּן
עָלֵינוּ, שְׁנוּפָה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּזוּוּגָנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא נִהְיָה רִגְלִים
חֲלִילָה בְּתְאוֹהַּ זֹאת אֶפְלוּ בְּהַתֵּר, רַק לְהַתְרַחֵק מִתְּאוֹהַּ זֹאת בְּכֹל
מִיְנֵי הַרְחָקוֹת. וְתִרְחַם עַל פְּלִיטָתָנוּ, שְׁנוּפָה מֵעַתָּה לְשֹׁמֵר מְעַט
לַחֹת וְשִׁמְנוּנִית שְׁבִגוּפָנוּ, לְבָלִי לְהוֹצִיאֵנוּ לַחוּץ חֵסֶד וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי
תְּאוֹהַּ זֹאת, רַק נִזְכָּה לְשֹׁמֵר מְאֹד לַחוֹתֵינוּ וְשִׁמְנוּנֵינוּ לְהַעֲלוֹתֶם
אֶל הַמֶּחֱ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, וְנוּפָה לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת כָּל
הַיְלָחוֹת וְהַשְׁמִנוּנִית מִפְּנֵים "הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ" לְתִקּוֹן הַחוֹתֶם דְּקִדְשָׁה
שֶׁהוּא תִקּוֹן הַמֶּחֱ, וְיִתְחַזַּק וְיִתְחַדֵּשׁ מַחֵי וְדַעְתִּי בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה
גְדוֹלָה בְּחֻכְמָה בְּתוּבָנָה וּבְדַעַת, וְיִתְנוּצְצוּ הַמֶּחֱ שְׁלִי בְּחֻכְמָה
וְהַכְּנָה יִתְרָה בְּכֹל פֶּעַם בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה. וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשַׁת הַתְּפִלִּין
בְּאֵמַת שֶׁהֵם חוֹתֶם הַקִּדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל
לְבָבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ":

לד: וְתִזְכְּנוּ אוֹתִי וְאֵת זְרַעִי וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂיִצְאוּ מֵאֲתָנוּ
דוֹרוֹת רַבִּים, וְיִתְרַבּוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם, אֲשֶׁר
לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפַּר מֵרַב. וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתַגֵּן בְּעַדְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ
וְתִזְכְּנוּ שְׂיִהְיָה זְוּוּגָנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה וְתִהְיֶה בְּעוֹרֵנוּ
וְתַצִּילָנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה הַתְּעוֹרְרוֹת זְוּוּגָנוּ מֵאַהֲבוֹת רְעוֹת מֵאַהֲבוֹת
הַנְּפוּלִים חֵסֶד וְשָׁלוֹם, רַק כָּל הַתְּעוֹרְרוֹת זְוּוּגָנוּ יִהְיֶה נִמְשָׁךְ

מהשפעת הנעם העליון, מהאהבה הקדושה הנמשכת משם על ידי הפלי של צדקה. ויהיה זויגנו בקדשה גדולה ובצניעות גדול, בענוה באימה ביראה ברתת ויע. ולא נכון בשביל הנאת גופנו כלל, רק כל פונתנו יהיה לשמך ולכבודך פדי לקים מצותיך, פדי להוליד בנים חיים וקמים לעבודתך וליראתך, למען יגדלו כבודך בעולם. ונזכה שכל בנינו וכל דורותינו יעסקו בתורתך ובמצותיך, ויעשו רצונך תמיד, ויגדלו ויפרסמו כבודך בעולם, וישלימו פונת הבריאה אשר היתה רק בשביל זה, פדי לגלות כבודך הגדול והקדוש. ועלידי כל זה נזכה למחין של ארץ ישראל שנקראים נעם, ולתקן כל המחין של חוץ לארץ שנקראים חובלים, ויכללו המחין של חוץ לארץ בתוך המחין של ארץ ישראל, באפן שיתתקנו על ידיה, עד שיהיו כל המחין בבחינות מחין של ארץ ישראל, ועלידיה יהיה נמשך שלום גדול בעולם:

שלום בית

מר: מלא רחמים, מרב קלקולי איני יכול להאריך בתפלה זאת הרבה, אף על פי שלא יספיקו כל יריעות שבעולם לבאר אפס קצה מהתחנות ובקשות וודים והפצרות ופיוסים ותפלות שאני צריך להתפלל בענין זה על העבר ועל ההווה ועל העתיד, אך מה אעשה פי דברי נסתתמין. אבל על זה באתי לפניך אדון כל, חומל דלים, טוב ומטיב לרעים ולטובים, שתרחם על כל עמך ישראל שקשה להם למצא זויגם, ואפלו פשמוצאים היא מנגדת אליו, ואין לה רצון אליו, ואין שלום בביתם רחמנא לצלן (ובברט על פב"פ שיש לו יסורים אלו), רחם עליו ועל כל זרע עמך

בית ישראל, בכח זכות הצדיקים האמתיים העוסקים בתקוננו תמיד, אשר שמרו את הברית קדש בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, רחם עליהם למענם, ותשים שלום בביתם, ותעזר להם ותושיעם שיזכו כל אחד ואחד למצא זיווג מהרה, וזוגם ההגון להם מן השמים באמת, ולא תהיה מנגדת בנגדו כלל, רק תהפך רצונה לרצון בעלה, ולא יהיה ביניהם שום שנאה ושום שנוי רצון כלל, וידורו באהבה ואהדה ורעות בשלום ושלווה באמת כרצונך הטוב:

מלא רחמים, חוס וחמל ורחם עליהם למענך ולמען צדיקיך האמתיים, ואל תעשה להם כחטאייהם ולא תגמול עליהם כעונותיהם, רק תתנהג עמהם ברחמיך לפני משורת הדין, כאשר אתה מתנהג עם כל בריותיך ברחמים וחסדים גדולים תמיד. ובזכות אברהם אבינו עליו השלום, שרמו הסוד הזה של כונת אלול בעת ששלח את אליעזר עבדו לבקש הזוג של יצחק בנו, ובזכות הצדיקים שגלו הסוד הנורא הזה, תגן עליהם ועלינו ועל זרענו, ותרחם על כל ישראל עמך, ותשים שלום בין כל ישראל ובפרט בין איש לאשתו (ובפרט וכו'), ותעזר לכל ישראל הצריכים למצא זוגם שיזכה כל אחד למצא זוגו באמת מהרה, ותהיה כרצונו ולא תהיה מנגדת בנגדו כלל, רק תהפך רצונה אליו בשלום ואהבה באמת, בלי ערמה ומרמה ובלי שום שנאה ושנוי רצון בלב כלל, ויתנהגו בקדשה ובטהרה, ויצאו מהם דורות רבים, בנים ובנות חיים וקיימים, עושי רצונך באמת, ויעסקו בתורתך ועבודתך באמת כל ימיהם לעולם, ויגלו ויפרסמו ויודיעו

אַלְהוּתֶךָ וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׁפִתּוֹב: "דֹּר לְדֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיֶךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ":

מו: וּבְכֵן תִּרְחַם עַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְמִצָּא זְוֹגָם, שְׂיִזְכּוּ לְמִצָּא זְוֹגָם מְהֵרָה, זְוֹגָם הָאֲמִתִּי, זְוֹגָם הַהַגּוֹן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִזְכּוּ כָּל אֶחָד לְהַתְּעוֹרֵר אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת הַהַתְּקַשְׁרוֹת, לְזַכֵּר בְּהַתְּכַלִּית וְהַסּוֹף בְּשַׁעַת שְׁבִירַת כְּלֵי חָרֶם בַּעַת הַתְּנָאִים, שְׂיִזְכּוּ עַל יְדֵי זֶה בְּשַׁעַר הַחֲרָסִית שֶׁהִיא בִירוּשָׁלַיִם שֶׁהוּא פֶתַחַה שֶׁל גֵּיהֶנֶם, לְמַעַן לֹא יִבְגַּד בְּאַשְׁתּוֹ הַכְּשֶׁרָה, וְיִזְהַר מִלְּגַרְשָׁה אֶפְלוֹ אִם יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִמֶּנָּה חֲסִי־שְׁלוֹם, כִּי יִזְכֹּר בְּעֵנֶשׁ הַמֵּר שֶׁל גֵּיהֶנֶם שְׂיִנְצִל מִמֶּנּוּ עַל־יְדֵי־זֶה, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה שְׁמִי שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה רַעָה אֵינוֹ רוֹאֶה פָּנָי גֵּיהֶנֶם, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה. וְכֵן יִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שְׂאֵם תִּהְיֶה אִשָּׁה טוֹבָה כְּרָצוֹנוֹ, שֶׁיְהִיָּה זְהוּר וְזְהוּר מִלְּהַרְבוֹת תְּאוֹתוֹ חֲסִי־שְׁלוֹם, וְיִזְכֹּר שֵׁישׁ גֵּיהֶנֶם, וְיַחְמַל עַל עֲצֻמוֹ וְיִקְדֵּשׁ אֶת עֲצֻמוֹ בְּזוּגוֹ בְּתַכְלִית הַקְּדֻשָּׁה כְּרָאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי וְיִזְכֹּר וְלֹא יִשְׁכַּח עֵנֶשׁ הַמֵּר שֶׁל גֵּיהֶנֶם שְׂבֵא עַל פָּגַם הַבְּרִית, חֲסִי־שְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. רַחֵם עָלַי וְעַל זַרְעִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַסְבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לְמוֹטָה, בְּאִפְּן שְׂנוֹפָה לְמַלְט וְלְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ מִן הַגֵּיהֶנֶם וּמִכָּל מִינֵי עֲנָשִׁים וְדִינִים בְּזֶה וּבְכָא, כִּי "מָה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עִפְר הַיְגִיד אֲמַתְךָ". חוּסָה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזְּעֻמָּךְ. "שְׂמַרְהָ נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְךָ. הַצִּילָה מִחֲרַב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדִיתִי". חוּס וְרַחֵם וְחַמַּל עָלֵינוּ בְּזָכוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ. "הַצִּילֵנִי מִפִּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנָאֵי

וּמְעַמְקוּ מַיִם. אֵל תִּשְׁמְפֵנִי שְׂבֻלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֲנִי מְצוּלָה וְאֵל
 תֵּאָמֵר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ. עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ, כָּרֵב רַחֲמֶיךָ פָּנֵה
 אֵלַי. וְאֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ, כִּי צָר לִי מֵהַר עֲנֵנִי. קִרְבָּה אֵל
 נַפְשִׁי גְּאֻלָּה, לְמַעַן אוֹיְבֵי פִדְנִי. הִשִּׁיבֵנִי וְאִשׁוּבָה כִּי אַתָּה [יְהוָה]
 אֱלֹהֵי. הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם". יְהִיו לְרִצּוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

שְׂמַחַת חֲתָן וְכֻלָּה

לִב "אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן
 הַשְּׂמֻחָה וְהַחֲדוּהָ, אֲשֶׁר הַשְּׂמֻחָה בְּמַעֲוָנְךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים בְּרֵאתָ שְׂשׂוֹן וְשְׂמֻחָה חֲתָן וְכֻלָּה, גִּילָה וְרִנָּה דִיצָה וְחֲדוּהָ,
 זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֻזָּה לְקַיִם מְצוֹת הַכְּנָסַת כְּלָה לְחַפָּה
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֻמוֹת בְּקִדּוּשָׁה וּבְמִתְהַרָּה גְּדוּלָּה, וְאֻזָּה בְּכָל עֵת
 לְשִׂמְחַת חֲתָן וְכֻלָּה, לְשִׂמְחָם בְּכָל עוֹ וְחֲדוּהָ, לְהַרְבּוֹת בְּכָל מִינֵי
 שְׂמֻחָה לְפָנֵיהֶם, וְלִרְקַד לְפָנֵיהֶם בְּכָל כַּחַי בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהָ גְּדוּלָּה,
 וְאֻזָּה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְתִּיק כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְתַתֵּן שְׂמֻחָה בְּלִבִּי עַד שְׂיִתְנַשְׂאוּ רַגְלֵי עַל-יְדֵי שְׂמֻחַת הַלֵּב
 לִרְקַד הַרְבֵּה לְפָנֵי חֲתָן וְכֻלָּה וּלְפָאֵז וּלְכַרְכַּר בְּכָל עוֹ לְפָנֵיהֶם.
 וְאֻזָּה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְשִׁיךְ ה' [חַמְשָׁה] אֲלֵפֵינוּ שְׂבַבְיֵנָה,
 לְהַמְתִּיק עַל- יְדִיזָה כָּל הַשִּׁיךְ דֵּינִים, וְיִתְהַפֵּךְ הַדִּין לְרַחֲמִים
 פְּשׁוּטִים, וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ כָּל הַה' [הַחַמְשָׁה] קוֹלוֹת
 הַקְּדוּשִׁים וְקַיִם מִהֲרָה מְקַרָּא שְׂכַתוֹב: "עוֹד יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה
 וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שְׂמֻחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה, קוֹל
 אוֹמְרִים הוֹדוּ אֵת יְהוָה צְבָאוֹת, כִּי טוֹב יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ".

וְאִזְכָּה תָּמִיד לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְצַדִּיקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה גְדוֹלָה, עַד שְׂאִזְכָּה לִיחַד וּלְחַבֵּר חֲתָן וְכֹלָה
 הָעֲלִיזִים. וּתְרַחֵם עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עִם קִדְשָׁךְ, רַעֲיִתְךָ הַמְּשׁוּכָה
 אַחֲרֶיךָ, כֹּלָה קְרוּאָה בְּנְעִימָה, בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחַמְלַתְךָ, וּתְמַתִּיק
 וּתְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים מֵעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגַשְׁמֵיזוֹת וְרוּחַנִיּוֹת,
 וּתְשַׂמְחֵנוּ בִישׁוּעַתְךָ תָּמִיד, וּתְמַהֵר וּתְחַיֵּשׁ לְגַאֲלָנוּ, וּתְעַלְנוּ
 בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וּתְכַנֶּה בֵּית קִדְשֵׁנוּ וּתְפַאֲרֵתֵנוּ, וְיִקָּים מְהֵרָה
 מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "אִז תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבַחֲרִים וּקְנִים יַחְדָּו,
 וְהִפְכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים, וְשִׂמְחַתִּים מִיּוֹגָם". וְגִזְכָּה לְרֵאוֹת
 בְּנַעַם זֵוּךְ, בְּעַת שְׂתַתְּעַפֵּר בְּעַטְרַת תְּפָאֲרַת עַל־יְדֵי מַעֲשִׂים טוֹבִים
 שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ כְּאִמּוֹר: "צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ
 שְׁלֹמֹה בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה לֹא אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִחַת לְבוֹ",
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

מט וְזִכְנוּ לְשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה, וְעִזְרָנוּ לְשִׂמְחַת חֲתָן וְכֹלָה הַכְּשָׁרִים,
 לְשִׂמְחָה בְּכָל מִינֵי שְׂמִחוֹת, וּלְזַמֵּר וּלְרַקֵּד לְפָנֵיהֶם
 בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה רַבָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְנוֹפֵה עַל־יְדֵי־זוּה
 לִיחַד חֲתָן וְכֹלָה הָעֲלִיזִים, וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוּדָה בְּאַהֲבָה
 וְאַחֻוּה וְרַעוּת, וְגִזְכָּה לִיחַד יַחְוּדָא עֲלָאָה וְיַחְוּדָא תְּתָאָה, וְיִתְחַבְּרוּ
 יַחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְיִקָּים מִקְרָא
 שְׂכֵתוֹב: "בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבֹא בְּעִיר":

פט וְתִזְכְּנִי לְשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה תָּמִיד, הֵן לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת חֲתָנָה
 שֶׁל מִצְוָה לְשִׂמְחַת חֲתָן וְכֹלָה הַכְּשָׁרִים, הֵן לְשִׂמְחַת
 בְּשָׂאֵר שְׂמִחוֹת שֶׁל מִצְוָה וְתַהֲיָה בְּעִזְרִי וּתְוַשִּׁיעֵנִי תָּמִיד לְהִיּוֹת

שְׁמַח בְּכָל עֵת בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוֵה בְּחֻדָּה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה
 כָּל כֶּךָ, עַד שְׂאוּזָה לְרִקֵּד הַרְבֵּה מִחֲמַת שִׂמְחָה וְאוֹזָה לְשִׂמְחָה
 וְלִרְקִיד כָּל כֶּךָ, עַד שְׂאוּזָה לִילֵךְ וְלַעֲבֹר בְּכָל קוֹמַת הַשִּׂמְחָה
 וְהַרְקוּדִין, שְׂבִלְוִלָה מִרְמ"ח אַבְרִים וְשֵׁם"ה גִּידִין כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא
 שְׂרֵשׁ נִקְדַּת כָּל הַתְּרִי"ג מִצְוֹת שְׂבִתוֹרָה, כִּמּוֹ שְׂכַתוֹב: "פְּקוּדֵי
 יְהוָה יִשְׂרִים מִשְׂמַחֵי לֵב":

זְכָרוֹן

לוּ וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תּוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְבַחֲינַת
 אָדָם, מִגּוֹף לְנֶפֶשׁ, מִחֹמֶר לְצוּרָה, מִחֶשֶׁד לְאוֹר,
 מִסְכָּלוֹת לְחֻכְמָה, מִחֻכְמָוֹת וּמִחֻשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת לְחֻכְמָוֹת הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, מִשְׂכָּחָה לְזִכְרוֹן, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מֵאֲתֶךָ בְּחַ הַזְּכָרוֹן וְאוֹזָה
 לְזִכֹּר תָּמִיד הַיֵּטֵב אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ, הֵן מֵה שְׂאֵנִי
 לִזְמֹד בְּסִפְרִים קְדוּשִׁים, הֵן מֵה שִׁשְׂמַעְתִּי אוּ מֵה שְׂאֵנִי עֲתִיד
 לְשִׁמֵּעַ מִפִּי רַבּוֹתֵי וְחֻבְרֵי כָּל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹגְעִים לְיִרְאֵת
 יְהוָה וְלַעֲבֹדָתוֹ וְתוֹרָתוֹ, כִּלָּם אוֹזָה לְזִכֹּר תָּמִיד הַיֵּטֵב בְּכַח הַזְּכָרוֹן
 דִּקְרָשָׁה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְלֹא אֶשְׁכַּח שׁוֹם דְּבַר מִמִּשְׁנַתִּי וְאוֹזָה
 לְזִכֹּר תָּמִיד הַיֵּטֵב אֶת אַחֲרִיתִי וְסוֹפִי וְלִשׁוֹם לְבִי הַיֵּטֵב עַל
 מֵה אֲתִינָא לְהֵאֵי עֲלָמָא שְׂפִלָּה, וּמֵה יִהְיֶה בְּסוֹפִי וְאַחֲרִיתִי, כִּי אֶשְׂר
 יְבוֹא קִצִּי וְלֹא אֶשְׁכַּח זֹאת כָּל יְמֵי חַיִּי, וְאוֹזָה לְזִכֹּר זֹאת הַיֵּטֵב
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי כָּל יְמִינֵנוּ וְשִׁנּוּתֵינוּ הֵם הַכֹּל, כִּי חָלוּם יַעֲוֶה, וְכִצֵּל
 עוֹבֵר, כְּעִנְנֵי כְּלָה, וְכְרוּחַ גּוֹשְׁמֵת, וְכְאֶבֶק פּוֹרַח, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַמְלִיט
 מִן הַמּוֹתָה בְּשׁוֹם אֶפֶן, "וְאִין מִשְׁלַחַת בְּמִלְחָמָה", וּמֵה נְחָשׁב עַל

יהוה, ומה נעשה ליום פקדה. "זכור תזכר ותשוב עלי נפשי".
 זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך מנעורייך עד
 היום הזה, כי אין שכחה לפני כסא כבודו ואין נעלם מנגד עיניו.
 עזרני והושיעני לזכר את כל זאת תמיד, באופן שאזכה לרחם עלי
 מעתה למלט נפשי מני שחת, ולהכין צדה לדרפני; ארחא רחיקא,
 ואפלו וודין קלילא לית לן:

ועזרני ברחמיך הרבים שאזכה לשפח את כל מיני מחשבות
 זרות מחשבות חיצוניות וחקמות חיצוניות וכל מיני
 הרהורים רעים ועקמיניות שבלב שנדבקו בלבי ובדעתי בעונותי
 הרבים וכל מיני מחשבות המבלבלים מעבודתך האמתיות, כלם
 אזכה ברחמיך הרבים להעבירם מדעתי ולבי לגמרי, ולשכחם
 לגמרי מעתה ועד עולם, ומעתה אזכה לזכר אותך תמיד בכל עת
 בשבתי בביתי ובכלכתי בדרך בשכבי ובקומי ולדבק מחשבתי
 אליך תמיד, ולתורתך ולעבודתך באמת ביראה ואהבה בקדשה
 ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה ואזכה שיתדבק לבי
 ומחשבתי אליך ולתורתך ולמצותיך באמת, בדבקות גדול
 ובהתקשרות אמיץ וחזק מאד עד שאזכה לזכר היטב את כל
 דברי תורתך ועבודתך תמיד לעולם ועד ולא אשפח שום דבר
 מדברי תורה ועבודה לעולם רק אזכה לזכרם תמיד בעלמא דין
 ובעלמא דאתי:

נד "אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. זכרתי
 בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. אזכר מעללי יה
 כי אזכרה מקדם פלאך. זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך

במעשה ידיך אשוחח. בהתעטף עלי נפשי, את יהוה זכרתי. זכור תזכר ותשוח עלי נפשי". ואען ואמר לנפשי, זכר אל תשכח שיש עלמא דאתי, ואין שום קביעות בזה העולם פי העולם הזה עובר בהרף עין, כצל עובר, וכאבק פורח, וכענן כלה, וכרוח נושבת, וכחלום יעוף, ועקר החיים ועקר הקביעות דירה של האדם הוא רק בעלמא דאתי. חוסה עליך ושמו את הזכרון היטב, שתזכר תמיד בכל יום בעלמא דאתי ולא תשכח והדבק מחשבתך בעלמא דאתי ואל יזוז זכרון עלמא דאתי מרעיונך. הסתכל על עצמך היטב היטב, וישב דעתך באמת לאמתו, וזכר ותן ללבך מה תעשה באחריתך בעת יבוא קצף בהרף עין. צר לי עליך אחי, הקיצה אחי משנת פתייתך וחמל על נפשך "וזכר את בוראך בימי בחורותיך":

ובכן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחנותי לפני רחמיך האמתיים, ולשא עיני לחסדיך העצומים, שתזכני לשמור את הזכרון הזה היטב שאזכר תמיד בעלמא דאתי ולאדבקא מחשבותי רק בעלמא דאתי בכלל ובפרט, ובכל יום ויום בהקצני משנתני תקף ומיד פשאפתח את עיני אופה לזכר מיד בעולם הבא, שהוא עולם העומד והקים לעד ולנצח נצחים, והעולם הזה הוא הבל וריק הבל הבלים אין בו ממש, "הבל נדף הבל הבלים הבל הבל" ואין שום יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל בעסקי העולם הזה, ואין שום תכלית וטוב בעולם פי אם לרדף תמיד להשיג העולם הבא. ותזכני שאזכר זאת היטב בכח הזכרון דקדשה, ואחר כך אופה לקים זאת בפרטיות, שאופה להבין בכל

עת ובכל שעה ובכל מקום שבעולם את כל הרמזים שאתה מרמז
 לי בכל עת להתקרב לעבודתך באמת, פי בחסדך הגדול אתה
 מצמצם אלהותך מראשית נקדת הבריאה, שהוא תחלת
 האצילות, עד סוף נקדת המרפז של עולם העשייה הנשמי
 הזה, מאין סוף עד אין תכלית, ואתה מצמצם ומרמז רמזים לכל
 אדם בכל מקום ובכל עת לקרבו לעבודתך, לפי המקום ולפי
 השעה ולפי האדם. עזרני וזכני ותפתח את דעתי שאזכה להבין
 היטב באמת את הרמזים האלה, למען אזכה לשוב אליך באמת,
 להיות פרצוף תמיד מעתה ועד עולם. ותורני ותלמדני בחסדך
 הגדול ובגבורתך הנוראה, שאזכה לידע ולהבין באמת איך
 להגדיל את דעתי בענין הרמזים האלה ואיך לצמצם את דעתי
 בקדשה שלא יצא חוץ מהמדה שלא אדרש במפלא ממוני ולא
 אחקר במכסה ממוני, רק במה שהרשיתי אזכה להתבונן ולהגדיל
 את דעתי בהדרגה ובמדה כפי מדרגתי, להבין תמיד בכל עת
 ובכל שעה את כל הרמזים שאתה מרמז לי תמיד ברחמיך על ידי
 כל הדברים שבעולם ועל ידי כל המחשבות והדבורים והעשיות
 שאתה מוזמין לי בכל עת, אשר בכלם אין פונתך שום דבר, פי
 אם לרמוז לי על ידם להתקרב לעבודתך באמת:

ותעזרני ותזכני לקיים בכל יום מצות ציצית ותפלין וקריאת שמע
 ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה,
 ובמסירת נפש בקדשה ובטהרה, ובכונה גדולה ועצומה, עם כל
 פרטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצות התלוים בהם. ותזכני
 לעסק בתורה בכל יום ויום בקדשה גדולה ובשמחה רבה. ואחר

כך תנחני בצדקתך לעסק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה
 לברך ברורים קדושים, ולהשלים נפשי ורוחי ונשמתי על ידי כל
 הדברים שאקנה ואמכר, ואזכה לידע ולכוון לקנות ולמכור כל דבר
 בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי
 לרשות אחר, או להפך כפי הניצוצות הקדושות שיש באותו הדבר
 וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח
 ונשמה שלי על ידי המשא ומתן, עד שאזכה לעשות יחוד קדשא
 בריך הוא ושכינתיה על ידי המשא ומתן שלי ועל ידי כל העסקים
 שלי, ונזכה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים והיחודים
 העליונים, באפן שנוזפה לזכרון דקדשה, לאדבקא מחשבתא בעלמא
 דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות. ותשמרני ותצילני משכחה שהיא
 מיתת הלב, שלא אשכח את תכליתי וסופי ולא אפסח דעתי לעולם
 מזכרון עלמא דאתי:

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְהַצִּילֵנוּ מִכַּחַ
 הַמִּדְמָה וּמִמִּיתַת הַלֵּב וּמִשְׁכַּחַה וּמִרַע עֵין בְּכָל הַפְּחִינּוֹת,
 וְזַכְּנוּ לְזִכְרוֹן דְּקִדְשָׁה שְׁנוּזָפָה תָּמִיד לְדַבֵּק מִחֲשַׁבְתָּנוּ בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל מְקוֹם וּמְקוֹם בְּכָלל וּבְפֶרֶט, וְלֹא נֶאֱפֵד אֶת
 עוֹלְמָנוּ חֵס־וְשְׁלוֹם בְּחַנּוּם, וְנִזְכֹּר "אֵת יְמֵי הַחֲשָׁד פִּי הִרְבָּה יְהִיו כָּל
 שְׂפָא הֶבֶל", וְנִזְכֹּר אֶת בּוֹרְאָנוּ בְּיָמֵי פְּחוּרֹתֵינוּ, "עַד אֲשֶׁר לֹא
 תַחֲשָׁד הַשְּׁמַשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ הָעֵבִים אַחַר הַגָּשֶׁם".
 וְנִזְכֹּר לְזִכֹּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלֹא נִשְׁכַּח דְּבָר
 מִמִּשְׁנַתְנוּ, וְלֹא נִשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵינוּ וְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ
 אוֹזְנֵינוּ מִפִּי חֻמְיָד הָאֱמִתִּיִּים, וְנִזְכֹּר בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר

נזכה לשוב אליך באמת, ולהיות ברצונך הטוב תמיד; וזכר לנו יהוה אלהינו את ברית אבותינו, וקים לנו מקרא שפתוב: "וזכרתי את בריתי יעקוב, ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אֹזֵכֵר, וְהָאָרֶץ אֹזֵכֵר", וְנֹאמֵר: "וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אֲנִי יְהוָה", וְנֹאמֵר: "וזכרתי לך חסד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כְּלוּלוֹתֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאָרֶץ לֹא יְרוּעָה", וְנֹאמֵר: "הֲבֵן יָקִיר לִי אֲפָרִים אִם יָלֵד שְׁעָשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכוֹר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעֵי לּוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִם יְהוָה. זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָפְהָ. חֲטָאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אֵל תִּזְכֹּר, כְּחֲסִדֶיךָ זָכֹר לִי אַתָּה, לְמַעַן טוֹבֵךְ יְהוָה":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זָכְרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקַדְנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם, וְזָכֹר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲהַבֵּת הַצְּדִיקִים הַקְּדֻמוֹנִים, בְּזִכְרוֹתָם תִּעֲזֹר וְתִגַּן וְתוֹשִׁיעַ אֶת הָאֲחֵרוֹנִים וְתִזְכֹּר אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַנְּפוּצִים עַל הַהָרִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה. "זָכְרֵנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עַמְּךָ, פְּקַדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ, לְרֵאוֹת בְּמוֹכֵת בְּחִירֶיךָ לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׁמְחַת גּוֹיָךְ לְהַתְהַלֵּל עִם גַּחְלָתְךָ. לְמָה לְנִצַּח תִּשְׁכַּחֲנוּ, תַעֲזֹבֵנוּ לְאָרֶץ יָמִים. הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם". יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֵאלֵי:

ז "אֵהֲלֵלָהּ יְהוָה בְּחַיֵּי אֹמְרָהּ לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה עִמִּי בְדַרְכֶיךָ הַנְּפִלְאִים וְחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְהִיָּה נָא בְּעוּרֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָה בְּכָל עַת לְשִׁמּוֹחַ נְפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה

והעלובה מאד מאד בלי שעור, באפן שאזכה להיות בשמחה
 תמיד, כי אתה לבד יודע את כל המעשה אשר נעשה תחת
 השמש מיום פריאת אדם הראשון עד היום הזה ואשר נעשה
 עתה בדור הזה את כל אשר נעשה בכלליות העולם עם כלל
 נשמות ישראל, ואת כל אשר נעשה עמי העני והאביון הדל
 והנשחת החוטא והפגום הפושע והחיב מאד, האכזר על עצמו
 כזה, את כל אשר נעשה עם נשמתי ורוחי ונפשי מיום שנאצלו
 ונבראו ונוצרו ונעשו, עד אשר נמשכו לתוך הגופים שנתגלגלו
 בהם בכל הגלגולים שעברו עליהם, עד אשר באו בתוך גופי הזה
 המגשם החוטא והפגום מאד את כל אשר עבר עלי מיום הזכרון
 של הזקן העליון שזוכר לאו כלום, וכל אשר עבר עלי בימי
 הזכרון של שאר הזקנים הקדושים הזוכרים המראה והפעם
 והריח והחכמים שהמציאו את הגרעין, ובעת שהוליכו הגרעין
 לטע הפרי, ובעת שהתחילה הפרי להתהוות ולהתרקם, ובעת
 שהיה היצר דולק ובעת שחתכו הפרי מן האילן, אשר אתה לבד
 יודע הפרוש של אלו הדברים, ואת כל אשר נעשה עמי בימים
 ההם, ואת כל אשר נעשה עמי אחר כך עד היום הזה, ואת כל
 אשר עשיתי טוב ורע, את כל אשר עברתי ופגמתי בשונג ובמזיד
 באנס וברצון בכל יום ויום, ואת כל מה שזפיתני ברחמך לחטף
 איזה נקדות טובות בימים הרעים האלה שעברו עלי מעודי עד
 היום הזה. ועתה אחרי כל הבא עלי, ואחרי כל מה שעשיתי אם
 טוב ואם רע, הורני ולמדני עתה הדרך והנתיב והשביל האמת,
 באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה באמת מעתה על כל פנים:

קלא "זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך
 אשוחח. פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך
 סלה. אזכר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך. זכור תזכר ותשוח
 עלי נפשי". רבנו של עולם, זכור כל הנשפחות אתה הוא
 מעולם, ואין שכחה לפני כסא כבודך, עזרני והושיעני למען שמך
 שאזכה לזכר היטב את כל הדבורים של הצדיקים אמתיים
 שזכיתי לשמע מפייהם ולראות בספריהם. זכור שאזכר היטב בכל
 הזכרון יפה את כל דבור ודבור שיצא מפייהם ושמעתי מפייהם או
 מפי כתביהם, פי אתה יודע עצם רום מעלות נשגבות של כל
 דבור ודבור הקדוש שיצא מפייהם אפלו במלי דעלמא, אשר אין
 ערך אליהם, פי כל דבריהם אמת וצדק ומי שזוכה לקבל
 דבריהם באמת ולחקקם בכח זכרונו יפה, הוא מקבל פניו ושכלו
 ונשמתו של הצדיק, ונחקק בדעת המקבל והשומע אור פני
 הצדיק ושכלו ונשמתו, מפל שכן פששומעים מהם דברי תורה
 הקדושים. וברחמיך הרבים אונים פריית לי, וכמה פעמים מתנצץ
 בלבי מעט עצם נפלאות קדשת דבריהם הנוראים, המאירים
 לארץ ולדרים עליה באור נפלא ונורא מאד מאד עד אין חקר,
 עד אשר נתעורר לבי קצת להתקרב אליך באמת, אבל בעונותי
 הרבים התגברה עלי השכחה ונשפח ממני אור דבריהם המאירים
 ונתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי, שכחתי את מוכתי, ונשיתי את
 קדשתם, "נשפחתי כמת מלב הייתי ככלי אכר". על כן באתי
 לפניך בעל הרחמים, מזכיר נשפחות, שתרחם עלי מעתה, ותזכני
 לזכר מעתה את כל דברי אמת שאשמע מפי הצדיקים אמתיים,

או מה שאלמוד בספריהם הקדושים, ותזכירני ברחמיך כל מה
 ששמעתי כבר ושכחתי הכל תזכירני ברחמיך, ולא אשכח עוד
 דבר ממשנתי כל ימי חי עד עולם:

ותהיה בעזרי ותושיעני מהרה שאזכה לקיים מה שהזהירנו
 רבותינו זכרונם לברכה, לציר לפני בשעת הלמוד דמות
 דיוקנו של התנא והצדיק שאני לומד דבריו הקדושים ויהיה דומה
 בעיני כאלו הצדיק והתנא עומד לפני. וכן פשא דבר ואספר דברי
 תורתו לאחרים השומעים ממני יהיה מציר ועומד לפני דמות
 דיוקנו הקדוש, עד שיהיה נחשב כאלו התנא והצדיק בעצמו
 מדבר עמהם, ושומעים דבריו מפיו הקדוש בעצמו באפן שיעשו
 דבריהם הקדושים פעלתם בשלמות ויגמרו הצדיקים כל התקונים
 שהתחילו להמשיך בעולם, להחזיר כל העולם לעבודתך ולתורתך
 באמת. ותזכני לחזר כל דבור וכל חדוש אמתי של התורה
 הקדושה מאה פעמים ואחד לפחות באפן שאזכר היטב כל דבור
 ודבור בדעתי ולא אשכח ממשנתי אפלו דבור אחד לעולם, עד
 שיהיה נחקק ונצמיד בדעתי ושכלי ונשמתי פניו ושכלו ונשמתי
 של הצדיק האמת שאני לומד ועוסק בדבריו הקדושים והנוראים,
 באפן שארגיש היטב טעם נעם מתיקות ערבות דבריהם
 הנשגבים, ויאיר בדעתי ונשמתי אור התנוצצות דבריהם המאירים
 באור נשגב ונורא מאד מאד, למען אזכה לשוב אליך מהרה,
 להשליך אלילי כסף וזהב, ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע,
 ואמשך ואשמט את עצמי מהבלי עולם הזה [ותאוותיו]
 ותענוגותיו, ואשים כל מגמתי ותשווקתי וחפצי וחשקי ורצוני

וּתְקוּנֵי לְעוֹלָם הֵבֵא הַנְּצִחֵי תְקִימָה לְעַד, וְלֹא אֲחֻלִּיף עוֹלָם עוֹמֵד
בְּעוֹלָם עוֹבֵר, כְּצֵל עוֹבֵר:

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ וְזַכְּרוֹן אִמָּת דְּקַדְשָׁה, לְזַכֵּר הַיֵּטֵב אֶת
כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְתוֹפְנֵי לְהַתְמִיד בְּלִמּוּדֵי הַיֵּטֵב,
לְהַגִּיט בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלַחֲזוֹר כָּל דְּבַר מֵאָה
פְּעָמִים וְאַחַד בְּאַפֵּן שְׂאוּכַר תְּמִיד אֶת כָּל דְּבַר וְכָל חֲדוּשׁ וְכָל
מַעַם וְעֵצָה אֲשֶׁר גָּלִית לָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה הַמְּלֵאָה עֲצוֹת
וְאוֹרוֹת קְדוּשׁוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְלִזְכְּרֵם הַיֵּטֵב בְּכַח הַזְּכָרוֹן שְׁלִי יִפֶּה כָּל
יְמֵי חַיֵּי עַד עוֹלָם, עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסָפֵנִי אֵלֶיךָ בְּשָׁלוֹם, וְאוֹכְהָ
לְבֹא לְשֵׁם עִם כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שֶׁיְהִיָּה קָשׁוּר וְחָקוּק וְכָלוּל וְנֶאֱחָד
בְּשִׁכְלִי וְנִשְׁמָתִי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְשֶׁפָּעַל פֶּה וְאוֹכְהָ
בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּכָלל יִרְאִיךָ עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם: אֲשֶׁר־
מִי שֶׁבָּא לְכָאן וְתִלְמָדוּ בִּידוֹ. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי אֲנֹכִי בְּעֵנֵי
יַדְעֵתִי שֶׁפְּלוּתִי וְגִרְעוּתִי כְּמָה אֲנִי רְחוּק מִכָּל זֶה, אִךְ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים בְּמַחְתִּי כִּי אֶתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְאַתָּה חַפֵּץ שֶׁנִּתְפַּלֵּל
וְנִשְׁתַּדָּר לְפָנֶיךָ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָאֱמֵתִיּוֹת וְהַנְּצִחִיּוֹת, וְעַל
זֶה תִּמְכַּתִּי יִתְרוּתִי לְבֹא לְפָנֶיךָ בְּפָנִים שְׂאִינָם יִפּוֹת כְּאַלֶּהָ, לְבַקֵּשׁ
מִמֶּךָ שֶׁתֵּאִיר עָלַי אֹר פְּנֵי מִלְךָ חַיִּים, שֶׁהֵם אֹר פְּנֵי הַצַּדִּיקִים
הָאֱמֵתִיִּים. "הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֶדְךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר
בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ". וַיִּקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "בְּאוֹר פְּנֵי
מִלְךָ חַיִּים וְרִצּוֹנוֹ כְּעַב מִלְקוֹשׁ. אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיִּבְרַכְנוּ יָאֵר פָּנָיו
אֶתְנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ.
וְכָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמֵן וְאֲמֵן":

זְקֵנִים

כ מֵלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עַל מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֻמָּה, עַל לֵב עֲקֹשׁ
 וּפְתִלְתֵּל, כִּי אַתָּה יַדְעֵת אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנִי,
 כִּי רִשְׁתוֹת פְּרוּסִים עָלֵינוּ מִכָּל צַד וּמְצַדֵי צְדָדִים, וְאִינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ
 לְבָרַח מֵהֶם וְאֶפְלוּ לְצַעֲקַי אֵלֶיךָ נִמְנָע מִמֶּנִּי, כִּי אֵין לִי עוֹד דְּבוּרִים
 וְקוֹל לְצַעֲקַי אֵלֶיךָ, כִּי פִגְמֵנוּ בְּקוֹל וּדְבוּר, וּבְכָל הַרְמֵ"ה אֵיבָרִים
 וְשֵׁם"ה גִּידִים, וְקִלְקַלְנוּ כָּל שְׁבִילֵי הַדַּעַת, וּפִגְמֵנוּ בְּכָל הַנְּתִיבוֹת
 שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִעְלַם מִדַּעְתָּנוּ, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִין שׁוּם דְּרֶךְ
 וְנִתִּיב אֵיךְ לְזַכּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ. אָבֵל עַדִּין לֹא
 כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, וְאָנוּ סְמוּכִים וּבְטוּחִים עַל פְּתָח שֶׁל זְקֵנִים דְּקְדוּשָׁה,
 שֶׁהֵם הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר עָלִיהֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעוּ, וְעַל
 פְּתָח לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם פֶּתַח לְמִשְׁךָ וְלַהוֹצִיא אֶת כָּל
 יִשְׂרָאֵל מִרְשׁוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא וְלַהֲכַנִּיסֵם בְּרִשׁוֹת דְּקְדוּשָׁה:

סו וּתְזַכְּנוּ לְהוֹדֵר בְּכַבּוֹד הַזְּקֵן שֶׁשָׁכַח תְּלֻמוֹדוֹ, לְכַבְּדוֹ וּלְהַדְרוֹ
 בְּכָל מִינֵי כְבוֹד, עַד שְׁנוּפָה עַל־יְדִיזָה לְהַמְשִׁיךְ
 רַעֲמִים דְּקְדוּשָׁה, וְעַל־יְדִי זֶה יִתְבַּקְּעוּ וַיִּשְׁתַּבְּרוּ כָּל הַעֲנָנִין דְּמִכְסֵּן
 עַל עֵינָיו, וַיִּתְגַּלֶּה דַעַת הַזְּקֵנִים דְּקְדוּשָׁה, וַיִּצְאוּ מִיּוֹם רַבִּים מִיּוֹם
 הַדַּעַת וְתַמְלָא הָאֶרֶץ דַּעָה אֶת יְהוָה כַּמִּים לְיָם מְכַסִּים. וְתַמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ מִיּוֹם הַדַּעַת מֵהַזְּקֵנִים דְּקְדוּשָׁה, וַיִּתְחַלְקוּ מִיּוֹם הַדַּעַת לְכָל
 אֶחָד וְאֶחָד לְפִי בְּחִינְתּוֹ פְּרָאוּי לוֹ בְּאַמֶּת, וְנוֹפָה לְקַבֵּל וּלְשֹׂאב
 מִיּוֹם הַדַּעַת מִפִּי הַזְּקֵנִים דְּקְדוּשָׁה בְּעֲצָמוֹן, עַד שְׁנוּפָה עַל־יְדִיזָה

לְהַמְשִׁיךְ מִיָּם קָרִים עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָעֵיפּוֹת וְהַיְגֵעוֹת מְאֹד מְאֹד. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן פָּגַם הַתְּפִלָּה, וְתַעֲזְרוּנוּ בְּכָל עֵת לְהַתְּפִלֵּל תָּמִיד בְּכַוֵּנֹת הַלֵּב, בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל לִבְבֵנוּ וּבְכָל נַפְשֵנוּ וּבְכָל מְאֹדְנוּ בְּלִי שׁוּם פְּגִיזוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת כָּלֵל, עַד שְׁנִזְכָּה לְהִרְגִישׁ כֹּל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּכָל עֲצֻמוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כָּל עֲצֻמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כְמוֹד", וַיִּדְשֵׁנוּ כֹּל עֲצֻמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת בְּכַוֵּנֹת הַלֵּב בְּאַמְתּ:

זְרִיזוֹת

קַח רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם, שִׂמַּחַת יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהַצִּילֵנִי מֵעַצְבוֹת וּמֵעַצְלוֹת אֲשֶׁר הֵם הָיוּ בְּעוֹכְרֵי, וּבְטָלוּ אוֹתִי הַרְבֵּה מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִטּוֹב הַרְבֵּה, וְהִבִּיאוּנִי לְמָה שֶׁהִבִּיאוּנִי, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁעָקַר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עַצְבוֹת וְעַצְלוֹת, רַחֲמֵנָּה לְצַלֵּן. רַחֵם עָלַי מֵלֵא רַחֲמִים, וְהַצִּילֵנִי מֵעֵתָה מִנְּשִׁיכוֹת הָאֵלֶּה. תֵּן לִי חַיִּים וְאַחִיָּה. "שִׂמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדִנִּי נַפְשִׁי אֲשֶׁא. תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׂמַּחַת תִּגְלָנָה עֲצֻמוֹת דְּבִיתְךָ". זַכֵּנִי לְהוֹדְרוֹ בְּתוֹרָתְךָ וּבְעִבוּדְתְךָ תָּמִיד בְּזְרִיזוֹת גְּדוֹל וּבְשִׂמַּחַת רַבָּה וְעִצּוּמָה כְּרֵאוּי לְהוֹדְרוֹ וּלְשִׂמַּח בְּעִבוּדְתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר הֵם חַיִּינוּ וְאֶרְךָ יְמֵינוּ בְּזֶה וּבְכָא לְעַד וּלְנֶצַח, וְחוּץ מִזֶּה הַכֵּל הַכֵּל נִדְרָף הַכֵּל הַכֵּלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ. "מָה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", חוּץ מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבוּדָה. מְחִיָּה מִתִּים בְּרַחֲמִים

רבים, סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
 לישני עפר, החייני והקימני מעפר ארץ אשר בעזונותינו הרבים
 ירדנו עד עפר ממש ויותר מזה. "כי שחה לעפר נפשנו דבקה
 לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. דבקה לעפר
 נפשי חייני בדברך", כי אתה מקים מעפר דל ומאשפות תרים
 אביון, הקימני ברחמיך ונפלאותיך מכל הירידות והנפילות
 שנפלתי עד הנה, כי אין מי שיוכל להקימני, כי אם אתה
 והצדיקים האמתיים לבד. זכני לזריוות ושמחה המחין את המחין
 וכל קומת האדם. ידך תבון עמי, אף זרועך תאמצני. ותחונקני
 בכל פעם בדרכי עצותיך העמוקות הנפלאות, באפן שאזכה לגרש
 מאתי העצבות והעצלות לגמרי ולהפכם לזריוות ולשמחה גדולה.
 "תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני", כי ממוך לא יפלא כל דבר
 ואין שום דבר נמנע ממוך. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
 מלך במית ומחיה ומצמיח ישועה, קים בי תחית המתים ממש,
 כי אתה ברחמיך פבר הרבית נפלאותיך עמי בלי שעור בכל יום
 ובכל עת ובכל שעה מעודי ועד היום הזה. החייני וקימני מעתה
 בחיים אמתיים בעולם הזה ובעולם הבא. הטעימני ברחמיך
 ונפלאותיך מחיים שזכו הצדיקים האמתיים וזכונם לברכה, אשר
 היו חיים חיים אמתיים בכל עת, וזכו לחיים חדשים ונוראים
 ונפלאים בכל פעם, אשר יש כח בחיים שלהם להשפיע עלי אור
 החיים גם עתה איד שאני עתה, באפן שאזכה גם אנכי לחיות על
 כל פנים מעתה חיים אמתיים חיים ארפים חיים טובים חיים
 הנקראים חיים באמת. "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את

פְּנִיךָ, נְעֻמֹת בְּיַמֶיךָ נִצַּח". יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְפִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי, אֲמֵן:

חֲכָמוֹת - חֲקִירוֹת

כֹּא וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת זְרַעְנוּ וְאֵת כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא נִלְמַד וְלֹא נִשְׁמַע עֵין כָּלֵל
בְּסִפְרֵי הַמַּחְקָרִים, הֵן בְּסִפְרֵי חֲקִירוֹת שֶׁל הַעֲבוּרִים הֵן בְּסִפְרֵי
חֲקִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְלֹא נִאֱבָה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם כָּלֵל, וְלֹא נִלְמַד
בְּאַחֲרוֹתֵם, וְלֹא נִדְרַךְ בְּנִתְיֹבוֹתֵם וְלֹא נִשְׁמַע לָב לְדַבְרֵיהֶם, וְלֹא
יִכְנְסוּ דְבָרֵיהֶם וְחֲקִירוֹתֵיהֶם הַמְטַעֲוֹת וְקִשְׁיוֹתֵיהֶם וּמְבוֹכֹתֵיהֶם
בְּאֲזֵינוּ וּבְדַעְתָּנוּ כָּלֵל, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמְהָ רַעוּת גְּדוּלוֹת וְכִמְהָ
חֲרַבְנוֹת נִרְמְזוּ לָנוּ הַמַּחְקָרִים עַל־יְדֵי חֲקִירוֹתֵיהֶם וְטַעוּתֵיהֶם, כִּי הֵם
רוֹצִים לְהַרְחִיק אוֹתָנוּ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת:

חֹסֶם וְחִמְלָה עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, וְעֵשָׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל עֲפָדָה,
וְלַמַּעַן אֲבוֹתֵיהֶם אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְלַמַּעַן מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
דָּוִד וְשְׁלֹמֹה, וְלַמַּעַן שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבַטֵי יִהּ, וְלַמַּעַן כָּל הַזְּקֵנִים
הַקְּדוֹשִׁים, וְהַנְּבִיאִים הָאֱמֵתִיִּים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְלַמַּעַן כָּל
הַתְּנָאִים וְאִמּוֹרָאִים, וְלַמַּעַן כָּל הַצְּדִיקִים וְכַשְׁרִים אֱמֵתִיִּים שֶׁהִיוּ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְרַחֵם עַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיְתָה, שֶׁהֵם רוֹצִים, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, עֲכָשׁוּ
בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא, שְׁתַּתְּפִשְׁט, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיא
בְּעוֹלָם וְרוֹצִים לְצוֹדֵד נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵיהֶם וּבְסִבְרוֹתֵיהֶם, וְהֵם

מתחילים לחנך נערים קמונים אשר אין יודעים בין ימינם לשמאלם, לחנכם בלמוד ספריהם ובלשונות העכו"ם, להכניסם, חס־ושלום, בדרכיהם ובסברותיהם. ואין איש שם על לב להרגיש צרה הגדולה הזאת בלבם, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, אשר זהו עקר חבלו של משיח, ועל צרה הגדולה הזאת התנבאו כל נביאינו וחכמינו האמתיים מקדם, כמו שכתוב: "והיתה עת צרה ליעקב אשר כמוהו לא נהיתה", וכמו שהתנבא דניאל ברוח קדשו, כמו שכתוב: "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים, והמשפילים יבינו":

מרא דעלמא כלא, אתה לבר יודע גדל הצרה הזאת, אשר אין כמוה. "מעוף צוקה ואפלה מגדח", ואין מי יעמד בעדנו, כי הצדיקי אמת נסתלקו בעונותינו. חוס וחמל עלינו, יעזרו רחמיך על בניך, והגן בעדנו, ושמרנו והצילנו, ומלט נפשנו והצילנו ברחמיך אותנו ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית ישראל מן כל דעות וסברות הרעות והזרות של כל המחקרים והפילוסופים, הן ממחקרי עכו"ם והן ממחקרי ישראל, אשר נתפסו גם כן ברשת ומצודה רעה הזאת של חקירות ופילוסופיא, ותלפש קנאתך ותחגור גבורתך, ותעקר ותשבר ותמגר ותבטל מחשבתם הרעה מן העולם, וכל המינים וכל הזדים וכל הפופרים וכל האפיקורסים פגוע יאבדו, ולא יזכר ולא יפקד עוד שום סברא מסברותיהם, ולא שום דעה מדעותיהם. חוס ורחם עלינו, חוס וחננו והצל ומלט אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית ישראל מכל ספריהם ומכל דעותיהם ומכל סברותיהם, "כי לא

בְּאֵלֶּה חֶלֶק יַעֲקֹב", לֹא בְּאֵלֶּה חֶלְקֵנוּ, לֹא בְּאֵלֶּה גּוֹרְלֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מוֹרַע אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עַבְדֵיךָ, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, וְאֲנוּ מֵאֲמִינִים בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת בְּלָל, כִּי צַדִּיק וְיֵשֶׁר אֶתָּה וְאֶתָּה מִנְהִיג כָּל הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מֵיּוֹב יְהוָה לִפְלֹ, וְרַחֲמוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו":

ל וּבְכֵן תַּחֲנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹצִיאֵנוּ מִגְּלוֹת הַפֶּזַר הַזֶּה, מִגְּלוֹת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ וְהַמָּוֶן דִּקְדָּשָׁה, אֲשֶׁר כָּלֵם הֵם מְשַׁקְעִים בְּגִלוֹת גְּדוֹל וְמֵר מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִגְּלוֹתָם, מִבֵּין הָאֲרָבַע מַלְכֵי־אֲשֶׁר זֶה כְּמָה וְכְמָה שְׁנַיִם אֲשֶׁר מַלְכוּת דִּקְדָּשָׁה הַמוֹשְׁלֵת בְּכָל כְּלָלִיּוֹת הָאֲרָבַע עוֹלָמוֹת, יִרְדֶּה מִכֶּסֶּאָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְנִתְּנָה בִּידֶה מִמְּשַׁלָּה לְהָאֲרָבַע מַלְכֵי־אֲשֶׁר, וְעַל־יְדֵי־זֶה גָּלִינוּ מֵאֲרָצֵנוּ וְנִתְּרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־גִיּוֹת, וּמִגּוֹלָה אֶל גּוֹלָה הִלְכָנוּ וּמִפְּלִי אֶל כְּלִי הוֹרְקָנוּ, עַד אֲשֶׁר תֵּשׁ כַּחֲנוּ וּמָטָה יִדְנוּ מְאֹד, וְעַל־יְדֵי־זֶה מִתְגַּבֵּר הַגְּלוּת הַפְּרָטִי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא גְלוּת הַנֶּפֶשׁ עַל־יְדֵי תַּאוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ רַק מִן הָעֶפְרוֹם שְׂאֵנוּ בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וַיִּתְּעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם. "אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט אֵל", וְשָׁמַע קוֹל צַעֲקָתְךָ וְזַעֲקָתְךָ, שְׂאֵתָה בְּעֶצְמְךָ כְּבִיכּוֹל צוֹעֵק וְשׂוֹאֵג זַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "יְהוָה מִמְרוֹם יִשְׂאָג וּמִמְעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ, שְׂאֵג יִשְׂאָג עַל גְּוֹהֵי", וְשָׁמַע קוֹל צַעֲקָת וְזַעֲקָת הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִיא זוֹעֶקֶת בְּקוֹל

מר על צרות נפישנו אשר העפוי"ם מתגברים עלינו בכל יום, ולא די שהם מושלים עלינו בגוף וממזן, אף גם הם רוצים חסוֹשְלוֹם לְהַתְגַּבֵּר בְּחֻכְמָתָם הַחִיצוֹנִית הַמְּטָעִית וְהַסְכָּלָה, אֲשֶׁר בְּאֵמַת כָּל חֻכְמָתָם הוּא כְּסִילוֹת וְאֵוֹלֵת גְּמוּר, וּכְכֹר נִתְפָּסוּ הַרְבֵּה מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָּם וּבְמַצּוֹדָתָם הָרָעָה, וְעוֹד הֵם צוֹדִים לְקַחַת וְלִמְרֹף חִסְיוֹשְלוֹם עוֹד נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁת חֻכְמָתָם הַמְּטָעִית שֶׁל פִּילוֹסוֹפִיָּא וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וּכְפִירוֹת אֲשֶׁר נִתְפַּשְׁטָה מְאֹד בְּעוֹנוֹתֵינוּ. חוּם וְחִמְל עֲלֵינוּ וְהוֹצֵא אֶת בְּלָעַם מִפִּיהֶם. הַשֵּׁג תִּשְׁגִּי וְהִצַּל תִּצִּיל אוֹתָנוּ וְאֶת אֲחֵינוּ וְאֶת זֵרְעֵנוּ וְאֶת כָּל זֵרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרִּשְׁת וּמַצּוֹדָה רָעָה הַפְּרוֹסָה עִכְשׁוּ עַל כָּל הַחַיִּים אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כּוֹאֵת מִיּוֹמֵי קֶדֶם. זַבְּנוּ לְאַמּוֹנָה שְׁלֵמָה לְהַמְלִיךְ אוֹתְךָ עֲלֵינוּ וְעַל נַפְשֵׁינוּ וְעַל כָּל רַמֵּ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁם"ה גִּידֵינוּ בְּכָל עֵת וְעַת. יְעוֹרְרוּ רַחֲמֵי לְבָבְךָ עָלֶיךָ וְעַל בְּנֵיךָ, כִּי מִי יוּכַל לְסַבֵּל אֶת קוֹל צַעֲקַת וְזַעֲקַת קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתוֹהוּ. מִי יוּכַל לְאַטֵּם אֲזֵנוֹ וּלְכַבּוּ מִקוֹל צַעֲקָתָם וְשׁוֹעֲתָם הַמְּרָה. וְתֵן בְּלִבְנוּ לְצַעֵק תְּמִיד אֵלֶיךָ עַד שְׁתַּרְחֲמֵנוּ, גִּשׁוּעַ וְתֹאמַר הַגְּנִי. "הַמּוֹפְרִים אֶת יְהוָה אֵל דְּמֵי לְכֶם. וְאֵל תִּתְּנוּ דְּמֵי לוֹ, עַד יְכוּנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בְּאַרְצָךְ":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "מְלֻכוֹתְךָ מְלֻכוֹת כָּל עוֹלָמִים, וּמְשֻׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר". חוּם וְחִמְל וְרַחֵם עַל מְלֻכוֹתְךָ הַמְּתַפְּשָׁטִת בְּכָל הָאַרְבַּע עוֹלָמוֹת, וּפְדָה וְהוֹצֵא וְהַעֲלֵה אֶת שְׁכִינְת עוֹד וּמְלֻכוֹתְךָ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְתַעֲלֵה אֶת הַמְּלֻכוֹת דְּקִדְשָׁה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּת הָאַרְבַּע מְלֻכוֹת, וּמְלֻכוֹת הָרָשָׁעָה מְהֵרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִמְנַר

וּתְכַלֵּם וּתְכַנְעֵם וּתְשַׁפְּלִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְבַטֵּל
 כָּל הַדְּעוֹת הַזֵּרוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וּפִילוֹסוֹפִיָּא וְאַפִּיקוֹרְסִית
 מִן הָעוֹלָם, וְתִמְסַךְ בְּקֶרְפֶּם רוּחַ עוֹנֵים וְתַעֲרַבְבֵם אֶת דַּעְתָּם
 וְתִסְתֵּם אֶת פִּיהֶם וְתַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְבַטֵּל דַּעְתָּם וּמַחְשַׁבְתָּם הַרְעָה
 מִן הָעוֹלָם:

לו וְתִזְכְּנִי לְאוֹר הַשֵּׁכֶל דְקַדְשָׁה, לְחֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, וְאוֹכָה
 לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי סְכָלוֹת וּכְסִילוֹת שֶׁל
 הַגּוֹף וְהַחֲמֵר, וְתוֹצִיאֵנִי מֵאַפְלָה לְאוֹרָה, מִחֲשָׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל,
 מִכְּסִילוֹת וְחֲשֻׁכֹת שֶׁל חֲמַרְיוֹת הַגּוֹף הַעֲכוּר וְהַמְּגֻשָּׁם, לְהֵאֲרֹת
 הַחֲכָמָה שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הַקְּדוּשָׁה, וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאוֹכָה לְלַמֵּד
 וְלַהֲגוֹת בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּרֵךְ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהַבִּין
 וְלַהֲשִׁיבִיל, לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל
 דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינַי בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לִבִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ,
 וְתַפְרִישְׁנִי וְתַבְדִּילֵנִי מִן הַתּוֹעִים בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְתִגַּן בְּעַדִּי
 וּבְעַד זְרַעֵי תְּמִיד, וּבְעַד כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא נַעֲסַק לְעוֹלָם
 בְּשׂוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנָה כָּלֵל וְלֹא נָשִׂים עֵין וְלֹא נִלְמַד בְּשׂוֹם סֵפֶר
 מִסְפָּרֵי הַחֲקִירוֹת כָּלֵל, הֵן בְּסִפְרֵי חֲקִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֵן בְּסִפְרֵי
 חֲקִירוֹת שֶׁל הָעַכְשָׁנִים. וְתַעֲזוֹר לָנוּ שֶׁלֹּא יִכְנַס בְּדַעְתָּנוּ וּמַחְשַׁבְתָּנוּ
 שׂוֹם חֲקִירָה מִחֲקִירוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׂוֹם סִבְרָה וְדַעָה מִסִּבְרוֹתֵיהֶם
 וְדַעוֹתֵיהֶם הַזֵּרוֹת וְהַמְרוֹת, הַצְּדִים בְּרָשָׁתָם נִפְשׁוֹת יְקוּרוֹת, אֲשֶׁר
 בָּאֵמֶת כָּל חֲכָמוֹתֵיהֶם הַחִיצוֹנִיּוֹת הֵם רַק כְּסִילוֹת וְסְכָלוֹת וְשִׁמּוֹת
 וְהֶבֶל גְּמוּר בָּאֵמֶת, וְנִמְשָׁכִים רַק מִכְּסִילוֹת וְחֲשֻׁכֹת חֲמַרְיוֹת הַגּוֹף,
 וּמֵאֲתוֹתֵיהֶם וּמִדּוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת אֲשֶׁר מַחֲמַת הַקֶּף הַתְּגַבְּרוֹת תֵּאוֹת

גופם וְחַמְרָם הָעֵב וְהַמְגֵשֵׁם וְהַמְזוּהָם וְהַמְשַׁקֵּץ מֵאֵד מֵאֵד בְּתַכְלִית
 הַזְהֻמָּה וְהַפְנוּף וְהַמְאוּס, מִשֵּׁם נִתְעַבֵּר וְנִתְקַלְקַל וְנִשְׁחַת דַּעְתָּם
 וְלִבָּם הָעֵרֶל, עַד שֶׁנִּתְעוּ וְנִבְּכוּ מִדַּעַה לְדַעַה וּמִסְבָּרָא לְסְבָרָא, עַד
 שֶׁבָּאוּ לְיַד טְעוֹת וְשָׁטוֹת חֲכְמוֹתֵיהֶם הַחִיצוֹנִיּוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זֵרְעֵנוּ וְעַל פְּלִיטָתֵנוּ, אֲשֶׁר
 נִשְׁאַרְנוּ בְּתֵרֵן בְּרֵאשׁ הַהָר בְּאֵין עֲזוּר וְסוּמְךָ, וְאֵין מִי
 שְׁיַעֲמֵד בְּעַדְנוּ. הַצֵּל הַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה וּמַלֵּט אוֹתֵנוּ וְאֵת זֵרְעֵנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי חֲכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם
 חֶלֶק וְעֶסֶק בָּהֶם, וְתִהְיֶה יָדֵנוּ וְשׁוֹכְלָנוּ וְלִבְנוּ מְסַלֶּקֶת מֵהֶם, כִּי לֹא
 בְּאֵלֶּה חֶלְקֵנוּ וְלֹא בְּאֵלֶּה גּוֹרְלֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מִזֵּרַע אַבְרָהָם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב, מֵאַמִּינִים בְּנֵי מֵאַמִּינִים, וְאַנְחָנוּ זְכִינוּ לַעֲמֹד עַל הַר סִינִי
 וְלִקְבֹּל תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ נֶאֱמַן בִּיתְךָ. עֲזֹרְנוּ
 שְׁיִהְיֶה חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה תָּמִיד. "תּוֹרַת יְהוָה תְּמוּמָה
 מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מְחַכֶּמֶת פְּתִי". חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ,
 יִהְיוּ נָא מַעֲיָד עַל בְּנֵיךָ צֵאן מְרַעֲיָתְךָ, וְשֹׁמֵר אוֹתֵנוּ בְּעַת צָרָה
 הַזֹּאת בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, וְהַצֵּל וּמַלֵּט נַפְשֵׁנוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ
 שְׁלֹא נַעֲסֶק לְעוֹלָם בְּשׁוֹם חֲכְמָה חִיצוֹנָה כָּלֵל. וְתֵן לָנוּ כַח שְׁנוּכָה
 לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבֹּר וְלִבְטֹל וְלַעֲקֹר כָּל הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים מִן
 הָעוֹלָם, "יִמְחוּ מִסַּפֵּר חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֵל יִכְתְּבוּ", וְכֹל הָעוֹסְקִים
 בְּפִילוֹסוֹפִיָּא וְחֻקִּירוֹת שֶׁל חֲכְמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, יִהְיֶה נֶמֶח שְׁמָם
 וְזָכְרָם מִן הָעוֹלָם. יִכְרַת יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲסֵק בְּחֻקֵּיהֶם
 וּבְדַרְכֵיהֶם, עַר וְעָנָה. "יִהְיוּ בְנֵינוּ יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה. יְהִי
 אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית, בְּדוֹר אַחַר יִמַח שְׁמָם. יִזְכַּר עוֹן אֲבוֹתָיו אֶל יְהוָה

וְחַסְאֵת אִמּוֹ אֶל תִּמְחַת. יִהְיוּ נֶגֶד יְהוָה תָּמִיד וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ זָכָרִם".
 וַיִּתְפַּלְּלוּ סְבָרוֹתֵיהֶם וַדְּעוֹתֵיהֶם מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל לֵב
 וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשֵׁמֶם:

וְתִרְחַם עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא וְתַרְוִמֶם וְתַגְלֶה וְתֹאִיר
 חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם וּנְשׁוּב בְּלָנוּ לְתוֹרַתְךָ
 וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה. וְנִזְכָּה
 לְהִשְׁתַּוְּקֶק תָּמִיד לְאִמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְנִזְכָּה
 לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּלְכַבֵּד אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּכָל
 עֵת, כִּי בְּשִׁבִיל זֶה בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלֶם, בְּגִין דִּישְׁתַּמוֹדְעִין
 לֵיהּ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרַתִּיו אֶף
 עֲשִׂיתִיו". עוֹד וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלְמַעַן כְּבוֹד תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה, שְׁתַּתְּנֶבֶר חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל חֲכָמַת
 הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, עַל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, וַיִּתְפַּלְּלוּ כָּל הַחֲכָמוֹת
 שֶׁבְּעוֹלָם כַּנֶּגֶד אוֹת אֶחָד מֵתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַתּוֹרָה וְהַתְּמִימָה,
 תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, וַיִּשׁוּבוּ כָּלֶם לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 וְלִירְאָתְךָ בְּאֵמֶת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ:

נַה וּבִבְנֵי תִרְחַם עָלֵינוּ וְתַהֲיֶה בְּעֹזְרִי, וְתִזְכְּנוּ בְּחֶסֶדֶךָ הָעֲצוּמִים
 וּבְכַחַךְ הַגָּדוֹל, בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים, שְׁנִזְכָּה
 לְתַקֵּן בְּתַפְלוּתֵינוּ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה קוֹלוֹת הָרַעוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים, שְׁהֵם
 קוֹל כְּסִילוֹת וּשְׁטוּתִים שֶׁל הַנוֹפְלִים בְּאִמוּנוֹת פְּזִיזוֹת, וְקוֹל הַרוֹפִים
 וְגִדּוּפִים שֶׁל הַמַּחְקָרִים וְהַאֲפָקוֹרְסִים, וְקוֹל הַבְּזִיזוֹת שֶׁל הַמַּחְרָפִים
 וְהַמְּבֹזִים יִרְאֵי יְהוָה הָאֲמִתִּים, שְׁנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבֵּר וּלְכַלֵּל עַל-
 יְדֵי תַפְלוּתֵינוּ אֶת כָּל מִינֵי אִמוּנוֹת פְּזִיזוֹת, אִמוּנוֹת שֶׁל שְׁמוֹת

והכל וכל דרכי האמרו, כלם נזכה לשפר ולבטל עלידי
תפלותינו, ולהעלות את כל הנופלים באמונות כוביות לאמונה
אמתית וקדשה, ולקבע בלבם אמונה שלמה עלידי תפלותינו,
ונזכה לשים כל לבנו על תפלותינו, ולהתפלל לפניך בכונה גדולה
ועצומה בכונת הלב באמת, עד שנוכה עלידי כונת הלב
שבתפלה לתקן את לב המחקרים והפילוסופים שיוכל לבם
להכיל את שכלם, שלא יחטיא אותם שכלם, כי אתה ידעת יהוה
אלהינו, את עצם הפגמים והקלקולים והחרבנות הרבים שגורמים
לנו המחקרים והפילוסופים, שהם "חכמים בעיניהם ונגד פניהם
נבונים", וחכמתם ושכלם מרבה ממעשיהם, ומחמת זה הם
מחטיאים עלידי חכמתם ושכלם, והם "חכמים להרע, ולהטיב
לא ידעו", ומתחכמים הרבה, עד שמגדפין כלפי מעלה בחכמתם
והם מזיקים לכלל ישראל מאד מאד בחכמתם הרעה, ובפרט
שרבם בכלם הם נואפים גדולים, ועוסקים בחכמת הפילוסופיא,
ולבם חסר וקטן מהכיל את חכמתם, אשר עליהם נאמר "לקנות
חכמה ולב אין", ועל כן הם מחטיאים ביותר עלידי חכמתם
וחקירתם הרעה, ולא די שהם משחיתים ומאבדים נפשותם עדי
אוכל, אף גם הם פורשים רשתות ומכמורות לשאר בני ישראל
הקרואים והולכים לתמם, עד אשר פשתה הנגע והמספחת
הרעה הזאת בדורותינו אלה, בעונותינו הרבים. "אוי לנו כי
שדדנו", אשר אתה לבד ידעת עצם הצרה הזאת שבאה עלינו
עכשו בעקבות משיחא, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, ואין
לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים:

חוגם וחמל עלינו, והצל את שארית עמך ישראל מכל הכתות של המחקרים והפילוסופים הצדים נפשות לפרחות לבאר שחת. ולא יעלה ולא יבוא ולא יגיע ללבנו וללב כל עמך בית ישראל שום צד סברה מסברותיהם, ולא שום דעה ומבוכה מדעותיהם וממבוכותיהם, ולא שום בלבול וקשיא מקשיותיהם, רק תזננו להרבות בתורה ובמעשים טובים בתמימות ובפשימות גמור כל ימינו לעולם, ונשליך כל החכמות אחרי גוננו ונסמך על אמונה לבר, כמו שקבלנו מאבותינו הקדושים, ויהיו מעשינו הטובים מרבים מחכמתנו. ותתן לנו פח להכניע ולשפר ולכפול ולעקר ולכלות את כל דעות הזרות של כל המחקרים והפילוסופים, ונזכה להפך את לבם אל האמת, שישובו כלם לאמונתך הקדושה והטהורה והתמימה:

סב רבוננו של עולם, "עיניך הלא לאמונה", עזרנו והושיענו, וחינו באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהיה חלק לבנו חס־ושלום, ונזכה לעבד אותך תמיד בלבב שלם בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותהיה עבודתנו באמת ובשלמות גדול בשני יצרינו, ותסיר מלבבנו ומדעתנו כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים, וכל מיני מחשבות זרות המבלבלים חס־ושלום את האמונה הקדושה, ולא יעלה ולא יבוא ולא יגיע ללבי שום קשיא ובלבול, ולא שום כפירה כלל. ותפתח את דעתי ולבבי, ותחנני מאתך חכמה בינה ודעת, שאזכה לידע ולהבין על בריו כל הדברים שאני מחייב להבין ולהשיג פפי בחינתי, פפי מה שהגבלת לשכלי, מה שאני מחייב להבין ולהשכיל באמת, עד

שְׁאֲזֹכָה לַיָּדַע לְהָשִׁיב לְאַפִּיקוֹרֶם, וְלַגְרֵשׁ וְלַדְּחוֹת כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת
 וְאַפִּיקוֹרֶסוֹת מִלְּבֵי וּמִדַּעְתִּי. וְתַהֲיֶה בְּעֶזְרִי שְׂלֵא יִרְדֶּף שְׂכָלִי לְצֵאת
 חוּץ מִן הַגְּבוּל חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֶתְחִיל לַחְקֹר וְלַעֲנֹן חֶסֶד וְשְׁלוֹם
 בְּמִה שְׂאִין לִי רְשׁוֹת לַחְקֹר בּוֹ, וְלֹא אֶסְתַּכַּל כָּלֵל בְּהַעֲנִינִים
 הַנִּקְרָאִים לְפִי בְּחִינָתִי, מִה לְמַעַלָּה מִה לְמַטָּה מִה לְפָנַי מִה
 לְאַחֹרַי. וְתִשְׁמְרֵנִי שְׂלֵא אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשׁוֹם קִשְׂיָא וְחִקְרֵה בְּדַרְכֵי
 הַנְּהַגוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, מִה שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְשַׁכַּל הַאֲנוּשֵׁי לְהַבִּינֵם,
 אֲשֶׁר עַל הַחֻקִּים בָּהֶם, נֹאמֵר עֲלֵיהֶם: "כָּל בָּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא
 יִשְׁיִגוּ אֲרָחוֹת חַיִּים". שְׁמֶרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי, שְׁמֶרֶנִי וְהִצִּילֵנִי, יְמִינְךָ
 תִּסְעֲדֵנִי, וְאֵל תִּתֵּן לְמוֹט רַגְלִי. "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שְׁקֹר רַדְפוּנִי
 עֲזֹרֵנִי". עֲזֹרֵנִי וְחַנּוּנִי, זַכְּנֵי לְתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה
 שְׁלֵמָה וּבִלְבָב שְׁלֵם, בְּלֵי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְחִקִּירוֹת וְעֶרְמוּמֵיּוֹת כָּלֵל.
 עֲזֹרֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֲכָמְתִּי וְשְׂכָלִי בְּעֲנִינִים הַלְלוּ לְגַמְרֵי,
 רַק אֶסְמְךָ עַל אֱמוּנָה לְבַד, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם שְׂכָלִי רַק בְּעַסְק
 תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשְׂכָלִי בְּשׁוֹם חִקְרֵה כָּלֵל,
 בְּמִה שְׂאִין לִי רְשׁוֹת לְכַנֵּם, וּבְמַפְלֵא מַמְנֵי לֹא אֲדַרְשׁ וּבְמִכְסֶּה
 מַמְנֵי לֹא אֶחְקֹר, רַק בְּמִה שְׁהִרְשִׁיתִי אֶתְבוֹנוֹן, בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת
 וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה וּבִלְבָב שְׁלֵם, לְשִׁמְךָ
 וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

סג רבֹּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְשְׁמְרֵנוּ וְהִצִּילֵנוּ
 מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים פְּגוּמִים שְׁבַעֲוֹלָם. אֱלֹהֵי נֶצֶר לְשׁוֹנְנוּ
 מִרַע וּשְׁפַתְנוּ מִדְּבַר מְרָמָה. שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֶרָה לְפָנֵינוּ, נִצְרָה עַל
 דַּל שְׁפַתֵינוּ. וְעַל־יָדֶי זֶה תִּכְנִיעַ וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגֹר וְתִכְלָה וְתַעֲקֹר

וּתְבַטֵּל כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת הָרְעוֹת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִים וְהָאֶפְקוֹרְסִים
 אֲשֶׁר חֲכָמְתָם הִרְעָה מִזְקַת לְהַעוֹלָם מְאֹד מְאֹד, כְּאֲשֶׁר אֶתָּה
 יִדְעָתָ. "שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נַחֵשׁ, חֲמַת עֵכָשׁוֹב תַּחַת שְׁפָתֵינוּ
 סֵלָה".

רַחֵם עַל הַנְּמֻלָּה הַמְּנַחַת בְּתוֹךְ פִּי הַנְּחָשׁ בֵּין שְׁנֵיהֶ, מְלֵא
 רַחֲמִים, הַבִּיטָה בְּעֵינֶיהָ וּמְכַאֲבָהּ הַקָּשָׁה. אוֹי מִי יִכּוֹל לְסַבֵּל
 צַעַר וּמְכַאֲבֵי כֹוֶה. "וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתִי", מְתֵי תְקוּם וּתְרַחֵם
 עָלֶיָהּ. רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרִיבָה רִיבֵנוּ, וּמַהֲרָ לְנַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה
 מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהַצִּילָנוּ מִכָּל מִינֵי חֲכָמוֹת רְעוֹת שֶׁל
 הָאֶפְיֻקוֹרְסִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים שְׁלֵא יִגְיְעוּ עָלֵינוּ, וּבְצִל בְּנִפְיֻךְ
 תִּסְתַּיְרֵנוּ, וְתִגְבִּיר כַּח הַכְּנָפִים דְּקִדְשָׁה, וְתַעֲקֹר וְתִסִּיר וּתְבַטֵּל
 כְּנֵפֵי הַנְּחָשׁ, שֶׁהֵם הַחֲכָמִים לְהִרְעֵי הַחוֹקְרִים פִּילוֹסוֹפִיא
 וְאֶפְיֻקוֹרְסִית, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְעוֹף בְּחֲכָמְתָם
 לְמַרְחוֹק, וְלֵא תַתְּפֹשֵׁט חֲכָמְתָם בְּעוֹלָם וְגַם לֵא תַעוֹפֵף חֲכָמְתָם
 בְּעֵמֶק לְתוֹךְ הַמּוֹחַ וְהַלֵּב, וְגַם לֵא תַעוֹפֵף חֲכָמְתָם בְּעֵצְמוֹ, שְׁלֵא
 יוֹכְלוּ לְעוֹף בְּחֲכָמְתָם לְחִקְרוֹת עֲמֻקוֹת, רַק תִּמְעַט וְתַחֲלִישׁ
 חֲכָמְתָם בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, עַד שֶׁתְּבַטֵּל חֲכָמְתָם הִרְעָה לְגַמְרֵי מִן
 הָעוֹלָם, וְתַתְּגַלֶּה חֲכָמָה הָאֱמֵתִית שֶׁל חֲכָמֵי הָאֱמֵת בְּעוֹלָם, עַד
 אֲשֶׁר יִפְירוּ וְיִדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם, כִּי אֶתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים
 לְבַדָּךְ עֲלִיוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, "אֶתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם". וְתַהַפֵּךְ לְכָל הָעַמִּים שְׁפָה
 בְּרוּרָה לְקִרְא כְּלָם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד, וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים
 מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן, וְכָל חֲכָמוֹת רְעוֹת תְּבַטֵּל

וְתַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם, וְתִתְחַזַּק וְתִתְפַּשֵּׁט חֲכָמָה הָאֱמֵתִיית
 בְּעוֹלָם, הִיא חֲכָמַת תּוֹרַתֵנוּ הַקְדוֹשָׁה, לִידַע וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּאִמּוֹנָה
 שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם.
 וַיִּקְרַם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפֹתָיו: "וְהָיָה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ,
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד", אָמֵן וְאָמֵן:

סד "עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפֵּר". אֲדוֹן
 כָּל לְעֵלָא מִן כָּלָא וְלִית לְעֵלָא מִנְךָ, מְמִילָא כָּל
 עֲלָמִין, וְסוּבָב כָּל עֲלָמִין, וְלַעֲלָא מִכָּל עֲלָמִין, וְתַחוֹת כָּל עֲלָמִין,
 וּבֵין כָּל עֲלָמִין, וְלִית אַתְר פְּנּוּי מִנְךָ. אַתְּהָ בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ מִקְדָּם
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כְּדֵי לְגַלּוֹת
 רַחֲמֵנוֹתְךָ בְּעוֹלָם, וּמֵאֲהַבְתָּךְ וְחִמְלַתְךָ אֲשֶׁר חִפְצָתָ לְגַלּוֹת טוֹבָךְ
 וְרַחֲמֵנוֹתְךָ בְּעוֹלָם, צְמֻצְמַת אֱלֹהוֹתְךָ כְּבִיכּוֹל, וּפְנִית אֲוֶרְךָ הַגְּדוֹל
 הָאֵין סוּף, וְצְמֻצְמַת הָאֹר לְצַדִּדִּין וְעִשִׂית חֲלָל הַפְּנוּי, וּבְתוֹכוֹ
 בְּרֵאתָ כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה מְרֹאשׁ וְעַד סוּף, בְּשִׁבְלֵי לְהַפִּיר אוֹתָךְ
 בְּזֶה הָעוֹלָם וְלִידַע מִמֶּךָ תְּמִיד. עַל כֵּן יֵצְאֵתִי לְקִרְאתְךָ לְשַׁחַר
 פְּנֶיךָ, "מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלִיד אֶתְפַּלֵּל". חוּם וְחַנּוּנִי וְחִמּוֹל וְרַחֵם עָלַי
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי אַפִּיקוֹרְסוֹת
 וּכְפִירוֹת, שְׂלֵא יָבוֹאוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לְבִי וְדַעֲתִי שׁוּם חֲקִירָה וְקִשְׁיָא
 וּמְבוּכָה מִמְּבוּכוֹת הַחוֹקְרִים בְּחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁנִּפְלוּ בְּכַמָּה
 מְבוּכוֹת וְקִשְׁיּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוּלָה, עַד אֲשֶׁר נִפְלוּ בְּחֻכְמוֹת
 שְׂאִינִם חֻכְמוֹת כָּלֵל, וְנִכְנְסוּ בְּמְבוּכוֹת גְּדוּלוֹת, וְנִפְלוּ בְּחֻקֵּי
 וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר מִשָּׁם צְמֻצְמַת
 וּפְנִית אֱלֹהוֹתְךָ כְּבִיכּוֹל, וּמַחֲמַת זֶה אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם אַפֵּן לְמַצֵּא

שם תרוץ ותשובה באלו הקשיות והמבוכות, כי חקמתך וידעתך סלקת ופנית משם, כדי שיהיה מקום לבריאת העולם:

אנא יהוה זפני לאמונה שלמה, ושמרני והצילני מכל אלו החקירות והקשיות לגמרי, כי אתה יודע חלישותנו ומעוט דעתנו מרבוי עונותינו העצומים והרבים מאד עד שמי השמים, עד אשר אפלו החקירות והקשיות שאפשר למצא עליהם תשובה ותרוע, אין אנו יכולים להשיב עליהם דבר, מעצם עכירות ובלבול דעתנו וקטנות שכלנו ומעוט חקמתנו, ועצם העקמומיות שבלבבנו, כאשר אתה ידעת אבינו שבשמים. מכל שפן החקירות והמבוכות והקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, שאין שום אדם יכול לישבן. על פן יהמו מעיד ורחמיד עלי ועל כל ישראל, ותשמרני ותצילנו מכל מיני חקירות וקשיות ובלבולים, הן אותן שאפשר לישבם והן אותן שאי אפשר לישבם, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין אתי יודע עד מה, ואיני יודע לישב שום חקירה וקשיא כלל, כי מי יבין אורחותיך הקדושים, ומי הוא החצוף אשר יעז פניו ככלב להרים ראשו ודעתו לחקר בדרךיך הקדושים, ולשאל שאלות וקשיות עליך ועל הנהגותיך האמתיות, או על צדיקיך האמתיים. או לאותה בוששה, או לאותה כלמה. חוס וחנני שאזכה אני וכל עמך בית ישראל לאמונה שלמה באמת, כי באמת לאמתו אין שום קשיא כלל, כי צדיק וישר אתה "ואמת יהוה לעולם":

אנא יהוה רחמן מלא רחמים, רחם עלי למען שמך, הביטה ועננו בעת צרה כי לך יהוה הישועה, בך תוחלתנו אלוה

סליחות. "פנה אלי וחנני פי יחיד ועני אני". זבני לאמונה שלמה
 באמת, ולא אתחיל לכנס בשום חקירה וקשיא כלל, רק אוכה
 לגרש ולרחק ולבטל מדעתי ומכל העולם כל מיני חקירות
 וקשיזות, לבלי להסתפל עליהם כלל, רק להתחזק תמיד באמונה
 שלמה באמת, עד שאוכה עלידי האמונה השלמה לעבר על כל
 החכמות והחקירות, ועל כל החכמות שאינן חכמות, שהם
 החקירות והמבוכות והבלבולים וההרהורים הנמשכין מחלל
 הפנוי, ואוכה לידיע ולהאמין כי "אתה הוא יהוה לבדך, אתה
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם, הארץ וכל אשר
 עליה, הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם", ומלכותך
 בכל משלה, ואתה ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ולעלא
 מכל עלמין, ותחות כל עלמין, ובין כל עלמין, ותוך כל עלמין,
 ולית אתר פנוי מנך, ואתה אחד יחיד ומיוחד בתכלית האחדות,
 לעלא מן כלא ולית לעלא מנך, אנת הוא עלאה על כל עלאין,
 סתימא דכל סתימין, ולית מחשבה תפיסא בך כלל:

ותרחם עלי ותשמרני ותצילני תמיד שלא אסתפל ולא אביט
 בשום ספר המדבר מחקירות, ולא אדבר עם שום אדם
 ממוחקרי ארץ אשר נפלו בחקירות אלו, הנמשכין מחלל הפנוי,
 אשר עליהם נאמר: "כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות
 חיים". אנא נורא קדוש, הצילני מהם, שמרני מהם, חוס וחמל על
 נפשי ורוחי ונשמתי ושמרני מהם תמיד, חזקני באמונתך הקדושה
 תמיד, עד שאוכה עלידי האמונה הקדושה לעבר על כל
 החכמות ועל כל החקירות שבעולם, לבטלם ולעקרם ולגרשם

וּלְכַלּוֹתֶם מִמֶּנִּי וּמִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ וּבְצַדִּיקִים אֱמִתִּיִּים וּבְתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, "כִּי עֲבָרִי אֲנִכִּי וְאֵת
 יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא", וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בִּיהוּה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי הָעֲבָרִיִּים. וְתִפְתַּח אֶת שַׁכְלִי וְתִרְחִיב אֶת דַּעְתִּי
 בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, שְׂאֻזְכָּה לִידַע מָה לְהַשִּׁיב לְאִפְיוּקוֹרִם, וְאֻזְכָּה לִידַע
 וְלַהֲבַחֵן בֵּין הַחִקְרוֹת וְהַקְשִׁוֹת שְׂאִפְשֹׁר לְהַשִּׁיב עֲלֵיהֶם וּבֵין
 הַחִקְרוֹת וְהַקְשִׁוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי, שְׂאִי אִפְשֹׁר לִישָׁבֵן
 בְּשׁוּם אִפֹּן, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם נֹאמַר: "כֹּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁגּוּ
 אַרְחוֹת חַיִּים". וְאֻזְכָּה לְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְדַעַת שְׁלֵם
 דְּקִדְשָׁה, וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי כַפִּירוֹת וְאִפְיוּקוֹרוֹת מִמֶּנִּי וּמִזִּרְעֵי וּמִכָּל
 הָעוֹלָם כְּלוֹ, וּלְגַלוֹת אֱלֹהוּתְךָ וְאֱמֶתְךָ לְכָל בְּאִי עוֹלָם, "וַיִּדְעוּ בִּי
 אֶתְּךָ שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ":

ז וּבִבְנֵי תַרְחֵם עֲלֵינוּ וְעַל זֶרְעֵנוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 וְתִגַּן וְתִשְׁמֹר וְתִצִּיל אֶת כָּל יַדְי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן כָּל
 הַכַּתּוֹת הַרְעוֹת שֶׁל הַחֲכָמִים לְהַרְעֵ הַמִּתְפַּשְּׁטִים עִתָּה בְּעוֹלָם
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיב, כְּאֲשֶׁר אֶתְּךָ יִדְעָתָ, הֵן מִכַּתּוֹת הָאִפְיוּקוֹרְסִים
 הָעוֹסְקִים בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּלְשׁוֹן עֲלָגִים שֶׁל הָעֲבוּרִים,
 הַמִּתְגַּבְּרִים בְּכָל עֵת לְחַנֵּךְ נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵיהֶם הַרְעִים
 וְהַמְרִים, לְהַרְחִיקֵם מִלְמוּד תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְלְכַלֵּי לְלַמֵּד בִּי אִם
 תִּגַּדְךָ עִם חֲכָמַת הַדְּקוּדָק, וְגַם זֶה רַק שְׁעָה מוֹעֲמַת בַּיּוֹם, וּלְכַלּוֹת
 עִקְר הַזְּמַן עַל לְמוּד חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְלִשְׁנוֹת, הָעוֹקְרִים אֶת
 הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלְמוֹת; אוֹי לְעֵינַיִם שֶׁכָּךְ רוֹאוֹת, אוֹי לְאֻזְנֵים שֶׁכָּךְ
 שׁוֹמְעוֹת, וְהֵן מִשְׁאֵר כַּתּוֹת שֶׁל חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם, הַמִּתְלוֹצְצִים

מֵהַתְּמִימִים בְּדַרְכֵיהֶם, הָעוֹסְקִים בְּעִבּוֹדַת יְהוָה וּבְתוֹרָתוֹ בְּפִשְׁטוּת
 בְּתִמְיֹמֹת בְּלִי חֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל, כַּאֲשֶׁר הוֹרֵו לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ וּרְבוֹתֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר רַבִּים קָמוּם נִגְדָם וּפּוֹרְשִׁים רָשָׁת לְרַגְלָם, לְהַטּוֹת
 אוֹתָם מִנִּי דְרֹךְ הַיֵּשֶׁר וְהַכְּבוֹשׁ מִכְּבָר, לְבַדּוֹת מִלִּפְנֵי חֲכָמוֹת שֶׁל
 שְׂמוֹת וְלִיצְנוֹת, לְבַלְבֵּל וּלְהַחְלִישׁ חֲסִידֵי שְׁלוֹם דַּעַת הַתְּמִימִים
 וְהַיֵּשְׁרִים בְּלִבּוֹתָם:

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יַדְעָתָ אֵת כָּל זֶה, כַּמָּה וְכַמָּה מִזִּיקִים
 לְעִבּוֹדְתְךָ חֲכָמוֹת כְּאֵלוֹ, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זֶרְעֵנוּ וְעַל כָּל
 זֶרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְשָׁמֹר וְהַצֵּל כָּל יַלְדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 הַפְּתוֹת הַרְעוֹת הָאֵלֶּה, שְׁלֹא יִתְּפָסוּ בְּרָשָׁתָם בְּיָמֵי נְעוּרֵיהֶם. וְתַעֲזֹר
 וְתִגַּן וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ בְּכָל עֵת, וְתוֹרְנוּ וְתִלְמְדֵנוּ תְּמִיד שְׂנוּפָה לְיַדַּע
 אִיךְ לְהַתְּנַהֵג עִם בְּנֵינוּ וְזֶרְעֵנוּ מִקְּטָנוּתָם, אִיךְ לְשַׁמְרָם וּלְמַלֵּט
 נַפְשָׁם מִן הַפְּתוֹת הַרְעוֹת הָאֵלֶּה, וּלְחַנְּכֵם לְמוֹכָה בְּדַרְכֵיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים וְהָאֱמִתִּיִּים, שְׂיִלְכוּ בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר וְהָאֱמֶת בְּתִמְיֹמֹת
 וּפִשְׁטוּת כְּרִצּוֹן הַטּוֹב בְּאֱמֶת, כַּאֲשֶׁר קִבְּלֵנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּרְבוֹתֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים. וְנִזְכֶּה לְהוֹדִיעַ לְכָל בְּנֵינוּ וְדוֹרוֹתֵינוּ הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ וּלְכָל
 דוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל מַעֲשֵׂי יְהוָה הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ
 מִיָּמֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד הַנֵּה בְּכָל דוֹר וְדוֹר, "לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן
 בְּנִים יִלְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם". וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבְנֵי בָנֶיךָ", לְהוֹדִיעַ לָהֶם קְדֻשַׁת
 אֱמוּנָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה. וְתַרְחֵם עַל כָּל יַלְדֵי עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מִקְּטָנוּתָם, שְׂיִזְכוּ לְקַבֵּל הֶבֶל פִּיהֶם שְׂאִין בּוֹ חֲטָא
 מֵהַמְּשַׁכְּנֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד

ואחד בונה משכן קדוש אשר משם מקבלים התינוקות של בית
רפן הבל פיהם הקדוש שאין בו חטא:

רבונו של עולם, אתה יודע את כל המעשה אשר נעשה עכשו
בעולם בדורות הללו בענין התינוקות של בית רפן, אשר
כל העולם אינו מתקנים אלא על הבל פיהם הקדוש שאין בו
חטא, ורבים קמים עליהם לבלבל ולקלקל חס־ושלום הבל פיהם
הקדוש מנעוריהם על־ידי חכמתם הרעות. רחם עליהם ועלינו
למענה, והגן בעדיהם ושמרם והצילם מכל מיני חנוכים הרעים
של כל מיני דרכים שאינם ישרים בעיניך. אתה יהוה תשמרם,
תצורנו מן הדור זו לעולם. חמל על פליטת ילדי עמך בית ישראל,
אשר אין לנו על מה להשען כי אם על זכות הבל פיהם הקדוש
שאינו בו חטא. רחם עליהם ועלינו, שזיכנו כל ילדי עמך בית
ישראל שכל אחד ואחד יקבל הבל פיו שאין בו חטא מהמשכן
הקדוש של הצדיק האמת השיף אליו כפי שרש נשמתו, באפן
שזיכנו על ידו לילך ולהתחנך בעבודת השם יתברך ולכנס בתורת
יהוה באמת, שזיכנו ללמוד תורה לשמה ולהגות בה יומם ולילה.
ותפתח את לבם בתלמוד תורתך, ותתן להם בינה בלבם להבין
ולהשפיל לשמע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי
תורתך באהבה, והאר עיניהם בתורתך ודבק לביהם במצוותיך,
ותאריך ימיהם ושנותיהם בפ טוב ובנעימים, ותהיה עמם תמיד
ותעזרם ותושיעם שזיכנו לעבדך באמת כל ימיהם לעולם:

ד: חוסה עלינו פרוב רחמך, ועזרנו וזכנו בכח וזכות הצדיקים
האמתיים הזקנים שבקדשה, שנופה לעזר ולגלות

וּלְהַאִיר הָאֶרֶת "מִצַּח הָרָצוֹן" שֶׁהוּא רָצוֹן שְׁפָרְצוֹנוֹת, וְיִתְגַּבֵּר מִצַּח הָרָצוֹן עַל מִצַּח הַנְּחָשׁ, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְכַבֵּל זֶה־מַת מִצַּח הַנְּחָשׁ מִן הָעוֹלָם שֶׁהוּא חֲכַמַת הַטְּבַע, וְיִתְפַּטֵּל חֲכַמַת הַטְּבַע וְהַאֲפִיקוֹרְסִית מִן הָעוֹלָם, וְיִתְגַּלֶּה וְיֵאִיר מִצַּח הָרָצוֹן בְּעוֹלָם, וְיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם שְׁאִין שׁוֹם דְּרָדָּ הַטְּבַע כִּלְל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרָצוֹנָדָּ הַטּוֹב לְבַד, וְתִתְפַּשֵּׁט הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וְיֵאֱמִינוּ הַכֹּל כִּי אֵתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמָד בְּרָצוֹנָדָּ הַטּוֹב אַחַר הָעֶדֶר הַגְּמוּר, וְהוֹצֵאתָ כֹּל הָעוֹלָמוֹת מֵאִין הַמְּחַלְט לִישׁ, וּבְרֵאתָ יֵשׁ מֵאִין, וְאֵתָּה מְנַהֵג עוֹלָמָד בְּרָצוֹנָדָּ לְבַד, וְאִין שׁוֹם חַיִּיב הַטְּבַע כִּלְל. וְתִתֵּן לָנוּ חֲכָמִים אֱמִתִּיִּים דִּקְדֻשָּׁה, וְתִתֵּן לָהֶם כַּח שִׁיקְשָׁרוּ כֹּל הָרָצוֹנוֹת לְשִׁרְשׁ הָרָצוֹן, לְמִצַּח הָרָצוֹן, לְרָצוֹן שְׁפָרְצוֹנוֹת, עַד שִׁיתְגַּלֶּה וְיֵאִיר הָאֶרֶת הָרָצוֹן בְּעוֹלָם, וְנוֹכַח כִּלְנוּ לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְקֵק תָּמִיד לְעַבְדוֹתְךָ בְּאֱמַת בְּרָצוֹן חֹזֵק וְתַקִּיף מְאֹד:

וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַכְלֶה וְתַכְבֵּל קוֹל שְׁאֵגַת הַצּוֹרְרִים, שֶׁהֵם הַחַיּוֹת רָעוֹת הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עַמּוּנִי, שֶׁהֵם חֲכָמֵי הַטְּבַע, אֲשֶׁר נִתְעוּ וְנִבְּכוּ עַל־יְדֵי רְשָׁעוֹתֶם בְּחֲכָמוֹת זָרוֹת וְדַעוֹת נְבוֹכוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית גְּדוֹל, וְהֵם אוֹרְכִים גַּם עַל בְּנֵי עַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְצוֹרְדִים אֶת נַפְשָׁם לְקַחְתָּם חַס־וְשָׁלוֹם, וְהֵם דּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עַמּוּנִי, אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ בְּשִׁטּוֹת חֲכָמְתֶם הַמְּטָעִית וְנִפְּלוּ בְּחֲכָמְתֶם כְּתוֹא מְכַמֵּר, כְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּת, כִּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם בְּעַת הַרְעָה הַזֹּאת עֲכָשׁוּ, בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ, בְּחֲכַמַת הַטְּבַע וְהַאֲפִיקוֹרְסִית אֲשֶׁר הִתְפַּשְׁטָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כּוֹאֵת מִימוֹת עוֹלָם:

אַתָּה יְהוָה, אִיכָה נַעֲשֶׂה, "הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה
 אִיכָה תִרְבִּיץ בְּצַהֲרִים", בַּעַת צָרָה הוֹאֵת, אֲשֶׁר נִתְקַנִּים
 עֲכָשׁוּ בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים "וְהִיִּתָּה עֵת צָרָה לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא
 נִהְיִתָּה וְכֹמֹהוּ לֹא תוֹסִיף", כִּי פִשְׁתָּה הַמְסַפַּחַת הוֹאֵת בְּיַמֵּינוּ בֵּין
 יִשְׂרָאֵל עַמּוֹד, אֲשֶׁר הֵם מַחְבְּרִים חַבּוּרִים רַבִּים בְּדַרְכֵיהֶם הָרָעִים
 בְּדַרְךְ חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא וּמְפִיצִים אוֹתָם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 וּמְכַנְּסִים חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֲרָם חֲצִיֵּיהֶם הָרָעוֹת וְהַזְרוֹת וְהַמְרוֹת, וְאִין
 מִי שִׁירְגִישׁ כְּאֵב מִכָּה הוֹאֵת.

חֲמַל עַל יַלְדֵי עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מִמְּשִׁיכִים עֲלֵיהֶם הָעוֹן
 הַזֶּה בְּחַבְלֵי הַשּׂוֹא, וְאַחַר כֵּךְ "כַּעֲבוֹת הַעֲגָלָה חַמָּאָה", כִּי
 בְּתַחֲלָה מִתְלַבְּשִׁים עֲצָמָם בְּרַמָּאוֹת וְאוֹמְרִים שְׂרוּצִים בְּתַקְנוֹת
 הַנְּעָרִים, וּמְטַעִים שְׂרוּצִים לְהַדְרִיכֶם בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר לְלַמֵּד חֲכָמַת
 הַדְּקֻדָּקָה, וּלְבַלּוֹת יָמִים עַל חֲכָמָה זֹו שְׂאִינָה מְכַרַחַת כָּל כֵּךְ,
 וּמְרַחֲקִין עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל מֵעַקֵּר הַלְמוּד הַקְרוֹשׁ הַמְכַרַח שֶׁהוּא גְמָרָא
 וּפּוֹסְקִים, שֶׁהֵם עַקֵּר יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁשֵׁם כְּלוּלִים כָּל הַתּוֹרָה
 שְׂבַכְתָּב וְשֶׁבַעל פֶּה, וְאַחַר כֵּךְ מוֹסִיפִים פֶּשַׁע עַל פֶּשַׁע, וּמְפַתִּים
 לְלַמֵּד עִמָּהֶם לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם וּכְתָבָם, עַד שֶׁמְכַנְּסִים אוֹתָם בְּחֲכָמַת
 הָאֶפִיקוֹרְסִית, וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַיְלָדִים בְּיָדִים מְמוֹשׁ, וְנוֹחֲרִים וְדוֹרְסִים
 וְטוֹרְפִים וְעוֹקְרִים אוֹתָם בְּיָדִים מְשֻׁנֵי הָעוֹלָמוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נֹסֵפֵר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנְּסַתְרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ.
 אֵתָּה יוֹדֵעַ כְּוָנָתָם וּמַחְשַׁבְתָּם הָרָעָה, לֹא עָלִינוּ תְלַנְתָּם כִּי אִם
 עָלִיךָ לְבַד וְעַל תּוֹרְתְךָ הַקְרוֹשָׁה, כִּי לְפִי מַחְשַׁבְתָּם הָרָעָה הֵם

חושבים חסד ושלום להשכיח שמך ותורתך הקדושה מן העולם
 חלילה. אבינו שבשמים, רחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך
 בית ישראל.

חוס ורחם והושיענו בעת צרה הזאת, פי כבר הצלתנו מפמה
 וכמה אלפים צרות רבות ורעות, חמל עלינו גם עתה
 בעת הזאת בעוקבא דמשיחא, אשר נשאֵרנו "פתרן בראש ההר
 וכנס על הגבעה", ואין מי יעמד בעדנו, פי אין מי שירגיש באב
 צרה ומכה הזאת. חוס וחמל עלינו ברחמיך לבר. למענך עשה
 ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. וקיים לנו מקרא שפתוב:
 "למעני למעני אעשה, פי איך יחל, וכבודי לא אחר לא אתן":

רחם עלינו למען שמך, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל זרע
 עמך בית ישראל מכל חכמת הטבע, שלא ילמדו
 ספריהם, ולא ילכו בדרכיהם, ולא יכנס בלבם שום סברא
 מספרותיהם, ולא שום דעה מדעותיהם.

ונזכה כלנו לילך תמיד בדרך אבותינו אשר דרכו בה מעולם,
 מיום מתן תורה עד היום הזה, ללמוד דיני התורה
 הקדושה ולהגות בתורתך הקדושה לבר יומם ולילה, בתורה
 שפכתב ותורה שפעל פה, ולשמר ולעשות ולקיים את כל דברי
 תורתך באהבה באמת ובתמימות, בלי שום חכמות כלל,
 ותתפיל חכמת הטבע מכל העולם, ובפרט מעמך ישראל
 הקדוש אשר בהם בחרת, ויתפשט 'הארת הרצון' בעולם, וידעו
 הכל פי אין שום חיוב הטבע כלל, רק הכל מתנהג ברצונך
 הקדוש לבר:

וּתְרַחֵם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים עַל כָּל הַנַּפְשׁוֹת מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 אֲשֶׁר כָּבַד נָפְלוּ וְנִלְכְּדוּ בְּרִשְׁתְּ חַכְמַת הַטַּבֵּעַ הַרְעָה
 וְהַמְרָה מְאֹד, וְתוֹצִיאֵם מִשָּׁם לְשָׁלוֹם, וְתֹאִיר עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֵיךָ
 הַרְבִּים הָאֶרֶת הַרְצוֹן, וְיִתְוַדַּע לָהֶם הָאֱמֶת בְּמִקוֹם שָׁהִם, שְׂאִין
 שׁוֹם חַיִּיב הַטַּבְּעִי כָּלָל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרִצּוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ לְבַד,
 וַיִּפְרְחוּ מִמְצוֹדְתָם לְשָׁלוֹם. וּמַעַתָּה תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל זֵרְעֵנוּ וְעַל
 כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִיֵנוּ כְּלָנוּ שְׁלֵא יִהְיֶה נִלְכָּד שׁוֹם
 אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּחַכְמַת הַטַּבֵּעַ חֲסִי וְשָׁלוֹם, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי
 לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "לוֹלִי יִהְיֶה
 שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל, לוֹלִי יִהְיֶה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ
 אָדָם. אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּ בְּחִרּוֹת אָפֶס בְּנוּ, אֲזִי הַמַּיִם שְׁטַפּוֹנוּ,
 נִחְלָה עֶבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ, אֲזִי עֶבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיְדוּנִים. בְּרוּךְ
 יְהוָה שְׁלֵא נִתְנַנוּ מֶרֶץ לְשִׁנְיָהִם. נַפְשֵׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ
 יוֹקְשִׁים, הַפֶּחַ נִשְׁבַּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ. עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנָנוּ. וְאִנְחָנוּ לֹא נִדַּע מֶה נַעֲשֵׂה
 כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ":

וְ: וְתוֹרְנֵי וְתִלְמִדֵי תְּמִיד לְצִמְצִים אֶת שְׂכָלִי, שְׁלֵא אֶתְחִיל לְהַכְנִים
 בְּחִקְרוֹת וְקִשְׁיוֹת כָּלָל, וְאֶזְכֶּה לְדַעַת מֶה לְדַבֵּר עִם
 חֲבֵרִי, וְלִשׁוֹם סִיג לְדַבְרֵי לְשִׁתַּק בְּמִקוֹם שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְשִׁתַּק, וְלֹא
 אֶהְרֵם אֶת הַגְּבוּל חֲסִי וְשָׁלוֹם, בְּאִפֵּן שְׁלֵא אֶכְנֵם חֲסִי וְשָׁלוֹם
 בְּקִשְׁיוֹת וְחִקְרוֹת שְׂאִסוֹר לִי לְחַקֵּר וְלְהַקְשׁוֹת. וְתִגַּן עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִצְלִיֵנִי תְּמִיד שְׁלֵא יִבּוֹאוּ עַל לְבִי וְדַעַתִּי הַחִקְרוֹת וְהַקִּשְׁיוֹת
 וְהַתְרוּצִים שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִהוֹמֵן, אֲשֶׁר אֵין הוֹמֵן מִסְפִּיק לְכֹאֵר
 הַקִּשְׁיוֹת וְהַתְרוּצִים שֵׁישׁ שָׁם:

יִדְּ: וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמֹר
וְתִצְלִיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיַּיִ חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְלֹא
נָשִׁים עֵינַי וְלֹא נְבִיט וְלֹא נִסְתַּכֵּל כָּלֵל בְּשׁוּם סֵפֶר הַמִּסְדָּר עַל פִּי
דְרָכֵי הַמַּחֲקָרִים, אֲפֹלוּ בְּסִפְרִים שֶׁחִבְרוּ קֶצֶת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי
הַהֶקְדָּמוֹת וְהַסְּבָרוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁנִּמְשָׁכִין וְכֹאֵין
מִהֶעָפוּ"ם, אֲשֶׁר לֹא נִכְנְסוּ בְּדַת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, כִּי לֹא בְּאֵלֶּה
חֵלֶק יַעֲקֹב. שְׁמֹר רְגֵלְנוּ מִלְּנַגֵּף חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּאַבְנֵי נֶגֶף שְׁלָהֶם,
הַמְּנַחִים בְּכָל חֲכָמוֹתֵיהֶם הַפְּלוּלִים בְּשִׁבְעַת חֲכָמוֹת, אֲשֶׁר בְּכָלֶם
מִנְּחַ קְלֶפֶת וְזַהֲמַת עֲמֶלֶק, שֶׁהוּא הָאֶבֶן נֶגֶף שֶׁבְּכָל הַחֲכָמוֹת, אֲשֶׁר
עַל יְדוֹ נִבְשָׁלִים וְנוֹפְלִים כָּל הַנִּכְנָסִין בָּהֶם, וְיוֹצֵאִין מֵעוֹלָמָם, וְכֹאֵין
לְיַדֵּי כְפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית גָּמוּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לְשִׁיזְבוֹן מֵהֶם
וּמִהֲמוֹנָם:

הַצִּילָנוּ נָא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִיִם, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכּוּנוּ בְּזִכּוֹת מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים שֶׁלַּחֲמוּ מִלַּחֲמַת
עַמְלֶק, שֶׁנִּזְכָּה לְקַבֵּל כַּח מֵהֶם לְהַנְצִיל גַּם עֵתָה מִקְּלֶפֶת עַמְלֶק,
שֶׁהוּא פִּילוֹסוֹפִיָּא וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְתַעֲזָרֵר לֵב צְדִיקֵי אֲמֵת
שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְכָל הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עָפָר, שֶׁיִּלְחָמוּ גַּם עֵתָה בְּעַדְנוּ,
וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁפִּילוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְיַעֲקְרוּ אֶת קְלֶפֶת עַמְלֶק וְחִילוֹתָיו, לְבַל
יְהִי לָהֶם שׁוּם כַּח לְהַכְנִים חֶסֶד וְשָׁלוֹם דְרָכֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת
וְהַמְרוֹת בְּלֵב עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

גוֹאֵל חֲזַק, הַצֵּל וּמַלֵּט וּפְלֵט אֶת שְׂאֵרֵי עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִהַצָּר
הַמֵּר וְהַצּוֹרֵר הַזֶּה, מִהָאֹיִב הָאֲכֹרֵר הַזֶּה, הוּא אִישׁ צָר
וְאֹיִב, הַמֵּן עַמְלֶק הַרֵעַ הַזֶּה, יַמַּח שְׁמוֹ וְנִמַּח זְכוּרוֹ, שֶׁהוּא הַקְּלֶפֶת

והזהמה שמכנסת בעולם חכמות חיצוניות ואפיקורסית וחקירות
 כנגד השם יתברך, שרוצה להתגבר עתה חסדו שלום בעקבות
 משיחא, להכניס גם בישראל כפירות ואפיקורסית חסדו שלום,
 עלידי שממשיכין אותם ללמד ספריהם וחכמותיהם ולשונותיהם:
 רבונו של עולם, אתה לבד ידעת את עצם הצרה הזאת, אתה
 לבד ידעת כי אין מי שיעמד בעדנו, על פן יהמו מעיד
 ורחמיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל, שמך הגדול יעמד לנו
 בעת צרה. חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אלקי עינינו. וזכנו
 ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת בתמימות ובפשיטות בלי
 שום חקירות וחכמות זרות כלל, רק נזכה לעבד אותך באמת
 לקיים מצותיך ולעסוק בתורתך בעבדא ובמלווא, בתמימות
 ובפשיטות כל ימינו לעולם. ונזכה לקיים באמת מקרא שפתוב:
 "סוף דבר הכל נשמע, את האלהים ירא ואת מצותיו שמר כי זה
 כל האדם". ונשליך כל החכמות חיצוניות אחרי גוננו, ונזכה להיות
 תמימים עם יהוה אלהינו, עד אשר נזכה עלידי התמימות
 והפשיטות להשיג את התכלית האמתית תכלית הנצחית, ותשים
 חלקנו עם הצדיקים האמתיים אשר להם צפנת רב טובך, כמו
 שפתוב: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים כד
 נגד בני אדם", ונאמר:

** ואודה שמך פי עשית פלא, עצות מרחוק אמונה אמן. פתחו
 שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. יהוה אלהי
 צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך. דרך אמונה בחרתי
 משפטך שויתי. טוב טעם ודעת למדני פי במצותיך האמנותי. כל

מצותיך אמונה, שקר ודפוני עזרני. רבוננו של עולם, זכנו לחוק
 את עצמנו להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה
 וישרה, ולבלי לזנום בשום חקירה כלל, ושלא לעין בשום ספר
 מספרי המחקרים, אפילו מאותן ספרי החקירות שנתחברו עלידי
 גדולי ישראל. רבוננו של עולם, אתה ידעת כמה רב בני העולם
 אפילו מהמון עם הפזרים הם מערבים ומבלבלים בחקירות
 הרבה, ואפילו הילדים הקטנים באים על מחשבתם חקירות
 ובלבולים, ואתה ידעת גדל המכשלה הזאת איך שמויק מאד
 להעולם ענין זה, כי כל אחד נולד עם רשעות, כמו שכתוב: "כי
 יצר לב האדם רע מנעריו", וכשעולין על מחשבתו חקירות
 ובלבולים חס-ושלום, אזי הם מסיעין ומחזיקין את הרשעות שלו
 שפמבעו, ועלידי-זה יוכל לבוא לכל רע ולפל באין תקומה חס-
 ושלום. רבוננו של עולם, אתה הודעתנו שיש חקרן בלב האדם,
 היינו שהיצר הרע והפעל דבר מכנים חקירות בלב בני אדם
 לבלבלם מאמונתם, וגם הודעת לנו שיש עברות פאלו שמכניסין
 חקירות וכפירות ובלבולי אמונה באדם, ויש שבאים עליהם
 מחשבות אלו מחמת שלא נולדו בקדשה פראוי, על פן חוס
 וחמל עלינו ותן בנו פח וגבורה גדולה להתגבר על יצרנו
 ולהרחיק ממחשבותינו כל מיני חקירות ובלבולי אמונה. ואם
 לפעמים עולים מחשבות פאלו על לבנו חס-ושלום, זכנו לברח
 מהם בכל פחנו ולהתבייש בעצמנו בבושה גדולה ובלב נשבר על
 אשר נולדנו בגשמיות כזה, ועוד הוספנו על זה מעשינו הרעים,
 עד אשר פאנו לשפלות ופחיתות וגרועות כזה שיכואו על

מחשבותינו מחשבות כאלו שהם נגד אמונתנו הקדושה, והלא כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין, וכתיב: "תועבת יהוה מחשבת רע", וכתיב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה, הלא את השמים ואת הארץ אני מלא", וכתיב: "מלא כל הארץ כבודו", והוא יתברך ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית מחשבה תפיסא ביה כלל, ועלינו באים מחשבות רעות כאלה אשר רוצים לגרשנו ולעקור אותנו חסדו שלום מאלקים חיים חי החיים יתברך, ואיך לא נבוש ולא נכלם בבושה וכלמה גדולה להרים פנינו לפניך תתברך. נשפכה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה, ולא שמענו בקול יהוה אלהינו. בושנו וגם נכלמנו כי נשאנו חרפת נעורינו.

ותזכנו לגרש כל המחשבות של בלבולי אמונה חסדו שלום עלי ידי גודל הבושה והלב נשבר, ונופה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה ובתמימות גדול, בפרט אחר אשר כבר וכינו ברחמיך הגדולים לקבל תורתנו הקדושה עלידי משה רבנו עליו השלום, וכבר היה לנו צדיקים רבים וגדולים ונוראים בכל דור ודור, ובדאי ראוי לנו לסמוך עליהם בלי שום חקירות וליד בעקבותם ולהאמין בך באמת בתמימות ובפשיטות ולקיים כל דברי תורתך ומצותיך באהבה, באשר מסרו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים. ותעורנו שנופה לבוא עלידי אמונתנו השלמה והחזקה לבחינת רצון, שהוא למעלה אפילו מבחינת חכמה, ונופה לכסוף ולהשתוקק אליך בכל עת ברצון מפלג וחזק

מֵאֵד וּבְהִשְׁתַּקְקוֹת נִמְרָץ מְאֹד מֵה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁעַר כְּלָל. וְזַכְנוּ
 לְקַיִם מִקְרָא שְׁפֵתוֹב: וְצַדִּיק בְּאִמוּנָתוֹ יִחְיֶה, שְׁנוֹכָה לַחַיּוֹת חַיִּים
 טוֹבִים בְּאִמַּת עַל־יְדֵי אִמוּנָתָנוּ הַשְּׁלֵמָה, וּבְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ
 בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעֵקוֹ חֶסֶד־וְשְׁלוֹם נֹכָה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד וּלְהַחֲיֹת
 עֲצָמָנוּ עַל־יְדֵי אִמוּנָה, וְנֹכָה לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּהִאִמוּנָה מְאֹד בִּיתֵד
 חֲזָק כַּל יְמוֹט לְעוֹלָם לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּה, וְתִשְׁמְרֵנוּ
 שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל לִבָּנוּ שׁוֹם קוֹשִׁיא וְשׁוֹם חִקְרָה כְּלָל לֹא עָלֶיךָ וְלֹא
 עַל צַדִּיקוֹךְ הָאֲמֵתִיִּים, רַק לְהֵאֱמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׂרֶה בְּלִי שׁוֹם
 חִקִּירוֹת כְּלָל, וְנֹכָה שְׁהִאִמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שְׁלָנוּ יִהְיֶה חָשׁוֹב לְפָנֶיךָ
 כְּצַדִּיקָה, וּבִזְכוּת הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה תּוֹפְנוּ לְגַדֵּל אֶת בְּנֵינוּ לְתוֹרָה
 וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְתִשְׁמְרֵנוּ מִצַּעַר גְּדוֹל בָּנִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם,
 וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׁוֹבֵי בָנִים בְּזַרַע שֶׁל קִימָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וַיִּרְאֶתְךָ,
 וְנֹכָה לְהַכְנִים אִמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּבָנֵינוּ וְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ, וְנֹכָה
 לְקַיִם מִקְרָא שְׁפֵתוֹב: אָב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אִמְתְּךָ, וְנֹאמֵר: חֶסְדֵי
 יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אֹדִיעַ אִמוּנָתְךָ בְּפִי.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָה יִדְעַת כְּמָה וְכְמָה הַתְּנַבְּרָה וְהַתְּפִשְׁטָה
 הָאֶפִּיקוֹרְסוֹת וְהַכְּפִירוֹת בְּיָמֵינוּ בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ
 הָרַבִּים, וְאֵתָה חִמַּלְתָּ עָלֵינוּ וְהוֹדַעְתָּ לָנוּ וְלֹאֲבוֹתֵינוּ אֶת כָּל זֹאת
 עַל־יְדֵי צַדִּיקוֹךְ הַגְּדוֹלִים זֶה יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה קָדָם שְׁנַתְּפִשְׁטָה
 הַמְּסַפַּחַת הָרָעָה הַזֹּאת כָּל כַּף, וְהֵם צָעְקוּ וּבְכוּ וְנִאֲנְחוּ עַל זֶה
 הִרְבָּה הִרְבָּה, וְהוֹדִיעוּ וְאָמְרוּ בְּפֶה מְלֵא לִידַע וְלְהוֹדִיעַ כִּי הוֹלֵךְ
 וּמְתַפְּשֵׁט אֶפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוֹל בְּעוֹלָם וְאֲשֶׁרֵי לָמוּ שִׁיחֹזֵק עֲצָמוֹ
 בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּיָמִים הַלְלוּ. וְאָמְרוּ בְּפִרוּשׁ, שְׂאֵף־עַל־פִּי

שְׂיֹדְעִים כִּי גַם צִעֲקַתְּם זֹאת לֹא יוֹעִיל, כִּי אֶף־עַל־פִּי כֵן תִּתְנַבֵּר
הָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְהַבְּלֹבֹלִי אֲמוּנָה מְאֹד אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוֹדִיעוּ זֹאת
מִקֶּדֶם, אֲדָּ אֶף־עַל־פִּי כֵן אוֹתָם הַכְּשָׁרִים שֶׁיַּחְזִקוּ עֲצָמָן
בְּאֲמוּנָתָם, וּבּוֹדָאֵי יִהְיֶה גַם לָהֶם מִלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת וּבְלֹבּוֹלִים
גְּדוֹלִים בְּדַעְתָּם וּמַחְשָׁבוֹתָם, וּכְשִׁירָאוּ שֶׁכִּבֵּר דִּבְרוּ מִזֶּה הַצְּדִיקִי
אֵמֶת מִקֶּדֶם יָמִים וְשָׁנִים הִרְבֵּה לִפְנֵי זֶה, עַל־יַד־יְהוָה יִתְחַזְּקוּ
וְיִתְאַמְצוּ בְּיוֹתֵר בְּהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְהִנֵּה זֶה כְּמֵה שָׁנִים אֲשֶׁר
הִגִּיעוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם חֶפֶץ וְנִתְקַיְּמוּ כֹּל דְּבָרֵיהֶם הָאֵלֶּה
שֶׁל הַצְּדִיקִי אֵמֶת וְהִתְנַבְּרָה וְהִתְפַּשְׁטָה הָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְהַחֲקִירוֹת
וְהַכְּפִירוֹת מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר. אוֹי מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָמָן הוּא. וּכְבֵּר
הַתְּנַבֵּא דְנִיָּאל עַל עֲנִין זֶה שֶׁקֶדֶם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה עֶרְבוּבֵי־אֵי
וְשִׁעְרוּרֵיהֶ גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר: "יִתְבַּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ
רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יִבְיֵנו כֹּל רְשָׁעִים, וְהַמְּשִׁפִּילִים יִבְיֵנו",
אֲדָּ כִּבֵּר הַבְּטַחְתָּנוּ עַל־יַד־יְהוָה מִשֶּׁה נְבִיאָדָּ כִּי לֹא תִפֵּר בְּרִיתְךָ אֶתְנוּ
חֲסִי־שְׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֶף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם
לֹא מְאֲסִתִּים וְלֹא גַעְלָתִים לְכָלֹתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם, וְנֶאֱמַר: כִּי לֹא יִמַּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעֵבֹר שְׁמוֹ
הַגְּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם.

עַל־כֵּן חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְהַשְׁלִיךְ מֵעָלֵינוּ הַמְּשָׂא כְּבֹד שֶׁל
הָאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְזַכְּנוּ לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, וְלִהְיוֹתְכֶם לְצְדִיקִי
אֵמֶת וְלִגְסוּעַ אֵלֵיהֶם בְּכָל פְּעַם, וְהֵם יֵאִירוּ עֵינֵינוּ בְּאֲמוּנָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה בְּשְׁלָמוֹת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶתְּהָ יוֹדַע זְדוֹן לִבָּם שֶׁל רַב
הַמְּחַקְרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים וְאִידָּ שֶׁפָּעְרוּ פִּיהֶם לְכָלִי חֹק לְדַבֵּר עַל

כָּל צַדִּיקֵי אֲמַת עֲתָק בְּנֵאוֹה וּבֹז, וְלֹא עֲלֵיהֶם לְבַד תִּלְנֹתֶם בִּי
 אִם גַּם עַל הַצַּדִּיקִים הַקּוֹדְמִים שֶׁהֵם הַתְּנָאִים וְהָאֲמֹרָאִים
 הַקְּדוּשִׁים וְכָל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים כְּלָם לְלַעַג
 וְלִקְלָם אֲצִלָּם וּמְלַעֲגִים עַל דְּבַרְיהֶם, אֲךָ אַתָּה יַדְעָתָ בִּי גַם לֹא
 עֲלֵיהֶם לְבַד תִּלְנֹתֶם, בִּי אִם עֲלֵיךְ בְּעֲצֻמְךָ תִּתְבַּרְךָ, "שְׁתוּ
 בְּשִׂמְיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בְּאָרְצִי", בִּי הֵם כּוֹפְרִים גְּמוּרִים
 וְאִינֶם מְאִמְיָנִים לֹא בְּתוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה וְלֹא בְּתוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְלֹא
 בְּכָל פְּרָטֵי אֲמוֹנַתְנוּ, וְהֵם רוֹצִים לְהַטְעוֹת אֶת הַמוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּאִלוּ הֵם גַּם כֵּן בְּכָלֵל אֲמוֹנַת יִשְׂרָאֵל יַחֲשֹׁבוּ, וּבְאֲמַת הֵם
 גְּרוּעִים מְעַבֹּדֶת כּוֹכְבִים גְּמוּרִים, וּמְחַצִּיפִים פְּנֵיהֶם כָּל כֶּף עַד
 אֲשֶׁר רוֹצִים לְלַמֵּד אֶת נַעְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה,
 וּבְאֲמַת כָּל פּוֹנְתָם הֲרַעָה לְהַטּוֹת אֶת לֵב נַעְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִנְּעוּרֵיהֶם מִדְּרֹךְ הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה וְלַעֲקֹר חַס־וְשְׁלוֹם אֲמוֹנַת
 יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ לְבָבְם לְגַמְרֵי.

עַל־בֶּן חוּם וְחִמּוּל עֲלֵינוּ וּנְפִנוּ לְהַתְּרַחֵק מֵהֶם לְגַמְרֵי, וְלֹא
 נֹאכָה וְלֹא נִשְׁמַע אֲלֵיהֶם, וּמְכַל שֶׁפֶן לְבָלִי לַעֲזוֹ וְלַלְמֹד
 בְּסַפְרֵיהֶם הַפְּסוּלִים וְהַטְּמָאִים, וְלֹא נִבְיֵט בָּהֶם אֲפִילוּ בְּהַסְתַּפְּלוּת
 בְּעִלְמָא לְפִי שְׁעָה, בִּי לֹא בְּאֵלָה חֶלֶק יַעֲקֹב, בִּי אָנוּ מְאִמְיָנִים
 בְּנֵי מְאִמְיָנִים, וְאָנוּ מְאִמְיָנִים בְּכָל פְּרָטֵי הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בְּלִי
 שׁוּם חֲקִירוֹת וְקִשְׁיוֹת כְּלָל, וּבְאֲמַת כָּל הַקִּשְׁיוֹת שְׁלָהֶם אִינוּ
 כְּלוּם וְהַכֵּל הַכֵּל וְרַעֲיוֹן רוּחַ. וּנְפִנֵי לְבָלִי לְהַרְהֵר אַחֲרֵיךְ כְּלָל, רַק
 לְהֶאֱמִין בְּאֲמוֹנָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם
 וְאַתָּה הוּא מְשַׁנְּבְּרָא הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הוּא וְאַתָּה הוּא

לְעוֹלָם הַבָּא, וְאַתָּה בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלֵם וְאַתָּה מְחַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כְּלֵם, וְאַתָּה עֲתִיד לְחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמְךָ בְּרֵצוֹנְךָ, וּבִידְךָ כַּח וּגְבוּרָה וּבִידְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל, וּבִידְךָ לְשַׁנּוֹת אֶת הַכָּל בְּרֵצוֹנְךָ, כִּי גִלְגַּל הוּא הַחֲזוֹר בְּעוֹלָם, וְכֵלֵם נִבְרָאוּ וַיֵּצְאוּ מִן הַכַּח אֶל הַפְּעַל בְּרֵצוֹנְךָ, וְכֵלֵם נִמְשָׁכוּ מֵאַחֲדוּתְךָ הַפְּשוּט תַּתְּבַרְךָ, וְעַל כֵּן יוֹכֵל כָּל דְּבַר לְהַשְׁתַּנּוֹת, וּבְרֵצוֹנְךָ אַתָּה יוֹכֵל לְהַפְּךָ וְלַעֲשׂוֹת מֵהָאָדָם מְלֵאךְ וּמְמֵלֵאךְ אָדָם, וְכֵן כָּל פְּיוּצָא בְּזוּהַ בְּפִרְטֵי הַבְּרִיאָה כּוֹלֵם, וְאַתָּה הוּא "הַמְּגַבִּיחֵי לְשִׁבְתָּ, הַמְּשַׁפְּלֵי לְרֵאוֹת בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי", וּבְרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֵךְ וּמְשַׁפְּטֵיךָ וְצַדִּיקְךָ עַד אֶפְסֵי אֲרֶץ, וְהַכָּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחְתְּךָ, וְאַתָּה יוֹכֵל לְהוֹרִיד עֲלֵיוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְהַעֲלוֹתָם לְמַעְלָה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ כִּי עֵיקַר הַגְּאוּלָּה שְׁגֵאֲלָתָּ אוֹתָנוּ מִמְצָרִים הִיָּה בְּשִׁבְלֵי הַתְּכָלִית הַזֶּה שֶׁנִּזְכָּר לְכַנּוּם לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכַנּוֹת שֵׁם אֶת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ, אֲשֶׁר שֵׁם זְכוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת בְּהַתְּגַלּוֹת גְּדוֹל וְנִפְלָא עֲנִין זֶה שֶׁל עֲלִיוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה, כִּי אַתָּה תַּתְּבַרְךָ לְמַעְלָה מִן הַכָּל וְאִין לְמַעְלָה מִמֶּךָ, וּבְמִקּוֹם גְּדוּלְתְּךָ שֵׁם נִמְצָא עֲנוּתְנוּתְךָ, וְהוֹרֵדְתָּ שְׁכִינְתְּךָ כְּבִיכּוֹל לְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְכֶם", וְצִוִּיתָ לָנוּ לְהַקְרִיב שֵׁם קַרְבָּנוֹת לְפָנֶיךָ, דִּיקָא מְפִינִים הַשְּׁפָלִים מִבְּהִמּוֹת וְעוֹפוֹת וְגַם מְפִינִים הַדּוֹמָמִים וְהַצּוֹמְחִים דְּהֵיִינוּ מִלַּח וְסוֹלֵת וַיִּין וְשִׁמְן וַיִּמִּים, וְהַבְּטַחְתָּנוּ שְׂיַעֲלוּ הַקַּרְבָּנוֹת לְרִיחַ נִיחּוּחַ לְפָנֶיךָ, וְעַל־יַדֵּי חֲכְמֵיךָ הַקְּדוֹשִׁים גְּלִיתָ לָנוּ, כִּי סְלוּקָא דְקַרְבָּנוֹת עַד אִין סוּף כְּבִיכּוֹל, אֲשֶׁר מְכָל זֶה רָאוּ וְהִבִּינוּ כִּי אַתָּה כָּל יוֹכֵל וְכוֹלֵלֵם יַחַד, כִּי

בולם משרש אחד יצאו, ואתה בראת את בולם ובידך כח וגבורה להפך כל דבר מראשו לסופו ומסופו לראשו ולעשות מעליונים שיהיו תחתונים ומתחתונים שיהיו עליונים, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה ולא יפלא ממך כל דבר, ומי יאמר לך מה תעשה ומה תפעל. על פן חוס ורחם עלינו גם עתה והעלה אותנו מעומק נפילתנו וירידתנו ושפלותנו, וכנה עירך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך. "זכר עדתך קנית קדם, גאלת שבט נחלתך, הר ציון זה שכנת בו". בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכוננו, והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו, והשב פהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרם והשב ישראל לגויהם, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. וקים לנו מקרא שפתוב: "כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ במינו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך", אמן פן יהי רצון:

חליצה ויבום

כא מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, יהמו רחמך עלינו וקומה והושיענו, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל, שלא יצטרכו כל עמך ישראל לבוא לא לידי חליצה ולא לידי יבום, וקים פנו מקרא שפתוב: "וראה בנים לבניך שלום על ישראל", כי אתה לבד ידעת עצם הרחמנות שיש על נשמת הנפטר בלא זרע של קומא, חלילה,

אֲשֶׁר הִנְשָׂמָה אוֹלַת עֲרִטִילָאָה, וְאִין לָהּ יִכְלַת לַעֲלוֹת אֶל מְקוֹמָהּ
הָרֵאשׁוֹן, וְאִינָהּ יִכְלָה לָשׁוּב לְבֵית אָבִיהָ וְהִיא הוֹלְכַת נַע וְגַד
וּמַטְרַפָּת, וְאִין לָהּ מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ
הָעֲצוּמִים, וְהַצֵּל אוֹתֵנוּ וְאֶת זֵרְעֵנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יֵלֶךְ אֶחָד מֵהֶם מִן הָעוֹלָם בְּלֹא זֵרַע שֶׁל קִימָא, רַק
כָּלֶם יִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה
וּמִצְוֹת, וְכָלֶם יַעֲשׂוּ פְרוֹת הַרְבֵּה. יִלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם, תִּאֲרַכְנָהּ
פְּאוּרֹתֶם. "עוֹד יִנּוּכוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ". וְיִתְרַבֶּה גְבוּל
הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי זֵרַע יִשְׂרָאֵל שְׂיִתְרַבּוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה נִשְׂאָר
מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל דּוֹרוֹת וְדוֹרֵי דּוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל
הַדּוֹרוֹת. וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׂוֹכֵי בָּנִים בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא לַעֲבוֹדְתֶךָ
וּלְיִרְאָתֶךָ, וְכָל אוֹתָן הִנְשָׂמוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבֵד הָלַכּוּ
לְעוֹלָמָם וְלֹא הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם זֵרַע שֶׁל קִימָא, תִּרְחַם עֲלֵיהֶם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִתְקַן אוֹתָם בְּחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים. וְתַעֲזֹר לְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, שְׂיִזְבוּ לְקַיָּים מִצְוֹת יְבוּם
וְחִלְצָה בְּשִׁלְמוֹת הָרְאוּי בְּאֵמֶת, בְּקִדּוּשָׁה וּבְמִתְהַרְהַר גְּדוּלָּה, וְיִזְבוּ
לַעֲשׂוֹת בְּשִׁלְמוֹת הַתְּקוּן הַצָּרִיךְ לְנִשְׁמַת הַמֵּת, בְּאִפְנֵי שְׂתַעֲלֶה
נִשְׁמָתוֹ לְאוֹר הַפְּנִים, וְיִשׁוּב לְמְקוֹמוֹ וְלְמְנוּחָתוֹ "לְהִתְהַלֵּךְ לְפָנֵי
אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים". וּמַעֲתָה תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל זֵרְעֵנוּ וְעַל כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִצְטַרֵּךְ שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לָבוֹא לֹא לְיַדֵּי
חִלְצָה וְלֹא לְיַדֵּי יְבוּם:

חֲלֵאקֵע

ברכה לילד

אבי הבן מברך את הילד:

יְשַׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאַפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה:

יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ:

יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ:

יֵשָׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

וַיְשִׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנָי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׂוִתֵּן בְּלִבְךָ אֶהְבֶּתוּ. וְתִהְיֶה יְרֵאת ה' עַל פָּנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ שְׁלֵא תַחַטָּא. וַיְהִי חֶשְׁקֶךָ בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת, לְבָבְךָ יִהְיֶה תְבוּנָה, פִּיךָ יִדְבֵר חֲכָמוֹת וּלְשׁוֹנְךָ יִרְחִישׁ רְנָנוֹת, עַפְעָפֶיךָ יִישִׁירוּ נִגְדֶךָ, עֵינֶיךָ יֵאִירוּ בְּמֵאֹר תּוֹרָה, וּפְנֵיךָ יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ, שְׁפֹתֶיךָ יִפְיֵעוּ דַעַת, וּכְלִיֹּתֶיךָ תַעֲלוֹזְנָה מִיִּשְׂרָאֵל, וּפְעָמֶיךָ יִרְצוּ לְשִׁמּוֹעַ דְּבָרֵי עֲתִיק יוֹמִין, וַיִּתֵּן לְךָ בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצְדִיקוֹת עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת כָּל יְמֵיהֶם. וַיְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ. וַיִּזְמִין לְךָ פְּרֻסְתֶּךָ בְּנִחַת וּבְרוּחַ מִתַּחַת יָדוֹ הִרְחִיבָהּ. וְלֹא עַל־יָדֶיךָ מִתְנַת בְּשֵׁר וְדָם. פְּרֻסָּה שֶׁתִּהְיֶה פָּנָיו לְעַבְדֶּךָ ה'. וַיִּתְמִיד בְּרִיאוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֲבָרֶיךָ וּבְשֶׁס"ה גִּידֶיךָ, וְתַפְתֵּב לְחַיִּים מוֹכִיִּם וְאַרְפִּים בְּתוֹךְ כָּל צְדִיקֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֵן:

גזירת שער

מכבדים תלמידי חכמים לגזור מעט משער הילד. אחר כך יעשו כן קרובי המשפחה. וכל אחד מברך את הילד בתורה ויראת שמים כליבו הטוב.

כא ותַרְחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וּתְזַכֶּה אוֹתָנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִי נִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ שְׂאִרִית בְּאַרְץ בְּעוֹלָם הַזֶּה אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָנוּ מִן הָעוֹלָם לְאַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים, שְׁנוֹזְכָה שְׂיִתְקַיְמוּ זִרְעֵנוּ וְזֶרַע זִרְעֵנוּ לְעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. וַיִּתְקַיֵּם שְׁמֵנוּ וְזַכְרֵנוּ לְעוֹלָם עַל־יְדֵי זִרְעֵנוּ שִׁישְׂאָרוּ אַחֲרֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ בְּבָנִים וּבְבָנוֹת הַרְבֵּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה, וְנוֹזְכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנֵינוּ, וְלֹא יִהְיֶה בָּנוּ וּבְזֵרְעֵנוּ עֶקֶר וְעַקְרָה, וְתַרְחַם עֲלֵיהֶם וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, שְׂיִהְיוּ כָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ מֵאַרְיָכִים יָמִים וְשָׁנִים, וְכֹלֵם יִהְיוּ עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה וּמְקַיְמֵי מִצְוֹתֶיךָ, וַיְהִיו כְּלָם קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים מִכָּל חַטָּא וְעוֹן, וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ וַיַּעֲסִקוּ בַּעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, בְּאִפֶּן שְׂפָנֵינוּ אַחֲרֵינוּ יִמְשִׁיכוּ שְׁכָל הַפְּנִים בְּעוֹלָם אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָנוּ, וַיִּגְלוּ וַיִּפְרְסֵמוּ אֶלְקוֹתֶיךָ וְאֶדְנוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם, וַיְהִי נִשְׂאָר זַכְרֵנוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְעוֹלָם וָעַד:

לוּ וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתִזְמִין לָנוּ מְלַמְדִים טוֹבִים וְהַגְנִימִים לְבָנֵינוּ שְׂיִהְיוּ עוֹסְקִים בְּמִלְאֲכָתֶם בְּאַמּוּנָה, לְלַמֵּד הַרְבֵּה עִם בְּנֵינוּ בְּתַכְלִית הַמוֹעִיל בְּאַמֶּת. וַיְהִיו כָּל הַמְלַמְדֵי־הַתִּינוּקוֹת אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וְצַדִּיקִים, שְׁלֹא יִקְלְקְלוּ חֵם וְשְׁלוֹם אֶת הַהֶבֶל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שֶׁהוּא הַהֶבֶל־פֶּה שֶׁאֵין בּוֹ חַטָּא, וַיַּעֲלֶה וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע לְפָנֶיךָ הַהֶבֶל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וְעַל־יְדֵי־זוֹהַ תִּזְכֹּר אֶת בְּרִית אַבּוֹתֵינוּ.

א וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, מְלֵא רְצוֹן, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד,
 מְלֵא טוֹב בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע תָּמִיד, שְׂתַחֲוֹם וְתַחְמַל
 עָלַי, וְתִשְׁפָּע עָלַי חֵן וְחֶסֶד, וְתִתֵּן לִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵי,
 וְתִשְׁפָּע לִי דְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפֶּן שְׂיַכְנְסוּ דְבָרַי בְּלִבְךָ, וְתִקְבַּל
 אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי תָּמִיד, וְתִקְּרָא מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְשִׁפְכֵתִי עַל
 בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַיִם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים", שְׁנוּפָה שְׂיִהְיוּ
 דְבָרֵינוּ לְפָנֶיךָ דְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפֶּן שְׂתִתֵּן לָהֶם מְקוֹם לְכַנֵּם
 בְּלִבְךָ, וְיִהְיוּ אֲמִרֵינוּ לְרְצוֹן וּלְנַחַת לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ וּרְאֵה בְּשִׁפְלוּתֵנוּ וּבְזִיוּנוֹנוּ, כִּי כָּל
 הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ נִפְּל בְּגִלוֹת הַמִּזְרָח
 הַזֶּה, וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל נְבוֹזִים וְשִׁפְלִים בְּעֵינַי הָעֵבוֹ"ם וְהַרְשָׁעִים, וְכָל
 הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת נִפְּל אֲלֵיהֶם. עַל־כֵּן חוֹסֵה נָא כָּרֵב רַחֲמֶיךָ עַל
 כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְתַעֲלֶה וְתַרּוֹמֵם וְתַגְדֵּל אֶת הַחֵן
 וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַבְטֵל וְתַכְבֵּעַ אֶת
 הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל הָעֵבוֹ"ם וְהַסְמָרָא אַחֲרָא וְהַרְשָׁעִים, שְׂלֵא
 יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם חֵן וְחֲשִׁיבוֹת, לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה, וְתַרּוֹמֵם קֶרֶן
 יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַע וְתִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאִנְקָתֵנוּ בְּכָל עֵת, וְתַבִּיט
 בְּעַמְלָנוּ וְתִשׁוּר בְּעֵינֵינוּ וְדַחַקְנוּ, וְתִקְּרָא מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "כִּי לֹא בֹזָה
 וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת עֵנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וּבִשְׁוֵעוֹ אֵלָיו שָׁמַע".
 חַנּוּנוֹ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמַע תְּפִלָּת כָּל פֶּה עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה, שׁוֹמַע תְּפִלָּה:

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי תָּמִיד מִחַן שֶׁל שֶׁקֶר וּמִהֶבֶל הַיָּפִי, וְלֹא אֶחְמֹד וְלֹא אֶתְאַוֶּה בְּלִבִּי הֶבֶל יָפִי הַנְּשִׁים, וְלֹא אֶסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לִבִּי וְאַחַר עֵינַי כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אֵל תִּחְמֹד יָפִיָּה בְּלִבְכֶּךָ, כִּי כַּעַד אִשָּׁה זֹנָה עַד כִּפֹּר לָחֶם":

אָנָּה יְהוָה, חוּס וְחֹמֶל עָלֵינוּ בְּמִתְנַת חֲנֻם וּנְדָבַת חֶסֶד. חֹמֶל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֵיךָ הַגְּדוֹלִים, וְאֵל תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַטָּאֵינוּ, וְאֵל תְּדַיְנֵנוּ כְּמַפְעֵלָנוּ. וְזַכּוֹ לְסוּר מֵרַע, הַצִּילֵנוּ מֵרַע כְּזֶה, וְזַכּוֹ מֵעַתָּה לִהְיוֹת שֶׁב וְאֵל תַּעֲשֵׂה בְּאַמְתּוֹ, חֹמֶל עַל נַפְשֵׁנוּ הַקְּדוּשָׁה וְהַצִּילֵנוּ מִנֵּי שְׁחַת. "הַצִּילֵנִי מִפִּיט וְאֵל אִמְבָּעָה, אֲנִצְלָה מִשׁוֹנָאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם. אֵל תִּשְׁמְרֵנִי שֶׁבֶלֶת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֵנִי מִצוֹלָה, וְאֵל תִּאֶמֶר עָלַי בְּאֵר פִּיָּה", כִּי "מָה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שְׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עָפֵר הַיְגִיד אֶמְתֵּךְ", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךְ לִהְיוֹת וּלְהִשְׁמֹר מִמָּה שְׁאֵנִי צָרִיךְ לְהִשְׁמֹר, כִּי אִם עָלֶיךָ לְכַד אֲנִי מִשְׁלִיךְ אֶת יְהִבִי. הַנְּנִי לְפָנֶיךָ מְלֹא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, עֲשֵׂה עִמּוֹי מָה שֶׁתַּעֲשֵׂה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַחַיּוּרֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתּוֹ. וְהַצִּילֵנִי מִפְּנֵם הַבְּרִית, וְלֹא יָבוֹא עָלַי שׁוֹם הַרְהוּר רַע וְלֹא שׁוֹם מִחֲשָׁבָה רָעָה כָּלֵל, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיוֹנָה תָּמִיד, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי תָּמִיד מִשֶׁקֶר הַחַן וְהֶבֶל הַיָּפִי, וְתִזְכְּנִי שְׁלֹא אֶנְהַג בְּעֲצָמַי שׁוֹם חַן שֶׁל שֶׁקֶר, לֹא בִישׁוּבָה וְלֹא בְּעַמִּידָה וְלֹא בְּחֵלִיכָה וְלֹא בְּאִכִּילְתִּי וּבְדַבּוּרִי עִם בְּנֵי אָדָם, וּבְכָל שְׂאֵר הַתְּנוּעוֹת וְעֶסְקִים עִם בְּנֵי אָדָם, אֲשֶׁר בְּנֵי אָדָם גִּלְפָּדִים בְּאֵלוֹ הַחַנוּת שֶׁל שֶׁקֶר מְאֹד, וּמִתְנַהֲגִים בְּחַן מִיחָד לְכָל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה:

אָנָּא יְהוָה, רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל אֱלוֹ מִינֵי חַן שֶׁל
שָׁקֶר, וְלֹא אֶלְכָד בָּהֶם כָּלֵל בְּשׁוֹם תְּנוּעָה וּבְשׁוֹם עֶסֶק, רַק
כָּל מַעֲשֵׂי יְהוָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, בְּלִי שׁוֹם פְּנִיָּה לְהַתְּפָאֵר לְמִצָּא חַן
בְּעֵינַי בְּנֵי אָדָם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְכָל כְּוִנָּתִי בְּכָל תְּנוּעוֹתַי וְעֶסְקִי יְהוָה
רַק לְשִׁמּוֹךְ לְבַד, לִיהוָה לְבַדוֹ. וְאִמְשִׁיךְ עָלַי יִרְאֵה שְׁלֵמָה תָּמִיד
מִפְּנֵיךְ בְּאֵמֶת, וְיִהְיֶה מוֹרָא שָׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשֵׁר וְדָם, עַד
שְׁאֻזָּכָה עַל־יְדֵי הִירְאָה לְהַאֲרִיךְ וּלְהַרְחִיב וּלְהַגְדִּיל יָמֵי וּשְׁנוֹתַי
בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיּוֹנָה. וְנוֹכַח לְהַאֲרִיךְ וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
הָאֲרֶה וּקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה מִתְקוּנֵי עֵתִיק, הַנַּעֲשִׂין וְנִמְשָׁכִין עַל־יְדֵי
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַזְּקֵנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נֹכַח לַעֲשִׂירוֹת
גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינוּ מִתַּאֲוֹת נְאוּף תָּמִיד, וְתַעֲזֹרְנוּ
שְׁנוֹכַח לְרַחֵם עַל עֲצִמְנוּ לְשִׁמּוֹר אֶת הַלְּחוֹת וְהַשְּׂמִינִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ
שִׁיעֲלוּ אֶל הַמּוֹחַ לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל אֶת דַּעֲתָנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, וְלֹא
יִצְאוּ לַחוּץ חֶסֶד וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי רַבּוּי מִשְׁגָּל חֲלִילָה. וְתִצְלִינוּ מִרוּחַ
שְׂטוֹת וְשִׁגְעוֹן הַבַּא עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל־
יְדֵי־זֶה נִתְּיָבְשִׁים חֶסֶד וְשָׁלוֹם הַלְּחוֹת וְהַשְּׂמִינִים שֶׁל הַגּוּף, שְׂמִזָּה
נַעֲשִׂים כָּל הַמִּשְׁגָּעִים שֶׁבְּעוֹלָם. רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מִזֶּה, וְנַחֲוִים
עַל גּוּפֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְנוֹכַח לְשִׁמּוֹר מְאֹד אֶת
הַשְּׂמִינִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ. וְתִצְלִינוּ מִקְּצֵר רוּחַ וּמִהַפְּסֵק הַנְּשִׁימָה, וְתִזְכְּנוּ
לְאִרִּיכַת הַנְּשִׁימָה, שְׁנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ תָּמִיד רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע וְרִגַע. וְתִשְׁמְרֵנוּ אֶת שְׁכָלְנוּ תָּמִיד,
וְנוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד בְּכָל עֵת שְׂמִינִים קְדוּשִׁים לְשְׁכָלְנוּ, עַד
שִׁיְהִיָּה שְׁכָלְנוּ בּוֹעֵר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְיִהְיֶה מַחֲנוּ וּשְׁכָלְנוּ

הולך וגדול בקדושה גדולה באמת. ותזכנו לעשירות גדול דקדושה הנמשך מפסלות של הלוחות אשר משם נתעשר משה, עד שזוכה עלידי זה להתבוננות העליון, הגדול והקדוש והנורא מאד, הנמשך עלידי עשירות גדול דקדושה:

א: ותרחם עלינו ותתן לנו חן בעיני כל רואינו, ונזכה למצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם ובעיני כל המלאכים והשרים שלמעלה ושלמטה, פלם ירחמו עלינו, ונמצא חן בעיני כלם:

כה רבנו של עולם, אב הרחמן והחסד, זכני ברחמיך הרבים שאזכה למדת החסד דקדושה ואזכה לאחו ולהתדבק במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, שהיה עושה חסד כל ימיו. ותזכני ברחמיך הרבים להכניס אורחים הגונים בתוך ביתי, ויהיה ביתי בית ועד לחכמים, שאזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים לתוך ביתי ואזכה לקבלם באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה, ותזכני לעמוד לפניהם ולשרתם ולשמשם בעצמי בכל מיני שרות ושמוש. ואהיה תמיד פבוש תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתיים ולשמש אותם תמיד, עד שאזכה להיות נכלל במדתו של אברהם אבינו עליו השלום, להיות שלם במדת החסד באמת. ותזכני ברחמיך לאמונה שלמה ולענוה אמתיות, ואזכה להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת כי

"אנכי תולעת ולא איש". ותצילני ברחמיך מפל מיני חרפות
 ובזיונות, ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים והחולקים על
 האמת, לנצח אותם ולהשפילם עד עפר:

ל ועזרנו והושיענו שנופה להגיע למדת החסד באמת בתכלית
 השלמות, כמו אברהם אבינו עליו השלום, שאחו
 במדת החסד בשלמות, ונופה לעשות חסד ואמת עם כל בני
 אדם:

ותזכנו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיקים אמתיים מוכיחי
 אמת שיעסקו תמיד להוכיח אותנו בתוכחה מגלה
 מאהבה מסתרת. ותתן בלבנו שנופה אונינו ולבנו לקבל תוכחתם
 הטובה, אף-על-פי שתהיה לפעמים בדרך בזיון, אף-על-פי כן
 נופה לקבל דברי תוכחתם באהבה ובחבה ובשמחה גדולה, ונהיה
 בכלל אוהבי תוכחות, ונופה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת,
 ויתגלה חסד גדול עלידי תוכחתם הטובה כמו שכתוב: "פיה
 פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה", ונופה עלידי זה למדת
 החסד בשלמות בקדשה ובטהרה, ונהיה נכללים תמיד במדתו
 של אברהם אבינו עליו השלום שהיה מדתו חסד, ועלידי החסד
 הנה נופה ברחמיך לחתך ולהבדיל ולהעלות את המלכות
 דקדשה מן הארבע מלכיות דסמרא אחרא, ונופה להרג ולהכניע
 ולשבר ולעקר ולכבול קלפת מלכות עמלק הרשעה שפלול מפל
 הארבע מלכיות, ותעזרנו למחות שמו וזכרו מן העולם, כמו
 שכתוב: "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח".
 ויקים מקרא שכתוב: "האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת

אֲבָד זָכָרָם הָמָּה. וַיְהוּה לְעוֹלָם יָשֵׁב בּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט בְּסֹאוֹ. וַתַּעֲקֹד
וַתִּשְׁפָּר וַתִּכְפַּל כָּל הַחֲכָמוֹת חַיִּצוֹנִיּוֹת וְכָל הָאֲפִיקוֹרְסִית וְהַכְּפִירוֹת
מִן הָעוֹלָם, וַיִּתְגַּלֶּה אֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם בְּלוֹ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־
אֶת עַל מַלְכוּתָךְ וַתִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת
אֶת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה אֶל אֹר הַפָּנִים הַמְּאִיר בְּשִׁלְשׁ רְגָלִים:

(למקשה לילד יאמר כאן ותמלא רחמים וכו'):

וַתִּמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁפָּר, וַתִּצְלֵם מִכָּל צַעַר
וַנּוֹק (וּבְפֶרֶט לַפְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית וכו'). רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא
רַחֲמִים רַבִּים תְּמִיד, אַתָּה יַדְעֵת צַעֲרָה וּמִכְּאוּבָה, אַתָּה יַדְעֵת אֶת
לִבָּהּ וּלְבַב אָבִיהָ וְאִמָּהּ וְכָל הַמִּצְטַעְרִים בְּצַרְתָּהּ. רְאֵה עֲנִיִּים
וְעַמְלֹם וְהַבִּיטָה בְּמִכְּאוּבָם. יַעֲזֹרוּ רַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, רַחֲמֶיךָ
הַגְּנוּזִים, עַל עֲנִיָּה זֹאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמִּשְׁפָּר בְּלֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּא,
וּפְתַח לָהּ שַׁעֲרֵי הַרַחֲמִים וְהַחֶסֶד וְהַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה, פְּתַח לָהּ
שַׁעַר הַהוֹלָדָה, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲתֶיךָ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה שֶׁהִיא
בְּנֶגֶד מַ"ם יוֹם שֶׁל יְצִירַת הַיּוֹלֵד, שֶׁשֵּׁם מְלַבֵּשׁ הַיּוֹלֵד, וּבְחֶסֶדְךָ
הַגָּדוֹל תַּחֲתֶיךָ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה הַזֹּאת וַתַּעֲשֶׂה מִמֶּנָּה שְׁתֵּי
דְלָתִים, וְעַל־יְדֵי־ זֶה תִּפְתַּח בְּרַחֲמֶיךָ וּחֶסֶדְךָ הָאֲמִתִּיִּים דְּלָתִי
בְּטוֹנָה שֶׁל הָעֲנִיָּה הַזֹּאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמִּשְׁפָּר וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָה
שֶׁתִּלְד מִיַּד בְּנִקָּל, בְּלִי קִשּׁוּי הוֹלָדָה עוֹד כְּלָל, וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ
"הֲרַף יְדֶיךָ". הַאֲוִמֵר לְעוֹלְמוֹ דִּי, אֲמַר לְצַרְתָּהּ דִּי. רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה
לְהַטִּיב, חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם, כְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל עֲשֵׂה עִמָּה, פְּתַח לָהּ
דְלָתִי הַהוֹלָדָה חֵישׁ קַל מִהֲרָה בְּלִי שׁוּם אַחֲזֹר וְעַכּוּב עוֹד כְּלָל, כִּי
כָּבֵד סְבֵלָה מְרִירוֹת צַעַר וּמִכְּאוּב הַרְבֵּה, עַד אֲשֶׁר פֶּשֶׁל כַּח

הספּל. גּוּמַל חֲסָדִים טוֹבִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד חַנּוּם, וְאַל תִּתְּאָחַר
 לְדַתָּה עוֹד כְּלָל. עוֹזר וְהַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה בְּחַסְדֶּךָ, שִׁיפְתַּח לָהּ צִירֵי
 וְדַלְתֵי בִטְנָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּכְרַף וּמִיד וּתְלַד מִיד בְּקַל בְּלִי שׁוּם
 צַעַר וּמְכָאוֹב עוֹד כְּלָל, כִּי אִם בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה בְּחֶסֶד גְּדוֹל,
 וְתוֹצִיא הַגֹּלֶד לְשָׁלוֹם לְאוֹיֵר הָעוֹלָם לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּלְאַרְךָ
 יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אָמֵן:

(וירבו בצדקה מאד כי העיקר תלוי בחסד, שעל ידי זה חותכין את הד' מהמ"ם
 וכו' כמבואר בתורה הג"ל שעי"ז נפתח רחמה של המקשה לילד כמבואר בספר,
 ע' בליקוטי מוהר"ן ח"א בסי' ל' ובסי' קל"ה בסופו והבן):

מח אָבִי שְׁבַשְׁמִים, רַחֵם עָלַי. אָבִי שְׁבַשְׁמִים, חֲמֹל עָלַי. אָבִי
 שְׁבַשְׁמִים, הִיָּה בְּעִזְרִי וּבְחִנּוּנִי וְאַמְצָנִי וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר
 בְּחַקְּךָ אֵלֶּךָ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשַׁמֵּר, שְׁלֵא אֲבַד אֶת עוֹלְמִי בְּחַנּוּם
 חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי כָּל יְמֵינוּ הֵם הֶבֶל וְרִיק, בְּחָלוֹם יְעוּף וּבְצֵל עוֹבֵר,
 וּבְעֵנָן כְּלָה, וּבְרוּחַ גּוֹשְׁבֵת, וּבְאֶבֶק פּוֹרֵחַ.

אֵוִי אֵוִי אֵוִי, אֵוִי וְאַבּוֹי, אֵהָה אֲדוֹנִי, אֵהָה אָבִי, רַחֲמָן אֲמִתִּי רַחֵם
 עָלַי, חֲסִדָּן אֲמִתִּי, עֲשֵׂה עִמָּי חֶסֶד חַנּוּם, וְתֵן לִי חֲנִינָה וְלֹא
 אֲבַד. גּוֹאֵל חֶזֶק לְמַעַנְךָ גְּאֻלְנִי, חֲנִנִי בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל בְּמִתְנַת חַנּוּם
 וּנְדַבַת חֶסֶד, כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ שְׂאִין לִי שׁוּם תִּקְוָה כִּי אִם לְצַעַק
 אֵלֶיךָ וּלְזַעַק לְחִנּוּנֹתֶיךָ. קְרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו, עֲנֵנִי; מָרוֹם לְעוֹלָם
 יְהוָה, עֲזָרְנִי; קְדוּשׁ עַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת, בְּקִדְשֵׁי קְדוּשָׁנִי. יְהוָה
 אֱלֹהִים אֲמֵת, וּפְנֵי לְקִדְשֵׁיךָ בְּאֲמֵת. הִקָּם סִבְתְּךָ הַנוֹפֶלֶת נְפִילָה
 אַחַר נְפִילָה בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר אֵין מִי שְׂיוּכַל
 לְהַקִּימָה כִּי אִם אֲתָה לְבַד. בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּנוּזִים,

הַקִּימָה מִהֲרָה תְּקוּמָה אַחַר תְּקוּמָה, מִבִּירָא עֲמִיקָתָא לְאַגְרָא
רָמָא:

מָלֵא רַחֲמִים, צְרִכֵינוּ מְרַבִּים, וְדַעְתָנוּ קֶצֶרָה לְבָאָר וּלְפָרֵשׁ. אַתָּה
יִדְעָתָ אֵת כָּל מַחְסוּרֵינוּ. מָלֵא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים,
לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ. חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכֵּנִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שְׁלֵם, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה.
"אִם אֲנִי פִעֲלֹתִי לֹא אוֹסִיף". רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּים וְזַכֵּנִי
לְהוֹיֹת בְּרְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַגְלֵה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם,
וְיִשׁוּבוּ כָל בְּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה וְאַהֲבָה, וְיִקְיִם
מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי אֲזֹ אֶהְפֹּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה
לְקִרְא כָלֵם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אַחֵד. אֱמֶת מֵאַרְצֵי תַצְמַח
וְצִדֵק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶף. גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָה. חֶסֶד
וְאַמֶּת נִפְגָּשׁוּ, צִדֵק וְשְׁלוֹם נִשְׁקִי". וּבְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים
תְּפִים וְתַרְצָה אֶת שְׂכִינַת עֲנֶךָ וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁתָּשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלַי
וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׂכִינַתִּיהָ פָּנִים בְּפָנִים, וְאֵל
תְּסַתֵּר פָּנֶיךָ מֵאַתָּנוּ עוֹד. וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים וְרַבָּנִים אֱמִתִּים
שְׂיֹרוּ לָנוּ אֶת הַדְּרֵךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר, אֶת הַדְּרֵךְ אֲשֶׁר נִלְךְ בָּהּ וְאֶת
הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה, וְתִצִּיל אוֹתָנוּ מִהַמְּנַהִיג וְרַבֵּי שֶׁל שְׁקָר.
קְרַבְנוּ לִישׁוּעָתְךָ, עֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, תְּחַיֵּנוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבְךָ
וְחַסְדֶיךָ הָאֱמִתִּים, גָּמַל עָלֵינוּ חֶסְדִים טוֹבִים, "חֶסְדֵי דוֹד
הַנְּאֻמָּנִים", וּמֵאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם חָנּוּנוּ. וְקִים לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
"וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי פְּסִיתֶיךָ לְנַמֵּעַ שְׁמַיִם וְלִיסֹד אֶרֶץ
וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אַתָּה". חָנּוּנוּ וְעֲנָנוּ וְשִׁמְעַ תְּפִלָּתָנוּ בְּרַחֲמִים כִּי

אתה שומע תפלת כל פה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי. עושה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קח רבוננו של עולם, רחם עלי למען שמך, ועזרני והושיעני שאזכה להאריך את ימי בקדשה ובטהרה גדולה, שאזכה לקדש את מחשבתי בקדשה גדולה. ותזכני לאהז במדתו של אברהם אבינו איש החסד, שאזכה להיות ותתן בממוני, ולעשות טוב וחסד באמת עם כל מי שצריך להטיב עמהם ולגמול להם חסד כפי רצונך הטוב באמת. ותצילני מקפידות וקמוץ שהם מבלבלין את הדעת והמוח מאד, ולא אהיה קפדן וקמצן כלל, רק אזכה להיות איש טוב איש חסד, ותתן בממוני כרצונך הטוב, עד שאזכה להכלל בסטרא דימינא בקדשה גדולה במדתו של אברהם אבינו איש החסד, ועל ידי זה תזכני שיהיה שכלי ומחי חורא ככספא, שיהיה מחי נד וצח וצלול. ואזכה להאריך את ימי בקדשה גדולה, שאזכה להגות ולחשב בתורתך בכל עת ובכל שעה בקדשה גדולה, ולא אניח את מחשבתי לחשב שום מחשבה חיצונה וזרה כלל. ותעזרני ותושיעני בישועתך הגדולה בכל יום ויום, לגרש ולסלק ולבטל מהרה ממחשבתי כל הנחשים ועקרבים, שהם כל מיני בלבלולים ומחשבות זרות המסבבין את המוח בכל יום, ואזכה לשפר את כל הגדרים והמחצות ברזל והמסכים המבדילין וחוצצין לפני טוב הגנוז שבכל יום ויום, ואינם מניחים לכנס אליו את מי שאינו הגון וראוי אליו:

יח: רבוננו של עולם, הרקד אלהינו להארוד אפד לרעים ולטובים
 והיא תהלתך. מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, אשר
 הרקד להיטיב לבריותיך, ואתה מטה כלפי חסד תמיד, ואין אתה
 חפץ להביט ולהסתכל על הרע והאון שאנו עושין חסוֹשֵׁלֹם, רק
 אתה מביט ומשגיח על מעט הטוב שאתה מוצא בקרבנו בחסדיך
 העצומים, כמו שכתוב: "לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל
 בישראל, יהוה אלהיו עמו, ותרועת מלך בו". ונאמר: "און אם
 ראיתי בלבי לא ישמע יהוה, אכן שמע אלהים, הקשיב בקול
 תפלתי":

לד: "חבליים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי". רבוננו של
 עולם, מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
 על כל החסד אשר עשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי
 ועם כל בני ביתי ועם כל בריותיך בני בריתי. במה אקדם יהוה,
 אכף לאלהי מרום. מה אדבר והוא אמר ועשה. אדדה כל שנותי
 על מר נפשי, פי צדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות
 אלהים מי כמוך. אשר הראיתני צרות רבות ורעות, תשוב תחייני
 ומתהמות הארץ תשוב תעלני":

רבוננו של עולם, הגומל לחיבים טובות, אשר גמלני כל טוב.
 אתה לבד ידעת את כל החסדים והטובות הנפלאות
 ונוראות, אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה. אלו כל הימים
 דיו וכל אנשים קולמוסין וכו' אי אפשר לבאר ולספר אחת מני
 אלה ורבבה מרבוי הטובות האמתיות והנצחיות לדורי דורות,
 אשר הפלאת לעשות עם שפל אנשים כמוני, ואשר אתה עושה

עדין עמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אשר זפיתני להיות מזרע ישראל עבדיך, המבחרים מפל העמים ומרוממים מפל הלשונות, ונוסף לזה, הצלתני ברחמיך מלידה בעצת רשעים ומלישב במושב לצים, ומלעמד בדרך חטאים, והגדלת רחמיך וחנינותיך עלי להגילני בתורתך, ולהתקרב לצדיקיך וליראיך הנלוים אליהם, התמימים והישרים בלבותם. "רבות עשית אתה יהוה אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערך אליך אגדה ואדברה עצמו מספר". אתה גמלתני הטובות בכל עת ובכל שעה, ואני גמלתיך הרעה, ובכל זאת לא עזבת חסדיך מעמי, ואתה חושב מרחוק בכל עת להטיב אחריתי ולהשיב את שבותי, ואפלו בעת נפילתי וירידתי חס ושלוש עלידי מעשי שאינם הגונים חלילה, אף-על-פי-כן אתה מפליא עמי פלאות גדולות ונוראות, לחזקני ולאמצני ולחיותני בכל עת לבלי לפל לגמרי חס-ושלוש, פאשר אתה לבר יודע כל מה שעבר עלי מנעורי עד היום הזה, "יהוה אלהים אתה ידעת":

* י אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת, כי אתה ידעת גדל הרחמנות שיש על האדם שאין בו דעת שלם בעבודת השם יתברך, אשר זה עקר העניות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: אין עני אלא מן הדעת. וכן: אם דעת חסרת מה קניית. וגם אתה הודעת לנו איך שכל הדינין והיסורין, רחמנא לצלן, נמשכין רק מבחינת מחין דקטנות, על פן חוס וחמל נא עלינו ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וחננו לחזק עצמנו בכל פעם לעלות מבחינת מחין דקטנות למחין

דגדגלות, ותשפיע עלינו מאתך שפע הדעת והחכמה כמו שפתוב: "כי יהוה יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה". וזכני להשפיל גם אחרים ולהאיר בהם גם כן הארת הדעת האמת ולהעלותם מבחינת קטנות המחין לבחינת מחין דגדגלות, ויקים מקרא שפתוב: "אשרי משפיל אל דל". ועל ידי זה בעצמו יתעוררו גם המחין שלי. ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמשיך עלינו חסדים ורחמים גדולים בזכות שני שמותיך הקדושים שהם: א"ל, הוי"ה, אשר משם גם כן שרש הדעת דקדשה, כמו שפתוב: "כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות". ויקים בנו מקרא שפתוב: "אל יהוה ויאר לנו". ונאמר: "מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיד יחסיון וכו', באורך נראה אזה. משך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב":

* יד אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת, ועל ידי זה תוכנו לדבק עצמנו במדת הרחמנות, ונזכה לרחם על כל הבריות, ותצילנו מכל מיני פעם ואכזריות הבא עלי ידי כסילות וחסרון הדעת, רק נזכה להתגבר ולהזדרז עצמנו בכל פעם ביותר במדת הרחמנות, ועל ידי זה נזכה שגם אתה תרחם עלינו מן השמים, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים. רבונו של עולם, אתה ידעת כמה אנו צריכים ישועה ורחמים מן השמים כל אחד בפני בחינתו, כי רק אתה ידעת את כל התלאות אשר עוברין עלינו בכל פעם ברוחניות ובגשמיות, בכללות ישראל ובפרטיות מה שעובר על כל אחד מישראל, כי

רַבִּים עֲנִיִּים וְחֹלִים וּמְדַכָּאִים בְּיַסּוּרִים גְּדוֹלִים, אֲבָל אֶתָּה יְדַעַתְּ
גְּדֹל חַלְיִשׁוֹת כַּחֲנוּ וְחֶסְרוֹן דַּעַתְנוּ, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדִי־זוּה אֵין לָנוּ כַּח
לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ בְּשִׁלְמוֹת פְּרָאוּי, כִּי עַקֵּר הַרְחָמִים תְּלוּי
בַּדַּעַת, וְאֶתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי שִׁבְתָּ קִדְשׁ הוּא בְּחִינַת דַּעַת, כִּי
בְּשִׁבְתָּ נִמְשָׁךְ הַדַּעַת לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. עַל כֵּן חוּם וְחֶמֶל נָא
עָלֵינוּ וּזְכֵנוּ לְקַבֵּל קִדְשַׁת שִׁבְתָּ פְּרָאוּי, עַד שְׁנֹזְפָה עַל־יְדִי־זוּה לְקַבֵּל
אוֹר הַדַּעַת, עַד שְׁנִבּוֹא עַל־יְדִי־זוּה לְמִדַּת הַרְחָמְנוּת, וְנוֹכַח לְרַחֵם
עַל הַבְּרִיּוֹת וְלַעֲשׂוֹת עִמָּהֶם חֶסֶד פְּרָאוּי, וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִיַּי כַּעַם
וְאַכְזָרִיוֹת, וְתַמְתִּיק וְתַבְּטֵל כָּל הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וַיִּקָּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
"לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֶרּוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶיךָ וְהִרְפָּךָ
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם", אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

לה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה אָמַר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק, בְּהַאֲיֵךְ
אֲנִפִּין אֵיעוּל קְדָמְךָ לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ עֵתָה עַל זֶה, וּמַהֲיִכֵן
אֶקַּח דְּבוּרִים וּמְלִיצוֹת לְאַפּוּשֵׁי רַחֲמוֹ, לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלַי.
רַבּוֹנוּ דַּעֲלֵמָא כֻּלָּא, אַדּוֹן הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוּה,
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוּה. אֶתָּה יוֹדֵעַ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, שְׂאֵף־עַל־פִּי שְׂאֵנִי
כְּמוֹ שְׂאֵנִי, אֲשֶׁר פְּגַמְתִּי נִגְדָךְ הַרְבֵּה, חָטָאתִי עֵוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי וְהִרַע
בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, וְקַלְקַלְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד, אֲבָל בְּאֵמֶת אֶף־עַל־פִּי כִּי־כֵן,
עֵתָה גַם עֵתָה, אֶתָּה חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת בְּכָל עַת וּרְגַע עָלַי אֵיךְ
לְקַרְבְּנִי אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְאֵיךְ לְהַחֲיוֹת אוֹתִי עֵתָה בְּרַחוּקֵי הָעָצוּם,
וְאֶתָּה מַחֲיֶה אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּכָל עַת וּרְגַע, וְאֶתָּה מִמְשִׁיךְ
עָלַי חַיּוֹת מַחֲיִים נְצַחִיִּים, כַּאֲשֶׁר אֶתָּה יוֹדֵעַ אֵת כָּל הַחֲסָדִים

וְהַרְחַמִּים רַבִּים אֲמַתִּיִּים וְנִצְחִיִּים שְׁאֵתָה מְרַחֵם עָלַי כְּכֹל עֵת,
 וְסוּף כֹּל סוּף תִּתְקַנְנֵנו כְּלָנוּ בְּרֹדָאֵי, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב
 בְּאַמֶּת:

לח: רבוננו של עולם, הקשיתי לשאל, אבל לפי גדל רחמיך
 וחנינותיך, אין שום דבר רחוק. כי באמת ידעתי אשר
 לפי שפלות פחיתות מדרגתי, אין לי פה לדבר ולבקש אפלו על
 דבר קטן שפכמנים, ואין שום דבר קדשה שפעולם שלא יהיה
 עצום ונשגב ומרום ומרחק ממני בתכלית ההתרחקות
 וההתרוכמות אשר אי אפשר לבאר, אבל כבר שמענו מרחוק
 גדלתך וענותנותך ורחמיך וחסדיך הרבים בלי שעור, ומעט
 ראיתי בעיני, על כן יש לי גם כן תקנה ופתחון פה לשאול ולבקש
 ממך אפלו על המדרגה הגדולה שפגדולות, כי אין דבר נמנע
 ממך, וממך לא יפלא כל דבר. "הן כל תוכל ולא יבצר ממך
 מומה", ורק בשביל זה בראת עולמך כדי להראות טובך ורחמיך
 וחסדיך לכל החפצים ומשתוקקים לקבלם, וכל מה שאני רחוק
 וחיב ביותר, יתגלה ביותר על ידי דיקא רב טובך וחסדיך
 וחנינותיך, אשר זהו עקר גדלתך, ובשביל זה בראת כל העולמות
 כלם, כי לא יתגלו נוראות נפלאות טובך וחסדיך עלי ידי שאתה
 גומל חסד וטוב לצדיקים אמתיים העובדים אותך באמת כל ימי
 חייהם במסירות נפש באמת, כי הם זוכים למה שזוכים עלי ידי
 מעשיהם הטובים, אבל באיש כמוני יתגלו דרכי טובך וחסדיך
 ורחמנותך וחנינותיך הנוראים ונפלאים ונשגבים מכל השכליות
 בלי שעור וערך ומספר, כשתקרב מרחק ופגום וחיב כמוני אליך

תתפרך. "כי יכתירו צדיקים כי תגמול עלי". עזרני עזר דלים,
הושיעני בעל הישועות, "אל תפשיני ואל תעזבני אלהי ישעי".
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

חֲסֵדֵי ה'

ד ועתה, אחרי כל הטובות והחסדים הגדולים והנוראים אשר
עשית עמנו, וגם אותי השפל והנבזה בתכלית
השפלות, אשר אין שפלות למטה ממני, זכית גם כן בחסדיך
הגדולים והעצומים אשר אתה מרחם על כל בשר, ובראת אותי
בין זרע ישראל עבדיך, וקראת שמך עלי להיות בכלל ישראל עם
קדוש אשר שמך מושפך בשמונו. ועתה אחרי כל אלה, מה אמר
לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואיך יוכל
עבד אדוני זה, עבד נבזה ושפל כמוני, לדבר ולפרש שיחתי
לפניך יהוה אלהי, ואיך אפתח פי לעמוד לפניך, אחרי אשר לא
נזהרתי לעמוד בטובתי, ודחיתי בידים טובותיך וחסדיך הגדולים,
ולא שמרתי את מצוותיך היקרות והחכיבות, אשר הם הטובה
הגדולה שבכל הטובות, והחסד הגדול שבכל החסדים:

ה רבוננו של עולם, חוס ורחם עלי, חוס וחנני. חנני יהוה חנני פי
רב שבעתו בוז. רבת שבעה לה נפשי הלעג השאננים.
רבת שבעתי מרירות תאות עולם הזה ותכליו. "השע ממני
ואבליגה בטרם אלך ואינני". השע ממני ואבליגה מעט, בעמל
ידך אל תבעט. הרי אני עומד לפניך כעני בפתח, כעין העבד אל

אֲדוֹנוּי, כְּעֵין הַשְּׁבוּי הַחַיִּב הַמְצַפֶּה לְמִתְנַת חַנּוּם, שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ עַל נַפְשׁוֹ, וְעֵינָיו כְּלוֹת כֹּל הַיּוֹם לְגִדְבַת חֶסֶד, כֵּן עֵינֵי תְּמִיד אֵל יְהוָה עַד שְׂיַחַנְנֵנִי, וַיִּשְׁיבֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו בְּאַמֶּת. "פְּרִשְׁתִּי יָדַי כָּל הַיּוֹם, נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לֶךְ סֶלָה". וְאִם אֲמַנֵּם גַּם דְּבַרֵי אֱלֹהִים מְעֻרְפָּבִים בְּפִנְיֹת הַרְבֵּה, מָה אַעֲשֶׂה אֲדוֹנֵי, לְהִיכֵן אֲכַרְח:

גב "נַפְשִׁי אֹוִיתֶךָ בְּלִילָה אֶף רוּחִי בְּקֶרְבִי אֲשַׁחֲרֶךָ. זְכַרְתִּי בְּלִילָה שִׁמְךָ יְהוָה וְאֲשַׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ. עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מְצֵאתִיו. אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְרִיחַ דְּעֻלְמָא כְּלָא, אֲדוֹן הַכֹּל, אֶחָד יְחִיד וּמִיחָד, הִיָּה הוּא וַיְהִיָּה, אֶתְּהָ בְּרֵאת עוֹלְמֶךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמְךָ הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בְּשִׁבִילֵם בְּרֵאת כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, בְּדִי לְהַמְשִׁיךְ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, בְּדִי שְׂיַעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת וַיִּמְשְׁלוּ בְּעוֹלָם לְמַעַן יִכְּלוּ עַל-יְדֵי פְּעֻלָּתְךָ הַטּוֹבָה לְהַעֲלוֹת וּלְגַשֵּׁא כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם מִן תְּכֵלִית הַעֲשִׂיָּה עַד תְּחֵלַת הָאֲצִילוֹת, לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיחַ כְּלָם לְשֶׁרֶשֶׁם הָעֲלִיוֹן, שְׂיִכְּלוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם בְּאַחֲדוּתֶךָ הַפְּשׁוּט, יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה לְעַד וּלְגִצּוֹחַ נְצַחִים, כִּי אֶתְּהָ הוּא קֶדֶם שְׁבֵרֵאת הָעוֹלָם וְאֶתְּהָ הוּא לְאַחַר שְׁבֵרֵאת הָעוֹלָם:

סה וּבְכֵן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנִּשְׁמוֹת, שְׁתַּמְלֵא רַחֲמִים עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְכַרְט עַל נִשְׁמַתִּי הָעֲנִיָּה וְהַדְּלָה עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לַפְּשַׁע נְגִדְךָ. חֲמַאתִי עֲוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, עַד אֲשֶׁר זֶה יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה אֲשֶׁר נִשְׁמַתִּי הוֹלְכַת נְעָה וְנָדָה,

וּנְתַרְחַקָה וּנְתַגְרָשָׁה מִן הַשְׂדֵה הַקְדוֹשָׁה, שְׁשֵׁם גְדֹלִים כָּל הַנְּשָׁמוֹת
הַקְדוֹשׁוֹת, וַיֵּצֵאָה בְּגוֹלָה וַאֲיִן לָהּ מִכִּיר, וְהִיא הוֹלֶכֶת וּמְטַרְפֶּת,
וַאֲיִן לָהּ מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ, כָּל רוֹדְפֶיהָ הַשְּׂיִגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים. וּמָה
אֶעֱשֶׂה, וְעוֹנוֹתַי גָּרְמוּ כָּל אֱלֹה וְיֹתֵר מִזֶּה. לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ,
אִז אֲבִדְתִּי בְעֵנְיִי חֲלִילָה. וְעַתָּה אֵיךְ יוֹכֵל עֶבֶד אֲדוֹנָי זֶה לְדַבֵּר עִם
אֲדוֹנָי זֶה, מֵאַחַר שְׂאֵנִי רַחוּק מִנְּשָׁמְתִי כָּל כֶּף, וְאֵיךְ יוֹכֵל גְּלוֹם
סְרוּחַ מִבְּלָבֶל וּמְטַרְף לְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, עַל כֵּן אֵין לִי שׁוֹם
תִּקְוָה לְשׁוּב וּלְהַתְחַנֵּן, כִּי אִם עַל־יָדֶי בְּעַל הַשְׂדֵה הָאֲמֵתִי. וְעַל זֶה
בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא
רַחֲמִים, בְּלֵב נִשְׁפָּר וְנִדְפָא, בְּלֵב קְרוֹעַ וּמְרַתָּח, בְּלֵב חָרָד וְנֹאנָח,
בְּלַעְגֵי שִׁפָּה וּבְלִשׁוֹן עֲלֻגִים, צוֹפֵה וּמִבִּיט וּמִיחַל וּמְחַכֶּה לְרַחֲמֶיךָ
וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֲמֵתִיּוֹת, יוֹשֵׁב וְדוֹמֵם לְתַשׁוּעַת יְהוָה בְּהֶרֶף עֵינַי, כִּי
אֵין לִי פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהֵרִים רֹאשׁ, כִּי קִלְקַלְתִּי וְשַׁחַתְתִּי
בְּיָדַי כָּל טוֹבוֹתֶיךָ וְעֲצוּמוֹתֶיךָ הַקְדוֹשׁוֹת אֲשֶׁר הִשְׁפַּעְתָּ עָלַי בְּכָל
עַת, וְעַתָּה מָה יֵשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ:

וּתְרַחֵם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים עַל הַצְּדִיקֵי אֵמֶת הָעוֹסְקִים בְּתַקוּן
הַשְׂדֵה הַקְדוֹשָׁה, הַנִּקְרָאִים בְּעַלֵּי הַשְׂדֵה, וְעַל כָּל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיהֶם וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בָּהֶם, וְתִשְׁמְרֵם וְתַצִּילֵם מִכָּל אוֹיְבֵיהֶם
וּמִכָּל שׁוֹנְאֵיהֶם וּמִכָּל רוֹדְפֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַהֲתַגְּרוֹת
שְׂמַתְגָּרִין בָּהֶם, וּגְדֹל הַשְּׂנְאָה וְהַקְּנָאָה וְהַיִּסּוּרִים וְהַרְדִּיפוֹת שֶׁבָּאִים
עֲלֵיהֶם עַל־יְדֵי־זוֹת. חוּם וְחַמֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְאִמּוֹר לְצָרוֹתֵיהֶם דֵּי,
וְשִׁמְרֵם וְחַצִּילֵם, הַחַיִּים וְקַיָּמֵם, וְחַזְקֵם וְאַמְצֵם וּבְרַכֵּם, בְּאִפְּן שְׂיִוְכְלוּ
לְעַסֵּק בְּתַקוּנָנוּ וּבְתַקוּן כָּל הַשְׂדֵה כְּלָהּ. רַחֵם, מְלֵא רַחֲמִים, עַל

נְשָׁמוֹת עֲשׂוּקוֹת פְּאֵלוֹ, עַל נְשָׁמוֹת רְחוּקוֹת מִתְקוֹן זֶה כַּמָּה וְכַמָּה
מֵאוֹת שָׁנִים, וְכַמָּה גִלְגּוּלִים עָבְרוּ עֲלֵיהֶם, וְכַמָּה יְסוּרֵי וְצָרוֹת
וְהַרְפָּתָאוֹת עָבְרוּ עֲלֵיהֶם בְּכָל גִּלְגּוּל וְגִלְגּוּל. חִמּוֹל עַל נְשָׁמוֹת
עֵיפוֹת וְנִרְדָּפוֹת, וּבִפְרֹט עַל נְשָׁמוֹת הָעֲרָמוֹת דְּאֻזְלוֹן עֲרִטְיָלוֹן,
שְׂאִינִם יְכוּלִים לְהִתְלַבֵּשׁ בְּשׂוּם גּוֹף, אֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעַת עֵצִים
הִרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם. חִמּוֹל עַל דְּמַעְתָּם וְצַעֲקָתָם, חִמּוֹל עַל אֲנַחְתָּם
וְגִיחָתָם וְאֲנָקָתָם, חִמּוֹל עַל צַעֲרָם הַפּוֹר, חִמּוֹל עַל טְלֹטוּלָם הַקָּשָׁה
וְהַכְבֵּד מְאֹד אֲשֶׁר כֶּשֶׁל כַּח הַסֶּפֶל. חִמּוֹל עֲלֵיהֶם לְמַעַן שִׂמְךָ, לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד, כִּי אֵין בָּנוּ כַּח וְדַעַת לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ,
עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וְאֵל תּוֹכֵר לָהֶם וְלָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ. "מִהָרַ
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלוּנוּ מְאֹד", עֲזֹרְנוּ כִּי עֲלִיד נִשְׁעַנְנוּ:

סו "תִּיקַר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ", יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, חוּם
וְחִמּוֹל נָא עַל נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים רַבִּים
וּבְחַמְלָה גְדוֹלָה. חוּם וְרַחַם וְחִמּוֹל עַל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַיְקָרוֹת מִפּוֹ
וּמִפְּנִינִים נַפְשׁוֹת הַחַצִּיבוֹת מִתַּחַת כֶּפֶא כְּבוֹדְךָ, נַפְשׁוֹת קְדוּשׁוֹת
הַבְּלוּלִים בְּשִׂמְךָ, הַנִּקְרָאִים חֶלֶק אֱלוֹהִי מִמַּעַל, נַפְשׁוֹת עֲלוֹנוֹת
אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם מִקֶּדֶם, נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר עָלוּ בְּמַחְשָׁבָה
תַּחְלָה, נַפְשׁוֹת שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, אֲשֶׁר בָּהֶם
נִמְלַכְתָּ וּבִרְאָת אֶת הָעוֹלָם. יְהִמוּ נָא מַעִיד וּכְמָרו רַחֲמֶיךָ עַל יוֹצְאֵי
חִלְצִיד, עַל בְּנֵיךָ הַנִּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים, "הָעַמָּסִים מִנִּי כְּמֵן הַנְּשׂוֹאִים
מִנִּי רַחֵם", הַנִּקְרָאִים בְּכָל לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶד: בָּנִים, אַחִים, רַעִים
וְאֵהוּבִים, נַפְשׁוֹת הַיְקָרוֹת אֲשֶׁר לֹא הָיִיתָ זֶן מַחֲבָבָם עַד שִׁקְרָאתָם
בְּתִי וְאַחֲוֵי וְאִמִּי, כְּמוֹ שִׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכִרְוָנָם לְכַרְכָּה: לֹא זֶן
מִחֲבָבָה עַד שִׁקְרָאָה בְּתִי, שְׁנֵאֲמַר: "שְׁמַעֵי בַת וְרֵאֵי וְהִפְּי אֲזַנְךָ

וּשְׁכַחֵי עַמּוּךְ וּבֵית אָבִיךָ", לֹא זֶה מִחֲבִבָה עַד שֶׁקָּרָאָה אַחֲוֵתִי, שְׁנֵאמַר: "פְּתַחֵי לִי אַהֲרֵי רַעֲיִתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי", לֹא זֶה מִחֲבִבָה עַד שֶׁקָּרָאָה אִמִּי, שְׁנֵאמַר: "שְׁמְעוּ אֵלַי עַמִּי וְלֹאֹמֵי אֵלַי הָאֲזִינוּ". רַחֵם נָא עַל הַיּוֹד יִקְרַת תְּפֹאֶרֶת קְדוּשַׁת נַפְשֵׁינוּ בְּשִׁרְשֵׁנוּ הָעֲלִיּוֹן, בְּאֲשֶׁר אֶתָּה לְבַד יְדַעְתָּ מִהֵיכָן נִמְשָׁכוֹת נַפְשׁוֹתֵינוּ הַיְקָרוֹת הָעוֹלוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת כָּלֵם, וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲנִינוֹתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת, שְׁנוֹכַח לְהַתְנַבֵּר בְּכָל עֵז לְשֹׁמֵר אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ בְּשִׁמְרָה גְדוּלָּה וּמַעְלָה בְּכָל עֵת, לְהַחְזִיקָה אֶצְלָנוּ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה, בְּזִרְיוֹת וּנְקִיּוֹת וּטְהַרָה וּפְרִישׁוֹת וּקְדוּשָׁה וְעֲנוּה וְיִרְאֵת חֲטָא וְחֲסִידוֹת:

כִּי מִלֵּא רַחֲמִים, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, שְׁאֲנוּ הוֹלְכִים כְּתוֹעִים וְאִין לְבַקֵּשׁ, כִּיתוּמִים וְאִין לָהֶם אָב, כְּטַמְאִים וְאִין לְטַהַר, כְּדָלִים וְאִין לְחַנְּנֵם. "אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבוּא עֲזָרִי". לְהֵיכָן אָנוּם לְעֲזָרָה, אֶל מִי מְקוֹדְשִׁים אֶפְנֵה, "וְאָמַר אָבִד נִצְחִי וְתוֹחֲלֵתִי מִיְהוָה. זֹאת אֲשִׁיב אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל. חֲסִדִי יִהְיֶה כִּי לֹא תִמְנֹנִי, כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמָיו":

כִּי בְּקִרְאֵי עַנְנֵי אֱלֹהֵי צְדָקָה, בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי, חֲנִנִי וְשִׁמְעֵ תִפְלֵתִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, זַכְּנֵי וְעֲזָרְנִי, וּפְתַח עֵינַי וּלְבִי וְדַעְתִּי שְׁאֲזוּכָה תְּמִיד לְהַסְתַּכַּל עַל הַטּוֹבוֹת וְהַהֲרַחְבוֹת שְׁאֶתָּה מְטִיב עַמִּי וּמְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה וְהַמְצִיקָה בְּעֲצָמָה, אֲשֶׁר רַק עַל־יְדִי־זֶה יֵשׁ לִי חַיּוֹת וְקִיּוּם בְּתוֹךְ מְעוֹף מְצוּקוֹתַי וְצָרוֹתַי, צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, אֲשֶׁר סְבוּגֵי גַם סְבוּבֵי, כְּתָרוֹנִי וְהַדְרִיכוּנִי, אֲשֶׁר כְּמַעֲט אֵין דְּרָךְ לְנַמּוֹת יָמִין

וּשְׂמָאֵל, אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן לְבָרַח מִמֶּנִּי בְּעֲצָמוֹ, כִּי אֲנֹכִי
 בְּעֲצָמוֹ סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי, בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים וּבְמַעֲשֵׂי
 הָרָעִים וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגוֹנוֹת, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן חֲסִדְךָ לֹא הִסְרַת מִמֶּנִּי.
 "חֲסִדִּי יְהוּה כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי
 וְהַצֵּלַת נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתֵּיהָ". חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי מְאֹד מְאֹד בְּכָל
 יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, כִּי לִוְלִי חֲסִדְךָ הַנֶּפְלֵא וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב
 אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עִמִּי בְּכָל עֵת, כְּכֹר אֲבֹדְתִי בְּעֵינַי. "לוֹלִי יְהוּה
 עֲזַרְתָּה לִּי, כַּמַּעַט שְׁכַנָּה דוֹמָה נַפְשִׁי". וְאַחֲרַי אֲשֶׁר חֲסִדְךָ וְרַחֲמֶיךָ
 רַבִּים וְעֲצוּמִים עָלַי כָּךְ, עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָה לְהַרְגִישׁ
 וְלִרְאוֹת וְלַהֲכִיר בְּכָל עֵת חֲסִדְךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂאֵתָה מְטִיב עִמִּי בְּכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְרַגַע, וְאוֹכָה לְרְאוֹת וְלִמְצֹא כָּל הַהֲרַחְבוֹת
 וְהַיְשׁוּעוֹת שְׂאֵתָה מְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצָמָה, רַחֲמָנָא
 לְצִלְוֹ, וְעַל-יָדֶיךָ זֶה אוֹכָה לְשִׂמְחָה בִּישׁוּעַתְךָ תְּמִיד וְלַהֲתַחֲזֵק
 וְלַהֲתַפְלֵל לְפָנֶיךָ תְּמִיד יְהוּה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, וְאַהֲיָה תְּמִיד מוֹדָה עַל
 הָעֶבֶר וְצוּעַק לְעֵתִיד לְבוֹא, וְלֹא יְהוּה בְּלִבִּי שׁוֹם עַקְמִימוֹת כְּלָל
 עַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ וְדַרְכֶיךָ הַטּוֹבִים וְהַיְשָׁרִים וְהַנְּכֹחִים בְּאַמֶּת, וּבְכָל
 מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אוֹכָה לְהֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי
 צְדִיק וְיֵשֶׁר אַתָּה, כִּי אַתָּה מְנַהֵג עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתֶיךָ בְּרַחֲמִים,
 כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "טוֹב יְהוּה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו":

ה: וְתִזְכֹּר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ פְּלֵאֵי
 פְּלֵאוֹת. "הַפְּלֵא חֲסִדְךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוֹמָמִים, בְּיַמִּינְךָ.
 נוֹרָאוֹת בְּצִדְקַת תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִכַּבֵּט כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ וַיִּם

רחקים". ויקים בנו מהרה מקרא שבתוב: "ויאמר הנה אנכי בורת ברית, נגד כל עמך אעשה נפלאות, אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים, וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה יהוה כי נורא הוא, אשר אני עשה עמך". ונאמר: "(והיה) כי יפלא בעיני [שארית] העם הזה גם בעיני יפלא". ונאמר: "מיאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו". ונאמר: "כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך". ונאמר: "לעשה נפלאות גדולות לבדך, כי לעולם חסדו":

למ: רבוננו של עולם, עושה חסד חנם בכל דור, אתה ברחמיך וחסדיך חנם בראת וקיימת עולמך כ"ו [עשרים וששה] דורות קדם מתן תורה, שאז היה העולם מתקיים בלא תורה, כי אם בחסד חנם לבד.

רחם עלינו גם עתה ברחמיך הרבים, ופתח לנו אוצרך הטוב, אוצר מתנת חנם, ועשה עמנו צדקה וחסד חנם בכל עת, ואפלו בעת שאנו מתבטלים מדברי תורה, רחם עלינו בזכות הצדיקים הגדולים האמתיים, ותשפיע עלינו כל טוב, ותקיים אותנו בחסד חנם, כמו שקיימת עולמך בחסד חנם, כ"ו דורות קודם מתן תורה:

על-כן רחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו להתקרב לצדיקים אמתיים המקימים את כל העולם בתורתם וקדשם ובדרכי פשיטותם הנפלאים, שזנפה בכחם וזכותם להמשיך עלינו קדשה וחיית וכל טוב בכל עת, מהאוצר מתנת חנם הפתוח ועומד לפניהם, אשר על-ידיהם הם מחיין את עצמם בעת

שְׁבִטִים מִן הַתּוֹרָה, וּבִזָּה הֵם מְחִיין אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים שֶׁפְּעוּלָם (שְׁקוּרין פְּרֵאסְמֵאקִים), הֵן בְּעֵלֵי תּוֹרָה בְּעַת שְׁבִטִים מִן הַתּוֹרָה, וְהֵן אֲנָשֵׁי הַהֲמוֹן וְעַמֵּי הָאָרֶץ, וְאִפְלוּ הַמְּנַחִים בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמִתַּחְתֵּי רַחֲמָנָא לְצֵלָן, וְאִפְלוּ אִמּוּן דְּעֵלְמָא, בְּלֵם הֵם מְחִיין עַל-יְדֵי דְרִכְיָהֶם הַנִּפְלְאִים, שְׁעוֹשִׂים עֲצָמָם לַפְּעָמִים כְּאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים לְגַמְרֵי, וּמְמַשִּׁיכִים חַיִּית וְשִׁפְעָה טוֹב מִקִּיּוּם הָעוֹלָם קִדְם מִתַּן תּוֹרָה, שֶׁהִיא מִתְקִים הָעוֹלָם בְּחֶסֶד חֲנֻם עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַנִּעְלָמָת, שֶׁהוּא הַדֶּרֶךְ לְכַבֵּשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

נה: מִלֵּא רַחֲמִים, רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבְנוּ, וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, רֵאָה "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאָפֶס עֲצוּר וְעֻזּוֹב", רֵאָה אֶת עַמְּךָ מְרוּדִים מְאֹד בְּכָלֵל וּבְפֶרֶט, הִבֵּט יָמִין וְאִין עֹזֵר לְשִׂמְאֵל וְאִין סוּמְךָ, "כִּי שָׁחָה לְעַפְרָה נַפְשֵׁנוּ, דְּבִקְרָה לְאֶרֶץ בְּטַנְנָנוּ. קוּמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אִמּוּן וְאִמּוּן":

חצות

ג וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תְּעוֹרֵר חֲבֻצַת הַשְּׁרוֹן לְשִׁיר בְּקוֹל גַּעִים גִּילָה וְרִנָּן, וְתִמְלֹךְ אֶתָּה יְהוָה מִהֲרָה לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וַיִּקִּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "זְמְרוּ אֱלֹהִים זְמְרוּ, זְמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זְמְרוּ, כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, זְמְרוּ מִשְׁכִּיל". וְתִזְכֹּר אֶת עַמְּךָ

ישראל אשר נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב.
 "גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את
 מזבחותיך יהוה צבאות מלפי ואלהי". והשב פהנים לעבודתם
 ולוים בדוכנם לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגויהם. ותן לנו שכל
 וחכמה דקדושה, שגזפה להמשיך עלינו על מלכותך תמיד, ולגלות
 מלכותך ואדנותך לכל פאי עולם, וכפא דוד מהרה תכין, חיש
 קל מהרה תביא לנו את משיח בן דוד נעים וזמרות ישראל, "או
 ימלא שחוק פינו ולשונינו רנה", ואז נשיר ונזמר ונרנן לפניך כל
 ימינו. ויקים מקרא שכתוב: "יהוה להושיענו ונגינותי ננגן כל ימי
 חיינו על בית יהוה", במהרה בימינו אמן:

מח מריה דעלמא פלא, "שלח יריך ממרום, פצני והצילני מפנים
 רבים מיד בני נכר, אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין
 שקר". אוי לנפשי כי אנכי גרמתי כל זה בעוונותי הרבים
 והארכתי את הגלות, ופגמתי בסבת דוד הנפלת. ולא די שלא
 השתדלתי להקים סבת דוד, אף גם בעוונותי הרבים הוספתי
 להפילה יותר, והנברתי סבת נוצרים, לשונות העפום, עד אשר
 בעוונותי הרבים השכינה וכנסת ישראל הם בגלות גדול, והיא
 ריב בגלותה על בנהא אשר גלו משלחן אביהם ומארצם יצאו:
 יד ותעזרני ותושיעני, שאזכה לקום בכל לילה בחצות ממש,
 ולא יעבר עלי חצות לילה בשנה לעולם, רק אזכה
 להתעורר ולקום בכל לילה ולילה בחצות ממש, כל ימי חיי
 לעולם, חק ולא יעבר, ואזכה אז להתגבר בארי לעסק בתורה
 ועבודה באמת. "עורה כבודי, עורה הנבל וכנור, אעירה שחר":

פח "חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך". מלא רחמים, המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, חוס וחמל עלי ופני ברחמיך הרבים שאזכה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש כל ימי חיי, ואזכה להתעורר משנתי בחצות לילה בנריות גדול, בלי שום עצלות וכבודות כלל, ולא תתגבר עלי השנה והתדרמה חסוֹשֶׁלום, ולא יוכל שום דבר למנע אותי מזה. וברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים תעורר הרוח צפונית המנשבת בכנור של דוד בחצות לילה, ומשם ימשך עלי התעוררות להתעורר תמיד משנתי בעת חצות לילה ממש. "עורה כבודי, עורה הנבל וכנור אעירה שחר":

רבונו של עולם, אתה הוהרתנו בכמה אוהרות לקום תמיד בחצות לילה ממש, כמו שכתוב בזהר הקדוש אוהרות נוראות על זה, אך אתה יודע כי רבו המניעות שמתגברים עלינו על כל אחד ואחד להטרידנו מזה, עד אשר אפדנו רב הלילות אשר בבלנו מלקום בחצות. על־כן באתי לפניך, אדון כל רב להושיע, תן לי עצה איך לזכות לזה, לקום תמיד בכל לילה בחצות ממש, שהוא תקף אחר ששה שעות מתחלת הלילה, בין בחרף בין בקיץ. ואזכה להתעורר אז בנריות גדול ולסדר תקון חצות, לאונן ולקונן על חרבן בית המקדש ועל גלות התורה, שנמסרו רזיה לחיצונים, ועל חטאי ועונותי ופשעי העצומים והרבים שגרמו כל זה והאריכו את הגלות ביותר, כאשר נגלה לפניך יוצר הכל, כמה וכמה הארכתני את הגלות בעונותי הרבים בכלל ובפרט:

אוי לי וי לי, מה אמר מה אדבר מה אצטדק. הנני לפניך
 באשמה רבה, ומה שעבר עבר. זכני מעתה לשוב לדרך
 הישר באמת, ולא אבד שום לילה מלילותי מקימת חצות, ותהיה
 עמי תמיד, ותעזרני ותשמרני שלא יזיק לי כלל קימת חצות
 בשום דבר, ולא יארע לי שום חלי ראש ושום נזק מזה. אבי
 שבשמים, הקימני ואחיה. זכני מעתה לקום בכל לילה ולילה
 תמיד בחצות ממש, בין בחל בין בשבת ויום טוב, בשבתי בביתי
 ובכלתי בדרך, ולסדר תקון חצות, ולעסק אז בתורה הרבה.
 ותעזרני ותושיעני שאזכה על ידי סדר תקון חצות להמתיק ולכפר
 כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל בני ישראל עמו.
 ואזכה בכל בקר להסתפל על השמים, ותעזרני להמשיך עלי דעת
 דקדשה על ידייזה, דעת נד וצח, דעת אמת ושאזכה על ידי
 לשוב אליך באמת, ולהיות פרצונך הטוב באמת מעתה ועד
 עולם. ויהיה נמשך עלי בכל בקר חוט של חסד מבקר דאברהם,
 ויקים מקרא שכתוב: "יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמו,
 תפלה לאל חי". ונאמר: "יהוה בהשמים חסדך, אמונתך עד
 שחקים". ונאמר: "חדשים לבקרים רבה אמונתך". יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי, אמן ואמן:

קמב ותרחם עלינו ותלמדנו דרך האמת, איך לאונן ולקונן על
 חרבן בית המקדש בכלעת, ובפרט בכל לילה
 ולילה בחצות ממש, ובמים של בין המצרים ובפרט בתשעה באב
 לומר "איכה" וקונות בלב נשבר ונדפה באמת לאמתו, ונשפך
 לבנו כמים נכח פני יהוה, נתן בעפר פינו אוילי יש תקנה, נכמוש

רֵאשֵׁנוּ בְּכַתְלֵי בֵיתֵנוּ עַל עֵצִים רַבּוּי צְרוּתֵינוּ בְּכֻלָּל וּבְפֶרֶט, אֲשֶׁר זֶה
 כְּמֹה שְׁנַיִם אֲשֶׁר חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וּנְפֹל כְּבוֹד
 מִבֵּית חַיִּינוּ, וּבְכָל יוֹם צָרְתוּ מִרְבֵּה מַחְבְּרוֹ. וּבְפֶרֶט עֵתָהּ אֲשֶׁר
 יֵצְאוּ גְזֵרוֹת קָשׁוֹת וּמִשְׁנֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְסַבְּלָם,
 וְחַיֵּינוּ תְלוּיִים מִגֵּגֵד מִפְּחָד לְבַבְנוּ מִזְשָׁר הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת הַנְּשַׁמְעִין
 שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אוֹי מֶה הִיָּה לָנוּ:

וַיִּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְתַבְּנָה לָנוּ אֶת בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ, וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ,
 לְמַהֲרָנוּ מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְסַלַּח חַטֹּאתֵינוּ. וְנוֹכַח לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם קְרַבְנוֹת הַתְּמִיד בְּפֶקֶד וּבְעֶרְב. וּבְזִכּוֹת הַתְּמִיד שֶׁל שַׁחַר
 תִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת שֶׁל לַיְלָה, וּבְזִכּוֹת הַתְּמִיד שֶׁל בֵּין
 הָעֶרְבִים תִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת שֶׁל הַיּוֹם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל
 הַרְחָמְנוֹת שֶׁעַל יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהֵם נוֹפְלִים בְּעֲוֹנוֹת חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר
 אֵין רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצִים קִדְשֵׁתֵנוּ
 בְּשִׁרְשֵׁנוּ וְעֵצִים דְּקוּתֵנוּ וְרוּחַנְיוּתֵנוּ שְׁאֵנוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַעֲוֹן, וְאֵין
 עוֹן שֶׁיֵּךְ לָנוּ כָּלֵל, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִין לִשְׂאֵא עָלֵינוּ עַל מִשְׁאֵי הָעֲוֹנוֹת
 אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד, וְעַקֵּר הַרְחָמְנוֹת הַגְּדוֹל מִכָּל מִינֵי רַחֲמָנוֹת הוּא
 לְהוֹצִיא אוֹתֵנוּ מִעֲוֹנוֹת וְחַטָּאִים וּפְגָמִים, אֲשֶׁר רַק זֶה הוּא עֶקֶר
 הַרְחָמְנוֹת הָאֱמֵתִי, וְאֵין שׁוֹם רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם נְחָשֵׁב כָּלֵל כִּנְגֵד זֶה
 הַרְחָמְנוֹת. עַל כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְכַפֵּר עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתֵינוּ, וּמַעַת אֲשֶׁר חָרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ, וְאֵין אָנוּ
 יְכוּלִים לְנַקוֹת עַצְמָנוּ מִעֲוֹנוֹת, כִּי אֵין מִי שְׂיִכְפֵּר בְּעַדְנוּ, אֲשֶׁר
 צָרָה הוּאֵת גְּדוֹלָה מִכָּל הַצְּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן

כל, וכבר חלפו ועברו קרוב לאלפים שנה מיום החרבן, אשר אנו
הולכים תועים וחשכים ביתומים ואין אב:

לג: ובכן תרחם עלי מלא רחמים, רב חסד ואמת, מרבה
להיטיב, מרבה להיטיב, מרבה מחילה לחטאים
וסליחה לפושעים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח. ותזכני
בחסדיך העצומים, ותעזרני ותשיעני ותחזקני ותאמצני בדרךך
הנפלאים, שאזכה מעתה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש
ולסדר תקון חצות, לאונן ולקונן ולכבות הרבה על חרבן בית
המקדש, על בית קדשנו ותפארתנו, בית חיינו וארץ ימינו, בית
חמדתנו, צבי עדינו גאון עזנו, הודנו זיונו הדרתנו וקדשתנו. אוי
מה היה לנו שגרמנו בעונותינו להחריב בית מקדשנו, מקום
שכינת עיך, מקום התורה והתפלה, מקום התגלות אלהותך,
אשר שם היינו יכולים להמשיך עלינו השגת אלהותך, לדעת
ולהכיר אותך גם בזה העולם הגשמי, ולהתדבק בך לעולם ועד:
רבוננו של עולם, אדון כל, אחרי אשר כבר גרמנו בעונותינו מה
שגרמנו, והחרבנו בית מקדשנו, ונסתלקו הצדיקים
האמתיים בעונותינו, עזרנו מעתה שנוזפה על כל פנים לקום
בכל לילה בחצות ממש, ולשבר לבנו לבבות הרבה בדמעות
שליש על עונותינו העצומים שגרמו כל זה, עד אשר נשארנו
ביתומים ואין אב, תועים ואין לבקש, פרחוקים ואין לקרב, ואין
מי שיעמד בעדנו:

זכנו ברחמיך לקום בכל לילה בחצות ממש, ולהתאבל על
חרבן בית המקדש שנחרב בעונותינו, ועלידיה נזכה

לְעוֹרֵר רַחֲמֵיךָ שְׁתַּנַּחֵם וְתִשְׁמַח אוֹתָנוּ מֵהֶרָה, וְתִשֵּׂים לְאַבְלֵי צִיּוֹן
פֶּאֶר תַּחַת אִפְ"ר:

חֶשֶׁק

סו וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ וְתִעֲזְרוּנוּ שְׁנוֹכָה לַעֲשׂוֹת נִקְדוֹת קְדוֹשׁוֹת לְהַדְבִּיר
הַקְדוֹשׁ, וְנוֹכָה לְהוֹצִיא הַדְּבַר מִמִּצַּר הַגְּרוֹן, עַד שְׁנוֹכָה
עַל־יְדֵי קִדְשַׁת הַדְּבַר הַשָּׁלֵם לְהוֹצִיא מִבֶּחַ אֶל הַפַּעַל כֹּל
הָעֲבוֹדוֹת וְכֹל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה שְׁאֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, כִּי אַתָּה
יְדַעַת עֵצָם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לָנוּ מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה
שְׁאֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְאִין שׁוּם דְּבַר שֶׁבְקִדְשָׁה שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ
מְנִיעוֹת רַבּוֹת עָלָיו, וּבְפֶרֶט בְּשְׁאֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל
שֶׁכָּל יְהוּדוֹתָנוּ תִּלּוּי בּוֹ, שֶׁהוּא לְהִתְקַרֵּב בְּאַמַּת לְהַצְדִּיקִים
אַמְתִּיִּים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּשֵׁרוּצִים לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֵמֶת שְׁבִין
הַצְדִּיקִים, שְׂאֵז מִתְגַּבְּרִים וּמִתְרַפִּים הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים עָלֵינוּ
מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֵךְ וּמִשְׁתַּפְּחִים וּמִפְסִיקִים בְּפָנֵינוּ מְאֹד,
וְאִין רוּצִים לְהַנִּיחַ אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֵמֶת. אֲבָל כְּבַר
הוֹדְעָתָנוּ כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם כֻּלָּל, וְכֹל הַמְּנִיעוֹת
הֵם רַק בְּשִׁבְלֵי הַחֶשֶׁק, כְּדִי שִׁיתְגַּבֵּר הַחֶשֶׁק וְהַכְּסוּפִין וְהַנְּעוּגוּעִים
יִוְתַר לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְכֹל מֵה שֶׁהַמְּנִיעוֹת מִתְגַּבְּרִין יִוְתַר, צְרִיכִין
לְהִתְגַּבֵּר שִׁיְהִיָּה הַחֶשֶׁק גְּדוֹל בְּיוֹתֵר וְיִוְתַר, כְּדִי שֶׁעַל־יְדֵי
הַתְּגַבְּרוֹת הַחֶשֶׁק, יִשְׁבְּרוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְיִזְכְּנוּ לְהַשִּׁיג הַנְּחֶשֶׁק
הַקְדוֹשׁ:

ועל זה באתי לבקש ממך יהוה אלהי, החפץ בטובתנו, קומה בעזרתנו וזכנו לחשק וקדושה, שנוזפה להתנגעע ולהשתוקק ולחשק ולכסף לך ולעבודתך הקדושה, בחשק נמרץ וכסופין גדולים באמת, ויהיה החשק והכסופין הולכים ומתגברים ומתחזקים בכל יום ובכל עת ובכל שעה, עד שיתגבר החשק כפי תקף המניעות שאנו צריכים לשפרם, עד שיתגבר החשק על המניעות, ויתבטלו כל המניעות מפני החשק החזק והכסופין הגדולים, ועל־ידי־זה נוזפה לעשות נקודות קדושות להאותיות להשלים הדבור הקדוש, עד שנוזפה להוציא מבח אל הפעל כל הדברים שבקדושה שאנו צריכים לעשות בזה העולם כפי רצונך הטוב והקדוש:

ותעזרנו ותזכנו לחשק וכסופין גדולים וחזקים כל כך, עד שלא נרצה לפטר עצמנו עם טענת האנס והמניעה שיש לנו, ולא נקרר את דעתנו במה שנחשב כאלו עשינו מאחר שהיינו חפצים לעשות, רק שיש לנו אנס:

אנא יהוה, עזרנו וזכנו שלא נפטר עצמנו בזה, כי אין אנו רוצים לצאת עם טענת האנס שנחשב על־ידי־זה כאלו עשינו, כי אין אנו חפצים לפטר עצמנו בשום מניעה ואנס, רק זכנו ועזרנו שיהיה לנו חשק וכסופין חזקין כאלו, שנוזפה על ידם תמיד להוציא מבח אל הפעל כל הדברים שבקדושה, ובכל פעם שנוזפה להתעורר לעשות איזה דבר גדול וקטן שבקדושה, תהיה עמנו ותעזרנו ותזכנו לחשק וכסופין חזקים וחדשים בכל פעם, ולא נרפה את החשק והכסופין והגעגועים כלל, רק נוזפה

לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עֵת לְהִתְנַעֵגַע וּלְכַסֵּף וּלְחַשֵּׁק
 וּלְהִשְׁתַּוְּקַק בְּתִשׁוּקָה נִפְלְאוֹה וּבְחִשְׁק נִמְרָץ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ, וּכְפִי
 תִּקְוָה הַמְּנִיעָה וְהָאֵם, בֵּן יִתְגַּבֵּר הַחִשְׁק וְהַכְּסוּפִין יוֹתֵר, עַד
 שְׁנוּזָה לְשִׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲבוּבִים מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה
 שְׁבַע עוֹלָם, עַד שְׁנוּזָה לְהוֹצִיא מִבֶּחַ אֶל הַפְּעַל מִמֶּשׁ כָּל חִפְצֵנוּ
 בְּעַסְקוֹ שְׁמִים, וּבְכָל מַעֲשֵׂה אִשֶּׁר נִרְצָה לְהַחֲל בְּעִבּוּדֵת יְהוָה
 בְּכָל לְבַבְנוּ, נַעֲשֵׂה וְנַצְלִיחַ, עַד שְׁנוּזָה לַעֲשׂוֹת בְּפַעַל מִמֶּשׁ כָּל
 מַה שֶּׁהוּא רְצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

יחודים

יא וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאוּזָה לְקִדְשָׁה וּמְהֵרָה, שְׁאוּזָה
 לְקִדְשׁ עַצְמִי בְּמִתֵּר לִי, וְאוּזָה בְּכָל פֶּעַם לְהוֹסִיף
 קִדְשָׁה עַל קִדְשָׁה, עַד שְׁאוּזָה לְקִדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאַמֶּת, עַד
 שְׁאוּזָה שְׁתִּיחַד עַל יְדֵי יְחוּדָא עֲלֵאָה וְיְחוּדָא תַתָּאָה:

מט וְנִכְנֹו לְשִׁמְחָה שֶׁל מְצוּרָה, וְעִזְרוֹנוֹ לְשִׁמְחַת חֵתָן וּכְלָה הַכְּשָׁרִים,
 לְשִׁמְחָה בְּכָל מִינֵי שְׁמֵחוֹת, וּלְזִמְרָה וּלְרִקְדָה לְפָנֵיהֶם
 בְּשִׁמְחָה וְחִדּוֹה רַבָּה בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה גְדוֹלָה, וְנוּזָה עַל־יְדֵי־זוּה
 לְיַחַד חֵתָן וּכְלָה הַעֲלִיּוֹנִים, וּלְחַבֵּר אִשֶּׁת נְעוּרִים עִם דּוּדָה
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת, וְנוּזָה לְיַחַד יְחוּדָא עֲלֵאָה וְיְחוּדָא תַתָּאָה,
 וְיִתְחַבְּרוּ יַחַד אַרְבַּע אוֹתִיוֹת שֶׁל שְׁמִךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְיִקְיָם
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר":

פ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ
 וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הָיָה, וְנִזְכָּר וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ מִזְכָּר
 וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשֻׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְנִזְכָּר לְהַגְדִּיל
 וּלְנִשְׂא וּלְפָאֵר וּלְרוֹמֵם מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרֵסם מַלְכוּתְךָ
 לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְלַהֲעֵלּוֹת הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה לְשִׁרְשָׁהּ, וְתָשִׁיב אֶל
 דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יַחֲדָה קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְשִׁכְנִיתֶיהָ בְּיַחְדָּא שְׁלִים עַל יַדֵּינוּ תָּמִיד. "יִמְלֹא פִי תְהִלָּתְךָ, כָּל
 הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ. אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי.
 תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבַּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדוּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ". וְאַזְכָּר לְקִים מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ, וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה".
 וְנֶאֱמַר: "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי
 אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַעַךָ,
 אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם". וְנִזְכָּר לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לְמַעַלָּה
 מִכָּל הָעוֹלָמוֹת. וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכּוֹ וַיִּרֶם
 קַרְנֵו מִשִּׁיחוֹ. פִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר
 צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הַר עֲשׂוֹ וְהִיתָה לִיהוָה הַמְּלוֹכָה. וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:"

ג: "אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּבוֹשָׁרוֹת, אֵד
 סוֹרְרִים שְׁכֵנוֹ צַחִיחָה. אֱלֹהִים אֵלֵי אִתָּה אֲשַׁחֲרֶךְ.
 צְמֹאָה לֶךְ נִפְשֵׁי כְּמוֹהַ לֶךְ בְּשָׂרֵי, בְּאָרֶץ צִיָּה וְעֵינַי בְּלֵי מַיִם. כֵּן
 בִּקְדָשׁ חַיִּיתְךָ לְרֹאוֹת עֵזְךָ וּכְבוֹדְךָ". רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֹא
 רַחֲמִים, קָרְבָנֵי לְעַבּוֹדְתְךָ, וְהַחַיּוּרֵי בַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וַיַּחַד

לְבָבִי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וְעֹרְנִי וְזַבְנִי לְיַחַד יַחֲדִים
 קְדוֹשִׁים בְּכָל עֵת, שְׂאוּפָה לְהִיטִיב מַעֲשֵׂי וּלְקַדְּשׁ מַחֲשַׁבְתִּי
 בְּקִדְשֵׁיךָ הָעֲלִיזָנָה עַד שִׁיְהִי נִתְיַחַד [וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים] עַל יְדֵי
 יַחֲדִים עֲלִיזִים קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלִם, כִּי לְכָךְ
 נִוצַרְתִּי לְיַחַד וּלְחֵבֵר כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּיַחֲדָא
 שְׁלָם, בְּאִפְן שִׁיתְגַּלָּה וְיִתְפַּשֵּׁט וְיֵאִיר יַחֲוֹדָךְ וְאַחֲדוּתְךָ לְכָל בְּאֵי
 עוֹלָם, וְיִדְעוּ בְּלִם אוֹתְךָ לְמִקְטַנָּם וְעַד גְּדוֹלָם:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עוֹשֵׂה
 נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת, שֶׁתְּהִיָּה עִמּוֹ תְּמִיד, וְתִשְׁמַר אוֹתִי שְׁלֵא
 אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם בְּשׁוּם מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת חֲסִדֵּי שְׁלֹם, וְלֹא יִזְדַּמֵּן שׁוּם
 תַּעֲרֻבוֹת אֲסוּר בְּהִתֵּר בְּבֵיתִי לְעוֹלָם, וְאַפְלוּ אִם לַפְּעָמִים בְּאִיזָה
 אֲנִס יִתְעַרֵּב מְעַט אֲסוּר בְּהִתֵּר, יִהְיֶה בְּטַל בְּמַעֲוָטוֹ בְּהִתֵּר, שִׁיְהִיָּה
 הִתֵּר מְרַבָּה מִמֶּנּוּ כְּשַׁעוֹר שִׁיּוּכַל לְבַטְלוֹ כְּפִי דִינֵי תוֹרַתְךָ
 הַקְּדוֹשָׁה. וְתִשְׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׁלֵא אֶפְגַּם בְּשׁוּם יַחֲוֹד שְׁלֵמְעֵלָה, וְכָל
 מֵה שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הֵנָּה בְּיַחֲוֵדֵי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי
 הָרָעִים, הַכֹּל תִּתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ, וְיִתְהַפְּכוּ הָעוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת וְיִתְבַּטְּלוּ
 עוֹנוֹתַי בְּרַבּוּי טוֹבְךָ וְחֲסִדֶּיךָ הַנִּפְלְאִים, שְׂאֵתָה מִשְׁפִּיעַ וּמֵאִיר עֲלֵינוּ
 בְּכָל עֵת, בְּכַח וְזִכּוֹת צְדִיקוֹךָ הָאֱמִתִּיִּים אֲשֶׁר הֵם מִיַּחֲדִים כָּל
 הַיַּחֲוֵדִים הָעֲלִיזִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וּמְגַלִּין וּמְפָרְסְמִין יַחֲוֹדָךְ
 וְאַחֲדוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, בְּכַחם וְזִכּוֹתָם אֲנִי נִשְׁעָנִים, שְׁגַם
 פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, בְּלִם
 יִתְבַּטְּלוּ בְּבִטּוֹל גְּמוּר בְּתוֹךְ עֵצֶם רַבּוּי קִדְשָׁתָם וְצַדִּיקָתָם, עַד
 שִׁיתְהַפְּכוּ הָעוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת:

יְסוּרִים

לא רבוננו של עולם, אתה ידעת את לבבי המר והנמהר, אתה ידעת את צרות נפשנו המרבים מאד מאד שאי אפשר לסבלם. אתה ידעת את מרירות אנוחתינו וצרותינו המרבות מאד ודחקנו וענינו ועמלנו ולחצנו. אהה יהוה, אהה על נפשנו, אוי לרוחנו ונשמותינו, אוי ומר לגופנו. הרי אנו צועקים ונאנחים לפניך מעמקי הגלות, מעמקי עמקים, כאיש אשר עברו בו כל מיני חצים ורמחים וחרבות, וכלם תחובים עדן בגופו, ובכל אבר ואבר תחובים כמה אלפים ורבבות חצים ורמחים וקשתות משוחים בכל מיני סמים מרים וארסיים קשים, וכמה חיות רעות ונחשים ועקרבים סובבים אותו מכל צד, והוא מסגר במסגר על מסגר, ואלפי אלפים ורבבות שומרים ואורכים עומדים עליו ושומרים את עקבו, ואינם מניחים אותו להרים ראשו אפלו כחוט השערה, אפלו רגע קלה, וסותמין את פיו ומערבבין את דעתו, ומעקמין את לבבו בכל עת ובכל רגע לכל יצעק אליך ולבל יסתכל לרחמך ולבל יצפה לישועתך. ואני עני וכואב, גרוע הרבה מכל זה שהזפרתי לפניך, וצרותי וכאבי נפשי ונגעי לבבי מרבים הרבה הרבה מאד מכל זה, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לפרש שיחתי על ידו. מר לי מאד, רבוננו דעלמא כלא, מר לי מאד אבי שבשמים, מר לי מאד מכל מיני מרירות שבועולם. נפשי מרה לי, הומה עלי לבי. "מעני מעני אוחילה. יהוה מה רבו צרי, רבים קמים עלי". ואף-על-פי שאני יודע קצת מכל

זה, איך התרחקותי ונפילתי עמקה מעמקי תהום יותר ויותר, מה שאיני יכול לדעת כלל, אף-על-פי כן בכל עת שאני רוצה לדבר מצרותי המרבות, באים עלי פניות וגסות הרוח ובלבולים עד שאיני יכול לדבר אפלו דבור אחד בלי פניות ושקרים הרבה, ועתה מאן יבוא עזרי, מאן אבקש מנוח לי אשר ייטב לי לעד, מאן אבקש הצלה ומנוס. הפיטה בעניי כי רבו מכאובי וצרות לבבי. ראה עניי וחלצני, ובחסדך לבר תחייני. "עד אנה יהוה תשפחני נצח, עד אנה תסתיר את פניך ממני. עד אנה אשית עצות בגנפשי יגון בלבבי יומם, עד אנה ירום אויבי עלי".

סה אנא נורא קדוש, תצילני מצרה, ותהיה עמי תמיד בכל עת, ותעזרני ותושיעני בכל עת שתשלח עלי יסורין חסד ושלום על פי משפטיו ודרכיו הטובים, שתתן לי כח ושכל להסתפל על התכלית האמת, על התכלית הטוב של היסורין, ואזכה להפיל בך באמת בשעת היסורין, ואבטל עצמי לגמרי, ואסתם עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי, שאזכה לסגור ולהעצים עיני מתאות עולם הזה והבליו בכח וגבורה גדולה, עד שאזכה לראות למרחוק, להסתפל על התכלית הטוב הנצחי שיגיע לי על ידי היסורין, עד שיתפטלו אצלי כל היסורין לגמרי על ידי-יהוה: **טוב** ומטיב לכל, טוב ומטיב תמיד, טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב ומטיב באמת, היטיבה ברצונך עם רחוק משוב כמוני, אשר מרדתי בטובך בידיים, כמויד ובשוגג באנס וברצון, אלפים ורבבות פעמים אשר התחלת להטיב עמי הרבה טוב האמת והנצחי, ואנכי דחיתי בידיים טובך האמת, פמה וכמה פעמים, עד

כִּי חָדַל לְסַפֵּר כִּי אֵין מִסְפֵּר. אָנָּה הָיָל הַטּוֹב, אֲשֶׁר טוֹבֵךְ אֵינוֹ
 נִפְסֵק לְעוֹלָם, וְזַבְנֵי מַעֲתָה לְטוֹבֵךְ הָאֲמִתִּי, שְׂבַעְנֵי מִטּוֹבֵךְ הַנִּצְחִי,
 עֲזֹרְנִי וְזַבְנֵי לְכָל בְּאֶחָד בְּאֵמֶת, בְּתַכְלִית הַכְּלָלִיּוֹת, בְּתַכְלִית
 הַבְּטוּל פְּרָאִי, בְּרָצוֹא וְשׁוֹב, בְּרָצוֹנֵךְ הַטּוֹב, עַד שְׂאֻפָה לְדַעַת
 שְׂכָלוֹ טוֹב וְאֵין שׁוֹם רַע בְּעוֹלָם כְּלָל, וְכָל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרֵין הַבָּאִין
 בְּעוֹלָם כְּלָם הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שְׂאֻפָה לְכַבֵּל כָּל הַצְּרוֹת
 וְהִיסוּרֵין שְׂבַעְעוֹלָם עַל־יְדֵי זֶה, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל הִיסוּרִים הַמְּכַרְחִים
 לְבֹא בְּאֵהָבָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וּלְכַבֵּל כָּל הִיסוּרֵין עַל־יְדֵי הַבְּטוּל
 אֶל הַתַּכְלִית הַטּוֹב בְּאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְקַבֵּל וְלַהֲמַשִּׁיךְ מִימֵי
 הַתּוֹרָה עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה מִהֲרָשִׁימוֹ שֶׁל הַבְּטוּל שְׂתֵּאִיר אֶל הַמַּחֲוִין,
 וְנִזְכָּה לְשֹׂאב מַיִם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיְנֵי הַיְשׁוּעָה. וְעַל־יְדֵי הַשְּׂגַת הַתּוֹרָה
 נִזְכָּה לְקַרֵּר הִיסוּרֵין וּלְכַבּוֹת צְמָאוֹן הַנֶּפֶשׁ גַּם בַּעַת שְׁנִשׁוּב
 מִהַבְּטוּל אֶל הַדַּעַת, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְהִיסוּרֵין לְהַתְנַבֵּר עֲלֵינוּ
 חֲסִי־שְׁלוֹם אַחֲרֵי כֵךְ, אַחַר שְׁנִשׁוּב מִהַבְּטוּל, רַק נִזְכָּה לְכַבֵּל אֶז
 עַל־יְדֵי הַשְּׂגַת הַתּוֹרָה שְׂתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל וְלַהֲשִׁיג עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה
 מֵאוֹר זְרִיחַת הֲרָשִׁימוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׁנִשְׂאָר מִהַהִסְתַּכְּלוֹת וְהַבְּטוּל אֶל
 הַתַּכְלִית, שֶׁהוּא כָּלוֹ טוֹב כָּלוֹ אַחַד, שְׂתֵּאִיר הֲרָשִׁימוֹ אֶל כְּלֵי
 הַמַּחֲוִין הַשְּׂגַת סְתָרֵי אוֹרֵייתָא, וַיִּקָּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׂכַתּוֹב: "אֲשֶׁר־י
 הַגִּבֵּר אֲשֶׁר תִּיעֲרַנּוּ יֵה וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ":

כַּא עַל כֵּן בְּאֵתִי לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ שְׂתַמְלֵא רַחֲמִים עָלַי,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי עַקְמִימוֹת שְׂבַלְכָּ, וְתַחַזֵּק אֶת
 לְבָבִי וְדַעַתִּי בְּאִמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וְלַהֲאֲמִין תָּמִיד כִּי צַדִּיק
 אַתָּה יְהוָה וַיִּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ, וּלְפִי מַעֲשֵׂי הָרַעִים הַפְּגוּמִים, אַתָּה

מִתְנַהֵג עִמִּי בְּחֶסֶד גָּדוֹל וּבְרַחֲמִים רַבִּים כְּלִי שְׁעוּר. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 וּחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים תַּחֲוֶם וְתַחֲמַל עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַנִּי מִכָּל מִינֵי
 רְעוּת וְצָרוֹת וּמְכַל הַיְסוּרִין שְׁבַעְוֹלָם, כִּי אַתָּה חֲנוּן הַמֵּרַבָּה
 לְסֹלוֹחַ, וְלִפִּי עֶצֶם וְרִבּוּי פְּשָׁעִי, אֲשֶׁר כָּל הַיְסוּרִין שְׁבַעְוֹלָם אֵינָם
 מִסְפִּיקִים חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְתַקֵּן עֶזְרָתְךָ אֶחָד [וּפְגַם אֶחָד] הַקָּל שְׁבַקְלִים
 בְּעֶרְךָ עֲוֹנוֹתַי, אֲרַעֲלֶנִי פִּי כִּן רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנִי, כִּי אַתָּה יָכוֹל לְמַחֵל
 וְלִסְלַח לִי כְּלִי שׁוֹם יְסוּרִים כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה
 לְמַעַן תִּזְוֶא". וּכְתִיב: "כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד, וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת.
 וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו". עַל כֵּן פִּרְשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ
 בְּעַל הַרְחָמִים, רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרֵה נַפְשִׁי, וְהִצְלַנִּי מִכָּל מִינֵי רְעוּת
 וְצָרוֹת וּמְכַל הַיְסוּרִים שְׁבַעְוֹלָם. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא
 כְּעֲוֹנוֹתֵינוּ תִגְמַל עֲלֵינוּ. וּמָה שְׁאֵנוּ מְכַרְחִים לְקַבֵּל עַל פִּי דְרָבִי
 רַחֲמֶיךָ וּחֲסִדֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, אֲנִי יְהוָה טוֹב וּמִטִּיב, עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא
 לְחַיִּים, וְעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹכָה לְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה גְמוּרָה בְּאֱמֶת,
 וְלֹא תִשְׁלַח עָלַי שׁוֹם יְסוּרִים, כִּי אִם בְּעֵת אֲשֶׁר תַּעֲזֹרְנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ
 הָעֲלִיזָה שְׁאוּכָה לְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה גְמוּרָה בְּאֱמֶת, וְלֹא אֶתְחִיל
 לְהִרְהַר אַחֲרֶיךָ כָּלֵל, וְאוּכָה לְשׁוֹם אֲשֶׁם נַפְשִׁי, וְאֵל אֵל אֹמֵר:
 "נִשְׁאַתִּי וְלֹא אֶחְבֵּל". רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְלֹא אֶהְיֶה מְבַעֵט
 בַּיְסוּרִים, רַק תִּתֵּן לִי כֹחַ וְדַעַת לְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה בְּאֱמֶת, בְּעֵת אֲשֶׁר
 תִּרְצֶה בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים לְיִסְרְנִי בְּאַהֲבָה, "כִּי אֲשֶׁר יִיסֵר אִישׁ אֶת
 בְּנוֹ". וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּקַּל מֵעֲלֵי הַיְסוּרִים בְּכָל הַקָּלִים [הַקָּלוֹת]
 שְׁבַעְוֹלָם, כִּי כְחֵי חֲלָשׁ וְדַל וְדַעַתִּי פְּגוּמָה, וְאִין לִי שׁוֹם כֹּחַ וְדַעַת
 לְקַבֵּל יְסוּרִים כָּלֵל. כְּחֶסֶדְךָ עֲשֵׂה עִמִּי. "חַנְּנִי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ, כִּרְב

רַחֲמֶיךָ מִחַה פְּשָׁעֵי. כַּחֲסֶדְךָ חִינֵי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. יְהוָה אֵל
בְּאַפְךָ תּוֹכִיחֵנִי וְאֵל בַּחֲמַתְךָ תִּיַסְרֵנִי". מֵלֵא רַחֲמִים, עֲשֵׂה רְצוֹנִי
כְּרְצוֹנְךָ, שְׂאוֹפֶה לְבַטֵּל רְצוֹנִי לְגַמְרֵי מַפְנֵי רְצוֹנְךָ וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם
רְצוֹן שֶׁל עֲצָמֵי כָּלָל, רַק כָּל רְצוֹנִי יִהְיֶה שְׂיֵהְיֶה הַכֹּל כְּרְצוֹנְךָ
בְּאַמֶּת, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלַח:

י: רַבּוֹנוּ עוֹלָם, מֵלֵא רַחֲמִים, אֲתָה לְכַד יוֹדַע גְּדֹל הַרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר
עֲלִינוּ בַּעַת הַזֹּאת בְּכֻלְלוֹת וּבַפְּרִמְיֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי רַע וְמַר, כִּי נִגַע עַד הַנֶּפֶשׁ, "כִּי עֲוֹנוֹתַי עָבְרוּ
רֹאשִׁי, כַּמִּשָּׂא כְּבֹד יִכְבְּדוּ מִמּוֹנִי". הַבַּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה, הֵיִשׁ מִכְּאוֹב
כַּמִּכְּאוֹבֵי הָעוֹן לְנֶפֶשׁ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַנּוֹרָאָה, דַּקָּה
וְרוּחַנִיית מְאֹד מְאֹד. וְאַתָּה יוֹדַע, שְׁכָל הַיְסוּרִים שֶׁפְּעוֹלָם אֵינָם
נַחֲשָׁבִים לְיִסּוּרִים כָּלָל כִּנְגַד יִסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל כְּשֶׁנּוֹפְלֵת בְּאִיזָה
עוֹן וּפְגָם חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, מִכָּל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן בַּעֲוֹנוֹת רַבִּים חֶסֶד וְשְׁלוֹם.
אוֹי לָנוּ מְאֹד, "אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ", כִּי מִי יוּכַל לְסַבֵּל כְּכֹד
מִשָּׂאוֹת כְּאַלֶּה, וְאֵיכָכָה תַעֲצֹר כַּח נֶפֶשׁ דַּק וְרוּחַנִי כְּזֶה, זִכָּה
וְצַחָה, קְדוֹשָׁה וְטְהוֹרָה, מְגַדֶּלֶת בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי וּלְפָנִים, "בַּת
מֶלֶךְ פְּנִימָה", שֶׁתִּשָּׂא עָלֶיהָ גְּשָׁמִיּוֹת כְּזֶה, עֲכִירוֹת כְּזֶה, לְכַלּוֹךְ
וְטַנוּף וְזַחְמָה שֶׁל עוֹן אֶחָד. "אֵיכָה יוּעַם זֶהֱב, יִשְׂנֵא הַפֶּתֶם הַטּוֹב,
תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבָנֵי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת". לֹא יִדְעֵתִי נֶפֶשׁוֹ, אֵיךְ
אֲנִי יְכוּל לַחֲיוֹת אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד, כִּי גִלְאַתִּי נִשּׂוֹא עַל מִדְּהַבָּה שֶׁל
עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים רַבִּים וְעֲצוּמִים כְּאַלֶּה. מַה נִּתְאוּנָן וּמַה
נֹאמַר, מַה נְדַבֵּר וּמַה נְצַטְטֶדֶק, הַאֱלֹהִים מְצָא אֶת עוֹן עַבְדְּךָ, הִנְנוּ
כִּיְדֶךָ כַּחֲמַר בַּיַּד הַיּוֹצֵר:

יִרְאָה

ה אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵינַי כְּבוֹדְךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם, בְּקוֹלוֹת
 וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵתָ,
 בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּבָנוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּבְכֵן
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזֹרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה. וְתִזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְהַתְּפִלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל כַּחוֹ, וְכָל מִינֵי פֶחַ שְׁנִמְצָא בִּי בְּרַמ"ח אַבְרֵי
 וּשְׁס"ה גִּידֵי, בְּכֶשֶׁר וְגִידֵינִי וְעֲצָמוֹת וְעוֹרֶקִים, בְּחֶלֶב וּבְדָם, וְכָל
 הַכֶּחַ שֵׁישׁ בְּמַח שְׁפָרָאשׁ וּבְמַח שְׁמֵת־פֶּשֶׁט בְּכָל הַגּוֹף, וְכָל הַכֶּחַ
 שֵׁישׁ בְּחֵמְשָׁה חוּשִׁים, וְכָל שְׂאֵר מִינֵי כַחוֹת, כְּלָם יִכְלָלוּ בְּתוֹךְ
 הַתְּפִלָּה, שְׂאֵזְבָה לְהוֹצִיא הַקּוֹל וְהַדְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכַח גְּדוֹל,
 וְאֵזְבָה שְׂיִהְיֶה קוֹלִי נִשְׁמָע כְּמוֹ רַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ, וְהַקּוֹל הַזֶּה יַעֲזֹר
 כְּנִגְוֹת לְבָי, שְׁלִבִי יִהְיֶה שׁוֹמֵעַ וּמְבִין הַיָּטִב מֵה שְׂאֵנִי מִתְּפִלֵּל
 לְפָנֶיךָ, שְׂאֵזְבָה לְהַתְּפִלֵּל בְּכִנּוּת הַלֵּב. וְזוֹכְנֵי שְׂיִהְיֶה לִי יִרְאֵת
 שְׂמִים, יִרְאֵת הַרוּמָמוֹת, וְאִהְיֶה נִשְׁמָר שְׂלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם יִרְאֵה
 חִיצוֹנָה כְּלָל, שְׂלֵא אִירָא וְלֵא אֶפְחָד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, לֵא
 מִשׁוּר וְאֶדוֹן וְלֵא מִשׁוּם אָדָם שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֵא מַחִיָּה רַעָה וְלִסְטִים,
 וְלֵא מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם פְּחָד וְיִרְאֵה חִיצוֹנָה
 כְּלָל, כִּי אִם מִמֶּךָ לְבַד אִירָא וְאֶפְחָד תָּמִיד, וְאֵזְבָה בְּרַחֲמֶיךָ
 לִירְאֵה עֲלָאָה יִרְאֵת הַרוּמָמוֹת:

וְזוֹכְנֵי לְאִהְבָּה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל בְּאִמָּת, אִהְבַּת הַמִּישׁוּר, וַיַּחַד לְבָבִי
 לְאִהְבָּה וּלְיִרְאֵה אֶת שְׁמֶךָ, וְתַצִּיל אוֹתִי מִיִּרְאוֹת הַנְּפוּלוֹת,

שלא אתירא מום דבר שבעולם, כי אם ממך לבד אירא ואפחד
תמיד, לבעבור תהיה יראתך על פני, לבלתי אחטא לעולם:

י ועזרני וסיעני וחזקני ואמציני, שאזכה להעלות הכבוד
דקדושה מזילותא דגלותא, ואזכה תמיד להעלות
ולגדל כבודך הגדול והקדוש, ועזרני שאזכה להעלות הכבוד
לשרשו שהוא היראה, ותשפיע עלי יראתך הקדושה שאזכה
ליראה מפניך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה.
ותעזרני להגיע ליראה בשלמות, ליראת הרוממות באמת. ותזכנו
ברחמיך הרבים לכבד יראי יהוה באמת ובלב שלם, שנוזכה
לכפול עצמנו באמת נגדם, ולתן להם כל הכבוד באמת ובלב
שלם, באפן שיתקן על ידינו פגמי היראה, ונוזכה ליראה בשלמות
בלי פגם כלל. ויקים בנו מקרא שכתוב: "יראו את יהוה קדושו
כי אין מחסור ליראיו", ונוזכה על-ידיזה לשלמות אמתי, ואזכה
שיהיה שלום בעצמי, ותרפאני רפואת הנפש ורפואת הגוף, באפן
שאזכה להיות שלם בשלמות אמתי בלי שום מום ופגם:

ונזכה להעלות הכבוד לשרש היראה, ויהיו נשלמים פגמי
היראה, ונוזכה ליראה בשלמות, ליראה את השם הנכבד
והנורא הזה את יהוה אלהינו. ונוזכה ליראה עלאה, יראת
הרוממות, ולא יהיה לנו שום יראה ופחד משום דבר שבעולם, כי
אם ממך לבד נירא ונפחד תמיד, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי
נחטא כלל מעתה ועד עולם:

טו יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר יִרְאֶתְךָ וְאִמְתָּךְ עַל כָּל שְׂנְאֵי שַׁחַךְ

וְעַל כָּל הַשְּׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחֵיזוֹת הַקִּדְשׁ וְעַל כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם,
 וְעַל כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וּמַטָּה, כְּלָם יִרְעוּן וַיִּפְחָדוּן מֵאִמַּת שְׁמֹךְ.
 וַיִּבְכּוּ רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, עַל עֶצֶב נִבְזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנִי, שְׁתַּמְשִׁיךְ
 עָלַי יְרֵאתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד, וְתִהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחְטָא,
 וְאוֹכְזָה לְהַרְגִישׁ יְרֵאתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל אִיבְרִי:

וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְיִרְאָה שְׁלֹמָה, לְיִרְאָה אֶת הַשֵּׁם
 הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְתִהְיֶה
 יְרֵאתִי בְּרָה וְנִקְיָה בְּלִי שׁוּם פְּסֻלַּת, וְיִהְיֶה לִּי רַק יְרֵאת יְהוָה לְבַד.
 וְתִגְדֹּל חֲסֵדְךָ עִמּוֹ, וְתִתְּתִיק וְתִכְבֹּט מֵעָלַי וּמֵעַל זִרְעֵי וּמֵעַל כָּל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי דֵינִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תְּדִינֵנִי כְּמַעֲשֵׂי וְאֵל
 תִּשְׁפָּטֵנִי כְּמַפְעָלִי, אֵל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמּוֹ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל
 חַי, רַק תִּגְזֹר בְּחֲסֵדְךָ הַגְּדוֹלִים וְהַמְרַבִּים לְכַבֵּל מֵעָלַי כָּל
 הַמִּשְׁפָּטִים וְכָל הַדֵּינִים שְׁבַע-עוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם פְּתֻחוֹן פֶּה
 לְעוֹרֵר דִּין וּמִשְׁפָּט, חֲסֵד-וְשְׁלוֹם, רַק תִּזְכְּנִי שְׁאֵנִי בְּעַצְמִי אֲשַׁפֵּט
 עַצְמִי הַיָּטִב בְּכָל עֵת, לְעוֹרֵר עַצְמִי לְתִשׁוּבָה שְׁלֹמָה בְּאִמַּת תְּמִיד,
 עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהֵיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאִמַּת לְאִמַּתוֹ:

וְתִצְלִינֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי יִרְאוֹת חֵיזוֹנוֹת, מִיִּרְאוֹת
 נְפֹלוֹת, שְׁלֹא אִירָא וְאִפְחָד מִוֶּם שֶׁר וְאִדוֹן, וְלֹא מִשׁוּם
 מִיֵּן חַיָּה רָעָה וְלִסְטִים, וְלֹא מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי אִם מִמְּךָ
 לְבַד אִירָא וְאִפְחָד, וְתִהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵי תְּמִיד לְבַלְתִּי אַחְטָא,
 וְאוֹכְזָה לְהַעֲלוֹת הִירְאָה לְשִׁרְשָׁהּ, לְדַעַת הַקְּדוֹשׁ, וְאוֹכְזָה בְּרַחֲמֶיךָ
 הָעֲצוּמִים לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְכִתְהֵרָה, לְמַעַן אֲדַע
 מִמִּי אֶתִּירָא, לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל לְבַד, וַיִּמְשַׁךְ הִירְאָה

הַקְדוּשָׁה בְּכָל אֵיבָרֵי, בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וּבְשֵׁם"ה גִּידֵי, וְאַזְכֶּה לַהֲיוֹת
 מְלֵא אֵימָה וּפְחָד וְיִרְאָה גְדוּלָה בְּאַמַּת מִשְׁמֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְדוּשָׁה,
 בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה תְּמִיד, וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת שְׁלֹם
 בְּאַמַּת בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה:

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת גְּדֹל פְּחִיתוֹת וְשִׁפְלוֹת וּפְנִים
 דַּעֲתָנוּ, כִּי דַעֲתָנוּ נִפְנְמָה וְנִתְקַלְקְלָה מְאֹד עַל-יַדֵּי מַעֲשֵׂינוּ
 הָרָעִים וּמַחֲשָׁבוֹתֵינוּ הַמְּגִנּוֹת וְדַעֲוִיתֵנוּ הַמְּבַלְבְּלוֹת מְאֹד, עַד אֲשֶׁר
 אִין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל לְתַת עֲצָה בְּנַפְשָׁנוּ אִיךְ לְהַתְנַהֵג בְּשׁוּם דְּבַר
 שְׁפִעוּלָם. אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְחַנְּנֵי מֵאַתָּךְ דַּעָה
 שְׁלֵמָה, שְׁאַזְכֶּה לְדַעַת שְׁלֹם דְּקִדְשָׁה, לְמַעַן אֲדַע אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמַּת,
 וְאִירָא מִמֶּךָ תְּמִיד, וְאַזְכֶּה לְיִרְאָה עֲלֵיךָ יִרְאֵת הַרוּמָמוֹת:

יְיָ רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְרָא דְעֲלָמָא כְּלָא, מַחֲיָה מְתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים, חַי הַחַיִּים, תֵּן לִי חַיִּים וְאַחֲיָה וְלֹא אָמוֹת, תֵּן לִי
 חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים אַרְפִּים, חַיִּים שְׂנִישׁ
 בְּהֵם יִרְאֵת שְׁמִים, חַיִּים שְׁנוּכָה עַל יָדָם בְּכָל עַת וּבְכָל רִגַע
 לְהַשְׁנֵת הַתְּכֵלִית הָאַחֲרוֹן הָאֲמִתִּי אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה בְּרִאתָ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וּבְשִׁבִיל זֶה בָּאֵנוּ מֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, מֵרוּם הַמַּעֲלוֹת,
 לְעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה:

גַּ וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂיִהֵיָה לִי חֶמֶר מְמוּזָג בְּמוּזָג הַשְׁוּה
 שְׂיִהֵיָה רְאוּי לְקַבֵּל שִׁכְל, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי יִרְאֲתָךְ
 הַקְדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יִרְאֵת יְהוָה עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲטָא, וְתִהְיֶה
 יִרְאֵת חֲטָאֵי קוֹדְמַת לְחַכְמָתִי, וְעַל-יַדֵּי־זֶה תִּתְקַים חַכְמָתִי וְדַעֲתִי
 בַּתְּכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת:

ם "יהוה, שמעתי שמעך יראתי. יהוה, פעלך בקרב שנים חייהו, בקרב שנים תודיע, ברגו רחם תזכור. יראה ורעד יבוא בי ותכפני פלצות. סמר מפחדך בשרי וממשפטך יראתי. מי לא יראך מלך הגוים פי לך יאתה, פי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין פמוך. אל נערץ בסוד קדושים רבה, וגורא על כל סביביו. על כן מפניו אפהל, אתבונן ואפחד מפניו":

רבוננו של עולם, אל גדול וגורא, קדוש אתה וגורא שמך, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, ועל כל השרפים והאופנים וחיות הקדש, ועל כל העולמות עליונים ותחתונים, ועל כל דרי מעלה ודרי מטה, כלם ירעדו ויפחדו מאימת שמך. חום וחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותשפיע ותמשיך עלי יראתך הקדושה, שאזכה להתירא ולפחד ולרעד ממוך תמיד באמת, בפחד וברעד נמליכך עלינו, ונזכה להרגיש יראתך הקדושה בכל רמ"ח אברינו ושם"ה גידינו, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא שום חטא ועון כלל, לא בשוגג ולא במזיד, מעתה ועד עולם, ויראת יהוה תהיה חופפת עלינו תמיד, באמת ובאמונה שלמה, עד שנזכה עלידי יראת יהוה להאריך ולהגדיל ימינו, להוסיף בכל יום ובכל עת ובכל שעה תוספות קדשה יתרה, ויהיו נתרחבין ונתארכין ונתגדלין כל ימינו בכל פעם יותר ויותר בתוספת קדשה בכל יום ובכל עת ובכל שעה, עד שנזכה לאריכות ימים ושנים דקדשה באמת פרצונך הטוב. ולא נבלה ימינו להבל חס-ושלום, רק נזכה לשמור את כל ימינו ושעותינו ועתותינו ורגעינו להוסיף בכל פעם תוספות קדשה מרבה עלידי

יִרְאֵת יְהוָה, וַיִּקְיֵם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יִרְאֵת יְהוָה תוֹסִיף יָמִים",
וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וּדְחַקְנוּ, וּבְצַר תִּרְחִיב לָנוּ, כִּי אַתָּה
יּוֹדֵעַ אֵת עֵצֶם רַבּוֹי צְרוּתֵינוּ וּדְחַקְנוּ וְעֵינֵינוּ וְעַמְלָנוּ שֵׁשׁ לָנוּ בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם בְּתַחֲלָתוֹ כִּי צַר לָנוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְהַתְחִיל
בְּשׁוּם עֲבוּדָה לֹא תוֹרָה וְלֹא תִפְלָה וְלֹא צְדָקָה וְלֹא שׁוּם עוֹבְדָא
דְּקִדְשָׁה, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם יִצְרָנוּ מִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ חֲסִי וְשָׁלוֹם, וּמִכְפִּיד
עָלֵינוּ עַל עֲבוּדְתְךָ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וְלוֹחֵץ אוֹתָנוּ
בְּחֻזְקָה, וּמִבְּלַבֵּל אֶת דַּעְתָּנוּ, וּמִיַּגַע וּמִעֲנָה אֶת נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ
וּנְשִׁמוֹתֵינוּ, וְסוּתָם וְסוּגְרָם כָּל הַשְּׁעָרִים וְהַשְּׁבִילִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה
מִפְּנֵינוּ, וְרוּצָה לְאַסְרָנוּ חֲסִי וְשָׁלוֹם בְּכַבְּלֵי עֵינֵינוּ וּבְרִזְלוֹ, וַיִּכְנַע בְּעַמָּל
לְבַנּוֹ עַד אֲשֶׁר נִכְשַׁלְנוּ וְאִין עוֹזָר:

מְלֵא רַחֲמִים אֲדוֹן כָּל, אַתָּה לְבַד יַדְעַתְּ אֶת צְרוּת לְבַבְנוּ כִּי רַע
וַיֹּמַר כִּי נָגַע עַד הַנֶּפֶשׁ, אַתָּה יַדְעַתְּ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מִצְּאָתָנוּ. רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבְנוּ, חוּם וְרַחֵם וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ.
תִּפְּן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרַחֲמִים, וְתֵן לָנוּ כַּחַ
וּגְבוּרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל רֶגַע וְרֶגַע וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וּבְכָל עַת
וְעַת, שְׁנוּפָה תְּמִיד לְדַחוּת וּלְגִרָשׁ וּלְבִטּוֹל יִצְרָנוּ הָרַע מִקְרַבְנוּ,
וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה בְּאֵמֶת בְּכָל עַת וּבְכָל רֶגַע,
וּלְהַאֲרִיךְ יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי יִרְאֵת יְהוָה בְּאֵמֶת, לְהוֹסִיף קְדוּשָׁה
וּמְהִירָה בְּכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ, וּבְכָל
חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה עַד שְׁנוּפָה לְאַרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים
אַמְתִּיִּים, לְזַקְנָה וְשִׁיבָה טוֹבָה דְּקִדְשָׁה, וְלֹא נֶאֱפֵד יוֹם אֶחָד וְלֹא
שְׁעָה אַחַת מִכָּל יָמֵינוּ לְעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׁנוּפָה בְּעַת אֲשֶׁר תֵּאֱסַפְנוּ

אליך בשלום, לבוא ולהעלות ולהראות לפניך עם כל ימינו ושנותינו,
 שיהיו כלם שלמים קדושים וטהורים בתוספת קדשה על קדשה,
 ולא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

ונזכה ליראה בשלמות בכל הבחינות בכל חלקיה ופרטיה
 ודקדוקיה, וימשך עלינו שלשה קני היראה הכלולים
 משלש שלש, שהם מורא שמים ומורא הרב ומורא אב ואם, בכל
 חלקיהם ובחינותיהם. ותתן פחדך, יהוה אלהינו, על כל מעשיך,
 ואימתך על כל מה שפראת, וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך
 כל הברואים, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם:
 צד ותזכני ברחמיך הרבים ליראה שלמה מפניך תמיד, ותמשיך
 ותשפיע בלבי יראה ובושה ופחד ואימה גדולה
 מפניך תמיד, עד אשר יתבטל הגוף לגמרי כאין ואפס המחלט
 על ידי עצם היראה הגדולה שתשפיע בלבי, ובפרט בעת עסקי
 בדבורי תורה ותפלה שלא אשמע אז את הגוף כלל, רק את
 הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ויתבטל הגוף לגמרי לגבי
 הדבורים הקדושים של תורה ותפלה ועל-ידיה אזפה לברר
 וללקט ולהעלות ולצרף כל האותיות והניצוצות שנפלו למטה
 בבחינת שבירי כלים, על ידי עוונותי וחסאי ופשעי העצומים
 בגלגול זה ובגלגול אחר, אשר הם גורמים מחלקת וקשיות
 ובבלבולים ומניעות מעבודתך הקדושה ומהם באים כל התאוות
 שבעולם, והכל אזפה לברר ולהעלות לשמך הגדול והקדוש,
 ולצרפם ולחברם ולבנות מהם בנינים ועולמות דקדשה ותתן לי
 כח ברחמיך הרבים להעלות את כל הניצוצין הנפולין אליך

בבחינת העלאת מיזן נוקבין, ועל־ידי זה יהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ועל־ידי זה יהיה נמשך שלום גדול ונפלא למעלה ולמטה בכל העולמות כלם, ויתבטל כל מיני נצחון דסטרא אחרא וקנאה ושנאה וקנטור ומחלקת ממני ומכל ישראל ומכל בני עולם, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין כל עמך ישראל, ובין כל הנבראים והנוצרים והנעשים שבכל העולמות כלם. ועל־ידיזה תמשיך ותשפיע ברכה גדולה לנו ולכל ישראל ולכל העולמות כלם, ותמהר ותחיש לגאילנו, ותקים אותנו מנפילתנו, ותעלה ותקים את כל בחינת הרגלין אשר ירדו למטה בעוונותינו, עוב תעזוב והקם תקים, הקם על סלע רגלי ותכונן אשורי, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים" ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

כד יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהיה בעורנו שנופה להתועד ולהתחבר בכל יום ויום לעבודתך וליראתך, ונופה שכל אחד ואחד ידבר עם חברו ביראת שמים, ויעורר כל אחד את חברו לעבודתך וליראתך ויזכירו זה את זה ויחזקו זה את זה ויודיעו זה לזה אמתתך ואמונתך וגדלתך וטובך המלא את כל העולם, באפן שיהיה נמשך על ידינו תמיד אור אשר ואור חזור, ויהיה נבנה ונשלם בנן הקדשה בשלמות על ידינו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, ויאירו כל האורות הקדושים בלבבנו, למען נופה להתעורר באמת אליך ונשוב אליך בלב שלם, ולא נלך עוד אחר שרירות לבנו הרע, רק נופה לעסך

כָּל יְמֵינוּ בַתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְנוֹסִיף בְּכֹל יוֹם יוֹם
 קְדוּשָׁה וְדַעַת וְכֹל יוֹם יוֹם יִהְיֶה אַרְךְּ מִחֲכָרוּ בַתּוֹסְפוֹת קְדוּשָׁה
 וְטַהֲרָה וִירָאָה וְאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְאֵמוּנָה, לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם
 לְעוֹלָם וָעֶד. וַיִּקְרָם בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אֲזוּ נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ
 אֶל רֵעֵהוּ, וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע, וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי
 יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ". יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן וְאָמֵן:

קִבֵּה יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא,
 שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתַמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי פַּחְדְּךָ וְאִימַתְךָ וִירְאֶתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי מִכָּל מִינֵי יִרְאוֹת הַנְּפוּלוֹת יִרְאוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת וְלֹא אִירָא וְלֹא אֶפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא מִחִיָּה
 רָעָה וְלִסְטִים, וְלֹא מִפְּרִיצִים וְרִשְׁעִים, וְלֹא מִשׁוּם דְּבַר שְׁדֵדְךָ בְּנֵי
 אָדָם לְפַחַד מִמֶּנּוּ, מִכָּלֵם תִּשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי שְׁלֵא אִירָא וְלֹא אֶפְחַד
 מֵהֶם כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְהַתְּבוֹנֵן תַּכְף בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל הָאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ,
 שְׂאִין בָּהֶם פֶּחַ לִירְאָנוּ וְלִהֲפַחֲדֵנוּ, פִּי אִם עַל־יְדֵי שְׁנַפְלָה
 וְנִתְלַבְּשָׁה בָהֶם הִירְאָה מִלְּמַעְלָה, וְאֲזַכֶּה לְהַעֲלוֹת הִירְאָה לְשִׁרְשָׁה
 לְהַתִּירָא וּלְפַחַד מִמֶּךָ וּמִפָּנֶיךָ, אִיוִם וְנֹרָא, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לִירְאָה
 קְדוּשָׁה בְּאֶמֶת עַל־יְדֵי־יָהּ וְלַהַעֲלוֹת כָּל הִירְאוֹת הַנְּפוּלוֹת לְשִׁרְשָׁן
 וְלִמְקוֹמָן. וְתַעֲלֵנִי מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעְלָה לְמַעְלָה, עַד שְׂאֲזַכֶּה
 לְבּוֹא לִירְאָה עֲלָאָה בְּשִׁלְמוֹת, שְׁלֵא אֶצְמַרְךָ עוֹד לְהַמְשִׁיךְ עָלַי
 יִרְאָה עַל־יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת מִדְּכָרִים תַּחְתּוֹנִים שְׁנַפְלָה בָּהֶם הִירְאָה
 הַעֲלוֹנָה, רַק אֲזַכֶּה לְהַתְּעוֹרֵר מִעֲצָמֵי לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפָּנֶיךָ,

שְׁתַּגְדִּיל חֲכָמָתִי וּבִינָתִי וְדַעְתִּי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְבוֹא
 לִירְאָה עֲלֵאָה בְּשִׁלְמוֹת עַל־יָדֵי הַתְּבוּנָנוֹת לְפִי בְּגִדְלֹתֶךָ וְרוֹמְמוֹתֶךָ
 תִּתְּפָרֵךְ לְנֶצַח, אֲשֶׁר יִרְאֶתְךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל שְׂנְאָנִי שְׁחַק, כָּל דְּרֵי
 מַעֲלָה וּמִטָּה כֻּלָּם יִרְעֶדוּן וַיִּפְחָדוּן מִפְּנֵיךָ, "מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ
 הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאֲתָה, כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין
 כְּמוֹךָ, מֵאִין כְּמוֹךָ יְהוּה גְדוֹל אֶתָּה וְגִדּוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה. אֵל נֶעְרָץ
 בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל סְבִיבָיו":

מָלֵא רַחֲמִים אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא, תֵּן לִי יִרְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת, יִרְאֵת
 הָעֵנֶשׁ וַיִּרְאֵת הָרוֹמְמוֹת בְּתַכְלִית הַקִּדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת. עֲזֹרְנִי
 וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה, וְזַכְּנִי שְׁתִּהְיֶה יִרְאֶתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲמָא עוֹד
 שׁוּם חֲטָא וְעוֹן כָּלֵל, "אִם אֲנִי פְּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף", וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד
 לְכַסְלָהּ. וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אוֹתִי וְאֵת זֵרְעִי וְאֵת כָּל זֵרַע עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שְׁהִם הָאוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת
 שְׁמִים, אֲשֶׁר הֵם מְלֵאִים יִרְאָה וְאֵימָה וּפְחָד מֵאֲתָךְ, וְזַכְּנִי לְהִתְקַרֵּב
 אֲלֵיהֶם בְּאַמַּת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְקַבֵּל עַל יָדָם יִרְאָה קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה,
 יִרְאָה תִּתְּפָאָה וַיִּרְאָה עֲלֵאָה לְעֵלָא וּלְעֵלָא בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמַּת
 וְתִהְיֶה בְּעֲזוּרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עַת שְׁנֹכָה לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת
 הַגְּדוֹלוֹת וְהָעֲצוּמוֹת וְכָל הַמְּסַכִּים הַמְּפַסְּקִים וְהַמְּזַנְעִים מִלְּהִתְקַרֵּב
 לְצַדִּיקִים יִרְאִי יְהוּה בְּאַמַּת הֵן מְנִיעוֹת מִבְּנֵי אָדָם קְרוֹבִים וְרַחוּקִים
 גְּדוֹלִים וְקַטְנִים הֵן מְנִיעוֹת הַמּוֹת, הֵן מְנִיעוֹת מִחַמַּת מְמוֹן, וּמִטְּרָחוֹת
 וַיִּנְיָעוֹת, וְכָל שְׂאָר מִיְּנֵי מְנִיעוֹת וְעַפּוּבִים וּבְלַבּוּלִים כֻּלָּם אֲזַכֶּה
 בְּרַחֲמֶיךָ לְשַׁבֵּרם וּלְבַטְּלָם, וְלִטְרַח וּלְהַתִּינֵעַ בְּכָל הַטְּרָחוֹת
 וְהַיִּנְיָעוֹת וּלְבוֹא בְּזִרְיוֹת לְצַדִּיקֵי אֲמַת וְאֵל יִמְנְעֵנִי שׁוּם מִזְנֵעַ
 וּמַעַכְבַּב בְּעוֹלָם כָּלֵל:

אָנָּה רַחוּם צַדִּיק, אֲדִיר אִים וְנֹרָא, אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצִים הִירָאָה
הַקְדוּשָׁה שְׁזָכוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים עַל־יְדֵי עֲבוֹדָתָם
וַיִּגְיַעְתֶּם וּמְסִירַת נַפְשָׁם בְּאֵמַת אֱלֹהֶיךָ, עַד שְׁזָכוּ לְהַפִּיר אוֹתָךְ
וּלְהַתִּירָא מִפְּנֵיךְ בִּירָאָה נִפְלְאָה, יְרָאָה עֲלָאָה לְעֲלָא לְעֲלָא, אֲשֶׁר
אִשׁ כַּח בִּירָאָתָם הַקְדוּשָׁה שֶׁתִּגִּיעַ גַּם עֲלֵינוּ. רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַנְּם
וּתְשַׁפִּיעַ עֲלֵינוּ מִירָאָתָם הַקְדוּשָׁה וְהַנִּפְלְאָה שְׁנֹזְכָה גַּם אֲנַחְנוּ
לִירָאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךְ תְּמִיד וְתִהְיֶה יְרָאָתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְכַלְתִּי נַחֲמָא
עוֹד, וְנָשׁוּב אֱלֹהֶיךָ בְּאֵמַת וּבְלֵב שָׁלֵם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכְּנִי
לְהַשְׁתַּוְּקַק וּלְכַסֵּף תְּמִיד לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים וִירָאִים אֲמִתִּים עַד
שְׁאֲזֹכָה עַל־יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת הַחֲשֵׁק וְהַרְצוֹן בְּאֵמַת לְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי
מְנִיעוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִסְבֹּל כָּל מִינֵי טְרָחוֹת [וְטָרְדוֹת] וַיִּגְיַעוֹת
וַיִּסְוְרִים בְּשִׁבִיל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֵמַת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִתְקַרֵּב
אֲלֵיהֶם וּלְהִתְדַבֵּק בָּהֶם בְּאֵמַת וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל מֵהֶם יְרָאָה שְׁלֵמָה
בְּאֵמַת, בְּאִפְּן שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאֵמַת תְּמִיד לְעוֹלָם
וְעוֹד, וְאֲזֹכָה עַל־יְדֵי הַמְּנִיעוֹת וְהַיִּגְיַעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שְׁאִסְבַּל בְּשִׁבִיל
לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֵמַת, שְׁעַל־יְדִי־זֶה יִהְיֶה נַעֲשָׂה כְּלִי קְדוּשָׁה
וּמְהֻרָה לְקַבֵּל עַל יְדֵי שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְכָל טוֹב לָנוּ וּלְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, נֹרָא וְנִשְׁגָב, עֲנֵנִי. זַכְּנֵנוּ מִהֲרָה
לִירָאָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת. קְדוּשׁ אַתָּה וְנֹרָא שְׂמֹךְ, אֲשֶׁר כָּל
צָבָא מַעְלָה זוֹחֲלִים וְרוֹעֵדִים מֵאֵימַת שְׂמֹךְ שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאֻפְּנֵי
הַקֶּדֶשׁ וְכָל הַמַּלְאָכִים הַנּוֹרָאִים רוֹעֲשִׁים וּמְתַפְחָדִים מִהֲדַר גְּאוֹנָךְ,
וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹנָךְ. "יְהוָה שְׂמַעְתִּי שְׂמַעְךָ יְרָאָתִי,

יְהוָה פִּעֲלֵךְ בְּקָרֵב שָׁנִים חַיִּהוּ, בְּקָרֵב שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּרָגוֹ רַחֵם
 תּוֹכֵר". תֵּן לָנוּ יְרֵאָה, מְלֵא רַחֲמִים, תֵּן לָנוּ יְרֵאָה, אִים וְנֹרָא, תֵּן
 לָנוּ יְרֵאָה אֱלֹהֵי כָל הַצְּדִיקִים שְׁהֵם שָׂרֵשׁ הַיְרֵאָה, תֵּן פְּחֻדָּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ וַיִּרְאוּךָ כָּל
 הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגַדָּה אַחַת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה נֹרָא אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ נֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת
 בְּאִפְנֵי שְׁנוּפָה לְשׁוֹב אֱלֹהֵי בְּאִמָּת. "נֹרָאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, מִכַּטָּח כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ וַיִּם רַחֲוִקִים. הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכֶךָ
 אֱהַלֶּךְ בְּאִמְתָּךְ, יַחַד לִבְבִי לִירְאָה שְׁמֹךְ". קְדוֹשׁ וְנֹרָא, הוֹשִׁיעֵנוּ
 וְחַפְנוּ לְכוּא לְכָל מַה שֶּׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְתֵן לָנוּ יְרֵאָה שְׁלָמָה מִלְּפָנֶיךָ
 בְּאִמָּת, עַד שְׁנוּפָה עַל־יַדֵי הַיְרֵאָה לְהַעֲלוֹת נַחַת וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים
 לְפָנֶיךָ, וְעַל־יַדֵי־זֶה תִּשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
 וְשְׁלוֹם בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי רוּחִי, עֶשֶׂר וּכְבוֹד וְחַיִּים וְכָל טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחֲנִיּוֹת בְּזֶה וּבְכָא, לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם
 וָעַד. וְתַעֲלֵנוּ מִהֲרָה מִעֲלָה מְעֲלָה, עַד שְׁנוּפָה לִירְאָה עֲלֵאָה
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, וְעַל־יַדֵי־זֶה יִהְיוּ גִשְׁלָמִים מַעֲשִׂינוּ לְפָנֶיךָ
 בְּשְׁלָמוֹת גְּדוֹל, עַד שְׁנוּפָה שִׁיְהִיָּה גִשְׁלָם שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל
 יְדֵינוּ תְּמִיד בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וַיְגַדֵּל שְׁמֹךְ עַד
 עוֹלָם וַיִּשׁוּבוּ כָּל בְּאֵי הָעוֹלָם אֵלֶיךָ, וַיַּעֲבֹדוּךָ כָּלֵם בְּאִמָּה וּבִירְאָה
 וּבְפֶחֶד גְּדוֹל. "יִוְדוּ שְׁמֹךְ גְּדוֹל וְנֹרָא קְדוֹשׁ הוּא". וַיִּקִּים מִהֲרָה
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה, יִכְרְכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ, וַיִּכְרְכְנוּ
 אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ". וְנֹאמֵר, "וַיִּירְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם

יהוה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ. וְנֹאמַר, "כִּי יְהוֹה עֲלִיּוֹן גּוֹרֵא מַלְךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיזוּן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוֹה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדֶיךָ אָבּוֹא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחוּהָ אֶל הַיֵּכֶל קִדְשְׁךָ בִּירְאֶתְךָ. בְּרוּךְ יְהוֹה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

ד: וְתִזְכְּנוּ עַל־יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַרְצוֹן דְּקִדְשָׁה, שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ יִרְאָה גְדוֹלָה עֲלֵינוּ וְנוֹכַח לְהַתִּירָא וְלַרְעֵד וְלַפְחֵד מִמֶּךָ תְּמִיד, וְלַעֲבֹדֶךָ בִּירְאָה גְדוֹלָה וּבִשְׂמֻחָה רַבָּה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "עֲבָדוּ אֶת יְהוֹה בִּירְאָה וְגִילוּ בְרַעְדָּה". בְּפָחַד וּבְרַעֲד נִמְלִיכֶךָ עֲלֵינוּ, אֶחָד יַחִיד וּמִיחָד, עַד שְׁנוּכָה עַל־יְדֵי הִירְאָה הַקְּדוּשָׁה לְהַמְשִׁיךְ חֶסֶד גְּדוֹל מֵאֲתָךָ עֲלֵינוּ וְנוֹכַח עַל יְדֵי זֶה לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע גְּדוֹלָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה בְּהִרְחָבָה גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם יְגִיעָה וּבְלִי שׁוּם עֶסֶק וּמְלֹאכָה כָּלֵל רַק אֶתָּה לְבַד תִּכְלַפְלְנוּ בְּלִי שׁוּם עֲשִׂיתָנוּ כָּלֵל וְלֹא נִצְמַרְךָ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק, וְלֹא שׁוּם מְלֹאכָה וּמִשָּׂא וּמִתָּן, וְלֹא לְחֶשֶׁב שׁוּם מַחְשָׁבָה בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה רַק בְּחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹל לְבַד תַּחֲיִינוּ, וְתִתֵּן לָנוּ כָּל צְרִכֵינוּ מֵאֲתָךָ לְבַד, וְנוֹכַח שְׁתַּהַיֵּה מְלֹאכְתָנוּ גַּעֲשִׂית עַל־יְדֵי אַחֲרִים, וַיִּקְיָם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְעַמּוֹדוֹ זָרִים וָרַעוּ צֹאנְכֶם, וּבְנֵי נֶכֶד אֶפְרַיִם וְכַרְמִיכֶם, וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְהוֹה תִּקְרְאוּ, מִשְׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ יֹאמַר לָכֶם". כִּי אֶתָּה יוֹדַע כִּי צְרִכֵינוּ הֵם רַבִּים מְאֹד, וְאַפְלוּ הִתְקַרְחִית לְבַד הֵם רַבִּים מְאֹד, אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּמִלְבוּשִׁים וְדִירוֹת, וְצְרִכֵי מִצְוָה לְתֵן צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וְשִׁכָר לְמוֹד וְשָׂאֵר הַצְּמֻרְכוֹת הַהִתְקַרְחִיִּים, אֲשֶׁר יִכּוֹלִים חֲסִי־שְׁלוֹם לְבָלוֹת הַיָּמִים עַל הַהִתְקַרְחִית לְבַד:

י: רבוננו של עולם, סתים וגליא, "המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ, מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון", הקם והרם דל ואביון כמוני מעפר ומאשפות, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה". זכנו שיכללו ויאירו בנו יחד השגת הבן והתלמיד, שהוא השגת דרי מעלה ודרי מטה ויהיו נכלליו כל העולמות יחד, עליון בתחתון ותחתון בעליון, באפן שנופה ליראה שלמה באמת, ולא נתפטר בפציאות חס ושלום, רק נזכה להרגיש מלוי אלהותך בכל הארץ בהדרגה ובמדה כלול יחד מהשגת "מלא כל הארץ כבודו" ו"איה מקום כבודו", באפן שנופה ליראה שלמה מפניך תמיד כרצונך הטוב באמת:

י: רבוננו של עולם, איום ונורא, עזרני והושיעני וזכני מהרה ליראת הרוממות, ליראה קדושה עם דעת הנמשך משמחה של שבת קדש. מלא רחמים, גואל ומושיע, פודה ומציל, פדני והצילני, והוציאני מעבדות לחרות משעבוד לגאולה. זכני לשמחה של שבת קדש, שאזכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, לקבל שבתות מתוך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות.

עזרני שאזכה לכבד את השבת בכל עז ותעצומות, בכל מיני שמחה וחדוה, ואזכה להרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוגים, הן להרבות במיני מאכלים ומעדנים ומשקות טובים, הן בכגדי כבוד, להשתדל לזכות לכגדים נאים לכבוד שבת קדש. והעקר שתרחם עלי ותעזרני ותושיעני לזכות לשמח בכל לב בשבת קדש בשמחה וחדוה גדולה באמת, עד שאזכה עלידי

הַשְּׂמֵחָה לְצֵאת מַעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִשְׁעֶבֶד לְגֵאלָהּ, עַד שְׂאֻזָּפָה עַל־
 יְדֵי הַשְּׂמֵחָה וְהַחֵרוֹת שֶׁל שַׁבָּת, לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל דַּעֲתִי בַתְּכִלִּית
 הַגְּדֹלוֹת וְהַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדִיזָה אֻזָּפָה לְיִרְאָה
 שְׁלֵמָה שֶׁתְּהִיָּה הַיִּרְאָה עִם דַּעַת בְּלִי שׁוּם סְכָלוֹת כָּלֵל. וְתַעֲזְרֵנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהָרִים וּלְהַגְבִּיֵה עַל־יְדֵי הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ אֵת כָּל הַיִּרְאוֹת
 הַנִּפְּלוֹת אֵלֶיךָ לְבַד תַּתְּפַּרֵּךְ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי שׁוּם יִרְאָה נִפְּוֶלָה,
 שֶׁלֹּא אֶפְחַד וְלֹא אֵירָא מִשׁוּם כְּרִיאָה שְׁבָעוּלָם, לֹא מִשׁוּם שָׂר
 וְאֶדוֹן, וְלֹא מִשׁוּם אָדָם, וְלֹא מִשׁוּם חַיָּה רְעָה וְלִסְמִים, וְלֹא מִשׁוּם
 דְּבַר שְׁבָעוּלָם, רַק מִמְּךָ לְבַד אֵירָא וְאֶפְחַד בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ
 עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲמָא:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְיִרְאָה שְׁלֵמָה וְאַמֶּתִית, לְיִרְאָה אֵת הַשֵּׁם
 הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אוֹתוֹ לְבַד אֵירָא,
 וְבוֹ אֶבְטַח וְאֶשְׁעֶן, וְלֹא אֶפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, וְיֻקָּים בִּי
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אֵירָא יְהוָה מַעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי
 אֶפְחַד", וְנֹאמַר: "יְהוָה לִי לֹא אֵירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְנֹאמַר:
 "בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אֵירָא מַה יַּעֲשֶׂה כְּשֶׁר לִי", וְנֹאמַר: "הִנֵּה אֵל
 יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה יְהוָה וְיְהוִי לִי לִישׁוּעָה,
 וְשִׂאֲבַתֶּם מִיּוֹם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה":

ל: רַחֵם עָלֵינוּ וְלַמְדֵנוּ וְהוֹרְנוּ וְחַזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ, וְתֵן לִי וּלְכָל
 יִשְׂרָאֵל כֹּחַ וְגִבּוֹרָה בְּלֵב מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂמַעְתָּה לֹא
 אֵירָא וְלֹא אֶפְחַד עוֹד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, רַק אֶהְיֶה בְּכָל עַת
 כְּגִבּוֹר לְעֶרְךָ מִלַּחְמָה, בְּלִי שׁוּם פְּחַד מִשׁוּם תַּאוּה וּמִשׁוּם
 מַחֲשָׁבָה וּבְלִפּוּל, וּמִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם כָּלֵל, בְּאִפְּן

שְׁאוּזְבָה לְהַנְצִיל וְלְהַמְלִיט מִכָּל מָה שְׂאֵנִי צָרִיד לְהַנְצִיל וְלְהַמְלִיט.
 וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, וְלֹא אֶפְגַּם שׁוּם פָּנִים בְּלֵל, לֹא
 בְּמַחְשְׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, וְלֹא בְּרֵאִית עֵינַיִם וּבִשְׂאֵר חוּשִׁים,
 וְתַחֲזִקֵנִי וְתִאֲמַצְנֵי לְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְלִשְׁבֹּר וְלִבְטֹל כָּל־
 וְלַכְנֵם לְתוֹךְ הַקִּדְשָׁה בְּאֵמֶת, וְלְהַתְּחִיל מֵעַתָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ
 בְּאֵמֶת לְאַמְתּוֹ כְּרִצוֹן־הַטּוֹב:

* ט רבוננו של עולם, תן פחדך ואימתך בלבנו תמיד, וזכנו להיות בבחינת 'צדיק מושל יראת אלהים', היינו שלא נצטרך להמתין עד שתשפיע יראתך עלינו מלמעלה, רק נזכה בעצמנו להמשיך עלינו בכל פעם יראתך הקדושה, ונזכה ליראה מלפניך תמיד בכל עת ובכל שעה ביראה אמיתית יראה שלמה יראה עלאה יראת הרוממות, ועל-ידי זה נזכה שתקבל כל תפלותינו ברחמים וברצון ותשמע קול תחנונינו תמיד. כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין. ויהיה לנו פח לעורר שפע בעולם, שעל-ידי תפלתנו תשפיע רב טוב לבית ישראל. ועל-ידי זה יהיו נבנעין ונכפפין כל הקליפות והסמרא אחרא תחת השכינה הקדושה, וכל הרשעה בלה פעשן תכלה פי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, ותמלוד אתה הוא יהוה אלהינו מהרה לבדך על כל מעשיך, ויקיים מקרא שפתוב: פי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ. ונאמר יהוה בשמים הכין פסאו ומלכותו בכל משלה. ונאמר ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך. ונאמר יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו. ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

* כִּי יְהוָה עִזּוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִכְרֹךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. אֵל יִשְׂרָאֵל
 הוּא נוֹתֵן עִזּוֹ וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים. רַבּוֹנוֹ שֶׁל
 עוֹלָם, זַפְנֵי לְעִזּוֹת דְּקִדְשָׁהּ, וְאִזְכָּרָה לְקַיִם מַה שֶּׁאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה: הֵיוּ עַז פָּנִים. שִׁיְהִיָּה לִי עִזּוֹת דְּקִדְשָׁה לְעַמּוֹד
 בְּנֶגֶד הָעִזִּי פָּנִים שְׂבִדּוֹר וְנֶגֶד כָּל הַקָּמִים עָלַי וְרוֹצִים לְמַנּוּעַ אוֹתִי
 מֵעֲבוֹדַת יְהוָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְאֲנִי אִזְכָּרָה לְהַתְגַּבֵּר בְּעִזּוֹת גְּדוֹל
 בְּנֶגְדָם, וְלֹא אֶתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל מִפְּנֵי הַמַּלְעִיגִים וְגַם לֹא אֶתְקוּטֵט
 עִמָּהֶם, רַק אֲדַרְבֶּה כָּל מַה שֶּׁיַּעֲמְדוּ לְנִגְדִי לְמַנּוּעַ אוֹתִי מִתּוֹרָה
 וְעֲבוֹדַת יְהוָה אֶתְגַּבֵּר בְּעִזּוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, לְשִׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת
 וְלִבְלִי לְשִׁמוּעַ בְּקוֹלָם כָּלֵל, וּבְאֶתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא אִיתְעַר לְעִילָא,
 וַיִּשְׁפִּיעוּ עָלַי מְלִמְעָלָה כַּח גְּדוֹל וְעִזּוֹת וּגְבוּרָה דְּקִדְשָׁה לְעַמּוֹד
 בְּנֶגֶד כָּל מִינֵי עִזּוֹת דְּסִטְרָא־אֲחָרָא, וְלִהְכַנְיַעַם וְלִשְׂבָּרָם וְלִבְטָלָם
 בְּכַטּוּל גָּמוֹר, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתְךָ, כִּי אַתָּה
 הוֹדַעְתָּנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שֶׁכָּשֵׁם שָׁמִי שֶׁהוּא עַז פָּנִים
 אִין לֹא חֵלֶק בְּתוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה: כָּל מִי
 שֵׁיֵשׁ בּוֹ עִזּוֹת בִּידוּעַ שְׁלֹא עָמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינַי, כִּי
 הוּא מִהַתְתַּקֵּעַ"ד [מִהַתְשַׁע מֵאוֹת וְאַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים] דוֹרוֹת שְׁלֹא הָיוּ
 רְאוּיִם לְקַבֵּל הַתּוֹרָה, כְּמוֹ כֵּן גַּם בֵּן כְּשֶׁאִין לְהֶאֱדָם שׁוֹם עִזּוֹת
 דְּקִדְשָׁה אֲזִי אִין לֹא גַם בֵּן חֵלֶק בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֵיקַר
 הַהִתְגַּבְּרוֹת בְּתוֹרָה וְעֲבוֹדַת יְהוָה תְּלוּי בְּעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה כִּי הָעִזּוֹת
 דְּקִדְשָׁה שְׁלוֹ הוּא מוֹסִיף כַּח וְעוֹז וּגְבוּרָה כְּבִיכּוּל לְמַעְלָה גַּם בֵּן
 בְּבַחֲיִנַת: תָּנוּ עוֹז לְאֱלֹהִים, וְעַל־יְדִיזָה "אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹז
 וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם". כִּי מִשְׁפִּיעִין עָלָיו מְלִמְעָלָה כַּח וְעִזּוֹת גְּדוֹל

דקדשה לעמוד פנגד כל המניעות ולשפרם ולבטלם, ולהתחיל
 ולגמור כל מה שרוצה בעבודת יהוה, ועורני לפלם דרפי ואדע
 ואכזן האמת לאמתו בענין זה להזהר מאד מאד לבלי להפשל
 חסוּשֵׁשׁלוֹם בעזות דסטרא־אחרא, כי היא מדה רעה ומגונה
 מאד, ואף־על־פיי־כן אתגבר ואתחזק בכל פעם בעזות גדול
 דקדשה. וזכני לכזן הדרך הישר והאמת במדת הענוה שאזכה
 להיות שפל וענו מאד מאד בפני כל אדם, ואף־על־פיי־כן לא
 אהיה שפל ונבזה בעיני עצמי לגמרי עד שאפול בדעתי ואתביש
 מפני המלעיגים והקמים עלי למנוע אותי ולבטלני ממקצת
 עבודתי את יהוה, רק אדרבה אתגבר בעזות גדול דקדשה נגדם
 לבלי להסתפל עליהם ולא אשמע בקולם כלל, ותמשיך עלי
 הארה אמתית מהענוה של משה רבינו עליו השלום, שכתב על
 עצמו: והאיש משה ענו מאד. וכן רב יוסף אמר: לא תתני
 ענוה דאיפא אנא. ובזכותם אזכה גם כן לכזן האמת איך
 להתנהג במדת הענוה, ותזכני למדת היראה בשלמות, ויקים בי
 מקרא שכתוב: עקב ענוה יראת יהוה. ונאמר: ראשית חכמה
 יראת יהוה. כי יש יראה למעלה מיראה, ותזכני לילך ממעלה
 למעלה במדת היראה, ואזכה בכל פעם שתמשיך עלי יראתך
 הקדושה מבחינה ומדרגה הגבוה ביותר, עד שאזכה לעלות
 ממעלה למעלה במדת היראה עד אין סוף, ויקים בי מקרא
 שכתוב: עקב ענוה יראת יהוה, עשר וכבוד וחיים. ונאמר: יראת
 יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה. ונאמר: ביראת יהוה מבטח
 עז ולכניו יהיה מחסה. אמן כן יהי רצון:

יְרִידָה

כֵּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתֵנוּ וְעַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְחַקִּימוּנוּ מְהֵרָה מִנְּפִילַתְנוּ הַגְּדוּלָּה
 וְהַעֲמֵקָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה, וְנִפְּלְנוּ בְּגִלוֹת גְּדוּל
 מְאֹד זֶה כְּמֹה שָׁנִים בְּגוֹף וּנְפֹשׁ בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּכֻלָּל
 וּבִפְרָט. מְרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, סוּמְךָ נּוֹפְלִים, חוּם וְחַמּוּל עָלֵינוּ,
 וּסְמֵךְ אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וַיִּקְּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֵל
 תִּשְׁמָחִי אוֹיְבֹתַי לִי כִּי נִפְּלֹתִי קָמְתִי, כִּי אֲשַׁב בַּחֲשָׁד יִהְיֶה אוֹר
 לִי. שְׁלַח יָדְךָ מִמְרוֹם פְּצַנִי וְהַצִּילֵנִי מִמֵּוֹם רַבִּים, מִיַּד בְּנֵי יַגְר.
 חַנּוּנִי וְחַקִּימֵנִי. דִּלּוֹ עֵינַי לְמִרוֹם. יָדְךָ תִּכּוֹן עִמִּי אַף זְרוּעֶךָ
 תִּאֻמְצָנִי". וְהוֹצִיאֵנִי וְהַעֲלֵנִי מְהֵרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְהַיְרִידוֹת
 שְׁיִרְדְּתִי וְנִפְּלֹתִי עַד הַנָּה וְנִתְרַחֲקֵתִי מִמְּךָ וּמִעֲבוֹדֶתְךָ מְאֹד.

חוּסָה עָלַי כְּרַב רַחֲמֵיךָ, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ כִּי אֵין מִי שְׁיַעֲמֹד
 בְּעַדְנוּ בְּנִפְּלִיַתְנוּ הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "וְתִרְדַּ פְּלָאִים אֵין עוֹזֵר לָהּ" וּכְמוֹ שְׁפָתוֹב: "הַשְּׁלִיךְ
 מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, מֵאַגְרָא רְמָא לְבִירָא עִמִּיקְתָּא, וְאֵין
 מִי שְׁיַעֲמֹד בְּעַדְנוּ וְאֵין מִי שְׁיִוָּכַל לְהַקִּים אוֹתֵנוּ מִנְּפִילוֹתֵינוּ כִּי
 אִם אַתָּה לְבַד, וְתִקְּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ חַכְמֵינוּ
 זְכוּרֹנִם לְבִרְכָּה: "נִפְּלָה וְלֹא תוֹסִיף" לְפֹל עוֹד, וְתֹאמֵר אַתָּה
 לְיִשְׂרָאֵל "קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל". חוּם וְחַמּוּל עָלֵינוּ, וְעוֹז לָנוּ לְתַקּוּן
 אֶת מַחְנוּ וְדַעַתְנוּ עַל־יְדֵי תַקּוּן הַבְּרִית בְּאַמַּת בְּשָׁלְמוֹת. וְתַצִּילֵנִי

מעֵתָה מִכָּל מִינֵי נִפְּלוֹת מַעְבוֹדֶתְךָ חֵם וְשָׁלוֹם וְתַעֲזוֹר לָנוּ מֵעֵתָה לְעֹלוֹת וְלָקוּם מִהֵרָה מִכָּל הַנִּפְּלוֹת שֶׁנִּפְּלָנוּ עַד הַנְּהָ, וְתָקִים אֶת "סֵפֶת דְּיוֹד הַנוֹפְּלֹת". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי שְׁמַחְתִּי אֶת כְּפִי, הַקִּימוּנִי וְאַחֲרֵיה. לֹא תוּכַל לְהַתְעַלֵּם מֵאַחֲרֵי הָאֲבִיוֹן, עֹזֵב תַּעֲזוֹב וְהָקֵם תָּקִים:

יְשׁוּב הַדַּעַת

טו **אָנָּה** יְהוָה, זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּפִים וְחִסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְכָל אֲאֹבֵד אֶת עוֹלָמִי, חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֵינְע לְרִיק וְלֹא אֵלֵד לְבַהֲלָה. וְאִזְכָּה לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵי תָמִיד, וְלֵיִשֵּׁב דַּעְתִּי הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מֵה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה, עוֹלָם הָעוֹבֵר בְּהֶרֶף עֵינַי, וְלַחֲשֹׁב דְּרָכַי, וְלִשְׁפֹּט בְּעֲצָמֵי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, לְהַשְׁפֹּט בְּעֲצָמֵי עֲלִיהֶם בְּכָל עֵת אִם אֲנִי עוֹשֶׂה כִּהְיֵן אִם לֹא, חֵם וְשָׁלוֹם, לְמַעַן אִזְכָּה עַל־יְדִי־זֶה לְרַחֵם עַל עֲצָמֵי וְלֵיִשׁוּב מִמַּעֲשֵׂי הַרְעִים וּמִמַּחֲשָׁבוֹתֵי הַמְּגַנְנוֹת לְהִיּוֹת סוּר מֵרַע בְּאַמֶּת הֵן בְּמַחֲשָׁבָה הֵן בְּדַבּוּר הֵן בְּמַעֲשֶׂה, וְלַעֲשׂוֹת רַק הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד:

וְזַכְּנִי לְמַשְׁפָּט דַּקְדָּשָׁה בְּאַמֶּת, שְׁאִזְכָּה לֵיִשֵּׁב דַּעְתִּי בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאַשְׁפֹּט אֶת עֲצָמֵי הַיֵּטֵב וְאֶדוֹן בְּעֲצָמֵי אֶת כָּל הָעַסְקִים וְהַעֲנִינִים וְהַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה, אִם כֶּךָ רָאוּי לִי לַעֲשׂוֹת, לְבִלּוֹת יָמַיִם בְּמַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה, חֵם וְשָׁלוֹם. וְאִזְכָּה לְאַחֲזוֹ אֶת דַּעְתִּי הַיֵּטֵב זְמַן מְסִיִּם בִּישׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה וּבְמַשְׁפָּט הַזֶּה,

ולא אניח את דעתי ומחשבותי לברח מזה מהרה, רק אֶזְכֶּה
 לכנוס בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה היטב היטב, עד
 שאזכה שיתחזק ישוב דעתי באמת בתקף גדול ובהתגברות
 חזקה, באפן שאזכה לסור ולשוב מעתה תקף ומיד מכל
 המעשים הרעים ומכל המחשבות הרעות ולאחזו רק במעשים
 טובים תמיד:

יהוה אלהים, אבינו שבשמים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל
 עת ובכל רגע תמיד, אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים
 עכשו מקדשת המחשבה ומשלמות הדעת, וכבר פלינו שנותינו
 בהבל וריק, בבבלול הדעת ובמחשבות רעות ופגומות מאד בכל
 עת ובכל שעה, ועדין לא זכינו לישוב הדעת פראוי באמת אפלו
 שעה אחת, מנעורינו עד היום הזה, פי חטאנו עוינו ופשענו מאד
 ופגמנו בהברית קדש, אשר על־ידי־זה נטרף ונתבלבל דעתנו מאד
 ואין אנו יודעים כלל איך להחיות את עצמנו, ובאיזה דרך נזכה
 לישוב אל הדעת דקדשה בשלמות פראוי באמת, כי קלקלנו
 ופגמנו בכל הדרכים והשבילים של הדעת דקדשה:

כר ובכרן תרחם עלינו ברחמים רבים ברחמים גדולים, ותזכני
 לישוב ולסדר את דעתי היטב, ותשפיע עלי קדשה
 וטהרה ושפע עליונה מפתר עליון, למען אזכה על־ידי־זה
 להמשיך עלי כח המסדר והמישב את המחין דקדשה, ואזכה
 תמיד לישוב הדעת היטב באמת ובאמונה שלמה, בקדשה
 ובטהרה ברצונך הטוב. מלא רחמים, קומה בעזרתי והושיעני
 שלא תרדף מחשבותי חס־ושלום אחר תאוות והרהורים

וּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, רַק אֲזֻכָּה לְאַחוֹ אֶת חֲכָמָי
 וּבִינָתִי וְדַעְתִּי לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת הַמֶּחֶ לְחֹשֶׁב כְּלָל שׁוֹם מִחֻשְׁבָּה
 חִיצוֹנָה כְּלָל, וְיִהְיֶה מוֹחִי נָקִי וְזוֹךְ וְצַח בְּקִדְשָׁה וּמְהֵרָה תְּמִיד
 וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאוּכָה לְעֹלוֹת תְּמִיד מִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה וּמִדְּנָא לְדְּנָא
 עַל־יְדֵי עֲשִׂיַת מִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים בְּשִׂמְחָה, עַד שְׂאוּכָה שְׁתַּרְדֵּף
 מִחֻשְׁבָּתִי תְּמִיד לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ בְּקִדְשָׁה וּבְמֵהֵרָה וּבִישׁוּב הַדַּעַת
 בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת, פְּלֹאֵי פְּלֹאוֹת,
 וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹכְנֵנִי שְׁתַּרְדֵּף מִחֻשְׁבָּתִי תְּמִיד לְהַשִּׁיג הָאוֹר הָאֵין סוֹף
 שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִנְּפִשִׁין רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, וְתִשְׁפִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נִפְשֵׁי.
 "אֲחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת יְהוָה אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבָתִי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי
 חַיִּי לַחַיּוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ". וְתַמְשִׁיךְ עָלַי אוֹר קִדְשֵׁת
 כַּח הַמְּסֻדָּר וְהַמְּיֻשָּׁב אֶת הַמַּחֲזִין שֶׁהוּא כְּתָר עֲלִיּוֹן וְאוֹכֵה עַל־יְדֵי־
 זֶה לְבָלִי לְצֵאת חוּץ מִן הַגְּבוּל חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, רַק אֲזֻכָּה שְׁתַּרְדֵּף
 מִחֻשְׁבָּתִי לְהַשִּׁיג אוֹר הָאֵין סוֹף "בְּרִצּוֹא וְשׁוֹב" בְּבַחֲיַנֶּת: "מִמֵּי וְלֹא
 מִמֵּי", בְּבַחֲיַנֶּת: "רְדִיפָה וּמְעַכֵּב", עַל־יְדֵי כַּח הַמְּסֻדָּר וְהַמְּיֻשָּׁב אֶת
 הַמַּחֲזִין בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׂאוּכָה שִׁיעֵלָה וַיְכַלֵּל שְׁכָלִי
 בְּתוֹךְ "תִּשְׁעָה הַיְכָלִין עֲלֵאֵין דְּלֹאוֹ אֲנֹן נְהוּרִין וְלֹא רוּחִין וְלֹא
 נִשְׁמָתִין וְלִית מָאן דְּקִיַּימָא בְּהוּ וְלֹא מְתִדְבָקִין וְלֹא מְתִדְעִין", כִּי
 אֲתָה יְהוָה לְבַד יַדְעַת עֵצִם רְדִיפַת הַשְׁתַּוְקָקוֹת נִפְשֵׁי וְרוּחֵי
 וְנִשְׁמָתֵי בְּשִׂרְשָׁם הַעֲלִיּוֹן לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֵלּוּ, אֲשֶׁר לְכַךְ נּוֹצַרְתִּי.
 "צִמְאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֵיֵאל חֵי מְתֵי אָבוּא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים. מַה
 יְדִידוֹת מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת נִכְסְפָה וְגַם כְּלָתָה נִפְשֵׁי לְחֻצְרוֹת
 יְהוָה לְבֵי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֶל אֵל חַי". אֲבָל עֲוֹנוֹתֵי הַפּוֹ אֱלֹהֵי,

וְחַפְּזֵי הַסְּתִירוֹ פָּנִיד מְמוֹנִי, כִּי מַחְשְׁבֹתַי הִיְתָה רוֹדֶפֶת אַחַר
 תְּאוּזוֹת רְעוּת וְהִרְהוּרִים רָעִים וּמַחְשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת עַד שֶׁפָּגַמְתִּי
 בְּכָל חֲדָרֵי הַשֵּׁכֶל וּבְכָל נְתִיבוֹת וּשְׂבִילֵי הַדַּעַת, עַד שֶׁהַחֲרַבְתִּי אֶת
 בֵּית הַחֲכָמָה, וּפְרַצְתִּי גְדָרֵי הַתְּבוּנָה, וְהִרְסֵתִי אֶת הַיְכָלֵי הַדַּעַת
 וּפָגַמְתִּי הַרְבֵּה בַּחֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת וּבִפְחַם הַמַּעֲפָב וְהַמְסֻדָּר
 וְהַמְיוֹשֵׁב אֶת הַשֵּׁכֶל שֶׁהוּא פֶתֶר עֲלִיוֹן, בְּכֹלֶם פָּגַמְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד
 עַל־יְדֵי חַטָּאי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְרָבִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוּיֹתִי
 וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי:

עַל כֵּן הִנְנִי מִפִּיל תַּחֲנַנְתִּי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת
 שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכְפֹּר לִי עַל כָּל חַטָּאי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי
 הַמְרָבִים וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כַגְדֹּל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי
 מִמְצוֹלוֹת יָם וְתָשׁוּב וְתִתֵּן אֶת שְׂכָלִי וְתִרְחַם עָלַי וְתִצְלֵנִי מֵעַתָּה
 מִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִכָּל מִינֵי הִרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִינֵי
 רְדִיפַת הַמַּחְשְׁבָה אַחַר תְּאוּזוֹת וְעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה חֶסֶד וְשָׁלוֹם.
 וְתַטְהֵרֵנִי וְתִקַּדְשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיוֹנָה וְתִסִּיר מִמּוֹנֵי יָגוֹן וְאִנְחָה
 וְתִבְטֹל הָעֲצָבוֹת מִמּוֹנֵי בְּבֹטוֹל גְּמוּרָה, וְתוֹכְנֵנִי לְשִׂמְחָה שְׁלֵמָה,
 שְׂאֵזְבָה לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדְוָה גְּדוֹלָה וְעִצּוּמָה,
 וְתָשׁוּב וְתִבְנֶה חֲרֻבוֹתַי וְתִחְזֹר וְתִבְנֶה הַיְכָלֵי שְׂכָלִי עַל מְכוֹנֵי,
 וְאַרְמוֹנֵי דַעְתִּי עַל מְשֻׁפְטוֹ יֵשֵׁב בְּקִדְשָׁה וּבְבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, בְּאַמֻּת
 וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה:

גד "אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בַלִּילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי זְכַרְתִּי
 בַלִּילָה שִׁמְךָ יְהוָה וְאַשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ. אֲזַכְּרֶנּוּ מֵעַלְלֵי יְהוָה
 כִּי אֲזַכְּרֶנּוּ מִקֶּדֶם פְּלִאָדָה. זְכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם הַגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּתְךָ

במעשה ידיך אשוחח. בהתעטף עלי נפשי, את יהוה זכרתי. זכור תזכר ותשוח עלי נפשי". ואען ואמר לנפשי: זכור אל תשכח שיש עלמא דאתי, ואין שום קביעות בזה העולם, פי העולם הזה עובר בהרף עין, בצל עובר, וכאבק פורח, וכענן כלה, וכרוח נושבת, וכחלום יעוף, ועקר החיים ועקר הקביעות דירה של האדם הוא רק בעלמא דאתי, חוסה עליך ושמר את הזכרון היטב, שתזכור תמיד בכל יום בעלמא דאתי ולא תשכח, והדבק מחשבתך בעלמא דאתי ואל יזוז זכרון עלמא דאתי מרעיונך. הסתכל על עצמך היטב היטב, וישב דעתך באמת לאמתו, וזכר ותן ללבך מה תעשה באחריתך בעת יבוא קצף בהרף עין. צר לי עליך אחי, הקיצה אחי משנת פתייתך וחמל על נפשך "וזכר את בוראך בימי בחורותיך":

טו "אשרי שומרי משפט עשה צדקה בכל עת. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך". רבונזי של עולם, מלא רחמים, אוהב משפט, זפני ברחמיך הרבים למשפט דקדשה, שאזכה לשפט עצמי בכל עת על כל הדברים אשר אני עושה, ולחשב דרכי ולישב דעתי היטב בכל יום ויום, להשפט בעצמי הן על העבר הן על העתיד, עד שאזכה להוציא משפטי לאור, לברר לי דרך ישרה שאלך בה, באפן שאזכה לעשות רצונך ולשמר חקוק ומשפטיך באמת, ולא איגע לריק ולא אלד לבהלה, ולא אטה מן המשפט האמת והישר, ולא אמעה את עצמי חסושלום, רק אזכה לשפט ולדון את כל עסקי ומעשי באמת לאמתו, למען אזכה לשוב אליך באמת כרצונך הטוב.

"כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינֵי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ". חוּם וְחֹמֶל עָלַי בְּחֶסֶדְךָ
הַעֲצוּמִים, וְתוֹכְנֵי שְׂיֵהִיָּה יֵצֵר הַטּוֹב שׁוֹפְטִי.

וְאַזְכָּה לְהַתְּבוּד בְּכָל יוֹם וְלִהְיֶתְכֶּל עַל עֲצָמֵי הַיָּטִב הַיָּטִב,
וְלִרְחֹם עָלַי וְלִהְשִׁיב בְּעֲצָמֵי עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִחְשֵׁב עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת, אֵיךְ לְמַלֵּט
נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת, וְלִקְבֹּל עָלַי קַבְּלָה חֲזָקָה בְּלֵב שָׁלֵם בְּאֵמֶת לְשׁוֹר
מִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ תָּמִיד, עַד שְׂיִתְּלֵהָ לְבִי בְּהַתְּלֵהּ בּוֹת
גְּדוֹל וְחֹק מְאֹד אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאֲזָכָה עַל־יָדֵי
הַתְּלֵהּ בּוֹת הַלֵּב לְכָלוֹת וְלִשְׂרֹף וְלִכְעַר כָּל הָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי, הֵן
הָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי עַל־יָדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, הֵן הָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי עַל־יָדֵי
אֲחֵרִים, שְׂאֵנִי עוֹסֵק לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּיִרְאַת שָׁמַיִם לְקַרְבָּם
לְעַבֹּדְתֶךָ, כִּאֲשֶׁר גָּזַרְתָּ עָלֵינוּ עַל־יָדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׂכַל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְחִיב לְהִשְׁתַּדֵּל לְקַרֵּב בְּנֵי אָדָם לְעַבֹּדְתֶךָ, כִּי כָּל
יִשְׂרָאֵל עֲרֹכִים זֶה בְּזֵה, אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ עַל
זֶה, וְגַדֵּל הַתְּגָרוֹת הָרַע שֶׁמִּתְגַּרֵּה בְּזֵה הָאִישׁ הָעוֹסֵק לְקַרֵּב
רְחוּקִים לְעַבֹּדְתֶךָ, כִּי הָרַע שֶׁל אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים רוֹצֵה לְהִתְאַחֵז בְּלֵב
הַמְּקַרְבָּם חֵם וְשָׁלוֹם, לְהַטּוֹת לְכַבּוֹ חֲסִד וְשָׁלוֹם מֵהַשָּׁמַיִם יִתְּבַרְךָ:
י. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לֵיִשֵׁב דַּעְתִּי הַיָּטִב בְּזֵה הָעוֹלָם בְּזֵה
הַגּוֹף חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה, שְׂאֲזָכָה לֵיִשֵׁב דַּעְתִּי הַיָּטִב הַיָּטִב
מֵהַתְּכָלִית וְהַסּוֹף מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי עוֹלָם הַזֶּה, הֵן
הַתְּאוּוֹת הַנִּכְנָסוֹת לְגוֹף הֵן הַתְּאוּוֹת שְׁחוּץ לְגוֹף כְּמוֹ הַכְּבוֹד
וְהַתְּנַשְׂאוֹת וְהַשְּׂנָאָה וְהַקְּנָאָה וְהַקְּנָמוֹר וְכִיּוֹצֵא בָהֶן, וְאַזְכָּה
לְהִסְתַּכֵּל עַל תְּכִלְתִּי הָאֵמֶתִי הַיָּטִב בְּיִשׁוּב הַדַּעַת חֲזָק בְּאֵמֶת,

וְלֹא אִמְעָה אֶת עֲצְמוֹ כִּלְל בְּזַה הָעוֹלָם, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי כָל
 הַתְּרַחֲקוּתֵנוּ מִמְּךָ הִיא מִחֲמַת שְׂאִין אָנוּ מִיִּשְׁבִּין עֲצַמְנוּ כִּלְל, כִּי
 אִם נִזְכָּה לֵישֵׁב דַּעְתָּנוּ הַיָּטֵב בְּעֵנֵן מְרִירוֹת חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה,
 אֲשֶׁר הוּא מְלֵא כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת, וְכָל הַתְּאוּוֹת וְהַתְּעַנּוּגִים שֶׁל
 הָעוֹלָם הַזֶּה הֵם לְפִי שְׁעָה קָלָה, כְּצֵל עוֹבֵר, וְכֹלָם מְעַרְבִים
 בִּיגוּנוֹת הַרְבֵּה וּבְצַעַר וְיִסּוּרֵינִי וְיִגּוֹן וְאַנְחָה כְּפִלֵי כְּפִלִים יוֹתֵר
 מֵהֶעֱנָה, וְהִפְסְדוֹ מְרַבָּה מִשְׁכָּרוֹ גַּם בַּעַת תְּאוּוֹתָיו, וּמִכָּל שֶׁפָּן
 בְּאַחֲרִיתוֹ מִיָּד שֶׁהִיא מְרָה כְּלַעְנָה, רֵאשִׁיתוֹ יְגוֹן וְאַנְחָה, וְאַחֲרִיתוֹ
 חֲשָׁד וְחִלְקִלְקוֹת וְאַפְלָה גְדָחָה, גַּם כָּל יָמָיו כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת
 הַרְבֵּה וְחִלּוֹ וְקֶצֶף, וּמֵאוּמָה לֹא יֵשֵׁא בְּעַמְלוֹ: וְכֹאֲשֶׁר מִבְּאֵר
 וּמִבְּרֵךְ לְמִי שֵׁישׁ לוֹ מִחַ כָּל שֶׁהוּא בְּקִדְקָדוֹ, שֶׁכָּל הָעוֹלָם הַזֶּה
 הֵבֵל וְרִיק, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב: "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם
 בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאִן כִּי גֵז חֵישׁ וְנִעֻפָּה",
 וְכִמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם: "הֵבֵל הֵבֵלִים אָמַר
 קִהְלַת הֵבֵל הֵבֵלִים הֵבֵל הַבָּל", וְכֹאֲשֶׁר הָאֲרִיךְ בְּזַה עוֹד בְּכָל
 סֵפֶר קִהְלַת, וּבִשְׂאֵר סֵפְרֵי קִדְשׁ מִגְדֵּל גְּנוֹת וּשְׁמוֹת וּשְׁגֻעוֹן הֵבֵלֵי
 עוֹלָם הַזֶּה וְתְאוּוֹתָיו, "כִּי הֵבֵל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ", וְיוֹתֵר מִזֶּה
 מִבְּאֵר מְאֹד לְמִי שְׁזוֹכָה לֵישֵׁב דַּעְתוֹ הַיָּטֵב, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב: "וְיוֹתֵר
 מִהֵמָּה בְּנֵי הַזֶּהָר עֲשׂוֹת סִפְרִים הַרְבֵּה אִין קִין" וְכוּ, וְעַל כֵּן אִם
 הֵינּוּ זוֹכִים לֵישֵׁב עֲצַמְנוּ הַיָּטֵב, בְּיָדָאֵי הֵינּוּ שְׁבִים אֵלֶיךָ בְּאַמַּת
 לְאַמַּתוֹ, כִּי גַם בְּזַה הָעוֹלָם רוֹאִים שֶׁהֵבֵל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ, מִכָּל
 שֶׁפָּן וְכָל שֶׁפָּן בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אָנוּ מוֹכְנִים לְהֵשִׁיב
 הַפְּקֻדוֹן לְבַעַל הַפְּקֻדוֹן, וְאֵל עֶפְרַיִם נָשׁוּב לְמִקּוֹם רַמָּה וְתוֹלְעָה,

וְאֵנוּ מִבְּרָחִים לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְעַל כָּל הַמַּעֲשֵׂה שָׁם, כִּי הִפֵּל יְהוָה נֹפֶר לָנוּ אֹז,
 וְלֹא יוֹתֵר לָנוּ דָבָר. וּמָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקוּדָה, מָה נַחֲשֵׁב עַל
 יְהוָה, לִפְנֵי זַעֲמוֹ מִי יַעֲמֵד וּמִי יָקוּם בַּחֲרוֹן אַפּוֹ, אָנָּה נוֹלִיד אֶת
 חֲרַפְתָּנוּ, אָנָּה מַפְנִיז נִבְרָח. "מִי יִגּוֹר לָנוּ אִישׁ אוֹכְלָה, מִי יִגּוֹר לָנוּ
 מוֹקְדֵי עוֹלָם". אֵהָה אַחִי, אֵיכָה נַעֲשֶׂה, אֲבָל בְּאַמַּת כָּל רְחוּקָנוּ
 מִמֶּךָ הוּא מַחֲמַת שְׂאִין אָנוּ מִיֹּשְׁבֵי עֲצָמוֹ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּאַמַּת
 לְאַמְתּוֹ עַד הַנִּקְדָּה שְׁפֵלֵב, בְּלִי הַמַּעָּה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל:

אָבֵל אַתָּה גְּלוֹיֶת לָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שְׁעַקֵּר יִשׁוּב הַדַּעַת הוּא
 עַל־יְדֵי שְׂמֻחָה, וְגַם אַתָּה יַדְעֵת גְּדֹל רְחוּקֵי מִשְׂמֻחָה, עַל
 כֵּן בָּאתִי לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲדוֹן הַשְּׂמֻחָה
 וְהַחֲרוֹת, אֲשֶׁר הַשְּׂמֻחָה בְּמַעוֹנָךְ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי, עוֹ
 וְחֲדוּה בְּמִקְוֵמוֹ", שְׂתַרְחַם עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים בְּרַחֲמֶיךָ
 הָאֲמִתִּיִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַנִּצְחִיִּים, וְתַמְשִׁיךְ עָלַי שְׂמֻחָה אֲמִתִּית מִן
 הַשָּׁמַיִם, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת אִךְ שְׂמִחַת תְּמִיד, אֲגִילָה וְאִשְׂמֻחָה
 בִּישׁוּעַתְךָ בְּכָל עַת. "שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי", עַד
 שְׂאֻזְכָּה לְקַשֵּׁר הַשְּׂמֻחָה אֶל הַמַּח, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהוֹצִיא לְחֵרוֹת
 מִחֵי וְדַעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי הָאֲסוּרִים בְּכַבְלֵי עֵנִי וּבְרוּל, בְּגִלּוֹת גְּדוֹל
 וּמַר זֶה יָמִים וְשָׁנִים, מִיּוֹם עָמְדִי עַל דַּעְתִּי, כַּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד
 יַדְעֵת גְּדֹל עֲצָם מְרִירוֹת הַשְּׁעֵבוֹד וְהַגְּלוֹת שֶׁל דַּעְתִּי, שְׂפוּבֵל
 גְּלוֹת מַר וְשְׁעֵבוֹד קָשָׁה בְּכָל עַת עַל־יְדֵי רַבּוּי הַמַּחֲשָׁבוֹת רַעוֹת
 וְטַרְדוֹת וּבְלַבּוּלִים שֶׁל הַבֵּל וְשִׁטוֹת וְעַקְמִימוֹת שְׁפֵלֵב, הַבָּאִים

על המזח והלב בכל עת, ומעקמים ומבלבלים את מחי ולפי
 מאד, אשר פשל בך הספל, וכל עקר גלות הדעת הוא מחמת
 המרה שחורה והעצבות הקשה והפכד והמור מאד, אשר
 התגברה עלינו מעורנו, ועלידידיו אין אנו יכולים לישוב עצמנו
 כלל היכן אנחנו בעולם, ולחשב היטב בדעה מישבת על
 התכלית האחרון האמתי, כי אין אנו יכולין להנהיג את מחנו
 פרצוננו מחמת עצם תקף הגלות של דעתנו, מחמת המרה
 שחורה והעצבות המתגברת בכל עת, ומחמת שאין אנו מישבין
 עצמנו, עלידידיו עקר התרחקותנו מהשם יתברך בורא כל
 עולמים, עד שבאנו למה שבאנו ועשינו מה שעשינו, וחסאנו
 מה שחסאנו, ופגמנו מה שפגמנו, וקלקלנו מה שקלקלנו,
 ונתרחקנו כמו שנתרחקנו, באשר יודע כל אחד בנפשו גדל
 רחוקו מהשם יתברך ומתורתו ועבודתו באמת; והא בהא תליא,
 כי כל מה שאנו מתרחקים יותר, חסיושלום מתגברת המרה
 שחורה והעצבות יותר, וכל מה שמתגבר העצבות והמרה
 שחורה יותר חסיושלום, מתגבר בלבול הדעת וגלותו יותר, עד
 שאין [אנו] יכולין לישוב עצמנו כלל, ועלידידיו נתרחקים יותר
 חסיושלום, ועתה מאין יבוא עורנו, אבינו שבשמים, מאין ומאין
 נבקש עזר ותרופה והצלה לחולים נגועים ומענים פמונו היום
 בדור הזה. הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובינו, כי אין
 מכאוב כמכאובי הנפש הרחוקה מהשם יתברך, מחי החיים,
 הטוב והמטיב, החי לעד וקיים לנצח. "שמו שמים על זאת
 ושערו" כי נחרבנו מאד, או לנו שהחרבנו את בית החכמה,

וּשְׂרַפְנוּ אֶת הַיְכָלִי הַשְּׂכָל, וְהַגְּלִינוּ אֶת דַּעְתָּנוּ לְמָקוֹם שְׁהַגְּלִינוּ,
אוֹי לָנוּ מְאֹד אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, צְרוּת לְבַבְנוּ הִרְחִיבוּ מְאֹד, עַד שְׂאִין אָנוּ
יודעים מה לדבר ואיך לדבר, מה נאמר מה נדבר מה
נצטדק, האלהים מצא את עוננו, כי חטאנו עוינו ופשענו לפניך
מיום היוותנו עד היום הזה, מידי יום יום השפם וחטוא, עד אשר
אין לנו שום דעת איך לדבר ואיך לישב עצמנו היטב בזה העולם
העובר כציל עובר, לחשוב על תכליתנו הנצחי האמתי:

מָה נָשִׁיב לַיהוָה כֹּל תַּגְּמוּלוֹהִי עֲלֵינוּ. בְּפֹה נִקְדֵם יְהוָה, נִפְרַ
לְאֱלֹהֵי מְרוֹם. אֱלוֹ פִינוּ מְלֵא שִׁירָה בְּיָם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן
גְּלוֹי וְכוּ', וְאֱלוֹ כָּל הַיָּמִים דִּיו וְכָל אַנְגָּמִים קְלֻמוֹסִים, וּבְנוֹ אָדָם
לְבָלְרִים וּלְשׁוֹנוֹת מְקַלְסִים, אִין מְסַפִּיקִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְסַפֵּר
עַל אַחַת מֵאֵלֶף אֵלֶפֶי אֵלֶפֶים וְרַבֵּי רַבּוֹת, רַבּוֹת רַבּוֹת נִפְלְאוֹת
נוֹרְאוֹת וְנִסִּים וְחֻסְדִּים שְׁלֵא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם, אֲשֶׁר הָיוּ גְנוּזִים
וּמְכֻסִּים, אֲשֶׁר חָפְרוּ וְחָתְרוּ וְהִמְשִׁיכוּ בְּכַחַם הַגְּדוֹל מִשֶּׁה רַבְּנוּ
הַרוּעָה נְאֻמָּן וְאַבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְכָל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֵתִיִּים
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם, מִבְּעַל הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן רַבּוֹן כֹּל הַנְּשָׁמוֹת אֲדוֹן כֹּל
הַמַּעֲשִׂים, לְרַחֵם אֲשֶׁר אֵינָם רְאוּיִים לְרַחֵם וּלְחַוֵּן אֶת שְׂאֵינָם
הַגְּנוּזִים לְחוּן, כְּמוֹנוּ הַיּוֹם שְׁפָלִים וְגְבוּזִים וְנִמְאָסִים, כְּאָמֹר: "וְאֵף
גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאֻסָּתִים וְלֹא גַעְלָתִים
לְכָלֹתָם".

עַד הִנֵּה עֲזַרְנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזַבְנוּ חֲסֶדֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְנִתְתָּ
לָנוּ תַקְוָה וְהִתְחַזְּקוֹת וְעִקְשָׁנוֹת גְּדוֹל שְׂיִהְיֶה לָנוּ כֹּחַ לְהִתְחַזֵּק

עד הנה לברַח אֶצְלֶךָ תָּמִיד, לְבַטַח בִּישׁוּעָתְךָ וּבְצַלְךָ אָנוּ חוֹסִים.
 כִּן יוֹסִיף יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחָמִים לְרַחֵם עִם עַמּוּסִים, לְהַמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר חֲסָדִים רַבִּים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים הַחַתּוּמִּים
 בְּאוֹצְרוֹתָיו עֲמָדוֹ כְּמוּסִים, עַד נִזְכֶּה לְ"רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צִפְנָתָה
 לִירֵאִיךָ פְּעֻלַּת לְבָב חוֹסִים", עַל כֵּן עוֹדֵנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה, עֲדִין
 תִּקְוִיתִי וְתוֹחַלְתִּי חֹזֵק בִּיהוָה שְׂאוּכָה עוֹד מֵעַתָּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת
 בְּאַמֶּת:

זַכֵּנִי אֵב הַרְחָמֶיךָ שְׂאוּכָה לִילֶךְ בְּדַרְךְ הַזֶּה, לְחַפֵּשׂ בְּעַצְמֵי תָמִיד
 וְלִמְצֹא בְּעַצְמֵי נִקְדוֹת טוֹבוֹת הַרְבֵּה, בְּאִפְן שְׂאוּכָה לָבוֹא
 לְיָדֵי שְׂמִיחָה בְּאַמֶּת, עַד שְׂאוּכָה מְהֵרָה לְיִשֵּׁב דַּעְתִּי הַיָּטִב בְּאַמֶּת,
 מִה הַתְּכַלִּית מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי עוֹלָם הַזֶּה, בְּאִפְן שְׂאוּכָה
 לְיִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה. אִם
 אֲנִי פְּעֻלְתִּי לֹא אוֹסִיף, וְאוּכָה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב
 בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד. שְׂבַעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחְנוּ בִישׁוּעָתְךָ וּמְהֵרָה לָבְנוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאַמֶּת. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְעוֹנוֹתֵינוּ תִגְמַל עָלֵינוּ, לֹא
 מִהֵם וְלֹא מִקְצָתָם וְלֹא חֶלֶק מֵאֶלֶף אֶלְפִים אֶלְפִים וְרַבִּי רַבּוֹת
 מִהֵם. כְּחֲסָדֶךָ כְּרַחֲמֶיךָ כְּנִפְלְאוֹתֶיךָ תַעֲשֶׂה עִמָּנוּ וְאֵל תְּפוֹשְׁנוּ
 לְנִצָּחַת. הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי. וְאִם אָמְנָם אָנוּ
 בְּעַצְמֵנוּ הַחֲיִבִים בְּצָרוֹתֵינוּ, עִם כָּל זֶה רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה, רַחֲמֶיךָ
 רַבִּים מְאֹד. חוֹסֶה עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, רַחֵם עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ.
 "שְׂמַח נֶפֶשׁ עִבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדִנִּי נֶפְשִׁי אֶשְׂא. הִשִּׁיבָה לִּי שְׁשׁוֹן
 יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֲדִנִּי, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַח
 מִמֶּנִּי. חוֹשֶׁה לְעִזְרָתִי אֲדִנִּי תִשׁוּעָתִי":

ישועה

ח חֹמֶל דְּלִים, שׁוֹמֵעַ אֲנַקַּת אֶבְיוֹנִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח
 מִמֶּךָ נִדַּח, רַחֵם עָלַי וְהוֹצִיאֵנִי מִבֵּין שְׁנֵי הַרְשָׁעִים
 הַקָּמִים עָלַי לְבַלְעֵנוּ חֲנָם, חֶסֶד וְשָׁלוֹם. "אֵל תִּבְלַעֲנִי מִצֹּלָה וְאֵל
 תִּאֶמֶר עָלַי בְּאֵר פִּיה". וּכְשֵׁם שְׁעֵנִיתָ לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדְּגָה, כֵּן תִּעֲנֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהוֹצִיאֵנִי מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּפִירִים, כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לָנוּ
 כְּמוֹ שִׁכְתוּב: "אָמַר אֲדֹנָי מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב, אָשִׁיב מִמִּצְלוֹת יָם", וְדַרְשׁוּ
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, מִבֵּין שְׁנֵי אַרְיוֹת הַבְּטִיחָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 לְהַשִּׁיבֵנוּ מֵהֶם:

כב וְעַתָּה עֲתָה אָבִי שְׁבִשְׁמִים, אָבִי שְׁבִשְׁמִים, מָה אַעֲשֶׂה מָה
 אַפְעַל, לְהִיכֵן אֶבְרַח, לְהִיכֵן אַעֲוֹף לְשִׁכְּוֹ. "מִי יִתְּנֵנִי
 בְּמִדְבַר מְלוֹן אֹרְחִים", לְבִרְחַ מִגִּשְׁמֵיזוֹת וְעִזּוֹת הַגּוֹף. אֵךְ אַתָּה
 יוֹדֵעַ כִּי אֵין מְקוֹם לְבִרְחַ מִן הַגּוֹף. אֶהְפֹּכָה וְאַתָּה תִּפְּכָה כְּאֹפֶן
 בְּמַלְּאִי, וְכֹלָם שְׁבִים לְמִקְוִים אַחֵד. אֵלֶיךָ לְבַד עֵינֵי תִלְוִיזוֹת, אֵלֶיךָ
 לְבַד רַעֲיוֹנֵי צוֹפִיזוֹת, אֵלֶיךָ לְבַד עֵינֵי נְשׂוֹאוֹת, לְתַשׁוּעַת יְהוָה עֵינֵי
 מִנְחָלוֹת וְדוֹמִיזוֹת. אֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִי שְׁבִשְׁמִים.
 אֵין לִי שׁוֹם תִּקְוָה כִּי אִם עֲלֶיךָ אָב הַרְחֵמֵן. אֵין לִי שׁוֹם מִבְּטַח
 וּמְנוֹם כִּי אִם עַל חֶסֶדֶיךָ הַעֲצוּמִים:

לו רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חֹמֶל דְּלִים, שׁוֹמֵעַ אֲנַקַּת אֶבְיוֹנִים, רַחֵם
 עָלַי וְעַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הַעֲשׂוֹקוֹת כְּצַפְרִים הַאֲחוּזוֹת בַּפֶּחַ,
 כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, וְעִזְרֵנִי לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנִּי שְׁחַת,

כִּי אַתָּה יַדְעֶתָ אֶת גְּדֹל יָקָר וְהִדְר תִּפְאֶרֶת נַפְשִׁי בְּשֵׁרְשָׁהּ הַעֲלִיזוּן
 וְגַם אַתָּה יַדְעֶתָ אֶת רַבּוּי הַמְּזֻנָּת וְהַלְכָלוּכִים שְׁלֹכְלֹכְתִי וּמִנְפְתִי
 נַפְשִׁי הַעֲלוּבָה מְאֹד מְאֹד וּלְפָנֶיךָ נִגְלָה עֵצֶם הַרְחֻמְנוֹת שֶׁעַל נַפְשִׁי
 הָאֲמֻלָּה מְאֹד, הִיגְעָה מְאֹד, הִנְדָּפְתָּ וְהִמְטַרְפֶּת מְאֹד בֵּין שְׁנֵי
 הַכְּפִירִים. פָּצוּ עֲלֵינוּ פִּיהֶם אָמְרוּ בְּלַעֲנוּ. וְאֵנוּ צוֹעְקִים אֵלֶיךָ זֶה זְמַן
 רַב, וְאִין מִי שְׂיִיכַל לְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ בְּעֲצָמֵנוּ הִיּוּנו אֲכֹזְרִים עַל
 נַפְשֵׁנוּ. אֲבָל אַתָּה יָכוֹל לְהַצִּיל אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּתַקְוָה חֲמֻלָּתְךָ, שְׁתַּהַפֵּךְ
 אֶת לְבַבְנוּ לְטוֹבָה, וְתַטֵּה אֶת לְבַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת; וְתַתֵּן לָנוּ שִׁכַל
 וְדַעַת דְּקִדְשָׁה וְכֹחַ וְגִבּוּרָה וְעֶצֶה בְּאִפְן שְׂנוּזָה לְהַגְבִּיר הַנֶּפֶשׁ עַל
 הַגּוּף תָּמִיד עַד שְׂיִתְפַּטֵּל הַגּוּף וְתִאֲוֹתָיו לְגַמְרִי, וְאִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת
 וּלְנַשֵּׂא נַפְשִׁי תָּמִיד בְּקִדְשֶׁתְּךָ הַעֲלִיזָנָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוֹסֶה עַל נַפְשִׁי הַעֲנִיָּה וְהַדְּלָה, הַרְעֵבָה
 וְהִצְמָאָה וְהַעֲיִפָה מְאֹד, וּמִלֵּא מִשְׁאַלוֹתִי בְּרַחֲמִים,
 שְׁתַּתְּנֵבֵר נַפְשִׁי עַל גּוּפִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתַתְּעֵלָה וְתַתְּנִישָׂא
 נַפְשִׁי לְמַעְלָה לְמַעְלָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה
 שְׁלָמָה, בְּחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה בִּירְאָה
 וּבְאַהֲבָה וּבְתִשּׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב. "שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי יְהוּה גָּמַל עָלֶיכִי. כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
 מִמּוֹת אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוּה
 בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ
 לְרֵאוֹת שַׁחַת. נַפְשִׁי יִשׁוּבְכִי, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׂמוֹ. לְמַעַן
 שְׂמֹךְ יְהוּה תַחֲנִי, בְּצַדִּיקְתְּךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי. וּבְחֲסִידְךָ תַצְמִית
 אוֹיְבֵי, וְהִאֲבִדְתָּ כָּל צוֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ. וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוּה

תָּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ. הוֹצִיָּאה מִמִּסְגַּר נַפְשֵׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, בִּי
יִכְתִּירוּ צְדִיקִים בִּי תִגְמַל עָלַי׃

לֹא וְהִנֵּה עֵתָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ "אֲבַד חֶסֶד מִן הָאָרֶץ וַיִּשָּׁר בְּאָדָם
אֵין", וְאֵין מִי שְׁיַעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ. וְלֹא דִי לָנוּ בְּכֹל זֶה, כִּי
אִם עוֹד רַבִּים קָמוּם עֲלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, כִּי אֲשֶׁר אֶתָּה יָדַעְתָּ. עַל מִי
לָנוּ לְהִשָּׁעוֹן, עַל אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים. הַחֹמֶל עַל דָּל, חֶמֶל עַל דְּלוֹתֵנוּ,
וְרֵאָה שְׁפֹלוֹתֵנוּ וּבְזוּיֵנוּ. הִבַּט מְשֻׁמִּים וְרֵאָה כִּי הֵינּוּ לַעֲג וְקָלָם.
"כֹּל הַיּוֹם כְּלַמְתִּי נִגְדִי וּבִשְׁת פָּנַי כִּסְתָנִי, מִקּוֹל מַחֲרָף וּמִגִּדָף מִפְּנֵי
אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם". הִבִּיטָה כְּעֵינָיו כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְכַבְּנוּ,
חוֹסֶה עֲלֵינוּ בְּאֶרֶץ שְׁבִינוּ, וְאֵל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹן־ךָ עֲלֵינוּ כִּי עַמְּךָ אֲנַחְנוּ
בְּנֵי בְרִיתְךָ. עֲזֹרְנוּ כִּי עֲלִיד נִשְׁעָנָנוּ. "מִצִּיל עֵנִי מִחֹזֶק מִפְּנֵי וְעֵנִי
וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ", הֲצִילֵנִי נָא מִיַּד אוֹיְבֵי וּמִרוֹדְפֵי. הֲצִילֵנִי אָבִי
שְׁבִשְׁמִים, הֲצִילֵנִי נָא גּוֹאֵל חֹזֶק פּוֹדֶה וּמִצִּיל, הֲצִילֵנוּ וּמְלִטָּנוּ,
וּפְדֵנוּ מִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים וּמְלִשִׁינִים וּמִקְטָרְגִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נִיּוֹת.
חוֹסֶה עֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים,
אֲשֶׁר אָנוּ חוֹסִים בָּהֶם תְּמִיד. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, רַחֵם רַחֵם, הֲצֵל
הֲצֵל, הוֹשִׁיעֵנוּ וְהֲצִילֵנוּ מִחֲרַב, מִפִּיָּהֶם, וּמִיַּד חֹזֶק אֲבִיוֹן:

מִט חוֹם וְחַנְנִי וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, חֵישׁ קַל מִהֲרָה, יִשׁוּעָה
שְׁלָמָה וְאֲמֵתִיּוֹת, יִשׁוּעַת הַנְּפֶשׁ וְהַגּוֹף בְּאֲמֵת, יִשׁוּעָה
הַנְּצַחִיּוֹת לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים. עֲזֹרְנִי כִּי עֲלִיד נִשְׁעָנָתִי,
הוֹשִׁיעֵנוּ כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עֲלֵינוּ. אֵל תִּנְיַחֵנוּ וְאֵל תִּפְּשָׁנוּ וְאֵל
תַּעֲזֹבֵנוּ. "זִכֹּר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲלֵם הֵמָּה. זְכַרְנִי יְהוָה
בְּרִצּוֹן עַמְּךָ פְּקֹדֵנִי בִישׁוּעָתְךָ. טַהַר לְכַבִּי לְעַבְדְּךָ בְּאֲמֵת." עוֹרֶה

כְּבוֹדֵי עוֹרֵה הַגֶּבֶל וְכִנּוּר אֶעִירָה שְׁחַר". עוֹרֵה נָא עוֹרְרֵי נָא קוּמֵי
 נָא עֲמָדֵי נָא חֲלֵי נָא פָּנַי אֵל בְּמִיטֵב הַגִּיּוֹן, אוֹלֵי יְחוּם אוֹלֵי יְרַחֵם,
 אוֹלֵי יְחוּם עִם עֵנִי וְאֶבְיוֹן אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי יְרַחֵם.
 "דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי". מֵרָא דְעֲלָמָא כְּלָא, אִינִי
 יוֹדֵעַ כְּלָל מַה לְדַבֵּר, "כִּי אֵין מְלָה בְלִשׁוֹנֵי הֵן יְהוָה יִדְעֵת כְּלָה",
 רַק פָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי מְלֵא רַחֲמִים, לְשִׁמְח
 כְּפִי אֱלֹהֵי, וְלִשְׂא עֵינַי לְמַעוֹן קִדְשְׁתֶּךָ אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה, תֵּן לִי תִקְוָה
 טוֹבָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, תֵּן לִי חַיִּים אֲמַתִּיִּים, הִסֵּר מִמּוֹנֵי יַגּוֹן וְאַנְחָה.
 "שִׁמְח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֱלֹהֵי אֲדֹנָי נִפְשִׁי אִשָּׂא". זְכַנִי מְהֵרָה
 לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְאִזְכָּה לְשׁוּב לְמַקּוֹר שְׁנַחֲצַבְתִּי מוֹשֵׁם,
 וְאִזְכָּה עַל־יְדֵי תִשׁוּבָתִי לְיַחַד יְחִוּדָא עֲלָאָה וְיַחֲוּדָא תַתָּאָה:

גד רבֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רֵאָה נָא בְעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ, כִּי אַתָּה יִדְעֵת
 אֶת לְכַבְּנוּ, כִּי צָרְכֵינוּ מְרַבִּים מְאֹד וְדַעַתְנוּ קְצָרָה
 לְפָרֵשׁ. עוֹזְרֵנוּ כִּי עֲלִיךָ נִשְׁעֵנֵנוּ. עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
 אֲנַחְנוּ. אֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמּוֹנֵי הֵיךָ נָא קְרוּב לְשׁוֹעַתְנוּ, כִּי אַתָּה
 יוֹדֵעַ אֶת כָּל תְּלָאוֹתֵינוּ, וְרֵאָה אֶת עֲנֵינוּ וְאֶת עֲמָלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.
 "זְכֹר יְהוָה מַה הָיָה לָנוּ, הַבִּיטָה וְרֵאָה אֶת חֲרָפְתְּנוּ". חוּם וְחִמְל
 עֲלֵינוּ. "שְׁמַרְנֵי מִיַּדֵי פַח יִקְשׁוּ לִי, וּמִקְשׁוֹת פִּעְלֵי אָוֶן. שְׁמַרְנֵי
 כְּאִישׁוֹן בַּת עֵיז, בְּצַל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירְנִי, מִפְּנֵי רִשְׁעִים זֹו שְׂדוּנֵי,
 אוֹיְבֵי בְנַפְשׁ יִקִּיפוּ עָלַי". וְאִנִּי עֵנִי וְכוֹאֵב, אֵין לִי שׁוּם בֵּית מְנוּם כִּי
 אִם אֱלֹהֵי לְבַד. "אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדֹנָי אֲתַחֲנֵן. מַה בָּצַע
 בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שְׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עִפְר הַיְגִיד אֲמַתְךָ. עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא
 תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת. עַד יִשְׁקִיף וְיִרָא יְהוָה מִשְׁמָיִם". הוֹשִׁיעֵנוּ מְלֵא

רחמים, הושיענו בעת צרה הזאת וקיים בנו מקרא שכתוב: "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע":

נו אבי שבשמים רחם עלי, וראה עניי ועמלי, ראה עניי ומרודי לענה ורוש, "ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו, נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי". ראה יהוה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב. ספתה בענן לך מעבר תפלה. ספתה כאף ותרדפנו. רבנו של עולם, מלא רחמים מלא חסדים רבים, "חנני יהוה ראה עניי משונאי מרוממי משערי מות". זכרני נא ברצונך הטוב, זכר נא ברחמיך, אחרי מי אתה רודף, "אחרי מי יצא מלך ישראל, אחרי פלב מת, אחרי פרעוש אחד. העלה נדף תערין, ואת קש יבש תרדף":

נו רבנו של עולם, כבר סדרתי כמה תחנונות ובקשות, וכבר פרשתי כל שיחתי לפניך כל אשר מצאה ידי לדבר. ואם אמנם לפי עצם פגמי המרבים מאד, עדין לא התחלתי לדבר כלל, אבל אין אתי יודע עד מה לדבר יותר, וגם אין לי שום עצה ותקוה אחרת כי אם תפלה ותחנונים. עורני פי עליך נשענתי, "קרבה אל נפשי גאולה, למען אויבי פדני. יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך". חוס וחמל עלי מלא רחמים, חוס ורחם עלי, מלא חסד מלא טוב מלא רצון. יהמו ויכמרו המון מעיד ורחמיך עלי, על נדך כמוני, על חסר דעה חסר עצה כמוני. הושיעה אדוני המלך, הושיעני מלא ישועות והצללות, עשה מה שתעשה ברחמיך הגדולים, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם, ותגער בכל המסמינים והמקטרגים

עלי, ותצילני מיד כל אויבי ומרודפי, ותמלט נפשי מיד כל מיני
שונאים ואויבים בגשמיות ורוחניות:

סד וְנִשֵּׁב וַיִּנְחַל וַיִּנְצֵף לְרַחֲמֶיךָ, אֲשֶׁר טָמוּן לְבְרִיתֶיךָ, כְּמוֹ
שְׁפָתוֹב: "טוֹב וַיִּחַל וְדוּמָם לְתִשׁוּעַת יְהוָה. אַךְ אֵל
אֱלֹהִים דּוּמִיָּה נִפְשִׁי, מִמֶּנּוּ יִשׁוּעָתִי. אַךְ לֹאֱלֹהִים דּוּמִי נִפְשִׁי כִּי
מִמֶּנּוּ תִקְוִיתִי. כִּי אֵין מְלָא בְלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יַדְעָתָ כְּלָה. אֱלֹיךְ
נִשְׂאָתִי אֶת עֵינַי, הַיּוֹשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם. אֱלֹיךְ יְהוָה נִפְשִׁי אִשָּׂא. פְּרִשְׁתִּי
יְדֵי כָל הַיּוֹם נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ עִפְפָה לְךָ סְלָה. כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחֵלְתִי,
אֶתָּה תַעֲנֶה יְהוָה אֱלֹהֵי. אִשָּׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יבֵּא עֲזָרִי.
עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ". וַיִּקָּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אֵל הָעָם אֵל תִּירָאוּ, הַתִּיַצְבוּ וְרֵאוּ אֶת יִשׁוּעַת יְהוָה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם, כִּי אֲשֶׁר רֵאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם, לֹא
תוֹסִיפוּ לְרֹאֲתָם עוֹד עַד עוֹלָם. יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם, וְאַתֶּם
תַּחֲרִישׁוּן". אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה לְעוֹרְתִי
יְהוָה תִּשׁוּעָתִי. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי
וְגוֹאֲלִי, אָמֵן וְאָמֵן:

סה מֵלֵא רַחֲמִים, חֲפִץ לְהִיטִיב לְכָל בְּרִיתֶיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ כָּל עוֹד
נִפְשֵׁינוּ בְּנוֹ, וְחַיֵּינוּ וְזַכְּנוּ וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
הָאֱמִתִּיתִי, כְּמוֹ שְׂאֵתָה יוֹדַע אֶת כָּל הַיִּשׁוּעוֹת שְׂאֵנוּ צְרִיכִין, בְּאֶפֶן
שְׁנוּפָה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שְׁבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה, וְלֹא נַעוֹל
בְּכִסּוּפָא קַמְךָ. "יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי
וְגוֹאֲלִי. שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל. יִשְׂמַחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מִלְּךָ". וַיִּקָּם מִקְרָא

שְׁפָתוֹב: "וְהָיָה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד". וּבְתוֹרַתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד":

צב וּבְכֵן בְּכַח טוֹבְךָ הֶעֱלִינִי הָאֱמֶתִי, וּבְכַח הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים, הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר זָכוּ לְהַשִּׁיג טוֹבְךָ הָאֱמֶתִי, וְלַהוֹדִיעַ וּלְגַלוֹת טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ, שְׁאִינוּ נִפְסַק לְעוֹלָם אִפְלוּ אִם עָשִׂינוּ מַה שְׁעָשִׂינוּ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו", בְּכַח הַגְּדוֹל אֲנִי נִשְׁעַן עֲדִין לְהַקְהוֹת אֶת שְׁנֵי, וְלִסְמָא אֶת עֵינַי, וְלִקְשֹׁר אֶת גּוֹפִי וְאֶבְרִי, וְלִפְתּוֹחַ אֶת פִּי לְקַרֵּא אֱלֹהֶיךָ, עֲדִין עֲדִין מִמְקוֹם שְׁאִינוּ שָׁם עִתָּה, וְלִצְפוֹת לִישׁוּעָתְךָ עֲדִין וְלִבְלִי לִיאֵשׁ אֶת עֲצָמֵי מִשׁוֹם דְּרָגָא קְדוּשָׁה שְׁפַעוּלָם בְּשׁוֹם אִפְן, וְלִפְרוֹשׁ כְּפִי וְלִשְׁטַח יְדֵי אֱלֹהֶיךָ עֲדִין, אוּלַי יַעֲתֵר לִי יְהוָה וְלֹא אֶבֶד, אוּלַי יְחוּם, אוּלַי יִרְחַם:

מִלֵּא רַחֲמִים, עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ נִלְךְ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ נִשְׁמֹר, וְקִים לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חַדָּשׁ וְרוּחַ חַדָּשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם, וְהִסִּירוֹתִי לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר. וְאֶת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר תִּלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם. וַיִּשְׁבַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבֹּתֵיכֶם, וְהֵייתֶם לִי לְעָם וְאֶנְכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים. וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם, וְקִרְאתִי אֶל הַדְּגָן וְהַרְבִּיתִי אוֹתוֹ וְלֹא אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעֵב". וְנֹאמֵר: "וְזוֹרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמְהֻרָּתִם, מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהֵר אֶתְכֶם. הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי. לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חַדָּשׁ

בְּקַרְבִּי. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשָׁה לְעֹזְרֹתִי
 אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי". יְהוּ לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי
 וְגוֹאֲלִי:

זֶה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, שְׁלַח לִי יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת בְּכָל
 עַת וְרַגַע מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה, כִּי אַתָּה גְּלוֹת לָנוּ שְׂיֵשׁ לָךְ
 מַעֲיָנוֹת שֶׁל יִשׁוּעָה שְׂאִינָם נִפְסָקוֹת לְעוֹלָם כְּמַעַן הַנּוֹבֵעַ שְׂאִינוֹ
 פּוֹסֵק. עֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי יִשׁוּעוֹת שְׁלָמוֹת וְאַמְתִּיּוֹת מִמַּעֲיָנוֹת
 הַקְּדוּשִׁים הָאֱלֹהִים, זַכֵּנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכַח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאַמְתִּיִּים
 שֶׁהֵם בְּחִינַת מַעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה, שְׂזַכּוּ לְהַשְׁיִיג וּלְגַלּוֹת וּלְשָׂאֵב מִימֵי
 הַתּוֹרָה בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה, שְׂיֵשׁ לָהֶם כַּח גְּדוֹל לְנִצָּחַ, לְעוֹד
 וּלְהִגֵּן וּלְהוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בָּהֶם לְהַצִּילֵם מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת
 וּמַתְּחָתָיו וּלְזַכּוֹתָם לְחַיֵּי עוֹלָם לְעַד וּלְנִצָּחַ, כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לִפְנֵיךָ
 אֲדוֹן הָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם. עֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי זַכֵּנִי בְּזִכּוֹתָם, שְׂאֻזְכָּה
 לְהַתְּחַדֵּשׁ מַעֲתָה, לְהַתְּחִיל מַעֲתָה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי חֲכָמָה וַיִּשׁוּעָה
 אֱמֶתִיית לְעוֹב דְּרָכֵי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמַּגְנוֹת וְלֹא אָשׁוּב עוֹד
 לְאוֹלָתִי, רַק אֻזְכָּה לְהַכְנִים כָּל חֲכָמָתִי וְדַעְתִּי בַּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 וּלְקַשֵּׁר מַחְשְׁבֹתַי אֶל הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה תָּמִיד בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק,
 וּלְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת הַמַּחְשְׁבָה לְצֵאת חוּץ כָּלֵל אֶפְלוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה.
 וְתִמְהַר לְהוֹצִיאֵנִי וּלְהַצִּילֵנִי מִמִּים הַיְדוּנִים, מִמְּצוּלוֹת יָם, מִיּוֹן
 מְצוּלָה וְאִין מַעֲמָד, מַתְהוּ וְבָהוּ וְחָשֵׁךְ וְתַהוֹם, וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עַת
 וְרַגַע בְּיִשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה, כִּי גְלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵיךָ בַּעַל
 הַיִּשׁוּעוֹת, שְׂבַעְעָצִם רְחוּקֵי מִמְּךָ בְּלֵי שְׁעוֹר, וְהִיצֵר הָרַע מִתַּנְבֵּר
 בְּכָל עַת בְּכָמָה מִיָּנִי הַתַּנְבְּרוֹת וּמְנִיעוֹת וְעֹפּוֹבִים וּבְכַבּוּלִים

ועקמימיות שבלב עד אין מספר, אני צריך ישועות רבות ונפלאות בכל עת ורגע, שתפתח לנו ברחמיך העצומים מעיני הישועה, שתהיה הישועה נובעת ומתחדשת לנו בכל עת ורגע, באפן שנוכח להנצל בכל עת ממה שאנו צריכין להנצל, בדרכי ישועתך הנפלאות המתחדשים ונובעים בכל עת ורגע ממעיני הישועה, ותקדשנו ותטהרנו על ידם מכל הטמאות ומכל הגלולים ומכל הכתמים ומכל הפגמים שבְּעוֹלָם. וקיים לנו מקרא שפתיב: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליתכם אטהר אתכם":

צו רבוננו של עולם, מצמיח ישועות, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, והושיעני מהרה בכל מה שאני צריך להושע בגשמיות ורוחניות, באפן שאזכר מעתה לשוב אליך ולהתקרב אליך באמת, וקיים בנו מהרה מקרא שפתיב: "הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה". ונאמר: "ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה. יהוה הושיעה המלך יענגנו כיום קראנו". וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב, וקיים לנו מקרא שפתיב: "יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו, הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

קה ועתה עתה, אחרי כל מה שעשיתי ומה שנעשה עמי מעודי עד היום הזה, עודנה תכלינה עיני לישועה שלמה

בְּאֵמֶת מֵאֲתָךְ לְבַד, בְּכַח וּזְכוֹת תְּפִלַּת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. רַחֵם
 עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים, הוֹשִׁיעֵנִי נָא בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, חוּם וְחַנּוּנִי וְחַמֵּל
 עָלַי בְּעַל הַחֲמִלָה וְהַחֲנִינָה, הֵט אֲזוּךְ וּשְׁמַע קוֹל צַעֲקָתִי, קוֹל
 שְׁוֹעֵת, קוֹל פְּגִיעֵתִי קוֹל תְּפִלָּתִי:

קִלְי רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד בְּכָל עֵת, וְגִרֵּשׁ וּבְטַל
 מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי עַקְמִימוֹת שְׁבִלְכַבְּנוּ, וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא
 יִבּוֹא עַל לְבַבְנוּ שׁוּם מַחֲשָׁבָה וְהִרְהוּר עַל דְּרִכְךָ וְהִתְהַגְוֹתֶיךָ, רַק
 אֲזִכָּרָה לְהַבִּיט וְלַהֲסַתֵּפֵל עַל הַרְחַבּוֹתֶיךָ וְנִפְלְאוֹת חֶסְדֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 בְּכָל עֵת, וְאֶפְלוּ בַתּוֹךְ הַצָּרָה בְּעֶצְמָהּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֶתָּה מְרַחֵב
 לָנוּ הַרְחַבְהָ בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים וַיְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, מְלֵבֵד מַה שְּׂאֵנוּ
 מִצָּפִים וּמְקוּיִם בְּכָל עֵת שְׁתוֹצִיאֵנוּ וְתַגְּאֵלְנוּ מִהֵרָה מִתּוֹךְ כָּל
 הַצָּרוֹת לְגַמְרֵי וְתוֹשִׁיעֵנוּ יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה חַיֵּשׁ קַל מִהֵרָה:

קִמְד רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְמַעַן שְׂמֹךְ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ,
 רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרִיקִים. חוּסָה עַל כְּבוֹד שְׂמֹךְ,
 הֵבֵט מִשְׁמַיִם וְרֵאֵה כִּי הֵינּוּ לַעַג וְקִלְס בְּגוֹיִם, כִּי הָעַפּוֹ"ם
 מִתְלוֹצְצִים מֵאֲתָנוּ בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרִים בְּכָל עֵת אֵיךְ אֱלֹהֵיכֶם.
 "בְּרַצַּח בְּעֶצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרִי, בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ
 אֱלֹהֶיךָ". יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל תַּחֲנוּנֵינוּ. עֲנֵנוּ יְהוָה
 עֲנֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוּלָה אֲנַחְנוּ, צָרָה גְדוּלָה אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיֵתָה
 וְכְמוֹהוּ לֹא תוֹסִיף. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ כִּי אֵין בְּנוּ כַח לְרַצּוֹתֶיךָ,
 רַק בְּשְׂמֹךְ בְּאֵנוּ אֱלֹהֶיךָ. אֶתְאֲנוּ עַל שְׂמֹךְ יְהוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ.
 "הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילְנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתֶךָ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד

שְׂמֹךְ, וְהִצִּילֵנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ". חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעוּ תַּפְלִתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלִת כָּל פֶּה עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

קמט "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יָחִיד וְעֵנִי אָנִי. שְׁקֵדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר. "הִבִּיט יָמִין וּרְאֵה וְאִין לִי מִכִּיר, אֲבָד מְנוּס מִמֶּנִּי אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. זַעֲקָתִי אֶלֶיךָ יְהוָה, אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי, חֲלָקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים. הִקְשִׁיבָה אֵל רִנָּתִי כִּי דְלוּתִי מְאֹד, הִצִּילֵנִי מִרּוּדְפֵי כִּי אֲמָצוּ מִמֶּנִּי":

ו: אֲבִינוּ אֵב הֶרְחַמְנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ, כְּמָה שֶׁפְּתוּב: "כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם". וְנֹאמֵר: "וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וּרְחַמְךָ וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְיֵצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂמָה. אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. וְהִבְיֵאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וִירְשֶׁתָּהּ, וְהִיטִיבֶךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ. וְנֹאמֵר: "יְהוָה חֲנֻנוּ לְךָ קוִינֹו, הִיָּה זִרְעִים לְבְּקָרִים אַף יִשְׁוּעַתְנוּ בְּעַת צָרָה", וְנֹאמֵר: "וְעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמְנָה יִשְׁע", וְנֹאמֵר: "בְּכָל צָרָתְם לֹו צַר, וּמִלְאֵךְ פְּנֵי הוֹשִׁיעֵם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם, וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם". וְנֹאמֵר: "מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ, לֹא הִחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יֶרְחַמֵּנוּ וּכְבוֹשׁ עוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלֵךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. תִּתֵּן אֲמַת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם":

י: חוֹם וְחַמַּל עָלֵינוּ, רַחֵם רַחֵם בְּעַל הַרְחָמִים, "הוֹרְנֵי יְהוָה
 דְּרַכְּךָ אֱהַלְךָ בְּאַמְתְּךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֹךְ. הוֹרְנֵי
 יְהוָה דְּרַכְּךָ, וְנַחְנֵי בְּאַרְחַ מִישׁוּר לְמַעַן שׁוּרְרֵי. דְּרַכְּךָ יְהוָה
 הוֹדִיעֵנִי, אֲוִרְחוּתֶיךָ לְמַדְנֵי. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וְלַמְדְנֵי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
 אֲשַׁעִי, אֲוִתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרַךְ חֲקִיךָ וְאַצְרַנָּה עַקֵּב.
 הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חֲפָצְתִּי". יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

נא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂפַחְתִּי אֵלֶיךָ כְּפִי. עוֹד
 עוֹד הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הוֹשִׁיעֵנִי עַל כָּל פְּנִים מַעֲתָה
 אַחֲרֵי שְׁלֹא זָכִיתִי לְהוֹשִׁיעַ בְּאַמֶּת [בְּשִׁלְמוֹת] עַד הִנֵּה. רַחֵם עָלַי
 מַעֲתָה, בְּעַל הַרְחָמִים בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת. "אַל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ
 קְדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי. אַל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקָנָה, כְּכֹלֹת כְּחִי אַל
 תַּעֲזֹבֵנִי". עֲזָרְנִי לְמַעַן שְׁמֹךְ הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן רַחֲמֶיךָ לְמַעַן חֲסִדֶיךָ
 הַעֲצוּמִים שְׂאִינָם תַּמִּים וְאִינָם כְּלִים לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: "חֲסִדֵי
 יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹו כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. כִּי שָׁחָה לְעַפְרֵי נַפְשֵׁנוּ דְבַקָּה
 לְאַרְצֵי בְּמִינָנו. קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדַנֵּנוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ". יְהִי לְרָצוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ו על כן זפני ברחמיך הרבים להיות בתשובה תמיד, שאזכה
 לעשות תמיד תשובה על תשובה הראשונה, ואזכה לתן

בְּכֹל פְּעַם פְּגַם תְּשׁוּבָה הִרְאֵנוּהָ, עַד שְׂאוּבָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
 לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תְּשׁוּבָה עֲלֵאָה בְּאֵמֶת פְּרָאוּי, וְאִז תִּפְתַּח אֶת לְבָבִי
 וְדַעְתִּי לְדַעַת אֶת שְׁמֶיךָ וְאִז אֲדַע בְּאֵמֶת כִּי עֲדוֹן לֹא הִתְחַלַּתִּי
 לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, כִּפִּי עֵצָם גִּדְלַתְךָ וְרוֹמְמוֹתֶיךָ שֶׁתּוֹכְנִי לְהַשִּׁיג אֹז,
 וְאִז תּוֹכְנִי בְּאֵמֶת לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה, שְׂאוּבָה לַעֲשׂוֹת
 תְּשׁוּבָה בְּכֹל פְּעַם עַל הַשְּׂגָה הִרְאֵנוּהָ, עַל שְׁהִיִּיתִי מְגַשֵּׁם אֶת
 רוֹמְמוֹת אֱלֹהוּתְךָ, לְפִי עֵצָם רוֹמְמוֹתֶיךָ שְׂאוּבָה לְהַשִּׁיג אַחֲרֶיךָ
 בְּכֹל פְּעַם, בְּאִפְנֵי שְׂאוּבָה לְהִיּוֹת כֹּל יְמֵי בְּתְשׁוּבָה תָּמִיד, עַד הַיּוֹם
 אֲשֶׁר תֵּאֱסָפְנִי אֵלֶיךָ וְתוֹכְנִי לְעוֹלָם הַבָּא, לְיוֹם שְׁכַלּוֹ שְׁבֵת, כִּלּוֹ
 תְּשׁוּבָה. וְזוֹכְנִי לְזַבַּח אֶת יִצְרִי, וְאוֹבָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "זוֹבַח
 תּוֹרָה יִכְבְּדֵנִי", שְׂאוּבָה לְכַבֵּד אוֹתְךָ בְּשֵׁנֵי עוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעִזְרֵנִי שְׂאֵהִיָּה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד בְּאֵמֶת, וְאוֹבָה
 לְמַעַט בְּכְבוֹד עֵצְמִי וּלְהַרְבּוֹת בְּכְבוֹד הַמְּקוֹם. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 מִכְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְתוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְכְבוֹד אֱלֹהִים, שְׂאוּבָה
 לְכְבוֹד דְּקִדְשָׁה לְמַעַנְךָ לְבַד, וְלֹא אֶהְנֶה מִן הַכְּבוֹד כִּלּוֹ לְמַעַנִּי,
 וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד כִּי אִם לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת, וְעִזְרֵנִי
 שְׂלֹא יִשְׂאֵל וְלֹא יַחְקֵר שׁוֹם בְּרִיָּה עַל כְּבוֹדִי:

יא אֲנִי הַשֵּׁם הַנְּכַבֵּד וְהַנּוֹרָא, מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר בְּרֵאתָ כֹּל
 הָעוֹלָם כִּלּוֹ בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ יִתְפַּרֵּךְ, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב: "כֹּל
 הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אִף עֲשִׂיתִיו". וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׂאוּבָה שְׂתִתְגַּדֵּל וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹדְךָ עַל יְדֵי,
 וְתִהְיֶה בְּעִזְרִי שְׂאוּכַל לְבַטֵּל עֵצְמִי לְגַמְרִי וּלְמַעַט בְּכְבוֹדִי, שְׂהִיָּה
 כְּבוֹדִי לְאִזֵּן וְאֶפֶס, וְלֹא אֶשְׁגִּיחַ עַל כְּבוֹד עֵצְמִי כִּלּוֹ, רַק לְהַרְבּוֹת

כבוד המקום, ויהיו כל עסקי ועשיתי ומחשבותי ורצוני כלם רק
בשביל כבודך הגדול יתברך:

י קומה בעזרתי, ותן בלבי וזפני שאחוס על כבודך הגדול
והקדוש ועל כבוד נפשי ורוחי וגשמתי, כי בעוונותינו
הרבים דל כבודנו, כי לא חסנו על כבודך ועל כבודנו וכוזנו את
נפשינו מאד, עד אשר נפלו חלקי כבודנו בעמק זלזול הגלות
מאד. דל כבודנו בגוים, ושקצונו כטמאת הנדה, וראה את עמך
ישראל מרודים מאד בכלל ובפרט:

חוסה על כבודך הגדול והקדוש, אשר בשביל זה פראת כל
העולמות כלם, כדי שיתגדל ויתעלה כבודך עלידי עמך
ישראל, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי פראתיו יצרתיו
אף עשיתיו". ולמה נהפך כל הכבוד לזרים, ונפל כל הכבוד
מישראל, ונפל הכבוד בגלות בין העפוסים והרשעים, אשר יש
להם כל הכבוד, ועמך ישראל לחרפה ולכוזון, אשר מחרפים
ומבזים אותנו בכל עת:

ועזרני וסיעני וחזקני ואמצני, שאזכה להעלות הכבוד דקדושה
מזלותא דגלותא, ואזכה תמיד להעלות ולגדל כבודך
הגדול והקדוש, ועזרני שאזכה להעלות הכבוד לשרשו שהוא
היראה, ותשפיע עלי יראתך הקדושה שאזכה ליראה מפניך
תמיד, "ליראה את השם הנכבד והנורא הזה", ותעזרני להגיע
ליראה בשלמות ליראת הרוממות באמת. ותזפנו ברחמיך הרבים
לכבד יראי יהוה באמת ובלב שלם, שנוזכה לבטל עצמנו באמת
נגדם, ולתן להם כל הכבוד באמת ובלב שלם, באפן שיתקן על

ידינו פגמי היראה, ונזכה ליראה בשלמות בלי פגם כלל, ויקים
 בנו מקרא שכתוב: "יראו את יהוה קדוֹשֵׁיוּ כִּי אֵין מַחְסוֹר
 לִירְאוֹ", ונזכה על־ידי־זה לשלמות אמת, ואזכה שיהיה שלום
 בעצמי. ותרפאני רפואת הנפש ורפואת הגוף, באפן שאזכה
 להיות שלם בשלמות אמת בלי שום מום ופגם:

ג. רבון עלמין, אנת הוא חד ולא בחשבון, אנת הוא עלאה על
 פל עלאין, סתימא דכל סתימין, לית מחשבה תפיסה
 בך כלל. אנת הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר
 פנוי מנד כלל, כי מלא כל הארץ כבודך, ומלכותך בכל משלה.
 ואתה מחיה את כלם, כל צבא מעלה וכל צבא מטה, כל
 ההיכלין והמדרגות הקדושות, וכל המדרגות וההיכלין של
 הטמאה והסטרא אחרא, ואפלו בעשר כתרין דמסאבותא מלבש
 חיותך יתברך לעד ולנצח נצחים, ואין שום סטרא אחרא וקלפה
 וטמאה בעולם שלא יהיה מלבש בהם חיותך יתברך, כי אתה
 מחיה את כלם ומבלעדיך אין להם שום חיות וקיום כלל. ואפלו
 בכל לשונות הגוים ובכל המדות רעות ובכל התאוות רעות,
 ואפלו בכל העברות והאסורים שבתורה, מלבש ומסתר חיותך
 יתברך, כי מלכותך בכל משלה:

לו אבינו אב הרחמן, חמל על כבוד התורה הקדושה שהשפעת
 בנו, כי אתה יודע את עצם יפי קדשת התורה היקרה
 הנעלמת בנו. עזרנו ברחמיך הרבים שנוזכה מעתה לטהר ולקדש
 עצמנו באמת, באפן שנוזכה להוציא ולגלות התורה הנעלמת בנו
 בקדשה גדולה. והצילנו מחרפות ובזיונות ולא נבוש ולא נכלם

ולא נפשל לעולם ועד. ונכנו לכבוד דקדושה, ונזכה לקבל את
הכבוד בקדושה גדולה, לשמך ולכבודך הגדול לבד, ולא נשתמש
עם הכבוד בשבילנו כלל, רק לשמך ולעבודתך לבד באמת
ובתמימות, בלי שום פניה ומחשבה חיצונה כלל, ונזכה להחזיר
ולהעלות הכבוד לשרשו, ותעזרנו על ידי הכבוד דקדושה שתחננו
ברחמיך שנופה על ידיה להוציא ולגלות חדושי תורה הרבה
הנעלמים בנפשנו בקדושה ובטהרה גדולה. ותהיה עמנו תמיד,
ולא נאמר דבר שלא כרצונך, ותהיה עם פינו בעת הטיפנו ועם
ידינו בעת מעבדנו:

ו ותעזר לנו ותושיענו שנופה להתרחק ולברח מן הכבוד
באמת בתכלית הרחוק, ולא יעלה על דעתנו שום
רצון ותאוה וחמדה לשום כבוד כלל. ותרחם עלינו ותושיענו
תמיד בכל עת שתשלח לנו ברחמיך ובחסדיך הרבים איזה כבוד,
שנופה אז לשמור את עצמנו ואת נפשותינו מאד מאד לבל נהיה
נלפדים חסוֹשֵׁלוֹם כלל על ידי הכבוד, ולא נקבל את הכבוד
בשבילנו כלל, ולא נשתמש בו לצורך עצמנו כלל, ולא יגיע לנו
שום הנאה כלל מהכבוד, רק נזכה להעלות כל הכבוד אליך
לבד, ונחזיר כל הכבוד למלך הכבוד, למי שכל הכבוד שלו לבד.
ותעזרנו ותשמרנו בשמירה עליונה שלא נפגם בקדושת הכבוד
כלל, רק נזכה לקבל את הכבוד בקדושה ובטהרה גדולה לשמך
ולעבודתך לבד בלי שום פגם תאוותנו כלל. ותחמל עלינו בכל
עת, שתשלח לנו כבוד חדש, שלא יבוא הכבוד בשביל
הסתלקות נפש חסוֹשֵׁלוֹם, רק נזכה שיבוא הכבוד אלינו למוכה
ולא לרעה חסוֹשֵׁלוֹם, שנופה על ידי הכבוד לקבל בכל עת

נפשות חדשות בקדשה ובטהרה גדולה, ויתוסף ויתגדל נפשותינו בכל עת בתוספות אור קדשה וטהרה, ותשלח לנו בכל עת נפשות חדשות קדושות ויקרות לארך ימים ושנים טובים בתורתך ועבודתך ויראתך:

ובכן תרחם עלינו ותושיענו, ותהיה בעזרנו מעתה שנוכה לשבר באמת תאות אכילה ושתייה, ונוכה להסתפק במעט, לאכל מעט בקדשה גדולה ולהסתפק ממנו ונדקדק על עצמנו מבזית ועד פביצה, לבלי לאכל אפלו משהו יותר מהמכרח לנו בשביל קיום הגוף, ונאכל לבד לקיום גופנו, ונמעט תאות טבענו, ונוכה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה, כמו שכתוב: "צדיק אוכל לשובע נפשו", עד שנופה שתשא לנו פנים ותחננו, כמו שכתוב: "ישא יהוה פניו אליך, וישם לך שלום". ונוכה להמשיך הארת פנים אל הכבוד דקדשה, ותציל אותנו ואת כל עמך בית ישראל מעזי פנים ומעזות פנים, ותעלה ותסלק את הכבוד מן העזי פנים שבדור, ולא יהיה להם שום כבוד והתנשאות ופקידות והתמנות ושררה כלל. ותרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותציל אותנו מכל המנהיגים והמפרסמים של שקר, הגורמים לנו מה שגורמים, כאשר אתה לבד ידעת, פי בעוונותינו הרבים נפל וירד הכבוד דקדשה מאד, דל כבודנו בגוים ושקצונו כממאת הנדה, ונפל הכבוד בין העכו"ם והרשעים והשקרנים והעזי פנים שבדור, שהם מקבלין לעצמן כל הכבוד וחולקין כבוד לעצמן, ועמך ישראל הכשרים והצדיקים באמת לחרפה ולבזיון וללעג וקלס:

אָנא יְהוֹה מְלֵא רַחֲמִים, מְלַךְ הַכְּבוֹד סְלָה, חוּם וְחַמֵּל עַל כְּבוֹדְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וְהַצֵּל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ מֵהֶם וּמֵהַמוֹנָם,
וְתוֹצִיא אֶת הַכְּבוֹד מִבִּינֵיהֶם, וְתַעֲלֶה אֶת הַכְּבוֹד מִבֵּין הַקְּלָפוֹת,
וְתַרְחֵם עַל שְׂכִינַת עֲוֹן אֲשֶׁר הוֹרֵד כְּבוֹדָהּ וּגְאוּנָהּ וַיִּרְדֶּה
וַיִּגְדֵּלְדָלָהּ, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הִסְתַּתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִכְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל,
וּכְבוֹדְךָ וּמַלְכוּתְךָ נִתְרַחַק מֵאַתָּה כְּבִיכּוֹל, וַיִּרַד וְנָפַל עַד שֶׁהִגִּיעַ כָּל
הַכְּבוֹד לְהַעֲפוֹ"ם וְהַרְשָׁעִים וְהָעֵזִי פָּנִים שְׂבִדוֹר, וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל
מְאֹד", וְנִהְפֵךְ כָּל הַכְּבוֹד לְזָרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֵלֶק בְּשֶׁכַּל וּפְנִים
דְּקַדְשָׁה, שָׁהֶם הָעֵזִי פָּנִים שְׂבִדוֹר, שָׁהֶם דּוֹמִין פְּקוּף בְּפָנֵי אָדָם:
רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ, וְזַכֵּנוּ וְעֲזֹרְנוּ שְׁנוֹפֵה לְהַעֲלוֹת וּלְהַחְזִיר כָּל הַכְּבוֹד
אֶל הַקְּדוֹשָׁה. וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תְּמִיד, לְתַן
צַדִּיקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב בְּאַמֶּת
וּבְשִׁלְמוֹת גָּדוֹל כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאַפֵּן שְׁנוֹפֵה עַל־יְדֵי הַצַּדִּיקָה
לְהַמְשִׁיךְ אֹר הַפְּנִים אֶל הַכְּבוֹד. וְתִבְרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּאֹר
פָּנֶיךָ, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ חֶסֶדֶיךָ הָרַבִּים הַכְּלוּלִים בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל, וְתִאִיר
עֲלֵינוּ כָּל הַחֲסִדִּים הַכְּלוּלִים בְּחַמְשָׁה חֲסִדִּים, כְּנֶגֶד חַמְשָׁה פְּעָמִים
צַדִּיקָה שְׁנוֹפֵר בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה, וַיִּקְּים בְּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "אֲנִי
בְּצַדִּיק אֶחָזָה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְיִן תְּמוֹנַתְךָ". וְנוֹפֵה לְהַעֲלוֹת אֶת
הַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוֹת מֵצַדִּיק לְצַדִּיקָה, וְתַעֲזֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְהוֹצִיא כָּל
הַכְּבוֹד מִן הָעֵזִי פָּנִים, וּלְהַחְזִיר כָּל הַכְּבוֹד אֶל הַמְּבִינֵי מַדְע
דְּקַדְשָׁה, וַיִּחְזַר כָּל הַגְּדָלָהּ וְהַכְּבוֹד לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר וּכְשִׁרֵי הַדּוֹר
הָאֲמֵתִיִּים, הַנִּקְרָאִים פָּנֵי הַדּוֹר בְּאַמֶּת:

ע ועֲזָרְנוּ וְזָכְנוּ לְכָרֶחַ מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית הָאֱמֶת, וְתִמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ כְּבוֹד דְּקַדְשָׁה לְמַעַן שְׂמֹךְ בְּאֱמֶת, כְּבוֹד
הַנְּמֻשֶׁךְ מֵהַצְדִּיק הָאֱמֶת שִׁישׁ לוֹ כַח הַמוֹשֶׁךְ, אֲשֶׁר הוּא מְקִים
אֶת הַמְשָׁכֵן תְּמִיד, וְאֶצְלוֹ שׁוֹכֵן כָּל הַכְּבוֹד הָאֱמֶת דְּקַדְשָׁה,
אֲשֶׁר כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי וְשׁוֹמְרֵיו וְשׁוֹפְטָיו מְקַטְנִין וְעַד גְּדוֹל
כָּלֵם מְקַבְּלִים כָּל כְּבוֹדֵם וְגִדְלָתֵם מִמֶּנּוּ. וְכֵנּוּ לְכְבוֹד דְּקַדְשָׁה
כְּזֶה אֲשֶׁר עַל יָדוֹ יִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ כְּבוֹדֶךָ הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם
תְּמִיד, וְתִמְלֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכְבוֹדֶךָ מְהֵרָה, וּכְבוֹדֶךָ יִמְלֵא
כָּל הָאָרֶץ, וַיִּקְיָם מְקַרָּא שְׂפָתוֹב: "אֲנִי יְהוָה הוּא שְׂמִי וְכְבוֹדִי
לֹא אֲחֵר לֹא אֶתֶן, וְתִהְיֶה לִפְסִילִים", וְנִאֶמַר: "סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת
כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרְתְךָ
יְדַבְּרוּ. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ.
וּכְבוֹד שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמֵן
וְאָמֵן:

צג מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים,
בְּאִפְסָן שְׁנוּכָה לְהַעֲלוֹת נַפְשֵׁנוּ לְשִׁרְשָׁה שְׂבַקְדְשָׁה שֶׁהוּא
חֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה, עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, עַד
שְׁנוּכָה לְהַבִּינָה בְּאֱמֶת, וְנוּכָה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאֱמֶת וּלְגַלוֹת
אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ כְּבוֹדֶךָ הַגְּדוֹל עַל יְדֵינוּ תְּמִיד
וּכְבוֹדֶךָ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ. "יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה
בְּמַעֲשָׂיו. רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ. בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּכְבוֹד שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אֲמֵן וְאָמֵן":

קלב מְלֻךְ הַכְּבוֹד, וּפְנֵי שְׂאֵהֶיה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית בְּאַמֶּת,
 וְתַהִיָּה עִמִּי תָמִיד, וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת אֲמִתִּי,
 וְאֹזְבָה לְדַעַת גְּדֻלַּתְךָ וְרוֹמְמוֹתֶיךָ וּמְשֻׁלְתֶיךָ אֲשֶׁר מְלֵא כֹל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדְךָ, וּבְכֹל דְבוּר וְדְבוּר מְלַבֵּשׁ כְּבוֹד מְלֻכּוֹתֶיךָ, כִּי הַדְּבוּר הוּא
 הַיֵּיכַל הַמְּלֻךְ, עַד שְׂאֵתְפִטֵּל בְּעֵינַי עֲצָמַי נֶגֶד כְּבוֹדְךָ וְלֹא אֲחַפֵּץ
 שׁוּם כְּבוֹד כְּלָל, כִּי מִי הוּא פְתִי יִרְצָה כְּבוֹד בְּהֵיכַל הַמְּלֻךְ, כִּי כֹל
 הַכְּבוֹד הוּא רַק בְּהַדְּבוּר שֶׁהוּא הַיֵּיכַל הַמְּלֻךְ, וּמִי הוּא הַשּׁוֹמֵה
 שִׁירְצָה לְקַבֵּל כְּבוֹד בְּפָנָיו הַמְּלֻךְ, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה
 וְהַמְּשֻׁלָּה שְׁלוֹ לְבַד. רַחֵם עָלַי וְתֵן לִי דַעַת אֲמִתִּי לִידַע כָּל זֶה
 בְּאַמֶּת, וְלֹא אֲרַדֵּף אַחַר הַכְּבוֹד כְּלָל, רַק אֲדַרְבֵּא אֶתְרַחֵק וְאֶבְרַח
 מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית בְּאַמֶּת וְאֶמְסַר כָּל הַכְּבוֹד אֵלֶיךָ וְלִירְאֶיךָ
 הָאֲמִתִּיִּים לְבַד אֲשֶׁר אֶתָּה חַפֵּץ בְּכְבוֹדָם בְּאַמֶּת, וַיְקִים מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְגִבוּר יְהוָה גְּבוּר מְלַחֲמָה.
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי
 הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלָה. בְּרוּךְ
 יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם, וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן":

ה: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תָּמִיד דְעִים, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת עִמָּנוּ בְּעוֹלָמְךָ
 אֲשֶׁר בְּרֵאתָ לְכְבוֹדְךָ וְגִלַּה כְּבוֹד מְלֻכּוֹתֶיךָ עֲלֵינוּ מִהֲרָה,
 וְהוֹפַע וְהִנְשֵׂא עֲלֵינוּ לְעֵינַי כָּל חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
 וְנַפְזוֹתֵינוּ בְּנֵם מִיִּרְבֵּתֵי אָרֶץ, וְקוֹל פְּרָסוֹם אֱלֹהוֹתֶיךָ יִשְׁמַע מִהֲרָה
 בְּכֹל הָעוֹלָם בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל כְּמוֹ קוֹל רְעָמִים. "רַעַם אֵל בְּקוֹלוֹ

נפלאות, עשה גדולות עד אין חקר", כי מי יתבונן רעם גבורותיך, ויקים מהרה מקרא שפתוב: "הבו ליהוה משפחות עמים, הבו ליהוה כבוד ועוז, ונאמר: "קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים", ותמלא הארץ דעה את יהוה במים לים מכסים:

יב: ותעזרני שיהיו כל מעשי לשם כבודך באמת, ואזכה לפלם דרכי תמיד, ולהסתפל בכל דבר, אם יש בו רצון השם יתברך וכבודו אז אעשה אותו בזיוות, ואם אין בו כבוד השם יתברך אפנע לעשותו, ולא אסתפל על עצמי וכבודי כלל, ולא על שום דבר שבעולם, רק אכונ בכל דבר לשמך ולכבודך באמת, עד שאזכה ברחמיך הרבים ובישועתך הגדולה לגדל ולנשא ולרומם ולפאר כבודך הגדול בעולם ונזכה כלנו עמך בית ישראל לעבדך באמת בתמימות גדול כל ימי חיינו לעולם, בלי שום חכמות כלל, ולא גלך עוד אחרי שרירות לבנו הרע, ולא נטה אחר שכלנו וחקמתנו המטעית, רק נטה כל דעתנו ומחשבתנו ולבבנו לשמך ולכבודך הגדול והקדוש, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה באמת ובתמימות ובכפשיטות, בדרךך אשר דרכו בו אבותינו הקדושים מעולם. ונזכה מהרה למלאות רצונך הקדוש אשר רצית בבריאת עולמך, אשר בראת הכל לכבודך, כמו שפתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו", ויתגלו על ידינו כל חלקי כבודך הקדוש מפל דבר ודבר שבעולם שנברא בעשרה מאמרות, אשר כל העשרה מאמרות שבהם בראת העולם, כלם היו בשביל

כבודך הגדול והקדוש, שיתגלה ויתגדל עלידי כל חלקי
הבריאה:

אבינו מלפנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא
עלינו לעיני כל חי, חוסה על כבודך הגדול המחלל בין
הגוים בעונותינו הרבים, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, באפן
שנופה להעלות ולנשא כבודך הגדול והקדוש, וכבודך ימלא כל
הארץ, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יתנו כבוד והדר לשמך,
ויספרו שמך בכל הארץ, "כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו":

רבנו של עולם, מלך על כל העולם כלו בכבודך, והנשא על
כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון ענד על כל יושבי
תבל ארצה, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה
יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, יהוה אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה. "ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה
ותהלה. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו.
וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן":

לד: רבנו של עולם, מלך הכבוד סלה, אשר בראת כל העולם
בעשרה מאמרות בשביל כבודך, כדי שיתגלה
ויתגדל ויתפאר ויתרומם ויתנשא כבודך הגדול והקדוש
בעולם, אשר זה תכלית ושרש כל הבריאה בלה, כמו
שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף
עשיתיו", זכני ברחמיך לתקן פגם הכבוד חיש קל מהרה, ועורני
והושיעני ברחמיך הרבים, שאהיה בורח מן הכבוד תמיד באמת
בלי שום ערמה ומרמה, ובכל עת שאתה ברחמיך תשלח לי

איזה כבוד כְּרֻצוֹנְךָ הַטּוֹב, תַּעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִתֵּן לִי כֹחַ וְגִבּוֹרָה לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז שְׁלֹא אֶקְבַּל הַכְּבוֹד בְּשִׁבִיל עֲצָמֵי כָּלָל, וְלֹא אֶהְיֶה מִן הַכְּבוֹד כָּלָל, וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ חַס־וְשְׁלוֹם עִם הַכְּבוֹד לְצַרְפֵי וְלִהְנָאתִי כָּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְהַעֲלוֹת כָּל הַכְּבוֹד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְמַלְךְ שֶׁהַכְּבוֹד שָׁלוֹ, לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד לְשֵׁרֵשׁוֹ, וּבְכָל פַּעַם שְׂיִגִיעַ לִי אִיזָה כְּבוֹד, אֲזַכֶּה לִידַע וְלִהְשִׁיג מֵאִיזָה מֵאִמֵּר נִתְּהוּהָ זֶה הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה הַכְּבוֹד הָיָה אוֹתוֹ הַמֵּאֵמֵר, וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ עִם הַכְּבוֹד לְצַרְפֵי וְלִהְנָאתִי כָּלָל, רַק אֶקְבַּל הַכְּבוֹד בְּקִדּוּשָׁה וּבִטְהָרָה כְּדֵי לְגַדֵּל כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד, כְּדֵי לְקַיֵּם הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מֵאֵמֵרוֹת בְּשִׁבִיל הַכְּבוֹד, כְּדֵי שְׂיִבּוֹא הָאָרֶז גְּדוֹלָה וְנִפְלְאוֹה בְּאוֹתוֹ הַמֵּאֵמֵר שֶׁנִּתְּהוּהָ בְּשִׁבִיל זֶה הַכְּבוֹד אֲשֶׁר אֶתָּה מְשַׁפִּיעַ עָלַי, וְיִהְיֶה הַכְּבוֹד שְׁלִי כָּלּוּ מֵאֵמֵר, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וּבְהִיכְלוֹ כָּלּוּ אוֹמֵר כְּבוֹד". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי כֹחַ לְהִתְגַּבֵּר לְזוֹכוֹת לְכָל זֶה, תֵּן לִי כֹחַ לְעֹמֵד בְּהִיכַל הַמַּלְךְ:

* כִּי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי כָּל הַחֲסֻרוֹנוֹת שֵׁישׁ לוֹ לְהֵאָדָם, הֵן חֲסֻרוֹן בָּנִים אוֹ בְּרִיאוֹת הַגּוּף אוֹ פְּרִנְסָה, הַכָּל הוּא רַק מֵצַד הָאָדָם עֲצָמוֹ, כִּי אוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹפֵעַ עַל הָאָדָם תָּמִיד, אֵךְ הָאָדָם עַל־יְדֵי מַעֲשָׂיו הָרָעִים עוֹשֶׂה צֵל לְעֲצָמוֹ, עַד שֶׁעַל־יְדֵי זֶה מוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ אוֹר וְשֹׁפֵעַ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן חוּס וְחִמּוּל נָא עָלֵינוּ וּזְכַנּוּ לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְטִיב מֵעַתָּה אֶת כָּל מַעֲשֵׂינוּ, וְנִזְכֶּה לְהִכְנִיעַ וּלְבַטֵּל אֶת כָּל גְּשָׁמִיּוֹת גּוֹפְנוֹ וְחֲמֻרֵינוֹ, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה בָּנוּ שׁוּם אַחִיזָה כָּלָל מֵתַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה לְקַבֵּל אוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,

וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְגַּדֵּל כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יַדְנוּ, וַיִּמְלֵא כְבוֹד יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְנוּ לְבַטֵּל עֲצָמֵנוּ לְגַמְרֵי, עַד שְׁנוֹפָה לְהַפְּלִיל בְּאֵמַת בְּבַחֲיֵינָת "אֵין", וְעַל־יַד־יְהוָה נִזְכָּה בְּאֵמַת וּבְשִׁלְמוֹת לְקַבֵּל אוֹר הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת וְדַקְדָּשָׁה בְּבַחֲיֵינָת "וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצֵא", וְעַל־יַד־יְהוָה נִזְכָּה שְׂיֵאִיר לָנוּ אוֹר כְּבוֹדְךָ יִתְבָּרַךְ, וַיְקוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתוֹב: כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֵלוּ. וְתֵאִיר פְּנִיךָ אֵלֵינוּ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב. וְתַעֲזְרֵנוּ שָׁגַם הַצַּדִּיקוֹ אֵמַת יִרְאוּ לָנוּ בְּכָל עַת פְּנִים מִסְבִּירוֹת וְשׁוֹחֲקוֹת, וְעַל־יַד־יְהוָה נִזְכָּה שִׁיְהִיָּה שֶׁפַּע טוֹבָה וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחָמִים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן בֵּן יְהִי רָצוֹן:

כַּח הַמְדָמָה

כֹּה יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֲזֹכָה לְשִׁבְרִי וּלְבַטֵּל אֶת כַּח הַמְדָמָה שְׁבֹלֵב וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד אַחַר שְׁרִירוֹת לְבִי הָרַע, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, רַק אֲזֹכָה לְהַתְגַּבֵּר בְּכַחְךָ הַגָּדוֹל, לְשִׁבְרִי וְלְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוֹוֹת הַמְדָמִיּוֹת וְכָל הַפְּלִבּוּלִים וְכָל הַמְּנִיעוֹת, הַבָּאִים מִכַּח הַמְדָמָה שֶׁהוּא כַח הַבְּהֵמִיּוֹת, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד מַעֲשֵׂה בְהֵמָה, וַיִּתְבַּטְּלוּ מִמּוֹנֵי כָּל תְּאוֹוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת, וְלֹא אֶהְיֶה עוֹד "כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבֵּיִן", וְ"עִיר פָּרָא אָדָם יוֹלֵד", וְאֲזֹכָה

לצאת ולעלות מבחינת בהמה לבחינת אדם דקדשה, ותעלני
מהרה מן המדמה אל השכל דקדשה:

ותזכני מהרה לכל השלשה בחינות של השכל דקדשה, שהם
שכל בכח ושכל הפועל ושכל הנקנה. ותרחה עלי
ותושיעני ותעזרני שיהיה נשאר ממני שארית בארץ לאחר
הסתלקותי מן העולם, שישאר ויתקיים שכלי הנקנה דקדשה
בעולם, ויתקיים השארותי לאחר מיתתי על ידי שכל הנקנה
דקדשה שתזכני ברחמיך הרבים, כי אתה ידעת, רבוננו דעלמא
כלא, שאין קיומו של אדם לאחר מיתתו אלא על ידי שכל
הנקנה, שזוכה להשיג ולקנות בדעתו כפי מה שזוכה לשיבר
ולבטל תאוות עולם הזה והבליו שנמשכין מכח המדמה,
ובעונותי הרבים כבר כליתי ימים ושנים ברדיפת התאוות
ובשרירות לבי, וחמאתי עויתי ופשעתי לפנדק יהוה אלהי ואלהי
אבותי על ידי לב האבן, שהוא הכח המדמה שבלב:

אנא יהוה, רחם עלי ברחמיך הרבים ותנני בחסדיך הגדולים,
ומחל לי על כל חמאי ועוונותי ופשעי העצומים, ועזרני
מעתה לשיבר ולבטל את הכח המדמה שבלבי שהוא שרירות
לבי, ואזכה מעתה לשיבר ולבטל כל התאוות הבהמיות ואזכה
לעלות אל השכל דקדשה חיש קל מהרה. ותעזרני להבין
ולהשכיל בתורתך ובעבודתך באמת, ולהוציא מתיקות שכלי
מכח אל הפעל, עד שאזכה להשיג שכל הנקנה בקדשה ובטהרה,
ואזכה להשיג חרושין דאורייתא אמתיים והשגות חדשות דקדשה
בכל עת ועת:

ח: וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּים שִׁישׁ לָהֶם
 בְּחֵינֵת רוּחַ נְבוּאָה רוּחַ הַקִּדְּשׁ בְּאַמֶּת, בְּאִפֵּן שְׁנוּכָה
 עַל יָדָם לְכַרֵּר וּלְתַקֵּן הַפֶּחַ הַמְדַמָּה, וְלֹא יִבְלַבֵּל אוֹתֵנוּ הַמְדַמָּה
 חֲסִי-שְׁלוֹם בְּדַמְיוֹנוֹת פּוֹזְבִים וּבְכַלְבוּלִים רָעִים חֲסִי-שְׁלוֹם, רַק
 נִזְכָּה שִׁיְהִיָּה הַפֶּחַ הַמְדַמָּה בְּרוּר וְנָךְ וְצַח אֲצִילֵנוּ בְּתַכְלִית הַתְּקוּן,
 בְּאִפֵּן שְׁנוּכָה עַל-יְדֵי-זֶה לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה וּבְרוּרָה זָכָה וְצַחָה
 וְנִכְוֵנָה בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּלִי שׁוֹם בְּלַבּוּלִים כָּלֵל. וְנִזְכָּה
 לְהֵאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כִּי אַתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב יֵשׁ מֵאִזֵּן הַמְּחַלְטַ בַּעֲשָׂרָה מֵאַמְרוֹת. וְתַצִּילֵנוּ
 בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִמְּנַהֲיגִים שֶׁל שֶׁקֶר שֶׁהֵם נִקְרָאִים נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר,
 וְלֹא יִבְלַבְּלוּ אֶת דַּעְתֵּנוּ כָּלֵל בְּדַמְיוֹנוֹת פּוֹזְבִים חֲלִילָה, וְתִזְכְּדֵנוּ
 וְתִמְהַר אוֹתֵנוּ מִטְּמֵאֵת וְזִהְמַת הַנְּחָשׁ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ שְׁלֹא
 יַעֲלֶה עַל דַּעְתֵּנוּ שׁוֹם נַחוּשׁ וְקֶסֶם כָּלֵל, וְנִתְרַחַק מִדְּרָכֵי הַמְּנַחֲשִׁים
 וְהַקּוֹסְמִים בְּכָל מִינֵי הַרְחָקוֹת וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם אִמוּנוֹת פּוֹזְבִיֹת
 כָּלֵל, רַק נִזְכָּה תָּמִיד לְהִיּוֹת תָּמִים עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְלִהְתַּנְהַג רַק
 בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה הָאֱמִתִּיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב. וְתַעֲבִיר וְתַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִכְלֶה כָּל דַּעוֹת הַמִּינִים וְהַכּוֹפְרִים
 וְהַאֲפֹרְסִים מִן הָעוֹלָם, וְתִרְחַם עַל עוֹלָמְךָ שֶׁתִּתְפַּשֵּׁט הָאִמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וַיֵּאֱמִינוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם בַּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם, וְלֹא יִלְכוּ
 אַחַר חֲקִירַת הַתְּהוֹוָה כָּלֵל, רַק יֵאֱמִינוּ בְּלֵם בְּהָאֱמֶת, שֶׁהָעוֹלָם הוּא
 מְחַדֵּשׁ בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר בְּרָאוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמִי בְּרֵאשִׁית יֵשׁ מֵאִזֵּן
 הַמְּחַלְטַ, אֲשֶׁר עַל יְסוּד אִמוּנָה זֶה קִיָּם וְעוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ
 כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה". וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת

ובאמונה שלמה כל ימי עולם, עד אשר נזכה לראות פטוב אשר תעשה לנו בעת שתחדש את עולמך לעתיד ברצונך הטוב ותעשה עמנו חסדים רבים, ויקים בנו מקרא שפתוב: "להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות", ונאמר: "חדשים לבקרים רבה אמונתך":

כף זכות

ג. ותעלה אותי מעלה מעלה חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות בלוי [כלי] טוב באמת, עד שאזכה ברחמיך ובכחך הגדול ובכח הצדיקים האמתיים לגלות ולהאיר ולמצא הטוב הכבוש ונסתר בין כל הרשעים ואפלו בין העב"ם, עד שאפלו כשאדבר עם העב"ם והרשעים, או כשאראה מדותיהם הרעות או כשאהיה מוכרח לעסק באיזה עסק או משא ומתן עם העב"ם והרשעים, אזכה תמיד למצא ולגלות חיות אלהות השוכן ונסתר בקרבם, בכל לשונות הגוים ובכל מדותיהם הרעות. ותעזרני שתכף כשאדבר או אהיה עוסק עמם, יפל הרע לפני, והטוב והקרשה השוכן שם יתגלה ויאיר באור גדול ויהיו נתגליו אותיות התורה המלבשין שם שהם מחיין כל הדברים שבעולם והאותיות יהיו בולטות ומצמרפות ויתוסף עליהם אור רב מלעלא, עד שנוזכה ללקט ולברר אותיות התורה הקדושה מכל לשונות העב"ם ומכל מדותיהם הרעות, ולבנות מהם בנינים שלמים דקדושה, ויקים מקרא שפתוב: "ברכו יהוה מלאכיו גבורי

כח עושי דברו, לשמע בקול דברו. ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו
 עושי רצונו. ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו. ברכי
 נפשי את יהוה":

לה ותצילני ברחמיך מסמרא ד"קין כל בשר", מפל בני אדם
 הרעים, שהם עוי פנים שבדור, החוקרים ומחפשים
 תמיד אחר חובות בני אדם ומבקשים תמיד למצא חוב ופגם בכל
 אחד ואחד. רבנו של עולם, הצילנו ברחמיך מהם ומהמונם, ואל
 תשמע דבריהם ואל יעלה קטרונם לפניך כלל, ותסתם הפרגוד
 בפני דבריהם הרעים, ואל יכנסו דבריהם באזניך כלל כי אתה
 ידעת את לבבם הרע, והם עומדים עלינו בכל עת ומקטרגים
 עלינו, ורוצים לרחקנו חס־ושלום מעבודתך באמת, ומהם נמשכו
 ובאו עלינו כל הקטרוגים והנסיגות והבלבולים אשר על ידם
 גתרחקנו מעבודתך באמת:

ז רבנו של עולם, אתה יודע שאין לי שום חיות וכח ותקוה
 ופתחון פה לדבר לפניך, כי אם על־ידי הדרך הקדוש
 והנורא והנשגב והנפלא הזה, שגלו רבותינו זכרונם לברכה
 בפסוק: "אזמרה לאלהי בעודי". כי אתה יודע את גדל עצם ורבו
 קלקולי, את מרירות דמרירות פאבים אנושים של עונותי
 העצומים והכבדים מאד במהות וכמות ואיכות, אשר כמעט
 כמעט לא היה תקוה חס־ושלום, כי מִפּה רגל ועד ראש אין בי
 מתם, פצע וחבורה ומכה טריה. אבל אתה הזהרתנו שצריך
 האדם לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות ולשמח את
 נפשו, ולבלי לפל בדעתו, מפל שכן שלא ליאש את עצמו חס־

וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם אַפְּן בְּעוֹלָם, עַל כֵּן עֲזַרְנִי וְזַכְּנִי וְהוֹרַנִי הַדְּרֹךְ לְזִכּוֹת
 לְוָה בְּאַמְת, שְׂאֻזְכָּה בְּכָל עַת אֲשֶׁר יִרְצוּ לְהַתְּגַבֵּר עָלַי חֲסִי וְשָׁלוֹם
 עֲצֻבוֹת וּמְרָה שְׁחֹרָה וַיְגוֹן וְאִנְחָה עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים
 וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, וַיִּרְצוּ לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי וּלְרַשֵּׁל אֶת יָדִי, כְּאֵלוֹ
 אֲפִם תִּקְוָה חֲסִי וְשָׁלוֹם, שְׂתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בַּחֲסִדֶּיךָ הַרְבִּים
 וְהַגְּדוֹלִים לְהַתְּגַבֵּר עָלֵיהֶם בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, וְלִבְלִי לִפְלֵ בְּדַעְתִּי
 בְּשׁוֹם אַפְּן בְּעוֹלָם, רַק לְהַתְּחַזֵּק וּלְהַתְּגַבֵּר בְּכָל הַכּחוֹת לְחַפְּשׁ
 וּלְעִיֵּן וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי זִכּוֹת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂזַכִּיתִי לַעֲשׂוֹת
 מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי בְּאַמְת גַּם בְּעֵצִים פְּחִיתוֹתֵנוּ וְשִׁפְלוֹתֵנוּ
 וּבְעֵצִים רַבּוּי פְּנִמְיֵנוּ, אַף־עַל־פִּי כֵּן חֲסִדֶּיךָ גִּבֵּר עָלֵינוּ, וּזְכִיתֵנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עַת לְחַטֹּף בְּכָל פֶּעַם אִיזָה מִצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
 וּכְאֲשֶׁר אֶתָּה מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר וּמְחַבֵּב אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹתָם
 וְשִׁפְלוֹתָם: "כְּפִלַּח הַרְמוֹן רִקְתֶּךָ", אֲפֵלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים
 מִצּוֹת כְּרָמוֹן. וְאִם גַּם הַמִּצּוֹת בְּעֵצְמָן שְׂאֵנוּ עוֹשִׂין הֵם מְלֵאִים
 פְּסֻלָּת, פְּנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּבִלְבוּלִים, וְעַדִּין לֹא עָשִׂינוּ מֵעוֹלָם
 שׁוֹם מִצְוָה בְּשִׁלְמוֹת, אַף־עַל־פִּי־כֵּן אִי אֲפֹשֶׁר שְׁלֵא יִהְיֶה בְּהֵם
 אִיזָה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׂזַכִּינוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 לַעֲשׂוֹת לַפְּעֻמִּים, הֵן צִיּוּצִית אוֹ תַפְּלִיּוֹן, אוֹ קִבְּלַת שִׁבְתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, אוֹ אִיזָה צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֶסֶד, וְהִרְחַקוֹת מֵאֲכָלוֹת אִסּוּרוֹת
 וְכוּ' וְכוּ', בְּוֹדֵאֵי יֵשׁ בְּכָל מִצְוָה וּמַעֲשֵׂה טוֹבָה אִיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה
 עַל כָּל פְּנִים, וְעַל־יְדֵי אֵלוֹ הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח כָּל
 יְמֵינוּ לְעוֹלָם, אֲפֵלוּ בְּעֵצִים גְּרִיעוֹתֵנוּ, מֵה שְׂזַכִּינוּ לְגֵרָם נַחַת רוּחַ
 לְפָנֶיךָ בְּאִיזָה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂזַכִּינוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה

לכנם לכה זכות באמת, ולשמח את נפשנו תמיד, באפן שנוכה
 לשוב בתשובה שלמה באמת עלידי זה, כי אני מאמין באמונה
 שלמה שעלידי הדרך וצנור החסד הנפלא הזה, יש תקוה גם לי,
 ואפלו לכל פושעי ישראל הגורעים מאד, לזכות מעתה לתשובה
 שלמה באמת ולהיות בשמחה תמיד:

וזבני ברחמיך הרבים לדון את כל בני אדם לכה זכות תמיד,
 ואפלו כשאני רואה רשע גמור, אף-על-פי-כן אחפש
 ואבקש עד שאמצא בו גם פן נקדות טובות, עד שאזכה לדנו
 לכה זכות ולהכניסו בכה זכות באמת ולהשיבו בתשובה שלמה
 באמת עלידי זה. רבנו של עולם, בזכות וכה הצדיקים האמתיים
 המליצים טוב על ישראל תמיד, העוסקים וטורחים בכל כחם
 לחפש ולחתר ולמצא זכות וטוב בכל אחד מישראל, אפלו
 בהגורע שבגורעים, בזכותם וכחם, זכנו גם פן לבוא לזה באמת:
 ותזכנו להתקרב להצדיקים האמתיים האלו, העוסקים בזה
 תמיד, לחפש ולבקש ולמצא נקדות טובות בכל אחד
 ואחד מישראל, אפלו בפושעי ישראל, בכלם מחפשים ומוצאים
 בחכמתם נקדות טובות, ומלקטים ומקבצים אותם "אחת לאחת
 למצא חשבון", ומכניסים גם אותם בכה זכות, ובונים מהם בנינים
 דקדשה נפלאים ונוראים, ומעלים לפניך שעשועים גדולים שלא
 עלו לפניך מימות עולם, וזכין לעשות זמירות ונגונים קדושים
 עלידי קבוץ הטוב הזה ממקומות האלה:

רבנו של עולם, מלא רחמים, זכנו להתקרב לצדיקים האלו,
 זכנו להפיל בהם ולשמע תפלתם הקדושה של צדיקים

נוראים האלו, אשר רק הם יודעים להתפלל בשביל כלל ישראל וליירד לפני התבה להוציא את הרבים ידי חובתן, לקבץ כל הטוב וכל הנקודות טובות מפל אחד ואחד מהמתפללין, ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניך מלא רחמים, ולהפוך מדת הדין למדת הרחמים. זכנו בחסדיך הגדולים ורחמיך העצומים, שנהיה נכללים בתפלות הצדיקים האלו והם יתפללו בעדנו תמיד, ואל יתנו דמי לך עד אשר תרחם גם עלינו על כל אחד ואחד ותאספנו אליך הביתה, ותכניסנו לכה זכות באמת ותשמח את נפשנו תמיד ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת, מעתה ועד עולם:

רבנו של עולם, מלא רחמים, יודע תעלומות, זכנו לפעל בקשתנו ברחמים אצריך, בזכות וכח הצדיקי אמת הגדולים במעלה, העוסקים לדון את כל העולם לכה זכות תמיד, ולחפש ולבקש ולמצא נקודות טובות בכל אחד ואחד מישראל אפלו בהגרוע שבגרועים, ולקבץ כל הטוב הזה ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניך, להמתיק ולבטל כל הדינים שבעולם, אשר אלו הצדיקים רואים ומבינים כל הבחינות בכלל ובפרט שיש בענין התינוקות של בית רבן, כי הם רואין היכן התינוקות קורין, ומאיזה צדיק מקבל כל תינוק ותינוק הכל פיו שאין בו חטא, וכמה וכמה מקבלים ממנו, וכל הבחינות שיש בזה, והדור שיצא מהם עד הסוף בזכות וכח אלו הצדיקים. עזר והושיע לנו ולכל ילדי עמך בית ישראל, וזכנו לפעל כל מה שבקשנו מלפניך, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים:

קמו אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, עֲזֵרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאוּזָה לְדוֹן אֶת כָּל הָאָדָם
 לְכַף זְכוּת, אִפְלוּ הַחֹלְקִים עָלַי וְעַל צַדִּיקֵי אָמֶת,
 וְהַמְבַזִּין אוֹתָם, בְּכֹלֶם אֲזוּזָה לְמִצָּא זְכוּת וְטוֹב, וְאֲזוּזָה לְקַיֵּם בְּאָמֶת
 מִה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבָרְכָה: אֵל תִּדְוִן אֶת חֲבֵרְךָ עַד
 שְׁתַּגִּיעַ לְמִקּוּמוֹ, בְּאִפְן שְׁיִתְבַּטַּל כָּל הַמַּחְלָקֶת שֶׁבְּעוֹלָם וַיְהִי
 נִמְשָׁךְ שָׁלוֹם גָּדוֹל וְאַחֲדוּת בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאָמֶת:

קִיח רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנִי לְחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב דִּקְדָּשָׁה,
 וְעֵשֶׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ צַדִּיקֵךְ הָאֱמֶתִיִּים
 מִצַּדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפּוֹכְכִים לְעוֹלָם וָעֵד, שְׁאוּזָה בְּכַחַם לְהִיּוֹת גַּם בֵּין
 בְּכֹלֵל מִצַּדִּיקֵי הָרַבִּים. וְאֲזוּזָה לְדוֹן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת וּלְקָרֵב
 אֲנָשִׁים הָרַבָּה לְעִבּוֹרְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ וּלְתוֹרַתֶךָ, לְבָאֵר וּלְהַאִיר
 וּלְהוֹדִיעַ אֱמֶתְךָ לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוּךָ, וַיִּכְנָסוּ דְבָרֵי הָאֱמֶתִיִּים
 בְּלִבָּם, עַד אֲשֶׁר יִתְחַמֵּם לְבָבָם בְּחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת גָּדוֹל
 דִּקְדָּשָׁה לְשׁוּב אֵילֶיךָ בְּאָמֶת, וְעַל־יְדִי־זוֹה יִמְשָׁךְ עָלַי בְּכָל פַּעַם
 חַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת דִּקְדָּשָׁה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֲזוּזָה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ
 בְּלִבִּי בְּכָל פַּעַם חַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת דִּקְדָּשָׁה מִרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים
 אֲשֶׁר הֵם דְּבָקִים בְּךָ, יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ, אִשׁ אֲכַלָּה, אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא,
 וְהֵם מְקַבְּלִים אִשׁ שְׁלֹמַעְלָה רִשְׁפֵי אִשׁ שְׁלֵהֶבֶת יְהוָה, לְהַלְהִיב
 וּלְחַמֵּם לִבִּי יִשְׂרָאֵל בְּחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת דִּקְדָּשָׁה, וְכָל דְּבָרֵיהֶם
 בְּנַחֲלֵי אִשׁ. חֲמַל עַל עַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל שְׁתַּבְּעֶרֶת אִשׁ הַקֹּדֶשׁ שְׁלֵהֶם לֹא
 תִּכְפֹּה לְעוֹלָם וָעֵד, וַיִּקַּם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אִשׁ תִּמִּיד תּוֹקֵד
 עַל הַמְּזוּבָח לֹא תִכְפֹּה". וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ לְקַבֵּל מֵאִשׁ הַקֹּדֶשׁ שְׁלֵהֶם
 בְּכָל פַּעַם, לְחַמֵּם וּלְהַלְהִיב לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוּךָ בְּהַתְּלַהּבוֹת

דקדֹשָׁה אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדֶתְךָ בְּאַמֶּת, בְּהִרְרָה וּבְמִדָּה כִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְכָל מִה שֶׁתּוֹכְנִי לְהַכְנִים חֲמִימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת דִּקְדוּשָׁה בְּלִב אַחֲרִים, אֲזֻכָּה שְׂתוֹסֵף עָלַי וַיִּמְשֵׁךְ עָלַי בְּכַפְלֵי כַפְלִים מְלַמְעֵלָה חֲמִימוֹת הַלֵּב וְהִתְלַהְבוֹת דִּקְדוּשָׁה עַל־יַדִּי אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ צְדִיקִיךָ עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, כָּל מְשַׁרְתֶּיךָ אִישׁ לֹוְהֵמָּה, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזֻכָּה לְבַעַר וּלְגַרֵּשׁ וּלְסַלֵּק מִלְּבָבִי כָּל הַרוּחַ שְׁטוֹת וְכָל הַפְּחֻשְׁבוֹת וְרַעֲיוֹנִים רָעִים עַד שְׁאֲזֻכָּה מְהֵרָה לְטַהֲרֵת הַלֵּב בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזֻכָּה לְדַבֵּר דְּבוּרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים בְּכָל פֶּעַם לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת לְרְצוֹתְךָ שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ מְהֵרָה. וְאֶהְיֶה דְבוּק בְּךָ בְּאַמֶּת תְּמִיד כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם", וַיִּקְּם בִּי וּבְכָל יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ בַּחֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה קִשָּׁה כִּשְׂאוֹל קְנָאָה, רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אִישׁ שֶׁלֶּהֲבַת יָהּ. מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וּנְהַרוֹת לֹא יִשְׁטַפוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הַזֶּן בֵּיתוֹ בְּאֶהְבָּה, בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ". יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יִהְיֶה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

א: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "נִכּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאִז מַעוֹלָם אָתָּה. עַד־תִּיךָ נֶאֱמַנְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קְדֹשׁ, יִהְיֶה לְאַרְךָ יָמִים". כִּי אָתָּה מְלֹא רַחֲמִים, וְרַק אָתָּה לְבַד יְכוּל לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת אֲפֹלוּ אֶת הַגְּרוּעַ וְהַפְּחוֹת שְׁבִי־יִשְׂרָאֵל, כִּי אָתָּה לְבַד יוֹדַע אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִתְחַלָּה וְעַד סוּף, וְאִיךָ נוֹלַד וְאִיךָ נִמְשָׁךְ לְזֶה הָעוֹלָם, וּבְאִיזָה מְקוֹם הִיָּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַ־חַיּוֹת, וְגַם כְּמִה חֲמִימוֹת שֶׁל תְּאוֹת הַמְּשַׁגֵּל נִכְנָם בְּכַמָּה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

עלידי הניקה שינקו חלב מנשים שאינן כשרות באשר אתה ידעת. הן בעזן חוללנו ובחמא יחמתנו אמנו, עד אשר גברו עלינו מצולות ים, הרהורים ומחשבות רעות רבות מאד, ויכנע בעמל לבנו נכשלנו ואין עוזר:

על כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי החסד והרחמים, ופנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, שנופה לקבל החסד הגדול הזה בראשיהשנה הקדוש הבא עלינו לטובה. רחם עלינו למען שמך, ופנו לקבל ראשיהשנה הקדוש בקדשה גדולה, כי אתה יודע שפדורות הללו בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום תקוה כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבצים יחד בכל מקומות ישראל במושבותיהם. יודע תעלומות בוחן לבבות, אדון החסד מלא רחמים, למדנו והורנו איך להמשיך חסדיך הגדולים עלינו, באפן שנופה לשוב אליך באמת ובכלב שלם. ואם חמאנו עוינו ופשענו לפניך הרבה מאד, ופגמנו בכבודך הרבה, והלכנו אחר תאוות לבנו והמשכנו עלינו את היצר הרע, ופגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו עד אשר אין לנו שום מליץ ישר ושום זכות על פי דת המשפט הקדוש, הן על זה באנו לפניך לחלות פניך, ולהשתפח לפני רחמי כסא כבודך, ואנו תולים עינינו אליך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעשה למען רחמיך וחסדיך הפשוטים, ותשב בעצמך על משפטנו, "כי המשפט לאלהים הוא", ולא תתן כח ורשות חס-ושלום לשום אדם שבעולם, ולא לשום בית דין שלמעלה ושלמטה, ולא לשום מלאך ושרף, ולא לשום נברא שבעולם, לשפט ולדון אותנו

חֲלִילָהּ. "חֲלִילָהּ לָךְ מַעֲשׂוֹת פִּדְבֵר הַזֶּה", כִּי אִם אַתָּה לְבַד תִּדְוֶן וְתִשְׁפֹּט אֹתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים. "מִלְפָּנֶיךָ מִשְׁפִּטְנוּ יֵצֵא, עֵינֶיךָ תַחְזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל". כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמֵנוּ, כִּי אַתָּה מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם מְקוֹמְךָ, וְרַק אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ לָדוֹן אֹתֵנוּ כְּלָנוּ לְכַף זְכוֹת תְּמִיד. "רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוֹה כְּמִשְׁפִּטֶיךָ חַיִּינִי", כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, אֵיךְ נוֹלַד וְאֵיךְ נִמְשָׁךְ נִשְׁמָתוֹ לְזוֹה הָעוֹלָם, וּבְאִיזָה מְקוֹם הָיָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת מְעוּדוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים, וּמִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד תְּמִיד. אֲבִינוּ שְׂבֻשְׁמַיִם, רַחֲמֵן אֲמָתִי חֶסֶדֶן אֲמָתִי, חִמַּל עָלֵינוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר "בְּאוֹ בָנִים עַד מִשְׁפָּר וְכַח אֵין לְלִדָּה", עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד חֲנֻם מִמֶּה שְׂלֵא יַחֲסֵר עִמָּךְ, וְזַכְּנוּ מֵעַתָּה לְהִיּוֹת כְּרִצוֹנְךָ בְּאַמָּת, לְסוּר מִרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד:

וְתִרְחַם עָלֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיֵלְנוּ תְּמִיד שְׂלֵא נִדְבֵר סָרָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם עַל שׁוֹם כִּי יִשְׂרָאֵל שְׂבַעֲעוֹלָם, וְתִצְיֵלְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִלְשׁוֹן הָרַע וְאֲבֵק לְשׁוֹן הָרַע, וְלֹא נִתְחִיל לָדוֹן שׁוֹם כִּי יִשְׂרָאֵל לְחֻבָּה חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק גּוֹבָה לָדוֹן אֶת הַכָּל לְכַף זְכוֹת תְּמִיד, וְלִהְיֵרִיחַ עִצְמֵנוּ בְּכָל כַּחוֹתֵינוּ עַד שְׁנוֹכָה לְמִצָּא זְכוֹת וְחֶסֶד וְטוֹב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, אֲפֹלוּ בְּתַכְלִית הַדִּיוֹטָא הַתַּחְתּוֹנָה, בְּתַכְלִית הַגְּרִיעוֹת וְהַפְּחִיתוֹת, וְלִהְיֵרֵעַ הַכָּל לְכַף זְכוֹת תְּמִיד:

יח: עַל כֵּן מִצָּא עִבְדְּךָ אֶת לְבוֹ עֵדִין לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וְעֵדִין עֵדִין עַל מִשְׁמֵרְתִּי אֶעֱמֹדָה וְאֶצְפָּה לִישׁוּעָתְךָ הָאֲמָתִיּוֹת, מִתִּי תָבוֹא אֵלַי שְׂאוּכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמָּת, אֲשֶׁר עַל זֶה בְּקִשְׁתִּי

מִלְפָּנֶיךָ זֶה כְּמוֹה, בְּכֹמֶה לְשׁוֹנוֹת שֶׁל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, וְעַדִּין לֹא
 נִזְשַׁעְתִּי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַמְּנִיעָה מִמֶּנִּי, אֲבָל עַל טוֹבְךָ הַגָּדוֹל אֲנִי
 נִשְׁעַן עַדִּין, שֶׁתְּצִיץ וְתַבִּיט וְתִשְׁגִּיחַ עַל מַעַט דְּמַעַט נִקְדוֹת טוֹבוֹת
 הַנִּמְצָאִים בִּי עַדִּין, וְתַעֲלִים עֵינֶיךָ מִלְּרְאוֹת וְלִהְסֵתֶפֶל עַל רַבּוּי
 וְעֶזֶם הָרַע שְׁבִי, בְּאִפְּן שֶׁתִּכְנִיעַ וְתַבְטִיל רַבּוּי הָרַע לְגַבִּי מַעַט
 הַטוֹב שְׁבִי, וּבְכַחֲךָ הַגָּדוֹל תִּתֵּן כַּחַ לְמַעַט הַטוֹב שְׁבִי שִׁיתַּגְּבֵר עַל
 הָרַע שְׁבִי, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּכָה מֵעַתָּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֹמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאֵמֶת, וְתַטִּיב עִמִּי בְּחֶסֶדְךָ בְּכָל עֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, לֹא
 כְּגִמּוּלִי וְכִמְעֵשִׂי יְדֵי הַפְּגוּמִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק בְּחֶסֶדְךָ וּכְטוֹבְךָ
 הַגָּדוֹל וּבְרַחֲמֹנֶיךָ הַעֲצוּם, אֲשֶׁר אֵין אֶתָּה מִבֵּית עַל הָרַע בִּי אִם
 עַל מַעַט הַטוֹב, וְאֵל תִּמְנַע טוֹב מִמֶּנִּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְתִרְחַם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לִי דַעַת שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה, בְּאִפְּן
 שְׂאֻזָּכָה לְהַתְּדַבֵּק בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, לְכָל אֶסְתֵּפֶל
 וְאִבִּיט עַל הָרַע שֶׁל שׁוֹם בְּרַ יִשְׂרָאֵל שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא אֲשִׁים עֵינֵי
 כָּלָל עַל מַעֲשָׂיו וּמִדּוֹתָיו שְׂאִינָם טוֹבִים, רַק אֻזָּכָה לְדוֹן אֶת כָּל
 אָדָם לְכַף זְכוּת, וְלִהְסֵתֶפֶל רַק עַל הַטוֹב שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל,
 וְלֹא אֶסְתֵּפֶל עַל הָרַע שֶׁלֹּו כָּלָל. וּבְרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הַרְבִּים תִּפְקַח
 אֶת עֵינֵי דַעְתִּי וְתִתֵּן לִי דַעַת שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּכָה לְחַפֵּשׂ
 וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא זְכוּת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפִלוּ בַּהֲגָרוּעַ
 שְׁבַגְרוּעִים, וְאֻזָּכָה לְרְאוֹת וְלִהְבִּיט רַק עַל הַטוֹב שֶׁבְכָל אֶחָד, וְלֹא
 אִבִּיט וְאֶסְתֵּפֶל עַל הָרַע שֶׁבָּהֶם כָּלָל, וְתִתֵּן לִי עֵין יָפָה וְטוֹבָה
 לְהִבִּיט עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְטוֹבָה, אֶת הַטוֹב שֶׁבוּ אֶקְבֵּל
 בְּדַעְתִּי לְהֵסֵתֶפֶל עָלָיו, וְאֶת הָרַע לֹא אֶקְבֵּל, וְלֹא אֲשִׁית עֵינֵי עָלָיו

כָּלֵל, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב וַיֵּשֶׁר גַּם עִם יְהוָה וְעַם אֲנָשִׁים, וְאִמְצָא "חֵן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם", בְּאִפֶּן שְׂאוּכַל לְהִתְעוֹדַע עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ מִהַתְּכַלִּית הָאִמְתִּי, וּלְקַבֵּל מִנְקֻדַּתֶּם הַטּוֹבָה לְהִתְעוֹדַע וּלְשׁוּב לִיהוָה, וּלְהֵאִיר בָּהֶם מִנְקֻדַּתִּי הַטּוֹבָה, וּלְחַזְּנֵן אוֹתָם בְּאַמֶּתֶת הַדַּעַת שֶׁל נְקֻדַּתִּי הַטּוֹבָה, לְהוֹדִיעַם אֶת כָּל הַטּוֹב הַנִּגְצָפֵן בִּי מִקְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל:

כ: וְעַתָּה אֲבִי שְׂבַשְׂמִים, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי וְחַזְּקֵנִי וְאִמְצָנִי אִיךְ לְזַכּוֹת לָזֶה, שְׂאֵדַע תְּמִיד פְּחִיתוּתִי וְשִׁפְלוּתִי בְּאַמֶּת, וְאִפֶּי-עַל-פִּיכֵן אֲזַכֶּה לְהִתְחַזֵּק נֶגֶד כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְחַלְשִׁים אֶת הַדַּעַת, יְהִיָּה מִי שְׂיִהְיֶה, וְלֹא אֶתְכַפַּל נֶגְדָם כָּלֵל, וְאֲזַכֶּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵי תְּמִיד בְּכָל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת הַנִּמְצָאִים בִּי עַדְיוֹ, וּבְכַח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאִמְתִּיִּים הָאוֹחֲזִים בְּיַדֵּינוּ תְּמִיד, וּמְזוֹרִזִים וּמְחַזְּקִים אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב וּלְהִשְׁתַּוְּקֵק אֵלֶיךָ תְּמִיד בְּכָל עַת יְהִיָּה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, וּלְבַלִּי לְהַסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲפֵב וּמְכַלְכֵּל. וְתַעֲזְרֵנִי וְתַחֲזַקֵנִי וְתִאֲמָצֵנִי תְּמִיד, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְפַּרֵּךְ גַּם אֲנָשִׁים אֲחֵרִים, וּלְחַזְּקֵם בְּעִבּוּדְתֶךָ וּבְתוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת, כְּאֲשֶׁר הִזְהַרְתָּנוּ עַל זֶה עַל-יַדֵּי צְדִיקוֹךָ הָאִמְתִּיִּים, שְׂפֹל אָדָם מְחִיב לְעַסֵּק בְּזֶה:

כפירה

סד וּבְכֵן עֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂנוֹכָה לְהַרְגִּישׁ וּלְמַצֵּא עֲצוּתֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַגְּנוּזִים בְּחַדוּשֵׁי תוֹרַתֶם הַקְדוּשָׁה, וּזְכַנִּי

לְהַתְּפִלֵּל עֲלֵיהֶם תְּפִלָּה נְאֻה וּמִסְדֶּרֶת וּלְפַעַל בְּקִשְׁתָּנוּ בְּרַחֲמִים
 אֲצִלָּךְ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אָנוּ צְרִיכִים לְצַעֲקָה וּלְזַעֲקָה וּלְהַתְּאַנַּח
 וּלְהַתְּפִלֵּל וּלְהַסְתַּכֵּל לְרַחֲמֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ, עַד שְׁנוּבָה לְצֵאת לְגַמְרֵי
 מִכָּל הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרוֹסוֹת וְחֻקֵּירוֹת וְקִשְׁיוֹת וּמְבוּכוֹת וּמִכָּל מִינֵי
 קְלָפוֹת וְתַאוּוֹת וּסְטְרִין אַחֲרָיִן הַנִּמְשָׁכִין מִתְחַלֵּת הַצְּמֻצוֹם שֶׁל
 הַחֲלָל הַפְּנוּי וּמְרַבּוּי אוֹר, כִּי שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד הַשְּׁתַּרְגּוּ עֲלֵינוּ יַחַד,
 וּבַעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ עַל מַה לְצַעֲקָה קֹדֶם, כִּי גַם
 כְּשֶׁמִּתְנַפְּרִים הַתַּאוּוֹת וְהַקִּשְׁיוֹת וְהַבְּלוּלִים הַנִּמְשָׁכִים מִן הַקְּלָפוֹת
 שֶׁנִּתְּהוּוּ מְרַבּוּי אוֹר, מְשֻׁבְּרֵת כְּלָיִם, גַּם כֵּן קִשְׁיָה עָלַי מְאֹד לְגַרְשָׁם
 וּלְשִׁבְרָם וּלְכַבֵּלָם, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים נִשְׁבַּרְתִּי מְאֹד מְאֹד וּבְכָל
 זֹאת לֹא שָׁב אִפּוּ מִמֶּנִּי, וְאֵינִי מְקַרֵּר דַּעְתּוֹ בּוֹה, כִּי אִם עוֹד רוֹצֵה
 לְהַתְּגַבֵּר עָלַי, וְלְהַכְנִים בְּדַעְתִּי בְּלוּלִים וּמְבוּכוֹת וְקִשְׁיוֹת
 וְהַרְהוּרִים וְעַקְמִימוֹת שֶׁבְּלֵב הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר שֵׁם
 אֵי אֲפֹשֶׁר לְמִצָּא אוֹתְךָ בְּשׁוֹם אִפֵּן בְּעוֹלָם, עַל־יְדֵי שׁוֹם שֶׁכֵּל
 וְחֻכְמָה, כִּי אִם עַל־יְדֵי אֱמוּנָה לְבַד:

קִד וְתַעֲוִיר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְחֻסְדֶּיךָ הַמְּרַבִּים, וְתִשְׁבַּר וְתִמְנַח
 וְתִכְנִיעַ וְתַעֲקֹר וְתַכַּבֵּל כָּל הַכְּפִירוֹת מִכָּל הָעוֹלָם
 כָּלוּ, וּבְכַרְט מִכָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, וּבְרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תַּעֲוִיר וְתִמְשִׁיךְ עַת רְצוֹן בְּעוֹלָם תְּמִיד, וְתַהַפֵּךְ הַשְּׂמֹד
 לְרְצוֹן, בְּכַח זִכּוֹת מִשְׁה, שֶׁהוּא עוֹמֵד בֵּין שְׂמֹד לְרְצוֹן, אֲשֶׁר מִסֵּר
 נַפְשׁוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו לַעֲשׂוֹת גִּירִים לְהוֹצִיאָם מִשְּׂמֹד וּכְפִירוֹת
 וּלְהַעֲלוֹתָם וּלְקַשְׂרָם לְרְצוֹן הָעֲלִיוֹן, וְגַם עֵתָה אַחֲרֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ עֲדִין
 הוּא עוֹמֵד וּמִתְּפִלֵּל עַל כָּל הַנְּדָחִים וְהַרְחוּקִים מֵאֱמוּנָתְךָ, לְגִירָם

וּלְקַרְבֶּם אֵלַי, וּלְבַטֵּל כָּל הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם, וְלַהֲעֵלוֹת
 מִשְׁמַד לְרַצּוֹן, וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים וּבְעֵלֵי תְשׁוּבָה הַרְבֵּה בְּעוֹלָם:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חֲסֵדָן מְלֵא חֲסִדִּים, חוֹשֵׁב
 מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ גְּדָח, אֲשֶׁר מַחְשְׁבוֹת לְפָךְ לְכָל
 דּוֹר וָדוֹר, רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַחוֹ וּזְכוּתוֹ הַגָּדוֹל, וּבְכַח כָּל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵת מוֹשֶׁה, שְׁעוֹסְקִים גַּם כֵּן בְּזֶה לְהַמְתִּיק
 הַדִּין מִכָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים וּלְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת שֶׁבְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת, וּלְבַטֵּל כָּל הַכְּפִירוֹת וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים וְלַהֲמַשִּׁיךְ אֲמוּנָה
 גְּדוּלָה בְּעוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנְךָ, וְחוּסֵה עָלֵינוּ בְּעַת
 צָרָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִתְּפַשְׂטִים בְּעוֹלָם
 חֲסִי-וְשָׁלוֹם מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין דְּרָךְ לְנִטּוֹת יָמִין וְשְׂמָאל,
 וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם נִתְּפָסִין כְּמֹה נִפְשׁוֹת בְּרִשְׁת הַבּוֹפְרִים, הַמְּחַנְכִים
 נְעָרִים בְּלַמּוּדֵם הֲרַע שְׁנַתְּפִשְׁט עִכְשׁוֹ לְלַמֵּד חֻקֹּת וּלְשׁוֹנוֹת
 וְכו', אֲשֶׁר אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעוֹן, כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים
 וְעַל פֶּחַ מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים, שִׁיּוֹדְעִים
 לְהַמְשִׁיךְ עַת רַצּוֹן, וְלַהֲמַתִּיק כָּל הַדִּינִים שְׁבַעֲעוֹלָם, וְלַהֲפֹךְ מִשְׁמַד
 לְרַצּוֹן:

רַחֵם וְחוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנְךָ, וּלְמַדְנוּ וְהוֹרְנוּ אֵיךְ
 לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֵלּוּ שִׁיעִסְקוּ בְּתַקּוּנָנוּ וּבְתַקּוֹן כָּל
 הָעוֹלָם, וְאֵל יַחֲרִישׁוּ וְאֵל יִשְׁקוּטוּ בְּעַת צָרָה הַמְּרָה וְהַזָּרָה אֲשֶׁר
 בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם. אֵי שְׂמִים,
 הַפְּגִינוּ בְּעַדְנוּ, אֵי שְׂמִים, הַקִּיצוּ לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ
 הַרְבִּים, בְּצוּק הָעֵתִים הָאֵלֶּה אֵין מִי שִׁירְגִישׁ מְרִירוֹת מְכֹאֹב הַצָּרָה

הגדולה הזאת בלבד היטב, ואפלו מי שפוגש מעט מרירות הצרה הזאת, אין יודע איך להתפלל ולהמתיק הדין ולבטלו. על מי לנו להשען, על אבינו שבשמים, ועל כח וזכות אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים העומדים עדין ומתפללים עלינו, אשר אלמלא תפלתם לא היינו יכולים להתקיים חס־ושלום אפלו רגע אחד. רחם עלינו ולמדנו איך לעוררם ולהקיצם ולהוסיף בהם עז וחיל מלמטה, באפן שיוכלו לפעל בקשתם מהרה, להמתיק כל הדינים והגזרות שבכל העשרים וארבע בתי דינים, ולהפך כל הכפירות משמד לרצון, ותתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויתרבו גרים ובעלי תשובה בעולם:

מלא רחמים, "גדול העצה ורב העלייה", אדון הנפלאות, עשה בנפלאותיך, ותתן כח לצדיקיך הגדולים והנוראים, שיפעלו שתי הפעולות יחד על־ידי פדיוניהם, ותפלותיהם הנוראות והנפלאות מאד מאד, שיזכו לבטל כל הדינים והגזרות של כל העשרים וארבעה בתי דינים, בגשמיות ורוחניות בגוף ונפש ומזון, וגם יזכו להמתיק החרון אף ולבטל העבודה זרה והכפירות מן העולם, ולהפך משמד לרצון ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מומה", ואתה עושה נפלאות גדולות לבדך, וברחמיך העצומים אתה יכול להושיענו בכל הישועות יחד בדרךך הנפלאים:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, תן לנו אמונה שלמה. בטל מעלינו כל מיני כפירות ובלבולי אמונה. בטל מעלינו כל

גזרות קשות. רחם עלינו ברחמים רבים, ברחמים פשוטים, שאין בהם תערובת דין כלל, באפן שנופה מהרה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. רחם רחם, חמל חמל בעת צרה הזאת, פי רע ומר מאד, רע ומר, רע ומר, רע ומר, פי נגע עד הנפש. ולא די לנו במרירות נפשנו, באשר יודע כל אחד בנפשו את נגעי לבבו ומכאוביו, אשר כשל כח הסבל, אף גם אנו רואים מרחוק צרות ישראל בלי שעור, והעקר צרות נפשות ישראל, אשר הפילוסופים והפופרים הרשעים הארורים רוצים להתפשט חסד ושלוה, באשר נגלה לפניך, ונתוסף לזה עצם הצרה מרבוי המחלקת שבין עמך ישראל הפשרים, אשר נתרבה קטגוריא בין התלמידי חכמים ובין כל הנלוים אליהם, "וליוצא ולבא אין שלום":

רבוננו של עולם, אתה לבד יודע, שבכח ההמתקה והפדיון הנאמר בהתורה הזאת שממתיק הדין של כל העשרים וארבע פתי דינים, אשר הצדיקים הגדולים האמתיים יודעים סוד זה הפדיון הנפלא על בוריו ולמעלה למעלה, בכח זה יש לנו תקנה עדין לצפות לישועה ולכל טוב, אף גם לקרב נפשות אליך תתברך, להכניסם באמונה הקדושה עתה גם עתה, על פן עדין אני עומד ומתפלל לפניך, ומתחנן ומתחבט מול רחמיך וחסדיך, ומצפה לישועתך בכל עת ורגע, כעין עבד אל אדוניו, וכעין הַבן אל אביו, "עד ישקיף וירא יהוה משמים", ויחוס וירחם עלי ועל כל התלויים בי, ועל בני ויוצאי חלצי ועל כל ישראל, ויושיענו מהרה וימתיק ויבטל מעלינו כל הדינים שבעולם, ויפדנו ויצילנו

מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַיְסוּרֵינִי שֶׁבָּעוֹלָם וַיִּבְטַל כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל
 בְּלִבּוֹלֵי אַמוּנָה מֵעֲלִינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וַיַּחֲקֶנּוּ
 וַיַּחַיֵּנוּ וַיִּקְיַמְנוּ בְּאַמוּנָתוֹ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וַיִּסְבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה,
 בְּאִפְנֵי שְׁנוּפָה לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְפַּרֵּךְ בְּאַמֶּת וּבְתִם־לִבֵּב, חַיֵּשׁ קָל
 מְהֵרָה, וְלֹא נִסּוּר מִרְצוֹנוֹ עוֹד יִמִּין וּשְׂמָאל, וַיִּקָּים בִּי מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "פָּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֵבֶר בְּשַׁחַת וַחֲתוֹ בְּאוֹר תְּרָאָה. פָּדַנִי
 מֵעֲשֵׂק אָדָם וְאֲשַׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ. בִּיָּדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי
 יְהוָה אֵל אֱמֶת. וְאֲנִי בְּתַמִּי אֶלֶךְ פָּדַנִי וַחֲנַנִּי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה,
 לְמַעַן אוֹיְבֵי פָּדַנִי. כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְּדוֹת. וְהוּא
 יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו. קוּמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדַנּוּ לְמַעַן
 חֲסִדְּךָ. פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו. וְאֲנִי תַפְלֹתִי לָךְ
 יְהוָה עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדְּךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ":

קִלַּט רַחֵם עֲלֵינוּ מֵלֹא רַחֲמִים וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ גִּלְךָ וְאֵת
 מִשְׁפָּטֶיךָ [וּמִצְוֹתֶיךָ] נִשְׁמֹר, וְגִלָּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם
 מְהֵרָה, יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֶת אוֹר הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא
 שְׂאֵתָה מְאִיר בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי הַצְּדִיקֵי אֱמֶת שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, מִיּוֹם
 מִתֵּן תּוֹרָה עַד (הַיּוֹם) הַדּוֹר הַזֶּה, וּבִפְרָט אוֹר הָאֱמֶת שֶׁל הַצְּדִיקֵי
 אֱמֶת שֶׁבְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאֵנוּ צְרִיכִים לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם וְלִלְדֵךְ
 בְּדַרְכֵיהֶם כְּדֵי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת. "שְׁלַח אוֹרְךָ
 וְאַמְתֶּךָ הֵמָּה יִנְחֹנֵנִי, יִבְיֹאנֵנִי אֵל הַר קְדֻשְׁךָ וְאֵל מִשְׁכַּנְּנוֹתֶיךָ. הוֹרְנֵנִי
 יְהוָה בְּרִבְּךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתְּךָ, יַחַד לִבְבִי לִירְאָה שְׂמֶךָ". כִּי אֵתָה
 אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד, וּבְיָדָיו תִּגְמֹר הַכֹּל כְּרִצוֹנְךָ.
 רַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּהֵם בְּחַרְתָּ, וּמְהֵרָ לְגַלוֹת הָאֱמֶת,

לְמַעַן תִּצְיֵל וְתִשְׁמֹר כְּמָה וְכְמָה נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִמָּה שְׂאֵתָהּ
צְרִיךְ לְהִצִּילָם וְלִשְׁמֹרָם, וּבִפְרָט לִשְׁמֹרָם מִפַּח יוֹקָשִׁים מֵהִרְשָׁתוֹת
וְהַמְכַמְזוֹרוֹת שֶׁפָּרְשׂוּ עֵתָה הַכּוֹפְרִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים עַל נַעֲרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי בְּתֵי חֲנוּכָם הִרְעָה. "תֵּן לָהֶם כְּפַעֲלָם וְכַרְע
מַעֲלִייהֶם, כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם, הַשֵּׁב גְּמוּלָם לָהֶם". וְהִצֵּל
וְשִׁמֹּר נִפְשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִלְכְּדוּ בְּרִשְׁתָּם וּבְמִצּוֹדָתָם.
רַחֵם עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְגַלְהָ הָאֱמֶת
בְּעוֹלָם מֵהִרְהָ, שְׂיִזְכּוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לִידַע אֱמֶתֶת הַצְּדִיקִים
הַקְּדוֹשִׁים וְרוּם מַעֲלַת תְּקַפָּם וּגְדֻלָּתָם, וְגַדֵּל עַצְם כַּחֵם לְהַשִּׁיב
כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֱלֹהֵי:

כו: וְתַמְלִיא רַחֲמִים עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמֹד בְּעִזְרֹתֵנוּ,
וְתַעֲקֹר וְתַשְׁבֵּר וְתַמְגֵּר וְתַכְלֶה וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפִּיל
וְתַבְטֵל מִן הָעוֹלָם כָּל סְפָרֵי הַמִּינִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים וְכָל סְפָרֵי
הַמְּחַקְרִים הַנּוֹטִים לְצַד מִיּוֹת וּכְפִירוֹת, הַפּוֹגְמִים בְּהַתּוֹרָה
וּבְהָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, כְּלָם תַּעֲקֹר וְתַשְׁבֵּר וְתַבְטֵל מִן הָעוֹלָם,
בְּזִכּוֹת וְכַח סְפָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁנִּשְׁרְפוּ וְנִאֲבְדוּ מִן הָעוֹלָם.
וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַיְשִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה וְשֶׁל מַפְּהָ, שֶׁיִּלְמְדוּ קָל
וְחֹמֶר הַנֶּאֱמָר בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְכַרּוֹנִם לְבָרְכָה: וְיֵמָּה סְפָרִים קְדוֹשִׁים
וְנוֹרָאִים כְּאֵלֶּה, שֶׁהֵם שֵׁם יְהוָה, שְׁמוֹ שֶׁנִּכְתָּב בְּקַדְשָׁה, אֲמָרָה
תּוֹרָה יִמְחָה, שֶׁיִּתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם, בְּשִׁבּוּל לְהַטִּיל שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ הַכְּשָׁרִים, סְפָרֵי הַמִּינִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים שֶׁמִּטִּילִין שְׁנֵאוֹה
וְאִיבָה וְתַחֲרוֹת בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, וְעוֹקְרִים אֶת
הָעוֹסֵק בָּהֶם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שִׁיאֲבָדוּ וַיִּשְׁרְפוּ

ויעקרו וימחו ויתבטלו מן העולם וימחו מן הארץ, ויהיה נמח
שמים וזכרם מן העולם, ולא יזכרו עוד בשמים:

בעס - קפדות

ד וּבְכֵן תּוֹכְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַן צְדָקָה לְצַדִּיקֵי אָמֶת, לְמַעַן
נִזְכֶּה עַל־יְדִי־יָדָה לְהַנְצִיל מִחַיָּה רַעָה וּמְלַסְטִים, שֶׁהֵם לְשׁוֹן
הָרַע וּדְבָרִים בְּטָלִים וְגֵאוּהָ וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם, וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, שְׁיִהְיֶה כָּל דְּבוּרֵנוּ לְשִׁמּוֹךְ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, וְלֹא נִדְבֵר דְּבָרִים
בְּטָלִים לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה בְּתוֹרָה וְעֲבוֹדָה וִירֵאת שָׁמַיִם,
וּבִפְרָט מִחֲטָא וְעוֹן הַגְּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא עוֹן לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת
שֶׁהוּא חֲמוּר בְּיֹתֵר, תִּצְלֵל אוֹתִי וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יֵצֵא
מִפִּי לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם. אֱלֹהֵי, נִצַּר
לְשׁוֹנִי מִרַע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מְרֵמָה, וְתִצְלֵנִי מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק
לְשׁוֹן הָרַע וּמִרְכִילוֹת וּמֵאֲבָק רְכִילוֹת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתוֹכְנֵנִי
לְמַדַּת עֲנוּהָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה, וְאוֹפָה לִידַע
שְׁפָלוֹתֵי בְּאֵמֶת. וְתִצְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן הַכַּעַס, שְׁלֹא אֲכַעֵם
לְעוֹלָם עַל שׁוֹם דְּבַר, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְדָּן כָּלֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם
כַּעַס וְהַקְּפָדָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק אֹפָה לְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב
לְכָל, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם. וְהִצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן הָעֲנִיּוֹת
וּמִן הַחֲסָר, וְתוֹמִין פְּרִנְסָתְנוּ קִדְּם שֶׁנִּצְטָרַךְ לָהֶם בְּרוּחַ וְלֹא
בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר, בְּכַבוֹד וְלֹא בְּבוּי, בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר,
מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֲבָה וְהַמְלֵאָה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת
כָּל יְמֵי חַיֵּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

יח וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֵלֵא טוֹב
 מֵלֵא רַחֲמִים, מֵלֵא רְצוֹן, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֶזְרִי, וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִצְלַלְנִי מִן הַפַּעַם וּמִן הָרָגוֹ וּמִכָּל מִינֵי קִפְדוֹת. וְתִגַּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
 וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד, וְאַפְלוּ בְּשַׁעַה שְׂיָבֹא חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, לְיָדַי אִיזָה פַּעַם,
 תַּחֲמַל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַלְנִי שְׁלֵא אֶפְעַל בְּכַעְסִי שׁוּם
 אֲכַזְרִיּוֹת כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְשִׁבְרִי וְלִהְפֹר הַפַּעַם בְּרַחֲמֶנּוּת, וְאֲזַכֶּה
 לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי לְשִׁבְרִי הַפַּעַם וְלִהְפֹךְ הַפַּעַם לְרַחֲמֶנּוּת, לְרַחֵם
 דִּיקָא בְּרַחֲמֶנּוּת גְּדוֹלָה בְּמָקוֹם שֶׁהֵייתִי רוֹצֶה לְכַעַם, חֶסֶד־וְשָׁלוֹם,
 וְלֹא יִהְיֶה בִּי אֵל זָר וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר, שׁוּה נֶאמַר עַל
 הַכּוֹעֵם, שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה:

יח רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ כִּמָּה קָשָׁה לָנוּ לְשִׁבְרִי וּלְכַבֵּל
 מִדָּה רָעָה זֶה שֶׁל פַּעַם וּקִפְדוֹת, כִּי כְּשִׁמְתַחִיל הַפַּעַם
 לְבָעַר בָּנוּ, חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, כְּמַעֲט אֵין אָנוּ בְּדַעְתָּנוּ, וְקָשָׁה עָלֵינוּ
 לְכַבּוֹת אֵשׁ הַפַּעַם וּלְכַבְּשׁוֹ, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהִיָּה
 בְּעֶזְרֵנוּ, וְשִׁמְרָנוּ וְהִצִּילְנוּ תָמִיד בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְעֶזְרֵנוּ
 לְשִׁבְרִי וּלְכַבֵּל מִדַּת הַפַּעַם וּקִפְדוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא
 נִכְעֹס לְעוֹלָם, וְלֹא אֶהְיֶה שׁוּם קַפְדָּן כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב
 לְכָל תָּמִיד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

מג וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִצְלַלְנוּ תָמִיד מִן הַפַּעַם וּמִן הַקִּפְדוֹת, וְנִזְכֶּה
 לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תָּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה בְּלַבְנוֹ שׁוּם פַּעַם
 וּקִפְדָּא וְשׁוּם קִנְטוֹר בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְתִקְרַבְנוּ לְעֲבוּדְתְךָ בְּאַמְתָּ,
 וְנִזְכֶּה לְהִתְקַשֵּׁר בְּאַמְתָּ לְצַדִּיקִים אֲמֵתִים וְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 וְלֵהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, בְּאַמְתָּ וּבְתַמִּימוֹת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּהִתְקַשְׁרוֹת

אמיץ וחזק לעולמי עד ולנצח נצחים. "טהור עינים מראות ברע", קדשנו וטהרנו מכל מיני טמאות וזהמות ובפרט מפגם זהמת תאות נאוף. "הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים". העלני מבור שאון מטיט הין. הצילני מפגם הדעת. הצילני, מלטני, פדני מהרהורים רעים, מפחשבות רעות, עזרני פי עליך גשענתי, פי אין לי על מי להשען פי אם על אבי שפשמים. וקים פי מקרא שכתוב: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. אל תעובני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי יהוה תשועתי". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

ט ובכך תרחם עלי אבי אב הרחמן, טוב ומטיב לכל, ותעזרני ותושיעני שאזכה מהרה לשבר ולכפל מדת הכעס ממני, ותצילני מן הכעס ומן האכזריות ומן הקפידות ולא אכעוס לעולם, ולא אקפיד על שום דבר ולא על שום אדם שבועולם, רק אזכה ברחמך להיות טוב ומטיב לכל, ועל ידי זה תצילני ברחמך הרבים מכל מיני שונאים ומקטרגים, שלא יהיה להם שום כח להלשין ולקטרג עלי כלל:

רבוננו של עולם, "הצילני מיד אויבי ומרודפי. הצילני נא מיד אחי מיד עשו, פי ירא אנכי אותו פן יבא והפני אם על בנים. ואתה אמרת היטב אטיב עמך, ושמת י את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב". חוסה עלי כרב רחמך, חוסה על גפשי האמלה מאד, העיפה והיגעה מאד, אשר "אבד מנוס ממני אין

דורש לנפשי", כי אתה יודע כמה שונאים ואוֹיְבִים ומְקַטְרְגִים עומדים עלינו בכל עת. והנני מודה ומתודה כי אני בעצמי החיב, ואנכי סבותי בנפשי כל זה, ועוררתי אותם על־ידי מעשי הרעים וחטאי ועוונותי ופשעי העצומים מאד; ולא די לי בכל זה, כי אם עוד הוספתי חטא על פשע, ולא נזהרתי ולא שמרתי עצמי מאיש הרעה של הפעם, עד אשר נבער בי אש הכעס כמה וכמה פעמים בלי מספר, ועל־ידי עון הגדול הזה של הכעס, עוררתי המְקַטְרְג וְהַשׁוֹנֵא הגדול שהוא "עשו איש שעיר", ועל ידו נתעוררו כמה וכמה מְקַטְרְגִים ומְלַשִּׁינִים ושונאים עלינו, עד אשר רבו כמו רבו השונאים והאוֹיְבִים מאד, עד אשר איני יודע כלל מה לעשות, ואיני יודע להיכן לברח מפניהם כי רבים קמו עלי רבים מאד, ופערו פיהם לבלי חק, פצו עלינו פיהם אמרו בלענו. מי יתן לי אבר פיונה, אעופה ואשכנה. הנה ארחיק נדד, אלן במדבר סלה. אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער. צעק לבי אל יהוה, אל אתן פוגת לי אל תדום בת עיני:

רבונו של עולם, אתה יודע את כל לבבי, מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך.

טוב ומטיב לכל, שבעני מטובך וזכני להיות טוב לכל, ותכפר ותמהל ותסלח לי על כל החטאים והעוונות והפשעים ועל כל הפגמים והקלקולים שגרמתי על־ידי עון הפעם, ותרחם עלי

מעתה ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותטיב לי מפּוֹבֵךְ האַמְתִּי, ותהיה עמי תמיד, ותצילני מעתה מן הפּעַם וּמִן הַקְּפִידוֹת, שְׁלֹא אֶכְעֹס וְלֹא אֶקְפִּיד אֶפְלוּ בְּלִבִּי עַל שׁוֹם אָדָם וְלֹא עַל שׁוֹם דָּבָר שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא אָבוֹא לְיַדִּי כַעַם וּקְפִידוֹת לְעוֹלָם, וְתֹאִיר עָלַי בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְתִצְוֶה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַחְזִיר לִי הַמִּחְזִין דְּקִדְשָׁה שְׁנִסְתַּלְקוּ מִמֶּנִּי עַל־יַדֵּי עֶזֶן הַכַּעַס, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי צֶלֶם אֱלֹהִים, אֹר פְּנֵי מַלְאָךְ חַיִּים, וְתִחַנְנֵנִי מֵאֲתָדָךְ בְּמִתְנַת חֲנֻם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שְׁפַע הַחֲכֻמָּה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר אֶזְכֶּה לְהֵאָרֵת פָּנִים דְּקִדְשָׁה.

וְתִזְכְּנֵנִי שְׁתִּהְיֶה אֲכִילְתִּי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה תָּמִיד בְּבַחֲיִנַת עֲנָג שִׁבְתָּ, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה לְהַפְטֵרָא אַחֲרָא שׁוֹם חֶלֶק מֵאֲכִילְתִּי. וְאֶזְכֶּה לְהַכְנִיעַ הַכְּבֹד לְפָנֵי הַמּוֹחַ וְיִתְגַּבֵּר הַמּוֹחַ וְהַשְׁכָּל דְּקִדְשָׁה עַל הַכְּבֹד הַכּוֹעֵם, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁלִיטָה וּמְמִשְׁלָה לְהַכְּבֹד בְּלָל, רַק כָּל הַמְּמִשְׁלָה וְהַשְׁלִיטָה יִהְיֶה לְהַמּוֹחַ שְׁלִי, עַד אֲשֶׁר אֶזְכֶּה שְׂיֹאִיר בְּפָנֵי צֶלֶם אֱלֹהִים, וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּגֵדֵר הָאָדָם דְּקִדְשָׁה. וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי מִדַּת הַהַבְהִמְיוּת וְאֶזְכֶּה לְצֵאת מִבְּהִמָּה לְאָדָם, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־וָה יִהְיֶה מוֹרְאֵי עַל כָּל חַיִּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל הַשׁוֹנְאִים, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וּמוֹרְאֵכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה עַל כָּל חַיִּת הָאָרֶץ". וְתִגְרַשׁ מִפְּנֵינוּ כָּל הָאוֹיְבִים וְכָל הַשׁוֹנְאִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִקְּיֵם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְכַתּוּבִי מִפְּנֵינוּ צְרִיו וּמִשְׁנֵאֵיו אָנְפָּה. הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֵת חֻקְךָ":

ט וְתִזְכְּנֵנִי לְשֵׁם טוֹב, וְתִגְדִּיל שְׁמִנּוּ עַד עוֹלָם, וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִשְׁמֹר אֹתָנוּ תָּמִיד מֵעֶזֶן הַכַּעַס, וְלֹא אֶכְעֹס עַל

שום דבר ולא על שום אדם לעולם ולא אמרף נפשי באפי חסד
 ושלום, ולא יהיה בידי אל זר ולא אשתתחה לאל נכר, שזה נאמר
 על הפועם שהוא פְּעוּבד עבודה זרה. ותשמרני מן הפעם ומן
 הרגו ומן הקפדנות בתכלית השמירה, ותמחל ותסלח לי ותכפר
 לי על כל מה שפגמתי נגדך על-ידי עון הפעם מנעורי עד היום
 הזה, כי אתה יודע שמדה רעה זאת נתאחזה בנו מנעורינו, עד
 אשר אבדנו על ידה מה שאבדנו:

חוס וחס על ויהיטיבה עמדי בטובך הגדול וזפני להיות טוב
 לכל, ולאחזו במדותיך הקדושות, אשר אתה חנון ורחום
 ארך אפים ורב חסד וטוב ומטיב לכל, ואהיה נשמר מכל מיני
 פעם וקפידות שלא יעלו ולא יבואו ולא יגיעו ללבבי כלל,
 ותשפיע עלינו שפע העשירות דקדשה, ויתגדל שמנו ונפשנו
 על-ידי-זה, עד שיתאוו נפשות רבים להכלל בנפשנו, ויתקרבו
 אליך באמת על-ידי-זה, ותגדיל השם והנפש דקדשה עד עולם,
 ויקים מקרא שפתוב: "לשמך ולזכרך תאות נפש":

סו ועזרנו וזכנו וחנונו שנופה להמתיק ולשכך חרון אפך מעלינו
 ומעל כל עמך בית ישראל. ותעזרנו ברחמך וחסדיך
 הרבים שנופה לשבר מהרה מדת הפעם מאתנו, ואל יחר אפנו
 על שום דבר שפועלם, רק נזפה לשבר ולכפול ולהמתיק כל מיני
 חרון אף מעלינו ומעל כל ישראל. ואל יעשן אפך בנו, רק נזפה
 לברר ולהמתיק ולזכך העשן של החרון אף, עד שיהיה געשה
 ממונו רוח נחא, רוח אוירי, רוח דקדשה, ועל-ידי-זה יהיה נמשך
 רוחו של משיח עלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו, וימהר ויחיש

לְגַאֲלָנוּ גְאֹלֵת עוֹלָם, וְעַל־יְדִיָּוָה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ חַיּוֹת גְּדוֹל
 דִּקְרָשָׁה, רוּחַ חַיִּים דִּלְעָלָא וְרוּחַ חַיִּים דְּלִתְתָא. וְתַפְתַּח אֶת יַדְךָ
 וְתִשְׁבְּעֵנוּ בְּרִצּוֹנְךָ וְתַחַיֵּינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַתֵּן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵנוּ בְּרוּחַ
 קָדָם שְׁנַצְטַרְךָ לָהֶם, כִּי עֵינֵינוּ אֵלֶיךָ יִשְׁפְּרוּ, לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיּוֹת,
 חוּם וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, וַיִּקָּם בְּנוּ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "פּוֹתַח אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן":

סח-סט יְהִי רִצּוֹן מְלַפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם
 עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים, וְתַטִּיב עִמִּי בְּטוֹבְךָ הָאֱמֵתִי,
 וְתַצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד מֵעוֹן הַפְּעַם הַחֲמוּר מְאֹד, כִּי אֶתָּה
 יַדְעֵתָ כִּי מִדָּה הִרְעָה הַזֹּאת שֶׁל פְּעַם וּקְפִידוֹת נִתְאַחֲזָה בְּנוּ
 מְנַעֲרֵינוּ, וּבְכָר הִרְגַּלְתִּי בְּעוֹן זֶה מְאֹד, וְעִבְרַתִּי וְשִׁנְתִּי וְשִׁלְשֵׁתִי
 בּוּ כְּמָה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר עַד שְׁנַעֲשֶׂה לִּי כְּהַתֵּר, וְאֶתָּה יוֹדֵעַ
 גְּדוֹל עֲצָם הַפְּגָמִים שְׁפָגַמְתִּי עַל־יְדֵי הָעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל הַפְּעַם,
 שֶׁהוּא אֵל זֶר עֲבוּדָה זָרָה מִמּוֹשׁ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "לֹא יִהְיֶה כָךְ אֵל
 זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר", וְעַל־יְדִיָּוָה טוֹרְפִים הַנֶּפֶשׁ מִמּוֹשׁ,
 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "טוֹרֵף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", וְשֹׂאֵר כָּל הַפְּגָמִים הָעֲצוּמוֹם
 הַנַּעֲשִׂים עַל־יְדִיָּוָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת "יְהוָה אֱלֹהִים אֶתָּה יַדְעֵתָ",
 וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְפִּים אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרָךְ אֵיךְ לְהַצִּיל נַפְשִׁי מֵעוֹן
 הַחֲמוּר הַזֶּה, אֲשֶׁר הִרְגַּלְתִּי בּוּ מְאֹד מְאֹד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, חוּם וְחַמֵּל עָלַי, וְלִמְדֵנִי
 דְּרָכֵי טוֹבְךָ בְּאִפְן שְׂאוּכָה לְאַחֵז בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים,
 לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תָּמִיד, וּלְשַׁבֵּר מִדַּת הַפְּעַם וְהַחֲרוֹן אַף
 וְהַקְּפִידוֹת לְגַמְרִי, שְׁלֵא יִהְיֶה בְּלִפְנֵי שׁוּם צַד פְּעַם כְּלָל, וּבְכָל עַת

שִׁירָצָה הַיָּצָר לְהִסִּית אוֹתִי לְכַעַם חִסְיוֹשְׁלוֹם אֶזְכֶּה לְדַעַת וּלְהֵאֱמִין בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁבִשְׁעָה זוֹ רוֹצִים לְהַשְׁפִּיעַ לִי עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל, וְהַיָּצָר הָרַע רוֹצֶה לְקַלְקֵל חִסְיוֹשְׁלוֹם זֹאת הַהַשְׁפָּעָה שֶׁל הָעֲשִׂירוֹת וּלְעֲשׂוֹת מַמְנָה בְּעַם, וְלִמְרֹף אֶת נַפְשִׁי חִסְיוֹשְׁלוֹם עַל־יְדִיזָה, וְעַל־יְדִיזָה אֶזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר לְשִׁבֵּר וּלְכַבֵּל הַכַּעַם לְגַמְרִי, וּלְהַפְּךָ הַכַּעַם לְרַחֲמָנוּת, וְאֶזְכֶּה עַל־יְדִיזָה לְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ הַנְּפָשׁוֹת, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַבְעֵל דְּבַר לְקַלְקֵל הַשְּׁפָעַת הָעֲשִׂירוֹת חִסְיוֹשְׁלוֹם עַל־יְדִי הַכַּעַם וְהַחֲמָה חִסְיוֹשְׁלוֹם, רַק גּוֹפָה שִׁימְשֵׁד עָלֵינוּ הַחֲמָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "הוֹן עֲשִׂיר קָרִית עִזוֹ, וּכְחוֹמָה נִשְׁגָּבָה בְּמִשְׁכָּתוֹ", וְהַחֲוֹמָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת תִּגַּן עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי כַּעַם וְחֲמָה, שֶׁהִיא עִיר פְּרוּצָה אֵין חֲוֹמָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "עִיר פְּרוּצָה אֵין חֲוֹמָה, אִישׁ אִשֶּׁר אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ":

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדַע כְּמָה וְכְמָה אֲבִדְתִּי בְּלִי שְׁעוֹר עַל־יְדִי הַכַּעַם, כְּמָה נְפָשׁוֹת אֲבִדְתִּי, כְּמָה עֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה אֲבִדְתִּי, בְּכְמָה וְכְמָה עוֹלָמוֹת פְּגַמְתִּי עַל־יְדִיזָה. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַחֲמַת בְּלִבּוֹל עֲכִירַת דַּעְתִּי מִתְעוֹרֵר וּמִתְגַּבֵּר הַכַּעַם וְהַקְּפִידוֹת בְּכָל פַּעַם, עַד אֲשֶׁר יִתְחַמֵּץ לְכַבִּי בְּעַקְמוּמִיּוֹת גְּדוֹל וּמְכַלְכֵּל אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, וְאֵינִי יוֹדַע מַה לְעֲשׂוֹת, וּבְעוֹוֹנוֹתֵי הַרְבִּים דַּעְתִּי קָצְרָה לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְהַצִּילֵנִי מֵעוֹן הַחֲמוֹר וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נִמְרְדוּ כְּמָה אֲנָשִׁים מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת רַחֲמָנָא לְצַל, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדַעְתָּ, וְאֵינִי יוֹדַע מַה לְדַבֵּר, כִּי אִם הוֹשִׁיעֵנִי, הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ, הוֹשִׁיעָה אָבִי אֲדוֹנֵי מַלְכֵי וְאֵלֹהֵי, וּכְנִי

לְשִׁבֵר וּלְכַפֵּל מִדַּת הַפְּעַם לְגַמְרֵי מֵאֵתִי, וְזַבְנִי לַעֲשִׂיּוֹת דְקִדְשָׁה
 שֶׁהוּא שֶׁרֵשׁ הַנְּפִשׁוֹת, עֲזֹרְנִי לְשִׁבֵר תְּאוֹת מְמוֹן בְּשִׁלְמוֹת, וְלֹא
 אֶכְסֵף וְלֹא אֶחְמֹד הַמְמוֹן כְּלָל, מִכָּל־שִׁבְן שֶׁלֹּא אֶחְמֹד מְמוֹן
 אֲחֵרִים כְּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְכֶסֶף לְשֶׁרֵשׁ הַנְּפִשׁוֹת דְקִדְשָׁה, וְאֲזַכֶּה
 לְכַבֵּד עֲשִׂירִים כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, וְכָל אֶהְבְּתִי לְהַעֲשִׂירִים וְכָל הַכְּבוֹד
 שֶׁאֲחַלֵּק לָהֶם, הַכֹּל יִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, בְּשִׁבִיל קִדְשֵׁי שֶׁרֵשׁ
 הַנְּפִשׁוֹת אֲשֶׁר אֶתָּה מְשַׁפֵּיעַ עֲלֵיהֶם, אֲשֶׁר מִשֵּׁם מְקַבְּלִים
 עֲשִׂיּוֹתָם, וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם תְּאוֹה לְמְמוֹן הַגִּזְמִי כְּלָל, רַק לְשִׁמְךָ
 וּלְזִכְרֶךָ תְּתַאוֹה גַּפְשִׁי תָּמִיד:

ח: וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִן הָאֲכֻזָּרִיּוֹת, וּמִן הַפְּעַם וּמִן הַקְּפִידוֹת,
 וְאֲזַכֶּה לִהְיוֹת טוֹב וּמְטִיב לְכָל בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם כְּעַם וּקְפִידוֹת וְלֹא שׁוֹם אֲכֻזָּרִיּוֹת כְּלָל.
 וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רַחֲמִים, שֶׁאֲזַכֶּה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת תָּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב, וְאֶתָּה תִּרְחַם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִשְׁמֹר אֶת דַּעְתִּי וּמוֹחִי
 וְשִׁכְלִי בְקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְתִצִּילֵנִי מִכָּלכּוֹל הַדַּעַת וּמִכְּפִסְלוֹת
 וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת, וְאֲזַכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתִי בְּכָל עֵת
 בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא אֲנִיחַ לְכַנֵּם בְּדַעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתִי שׁוֹם מַחְשְׁבָה
 חִיצוֹנָה וְזָרָה כְּלָל, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָּמִיד מִמַּחְזִין דְקַטְנוֹת,
 וְתִשְׁפִּיעַ וְתִמְשִׁיךְ עָלַי תָּמִיד מַחְזִין דְגַדְלוֹת, וְיִהְיֶה שִׁכְלִי הוֹלֵךְ
 וְגָדוֹל בְּכָל עֵת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְזַכֵּךְ וּלְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מַחְזִין שְׁלֵי שְׁבַשְׁלֵשָׁה חֲלָלִי
 הַגְּלֻגְלַת, שֶׁהֵם חֲכֵמָה בִּינָה וְדַעַת, עַד אֲשֶׁר הַשְּׁלֵשָׁה מַחְזִין שְׁלֵי
 יִהְיוּ לִי מַחְצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנַי הַתְּאוֹה הַרְעָה הַכְּלָלִיּוֹת, שֶׁהוּא
 תְּאוֹת נְאוּף:

לשון הרע

ד וּבְכֵן תִּזְכְּרוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים לַתּוֹרָה לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, לְמַעַן
 נִזְכֶּה עַל־יְדֵיֶיהָ לְהַנְצִיל מִחַיָּה רָעָה וּמְלַסְטִים, שֶׁהֵם
 לְשׁוֹן הָרַע וּדְבָרִים בְּטָלִים וְנֶאֱוָה וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם. וְתַעֲזְרוּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שְׂיִהְיֶה כָּל דְּבוּרֵנוּ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וְלֹא נִדְבֵר
 דְּבָרִים בְּטָלִים לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה בְּתוֹרָה וְעֲבוֹדָה
 וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וּבְפָרֵט מַחְסָא וְעוֹז הַגָּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא עוֹז לְשׁוֹן
 הָרַע וּרְכִילוֹת שֶׁהוּא חָמוּר בְּיוֹתֵר, תְּצִיל אוֹתִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּי לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל
 שֶׁפְּעוֹלָם. אֱלֹהֵי, נִצֵּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה, וְתַצִּילֵנִי
 מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן הָרַע וּמִרְכִילוֹת וּמֵאֲבָק רְכִילוֹת מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם, וְתִזְכְּנוּ לְמִדַּת עֲנוּהַ בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וּנְפָשֵׁי כְּעָפָר לְכֹל
 תְּהִיָּה, וְאִזְכֶּה לִידַע שְׁפָלוּתִי בְּאֱמֶת. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִן
 הַכַּעַס, שֶׁלֹּא אֶכְעַס לְעוֹלָם עַל שׁוֹם דְּבַר, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְדָּן כָּלֵל
 וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם כַּעַס וְהַקְפָּדָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק אִזְכֶּה לְדַבֵּק
 בְּמִדּוֹתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב לְכֹל, וְלִמְקַלְלֵי גִפְשֵׁי תְדוּם. וְהַצִּילֵנוּ
 בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֶסֶר, וְתִזְמִין פְּרִנְסַתְנוּ קִדְּם
 שְׁנִצְטָרֵךְ לָהֶם, בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכִבוֹד
 וְלֹא בְּבוּי, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת יַד הָרַחֲבָה וְהַמְּלֵאָה,
 בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּאֱמֶת כָּל יְמֵי חַיֵּי מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם:

כּא וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֹא
 רַחֲמִים, שְׂתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ מִהַרְהָ
 שְׁנַתְחִיל מֵעַתָּה לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת הַמְּאִירִין אֶל מוֹל פְּנֵי
 הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהֵם הָעֵינַיִם וְהָאָזְנִים וְהַפֶּה וְהַחֲטָם, וְתוֹכְנֵי
 לְקַדֵּשׁ אֶת פִּי שְׁלֹא יֵצֵא דְבַר שֶׁקֶר מִפִּי לְעוֹלָם וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר
 הַפְּגוּם אֶת הַפֶּה, חֲסִידוֹשְׁלוֹם, רַק כָּל דְּבוּרֵי יְהוָה דְּבָרֵי אֱמֶת
 תְּמִיד בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ. וְאִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת פִּי בַתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה
 וּבְכָל מִינֵי דְבוּרִים הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הַפֶּה. וְתוֹכְנֵי לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינַי,
 וְתַעֲזָרֵנִי לְהַעֲצִים אֶת עֵינַי מִרְאוֹת בְּרַע, וְתַהֲיֶה בְּעִזְרֵי שְׁלֹא יִהְיֶה
 לִי שׁוֹם הַסְּתַפְּלוֹת עַל שׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, וּבְכִפְרֵי
 תַעֲזָרֵנִי וְתַצִּילֵנִי וְתַמְלִטֵנִי שְׁלֹא אֶסְתַּפֵּל, חֲסִידוֹשְׁלוֹם, עַל שׁוֹם
 דְּבַר הַמְּבִיא לִידֵי הַרְהוּר, חֲסִידוֹשְׁלוֹם. חוּם וְחַנּוּן וְרַחֲם עָלַי
 וְהַצִּילֵנִי, וּמְלִט נַפְשִׁי מֵעַתָּה מִפְּנֵם הַרְאוֹת, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי
 וְאַחַר עֵינַי. "הַעֲבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שְׁוֹא, בְּדַרְכֶיךָ חַיִּינִי". וְחַנּוּן לְקַדֵּשׁ
 אֶת אָזְנִי, וְאִזְכֶּה לְשִׁמְעַת תְּמִיד דְּבָרֵי חֲכָמִים אֱמֶתִיִּים וְלְהֶאֱמִין
 בָּהֶם, וְיִהְיֶה לִי אֱמוּנָת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת. וְתַהֲיֶה בְּעִזְרֵי שְׁאֲטָה
 אָזְנִי תְּמִיד לְשִׁמְעַת דְּבָרֵי חֲכָמִים אֱמֶתִיִּים, וְיִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאָזְנִי,
 וְיַעֲזָרוּ אֶת לְבָבִי בְּאֱמֶת לְשׁוּב אֵלֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ תְּמִיד.
 וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי, שְׁלֹא אֶשְׁמַע לְעוֹלָם וְלֹא יִפְגַּם בְּאָזְנֵי שׁוֹם
 דְּבוּר הַפְּגוּם, וְלֹא אֶשְׁמַע וְלֹא אֶקְבֵּל שׁוֹם דְּבוּר לְשׁוֹן הַרַע
 וְרַכִּילוֹת וְלֹא אֶשְׁמַע דְּבוּרֵי נְבוּל פֶּה לְעוֹלָם וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר
 פְּגוּם, רַק אִזְכֶּה לְשִׁמְעַת תְּמִיד דְּבוּרִים קְדוּשִׁים מִפִּי צְדִיקִים
 וּכְשָׂרִים אֱמֶתִיִּים, דְּבוּרִים הַמְּקַדְּשִׁים אֶת אָזְנִי הַשׁוֹמְעִים. וְחַנּוּן

שִׁיהִיָּה לִי יְרֵאת שָׁמַיִם בְּאֶמֶת, וְעַל־יְדִי־זֶה אֲזַכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת
חַטָּמַי, וַיִּקָּים בִּי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "וְהִרְיָחוּ בִירֵאת יְהוָה":

וְכָל מָה שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הַנָּה בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הָאֵלוּ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתַי
וּפְגַמֵי הַמְּרָבִים, שֶׁחַטָּאתִי עֹוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּפִי
וּבְעֵינַי וּבְאָזְנִי וּבְחַטָּמַי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד, בְּאִנּוֹס
וּבְרִצּוֹן, עַל כֵּלָם תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי מֵלֵא רַחֲמִים, חֲנוּן הַמְּרַבֶּה
לְסִלּוֹחַ, וְתִתֵּן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלוּ וְלֹא יִהְיֶה גִשְׁאֵר מֵהֶם
שׁוֹם רֶשֶׁם כָּלֵל, כִּי אֶתָּה יַדְעֵתָ כִּי אֵין בְּנוֹ כֹּחַ לְתַקֵּן הַפְּגָמִים
הָאֵלוּ, כִּי הִרְבִּינוּ לַפֶּשַׁע וְלַפְּגָם בָּהֶם, כִּי מִי יוֹכֵל לְשַׁעַר וְלַהֲעַרְיָךְ
וְלִסְפֹּר כָּל הַחַטָּאִים וְהַפְּגָמִים בְּאִמְרֵי פִינוּ מִיּוֹם הַיּוֹתֵנוּ עַל
הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּכְמוֹה שְׁקָרִים יֵצְאוּ מִפִּי כַּמַּעַט בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, וּכְמוֹ כֵּן שְׂאֵר חַטָּאִים וּפְגָמִים גְּדוֹלִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּאִמְרֵי כִּי,
בְּדַבְּרוֹרֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת וּדְבָרִים בְּטִלִּים בְּלִי שְׁעוֹר
וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, וּבְכַפְרֵט רַבּוּי וְעֵצֶם הַפְּגָמִים הַמְּרָבִים וְהַגְּדוֹלִים
שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעֵינַי, מִי יוֹכֵל לְשַׁעֵרם וּלְסַפְּרֵם מִי יוֹכֵל לְכַרְטֵם בְּפֶה,
וּנְמַנְעַ מִמֶּנִּי אֲפֹלוּ לְהַתְּוֹדוֹת עֲלֵיהֶם, מִכָּל שֶׁכֵּן לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים
הַרְבֵּה כְּפִי רַבּוּי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה לְתַקְנָם, כִּי עַדִּין לֹא עָבַר עָלַי יוֹם
אֶחָד מִיָּמֵי שְׁלֹא פָּגַמְתִּי בוֹ בְּעֵינַי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד, בְּאִנּוֹס וּבְרִצּוֹן,
וְאֶתָּה לְבַד יוֹדַע עַד הֵיכֵן מַגִּיעַ פְּגָם הָעֵינַים אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה
תְּלוּיָהּ בָּהֶם. אוֹי לִי וַי לִי, מָה אֲמַר מָה אֲדַבֵּר. אִם אֲמַרְתִּי
אֲסַפְּרָה כְּמוֹ אֶפֶס קָצֵה מִפְּגָם הָעֵינַים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
יִכְלָה הַזְּמַן וְהַמָּוֶה לֹא יִכְלוּ, "אֲסַפְּרֵם מִחוּל יִרְבוּן", וְאִם אֶתָּה
בְּעֵצְמֶךָ לֹא תַעֲשֶׂה לְמַעַנְךָ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְתִתֵּן כָּל הַפְּגָמִים

העצומים האלה ברחמיך, אין בדינו לתקן פנים אחד מהם, מכל שפן בלם. "אם עונות תשמר יה, ארני מי יעמוד. כי עמך הפליחה למען תורא". חוס וחמל עלינו, חוס ורחם עלינו, כי אין לנו שכל ודעת איד לרצות ולפיים אותך על כל הפגמים הגדולים והגוראים האלה, שפגמנו עד הנה בשבעת הנרות הקדושים האלו, הנמשכין מן המוח הקדוש. ומעצם רבוי הפגמים האלו, שפגמנו בשבעת הנרות הקדושים האלו, על ידי זה נפגם דעתנו ונתעבר שכלנו ונתבלבל מחנו ודעתנו, ומחמת זה באים עלי קשיות ובלבולים ועקמימות שבלב, ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולפי מאד, עד שאיני יכול להתקרב לשום דבר שבקדשה פראוי, ורוצים לרחק אותנו לגמרי, חס ושלום, מעבודתך באמת:

לח מרא דעלמא פלא, רחם עלי למענך, והיה עם פי תמיד בעת דבורי, וזבני שאשמור פתחי פי, שלא יצא מפי שום דבור לשון הרע ואבק לשון הרע על שום ישראל שבעולם, ולא דבור שאינו הגון, ותצילני מכל מיני דבורים רעים, מלשון הרע ומרכילות ומדברים בטלים ומליצנות ומחניפות ומשקרים, ומלגלות סוד שאין צריכים לגלות, ומנבול פה, ומלגלות ולומר דברי תורה ויראת שמים במקום ובזמן שאין ראוי לאמרם ולגלותם, ומכל מיני דבורים שאינם טובים, ומכל מיני הכל פה הפוגמין את הדבור הקדוש שהוא רוח פיו של הקדוש ברוך הוא:

גד ובבן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע, ולא אוציא דבה על שום בר ישראל שבעולם, הן על גדולים הן על קטנים, ולא יצא

מפי שום דבור רע על שום ישראל שבעולם, ותצילני ותשמרני שלא אפגם את דעתי כלל, ותזכני לאהבה דקדשה ותצילני מאהבות הנפולות מאהבות רעות. ותעזרני ותושיעני ותזכני ותתן לי כח לשבר את הכח המדמה שהוא כח הבהמיות, שאזכה מהרה לשבר את כל התאוות הבהמיות מאתי, ותשמרני מן הטעותים הפאים עלי ידי כח המדמה, שלא אמעה מן האמת לעולם על ידי הטעות של כח המדמה חס־ושלום:

ושמרני ותצילני ברחמיך הרבים מלהתקרב ומלהתחבר לתלמידי חכמים שאינם הגונים במעשיהם, ולא אשמע שום דבר תורה מהתלמידי חכמים שלא זכו עדין לברר הכח המדמה, אשר כל חדושי תורתם נמשכין מכח המדמה המערב טוב ורע, והרע יותר מן הטוב, אשר על ידי חדושיהם נפסד הפרנסה והשפע דקדשה חס־ושלום וגורמים מה שגורמים חס־ושלום. הצילני מהם, שמרני מהם. זכני ברחמיך הרבים להתקרב ולהתחבר לצדיקים אמתיים אשר כל חדושי תורתם נמשכין מן הקדשה, מן הרוח טובה רוח נבואה רוח הקדש בלי תערובת שום פסלת כלל. וחנני מאתך דעה בינה והשכל, וקדשני בקדשתך העליונה, ועזרני שאזכה גם כן לחדש בתורה חדושים אמתיים הנמשכין מן הקדשה, ועזרני שיהיו כלם טוב, בלי שום אחיזת הרע חס־ושלום ובלי שום פסלת כלל. חנני ופדני וזכני מהרה שאזכה לטהר ולקדש עצמי באמת, ואזכה לשבר הכח המדמה ולבטל ולגרשו מאתי, ותתן לי כח ועצה וגבורה לשבר ולבטל ממני את כל תאוות המדמיות, תאוות הבהמיות. ותשמרני

וּתְצִילֵנוּ מִחַטָּא לְשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן הָרַע וּמִכָּל מִינֵי פְגָם
 הַדְּבֹר וּמִכָּל מִינֵי פְגָם הַפְּרִית, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה לְקַדְּשָׁה וְטַהַרָה
 בְּאֵמֶת, עַד שְׂאוּכָה לְחִדּוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים דְּקַדְּשָׁה בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב:
 נה אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה. וְתַהֲיֶה בְּעִזְרוֹנוּ
 שְׁלֹא יִזְק לָנוּ פְגָם הַדְּבֹר וְהַלְשׁוֹן הָרַע שֶׁל בְּנֵי
 הָעוֹלָם, שְׁלֹא נִהְיֶה גִלְפָּדִים בְּגֵאוֹנָם עַל־יְדֵי חַטָּאת פִּיהֶם חֵם
 וְשָׁלוֹם. וּמַעַתָּה תַעֲזוֹר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּהְיֶה נִשְׁמָרִים מִפְּגָם
 הַדְּבֹר, וְנוֹכַח כְּלָנוּ לְקַדֵּשׁ אֶת פִּינוּ תָמִיד בְּקַדְּשָׁה גְדוֹלָה,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ מִגְּאוֹת וּגְדֻלוֹת, וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ אֲשֶׁר יָרְדָה
 בְּגֻלוֹת גְּדוֹל עַל־יְדֵי פְגָם הַגְּאוּהַ הַבָּא עַל־יְדֵי עֶזֶן לְשׁוֹן הָרַע חֵם
 וְשָׁלוֹם. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעִזְרוֹנוּ מַעַתָּה לְתַקֵּן כָּל זֶה,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מַעַתָּה מֵעֶזֶן לְשׁוֹן הָרַע הַחֲמוֹר מְאֹד, וּמִכָּל מִינֵי
 פְּגָם הַדְּבֹר, וְנוֹכַח לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבֹר פִּינוּ בְּכָל מִינֵי קִדְּשׁוֹת, וְעַל־
 יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל הָאֲרֶת שְׁבֶת קִדְּשׁ מִפְּקַחֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים
 בְּשָׁלְמוֹת. וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ מִכָּל מִינֵי גְאוֹת וְנִבְהוֹת וְגִסּוֹת הָרוּחַ,
 וְתִזְכְּנוּ לַעֲנוּהַ אֲמִתִּית בְּשָׁלְמוֹת, וְנוֹכַח לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים חַיִּים
 דְּקַדְּשָׁה, וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה מֵאֲהַבָּה
 הַנִּמְשָׁךְ מִקְּדֻשַׁת שְׁבֶת קִדְּשׁ, וְתִשְׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָךְ, וְתִזְכְּנוּ לְמַעַם
 טַעַם קִדְּשַׁת שְׁבֶת הַמַּחֲיָה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, בְּאִמּוֹר "טוֹעֵמִיָּה
 חַיִּים זָכוּ". וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים שְׂנִישׁ
 בָּהֶם יֵרָאֵת שְׁמַיִם, חַיִּים שְׁנוֹכַח בָּהֶם לְסוֹר מִרְעַ לְגַמְרֵי, וְלָשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם וּבְעִנּוּהַ
 אֲמִתִּית כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם, עַד שְׁנוֹכַח

לחיים נצחיים, ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, אמן נצח סלה ועד:

קלד "יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברוכה. כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורותיו, וכבוד הדר מלכותו". רבונו של עולם, רב חסד ואמת, רחם עלי ושמרני והצילני מדבורים רעים, ובפרט מלשון הרע, שלא אדבר שום דבור רע על שום בר ישראל שבעולם אפלו על הקטן שבקטנים והפחות שבפחותים, מפל שפן וכל שפן על צדיקי וחסדי [וכשרי] הדור העוסקים בעבודתך. רחם עלי ושמרני והצילני שלא יצא מפני שום דבור נגד כבודם חס ושלום, בין בפניהם בין שלא בפניהם. אלהי, נצר לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה:

א: ותרחם עלינו, ותשמרנו ותצילנו תמיד שלא נדבר סרה חס ושלום על שום בר ישראל שבעולם, ותצילנו ברחמיך מלשון הרע ואבק לשון הרע, ולא נתחיל לדון שום בר ישראל לחובה חס ושלום, רק נזכה לדון את הפל לבף זכות תמיד, ולהכריח עצמנו בכל כחותינו עד שנזכה למצא זכות וחסד וטוב לכל אחד ואחד, אפלו בתכלית הדיוטא התחתונה, בתכלית הגריעות והפחיתות, ולהכריע הפל לבף זכות תמיד:

מ: זכנו לזכר ולהאמין בחסדיך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו נפקס לעולם, ולשמח את עצמי עלידידה תמיד. פתח לבי ודעתו, והאר עיני שכלי והורני ולמדני בכל עת כל הדרכים והעצות שאפשר לשמח עצמי בהם באותה העת והשעה, באפן

שְׁאוּזָבָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַד שְׁאוּזָבָה בְּכָל פַּעַם לְרַקֵּד
הֲרִיבָה מַחְמַת שְׂמִיחָה, וְלַהֲעֵלוֹת כָּל הַבְּחִינֹת הַנִּקְרָאִין רַגְלֵי
לְבַחֲיֵינָת לִבְבַּ חֲכָמָה, בְּבַחֲיֵינָת "וַיָּבִיֵא לִבְבַּ חֲכָמָה", וְעַל־יְדֵי־זֶה
יְהִי נִמְתָּקִין כָּל הַדֵּינִים שְׁבַע־עוֹלָם מֵעַלְיָנוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
וְאוּזָבָה עַל־יְדֵי הַשְּׂמִיחָה וְהַרְקוּדִין לְתַקֵּן פְּגָם הַדְּבִוּר הָרַע מֵהַ
שְׂפָגְמַתִּי לְפָנֶיךָ מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּדַבְּרוּרִים רָעִים הֲרִיבָה,
בְּפָרַט פְּגָם דְּבִוּרִים רָעִים שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, הַכֹּל אוּזָבָה
לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן בְּשִׁלְמוֹת עַל־יְדֵי שְׂמִיחָה וְרַקוּדִין דְּקִדְשָׁה.
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי מֵעַתָּה מִלְּדַבֵּר שׁוֹם דְּבִוּר רָע וּבְפָרַט מִלְּשׁוֹן
הָרַע וּרְכִילוֹת, וְאוּזָבָה לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבִוּרֵי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי מִפְּגָם אַמוּנָה, וְתוֹכְנֵי לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן
כָּל פְּגָמֵי הָאִמוּנָה עַל־יְדֵי הַשְּׂמִיחָה וְהַרְקוּדִין דְּקִדְשָׁה, וְאוּזָבָה
מֵעַתָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת כְּרָאוּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרָצוֹנְךָ
הַטּוֹב. וְתַעֲלֶה אוֹתִי גַם בְּמִזְמוֹן וְעֵשֶׂר, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי מִזְמוֹן
וְעֵשִׂירוֹת הֲרִיבָה דְּקִדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ וְעַבְדוֹתֶיךָ
בְּלִי מִרְדָּא וּבִטּוֹל כָּלֵל, וְאוּזָבָה לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה וּלְהַחְזִיק יְדֵי
הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וְעַבְדוּדָה בְּאַמַּת:

* אג שְׂוִיתָה יְהוָה שְׂמֵרָה לִפְנֵי, נִצְרָה עַל דֵּל שְׂפָתַי. רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, שְׁמְרֵנִי מֵעוֹן לְשׁוֹן הָרַע וְאַפְלוּ מֵאַבֶּק לְשׁוֹן
הָרַע, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ גוֹדֵל חֶמֶר הָעוֹן הַזֶּה שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע
שֶׁשֶׁקוּל כְּנֶגֶד עַבְדוּדָה זָרָה וְגַלּוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיֹכוֹת דָּמִים, וְגַם הוֹדַעְתָּ
לָנוּ שֶׁעַל־יְדֵי פְּגָם לְשׁוֹן הָרַע שֵׁישׁ בְּעוֹלָם הֵינּוּ שֶׁהָעוֹלָם מְדַבְּרִים
לְשׁוֹן הָרַע, עַל־יְדֵי־זֶה נִפְגָּם הָעֲנוּהָ וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַצְדִּיקִים לְהִיּוֹת

עָנוּיִם בְּשִׁלְמוֹת, הֵינּוּ שְׂתֵהִיָּה הָעֲנוּה עִם שְׂכָל וְחֻכְמָה אֲמִתִּית
 שְׁלֵא תִהְיֶה בְּבַחֲנֵית עֲנוּה פְּסוּלָה וְכו'. עַל כֵּן חוּם וְחֻמוֹל נָא
 עֲלֵינוּ, וְזַכְּנוּ מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִיִם שְׁלֵא נִבְשַׁל בְּאִיזָה פְּגַם שֶׁל עוֹן
 לְשׁוֹן הָרַע לְעוֹלָם, וְתַעֲזוֹר לְצַדִּיקי אֲמֵת וְתַתֵּן לָהֶם כֹּחַ גְּדוֹל
 וְחֻכְמָה גְּדוֹלָה, עַד שִׁיִּהְיוּ כָּל כַּף גְּדוֹלִים וְחוֹקִים וְשִׁלְמוּיִם בְּמִדַּת
 הָעֲנוּה, עַד שֶׁאֶפִּילוּ הַפְּגַם שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִזִּיק לָהֶם
 לְמִדַּת עֲנוּתָנוּתָם, וְיִזְכּוּ לְמִדַּת הָעֲנוּה שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם, שֶׁאֶף־עַל־פִּי פִי שֶׁדִּבְּרוּ עָלָיו לְשׁוֹן הָרַע גְּדוֹלֵי הַדּוֹר וְהִיא
 פְּגַם לְשׁוֹן הָרַע בְּעוֹלָם, אֶף־עַל־פִּי כֵן "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנוּ מְאֹד"
 וְכו'. וְתַעֲזוֹר לָנוּ גַם כֵּן וְלִכְלֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת עָנוּיִם בְּאֲמֵת,
 וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי עֲנוּה פְּסוּלָה, וְשְׁלֵא לְהִרְאוֹת עֲצֻמְנוּ בְּכַפִּיפַת
 הָרֹאשׁ בְּדַרְךְ שְׁמוֹת כְּאֵלוּ אֲנַחְנוּ עָנוּיִם, רַק נִזְכָּה לְהִיּוֹת עָנוּיִם
 בְּאֲמֵת בְּחֻכְמָה וְשְׂכָל וְדַעַת אֲמִתִּי, וְיִקוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: עֲקֵב
 עֲנוּה יִרְאֵת יְהוָה עוֹשֵׁר וְכָבוֹד וְחַיִּים, וְנֹאמַר: יִרְאֵת יְהוָה מוֹסֵר
 חֻכְמָה וְלִפְנֵי כְבוֹד עֲנוּה:

מְזוּזָה

כֵּן וְחֻכְמָה בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּיִם, וְזַכְּנוּ לְקִיָּם מְצוֹת מְזוּזָה בְּשִׁלְמוֹת
 הָרְאוּי פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקָיָה
 וְכוֹנְנוֹתֶיהָ וְתִרְיָג מְצוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה.
 וְתַעֲזֵרְנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַגֵּן בְּעֵדְנוּ עַל־יְדֵי מְצוֹת מְזוּזָה הַקְּדוּשָׁה,
 שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְשַׁבֵּר לְגַמְרֵי תַּאֲוֹת וְחֻמְדַּת הַמָּמוֹן, שְׁלֵא

יְהִי לָנוּ שׁוּם חֲמֻדָּה וְתַאֲוָה לְשׁוּם מָמוֹן וּלְשׁוּם חֲפֶזַן שֶׁל
הָעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן שְׂלֵא יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּנוּ שׁוּם
חֲמֻדָּה חֶסֶד וְשְׁלֹום לְמָמוֹן וְחֲפֶצֵי חֲבֵרְנוּ, וְלֹא נַחְמוּד וְלֹא נְתַאֲוָה
בֵּית רַעְנוּ שְׁדָהּוּ עֲבָדוּ וְאַמְתּוֹ שׁוּרוֹ וְחֲמוּרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְנוּ,
וְנוֹכַח לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת עַל כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת
וְהַחֲמֻדוֹת שֶׁהָיָה בְּלִבֵּנוּ עַד עַתָּה לְמָמוֹן וְחֲפֶצֵי חֲבֵרְנוּ, וְנוֹכַח
לְתַקֵּן בְּאַמַּת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ עַל־יְדֵי הָעוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁל
'לֹא תַחֲמוּד', וּמַעַתָּה נּוֹכַח לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל אֵלּוּ הַמַּחֲשָׁבוֹת
וְהַחֲמֻדוֹת וְהַתַּאֲוֹת שֶׁל מָמוֹן וְחֲפֶצִים וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד בְּלִבֵּנוּ כָּלֵל,
וְנוֹכַח לְאַמַּת וְאַמוּנָה בְּשְׁלֵמוֹת:

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּקְדֹּשׁ אֹתָנוּ בְּקִדְשֵׁת מִצְוֹת מְזוּזָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַנּוֹרָאָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׁמֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים
וּלְשְׁלֹום מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, שְׁנוֹכַח
לְקִדְשֵׁת הַבְּרִית וְלִשְׁבִירַת תַּאֲוֹת מָמוֹן בְּאַמַּת, וְנוֹכַח לְחַיִּים
טוֹבִים וְאַרוּכִים וְלִשְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה עַל־יְדֵי הַמְּזוּזָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר
זָכִיתָ אֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וְתִשְׁמֹר אֹתָנוּ
וְאֶת נַפְשֵׁנוּ וְאֶת מְמוּנֵינוּ דְקִדְשָׁה וְאֶת כָּל חֲפֶצֵינוּ אֲשֶׁר אֵתָּה
מִשְׁפִּיעַ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת, וְתִשְׁמֹר וְתִצִּיל אֹתָם מִכָּל מִיַּי
הַזֶּק שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִצִּילֵנוּ מִגְּנֻבוֹת וְאַבְדוֹת וּמִכָּל מִיַּי הַפֶּסֶד
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמִצִּילֵנוּ אֵתָּה. וְקוּמָה בְּעֶזְרָתָנוּ, וְהִצֵּל
אֹתָנוּ מִכָּל מִיַּי שׁוֹנְאִים וּמַחֲלֵקֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְתִבְטֵל
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֶת כָּל מִיַּי מַחֲלֵקֵת מִן הָעוֹלָם וְתִשִּׁים שְׁלֹום
בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִגְלֶה הָאַמַּת בְּעוֹלָם, וְתִצִּיל אֹתָנוּ

וְאֵת כָּל חִבְרָתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחֲפָצִים לְעַבְדְּךָ
בְּאֵמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּךָ לְשׁוּם חוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים אֶל נִקְדַּת הָאֵמֶת
לְהַפִּיל אוֹתָנוּ חֲסִי וְשָׁלוֹם:

מַחְלָקָת - מְרִיבָה

סא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִצִּילְנִי מִפֶּת לְצִים, וְתִשְׁמְרֵנִי תָּמִיד וְתִצִּילְנִי
שְׁלֹא אֲלַעֲיֵג וְלֹא אֲתִלְוֹצֵץ חֲסִי וְשָׁלוֹם מִשׁוּם סֵפֶר
מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְתִצִּילְנִי מֵעַנְשׁ הַקֶּשֶׁה וְהַפֶּר הַמְּבִיעַ לְהַמְלֵעִיג
עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, שֶׁהוּא נִדוֹן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. הִצִּילְנִי
נָא, שְׁמַרְנִי נָא שְׁלֹא אֶכְשֵׁל בְּעוֹן זֶה חֲסִי וְשָׁלוֹם לְעוֹלָם, שְׁמַרְנִי
שְׁלֹא אֶפְוֶה בְּנַחֲלָתְךָ שֶׁל חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, וְאֶזְהַר בְּכְבוֹדֶם
תָּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה עָלַי שׁוּם קְפִידָא מִשׁוּם חֲכָם אֲמִתִּי דְּקִדְשָׁה.
עוֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים:

סד וְתִצִּילְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְרִיב וּמַחְלָקָת וּמְרַבּוּי דְּבָרִים, רַק
נִזְכָּה לְצַמְצֵם דְּבָרֵינוּ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
בְּאֵמֶת. חוּם וְחֲנֻנּוּ וּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. וְנִזְכָּה לְמִצָּא אוֹתְךָ
בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, וְלִהְיוֹתִי אִמּוֹנָה שְׁלֵמָה כִּי אֵתָּה מוֹשֵׁל
בְּכָל, וּבְכָל הַסְּמִרִין אַחֲרָיִךְ וּבְכָל הַטְּמָאוֹת וְהַקְּלָפוֹת נַעֲלָם וְנִסְתָּר
אֵלֶּהוּתְךָ יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ בְּהַחֲלָל הַפְּנוּי מֵאֵלֶּהוּתְךָ לְגַמְרִי, גַּם שֵׁם
אֵתָּה נִמְצָא בְּתַכְלִית הַהֶעָלִם וְהַהֶסְתָּרָה נִפְלְאָה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְהַשִּׁיגָה כָּלֵל בְּשׁוּם חֲכָמָה וְשִׁכְל שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי אִם בְּאִמּוֹנָה לְבַד,
כִּי אֵתָּה מִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת, וּמִי יִשִּׁיג פְּלִאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת, כִּי אֵתָּה

עושה נפלאות גדולות לבדך, הנראין לדעתנו האנושית כמו שני הפכים בנושא אחד, ומי יעצר כח להשיג דרכי נפלאותיך הגדולות והנוראות, כאמור "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה", ונאמר: "כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך", ונאמר: "עושה גדולות עד אין חקר, ונפלאות עד אין מספר", ונאמר: "גבהי שמים מה תפעל, עמקה משאול מה תדע":

סדסס רבונז של עולם, הצילני מהם. "הצילני מאויבי אלהי, ממתקוממי תשגבני". רואה בעלבון עלובים, "ראה עני ועמלי. ראה אויבי כי רבו ושנאת חמם שנאוני. יהוה מה רבו צרי, רבים קמים עלי. רבים אומרים לנפשי, אין ישועתה לו באלהים סלה. שמרה נפשי והצילני, אל אבוש פי חסיתי כד". עורני, שמרני והצילני, הצילני תמיד מריב ומחלקת, תן לי רחמים וחנינה, זכני שאמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ויהיו דברי נשמעים לעבודתך וליראתך:

טו: "חנני אלהים כי שאפני אנוש, כל היום לוחם ילחצני. שאפו שוררי כל היום כי רבים לוחמים לי מרום. יום אירא אני אליך אבטח". רבונז של עולם, אתה ידעת את כל אשר עבר עלי, ואת כל אשר עברתי מיום היותי עד היום הזה. אם אמרתי אספרה כמו אפם קצה מזה, "אספרם מחול ירביון", ולא יספיק הזמן לפרטם. אך אתה ידעת, שבצרוף גדל עצם קשיות ערפי וחיוכי העצום, עוד גם זה היה בעוכרי גדל עצם המחלקת שמתגבר עלי בכל עת בנשמיות וברוחניות. "יהוה מה רבו צרי, רבים קמים עלי", רבים מאד, צדיקים בינונים ורשעים, רבים

בְּתוֹרָה וּבְעֵשֶׂר וּבְחֻמָּתַי, בְּאִשֶּׁר נִגְלָה לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, וּכְבֹד גְּלוּיָת
 אֲזַנִּינוּ שְׁעַל־יְדֵי הַמַּחְלָקֶת יוֹכֵלִין לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם חֲסִי־שְׁלוֹם
 מִעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ. וְעַתָּה מַה יַעֲשֶׂה יְתוֹשׁ נִמְאָס כְּמוֹנֵי הַיּוֹם,
 אֲשֶׁר רוֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד וְחוֹרְקִים שָׁנָם עָלַי לְבַלְעֵנִי חֲנָם חֲלִילָה,
 "רַבִּים רוֹדְפֵי וְצָרִי", וְמִי יוֹדַע אִם "מַעֲדוֹתַיִךְ לֹא נִמְתִּי":

מחשבה - הרהור

א אֲנִי יְהוָה, אֵתָּה יִדְעָתְ אֶת רַבּוֹי הַמַּחְשְׁבוֹת הַמְּרֻדָּוֹת,
 הַמְּבַלְבְּלִים וּמְטַרִידִים אוֹתְנוּ מִעֲבוֹדַתְךָ בְּאֵמֶת בְּכָל עַת
 וּבְכָל שָׁעָה, וְכֻלָּם בָּאִים עַל־יְדֵי הַרוּחַ שְׁמוֹת וְשִׁגְעוֹן שְׁנַתְדַּבֵּק
 בָּנוּ עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים, עַל־יְדֵי חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
 הַמְּרַבִּים, עַד אֲשֶׁר נִתְבַּלְבַּל דַּעְתָּנוּ וְנִתְעַכֵּר שְׁכֻלְנוּ מְאֹד מְאֹד
 בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ. אֲבִינוּ שִׁבְשָׁמִים, טוֹב לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
 מַעֲשָׂיו, תָּן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֹאכֵד. וּפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַכְנִיעַ
 וּלְגַרֵשׁ וּלְבַטֵּל אֶת הַרוּחַ שְׁמוֹת וְהַשְׁגְּעוֹן מִמֶּנּוּ עַל־יְדֵי עֶסֶק
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

ה וּזְבַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים לְפָנוֹת אֶת מַחִי
 וּמַחְשַׁבְתִּי מַחְכְּמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת, שְׁלֹא
 אֶטְמַטֵּם אֶת מַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּתַאוּוֹת וְהַרְהוּרִים, חֵם וְשְׁלוֹם, וְלֹא
 אֶחְמִיץ אֶת מַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּחֻמָּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּבְתַאוּוֹת, חֵם
 וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֶהַרְהַר בְּהַרְהוּרִים רָעִים, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם הַרְהוֹר
 וּמַחְשַׁבַת חוּץ בְּעוֹלָם כְּלָל, רַק יִהְיֶה מַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי נְקִי וְנָדָב וְצַח,

שלא יכנס במחשבתי שום מחשבה חיצונה כלל, ותתן לי כח להתגבר על כל המחשבות רעות, מחשבות חיצוניות והרהורים הבאים עלי לבלבל את דעתי, שלא אתן להם שום מקום לכנס במחי כלל, ואזכה לגער בהם ולריב עמהם לגרשם מעלי ומעל גבולי, שלא יהיה להם שום כח לכנס בדעתי כלל, ואזכה לקדש את מחשבתי תמיד:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, אתה ידעת את גדל עצם הפגם הגדול והנורא הנוגע בעולמות עליונים מאד על-ידי כל מחשבה רעה, מפל שפן וכל שפן על-ידי הרהור רע, חס-ושלום, שהוא פוגם ומקלקל מאד בכל העולמות ועוקר את האדם, חס-ושלום, ממקור החיים, עד אשר קשה לו עוד לשוב ולהשיג ארחות חיים, וכל שאר הפגמים העצומים והנוראים עד גבהי מרומים, הנוגעים במקום שנוגעים, שנעשים על-ידי כל מחשבה רעה והרהור הנכנס במח, חס-ושלום. וגם אתה ידעת את גדל עצם ההתגברות שמתגברים עלינו בכל פעם, לבלבל את דעתנו במחשבות רעות והרהורים רעים. ובעונותי הרבים לא נזהרתי להשמר מהם ולהתגבר עליהם, עד אשר פגמתי את מחי מאד על-ידי מחשבותי הרעות שהכנסתי במחי, עד שכל מחי הוא מלא מחשבות חיצוניות, ועברתי על אסור חמין, שהייתי מחמין את מחי בתאוות והרהורים ובלבולים ובכל מיני שמוותים. ולא די שלא הייתי מתגבר על המחשבות רעות, אף גם נתתי להם כח לכנס במחי ולא השתדלתי לגרשם כלל, ולא קימתי עצותיך הקדושים

אֲשֶׁר גָּלִיתָ לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְגַרְשָׁם מִמֶּנִּי בָּשִׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה,
 וְלֹא שָׁמַעְתִּי לְקוֹל מוֹדִי. אוֹי לִי, וַי לִי עַל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּבִלְבּוֹל
 הַדַּעַת וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת. "טַבַּעְתִּי בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעְמֹד, בָּאתִי
 בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבַּלְתָּ שְׁטַפְתָּנִי". כָּל דַּעְתִּי וּמַחִי נִתְעַרְבַּב כָּל כַּף
 בְּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּבִלְבּוֹלִים, עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ בְּשַׁעַה שְׂאֵנִי חֲפִץ
 לְהִתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם וּלְכַרַח מֵהֶם, קָשָׁה עָלַי מְאֹד:

"יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יַדְעַתְּ לְאוֹלָתִי, וְאֲשַׁמּוּתִי מִמֶּךָ לֹא נִכְחַדּוּ".
 הֵן עַל כָּל אֵלֹהַ בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה, בְּקִדְהָ וּבִכְרִיעָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, בְּתַחֲנּוּהַ וּבִקְשָׁה,
 בְּעֵנִי בַּפֶּתַח, נֶאֱנַח וְנִדְפָה, שׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ מִתְּנַת חֲנֹם וְנִדְבַת חֶסֶד,
 שֶׁתַּחֲנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וְחֶסֶדְךָ הַנִּפְלְאִים, וְתוֹצִיאֵנִי מֵאֲפֵלָה
 לְאוֹרָה, וְתַעֲזֹר לִי מֵהַיּוֹם לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי תָמִיד מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, צוּפָה בְּעֵלְבוֹן אֲנוּחִים, תִּיקַר נָא נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
 בְּעֵינֶיךָ, וְחַמֵּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ וּחְנִינוּתְךָ, וְעֲזֹרְנִי וְסִיעֵנִי
 וְחַזְקֵנִי וְאַמְצֵנִי, וְקַדְשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, שִׁימְשֹׁךְ עָלַי קְדוּשָׁה
 וְטַהֲרָה מֵאַתָּךְ, בְּאִפֶּן שְׂאוּכָה מֵעַתָּה לְשִׁמּוֹר עֲצָמֵי שְׂלֵא אֲנִיחַ
 לְכֹנֶם כָּלֵל לְתוֹךְ מַחְשַׁבְתִּי שׁוּם מַחְשַׁבַת חוּץ שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא שׁוּם
 בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וּמִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן שְׂלֵא אֶהְרַהֵר בְּשׁוּם הִרְהוּר
 בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק מַחְשַׁבְתִּי תִהְיֶה קְדוּשָׁה תָמִיד, זָכָה וְנִקְיָה מִכָּל
 סִיג וּפְסֻלָּת:

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חַי, יֵאל חַי חֲלַקְנוּ צוּרְנוּ, גְּאֻלְנוּ
 מִמָּוֶת, פָּדְנוּ מִשַּׁחַת, וְהִצֵּל אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית

ישראל מכל מיני מחשבות רעות והרהורים שהם נקראים סמרא דמותא. וחנני מאתך ברחמיך הרבים ותן לי חיים טובים, חיים ארוכים, חיים אמתיים, חיים נצחיים, ועורני שאזכה לקדש את המחין שלי הנקראים באר מים חיים:

יא ואם אמנם אני בעצמי רודף אותי יותר מכלם, כי בודאי הפחירה חפשית, ומי יוכל להכריח אותי להטות לדרכם, חס־ושלום, הנני מודה ומתודה כי באמת אני בעצמי החיב, "כי אני אדני העוון", אבל מה אעשה יהוה אלהי, כי מטה ידינו מאד, ואיני יודע לבקש איזה דרך מנוס לנוס מהם ולהתגבר על כל התאוות והרהורים רעים שהם מתגברים עלי בכל עת, ואין לי שום תקוה כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, שתעזר לי ותתן לי כח להתגבר על כל מיני תאוות והרהורים רעים להכניעם ולהשפילם ולשפרם ולסלקם מעלי ומעל גבולי מעתה ועד עולם, שלא יכנס בדעתי ומחשבותי שום צד הרהור בעולם כלל, רק מחי ומחשבותי יהיו קדושים וטהורים תמיד בתכלית הקדשה בשלמות:

טו אנא יהוה, זכני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים לכל אאבד את עולמי, חס־ושלום, ולא איגע לריק ולא אלד לבהלה. ואזכה להסתפל על עצמי תמיד, ולישב דעתי היטב היטב מה אני עושה בעולם הזה, עולם העובר כהרף עין, ולחשב דרכי, ולשפט בעצמי את כל המעשים אשר אני עושה בכל עת ובכל יום ובכל שעה, להשפט בעצמי עליהם בכל עת אם אני עושה כהגן אם לאו, חס־ושלום, למען אזכה עלידידה לרחם על

עצמי ולשוב ממעשי הרעים וממחשבותי המגנות, להיות סור
 מרע באמת הן במחשבה הן בדבור הן במעשה, ולעשות רק
 הטוב בעיניך תמיד:

וּזְכַנִּי לְמִשְׁפַּט וּדְקֻשָׁה בְּאֵמֶת, שְׁאוּזֹכָה לְיֹשֵׁב דַּעְתִּי בְּכָל יוֹם
 תָּמִיד, וְאַשְׁפֹּט אֶת עֲצְמִי הַיָּטִב וְאֶדוֹן בְּעֲצָמִי אֶת כָּל
 הַעֲסָקִים וְהַעֲנִינִים וְהַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה, אִם כִּךָ רָאוּי לִי
 לַעֲשׂוֹת, לְבָלוֹת יָמַי בְּמַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה, חֲסִי־שְׁלוֹם. וְאוֹכָה לְאַחֲזוֹ
 אֶת דַּעְתִּי הַיָּטִב זְמַן מָסִים בְּיָשׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה וּבְמִשְׁפַּט הַזֶּה, וְלֹא
 אָנִיחַ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי לְבָרַח מִזֶּה מִהֲרָה, רַק אוֹכָה לְכַנוּם
 בְּיָשׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה וּבְמִשְׁפַּט הַזֶּה הַיָּטִב הַיָּטִב, עַד שְׁאוּזֹכָה
 שְׂיִתְחַזַּק יָשׁוּב דַּעְתִּי בְּאֵמֶת בְּתַקְפָּה גְּדוֹלָה וּבְהַתְנַבְּרוֹת חֲזָקָה, בְּאִפְּן
 שְׁאוּזֹכָה לְסוּר וּלְשׁוּב מֵעַתָּה תִּכְפֹּר וּמִיַּד מִכָּל הַמַּעֲשִׂים הַרְעִים
 וּמִכָּל הַמַּחְשְׁבוֹת הַרְעוֹת וְלֹאֲחֹזוֹ רַק בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים תָּמִיד:

יְהוָה אֱלֹהִים, אֶתָּה יַדְעָתָ, אֶתָּה יַדְעָתָ אֶת פְּזוּר דַּעְתָּנוּ, כִּי
 פָּגַמְנוּ וְקִלְקַלְנוּ אֶת דַּעְתָּנוּ מְאֹד, וְזֶה יָמַי וְשָׁנָיִם אֲשֶׁר
 דַּעְתִּי מִפְּזוּרָה מְאֹד וּמְשׁוּטְטָה בְּכָל עֵת בְּשִׁטוּתִים וּבְלִבּוּלִים
 וּבְהַרְהוּרִים רָעִים וּבְכַמָּה מִיָּנִי פָּגַמְתִּים, אֲשֶׁר אִי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר
 וּלְפָרֵשׁ כָּלֵל. אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ אָפֶס קֶצֶה מַעֲצָם בְּלִבּוֹל
 עֲכִירַת הַדַּעַת, יִכְלֶה הַזְּמַן. וְכָל הַעֲצוֹת טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ עַל־יָדֵי
 צְדִיקֵי אֵמֶת אֵיךְ לְהַנְצִל מֵהֶם בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, מְרַדְּנוּ בָּהֶם וְלֹא
 קִיַּמְנוּם עַד שֶׁפְּעוּנוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים קִלְקַלְנוּ וּפָגַמְנוּ מְאֹד בְּכָל הַעֲצוֹת
 טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ כְּבָר, וְאֲשֶׁר אֶתָּה מְגַלֶּה לָנוּ וּמְרַמֵּז לָנוּ בְּכָל עֵת
 עֲצוֹת יִשְׁרוֹת אֵיךְ לְהַנְצִל מִבְּלָבוֹל וּפְזוּר דַּעְתָּנוּ, כִּי לֹא הִיִּיתִי

מתגבר כלל לקימם, עד אשר נתבלבלה ונתפזרה דעתנו כל כך, שאפלו בשעה שאנחנו רוצים להתגבר ולעזוב מחשבותינו הרעות, ולאחזו בדרכי עצותיך הטובות, שוב אין אנו יכולים כלל להחזיק מחשבותינו במנוחה, בקדשה ובטהרה אפלו זמן מועט:

יהוה אלהים, אבינו שבשמים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תמיד, אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים עכשו מקדשת המחשבה ומשלמות הדעת, וכבר פלינו שנותינו בהבל וריק, בבלבול הדעת ובמחשבות רעות ופגומות מאד בכל עת ובכל שעה, ועדין לא זכינו לשוב הדעת פראוי באמת אפלו שעה אחת מנעורינו עד היום הזה, כי חמאנו עוינו ופשענו מאד ופגמנו בהברית קדש, אשר על־ידיה נטרף ונתבלבל דעתנו מאד, ואין אנו יודעים כלל איך להחיות את עצמנו, ובאיזה דרך נזכה לשוב אל הדעת דקדשה בשלמות פראוי באמת, כי קלקלנו ופגמנו בכל הדרכים והשבילים של הדעת דקדשה:

ז"ל "דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך למזב, אל יעשקני זדים. הוציאה ממסגר נפשי." חננו מאתך דעה בינה והשכל, ועזרני שאזכה לשוב ממחשבותי הרעות, ואזכה לעזוב דרכי הרע ומחשבותי הפגומות והמבלבלות, המבלבלים אותי ומונעים אותי מאד מלשוב אליך באמת. חוס נא עלי, חוס וחמל נא עלי, יהמו מעיד וחסדיך עלי, ותן לי תקוה טובה, שאזכה מעתה לרחק ולגרש מעלי כל מיני מחשבות רעות וכל מיני בלבול הדעת שבעולם, עד שאזכה חיש קל מהרה להשלים את דעתי ואזכה לשלמות הדעת דקדשה, ועל־ידיה תזכני

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעוֹב מַעֲתָה אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְאִזְכָּה מַעֲתָה לְהוֹיֹת סוּר מֵרַע בְּאַמֶּת, וְתַעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂי, וְתַחַת מַעֲשֵׂי הַמְּכַעְרִים אִזְכָּה מַעֲתָה לְעֲשׂוֹת תַּחֲתָם מַעֲשִׂים נְאִים, מַעֲשִׂים הַגּוֹנִים, מַעֲשִׂים טוֹבִים שְׂיִהְיוּ לְנַחַת וּלְרַצוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ:

יֵט וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִהַרְהוּרִים רָעִים וּמַחְלֹמוֹת רָעִים, וְתֵהָא מִטַּתִּי שְׁלֹמָה לְפָנֶיךָ. וְתוֹפְנִי לְמַעַט בְּשָׁנָה וְתִרְדְּמָה, וְאִפְלוּ מְעַט הַשָּׁנָה שְׁאֵנִי מִכְרַח לִישׁוֹן בְּשִׁבִיל קִיּוֹם הַגּוֹף, אִזְכָּה שְׂיִהְיֶה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וְשִׁנְתִּי תַעֲרֹב לִי, וְאִזְכָּה לִישׁוֹן תְּמִיד מִתּוֹךְ מַחְשְׁבוֹת וְהַרְהוּרֵי תוֹרָה וּמִתּוֹךְ שְׂמֻחָה. וְאִזְכָּה לְקִרּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבִמְסִירַת נַפְשׁ וּבִכְנוּת הַלֵּב בְּאַמֶּת פְּרָאוּי, בְּאִפְן שְׁאִזְכָּה לְהַרְגֵּן כָּל הַמַּחְבָּלִים וּמְזִיקִין וְכֹל הַסְּטָרִין אַחֲרָנִין עַל־יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה:

כִּי רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ וְאֵל תְּדַיְנֵנוּ כַּמְּפַעֲלָנוּ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ כַּחֲטָאֵינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְגַעַר בְּהַרְדּוּפִים אוֹתָנוּ, וְרַחֵם וְגַרֵשׁ מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מִיְנֵי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים וְעַקְמִימִיוֹת שְׁפִלָּב, וְקִשְׁיוֹת הַגְּבוּכוֹת וְחִקִּירוֹת שֶׁל שְׂטוֹת שְׂרוּצִים לְעֵלוֹת עַל הַלֵּב לְבַלְבֵּל, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, מַעֲבֹדְתֶךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, וְעִשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֵא יַעֲלֶה עוֹד בְּלִבֵּנוּ שׁוּם צֵד הַרְהוּר וּמַחְשְׁבָה כָּלֵל מַעֲיִן זֶה, מַעֲגֵנֵן הַמְּבוּכוֹת וְהַבְּלוּלִים הָאֵלוּ, "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי. וְאֵנִי בַעַר וְלֹא אָדָע, בְּהַמּוֹת הַיִּיְתִי עַמּוּךְ":

כִּי וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וְתוֹפְנִי לִישׁוֹב וּלְסַדֵּר אֶת דַּעְתִּי הַיָּטִב. וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי קִדְשָׁה

וְטַהֲרָה וְשַׁפֵּעַ עֲלוֹנָה מִכְּתָר עֲלוֹן, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל־יְדֵיֶיהָ
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי כַּח הַמְּסַדֵּר וְהַמְיַשֵּׁב אֶת הַמּוֹחִין דְּקִדְשָׁה, וְאֲזַכֶּה
 תָּמִיד לְיֵשׁוּב הַדְּעַת הַיָּטִב בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלָמָה, בְּקִדְשָׁה
 וּבְטַהֲרָה כְּרִצּוֹן הַטּוֹב.

מְלֵא רַחֲמִים, קוּמָה בְּעִזְרָתִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁלֵא תִרְדֵּף מִחֲשַׁבְתִּי חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם אַחַר תְּאוֹת וְהִרְהוּרִים וּמִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְחֲכָמוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת, רַק אֲזַכֶּה לְאַחוֹז אֶת חֲכָמְתִּי וּבִינְתִי וְדַעְתִּי לְבָלִי לְהַנִּיחַ
 אֶת הַמוֹחַ לְחֹשֵׁב כָּלֵל שׁוֹם מִחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה כָּלֵל, וְיִהְיֶה מוֹחִי נָקִי
 וְנָדָח וְצַח בְּקִדְשָׁה וְטַהֲרָה תָּמִיד. וְתַעֲזְרֵנִי שְׁאֲזַכֶּה לְעֵלוֹת תָּמִיד
 מִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה וּמִדְּרָגָא לְדְרָגָא עַל־יְדֵי עֲשִׂית מְצוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים
 בְּשִׂמְחָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה שְׁתִּרְדֵּף מִחֲשַׁבְתִּי תָּמִיד לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְיֵשׁוּב הַדְּעַת בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלָמָה, וְתַעֲשֶׂה
 עִמִּי נִפְלְאוֹת, פְּלָאֵי פְּלָאוֹת, וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹכְנֵנִי שְׁתִּרְדֵּף מִחֲשַׁבְתִּי
 תָּמִיד לְהַשִּׁיג הָאוֹר הָאֵין סוֹף שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִנְּפִשִׁין רִיחִין
 וְנִשְׁמָתִין, וְתִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת נִפְשִׁי. "אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה
 אוֹתָהּ אֲבַקֶּשׁ, שְׁבַתִּי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנַעַם יְהוָה
 וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ".

וְתַמְשִׁיךְ עָלַי אוֹר קִדְשֵׁי כַּח הַמְּסַדֵּר וְהַמְיַשֵּׁב אֶת הַמּוֹחִין,
 שֶׁהוּא כְּתָר עֲלוֹן, וְאֲזַכֶּה עַל־יְדֵיֶיהָ לְבָלִי לְצֵאת חוּץ
 מִן הַגְּבוּל חֶסֶד־וְשְׁלוֹם רַק אֲזַכֶּה שְׁתִּרְדֵּף מִחֲשַׁבְתִּי לְהַשִּׁיג אוֹר הָאֵין
 סוֹף "כְּרִצּוֹא וְיֵשׁוּב", בְּכַחֲנִית "מְטִי וְלֹא מְטִי", בְּכַחֲנִית "רְדִיפָה
 וּמַעֲכָב", עַל־יְדֵי כַּח הַמְּסַדֵּר וְהַמְיַשֵּׁב אֶת הַמּוֹחִין בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה
 שְׁלָמָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה שִׁיעָלָה וְיִכְלַל שְׁכָלִי בְּתוֹךְ "תִּשְׁעָה הִיכָלוֹ"

עֲלֹאִין דְּלֹא אֲנִין נְהוּרִין וְלֹא רוּחִין וְלֹא נִשְׁמָתִין וְלִית מָאן דְּקִימָא
 בְּהוּ וְלֹא מִתְדַבְּקִין וְלֹא מִתִּידְעִין", כִּי אַתָּה יְהוָה לְבַד יַדְעַת עֵצִים
 וְדִיפַת הַשְּׁתוּקָקוֹת נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי בְּשֶׁרֶשׁם הָעֲלִיּוֹן לְהַשִּׁיג
 הַשְּׁגוֹת אֵלֹהִים, אֲשֶׁר לְכַד נִזְעָרְתִּי. "צִמְאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי,
 מִתִּי אֲבֹא וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים. מִה יְדִידוֹת מִשְׁפָּנוֹתֶיךָ יְהוָה
 צְבָאוֹת, נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשֵׁי לְחֻצְרוֹת יְהוָה, לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ
 אֶל אֵל חַי". אֲבָל עֲוֹנוֹתֵי הָטוּ אֵלֶּה, וְחַטָּאתֵי הַסְתִּירוּ פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי,
 כִּי מִחֲשַׁבְתִּי הִיְתָה רוֹדֶפֶת אַחַר תְּאוֹת רְעוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים
 וּמִחֲשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת עַד שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל חֲדָרֵי הַשְּׁכָל וּבְכָל נְתִיבוֹת
 וּשְׁבִילֵי הַדַּעַת, עַד שֶׁהֲחַרְבְתִּי אֶת בֵּית הַחֲכֻמָּה, וּפְרַצְתִּי גְדָרֵי
 הַתְּבוּנָה, וְהִרְסִיתִי אֶת הַיְכָלֵי הַדַּעַת וּפָגַמְתִּי הַרְבֵּה בַּחֲכֻמָּה וּבִינָה
 וְדַעַת וּבִכְחַ הַמַּעֲבָב וְהַמְסִדֵּר וְהַמְיֻשָּׁב אֶת הַשְּׁכָל שֶׁהוּא כְּתָר
 עֲלִיּוֹן, בְּכֻלָּם פָּגַמְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד עַל־יְדֵי חַטָּאי וְעֲוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי
 הַמְרָבִים שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעוֹתֵי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי:

עַל כֵּן הִנְנִי מִפִּיל תְּחַנְתִּי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן הַרְחֻמִּים וְהַסְלִיחוֹת
 שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכְפֹּר לִי עַל כָּל חַטָּאי וְעֲוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי
 הַמְרָבִים וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כַּגֹּדֶל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי
 מִמְּצוֹלוֹת יָם, וְתִשׁוּב וְתִתְקַן אֶת שְׁכָלִי, וְתִרְחַם עָלַי וְתִצְלֵנִי
 מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי מִחֲשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רְעִים
 וּמִכָּל מִינֵי רְדִיפַת הַמִּחֲשָׁבָה אַחַר תְּאוֹת וְעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם. וְתִמְהַרְנֵי וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיוֹנָה וְתִסִּיר מִמֶּנִּי יְגוֹן
 וְאַנְחָה וְתִבְטֵל הָעֲצָבוֹת מִמֶּנִּי כַּבְטוּל גְּמוּר וְתוֹפְנֵי לְשִׁמְחָה שְׁלֵמָה,
 שְׂאֵזְבָה לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְחֲדוּה גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה.

וְתָשׁוּב וְתִבְנֶה חֲרֻבוֹתַי וְתִחְזַר וְתִבְנֶה הַיְכָלִי שְׁכָלִי עַל מְכוֹנֹי,
וְאַרְמוֹנֵי דַעְתִּי עַל מְשַׁטְמוֹ יֵשֵׁב בְּקִדְשָׁהּ וּבִמְהֵרָה גְדוּלָּהּ, בְּאַמַּת
וּבְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה:

כּו עַל כֵּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב וְאַלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים,
אֱלֹהֵי הָרְאוּשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכַפִּי פְרוּשׁוֹת מוֹל
אֲרוֹן בְּרִיתְךָ, וְעֵינַי מִיַּחְלֹת לְהִמּוֹן חֶסֶדְךָ, וְרַעֲיוֹנֵי צוּפוֹת לְמַעוֹן
קִדְשְׁתְּךָ, שֶׁתַּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוּלִים עָלַי בְּזָכוֹת וּכְח
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְהַזְּקֵנִים דְּקִדְשָׁהּ, וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי וְעַל
כָּל עַמְּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל רוּחַ קִדְשָׁהּ וְטַהֲרָהּ, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ
עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וִירְאָת יְהוָה, בְּאַפֵּן שְׂאוּכָה לְהַתְגַּבֵּר עַל
כָּל הַהֲרָהוּרִים וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, לְשַׁבְּרָם וּלְגַרְשָׁם וּלְבַטְּלָם מִמֶּנִּי,
וּבְכָל עֵת שְׂיִבּוֹא עָלַי אִיזָה הֲרָהוּר לֹא טוֹב חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֲזוּכָה
בְּכֹחְךָ לְשַׁבֵּר תְּאוֹתַי וּלְכוּף אֶת יִצְרִי, לְשַׁבְּרוּ וּלְגַרְשוּ מִמֶּנִּי,
וּלְהַסִּיחַ דַּעְתִּי מִמֶּנִּי לְגַמְרִי, וְאַזְכָּה לְהוֹצִיא מֵהַקְּלָפוֹת כָּל
הַנִּיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ עַל יְדֵי בִינֵיהֶם וּלְבַרֵּר הַרוּחַ טוֹבָה מִן
הַרוּחַ שְׂמוֹת, וּבְמָקוֹם שֶׁקְּלַקְלַתִּי שֵׁם אֲתָנּוּן, עַד שְׂאוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ
לְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל הַרוּחַ שְׂמוֹת מִמֶּנִּי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל לְגַמְרִי, שְׁלֵא יִהְיֶה
שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה לְהַרוּחַ שְׂמוֹת לֹא בְּגוֹפִי וְלֹא בְּנַפְשִׁי וְרוּחִי
וּנְשַׁמְתִּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לֹא בְּעֲלָמָא הַדִּין וְלֹא בְּעֲלָמָא דְאַתִּי,
וְאַזְכָּה מֵעַתָּה לְמַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְטַהוֹרוֹת תְּמִיד, וְתִצְיִלְנִי מֵעַתָּה
מִכָּל מִינֵי בְּלָבוֹל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם, רַק אֲזוּכָה שֶׁתְּהִיָּה מַחֲשַׁבְתִּי
קִדְשָׁהּ וְטַהוֹרָה זָכָה וְנִקְיָה תְּמִיד:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלא, "רפאני יהוה וארפא
הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה". כי אתה ידעת את
מרידות לבבי, את מרידות מכותי האנושות את מרידות נפשי
האמללה, כי נפשי מרה לי מאד, ואל מה אדמה ואמשיל
מרידותי, מר ממות, מר מלענה וראש, מר מפל מרידות שבועולם.
ואתה ידעת רבונו של עולם, אשר לפי עצם חלשות נפשי, לפי
עצם ורבוני החולאת והמכאובים הרעים והמרים והפגמים
העצומים שהטלתי בנפשי עלי ידי מעשי הרעים, אין שום רפואה
בעולם שתוכל להועיל לי ואפלו אם תמצא ברחמיך איזה רפואה
שיועיל לי, אי אפשר לי לסבל מרידות הרפואה לפי מכותי
האנושות מאד, כי אי אפשר לי לסבל מרידות הרפואה והתשובה
שצריכים לסבל לתקן פגם הרהור אחד, מפל שבן הרהורים
ופגמים וחמאים רבים ועצומים כאלה, ואם אמרתי לספר אפס
קצה מהפגמים של יום אחד, יכלה הזמן; אפלו הפגמים של היום
שנקרא אצלנו טוב קצת, גם כן אי אפשר לשער ולהעריך
הפגמים שבכל עת ובכל שעה, מפל שבן הימים רעים שהיה לי.
אוי, ואבוי, אוי אוי וזר. מה אומר ומה אדבר, מרידות נפשי
עד שמים יגיע, כאב נשמתי מי יוכל לשער:

ל רבונו של עולם, לפניך נגלה הכל, ואתה יודע עצם הכלבולים
הרבים וערפוב הדעת המרבה והעצום מאד מאד שבא
עלי ביותר בשעה שאני עומד להתפלל ולהתחנן לפניך, עד שאיני
יכול לדבר אפלו דבור אחד בתפלה פראוי. וכל הכלבולים
והערפוב הדעת שיש לי באיזה פעם בכל היום כלו, כלם באים

אלי בשעת התפלה דיקא ורוצים לבטל תפלתו, ומחמת זה תפלתו מערפכת מאד בכמה מיני פסלת וערפוב הדעת ומחשבות זרות ופניות ובלבולים רבים מאד מאד בלי שעור, ואיני יודע מה לעשות, כי מעצם הבלבול הדעת שבא עלי איני יודע שום דרך איך לעמוד נגד הבלבולים הרבים האלה ואין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים, חוס ורחם עלי והושיעני ומלטני והצל את תפלתו מפל מיני ערפוב הדעת, ומכל מיני מחשבות זרות והרהורים ובלבולים שבעולם, ועזרני וזכני שאקשר את מחשבותי בדבורי התפלה בקשר אמין וחזק, עד שאזכה להתפלל בכונת הלב. ותהיה תפלתו ותחנותי ובקשותי זכה ונכונה, ברה ונקיה מפל סוג ופסלת. חוס וחמל עלי, ועשה למענך ולא למעני, כי אין לי שום תקוה כי אם על תפלה ותחנונים:

רבונז של עולם, ראה נא בעניני וריכה ריבנו, והצל עשוקים "מיד עושקיהם כח", ואל תניח לגול דל כי דל הוא, ותקים מקרא שכתוב: "משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה, אשית בישע יפוח לו". עזרני והושיעני, וחלצני ומלטני מפל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים ומפל מיני בלבולים וערפוב הדעת, מעתה ועד עולם, וזכני שתהיה מחשבותי זכה ונקיה קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בשעת התפלה אזכה לטהר ולקדש את מחשבותי ביותר, עד שלא יעלה ולא יגיע ולא יבוא ללבי שום בלבול הדעת ולא שום מחשבה זרה, ולא שום מחשבה שאינה מענין התפלה, אפלו היא מחשבה קדושה, לא תבוא ולא תעלה על לבי בשעת התפלה, רק אזכה לעמוד בכל

התפלה באימה וביראה גדולה, ולא אשמע אז שום אדם ושום דבר שפעולם, כי אם אותך לבד. ואזכה להתפלל בכונה גדולה בתכלית השלמות, ואזכה לקשר תפילתי לכל הצדיקים המתים שפדונו ולכל הצדיקים המתים שוכני עפר, והם יקבלו את תפילתי ויבררו ויזכרו אותה, ויצילו אותה מפל אויב ואורב ומסמין בדרך, ויעלו אותה לריח ניחוח לפני כסא כבודך בתוך פלליות תפלות עמך בית ישראל, ותעלה ותנשא להיות פתור לראשך:

לה עזרני מעתה לתקן את חכמתי, ואזכה לשמור את מוחי ומחשבותי וחכמתי ושכלי מפל מיני מחשבות רעות

ושכליות חיצוניים, ולא אניח לכנס בדעתי שום מחשבה חיצונה ושום חכמה חיצונה פלל, הן חכמות חיצוניות של חקירות הפילוסופיא, והן שאר עניני חקירות וחכמות חיצוניות העולים על המוח לבלבל מעבודתך, לחקר בעניני הנהגותיך ודרכיך חס ושלו, או להרהר חס ושלו אחר צדיקים מתים וכשרי הדור המתים, וכן שאר כל עניני חכמות חיצוניות וליצנות הנהוגים פעולם, ובפרט פדור הזה אשר הם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים, ובאמת פל אלו החכמות אינם חכמות פלל, כי "בדבר יהיה מאסו וחכמת מה להם", וכן משאר פל מיני חכמות ושכליות חיצוניות שאינם צריכים לעבודתך המתיות, ומפל מיני מחשבות חיצוניות ומפל מיני הרהורים ובלבולים וערפוב הדעת, מפלם תצילני ותשמרני ותפלטני, ותהיה עמי תמיד בכל עת ובכל רגע ותגן בעדי ותשמר את מוחי וחכמתי ומחשבותי, שלא אתחיל להניח לכנס חס ושלו בדעתי ומוחי ומחשבותי שום מחשבה

מאלו המחשבות רעות, ולא שום מחשבה זרה וחיצונה כלל, ואזכה לקדש את מחי ומחשבותי תמיד בקדשה גדולה. פי לפניך נגלה יהוה אלהי ואלהי אבותי, שכל מעשי הרעים וכל החטאים והעוונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך, כלם באו אלי רק על ידייך לבד על ידי שלא נזהרתי לקדש את מחשבותי, לאחז את מחשבותי לתפסה ולקשרה, לבלי להניח לכנס בה שום בלבול הדעת ושום הרהור שבעולם, ולא שמרתי המחשבה שבמח, עד שהנחתי לפיך את דעתי ומחשבותי במחשבות זרות וחכמות חיצוניות של שמות והבל. וכל מה שהכנסתי מחשבה זרה במח, כמו כן נתמעט קדשת שכלי, ועל זה נבנה כל המדות רעות וכל התאוות רעות שנתפסתי בהם מנעורי עד היום הזה, עד אשר אני הולך בעולם עכשו פאיש אשר עברו בו כל מיני חצים ורמחים, ועדין תחובים בגופו, ועדין כל האורכים והשונאים הולכים אחריו, וסוככים ואורכים אותו בכל עת ורגע לבל יברח לאיזה מקום הצלה ומנום. "גדר בעדי ולא יצא הכביד נחשתי". וכל זה על ידי פגם המחשבה שבמח, אשר הרביתי לפשע מאד בזה, עד אשר נתפזר דעתי מאד מאד, עד שכמעט חס-ושלום נתמלא כל מחי ודעתי מבלבולים רעים ומגנים וזרים, ומחשבות חיצוניות הרבה מאד. "ראה עניי וחלצני, כחסדך חייני. חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני". כי אתה יודע שאי אפשר לי לפרש כל שיחתי, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו פגמי נגדך והתרחקותי ממך, ואני דומה כתועה בעמקי מצולות ים, ואני בעצמי החיב בכל זה, אבל על זה באתי לבקש ולשאל

וְלֹהֲתַחֲנֵן מִלְפָּנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲנַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ לְכָל
אֲהִיָּה חַיִּב עוֹד, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲשֶׂה אוֹתִי וְזָפְאִי וְלֹא חַיִּב:

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְעוֹז לִי מֵעַתָּה לְקֹדֶשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי תָמִיד, כִּי
אֶף-עַל-פִּי שָׁכַל מוֹחִי מְלֵא עֲרֻבוּבִים וּבְלִבּוֹלִים הַרְבֵּה מְאֹד
וְעוֹלָיִם עַל מַחְשַׁבְתִּי הַרְהוּרִים רָעִים וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְשִׁכְלִיּוֹת
חִיצוֹנָיִים הַרְבֵּה מְאֹד, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲדִין יֵשׁ לִי תִקְוָה לְהִנָּצֵל מֵהֵם
בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל, לְגַרְשָׁם וּלְסַלְקָם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי וְלִשְׁמַח כְּפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וּמְלֵא רַחֲמִים אֲמִתִּיִּם
וְחַסְדִּים עֲצוּמִים בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע: חוּם וְחִמּוּל עָלַי
וְהִיָּה עִמּוֹ תָמִיד, וְעוֹרְנִי וְשֹׁמְרֵנִי לְקֹדֶשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי וְחַכְמָתִי
תָמִיד, וְאַזְכֶּה לְאַחוֹז וּלְתַפֵּס אֶת מוֹחִי וְדַעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי, וְלֹא אֲנִיחַ
לְכֹנֵם בְּמַחְשַׁבְתִּי שׁוּם חֲכָמָה חִיצוֹנָה וְשׁוּם מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה כְּלָל
וְאַזְכֶּה לְגַעַר בָּהֶם וּלְגַרְשָׁם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי, וְלַהֲפִיחַ דַּעְתִּי מֵהֵם
לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "גַּעַר חֵית קָנָה", בְּאִפְנֵי שְׁאֲזֹכָה לְסַלְקָם
וּלְשַׁבְּרָם וּלְכַבֵּלָם מִמֶּנִּי כְּבַטוּל גָּמוּר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְאַזְכֶּה
לְקָנָה חֲכָמָה קָנָה בִּינָה דְקֹדֶשָׁה:

וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְשׁוּב מִהֲרָה לְמִקּוֹר אֲשֶׁר נִחְצַבְתִּי
מִשָּׁם, וְתָשִׁיב נַפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשַׁמְתִּי אֶל מְקוֹם אֲשֶׁר הָיָה
שָׁם אֲהִלָּה בְּתַחֲלָה, אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה, לְאַתֵּר דְּאֲתַנְמִילֵת
מִתַּמּוֹן, שֶׁהוּא חֲכָמָה עֲלָאָה דְקֹדֶשָׁה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִחְצַבְנוּ כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב: "כָּלֵם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתִי". וְתוֹכְנִי שְׁלֵא אֶשְׁתַּמֵּשׁ בְּשִׁכְלִי
בְּשׁוּם דְּבַר וְעַסְק כְּלָל, לֹא בְּשׁוּם חֲכָמָה חִיצוֹנָה וְלֹא בְּשׁוּם

מחשבה חיצונה כָּלל, כי אם בהתפוננות עבודת השם יתברך בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, ויהיה שכלי הולך וגדל. ואזכה לקדש את שכלי תמיד, ולהוסיף חכמה ובינה ודעת בקדשה גדולה בכל יום ויום ובכל עת ועת, ואזכה תמיד ליצאת ולעלות ממחין דקמנות למחין דגדלות, בקדשה גדולה, באמת ובאמונה כרצונך הטוב, ואזכה להשיג בכל פעם השגת עבודתך באמת במדרגה גבוהה יותר ובקדשה וטהרה יתרה עד שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת:

לו ועזרני ברחמיך הרבים לקבל עלי תמיד על מלכות שמים באהבה, ואזכה להציל את נפשי מהרהורים רעים עלי ידי אמירת שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים שהם: "שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", ותזכני להיות רגיל תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים בכונה גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובמסירת נפש. ותעורר את לבבי באהבה ותשוקה וחפיצה גדולה אליך, עד שאזכה להוריד דמעות בשעת קבלת על מלכות שמים בשני פסוקים האלו, ואזכה עלי ידיה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדשה, ולהכניע ולהשבר ולעקר ולבטל מלכות הרשעה מן העולם שהיא תאות נאוף, שהיא שפחה בישא אשה זונה, ותברח השפחה מפני גברתה, כמו שכתוב: "מפני שרי גברתי אנכי בורחת".

ואזכה בכחך להגביר ולהמליך "אשה יראת יהוה" על האשה זונה, ותפגע ותפל השפחה לפני גברתה ותברח מפניה,

בְּאֶפֶן שְׂאוּכָה לִבְטֹל מִמֶּנִּי תֵאוֹת נְאוֹת, וְלִהְתַּגַּבֵּר עַל כָּל
הַהֲרַהוּרִים רָעִים, לְגַרְשָׁם וּלְשַׁפְּרָם וּלְבַטְּלָם מֵעֲלֵי בְּכַסּוּל גְּמוּר
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאוּכָה עַל־יָדַי אֲמִירַת שְׁנֵי פְּסוּקִים אֵלוֹ שֵׁשׁ
בָּהֶם שְׁנַיִם עֶשֶׂר תְּבוֹת, שֶׁתְּהִיָּה נַפְשִׁי נִכְלָלַת עַל־יְדֵי־זֶה בְּשָׁנִים
עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יְהוָה שֶׁהֵם כְּלָלִיּוֹת מְלָכוֹת דְּקַדְשָׁה, וְעַל־יָדַי הַמִּט
[הָאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ] אוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ בְּשָׁנֵי פְּסוּקִים אֵלוֹ, אוּכָה לְהִיּוֹת
נִכְלָל בְּתוֹךְ מִט [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ] אוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ בְּשִׁמּוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יְהוָה:

וְתַעְזָרְנִי לְתַקֵּן פָּגַם הָעֵינַי, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לִבִּי וְאַחַר עֵינַי,
וְתִשְׁמַר אֶת עֵינַי תָּמִיד מִכָּל מִינֵי פָּגַם הָרְאוֹת, וְלֹא
אֶסְתַּפֵּל בְּשׁוּם דְּבַר הַמְּבִיא לִי הַרְהוּר חֶסֶד וְשָׁלוֹם. "הַעֲבֵר עֵינַי
מִרְאוֹת שׁוֹא בְּדַרְכְּךָ חַיִּנִי. גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָהּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ":

לוּ וְעֵזְרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאוּכָה לְשַׁפֵּחַ אֶת כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת
זְרוֹת מַחְשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְכָל מִינֵי
הַהֲרַהוּרִים רָעִים וְעַקְמִימוּת שְׁבִילֵב שְׁנֵדִבְקוּ בְּלִבִּי וּבְדַעְתִּי בְּעוֹנוֹתַי
הַרְבִּים, וְכָל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת הַמְּכַלְכְּלִים מֵעַבּוֹדֶתְךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, כָּלֵם
אוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַעֲבִירֵם מִדַּעְתִּי וּלְבִי לְגַמְרִי, וּלְשַׁכַּחֵם
לְגַמְרִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּמֵעַתָּה אוּכָה לְזַכֵּר אוֹתְךָ תָּמִיד בְּכָל
עַת, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִבִּי בְּדַרְךְ בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי, וּלְדַבֵּק מַחְשְׁבָתִי
אֵלֶיךָ תָּמִיד וּלְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדֶתְךָ בְּאַמֶּת, בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה, בְּקַדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וְאוּכָה שִׁיתְּדַבֵּק לְבִי
וּמַחְשְׁבָתִי אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ וּלְמִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת, בְּדַבְּקוֹת גְּדוֹל
וּבְהַתְקַשְּׁרוֹת אֲמִיץ וְחֻזַק מְאֹד, עַד שְׂאוּכָה לְזַכֵּר הַיֵּטֵב אֶת כָּל

דברי תורתך ועבודתך תמיד לעולם ועד, ולא אשכח שום דבר
 מדברי תורה ועבודה לעולם, רק אזכה לזכרם תמיד בעלמא דין
 ובעלמא דאתי:

מז רבונז של עולם, רבונז של עולם, אתה יודע פי אי אפשר
 לי לפרש שיחתי לפניך בשלמות בשום אפן, בפרט
 בענין זה. עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, חנני חנני, פדני גאלני,
 מלמני הצילני, הצילני נא ברחמיך מן היצר הרע, הצילני
 מטפשות לב, מערלת לב, פדני וחנני ומלמני ברחמיך הרבים
 ממחשבות רעות מחכמות רעות, שהם עקר היצר הרע שפלב.
 חוס וחמל עלי, חוס וחנני גואל ממות ופודה משחת, פדני
 ממצולות ים, פדני ממחשבות רעות, מלטה נפשי מהרהורים
 רעים, הפוגמים בנפש ישראל מאד מאד, באשר אתה ידעת
 יהוה אלהי ואלהי אבותי. הצילני מלמני מכל מיני מחשבות
 זרות ובלבולים אשר הם הם עקר היצר הרע שפלב, אשר הם
 ערלת לב, שהם מטמטמין את הלב, ורק הם היו בעוכרי פי
 על ידם נתפסתי ונלכדתי בעוונותי ופשעי העצומים, שחטאתי
 ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, אשר כלם באו
 עלי רק על ידי שלא נזהרתי לקדש את מחשבתי במחשבות
 קדושות וטהורות, והלכתי אחרי שרירות לבי והרעותי את
 מעשי על ידי רבוי המחשבות רעות ובלבולים רבים אשר
 הנחתי לזכרם בלבי ולא התגברתי לגרשם ממני, עד אשר
 השתרגו עלו על צוארי הכשילו כחי, עד אשר על ידם באתי
 לכל הפגמים שפגמתי נגדך ולכל ההתרחקות אשר נתרחקתי

ממך עד הנה, עד אשר דרכי התשובה באמת נעלמו ממני, ואיני יודע שום דרך איך ליצאת ולהמלט מהם. ועתה מאין יבוא עזרי, מאין תבוא תשועתי, מאין אבקש מנוח אשר ייטב לי לעד. אהה יהוה, עוד עוד, הצל הצל, הושיעה הושיעה, "הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש". הושיעני טהרני קדשני, קדש את מחשבותי בקדשתך העצומה, בקדשתך הגדולה, בקדשתך הנוראה, אשר אין שום סטרא אחרא יכולה לעמוד נגד קדשתך הגדולה והנוראה:

אבי שבשמים, גרש מפני קדשתך כל הטפשות שבלבי, כל ערלת לבבי, וקיים לי ברחמיך מקרא שפתוב: "ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך, לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייד". זפני למחשבות קדושות וטהורות. הצילני ממחשבות רעות. הצילני נא מהרהורים רעים. הצילני הצילני. קדש את מחשבותי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים. יודע תעלומות חמל עלי, מלא רחמים, יהמו ויכמרו מעיד עלי. קדוש יעקב, קדשני וטהרני. קדוש על כל הקדושות, תן לי במתנת חנם ונדבת חסד קדשתך הנוראה, באפן שאזכה לקבלה. זפני מהרה שיהיה לבי פנוי וחלל מכל מיני ערלת לב, מכל מיני טפשות הלב, מכל מיני מחשבות זרות וטהורים רעים וחכמות חיצוניות הנמשכין מהיצר הרע:

ועזרני שאזכה להמשיך לתוך לבי בהדרגה ובמדה מחשבות קדושות וטהורות, מחשבות זכות ונכונות, מחשבות טובות שהם היצר הטוב, ותתן לי כח להגביר היצר טוב על היצר

הָרַע, לְהַגְבִּיר הַמַּחְשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת עַל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת, לְגַרֵשׁ
 וּלְסַלֵּק מִלְּפָנַי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת וּבְלִבּוּלִים וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת
 הַטּוֹרְדוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְחֹשֶׁב בְּאַמֶּת פְּרָאוּי אֵיךְ לְעַבֵּד אוֹתְךָ
 בְּאַמֶּת בְּמַחְשְׁבָה זָכָה וְצַחָה בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוּל הַדַּעַת כָּלָל. וְאַתָּה
 תְּהִיָּה עִמִּי תְּמִיד, וְתוֹרְנִי וְתִלְמְדֵנִי דְרָכֶיךָ הַטּוֹבִים, וְתַדְבֵּקֵנִי
 בְּמַדּוּתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת, עַד שְׁאַזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי עַל מַלְכוּתְךָ בְּשִׁלְמוֹת,
 בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, וְלָשׁוּב
 אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלִהְתְּדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְאַזְכֶּה לְרוּי מְהֵרָה כָּל הָאֵרֶח הַזֶּה שְׁהִיִּיתִי
 יָכוֹל לֵילֵךְ בְּזִמְנֵן שְׁהִיִּיתִי נוֹרָף מִלְּפָנֶיךָ, וְתַעֲזְרֵנִי שְׁאַזְכֶּה לְתַקַּן
 מְהֵרָה בְּחַיֵּי כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל־
 יְדֵי חַטָּאִי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים:

וְזִכְנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֱמֵתִים. וְתַעֲזֹר אוֹתִי וְאַתָּה כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹזֶכֶה לְצִאת מַחְכְּמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָעַפּוּ"ם, וְלֹא
 נִטָּה מִחֲשַׁבְתָּנוּ לְשׁוּם חֲכָמָה חִיצוֹנָה כָּלָל, רַק מִחֲשַׁבְתָּנוּ תְּהִיָּה
 דְּבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרֶתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל־יְדִי־זֶה
 יִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה אוֹר הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים וְיִזְכּוּ לְהַשִּׁיג תְּמִיד הַשְּׁגוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת, וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל וּלְהַנּוֹת מְאוּרָם
 הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ:

מִלֵּא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנֹזֶכֶה
 מַעֲתָה לְגַרֵשׁ וּלְבַעֵר וּלְבַטֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת מִלְּבַבְנוּ,
 וְנִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מִחֲשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת וּמְהוֹרוֹת זְכוֹת וּנְכוֹנוֹת וְנִתְחִיל
 מַעֲתָה לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאַפְּן

שנופה לבוא ולהגיע מהרה לתכלית השלמות, לתכלית האמת. אבינו שבשמים, הורנו דרכך, למדנו לעשות רצונך, קרבנו אליך, "שימני כחותם על לִבִּי כחותם על זרועך, כי עזה כפות אהבה, קשה כשאל קנאה, רשפיה רשפי אש שלהבתיה. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישמפוה, אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוז לו". חומל דלים חמל עלינו, ותמהר ותחיש לגאלנו בכלליות ובפרטיות, בגשמיות וברוחניות, ותביא לנו את משיח צדקנו, ונופה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. "השיבני ואשובה כי אתה [יהוה] אלהי. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדך. השיבנו יהוה אליך ונשובה, חדש ימינו בקדם". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן אמן:

וַאֲלֵ תֹאמְרֵי נֹאֵשׁ, חֵם וְשָׁלוֹם, לֵאמֹר כִּי עֲוֹנוֹתֶיךָ אֶתָּה, וּבָהֶם אֶתָּה נִמוֹק חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִי אֶפְשֶׁר לְךָ עוֹד לָשׁוּב מִכִּסְּלוֹתֶיךָ וּשְׂמִיּוֹתֶיךָ, כִּי עֲוֹנוֹתֶיךָ עָבְרוּ רֵאשֶׁה, עַד אֲשֶׁר חֵם וְשָׁלוֹם אָבֵד נִצְחָד וְתוֹחֲלֶתֶךָ. אֶהְיֶה אֶהְיֶה, חוֹם וְחֹמֶל עֲלֶיךָ וְעַל מַעֲטָ יִמְיָד הַחֲרוּצִים שֵׁישׁ לְךָ עוֹד לְהִתְמַהֵמָה מַעֲטָ בֹזֵה הָעוֹלָם הַעוֹבֵר בְּהֶרֶף עֵינַי, וְאֵל תֹּאמְרֵי כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה, כִּי זֹו קָשָׁה מִן הִרְאִשׁוֹנָה, כִּי מַחֲשָׁבוֹת וְרַעֲיוֹנִים וּבִלְבוּלִים כְּאֵלֶּה, קָשִׁים וּמְזִיקִים, וּמְכַעֲסִים אֶת בּוֹרְאֶךָ יוֹתֵר מִכָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁעָשִׂיתָ מֵעוֹדֶךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי עַדֵּן יֵשׁ לְךָ תִּקְוָה גְּדוּלָה בְּכָל עַתָּה וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע, "חֲסָדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנָה, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו" לְעוֹלָם, וְנַעֲלָם מִמֶּךָ, וְלֹא תִדַּע עֵצָם רַבּוּי

רחמנותו וחסדיו הגדולים על כל החפצים לשוב באמת, אף-על-פי שלא שבו עדיו, וכל ישעו וכל חפצו יתברך לשוב ולרחם על כל המחכים ומצפים ומתגעגעים וחותרים במחותרת למצא הצלה ומנוס לשוב להשם יתברך, אף-על-פי שמתגברים עליהם בכל עת יותר, ואין מניחים אותם ימים ושנים הרבה לשוב אל בית אביהם, אף-על-פי כן, חסדו גבר עליהם ועלינו מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. אלו כל הימים דיו וכל אנשים קלמוסים, וכל בני אדם לבלרים ולשונות מקלסים, אין מספיקין לפרש ולבאר אחת מני אלה ורכבה מחסדיו המרבים אשר הוא נוהג בחסדו בכל דור ודור, ובפרט על הנאנחים ונדכאים ומחכים ומצפים לשוב אליו יתברך באמת. "הלא מעתה קראת לו אבי, אלוף נעורי אתה". "הינמר לעולם, אם ישמר לנצח". חזק והתחזק וחדש עצמך בכל עת, והתחל מעתה לעבד את בוראך באמת, ועזב דרכיך הרעים ומחשבותיך המגנות ושכחי הבלוף ושטיונותיך, "והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך". קשר עצמך באמת להשם יתברך ואל תשוב עוד לכסלה. דלו עיניך למרום, וזכר אהבתך הישנה. התעוררי התעוררי, עורה נפשי עורה, "עורי עורי דברי שיר", "אל תחרש ואל תשקט". הרימה קולך הערב, ופתח פיך ותוציא דבריך הנעימים לפני הקדוש ברוך הוא, פתח פיך ויאירו דבריך: סא אבינו מלך אל חי וקיים, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך העצומים, ברחמיך הגדולים, ברחמיך הטובים, פי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים.

רַחֲמֵיךָ רַבִּים יְהוָה, כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֵינֵנו. וְטַהַר רַעֲיוֹנֵנו וְלַבְּנוּ לְעַבֹדְךָ
 בְּאֵמֶת וּתְגַרְשׁ וּתְרַחֵק וּתְכַפֵּל מִדַּעְתָּנוּ וּמִלַּבְּנוּ כָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים
 רָעִים וְכָל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת שֶׁהֲרַגְלָנוּ בָּהֶם, וְנִזְכֶּה לְטַהַר
 וּלְכַבֵּס וּלְרַחֵץ אֶת מַחְנוּ וּמַחְשְׁבֹתֵנוּ וּלְכַבְּנוּ מִכָּל מִינֵי טַנּוּפוֹת
 וּלְכַלּוּכִים וּמִכָּל הָעֲשָׂנִים סְרוּחִים וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִבֹּאוּ עַל לַבְּנוּ
 וְדַעְתָּנוּ כָּלֵל, וְנִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְנוּ וּמַחְשְׁבֹתֵנוּ וּלְכַבְּנוּ מֵעַתָּה
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְדוּלָּהּ, וְנִזְכֶּה לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת תָּמִיד בְּלֵי
 שׁוֹם בְּלִבוּל הַדַּעַת כָּלֵל:

סו **אָנָּה** מֵלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת נַגְעֵי לִבִּי וּמְכַאֲבֵי, אַתָּה
 יַדְעָתָ אֶת נַגְעֵי נַפְשִׁי, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי בְּעֵינֵי
 הַרְבֵּה מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּעֵינֵי פֶשֶׁר וּבְעֵינֵי הַשֶּׁכֶל, אֲשֶׁר
 הִסְתַּפַּלְתִּי בְּמֵה שְׂאֵסוֹר לְהִסְתַּפֵּל וּפָגַמְתִּי עֵינֵי מְאֹד, וְעַל־יְדִי־זוֹה
 פָּגַמְתִּי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד, וְהִרְהַרְתִּי הִרְהַרְתִּי רָעִים וְחָשְׁבֹתִי וְעִינֹתִי
 בְּדַעְתִּי בְּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְרָעוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, וַיִּצְאֹתִי מִגְּבוּל
 הַקִּדְשָׁה לִימִין וְלִשְׂמָאל, כִּי הִסְתַּפַּלְתִּי וְהִצְצֹתִי בְּדַעְתִּי לְמַעַלָּה
 מִמִּדְרַגְתִּי בְּמֵה שְׂאֵסוֹר לְהִצְיִץ; וְלַהֲפֹךְ, הִכְנַסְתִּי בְּדַעְתִּי מַחְשְׁבוֹת
 רָעוֹת וְזָרוֹת וְעִיּוּנִים רָעִים, וְהִסְתַּפַּלְתִּי הַרְבֵּה מִן הַצַּד, מִגְּבוּל
 הַקִּדְשָׁה וְלַחֲוִין, וְהִפְסַקְתִּי אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתִי מִפְּנֵי וּמִתּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה אֲלֵפִים וּרְכֻבוֹת פְּעָמִים עַד אֵין מִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר הִהַרְגַּל
 נַעֲשָׂה טֹבַע אֲצִלִּי לְהִיּוֹת רְגִיל מְאֹד בְּמַחְשְׁבוֹת חֲוִין, שְׂיוּצָאִים
 מִגְּבוּל הַקִּדְשָׁה וְלַחֲוִין, עַד אֲשֶׁר נִפְגַּם דַּעְתִּי וְנַפְשִׁי כָּל־כָּף עַד
 אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר כָּלֵל, וְאֵינִי יוֹדַע אֵיךְ לְסַדֵּר תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ,
 וְעַד־יֵן לֹא שִׁבְתִּי מִטְּעוּתִי, וְאֵינִי יוֹדַע שׁוֹם דְּרֹךְ אֵיךְ לָשׁוּב אֵלֶיךָ

בְּחִלּוֹת פֶּחַ פְּזָה, בְּבִלְבּוֹל הַדַּעַת פְּזָה בְּרַחוּק פְּזָה, בְּסַפְּנוֹת
וּרְדִיפוֹת כְּאֵלֶּה שֵׁשׁ לִי מַעֲצָמֵי וּמְשׁוֹנָאִים וְאוֹיְבִים וְרוֹצְחִים הַרְבֵּה
בְּלִי שְׁעוֹר, בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּכַמָּה אַפְּנִים וּבְחִינּוֹת, מִצְדִּיקִים
וּבִינּוּנִים וְרָשָׁעִים:

עַה אָנָּה ה'שֵׁם, מְלֵא רַחֲמִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, חֲמַל עָלֵינוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִסַּטְרָא דְמוֹתָא, מִהַרְהוּרֵי גְאוּף, שְׁהֵם
נִקְרְאִים סַטְרָא דְמוֹתָא וְהֵם מְרִים מְמוֹת, וְהֵם נִקְרְאִים אָבִי
אָבוֹת הַטְּמֵאָה. חוֹמַל דְּלִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יְדַח מְקוּד נְדַח,
הַצִּילֵנוּ מֵהֵם שְׁמַרְנוּ מֵהֵם, רַחֵם עַל חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר
הַזֶּה, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִטָּה מְטָה, בְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ.
מְבַעְנוּ בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמְד, פְּאֵנוּ בְּמַעֲמָקֵי מִים וְשִׁבְלַת
שְׁטַפְתָּנוּ.

חוֹסֶה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמִיךָ, וְתַן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֹאכְד, וְתַן לָנוּ כַח
לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁפַר וְלִגְרַשׁ וְלִבְטַל אַרְיֹךְ אַנְפִּין דְּקַלְפָּה מֵעָלֵינוּ
וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא יָבוֹא עָלֵינוּ שׁוּם הַרְהוּר רַע הַנְּמֹשֵׁךְ מִשָּׁם.
בְּצַדְקָתְךָ תַּחֲיִינוּ וְתוֹצִיא מְצָרָה נַפְשֵׁנוּ, פִּי אֶתְהָ לְבַד יוֹדַע מִי וּמִי
עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עַת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה, עַל כָּל הַחֲפָצִים
לְשׁוֹב אֱלֹיךָ וְלַהֲתַקְרַב אֱלֹיךָ, שְׁמַתְגַּבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בִּיחּוּד
בְּהַתְגַּבְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ "כְּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקְּרֵא
בְּהָרִים". "גְּדוֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָה", רַחֵם עַל פְּלִיטָה הַנְּשֹׂאֶרְתָּ,
וְהַצִּילֵנוּ מִמּוֹת וּפְדֵנוּ מִשַּׁחַת, "הַצִּילָה מִחֲרַב נַפְשֵׁי מִיַּד כָּלֵב
יְחִידָתִי", וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֲצוֹת קְדוּשׁוֹת אֱמֶתוֹת בְּכָל עַת, בְּאִפְּן
שְׁנוּפָה לְהַנְצִל בְּאַמֶּת מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא

יבואו על לבנו כלל, ונזכה לקדשת המחשבה באמת. מחיה מתים
 ברחמים רבים, הקימנו ונחיה באור פניך, ונחיה ולא נמות מיתת
 עולם חס־ושלום:

זכנו ברחמיך הרבים להרבות בצדקה לשמך לבר באמת,
 ובזכות הצדקה וקדשה תצילנו ממות, שהם ההרהורים
 רעים שנקראים טמאת מת כמו שכתוב: "וצדקה תציל ממות".
 ותשמרני תמיד שלא אהיה מערב בין הנשים, ולא ארבה שיחה
 עמהם, ואפלו עם אשתי אמעט בשיחה בכל מה דאפשר, ומה
 שמכרח לדבר עמהם לפעמים, תגן בעדי ותשמרני ברחמיך שלא
 אהיה נלכד על־ידיה חס־ושלום בשום הרהור רע חס־ושלום,
 ותצילני מהסתפלות רעים ומהרהורים רעים, ולא אתור אחר
 לבבי ואחר עיני. עזרנו פי עליך נשעננו, פי אין לנו על מי להשען
 כי אם על אבינו שבשמים. "הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה
 משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני
 מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. פנה אלי וחנני, תנה ענד
 לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות למובה, ויראו שונאי
 ויבושו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני. אני בצדק אחזה פניך,
 אשבעה בהקיץ תמונתך":

צב מלא רחמים, חומל דלים, אתה יודע כל זה, ואתה יודע
 שלגדל התגברותם והתפשטותם אין בידינו לעמוד
 בנגדם, כי אם אתה לבד תעמד בעדנו ותלחום מלחמותינו,
 ברחמיך וחסדיך ובטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ובכח זכות
 צדיקך האמתיים העומדים ומתפללים עלינו תמיד, יהמו נא

וַיִּכְמְרוּ מַעֲיָד עָלֵינוּ, וְזַפְנוּ וְחִזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ לְבַל נִסְתַּכַּל כָּלָל עַל
 כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת, רַק נִתְחַזֵּק לַעֲשׂוֹת אֶת
 שְׁלֵנוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וְלֹא נִטָּה אֶת רֹאשֵׁנוּ לְהִסְתַּכַּל
 וּלְהִשָּׁיֵב עַל כָּל הַבְּלִבוֹלִים הַרְבִּים כָּלָל, וְנִהְיֶה חֲזֻקִים וְעִקְשָׁנִים
 לְהַחְזִיק אֶת מַחְשְׁבֵתֵנוּ בְּמָה שְׁאַנּוּ עֹסְקִים בְּרִצּוֹנָךְ וְלֹא נִבְיֵט
 אַחֲרֵי הַבְּלִבוֹלִים כָּלָל, עַד אֲשֶׁר יִסְתַּלְקוּ מִמִּילָא עַל-יַד־יְהוָה.
 וְתַעֲזְרֵנוּ מֵעַתָּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר עֲצַמֵּנוּ בְּרֹאוּי, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה שְׁלֹא
 יִבֹּאוּ וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל לִבֵּנוּ שׁוֹם בְּלִבּוֹל וּמַחְשְׁבָה רָעָה
 וְחִיצוֹנָה כָּלָל:

צח "זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁפְרָה, יָב נְשַׁפֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא
 תִּבְוָה". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵלֵא רַחֲמִים, "הַרּוֹפֵא
 לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחְבֵּשׁ לְעֲצָבוֹתֵם", אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לִבִּי הַנְּשַׁפֵּר
 הַנִּדְפָא וְהַנִּכְבָּא, הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה לְמִי עוֹלֵלָתְ כּוֹה, רְאֵה נָא
 בְּעֵינַי מֵלֵא רַחֲמִים, חוּם עַל שְׁבִירַת לִבִּי הַנְּשַׁפֵּר לְשִׁבּוּרֵי שְׁבָרִים,
 כְּפִטְיִשׁ יְפוּצִין סֵלַע פֶּן נִתְפוּצִין וְנְשַׁפֵּר לִבִּי, כִּי מַחְשְׁבוֹת לִבִּי
 מְפֹזְרִים וְנִדְחִים בְּקִצָּה אֶרֶץ הָאֱמֶת, כִּי אֲנִי הַחַיֵּב מִכָּל הַצְּדָדִים,
 אֲבַל אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי לֹא לְהַכְעִיֵּךְ נִתְפּוֹנְתִי חֲלִילָה, כִּי רִצּוֹנִי
 לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, אֵךְ שְׂאוֹר שְׁפַעְסָה מְעַכֵּב אוֹתִי, וְכִבֵּר כְּתִבֵּת עַל
 עֲצָמְךָ שֶׁכָּל כַּחוֹת הַיֵּצֵר הָרַע וְחִילוֹתָיו הַמַּחְטִיאִים אֶת בְּנֵי אָדָם,
 הַכֵּל מִמֶּךָ, וְאַתָּה מִתְחַרֵּט עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם עַל שִׁבְרָאתָם וְנִתְתָּ
 לָהֶם כַּח כּוֹה, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב: "וְאֲשֶׁר הִרְעוֹתִי", כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ
 רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה, וְכֵתִיב: "לְמָה תַתְּעֵנוּ יְהוָה מִדְּרַכֶּיךָ
 תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִירָאתֶךָ":

רבונו של עולם, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי,
 אתה חופש כל חדרי כמן ובוחרן כליות ולב. אתה יודע
 כי אין לי שום סמיכה ותקוה לטוב אמתי ונצחי, כי אם עלידי
 מה שאני מפרש שיחתי לפניך בעל הרחמים, אבל לפניך נגלו
 כל תעלומות לב, ואתה יודע כמה קשה וכבד עלי גם זה
 בעצמו, כי מבבללים אותי ומונעים אותי מזה מאד; ואפלו אם
 לפעמים בחמלתך הגדולה אתה שולח לי איזה דבורים, ואני
 מתחיל לפרש שיחתי ולבי המר לפניך, בתוך כך נסתם לבבי
 באמצע הדבור ואני נשאר משתומם כמו שנתאלם בתוך דבריו
 ממש, כמו בן פתאום נסתלק הדבור ממני, ולבבי אטום
 ומחשבותי תמהים ואני יודע מה לעשות, כי פתאום "נאלמתי
 לא אפתח פי כי אתה עשית, נאלמתי דומיה החשיתי מפוב
 וכאבי נעפר", ונדמיתי כמו נסוג אחור מפרך חלילה ואתה
 כמסתיר פנים ממני, וכבר גלית אוננינו שכל זה נמשך עלידי
 פגם אמונה שנחשב בעבודה זרה. ועתה מה אעשה אבי
 שבשמים לכפר על כל זה, לתקן ולכפר על כל ההרהורים
 והמחשבות רעות ורעיונים המבלבלים העולים על רוחי, ובפרט
 על הרהורי עבודה זרה שהם פגם אמונה שהם קשים מהכל.
 אוי מה אעשה שתשיב פניך אלי ואני אשוב אליך באמת, מתי
 אזכה לזה, "מתי אבוא ואראה פני אלהים", מתי מתי, מתי
 אזכה לאמונה שלמה וחזקה ונכונה, עד שאזכה לפרש שיחתי
 לפניך פנים בפנים, כאשר ידבר איש אל רעהו, ולא יהיה שום
 מסך המבדיל ביני ובינך:

רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים, וּזְכֵנִי וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲרֵגִיל אֶת
 עֲצָמַי לְהִתְאַנַּח אֲנַחָה גְדוֹלָה מֵעִמְּךָ הַלֵּב בְּאַמַּת, עַל גְּדֹל
 רַחוּמֵי מִמְּךָ עַל־יָדַי עֲוֹנוֹתַי הַמְרִיבִים, וּבִפְרָט עַל פְּגַם הָאֱמוּנָה,
 אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־יְהוָה נִסְתַּם פִּי בְּאַמְצַע דְּבוּרֵי וְנִפְלַתִּי כְּמוֹ מִשְׁמִים
 לְאַרְצִי, זְכֵנִי לְהַרְגִישׁ כְּאִבִּי וּמְכַאֲבֵי הָעֵצוּם בְּאַמַּת, עַד שְׂאֲתֵאֲנַח
 אֲנַחָה אֲמִתִּית מֵעִמְּךָ הַלֵּב, וַיְהִי רוּחִי נִשְׁפָּר בְּקִרְבִּי בְּאַמַּת, בְּאִפְן
 שְׂיִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים עָלַי וַיַּעֲלֶה וַיּוֹבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 לְפָנֶיךָ רוּחִי הַנִּשְׁפָּר עַל־יָדַי אֲנַחְתִּי כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּי קִרְבָּן עוֹלָה
 לְפָנֶיךָ שֶׁהִיא בָּאָה לְכַפֵּר עַל הַרְהוּרֵי הַלֵּב, וּבְחִמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה
 תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן, וְתַחְזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמַּת, וְעַל־יָדַי הָרוּחַ שְׂאוּצִיא וְהָרוּחַ שְׂאֲכָנִים בְּשַׁעַת הָאֲנַחָה,
 עַל־יְדֵי־יְהוָה תִּמְשֹׁךְ עָלַי הָאָרֶה גְדוֹלָה מֵהַשֶּׁם (ח"ד) הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק
 פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן, וְעַל־יְדֵי־יְהוָה תַּחֲתֹךְ וְתִנְסַר
 אֶת נַפְשִׁי וְנִשְׁמַתִּי מִבְּחִינַת אַחֲזֹר בְּאַחֲזֹר, וְתַחְזִירְנִי וְתִשְׁכְּבֵנִי אֵלֶיךָ
 בְּבַחֲיַת פָּנִים בְּפָנִים:

אָבִינוּ שְׂבִשְׁמִים, אֵל מִלֶּךְ נְאֻמָּן, אֵל אֱמוּנָה, אֵתָהּ יוֹדֵעַ אֶת כָּל
 מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְאֶהְבְּתְךָ הַגְּדוֹלָה אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל, חִמַּלְתָּ עָלֵינוּ וְנִטְעַתָּ בְּתוֹכֵנוּ אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר
 יִרְשָׁנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ. אֲשֶׁרֵינוּ מַה פּוֹב חֲלָקְנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמַה
 יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ. אֵךְ מֵעַצֵּם רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי, עֲדוֹן עוֹלִים עַל הַלֵּב
 מִחֲשֻׁבוֹת חוּץ שֶׁהֵם כְּנֻגַּד אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה עִקְר
 הַהִתְרַחֲקוּת וְהִסְתַּרְת פָּנִים וְצָרָה גְדוֹלָה מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם

כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבֵי מִצְאוּנֵי (כָּל) הַרְעוֹת
הָאֱלֹהִים":

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים,
וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְהַרְהוּרִים
וּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, רַק נֹזֶכֶה לֵאמֹר בְּדַרְכֵי
אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, לְהֵאמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבַתּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
וּבְצַדִּיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים, בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה זָכָה וְנִכּוֹנָה, וְתִהְיֶה הָאֱמוּנָה
חֲזָקָה כָּל כֶּךָ, כְּאֵלוֹ אֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תַּתְּבַרְךָ עֵין בְּעֵין, בְּאִפְּן
שְׁעַל־יְדִיזוּהַ תִּהְיֶה יִרְאַתְךָ עַל פָּנַי, זוֹ הַבּוֹשָׁה, לְבַלְתִּי אַחֲטָא עוֹד
שׁוּם חֲטָא וְעוֹן, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׁוּם פָּגַם כְּלָל, וּבְכַלְעֵת שְׁרִיצָה
לְעֹלוֹת עַל דַּעְתִּי חֶסֶד-וְשְׁלוֹם אִיזוּהַ מַחֲשָׁבָה שֶׁל אִיזוּהַ תְּאוּהַ וְרִצּוֹן
שֶׁהוּא נֶגֶד רִצּוֹנְךָ, תִּפֹּל עָלַי תִּכְפֹּר אִימָה וּפְחָד וְיִרְאָה וּבּוֹשָׁה גְּדוֹלָה
מִפְּנֶיךָ, אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלַי בְּכַלְעֵת וְרֹגַע וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׂי יוֹדַע
צָפוֹן לְבִי וּמַחֲשָׁבוֹתַי, כִּי "מִפְּנֶיךָ לֹא אֶסְתֵּר", כִּי מְלוֹא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדְךָ וְכְמוֹ שֶׁפָּתוּב: "אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ
נָאִם יְהוָה, הֲלוֹא אַתָּה הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא":

קֵה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, אֶתָּה יוֹדַע כִּמָּה אֲנִי רַחוּק
מִפְּתֹהַר הַמַּחֲשָׁבָה, כִּי פְגַמְתִּי מְאֹד מְאֹד בְּמַחֲשַׁבְתִּי
בְּלִי שְׁעוֹר וּמַסְפֵּר וְחֲטָאתִי עוֹיְתִי וּפְשַׁעְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד, וְהִרַע
בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, וְהַרְבִּיתִי לַפֶּשַׁע נֶגְדְּךָ מְאֹד וּבִפְרַט מֵהַ שְׁפַגְמְתִי
בְּבְרִית קֹדֶשׁ וּבְטַפֵּי הַמֶּחַ הַרְבֵּה מְאֹד, וְהִכַּל עַל־יְדֵי פָגַם
הַמַּחֲשָׁבָה, אֲשֶׁר לֹא נִזְהַרְתִּי בְּמַחֲשַׁבְתִּי כְּלָל, לְתַפֵּס אֶת מַחֲשַׁבְתִּי
לְכַל תִּצָּא לְחוּץ חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבָּא הוֹסַפְתִּי חֲטָא עַל פֶּשַׁע,

וּנְכַנְסְתִי בְּמַחְשַׁבְתִּי לְתוֹךְ מַחְשְׁבוֹת חוּץ וְרַעְיוֹנִים וּבְלִבּוֹלִים
 מְעֻרְבָּבִים וְלַהֲרַהֲרִים רָעִים, עַד שְׁבַאתִי לְמָה שְׁבַאתִי, וְקַלְקַלְתִּי
 מָה שְׁקַלְקַלְתִּי, הַכֹּל עַל־יְדֵי פָגַם הַמַּחְשְׁבָה. מָה אָמַר וּמָה אֲדַבֵּר,
 וּלְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל, בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת:

וּזְכַנְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁימְשֹׁךְ עָלַי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא
 כְּלָלִיּוֹת הַקִּדְשָׁה, כְּלָלִיּוֹת כֹּל הָעֶשֶׂר קִדְשוֹת, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה
 עַל־יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחְתָּךְ הַפְּרָטִיית
 אֲשֶׁר אַתָּה מְשַׁנֵּחַ בְּפְרָטִיּוֹת כָּכֵל עַת וּרְגַע כָּכֵל הָעוֹלָם כְּלוֹ,
 וְאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי וְעַם כָּל הָעוֹלָם כָּכֵל עַת וּרְגַע נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת
 וְנוֹרָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְאֵין מִסְפָּר, כְּאִמּוֹר "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת
 לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ", וְהַכֹּל בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים
 הָאֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים הָאֱמִתִּיִּים נַעֲשִׂים עַל־
 יְדֵיהֶם תְּמִיד. סִיעֵנִי וְאִמְצֵנִי וְחַזְקֵנִי בְּאִמּוּנַתְךָ הַקִּדְוֶשָׁה תְּמִיד,
 הַנִּמְשַׁכֶּת עַל־יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה לִידַע מִמִּי
 לְסַפֵּר וְאִיךְ לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מְצַדִּיקִים אֱמִתִּיִּים, בְּאִפְנֵי
 שְׁתַּטְהֵר מַחְשַׁבְתִּי עַל־יְדֵי־זָה וְאִזְכָּה לְצַאת מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי
 כְּלָבוֹל הַדַּעַת וּמִכָּל מִינֵי עֲרֻבוֹב הַדַּעַת וּמִכָּל מִינֵי הַרְהַרְרִים רָעִים
 וְרַעְיוֹנִים פְּגוּמִים וּמַחְשְׁבוֹת חוּץ, לְטַהֵר מַחְשַׁבְתִּי מִכָּלֵם, וּלְזַכּוֹת
 לְמַחְשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת זְכוּת וּנְכוֹנוֹת. וְתִסְעֵנִי וְתַעְזְרֵנִי שְׂאוּכָה כָּכֵל
 עַת לְעֹלוֹת לְעוֹלָם הַמַּחְשְׁבָה דְּקִדְשָׁה, לְחַשֵּׁב מַחְשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת
 בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וּבְגִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּבְגִדְלַת הַצְּדִיקִים
 הָאֱמִתִּיִּים, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁן אֱמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקִּדְוֶשָׁה. וְאַל
 יִבְהַלּוּנִי רַעְיוֹנֵי, וְלֹא יִהְיֶה פֶּחַ לְשׁוֹם מַחְשְׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה

שָׁבְעוּלָם לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי כָּלֵל, וְאֶזְכֶּה לְשֹׁתֵק אֹז
 לְגַמְרֵי בַּעַת שְׁאֵנִי צְרִיךְ לְעֵלוֹת לְעוֹלָם הַמַּחְשְׁבָה, לַחֲרֹשׁ וּלְשֹׁתֵק
 לְגַמְרֵי לְבָלִי לְדַבֵּר אֹז אֶפְלוּ דְבוּר דְקַדְשָׁה, כִּי הוּא גַם בֵּן מְבַלְבֵּל
 אֶת הַמַּחְשְׁבָה. וְתִגְעַר בְּכָל הַמַּסְטִינִים וְהַמַּקְטָרְגִים הַחֲפָצִים לְמַנַּע
 אוֹתִי חֲסִדֵי־שְׁלוֹם מְלַעְלוֹת לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְתִתֵּן כִּי כֹחַ לְגַרֵשׁ
 כָּל הַבְּלָבוּלִים מִמֶּנִּי, בְּאִפְנֵי שְׁאֶזְכֶּה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, בְּמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמְהוֹרוֹת זְכוֹת וְצַחוֹת כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב. וְתִצְלֵנִי וְתַפְדְּנֵי מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי יִסּוּרֵי שְׁבָעוּלָם,
 וְתַמְתִּיק וְתַבְטִיל כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 (וּבְפָרֵט מִפְּלוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וְכוּ):

רַחֵם עָלֵינוּ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְהוֹצִיאֵנִי מֵהֶרָה
 מִמַּחֲזִין דְקַטְנוֹת לְמַחֲזִין דְגַדְלוֹת, וְזַכְּנֵי לְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּסִפּוּרֵי
 מַעֲשִׂיֹת מִצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, בְּאִפְנֵי שְׁאֶזְכֶּה לְטַהֵר מַחְשַׁבְתִּי
 בְּתַכְלִית הַטְּהָרָה וְתִהְיֶה מַחְשַׁבְתִּי קְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה תָּמִיד. רַחֵם
 עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי צָרְכִי מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוּר וְעַרְךָ,
 וְדַעְתִּי קִצְרָה מְאֹד לְבִיאַר וּלְפָרֵט חֵלֶק אֶלֶף וּרְבָבָה מֵהֶם, וּבְכָל מָה
 שְׁאֵנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל הַדְּבוּרִים שְׁבָעוּלָם לְפָרֵט כַּמָּה
 אֲנִי רַחוּק מִכָּל בְּחִינָה וּבְחִינָה מְזֵה, וְכַמָּה אֲנִי צְרִיךְ לְפּוֹל עַל פְּנֵי
 וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל זֶה, עַל כֵּן יִהְיוּ נָא בְּעֵינֶיךָ כְּאֵלוּ הֵייתִי פּוֹרֵט
 כָּל צָרְכִי לְפָנֶיךָ כְּרֵאוּי, וְאַתָּה תְּמַלֵּא רַחֲמִים עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵהֶרָה
 בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת, בְּאִפְנֵי שְׁאֶזְכֶּה עַל כָּל פְּנִים מַעֲתָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ
 וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתַּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִקְּוִים בְּנוּ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הִם מְדַבְּרִים וְאֲנִי

אֲשַׁמְעַ, כִּי אַתָּה יְהוָה הָעֹנֶה בְּעַת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עַת
צָרָה וְצוּקָה, בְּרוּךְ הָעֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה. יְהִי לְרִצּוֹן
אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי יְגוּאֲלָי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי
שְׂאוּזָבָה לְהֶאֱרִיךְ אֶת יָמַי בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה,
שְׂאוּזָבָה לְקִדְשׁ אֶת מַחְשַׁבְתֵּי בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה. וְתוֹכְנִי לְאַחוֹז בְּמִדְתּוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ אִישׁ הַחֶסֶד, שְׂאוּזָבָה לְהִיּוֹת וּתְרוֹן בְּמִמוּנִי,
וְלַעֲשׂוֹת טוֹב וְחֶסֶד בְּאַמֶּת עִם כָּל מִי שְׂצָרִיכִין לְהַטִּיב עִמָּהֶם
וְלַגְמֹל לָהֶם חֶסֶד כְּפִי רִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. וְתִצְלִנִי מִקְפִּידוֹת
וְקִמוּץ שָׂהֶם מִבְּלִבְלִין אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחַ מְאֹד, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְדָּן
וְקִמְצָן כָּלֵל, רַק אוֹזְבָה לְהִיּוֹת אִישׁ טוֹב אִישׁ חֶסֶד וּתְרוֹן בְּמִמוּנִי
כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, עַד שְׂאוּזָבָה לְהַפְלִיל בְּסִטְרָא דִּימִינָא בְּקִדְשָׁהּ
גְדוֹלָה בְּמִדְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ אִישׁ הַחֶסֶד, וְעַל־יְדִי־זוּה תוֹכְנִי
שְׂיִתְיָה שְׁכְלִי וּמוֹחֵי חוּרָא כְּכֶסֶפֶא, שְׂיִתְיָה מַחֵי זָךְ וְצַח וְצִלּוּל,
וְאוֹזְבָה לְהֶאֱרִיךְ אֶת יָמַי בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה שְׂאוּזָבָה לְהַגִּיט וּלְחַשֵּׁב
בְּתוֹרְתְךָ בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה, וְלֹא אֶנִּיחַ אֶת
מַחְשַׁבְתֵּי לְחַשֵּׁב שׁוּם מַחְשַׁבָּה חִיצוֹנָה וּזְרָה כָּלֵל, וְתַעֲזֹרְנִי
וְתוֹשִׁיעֵנִי בִישׁוּעַתְךָ הַגְּדוֹלָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְגַרְשׁ וּלְסַלֵּק וּלְכַפֵּל
מִהָרָה מִמַּחְשַׁבְתֵּי כָּל הַנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים שֶׁהֵם כָּל מִינֵי בְּלָבוּלִים
וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת הַמְּסַבְּבִין אֶת הַמַּחַ בְּכָל יוֹם, וְאוֹזְבָה לְשִׁפֵּר אֶת
כָּל הַגְּדָרִים וְהַמַּחְצוֹת בְּרוּל וְהַמְּסָכִים הַמְּבַדִּילִין וְחוֹצְצִין לְפָנַי
טוֹב הַגְּנוּז שֶׁבְכָל יוֹם וְיוֹם, וְאִינִם מַנִּיחִים לְכֻנֵּם אֵלָיו אֶת מִי
שְׂאִינוּ הַגּוֹן וְרֵאוּי אֵלָיו:

קמו **על-כֵּן** באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי
 הראשונים והאחרונים, אלהי כל בשר, הומל דלים,
 שומע תפלת כל פה, שתחמל עלי בחמלתך הגדולה ותתן לי
 עצה וכח והתחזקות איך לסתם ולהעביר עיני הגשמיים ועיני
 השכל והמחשבה, לבל אסתפל עוד מעתה על הבלי עולם הזה
 כלל, ובפרט לבלי להתחיל לחשב במחשבתי שום מחשבה
 הנוגעת להרהורים רעים חס-ושלום, כי באמת אני מאמין שעדין
 יש לי בחירה בודאי, אך מעצם מרירת ההרגל קשה לי מאד
 לאחז מחשבתי בקדשה, אבל אתה יכול לעזור לי הרבה למען
 שמך, למען כבודך, למען חסדך, למען רחמיך הרבים והגדולים,
 באפן שאנצל על כל פנים מעתה ממה שאני צריך להנצל, ולא
 אכנס עוד לגיהנם מר בזה, ליון מצולה בזאת, ואחוס על נפשי
 מעתה להרחיק מחשבתי בתכלית הרחוק מפל מיני הרהורים
 ורעיונים רעים שבעולם, ולא יוכלו לעלות על מחשבתי כלל,
 אפלו על ידי ראית עיני הגשמיים. "שמרה נפשי והצילני, אל
 יבוש פי חסיתי בך". שמרני והצילני מפל מיני הסתכלות רעים
 והרהורים רעים, "העבר עיני מראות שוא בדרך חייני", יעוררו
 רחמיך העצומים על עלוב נפש פמוני היום, יהמו מעיד ורחמיך
 עלי והיה בעזרי והושיעני שאזכה להוציא ולהעביר עיני בגשמייות
 ורוחניות מחיזו דהאי עלמא, רק אזכה להטות עיני ולפי ודעתי
 תמיד בכל עת להסתפל על אור התורה והצדיקים האמתיים
 המאירים באור גדול ונורא ונשגב מאד, עד שיתבטלו ממני על-
 ידיה כל תאוות עולם הזה, כי כבר גלית אותי, ואני מאמין בזה

בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֹמָה, שְׁכַל הָעוֹלָם הָיָה עִם כָּל תְּאוּוֹתָיו וְהִבְלִי
 אֵינִי עוֹלָה כָּלֵל כְּנֶגֶד נִקְדָּה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְהַצְדִּיקִים
 הַקְדוּשִׁים הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּאוֹר הַגְּדוֹל נִפְלֵא וְנוֹרָא, רַק
 שְׁעוֹלָם הָיָה, הַקָּטָן מְאֹד בְּכַמוֹת וּמַהוּת וְאִיכוֹת כְּנֶגֶד נִקְדָּה אַחַת
 מְאֹד הַתּוֹרָה וְהַצְדִּיקִים, עוֹמֵד לִפְנֵי עֵינֵי בְּנֵי אָדָם וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכֵב
 אוֹתָם מִלְּהִסְתַּכֵּל עַל אוֹר הַגְּדוֹל וְהַיָּקָר שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַצְדִּיקִים.
 רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, אַחֲרֵי אֲשֶׁר חִמַּלְתָּ עָלַי לִידַע וּלְהֵאֱמִין בְּכָל
 זֶה, לְבַל אֲנִיחַ לְמַעוֹת אֶת עַצְמִי עוֹד חֵס־וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֵלֶךְ עוֹד
 חֲשִׁכִים וְלֹא אֶתּוֹר אַחֲרֵי לְבָבִי וְאַחֲרֵי עֵינֵי, וְלֹא אָרִים וְלֹא אֲשֵׁא
 עֵינֵי לְהִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהִבְלִי וְתְאוּוֹתָיו הַרְעִים
 וְהַמְרִים בְּאַחֲרִיתָם מְאֹד מְאֹד, רַק אֶעֱקֵם אֶת עֵינֵי מִלְּהִסְתַּכֵּל עַל
 כָּל זֶה כָּלֵל, רַק עֵינֵי לְנֹכַח יְבִיטוּ וְעַפְעַפֵּי יִישִׁירוּ נִגְדֵי לְכוּן רְאִיתִי
 וְהִסְתַּכְּלוֹתִי בְּכָל עֵת עַל אוֹר הַתּוֹרָה וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ תֵּאִיר עָלַי אוֹרִם הַגְּדוֹל וְהַנְּעֹרֵב, עַד אֲשֶׁר יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי
 עַל-יְדֵי-זֶה כָּל תְּאוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְעֶסְקָיו וְהִבְלִי, עַד אֲשֶׁר אוֹכַח
 לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, "לְחַזוֹת בְּנַעֲם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ":

כִּי רַחֵם עָלַי וְעוֹרְנֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂיִטְהַר לְבָבִי מִהֲרָה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
 כִּמּוֹה אֲנִי רַחוּק מִמְּהֲרַת הַלֵּב בְּאֵמֶת, כִּי הִרְבִּיתִי לְפַשַׁע
 נִגְדֶּךָ, וְהִלַּכְתִּי אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבֵי הָרַע, וְחִטָּאתִי וּפְגַמְתִּי נִגְדֶּךָ
 הִרְבָּה עַל-יְדֵי חֲמוּמוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת הַלֵּב דִּסְטְרָא אַחֲרָא, וְלֹא
 הִתְנַבְּרְתִּי עַל יַצַּר מַחֲשָׁבוֹת לְבֵי הָרַעִים לְגַרְשָׁם וּלְסַלְקָם מִמֶּנִּי, עַד
 אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתַי הִרְבִּים לְבֵי מְלֵא רוּחַ שְׂטוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת
 וְרַעֲיוֹנִים זָרִים וּבְכַבּוּלִים הִרְבָּה, אֲשֶׁר מַחֲמַת זֶה אֵינִי זוֹכֵחַ

לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ. רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, מְטַהֵר טְמֵאִים, מְטַהֵר לְבַי מִהֲרָה, מַחֵל לִי עַל הָעֵבֶר, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְהִבָּא שְׂאוּזָה לְגַרְשׁ וּלְסַלֵּק מִלְּבָבִי כָּל הַהֲרָהוּרִים רָעִים וְכָל הַרְעִיוּנִים הַמְּבַלְבְּלִים וְכָל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת פְּגוּמוֹת שְׂפִילָב, הַכֹּל אִזְכָּה לְבַעַר וּלְגַרְשׁ וּלְסַלֵּק מִלְּבָבִי, וְאֶתְנַבֵּר וְאֶתְחַזֵּק וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל עֵת לְהַפְּוֹת לְבָבִי אֵלַיךָ בְּאַמֶּת:

קל מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הַצִּילֵנִי מִחַרְפוֹת וּבּוֹשׁוֹת בְּזָה וּבְכָא, הַצִּילֵנִי מִעֲנֻשֵׁי הַקְּשִׁיּוֹם, הַצִּילֵנִי מִזְעֻמָּד, חוֹסֶה עָלַי כְּרַב רַחֲמִיךָ. רַחֵם עָלַי וְהִיָּה בְּעֲזָרִי לְהִתְעוֹרֵר מֵעֵתָה עַל כָּל פְּנִים לְשׁוֹב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת. עֲזָרְנִי מֵעֵתָה לְהִיּוֹת אִישׁ פֶּשֶׁר בְּאַמֶּת, פְּרָצוּנִיךָ הַטּוֹב וְכִרְצוֹן צְדִיקִיךָ הָאֱמֵתִיִּים, בְּאִפֶּן שְׁגַם אֲנֹכִי אִזְכָּה לְנַחַל שׁ"י עוֹלָמוֹת בְּאַמֶּת, וְאֵל תְּבִישֵׁנִי מִשְׁבְּרֵי וְאֵל תַּחְפִּירֵנִי מִתְּקוּתִי, כִּי רַחֲמִיךָ רַבִּים מְאֹד, רַחֲמִיךָ רַבִּים בְּלִי שְׁעוֹר. "רַחֲמִיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִי". רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים כִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ, בְּזִכּוֹת וּכְחַ הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים שְׁאַנּוּ גִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תְּמִיד, בְּכַחַם וּבְזִכּוֹתֶם בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרְחָמִים לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ עַל כָּל אֱלֹהִים. "עֲשֵׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת (פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי), בְּאִפֶּן שְׂאוּזָה מֵעֵתָה עַל כָּל פְּנִים לְהִיּוֹת פְּרָצוּנִיךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת תְּמִיד, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְּלָה עֲזָרְנִי מֵעֵתָה לְגַרְשׁ מִמֶּנִּי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלוֹת, וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד לְהַמְשִׁיךְ כָּל רְעִיוֹנֵי וּמַחְשְׁבוֹתַי לְתוֹךְ תּוֹרָה וְתַפְּלָה, בְּאִפֶּן שְׂאֵהִיָּה דְבוּק בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ

מעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן וְאָמֵן:

ח: וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִן הָאֲכֻזָּרוֹת, וּמִן הַפְּעַם וּמִן הַקְּפִידוֹת,
וְאֹזְבָה לְהִיּוֹת טוֹב וּמִטֵּיב לְכָל בְּאַמַּת כְּרִצוֹנְךָ
הַטּוֹב, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם פֶּעַם וּקְפִידוֹת וְלֹא שׁוֹם אֲכֻזָּרוֹת כָּלֵל.
וְתִשְׁפִיעַ עָלַי רַחֲמִים, שְׂאֹזְבָה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת תָּמִיד כְּרִצוֹנְךָ
הַטּוֹב, וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי מִן הַשְּׁמַיִם וְתִשְׁמֹר אֶת דַּעְתִּי וּמוֹחִי
וְשִׁכְלִי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְתִצְלֵנִי מִבְּלָבּוֹל הַדַּעַת וּמִפְּסִילוֹת
וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת, וְאֹזְבָה לְקַדֵּשׁ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתַי בְּכָל עֵת
בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא אֲנִיחַ לְכֹנֵם בְּדַעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתַי שׁוֹם מַחְשְׁבָה
חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי תָּמִיד מִמַּחְזִין דְּקַטְנוֹת,
וְתִשְׁפִיעַ וְתִמְשֹׁךְ עָלַי תָּמִיד מַחְזִין דְּגִדְלוֹת, וְיִהְיֶה שִׁכְלִי הוֹלֵךְ
וְגָדוֹל בְּכָל עֵת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְאֹזְבָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְזַכֶּךָ וּלְמַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מַחְזִין שְׁלֵי שְׁבַשְׁלֵשָׁה חֲלָלֵי
הַגְּלִגְלוֹת, שֶׁהֵם חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, עַד אֲשֶׁר הַשְּׁלֵשָׁה מַחְזִין שְׁלֵי
יְהִי לִי מַחְצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנֶי הַתְּאוּוֹה הַרְעָה הַכְּלָלִיּוֹת שֶׁהוּא
תְּאוּוֹת נְאוּף:

אָנָּה יְהוָה רַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וְחֶמֶל עַל מַעַט יְמֵינוּ הַחֲרוּצִים בְּזוֹה
הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, כְּצֵל עוֹבֵר וְכַעֲנַן כְּפֹלָה וְכָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת.
וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּזִכּוֹת וּבְחַיֵּי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
בְּעָלֵי כֹחַ וּגְבוּרָה גְדוֹלָה, שְׁנוֹזְבָה עַל יָדָם לְצֵאת מִטַּמְאָה לְטַהֲרָה
מֵאִפְלָה לְאוֹרָה מִשְׁעֶבֶד לְגֵאֲלָה, מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה מֵאִכָּל לְיוֹם טוֹב.
חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ, חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ וְעַל

עולֵלֵינוּ וּמַפְנוּ, כִּי אֵין צָרָה בְּעוֹלָם כְּצַרַת הַנֶּפֶשׁ הַנּוֹפֶה הַרְחוֹקָה
 מֵאֲבִיהַ שְׁבַשְׁמַיִם, אֲשֶׁר עֵצֶם הַצָּרָה הַזֹּאת אִי אֶפְשֶׁר לְהַעֲרִיף
 וּלְבַאֵר וּלְסַפֵּר לֹא בְּפֶה וְלֹא בִּכְתָב וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה וְלֹא בְּרַמְזוּת,
 כִּי צַרַת הַנֶּפֶשׁ עוֹלָה עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהִסּוּרֵינִי שְׁבַעֵוֹלָם, כִּי יִכּוֹלֵין
 לְהַפְסִיד וּלְאַבֵּד חַסְדֵי־שְׁלוֹם חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיֵּי עוֹלָם וְנִצְחָיִים
 בְּחִנָּם עַל־יְדֵי הַבַּל מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה הַכְּלָה
 וְהַנֶּפֶסֶד, הַפּוֹרֵחַ וְשֵׁט מְאֹד כִּצֵּל עוֹף הַפּוֹרֵחַ, וּכְבֵּר הַפְּסִדָּנוּ
 וְאַבְדָּנוּ מֵה שְׁאַבְדָּנוּ. הַצִּילָנוּ נָא מַעֲתָה אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, גְּאֻלָּנוּ
 נָא גּוֹאֵל חֹזֵק, פָּדָנוּ נָא, הַצִּילָנוּ נָא פּוֹדֵה וּמַצִּיל, כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם
 סְמִיכָה וְתַקּוּהָ כִּי אִם עֲלִיד וְעַל בְּנִיד הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 הַנִּכְלָלִים בְּךָ, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה וּמַצִּיל
 וּמִפְּרָנָם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מִלֶּךְ עוֹזֵר
 וְסוּמֵךְ אֵלָּא אֶתָּה. "דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עַרְבֵי
 עַבְדֶּךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשִׂקוּנִי זָדִים. עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתְךָ וּלְאַמְרַת
 צַדִּיקְךָ. עֲשֵׂה עִם עַבְדֶּךָ כְּחַסְדֶּךָ, וְחַקִּיךָ לְמִדְּנִי". כְּחַסְדֶּךָ עֲשֵׂה
 עִמִּי. "כְּחַסְדֶּךָ חֲיִנִּי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ". כִּיּוֹנָה אֱלֹמֶת אֲנִי
 מְצַפֶּה לְרַחֲמֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ הָאֲמִתִּית. כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹחִים,
 כִּיּוֹנָה בַּחֲגוּי הַסֵּלַע בְּסִתֵּר הַמְּדֻרְגָה, בֵּן לְחֲצוֹנֵי אוֹיְבֵי וְצָרֵי וְרוֹדְפֵי
 מִכָּל הַצְּדִיקִים וּמַצִּדֵי צְדִיקִים, וּמִכָּל הַשׁוֹנְאִים וְהַרוֹצְחִים הָעוֹמְדִים
 עָלַי בְּכָל עַת אֵין לִי שׁוֹם שׁוֹנֵא וְרוֹצֵחַ כְּמוֹנֵי בְּעֵצְמוֹ, כִּי אֲנִי אֲנִי
 הוּא הָאֲכֹזֵר הַגָּדוֹל שֶׁבְּכָל הָאֲכֹזְרִים, אֲשֶׁר לֹא חֲסִתִּי עַל יְמֵי
 וְשָׁנוֹתֵי, וְלֹא חֲסִתִּי עַל גּוֹפִי וּנְפִשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְלֹא חֲסִתִּי עַל
 עוֹלָלִי וּמְפִי וְעַל כָּל הַדּוֹרוֹת הָעֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנִּי עַד סוֹף כָּל

הדורות, וְחַטָּאתִי עֲוִיתִי וּפְשָׁעֵתִי לִפְנֵיךָ וְהִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד
 מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אוֹי לִי אוֹי לְנַפְשִׁי, כִּי גַמְלַתִּי לִי מִה
 שְׁגַמְלַתִּי, לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, אִז אֲבַדְתִּי בְעֵנְי חַס־וְשָׁלוֹם. מִה
 אוֹמֵר מִה אֲדַבֵּר מִה אֶצְטַדֵּק, הָאֱלֹהִים מֵצֵא אֶת עֲוֹנֵי, הַנְּנִי
 לִפְנֵיךָ בְּאִשְׁמָה רַבָּה. לָךְ יְהוָה הַצְדָּקָה, וְלִי בִשְׁת הַפְּנִים כְּיוֹם
 הַזֶּה. לָךְ יְהוָה הַצְדָּקָה, עַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים וְהַנְּסִים
 וְהַנְּפְלְאוֹת פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מֵעוֹדֵי
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִי בִשְׁת הַפְּנִים עַל כָּל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת
 וְהַפְּשָׁעִים וְהַפְּגָמִים וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וּמַעֲשִׂים
 עֲכוּרִים שְׁעָשִׂיתִי וּפְגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאָדָמָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

אֲבָל עַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, "גְּדוֹל
 הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נִסִּים
 וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת בְּכָל עַת וּבְכָל
 יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע וּרְגַע, שְׁתַּצִּילֵנִי מִמּוֹנֵי בְעַצְמוֹ, וְתוֹכְנֵי
 שְׂאֵת־חֵיל מַעֲתָה לְרַחֵם עַל עַצְמִי בְּרַחֲמֹנוֹת אֱמֶתִי, לְרַחֵם עַל מַעֲט
 יְמֵי הַמְּנוּיִים וְהַסְּפוּרִים וְהַקְּצוּבִים בְּמִסְפָּר תַּחַת יָדְךָ, לְבַל אֶעֱשֶׂה
 עוֹד שׁוֹם דְּבַר נֶגֶד רְצוֹנְךָ כָּלֵל, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׁוֹם פְּגָם נֶגְדְךָ
 כָּלֵל. אִם אֲנִי פְעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. וְתַצְוֶה
 לְהָשִׁיב לִי כָּל הַמַּחְזֵן וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה שְׁנִסְתַּלְקוּ מִמֶּנִּי בְּעוֹנוֹתַי
 הַרְבִּיבִים, וְתַקְדֵּשׁ אֶת מַחִי וְדַעְתִּי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּכָל הַקְּדָשׁוֹת
 שְׁבַעֲעוֹלָם, עַד שְׂאֻזְכָּה שְׂיִהְיוּ הַמַּחְזֵן שְׁלִי מְחֻצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנֵי תַאֲוֹת
 נְאוּף, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה לְתַאֲוָה הַזֹּאת לְעֵלוֹת עַל

דעתי ומחשבותי כָּלֵל, רק אֶזְכֶּה לְפָרֶם מְחִיצוֹת הַמַּחֲזִין וְהַשֶּׁכֶל לְהַגִּין
 בְּפָנַי הַתְּאוּה הַזֹּאת, וְאֵל יִשְׁלַמוּ בִי זָרִים כָּלֵל, וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ
 וְטָהוֹר בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת פְּרָצוֹנָה הַטּוֹב בְּאֵמֶת:
 יב: אָנָּה יְהוָה, סֶלַח לִי מְחַל לִי כִּפֹּר לִי, וּסְלַח לִי עַל כָּל
 הַהֲרָהוּרִים רָעִים הַרְבִּים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר הִרְהַרְתִּי
 מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בֵּין בְּשׁוּגֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנּוּם בֵּין פְּרָצוֹן,
 וְאֶזְכֶּה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, עַד שְׂיִתְתַּקְּנוּ וְיִתְפַּרְּרוּ עַל־יַדִּי
 זֶה כָּל הַהֲרָהוּרִים רָעִים וְכָל הַעֲקֻמוּמִיּוֹת שֶׁבְלָב, וְכָל הַהֲרָהוּרִים
 שֶׁהִרְהַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְאַחֲרֵי צְדִיקוֹת הָאֱמֶתִּים וְאַחֲרֵי מִדּוֹתֶיךָ וְדַרְכֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים וְהַנְּכוֹנִים, כֻּלָּם יִתְפַּרְּרוּ וְיִתְתַּקְּנוּ כְּאֵלוֹ
 הַקְּרַבְתִּי עוֹלוֹת לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם בָּאִים לְכַפֵּר עַל הַרְהוּרֵי הַלֵּב:

לא: חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יָדַח מִמֶּךָ נְדַח, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ
 וְהִיָּה בְּעִזְרִי מֵעַתָּה שְׂאֶזְכֶּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת
 מִחֲשַׁבְתִּי, שְׁלֵא אֲחֻשֵׁב עוֹד מֵעַתָּה שׁוֹם מִחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה וּזְרָה
 כָּלֵל, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא אֲהַרְהֵר חֲסִי־שְׁלוֹם שׁוֹם הַרְהוֹר רַע כָּלֵל, כִּי
 אַתָּה גְּלִית לָנוּ בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִמְחִשְׁבָה בְּיַד הָאָדָם לְהַטּוֹתָהּ
 פְּרָצוֹנוֹ, וְאִי אֶפְשֶׁר שִׁיְהִיו שְׁנֵי מִחֲשָׁבוֹת בְּיַחַד בְּשׁוֹם אִפֵּן כָּלֵל. וְזֶה
 כְּמֵה שְׂאֵנִי חוֹתֵר לְעַצֹר מִחֲשַׁבְתִּי לְתַפְּשָׁה וּלְאַחֲזָה שְׁלֵא תַטּוּה מִן
 הַדָּרֶךְ הַיָּשָׁר לְחוּץ חֲסִי־שְׁלוֹם, וְעַדִּין לֹא עָלְתָה בְּיַדִּי, וְלֹא דִי שְׁלֵא
 זְכִיתִי לָזֶה לְקַדֵּשׁ אֶת מִחֲשַׁבְתִּי פְּרָאוֹי, אִף גַּם פְּגַמְתִּי בְּמִחֲשַׁבְתִּי
 הַרְבֵּה מְאֹד מֵהַפֶּךָ אֶל הַפֶּךָ, כִּי חֲשַׁבְתִּי מִחֲשָׁבוֹת רְעוּת וְהֲרָהוּרִים
 רָעִים הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, וְכִלִּיתִי שְׁעוֹת וְעֵתִים הַרְבֵּה וַיָּמִים
 וְשָׁנִים בְּמִחֲשָׁבוֹת וְרַעֲיוֹנוֹת רָעִים וְזָרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וּבְלַבְלְתִי

וְעָבַרְתִּי אֶת דַּעְתִּי מְאֹד, אֲשֶׁר עַל-יְדֵיֶיךָ בָּאוּ כָּל הַקְּלָקוּלוֹים
 וְהַמְכַשּׁוֹלוֹת שְׁלִי, וְכָל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שְׁלִי,
 שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר
 בְּכֻלָּם לֹא נִכְשַׁלְתִּי כִּי אִם עַל-יְדֵי פָּגַם הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִזְהַרְתִּי
 לְתַפְסָה וּלְשַׁמְרָה בְּרָאוּי, אֲשֶׁר רַק עַל-יְדֵיֶיךָ בָּאתִי לְמָה שְׁבָאתִי
 וְנִכְשַׁלְתִּי בְּמָה שְׁנִכְשַׁלְתִּי, בְּשׁוּגַג וּבִמְזִיד בְּאַנָּם וּבְרָצוֹן:

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁתַּעֲזֹרְנִי בְּעֶזְרֶתְךָ וּישׁוּעָתְךָ
 הַגְּדוֹלָה שְׁאוּזָבָה מֵעַתָּה לְשֹׁמֵר אֶת מַחֲשַׁבְתִּי הַיָּטִב הַיָּטִב
 בְּכָל מִינֵי שְׁמִירוֹת מַעֲלוֹת, וְאַזְהַר מֵעַתָּה לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת
 מַחֲשַׁבְתִּי כִּלְל לְצֵאת חוּץ לְשִׁטָּה חֲסִי־שְׁלוֹם אִפְלוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה,
 וְאַפְלוּ בַקְּדוּשָׁה אִזְבָּח לְשִׁמְרָה מִבְּלוֹלִים, וּבְכָל עַת וְעֵנִן שְׁאַרְאָה
 אִיזָה בְּלוֹל הַדַּעַת אֲבָרַח וְאַמְלֵט מִשֵּׁם מְהֵרָה, מִכָּל שְׁכֵן שְׁלֹא
 תִצֵּא מַחֲשַׁבְתִּי חוּץ לְגִבּוֹל הַקְּדוּשָׁה חֲסִי־שְׁלוֹם אִפְלוּ רָגַע קָלָה.
 וְאַפְלוּ אִם חֲסִי־שְׁלוֹם לְפַעֲמִים עַל-יְדֵי אִיזָה הַסַּח הַדַּעַת תִּפְרַח
 וְתִצֵּא פְתָאוֹם מַחֲשַׁבְתִּי לְחוּץ מִחֲמַת גְּדֹל הַהֲרָגָל מִכֶּבֶד, תִּהְיֶה
 בְּעֶזְרִי תְמִיד וְתִזְכִּירְנִי תִכְף וּמִיד בְּלִי שְׁהִיָּה וְחֲמוּץ הַפֹּחַ כִּלְל,
 שְׁאַתְפֵּם אֶת מַחֲשַׁבְתִּי מִיד לְהַשִּׁיבָה לְדַרְךָ הַיָּשָׁר מְחוּץ לְפָנִים
 וְלַהֲפוֹתָהּ מִיד מֵרַע לְטוֹב מִחַל לְקַדְּשׁ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זָכַר וְרַחֵם
 וְהוֹשִׁיעָה מְהֵרָה, כִּי זֶה פְּמָה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְכָל זֶה וְעֵדִין
 לֹא עָלְתָה בְיָדִי, אֲבָל בְּאַמַּת אֲנִי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שְׁעֵדִין הַבְּחִירָה
 בְיָדִי, וְעֵדִין אֲנִי יָכוֹל לְתַפֵּס מַחֲשַׁבְתִּי וְלַהֲפוֹתָהּ בְּכָל פַּעַם לְדַרְךָ
 הַיָּשָׁר, אֶף-עַל-פִּי שְׁכַבְר הַרְגָלְתִּי בְּמַחֲשַׁבְתִּי כְּמוֹ שְׁהֲרָגְלְתִּי, עַד

שֶׁהַהֲרֹגַל נַעֲשֶׂה כְּמוֹ טֹבַע אֶצְלִי, עַד שֶׁנִּדְמָה לִי שְׂאֵי אֶפְשֶׁר
 לְהַמְלִיט מֵהֶם חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, אֲבָל הָאֱמֶת אֵינוֹ כֵּן, כִּי הַבְּחִירָה
 חֶפְשִׁיית לְעוֹלָם וְעַדְיוֹן אֲנִי יוֹכֵל לְתַפֵּס אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּכָל
 עֵת, וּלְהַזְהִיר לְשִׁמְרָהּ הַיָּטֵב מִמַּחְשָׁבוֹת חוּץ וּלְהַטּוֹתָהּ אֶל הַקְּדוּשָׁה
 תָּמִיד:

עַל כֵּן בָּאתִי לְשַׁמֵּחַ בְּפִי אֱלֹהִי, שֶׁתִּחַזַּק וְתֵאֱמָן אוֹתִי, וְתִזְכְּנֵי
 בְּרַחֲמֶיךָ לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת מַחְשַׁבְתִּי מֵעֵתָה בְּאֱמֶת. עֲזֹרְנִי
 בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֶתִיִּים אֲשֶׁר
 קִדְּשַׁת מַחְשַׁבְתָּם נֹדַעַת לְךָ לְבָד, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע הַמְּקוֹם
 שֶׁעָלוּ לְשָׁם בְּמַחְשַׁבְתָּם הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, בְּכַח עֲלִיַת
 מַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת כְּאֵלוֹ בָּאתִי לְפָנֶיךָ, כִּי כַחַם וְזִכּוֹתַם פְּדָאִי לְהִגָּן
 גַּם עָלַי, לְהוֹצִיא מַחְשַׁבְתִּי וְדַעְתִּי מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְפָּרוּ
 וְנִפְצְצוּ לְשָׁם, וּלְהַעֲלוֹתִי מִכָּל מִינֵי רְגִילוֹת רָעִים שֶׁהֲרַגְלִיתִי בָּהֶם,
 וּלְטַהֲרֵנִי מִכָּל מִינֵי טְמְאוֹת וְוַהֲמוֹת שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי חֶסֶד וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי
 פְּגָם הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת וּמְבַלְפְּלוֹת שֶׁחֲשַׁבְתִּי בָּהֶם הַרְבֵּה, וּלְקַדְּשֵׁנִי
 וּלְטַהֲרֵנִי בְּכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת שֶׁכֻּלָּם תְּלוּיִים בְּקְדֻשַׁת הַמַּחְשָׁבָה, כִּי
 קְדֻשַׁת הַמַּחְשָׁבָה שֶׁל הַצְּדִיקִים עוֹלָה עַל הַכֹּל, וַיֵּשׁ לָהּ פֶּחַ לַיָּרֵד
 לְתוֹךְ כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁיִּרְדְּתִי בָּהֶם עַל-יְדֵי פְּזוּר דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי
 חוּץ לְגִבּוֹל הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַעֲלוֹת אוֹתִי מֵרַע לְטוֹב, וּלְלַמְּדֵנִי בְּכָל עֵת
 אֵיךְ לְמַלֵּט מַחְשַׁבְתִּי מֵעֵתָה מִלְּצִאת חוּץ חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, וּלְטַהֲרָהּ
 וּלְקַדְּשָׁהּ בְּכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת. וְעַל זֶה לְבַד תִּמְכְּתִי יְתִדוֹתַי עַדְיוֹן
 לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ וּלְצַפּוֹת לַיְשׁוּעָה, שֶׁאֲזַכֶּה מֵעֵתָה לְהַתְּחִיל לְחַזֵּק
 עֲצָמַי לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי, וְאַתָּה תִּסְיַעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם לְהַתְּחִיל

ולגמור, עד שאזכה לקדשת המחשבה באמת כרצונך הטוב,
ותהיה מחשבותי דבוקה בך ובתורתך הקדושה ובצדיקיך
האמתיים מעתה ועד עולם אמן סלה:

לג: ותזכני לקדש את עיני מעתה שלא אסתפל עוד במה
שאסור להסתפל, מפל שכן שלא אסתפל שום
הסתפלות המביא לידי הרהור חס־ושלום, ואזכה לידע בכל עת
איך להתנהג בזה, לכל ותגברו ההרהורים חס־ושלום יותר עליידי
הפחד ביותר, ועל ידי נענוע הראש ועצימת העינים יותר
מהמדה, באשר נגלה לפניך כל זה, רק אזכה לשכל אמת ליידע
איך להתנהג בעיני בקדשה ובטהרה באמת כרצונך הטוב, באפן
שאזכה להנצל ולהשמר מפל דבר רע. ותקדש את עיני מעתה
באמת בחסדיך העצומים, ותזכני לקדש ולטהר את כל הארבע
יסודות בקדשה גדולה, ואזכה להוסיף בכל פעם קדשה על
קדשה, עד שאזכה להיות פלו טוב, עד אשר לא יזיק עוד לעיני
שום הסתפלות בעולם כלל, ואפלו אם אראה בעיני מה שאראה,
לא יגיע לדעתי ומחי שום צד הרהור ומחשבה חיצונה כלל, ולא
יבלבל שום ראייה והסתפלות את דעתי כלל, רק אזכה להיות
דבוק בקדשתך תמיד:

לה: ואזכה להיות מהיר במלאכתי במלאכת שמים, להגדיל מחי
וחכמתי תמיד לחשב מחשבות קדושות תמיד
בתורה ועבודה ויראת שמים באמת ובתמים כרצונך הטוב.
ותמלא אותי רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה,
במלאכת הקדש באמת, ואזכה לקבל הרוח אלהים שהם המחין

הקדושים מהצדיק האמתי מנהיג הפולל חכם הפולל באמת, שהוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, שהוא פלול מפל המוחין ומפל הרוח אלהים, הפלול מארבע רוחות המלבשין בכל אחד ואחד מישראל, ותעורני שאזכה על ידי הרוח אלהים הזה לחדש חדושין דאורייתא אמתיים בתורתך הקדושה פרצונך הטוב, ואזכה לעשות נחת רוח לפניך על ידי החדושין דאורייתא שתזכני לחדש בתורתך הקדושה תמיד, ואזכה לידע באמת איך להתנהג בהחדושין שלי, אם לאמרם אם לאו ומתי לאמרם ובפני מי, בפני כמה אנשים, ויהיה הכל פרצונך הטוב, כפי התנוצצות המוחין באמת שתזכני על ידי הסתכלות המנהיג האמתי:

מג: "אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". רבנו של עולם, שומע תפלה, הבוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים, זכני ברחמיך הרבים להרבות בתפלה תמיד, ואזכה להתפלל בכונה גדולה ובמסירת נפש ובכח גדול, ותעורני ותושיעני שאזכה להכניס כל הכחות שבקרבי בתוך דבורי התפלה, באפן שאזכה להגביר את התפלה שהיא מלכות דקדשה על מלכות הרשעה, ועל ידי זה אזכה להכניע ולשבר ולכפול כל המחשבות של גדלות ופניות וכל המחשבות זרות הפאים לבלבל את תפלתי חסד ושלום, כי אתה יודע שאין בי כח לבטלם, כי אם ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים. רחם עלי למען שמך, והושיעני ועורני וחזקני ואמצני בכחך הגדול שאזכה להכניס כל הכחות שבי בתוך התפלה ואתפלל לפניך תפלתי תמיד בכח גדול, עד

שאֲזָכָה עַל־יְדִיזָה לְבַטֵּל לְגַמְרֵי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל גְּדֵלוֹת וּפְנִיּוֹת
 וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְבַלְבֵּל
 אֶת תְּפִלָּתִי חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק אֲזָכָה לְגַרְשָׁם וְלִסְלָקָם וְלִבְטָלָם לְגַמְרֵי
 מַעְלֵי וּמַעַל גְּבוּלֵי שְׁלֹא יֻכְלוּ לַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי כָּלֵל, בְּאִפְנֵי שְׁתַּהֲיֶה
 תְּפִלָּתִי זָכָה וְנִכְוֶנָה וְרִצְוִיָּה וּמְקַבֶּלֶת לְפָנֶיךָ. וְאֲזָכָה לְהוֹצִיא אֶת
 הַתְּפִלָּה מִכַּפְסוּיֵינוּ דִּילָהּ מִלְּבוּשֵׁינוּ דִּקְלָפָהּ, לְכַרְרָהּ וְלִזְכָּכָהּ מֵאֲחִיזוֹת
 הַקְּלָפוֹת מֵאֲחִיזוֹת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וְלַהֲעֲלוֹתָהּ וְלַהֲלַבֵּיטָהּ בְּלִבוֹשֵׁינוּ
 דְּנִהְיִינוּ שֶׁהֵם 'חֹרֵר סִמָּךְ יְרוּק', שֶׁהֵם אוֹר הָאֲבוֹת, עַד שְׁתַּהֲיֶה
 מְתַקֶּנֶת בְּתַכְלִית הַתְּקוּן. וְיִהְיֶה לָּהּ כַּח לְעוֹרֵר אֶהְבֶּתְךָ הַעֲלוּנָה,
 שְׁתַּחֲבֵר אוֹתָהּ עִמָּךְ בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה תְּמִיד
 יַחֲוֹד קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ עַל־יְדֵי תְּפִלוֹתֵנוּ, יַחֲוֹדָא שְׁלוֹם
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת. וְתוֹפֵר וְתַקִּים אֶת בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה, וְתַחֲדַשׁ הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כְּאֵלוֹ
 הַיּוֹם נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְהַר לְהוֹצִיאֵנוּ מֵהַגְּלוּת הָאֲרֶץ
 הַמֶּר הַזֶּה, וְתַגְּאֵלֵנוּ גְּאֵלֵת עוֹלָם לְחַבֵּר אֶת הָאֵהָל לְהִיּוֹת אֶחָד:
 מִלֵּא רַחֲמִים גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיא
 שְׂכִינַת עֲנֹךְ, אֲשֶׁר כָּל הַתְּגִלוֹת אֱלֹהוֹתְךָ וַיִּדְעֵת רֹמְמוֹתְךָ
 וְתִשׁוּקַת אַמּוֹנְתְךָ, הַכֹּל עַל־יְדֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲשֶׁר בָּהֶם כְּחֹרֶת,
 וְגִלִּיתָ לָנוּ שְׁעַר הַהִתְחַבְּרוֹת וְהַדְּבָקוֹת אֵלֶיךָ הוּא עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה,
 כִּי הַתְּפִלָּה הִיא שְׁעַר שְׁדֻרְךָ שֵׁם נִכְנָסִין לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּמִשָּׁם
 מִבִּירֵין אוֹתוֹ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּנְכַנֵּנוּ לְתְּפִלָּה בְּשְׁלָמוֹת בְּכָל
 הַכּוֹחוֹת בְּאַמְתּוֹ, וְנִזְכָּה לְהַרְבוֹת בְּתְּפִלָּה תְּמִיד, כְּמוֹ שְׁגִלִּיתָ לָנוּ עַל־
 יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׁאֲמְרוּ, הַלּוֹאֵי שִׁיתְּפַלֵּל אָדָם כָּל הַיּוֹם כָּלוֹ.

קומה בעזרתנו והושיענו תמיד, בפרט בעת התפלה, שאז מתגברים עלינו המחשבות זרות והבלבולים והמניעות הרבה מאד, אשר אין לשער. רחם עלינו והושיענו ומלא משאלותנו ברחמים, שנוכח להתפלל בכח גדול עד שנוכח לשבר ולבטל כל המחשבות זרות לגמרי ונוכח לתפלה בשלמות תמיד, עד שנוכח עלידי התפלה לכנס ולהתקרב אליך ולהפיר אותך באמת, ולהתחבר ולהתדבק בך בתכלית הדבקות בשלמות באמת, בראונך הטוב, בעלמא דין ובעלמא דאתי, לעולמי עד ולנצח נצחים. ויקים בנו מהרה מקרא שפתויב: "ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן נצח סלה ועד:

נח: סומך נופלים עננו ביום קראנו, סומך נופלים הושיענו, סומך נופלים הושיענו מפל צרותינו, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, "כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחיה". עוד עוד עזרת ישראל, הושיעה הושיעה גואל ישראל, עננו עננו עונה לעמו ישראל.

רבנו של עולם, מלך עוזר ומושיע ומגן, אתה ידעת כמה וכמה הכביד עלינו הבעל דבר עבודתך התמימה, אשר באמת "דרכיה דרכי נעם", אך בעוונותי הרבים בלבתי את דעתי כל כך, עד אשר קשה וכבד עלי כל דבר שפקדשה שאני רוצה לעשות, עד אשר כשל כח הסבל, ורק אתה יודע בכמה וכמה מיני כבדות וקשיות ומניעות ועכובים הוא מכביד ומונע ומעכב אותי מכל דבר שפקדשה שאני רוצה

לעשות דבר גדול ודבר קטן, ובפרט להתפלל, שזה קשה וכבד
עלי מן הכל, כי בעוונותי הרבים איני יכול לפתוח פי בתפילתי,
ואיני מתגבר לתפס את מחשבותי, ומחשבותי משומטת במה
שמשומטת בדברי הכל ורעיונות רעות וזרות ותאוות והרהורים,
וכמה וכמה מיני מחשבות חוץ שאינם שייכים לדבורי התפלה
כלל, עד אשר מחשבותי חלוקה מדבורי מאוד מאוד, עד שעל פי
רב איני יודע כלל מה שאני מדבר בתפלה. או לי וי לי, או לי
וי לי מאוד מאוד, מה אומר, מה אדבר, מה אצטדק. ואם אמנם
אני בעצמי החיב בכל זה, אך עם כל זה "לך יהוה הצדקה",
לדינני גם עתה לכף זכות, כי נתפס נתפסתי כל כך במחשבות
חוץ, עד שקשה עלי לעמוד בנגדם אפלו בכל היום, ובפרט בעת
התפלה, שאז הם משתמחים ומתפשטים בנגדי לארך ולרחב,
וכל מיני בלבולים ושטויות וערבוב הדעת שיש לי בכל פעם,
כלם באים ונשמעים ללבי ודעתי בעת התפלה דיקא, ומה
יעשה יאזוב קיר כמוני, חלוש כמוני, מבלבל יותר משפור כמוני.
אוי אוי אוי, אוי ואבוי, מה אומר, מה אדבר, מה
אצטדק, האלהים מצא את עוני:

רחם עלי ברחמיך העצומים, בכח זכות הצדיקים האמתיים
שאנו נשענים רק עליהם ובזכותם אנו קיימים [במרידות
הגלות] בגלות המר הזה בגוף ונפש, ועזרנו מעתה על כל פנים
שאזכה להתגבר בכל היום ובפרט בשעת התפלה על כל
המחשבות זרות הפאים לבלבל, שלא אטה ללבי אליהם כלל, רק
אכניס כל מחשבות לבי ודעתי בתוך דבורי התפלה, ואקשר

מחשבותי אל דבורי התפלה בקשר אמין וחזק, ותעזרני מלא רחמים שאכנים כל פחותי בדבורי התפלה ואמסר נפשי וגופי בשעת התפלה, ולא תהא התפלה עלי כמשא חס־ושלום, ואתיגע בכל פחותי ובכל מיני עצות אמתיות להתפלל לפניך באמת. ואתה ברחמיך וחסדיך העצומים תקבל תשוקותי וטרחותי ויגיעותי על התפלה, כאלו הקרבתי לפניך קרבנות וקטרת לרצון, ותעזרני ותושיעני ותחזקני ותאמצני בכל עת להתפלל בכונת לפי באמת לפניך, בשמחה ובטוב לבב, בלי שום עקמימות שבלב כלל:

רחם עלי מלא רחמים ואל ימעטו לפניך תלאותי. "ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי. כי דפיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות. אם שכחנו שם אלהינו ונפרש פפינו לאל זר, הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלומות לב. כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה". חוסה עלי כרוב רחמיך וקבל מעט יגיעותי וטרחותי ותלאותי מה שאני חותר כדי להיות כרצונך, כאלו הייתי מתנגע וטורח כראוי, מהר יקדמוני רחמיך כי דלותי מאד, פנה נא אל התלאות ואל לחטאות, פנה נא בעצבון רוח צפה בשברון לב, קבל מעט יגיעותי [וטרחותי] וטרדותי לעשות רצונך כאלו הקרבתי קרבנות על מזבחה לרצון, כי בשר ודם אני, ומהמר קרצתי, ויצרי רודף אחרי מעודי "כאשר ירדף הקרא בקרים". אוי לי מוצרי, אוי לי מיוצרי. אם לא למענה תעש, ותסיר ממני חרון אף וכעס, אין לבקש ולמצא מעש. אוחילה לאל, אחלה פניו, אשאלה ממנו מענה לשון, שאזכה מעתה

לְהַתְּפִילַת תְּפִלוֹתַי כְּרֵאוֹי בְּכֹנֶנָה שְׁלֹמָה, שְׁאוּכָה לְתַפֵּס אֶת
 מַחְשַׁבְתִּי בְּפֶרֶט בְּעַת הַתְּפִלָּה לְבַל תֵּצֵא חוּצָה כְּלָל, וְלֹא אֲחֻשׁב
 שׁוּם מַחְשְׁבוֹת חוּץ שְׂאִינָם שְׂיָכִים לְדַבְּרוֹי הַתְּפִלָּה, רַק תִּהְיֶה
 מַחְשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה בְּדַבְּרוֹי הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֻזֵק, וְתִקְבַּל
 תְּפִלָּתִי בְּרִצּוֹן. "אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ. כִּי לֹא
 תַחְפוּץ זִבַּח וְאַתְנָה, עוֹלָה לֹא תִרְצֶה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁפְּרָה,
 לֵב נְשַׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה". וְנֹאמַר: "כִּי לֹא בִזָּה וְלֹא
 שֶׁקֶץ עֲנֹת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹוֹי שְׁמַע". יְהוֹי
 לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי, אָמֵן:

** ט רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְּנוּ לְשִׁמּוֹר אֶת הַמַּחְשָׁבָה מְאֹד, וְהַצִּילֵנוּ
 מִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת חוּץ חֵם וְשִׁלוּם, וּזְפְּנוּ לְחֻשׁב
 תְּמִיד מַחְשְׁבוֹת מְהוֹרוֹת וְקְדוּשׁוֹת, כִּי כְּבָר הוֹדַעְתָּ לָנוּ גוֹדֵל יִקְרַת
 הַמַּחְשָׁבָה שֶׁהוּא לְמַעְלָה מֵהַכֹּל, וְיִכּוֹל הָאָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַגִּיעַ
 בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְמַעְלָה מֵעֵלָּה מְאֹד וְעַל פֶּן צְרִיכִין לְשִׁמּוּרָה מְאֹד. וּזְפְּנוּ
 שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד מֵאַתְּנוּ עֵת וְשַׁעֲהַ קְבוּעָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לֵישֵׁב
 דַּעְתָּנוּ הַיָּטִב עַל כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִמָּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל מַה בָּאֵנוּ
 לְזֶה הָעוֹלָם הַשְּׁפָל, וְלִשׁוּם לְבָנוּ הַיָּטִב עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
 עָשִׂינוּ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אִם כֵּךְ רָאוּי בְּאַמֶּת לְכַלּוֹת יָמֵינוּ
 בְּמַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ, וּמַה יִּהְיֶה הַסּוּף וְהַתְּכֵלִית מֵאַתְּנוּ וּמִכָּל תַּאֲוֹת
 עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ וְשִׁמּוּתֵינוּ, וּבְפֶרֶט מֵהַתַּאֲוָה שֶׁיֵּשׁ לְכַמָּה בְּנֵי אָדָם
 שְׂיִהְיוּ מְפָרְסָמִים וְחֻשׁוּבִים וּמְנַהִיגִים אֶת הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת הַכֹּל
 הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ אֲפִילוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי הֵם מְלֵאִים יְסוּרִים
 וּבִזְיוֹנוֹת, וּבְפֶרֶט כִּי תַאֲוֹת הַפְּרָסוּם וְהַחְשִׁיבוֹת מְכַלְכֵּל דַּעְתָּם כָּל

כִּף עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לָהֶם לִבּוֹן בְּשׁוֹם דְּבַר לְשֵׁם שָׁמַיִם לְבַד, וְרוֹב
 מַעֲשֵׂיהֶם הַפּוֹכִים מְעַרְבִים וּמְבַלְבְּלִים בְּפִנְיֹת וּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת
 שְׂיִתְקַבְּלוּ מַעֲשֵׂיהֶם בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם. וְזָכְנוּ לֵישֵׁב דַּעְתָּנוּ הַיָּטֵב בְּכָל
 יוֹם יוֹם בְּיָשׁוּב הַדַּעַת חֲזָק וְתַקִּיף מְאֹד, וְנוֹכַח שְׂיִהְיֶה קִיּוֹם וְחֻזֵק
 גְּדוֹל לֵישׁוּב דַּעְתָּנוּ, וַיֵּאָרֶךְ זְמַן הַרְבֵּה אֲצַלְנוּ הַדַּעַת הַמֵּיִשֵׁב בְּאִפְּן
 שְׁלֵא יִהְיֶה מַעֲשֵׂינוּ אַחַר כִּף סוֹתְרִים אֶת יָשׁוּב דַּעְתָּנוּ, רַק אֲדַרְבָּא
 נֹכַח שְׂיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ עֲשׂוּיִם בְּדַעָה קְדוֹשָׁה מְהוֹרָה וּנְכוֹנָה
 וּמֵיִשְׁבַּת רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם לְבַד, וְנוֹכַח לְבַטֵּל רְצוֹנָנוּ מִפְּנֵי רְצוֹנָךְ
 בְּאִמָּת, וְנוֹכַח לְחֻזַק עֲצֻמְנוּ מְאֹד בְּעַבְדוּתְךָ תִּתְבַּרְךָ וְלִהְתַּחִיל בְּכָל
 פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּעַבְדוּת יְהוָה, וְאִפִּילוּ כְּמָה וְכְמָה הַתְּחִלּוֹת
 בְּיוֹם אֶחָד, וְלֹא נִיחַ אֶת עֲצֻמְנוּ לְפֹל מַעְבֻּדַת יְהוָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם
 עַל־יְדֵי שׁוֹם נְפִילָה וְחֲלִישׁוֹת וּבִלְבּוֹל הַדַּעַת בְּעוֹלָם בְּלָל, רַק אַחַר
 כָּל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אַף־עַל־פִּי כֵן נִהְיֶה חֲזָקִים
 בְּדַעְתָּנוּ לְמוֹשֶׁךְ וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִהְתַּגַּעֵעַ וְלִכְסוּף וְלִצְעוֹק וְלִהְתַּפְּלֵל
 וְלִהְתַּחַנֵּן אֵלֶיךָ תְּמִיד שְׂתַקְרַבְנוּ לְעַבְדוּתְךָ, וְנוֹכַח לַעֲשׂוֹת כָּל מַה
 שְׁנוֹכַח בְּעַבְדוּת יְהוָה בְּשִׂמְחָה וְאִפִּילוּ אִם יִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, וְנוֹכַח
 לִהְתַּחֲזֹק בְּעַבְדוּת יְהוָה כָּל כִּף עַד אֲשֶׁר נִהְיֶה מְרָצִים לַעֲשׂוֹת כָּל
 מַה שְׁנוֹכַח לַעֲשׂוֹת בְּעַבְדוּת יְהוָה אִפִּילוּ בְּלֹא עוֹלָם הַבָּא, הֵינּוּ
 אִפִּילוּ אִם יִתְגַּבֵּר עֲלֵינוּ הַחֲלִישׁוֹת דַּעַת כָּל כִּף עַד אֲשֶׁר יִהְיֶה
 נִדְמָה לָנוּ בְּדַעְתָּנוּ שְׂרָחוֹק מְאֹד שְׁנוֹכַח לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא לְפִי
 גוֹדֵל הַתְּרַחֲקוּתָנוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁבוּדָאֵי נִהְיֶה
 מְכַרְחִים לִירֵד לְתוֹךְ הַגֵּיהֶנֶם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּמִי יוֹדַע מַה יִּהְיֶה נַעֲשָׂה
 עִמָּנוּ לְאַחַר פְּטִירָתָנוּ, אַף־עַל־פִּי־כֵן לֹא יִבְלַבֵּל אוֹתָנוּ כָּל אֵלּוּ

המְחֻשְׁבוֹת מֵעֲבוֹדַתְךָ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבֵּא נִתְחַזַּק עַל־יְדֵי־זוּה
 בְּיוֹתֵר לְעֹסוֹק בְּעֲבוֹדַת יְהוָה בְּכֹל יְכַלְתֵּנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ כֹּל זְמַן
 שְׁהַנְשִׁמָּה בְּקִרְבְּנוּ, וְכֹל פּוֹנְתֵנוּ יְהִי־הָיָה שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶם
 כָּל־ל רַק לְמֵלְאוֹת רְצוֹנְךָ יִתְפַּרֵּךְ, וְאַתָּה כְּפֹטוּב בְּעֵינֶיךָ תַעֲשֶׂה עִמָּנוּ,
 כִּי צְדִיק וְיֵשֶׁר אַתָּה, אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל. וּבְזִכּוֹת גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים
 שְׁזָכוּ לְעֵבוֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶם, נִזְכָּה גַם
 אֲנַחְנוּ לְחִזּוֹק לְבַנּוּ בְּעֲבוֹדַת יְהוָה וְלַעֲשׂוֹת כֹּל מַה שְּׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת
 וְלַחֲטוֹף אִיזָה מִצְוֵה אוֹ תוֹרָה וְתַפְלָה כֹּל מַה שְּׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ, וְאִם לֹא יִגִּיעַ לָנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם עוֹלָם הַבֵּא עַל פִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
 הַטּוֹבִים וְהַיֵּשְׁרִים, נִהְיֶה מְרָצִים בְּאַמֶּת לְעֵבוֹד אוֹתְךָ כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ
 בְּלִי תַקְנוֹת שְׂכַר חַיֵּי עוֹלָם הַבֵּא, וּכְבֹר אֲמָרוּ רְבוּתֵינוּ זְכוֹנוֹם
 לְבִרְכָה: יִפֶּה שְׁעָה אַחַת בְּתֻשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
 יוֹתֵר מִכֹּל חַיֵּי עוֹלָם הַבֵּא. וְזָכְנוּ לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ מְסִירַת נֶפֶשׁ עַל
 קְדוּשׁ הַשֵּׁם בְּכָל עֵת, וְנִהְיֶה מְרָצִים בְּאַמֶּת לְסַבּוֹל כֹּל מִיַּי יְסוּרִים
 וְעֵנּוּיִים קָשִׁים וְכֹל מִיַּי הַכָּאוֹת וְחַפְלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם בְּשִׁבּוֹל קְדֻשַׁת
 שְׁמֶיךָ, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתוּב: וְלֹא תַחֲלָלוּ אֶת שֵׁם קְדֹשִׁי
 וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְשְׁכֶם, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

* לט יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה זֹאת
 לְעַלְמֵם, לִיצֵר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמּוּךָ וְהִכֵּן לְבַבְכֶם אֱלִיד.

לָמָּה יְהוָה תַעֲמוֹד בְּרַחוּק תַעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה. בְּגֵאוֹת רָשָׁע
 יִדְלַק עֵנִי, יִתְפָּשׂוּ בְּמִזְמוֹת זוֹ חֲשָׁבוּ. רַבַּת אֲדָנִי רִיבֵי נִפְשֵׁי גְּאוֹלָתְךָ
 חַיֵּי. רְאִיתָה יְהוָה עוֹתְתִי שְׁפָטָה מִשְׁפָּטִי. רְאִיתָה כֹּל נִקְמָתְךָ, כֹּל
 מַחְשְׁבוֹתֶיךָ לִי. שְׁמַעַת חֲרַפְתָּם יְהוָה, כֹּל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָלַי. יְהוָה

הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. רבונזו של עולם, אתה ידעת גודל רבוי המחשבות רעות והרהורים רעים השומטים על מוחנו בכל עת, פי עקר האדם הוא המחשבה, ועל פן מתגברין בכל פעם המחשבות רעות שהם מבחינת "אדם דסטרא אחרא, אדם בליעל", "ולאלי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם, אזי חיים בלעונו".

על-פן חוס וחמול נא עלינו, ותן כח וגבורה ועצה ושכל דקדשה, איך להתגבר עליהם ולנצח אותם, פי אתה הודעת לנו גודל יקרת המחשבות קדושות, שהם מבחינת החיות מהורות וקדושות שבמרובה העליונה הקדושה והנוראה, ולהפך גודל גנות ופגם המחשבות רעות שהם מבחינת החיות ממאות שבמרובה דסטרא אחרא רחמנא לצלן, וכשהאדם מתגבר על המחשבות רעות שהם מבחינת החיות ממאות ומנצח אותם יש להשם יתברך תענוג גדול מזה. ואתה הודעתנו שאי אפשר בשום אופן בעולם שיהיו שני מחשבות ביחד, על פן בנקל יכולין לגרש המחשבות רעות רק בשב ואל תעשה, דהיינו שלא לחשוב אותה המחשבה, רק להמשיך המחשבה תכף לתוך מחשבה אחרת של תורה ועבודת יהוה או אפילו של משא ומתן, וממילא תסתלק המחשבה רעה, ואין צריכין לעשות מלחמות עם המחשבות רעות, ולא לעשות תנועות משונות כגון לנגע בראשו וכיוצא בכדי לגרש המחשבות רעות, רק לבלי להשיג עליהם כלל, ולעשות את שלו במה שהוא עוסק בתורה או תפלה או משא ומתן, ולבלי

לְהִסְתַּפֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל, וְעַל־יְדִיָּוָה מִמִּילָא יִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ כָּל
 הַמַּחְשָׁבוֹת רְעוּת, עַל־פֶּן זַכְּנוּ נָא מֵעַתָּה לְגַרְשׁ אֶת הַמַּחְשָׁבוֹת
 רְעוּת וּלְכַבֵּלֶם בְּכַטּוּל גְּמוּר, שְׁלֵא יַעֲלוּ עוֹד עַל דַּעְתָּנוּ כָּלֵל,
 וּלְחָשׁוּב תַּמִּיד רַק מַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמְהוֹרוֹת, וְיִקָּיִם בְּנוּ מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: גּוֹל אֶל יְהוָה מַעֲשִׂיךְ וְיִבּוֹנוּ מַחְשָׁבוֹתֶיךָ. וְנֹאמְר: רַבּוֹת
 מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֵצַת יְהוָה הִיא תְקוּם. עֵצַת יְהוָה לְעוֹלָם
 תַּעֲמֵד מַחְשָׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וְדוֹר. וְנֹאמְר: כִּי אֲנֹכִי יַדְעֵתִי אֶת
 הַמַּחְשָׁבוֹת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חוֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נָאִם יְהוָה, מַחְשָׁבוֹת שְׁלוֹם
 וְלֹא לְרָעָה, לָתֵת לָכֶם אַחֲרִית וְתִקְוָה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

מִיִּנְקָת

א: וְתוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַקֵּן וּלְזַכֵּךְ הַדָּמִים שְׁפָקְרָבֵנוּ,
 וְנִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ הַדָּם שְׁבַחֲלֵל הַשְּׂמֹאֲלִי שְׁבַלֵב,
 וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנוֹזְכָה לְזַכֵּךְ וּלְמַהֵר אֶת לִבֵּנוּ מִפְּגַם אָרֶס עֲכִירַת הַדָּמִים
 שִׁישׁ בְּנוּ מִיִּנְקוֹתֵנוּ, עַל־יְדֵי עֲכִירַת הַחֶלֶב שְׂאִינוּ טוֹב שְׁהִיֵּנוּ
 יוֹנְקִים אֹז, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבֵּר חֶסֶד־וְשְׁלוֹם חֲמִימוֹת תַּאֲוֹת
 הַמַּשְׁגָּל. אֲנָא יְהוָה, זַכְּנוּ לְתַקֵּן וּלְזַכֵּךְ כָּל זֶה מְהֵרָה, עַד שְׁנוֹזְכָה
 לְשִׁבֵר תַּאֲוֹת הַמַּשְׁגָּל לְגַמְרֵי, וְתִזְכְּנוּ לְקַדְּשַׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת,
 וְתַרְחַם עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמַפְּנוּ וְעַל כָּל יַלְדֵי עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 וְתִזְמִין בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכָל וְלְדוֹתֵינוּ מִיִּנְקוֹת כְּשֵׁרוֹת וְהַגּוֹנוֹת
 שִׁיְהִיָּה חֵלְכֶם טְהוֹר וְכָשֵׁר זָךְ וְצַח, וְתִשְׁמֹר וְתִצְלִל אֶת כָּל זֶרְעֵנוּ
 שְׁלֵא יִינְקוּ מִנְּשִׁים חֲצוּפוֹת אֲשֶׁר חֵלְכֶם טָמֵא, שְׁלֵא יִמְשִׁיכוּ בְּהֶם

חֶסֶד וְשָׁלוֹם אָרְס תְּאוֹת הַמִּשְׁגָּל, כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּנו דַּעַת לְשֹׁמֵר
 זֶרְעֵנוּ מִזֶּה, רַק בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד תִּשְׁמֹר אֶת זֶרְעֵנוּ שְׁלֵא יִינְקוּ מִחֶלֶב
 שְׂאִינוּ טוֹב וְנָד. וְתַעֲזֹר לָנוּ וּלְזֶרְעֵנוּ תְּמִיד, בְּאִפְּן שְׁנוֹכַח כְּלָנוּ
 אֲנַחְנוּ וְזֶרְעֵנוּ לְשֹׁמֵר אֶת הַפְּרִיִת קֹדֶשׁ בְּאֵמֶת וּלְתַקֵּן וּלְטַהֵר
 עֲצָמֵנוּ מִכָּל הַשְּׁלֵשׁ מִדּוֹת הָאֵלוּ שֶׁהוֹכֵרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 נִזְכָּה לְשֹׁמֵר אֶת הִירָאָה שְׁלָמָה שְׁבִלֵב וְנוֹכַח לְבַנְיָן יְרוּשָׁלַיִם חַיִּשׁ
 קָל מֵהֶרֶה, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת,
 וְלִירָאָה מִמֶּךָ תְּמִיד לִירָאָה אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. לְפָנָיו נַעֲבֹד בִּירָאָה וּפְחָד וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ תְּמִיד, עַד
 שְׁנוֹכַח עַל־יְדֵי הִירָאָה שְׁלָמָה שְׁבִלֵב לְבָרָא מִלְּאָד שִׁישְׁפִיעַ נְבוּאָה
 לְכָלִי הַנְּבוּאָה, וְיִמְשֹׁךְ הַשְּׁפַעַת הַנְּבוּאָה בְּעוֹלָם, וַיִּקִּים מִקְרָא
 שְׁכָתוֹב: "וְנִבְּאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם":

מפכה אל הפעל

סו רבוננו של עולם, הקשיתי לשאול, אבל אתה טוב ומטיב,
 וגלית אונינו על ידי צדיקך האמתיים להתפלל על זה,
 על פן מצא עבדך את לבו להתפלל לפניך על כל אלה, כי כבר
 הבטחתנו בכמה הבטחות שבוודאי תגמור רצונך וחפצך עמנו
 להביאנו לתכלית השלמות ולקרבת אלך באמת, כאשר נאה לך,
 לא כמעשינו ולא כמפעלנו, על פן כל עוד נפשנו ורוחנו בקרבנו,
 נשתטח ונתחנן לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל
 הצדיקים עננו, ועזרנו וזכנו להתחיל ולגמור ולהוציא מפכה אל

הפעל כל מה שאנו צריכים לעבודת יהוה באמת, עד שנוזכה להיות פרוצונד הפזב באמת כל ימינו לעולם:

אנא יהוה, זוכר חסדי אבות, עשה למעננו ומלא חפצם ורצונם, ועזרם והושיעם שיוזכו לגמר עמנו ולהוציא מבח אל הפעל כל אשר התחילו ורצו וחשקו לעשות עמנו, לא למעננו כי אם למענך ולמענם, עשה מה שתעשה ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שנוזכה להגיע מהרה לכל מה שפקשנו מלפניך, ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו, חננו ועננו ושמע קול תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה:

מלכות

ני ותעזרנו שנוזכה להמשיך חיים ואריכות ימים ושנים לתוך המלכות שלנו, שיש לנו לכל אחד ואחד איזה חלק בבחינת מלכות, באתגליא ובאתכסאי, ולא נשתמש עם המלכות שלנו לצורך עצמנו כלל, ולא תהיה המלכות אצלנו בעבד, רק נוזכה שתהיה המלכות אצלנו בן חורין. ולא נשתמש עם המלוכה והממשלה שלנו שיש לכל אחד ואחד, כי אם לשמך ולעבודתך לבד באמת. ותחננו מאתך שכל ודעת דקדשה, שנוזכה לידע איך להזהיר ולהוכיח את כל האנשים שהם תחת ממשלתנו, הן בנינו ובנותינו ואנשי ביתנו, הן אחינו ורעינו ושאר אנשים הסרים למשמעתנו, כלם נוזכה להוכיחם

וְלִהְיוּהֵימָּן בְּתוֹרַת יְהוָה, שִׁישׁוּבוּ אֶל יְהוָה בְּאַמֶּת, וְלֹא יִלְכוּ
 אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לִבָּם הָרַע, רַק יִסְתַּכְּלוּ עַל עֲצָמָם, וְיִחוּסוּ עַל
 נַפְשָׁם, לְדַבֵּק עֲצָמָם בְּדַרְכֵי תוֹרַת יְהוָה תָּמִיד, לְסוּר מִרַע
 וּלְעֲשׂוֹת טוֹב, וּלְבַלְתִּי סוּר מִן הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאל.

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ וְתִגְן בְּעַדְנוּ שְׂלֵא יִיזֵק לָנוּ חֶסֶד וְשְׁלוֹם
 הַמַּלְכוּת וְהַמְּמֻשְׁלָה שְׁלָנוּ, רַק נִזְכֶּה לְהַמְּשִׁיךְ חַיִּים
 טוֹבִים וְאַרוּכִים לְתוֹךְ הַמַּלְכוּת, וְנִזְכֶּה לְהָשִׁיב וּלְהַחְזִיר כָּל
 הַמְּלוּכָה וְהַמְּמֻשְׁלָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, לְבָלִי לְהִשְׁתַּמֵּשׂ עִם הַמַּלְכוּת
 לְצַרְכֵינוּ כָּלֵל, כִּי אִם לְשִׂמְךָ לְבַד בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְהִיְתָה
 לַיהוָה הַמְּלוּכָה":

מְלַמְדִים

לוֹ וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִזְמִין לָנוּ מְלַמְדִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים
 לְבַנֵּינוּ שִׁיְהִיו עוֹסְקִים בְּמְלַאכְתָּם בְּאַמוּנָה, לְלַמֵּד
 הַרְבֵּה עִם בְּנֵינוּ בְּתַכְלִית הַמוֹעִיל בְּאַמֶּת. וְיִהְיוּ כָּל הַמְּלַמְדֵי
 תִּינוּקוֹת אֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים וְצַדִּיקִים, שְׂלֵא יִקְלְקְלוּ חֶסֶד וְשְׁלוֹם אֶת
 הַהֶבֶל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שֶׁהוּא הֶבֶל פֶּה שְׂאִין
 בּוֹ חֵטָא. וְיַעֲלֶה וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע לְפָנֶיךָ הַהֶבֶל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
 הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְעַל־יְדֵי זֶה תִּזְכֹּר אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ,
 וְתִמְתִּיק וְתִכְפֹּל מֵעַלְיָנוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל הַדְּיָנִים
 וְכָל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם טוֹבוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל אוֹ
 בְּפֶרֶט, בֵּין שֶׁהוּא קֹדֶם גְּזַר דִּין בֵּין שֶׁהוּא לְאַחַר גְּזַר דִּין, כְּלָם

תַּמְתִּיק וּתְבַטֵּל בְּזִכּוֹת הַבַּל פֶּה שָׁאִין בּוֹ חֲטָא שֶׁל הַתִּינוּקוֹת שֶׁל
 בֵּית רַבֵּן. וְתוֹפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַקְדְּשֵׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיוֹנָה,
 וְתוֹפְנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וְנִזְכֶּה
 לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ, וְנִזְכֶּה לְהַגְבִּיר הַנְּפֶשׁ עַל הַגּוּף, עַד
 שְׂיִתְבַטֵּל הַגּוּף לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַנְּפֶשׁ. וְנִזְכֶּה לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁנִּהְיָה נִכְלָלִים בְּאוֹרֵא דְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בְּהַבֵּל
 הַקְדוֹשׁ שָׁאִין בּוֹ חֲטָא, עַד שֶׁנִּזְכֶּה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׂיִהְיָה
 הַבַּל פִּינוּ הַבַּל שָׁאִין בּוֹ חֲטָא, כְּמוֹ אוֹרֵא דְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְכְמוֹ
 הַבַּל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וְתַעֲזֹר לְהַשׁוּחֲטִים
 שְׂיִקְדְּשׁוּ וַיִּטְהָרוּ עֲצָמוֹן בְּאֵמֶת עַד שְׂיִהְיָה הַבַּל פִּיהֶם גַּם כֵּן הַבַּל
 שָׁאִין בּוֹ חֲטָא, בְּאִפְסָן שְׂיִוְכְלוּ לְהַעֲלוֹת הַנְּפֶשׁוֹת הַמְּגֻלְגָלוֹת בְּהַחֲי
 לְהַעֲלוֹתָם לְשִׁרְשָׁם שְׂפַקְדָּשָׁה עַל־יְדֵי הַבַּל פִּיהֶם שֶׁל בְּרַבַּת
 הַשְּׁחִיטָה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם הַרַחֲמָנוֹת שִׁישׁ עַל נְפֶשׁוֹת
 הַמְּגֻלְגָלוֹת בְּבַעֲלֵי חַיִּים. חוּסָה נָא בְּרַחֲמֶיךָ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ, וַעֲשֵׂה
 לְמַעַנְךָ, וְעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹפָה לְהַעֲלוֹת כָּל הַנְּפֶשׁוֹת הַמְּגֻלְגָלוֹת
 לְשִׁרְשָׁן הָעֲלִיוֹן שְׂפַקְדָּשָׁה:

מָמוֹן - פְּרִנָּסָה

ד וּבְכֵן תוֹפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַן צְדָקָה לְצַדִּיקֵי אֵמֶת, לְמַעַן
 נִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זָה לְהַנְצִל מִחַיָּה רָעָה וּמְלַסְטִים, שֶׁהֵם לְשׁוֹן
 הָרַע וּדְבָרִים בְּטָלִים וְגֵאוּהָ וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם. וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ, שְׂיִהְיָה כָּל דְּבוּרֵנוּ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, וְלֹא נִדְבֵר דְּבָרִים
 בְּטָלִים לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה כְּתוּרָה וְעֲבוֹדָה וִירֵאת שְׁמִים.

וּבִפְרָט מִחֲטָא וְעוֹזֵן הַגְּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא עוֹזֵן לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת שֶׁהוּא חָמוּר בְּיֹתֵר, תְּצִיל אוֹתִי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּי לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם. אֱלֹהִי, נִצֹּר לִישׁוֹנֵי מְרַע וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מְרָמָה. וְתִצְיִלְנִי מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן הָרַע וּמְרִכִילוֹת וּמֵאֲבָק רְכִילוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִזְכְּנֵי לְמִדַּת עֲנוּהַ בְּאַמֶּת לְאַמֶּת, וְנִפְשֵׁי פְּעֵפֶר לְכָל תְּהִיָּה, וְאִזְכָּה לְיַדַע שְׁפָלוּתִי בְּאַמֶּת. וְתִצְיִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן הַפְּעַם, שְׁלֵא אֶכְעַם לְעוֹלָם עַל שׁוֹם דְּבַר, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְדָּן כְּלָל וְלֹא יֵהָא בְּלִבִּי שׁוֹם פְּעַם וְהַקְּפָדָה בְּעוֹלָם כְּלָל, רַק אִזְכָּה לְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְהִצִּילְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֶסֶר, וְתִזְמִין פְּרָנְסָתְנוּ קִדְּם שְׁנִצְטָרְךָ לָהֶם בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבוּזִי, בְּנִחַת וְלֹא בְּצִעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה וְהַמְּלֵאָה, בְּאִפֵּן שְׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ט וְתִזְמִין לְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים אֶת פְּרָנְסוֹתֵינוּ קִדְּם שְׁנִצְטָרְךָ לָהֶם, בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצִעַר, בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבוּזִי, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה וְהַמְּלֵאָה. וְאֵל תְּצַרִּיכְנוּ לֹא לְיַדֵּי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לְיַדֵּי הַלְּוֹאֵתָם, בְּאִפֵּן שְׁנוּכָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֵק בְּתוֹרָתְךָ תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמִקּוֹם אֶחָד:

י"א אֲנִי יְהוָה, עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא אֲאַבֵּד אֶת עוֹלָמִי, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, עַל־יַדֵּי טְרִדַת הַפְּרָנְסָה, וְתִצְיִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִפְּנֵם הַל"ט מְלֵאכּוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא שְׁהֵם ל"ט מְלֵקִיּוֹת, שְׁהֵם

מַטְרִידִים אֶת רַב הָעוֹלָם בְּיַגִּיעוֹת וְטְרִדוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר הֵם רָצִים כָּל יְמֵיהֶם אַחַר פְּרִנְסָתָם בְּיַגִּיעוֹת וְטְרַחוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד, וְהֵם אוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעֶצְבוֹן בְּזַעַת אָפֶם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹבֵם אֶל הָאֲדָמָה, וּמְאוּמָה לֹא יִשְׂאוּ בְּעַמְלָם, כִּי טְרִידַת הַפְּרִנְסָה מְבַלְבֶּלֶת אוֹתָם כָּל יְמֵיהֶם, וּמוֹנַעַת אוֹתָם מְלוֹכָר וְלָשִׁים אֶל לְבָם אֶת תַּכְלִיתָם, מַה יַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה:

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתֵנוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ מִכָּל זֶה, וְתוֹכַח אוֹתֵנוּ שְׂלֵא נִהְיָ טְרוּדִים כָּלֵל בְּטְרִידַת הַפְּרִנְסָה, וְאִפְלוּ בַּעַת שְׂאֵנוּ מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת אִיזָה עֶסֶק אוֹ מִשְׂא וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, תַּעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה הַכֹּל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּאַמֶּת וּבְאִמוּנָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּלֵי טְרִדָּא וּבְלֵי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל. וְנִדַּע וְנִאֲמִין כִּי הַכֹּל מֵאֲתָךָ וְלֹא עַל יְדֵינוּ כָּלֵל, וְכֹל עֶסְקֵנוּ וְעַשְׂתֵּינוּ בְּמִשְׂא וּבְמִתֵּן וְעַסְקֵי פְּרִנְסָה יִהְיָ הַכֹּל מְזוֹכָר וּמְזַקֵּק, עַד שִׁיְהִיו מְאִירִים כָּל הַל"ט מְלֵאכוֹת וַיְכַלְלוּ בְּט"ל אוֹרוֹת הַנְּמַשְׁכִּים מִשְׁמֶךָ הַגְּדוֹל, וְכֹל הַל"ט מְלֵאכוֹת יִהְיוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּכַחֲיוֹת מְלֵאכַת הַמְּשָׁכָן. וְתִבְרַךְ אֶת מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה בְּכֹל עֶסְקֵנוּ וְעַשְׂתֵּינוּ, וְתִזְמִין פְּרִנְסָתֵנוּ קֹדֶם שְׁנַצְטַרְךָ לָהֶם, בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהַתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה וְהַמְּלֵאָה. "וַיְהִי נֵעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ":

וְעֲזֹרְנוּ יְהוָה שְׁנֵהִיָּה שְׂמֵחִים בְּחֻלְקֵנוּ תְּמִיד, וְתִהְיָ תּוֹרַתֵנוּ קִבֵּעַ וּמְלֵאכַתֵנוּ עֲרָאִי, וְאִפְלוּ בְּאוֹתָהּ הַשְּׂעָה הַמְּעוּטָה שְׁנַצְטַרְךָ לַעֲסֵק בְּאִיזָה עֶסֶק אוֹ מִשְׂא וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל הַכְּרַחֲיוֹת

פְּרָנְסָתְנוּ, גַּם אִזְּ נִהְיָה דְבוּקִים בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה, וְלֹא נִשְׁכַּח
אוֹתְךָ אֲפֹלוּ רִגַע קָלָה:

יג **אָנָּה** יְהוָה, וְזַפְנוּ בַּחֲסֵדֶיךָ הַגְּדוֹלִים שְׁנוּזָפָה לְהַתְגַּבֵּר עַל
תְּאוּוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ הָרָעוֹת, וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנוּזָפָה לְכַפֵּל
וּלְשַׁבֵּר אֶת תְּאוֹת מָמוֹן מֵאֲתָנוּ. וְאֵהִיָּה שְׂמֵחַ בַּחֲלָקֵי אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי
יְהוָה, וְלֹא אֵהִיָּה אֵין לְהַעֲשִׂיר וְלֹא אֲרַדְף אַחַר מוֹתָרוֹת לְהַרְבוֹת
הוֹן מֵהַבֵּל, וְאֲפֹלוּ הַהִכָּרְחִיּוֹת מִה שְׂאֵנִי מִכְּרַח לְעֶסֶק בְּאִיזָה עֶסֶק
אוּ מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרָנְסָה, תּוֹזְפֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה
הַעֶסֶק בְּקִדְוָשָׁה וּבִטְהָרָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל. וְתוֹזְפֵנִי לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן
בְּאִמּוּנָה, וְתִהְיֶה תּוֹרַתִּי קִבְעָה וּמְלֵאכְתִּי עֵרָאִי, וְלֹא אֲמַרִיד אֶת
דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתֵי כָּלֵל בְּהַמְשָׂא וּמִתֵּן, וְאֲפֹלוּ בַּעַת עֲשִׂית הַמְשָׂא
וּמִתֵּן אֲזֻכָּה בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה מַחְשְׁבֹתֵי קִשׁוּרָה וּדְבוּקָה בְּךָ
וּבְתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה הַמְלַבֶּשֶׁת וְנַעֲלָמֶת בְּכָל עֶסְקֵי מִשָּׂא וּמִתֵּן
וּמְלֵאכּוֹת וְעֶסְקִים שְׁפַעוּלָם:

זכני שיהיה לי מדת הבטחון באמת בשלמות, ואהיה בוטח
ביהוה תמיד, ואזכה להשליך את כל יהבי עליך ואתה
תכלכלני, שתתן לי עצה טובה בכל פעם בכל עניני המשא ומתן,
שאזכה לידע איך להתנהג בהמשא ומתן, לדעת מה ומתי לקנות
ולמכור, באפן שתצליח את מעשי ידי, ותזמין לי פרנסתי ברוח
בסבה קלה בלי שום טרדא ובלבול כלל, למען אוכל לעשות
רצונך ולעסוק בתורתך ובעבודתך תמיד:

אָנָּה יְהוָה, חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה וְעַל נַפְשׁוֹת כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְתִכְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים הָאוֹכְדִים אֶת עוֹלָמָם

על־ידי תאוות מֶמוֹן, הַטְרוּדִים כָּל יְמֵיהֶם בְּעַסְקֵי פְרִנְסָתָם וְאוֹכְלֵי
 לֶחֶם בְּעַצְבוֹן, בְּזַעַת אָפֶם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹבֵם אֶל הָאֲדָמָה,
 וּמְאוּמָה לֹא יִשְׂאוּ בְּעַמְלָם. מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ
 מֵהֶם:

רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, אוֹתִי וְאֶת כָּל חֲבֵרְתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מִתְאוֹת מֶמוֹן, אֲשֶׁר זֹאת הַתְּאוּהָ הִרְעָה נִתְנַבְּרָה
 וְנִתְפָּשְׂמָה מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בְדוּרוֹת הַלָּלוּ, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ
 כָּלֵל לְהִסְתַּפֵּל עַל עַצְמֵנוּ לִישֵׁב דַּעַתְנוּ, לְחַשֵּׁב הַיָּטִב מִה יִהְיֶה
 בְּסוּפְנוּ, בְּהֵאִיד אֲנַפִּין נִיעוּל קָדָם מְלֵכָא, מִחֲמַת טְרִדַת דַּעַתְנוּ
 וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ בְּכָל עֵת עַל עַסְקֵי פְרִנְסוֹתֵינוּ, וְאַפְלוּ הַהֲכִרְחִינֵנוּ
 מִבְּלָבְלִין אוֹתְנוּ מְאֹד מְאֹד:

יְהוָה אֱלֹהִים, חוֹסֵה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְהַצֵּל אוֹתְנוּ מִתְּאוּהָ הִרְעָה
 הַזֹּאת שֶׁל מֶמוֹן, וְזוֹפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַב חֶסֶד וּמְרֶבֶה
 לְהַיָּטִב וְתִהְיֶה בְּעוֹרְנוּ, שְׁנוֹפָה לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֵנִים מְהֻנָּם,
 וְכָל עֵקֶר כּוֹנֵת עַסְקֵנוּ בְּהַמְשָׂא וּמִתֵּן יִהְיֶה רַק בְּשִׁבִיל הַצְּדָקָה,
 וְנוֹפָה לְתַן צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפֵּי כַחֲנוּ, וְתוֹמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ עֵנִים
 מְהֻנָּם לְזוֹכֹת בָּהֶם, וְתַעֲזֹרְנוּ לְקִים מִצְוֹת צְדָקָה כְּרָאוּי בְּאִמַּת
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב וּבְסִכָּר פָּנִים יְפוֹת. וְתוֹפְנוּ
 לְתַן צְדָקָה בְּאֶפֶן שְׁלֵא יִתְבַּיֵּשׁ הָעֵנִי בְּקַפְלָתוֹ, וְאוֹפָה לְדַבֵּר עַל לֵב
 עֵנִים וּמְרוּדִים לְפִיָּסָם וּלְהִרְחִיב דַּעַתָּם וּלְשַׂמַּח אֶת לִבָּם:

כֵּן וּכְכֵן תַּעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתוֹפְנוּ לְשַׁבֵּר
 תְּאוֹת מֶמוֹן מֵאֲתָנוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוֹם תְּאוּהָ וְשׁוֹם
 חֲמֻדָּה וְשׁוֹם הַשְּׁתוֹקְקוֹת לְמֶמוֹן, וְנוֹפָה לְהִיזֵת שׁוֹנָא בְּצַע, לְשִׁנָּא

אֶת הַמָּמוֹן בְּתַבְלִית הַשְּׂנֵאָה. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּעַת שְׂאֵנוּ מִכְּרָחִים לְעַסֵּק בְּאִיזָה עֵסֶק וּמִשָּׂא וּמִתָּן, שְׁנוּכָה לַעֲשׂוֹת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, וּנְקִים דְּבַרְיֵנוּ תְּמִיד, וְלֹא נַחְלִיף וְלֹא נִשְׁנֶה דְּבוּרֵנוּ לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּשִׁבִיל הוֹן רָב, וְכֹל הוֹן דְּעֻלְמָא לֹא יוּכַל לְהַטּוֹת לְכַבְּנוּ חַס וְשְׁלוֹם מִן הָאֲמַת וְהָאִמוּנָה, לְשִׁנוֹת אוּ לְהַחְלִיף אִיזָה דְּבוּר מִדְּבַרְיֵנוּ חַס וְשְׁלוֹם, וְכֹכֵל הַיּוֹצֵא מִפִּינוּ בְּשַׁעַת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן בֵּן נַעֲשֶׂה וּנְקִים תְּמִיד בְּלֵי שׁוּם שְׁנוֵי בְּעוֹלָם. וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֹא אֶהְיֶה נִבְהַל לְהוֹן וְלֹא אֶטְרִיד אֶת דַּעְתִּי לְרִדְף אַחַר הַפְּרָנְסָה חַס וְשְׁלוֹם בִּיגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת וּבְטָרְחוֹת עֲצוּמוֹת חַס וְשְׁלוֹם, רַק תִּשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַטֵּעַ וְתַקְבַּע בְּלִבִּי אִמוּנָה וּבְטָחוֹן שְׁלֵם בְּאֲמַת וְאֶהְיֶה בּוֹטַח בִּיהוָה לְבַד, וְאֶדַע וְאֶאֱמִין בְּאֲמַת, כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמְעַרְב וּמִמְדַּבֵּר הָרִים, כִּי לֹא בִּכְחוֹ יִגְבַּר אִישׁ, וְאִין יִכְלֹת כָּלֵל בְּכַחַי וְעַצְמִי יָדִי לַעֲשׂוֹת חֵיל וְעֲשִׂירוֹת כָּלֵל, רַק הַכֹּל מֵאֲתָךְ לְבַד, "וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל". וְאֶאֱמִין בְּאֲמַת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאֶתָּה יְכוֹל לְהוֹמִין לִי פְּרָנְסָתִי בְּשְׁלָמוֹת בְּסִבָּה קְלָה, בְּלֵי שׁוּם יִגִּיעוֹת וּמְרָחוֹת וּמְרָדוֹת כָּלֵל, וְלֹא אֶבְלָבֵל אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּשִׁבִיל טְרַדַת הַפְּרָנְסָה כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּמִדַת הָאִמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן בְּךָ יִתְפָּרֵךְ תְּמִיד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַנּוּן וְהִיָּה בְּעֲזָרִי, וּמְלַטְנִי וְהַצִּילֵנִי מִתְּאוֹת מָמוֹן שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, וְלֹא עֲבוּדָה זָרָה אַחַת לְבַד, כִּי־אִם שְׁבָעִים עֲבוּדוֹת זָרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׁבַעִין אַמוֹת, כַּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים, שֶׁכָּל מִי שֶׁנּוֹפֵל לְתַאוֹת מָמוֹן חַס וְשְׁלוֹם, כַּאֲלוּ עוֹבֵד כָּל הָעֲבוּדוֹת זָרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׁבַעִין אַמוֹת, וְהוּא

מִפְּרֹשׁ וּמִבְּדֵל מֵאַמֶּת וְאַמוֹנָה הַקְדוֹשָׁה מֵאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, מֵאַנְפִּין נְהִירוֹן, וְנִתְקַשֵּׁר בְּפָנִים חֲשׂוֹכִין בְּסִטְרָא דְמוֹתָא חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בְּעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וְהוּא מְלֵא דְאִגּוֹת וַיְגוֹנוֹת תְּמִיד, וְכָל יְמֵי פְעַם וּמְכַאֲבִים וְאִין לֹא שׁוּם חַיּוֹת לֹא בְּעוֹלָם הָזֶה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא:

חֹסֶם וְחִמּוּל עָלַי וְעַל זְרַעִי וְעַל כָּל עַמֻּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְהִצַּל וּמְלֹט אוֹתְנוּ מִתְּאֵוָה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל מְמוֹן אֲשֶׁר נִתְפַּשְׁטָה עִבְשׁוּ מְאֹד בְּעוֹלָם בְּעוֹנוֹתֵינוּ. וְתַגֵּן עָלֵינוּ בְּזָכוֹת צְדִיקֵי אֲמֶת, בְּרִית מֶלֶךְ עוֹלָם, וְתַצִּילֵנִי בְּזָכוֹתֶם מִתְּאֵוָה זֹאת שֶׁל מְמוֹן, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת מֵאַתָּךְ שְׁלֵא יִבְלֶה הַמְמוֹן חֶסֶד וְשְׁלוֹם אֶת יְמֵי חַיֵּינוּ. חֹסֶם וְחִמּוּל עָלֵינוּ וְשִׁמְעֵ קוֹל צַעֲקוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים וְעִשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלִמְעַן שְׂכִינַת עֲנֶךָ אֲשֶׁר נִדְרָה בְּגוֹיִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וְלִמְעַן הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים שְׂזָכוּ לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּאֲמֶת וְלִשְׂבִירַת תְּאוֹת מְמוֹן בְּתַכְלִית, וְשִׁמְעֵ קוֹל צַעֲקַת הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צוּעֶקֶת ק"ם [מֵאָה וְאַרְבָּעִים] קָלוּן, קָלְנִי מֵרֵאשִׁי קָלְנִי מִזְרוּעֵי, עַל אֵלוֹ הַנוֹפְלִים לְעַבּוּדָה זָרָה זֹאת שֶׁל תְּאוֹת מְמוֹן חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר שָׁם תְּחַוֵּבִים כָּל הָעַבּוּדוֹת זָרוֹת:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שׁוֹמֵעַ אֲנַחָה שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה, שְׁמַע קוֹלְנוּ בְּרַחֲמִים, מַעֲמָקֵי עַמְקִים, אֲשֶׁר אָנוּ מִתְּאַנְחִים וְצוּעֶקִים אֵלֶיךָ שְׁתַּעֲזֹרְנוּ וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִתְּאוֹת מְמוֹן. "אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אֲזַנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּחִנּוֹתַי", שְׁתַּעֲלֶה וְתִקֵּם אוֹתִי לְהוֹיֹת חֶזֶק וְאַמִּיץ לְעַמּוּד עַל מַעֲמַד הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאֲמֶת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְשִׁפֵּר תְּאוֹת מְמוֹן לְגַמְרֵי וְלֹא אֲטַרִיד אֶת דַּעְתִּי כִּלְל בְּפִרְנֶסְתִּי וְלֹא אֶסְמְךָ עַל שׁוּם סִבָּה וְעַל

שׁוּם עֶסֶק כָּלֵל רַק אֲשִׁים בְּמַחֲנֵי עֲלִיד, וְאַסְמִיד וְאַתְחֹזֵק בְּבִטְחוֹן
 בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד. וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּמוֹכֵךְ הַגְּדוֹל
 שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה מִמְּקוֹר וְשִׁרְשׁ הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבְּקִדְשָׁה, וְתוֹמִין לִי
 פְּרָנְסָתִי קֹדֶם שְׁאַצְמִיד לָהּ בְּסִבָּה קְלָה בְּלִי שׁוּם יְגִיעָה וְעֲצִבוֹת
 כָּלֵל, וְאוֹכָה לְשַׁפֵּעַ עֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ בְּחֻלְקֵי תְּמִיד.
 וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי מַתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוֹאֲתָם.
 וְתִצְלִנֵי בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא אֶהְיֶה בְּעַל חוֹב כָּלֵל לְעוֹלָם, וְלֹא אֶצְמִיד
 לְלוֹת מֵאַחֲרֵים כָּלֵל וְלֹא אֶרְדֵּף אַחַר מוֹתְרוֹת חַס־וְשָׁלוֹם לְלוֹת
 מֵאַחֲרֵים חַס וְשָׁלוֹם בְּשִׁבִיל לְהַנְהִיג מִשָּׂא וּמַתָּן גְּדוֹל, רַק תִּרְחַם
 עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתוֹמִין לִי פְּרָנְסָתִי בְּסִבָּה קְלָה בְּלִי שׁוּם
 הַלְּוֹאֶה מֵאַחֲרֵים כָּלֵל, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלַחַה וְהַרְוּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי
 יָדַי, וְתוֹכְנֵי לְהִיּוֹת מְמַעַט בְּעֶסֶק, רַק לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדַת יְהוָה
 בְּאַמַּת כָּל יְמֵי חַיֵּי, אֲנִי וְזַרְעֵי וְזַרְע וְזַרְעֵי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְחִנְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּנְכַנְנוּ לְקַיָּם מִצְוֹת מְזוּזָה בְּשִׁלְמוֹת הָרְאוּי
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקְיָה וּכְבוֹנֹתֶיהָ וְתִרְי"ג
 מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וּבְכָל טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ
 וְתִגַּן בְּעַדְנוּ עַל־יָדֵינוּ מִצְוֹת מְזוּזָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנּוֹכַח עַל־יְדֵינוּהָ לְשִׁבֵר
 לְגַמְרֵי תְּאוֹת וְחֻמְדַת הַמְּמוֹן, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם חֻמְדָּה וְתְּאוֹה
 לְשׁוּם מְמוֹן וּלְשׁוּם חֻפְזֵן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן
 שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּנוּ שׁוּם חֻמְדָּה חַס־וְשָׁלוֹם לְמְמוֹן וְחֻפְזֵי חֲבֵרְנוּ
 וְלֹא נַחְמוּד וְלֹא נְתְּאוֹה בֵּית רַעְנוּ שֶׁדָּהּוּ עִבְדוּ וְאַמְתוּ שׁוֹרוּ
 וְחֻמוֹרוּ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְנוּ. וְנּוֹכַח לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת עַל

כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת וְהַחֲמָדוֹת שֶׁהָיָה בְּלִבֵּנוּ עַד עַתָּה לְמִמּוֹן וְחֶפְצֵי
 חֲבֵרָנוּ, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן בְּאֵמֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ עַל־יְדֵי הָעוֹן
 הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁל 'לֹא תַחֲמוּד', וּמַעַתָּה נִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל אֱלוֹ
 הַמַּחֲשָׁבוֹת וְהַחֲמָדוֹת וְהַתְּאוּוֹת שֶׁל מִמּוֹן וְחֶפְצִים וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד
 בְּלִבֵּנוּ כְּלָל וְנִזְכָּה לְאֵמֶת וְאִמוּנָה בְּשָׁלוֹמוֹת:

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּקְדֵּשׁ אוֹתָנוּ בְּקִדְשֵׁי מִצְוֹת מְזוּזָה הַקְּדוּשָׁה
 וְהַנּוֹרָאָה, וְעַל־יְדֵי־יָדְיָהּ תִּשְׁמֹר צִיּוֹנֵנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁהּ וּמְהֵרָה שְׁנוּזָכָה
 לְקִדְשֵׁי הַבְּרִית וְלְשִׁבְרֵי תְּאוּוֹת מִמּוֹן בְּאֵמֶת, וְנִזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים
 וְאוֹרוֹכִים וּלְשִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה עַל־יְדֵי הַמְּזוּזָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר זָבִית
 אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וְתִשְׁמֹר אוֹתָנוּ וְאֵת
 נַפְשֵׁנוּ וְאֵת מְמוֹנֵנוּ דְקִדְשָׁהּ וְאֵת כָּל חֶפְצֵינוּ אֲשֶׁר אֵתָּה מְשֻׁפָּע
 לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת, וְתִשְׁמֹר וְתִצִּיל אוֹתָם מִכָּל מִיַּיִן הַזֶּק
 שֶׁפְּעוּלָם, וְתִצִּילֵנוּ מִגְּבוּלוֹת וְאִבְדוֹת וּמִכָּל מִיַּיִן הַפֶּסֶד שֶׁפְּעוּלָם, כִּי
 אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אֵתָּה. וְקוֹמָה בְּעִזְרָתָנוּ, וְהִצֵּל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיַּיִן
 שׁוֹנְאִים וּמַחֲלֵקֵת בְּגִשְׁמוֹת וּבְרוּחֵי־חַיִּוֹת, וְתִבְטֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֶת
 כָּל מִיַּיִן מַחֲלֵקֵת מִן הָעוֹלָם וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם,
 וְתִגְלֶה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְתִצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל חֲבֵרָתָנוּ וְאֵת כָּל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחֶפְצִים לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם
 חוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים אֶל נִקְדַּת הָאֵמֶת לְהַפִּיל אוֹתָנוּ חֵם־וְשָׁלוֹם:

וְעִזְרָנוּ שְׁנוּזָכָה לְפִזֵּר מִמּוֹן בְּשִׁבּוֹל עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וְלֹא
 יִהְיֶה שׁוֹם מִמּוֹן חָשׁוּב אֲצִלָּנוּ נֶגֶד שׁוֹם מִצְוָה, וְנִזְכָּה
 לְהוֹצִיא מִמּוֹן הַרְבֵּה בְּשִׁבּוֹל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וּבְשִׁבּוֹל כָּל דָּבָר

וְדַבֵּר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת, וְלֹא נִרְגֵּשׁ בְּלַבְנוּ כָּלֵל הַפֶּסֶד
הַמְמוֹן בְּשִׁבְלֵי שׁוּם מְצוּה וְדַבֵּר שֶׁבִקְדֻשָּׁה שֶׁבְּעוֹלָם, וְנִקְנָה אוֹתָם
בְּדַמִּים יְקָרִים וְנִפְזָר עֲלֵיהֶם מְמוֹן הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּה גְּדוֹלָה,
וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מְצוֹתֶיךָ וְרְצוֹנְךָ תָּמִיד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן. וְנִזְכָּה לְאֵמֶת
וְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וּלְפָנִים דְּקִדְשָׁה, לְאַנְפִּין נְהִירִין, לְפָנִים שֶׁל שִׂמְחָה,
וַיִּקָּם בָּנוּ וּבִזְרַעֲנוּ מִקְרָא שְׁפֵתוֹב: "זֶה דוֹר דּוֹרְשָׁיו מִבְּקִשֵׁי פְּנִיךָ
יַעֲקֹב סֵלָה". וְנִזְכָּה לְמִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב
כְּמוֹ שְׁפֵתוֹב: "בְּטָחוּ בִיהוָה עַד־יָדַי עַד כִּי בִיָּה יִהְיֶה צוֹר עוֹלָמִים":

כּו וְתַעֲזָרְנוּ שִׁיְהִי שְׁלוֹם בְּמִמּוֹנֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְלֹא יַעֲלֶה שׁוּם קִנְיָה בְּלֵב שׁוּם אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל עַל מְמוֹן וְחַפְצֵי חֲבֵרוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם גְּזוּלוֹת וְעֵשֶׁק בֵּינֵינוּ,
וְלֹא יַעֲלֶה קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אֲחֵרִים, וְתִזְמִין לָנוּ
פְּרָנְסוֹתֵינוּ קִדְם שְׁנִצְטָרֵךְ לָהֶם וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לִידֵי מַתְנַת בֶּשֶׁר
וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאֹתָם:

כט וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְתֵן לִי פְּרָנְסָתִי מִן הַשָּׁמַיִם קִדְם
שֶׁאֲצַטְרֵךְ לָהּ, וְתִתֵּן לִי וּלְבֵיתִי "לֶחֶם לֵאכֹל וּבִגְד
לְלַבֵּשׁ", "לֵאכֹל לְשִׁבְעָה וְלִמְכֹסָה עֵתִיק". וְתִזְמִין לִי פְּרָנְסָתִי בְּלִי
שׁוּם טְרָחָא וַיִּגְיַעָה כָּלֵל, בְּכַבּוֹד וְלֹא בְּכַזִּי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר
בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה וְהַמְלֵאָה, וְאַל תִּצְרִיכֵנִי לֹא
לִידֵי מַתְנַת בֶּשֶׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאֹתָם. וּכְשֶׁם שְׁנַתָּת מְמוֹן
וּפְרָנְסָה לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר אַרְבַּעִים שָׁנָה, וְהוֹרְדָתָ לָהֶם אֶת
הַמָּן מִן הַשָּׁמַיִם, וְשִׁמְלָתָם לֹא בָלְתָה מֵעַלֵּיהֶם, כֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ
וְתַפְתַּח לָנוּ אֶת אוֹצְרֵךְ הַטּוֹב מִן הַשָּׁמַיִם וְתִזְמִין לָנוּ פְּרָנְסוֹתֵינוּ

בְּנִקְל בְּלִי שׁוּם טָרַח, בְּרוּחַ גְּדוֹל, וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ תָּמִיד מִכָּל מִינֵי
 דְּאֵגוֹת פְּרָנְסָה, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ שִׁכְל וְדַעַת מֵאֲתָךְ לְבַטַּח בְּךָ תָּמִיד,
 וְאֵתָה תְּכַלְכְּלֵנוּ מִן הַשָּׁמַיִם אוֹתִי וְאֵת בֵּיתִי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת כָּל
 אֲשֶׁר לִי, וְתִשְׁפִּיעַ לִי כָּל מַחְסוּרֵי קֶדֶם שְׂאֲצַמְרֶךְ לָהֶם, בְּאִפְּן
 שְׂאוּכַל לַעֲסֵק בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ תָּמִיד בְּאַמַּת בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ, וְלֹא
 יָבוֹא עָלַי שׁוּם בְּלָבוּל בְּעוֹלָם מִטְּרַדַת הַפְּרָנְסָה כִּלְל כִּי אֲנִי מִשְׁלִיךְ
 יְהִי עֲלֶיךָ לְבַד, וְאֵתָה תְּכַלְכְּלֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "הַשְּׁלֵךְ עַל יְהוָה
 יִהְיֶה יְהִי וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ":

וְעִזְרָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹכָה לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאִמוּנָה,
 וְתַצִּילֵנוּ תָּמִיד מִכָּל מִינֵי גִזְלוֹת, וְלֹא נִגְזַל וְלֹא נַעֲשֶׂק אֶת
 חֲבֵרָנוּ לַעוֹלָם אִפְּלוּ שׁוּה פְּרוּטָה וְלֹא נִנְע בְּמִזְמוֹן וְחִפְצֵי חֲבֵרָנוּ
 כִּלְל וְלֹא נַחְמוּד שׁוּם דְּבַר אֲשֶׁר לְרַעְנוּ. וְתַעֲזֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁבָכַל
 עַת שְׁנַעֲסֵק בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן, יְהִי כָּל פּוֹנֵתֵנוּ בְּעֵסֵק הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן רַק
 לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדְתְךָ בְּאַמַּת. וְנִזְכָּה לְכוֹן בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר וּבְכָל הַלּוּךְ
 וְהַלּוּךְ שְׁנִדְבַר וְנִלְךָ בְּשַׁעַת הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, בְּכֻלָּם נְכוֹן תָּמִיד בְּכָל
 עַת, שְׁכָּל פּוֹנֵתֵנוּ בְּעִשְׂיַת הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן כְּדֵי שְׁנוֹכָה לַתֵּן צְדָקָה עַל־
 יְדֵי הַרוּחַ שְׁנִרוּיַח בּוֹה הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, וְכָל עֵסֵקֵנוּ וְחִפְצֵנוּ בְּמִשָּׂא
 וּמִתֵּן יְהִי רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד בְּאַמַּת, בְּשִׁבִיל שְׁנוֹכָה לַתֵּן צְדָקָה
 מֵהַרוּחַ שֶׁל הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן הַזֶּה. וְתַעֲזֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹכָה לְזַכֵּר זֹאת
 תָּמִיד וּלְכוֹן זֹאת בְּכָל עַת, בְּכָל הַלּוּךְ וְהַלּוּךְ וּבְכָל דְּבוּר וְדְבוּר
 וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁל הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, וְתַפְתַּח אֶת לְבַבְנוּ וְתַזְכֵּנוּ
 לְקִיָּם זֹאת בְּאַמַּת, שְׁנוֹכָה לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּכָל עַת לַעֲנִיִּים
 הַגּוֹנִים וּכְשֵׁרִים בְּאַמַּת. וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְנִזְכָּה

לְהַחְזִיק יָדֵי לֹמְדֵי תוֹרָה וְעוֹבְדֵי יְהוָה בְּאַמֶּת, וְנֹזֶכֶה לְקַיֵּם מִצְוֹת
 צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת פְּרִצוֹנֶךָ הַטּוֹב, וּבִלְבַב טוֹב וּבִסְבֵר פָּנִים יְפוֹת,
 וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְחֲדוּדָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, עַד שֶׁנֹּזֶכֶה עַל־יָדֶיךָ הַצְּדָקָה
 לְרוֹמֵם אֶת הַמּוֹחִין וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, וְלִתְקַן תְּקוּן הַכִּלְלִי שֶׁל הַמַּשָּׂא
 וּמַתָּן, וְנֹזֶכֶה לְתַקַּן עַל־יְדֵי־זֶה כָּל הַחֲטָאִים וְהַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ
 בְּמַשָּׂא וּמַתָּן וּבַתְּאוּת וְחֻמְדַּת הַמְמוֹן מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
 וְזִכּוֹת הַצְּדָקָה יִגַּן עָלֵינוּ "כִּנְשֵׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלוֹי וְרַחֵף", וְתִכְפֹּר
 בְּעַדְנוּ, וְחֲטָאֵנוּ בַּצְּדָקָה נִפְרָק, וְנֹזֶכֶה עַל־יָדֶיךָ הַצְּדָקָה לְתַקַּן הַכִּלְלִי:
 לְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמַחֵל לִי עַל כָּל עוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים וְתַקְנֵנִי בַּעֲצָה
 טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכֵּנִי
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וַעֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה
 בְּאִפְן שְׂאוּכָה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת אֱלֹהוּתְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וּבַעֲנוּה אֱמִתִּיּוֹת, פְּרִצוֹנֶךָ וְכִרְצוֹן צְדִיקוּךָ
 הָאֱמִתִּיִּים. וְהִגַּן בְּעַדִּי וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִתְּאוּת מְמוֹן, שְׂלֵא יַעֲלֶה
 עַל לִבִּי שׁוֹם חֻמְדָּה וְתַאוּה לְמְמוֹן כָּלֵל, וְאוֹכָה לְהִיּוֹת שׁוֹנֵא בְּצַע,
 לְשׁוֹא אֶת הַמְמוֹן בְּתַכְלִית הַשְּׂנֵאוֹה. וְתַצִּילֵנִי מִטְּרַדַּת הַפְּרָנְסָה
 וּמִיַּגְיעַת וְרַדִּיפַת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא אֶבְלַבְל אֶת דַּעְתִּי, וְלֹא אֶטְרִיד
 אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּשׁוֹם דְּבַר מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, רַק כָּל
 מַחְשְׁבוֹתַי וְחֻכְמַתִּי וּבִינְתִי וְדַעְתִּי וְלִבִּי וּנְפִשִׁי וְגוֹפִי יִהְיוּ תְּמִיד
 חִבּוּקִים וְדְבוּקִים בְּךָ וְתַאֲבִים אֵלֶיךָ, וּמְשִׁתּוֹקְקִים לְרוֹמְמוּתְךָ
 בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׂאוּכָה לְחַכְמָה שְׁלֵמָה דְּקִדְשָׁה
 לְחַכְמָה תְּתַאֵה וְלְחַכְמָה עֲלֵאָה, עַד שְׂאוּכָה לְהַשִּׁיג תְּמִיד הַשְּׂגַת
 אֱלֹהוּתְךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וְתוֹכְנִי תְּמִיד לְהַשְׁגַּת חֲדָשׁוֹת

אֲמַתִּיּוֹת בִּידֵיעַת רוֹמְמוֹתֶיךָ וּבִתְשׁוּקַת אַמוֹנְתֶיךָ הַקְדוֹשָׁה, וּתְחַנְּנֵנִי
מֵאֲתֶיךָ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, עַד שְׂאוּפָה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִים הַשְּׁגַת
אֱלֹהוֹתֶיךָ גַּם בְּשָׂאֵר אַנְשִׁים רַבִּים בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה גְדוּלָה, פְּרִצוֹנֶיךָ
הַטּוֹב. וְאוֹפָה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֱלֹהוֹתֶיךָ וְרוֹמְמוֹתֶיךָ
וְאֲדַנּוּתֶיךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְיִדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתּוֹ וַיְבִין כָּל
יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וַיִּתְפַּרֵּךְ וַיִּשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי כָּל
וַיִּתְגַּלֶּה וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה מִלְכוּתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד,
וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּךְ וּמִלְכוּתוֹ
בְּכָל מְשָׁלָה:

לא וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹכְנֵנוּ לְאֵכָל בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה
וְנִרְאָה עַד שְׁתִּהְיֶה אֲכִילְתָנוּ בְּבַחֲנֵינֵי לֶחֶם הַפָּנִים.
וְתַעֲזֹרְנוּ שְׂכָל הָעֶבְרִי וְכָל הַכּוֹכְבִים וּמִזּוֹלוֹת יְהוּ כֵלָם טוֹרְחִים
בְּשִׁבִיל פְּרִנְסוֹתֵינוּ, וְתִסִּיר צֶלֶם מֵעֲלֵיהֶם, וַיִּקַּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
"סֵר צֶלֶם מֵעֲלֵיהֶם וַיְהוֶה אֲתָנוּ אֵל תִּירָאִים". וְתִבְטַל חֲכַמַת הַטַּבֵּעַ
מִן הָעוֹלָם וְתַעֲקוֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִבְטַל דַּעוֹתֵיהֶם הַמְטַעוֹת מִן הָעוֹלָם
וְתִתְגַּלֶּה מִלְכוּתֶיךָ וְהַשְּׁגַחְתֶּיךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וַיִּדְעוּ הַכֹּל שְׂאִין
שׁוּם טַבֵּעַ בְּעוֹלָם כָּלָל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְּׁגַחְתֶּיךָ לְבַד. וְתֹאִיר
עָלֵינוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ וְאֵל תִּסְתַּר פְּנִיךָ מִמֶּנּוּ. "הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ
הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ". וַיִּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתּוֹ וַיְבִין כָּל יְצוּר כִּי
אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וַיִּדְעוּ הַכֹּל כִּי אַתָּה מוֹשְׁגִיחַ בְּהַשְּׁגָחָה פְּרִמִּיית עַל כָּל
דָּבָר שֶׁפְּעוּלָם, בְּפִרְטֵי פְּרִמִּיּוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע, וְאִין שׁוּם דְּרָךְ
הַטַּבֵּעַ בְּעוֹלָם כָּלָל רַק הַכֹּל מֵאֲתֶיךָ לְבַד. "פְּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי, תִּנְהַ
עֵינֶי לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אֲמַתֶּיךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת

חֲקוּדָה. נִסָּה עָלֵינוּ אֹר פְּנֵיךָ יְהוָה". וּתְבַטֵּל חֲכֵמַת הַטָּבֵעַ חֲכֵמַת הַפּוֹכְכִים וּמִזֹּלוֹת מִן הָעוֹלָם, הַנִּמְשָׁכִין מֵהַסְתַּרְתּוֹ פְּנֵי יְהוָה, וְתִגְלַח אֲמַתַּת חֲכֵמַת הַנְּהַגַת פְּנֵי הַשְּׁגָחָתְךָ בְּעוֹלָם, אִיךְ אֹר פְּנֵי יְהוָה חוֹפֵף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם וּמִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִיית בְּחֻכְמָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, וּמִסְתִּיר עֲכָשׁוֹ הַנְּהַגְתּוֹ בְּדַרְךְ הַטָּבֵעַ, וַיִּדְעוּ הַכֹּל שְׁגָם הַטָּבֵעַ בְּעֶצְמָה אֶתְּהָ מִנְהִיג בְּהַשְּׁגָחָתְךָ לְבַד וְגַם הַטָּבֵעַ הִיא הַשְּׁגָחָה. וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתִמְשִׁיךְ גַּם עֲכָשׁוֹ הַנְּהַגָה שְׁתִּהְיֶה לְעֵתִיד, שְׂאֵז תְּבַטֵּל הַטָּבֵעַ לְגַמְרִי, וְתִנְהִיג אֶת עוֹלָמְךָ בְּהַשְּׁגָחָתְךָ לְבַד, וְנוֹפֵה שְׁגָם עֲכָשׁוֹ תִנְהִיג אוֹתָנוּ בְּהַשְּׁגָחָתְךָ לְבַד, בְּלִי שׁוּם דָּרֵךְ הַטָּבֵעַ כִּלְלִי. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁתִּהְיֶה אֲכִילְתָנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה כָּל כֶּךָ עַד שִׁיְהִיָּה הַשְּׁלַחֵן שְׁלָנוּ מִכֶּפֶר כַּמּוֹבָח וַיְהִיָּה נֶאֱמַר עַל הַשְּׁלַחֵן שְׁלָנוּ: "זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה":

לֵה וּבִכְן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתוֹפְנוּ לְעַסְק בְּמִשְׁאָ וּמִתֵּן בְּאִמוּנָה גְדוֹלָה, וְלֹא נַעֲבֹר וְלֹא נִשְׁנֶה דְבוֹרְנוּ לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּשִׁבִיל הוֹן רַב. וְנוֹפֵה לְלִמּוּד וּלְקִיָּם כָּל הַדְּיָנִים הַשִּׁיכִים וְנוֹגְעִים לְמִשְׁאָ וּמִתֵּן שְׁהִם כָּל דְּיָנֵי מְמוֹנוֹת, וְנוֹפֵה לְקִשָּׁר מַחֲשַׁבְתָנוּ אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁעַת הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן, וּמַחֲשַׁבְתָנוּ תִּהְיֶה קְשׁוּרָה בְּדִינֵי הַתּוֹרָה הַמְּלַבְשִׁין בְּתוֹךְ הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן. וְתִצְלִינוּ שְׁלֹא נִכְשַׁל בְּעוֹן מַדּוֹת וּמִשְׁקוּלוֹת לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּם בֵּין בְּרָצוֹן, וְלֹא אֲמַעָה אֶת חֲבֵרֵי שׁוּם אוֹנָאֵת מְמוֹן וְאוֹנָאֵת דְּבָרִים בְּעוֹלָם, וְאוֹפֵה לְעִשׂוֹת הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת לְאֲמָתוֹ. וְתַעֲזָרְנוּ

שְׁנוּפָה לְקַיִם בְּשַׁעַת הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן "וְדַבֵּר אִמַּת בְּלִבְבוֹ" כָּרַב
 סִפְרָא, וְלֹא נִשְׁנָה לְעוֹלָם מִכִּפֵּי מַה שְּׁנֹגְמַר בְּלִבְבֵנוּ, רַק נִזְכָּה
 לְקַיִם הַמִּקְוָה כִּפֵּי מַה שְּׁנֹגְמַר בְּלִבְבֵנוּ לְמַכְרוֹ אוֹ לְקַנּוּתוֹ, וְעַל יְדֵי
 זֶה תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתִפְרָם עֲלֵינוּ סִפְתָּ
 שְׁלוֹמֶךָ, וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ אוֹר הַחֲשֵׁמ"ל הַקְּדוֹשׁ מֵעוֹלָם הַבִּינָה
 לְשִׁמּוֹר אֶת הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹא יִגַּע בָּהּ זֶר, וְנִזְכָּה לְאִמּוּנָה
 שְׁלֵמָה בְּאִמַּת תְּמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, עַד שְׁנוּפָה עַל־יְדֵי עֲשִׂית
 הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן בְּאִמַּת וּבְאִמּוּנָה, לְקַבֵּל שִׁכְל חֲדָשׁ וּנְשֻׁמָה חֲדָשָׁה
 מֵאוֹר הַפְּנִים. וְתִזְכָּה אוֹתֵנוּ שְׁנֵהִיָּה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה עַד שְׁעֲשִׂית הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן בְּאִמּוּנָה שֶׁל הַסּוֹחָרִים
 הַכְּשָׁרִים יִהְיֶה טוֹבָה לְהַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים וְלְהַצְדִּיקִים
 וּכְשָׁרִים אֲמִתִּיִּים, הַבְּטִלִּים מִכָּל עֶסְקֵי מִשְׁאָ וּמִתֵּן וְעוֹסְקִים
 בְּתוֹרָה וְעַבּוּדָה תְּמִיד, שִׁיתְּחַדֵּשׁ שְׁכֵלְךָ עַל־יְדֵי הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן שֶׁל
 הַסּוֹחָרִים הַכְּשָׁרִים הָעוֹסְקִים בְּמִשְׁאָ וּמִתֵּן בְּאִמַּת וּבְאִמּוּנָה
 שְׁלֵמָה, עַד שְׁנוּפָה כְּלָנוּ לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל בְּכָל עֵת שִׁכְל חֲדָשׁ
 וּנְשֻׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפְּנִים:

וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּפָה לְבַרֵּר וְלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שְׁנִפְלוּ בֵּין
 הַקְּלָפוֹת בְּחַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרִיבִים, וְנִזְכָּה לְבַרֵּר
 וְלְהַעֲלוֹת כָּל אֵל הַקְּדוּשָׁה, לְחֹזֵר וְלְהַכְּנִיֵם לְתוֹךְ הָאִמּוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה, עַל־יְדֵי עֲשִׂית מִשְׁאָ וּמִתֵּן בְּאִמַּת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה.
 וְתַרְחֵם עַל כָּל הַנְּדָחִים, עַל כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנִּפְּוּצִים
 וּמְפֹרָדִים בֵּין הַקְּלָפוֹת וְהַעֲבוּ"ם, וְתַחֲזוֹר וְתַקְבְּצֵם וְתַכְנִיֵם בְּתוֹךְ
 הַקְּדוּשָׁה, בְּתוֹךְ הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתַטְהִירֵם וְתַקְדִּישֵׁם בְּקִדְשֶׁתְּךָ

הַעֲלִיזָנָה, עַד שִׁזְפוּ לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת לְפָנָי וְלֵאמֹר בְּאוֹר פְּנֵיךְ:

לֹא אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ וְקַדְשֵנוּ בְּקִדְשֶׁתְךָ
הַעֲלִיזָנָה וְטַהַר לְבָנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמְתִּי. וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְתוֹמִין לָנוּ פְּרָנְסָתְנוּ בְּרוּחַ מְאֹתְךָ, וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לִיְדֵי מִתְנַת
בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לִיְדֵי הַלְּוָאֶתֶם. וְתִפְתַּח לָנוּ אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב, וְתִשְׁפִיעַ
לָנוּ שִׁפְעַ טוֹבָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם עַד עוֹלָם. וְתִבְרַךְ
אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְאֶת פְּרֵי בְמִנְנוּ וְיִהְיוּ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ חַיִּים
וְקַיָּמִים בְּעִבּוּדֶתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבִירְאָתְךָ לְאָרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.
וְתִרְחַם עַל צְאֲצְאֵינוּ וְצְאֲצְאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבְפֶרֶט עַל צְאֲצְאֵי פְלוּנֵי
בֶן פְלוּנֵי וכו') וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים, וְיִהְיוּ כָּל יוֹצְאֵי
חִלְצֵינוּ מֵאֲרִיכִים יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יִלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם וְיִרְבוּ פִּאֲרוֹתֶם,
וְיִהְיוּ צְאֲצְאֵיהֶם כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ. וְתִצְיִלֵם בְּרַחֲמֶיךָ מִצְעֵר גְּדוֹל בָּנִים
חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק כֻּלָּם יִזְכּוּ לְגִדְל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחִפָּה
וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, הֵן הַנּוֹלָדִים כָּבֵר, הֵן הַעֲתִידִים לְהוֹלֵד לָהֶם,
כֻּלָּם יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְכֻלָּם יִשְׁאִירוּ שְׂאֵרִית בְּאָרֶץ
וְיִתְרַבּוּ צְאֲצְאֵיהֶם כְּחוֹל הַיָּם וּכְכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, לְעַד וּלְדוֹרוֹת
עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת:

מִ וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֵהִיָּה שְׁלֵם בְּאַמוּנָה וּבְכַפְּחוֹן כֶּךָ תָּמִיד, וְלֹא
אֶעֱשֶׂה שׁוֹם פְּעֻלָּה וְלֹא אֶעֱסֵק בְּשׁוֹם עֵסֵק וְלֹא
אֶסַּע שׁוֹם נְסִיעָה בְּשִׁבִיל פְּרָנְסָה כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין
כֶּךָ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְכַפְּחוֹן חֲזֹק שְׂאֵתָה תְּכַלְכְּלֵנִי וְתוֹמִין לִי
פְּרָנְסָתִי בְּשְׁלָמוֹת בְּבִיתִי בְּלִי שׁוֹם נְסִיעָה וּמְלָטוּל בְּעוֹלָם כָּלֵל
וּבְלִי שׁוֹם עֲשִׂיָּה וְעוֹבְדָא וְעֵסֵק כָּלֵל, וְכֵל נְסִיעָתִי לְאִיזָה דְרָךְ

וְכַל עֲסָקִי וּפְעֻלוֹתַי לֹא יְהִיוּ בִּי אִם לְשִׁמּוֹךְ וְלַעֲבוֹדָתְךָ לְבַד
 בְּאַמְתּוֹ. וְכִרְצוֹנְךָ אֲעֲשֶׂה, וְלֹא אֲכַנּוּ בְּנִסְיֹתַי וְעֲסָקִי שׁוּם תּוֹעֵלֶת
 עֲצָמִי כָּלֵל בִּי הַכֹּל שְׁלָךְ, הַנְּשַׁמָּה שְׁלָךְ וְהַגּוֹף שְׁלָךְ, וּבְלַעֲדֶיךָ לֹא
 אָרִים אֶת יָדַי וְאֶת רַגְלֵי לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֵסֶק וְשׁוּם נִסְיָה בְּעוֹלָם.
 "כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי, רוֹחֶךָ טוֹבָה תִּנְחַנֵּי בְּאַרְצֵי מִישׁוֹר". וְתִזְמֵן לִי
 פְּרִנְסָתִי מֵאַתָּךְ לְבַד בְּהִרְחֵבָה גְּדוֹלָה קִדְּם שְׁאַצְטַרְךָ לָהּ, בְּאַפֵּן
 שְׁאוּכַל לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ וְעֲבוֹדָתְךָ תָּמִיד וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם בְּלִבּוֹל
 חֲסִי-וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי טְרֵדַת הַפְּרִנְסָה כָּלֵל. וְתִפְתַּח לָנוּ אוֹצְרֶךָ
 הַטּוֹב, וְתִתֵּן הַמָּטָר בְּעֵתוֹ לְבִרְכָה וּלְחַיִּים וּלְשִׁבְעָה, וְתִשְׁפִּיעַ שִׁבְעָה
 זוֹל בְּעוֹלָם, וְלֹא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל זֶה לְזֶה וְלֹא לְעַם אֲחֵר,
 וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, וַיְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ
 שָׁלוֹם, חֵלֶב חַטִּים יִשְׁבִּיעֶךָ". וְתִהְיֶה בְּעוֹזְרוֹ תָּמִיד, בְּאַפֵּן שְׁנִזְכֶּה
 לְבִלּוֹת יָמֵינוּ בְּטוֹב הָאַמְתּוֹ, בְּטוֹב הַנְּצַחִי, לַעֲסֹק כָּל יָמֵינוּ בְּתוֹרָה
 וְעֲבוֹדַת יְהוָה בְּאַמְתּוֹ כִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא נִסּוֹר מִדְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 יָמִין וּשְׂמֹאל. וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי תָּמִיד אֶת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר אֵילֶךְ בָּהּ
 וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה. "אֵל תַּעֲזֹבְנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק
 מִמֶּנִּי, חוֹשֶׁה לַעֲזֹרְתִי יְהוָה תִּשׁוּעָתִי":

מוּ מְלֵא רַחֲמִים, חוֹנֵן דְּלִים, רַב חֶסֶד וּמְרֻפָּה לְהַטִּיב, תֵּן לִי
 בְּמַתְנַת חֲנָם וְנִדְבַת חֶסֶד מִדַּת אֲמַת, וַיְקִים מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "תִּתֵּן אֲמַת לַיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ
 מִיְּמֵי קִדְּם", וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצֵי
 הַחַיִּים, וְנִזְכֶּה לְהִמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע וְהַבְּרָכָה מִשָּׁם, שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְכָל טוֹב מֵאַתָּךְ עָלֵינוּ וְעַל

כָּל עֲמֻד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמִין לָנוּ פְּרָנְסָתְנוּ בְּרוּחַ מְאֻתָּךְ קִדְּם
שְׁנַצְצֵמְרֻךְ לָהֶם, בְּהִתֵּר וּבְנַחַת וּבְכָבוֹד, וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לְיָדֵי
מִתַּנַּת בֶּשָׂר וְדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְּוָאָתָם:

מִטּוּ וְזִכְנוּ לְקִדְּשֵׁת שַׁבַּת קִדְּשׁ שְׁנוֹפָה לְקַבֵּל שְׁבִתוֹת בְּשִׁמְחָה
גְּדוֹלָה וּבְחֻדוּהָ רַבָּה וְעִצּוּמָה, בְּשִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה
בְּגִילָה רְנָה דִּיצָה וְחֻדוּהָ, בִּירְאָה וְאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְאִמוּנָה בְּקִדְּשָׁה
וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה. וְנִזְכֶּה בְּכַח קִדְּשֵׁת שַׁבַּת לְשִׁבְרָה וּלְבִטּוּלַת תַּאֲוֹת
מְמוֹן מְאֻתְנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם תַּאֲוָה וְחֻמְדָּה לְמְמוֹן כָּלֵל, רַק
נִזְכֶּה לְהַתְּאָוֹת וּלְכֶסֶף תְּמִיד לְתַכְלִית הַנְּצָחִי, לְהִיּוֹת מְקֻשָּׁט לְיוֹם
שְׁבָלוֹ שַׁבַּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

נִדְ וְתַעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם מִצְוֹת צִיּוּת וְתַפְלִין וּקְרִיאַת
שְׁמַע וְתַפְלָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּיָלֵב טוֹב וּבְשִׁמְחָה
גְּדוֹלָה, וּבְמִסִּירַת נֶפֶשׁ בְּקִדְּשָׁה וּבִטְהָרָה, וּבְכֻנָּה גְּדוֹלָה וְעִצּוּמָה,
עִם כָּל פְּרִטְיָהֶם וְדְקֻדּוּקֵיהֶם וּכְוִנּוֹתֵיהֶם וְתַרְיָ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶם.
וְתִזְכְּנִי לְעֵסֶק בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּקִדְּשָׁה גְּדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה רַבָּה,
וְאַחַר כֵּן תִּנְחַנֵּי בְּצִדְקָתְךָ לְעֵסֶק בְּמִשְׁאֵל וּמִתֵּן בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד
שְׁאוּזָכָה לְבָרַר בְּרוּרִים קְדוֹשִׁים, וְלִהְיוֹתִי נֶפֶשׁ וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי עַל־
יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שְׁאֵקְנָה וְאִמְפֹּר, וְאוֹכָה לִידַע וּלְכוּן לְקִנּוּת וּלְמִפּוֹר
כָּל דְּבָר בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ, בְּעֵת שֶׁהִגִּיעַ הַשְּׁעָה שֶׁיֵּצֵא הַדְּבָר
מִרְשׁוֹתַי לְרִשׁוֹת אַחֵר, אוֹ לְהַפְּךָ, כִּפִּי הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁיֵּשׁ
בְּאוֹתוֹ הַדְּבָר וּכְפִי חֲלָקֵי נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁלֵל, בְּאִפְנֵי שֶׁיִּשְׁלְמוּ
חֲלָקֵי נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁלֵל עַל־יְדֵי הַמִּשְׁאֵל וּמִתֵּן, עַד שְׁאוּזָכָה
לְעִשׂוֹת יַחֲוֵד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ עַל־יְדֵי הַמִּשְׁאֵל וּמִתֵּן שְׁלֵל

ועל־ידי כל העסקים שלי. ונזכה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים והיחודים העליונים, באפן שנוכה לזכרון דקדושה, לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות. ותשמרני ותצילני משכחה שהיא מיתת הלב, שלא אשכח את תכליתי וסופי ולא אסיח דעתי לעולם מזכרון עלמא דאתי:

נו ובבין תרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותצילנו מתאות ממון ותעזרנו לשפר תאות הנגידות והעשירות, ולא נחמוד ולא נתאוה כלל לאסף הון בעולם שאינו שלנו, רק נזכה שכל תאותנו ותשוקתנו וכספנו ועסקנו יהיה רק בהתורה הקדושה, לקנות חכמה ודעת שלם דקדושה, ולהתדבק במצותיך הקדושים. ותזכנו לתקן בתינו כל הפגמים שפגמנו לפניך על־ידי תאות ממון, ונזכה להוציא כל ניצוצות הקדושים שבלעה הקלפה בעוונותינו הרבים על־ידי תאוותינו הרעות ובפרט על־ידי תאות ממון, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "חיל בלע ויקאנו מבטנו יורישנו אל":

ונזכה להכניע ולשפר ולבטל ולמחות ולכלות ולעקר קלפת המן עמלק מן העולם, שהוא תאות ממון, ולהוציא כל חיות הקדושה ממנו ולהשיב ולהחזיר כל הניצוצות הקדושים וכל חיות הקדושה לשרשם העליון שבקדושה, ולחזור ולעשות מהם תורה הקדושה. ונזכה להמשיך עלינו תמיד קדשת מרדכי היהודי ואסתר המלכה. ותעזרנו ותזכנו לגלות ולהאיר כל הגונון עלאין שיש בכסף וזהב ונחשת בקדושה ובמהרה גדולה פרצונך הטוב. ותחמל עלינו ברחמיך הרבים, ותשפיע עלינו מדת הרחמנות

בְּאֵמֶת וְנוֹפֵה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת וְלַהֲרַבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וְאִתָּה תִּרְחַם
עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִמְשָׁךְ לָנוּ פְּרָנְסָה וְשִׁפְעַ מְטוֹבָה וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְדַעַת שְׁלֹם דְקַדְשָׁה וְכָל טוֹב, וְתִבְטַל
הַמַּחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם וְתַעֲבִיר כָּל מִינֵי שְׂנְאָה וְקַנְיָה וְקַנְיָנוֹר
וּמְרִיבוֹת מִכָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִמְשָׁךְ רַחֲמָנוֹת וְשְׁלוֹם
בְּעוֹלָם, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּאֵמֶת בֵּין כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבְכָל
הָעוֹלָם כָּלוּ, וְכָל בָּאֵי עוֹלָם כֻּלָּם יִרְחֲמוּ זֶה עַל זֶה בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה
וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּאֵמֶת. וְתִתֵּן לָנוּ פְּרָנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם,
וּכְשֵׁם שֶׁכִּלְפַלֵּת אֶת עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְנִתְּתָה
לָהֶם מִן הַלֶּחֶם וְכָל דְּבַר לֹא חֶסֶד, כִּי הִסְפַּקְתָּ לָהֶם כָּל צְרָכָם, כִּן
תַּחֲמַל עָלֵינוּ בְּחֶסֶדֶךָ, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ פְּרָנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתִתֵּן לָנוּ כָּל מַחְסוֹרֵנוּ בְּלֵי שׁוֹם יְגִיעָה וְטָרְחָא וְטָרְחָא כָּלָל, בְּאִפְּן
שְׁנוֹפֵה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלִשְׁמֹר חֻקְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ
תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּלֵי שׁוֹם כְּטוֹל כָּלָל, כִּי כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ הֵבֵל
וְיָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִם לֹא עֲבָשׁוּ אֵימָתִי:

וְתַחֲמַל עָלַי, וְתַצִּילֵנִי מֵעֲצוֹן יָדַי, וְתִבְטַל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי
עֲצוֹבוֹת וְדַאגוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, וּבִפְרָט עֲצוֹבוֹת וְדַאגוֹת
מִטְרֵדַת הַפְּרָנְסָה תָּסִיר וְתִבְטַל מִמֶּנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי בְּעוֹנוֹתַי
הַרְבִּים, מֵעֵצָם הַכְּבוֹדוֹת וְהָעֲצוֹבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה אֲשֶׁר הִתְנַבְּרָה
עַל לְבִי עַל-יְדֵי תַּאוּוֹתַי הָרַעוֹת, וְנוֹסַף לָזֶה עַל וְטְרֵדַת הַפְּרָנְסָה,
עַל-יְדֵי כָּל זֶה נִטְמָטֵם רוּחַ לְבָבִי, עַד אֲשֶׁר רוּחַ הַדַּפֵּק שֶׁכִּלְבְּבִי
אֵינִי יוֹכֵל לִילֵךְ תְּנוּעָה מִסְדֵּרַת בְּכָל הָאֲבָרִים פְּרָאוּי, וּמַחֲמַת זֶה
יְדֵי וְאֲבָרֵי כְּבָדִים מְאֹד וּמֵעֵצָם הַכְּבוֹדוֹת נַחֲלֵשׁ רוּחַ הַדַּפֵּק יוֹתֵר,

וְכֵן חוֹזֶרֶת חֲלִילָה, עַד אֲשֶׁר מַעֲצֵם הַכְּבֹדוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת וְאִמָּם
הַלֵּב מִגִּדְלֵי הָעֲצֻבוֹת, כְּמַעַט שֶׁתֵּצֵא נַפְשִׁי חֵם וְשָׁלוֹם, "כִּי כַפְשֵׁעַ
בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֹת":

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לִי לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ
בְּשִׁלְמוֹת בְּשׁוֹם אֶפֶן. אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֵת כָּל אֲשֶׁר אֶבְדָּתִי עַד
הֵנָּה בְּעוֹנוֹתַי הָרַפִּים. מָלֵא רַחֲמִים, אֱמֹר לְצָרוֹתַי דִּי, חֲמַל עָלַי
בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְכִנֵּי נָא לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִהֲרָה, וְתֵן לִי
פְּרִנְסָתִי מֵאֵתְךָ קֹדֶם שְׂאֶצְטַרְךָ, וְהַצִּילֵנִי מִחֻבוֹת וְהַלְוֵאוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מֵעֲצָבוֹן יָדַיִם, הַצִּילֵנִי נָא מִפְּרִדַּת
הַפְּרִנְסָה. נַחֲמֵנוּ נָא בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, וְתִבֵּי־אֵל לָנוּ
אֵת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ וַיְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ
וּמֵעֲצָבוֹן יָדֵינוּ". עֲזָרְנוּ עֲזָרְנוּ, חֲנֵנוּ חֲנֵנוּ, פְּנֵה אֵלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְאֵל
תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. "פְּנֵה אֵלַי וְחֲנֵנִי, תִּנֶּה עֲזָד לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה
לְבֵן אֲמָתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיִּרְאוּ שׁוֹנְאֵי וַיְבוֹשׁוּ כִּי אֶתְּהָ
יְהוָה עֲזָרְתָנִי וְנַחֲמָתָנִי". אֱמֵן וְאֱמֵן:

■ אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרָנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל אֵלוֹ מִיְנֵי חַן שֶׁל
שָׁקֵר, וְלֹא אֶלְכֵד בָּהֶם כָּלֵל בְּשׁוֹם תְּנוּעָה וּבְשׁוֹם עֶסֶק,
רַק כָּל מַעֲשֵׂי יְהוָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, כְּלֵי פְּנֵי שׁוֹם פְּנִיָּה לְהַתְּפָאֵר לְמִצַּא חַן
בְּעֵינֵי בְנֵי אָדָם חֵם-וְשָׁלוֹם, וְכָל כְּוִנָּתִי בְּכָל תְּנוּעוֹתַי וְעֶסְקֵי יְהוָה
רַק לְשִׁמְךָ לְבַד, לִיהוָה לְבַדוֹ וְאִמְשִׁיךְ עָלַי יִרְאֶה שְׁלֵמָה תְּמִיד
מִפְּנֵיךָ בְּאֵמֶת, וַיְהִיָּה מוֹרָא שָׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשַׁר וְדָם, עַד
שְׂאֶזְכָּה עַל-יְדֵי הַיִּרְאָה לְהֵאֲרִיךְ וּלְהַרְחִיב וּלְהַגְדִּיל יָמֵי וּשְׁנוֹתַי
בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיֹנָה, וְנוֹכַח לְהֵאֲרִיךְ וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

הָאָרְהַ וּקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה מִתְקוּנֵי עֵתִיק הַנַּעֲשִׂין וְנִמְשָׁכִין עַל־יְדֵי
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם הַיְקָנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, וְעַל־יְדִי־זוֹהַ נִזְכָּה לַעֲשִׂירוֹת
גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִתַּאֲוֹת נְאוּף תָּמִיד, וְתַעֲזֹרְנוּ
שְׁנוּזָפָה לְרַחֵם עַל עֲצָמֵנוּ לְשֹׁמֵר אֶת הַלְּחוֹת וְהַשְּׁמָנִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ
שִׁיעֲלוּ אֶל הַמּוֹחַ לְהַשְׁלִים וְלְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתָּנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא
יֵצְאוּ לַחוּץ חֶסֶד וְשְׁלוֹם עַל־יְדֵי רַבּוּי מִשְׁגָּל חֲלִילָה. וְתִצְלִלְנוּ מֵרוּחַ
שְׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן הַבָּא עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל־
יְדִי־זוֹהַ נִתְּיָבְשִׁים חֶסֶד וְשְׁלוֹם הַלְּחוֹת וְהַשְּׁמָנִים שֶׁל הַגּוּף, שְׁמוּזָה
נַעֲשִׂים כָּל הַמִּשְׁגָּעִים שֶׁבְּעוֹלָם. רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצְּלִלְנוּ מִזֶּה, וְנַחֵם
עַל גּוּפֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְשֹׁמֵר מְאֹד אֶת
הַשְּׁמָנִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ. וְתִצְלִלְנוּ מִקְצֵר רוּחַ וּמִהַפְסֵק הַנְּשִׁימָה, וְתִזְכְּנוּ
לְאִרִיכַת הַנְּשִׁימָה, שְׁנוּזָפָה לְהַמְשִׁיךְ אֵילֵינוּ תָּמִיד רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע וְרֵגַע. וְתִשְׁמֹר אֶת שְׁכָלְנוּ תָּמִיד,
וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד בְּכָל עֵת שְׁמָנִים קְדוּשִׁים לְשְׁכָלְנוּ, עַד
שִׁיְהִיָּה שְׁכָלְנוּ בּוֹעֵר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְיִהְיֶה מַחֲנוּ וְשְׁכָלְנוּ
הוֹלֵךְ וְגָדוֹל בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּאֵמֶת. וְתִזְכְּנוּ לַעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה
הַנִּמְשָׁךְ מִפְּסֻלַּת שֶׁל הַלְּחוֹת אֲשֶׁר מִשֵּׁם נִתְּעֵשֶׂר מִשָּׂה, עַד שְׁנוּזָפָה
עַל־יְדִי־זוֹהַ לְהַתְּבוֹנְנוֹת הָעֲלִיּוֹן, הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד,
הַנִּמְשָׁךְ עַל־יְדֵי עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה:

וְתִזְכְּנוּ לְבַטְחוֹן גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, כִּי אֵתָה יוֹדַע עֲצָם חֶסְרוֹן
הַפְּרִנְסָה בַּעַת הַזֹּאת, כִּי אָפֶס כֶּסֶף, וְכֹלָה פְּרוּטָה מִן
הַפִּי, וְצָרְכֵי עִמָּךְ מְרַבִּים מְאֹד, כִּי הַהִכְרָחִיּוֹת לְבַד הֵם גַּם בֵּין
רַבִּים מְאֹד, צָרְכֵי אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה וּמְלַבּוּשִׁים וְדִירוֹת, וְשֹׁאֵר

הצטרבות המכרחים. "ואנחנו לא נדע מה נעשה פי עליך עינינו", פי אין אתנו יודע עד מה, מהיכן לבקש פרנסתנו, ואין לנו שום תקוה ומבטח פי אם עליך לבד, לך לבד עינינו תלויות, על פן פאנו לבקש מפקד מלא רחמים, שתחננו בחסדיך הגדולים ותשפיע עלינו מדת הבטחון בשלמות, שנוכח לבטח בך באמת ובאמונה שלמה בבטחון חזק ואמין שאתה תמלא כל מחסורנו, ותתן לנו פרנסתנו בשלמות. ואתה ברחמיך, תמלא עלינו רחמים בכל עת, ותתן לנו כל צרכינו וכל צרכי ביתנו בהרחבה גדולה, ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנצטרך להם, בהתר ולא באסור בכבוד ולא בבזוי ברוח ולא בצמצום, מתחת ידך הרחבה והמלאה, באפן שנוכח לעשות רצונך כל ימי חיינו לעולם:

סו ובכן תרחם עלי ותזכני לאמת בתכלית השלמות, ותשפיע לי כל פרנסתי מידך הרחבה והמלאה, ותשמרני ותצילני שלא אהיה נצרך לפריות בשום דבר שבעולם, שלא אצטרך לפרנסתם, ולא יהיה לי שום תאוה לשום כבוד והתפארות והתנשאות וחשיבות והתמנות כלל, רק כל בטחוני ושברי ותקותי יהיה בך לבד, בך אבטח ואשען תמיד, פי לא תעזבני לעולם. ותתן לי כל צרכי פרנסתי וכל מחסורי ברוח, קדם שאצטרך להם, מתחת ידך הקדושה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם. ותרחם על עני ואביון כמוני, הרחוק מפרנסה כמוני, ותעזרני מהרה חושה לסלק ולשלם כל ההלואות והחובות שאני חייב עד הנה:

אָבִי רַחוּם צְדִיק, רוּעָה יִשְׂרָאֵל, "נוֹתֵן לָחֶם לְכֹל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ", פָּתַח יָדָי לְעֵנִי וְאֶבְיוֹן וְדָל כְּמוֹנִי, וְתַמְלֵא לִי כָּל מַחְסוּרֵי בְּגָשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְתַעֲזֹרְנִי מִהֲרָה לְסַלֵּק כָּל הַחַוּבוֹת שְׂאֵנִי חֵיב מִכְּבָר, כִּי הִשְׁתַּרְגְּו, עָלוּ עַל צְוֹאֲרֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחַי, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת. וְתַצִּילֵנִי מֵעֵתָה מִחַוּבוֹת וְהַלְוֹאוֹת. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ וּמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתַי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְתֵן לִי פְּרָנְסָתִי מֵאֲתָךְ בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת. וְאוּכָה שְׁתַּהֲיֶה כָּל עַבְדְּךָ וְתַפְלִיתִי בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, בְּלִי שׁוּם שְׂקָרִים וּפְנִיּוֹת כָּלֵל, וְלֹא אֶכּוֹן בְּשׁוּם קוֹל וְתַנוּעָה בְּתַפְלִיתִי בְּשִׁבִיל שׁוּם בֶּן אָדָם חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֶחְפֶּה אֶת הַשְּׂקָר בְּאַמֶּת וְלֹא אֶטְעֶה אֶת עֵצְמִי חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק אוּכָה לְהַתְפַּיֵּל כָּל תַּפְלִיתִי בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ לְשִׂמְךָ לְבַד בְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת:

סִחֶמֶט רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יוֹדֵעַ כִּמָּה וְכִמָּה אִבְדַּתִּי בְּלִי שְׁעוֹר עַל־יְדֵי הַפֶּעַם, כִּמָּה נִפְשׁוֹת אִבְדַּתִּי, כִּמָּה עֲשִׁירוֹת דִּקְדָּשָׁה אִבְדַּתִּי, בְּכִמָּה וְכִמָּה עוֹלָמוֹת פְּגַמְתִּי עַל־יְדֵי־זוּה. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַחֲמַת בְּלִבּוֹל עֲכִירַת דַּעְתִּי מִתְעוֹרֵר וּמִתְגַּבֵּר הַפֶּעַם וְהַקְפִּידוֹת בְּכָל פֶּעַם, עַד אֲשֶׁר יִתְחַפֵּץ לְכַבִּי בְּעַקְמוּמִיּוֹת גְּדוֹל וּמִכְבֵּל אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים דַּעְתִּי קָצְרָה לְסִדֵּר תַּפְלִיתִי לְפָנֶיךָ לְהַצִּילֵנִי מֵעוֹן הַחֲמוּר וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נִמְרְדוּ כִּמָּה אֲנָשִׁים מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כְּאֲשֶׁר אֲתָה יְדַעְתָּ, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לְדַבֵּר, כִּי אִם הוֹשִׁיעֵנִי. הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶכֶה, הוֹשִׁיעָה, אָבִי אֲדוֹנִי

מלְכֵי ואלֹהֵי, זַבְנֵי לְשִׁבְר וּלְבַטָּל מִדַּת הַכַּעַם לְגַמְרֵי מֵאִתִּי. זַבְנֵי
 לְעִשְׂיֹרוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁהוּא שֶׁרֵשׁ הַנִּפְשׁוֹת. עֲזֹרְנִי לְשִׁבְר תַּאֲוֹת מָמוֹן
 בְּשִׁלְמוֹת, וְלֹא אֶכְסֵף וְלֹא אֶחְמֹד הַמָּמוֹן כָּלָל, מִכָּל־ שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא
 אֶחְמֹד מָמוֹן אֲחֵרִים כָּלָל, רַק אֲזַכֵּךְ לְכַסֵּף לְשֶׁרֵשׁ הַנִּפְשׁוֹת
 דְּקִדְשָׁה. וְאֲזַכֵּךְ לְכַבֵּד עֲשִׂירִים כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְכָל אֲהַבְתִּי
 לְהַעֲשִׂירִים וְכָל הַכְּבוֹד שֶׁאֶחְלַק לָהֶם, הַכֹּל יִהְיֶה לְשֵׁם שְׁמִי
 בְּאֵמֶת, בְּשִׁבִיל קִדְשַׁת שֶׁרֵשׁ הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר אִתָּה מְשַׁפְּעַ עֲלֵיהֶם,
 אֲשֶׁר מִשֵּׁם מְקַבְּלִים עֲשִׂיּוֹתָם, וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוֹם תַּאֲוָה לְמָמוֹן
 הַגִּשְׁמִי כָּלָל, רַק לְשִׁמְךָ וּלְזַכְרְךָ תַּתַּאֲוָה נִפְשֵׁי תָמִיד:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיב, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי תְּמִיד מֵעוֹן
 הַחֲמוּר שֶׁל גְּזֻלָּה, שֶׁלֹּא אֲגִזֹּל אֶת חֲבֵרִי אֶפְלוּ שׁוּה פְּרוּטָה,
 וְלֹא אֶחְמֹד וְלֹא אֶתַּאֲוָה אֶת בֵּית רַעִי, שׁוּרוֹ וְחֲמוּרוֹ וְעִבְדוֹ וְאֵמֶתוֹ,
 כְּלִי כֶּסֶף וְזָהָב, תְּכַשִּׁימוּ וּבְגָדָיו וּכְלֵי בֵּיתוֹ, וְכָל אֲשֶׁר לְרַעִי, הַכֹּל
 כְּאֲשֶׁר לְכָל, אֲהִיָּה נִשְׁמֵר תְּמִיד לְכָלִי לְהַתַּאֲוֹת לָהֶם, לֹא מֵהֶם
 וְלֹא מִקְצָתָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִתָּה יוֹדַע כִּמָּה נִפְשׁוֹת שֶׁקְּעוּ בְּעוֹן זֶה שֶׁל
 תַּאֲוֹת מָמוֹן, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נּוֹפְלִים קְצָתָם בְּגִזְלוֹת מִמֶּשׁ,
 וּקְצָתָם בְּחֲמָדוֹת וְתַאֲוֹת גְּדוּלוֹת לְמָמוֹן חֲבֵרֵיהֶם שָׁגַם זֶה נַחֲשָׁב
 לְגִזְלָה מִמֶּשׁ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִזֶּה. שְׁמְרָה נִפְשֵׁי
 וְהַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי גְזֻלוֹת, הֵן מְגִזְלוֹת מִמֶּשׁ, שֶׁלֹּא אֲגִזֹּל אֶת חֲבֵרִי
 אֶפְלוּ שׁוּה פְּרוּטָה, אֶפְלוּ בְּשׁוּגַג וּבְטַעוֹת, וְאֲזַכֵּךְ לוֹתֵר מִשְׁלִי, וְהֵן
 מְגִזְלוֹת עַל־יְדֵי חֲמָדָה וְתַאֲוָה חִסְוִשְׁלוֹם, שָׁגַם עַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִין
 לְגֹזֵל חִסְוִשְׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. זַבְנֵי

לְהַנְצִיל מִכָּל זֶה, זָכַנִי שְׂאֵהֶיָה נָקִי מִכָּל מִינֵי גִזְלֵי שְׁבָעוּלָם. עֲזָרְנִי
 שְׁלֵא אֶסְתַּכַּל כָּלֵל עַל מַה שִּׁישׁ לְחֻבְרִי, וְלֹא אֶכְסֶף וְלֹא אֶחְמוּד
 אֶת שְׁלוֹ כָּלֵל. וְתַצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, שְׁגֵם לֹא יִהְיֶה
 כַּח לְשׁוֹם אָדָם שְׁבָעוּלָם לְגֹזֵל אוֹתִי כָּלֵל, לֹא בְיָדַי וְלֹא עַל־יָדַי
 חֲמוּדָה, מִכָּל־שֶׁפֶן שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ כַּח לִגְעַת בְּנַפְשִׁי חֲסִי־וְשָׁלוֹם, אוֹ
 בְּנַפְשׁ אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבְנוֹתַי וְיוֹצְאֵי חֲלָצִי, רַק תִּתֵּן כַּח לְנַפְשִׁי וּלְכָל
 הַנְּפֹשׁוֹת הַתְּלוּיִים בִּי, שְׁנֹכֶה לְהַתְגַּבֵּר בְּנֶגֶד כָּל הַגְּזֹלִים הָעוֹמְדִים
 עָלֵינוּ כְּרוֹצְחֵי נַפְשׁוֹת חֲסִי־וְשָׁלוֹם, לְהַכְנִיעַם וּלְהַשְׁפִּילֵם עַד עֶפְרַי, וְלְהוֹצִיא בְּלָעַם מִפִּיהֶם וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לִגְעַת בְּנוֹ וּבְמִמּוֹנֵנוּ
 כָּלֵל:

וְזָכַנְנוּ לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה תְּמִיד, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּרְוִיחַ לָנוּ בְּכָל
 עֶסְקֵנוּ, וְתִזְמִין לָנוּ פְּרָנְסוֹתֵינוּ קֶדֶם שְׁנַצְטַרְדֵּךְ לָהֶם, וְתִתֵּן
 לָנוּ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דִּקְדוּשָׁה, עֶשֶׂר וְכַבּוּד וְחַיִּים. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 אַתָּה יוֹדֵעַ חֲסֵרוֹן הַפְּרָנְסָה בְּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּכֶל, כִּי
 חֲיִינוּ תְלוּיִים מְנַגֵּד, וְאִין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דִּרְךְ אֵיךְ לְהַשִּׁיג פְּרָנְסָה,
 כִּי אִם עֲלִיד לְכַד אָנוּ נֹשְׁעָנִים. כִּי מִמּוֹ אֲשָׂאֵל לְחֻמִּי וּפְרָנְסָתִי וְכָל
 צְרֻכֵי הַמְּרַבִּים מְאֹד, הֲלֹא מִמּוֹךְ לְבָד, אֲשֶׁר אַתָּה מְפָרְנֵם וּמְכַלְכֵּל
 מִקְרָנִי רְאִמִּים עַד בְּיַצִּי כְּנִים. חֲמַל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְתֵן לִי פְּרָנְסָה
 בְּרוּחַ מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֲבָה וְהַמְלֵאָה, וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לֹא לְיָדִי מִתַּנַּת
 בְּשֶׁר וְדָם וְלֹא לְיָדִי הַלּוֹאֲתָם, וְעֲזָרְנִי לְסַלֵּק כָּל הַחֻבּוֹת שְׂאֵנִי חֵיב
 מִכְּבָר, וּמַעַתָּה תַצִּילֵנִי שְׁלֵא אָבוֹא לְיָדִי שׁוֹם חוֹב וְהַלּוֹאָה כָּלֵל.
 וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי שְׂאֹכֶה מְהֵרָה לְתַקֵּן פָּנָם כָּל הַגְּזֹלוֹת שְׁבִידֵי
 מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאַזְכֶּה לְהַשִּׁיב אֶת כָּל הַגְּזֹלוֹת

אֲשֶׁר גּוֹלְתִי, אוֹ אֶת הָעֵשֶׁק אֲשֶׁר עֲשָׂקְתִי, בֵּין בְּשׂוּגָה בֵּין בְּמִוִּיד בֵּין
 בְּאִנּוּס בֵּין בְּרָצוֹן, וְכָל מִיְּנֵי סְכָסוּכִים בְּעַסְקֵי מָמוֹן, שְׁנִשְׂאָר בְּיַדִּי
 אֵיזָה מָמוֹן שֶׁל חֲבֵרֵי עַלְיָדֵי אֵיזָה טְעוֹת וְהַעֲלָמָה מֵאֵיזָה מִשְׂאָה
 וּמִתֵּן וְחֹב וְכְדוּמָה, הֵן מָה שְׂאֵנִי זֹכֵר עַד־כֵּן הֵן מָה שְׁנִשְׂבַּח מִמֶּנִּי,
 הַכֹּל אֲזַכֶּה לְסֵלֶק וּלְשֵׁלֶם לְבַעֲלֵיהֶם חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. וְתִשְׁפָּעֵי לִי
 בְּרַחֲמֶיךָ מָמוֹן הַרְבֵּה, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְצֵאת יָדִי חֹבְתִי לְסֵלֶק לְכֹל
 מִי שְׁנִנְעָתִי בְּמָמוֹנִי וְחִפְצָיו שׁוּם צַד נִגְיָעָה בְּעוֹלָם. וְאִם חִס־וְשָׁלוֹם
 יֵשׁ בְּיַדִּי אֵיזָה גּוֹלָה וְחֹב שְׂאִינִי יוֹדַע בְּעַצְמִי לְמִי גּוֹלְתִי, תַּעֲזֹרְנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת מֵהֶם צְרִכֵי רַבִּים, כֹּאֲשֶׁר צְוִיתָנוּ
 עַל־יַדִּי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה מְהֵרָה בְּחַיֵּי לְתַקֵּן וּלְהַחְזִיר
 כָּל הַגּוֹלוֹת וְהַחֹבוֹת שְׁבִיְדֵי, כִּי אַתָּה יוֹדַע חֲמֹר אִסּוּר גּוֹלָה,
 שְׁנַחֲשֵׁב בְּאֵלֹי גֹזֵל נִפְשׁוֹ וְנִפְשׁוֹ בְּנִי וּבְנוֹתָיו, וּכְאֵלֹו בָּא עַל אִשֶׁת
 אִישׁ:

מָלֵא רַחֲמִים, חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשִׁי, וְעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן פָּגַם כָּל הַגּוֹלוֹת
 וְהַחֹבוֹת שְׁבִיְדֵי, וְתִרְחִיב אֶת יָדִי, וְתַעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי לְתַקֵּן
 צְדָקָה הַרְבֵּה לְעִנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְתַקֵּן עַל־יְדֵי־יָדָה
 פָּגַם הַגּוֹלוֹת שְׁבִיְדֵי עַל־יְדֵי חֲמֻדָּה, מָה שְׁהֵייתִי חוֹמֵד וּמִתְאַוָּה אֶת
 שֶׁל חֲבֵרֵי עַד שְׁגוֹלְתִי אוֹתוֹ עַל־יְדֵי־יָדָה. אֲנִי יְהוָה, זַכְּנִי לְתַקֵּן זֹאת
 עַל־יְדֵי צְדָקָה:

עַה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדַעַת כִּי קָשִׁין מְזוֹנוֹתֵינוּ בְּקָרִיעַת יָם
 סוּף, אֲבָל גְּדוֹל אַתָּה וְרַב כֹּחַ, וּבְכַחֲךָ הַגְּדוֹל וּבְחֲסָדֶיךָ
 הַרְבִּים, גַּם קָרִיעַת יָם סוּף קָל לְפָנֶיךָ, כִּי מִי יֹאמֵר לְךָ מָה תַּעֲשֶׂה
 וְאִין דְּבַר נִמְנָע מִפְּנֶיךָ, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּזָכוֹת אֲבִינוֹ הַרְאֵשׁוֹן

אֲבָרְהָם אִישׁ הַחֶסֶד, וְעָשָׂה לְמַעַן אֲהַבְתּוּ, וְתָן לָנוּ פְּרָנְסוֹתֵינוּ
 בְּהַרְחֵבָה גְדוֹלָה בְּלִי יַגְעָה וּמְרָח וּבְלִי שׁוּם מְרָדָא כְּלָל, וְאֵל
 תְּצַרִיכְנִי לֹא לְיָדֵי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְוָאָתָם, בְּאִפְּן
 שְׂאֻזְפָּה לְשִׁמּוֹר מְצוֹתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֵק בְּתוֹרְתְךָ תְּמִיד כֹּל
 יְמֵי חַיִּי, אֲנִי וְזַרְעִי וְזַרְעֵי זַרְעֵי וְכָל זֶרַע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם. וַיִּקְּם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "הַשְּׁלֵךְ עַל יְהוָה יְהַבְךָ וְהוּא
 יִכְלַפְּךָ, לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעַתּוֹ. פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי
 רְצוֹן". אָבִי אָב הַרְחֵמוּ, פְּרָנְסֵנִי וּכְלַפְּלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד, לֹא
 כְּמַעֲשֵׂי וּכְרַע מַעֲלָלִי, רַק כְּחֶסֶדְךָ עֲשֵׂה עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "נוֹתֵן
 לֶחֶם לְכָל בְּשׂוֹר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ", וְאֵל תַּעֲזוּבֵנִי וְאֵל תַּמְשִׁנֵּנִי, עֲזָרְנִי
 כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, "אֵל תַּעֲזוּבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה
 לְעֲזָרְתִּי אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי":

כִּי וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וּתּוֹפְנֵי לְמִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּאִמַּת
 בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל, וְאֵהִיָּה חֶזֶק וְאִמִּיץ בְּבִטְחוֹן לְכַטַּח בְּאִמַּת
 בְּחֶסֶדְךָ הַרְבִּים, שְׁתָּשׁוּב וּתִרְחַם עָלַי, וְתִשְׁפִּיעַ וְתִתֵּן לִי כָּל צְרָפִי
 בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת. וְתִתֵּן לִי פְּרָנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת, פְּרָנְסַת הַנֶּפֶשׁ
 וּפְרָנְסַת הַגּוּף, בְּקִדְשָׁה וּבְכִתְהֵרָה גְדוֹלָה, וְתִתֵּן לִי כָּל צְרָפִי בְּמוֹעֵדוֹ
 וּבְזִמְנוֹ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
 אֲכָלָם בְּעַתּוֹ". וְאַף־עַל־פִּי שְׁעֵשִׂיתִי מַה שְׁעֵשִׂיתִי, וְקַלְקַלְתִּי מַה
 שְׁקַלְקַלְתִּי, וּפְגַמְתִּי מַה שְׁפַגַּמְתִּי, וְהִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי וּקְפַחְתִּי אֶת
 פְּרָנְסָתִי אֲשֶׁר לְפִי מַעֲשֵׂי הָרַעִים אֲנִי רְחוּק מְאֹד מִפְּרָנְסָה, אַף־עַל־
 פִּי־כֵן אֲכַטַּח בְּךָ כִּי לֹא תַעֲזוּבֵנִי לְעוֹלָם בְּחֶסֶדְךָ, כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים

יהוה, רחמך רבים מאד, ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב לכל, כמו שפתיב: "טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו", ובטובך הגדול אתה זן את כל העולם בליו ברחם ובחסד, וברחמים אתה נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדך:

אנא ברחמך הרבים, אל תעשה עמי כחטאי ואל תגמלני כמפעלי, ואל יהיו עוונותי מבדילים ביני ובין טובך ושפעך הטוב היורד עלינו תמיד. מלא רחמים, חזקני ואמציני לבטח בך באמת, ואל יבהלוני רעיוני, ואל יבלבלו דעתי רבוי חטאי העצומים, מלהתחזק בבטחון חזק ואמין בך תמיד. ואזכה לקיים מקרא שפתיב: "בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים", ונאמר: "ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו". ואזכה על ידי הבטחון לעשות כלי וצנור על ידו לקבל השפע טובה והפרנסה וכל צרכי במועדם ובזמנם קדם שאצטרך להם. אלהינו אבינו, רוענו זוננו, הזן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים, פרנסני וכלכלני בנדבת חסד ומתנת חנם, אותי ואת כל בני ביתי ואת כל התלויים בי ואת כל הנלוים אלי, ותן לי כל צרכי בכבוד ובהתר ובהרחבה גדולה, באופן שלא תבלבל אותי הפרנסה מתורתך ועבודתך פלל, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נפלים ולא נכשל לעולם ועד. ואזכה לעסק תמיד בתורתך ובעבודתך באמת כל ימי חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל יוצאי חלצינו וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם אמן סלה:

כִּי אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
 וּפְנֵנו בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹכָה לְהַתְעוֹרֵר מֵעַתָּה אֵלֶיךָ
 בְּאַמֶּת, וְנִתְחִיל מֵעַתָּה לְעֶסֶק בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֵל יַמְרִידֵנוּ
 וְאֵל יִבְלַבֵּל אוֹתֵנוּ שׁוֹם טְרָדָא וְעֶסֶק וּמִשְׂא וּמִתָּן, רַק תִּהְיֶה
 מְלֹאכְתֵּנוּ נַעֲשִׂית עַל יְדֵי אַחֲרִים. וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תְּפָרְנִם אוֹתֵנוּ
 בְּהַרְחֵבָה גְדוֹלָה, וְתִסְפִּיק לָנוּ כָּל הַצְּמֻרְכוֹתֵנוּ מֵאֵתְךָ קֳדָם
 שְׁנִצְמֻרְךָ לָהֶם, בְּאִפְּן שְׂלֵא נִצְמֻרְךָ לְעֶסֶק בְּשׁוֹם עֶסֶק בְּשִׁבִיל
 פְּרָנְסָה, רַק תִּהְיֶה תוֹרַתֵנוּ אֲמֻנוֹתֵנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִהְיֶה עִמָּנוּ
 לְעוֹלָם הַבָּא. וְאִפְּלוּ מִי שְׁמִכְרָה לְעֶסֶק בְּאִיזָה מְלֹאכָה וְעֶסֶק
 וּמִשְׂא וּמִתָּן בְּשִׁבִיל פְּרָנְסָה, תַּעֲזֹרֵם וְתַחֲזֹק לְבַבְכֶם, שְׂאֵל יִשְׁפָּחוּ
 חֶסֶם וְשְׁלוֹם אֶת עוֹלָמְכֶם הַנִּצְחִי, וְיַחֲוִסוּ עַל נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּעַ עֵתִים
 לְתוֹרָה, וְתִהְיֶה תוֹרַתְכֶם קִבֵּעַ וּמְלֹאכְתְּכֶם אֲרָעִי, וְלֹא יִתְבַּטְּלוּ מֵעֶסֶק
 הַתוֹרָה כִּי אִם בְּעַת הַהִכָּרַח בְּשִׁבִיל הַמִּשְׂא וּמִתָּן וְהָעֶסֶק בְּלִבָּד,
 וּבְכָל זְמַן שְׁיִוְכְּלוּ לְחִטּוֹף אִיזָה שְׂעָה אוֹ רְגַע, מִכָּל שְׁפָן יוֹם אוֹ
 יוֹמִים לְעֶסֶק בְּתוֹרָה, יִזְכּוּ לְהַגִּית בָּהּ בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה. וְתִרְחֵם
 עָלֵינוּ, וְתִתְּפַח לָנוּ שְׁבִילֵי הַשִּׁכָּל הָאֵמֶת שְׁנוֹכָה לְהַבִּין כָּל דְּבָרֵי
 הַתוֹרָה עַל בְּרִין וְאַמֶּתֶתָּן, וְנוֹכָה לְהַכְנִים כָּל מַחְנוּ וּמַחֲשָׁבוֹתֵינוּ
 וְשִׁכְּלֵנוּ בְּתוֹךְ הַתוֹרָה וְלַעֲיֵן בָּהּ הַיֵּטֵב בְּמָקוֹם שְׁצָרִיכִין לַעֲיֵן, וְכָל
 כּוֹנֵתֵנוּ יִהְיֶה לְשִׁמּוֹה בְּאַמֶּת כְּדֵי לְהַבִּין דְּבָרֵי הַתוֹרָה עַל בְּרִין
 לְאַמֶּתֶתָּן וְלֹא לְהַתִּיהַר וְלִקְנֹטֵר חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וְלֹא בְּשִׁבִיל שְׂיִהֵא
 נִקְרָא רַבִּי, וְלֹא בְּשִׁבִיל מָמוֹן וְכְבוֹד, וְלֹא נַעֲשֶׂה חֶסֶם וְשְׁלוֹם דְּבָרֵי
 הַתוֹרָה קֳדָם לְחַפּוֹר בָּהֶם וְלֹא עֲמָרָה לְהַתְגַּדֵּל בָּהֶם, רַק נַעֲסֶק
 בְּהַתוֹרָה בְּאַמֶּת לְשִׁמּוֹה בְּכָל כּוֹחֵנוּ וְשִׁכְּלֵנוּ וּמַחֲשָׁבוֹתֵינוּ, כְּדֵי

שִׁבִּיאֲנוּ הַתְּלֻמוֹד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה, לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעִינֶיךָ
 תָּמִיד. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים תֹּאִיר עֵינֵינוּ
 בְּתוֹרָתְךָ, וְתִפְתַּח לִפְנֵי שְׁנוּכָה לְהַבִּין הַיָּטֵב בְּמַהֲוֵרוֹת גְּדוֹל בְּכָל
 מְקוֹם שְׁנִלְמוֹד שָׁם וְלַהֲשִׁיג דְּבָרֵי הַתּוֹרָה בְּאַמְת, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד כָּל
 סִפְרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל יוֹם, תִּנְיָךְ וְשׁ"ס וּפּוֹסְקִים
 וּמְפַרְשֵׁיהֶם, וְכָל סִפְרֵי הַמְדַרְשִׁים, וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ
 וְתַקּוּנִים, וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י זְכוֹרֵנוּ לְבְרָכָה, וְכָל סִפְרֵי הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּים שְׁבִימֵינוּ, וְנִזְכָּה לְגַמְרָם וְלַחֲזוֹר וְלַהֲתַחִילָם פְּמָה וְכַמָּה
 פְּעָמִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכֵּנוּ לְהַתְמִיד
 בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֲרֹךְ יָמֵינוּ
 וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְנִזְכָּה לְהַמִּית עֲצָמֵנוּ עַל הַתּוֹרָה עַד
 שְׁתִּתְקַים בְּיַדֵּינוּ, וְנִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וְלַהֲמִית כָּל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת
 וְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת שְׁבִגְפָנוּ, עַל יְדֵי עֶסֶק וְעִיּוֹן הַתּוֹרָה בְּאַמְת:

קלו **מלא** רַחֲמִים, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, חַנּוּנִי מֵאַתָּה וְזַכֵּנִי שִׁיְהִיָּה
 שְׂכָלִי וְדַעַתִּי בְּשִׁלְמוֹת, בְּאַפֵּן שְׂאֻכָה לְבַטָּחוֹן שְׁלָם

בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאֻכָה לְבַטָּח בְּךָ תָּמִיד שְׂאֻכָה תִּפְרַנְסֵנִי
 וְתַכְלַלְלֵנִי וְתַתֵּן לִי כָּל מַחְסוֹרֵי תָּמִיד, וְאַתְחַזֵּק בְּבַטָּחוֹן בְּכָל עַת
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְאֶהְיֶה בְּטוֹחַ בְּחֶסֶדְךָ שְׁתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מָה שְׂאֵנִי צָרִיךְ
 לְהוֹשִׁיעַ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְלֹא אֶפְלֵ מִן
 הַבְּטָחוֹן לְעוֹלָם, וְלֹא יוּכְלוּ רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים לְבַלְבֵּל הַבְּטָחוֹן
 שְׁלִי חֵם וְשְׁלוֹם, רַק אֻכָּה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּכָל מָה
 שְׂיַעֲבֵר עָלַי לְבַטָּח בְּךָ תָּמִיד בְּאַמְת, עַד אֵין סוּף וְעַד אֵין תַּכְלִית,
 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "בְּטָחוּ בִיהוָה עַדִּי עַד, כִּי בֵּיהַ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים",

וְאֵהִיָּה בְּטוֹחַ בְּעֵצֶם חֶסֶדְךָ וְרַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר אֵינֶם כְּלִים וְאֵינֶם תְּמִים
 לְעוֹלָם, כִּי לֹא כַחֲמָאֵי תַעֲשֶׂה לִּי חֲלִילָה וְלֹא כְּעוֹנוֹתַי תִּגְמַל עִלַּי,
 רַק תַּעֲשֶׂה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים, בְּדַרְכֵי חֶסֶדְךָ הַיְשָׁנִים
 וְהַחֲדָשִׁים שְׁאֵתָהּ מַחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְתִתֵּן לִי
 כָּל פְּרָנְסָתִי וְכָל פְּרָנְסַת אַנְשֵׁי בֵיתִי וְכָל הַתְּלוּיִם בִּי וְכָל
 הַצְּטָרְכוֹתַי בְּהִרְחֻבָה גְּדוֹלָה קִדְּם שְׁנֹצְמֶרְךָ לָהֶם, וְתַעֲזָרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת בְּכָל מָה שְׁאַנִּי צָרֶיךָ לְהוֹשִׁעַ, וְתִזְכְּנֵנִי עַל־יַדִּי
 הַתְּחִיָּוִת הַבְּטָחוֹן לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה בְּכָל עֵת, וְלֹא אֲחַשֵׁב מִיּוֹם
 לַחֲבֹרוֹ כָּלֵל, רַק כָּל מָה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי בְּכָל יוֹם אֶפְזָר לְצַדִּיקָה
 לְעֵנִיִּים הַגּוֹנִים שֶׁתִּזְמִין לִי בְּרַחֲמֶיךָ, וְאִזְכֶּה לְהַחְזִיק יְרָאֵי יְהוָה
 בְּאַמֶּת הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת, לְהַחְזִיקֶם וּלְתַמְכֶם
 וּלְהַסְפִּיקֶם כָּל מַחֲסוֹרִם אֲשֶׁר יַחֲסֵר לָהֶם, וְלֹא יִבְלַבֵּל אוֹתִי מִזֶּה
 שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, רַק אֶתְחַזֵּק תָּמִיד לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה לְעֵנִיִּים
 הַגּוֹנִים, וּלְפָזֵר מְמוֹן הַרְבֵּה עַל כָּל צָרְכֵי מִצְוָה וְתִלְמוּד תּוֹרָה,
 בְּפֶרֶט עַל כָּל דָּבָר שֶׁהוּא זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת. וְאֵהִיָּה חֹק
 בְּבִטְחוֹן בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׁאֵתָהּ תִּגְמַר בְּעַדִּי לְטוֹכָהּ
 תָּמִיד וְלֹא תַעֲזֹב אוֹתִי לְעוֹלָם, וַיִּקְּם בִּי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִכְמַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְכַבְּחוֹ":

קמח "הַטָּ לְפִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ וְאֶל אֶל בְּצַע". רבזנו של עולם, עזרני
 והושיעני וזכני שאהיה דבוק בתורתך ועבודתך תמיד
 לעולם ועד. ותשים חלקי מיושבי בית המדרש ולא מיושבי
 קרנות, ותהיה תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהיה עמנו לעולם
 הבא, ואהגה בתורתך יומם ולילה. ואפלו בעת שיהיה ההכרח על

פי רצונך לעסק באיזה עסק בשביל פרנסה לעשות איזה מלאכה או משא ומתן או לנסע איזה נסיעה וכיוצא בזה, תרחם עלי ותושיעני שגם בשעת עשית המשא ומתן והעסק תהיה פנימיות מחשבתי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה, המלפז באותו העסק והמשא ומתן, ולא אכנים פנימיות דעתי בתוך המשא ומתן ועסקי חל, רק חיצוניות מחשבתי תעסק בהמשא ומתן, אבל בפנימיות המחשבה אהיה קשור ודבוק בך ובתורתך הקדושה. ואזכה לעשות המשא ומתן באמונה גדולה, ויהיה ההן שלי צדק ולא אחליף ולא אשנה דבורי לעולם, אפלו בשביל כל חללי דעלמא, ותהיה כל פונתי בשעת עשית המשא ומתן למען שמך ולמען תורתך, כדי שאוכל לעסק בתורה ועבודה ולהרבות בצדקה, ולקיים מצותיך הקדושות:

ותזכני למעט בעסק ובמשא ומתן ולהרבות בעסק התורה לשמה ותהיה תורתי קבע ומלאכתי עראי, ואפלו בשעת עשית המלאכה והמשא ומתן תהיה עקר קביעת דעתי ופנימיות מחשבתי בתוך התורה והעבודה, למען שמך לבר באמת לאמתו. ותהיה עמי תמיד בשבתי בביתי ובכלכתי בדרך, ותחזקני בהאמונה והבטחון לידע ולהאמין באמת, "כי לא בכח וגבר איש, כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים", פי הכל מאתך לבר, רק רצונך שנעסק באיזה משא ומתן בשביל פרנסה, כדי לברר ולהעלות כל הקדשות והניצוצות הנפולין מעמקי הקלפות, לנשאים ולהרימם ולחזר ולהשיבם ולהתנם אל מקומם:

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדְחָה,
 וְתֵן לָנוּ כֹחַ וְגִבּוּרָה וְעֶזְרָה לְמִלְחָמָה, שֶׁבְכָל עֵת שֶׁנִּצְטַמְדָּךְ
 לְצֵאת לַעֲסֵק בְּעִבּוּדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת בְּעֵסְקֵי מִשְׂא וּמִתֵּן וּכְיֹצֵא בּוֹ,
 שְׁיִהְיֶה כָּל עֵסְקֵנוּ וְעִשְׂתֵּנוּ בְּאִמּוּנָה גְדוֹלָה בְּקִדּוּשָׁה וּבְטַהֲרָה,
 בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבְדַבְּקוֹת גְּדוֹל בְּתוֹרָתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ בְּפִנְיֵימִיּוֹת
 מִחֻשְׁבְּתֵי, בְּאִפֶּן שְׁיִהְיֶה לָנוּ כֹחַ לְבָרֵר עַל יְדֵי הָאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 אֶת כָּל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּעֵמְקֵי הַקְּלָפוֹת בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּבְעוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ, בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגּוֹלִים אֲחֵרִים, בְּשׁוּגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוֹס
 וּבְרִצּוֹן. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין בָּנוּ כֹחַ
 וְדַעַת לְלַחֵם מִלְחָמָה זֹאת לְבָרֵר וּלְהוֹצִיא הַנִּיצוּצוֹת מִתַּחַת יָד
 הַקְּלָפוֹת שְׁכּוֹבְשִׁים וְאוֹסְרִים אוֹתָם בְּהַתְּנַבְרוֹת גְּדוֹל, וּבְכָל עֵת
 שְׁמַתְעוֹרְרִים לְבַרְרֵם וּלְהַעֲלוֹתָם הֵם מִתְּנַגְרִים וּמִתְּנַבְרִים יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר חֲסִי־וְשָׁלוֹם, וּמַחֲמַת זֶה אַרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשְׁךָ עָלֵינוּ
 הַשְׁעָבוֹד בְּכָלֵל וּבְפָרֵט, וְאֵין אֶתְנוּ יוֹדֵעַ שׁוֹם דֶּרֶךְ אֵיךְ לְהַתְּנַבֵּר
 נִגְדָם וְאֵיךְ לְלַחֵם עִמָּהֶם. עַל מִי לָנוּ לְהִשְׁעוֹן, כִּי אִם עַל אֲבִינוּ
 שְׁבַשְׁמַיִם, "יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ" הוּא יִלְחֵם לָנוּ. "רִיבָה
 יְהוָה אֶת יְרִיבֵי לָחֵם אֶת לֹחֲמֵי, הַחֹזֵק מִגֵּן וְצַנְה וְקוֹמָה בְּעוֹרְתֵי,
 וְהִרְק חֲנִית וּסְגוֹר לְקִרְאֵת רוֹדְפֵי אָמֹר לְנַפְשֵׁי יִשְׁוּעַתְךָ אָנִי":

קִמַּח הוֹשִׁיעֵנִי בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, שְׁתַּהֲיֶה מִחֻשְׁבְּתֵי תְּמִיד דְּבוּקָה בְּךָ
 וּבְתוֹרָתְךָ אֶפְלוּ בְּעַת עֵסְקֵי בְּעִבּוּדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
 בְּמִלְאָכָה וּמִשְׂא וּמִתֵּן וּכְיֹצֵא, וְאֶתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה תְּמִיד,
 בְּפָרֵט בְּעַת צְאֹתִי מֵאֵהֵל תּוֹרָה לַעֲסֵק בְּעֵסְקֵי חַל, שְׂאֶתְנַבֵּר
 וְאֶתְחַזֵּק אֲזוּ בְּאִמּוּנָה גְדוֹלָה וְחֹזְקָה בְּיוֹתֵר, וְאֶתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְכַחְךָ

הגדול תתן פח להאמונה הקדושה שתברר ותלקט ותעלה ותנשא ותרים כל הקדשות וכל הניצוצות הנפולות שנפלו בכל הדברים שבעולם מיום בריאת העולם עד היום הזה, ותעלה ותנשא אותם, ותחזר ותתנם ותשיבם למקומם אל מקום אשר היה שם אהלם בתחלה ביתר שאת ויתר עז, ואל ידח ממך נדח. זכנו ברחמיך הרבים לעסק במשא ומתן באמונה, ותהיה פנימיות מחשבתנו דבוקה וקשורה בהתורה גם בשעת עשית המשא ומתן, ועל-ידי-זה נזכה שתצילנו ותשמרנו שלא נצטרך לעולם לבוא לזילותא דבי דינא, שלא נצטרך לבוא (לפני) לידי דינים לדון לפניהם בדין תורה, רק יהיה כל משאינו ומתנינו באמונה, וכל מי שנעסק עמהם במשא ומתן ישאו ויתנו עמנו באמונה באמת, ונדע ונבין ונאמין שבכל המשא ומתן מלבש תורה, ויהיה המשא ומתן מקשר תמיד אל התורה, באפן שלא נצטרך לתקן המשא ומתן על-ידי הדין תורה לפני הדינים:

ד: ותזכנו על-ידי התגלות הרצון הקדשה, שנזכה להמשיך יראה גדולה עלינו ונזכה להתירא ולרעד ולפחד ממך תמיד, ולעבדך ביראה גדולה ובשמחה רבה, כמו שכתוב: "עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה". בפחד וברעד נמליכך עלינו, אחד יחיד ומיוחד, עד שנזכה על-ידי היראה הקדושה להמשיך חסד גדול מאתך עלינו, ונזכה על ידי זה להמשיך שפע גדולה ופרנסה טובה בהרחבה גדולה בלי שום יגיעה ובלי שום עסק ומלאכה כלל, רק אתה לבד תכלפּלנו בלי שום עשיתנו כלל, ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשא ומתן, ולא לחשב שום

מחשבה בשביל פרנסה, רק בחסדך הגדול לבד תחיינו, ותתן לנו כל צרכינו מאתך לבד, ונוכח שתהיה מלאכתנו נעשית עלידי אחרים, ויקים בנו מקרא שפתוב: "ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אפריכם וכרמיכם, ואתם פהני יהוה תקראו, משרתי אלהינו יאמר לכם", פי אתה יודע פי צרכינו הם רפים מאד, ואפלו ההכרחיות לבד הם רפים מאד, אכילה ושתיה ומלבושים ודירות, וצרכי מצוה לתן צדקה וגמילות חסדים, ושכר למוד ושאר הצטרכות ההכרחיים, אשר יכולים חסדו שלום לבלות הימים על ההכרחיות לבד:

ד: **אנא** יהוה, שמרנו והצילנו מזה, וזכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנוכח פוכות הצדקה להמשיך חסד גדול עלינו, ויקים מקרא שפתוב: "עולם חסד יבנה", ותקים העולם בחסדך לבד, בלי אתערותא דלתתא כלל, ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשאומתן בשביל פרנסה. וכשם שפראת עולמך בחסדך הטוב לבד בלי אתערותא דלתתא כלל, פן תשפיע עלינו חסדך ותתן לנו כל פרנסותינו וכל צרכינו מאתך לבד בלי עשיתנו כלל, למען נזכה להיות פנויים מפל עסק ולעסק רק בתורה ותפלה ומצוות ומעשים טובים, ולא ניגע לריק ולא נלד לכהלה, ונוכח להיות פרצונך הטוב באמת, ותגלה הרצון בעולם, ותחזק את אמונת הרצון בחזק גדול ותבטל כל הספקות, ולא יהיה כח למצח הנחש להטיל שום ספק ברצון חסד ושלום, רק פלם ידעו אותך למקטנם ועד גדולם ויכירו כלם פח מלכותך, וידעו הפל בידיעה חזקה ונכונה בלי שום ספק כלל, שהכל

מתנהג רק ברצון הבורא, הפל לבר, ותברך שמו לנצח, "וכמצביה
עבד בחיל שמיא ודירי ארעא, ולא איתי די ימחא בידה ויאמר
לה מה עבדת":

ה: ותרחם עלינו אבינו אב הרחמן, ותשלח לנו איש תבונות
שיש לו נשמה קדושה, שיהיה לו כח לדלות ולשאב
לנו עצות קדושות עצות עמוקות, כמו שפתוב: "מים עמקים
עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה". ותעזר לנו בזכות וכח
הצדיקים האמתיים, שנוכה להמשיך המשכת רוחניות אלהות
לתוך צמצומים, ותעזרנו ברחמיך שנוכה על ידי מעשינו הטובים
לצמצם ולברא צמצומים וגופים קדושים, שיהיו פלים מכשירים
לקבל לתוכם המשכת רוחניות אלהות בקדשה גדולה ברצונך
הטוב. ונוכה לברא בכל עת עולמות ובריות חדשות קדושות
וטהורות, ולהמשיך תמיד רוחניות אלהות לתוך צמצומים
קדושים. ואתה ברחמיך תשפיע מזון ופרנסה לכל הנבראים
והנוצרים והנעשים, פי אתה זן ומפרנס ברחמיך וחסדיך הרבים
מקרני ראמים ועד ביצי כנים, ולכל הנבראים שבעולם אתה נותן
פרנסה תמיד בטובך הגדול, כמו שפתוב: "נותן לחם לכל בשר,
פי לעולם חסדו":

עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים, ותן לנו פרנסותינו מאתך קדם
שנצטרך להם, בהרחבה גדולה, בהתר ולא באסור,
בכבוד ולא בכיווי, בנחת ולא בצער. ואל תצריכנו לא לידי מתנת
בשר ודם ולא לידי הלואתם, ותצילנו מחובות והלואות לעולם
ותופנו מהרה לסלק ולשלם כל ההלואות והחובות שאנו חייבים

מִכְּבָר, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי קָשָׁה וְכָבֵד עָלֵינוּ מְאֹד
לִשְׂאֵל עָלֵינוּ עַל הַחֻבוֹת אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגּוּ עָלָנוּ עַל צְוֹאֲרֵנוּ הַכְּשִׁילוֹ
כַּחֲנוּ, וְהֵם מְבַלְבְּלִים אוֹתָנוּ הַרְבֵּה מִמַּעַט הַעֲבוּדָה שְׂאֵנוּ חֲפִצִּים
לְהִתְחִיל לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמְתּוֹ:

אָנָּה יְהוָה, פְּרָנְסָנוּ וְכַלְפָּלְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דְּרֶךְ וְעֵצָה אִיךָ לְהַמְשִׁיךְ פְּרָנְסָה,
כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, עָלֶיךָ הִשְׁלַכְנוּ אֶת יְהִבְנוּ וְאֶתָּה
תְּכַלְפָּלְנוּ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, הָאֱלֹהִים הַרוּעָה אוֹתָנוּ מְעוֹדְנוּ, תֵּן לָנוּ
פְּרָנְסוֹתֵינוּ וְכֹל מַחְסוֹרֵינוּ בְּשַׁפְעַ גְּדוֹל קֹדֶם שְׁנִצְטָרֶךְ לָהֶם, בְּקִדְשָׁה
וּבְמִתְהַרָה גְּדוֹלָה פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, בְּלֵי שׁוּם מְרֻדוֹת וּבְלִבּוֹלִים כָּלֵל,
בְּאִפְן שְׁנוּכָה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב
תָּמִיד:

וְ: וּבְכֵן תּוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזְרוּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּכָה שְׂיֵאִיר
עָלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילַתְנוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְתִתֵּן לָנוּ
כַּח וְעַז וּגְבוּרָה מְאֹדָה, וְנִזְכָּה לְהִיֹּת "אֲנִשֵׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים
אֲנִשֵׁי אַמַּת שׁוֹנְאֵי בְּצַע", כִּי אַתָּה הַנּוֹתֵן כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל. עֲזְרוּנוּ
וְחַזְקוּנוּ וְאַמְצָנוּ בִּירְאָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנֵהִיָּה גְבוּרִים
אֲנִשֵׁי חֵיל בְּאַמַּת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְתִתֵּן לָנוּ מִמְּשָׁלָה דְקִדְשָׁה, כִּי
"הָעֶשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה,
וּבִידֶךָ לְגַדֵּל וְלַחֲזֹק לְכָל". זַכְּנוּ שְׂיֵהִיָּה לָנוּ חֵלֶק טוֹב בְּהַמְלָכוֹת
וְהַמְּשָׁלָה דְקִדְשָׁה, בְּאִפְן שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ פְּרָנְסָה טוֹכָה
בְּהַרְחָבָה גְּדוֹלָה לָנוּ וּלְכָל אֲנִשֵׁי בֵיתָנוּ וּלְכָל הַתְּלוּיִים בָּנוּ
מִעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

רבונו של עולם, אתה יודע עצם דחקנו ועמלנו ומעוט וצמצום
 הפרנסה שנתמעטה מאד פרנסת עמך בית ישראל,
 בפרט פרנסת הכשרים החפצים לکنס בדרך הקדש ולעבדך
 באמת, אשר פרנסתם דחוקה מאד, ורבים נמנעים הרבה
 מעבודת השם יתברך מחמת על ומרדת הפרנסה. רחם עלינו
 למען שמך, ותשפיע עלינו שפע טובה ופרנסה טובה לנו ולכל
 עמך בית ישראל, ובפרט להחפצים ליראה את שמך. עזרנו
 והושיענו שלא תמנע ותעכב אותנו הפרנסה מעבודתך באמת, כי
 לך לבוד עינינו תלויות. "כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו", כי
 אין אתנו יודע עד מה, שום סבה ועסק בדרך הטבע איך
 להמשיך פרנסה, כי אם עליך לבוד אנו נשענים, ועינינו לך
 מוחלות עד שתחננו ברחמיך ובחסדיך הרבים, ותתן לנו
 פרנסותינו בעתו במועדו ובזמנו, ותזמין לנו כל פרנסותינו קדם
 שנצטרך להם באפן שלא תבלבל אותנו מרדת הפרנסה
 מעבודתך בלל, ותעזר בך מלכותך ותעלה ותקבל המלכות
 דקדושה שפע הפרנסה טובה לכלליות עמך בית ישראל מהידיים
 שיש בים החכמה, ותמשיך פרנסה טובה עלינו מרצון העליון כמו
 שכתוב: "עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו.
 פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון". ותתן ותחלק ותשחק
 (ותספיק) הפרנסה לכל אחד ואחד כפי מה שצריך באמת לעבודת
 השם יתברך, באפן שנוזה כלנו לעבדך באמת. ותספיק לנו כל
 צרכינו בכבוד ולא בכזיו, בהתיר ולא באסור, בנחת ולא בצער,
 מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר

וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְּוֹאֲתָם, וְנוֹכַח לְקַבֵּל הַפְּרָנְסָה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וַיֵּאִיר בְּתוֹכָהּ הָאֲרֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן וְקִדְשָׁה. וְתַעֲזֹרְנוּ לְשִׁבְרֵי תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרֵי וְלִקְדֹשׁ אֶת אֲכִילַתְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְנֹאכַל לְשִׁמְךָ לְבָר, וְנוֹכַח לְקַבֵּל וְלַהֲמִשִּׁיד עָלֵינוּ הַיְרָאָה הַקְּדוֹשָׁה הַנְּנֻשֶׁת וּבִאָּה עַל הָאָדָם בְּעַת הָאֲכִילָה:

וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב שֶׁפַע טוֹבָה וּפְרָנְסָה טוֹבָה פִּי כֶּךָ לְבָד בְּמַחְנוּ, פִּי אֶתָּה "מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֹשֶׂב לְעִבּוֹדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לְחֶם מִן הָאָרֶץ וַיִּין יִשְׂמַח לְבַב אָנוּשׁ, לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן וְלַחֵם לְבַב אָנוּשׁ יִסְעֵד". וְנֹאמַר: "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כֹּלֵם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. זֶה הֵימָּה גְדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם, שֵׁם רִמְשׁ וְאִין מִסְפֵּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת, שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְלִכוּן, לְוִיתָן זֶה יִצְרֵת לְשַׁחַק בּוֹ. כֹּלֵם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכֹלֵם בְּעֵתוֹ, תִּתֵּן לָהֶם יִלְקִטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב":

מז: טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, זַכַּנִּי לְהִרְבוֹת בְּצִדְקָה לְעַנְיִים הַגּוֹבִים בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאִפְּן שְׁתַּהֲיֶה הַצְּדָקָה תִּקּוֹן גְּדוֹל לְנַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמֹתֵי, וְלֹא אִיעוֹל בְּכִסּוּפָא קַמְךָ. וְתִשְׁמֹר אֶת כֹּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲשֶׁר פְּרָנְסַתְּם עַל־יְדֵי צְדָקָה, שְׁלֹא יִגַּע לְיָדָם שׁוֹם צְדָקָה פְּגוּמָה מֵאֲנִשֵׁי נְאוּף וְרִשְׁעָה, אֲשֶׁר הַצְּדָקָה שְׁלָהֶם מוֹקֵת לְהַמְקַבְּלִים, רַק תִּסְבַּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם, שְׁכָל הַרְשָׁעִים וְהַנּוֹאֲפִים הַנּוֹתְנִים צְדָקָה, שְׁכָל צְדָקָתָם תִּגַּע לְהַשְׁקֵרְנִים וְהַצְּבוּעִים, וְהַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיּוֹם יִנְצְלוּ מֵהֶם מִלְּקַבֵּל צְדָקָה פְּגוּמָה שְׁלָהֶם, שְׁלֹא תִקְלַל הַצְּדָקָה פְּגוּמָה שְׁלָהֶם אֶת דְּבוּר פִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ שְׁמִקְבְּלִים

הצדיקים מפעלי הצדקה. ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות, ולא יהיה אחיזה להפטר אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה טובה בכבוד וברוח בקדושה ובטהרה גדולה, באפן שנוכה להיות פרצונך הטוב באמת:

ז: "עיני כל אלך ישפרו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון". רבוננו של עולם, תן לי פרנסה בכבוד קדם שאצטרך לה, באפן שאזכה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד ולהיות פרצונך הטוב באמת, פי אתה יודע כמה הפרנסה מבלבלת אותי ומונעת אותי ומחלשת דעתי מלהתחזק בעבודתך:

רבוננו של עולם, ידעתי כי אני רחוק מפרנסה בכבוד מאד מאד, כי פגמתי נגדך מאד, הרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי. אבל באתי לפניך מלא רחמים פעני בפתח, כדל ואכיון המחזיר על הפתחים, פורש בפיו שואל ומבקש מתנת חנם ונדבת חסד, שתחנני ברחמיך הרבים לבד, בחסדיך העצומים לבד, ותזמין לי פרנסתי מן השמים, ותתן לי כל צרכי וכל צרכי אנשי ביתי וכל התלויים בי וכל התלויים אלינו קדם שנצטרך להם, כי עינינו לך לבד תלויות, עינינו לך לבד מצפות ומחפות:

רבוננו של עולם, אנתה הוא לעלא מן כל העלות והסבות, ואתה יכול לסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, באפן שיגיע לנו הפרנסה בנקל בלי שום בלבולים ובלי שום טרדות ויגיעות ובלי שום סבות על פי דרך הטבע, רק שתזמין לנו

בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים הַפְּרָנְסָה בְּנִקְלָה וּבְמַהֲרָה גְדוּלָה, וְתִהְיֶה נִמְשָׁכֶת
הַפְּרָנְסָה אֵלֵינוּ לְטוֹבָה בְּהִרְחֻבָהּ גְדוּלָה, וְנִזְכָּה לְבָרֵךְ הַפְּרָנְסָה
בְּקִדְשָׁהּ גְדוּלָה, שְׁנוּכָה לְאָכֵל וּלְשִׁתּוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְדוּלָה,
בְּאִפְּן שְׁנוּכָה שְׁתַּתְּבַרֵר אֲכִילַתְנוּ וּשְׁתִּיתְנוּ, וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים מֵהֶם
בְּרוּרִים קְדוּשִׁים בְּבַחֲיִנַת קְמוּרָה, עַד שְׁיִהְיוּ נַעֲשִׂים מֵהֶם אֲמָרֵי
שְׁפָר, שֶׁהֵם בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְאֵלֵינוּ הָאֲמָרֵי
שְׁפָר יַעֲלוּ וְיִתְחַבְּרוּ עִם הַמַּלְאָךְ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מֵהֶם עֲטָרָה לְהַמְּלֹךְ,
וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת הָעֲטָרָה הַזֹּאת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "צִיֵּינָה וְרֵאֵינָה בְּנוֹת
צִיּוֹן בְּמַלְאָךְ שְׁלֹמֹה, בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם
שְׂמֻחַת לְבוֹ", וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת הַמַּלְאָךְ בְּיַפְיּוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "מַלְאָךְ
בְּיַפְיּוֹ תַחֲזִינָה עֵינֶיךָ". וְאֵל תַּעֲכַב פְּרָנְסוֹתֵינוּ בְּשִׁבְלֵי זֶה, כִּי אַתָּה
"כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה", כִּי אַתָּה יָכוֹל לְסַבֵּב סְבוֹת
לְטוֹבָה בְּאִפְּן שְׁתָּבוֹא לָנוּ הַפְּרָנְסָה בְּמַהֲרָה גְדוּלָה בְּלֵי שׁוּם עָפוֹב
כְּלָל, וּבְלֵי שׁוּם עֶסֶק וְסִבָּה וּבְלֵי שׁוּם טְרָדָא כְּלָל, וְעַם כָּל זֶה
נִזְכָּה לְרֵאוֹת הַמַּלְאָךְ בְּיַפְיּוֹ "בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ אִמּוֹ", הַנַּעֲשִׂית מִן
הָאֲמָרֵי שְׁפָר הַמִּתְבַּרְרִים עַל־יְדֵי הַפְּרָנְסָה וְהַאֲכִילָה וְהַקְּדֻשָּׁה. וְקַיֵּם
לָנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "הַגּוֹאֵל מִשְׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד
וּרְחָמִים, הַמְּשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ תִּתְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי":

אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּרְחַם עָלֵינוּ וְתִסַּבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה,
בְּאִפְּן שְׁתַּגִּיעַ לָנוּ הַפְּרָנְסָה קִדְּם שְׁנִצְטָרֵךְ לָהּ, וְתִזְמִין לָנוּ
כָּל צְרֻכֵינוּ בְּכָבוֹד וּבְנִחַת וּבְהִתַּר וּבְקִדְשָׁהּ גְדוּלָה וּבְהִרְחֻבָהּ וּנְחַת
גְדוּלָה, וְתַצִּילֵנוּ מִחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת, וְתַעֲזָרְנוּ לְסַלֵּק מִהֶרָה כָּל
הַחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת שְׂאֵנוּ מְחִיבִים מִכֶּכֶר, וְתִשְׁמְרֵנוּ מֵעַתָּה מְלֻבָּא

לְיָדֵי חוֹב עוֹד לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהַחֹבוֹת וְהַהֲלוֹאוֹת
מִבְּלָבָלִים אוֹתְנוּ מְאֹד מִמַּעַט עֲבוֹדַתְךָ שְׁאֵנוּ מְכִינִים עֲצֵמְנוּ בְּכֹל
עַת לְהַתְחִיל בְּעֲבוֹדַתְךָ בְּאַמֶּת:

רַחֵם עָלֵי וְעֲלֵינוּ, אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמוּ, הֲזֵן אֶת הָעוֹלָם פְּלוֹ בְּטוֹבוֹ
בְּחֵן וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְתֵן לִי וּלְכֹל חֲבֵרְתֵנוּ וּלְכֹל יִשְׂרָאֵל
פְּרִנְסָה בְּכַבּוֹד קִדְשׁ שְׁנִצְטָרְךָ לָהּ, בְּאַפֵּן שְׁלֹא נִצְטָרְךָ לְהַטְרִיד
דַּעֲתֵנוּ בְּהַפְרִנְסָה פְּלֵל, וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לְיָדֵי מִתְנַת בְּשָׂר וְדָם וְלֹא
לְיָדֵי הַלְוֹאֹתֶם, כִּי אִם לְיָדֶךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה
שְׁלֹא יִבוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם וָעַד. וְנוֹפֵה לְכַרֵּר הַפְּרִנְסָה בְּקִדְשָׁה
וּבְמִתְהַרָה גְדוּלָה, בְּבַחֲיִנַת קְמוּרַת הַמְּשֻׁמָּח אֶת הַלֵּב. וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת
מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְיִמְלֹךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל
הָעוֹלָם פְּלוֹ, וַיְקִים בְּנוּ מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "מְלֹךְ בְּיָפוֹ תַּחְזִינָה
עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה אֶרֶץ מְרַחֲקִים", בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

י: וְתִתֵּן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ בְּהַרְחֵבָה גְדוּלָה מֵאַתָּה, וְתִשְׁמְרֵנוּ
וְתִצְלִינֵנוּ מִן הָעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת, וְלֹא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ
יִשְׂרָאֵל זֶה לְזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר, רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁפִּיעַ לָנוּ
לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד פְּרִנְסָתוֹ וְכֹל הַצְּטָרְכוֹתוֹ בְּהַרְחֵבָה גְדוּלָה קִדְשׁ
שְׁיִצְטָרְךָ לָהֶם בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּהִתַּר וְלֹא בְּאַסוּר, בְּכַבּוֹד וְלֹא
בְּבוּזוֹן. וְתִגַּן עָלֵינוּ תְּמִיד שְׁלֹא יִגְרַם הַמַּחֲלַקַת חֵם וְשְׁלוֹם לְהַפִּיל
נִפְלִים חֲלִילָה, וְלֹא יִגַּע שׁוֹם הַזֶּק וּפְגַם לֹא לְדַרְךְ הַקִּדְשׁ בְּעֲצָמוֹ
שְׁצָרִיכִין הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים לְגִלוֹת בְּעוֹלָם בְּכֹל עַת, וְלֹא
לְהֶאֱנָשִׁים הַנִּכְבָּנְסִים בּוֹ לְגִלוֹתוֹ, וְלֹא תִפִּיל אִשָּׁה פְּרִי בְמִנְהָ, (בְּפָרַט
וְכו') וְלֹא יַעֲדֵי עֲבִיד שׁוֹלְטֵן מְדַבֵּית יְהוּדָה:

מ: **אנא** יהוה, עזור להם ותשפיע להם כל טוב עשר וכבוד
 וחיים, בנים ובני בנים, ויתרבו צאצאיהם כחול הים,
 ותברך את כל מעשה ידיהם ובכל אשר יפנו יצליחו (ובפרט וכו'),
 ותעזר להם ותעלה אותם בכל פעם מעלה מעלה, ותחזק את
 לבבם שיזכו בכל פעם להחזיק ביותר את הלומדי תורה באמת,
 ותמלא ידם ברפת יהוה שייכלו להחזיק אותם בשלמות, למלאות
 להם כל צרכיהם לתת להם כל מחסורם אשר יחסר להם, באופן
 שיזכו העוסקים בתורה לעסוק בתורה ועבודה לשמה תמיד,
 בהרחבת הלב בלי שום בלבול וטרדת הפרנסה כלל:

זכנו לזכר ולהאמין בחסדיך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו
 נפסק לעולם, ולשמח את עצמי עלידי־זה תמיד. פתח לפי
 ודעתי, והאר עיני שכלי והורני ולמדני בכל עת כל הדרך
 והעצות שאפשר לשמח עצמי בהם באותה העת והשעה באופן
 שאזכה להיות בשמחה תמיד, עד שאזכה בכל פעם לרקוד הרבה
 מחמת שמחה, ולהעלות כל הבחינות הנקראין רגלין לבחינת לבב
 חכמה, בבחינת "ונביא לבב חכמה", ועלידי־זה יהיו נמתקין כל
 הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל ישראל. ואזכה עלידי השמחה
 והרקודין לתקן פגם הדבור הרע מה שפגמתי לפניך מעודי עד
 היום הזה בדבורים רעים הרבה, בפרט פגם דבורים רעים של
 לשון הרע ורכילות, הכל אזכה להעלות ולתקן בשלמות עלידי
 שמחה ורקודין וקדשה. ותשמרני ותצילני מעתה מלדבר שום
 דבור רע ובפרט מלשון הרע ורכילות, ואזכה לקדש את דבורי
 בקדשה גדולה בתכלית השלמות. ותשמרני ותצילני מפגם

אמונה, ותזבני להעלות ולתקן כל פגמי האמונה על ידי השמחה והרקודין דקדשה, ואזכה מעתה לאמונה שלמה באמת בראוי בתכלית השלמות פרצונך הטוב. ותעלה אותי גם במזון ועשר, שתשפיע לי מזון ועשירות הרבה דקדשה, באפן שאוכל לעסק בתורתך ועבודתך בלי טרדא ובטול כלל, ואזכה להרבות בצדקה ולהחזיק ידי העוסקים בתורה ועבודה באמת:

רבנו של עולם, אתה ידעת דחק פרנסתנו פעת, אשר כשל כח הסבל, רחם עלינו למען שמך, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזבנו להיות בשמחה תמיד, עד שנוזכה לרקודין דקדשה ולהעלות כל בחינות הרגלין למעלה לקדשה עליונה, באפן שנוזכה להמשיך שפע טובה ופרנסה טובה ועשירות גדול בקדשה ובטהרה, לנו ולזרענו ולכל עמך בית ישראל, ובפרט לכל תומכי אורייתא:

מב: מריה דעלמא כלא, רופא חנם, רפאני נא ברחמיך הרבים רפואת הנפש ורפואת הגוף, "רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה פי תהלתי אתה". רפאני ואספני מצרעתי ומהר להפשיט מעלי גופי המצרע, והלבש אותי בחסדיך גוף קדוש מגן עדן, ועל ידי זה יתרומם מזלי ואזכה לעושר, ובברכותיך תברכני ותשפיע לי עשירות גדול בקדשה ובטהרה ויתחזק יצרי הטוב, ותסיר לב אבן מבשרי ותתן לי לב בשר, ויתבטל העצבות והליצנות הבאים ממרה שחורה ויתבטל מאתנו העניות והדחקות, פי כשל כח הסבל של העניות והדחקות של עמך בית ישראל, בפרט גדל העניות והדחקות של הכשרים החפצים

לְכַנּוּם בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ בְּאַמֶּת. רַחֵם עָלֵינוּ בְּחֶסֶדְךָ הַנּוֹפְלָאִים, וְתֹאִיר
עָלֵינוּ מִזֶּל שֶׁל עֲשִׂירוֹת, וְיִהְיֶה כָּל הָעֲשִׂירוֹת אֶצֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ הַכְּשָׁרִים הַחֲפָצִים לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, לְמַעַן יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ
עַל־יְדִי־זֶה. וְיִתְבַּטַּל מֵאַתָּנוּ כָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וְלִיצְנוֹת הַבָּאִים מִמֶּרֶה
שְׁחוּרָה, וְיִתְבַּטַּל הַלִּיצְנוֹת שֶׁל כָּל הַחוֹלְקִים עַל הַכְּשָׁרִים וְהַיּוֹרָאִים,
וְתִתֵּן פֶּחַ שְׁוִיתִגְבֵּר לֵב חֶכֶם לְיָמִין עַל לֵב הַכֶּסֶל שֶׁהוּא מִשְׁמָאֵל,
אֲשֶׁר מִשֵּׁם כָּל הַלִּיצְנוֹת שְׁלָהֶם, שֶׁהוּא שְׁחוֹק הַכֶּסֶל, וְיִתְבַּטַּל
הַשְּׁמָאֵל לְגַבֵּי הַיָּמִין:

ג: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתִתֵּן הַגֹּשֶׁם וְהַמָּטָר בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְלֹא
תַעֲצֹר הַשָּׁמַיִם מִן הַמָּטָר בְּכָל עֵת שֶׁהָעוֹלָם צָרִיכִין לוֹ,
וַיְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְנָתַתִּי גֹשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם, וְנָתַתִּי הָאָרֶץ יְבוּלָה
וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו. וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאָרֶץ וְשִׁכְבַּתָּם וְאִין מַחְרִיד
וְהַשְׁבֵּתִי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם". וְתִשְׁגִּיחַ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁיַעֲלוּ כָּל הָאֲדָמִים מִן הָאָרֶץ לְטוֹבָה, שְׁיִהְיוּ נַעֲשִׂים
מִן הָאֲדָמִים תְּמִיד גֹּשְׁמֵי בְּרָכָה וְנִדְכָה בְּעֵתָם וּבְזִמְנָם, וְלֹא יִתְהַפְּכוּ
הָאֲדָמִים לְשִׁפּוֹכַת דָּמִים חֲסֵי־שָׁלוֹם. וְתוֹצִיא אֶת הָאֲדָמָה מִקְלָלוֹתֶיהָ
שֶׁנִּתְקַלְּלָה בְּעוֹן אֲבוֹתֵינוּ וּבְעוֹנֵינוּ, וְתִהְיֶה כָּל הַקְּלָלוֹת לְבִרְכוֹת,
"כִּי אַתָּה כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ מְאוּמָה":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וּבְרַכְנוּ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וְתֵן לָנוּ
פְּרִי־סִתְנוּ מֵאַתָּךְ בְּהִרְחֹבָה גְּדוּלָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה. וְתִתֵּן
לָנוּ כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְכָל הַצְּטָרְכוֹתֵנוּ קוֹדֵם שֶׁנִּצְטָרֵךְ לָהֶם, וְתִצְלֵנוּ
וְתִשְׁמְרֵנוּ תְּמִיד מִחוֹבוֹת וְהַלְוֹאוֹת כִּי הֵם מְטַרְדִּים וּמְבַלְבְּלִים אֶת
דַּעְתָּנוּ מְאֹד. רַחֵם עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ מֵעַתָּה וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּישׁוּעַתְךָ

הנוראה לסלק כל החובות שאנו חייבים מפּבּר, והצילנו מעתה מחובות והלואות ולא נצטרך ללוות שום הלואה מאחרים. רחם עלינו מלא רחמים זן ומפּרנס לכל, ואל תצרכנו לידי מתנת פּשׁר ודם ולא לידי הלואתם:

מְנֵהִיגוֹת

יח וּבְכֵן רַחֵם עָלֵינוּ, וְשַׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְנֵהִיגֵי שָׁקֶר, מִמְנֵהִיגִים אֲכֹזְרִים, מִפְּרִנְסִים הַמְתַּנְּאִים עַל הַצְּבוּר שְׁלֹא לְשֵׁם שְׁמַיִם הַרוּדְפִים אַחַר הַכְּבוֹד לְהַנְּאֹתָם וְתוֹלֵין רְדִיפְתָּם בְּרַחֲמֵנוּת, כְּאֵלוּ הֵם רוֹצִים לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם לְהַנְּהִיגֵם, אֲשֶׁר בְּאֶמֶת הֵם רְחוּקִים מִזֶּה, וְאֵינֶם יְכוּלִים לְהַנְּהִיג אֶת עַצְמוֹן מִכֹּל שֶׁפֶן אַחֲרֵי, וְלֹא נָתַן לָהֶם הַגְּדֻלָּה מִן הַשְּׁמַיִם כָּלֵל. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם וּמֵהַמוֹנֵם, וְתִבְטַל וְתִשָּׁבֵר וְתִכְנִיעַ גְּדֻלָּתָם וּמְשַׁלְּתָם מִן הָעוֹלָם:

ועזרנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהַצַּל אוֹתִי וְאֶת זֶרְעִי וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתַּאֲוָה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל פְּרִנְסוֹת וּמְנֵהִיגוֹת, שַׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי וּמְלַמְנִי, שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוּם תַּאֲוָה וְחִמּוּדָה וְשׁוּם מַחְשֶׁבֶת כָּלֵל שֶׁל פְּרִנְסוֹת וּמְנֵהִיגוֹת וְרֵאוּשׁוֹת וְהַתְּנַשְּׂאוֹת, וְלֹא אֲרַדֵּף אַחַר הַכְּבוֹד לְעוֹלָם:

סא וְשַׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְנֵהִיגִים שֶׁל שָׁקֶר, וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֹא נִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָהֶם תִּקְוָה וְלֹא נִסְמֶיךָ אוֹתָם בְּשֵׁם רַבִּי וְנִתְרַחַק מֵהֶם כָּלֵל מִיְּנֵי הַתְּרַחֲקוּת,

ולא יזיקו לנו בשום דבר, לא בגשמיית ולא ברוחניות, כי אתה יודע את עצם הפגמים והקלקולים שגורמים בעולם חס־ושלום אלו המפרסמים והמנהיגים של שקר, הנקראים בשם רבי, ונסמכו שלא פדיון, כי הם בעצמן אינם יכולים לתת עצה לנפשם והעשנים סרוחים מבלבלים מהם ומסבכים דעתם, ואינם יודעים להוציא משפטי אמת והנהגות ישרות להם בעצמן, ואיך יוכלו להנהיג אחרים:

א: ובכן תושיענו ותעורנו ברחמיך הרבים, שנוזה להפיר ולידע כל המפרסמים שבעולם, ולדעת להבחין בין טוב לרע, שנוזה לידע האמת לאמתו, מי הם הצדיקים והמפרסמים האמתיים ומי הם המפרסמים והמנהיגים של שקר, אשר גדלתם היא רק עלידי עזות שהיא מלכותא בלא תגא. ונוזה לתפלה בשלמות בכל הפחיתות. ובזכות וכח תפלות הצדיקים האמתיים שהם שרש הפל, אשר כלם מקבלים מהם, יתפטר ויפל כל העזות של כל המפרסמים של שקר, כלם יכרעו ויפלו לפני תפלת הצדיקים האמתיים, ולא יוכלו להרים ראש נגדם ונגד התלויים בהם ונתמכים עליהם באמת:

י: רבוננו של עולם, "רעה ישראל האוינה, נוהג בצאן יוסף, יושב הפרובים הופיעה". אתה עשית עמנו חסדים רבים ועצומים בכל דור ודור, ונתת לישראל בכל דור ודור מנהיגים אמתיים אשר הורו את ישראל את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו. חוסה עלינו גם עתה בדור הזה ושלח לנו רועה נאמן מנהיג אמת רחמן אמת, אשר יוכל לנהג אותנו

בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׂיִרְחֵם עָלֵינוּ
 בְּרַחֲמֵנוּת הָאֱמֶתִי לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵעוֹנוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר
 הַרְחַמְנוּת עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַרְחַמְנוּת הַגְּדוֹל מִכָּל מִינֵי
 רַחֲמָנוּת לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנוֹת, כִּי אֵתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל קִדְשַׁת נַפְשֵׁנוּ
 בְּשִׂרְשָׁנוּ, אֲשֶׁר כָּל נַפְשוֹתֵינוּ חַצוּבוֹת וְנִמְשָׁכוֹת מִמְקוֹם גְּבוּהָ
 וְעֵלְיוֹן וְדַק וְקְדוּשׁ מְאֹד מְאֹד, וְאֵנוּ רַחוּקִים לְגַמְרֵי מְעוֹן, וְאֵין שׁוֹם
 עוֹן וּפְגָם שֶׁיֵּד לָנוּ כָּלָל, לְגִדּוֹל דְּקוּתָנוּ וְרוּחְנוּתָנוּ בְּשִׂרְשָׁנוּ, עַד
 אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לִשְׂאֵא עָלֵינוּ עַל עוֹן אֶחָד, מִכָּל שְׂכָן עַל עוֹנוֹת
 וְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר
 גִּלְפָּנוּ בָּהֶם:

חֻוּסָה עָלֵינוּ רַחֵם עָלֵינוּ חֲמַל עָלֵינוּ, כְּרַב רַחֲמִיךְ כְּעֵצֶם
 חֲמַלְתָּךְ כְּגִדּוֹל חַסְדְּךָ, וְשַׁלַּח לָנוּ מִהֵרָה מִנְהִיג אֱמֶתִי
 שְׂיִהְיֶה רַחֲמֵן גְּדוֹל בְּאֱמֶת, וְיִדַּע אִיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הַרְחַמְנוּת, אִיךְ
 לְרַחֵם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וַיְכַנֵּם בְּנוּ הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ, וַיּוֹרֶה
 אוֹתָנוּ דְרָךְ וְעֵצָה שְׁלֵמָה, וַיּוֹצִיאֵנוּ בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל מִכָּל הַחַטָּאִים
 וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וַיַּגְרֵשׁ וַיְבַטֵּל מֵאֵתָּנוּ אֶת כָּל הַרוּחַ שְׂטוֹת
 שְׂנֵדָבֶק וְנִאֲחִזוּ בָּנוּ, וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ וְלֹא נַחֲטָא עוֹד, וְלֹא
 נַעֲשֶׂה עוֹד הִרַע בְּעֵינֶיךָ, אִם אֲוֹן פְּעַלְנוּ לֹא נוֹסִיף. "שְׂמֵרָה נַפְשִׁי
 וְהַצִּילֵנִי, אֵל אִבּוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְּךָ". כִּי אֵתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל
 הַרְחַמְנוּת שְׂיִישׁ עַל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵנוּ הוֹלְכִים בְּעוֹלָם
 הַזֶּה נֶעַ וְנֵד מְבַלְבֵּל וּמְטָרָף, "כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלֵינוּ
 שְׂנֵינוּ כְּמוֹ הַגֶּה", וְכִבֵּר חֲלָפוּ וְעִבְרוּ עָלֵינוּ יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה,
 וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִפְּטוּעוֹתָנוּ:

רבונו של עולם, ארון הרחמים והסליחות, עוררה נא ברחמיך
 וחסדיך את המנהיג הראשון האמתי שהוא משה רבנו
 עליו השלום, עם כל הצדיקים האמתיים הכלולים בו, שיעמדו
 בעזרתנו ויגמרו מהרה מה שהתחילו לקרבנו אליך אבינו
 שבשמים, ולהחזירנו בתשובה שלמה לפניך:

ועתה עתה, אדונינו מורינו ורבותינו, אבותינו, הודנו זיונו
 ותפארתנו, עטרת ראשנו, אן פניתם אן פניתם, על מי
 עובתם אותנו, על מי נמשחתם מעט הצאן הזה בין דבים ואריות
 וחיות רעות רבים מאד, והיכן היא ההשארה שהשארתם
 אחריכם להנהיג את ישראל במקומכם, כמו שאתם רוצים באמת,
 כי נשארנו פתרון בראש החר וכנס על הגבעה, ולמה "תהיה עדת
 יהוה כצאן אשר אין להם רועה". "המזכירים את יהוה, אל דמי
 לכם", אל תחרישו ואל תשקטו, עד אשר ישלח לנו מושיע ורב
 ומנהיג אמתי, להצילנו מעוונות ומחטאים, ומכל מיני פגמים
 שפעולם, ויקרבנו אליו יתברך ולעבודתו חיש קל מהרה, וכאשר
 החלותם חסדכם עמנו בן תגמרו בעדנו, ומה שיהיה הוא שיהיה,
 שנופה גם בדור הזה למנהיג אמתי שיהיה בבחינת משה, כי
 אתפשטותא דמושה בכל דרא ודרא, וכבר הבטחתנו שלא תעזבו
 אותנו לעולם:

כד: כי אתה גלית לנו עצם המעלות שזוכין עלי ידי מנהיג פשר,
 כי זוכין על ידו לכבול ארבע מדות רעות, שהם, פגם
 אמונה וכפירות וגלוי עריות ושפיכות דמים, ולשון הרע השקול
 כנגד בלן, שהם ראשי כל העברות שבתורה, ואתה יודע כמה

אנו צריכין להעתיר ולהפציר אותך לזכות להנצל מפגם ארבעה מדות רעות האלה, אשר כל אחד גלפד בהם כפי מה שגלפד, בהרהור או בדבור או במעשה, בשוגג או במזיד, ואתה יודע עד היכן מגיעים הפגמים הגדולים האלה הנזוגעים בכל התורה כלה, על פן רחם עלינו ברחמיך הרבים וזכנו שיהיה לנו מנהיגים וראשים הגונים כאלה, שישדרו ויעריכו הגביות והמסים על כל אחד כראוי לו, עד שנוכח כלנו להנצל על ידם מפגם כל הארבע מדות האלה, שלא ידבק בנו ובזרענו שום שמץ מהם, לא מהם ולא מקצתם, לא במחשבה לא בדבור ולא במעשה, לא בשוגג ולא במזיד, רק נזכה להיות קדושים וטהורים בתכלית השלמות, ונקיים לגמרי מפגם כל הארבע מדות האלה:

מניעות

פר ואזכה להתגבר בעבודת יהוה בתורה ובתפלה ובמעשים טובים בזריות גדול ובשמחה רבה ועצומה, ולא אשגיח בדעתי על שום פטול ובלבול ומונע ומעכב ולא אבלבל דעתי עליהם כלל ולא אחוש ולא אסתפל עליהם כלל, ולא תפל עלי שום עצלות ועצבות וכבודות וחלישות הדעת כלל, רק אזכה ברחמיך הרבים להתגבר עלי ידי האמונה הקדושה, לשבר ולכטל לגמרי כל מיני עצלות וכבודות ומניעות המוח ומניעות גשמיים ועצבות ומרה שחורה ומחשבות זרות ובלבולים ועקמימיות שפלב, הכל אזכה לשבר ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים

והעצומים, ואזכה למדת ארך אפים באמת, שאזכה להאריך אפי על כל המניעות והבלבולים, לבלי להסתפל ולבלי לחוש עליהם כָּלֵל, ולא יכפת לי שום דבר כָּלֵל, רק אזכה לעשות את שלי בתורה ותפלה ומעשים טובים בנריוות ובשמחה, ולא תקצר רוחי, חסדו שלום, משום דבר שבעולם. ותשפיע עלי כח הגודל וכח הצומח וקדושה, הנמשך מן האמונה הקדושה, שאזכה להיות הולך וגדול וצומח בעבודתך, ולא יזיק לי שום דבר שבעולם, ובכל מעשה אשר אחל בעבודת יהוה ובתורה ובמצות בכל לבבי אעשה ואצליח:

אנא מלא רחמים, "נותן ליעף כח ולאין אזנים עצמה ירבה", אתה לבד ידעת רבוי חלישותי ובלבול דעתי ועקמימיות לבבי שיש לי בכל דבר שבעולם ובפרט בדברים שבקדושה, אשר כל דבר שבקדושה שאני רוצה לעשות, יש לי מניעות ועפובים ובלבולים רבים בלי שעור קדם שאני מתחיל לעשותו, ואפלו בעת שאני זוכה לעסק בו לעשותו, מבלבלים ומעקמים את לבבי ודעתי בכמה וכמה עקמימיות על עקמימיות, ובכמה וכמה מיני עצבות ומרה שחורה ועצלות וכבדות ובלבול הדעת ומחשבות זרות ופניות בלי שעור וערך ומספר, עד אשר כשל כח הספיל, עד אשר קצתי בחיי, כאשר אתה ידעת יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים. ומה אעשה, ועוונותי עשו כל זאת. רחם עלי למען שמך, שאזכה לאריכת אפים באמת, באפן שאעבר על כל המניעות והבלבולים והמעכבים מן הקדושה, הן מניעות שיש לי ממני בעצמי מחמת תאוות ובלבול הדעת ומחשבות זרות וכיוצא

בְּזוֹה, הֵן מְנִיעוֹת מֵאַנְשֵׁי הָעוֹלָם הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוּקִים, כִּי רַבִּים
 קָמִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת כַּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, הַכֹּל אֹזְכָה לְבַטֵּל,
 וְאֶאֱרִיד אִפִּי וְרוּחִי וְלֹא אֲשַׁנֶּיחַ וְלֹא אֶסְתַּכֵּל וְלֹא אֲחוּשׁ עֲלֵיהֶם
 כֻּלָּל, וְאֵל יִבְהַלְנֵי רַעֲיוֹנֵי וְאֵל יִקְצְרוּ רוּחֵי חַסְדֵי־שְׁלוֹם, אֵל יִרְדֵּךְ
 לְבָבִי, וְלֹא אִירָא וְלֹא אֲחַפֵּז וְלֹא אֶעְרֹץ מִפְּנֵיהֶם, כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הַהוֹלֵךְ עִמָּנוּ לְהַלְחֵם לָנוּ עִם אוֹיְבֵינוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָנוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִין יָדִים רַפּוֹת וּבְרָפִים פּוֹשְׁלוֹת תְּאַמֵּץ. אֵל
 תִּשְׁשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְפָנֵי לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וְלִזְכוּת שֵׁם לְכָל מֵה שְׁיִכְוֹלִין לִזְכוּת כְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, מְקוֹם אֲשֶׁר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מָסְרוּ נַפְשָׁם לְבוֹא לְשָׂם. וְאֹזְכָה
 לְאִרְיֵכַת אַפִּים בְּכָל הַבְּחִינוֹת, וְלְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וּלְבַטֵּל
 הַפֶּעַם וְהַקְּפִידוֹת בְּתַכְלִית, וְאֹזְכָה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל, שְׁלֵא יִהְיֶה
 בְּלָבִי שׁוֹם צַד קִנְיָה וְשִׁנְאָה וְהַקְּפָדָה וְכַעַם עַל שׁוֹם אָדָם
 שֶׁבַּעוֹלָם, אֲפֹלוּ עַל הַשׁוֹנְאִים וְהַרְוֹדִים אוֹתִי, רַק אֹזְכָה לְהִיּוֹת
 טוֹב לְכָל בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְאֹזְכָה לְהוֹדִירוֹ בְּעַבְדוֹתֶךָ מְאֹד
 בְּשִׂמְחָה וְחֵיּוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְתַחֲזֹקֵנִי וְתַאמְצֵנִי תְּמִיד
 עַד שְׁאֹזְכָה לְעֵבֵר בְּשְׁלוֹם וּלְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת
 וְהַעֲכוּבִים מִן הַקְּדֻשָּׁה, וְאֹזְכָה מְהֵרָה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאַהֲבֵיהַ חֶזֶק וְאַמִּיץ וְתַקִּיף בְּעַבְדוֹתֶךָ תְּמִיד, וְאֹזְכָה
 לְהִיּוֹת גְּבוּר לְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרֵי וְרוּחִי לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב
 בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד. אֲדִיר אִים וְנוֹרָא, חֶזֶק וְאַמִּיץ, חֲזַקְנוּ וְאַמְצֵנוּ
 בְּאַמוּנָתְךָ וּבְעַבְדוֹתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֹז וְתַעֲצוּמוֹת
 וְגִבּוּרָה דְּקִדְשָׁה בְּלֵב, בְּאַפֵּן שְׁלֵא יוּכַל לְבַלְבֵּל דַּעְתָּנוּ שׁוֹם דְּבַר

שָׁפְעוּלָם, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם כְּמוֹ שֶׁהִזְהַרְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "חֲזִקוּ וְאַמְצוּ אֶל תִּירְאוּ וְאֵל תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם, כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֲלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ", וְנֹאמַר: "קִוֵּה אֶל יְהוָה, חֲזִק וַיֵּאמֶן לְבָבְךָ וְקִוֵּה אֶל יְהוָה". וְקַיֵּם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְקוֹיֵי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׁרִים, יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ, יִרְצוּ וְלֹא יִיגְעוּ". חֲזִקוּ וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיחָלִים לַיהוָה:

צ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יִדְעָתִי וְאֵינִי מֵאַמִּין, שְׁפָל הַדִּינִים וְהִסּוּרִים הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ, בְּכֻלְלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְפִרְטוּיֹת מַה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן, וְכָל הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלֹבּוּלִים הַמוֹנְעִים וּמְבַלְבְּלִים אוֹתָנוּ מֵעֲבוֹדַתְךָ, כָּלֵם נְשֻׁלָּחִים מֵאַתָּה לְמוֹכְתָנוּ, וְאֵם אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים אוֹתָם לְרַעוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֱלֹהִים חֲשֵׁבָה לְטוֹבָה, כִּי כּוֹנֵנְךָ תָּמִיד לְטוֹבָה, כִּי הַהֲתַרְחַקוֹת הוּא עֵקֶר הַהֲתַקְרְבוֹת, וְאַתָּה מוֹכִיחַ וּמְיַסֵּר וּמְנַסֶּה וּמְצַרֵּף אוֹתָנוּ לְטוֹבַתָּנוּ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "כִּי כֹּאשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ". אֲבָל מִרְבּוֹי חֲלִישוֹת נַפְשָׁנוּ, מִרְבּוֹי עוֹנוֹתֵינוּ, וּמַעֲצָם עֲכִירַת וְגִשְׁמִיּוֹת גּוֹפְנוּ, אִין אָנוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶפְלוֹ דִּינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, כִּי הִסּוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת מְבַלְבְּלִים וּמְטַרְיִדִים אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כְּשֶׁל כַּח הַסְּפָל, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדִיזָה גְּתַרְחַקְנוּ מִמָּךְ כְּמוֹ שְׁנִתְרַחַקְנוּ, וּבְפִרְט אֲנֹכִי הַדָּל וְהָאֲבִיּוֹן וְכו', אֲשֶׁר אֵתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל מַה שְׁעֹבֵר עָלַי מִיִּלְדוּתִי, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְכו', (ויִפְרֹשׁ כֹּל שִׁיחַתוֹ, כֹּל הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלֹבּוּלִים וְהִסּוּרִים וְהַהֲסָתוֹת וְהַנְּסִינּוֹת וְהַצִּירּוּפִים שֶׁעָבְרוּ עָלָיו מֵעוֹדוֹ, וְכֹל הַמְּכַשְׁלוֹת וְהַחֲטָאִים וְהַפְּשָׁעִים שֶׁנִּכְשַׁל בָּהֶם וְכו', וְכו', כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה שִׁיּוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ אֶת נַעֲוֵי לִבּוֹ וּמְכַאֲבוֹ), וּבְוָדָאֵי בְּכָל מַה שְׁעֹבֵר עָלַי,

בְּכֹלם בְּנִתְּךָ הָיָה לְטוֹבָה, לְנִסּוֹתַי וּלְצַרְפְּנֵי עַל־יָדַי אֵלֹהֵי הָעֲנִיִּים
 דִּיקָא, אֲבָל מֵעַצֵּם קִמְנוֹת וְשִׁמּוֹת דַּעְתִּי וְעִכְוֵרַת גּוּפִי, לֹא יִכְלַתִּי
 לַעֲמֹד בְּשׁוּם בְּחִינָה דְקָה וְנִסְיוֹן קַל וְצָרוּף כֹּל שְׁהוּא. "בְּחִנְתָּ לְפִי
 פְּקֻדָּתָ לִילָה צַרְפְּתַנִּי בַל תִּמְצָא, זְמַתִּי בַל יַעֲבֹר פִּי":

קמט רבוננו של עולם, יודע תעלומות, עצם האמת וחפץ באמת,
 קרוב לקוראיו באמת. אתה לבד יודע את כל
 המעשה אשר נעשה עמי בכל יום ויום, מי ומי העומדים עלי
 בכל יום בגשמיות וברוחניות למגע ולעפב אותי חס־ושלום מדרך
 החיים. "יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי". אתה יודע בכמה
 מיני מניעות ועפובים והסתות ופתויים ובבלבולים שמתגברים עלי
 בכל עת למגע אותי חס־ושלום מדרך האמת, מלהתקרב אליך
 וליראיך ולצדיקים האמתיים, ובעצם שפלותי ורבוני עוונותי ועצם
 פגור נפשי ובלבול דעתי שיש לי ממני בעצמי, עוד הם מתגברים
 ומתגרים בי בכל עת המניעות והעפובים מפל בני העולם, הן
 המניעות מפני הבית והקרובים, הן המניעות משאר בני העולם
 מרבוני השנוי דעות והמחלקת שבעולם על נקדת האמת לאמתו:
 ועתה יהוה אלהים אמת, עזרני והושיעני וחזקני ואמצני
 בעבודתך באמת, וזפני להתקרב ליראיך ותמימיך
 ההולכים בדרכיך באמת, ולא יהיה כח לשום אדם שבעולם
 למגע אותי מדרך האמת בשום אופן בעולם יהיה מי שיהיה, הן
 קרוב הן רחוק. ותחזק את דעתי באמונתך תמיד, ואהיה דומה
 בעיני באלו אני יחיד בעולם, כמו שנאמר: "אחד היה אברהם",
 ולא אשמע פלל ולא אסתכל על שום מונע ומעפב ומלעיג

ומתלוצץ ומבלבל בעולם, ולא יוכל שום אדם לבלבל אותי מדרך האמת והישר, אפלו גדולים ממני וצדיקים כנגדי, רק אזכה להתנהג בדרך האמת, כפי מה שלמדתי מגעורי עלידי רבותינו הקדושים האמתיים, ואהיה רגיל לומר בנפשי שאיני יודע כלל מה נעשה בעולם עם כל אחד ואחד, רק אני בתמי אלך בדרך האמת כפי מדרגתי כאשר למדתי עלידי בחירי צדיקי האמתיים, שהם נקדת האמת שבכל העולמות, ולא אסתכל על שום דעה ורצון שהוא נגד רצונם שהוא רצונך באמת, ואפלו כשיהיה ההכרח להתועד עם בני האדם ולדבר עמהם הן במלי דשמיא והן במלי דעלמא, אף-על-פי-כן לא יבלבל דעתי מן האמת לאמתו כלל, ואזכה לקים באמת מקרא שפתוב: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, חזק:

ל: רבוננו של עולם, מלא רחמים, אוהב עמו ישראל, "גדל העצה ורב העלילה", אתה יודע את עצם רבוי המניעות המונעין אותנו מדרך החיים, אשר עמדו כנגדנו כנגד כל אחד ואחד בפרטיות, כחומות ברזל וכנחלים שוטפים ונהרי אש, סבוננו גם סכבוננו מפל צד, "סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד", ומרבוי המניעות נתרחקנו ממך כמו שנתרחקנו. אבל אתה הודעתנו ברחמיך הרבים, שגם בהמניעות בעצמן אתה בעצמך נסתר בהם מרב אהבתך את כל זרע ישראל עמך, ומי שהוא פר דעת יכול לגשת לתוך חשפת הענן והערפל, דהיינו לתוך תקף התגברות המניעות, ולמצא שם את השם יתברך, כי

שם בהמניעה בעצמה נסתר ונעלם השם יתברך. אבל מה
 אעשה אנכי החסר דעה, אשר מעצם חסרון דעתי אני עומד
 מרחוק זה כמה זמנים, שאיני מתגבר להתקרב אליך מחמת רבוי
 המניעות המפסיקים לפני פחומות ממש, ובאמת אני יודע קצת,
 ואני מאמין באמונה שלמה שיש בידי לשברם ולבטלם, כי באמת
 אינם מניעות כלל, אבל אף על פי כן הם מתגברים כנגדי
 ומשתטחים לפני כל כך, שאיני יודע איך לשברם ולבטלם:

על-כן פאתי לפניך מלא רחמים, החונן לאדם דעת, שתורני
 ותלמדני ותודיעני דעת ותבונה וחכמה ושכל אמתי
 ועצות אמתיות בכל עת, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת
 ממקום שאני שם עתה, ולעבר ולדלג על כל המניעות
 המשתטחים לפני, ואזכה לידע ולהאמין באמת שכל המניעות הם
 רק באחיות עינים ובדמיון בעלמא, ומו שמחזק לבו ומתגבר
 כנגדם בתשוקה גדולה ורצון חזק להשם יתברך, הם מתבטלים
 כנגדו לגמרי, עד שאזכה לבטל ולשבר כל המניעות שבעולם, הן
 המניעות מאחרים, הן המניעות מתאוות גופי המגשם, הן כל מיני
 מניעות שבעולם המונעין מדרך הקדש, מדרך האמת, כלם אזכה
 לשבר ולבטל ולסלק לגמרי, על-ידי שתתן בלבי כח וגבורה
 לכבש את יצרי ולהתחזק בלבי בגבורה גדולה ובהתחזקות גדול
 לעמוד כנגדם, ולבלי לירא ולפחד מהם כלל, ואזכה לנצח
 המלחמה בשלום:

ותרחם עלי ותושיעני ותצילני ממניעות המוח, שהם כל
 הקשיות והספקות והבלבולים הבאים על המוח להרהר

אחרי הצדיקים והבשרים שבדור, או להרהר חס ושלוש אחרי מדותיך, שאלו המניעות של המוח הם גדולים מפל המניעות שבעולם, כי מי שמחו ולבו חזק באמונה שלמה בהשם יתברך ובצדיקים אמתיים אין שום מניעה שתמנעהו, אבל בשחם ושלוש מחו ולבו חלוקים מהשם יתברך ומהצדיקים ונפלים בלב קשיות עליהם, אלו המניעות קשים מפלם. ועל זה באתי לצעק ולזעק ולקרא אליך, כי אין לי שום תקוה להנצל מהם כי אם לצעק אליך. "אליך יהוה, אקרא ואל אדני אתחנן. שמע יהוה קולי אקרא, וחנני וענני":

ותרחם עלי בכל עת שיבואו על לבי חס ושלוש קשיות וספקות להרהר אחר האמת חס ושלוש, שתכף אזעק ואצעק ואקרא אליך בקול חזק מעמקי הלב, ואתה תענני מיד ברחמיך הרבים, אשוע ותאמר הנני, כי אין לי על מי להשען לעמד כנגד כל המניעות, בפרט כנגד מניעות המוח, כי אם עליך אבינו שבשמים, עליך לבד אני נשען ועל חסדך הגדול אני בוטח, שתורני ותלמדני איך להתגבר לכנס לתוך תקופ התגברות המניעות ולהתקרב אליך על ידי המניעות דיקא, כי גם בהם עצמן נסתר השם יתברך בעצמו, כי לגדלתו אין חקר, ומאד עמקו מחשבותיך, "ואתה מרום לעולם יהוה", וכל מה שאתה מסבב עם האדם, אפלו מה שנדמה למניעות ועפובים מדרך הקדש, הכל לטובה וישועה נפלאה:

אבי שבשמים, רחם עלי, מלא משאלותי ברחמים, כי אין לי שום תקוה כי אם על תפלה ותחנונים, ועל פחם הגדול

שֶׁל הַצְדִּיקִים אֲמֵתִים, וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי. רַחֵם עָלַי
 לְמַעַן שְׂמֹךְ וְאֵל תַּפְשִׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי, עֲזֹרֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, מִלֵּא רַחֲמִים,
 "פֶּעַל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ", וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶּךְ וְאֶת
 מִצְוֹתֶיךָ אֲשׁוּר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה
 אֲנַחְנוּ בְּתַקְּףָהּ הַגְּלוֹת הַמֵּר הַזֶּה, וְעַקֵּר הוּא גְלוֹת הַנַּפְשׁ, מֵהַ
 שְׁתֵּאוֹת הַגּוֹף וּבִלְבוּלֵי הַמּוֹחַ וְרַבּוּי הַמוֹנְעִים מִבְּנֵי אָדָם, כָּלֵם
 הַשְׁתַּרְגוּ עָלָי עַל צוּאֲרֵנוּ לְמַנְעֵנוּ חֵס־וְשְׁלוֹם מִדְּרֹךְ הַחַיִּים. חֲנִנוּ
 מֵאַתָּךְ חֲכֵמָה בִּינָה וְדַעַת אֲמֵתִי, בְּאִפֶּן שְׁנוּכָה לְעֹמֵד כְּנֶגְדְּ כָלֵם,
 וּלְבָלֵי לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְלִהְתַּקְּרֵב אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת,
 וְלִמְצֵא אוֹתְךָ תְּמִיד בְּתוֹךְ כָּל תַּקְּףָהּ הַתַּגְּבֹרוֹת הַמְּנִיעוֹת, כִּי בְּהֵן
 אַתָּה נִסְתָּר וְנִעְלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְאַהֲבַתְךָ הַגְּדוֹלָה אוֹתָנוּ עִמָּךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. עֲזֹרֵנוּ לְמְצֵא אוֹתְךָ תְּמִיד בְּתוֹךְ תַּקְּףָהּ הַהִסְתַּרָּה
 וְהַמְּנִיעָה. "אֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּי צָר לִי, הִטָּה אֵלַי אֲוֶנְךָ,
 כִּיֹּם אֶקְרָא מֵהֵר עֲנֵנִי. קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֹלָה, לְמַעַן אוֹיְבֵי פְדֵנִי.
 וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אוֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֲוֹבְחָה בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה,
 אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לִיהוָה. שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנְּנֵי וְעֲנֵנִי. פְּנֵה
 אֵלַי וְחַנְּנֵי, תִּנֶּה עֶזְרְךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֵן אֲמֵתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת
 לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שְׁנְאֵי וַיְבֹשׁוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי". יְהִי
 לְרַצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי, אֲמֵן וְאֲמֵן:

* יֵי הַשִּׁיבָנוּ אֲכִינּוּ לְתוֹרְתְךָ וְקִרְבָנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְעַבְדוֹתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה
 יְדַעַת מַה שְׁגָרְמָנוּ לָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כִּי נִתְרַחַקְנוּ מִפְּנֵי מָאֵד,
 כִּי הִלְכָנוּ אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבָנוּ וְאִפְדָנוּ כָּל יְמֵינוּ בְּתֵאוֹת הַגּוֹפְנִיּוֹת

והגשמות, עד אשר על־ידי־זה אפילו אם לפעמים בא לנו איזה התעוררות בלבנו לעזוב את דרכינו הרעים ואת און מחשבותינו ולשוב ולהתקרב אליך, אזי מדת הדין מקטרג עלינו, באשר שאין אנחנו ראויים להתקרב אליך, ולכנס לדרך החיים ולהתקרב לצדיק האמת ולדרך האמת. ואתה אוהב משפט, על פן ההכרח כביכול שגם אתה תסכים לזה להזמין לנו מניעות למנענו מדרך החיים, כפי הראוי לנו לפי מעשינו על פי הדין והמשפט. אך אתה הודעת לנו על־ידי חכמך הקדושים, שהאהבה שאתה אוהב את ישראל היא גדולה יותר מהאהבה שאתה אוהב את המשפט, על פן אף־על־פי שאתה בעצמך מסכים כביכול על המניעות למנענו מדרך האמת, אבל מגדל אהבתך שאתה אוהב את ישראל, ואתה חושב מחשבות לבלתי ידח ממך נדה, פי לא תחפץ במות המת פי אם בשוב רשע מדרך וחייה, ואתה חפץ מאד שכל אחד מישראל, אפילו הגרוע שבגרועים, ישוב ויתקרב אליך לעבדך בלבב שלם, על פן אתה בעצמך, כביכול, מסתיר את עצמך בתוך המניעות, עד אשר על־ידי־היא מי שהוא בר דעת הוא יכול להסתפל בהמניעות ולמצא אותך בתוך המניעות בעצמן, פי באמת אין שום מניעה בעולם כלל, כי בתקף המניעות בעצמן אתה נסתר שם כביכול, ועל־ידי המניעות בעצמן יכולין להתקרב אליך כל החפץ באמת, אבל אתה ידעת קמנות דעתנו וכסילות שכלנו, עד אשר קשה וכבד עלינו לשבר שום מניעה בעולם, פי תקף שאנו רואין התגברות המניעות, אנו נסוגים אחור חס־ושלום וחוזרין תקף לאחורינו ונמנעין מלהתקרב אליך:

* כה צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני. יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיפרני. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שלא אחטא עוד, ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים, אבל לא על-ידי יסורים וחלאים רעים. רבונו של עולם, אתה ידעת כי כפי שפלות ערפנו וגודל חלישות פחנו אין לנו כח כלל לסבול יסורים, כי גם בלא זה דעתנו קצרה ומבולבלת מאד, ומפל-שפן אם באים עלינו איזה יסורים חסד ושלוה, רחמנא לצלן, אזי הם מעבירים אותנו לגמרי על דעתנו ועל דעת המקום חסד ושלוה, וכל-כך נאטם לבבנו בשעת היסורים רחמנא לצלן, עד אשר קשה לנו אפילו לצעק ולזעוק אליך עד שתחננו, רק אנו שוככים נרדמים עיפים ויגעים תחת כובד המשא של היסורים, ואין יכולים לזוז עצמנו כלל, ואתה הודעתנו כי אתה משתתף בצרתן של ישראל כמו שכתוב: בכל צרתם לו צר, ואתה ידעת גודל מעלת קדושת הצדיקי אמת שהיו מימות עולם ועד עתה, ואיך שמסרו נפשם ממש בשביל להציל את ישראל מצרותם, ואתה ידעת גודל רבוי הצרות והיסורים שעברו על הצדיקי אמת, לבד מהיסורים המרים והצער הגדול שהיה להם מצרותם של ישראל בכלל ובפרט, אך הם היו במדרגה גדולה והיו יכולים לסבול היסורים, ואדרבה כל מה שעברו עליהם יסורים ביותר, וכל מה שהיה צר להם ביותר מהיסורים וצרתם של ישראל, על-ידי כל זה נכנע ביותר אצלם החמירות והגופניות שלהם, והאירה אצלם ביותר השכל והצורה ונתגדל הנפש שלהם, עד שהיו נושאים עליהם את כל האנשים

שֶׁהָיוּ לָהֶם יִסּוּרִים מֵהֶם, וְכַמְעַט שֶׁהָיוּ נוֹשְׂאִים עַל עַצְמוֹן אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וּמְכַל שְׁפָן הָאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ מְקַרְבִּים אֵלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק, שֶׁהָיוּ מְקִימִים וּמְרִימִים וּמְחַזְרִים רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל לְשָׂרֵשׁ, אֲבָל אֲנִי מָה נַעֲנִי אֲבַתְרִייהוּ, כִּי הָאֵמֶת אֲנִי יוֹדְעִין וּמְאִמְיָנִים בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי בְּיָדָי כָּל הַיִּסּוּרִים שְׂאֵתָה שׁוֹלַח עֲלֵינוּ לְפַעְמִים הֵם בְּיָדָי לְטוֹבָתְנוּ, "לְכֹלֵא הַפֶּשַׁע וּלְהַתֵּם חַטָּאת וּלְכַפֵּר עוֹן וּלְהַבְיֵא צְדָק עוֹלָמִים" וּלְהַכְנִיעַ הַגּוֹף וּלְכַתֵּת הַחֹמֶר, וּלְהַאִיר הַצּוּרָה וּלְגַדֵּל הַנֶּפֶשׁ, אֲבָל מָה נַעֲשֶׂה כִּי דַל כַּחֲנוּ מְאֹד וְאִי אֶפְשֶׁר לָנוּ כָּלֵל לְסַבֵּל הַיִּסּוּרִים, עַל כֵּן חוּס וְחַמּוּל נָא עֲלֵינוּ בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקֵי אֵמֶת שֶׁסָּבְלוּ יִסּוּרִים רַבִּים וּגְדוֹלִים בְּשִׁבְלֵנוּ, וְהַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי צַעַר וַיִּסּוּרִים, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וַיְקוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּכָל צָרָתְךָ לֹא צָר וּמִלֶּאדָּךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֶם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָּאֹלָם, וַיִּנְשָׂאֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם". אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

מְסִירַת נֶפֶשׁ

קַמְד רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל דוֹר הָעֲנִי הַזֶּה. הַתְּרִצָּה וְהַתְּפִים לְדוֹר עֲנִי כִּי אֵין עוֹזֵר. רֵאֵה עֲנִינוּ וְעַמְלָנוּ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עֲלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, וְעַל כֵּן זִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמֶּה. עֲשֵׂה לְמַעַנָּם וּלְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוּשָׁךְ, וּבְכַרְט לְמַעַן עֲשֶׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת שְׁהֵם רַבִּי עֲקִיבָא וְחֻבְרִיּוֹ שְׁנֵהֲרָגוּ עַל קְדוּשַׁת

שְׁמֹךְ בְּיַסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים וְעֲנוּיִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וַיֵּצֵא נִשְׁמַתְךָ
 בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה עַל קִדּוּשׁ שְׁמֹךְ. זָכַר אֶת כָּל הַהֲרוּגִים הַקְּדוֹשִׁים
 שֶׁנִּהְרְגוּ עַל קִדְשַׁת שְׁמֹךְ בְּעֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרִים מִיּוֹם הַחֶרֶב עַד
 הַנּוֹה. זָכַר אֶת הַמְּסִירַת נַפְשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת שֶׁל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּים אֲשֶׁר מָסְרוּ נַפְשָׁם בְּאֵמַת בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם עַל קִדּוּשׁ
 שְׁמֹךְ, וּבִפְרָט הַמְּסִירַת נַפְשׁ בְּאֵמַת שֶׁל גְּדוֹלֵי הַדּוֹר בְּחִירֵי
 הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר מָסְרוּ שְׁמָם שֶׁהוּא נַפְשָׁם, עַל קִדּוּשׁ שְׁמֹךְ וּבִטְלוּ
 כְּבוֹדָם, וּמָסְרוּ שְׁמָם וּפְרָסוּמָם וּקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם כָּל הַבְּיוֹנוֹת
 שֶׁפְּעוּלָם וּבוֹשׁוֹת וַחֲרָפוֹת וְשָׁפִיכוֹת דָּמִים הִרְבָּה, וְהִפְלַל לְמַעַן שְׁמֹךְ
 וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בְּדִי לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְצִילָם מִכָּל
 הַגְּזֵרוֹת וּמִכָּל הַחֲרוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יַדְעֵת כִּי אֵין בִּי כֹחַ וְדַעַת לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי כְּרָאוּי
 לְפָנֶיךָ עַל חַרְוֹת יִשְׂרָאֵל גְּדוֹלוֹת וְקִשּׁוֹת כְּאֵלֶּה, וּבִפְרָט
 בְּעֲנֵן הַגְּזֵרָה הַזֶּה שֶׁל מְסִירַת שְׁמָם וּפְרָסוּמָם שֶׁל הַצְּדִיקֵי אֵמַת
 שֶׁהוּא מְסִירַת נַפְשׁ מִמּוֹשׁ, אֲשֶׁר הֵם דְּבָרִים גְּנוּזִים וְצְפוּנִים
 וְנִסְתָּרִים מְאֹד, אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת
 הָאֵלֶּה, הֵן בְּכֻלָּל יִשְׂרָאֵל הֵן בְּפְרָטֵייהֶן, מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִם כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הַצְּדִיקֵי
 אֵמַת הַעוֹסְקִים עִתָּה בְּתַקּוּנָנוּ, אֶת כָּל הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר
 הֵם עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵנוּ לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת מֵעֲלֵינוּ
 וְלִהְצִילָנוּ מִכַּף כָּל אוֹיְבֵינוּ לְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל חַרְוֹתֵינוּ. חֲמַל נָא הוֹס
 נָא וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה נָא לָנוּ עִתָּה בְּכַחַם וּזְכוּתָם בְּעַת צָרָה הַגְּדוֹלָה
 וְהַקָּשָׁה הַזֹּאת. לְמַדְּנוּ אֵיךְ לְסִדֵּר תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת וְצַעֲקוֹת

וְשׁוּעוֹת וְזַעֲקוֹת לְפָנֶיךָ עַל גְּזֵרַת הַרְעָה הַזֹּאת לְבַטְלָהּ מֵאַתָּנוּ,
 וּלְבַטֵּל כָּל שְׂאֵרֵי הַגְּזֵרוֹת שְׂרוּצִים לְגִזּוֹר חֲסִי וְשָׁלוֹם. אוֹי מָה הִיָּה
 לָנוּ בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, אוֹי אוֹי מָה נַעֲשֶׂה, לְהִיכֵן נְבָרַח (גִּיּוּוֹאֵלָה, רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, וְאִם טוֹהֵט מְעַן, גִּיּוּוֹאֵלָד גִּיּוּוֹאֵלָה, אוֹי אוֹי בִּיטְעֵר, וְיַעַר בִּיטְעֵר, מְעַן וְוִיִּסְט
 נָאֵר נִיִּשְׁט וְאִם צוֹ רַעְדוֹ, דָּאִם הָאֵרִץ אִיז וְיַעַר פֶּאָרְשְׁטִיִּינִירְט):

מְקוּהָ

נוּ וְעֲזָרְנוּ וְזַפְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹזְכָה לְמַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עֲצֻמְנוּ בְּכָל עַת
 עַל־יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ, וְנוֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ טְהָרָה
 וּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל־יְדֵי טְבִילַת הַמְקוּהָ, לְמַהֵר עֲצֻמְנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת
 מִכָּל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שְׁחָטָאנוּ וְשַׁעֲוִינוּ וְשִׁפְשַׁעֵנוּ
 לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלַהֲמָשִׁיךְ עֲלֵינוּ קְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל־
 יְדֵי הַמְקוּהָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ עַל יְדֵי זֶה דַּעַת גְּדוֹל וְרַחֲמִים
 רַבִּים וְתַתֵּן לָנוּ בַּח וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהַמְתִּיק עַל־יְדֵי טְבִילַת
 הַמְקוּהָ כָּל הַדִּינִים שְׁפַעוּלָם, מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל זֵרַעֵנוּ וּמֵעַל כָּל עַמְךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת רָעוֹת עַל־יְדֵי־יְהוָה,
 וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ תָמִיד עַל־יְדֵי טְבִילַת הַמְקוּהָ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד,
 וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "מְקוּהָ יִשְׂרָאֵל יְהוָה מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת צָרָה".
 וְתוֹזְכָנוּ לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קְדוּשַׁת הַמְקוּהָ שֶׁל חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁהוּא זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ, שְׂאֵז נִתְקַרְבוּ יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְזָכוּ לְקַבֵּל אֶת
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי טְבִילַת הַמְקוּהָ, וְנוֹזְכָה כְּלָנוּ בַּחג
 הַשְּׁבוּעוֹת לְטַבֵּל עֲצֻמְנוּ בַּמְקוּהָ הָעֲלִיוֹנָה, בַּמְקוּהָ שֶׁל שַׁעַר

הַחַמְשִׁים שֶׁל הַקִּדְשָׁה, שֶׁהוּא רַחֲמִים גְּדוֹלִים וְרַבִּים וְחֶסֶד עֲלוֹן
 וְדַעַת גְּדוֹל מְאֹד, וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁי הַמִּקְוָה
 הַזֹּאת בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וְנוֹכָה לְמַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עֲצַמְנוּ תָּמִיד, וּלְצִאֵת
 מִהֶרָה מִחַמְשִׁים שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְלַכְנֵס בְּתוֹךְ הַחַמְשִׁים שְׁעָרֵי
 קִדְשָׁה. וַיְקִים בָּנוּ מִהֶרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְזָרְקֵי עֲלֵיכֶם מִים
 מְהֻרָּים וּמְהֻרָּתִם, מִכֹּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכֹּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהֵר אֶתְכֶם":

מִקְשָׁה לִילָד

ל וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם מוֹכִיחֵי
 אֲמַת שְׁיַעֲסֶקוּ תָּמִיד לְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ בְּתוֹכְחָה מְגֵלָה
 מֵאַהֲבָה מִסְתַּרְתָּ. וְתִתֵּן בְּלַבְנוּ שְׁנֵפֶה אֲזוּנֵינוּ וְלַבְנוּ לְקַבֵּל תּוֹכְחָתֶם
 הַטּוֹבָה, אֶרְעֶל־פִּי שְׁתַּהֲיֶה לַפְעָמִים בְּדַרְךְ בִּזְיוֹן, אֶרְעֶל־פִּי כֵן
 נֹכַח לְקַבֵּל דִּבְרֵי תּוֹכְחָתֶם בְּאַהֲבָה וּבְחֶפְזָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְנִהְיֶה
 בְּכֹלל אוֹהֲבֵי תּוֹכְחוֹת, וְנוֹכַח לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמַת,
 וְיִתְגַּלֶּה חֶסֶד גְּדוֹל עַל־יְדֵי תּוֹכְחָתֶם הַטּוֹבָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "פִּיָּה
 פְּתַחַה בְּחֶכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה", וְנוֹכַח עַל־יְדֵי זֶה לְמִדַּת
 הַחֶסֶד בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְנִהְיֶה נִכְלָלִים תָּמִיד בְּמִדַּתוֹ
 שֶׁל אֲבִרָה אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהִיא מִדַּתוֹ חֶסֶד, וְעַל־יְדֵי
 הַחֶסֶד הַזֶּה נֹכַח בְּרַחֲמֵיךְ לְחַתּוֹךְ וּלְהַבְדִּיל וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת
 דִּקְדֻשָּׁה מִן הָאָרְבַּע מַלְכוּתוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וְנוֹכַח לְהַרְגֵּ וּלְהַכְנִיעַ
 וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל קְלַפַּת מַלְכוּת עַמְלַק הַרְשָׁעָה שְׁפָלוּל מִכֹּל
 הָאָרְבַּע מַלְכוּתוֹת, וְתַעֲזֹרְנוּ לְמַחֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ

שָׁפְתוֹב: "תִּמְחָה אֶת זֶכֶר עֲמֶלְק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח".
 וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "הָאוֹיֵב תִּמְוּ הַרְבוֹת לְנִצָּח וְעָרִים נִתְשָׁת
 אָבֵד וְזָכָרָם הָמָּה. וַיְהוֹה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹ". וַתַּעֲקֹר
 וַתִּשְׁבֵּר וַתְּבַטֵּל כָּל הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְכָל הָאִפְיֻקוּרְסִית וְהַכְּפִירוֹת
 מִן הָעוֹלָם, וַיִּתְגַּלֶּה אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם
 אֶת עַל מַלְכוּתָךְ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מֵהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת
 אֶת הַמְּלָכוֹת דִּקְרָשָׁה אֶל אוֹר הַפְּנִיִם הַמְּאִיר בְּשָׁלֹשׁ רְגָלִים:

וְתִמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמְּשֻׁבָּר, וְתִצְלֵם מִכָּל צַעַר
 וְנֹזֶק (וּבְכַרְט לַפְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית וְכו'). רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא

רַחֲמִים רַבִּים תָּמִיד, אֵתָהּ יִדְעֵת צַעֲרָה וּמְכָאוּבָה, אֵתָהּ יִדְעֵת אֶת
 לְבָבָהּ וּלְבַב אָבִיהָ וְאִמָּהּ וְכָל הַמְּצַמְעָרִים בְּצַרְתָּהּ. רְאֵה עֲנִיִם
 וְעַמְלֵם וְהַבִּיטָה בְּמְכָאוּבָם. יַעֲזֹרוּ רַחֲמֵיךְ הָעֲצוּמִים, רַחֲמֵיךְ
 הַגְּנוּזִים, עַל עֲנִיָּה זֹאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמְּשֻׁבָּר כְּלָב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּא,
 וּפְתַח לָהּ שַׁעֲרֵי הַרַחֲמִים וְהַחֲסֵד וְהַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה, פְּתַח לָהּ
 שַׁעַר הַהוֹלָדָה, וּבְרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים תַּחֲתֵךְ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה שֶׁהִיא
 בְּנֶגֶד מַ"ם יוֹם שֶׁל יִצִּירַת הַוֹלָד, שִׁשִּׁם מְלַבֵּשׁ הַוֹלָד, וּבְחֲסֵדֵךְ
 הַגְּדוֹל תַּחֲתֵךְ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה הַזֹּאת וְתַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה שְׁתֵּי
 דָּלְתֵי"ם, וְעַל־יְדֵי"זֵה תִפְתַּח בְּרַחֲמֵיךְ וּבְחֲסֵדֵךְ הָאֲמִתִּיִּים דָּלְתֵי
 כְּטוּבָה שֶׁל הָעֲנִיָּה הַזֹּאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמְּשֻׁבָּר וְתִהְיֶה בְּעִזְרָהּ
 שְׁתִּילַד מִיָּד בְּנִקְל, בְּלֵי קִשּׁוּי הַוֹלָדָה עוֹד כְּלָל, וְתֹאמַר לְמִלְאָךְ
 "הֲרָף יְדִיךְ". הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, אֹמֵר לְצַרְתָּהּ דֵּי. רַב חֲסֵד וּמְרַבָּה
 לְהַטִּיב, חוּם וְחִמְל וְרַחֵם, כְּחֲסֵדֵךְ הַגְּדוֹל עֲשֵׂה עִמָּהּ, פְּתַח לָהּ
 דָּלְתֵי הַהוֹלָדָה חֵישׁ קַל מֵהֵרָה בְּלֵי שׁוּם אַחִוֹר וְעִפּוֹב עוֹד כְּלָל, כִּי

כָּבֵר סִבְלָה מְרִירוֹת צַעַר וּמִכְאוֹב הַרְבֵּה, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל בַּח
הַסִּפְּלָה. גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד חַנּוּם, וְאַל תֵּאַחֵר
לְדַתָּה עוֹד כְּלָל. עוֹז וְהַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה בְּחַסְדֶּךָ, שְׂיִפְתַּח לָהּ צִירֵי
וּדְלָתֵי כְּטָנָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּכְרַף וּמִיד וּתְלַד מִיד בְּקַל בְּלִי שׁוֹם
צַעַר וּמִכְאוֹב עוֹד כְּלָל, כִּי אִם בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה בְּחֶסֶד גְּדוֹל,
וְתוֹצִיא הַיּוֹלֵד לְשָׁלוֹם לְאוֹרֵי הָעוֹלָם לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּלְאַרְךָ
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אָמֵן:

(וירכו בצדקה מאד כי העיקר תלוי בחסד, שעל ידי זה חותכין את הד' מהמ"ם
וכו' כמבואר בתורה הנ"ל שעי"ז נפתח רחמה של המקשה לילד כמבואר בספר,
עי' בליקומי מוהר"ן ח"א בס"י ל' ובס"י קל"ה בסופו והבן):

תפלה זאת טוב לומר למקשה לילד ויאמרו או "מוזמר לתורה" כמה וכמה פעמים
כי אמירת "מוזמר לתורה" הוא סגולה גדולה למקשה לילד שתזכה להוליד בנקל
אמן:

ב: "טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ. אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה
בְּכָל עַת תָּמִיד תִּהְיֶה בְּפִי. אוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב
בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה. יִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ. תְּהִלַּת
יְהוָה יִדְבֵּר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ
יְהִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא טוֹב, זַכְנוּ לְהוֹדוֹת לְךָ סֵלָה. עֲזֵרְנוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ זַכְנוּ לְטוֹב הָאֱמֶתִי לְשַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא שְׂהוּא
הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְאַזְכֶּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לִזְמַר בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת הַרְבֵּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְבָרְכֶךָ עַל כָּל הַחֲסִדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ

ועל הנפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. "במה אקדם יהוה אבך לאלהי מרום". מי יפאר מי יהדר מי יהלל מי ימלא, מי ישבח מי יספר אחת מני אלף אלפי אלפים ורפי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו. לא יספיקו כל אילי נביות לבאר נקדה אחת כמפה מן הים מכל רבוי הטובות והנסים והנפלאות גדולות ונוראות שעשית עמנו, עם כל אחד ואחד מישראל בפרטיות, אשר הוצאת אותנו מכל הטמאות ומכל הזהמות, וקרבתנו ברחמיך לשמך הגדול והקדוש, והכנסתנו בקדשת ישראל, ואתה עושה פעולות גדולות ונוראות בכל יום ויום, וחושב מחשבות באפן שנופה להתקרב לעבודתך, כדי לחיותנו פיוס הזה, למען נזכה לחיים אמתיים לחיים נצחיים, פי חסדך גדול עלינו והצלת נפשנו משאול תחתיה, פי לולא יהוה עזרתה לנו כמעט שכנה דומה נפשנו. מה נאמר מה נדבר, מה נאמר מה נדבר, מה נשיב ליהוה כל תגמולוהי עלינו. אלו פינו מלא שירה פים, ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות, אין אנו מספיקים להודות לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש את שמך מלפנו על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורפי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו, עם כל אחד ואחד בפרטיות. לא כדוני וכרע מעללי גמלתני, פי אם כחסדך לבר, כחסדך החייתיני וחשבת מרחוק להטיב אחריתי, וקרבתני מלפי לשמך הגדול והקדוש,

ומה יוסיף עוד עבדך לדבר לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי,
ואתה את עבדך ידעת:

והגני מודה על העבר, וצועק על להבא. מלא רחמים, הגומל
לחיבים טובות, שגמלני כל טוב, והכנסתני בקדשת
ישראל ולא עשיתני גוי, ותקמן עוד זאת בעיניך, והוספת עלי
חסד וטוב, טובה כפולה ומכפלת, וקרבתני מלכי להצדיקים
וכשרים ויראים האמתיים. מלא רחמים מלא טוב, כאשר החלות
להראות חסדיך עלי לקרבני ולהודיעני ולהטעימני מזיו נעים
ערבות ידידות נעימות מתיקות קדשת הצדיקים הקדושים
האמתיים, פן יהמו נא ויכמרו נא המון מעיד ורחמיך עלי, ותרחם
עלי ותושיעני מעתה, ותזפני לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי
תלמוד תורתם הקדושה אשר הודיעו וגלו לנו הצדיקים
האמתיים:

ותמהר ותחיש לגאילני ולהוציאני מכל הצרות והרעות אשר
סבבוני. "יהוה מה רבו צרי, רבים קמים עלי רבים
אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה. ואתה יהוה מגן
בעדי כבודי ומרים ראשי". צרות רבות סבבוני, קראנוך יהוה
אלהינו. "בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע. ישמע מהיכלו
קולי וישועתי לפניו תבוא באזניו. מן המצר קראתי יה, ענני
במרחב יה. קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני. מבטן שאול שועתי
שמעת קולי. ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסובבני, כל
משפריך וגליך עלי עברו. ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך, אך
אוסף להביט אל היכל קדשך. אפפוני מים עד נפש תהום

יִסְבְּבוּ, סוּף חֲבוּשׁ לְרֵאשִׁי. לְקַצְבֵי הָרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרִיחֶיהָ
 בְּעַדִי לְעוֹלָם, וְתַעַל מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי. בְּהַתְעַמֵּף עָלַי נַפְשִׁי
 אֶת יְהוָה זְכַרְתִּי, וַתְּבוֹא אֵלַיךְ תִּפְלְתִי אֶל הַיִּכַל קִדְשֶׁךָ. מִשְׁמֹרִים
 הַבֵּלִי שׁוּא, חֲסֵדֶם יַעֲזֹבוּ. וְאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֲזַבְּחָה לָּךְ, אֲשֶׁר נִדְרָתִי
 אֲשַׁלְּמָה, יִשׁוּעַכֶּתָה לִיהוָה:"

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסֵדֶיךָ הַגְּדוֹלִים שְׂאוּפָה לְלַמֵּד
 הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלֹא יַעֲבֹר
 אֶצְלִי יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד הַלְכוֹת, עַד שְׂאוּפָה עַל יְדֵי הַהֲלָכוֹת
 לְשַׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא, לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ תִּתְבַּרְךָ לְנִצָּחַ. וְתַעֲזֹרְנִי
 שְׂאוּפָה לְבַרֵּר פֶּסֶק הַהֲלָכָה בְּאֵמֶת וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתִמְשִׁיךְ
 עָלַי חֶסֶד חֲנֻם, חֲסֵדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים, וְאוֹפָה לְאִסּוּקֵי שְׂמֵעֶתְתָא
 אֶלְבָּא דְהַלְכְתָא, עַד שְׂאוּפָה מְהֵרָה לִידַע כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁל כָּל
 מִצְוֹת הַתּוֹרָה עַל בְּרִינָא וְאִמְתַּתָּן, וּלְחַדֵּשׁ בָּהֶם חֲדוּשֵׁין אִמְתִּיִּים.
 וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלָם דְּקִדְשָׁה, עַד שְׂאוּפָה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ
 בְּאֵמֶת, וְלִהְיוֹת סְמוּךְ וְקָרוֹב אֵלַיךְ, וּלְהוֹדוֹת לָּךְ וּלְבַרְכָּךָ תָּמִיד,
 וּלְהַתְדַבֵּק אֵלַיךְ בְּאֵמֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם:

וְתִצְיַלְנִי מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, כִּי אַתָּה יוֹדַע צְרוֹת לְבָבִי הַרְבִּים
 וְהַכְּבֵדִים מְאֹד, עַד אֲשֶׁר פָּשַׁל כַּח הַסְּפָל, כִּי צָר לִי
 מְאֹד אָבִי שְׂבִשְׂמִים, כִּי רַע וּמַר כִּי נִגַע עַד הַנֶּפֶשׁ, וְאִין לִי שׁוּם
 אֶח וְרַע לְפָרֵשׁ לְפָנָיו שִׁיחֲתִי הַכְּבֵדָה וְהַמְרָה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי
 נוֹשֵׂא אֲבָנִים קָשִׁים עַל לְבָבִי, "עָלִי לְבִי דָוִי", כִּי רַק לְבִי יוֹדַע מֵרַת
 נַפְשִׁי הַמְרָה מְרֵאשׁ וְלַעֲנָה, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, וְכָל הַדְּמוּיִם

שְׂבֹאֲבָרִי כֵּלָם מִתְפַּנְּסִים אֶל הַלֵּב וּמִכְבִּידִים עַל הַלֵּב מְאֹד, וְכֹל
 אֲבָרֵי וְעוֹרָקֵי וְגִידֵי עִם כָּל הַדָּמִים שֶׁבָּהֶם, כֵּלָם מִבְּקָשִׁים וּמִחַפְּשִׁים
 עֲצָה וְתַחְבּוּלָה אֵיךְ לְהַמְלִט וְאֵיךְ לְהַנְצִל מִנִּי שַׁחַת, מִדִּין הַקְּשָׁה
 שֶׁל גִּיהֶנֶם וּמִדִּין הַקְּשָׁה שֶׁל הָעֵתִיד, וְאֵיךְ לְהַנְצִל מִכָּל הַחַטָּאִים
 וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל הַפְּגָמִים וּמִכָּל הַהִרְפָּתָקְאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם חֵסֶד
 וְשְׁלוֹם, הֵן תּוֹחַלְתִּי נְכוּבָה, לֹא יִדְעֵתִי נֶפֶשׁ מִי אֲעִשֶׂה וּמִי
 אֲפַעַל, וּמֵאֵין אֲבַקֵּשׁ תְּרוּפָה לְמַכְתִּי הָאֲנוּשָׁה:

יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יִדְעָתָּ, חוּס וְחַמַּל עָלַי, חוּס וְרַחֵם עַל מַעַט
 דְּמַעַט פְּלִטָתִי הַנִּשְׁאָרָתָּ, וְהוֹפִיעָה עָלַי מִמַּעוֹן קִדְשִׁיךָ
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, וְהִצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרָעוֹת, כִּי אֵין לִי
 עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ לְכַד אֲבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם. "אַתָּה סֵתֵר לִי
 מִצָּר תִּצְרְנֵנִי, רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה". הוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרְנִי וּזְכֵנִי
 שִׁשְׁבוּ הַדָּמִים הַשׁוֹטְפִין עַל לְבָבִי, וַיַּחְזְרוּ לֵילֶךְ כְּסֹדֵר תְּנוּעָה
 מְסֻדָּרָת, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי חֲסָדִים רַבִּים תָּמִיד בְּכָל עֵת, וְתַעֲזֹרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִצְלֵנִי תָּמִיד מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְתוֹזְכֵנִי לְהוֹדוֹת לְךָ
 תָּמִיד עַל כָּל הַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לַעֲשׂוֹת
 עִמִּי:

וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁנוּבָה לְהִיּוֹת
 תוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא, שְׁנוּבָה לְהַחְזִיק אֶת הַלּוּמְדֵי תוֹרָה
 הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת יְהוָה בְּאַמְתָּ, לְתַמְכֵם וּלְסַעֲדֵם
 וּלְהַחְזִיקֵם וּלְהַסְפִּיק לָהֶם כָּל מִי שֶׁיַּחֲסֵר לָהֶם בְּכַבּוּד גָּדוֹל,
 וּלְעֲשׂוֹת כָּל צְרִיכָהֶם וְכָל צְרִיכֵי בְּנֵיהֶם וּבֵיתָם, בְּאִפְּן שִׁיזְכּוּ לַעֲסֹק
 בַּתּוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּהִרְחַבַת הַלֵּב בְּלִי בְּטוֹל וּבְלִבּוֹל כָּלָל, לְמַעַן

ויבְלוּ לְהוֹלִיד וּלְחַדֵּשׁ הַלְכוֹת וְחַדוּשֵׁין אַמְתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה,
וּתְשַׁפֵּעַ חֶסֶד גְּדוֹל עַל־יְדֵי־זוּהַ, וַיִּמְשֶׁךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְעִשְׂרוֹת גְּדוֹל דְּקַדְשָׁה, וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּתְמַלֵּא פְּגִימַת הַלְבָנָה, וַיְקַיֵּם מִקְרָא
שְׁכַתוֹב: "וְהָיָה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה":

וְתַחֲוֹם וְתַחְמֹל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר
מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנֹק, וְתַרְחֵם עַל
צַעְרָם הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, וְתַחֲוֹם עֲלֵיהֶם
וְתַעֲזֹרֵם וְתוֹשִׁיעֵם בְּחַמְלַתְךָ הַנּוֹרָאָה וּבְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים שְׂיִזְכוּ כָּל־ם
לְהוֹלִיד בְּנִקְל בְּלֵי שׁוֹם קִשׁוּי הוֹלְדָה כָּל־ל. מֵלֵא רַחֲמִים חֲמֹל
עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵת צַעְרָם וּמְכַאֲוֵבם הַקָּשָׁה, חֲמֹל עֲלֵיהֶם
לְמַעַנְךָ, וְהַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנֹק וּמִכָּל מִינֵי עֵין רַעָה, וּמִכָּל מִינֵי
קְלָפוֹת וּסְטָרִין אַחֲרָנִין הַמְעַכְּבִים אֵת הַהוֹלְדָה וְחַפְצִים חֶסֶד־וְשָׁלוֹם
מֵה שְׁחַפְצִים. אֲנֵא יְהוּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּצִּילֵם וְתִשְׁמְרֵם מִכָּל
רַע, וַיִּזְכוּ כָּל־ם לְהוֹלִיד בְּמַהֲרָה בְּנִקְל בְּלֵי שׁוֹם קִשׁוּי הוֹלְדָה כָּל־ל,
וְתוֹצִיא הוֹלֵד לְשָׁלוֹם בְּלֵי פָּגַע. וַיִּזְכוּ כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְגִדֵּל בְּנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם לְאֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים לְעַבּוֹדְתְךָ וּלְיִרְאֵתְךָ, וְלֹא תִפֹּל אִשָּׁה
כְּרִי בְמַנְהַ, וַיִּתְרַבּוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא
יִסְפֹּר מֵרֵב:

וּבְכֵן תַּרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתַעֲזֹרֵנוּ
וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶת הָאֱמֶת, וַיַּאֲדֵר הָאֱמֶת
בְּהַדְּבוּר וַיְשָׁלֵם אֵת הַדְּבוּר הַקְדוֹשׁ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ שְׁלֹא יֵצֵא
שׁוֹם דְּבַר שְׁקֵר מִפִּינוּ כָּל־ל אֶפְלוּ בְּמַעוֹת, רַק כָּל דְּבוּרֵינוּ יִהְיוּ

דבירי אמת תמיד לעולם ועד. ותזכנו להמשיך הארת שלשה קני האמת שהם תפלה ותורה ושדוכים הגונים, ותעזרנו ברחמיך הרבים שנופה להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותהיה תפלתנו בתכלית השלמות פרצונך הטוב באמת.

ותהיה עמנו תמיד ותושיענו שנופה להוציא כל דברי התפלות ותחנות ובקשות מפינו באמת לאמתו, בלי שום פניות ובבלבולים ובלי שום מחשבות זרות פלל, רק כל דברי תפלתנו יהיו באמת לאמתו, באמת נד וצח, באמת שאתה חפץ בו, עד אשר תשמע תפלתנו תמיד כי אתה חפץ באמת לכד כמו שפיתוב: "קרוב יהיה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת". ונופה עלידי תפלתנו לנהג העולם פרצוננו, ולבטל כל הגזרות קשות שנגזרו עלינו חס־ושלום, בין שהוא קדם גזר דין ובין שהוא לאחר גזר דין, ותמסר פחד וגבורתך בידינו, שיהיה לנו כל הכח והגבורה שלך לשנות הטבע ולנהג כל העולם, ויקים בעמך ישראל מקרא שפיתוב: "ויקרא לו אל אלהי ישראל", שיהיו ישראל נקראין בשם אל, שיהיה להם פח אלהי לנהג כל העולמות פרצונם הקדוש:

ותזכנו לעסק בתורתך הקדושה תמיד לשמה באמת, ותתן לנו רב הגון ואמת שנופה לקבל ממנו דרך ישרה, ונדע את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה כל ימי חיינו לעולם, ויוליכנו בדרך האמת תמיד פרצונך הטוב:

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותזמין לבנינו ולבנותינו וזוגם ההגון להם מן השמים, ולא יתחלפו הזוגים

חֲלִילָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ, רק כָּל אֶחָד יִזְכֶּה לְמִצָּא וְזוּגוּ הֶהָגוּן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם (ובפרט לפוני בן פלוני). וְתִנְחַנו בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים בְּאֱמֶת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׁכַּלְתָּ":

מִלֵּא רַחֲמִים, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, עַד שְׁנוֹכָה שְׂאִירוֹ שְׁלֹשָׁה קוֹי הָאֱמֶת בְּהַדְּבֹר וַיִּשְׁלִימוּ אֶת הַדְּבֹר הַקְּדוֹשׁ, אֶת כָּל אַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבֹר:

וְתִזְכְּנוּ לְהִרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד, עַד שְׁנוֹכָה לְדְבֹר שֶׁל צַדִּיקָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "אֲנִי (יְהוָה ה) מְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ". וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ רַחֲמִים וְתִכְבֵּל מֵאֲתָנוּ כָּל הָאֲכֹזְרִיּוֹת שֶׁבְּלִבְכֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְיִצְאָת מַגֵּדֵר בְּהִמָּה לְגֵדֵר אָדָם שֵׁשׁ לוֹ רַחֲמָנוּת, וְנִזְכֶּה לְרַחֵם עַל הַפְּרִיּוֹת תָּמִיד בְּרַחֲמָנוּת אֱמֶתִי, וְלְהִרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנוֹכָה לְהַשְׁלִים הַדְּבֹר שֶׁל צַדִּיקָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה יִכְלַל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט":

וְתִזְכְּנוּ לְדְבֹר שֶׁל תְּשׁוּבָה, וְתַעֲזֹרְנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַרְבֵּה שֶׁל תְּשׁוּבָה לְפָנֶיךָ, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה", וְתִשְׁלַח לָנוּ דְּבוּרִים הַגּוֹנִים וְרָצוּיִים לְתוֹךְ פִּינוּ, עַד שְׁנוֹכָה לְעוֹרֵר לְכַבְּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת, וְלִשְׁפֹךְ לָבֵנוּ כַּמּוֹם נִכַח פָּנֶיךָ יְהוָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "שִׁפְכֵי כַּמּוֹם לְפָנֶיךָ נִכַח פְּנֵי יְהוָה": רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵנו לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵנו לְדְבֹר כּוֹה שְׂעוֹרֵר לְבִי בְּאֱמֶת, עַד שְׁאֲזִכֶּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ מֵהִרָה בְּאֱמֶת וּבְלִבְבִי שְׁלֵם. זַכְּנֵנו וְזַכְּנֵנו רַחֲמֵנוּ רַחֲמֵנוּ, חַנּוּנֵנוּ

חַנּוּנִי, הַחַיּוּרָנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, "הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אֶתָּה
 אֱלֹהֵי", תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אֶבֶד, תֵּן לִי רוּחַ וְהַצֵּלָה אֲמִתִּיית, רוּחַ
 וְהַצֵּלָה נִצְחִיית, תֵּן לִי דְבוּר שֶׁל תִּשׁוּבָה אֲמִתִּיית. חוּם וְחֶמֶל עָלַי
 לְמַעַן שְׂמֹךְ, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לְמַעַנִי, רֵאֵה עֲמִידַתִּי דָל וְרִיק
 וְחֶסֶר, פָּגוּם וּמְקַלְקֵל וְנִשְׁחַת מְאֹד, מְבַלְבֵּל וּמְטַרֵף מְאֹד. הַצֵּל
 סְפִינָה הַמְטַרֶפֶת בַּיָּם בְּאֵין עוֹזֵר וְסוּמֵךְ. הַצֵּל נִרְדָּף מִפְּנֵי רוֹצְחִים
 וְאוֹרְבִים וְלֹסְטִים וְאוֹיְבִים וְשׁוֹנְאִים קָשִׁים וּמְרִים וְאֶכְזָרִים שְׂאֵין
 דִּגְמָתָם בְּעוֹלָם. הַצִּילֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הוֹשִׁיעֵנִי נָא אָבִי אָב
 הַרְחֲמֵן, הַצִּלֵּחֵנִי נָא הַצֵּלָחָה הָאֲמִתִּיית הַצֵּלָחָה הַנִּצְחִיית, שְׁאִוְבָה
 מֵעֵתָה לְהַצִּלִּיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם הַצֵּלָחָה הַנִּצְחִיית, שְׁאִוְבָה לְהַרְוִיחַ
 רוּחַ הָאֲמִתִּי מֵהַ שְׁאִפְשֵׁר לְהַרְוִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֵף
 וּמִסְפָּר, עֲזֵרֵנִי לְהוֹיֵת פְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם:

וְזַכְּנוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר שֶׁל עֲשִׂירִים קְרוֹבִים לְמַלְכוּת, וְתַעֲזֹר
 וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עַל כָּל הַקְּרוֹבִים לְמַלְכִים וְשָׂרִים וְיוֹעֲצִים,
 הַעוֹמְדִים בְּשִׁבִיל יִשׁוּעַת וְהַצֵּלַת יִשְׂרָאֵל בְּאֵמֶת, וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם
 דְּבָרֵי חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיהֶם, וְיִמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי הַקִּיסָרִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים
 וְהַיּוֹעֲצִים, וְיִכְפְּלוּ מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ, וְתִתֵּן לָהֶם חֵן וְשִׁכַּל טוֹב בְּאֵפֶן
 שְׂיוֹפוּ לְכַפֵּל כָּל הַגְּזוּרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת וְלַפְעַל גְּזוּרוֹת טוֹבוֹת עַל
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְיִהְפְּכוּ לֵב הַקִּיסָרִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עֲלֵינוּ לְטוֹבָה,
 כִּי אֶתָּה לְבַד יוֹדַע אֵפֶן מַעֲמֵד וּמַצִּב עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל כַּעֲת, אֲשֶׁר רַבִּים
 קָמִים עֲלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, "עַל עִמָּךְ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְעַצּוּ עַל צְפוּנֶיךָ",
 וְלֹא אֶחָד בְּלֶכֶד עוֹמֵד עֲלֵינוּ, כִּי אִם רַבִּים קָמִים עֲלֵינוּ וְחוֹשְׁבִים
 מַחְשְׁבוֹת בְּכָל עַת אֵיךְ לְהַרַע לְיִשְׂרָאֵל, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֵין לָנוּ עַל מִי

לְהִשְׁעַן כִּי־אֵם עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמוּם, כִּי אֵתָה הָיִיתָ עִמָּנוּ מֵעוֹלָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. חֶמֶל עָלֵינוּ גַם עֵתָה בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא, כִּי אִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנּוּ, שְׁמֵךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה, וְתַהֲפֹךְ לֵב הַקִּיסָרִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, כִּי הִפֵּל בְּיַדְךָ לְבַד, (כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב) "לֵב מְלָכִים וְשָׂרִים בְּיַד יְהוָה", וְכָתִיב: "פְּלֹגֵי מַיִם לֵב מֶלֶךְ בְּיַד יְהוָה, עַל כָּל אֲשֶׁר יַחֲפֹץ יַטְנוּ":

וְזַכְּנוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר שֶׁל מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, וְתָבִיא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְיִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְעַת דְּבוּרָיו הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים וְהַנּוֹרָאִים מִפְּנֵי הַקְּדוּשׁ:

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֵךְ, וְזַכְּנוּ שְׂיֵאִיר הָאֵמֶת בְּרַבּוּעַ הַדְּבוּר, בְּאַרְבַּעַת חֻלְקֵי הַדְּבוּר, עַד שְׁנֹכְהָ לְדְבוּר שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה בְּאֵמֶת. וְנִזְכֶּה לְשְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ הַמְּקַשֵּׁר לְשִׁבְתָּהּ, לְדְבוּר אֵמֶת שְׁפָלוּל בּוֹ בְּרֻכָּה וְקַדְשָׁה, וְתַבְטֵל וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפֵּר "לְשׁוֹן עֲלֵגִים" שֶׁהוּא לְשׁוֹנוֹת הָעֶפְרוֹם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִלְמְדוּ לְשׁוֹנֵם כָּלֵל, רַק נִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְדְבוּר הַשְׁלֵם בְּאֵמֶת שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ, עַד שְׁנֹכְהָ לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדָשָׁה וְהַשְׁמָחָה שֶׁל שִׁבְתָּהּ לְשִׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְנִזְכֶּה לְשִׁמּוֹחַ תְּמִיד גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ:

וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל שִׁבְתָּהּ בְּקַדְשָׁה גְּדוּלָה וּבְחֻדָּה רַבָּה וְעִצּוּמָה וּבְשִׁמְחָה גְּדוּלָה וּבְלֵב טוֹב, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבָנוּ בְּשִׁבְתָּהּ קִדְשׁ שׁוֹם דְּאִגָּה וְעִצְבוּת, וְלֹא שׁוֹם צַעַר, וְתִסֵּר מִמָּנוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. בְּרַצוֹנְךָ הַנִּיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתְנוּ, וְנִזְכֶּה לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד בְּכָל שִׁבְתָּהּ וּשְׁבֵתָהּ

בְּשִׂמְחָה אֲמַתִּיית בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּדִיצָה בְּחֶדְוָה רַבָּה בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב.
 וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ הַקִּדְשָׁה שֶׁל שַׁבַּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחַל, עַד
 שְׁנוֹפָה גַם בְּיְמֵי הַחַל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בְּךָ
 תָּמִיד, וְנוֹפָה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת גַם בְּיְמֵי הַחַל בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 וּבְחֶדְוָה רַבָּה וְלְהִיּוֹת אֶךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעַתְךָ
 סָלָה, וְנוֹפָה לְקַיֵּם תָּמִיד מִקְרָא שַׁבְּתוֹב: "עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה
 בּוֹאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה. דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ
 עִמּוֹ וְצִאֵן מְרַעִיתוֹ":

וְתַעֲזָרְנוּ תָּמִיד בְּכָל עֵת לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי
 הַחַל, עַד שְׁנוֹפָה שְׂתִּיגְלָה אַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט בְּעוֹלָם,
 וְיַדְעוּ וְיֵאֱמִינוּ הַכֹּל שֶׁכָּל הַפְּעֻלוֹת מְשִׁתְּנוֹת נִמְשָׁכִין מֵאֶחָד הַפְּשׁוּט,
 יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה לְעַד וּלְנִצְחַ נְצָחִים, וְיַדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אֶתָּה
 פְּעַלְתּוֹ, וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אֶתָּה יִצְרְתּוֹ, וְיֵאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה
 בְּאָפוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכֶד וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְיִתְגַּלֶּה
 אַחֲדוֹתְךָ הַפְּשׁוּט לְכָל בְּאֵי עוֹלָם עַל־יְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
 גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, כִּי אֶתָּה אֶחָד
 וְשִׁמְךָ אֶחָד וְיִמֵי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, עַד שְׂתִּיגְלָה
 אַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט גַם לְמַעְלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי הַתְּגַלּוֹת אַחֲדוֹת
 הַפְּשׁוּט מֵתוֹךְ הַפְּעֻלוֹת מְשִׁתְּנוֹת לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל־יְדֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְתִבְטַל כָּל מִיָּנִי מִחֻלְקַת מִן הָעוֹלָם וְתִמְשָׁךְ שְׁלוֹם
 גְּדוֹל בְּעוֹלָם:

וְזִכְנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה כְּרֵאוּי, בְּכָל פְּרָטִיָּה
 וְדִקְדוּקָיָה וּכְבוֹנוֹתֶיהָ וְתַרְוִי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וְלִקְיֵם כָּל

המצוות של חנכה בשמחה גדולה, להורות לך ולברכך, ולומר הלל שלם בשמחה וחדוה רבה ובהתעוררות גדול בקדושה ובטהרה גדולה, כי ברחמיך הרבים קבעת לנו שמונת ימי חנכה להורות ולהלל לשמך הגדול, שהם שעשוע עולם הפא. וכנו ברחמיך הרבים לקים מצותיך באמת עד שנוכה להמשיך עלינו באמת שעשוע עולם הפא תמיד, שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש, ובפרט בימי החנכה הקדושים שהם ימי הודאה, עד שנוכה להתקרב אליך באמת ולדעת ולהכיר אותך, ולהורות לך, ולברכך סלה באמת לעולם כי טוב, כמו שפתיב: "הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו". ונוכה להמשיך הקדושה של שבת לששת ימי החל, עד שנוכה להיות בשמחה תמיד כרצונך הטוב באמת:

אנא יהוה מלא משאלותינו ברחמים, וכנו מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך, באפן שנופה מהרה להיות כרצונך הטוב באמת, "למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד". מזמור לתודה, הריעו ליהוה כל הארץ. עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה. דעו כי יהוה הוא אלהים, הוא עשנו ולו אנחנו, עמו וצאן מרעיתו. באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה, הודו לו ברכו שמו. כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו. ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

י: ותתן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה מאתך, ותשמרנו ותצילנו מן העניות והדחקות, ולא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא לעם אחר, רק ברחמיך הרבים תשפיע לנו

לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד פְּרַנְסָתוֹ וְכֹל הַצְמָרְכוֹתוֹ בְּהִרְחֻבָה גְדוֹלָה קָדָם
 שְׂיִצְמָרְדָּךְ לָהֶם, בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר, בְּהִתַּר וְלֹא בְאִסּוּר, בְּכַבּוּד וְלֹא
 בְּבִיּוֹן. וְתִגַּן עֲלֵינוּ תְמִיד שְׁלֹא יִגְרַם הַמַּחְלָקֶת חֵם וְשְׁלוֹם לְהַפִּיל
 נַפְלִים חֲלִילָה, וְלֹא יִגְיעַ שׁוּם הַזֶּקֶם וּפָגַם לֹא לְדָרְדֵךְ הַקֹּדֶשׁ בְּעַצְמוֹ
 שְׂצָרִיכִין הַצְדִּיקִים וְהַפְּשָׁרִים לְגִלוֹת בְּעוֹלָם בְּכֹל עֵת, וְלֹא
 לְהֶאֱנָשִׁים הַנִּכְבָּסִים בּוֹ לְגִלוֹתוֹ, וְלֹא תִפִּיל אִשָּׁה פְּרִי בְמִנְהָ, (בַּפְּרָט
 וְכוּ) וְלֹא יַעֲדֵי עֶבֶד שׁוֹלְטָן מִדְּבֵית יְהוּדָה:

מְשִׁיחַ

ב וּתְעוֹרֵר אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, שְׂיִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתְנוּ וַיַּעֲלֶה אוֹתָם
 לְפָנֶיךָ, וְכֹל תְּפִלוֹתֵינוּ וּתְפִלוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ
 בְּיָדוֹ לְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת, לְמַחְסָה וּלְמִגֵּן וְצָנָה, לְלַחֵם אֶת לוֹחְמֵינוּ וְלָרִיב
 אֶת רִיבֵנוּ. "יָחֵם עַל דָּל וְאִבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אִבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ. הַחֹזֶק מִגֵּן
 וְצָנָה וְקוֹמָה בְּעוֹרְתִי. חֲגוּר חֲרָפָךְ עַל יָרֵךְ גְּבוּרָה, הוֹדְךָ וְהַדְרָךְ".
 וְלִמְעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, כִּי גַם מְעַט דְּמַעַט מַעֲשִׂינוּ הַפּוֹכִיִּים וְכֹל
 צְדָקוֹתֵינוּ וּתְפִלָּתְנוּ הַכֹּל מֵאִתְּךָ, "כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ",
 וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מִי הַקְדִּימֵנִי וְאֲשַׁלֵּם". "לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ, כִּי
 לְשִׂמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֲסִדְךָ וְעַל אֱמֶתְךָ". "בְּחֲסִדְךָ חִינֵי וְאֲשַׁמְרָה
 עֲדוֹת פִּיךָ". וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי
 וְתַהֲלִתִּי אֲחַטֵּם לָךְ", "לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה, כִּי אֵיךְ יַחַל", וְכַבּוּדִי
 לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן. מַגְדִּיל יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ, וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדוֹד
 וְלוֹרְעוֹ עַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה:

ב וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְפִּים תַּעֲזֹרר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 גִּילָה וְרִנָּן. וְתַמְלִיךְ אֶתְּהָ יְהוָה מְהֵרָה לְבִדְךָ עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיךָ, וַיִּקְּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ, וְזָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ
 זָמְרוּ, כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, זָמְרוּ מִשְׁפִּיל". וְתִזְכֹּר אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נְפִיצוּ בְּגוֹיִם, וְאֶת בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַחֲרִב מֵאִין יוֹשֵׁב.
 "גַּם צְפוֹר מְצֵאָה בֵּית וּדְרוֹר קֵן לָהּ, אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוֹחֶיהָ אֶת
 מִזְבַּחַתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְּפִי וְאֱלֹהֵי." וְהֵשֵׁב כְּהֵנִים לְעַבֹדְתֶם
 וְלוֹיִם בְּדוֹכְנֶם לְשִׁירִם וְלוֹמְרֶם וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וְתֵן לָנוּ שִׁכְל
 וְחֻכְמָה דְקִדְשָׁה, שְׁנֹזְפָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל מַלְכוּתְךָ תְּמִיד, וְלִגְלוֹת
 מַלְכוּתְךָ וְאִדְנוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְכִסֵּא דְדוֹד מְהֵרָה תְּכִין, חֵיש
 קַל מְהֵרָה תְּבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, "אִז
 יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁנֵינוּ רִנָּה", וְאִז נְשִׁיר וְנִזְמֹר וְנִרְנֵן לְפָנֶיךָ כָּל
 יְמֵינוּ, וַיִּקְּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנוּ וְנִגְיִנוֹתֵי נִגְנֵן כָּל יְמֵי
 חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה", בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

ז וְעֲזָרְנוּ שְׁתֵּהִיָּה תִפְלֵתְנוּ נְכוֹנָה וְסְדוּרָה וְשְׁגוּרָה בְּפִינוּ וּבְלִבְבֵנוּ.
 וְתִגְלָה נְסִים וּמוֹפְתִים בְּעוֹלָם, "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי
 הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד". וְתִזְכֹּר אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְהוֹצִיאֵם מִתַּקְּפָה גְלוּתָם, אֲשֶׁר גָּלִית אֹתָנוּ זֶה כְּמָה שָׁנִים, וְתִמְהַר
 וְתַחֲשֵׁ לְגַאֲלָנוּ וְנֹזְפָה לְשׁוֹב לְאַרְצֵנוּ, וְתִבֵּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ
 בְּמְהֵרָה, וַיִּקְּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהִיָּה צְדָק אֵזוֹר מִתְּנִיּוֹ וְהָאִמּוֹנָה
 אֵזוֹר חִלְצִיו. אֵמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶף". וְקִים לָנוּ
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "תְּבוֹאֵי, תִשׁוּרֵי מְרֹאשׁ אִמְנָה", בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ

אָמֵן:

יג וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה תָּמִיד, וְעַל־יְדֵי־יָדָיִךָ
 תִּשְׁפָּעַע עָלֵינוּ כָּל טוֹב, שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וּקְדוּשָׁה
 וְטַהֲרָה אֲמִתִּיּוֹת. וְתִשְׁגַּיַח וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וְעַמְלָנוּ וְדַחַקְנוּ בְּגוֹף
 וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְתִרְחַם עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל הַנְּפוּצִים
 כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה, וְתָשׁוּב וְתִקְבֹּץ נְפוּצוֹתֵינוּ וּנְדַחֲנוּ
 מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתָבִיא לָנוּ אֶת
 מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, כִּי אַרְךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת מְאֹד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, עַד אֲשֶׁר
 כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל, כַּאֲשֶׁר אֶתָּה יַדְעָתָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

חוס וְחַמַּל עָלֵינוּ, וְתִשְׁפָּעַע חֶסֶדֶךָ עָלֵינוּ, וְתָבִיא לָנוּ מְהֵרָה אֶת
 מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וְתִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ,
 וַיָּקִים מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וַאֲנִי בָּרַכְתִּי חֶסֶדְךָ אֲבֹא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל
 הַיִּכָּל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהַגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרִי וְגֹאֲלִי":

טו אַנָּא יְהוָה, חַמַּל עָלֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. חוס וְחַמַּל נָא עַל
 נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, הַיִּגְעָה מְאֹד, הַחֲלוּשָׁה מְאֹד,
 הָרַעֲבָה וְצִמְאָה מְאֹד, הַמְּנַחַת בְּמָקוֹם שְׂמֻנַחַת, כַּאֲשֶׁר אֶתָּה לְבָד
 יַדְעָתָ גְּדֹל עֵצֶם הַרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר עָלֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת, בְּעוֹקְבָא
 דְּמִשְׁיחָא, בְּעַמְק הַגְּלוּת. צְרוֹת נַפְשֵׁנוּ הִרְחִיבוּ מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעָרְךָ, אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר כָּלֵל חֶלֶק אֶחָד מֵאַלְף
 וּרְבָבָה מֵהֶם. אֲבִינוּ שְׂבֻשְׁמִים עֲזוּרְנוּ, אֲבִינוּ שְׂבֻשְׁמִים חֲנָנוּ, אֲבִינוּ
 שְׂבֻשְׁמִים, אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל מַה לְדַבֵּר, וּבְאִיזָה דְרָךְ נִזְכָּה
 לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ, אַחַר שְׂנֵאֲצֵנוּ עֲצוֹתֶיךָ הָעֲלִיזוֹת וּמְרַדְנוּ
 נִגְדָךְ הַרְבֵּה מְאֹד:

מִזֹּאת וְתַעֲזֹרֶר רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים עָלֵינוּ וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתִשְׁלַח
 לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחֵינוּ, מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמְשִׁיחַ בֶּן
 יוֹסֵף, וְשְׁנֵיהֶם יִתְחַבְּרוּ וְיִכְלְלוּ יַחַד וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁפִּילוּ אֶת כָּל הַשְּׂבָעִין
 עִבּוּיִם וְכָל הַסְּטָרָא אַחֲרָא עַד עַפְרָא, וְיִגְלוּ חֻכְמָתָם בְּעוֹלָם, וְיַפְּצוּ
 מַעֲיִנוֹתֵיהֶם חוּצָה, "וְתַמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה לְדַעַת אֶת יְהוָה כַּמּוֹס לַיִם
 מְכַסִּים", וְיִדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אֶתְּהָ פַעֲלָתוֹ וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אֶתְּהָ
 יִצְרָתוֹ, וְיִשׁוּבוּ כָל הָעַמִּים עַל-יְדֵי חֻכְמָתָם שֶׁל הַתְּרִין מְשִׁיחִין
 לְעַבְדוֹתֶיךָ וְלִירְאָתֶךָ, וְיִקִּים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "כִּי אִזְ אַהֲפֵךְ אֶל כָּל
 הָעַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקָרָא כְּלָם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׁכָם אַחֲדֵר":
 לֹא וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְתַכְּבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
 צְדָקָנוּ, וְתַכְּבִּיחָ לָנוּ בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְּאַרְתָּנוּ, וְשֵׁם
 נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ, כַּכְּתוּב
 בְּתוֹרָתֶךָ: "שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר, בַּחֹג הַמִּצּוֹת וּבַחֹג הַשְּׂבָעוֹת וּבַחֹג
 הַסְּפוֹת, וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כַּכְּרֶפֶת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ". וְנִזְכָּה לְסִדֵּר כַּבֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְחַם
 הַפָּנִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְתוֹצִיא חֲמָה מִנְּרִתִיקָה וְתַתְּגֹלָה הַשָּׁמַשׁ
 בְּתַקְפָּה, וְתַקְדִּישְׁנוּ בְּקִדְשֶׁתֶךָ הָעֲלִיוֹנָה, וְתַתֵּן לָנוּ כַח לְקַבֵּל עֲצָם
 אֹרֶחַ הַחֲמָה שְׁתַּתְּגֹלָה לְעֵתֶיךָ בְּתַקְפָּה וּבְגִבּוֹרָתָהּ, וְתַרְפָּאנוּ עַל יְדֵי
 מִכָּל תַּחֲלוּאֵינוּ וּמִכָּל מַכְאוּבֵינוּ, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף,
 וְתַתֵּן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגְמָנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם,
 וְיִקִּים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "וְזוֹרְחָה לְכֶם יִרְאִי שְׁמוֹ שְׁמוֹשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא
 בְּכַנְפֶיהָ". וְתַכְּנִים אֶת הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה מִן הַחוּץ לְפָנִים לְתוֹךְ

הַקְדָּשָׁה, וְלֹא תִלְךְ עוֹד רַבּוּי הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה לְהַעֲבֹדֵם וְהַרְשָׁעִים חַס־וְשָׁלוֹם, רַק כָּל הַשְּׁפַע מוֹכָה וְהַפְּרָנְסָה וְהַעֲשִׂירוֹת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ לָנוּ מֵאַתָּה, וְתַקִּים לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יִפְתַּח יְהוָה לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִמֶּטֶר אֲרֻצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ, וְהַלְוִיתָ גוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה. כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּרִכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ, וְהַעֲבַמְתָּ גוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹמ, וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ":

לֵה וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמְעַע קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מֵתוֹקַע הַגּוֹן וְכֹשֶׁר. וְיִהְיֶה לָנוּ כַּח בְּשַׁעַת הַתְּקִיעוֹת לְעוֹרֵר אֹרוֹת מַפְנִים עֲלוֹיָנִים, עַד שְׂיֵאִיר אֹזֵר פְּנֵי הַתּוֹקַע בְּאֹזֵר פְּנִיךָ. וְנִזְכֶּה לְהַתְעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה עַל־יְדֵי הַתְּקִיעוֹת, וּלְחַדֵּשׁ שְׁכָלְנוּ וּנְשִׁמוֹתֵינוּ אֹז, וְלַחֲמֹשִׁיךְ וּלְקַבֵּל עֲלֵינוּ שְׁכָל וְחִכְמָה חֲדָשָׁה וּנְשִׁמָּה חֲדָשָׁה מֵאֹזֵר הַפְּנִים, וְיַקִּים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יִהְיֶה בְּאֹזֵר פְּנִיךָ יְהִלְכוּן". אֹזֵר פְּנִיךָ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נְסֶה, וְהַעֲלֵנוּ מֵהֲרָה אֶל הַבַּיִת נְכוֹן וּנְשִׂא, וּמֵהֲרַח לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, גְּאֻלַּת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף וְהַמְּמוֹן, אֲשֶׁר כָּלֵם הֵם בְּגָלוֹת גְּדוֹל עֲכָשׁוּ. חוּם וְחִמּוֹל עַל פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמֵהֲרַח לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם בְּכָלֵל וּבְפֶרֶט בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, בֶּן דָּוִד יְבוּא וְיִגְאֲלָנוּ, וְתִבְנֶה חֲרוֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַצְּדָק קְרִיָּה נְאֻמָּנָה, וְתֵאִיר עֲלֵינוּ בְּאֹזֵר פְּנִיךָ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְבָנוֹת בֵּית קְדִישְׁנוּ וְתַפְאֲרֵתְנוּ, וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, וְנִזְכֶּה לְהַקְרִיב קָרְבַן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקוֹמוֹ כְּהִלְכָתוֹ, וּלְהַקְטִיר קְטֹרֶת בְּזִמְנָהּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה לְהַכְרִית זִרְעוֹ שֶׁל עַמְּלֵק לְכָלֵת וּלְבַעַר

הַקּוֹצִים מִן הַפָּרֶם, לְהַכְרִית וְלַעְקֹר וּלְבַטֵּל כָּל הַחֹחוּמִים וְהַקּוֹצִים
הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה, וְלַהֲעֵלוֹת כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה
מִבֵּין הַקְּלָפוֹת וְהַעֲפוּ"ם, וְכֻלָּם יִתְדַבְּקוּ וְיִתְאַחֲזוּ בְּאִמּוּנַת הַקְּדוּשָׁה
וְיִתְפָּרְרוּ וְיַעֲלוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה, עַד שִׁישׁוּבוּ לַעֲלוֹת וְלַהֲתַחַדֵּשׁ בְּאוֹר
הַפָּנִים. וְכִפֵּא דְדוֹד מְהֵרָה תִּכּוֹן, וְיִהְיֶה הַשֵּׁם שְׁלֵם וְהַכֶּפֶס אֶשְׁלֵם,
וְתִתֵּן לָנוּ מֶלֶךְ אֶחָד וְרוּעָה אֶחָד כְּלִבְבְּךָ, הוּא מְשִׁיחַ בֶּן דְּוֹד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל, וְתִתְגַּלֶּה מַלְכוּתְךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְנַשֵּׂא
וְתִתְרומֵם אִמּוּנַתְךָ וּמַלְכוּתְךָ לְמֵעֵלָה לְמֵעֵלָה עַל כָּל יִצְוֵי עוֹלָם
וְכֻלָּם יִכְסְפוּ וְיִשְׁתַּקְּקוּ לְאִמּוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִמְלֹךְ אֵתָּה יְהוָה
מְהֵרָה לְבִדְדָךְ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הוּא וְלַעֲוֹלָמִי עַד
תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד, כִּפְתוּב בְּתוֹרַתְךָ: "יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד". וְנֹאמַר:
"וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד
וְשֵׁמוֹ אֶחָד":

גַּד הַצִּילָנִי וְשִׁמְרֵנִי מֵרַע עֵינַי הַמִּבִּיא לְיָדֵי שְׂכָחָה, שֶׁהִיא מִיתַת
הַלֵּב, שְׁבִירַת לֵב, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "נִשְׁכַּחְתִּי כְּמַת מִלֵּב,
הִיְתִי כְּכֹלִי אוֹבֵד". עֲזֹרֵנִי שְׁלֵא אֲשַׁכַּח אֶת עוֹלָמִי הַנִּצְחִי וְהַקַּיִם
לְעַד. חוּסָה עָלַי כְּרַב רַחֲמֶיךָ, כְּרַב יִשׁוּעָתְךָ, כְּרַב טוֹבוֹתֶיךָ, כְּרַב
הַצְּלוֹתֶיךָ. יְהִי מֵעֵד עָלַי, עַל גִּרְדָּף כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶד דַּעָה חֶסֶד
עֲצָה כְּמוֹנִי. אִמְץ וְחִזַּק אֶת לִבִּי בְּיִרְאַתְךָ וְעִבּוֹדְתְךָ, וּזְכֵנִי
שְׂאֵשִׁים אֶל לְבִי וְאֹפֹר הַיֵּטֵב בְּלִבִּי וּבְדַעְתִּי תְּמִיד אֶת הַתְּכֵלִית
הָאַחֲרוֹן, וְאֹזְפָה לְדַבֵּק מִחֲשַׁבְתִּי וּלְכַבֵּי תְּמִיד בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, כִּי
אֵתָּה יוֹדֵעַ אֶת גִּדְּלֵי הַצֶּעֶר וְהַבּוֹשָׁה שֶׁיְהִיָּה בְּעֲלָמָא דְאַתִּי עַל מִי
שְׁלֵא קִשַׁט עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא אֶבְדָּה שְׂאִינָה חוֹזֶרֶת

לְעוֹלָם, כִּי שֵׁם אֵין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן מוֹעִיל כֻּלָּל, כִּי מִי שְׁלֹא מָרַח
 בְּעֶרְב שֶׁפֶת מַה יֵאכַל בְּשֶׁפֶת, "מַעֲוֹת לֹא יוּכַל לְתַקֵּן וְחֻסְרוֹן לֹא
 יוּכַל לְהַמְנוֹת", וְאֵין מוֹעִיל שֵׁם שׁוֹם רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם. זַפְנֵי עַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ שְׂאוּכָה לְזַכֵּר עַתָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם הַבֹּא תָמִיד,
 וְאֵל יִלְיוּ מַעֲיָנֵי וְלֹא אֲסוּר מִדַּעְתִּי זְכוּרֹן הָעוֹלָם הַבֹּא תָמִיד,
 בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֶלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאוּכָה לְתַקֵּן
 בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שְׁחַתַּתִּי, בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְכִרְצוֹן, וְתוֹכְנוּ
 שְׂיִגָּן עֲלֵינוּ זְכוּת וְכֹחַ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂיִשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהַצִּיל
 אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי רַע עֵין שְׂפַעְעוֹלָם, וְהֵם יִלְחַמוּ לְפָנֵינוּ וְיִכְנִיעוּ
 וְיִשְׁפְּרוּ וְיִבְטְלוּ אֶת כָּל מִין רַע עֵין בְּשִׂרְשׁוֹ שְׂלַמְעֵלָה, וְיִמְתִּיקוּ
 וְיִבְטְלוּ אֶת הָרַע עֵין שֶׁל הַתְּנַשְׂאוֹת, עַל־יְדֵי שִׂרְשׁ הַמַּלְכוּת
 שֶׁהוּא מַלְכוּת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, "יִפֶּה עֵינַיִם וְטוֹב רְאִי", וְיִמְשִׁיכוּ
 עֲלֵינוּ אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ שְׂיִכּוֹא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וּמִכָּל צָרוֹתֵינוּ
 וְיִשְׂעֵנוּ וְיִגְאֲלוּנוּ:

נַה וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת חֻלָּה בְּשְׁלֵמוֹת. וְלֹא נִפְשֵׁל לְעוֹלָם, וְלֹא
 יָבוֹא לְתוֹךְ פָּנֵינוּ לְעוֹלָם עֶסֶה שְׁלֹא הוֹרְמָה חֻלָּתָה.
 וְתִבְיָא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ מְהֵרָה וְנָשׁוּב לְאַרְצֵנוּ בְּקָרוֹב, וְשֵׁם נִזְכָּה
 לְקַיֵּם מִצְוֹת נְתִינַת חֻלָּה מְהֵרָה לְכַהֵן, בְּשְׁלֵמוֹת גְּמוּר בְּקִדְשָׁה
 גְּדוּלָּה:

נַו רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנוּ מַעֲצָבוֹן יָדַיִם, הַצִּילֵנוּ נָא מִשְׁרַדַּת
 הַפְּרִנְסָה. נַחֲמֵנוּ נָא בְּזְכוּת הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וְתִבְיָא
 לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וְיִקְיָם מְקַרְא שְׂפָתוֹב: "זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׁנוּ
 וּמַעֲצָבוֹן יָדֵינוּ". עֲזָרְנוּ עֲזָרְנוּ, חֲנֻנוּ חֲנֻנוּ, פְּנֵה אֵלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְאֵל

תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנְהַ עֲזֹד לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֹן אִמְתְּךָ. עֲשֵׂה עִמּוֹי אֹת לְמוֹבָה, וִירָאוּ שׁוֹנְאֵי וִיבוֹשׁוּ כִי אֵתָה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי", אָמֵן וְאָמֵן:

סו וְעֲזָרְנוּ וְזַכְנוּ וְחַנּוּנוּ שְׁנוֹכַח לְהַמְתִּיק וּלְשַׁכַּח חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹכַח לְשַׁבֵּר מִהֲרָה מִדַּת הַכַּעַס מֵאַתָּנוּ, וְאֵל יַחַר אַפְּנוּ עַל שׁוֹם דְּבַר שְׁפָעוּלָם, רַק נֹכַח לְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל וּלְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי חֲרוֹן אַף מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יַעֲשֵׂן אַפְּךָ בָּנוּ, רַק נֹכַח לְבַרֵּר וּלְהַמְתִּיק וּלְזַכֵּךְ הָעֵשֶׂן שֶׁל הַחֲרוֹן אַף עַד שִׁיְהִיָּה נַעֲשֵׂה מִמֶּנּוּ רוּחַ נִיחָא, רוּחַ אוֹרֵי, רוּחַ דְּקַדְשָׁה, וְעַל-יְדִיזוּה יְהוָה נִמְשָׁךְ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וַיִּמְהַר וַיְחַיֵּשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְעַל-יְדִיזוּה יְהוָה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ חַיּוֹת גְּדוֹל דְּקַדְשָׁה, רוּחַ חַיִּים דְּלַעֲלֵא וְרוּחַ חַיִּים דְּלַתָּא, וְתַפְתַּח אֵת יָדְךָ וְתַשְׁבִּיעֵנוּ בְּרִצּוֹנְךָ וְתַחֲיִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַתֵּן לָנוּ פְּרִנְסוּתֵינוּ בְּרוּחַ קָדָם שְׁנַצְמַרְךָ לָהֶם, כִּי עֵינֵינוּ אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת. חוּם וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "פּוֹתַח אֵת יָדְךָ וּמְשַׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן":

פא וְתַשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנִי שְׁמֻצְדֵי לֹא יְהִיָּה עִפּוֹב בֵּיאַת מְשִׁיחַ חַס־וְשְׁלוֹם, כִּי אֵתָה יַדְעַת אֵת אֲשֶׁר כָּבַר גְּרַמְנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרַעִים עִפּוֹב בֵּיאַת מְשִׁיחַ כְּמָה פְּעָמִים וְהֵאָרְכְנוּ אֵת הַגְּלוּת בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. אָמֵר לְצְרוּתֵינוּ דִי, וְשְׁמַרְנוּ וְהִצִּילָנוּ מֵעַתָּה מִחַמְטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִהַרְהוּרִים רָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת, וּמִכָּל מִינֵי בְּלָבוּל הַדַּעַת, וּזְכְּנוּ לְמַחְשְׁבוֹת זְכוֹת

למחשבות קדושות צחות ונכונות. מלא רחמים, קרבני אליך
 באמת וזפני ללכת בדרכי ישרים לפניך, הפכני מרע לטוב גמור,
 הט לבבי אליך באמת, זפני לטוב אמת לטוב הנצחי. הקם על
 סלע רגלי פונן אשורי, שאזפה להיות קבוע לנצח בעבודתך
 ובתורתך וביראתך באמת ובלב שלם. "בנאות דשא ירביצני על
 מי מגוחות ינהלני. נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו".
 וזפני להתקרב לצדיקים אמתיים ולתמימים וישרים בלבותם
 באמת, ותן לנו ברחמך מנהיג אמת רועה נאמן, כמו משה רבנו
 עליו השלום רעיא מהימנא, אשר ישא אותנו "כאשר ישא האמן
 את הינק", עד אשר יביאנו לתוך הקדשה והתשובה באמת.
 ותמהר ותחיש לגאֵלנו ותביא לנו את משיח צדקנו ותעורנו
 להיות פרוצונך הטוב כל ימי חיינו, ונוכח לקים מקרא שפתוב:
 "בטח ביהוה ועשה טוב, שכן ארץ ורעה אמונה". השיבנו יהוה
 אליך ונשובה, חדש ימינו בקדם:

קמב יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו
 ותזכנו, ותשלח ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו
 ויתקן כל העולם הזה עם כל העולמות מראש ועד סוף, שתלוים
 כלם בזה העולם המעשה. רחם עליו ועלינו ותביאהו מהרה
 לשלום, ויתקן הכל בתקון גפלא ונורא, ויאיר לנו הדעת האמתית
 ויפתח עינינו ולבנו בתורתך, ונוכח על ידו להבין כל דברי התורה
 על ברין ואמתתן, ולא ישאר לנו שום ספק ואבעיא בשום דין
 ובשום דרך מדיני ודרכי התורה, רק הכל יהיה פרוז לנו כשמלה,
 ואפלו כל האבעיות והספקות שנשארו בתיקו וספק אצל גדולי

הצדיקים הראשונים, כלם יפשטו ויכררו ויודיע לנו, ויתקן את התיקו שכולל כל הספקות שבעולם, הן הספקות בכלל שיש לגדולי ישראל בכל דיני ודרכי התורה, הן הספקות וחלקת העצה בפרטיות שיש לכל אחד ואחד מישראל, מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים, כי יש רבים שחפצים ומשתוקקים ומתגעגעים מאד לשוב אליך, אך דרכי התשובה והתורה נסתרה מהם, ולבם חלוק בספקות וחלקת העצה הרבה, בפרט כמוני היום, אשר אתה ידעת כל מה שעבר עלי על-ידי עצם רבוי הספקות וחלקת העצה שיש לי ברוב הדברים, וגם עתה רבו הספקות וחלקות העצה בלבי בכמה דברים בכמה וכמה אפנים, ודעתי מבלבל על-ידיה מאד עד אשר כשל פח הסבל:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, "יהוה אלהים אמת. גדל העצה ורב העלילה". אתה יודע את כל זה. רחם על כלל ישראל ועלי ושלח לנו הארה נפלאה מעולם התקון שנמשך על-ידי משיח צדקנו, באפן שיתתקן התיק"ו בתקון נפלא ואמת, ויפשטו כל האבעיות ויתבררו על נכון כל הספקות וכל הספק ספקות שבעולם, ונופה תמיד לעצה שלמה וטובה באמת בכל הדברים שבעולם:

מלא רחמים, עזרנו שנרגיש צרות ישראל וצרות נפשנו בלבנו היטב, עד שנוכח לשבר לבנו לפניך באמת, ולשפך לבנו כמים נכח פניך יהוה צבאות באמת על גדל פשעינו ורבו עונותינו ועצם קשיות ערפנו, אשר האריכו את גלותנו וגרמו לנו את כל צרותינו. "נשא לבבנו אל פפים אל אל בשמים". נתפס

אמנות אבותינו הקדושים לצעק ולזעק צעקה גדולה ומרה, נשומט בשוקים וברחובות ונתפלל ונעתיר ונזעק ונתחנן אל יהוה אל עליון, "עד ישקוף וירא יהוה משמים", עד שתעורר רחמיך עלינו, ותנחמנו מהרה ותגאלנו ותפדנו מכל היסורים ומכל הצרות בכלל ובפרט, ותאיר עלינו גם עתה הארה נפלאה ממשיח צדקנו, באפן שימתיק גם עתה כל הדינים מעלינו בכלל ובפרט ויבטל כל הצרות וכל היסורים וכל הגזרות שאינם טובות מעלינו ומעל כל ישראל, ויאיר עלינו אור האמת בכל עת, ויתקן אותנו תמיד בתקונים חדשים ונפלאים, ויודיע ויברר לנו כל הספקות וכל האפעות וכל חלקת העצה, ונופה תמיד לעצה שלמה באמת לאמתו, באפן שנופה לשוב אליך מהרה באמת ובלב שלם, ולעסק בתורה ותפלה ובמצות ובמעשים טובים כל ימי חיינו:

א: וברחמיך הרבים תצמיח מהרה קרן דוד עבדך, ותמהר ותחיש לגאולנו מהרה, ויתנוצץ התנוצצות משיח בעולם. ותעורר את לב משיח בן דוד עבדך שיקבל תפלותינו ויעלה אותם לריח ניחוח לפני כסא כבודך, וכל התפלות עם כל הריח הטוב של כל שיח השדה הפלולים בתוכם, בלם יכללו ברוח אפינו משיח יהוה, ויעלה בלם לריח ניחוח לפניך. ותמהר ותחיש לגאולנו על ידי משיח צדקנו, "בא יבוא לא יאחר", ויגאלנו גאלת עולם חיש מהרה:

ב: וזבנו להשלים הדבור של מלכות דקדושה, ותביא לנו משיח צדקנו במהרה בימינו וימלוך עלינו לעולם ועד, ונוכה לשמע דבוריו הקדושים והטהורים והנוראים מפיו הקדוש:

ה: וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל, שְׁנוֹפֵה לְהִיּוֹת
בְּמַדְרַגַת בְּנִים אֲצִלָּה וְלֹא בְּמַדְרַגַת עֲבָדִים, כְּמוֹ
שְׁפָתוֹב: "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם", עַד אֲשֶׁר תִּתֵּן לָנוּ רְשׁוֹת
לְחַפֵּשׂ בְּגִבּוֹיָא דְּמִלְכָּא, בְּבִן הַמְּחַפֵּשׂ בְּגִבּוֹי אֲבִיו, וְתַחֲמֹל עֲלֵינוּ
"כְּאֲשֶׁר יַחֲמֹל אִישׁ עַל בְּנוֹ הָעֶבֶד אוֹתוֹ" וְנִזְפֵּה לְשׁוֹב וְלִרְאוֹת
וְלְהַשִּׁיג "בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע, בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ",
וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְחַמְלָתִי עֲלֵיהֶם כְּאֲשֶׁר יַחֲמֹל אִישׁ עַל בְּנוֹ
הָעֶבֶד אוֹתוֹ, וְשִׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים
לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ". וְתִבֵּיא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וַיֵּאִיר בְּנוֹ אוֹר חֲכָמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֵּה לְדַעַת אֵת דְּרָכָיִךְ,
לְהַשִּׁיג הַשְּׁנֵת 'צְדִיק וְטוֹב לוֹ' 'צְדִיק וְרַע לוֹ', 'רָשָׁע וְטוֹב לוֹ' 'רָשָׁע
וְרַע לוֹ', וְנִדְעַ וְנִבִּין וְנַשִּׁיג אֲרַחוֹת מְשַׁפְּטִיךְ הַקְּדוּשִׁים, "כִּי צְדִיק
אַתָּה יְהוָה וַיֵּשֶׁר מְשַׁפְּטִיךְ". וְנִזְכֵּה לְתַקוֹן הַמְּשַׁפֵּט בְּשְׁלֵמוֹת עַל-
יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שִׁיבֹא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "לְשִׁלְמוֹה,
אֱלֹהִים מְשַׁפְּטִיךְ לְמִלְךָ תֵּן וְצַדִּיקְךָ לְבֵן מִלְכֶּךָ. יְדִין עַמּוֹךְ בְּצַדִּיק
וְעַנִּיךָ בְּמְשַׁפֵּט. יִשְׁפֹט עֲנִי עִם, יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְפֵּא עוֹשֵׁק":

י: וְעַתָּה אֲרִים קוֹלִי וְאֶקְרָא אֵלֵיהֶם בְּקוֹל מַר, וְאֶעַן וְאֹמַר: צְדִיקִי
יִסוּדֵי עוֹלָם, אֲפִירִי הַרוּעִים, מְנַהִיגֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּיִּים
אֲשֶׁר הָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, קוֹמוּ נָא עִמָּדוּ נָא, עוֹרְרוּ נָא, הַתִּיַצְבוּ
נָא, חֲלוּ נָא פָּנַי אֵל בְּמִיטַב הַגִּיּוֹן, עִמָּדוּ נָא בְּעִזְרַתְנוּ בְּעַת צָרָה
הַזֹּאת בְּעוֹקְבָא דְּמִשְׁיחָא, אוֹלֵי יְחוּם עִם עָנִי וְאֲבִיוֹן אוֹלֵי יְרַחֵם, כִּי
הֲלֹא אַתֶּם בְּעַצְמְכֶם הוֹדַעְתֶּם לָנוּ שְׂאִין שְׁלֵמוֹת לְהַנְשִׁמָּה
כְּשִׁמְסַתְּלַקְתָּ לְמַעְלָה, שְׁתַּהֲיֵה רַק לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה, אֲפִלוּ אִם

נסתלקה למקום שנסתלקה; רק עקר שלמות הנשמה הוא, כשהיא למעלה למעלה שתהיה למטה למטה גם כן, ותאיר בכני עולם הזה השפל, לרחם עליהם להוציאם מעוונות, ולהאיר בהם הדעת הקדוש, להודיעם כי יהוה הוא האלהים, לדעת כי יש אלהים שליט בארץ, כי אתם ידעתם כי עקר תענוגיו ושעשועיו של השם יתברך הוא רק פשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הזה, כי יש להשם יתברך מלאכים ושׂרפים ואופנים וחיות הקדש ועולמות הרבה שעובדים אותו תמיד ועושים באימה וביראה רצון קונם, ואף-על-פי-כן עקר תענוגיו ושעשועיו יתברך פשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הזה, כאמור: ואבית תהלה מגושי עפר, מקרוצי חמר, מגלומי גוש, מחסרי דעה, מיריקי שכל, והיא תהלתך:

י: רחם עלי ועלינו, אבינו אב הרחמן, הזן את העולם כלו בטובו בחן ובחסד וברחמים, ותן לי ולכל חברתנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד קדם שנצטרך לה, באפן שלא נצטרך להטרוד דעתנו בהפרנסה כלל. ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נפלים לעולם ועד. ונופה לברר הפרנסה בקדשה ובטהרה גדולה, בכחינת קטרת המשמח את הלב, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, וימלך עלינו ועל כל ישראל ועל כל העולם כלו, ויקים בנו מהרה מקרא שפתוב: "מלך בפינו תחזינה עיניך, תראינה ארץ מרחקים", במהרה בימינו, אמן בן יהי רצון:

כו: אֶתְּהָ בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ,
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוֹדְתֶךָ, וְשָׂמַךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ. וַתֵּן לָנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ
 נְאֻמָּן בֵּיתְךָ, וְצִוִּיתָ אוֹתָנוּ לְבַלֵּי לְסוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָנוּ
 הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים שְׂפָכַל דוֹר וְדוֹר, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חוֹנֶנֶת אוֹתָנוּ
 בְּכָל דוֹר וְדוֹר כְּמֵה צְדִיקִים וְחַכְמִים אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הוֹרוּ אֶת
 יִשְׂרָאֵל דְּרֹךְ הַיֶּשֶׁר וְהָאֱמֶת, וְהִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרַכָּה סְפָרִים
 קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים לְהָאִיר פְּנֵי תֵבֵל, לְגַלוֹת לָנוּ דְרָכֵי תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוֹשָׁה, כְּדֵי שְׂנוּכָה לְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, לְמַעַן
 נִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קְדֻשַׁת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ
 צְדָקָנוּ, אֲשֶׁר רוּחוֹ מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם עַל אֲנָפֵי אוֹרֵיתָא, עַל
 הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר רוּחוֹ הַקְּדוֹשׁ הוּא
 שֶׁל מְשִׁיחַ מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּפִי קְדֻשָׁתוֹ וְטַהֲרָתוֹ,
 וְעָקַר קְדֻשָׁתוֹ הוּא קְדֻשַׁת הַבְּרִית, כִּי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הוֹלֵךְ וּמְקַנֵּא
 עַל שְׂמִירַת הַבְּרִית, וְאֶפְלוֹ עַל רֵיחַ נְאוּף הוּא הוֹלֵךְ וּמְקַנֵּא, לְגַדֵּל
 קְדֻשָׁתוֹ וְטַהֲרָתוֹ שְׂאִינוּ יְכוּלִּים לְסַבֵּל שׁוּם פְּגָם מִפְּנֵי הַבְּרִית אֶפְלוֹ
 דֵּק מִן הַדֵּק כִּי "רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה" מְתַקְּנָא בְּיוֹתֵר עַל פְּגָם
 הַבְּרִית, כִּי כָל יִשְׁעוֹ וְכָל חֲפָצוֹ לְחַפּוֹת לֵב יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ,
 שְׂיֻכּוּ לְהוֹיֹת שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאֱמֶת, כְּרָצוֹנוֹ יִתְפָּרֵךְ:

לב: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, קְדָמוֹן לְכָל הַקְּדָמוֹנִים
 רֵאשׁוֹן לְרֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹן לְאַחֲרוֹנִים, אֶתְּהָ הוֹדַעְתָּנוּ
 מִרְחוֹק דְּבָרִים גְּבוּהִים כְּאֵלֶּה, רְמוּזִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּה, וְרִמְזוֹת לָנוּ

מרחוק דרכי נפלאותיך הנוראות לחיותנו כהיום הזה, להשיב
 נפשנו בעמק מרירות הגלות הארץ הזה, להזכירנו גדלת
 נוראותיך, לחזקנו ולאמצנו ולנחמנו בכל צרותינו, אשר כבר
 סבלנו צרות רבות ורעות בלי מספר מיום החרבן עד הנה, אשר
 כמעט פשל פח הספל, כי ארץ עלינו הגלות מאד מאד, וכבר
 פלו כל הקצין ואין אתנו יודע עד מה, עד מתי קץ הפלאות,
 ורבים מבני עמך נכשלו ונפלו על-ידי זה, על ידי אריכת הגלות
 המר הזה כל כך. אבל באמת אתה חושב מרחוק להטיב
 אחריתנו בטובות נוראות ונפלאות אשר לא נשמעו מעולם, ויש
 תקוה לאחריתנו, על פן רמות לנו מרחוק והודעתנו גם עתה
 התנוצצות נפלא מבחינת למעלה מהזמן, למען נדע ונאמין שכל
 אריכת הזמן של כל הגליות והצרות מה שעוברים על ישראל
 מיום הגליות בכלליות, ובפרטיות כל מה שעובר על כל אחד
 ואחד, הכל אינו נחשב לכלום, והכל ישתפח ויתפטל לגמרי בעת
 שיתגלה הדעת השלם על-ידי משיח צדקנו שיבוא במהרה
 בימינו, שנופה להשיג הדעת של בחינת למעלה מהזמן:

מכ: **ובכן** תעורני בכח וזכות כל הצדיקים האמתיים שזכו לתקון
 הברית בשלמות, שנופה להוציא החצים שהיא התפלה
 בתכלית השלמות, שנופה תמיד להתפלל בכונה גדולה ועצומה
 באמת ובאמונה שלמה, בחיות והתלהבות גדול דקדושה. ותהיה
 תפלתנו שגורה בפינו תמיד, עד שנופה להוציא דבורים הקדושים
 של התפלה בחיות גדול כחצים ביד גבור, שיפרח הדבור הקדוש
 מפינו בחיות נפלא כמו חץ מהקשת ויעלה למעלה למעלה

וַיַּעֲשֶׂה בְשִׁלְמוֹת כָּל הַתְּקוּנִים שְׂצָרִיכִים לְתַקֵּן עַל־יְדֵי תַפְלוּתֵינוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל־יְדֵי הַתַּפְּלָה שְׁתַּצְמִיחַ לָנוּ מִהֲרָה קֶרֶן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וַיִּקְיָם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד, עֲרַכְתִּי נֹר לְמְשִׁיחִי", וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְיִצְאֵת מֵעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת:

נו: רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, הִיְהִי בְעֶזְרוֹנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, בְּעֵקֶבּוֹת מְשִׁיחָא, אֲשֶׁר אָתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מְרִירוֹת נַפְשֵׁנוּ בְּצוֹק הָעֵתִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר נִתְרַחֲקֵנוּ מִמֶּךָ כְּמוֹ שְׁנִתְרַחֲקֵנוּ, כֹּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִבּוֹ אֶת נִגְעֵי לִבּוֹ וּמִכְאוּבוֹ:

מִשְׁפָּט

נט אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵי בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנִי לְמִשְׁפָּט דִּקְדוּשָׁה, לְשִׁפְטֵי עֲצָמִי בְּכָל עֵת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁיִתְעוֹרֵר אֵשׁ הַמִּשְׁפָּט, וַיִּשְׂרֹף כָּל הָרַע הַנִּנְאָחַז בִּי, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּלוֹ טוֹב בְּאֵמֶת. וְתַעֲזֹרֵנִי לְקַרֵּב נִפְשׁוֹת רַבִּים אֱלֹדִי, וּלְגַדֵּל כְּבוֹדְךָ תָּמִיד, וַיִּגְדֵּל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם, וְאִזְכָּה שְׁיִהְיֶה לִי חֶלֶק טוֹב בְּהַיְחִיל הַקֹּדֶשׁ הַנִּבְּנָה עַל־יְדֵי עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ, הַמְּקַרְבִּים רַחוּקִים לְעִבּוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת. וְתִבְנֶה עִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, תִּבְנֶה וְתִפְנוֹן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת עִיר הַקֹּדֶשׁ "קְרִיָה נְאֻמָּנָה, מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט", וְתִבְעַר וְתִשְׂרֹף וְתִכְלָה וְתִבְטֵל כָּל הָרַע וְהַטְּמָאָה מִן הָעוֹלָם, וַיִּקְיָם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּעַת הַהִיא יִקְרָאוּ לְיְרוּשָׁלַיִם כְּפֶסַח יְהוָה, וְנִקְוּוּ אֵלֶיהָ כָּל הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה לְיְרוּשָׁלַיִם, וְלֹא יִלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי

שְׂרירות לָבָם הָרַע". וְנֹאמֵר: "צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה, וְשָׁבִיָּה בְּצַדִּיקָה". וְנִזְכָּה לְשׁוֹב אֱלֹהִים בְּאֵיךְ בְּאֵמֶת וּלְהַחְזִיר אַחֲרֵינוּ בְּתִשׁוּבָה, וְלֹא יִזְיַק לָנוּ לְעִבּוּדֵינוּ כָּלֵל הָעַסְק שְׁנַעְסַק לְקִרְב רְחוּקִים לְעִבּוּדֵיךָ בְּאֵמֶת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי בְּנִתְנֵנוּ בְּזֶה לְתִשׁוּבָה, לְמַעַן שִׂמְךָ לְבַד בְּאֵמֶת:

חֹסֶם וְחֹמֶל וְרַחֵם עָלַי, וְהִכֵּן צַעְדֵי וּמַעְגְלֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבִּי שְׁלָם. "תִּמְדֵךְ אֲשׁוּרֵי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ, כִּל נְמוּזוֹ פְּעָמָי. נַפְשִׁי יִשׁוּבָה, וְנִחְנֵי בְּמַעְגְלֵי צִדִּיק לְמַעַן שְׁמוֹ. יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ. יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁעֵנוּ. לְהַפּוֹת לְבַבֵּנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ. וַיְהִי דְבַרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה קְרוֹבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד":

קב מִלֵּא רַחֲמִים, חַי הַחַיִּים, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. לְמַעַן עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. "תַּחֲוֵי נַפְשִׁי וְתַהַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזֹרֵנִי. כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאֹרֶךְ נְרָאָה אֹר. קוֹלֵי שְׁמֵעָה כְּחֶסֶדְךָ, יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנֵי. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה, כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנֵי. דְּבַקָּה לְעַפְר נַפְשִׁי, חֲיִנֵי כְּדִבְרֶיךָ". וַיִּקְרָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם", לְעוֹלָמֵנוּ עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים, אָמֵן וְאָמֵן:

ה: וּתְזַכְּנוּ לְהַשִּׁיג סְתְרֵי תוֹרָה, וּלְהַעֲלוֹת וּלְהוֹצִיא הַמְּשֻׁפָּט
 דְקִדְשָׁה מֵעִמְקֵי תְהוֹם תַּחְתִּיּוֹת, תְהוֹם אֶל תְהוֹם
 יִקְרָא אַפֶּע [הַבֵּיע] מִימִיד, וְתָשִׁיב וְתַעֲלֶה הַמְּשֻׁפָּט מֵעִמְקֵי
 תְהוֹמוֹתֶיךָ, וְיָשׁוּב הַמְּשֻׁפָּט דְקִדְשָׁה עַל מְכוּנּוֹ, וְיִקָּים מִקְרָא
 שְׂכָתוֹב: "וַיִּגַּל כַּמּוֹם מִשְׁפָּט":

נבואה

א: וְתוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְתַקַּן וּלְזַכֵּךְ הַדְּמִים שְׂבָקְרַבְנוּ,
 וְנוֹכַח לְהַכְנִיעַ הַדָּם שְׂבַחֲלָל הַשְּׂמָאֲלִי שְׂבַלְב,
 וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנוֹזָה לְזַכֵּךְ וּלְמַהֵר אֶת לְבָנוּ מִפְּנֵם אָרֶם עִבְרִית הַדְּמִים
 שֵׁישׁ בָּנוּ מִיִּנְקוּתֵנוּ, עַל־יְדֵי עִבְרִית הַחֲלָב שְׂאִינוּ טוֹב שְׁהִיֵּנוּ יוֹנְקִים
 אֹ, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבֵּר חַס־וְשְׁלוֹם חַמִּימוֹת תַּאֲוֹת הַמְּשֻׁגָּל.
 אֲנֵא יְהוֹה, זְכַנוּ לְתַקַּן וּלְזַכֵּךְ כָּל זֶה מְהֵרָה, עַד שְׁנוֹזָה לְשַׁבֵּר
 תַּאֲוֹת הַמְּשֻׁגָּל לְגַמְרֵי, וְתוֹכְנוּ לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְתִרְחַם
 עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפְּנֵי וְעַל כָּל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתוֹמִין
 בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְכָל וּלְדוֹתֵינוּ מִיִּנְקוּת פְּשׁוֹת וְהַגְּנוֹת שְׁיִהְיֶה
 חֲלָבֶם טְהוֹר וְכָשֵׁר זָךְ וְצַח, וְתִשְׁמֹר וְתַצִּיל אֶת כָּל זֶרְעֵנוּ שְׂלֵא
 יִינְקוּ מִנְּשִׁים חֲצוּפוֹת אֲשֶׁר חֲלָבֶם טָמֵא, שְׂלֵא יִמְשִׁיכוּ בְּהֵם חַס־
 וְשְׁלוֹם אָרֶם תַּאֲוֹת הַמְּשֻׁגָּל, כִּי בְּאַמֶּת אֵין בָּנוּ דַּעַת לְשִׁמּוֹר זֶרְעֵנוּ
 מִזֶּה, רַק בְּרַחֲמֵיךָ לְבַד תִּשְׁמֹר אֶת זֶרְעֵנוּ שְׂלֵא יִינְקוּ מִחֲלָב שְׂאִינוּ
 טוֹב וְזָךְ. וְתַעֲזֹר לָנוּ וּלְזֶרְעֵנוּ תָמִיד, בְּאִפְּן שְׁנוֹזָה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְזֶרְעֵנוּ
 לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית קֹדֶשׁ בְּאַמֶּת וּלְתַקַּן וּלְמַהֵר עֲצָמֵנוּ מִכָּל הַשְּׂלֵשׁ

מדות האלו שהופרנום לפניך, ועל־ידי־זה נזכה לשמר את היראה שלמה שפלב ונזכה לבנו ירושלים חיש קל מהרה, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות, וליראה ממך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו, לפניו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שזוכה על־ידי היראה שלמה שפלב לכרא מלאך שישפיע נבואה לכלי הנבואה וימשך השפעת הנבואה בעולם, ויקים מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם":

ח: ובכן תן כבוד יהוה לעמך, תהלה ליראיך, ותקנה טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך. ותזכנו שיתגדל כבודך הגדול על ידינו תמיד, וימשך ויתגדל ויתרום ויתעלה כבוד דקדשה בעולם, עד שזוכה על־ידי התגלות הכבוד דקדשה שישפע שפע הנבואה בעולם, ותחזור לנו השפעת הנבואה שנסתלקה מאתנו בעוונותינו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם". ותמשך עלינו ועל כל עמך בית ישראל חכמה וגבורה ועשירות דקדשה, עד שזוכה כלנו להיות ראויים לקבל השפעת הנבואה והשראת השכינה:

נגינה

ג יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הפוחר בדרך עבדו ובזרעו אחריו והפוחר בשירי זמרה, שתזכר ברחמך וחסדיך הגדולים את שכינת ענד, אשר נדרה ממקומה כצפור נודדת מן קנה. "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא

מועד". ותקים ותגביה את פנסת ישראל מנפילתה. ותעזר אותנו
ברחמיך הרבים, שנזכה להרים קול זמרה, למען יהיה לנו כח
לסדר לפניך זמירות שירות ותשבחות בקול גילה ורגן, ונגינותינו
נגנן כל ימי חיינו בקול נעים וערב באשר אהבת:

וברחמיך הרבים תעזרר חבצלת השרון לשיר בקול נעים גילה
ורגן, ותמלך אתה יהוה מהרה לבדך על כל מעשיך,
ויקים מקרא שפתוב: "זמרו אלהים זמרו, זמרו למלפנו זמרו, פי
מלך כל הארץ אלהים, זמרו משביל". ותזכר את עמך ישראל
אשר נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב. גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה, אשר שטה אפרוחיה את מזבחותיך
יהוה צבאות מלפי ואלהי". והשב כהנים לעבודתם ולוים בדוכנם
לשירם ולזמנם, והשב ישראל לגויהם. ותן לנו שכל וחקמה
דקדשה, שנזכה להמשיך עלינו על מלכותך תמיד, ולגלות
מלכותך ואדנותך לכל פאי עולם, וכפא דוד מהרה תכין, חיש
קל מהרה תביא לנו את משיח בן דוד נעים זמירות ישראל, "או
ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה", ואז נשיר ונזמר ונרגן לפניך כל
ימינו, ויקים מקרא שפתוב: "יהוה להושיענו ונגינותי נגנן כל ימי
חיינו על בית יהוה", במהרה בימינו אמן:

כב ובכין יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתחמל
עלינו ותהיה בעזרנו ותזכנו לשמחה וחדוה דקדשה,
ונזכה להיות בשמחה תמיד וחדות יהוה יהיה מעוננו, ונזכה על
ידיה לעזות דקדשה. ותעזרנו בכל עת לזכות לקולות דקדשה,
ותתן בלבנו התחזקות והתאמצות לצעק ולזעק אליך תמיד,

וְתַחֲמַל עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֵמָה אֲזַנִּינוּ וְלִבֵּנוּ לְשִׁמְעַ הַיָּמֵב כָּל
הַקּוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה, וַיִּכְנְסוּ בְּלִבֵּנוּ הַיָּמֵב, הֵן קוֹל מוֹכִיחֵי אֲמַת הֵן קוֹל
נְגוֹן וְזִמְרָה וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, הֵן קוֹל הַקְּדוֹשׁ
שֶׁל הַשׁוֹפָר, הֵן קוֹל אֲנָחוֹתֵינוּ וְצַעֲקוֹתֵנוּ וְתַפְלוֹתֵינוּ, מִה שְׁאַנְחָנוּ
בְּעֲצֻמָּנוּ מֵתֵאֲנָחִים וְצוֹעֲקִים וּמִתְחַנְּנִים וּמִתְפַּלְלִים אֵלֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, הֵן שְׁאֵר כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּקִדְשָׁה, כֻּלָּם נֹזְכָה לְעוֹרְרֵם
וְלְשִׁמְעֵם הַיָּמֵב, וַיִּכְנְסוּ בְּלִבֵּנוּ וּבְאֲזַנֵּינוּ, וַיְהִי לִבֵּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֲמַת
וְנֹזְכָה לְקַבֵּל עַל יָדֵם עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, לְהַתְגַּבֵּר עַל עֲזוֹת הַגּוֹף, בְּאִפְן
שְׂאוֹכֵל לְשִׁבֵר וְלִהְכָנִיעַ וּלְכַבֵּל עֲזוֹת הַגּוֹף לְגַמְרֵי, וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל
תְּאוֹוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו הָרָעִים, וַיִּתְבַּטְּלֵם הַגּוֹף לְגַבֵּי הַנְּשִׁמָּה
הַקְּדוֹשָׁה. וְאֲזַכָּה לְהִיּוֹת עוֹ כְּנִמֵּר בְּעֲבוֹדָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ וּבִיְרֵאָתְךָ,
עַד שְׂאוֹזְכָה שְׂתוֹכֵל הַנְּשִׁמָּה לְרַחֵם עַל בֶּשֶׂר גּוֹפִי, שְׂתִתְקַרֵּב
הַנְּשִׁמָּה לְהַגּוֹף וְתִגְלָה לוֹ וְתֵאִיר בּוֹ מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשְּׂגָה
שֶׁהַנְּשִׁמָּה מְשַׁגֵּת תָּמִיד בְּכָל עֵת, עַד שְׂתִגְנִיעַ גַּם לְהַנְּשִׁמָּה טוֹכָה
עַל־יְדִיָּוָה, שְׂתוֹכֵל הַנְּשִׁמָּה לְחֹזֵר לְמַעַלְתָּה תָּמִיד עַל־יְדֵי
הָרְשִׁימוֹת שֶׁל הַהָאֲרוֹת, שֶׁהָאִירָה בְּבִשֶׁר הַגּוֹף. וְנֹזְכָה לְהִיּוֹת
דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּאֲמַת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת:

כֹּו וְתַעֲזָרֵנִי וְתוֹפְנֵנִי, שְׂיִזְדַּכְּךָ קוֹלִי עַל־יְדִיָּוָה, וְאֲזַכָּה לְכַבֵּד אֶת
יְהוָה מִהוֹנֵי וּמִגְרוֹנֵי, שְׂתִהְיֶה בְּעֲזָרֵי שְׂאוֹזְכָה לְעַבֵּד
אוֹתְךָ תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, בְּקוֹל רִנָּה וְזִמְרָה וְשִׁירִים וּנְגִינוֹת דְּקִדְשָׁה,
וּנְגִינוֹתֵי אֲנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי עַל בֵּית יְהוָה. וְאֲזַכָּה שְׂיִזְדַּכְּךָ קוֹל רִנָּתִי
כָּךְ עַד שְׂעַל־יְדֵי הַנְּגוֹן לְבַד שְׂנָשִׂיר וּנְרַנֵּן לְפָנֶיךָ, עַל־יְדִיָּוָה
תִּרְאֶה בְּצָרוֹתֵינוּ שְׂיִישׁ לָנוּ מִכָּל עִם וְלָשׁוֹן, וְתִרְאֶה בְּעֲנִינֵינוּ

וְצֹרְתֵינוּ, וְתִסְתַּכַּל וְתִשְׁנִיחַ בְּרַחֲמֶיךָ אֵיזָה אִמָּה מִצָּרָה לָנוּ,
וְתוֹשִׁיעֵנו וְתִצְלֵנוּ מֵהֶם, וְתִקֵּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "יִירָא (יהוה)
בְּצַר לָהֶם בְּשָׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם":

מָלֵא רַחֲמִים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ
מִכְאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ. וְרָאָה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים
מְאֹד, וְאִין עֹזוֹר וְאִין סוֹמֵךְ, וְאָפֶס עֲצוֹר וְעֹזוֹב. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא
לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי, "לְקַדוֹשִׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאִדִּירֵי כָּל חֲפְצֵי כֶּם". עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו,
וְתַטֵּה לֵב הַמַּלְכוּת וְהַשָּׂרִים וְהַיְעֲצִים עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתִגְרֹשׁ
וְתִשְׁפֹּר וְתִכְבֹּל כָּל מַחְשְׁבוֹתֶם הַרְעוֹת שֵׁישׁ לָהֶם עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
הַקְּדוֹשׁ, וְתִכְבֹּל בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת וְכָל הַפְּקָדוֹת שְׂאִינָן
טוֹבוֹת לְיִשְׂרָאֵל, הֵן אוֹתָן הַגְּזֵרוֹת וְהַפְּקָדוֹת שְׁכַבְר נְגֹרוֹ וְהֵן אוֹתָם
שְׂרוּצִים לְגֹזֵר עֲדִין חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כֹּלָם תִּשְׁפֹּר וְתַעֲקֹר וְתִכְבֹּל אוֹתָם
בְּכַטּוֹל גָּמוֹר, וְתַהַפֵּךְ לֵב כָּל הַקְּיָסְרִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עֲלֵינוּ
לְטוֹבָה תָּמִיד, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי אִין מִי שִׁיעֲמֹד
בְּעַדְנוּ עִתָּה בְּעַקְבָּא דְמִשִּׁיחָא בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, כִּי אִם רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים לָבֵד. "שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנַּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ". זָכְנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיזְדַּכְּךָ קוֹל רִנָּתְנוּ עַד שְׁנוּפָה לְהַמְתִּיק כָּל הַדֵּינִים
וְלִכְבֹּל כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַל־יְדֵי הַנְּגוּנִים לָבֵד שֶׁתִּשְׁמַע קוֹל רִנָּתְנוּ, וְיַעֲרֹב לְךָ רִנָּנוּ, וְתִרְחַם
עֲלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנו:

וְנִזְכָּה לְשִׁיר וְלָרֶצֶן וְלִגְנוֹן לְפָנֶיךָ נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁכַּחֲתָ לְשִׁמְךָ
וְלַעֲבוֹדְתֶךָ בְּאִמַּת תָּמִיד, עַד שְׁנוּפָה לְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ "שִׁיר

השירים אשר לשלמה", שיר המעלה על כל השירים, ונזכה לכל עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים. ותברך אותנו בשלומך הטוב, ותשפיע שלום על עמך ישראל לעולם, שיהיה שלום בין כל ישראל בין אחד לחברו ובין איש לאשתו, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות וקנמור בין כל ישראל עמך לעולם, ויתרבה ויתגדל השלום, עד שימשך שלום בין כל באי עולם עד שיוכלו כל אחד ואחד לעורר את חברו אל האמת, שישתכל על תכליתו הנצחי ולא יבלה ימיו להבל ולריק, עד שישליכו כל איש את אלילי כספו ואלילי זהבו, וישוכו כלם אליך באמת לעבדך באמת ביראה ובאהבה. ותזכנו לקבל שבת שלום בשמחה וחרדה גדולה ועצומה תמיד, ותפרס עלינו ספת שלומך, ונזכה שיהיה שלום, בגופנו ותרפאנו רפואת הנפש ורפואת הגוף, שלא יהיה מחלקת בין הארבע יסודות שבגופנו, רק כלם יתנהגו במזג השווה, בשלום גדול, ותסיר מחלה מקרבנו, ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוגי בן פלוני וכו').

מט ותזכני לקדש עצמי ביותר בשני החדשים הקדושים, שהם שני ראשים של השנה, שהם ניסן ותשרי שהם ימי תשובה, שאזכה בכל שנה ושנה לשוב בהם בתשובה שלמה, ולהתקדש בהם בקדשה יתרה ובשמחה גדולה. ואזכה להמשיך עלי קדשה גדולה ותשובה שלמה תמיד משני החדשים האלו על כל השנה כלה. ותזכני לעורר ולגלות עשרה מיני נגינה. ואזכה מהרה לסדר לפניך בכל יום תמיד שירות ותשבחות הרבה בקול גילה ורנן לשמך הגדול והקדוש, בשיר ושבח ונגון וזמרה ועז

וְחֲדָוּהָ, בְּכֹל עֲשָׂרָה מִיַּיִן נְגִינָה הַקְדוּשִׁים, עַד שְׁנוּכָה שִׁיתְעַר עַל יְדִינוּ הַשִּׁיר שִׁיתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פָּשׁוּט כְּפֹל מִשְׁלֵשׁ מְרַבֵּעַ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב "הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקֵדֶשׁ חֹג", וְיָקִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאֲשֵׁרִים כְּחֻלָּלִים כָּל מַעֲיֵנֵי כֶּךָ". וְתִזְכְּנוּ לִידַע וְלִהְיוֹת סוּדוֹת הַקְּבֻלָּה הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁאוּכָה לִהְיוֹת וְלִידַע אוֹרֵייתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְעֵתִידָא לְאַתְגְּלִיא לְעֵתִיד לְכוּא:

גד **אָבִי** שְׁבַשְׁמִים, הַצִּילֵנִי מִטּוֹב הַמְדַמָּה, הַמְרָה בְּאַחֲרוֹנָה פְּרָאֵשׁ וְלַעֲנָה. וְכֵנִי לְטוֹבֶךָ הָאֲמֵתִי. שְׁפַעֲנִי מִטּוֹבֶךָ הַנְּצָחִי, וְזַכְּנִי לְהַיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִישׁוּעָתְךָ, וְנִגְיוֹתַי אֲנַגֵּן כָּל יְמֵי חַיֵּי עַל בֵּית יְהוָה. וְאוּכָה לְהָרִים קוֹל זְמֵרָה וְנַגֵּן לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאוּכָה לְעוֹרֵר וְלַגְלוֹת תָּמִיד כָּל הָעֲשָׂרָה מִיַּיִן נְגִינָה, וְתִזְכְּנִי לְשִׁמְעַת קוֹל נַגֵּן וְזְמֵרָה בְּשִׁמְחָה שֶׁל מִצְוָה מִמְּנַגֵּן כְּשֶׁר וְטוֹב, הַיּוֹדֵעַ נַגֵּן עַל הַכְּנֹר, עַל כְּלֵי שִׁיר, נִגְוָנִים דְקַדְשָׁה הַנְּמַשְׁכִּים מִכְּנֹר שֶׁל דָּוִד, יָפָה קוֹל וּמְטִיב נַגֵּן, בְּאִפְּן שִׁיתְפַּרֵר עַל־יְדֵי הַמְּנַגֵּן בְּכֵלֵי שִׁיר הַרוּחַ טוֹבָה, רוּחַ נְבוּאָה, רוּחַ הַקְּדֹשׁ, רוּחַ שִׁמְחָה וְחֲדָוּהָ, מַעֲצָבוֹת רוּחַ, מְרוּחַ נְכֵאָה, מְרוּחַ רָעָה, עַד שְׁנוּכָה לְרוּחַ טוֹבָה בְּאַמֶּת וְלְהַיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד. וְנִזְכָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּבְלֵב נִשְׁפָּר בְּאַמֶּת, הַבָּא מֵתוֹךְ שִׁמְחָה וְנַגֵּן דְקַדְשָׁה, עַד שְׁאוּכָה לְשַׁפֵּךְ לְבִי כַּמִּים נִכַח פְּנֵי יְהוָה בְּתַחֲנִתִּי וּבְקִשְׁתִּי, וְאוּכָה לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ בְּכֹל לֵב וְנַפְשׁ וּבְבִכְיָה גְדוּלָה מֵתוֹךְ שִׁמְחָה:

סד **רַחֵם** עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הַמְּלֵאִים בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת מִרָאֵשׁ וְעַד סוּף, כִּי הַכֹּל בְּרָאתָ בְּשִׁבּוּל רַחֲמֶיךָ לְכַד כְּדִי

לגלות רחמנותך בעולם, ואפלו בחלל הפנוי שהוא תכלית
 הצמצום והדין, גם שם מלבש ונסתר רחמנותך, כי עקר הצמצום
 של החלל הפנוי היה רק בשביל לגלות רחמנותך בעולם, באשר
 ידעת בעצמך גדל רחמך וחנינותך וחסדיך הרבים והעצומים,
 שיש להם פח להגן ולרחם גם עלינו ולהוציאנו מכל המקומות
 המטנפים, מכל מקומות הרעים, ולהעלותנו מהרה ולהכניסנו
 בתוך כל מדרגות ומקומות הקדושים באמת, ולהשיבנו בתשובה
 שלמה לפניך באמת ובלב שלם. אלהי עולם, ברחמך הרבים
 רחם עלינו, אדון ענו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו. פנה
 אדון בעצבון רוח, צפה בשברון לב, קרוב אתה לרחוקים, רוצה
 אתה בתשובת רשעים. שדי המצא לדורשיך, תאמר הנני
 למבקשיך, החיינו וקימנו והשיבנו בכל מיני קדשות ומהרות
 המשיבין את הנפש דקדשה. וכנו לשיר ולרנן ולנגן לפניך שירים
 ונגונים קדושים, לנצח בשירים ונגונים הנמשכין מאמונתך
 הקדושה, אשר יש להם פח להמשיך עלינו אמונה הקדושה,
 ולכפל מן הלב כל מיני עקמימיות וכפירות ומבוכות שפלב וכל
 מיני בלבול הדעת, ולעורר ולהמשיך הלב באמת אליך ולתורתך
 ולעבודתך האמתית. "עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה
 שחר". ותשפיע ותמשיך ותגלה לנו שירים וזמירות ונגונים
 קדושים הנמשכין מראש אמנה, מהנגון והשיר העליון של משה
 רבנו עליו השלום, אשר כל השירות והנגונים שבעולם נמשכין
 ממנו, ועל-ידיה נזכה לאמונה שלמה באמת, ויקים בנו מקרא
 שכתוב: "תבואי, תשורי מראש אמנה":

קלח רבוננו של עולם, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו
 שלא נהיה נמשכים ככל אחרי נגונים של יללה
 ועצבות שמזמרין הרשעים כרב העתים, שדרך העולם להמשך
 אחריהן מאד. רחם עלינו ושמרנו והצילנו מהם, כי אתה יודע
 כמה וכמה קלקולים ופגמים הם גורמים על-ידי הנגונים שלהם,
 וכמה הם מזיקים לישראל הפשרים רחמנא לצלן. רחם עלינו בכח
 וזכות הצדיקים האמתיים, והיה בעורנו ושמרנו בכל עת שנוזפה
 להנצל מהם. זכנו לשמח נפשנו תמיד בקדשה ובטהרה בנגונים
 וזמירות של שמחה, הממשיכים את הלב אליך ולעבודתך
 ולתורתך ולצדיקיך באמת, ועורנו בכח הצדיקים האמתיים שנוזפה
 להעלות כל אלו הנגונים של הרשעים על-ידי קדשת שבת,
 שתתן לנו פח להעלותם ולהפכם לשמחה כשנזמר אותם בשבת
 קדש, וזכות השבת קדש יגן עלינו שלא יהיה להם שום פח
 להמשיך עצבות ויגון ואנחה חס-ושלום, רק אדרבא נוזפה לבררם
 ולהעלותם ולהפכם מיגון ואנחה לששון ולשמחה, ונתקרב אליך
 ונהיה נמשכים אחריך, ונשיש כגבור לרוץ ארח, לילך בדרךך
 ולעסק בתורתך ולקיים מצותיך, ולהתנדבך ולהתקשר אליך
 ולצדיקיך האמתיים באמת ובאמונה בקשר אמיץ וחזק לעולמי עד
 ולנצח נצחים:

ח: על כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אוהב עמו
 ישראל, רחם עלינו למען שמך, ושלח לנו מושיע ורב
 ומוכיח הגון שיהיה ראוי להוכיחנו ב"תוכחת מגלה מאהבה
 מסתרת". "יהלמני צדיק חסד ויוכיחני" בתוכחתו הטובה,

בתוכחה של משה רבנו עליו השלום, אשר עלידי תוכחתו
 הטובה יוסף ויתן ריח טוב בנשמותינו, ויחזק ויאמן את
 נשמותינו עלידי תוכחתו הטובה, ויתחזקו ויתאמצו ויתגברו
 נשמותינו על ידו בכח גדול דקדושה, עד שימשך וישפע שפע
 טובה וברכה לכל העולמות התלויים בנשמותינו, באפן שנוכח
 עלידי המוכיח הראוי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת
 מאהבה, עד שיתהפכו כל עוונותינו לזכיות. ותשפיע על המוכיח
 האמתי קולו של משה, שהוא קול השיר שיתער לעתיד, שהוא
 שיר פשוט כפול משלש מרבע, הכלול בשמך הגדול והקדוש,
 שהוא שיר של חסד שיתנגן לעתיד על שבעים ושנים נימין בעת
 שיגיע קבול שכון של הצדיקים לעתיד. אשרי און שיזכה לשמע
 קול השיר הזה. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותן לנו מוכיח כזה
 שיוכל להוכיחנו בקול השיר הזה, ויקים בהמוכיח האמתי מקרא
 שכתוב: "קרא בגרון אל תחשך, בשופר הרים קולך", ונוכח
 שיעורר ויגלה וימשך עלינו הקול המזקה את הגן עדן, שהוא
 הגדר היוצא מעדן להשקות את הגן, שהוא קול השיר הקדוש
 הזה שיתער לעתיד בעת שתחדש את עולמך בחדשך הטוב, כמו
 שכתוב: "עולם חסד יבנה", אשר עלידי הקול הזה גדלים כל
 הריחות טובות וכל היראות הקדושות. ותמשך עלינו יראה
 שלמה יראה עלאה יראת הרוממות, ואירא ואפחד ואזחיל (ואזחיל)
 וארעד ממוך תמיד, ואזכה להרגיש יראתך הקדושה עלי תמיד
 בכל רמ"ח אברי ושם"ה גידי, ותהיה יראתך על פני לבבתי
 אחטא, ותזכני לעונה אמתיית עד שאזכה להכלל בך באמת:

וּתְבִיאֵנוּ מֵהֶרָה חִוְשָׁה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ הַטּוֹבָה וְהַקְדוֹשָׁה,
 וְתַמְשִׁיךְ הַשְּׂגָחַתְךָ הַשְּׁלֵמָה עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל
 הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְתַחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמְךָ בַקִּדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁמַתְנַהֲגַת
 עַל־יְדֵי הַשְּׂגָחָה לְכָד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דוֹרֵשׁ
 אוֹתָהּ, תִּמְיֵד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית
 שָׁנָה", וְתַמְשִׁיךְ הַשְּׂגָחַתְךָ הַשְּׁלֵמָה עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְיַתְחַדֵּשׁ
 הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, וְיַתְנַהֵג כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ עַל־יְדֵי הַשְּׂגָחָה לְכָד בְּלִי
 שׁוּם הַנְּהַגָּה עַל פִּי דְרָךְ הַטָּבַע בְּלָל, וְתַעֲשֶׂה נִזְרָאוֹת וּנְפִלְאוֹת
 מִחֻדָּשׁ בְּעוֹלָמְךָ "אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל הָאֶרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם",
 וְיַתְעוֹרֵר שִׁיר חֻדָּשׁ בְּעוֹלָם, שִׁיר שֶׁל נְפִלְאוֹת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב:
 "מְזֻמּוֹר שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֻדָּשׁ כִּי נְפִלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ
 וְזוֹרַע קִדְשׁוֹ". וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר חֻדָּשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ,
 וְנוֹכַח לְשִׁיר וְלִזְמֹר וְלִרְנֵן וְלִנְגֵן לְפָנֶיךָ נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת
 חֻדָּשׁוֹת, שִׁירִים שֶׁל נְפִלְאוֹת שְׁלֵא בְּדֶרֶךְ הַטָּבַע, עַד שְׁנוּכָה
 לְהַתְעַנֵּג עַל יְהוָה, וְלִשְׁמַע קוֹל הַשִּׁיר וְהַנְּגוּן שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא
 שִׁיר פְּשׁוּט כְּפוֹל מְשֻׁלֵּשׁ מְרַבַּע הַכְּלוּל בְּשִׁמְךָ הַמִּיחָד, שְׂיִתְנַגֵּן עַל
 שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם נִימוֹן, כְּמִנְיַן חֶסֶד, וְיִקְיַם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "עוֹלָם
 חֶסֶד יִבְנֶה":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי חַיִּים וְאַחֲיָה וְלֹא אָמוּת, תֵּן לִי חֶלֶק טוֹב
 לְעוֹלָם הַבָּא. זְכַנִּי זְכַנִּי, חַנְּנִי חַנְּנִי, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָה
 לְשִׁמְעַ קוֹל הַשִּׁיר וְהַנְּגוּן הַזֶּה שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד בְּעֵת שְׂתַחַדֵּשׁ אֶת
 עוֹלָמְךָ. מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב, עֲזָרְנִי מַעֲתָה שְׂאוּכָה לְהַתְנַבֵּר
 וְלִסְתַּם עֵינֵי וְאֲזַנֵּי מַחֲיוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא, לְבָלִי לְהַסְתַּפֵּל עַל הַבְּלִי

הַעוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, וְלִבִּי לְשִׁמְעַת קוֹל זֶה הָעוֹלָם כָּלָל, וְלִבִּי לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר שְׂאִינוּ נֹגֵעַ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, שְׂיִגִיעַ מֵהֶם שִׂיר וְשִׁבַּח וְתַהֲלָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וְאִזְכֶּה לְעִקְמֵ אֶת צְוֹאֵרֵי מִזֵּה הָעוֹלָם, לִבִּי לְהַנִּיחַ שׁוֹם הֶבֶל וְרוּחַ הַפֶּה כָּלָל בְּזֵה הָעוֹלָם, וְלֹא יִתְאַחֵז בִּי שׁוֹם הֶבֶל מֵהֶבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, וְאִזְכֶּה לְשַׁעֲבֹד כָּל קוֹמַת גּוֹפֵי וְיָדֵי וְרַגְלֵי אֱלֹהִים, לִבִּי לַעֲשׂוֹת בָּהֶם שׁוֹם דְּבַר שְׂאִינוּ נֹגֵעַ לַעֲבוֹדָתְךָ, רַק עֵינֵי וְאֹזְנֵי וּפִי וְלִבִּי וְדַעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי וְכָל גּוֹפֵי וְיָדֵי וְרַגְלֵי וְרַמְ"ח אֲבָרֵי וְשֵׁם"ה גִּידֵי וְכָל חוּשֵׁי וְכַחֲתִי, כָּלֵם יִהְיוּ מְדַבְּקִים וּמְקַשְּׂרִים אֱלֹהִים בְּאֵמַת בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק וּמְשַׁעֲבָדִים לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמַת לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחַת נְצַחִים, עַד שְׂאִזְכֶּה לְשִׁמְעַת לְעֵתִיד קוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד, אֲשֶׁר יִתְנַגֵּן עַל שְׁבָעִים וְשָׁנִים נִימִין. אֲשֶׁרֵי אֹזְנִים שְׂיִשְׁמְעוּ זֹאת, אֲשֶׁרֵי הַמְּחַפְּסִים וְהַמְּצַפִּים וְהַמְּקוּיִם לְזֶה. "אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וְתִקְרַב", שְׂיִזְכֶּה לְהַצִּיץ מִן הַחֲרָפִים לְרֹאוֹת וְלְשִׁמְעַת מִחוּל הַצְּדִיקִים בְּעֵת שְׂיִתְנַגֵּן לַפְּנֵיהֶם הַשִּׁיר הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לְעוֹלָמֵי עַד:

אֲדוֹן כָּל, מַגְבִּיחַ שְׁפָלִים, מְקִים מַעֲפָר וּמֵאֲשֻׁפָּה דָל וְאֲבִיוֹן, טוֹב וּמֵטִיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, עֲשֵׂה עִמִּי פְלֹאוֹת בְּחַיִּי, בְּאִפְּן שְׂאִזְכֶּה לַטּוֹב הַזֶּה בְּאֵמַת, כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ אֶת עֲרֻכּוֹת נְעִימוֹת מְתִיקוֹת יְדִידוֹת תְּשׁוּקַת הַתְּקוּהָ הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַשִּׁיג וְלַתְּפֹס בְּמוֹחַ כָּלָל נְעִימוֹת הַשִּׁיר הַזֶּה, כִּי אִם אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "עֵינִי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים זֹולְתָךָ יַעֲשֵׂה לְמַחְכָּה לִּי". רַחֵם עַל פְּגוּם וְרַחוּק כְּמוֹנִי, וַעֲשֵׂה עִמִּי פְלֹא לְחַיִּים, וַעֲזֹרְנִי וּזְכֵנִי מֵהַרְהָר לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד עַד שְׂאִזְכֶּה לְהִיּוֹת

כְּרִצוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת, וְלִרְאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים, "לַחֲזוֹת
בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שְׂבַע שְׂמֵחוֹת אֶת
פְּנֶיךָ, נְעִימוֹת בְּיַמֶּיךָ נֶצַח":

וְתַעֲזֹרְנֵנוּ שְׁנוֹזְכָה לַעֲשׂוֹת בְּעָלֵי תְשׁוּבָה וְגֵרִים הַרְפָּה בְּעוֹלָם
כְּרִצוֹנֶךָ הַטּוֹב, וּלְגַדֵּל כְּבוֹדְךָ וּלְפָרְסֵם אֱלֹהוֹתְךָ בְּעוֹלָם,
עַד שְׁנוֹזְכָה לְרוּחַ נְבוּאָה אֲמִתִּיית בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וּלְבַרֵּר הַכֹּחַ
הַמְדַמָּה, שְׁיִהְיֶה הַכֹּחַ הַמְדַמָּה בְּרוּר וְנָדָוּ וְצַח אֲצַלְנוּ בְּזִכּוֹת
וּבְכִהּרוֹת גְּדוֹל, בְּאֶפֶן שְׁנוֹזְכָה לְסִדֵּר תְּאָרִים וּשְׂבָחִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ כְּרֵאוֹי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וּנְכַרְךָ שֵׁם כְּבוֹדְךָ הַמְרוֹמָם עַל כָּל
בְּרָכָה וְתִהְלֶה, וְתִתְנַבֵּר וְתִתְחַזַּק אֱמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם עַד שְׁנוֹזְכָה
לְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלַעֲתִיד, וְיִתְנַהֵג כָּל הָעוֹלָם כְּלֹו עַל־יְדֵי הַשְּׁגָחָה
וּנְפִלְאוֹת לְבַד שְׁלֹא כְּדָרְךָ הַטָּבַע כְּלָל, וְיִתְעַר שִׁיר חֲדָשׁ בְּעוֹלָם,
שִׁיר שֶׁל נְפִלְאוֹת, וְיִפְצְחוּ הָרִים רְנָה, וְתִכְנִיעַ אֶת עֵקֶב דְּסִמְרָא
אֲחֵרָא שֶׁהוּא עֵקֶבוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ הַרְשָׁע, וְיִתְנַבֵּר וְיִתְחַזַּק הַקּוֹל קוֹל
יַעֲקֹב עַל הַיְדִים יְדֵי עֵשׂוֹ, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וַיִּדּוּ אוֹחוֹת
בְּעֵקֶב עֵשׂוֹ", וְיִמְשֹׁךְ עֲלֵינוּ הַנֶּהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן,
וְעַל־יְדֵי־זֶה נֹזְכָה לְהַעֲלוֹת רֵיחַ טוֹב לְפָנֶיךָ:

נדרים

וּ **וּבְכֵן** תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאוּזָה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשְׁתֶּךָ
הָעֲלִיזָה, וְתַגִּיעֵנִי מִהֲרָה לְקִדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאֵמֶת.
וְאוֹזְכָה לְאַחוֹ בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, לְדֹר נְדָרִים וּלְקִיּוּמָם מִיָּד,
בְּשִׁבְלֵי רִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב, כְּדֵי לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי הַנְּדָרִים לְקִדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת

בְּאֵמֶת. וְאִזְכֶּה לַעֲלוֹת לְמָקוֹם הַנָּדָר שֶׁהוּא פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, וְעַל־
 יְדִיזָה תַעֲזֹרֵנִי לְהַפְּיֹר מַעֲלֵת וּקְדֻשַׁת הַחֲכָמִים הָאֱמִתִּיִּים, עַד
 שְׁאִזְכֶּה לְאֵמוּנַת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל־יְדִיזָה תִּזְכְּנֵנִי לַעֲלוֹת
 וּלְהַפְּלֵל בְּאוֹר הָאֲבוֹת, וְיִתְנוּצְצוּ בִּי אוֹר הָאֲבוֹת אֲבֹרָהּם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב:

כד: וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִפְּנֵם נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֵא נִהְיֶה רְגִילִים בְּנְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת, וְכֹל
 הַנְּדָרִים וּשְׁבוּעוֹת שֶׁאֵנּוּ מִכְרָחִים לְדָר אוֹ לְשִׁבְעַ בְּשִׁבִיל קְדֻשָּׁה
 וּפְרִישוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְכַרְכָּה
 'נְדָרִים סִיג לְפְרִישוֹת', תִּשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ
 לָנוּ בְּכֹל עֵת לְקִיָּמָם מִיָּד, וּלְבָלִי לְעֹבֵר חֲסִי־וְשִׁלוֹם וּלְבָלִי לְאַחַר
 שׁוֹם נְדָר וּשְׁבוּעָה, רַק נִזְכֶּה לְקִיָּמָם בְּשִׁלְמוֹת מִיָּד וּכְכֹל הַיּוֹצֵא
 מִפִּינוּ נַעֲשֶׂה, וּמֵיּוֹצֵא שִׁפְתֵינוּ נִשְׁמֹר וְנַעֲשֶׂה כְּאִשֶּׁר נִדָּר תִּכְפֹּר וּמִיָּד,
 וְלֹא נֵאֱחָר לְשִׁלְמוֹ. וְתוֹרֵנִי וְתִלְמִדֵנִי בְּכֹל עֵת אֵיךְ לְהַתְּנַחֵג בְּעִנְיַן
 נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת בְּשִׁבִיל קְדֻשָּׁה וּפְרִישוֹת, בְּאִפְּן שְׁאִזְכֶּה לְקִיָּמָם
 בְּאֵמֶת, וְלִזְכוּת עַל יָדָם לְקְדֻשָּׁה וּפְרִישוֹת בְּאֵמֶת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב.
 "הַדְּרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וְלַמְדֵנִי כִּי אֵתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי כֹּל
 הַיּוֹם". חוּם וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמִים, וְתַמְהַר וְתַחֲשִׁיב לְגַאֲלָנוּ וְתָבִיא לָנוּ אֶת מוֹשִׁיחַ צְדָקְנוּ,
 וְתִשׁוּב הַמְּלוּכָה וְהַרְשׁוֹת וְהַהֲתַנְשְׂאוֹת לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַכְּשִׁירִים
 וְהִירָאִים בְּאֵמֶת, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשִׁל
 בְּגוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵ אֶת הָרַע עֲשׂוֹ וְהִתְהַלַּח לִיהוָה
 הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְהוָה לְמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה
 אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד":

נְסִים

ו וְתֹזַכְנוּ לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בָּהּ מִכָּל
הָאֲרָצוֹת, וְנָתַתְּ אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וּמִיּוֹם אֲשֶׁר
סָרְנוּ מֵאֲחֻרַיִךְ וּפָנַמְנוּ בְּאִמּוֹנֶתְךָ הַקְדוֹשָׁה, גָּלִינוּ מֵאֲרָצְנוּ
וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתֵּנוּ, עַד אֲשֶׁר אָרַךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת, עַל כֵּן
חֹס וְחֹמֶל נָא עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
וּלְבַטֵּל כָּל מִיּוֹנֵי כְּפִירוֹת וּכְלָבוּלִים, שְׁלֵא יַעֲלוּ בְּלַפְנוּ וּבְלָב כָּל
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.

וּנְזַכָּה לְהֶאֱמִין בְּנִסְיֵי הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ עַדִּין בְּכָל יוֹם וּבְכָל
שָׁעָה, וְלֹא נִכְסֶה שׁוֹם נִם בְּדַרְךְ הַטֹּבֵעַ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק גִּדַע
וְנֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל מֵאֵתְךָ לְבַד, עַל־יְדֵי הַשְּׁגָחָתְךָ אֲשֶׁר אֶתָּה מְשַׁגִּיחַ
תְּמִיד בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִיּוֹת עַל כָּל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם. וְנֹזֶכֶה לְהֶאֱמִין בְּךָ
וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת תְּמִיד, וְעַל־יְדִידֵי־הַנּוֹכַח לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ
קַל מְהֵרָה, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת
מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ:

ז וְאִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּנִסְיֵי הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ מֵעוֹלָם
נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת, וְאֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל
דּוֹר וְדוֹר עַד עֵתָה, נְסִים עֲלָאִין וְנְסִים תַּתָּאִין, נְסִים נְגָלִים וְנְסִים
נְסִתִּים, נְסִים עַל־פִּי דְרָךְ הַטֹּבֵעַ וְנְסִים שְׁלֵא עַל־פִּי דְרָךְ הַטֹּבֵעַ,
נְסִים בְּכָלֵל וְנְסִים בְּפָרֵט, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם

וּבְכַל עַת וּבְכַל שָׁעָה, בְּכֻלָּם אֲזַכֶּה אֲנִי וְכָל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְהֵאמִין בָּהֶם בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּלִי שׁוּם דְּפִי וּבְלִבּוֹל כָּלֵל, חֶסֶד
 וְשָׁלוֹם. וְתַסְתֵּם וְתַסְכַּר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שְׁקֵר הַרוֹצִים לְהַכְנִים
 כְּפִירוֹת בְּלֵב וּלְכַסּוֹת נְפִישׁ בְּתוֹךְ דְּרֹךְ הַטְּבַע, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, "מִלֵּא
 פְּנֵיהֶם קִלּוֹן וַיִּבְקְשׂוּ שְׁמוֹךְ יְהוָה".

וְעִזּוֹר אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַנְצִיל מֵהֶם, שְׁלֵא נֹאכְה וְלֹא נִשְׁמַע
 לָהֶם כָּלֵל, רַק תִּתֵּן לָנוּ כַּח לְהַכְנִיעֵם וּלְשַׁבְּרֵם וְלַעֲקֹד
 וּלְכַבֵּל מִחֲשַׁבְתָּם הַרְעָה מִן הָעוֹלָם. וְלַמְלַשִּׁינִים אֵל תְּהִי תַקְוָה,
 וְכָל הַמֵּינִים וְהַזְדִּים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים פְּרַגַּע יֵאבְדוּ, וְתֵן בְּלַבְּם שִׁישׁוּבוּ
 וַיִּתְחַרְטּוּ כָּלֵם מִדַּעְתָּם הַרְעָה וְהַנְּבֹכָה, וַיִּשׁוּבוּ כָּלֵם אֵלֶיךָ בְּאִמָּת,
 וַיִּפִּירוּ כַח מַלְכוּתְךָ:

י רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר גָּלִית אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדִנּוּתְךָ
 בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְעַל יָדָם
 נִתְגַּדְּלָת וְנִתְקַדְּשַׁת מְדוֹר לְדוֹר, עַד אֲשֶׁר זָכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וְאִזּוֹ רָאוּ כָּל הָעַמִּים
 וְכָל הַגּוֹיִים אֶת גְּדֻלַּתְךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר הִרְבִּית לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
 נְפִישׁ נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וּקְרִיעַת יַם סוּף וּמְלַחֲמַת
 עַמְלֶק, עַד אֲשֶׁר נִתְגַּלָּה אֱלֹהוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְרָאוּ רַחוּקִים
 אֶת גְּבוּרַתְךָ, עַד שָׂבֵא יִתְרוֹ וְנִתְגַּיַר, וְאָמַר: "כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי
 גְדוֹל יְהוָה וְאֲדִנּוּנוּ מִכָּל הָאֱלֹהִים", וְאִזּוֹ נִתְעַלָּה וְנִתְגַּדְּלָה וְנִתְקַדְּשָׁה
 שְׁמוֹךְ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, כִּי זֶה עֲקַר גְּדֻלַּתְךָ וְרוֹמְמוּתְךָ כְּשֶׁהִרְחִיקִים
 מִמּוֹךְ מְאֹד מִכִּירִים אֶת אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדִנּוּתְךָ, כִּי אִזּוֹ נִתְגַּדְּלָה וְנִתְקַדְּשָׁה
 וְנִתְעַלָּה שְׁמוֹךְ הַגְּדוֹל, יִתְפַּרֵּךְ וַיִּשְׁתַּבַּח לְעַד:

נְסִיעָה וְטַלְטוּל

נב: וְתוֹרְנֵי וְתַלְמוּדֵי בְּכָל עֵת וְעַת אִיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעִנְיַן כָּל
 הַטַּלְטוּלִים וְנִסְיָעוֹת לְדַרְכִּים, שְׂיִהְיֶה הַכֹּל עַל פִּי
 רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת. עַל פִּי יְהוָה אֶחְנֶה בְּבֵיתִי, וְעַל פִּי יְהוָה אֲפַע כָּל
 נִסְיָעָה וְנִסְיָעָה, וְכָל סֹדֵר הַנְּהַגְתָּ הַנִּסְיָעָה וְהַחֲנִיָּה בְּכֻלְיָהוּ
 וּבְפִרְטוּיָהּ וּבְפִרְטוּי פִּרְטוּיָהּ יִהְיֶה הַכֹּל כְּרְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, וּבְכָל מְקוֹם
 וּמְקוֹם שֶׁאֵבֹא לְשֵׁם בְּחִנְיָה וּבְנִסְיָעָה כְּפִי רְצוֹנְךָ, אֲזַכֶּה לְמִצַּא שֵׁם
 אֱלֹהֶיךָ בְּאֵמֶת וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלִהְתְּדַבֵּק בְּךָ בְּאֵמֶת, וְאֵל יִבְלָבֵל
 אוֹתִי שׁוּם מְקוֹם שֶׁפְּעוּלָם מַעְבֹּדְתְךָ וּמִירְאָתְךָ, רַק אֶהְיֶה סְמוּךְ
 וְקָרוֹב וְדָבוּק אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁפְּעוּלָם, בְּכָל דְּרָגָא
 וְדָרְגָא שֶׁפְּעוּלָם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שִׁמְךָ וּמִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת לְבִי לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמִים, פִּי צָרְכֵי מְרַבִּים מְאֹד, וְדַעְתִּי קְצָרָה מְאֹד לְבֹאֵר חֵלֶק
 אֶלֶף וּרְבָבָה מֵהֶם. רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, טִהַר לְבִי לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת,
 "יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שִׁמְךָ. לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ
 בְּקִרְבִּי". יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּינוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי,
 אָמֵן:

נה: "בִּיהוָה חֲסִיתִי, אִיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוֹדֵי הַרְכָּם צְפוּר".
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל
 עֲצָם מְרִירוֹת הַגְּלוּת בְּכֻלָּל וּבְפִרְט וּבְפִרְטוּי פִּרְטוּיָהּ, פִּי מִפְּנֵי
 חֲטָאֵינוּ גְּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמְתָנוּ, וּמְגוֹלָה אֵל גּוֹלָה
 הִלְכְנוּ וּמִפְּלֵי אֵל כְּלֵי הַיּוֹרְקָנוּ, הֵן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל וְהֵן כָּל

אָחד וְאֶחָד בְּפִרְטֵיּוֹת, כִּי כִמָּה וְכִמָּה גְלוּיֹת וְטֹלְטוּלִים עוֹבְרִים
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחַנֵּיּוֹת, "כְּצֹפֹר נֹדְדֵת
מִן קִנְיָה, בֵּן אִישׁ נֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ". וּבְעֵצֶם צְרוּתֵינוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ
וּמְמוֹן, גַּם כְּשֶׁאֲנוּ יוֹשְׁבִים בְּבֵתֵינוּ אֲנוּ נָעִים וְנָדִים, כִּי אֵין לָנוּ
שׁוּם מְנוּחָה מִרֹדְפֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּרְוּחַנֵּיּוֹת, בְּפִרְטָה עֲתָה
בְּעֵת צָרָה הַפֶּרֶה הַזֹּאת אֲשֶׁר כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת אֵיךְ
לְבָרַח וּלְהִטָּמֵן וּלְהִסְתַּר מִפְּנֵי הַצְּרוֹת הַקְּשׁוֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר כְּשֶׁל
כַּח הַסֶּבֶל. רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הַכְּבוּשִׁים בְּגוֹלָה, שֶׁבְּכָל
מְקוֹם שֶׁנִּבְּוֵא שָׁם בְּגָלוֹת וְטֹלְטוּל בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּרְוּחַנֵּיּוֹת, שֶׁתְּהִיָּה
עִמָּנוּ, וְתַעֲזָרְנוּ לְהָרִים וּלְנִשְׂא וּלְהַגְבִּיָּה כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה אֵלֶיךָ
וּלְתוֹרְתֶךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ, עַד שֶׁגַּם כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִהַקְּדוּשָׁה
מְאֹד שֶׁאֲנוּ כְּבוּשִׁים בְּגוֹלָה שָׁם, יֵשׁוּבוּ בְּלֹם אֵלֶיךָ תִּתְבַּרְךָ לְנִצָּחַת,
עַד שֶׁבְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִמְּךָ מְאֹד יַעֲסֻקוּ בָּהֶם בְּתוֹרָה
וּבְעֲבוֹדָה בְּאַמַּת וּלְמַדּוֹ בָּהֶם תּוֹרָה בְּרַבִּים, וַיִּקִּים מְהֵרָה מִקְרָא
שְׁכָתוֹב: "וְנִשְׂאָר גַּם הוּא יֵאלֹהֵינוּ":

סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת

קִה וּבְכֵן זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְחַזְקֵנִי וְאַמְצָנִי
שְׁאֲזַכֶּה לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, מִכָּל
מָה שֶׁעָבַר עָלֵיהֶם בְּיַמֵּיהֶם, הֵן מָה שֶׁעָבַר עָלֵיהֶם בְּעֵצְמָם, וְהֵן מָה
שֶׁעָבַר עַל בְּנֵיהֶם וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלֵיהֶם, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים
הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁעָשׂוּ בְּעוֹלָם בְּאַתְגָּלִיא וּבְאַתְפָּסִיא, וְכָל

הַדְרָכִים הַקְדוּשִׁים וְהַתְגַּלּוֹת אֱלֹהוֹת שֶׁהַמְּשִׁיכוֹ בְּעוֹלָם, הַכֹּל אֲזֹכָה לְשִׁמְעַע הַיִּטֵּב בְּאֲזִי וּבִלְבָבִי, וְלִשְׁוֹחַ וְלִסְפֹּר בָּהֶם תָּמִיד, יִמְלֵא פִי תְהַלְתֶּם כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּם, כִּי תִהְלְתֶם הִיא תִהְלַתְךָ, וְתִפְאַרְתֶּם הִיא תִפְאַרְתְּךָ. זַכְּנִי לְעֶסֶק בְּזוֹה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, בְּאִפֵּן שְׂאֲזֹכָה שִׁימְשֹׁךְ עָלַי קִדְשָׁתָם הַעֲצוּמָה, וְעַל־יְדִי־זוֹה אֲזֹכָה לְמַהֵר מִחֲשַׁבְתִּי מִכָּל הַבְּלָבוּלִים וְעַרְבוֹב הַדַּעַת וּמִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְחִיצוֹנִיוֹת, וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי בְּלָבוּל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם הַנִּמְשָׁכִין מִמַּחֲזִין דְּקַטְנוֹת, וְאֲזֹכָה לְצֵאת מִמַּחֲזִין דְּקַטְנוֹת לְמַחֲזִין דְּגִדְלוֹת, וְעַל־יְדִי זֶה תִצְלִנִי וְתִפְדֵּנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַיִּסּוּרִים וּמִכָּל מִינֵי דִינִים שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁכֵּלֶם נִמְשָׁכִין מִבְּלָבוּל הַדַּעַת מִמַּחֲזִין דְּקַטְנוֹת, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּפְדֵּנִי וְתִצְלִנִי מִכָּל עַל־יְדֵי שְׂתוֹכְנִי וְתִסְעִנִי תָּמִיד לְעֶסֶק בְּסְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת מַחֲזִין דְּגִדְלוֹת:

וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי לְהַתְדַמּוֹת אֵלֶיךָ תִתְבַּרְךָ, שְׂנֹכָה לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, עַד שְׂנַדַּע בְּאִמַּת לְהַבְחִין וְלְהַבְדִּיל בֵּין סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים וּבֵין סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל רְשָׁעִים, וְגַם לִידַע וְלְהַבְחִין מִמִּי לְסַפֵּר וְאֵיךְ לְסַפֵּר, בְּאִפֵּן שְׂאֲזֹכָה לְסַפֵּר מְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה, אֲשֶׁר הַסְּפוּר וְהַדְּבוּר מֵהֶם יִהְיֶה לוֹ כַּח לְמַהֵר מִחֲשַׁבְתִּי, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ שְׂכַנְגָד כָּל מַעֲשֵׂה שֶׁל צְדִיקִים יֵשׁ כְּנַגְדוֹ מַעֲשִׂוֹת שֶׁל רְשָׁעִים וְשִׁקְרָנִים, וּמַעֲשִׂוֹת מְעַרְבָּבִים שֶׁל הַעוֹשִׂים דְּבָרִים הַנְּרָאִים כְּמוֹת עַל־יְדֵי כְּמוֹת תְּחַבּוּלוֹת, עַל־יְדֵי כְּשׁוֹף אוֹ

על־ידי דבר אחר, ואי אפשר להבחין ולהבדיל ביניהם כי אם מי שיוֹדע להבדיל בין האור ובין החשך, כאשר הוֹדַעְתָּנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים; וּבְעֵצָם חֲלִישוֹתֵנו אֲשֶׁר נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ מֵאֹד, בְּוֹדְאֵי אֵין בְּיָדֵינוּ לְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:

עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעֹזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹכָה עַל כָּל פְּנִים לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה אִמּוֹנָתְנוּ חֲזָקָה כָּל כֶּךָ כְּאֵלוֹ אֲנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ מִמֶּשׁ מִה שְׁאֵנוּ מְאִמִּינִים בּוֹ בְּאִמְתּוֹ. וְנִזְכָּה לְהֵאֱמִין כֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁאֵתָה מְשֻׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִיית בְּכָל עֵת, וְאֵתָה עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַל־יְדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּים שֶׁבְּכָל דּוֹר. וְאִזְכָּה לְהֵאֱמִין שִׁישׁ הַבְּדֵל וְהַפְּרֵשׁ גָּדוֹל בֵּין הַמוֹפְתִים וְהַחֲדוּשִׁים הַנִּעֲשִׂים עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּים, וּבֵין הַמַּעֲשִׂוֹת הַנִּדְמִים לְמוֹפְתִים הַנִּעֲשִׂים עַל־יְדֵי הַרְשָׁעִים, אוֹ עַל־יְדֵי הַמַּעֲרָבִים מְטוֹב וְרַע, אֲשֶׁר עֲדוּן אֵינָם רְאוּיִים לָזֶה לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים בְּעוֹלָם, וּמִתְלַבְּשִׁים בְּמִלִּית שְׂאִינוּ שְׁלָהֶם, אֲשֶׁר יֵשׁ הַבְּדֵל וְהַפְּרֵשׁ בֵּין מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל אֱלֹהִים לְמַעֲשֵׂיהֶם וּמוֹפְתֵיהֶם שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּים כְּמוֹ בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, בְּאִפְּן שְׂאִזְכָּה תְּמִיד לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מְצִדִּיקִים אֱמִתִּים שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְמַהֵר אֶת מַחֲשַׁבְתֵּי:

סְפָרִים

סא **אנא** יְהוָה, זְכַנֵּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַקֵּן כָּל זֶה, שְׂאִזְכָּה לְחוּם עַל נַפְשִׁי וּלְהַסְתַּכַּל עַל עַצְמִי הַיָּטֵב, וּלְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל מִתּוֹךְ הַמַּחְלָקַת שְׂחוֹלָקִים עָלַי, עַד הֵיכֵן פָּגַמְתִּי בְּאִמּוֹנַת חַכְמִים,

וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל זֶה, וְלִתְקַן כָּל מַעֲשֵׂי מַעֲתָה. וְאַזְכָּה לְקִיָּם דְּבָרֵי הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים, וְלִבְלִי לְסוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמָאל, וְאַזְכָּה שִׁיחֲזָרוּ וַיִּחְשְׁבוּ בְעֵינַי כָּל סִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וַיְהִיו יְקָרִים בְּעֵינַי מִפּוֹ וּמִפְּנִינִים, וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשּׁוּ אֶצְלִי נֶגֶד כָּל סֵפֶר וְסֵפֶר מִדְּבָרֵי הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים, וַיִּתְּרֵנוּ מְאֹד הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים בְּעוֹלָם עַד אֵין קֵץ. וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי תִשׁוּבָתֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת, שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי־זֶה סֵפֶר קְדוֹשׁ לְמַעֲלָה בְּעוֹלָם הָעָלְיוֹן, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "אֲזוּ נִדְּבָרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל רַעְהוּ וַיִּקְשֹׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְתַּח סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ". וְתוֹצַנּוּ מַעֲתָה לְאֲמוֹנַת חֲכָמִים בְּאֵמֶת, בְּשִׁלְמוֹת, בְּכָל הַבְּחִינּוֹת:

וְנִזְכָּה שִׁיתְחַבְּרוּ סֵפָרִים הַרְבֵּה דְקַדְשָׁה, וַיִּתְחַדְּשׁוּ בְּכָל פַּעַם סֵפָרִים הַרְבֵּה בְּתוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וַיְהִי לָנוּ אֲמוֹנָה שְׁלֵמָה בְּכֻלָּם, וְלֹא יִהְיֶה אֶצְלָנוּ לְמוֹתֵר שׁוּם סֵפֶר הַמְּדַבֵּר מַעֲנִי תוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, הֵן הַמְּדַבְּרִים בְּפִשְׁט רְמוֹ דְרוֹשׁ סוּד, הֵן סִפְרֵי הַמְּפָרְשִׁים וְהַמְּבַאֲרִים, הֵן סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וְשִׂאלוֹת וְתִשׁוּבוֹת, הֵן סִפְרֵי מוֹסֵר, הֵן סִפְרֵי תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנֹת וּבִקְשׁוֹת וּדְוִיִּים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְכָל מִינֵי סֵפָרִים הַמְּדַבְּרִים בְּעֵינֵי תוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כֻּלָּם יִהְיוּ חֲשׁוּבִים וַיְקָרִים בְּעֵינֵינוּ מְאֹד, כָּל סֵפֶר וְסֵפֶר, הֵן אוֹתָן שֶׁנִּתְחַבְּרוּ כְּבָר, הֵן הַעֲתִידִים לְהִתְחַבֵּר, כִּי כָּל־מְכַרְחִים לְהָעוֹלָם, וְאֵנוּ צְרִיכִים כֻּלָּם, כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמְשֻׁמְעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם, כֻּלָּם אֱהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם קְדוּשִׁים, וְכֻלָּם מְדַבְּרִים מְרֻצָּנָךְ הַטּוֹב הַגָּנוּז בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְכֻלָּם מְעוֹרְרִים

לעבודתך וליראתך, וכלם "נחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
מדבש ונפת צופים":

רבונו של עולם, הצילני מפת לצים, ותשמרני תמיד ותצילני
שלא אלעיג ולא אתלוצץ חסוֹשֶׁלֹם מִשׁוּם סֵפֶר
מתורתך הקדושה, ותצילני מענש הקשה והמר המגיע
להמלעיג על דברי חכמים, שהוא גדון בצואה רותחת, רחמנא
לצלן. הצילני נא, שמרני נא שלא אפשל בעון זה חסוֹשֶׁלֹם
לעולם, שמרני שלא אפנה בגחלתן של חכמים אמתיים וקדושה,
ואזהר בכבודם תמיד, ולא יהיה עלי שום קפיִדא משום חכם
אמתי וקדושה. עזרני ברחמיך הרבים, הושיעני בחסדיך העצומים:
ה: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ סוּמֵךְ נוֹפְלִים, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ דְבוּרִים קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים מִצְדִּיקִים
אֲמֵתִיִּים, הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ מִגְדוֹל וְעַד קָטָן, וְתָשִׁיב וְתַחֲיֶה
וְתִבְרִיא וְתַחְזֹק אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ הַחַלּוּשׁוֹת מְאֹד מְאֹד, הַיִּגְעוֹת
מְאֹד, הַנִּדְכָּאוֹת מְאֹד, וּבְכֻלָּם תִּרְחַם וְתַחֹס וְתַחְמַל עָלַי,
וְתָשִׁיב וְתַחְזֹק וְתַאֲמִין אֶת נַפְשֵׁי הַמְּרָה מְאֹד, כִּי נַפְשֵׁי מְרָה לִי,
אֵל תִּתֵּן אֶת עֲבֹדְךָ לִפְנֵי בַת בְּלִיעַל, וְאַתָּה יְהוָה אֵת עֲבֹדְךָ
יִדְעָתָּ. "אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבֹדְךָ, אֲנִי עֲבֹדְךָ בְּן אֲמָתְךָ פְּתַחַת
לְמוֹסְרֵי". עֲזֹרְנוּ, הוֹשִׁיעֵנוּ, הַחַיִּינוּ נָא, הֲשִׁב אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ
הָאֲמֻלּוֹת מְאֹד בְּכֹל מִיָּנִי מִטַּעֲמִים הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּשִׁבְעָה
מְשִׁיבֵי טַעַם. "סִמְכוּנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים, כִּי חוֹלַת
אֶהְבָּה אֲנִי". וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ "אֲמֵרוֹת יְהוָה אֲמֵרוֹת מְהוֹרוֹת",
שְׂיֻכְלוּ לְהַחַיּוֹת אֶת כָּל הַנֶּפֶשׁוֹת הַנְּפוּלוֹת מֵעַמְדַּי יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּפְלוּ

למקום שנפלו בכמה מיני נפילות, נפילה אחר נפילה, סעד
 וסמך אותם, והקימים תקומה אחר תקומה, "עזב תעזב והקם
 תקים", חזק ידים רפות וברכים פושלות תאמין, אמין וחזק
 רפיון ידם, השיבם בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש.
 "בושל יקיון מליך וברכים פורעות תאמין". ויקים מקרא
 שפתוב: "כי שבע יפול צדיק וקם. יהוה ממית ומחיה מוריד
 שאול ועל. מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון". העלנו
 מהרה מפל המקומות המגנים שנפלו לשם בדורות הללו. "אני
 אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך". יהוה ישמרנו
 ויצילנו ואל תתנו בנפש אויבינו. יהוה יסעדנו על ערש דוי, כל
 משכבנו נהפך בחלינו, כי אין חולה וכואב ומכה בעולם
 שנמשיל ונדמה בו מפות נפשו וחלשותנו העצומות מאד
 בעתים הללו, מפך רגל ועד ראש אין בנו מתם, פצע וחבורה
 ומכה טריה, כי זורו וחבשו ורכבו בשמן, בכמה וכמה רפואות
 וסמנים יקרים מפז ופנינים אשר רפאו אותנו בהם הצדיקים
 האמתיים שהיו בדורות שלפנינו, אשר חברו ספרים קדושים
 הרבה, אשר כל דבריהם מחיין את הנפש, והם מלאים עצות
 נפלאות ונוראות והתעוררות גדול לעבודתך באמת, ועם כל זה,
 רפואות תעלה אין לנו. "הצרי אין בגלעד, אם רפא אין שם, כי
 מדוע לא עלתה ארכת בת עמי. המאום מאסת את יהודה, אם
 בציון געלה נפשך, מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא. קנה לשלום
 ואין טוב, ולעת מרפא והנה בעתה". החזמל על דל, חמל על
 דלותנו וראה שפלותנו וארך גלותנו. "השיבני ואשובה כי אתה

[יְהוָה] אֱלֹהֵי". הַחַיִּינִי וְקִיַּמְנִי בְּקִדְשִׁתְךָ הָעֲלִיזוֹנָה. הַשִּׁיבֵנִי נָא, הַחַיִּינִי נָא בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת. "נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׂמוֹ. גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיָּא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה עִמָּדִי, שְׁבִטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הֵמָּה יִנְחַמְנִי":

כו: וּתְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׂיִתְפַּשְׂטוּ בְּעוֹלָם כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ, רְבוּנוּ דְעֻלְמָא כְּלָא, כְּמָה וְכְמָה סְפָרִים קְדוֹשִׁים וְיִקְרִים שֶׁל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים, אָבוֹת הָעוֹלָם וְנִבְיָאִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים וְתַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים, וְשָׂרֵי צְדִיקֵי יִסּוּדֵי עוֹלָם שֶׁהָיוּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר, שָׂרְבִם בְּכָלֵם חֲבָרוּ וְיִסְדּוּ סְפָרִים רַבִּים יִקְרִים וְקְדוֹשִׁים, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נֶאֱבְדוּ וְנִתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם. חֲמוּל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל מַעַט הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה, וּזְכַנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִתְפַּשְׂטוּ בְּעוֹלָם וְיִאִירוּ פָּנֵי תֵבֵל, לְמַעַן יִשׁוּבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

עבודת ה'

כב רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִמוּ מַעֲיָד עָלַי, יִכְמְרוּ חֲנִינוֹתֶיךָ עַל עָלוֹב כְּמוֹנִי, עַל מְלֵא חַרְפוֹת וּבוֹשׁוֹת כְּמוֹנִי. יָדְךָ תִּבּוֹן עִמִּי אַף זְרוּעֶךָ תִּאֲמָצֵנִי. קוּמָה בְּעִזָּרְתִּי וְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי אַתָּה כָּל יוֹכֵל, "וְלֹא יִבְצָר מִמְּךָ מִזְמָה". וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים וּבְכִתְךָ הַגְּדוֹל אַתָּה מַעֲלָה מִתְכַּלִּית הַיְרִידָה לְעַלְיָה גְּדוּלָה, עַד שֶׁהַיְרִידָה

היא תכלית העליה, ואתה מהפך ברחמיך העונות לזכות, כי מי
יאמר לך מה תעשה. חוס וחמל עלינו ועשה את אשר תעשה
ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שתעלה אותנו מירידתנו ותאמר
לצרותינו די, ותתחיל מעתה להעלות אותנו מעלה מעלה,
ויתהפכו כל הירידות לעליות גדולות, ותזכנו לתשובה שלמה
באמת ואתה ברחמיך תהפך כל העונות לזכות:

רבונו של עולם, אתה ידעת את לבבנו, כי צרכינו מרבים
להאמר עד אשר לא יספיקו כל ימינו לפרטם, אבל אתה
ידעת את כל אשר עם לבבנו. עשה עמנו למען שמך ולמען כל
הצדיקים אמתיים, וחמל עלינו ומלא משאלותינו למוצה ברחמים,
הן מה שהזכרנו לפניך, הן מה שקצרה ידנו ולשונונו להזכיר
לפניך, ועשה מה שתעשה, באפן שנוצה כלנו לשוב אליך באמת
ובלב שלם בתשובה שלמה פרצונך הטוב, ולא נסור מרצונך ימין
ושמאל כל ימינו לעולם, ונזכה לילך ולעלות מהרה מדרגא
לדרגא וממעלה למעלה בקדשה גדולה, עד שנוצה בחיינו להכליל
בך באמת באור האין סוף פרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, עד
שנוצה לתורת יהוה ולתפלת יהוה באמת, ולא נבוש בעולם הזה
ולא נכלם לעולם הבא. "יהוה עז לעמו יתן, יהוה יברך את עמו
בשלום". יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבנה
עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

כד ואזכה לעלות חיש קל מהרה ממעלה למעלה ומדרגא
לדרגא, עד שאזכה ברחמיך לתשעה היכלין עלאין
האלו שהזכרתי לפניך, ואזכה גם בעולם הזה לדעת ולהפיר

אותך באמת, ואזכה לעלות לכל המדרגות העליונות של הקדשה, עד תכלית מדרגה העליונה, כל מה שאפשר לאיש ישראלי לעלות ולהשיג בעולם הזה, אשר לכך ירדה הנשמה בזה העולם מרום המעלות, כדי שתזכה עלידי מעשיה הטובים לשוב ולעלות למקור חצבה, למעלה למעלה, ביתר שאת ויותר עז:

כה ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה ובטהרה גדולה, ותהיה בעזרי לבער ולשפר ולבטל בכל פעם כל הקלפות הקודמין לפני שבכל דרגא ודרגא, שהם התאוות והדמיונות והמניעות והבלבולים שמתגברים בכל פעם כשהאדם רוצה לעלות מדרגא לדרגא, והם מתפשטים ומשתטחים לפני האדם, ומונעים אותו ומבלבלים אותו ומעכבים אותו מלעלות מדרגא לדרגא. אנא יהוה מלא רחמים, חוס וחמל עלי והושיעני ועזרני וסיעני וחקני ואמציני, ותן לי כח ועצה וגיבורה וחקמה ושכל דקדשה, וזכני לשברם ולבטלם בכל פעם בכל מדרגה ומדרגה דקדשה:

רבוננו של עולם, יהוה אלהים, אתה ידעת את כל מה שעבר עלי מזעורי עד היום הזה, כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת עזך, ובכל פעם שאני מתעורר ורוצה לחתור ולעלות ולהעתיק ממקומי איזה העתקה בעלמא, לעלות ממדרגתי השפלה למדרגות שבקדשה פחות השערה, אזי תקף הדמיונות והתאוות והמניעות והבלבולים מתגברים עלי בכל פעם יותר ויותר מפתחלה, בהתגברות גדול ובהתפשטות עצום מאד, כאשר

אתה ידעת, עד שלא הניחו אותי לעלות למקום שהייתי צריך לעלות עד הנה. ולא די שלא הניחו אותי לעלות למדרגה הגבוהה יותר, אף גם מגדל ההתגברות וההתפשטות שהתפשטו עלי בכל פעם כאשר אתה ידעת, עליידי זה הפילו אותי בכל פעם יותר, וכן היה כמה פעמים בלי שעור וערך ומספר, שבכל פעם שאנו חותרים ורוצים לצאת ולעלות מדרגא לדרגא בערבנו, הם מתגברים ומתגרים בנו יותר ויותר, עד אשר "כלו כגון חיי ושלנו באנחה", עד אשר איני יודע מה לעשות. ובאמת אני מודה ומתודה לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אני בעצמי החיב, כי בודאי היה לי כח להתגבר עליהם בכל פעם לנצחם ולשברם ולבטלם, כי אין אתה בא בטרוניא ובעלילה על בריותיך, וכשם שנתת בהם כח למנע ולבלבל אותי חסד ושלום, כן נתת לי כח יותר ויותר להתגבר עליהם לשברם ולבטלם לגמרי, אך בעונותי הרבים לא חסתי על נפשי ולא נתגברתי בכחך לשברם ולבטלם ולא קימתי עצותיך הקדושות, ואתה חנון ומרבה להטיב, חוס וחנון ורחם עלי, חמל עלי בחסד חנם ונדבת חסד, ועזרני והושיעני בכל פעם לשבר ולבער ולבטל כל הקלפות וכל הדמיונות וכל התאוות וכל המניעות והעכובים והבלבולים שבכל מדרגה ומדרגה, באפן שאזכה לעלות חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה בכל עת ובכל שעה בקדשה ובטהרה גדולה, עד שאזכה מהרה למדרגה עליונה לרום המעלות פנאה לאיש הישראלי:

צב עזרני והושיעני ופני להיות עקשן גדול בעבודת יהוה, ואל יבלוני רעיוני ולא יוכל שום דבר שפעולם להפיל

אותי בְּדַעְתִּי חֲסִינְשָׁלוֹם אוּ לְהַרְחִיק אוֹתִי חֲסִינְשָׁלוֹם מֵאֲתָךְ,
 אֲפֹלוּ אִם יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה חֲסִינְשָׁלוֹם, אֲפֹלוּ אִם יַעֲבֹר עָלַי מָה
 חֲסִינְשָׁלוֹם. וְאֵהִיָּה חֲזוֹק וְאִמְיִץ בְּדַעְתִּי לְבָלִי לְהִסְתַּפֵּל כָּלֵל עַל
 הַמַּחֲשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת הַרוֹצִים לְהַחֲלִישׁ דַּעְתִּי וּלְהַפִּיל אוֹתִי
 בְּדַעְתִּי חֲסִינְשָׁלוֹם בְּאֵלוּ אֲפִם תִּקְוָה חֲלִילָה, מַחֲמַת שְׁאֲנִי רוֹאֶה
 שְׁעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים וְעַדֵּן אֲנִי רַחוּק מִהַקְדָּשָׁה מְאֹד מְאֹד,
 וְחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים נְתוּסָפִים בְּכָל פַּעַם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן
 מֵעַתָּה, הֵן עַל כָּל אֱלֹה לֹא אֶסְתַּפֵּל וְלֹא אֲבִיט כָּלֵל לְשׁוֹב וְלִפְנֵי
 מֵאַחֲרֶיךָ חֲסִינְשָׁלוֹם מַחֲמַת זֶה חֲלִילָה, רַק אִזְכָּה לְהַחֲזִיק עֲצָמִי
 בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּכָל עֵת תְּמִיד בְּכָל מָה שְׁאוּכַל, בְּכָל
 נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׁנִמְצָא בִּי, וּלְשַׁמַּח אֶת עֲצָמִי בְּכָל עֵת וּבְכָל
 יוֹם וּבְכָל שָׁעָה בְּמָה שְׁזָכִיתִי לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֵשְׂנִי גוֹי,
 וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמִצָּא בִּי תְּמִיד נִקְדוֹת טוֹבוֹת מִקְדָּשַׁת מְצוֹתֵינוּ
 שֵׁישׁ בְּנוּ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, אֲפֹלוּ בִּי הַפְּחוֹת וְהַגְּרוּעַ, וְלִילְךָ בְּדַרְךָ
 הַזֶּה בְּכָל עֵת, וּלְחִזֵּק עֲצָמִי וּלְשַׁמַּח נַפְשִׁי בְּזֶה תְּמִיד, בְּאֲשֶׁר
 הוֹדִירוּנוּ וְחִזְקוּנוּ צְדִיקוֹךָ הָאֱמֶתִיִּים בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת בְּלִי שְׁעוֹר
 לְבָלִי לְפַל מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, בִּי כְּאֱלֹה וְכְאֱלֹה עֲבְרוּ עַל כָּל
 הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים שֶׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת שְׁלֹפְנֵינוּ, מִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן
 בְּדוֹרוֹת הֵלְלוּ הַחֲלוּשִׁים וְהַעֲיִפִים מְאֹד מְאֹד בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא,
 אֲשֶׁר הִסְטָרָא אַחֲרָא מִתְּפִשְׁטָת לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה, מַחֲמַת שְׁקָרוֹב
 לְבֹא עֵתָהּ וְיָמֶיהָ לֹא יִמְשָׁכוּ, בִּי בֹא יְבֹא מְשִׁיחַ צְדִיקוֹ לֹא
 יֵאָחַר, וְיַעֲבִיר רוּחַ הַטְּמֵאָה מִן הָאָרֶץ, עַל כֵּן עֵתָהּ סְמוּךְ אֶל
 הַקֵּץ מִתְגַּבֵּר וּמִתְּפִשֵׁט הַיָּצֵר הָרַע וְהַסְטָרָא אַחֲרָא מְאֹד מְאֹד

ומתגבר מאד להחליש דעת של כל הרוצים וחפצים לכנס
בדרכי הפשרים האמתיים:

י: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שנוכח
להשיג אורות המקיפין, שנוכח להבין ולהשפיל ולהכניס
בתוך פנימיות שכלנו כל הדעת והשכל שלא היינו יכולין להבין
עד הנה, ונזכר לעלות בכל עת מדרגא לדרגא וממעלה למעלה
בקדשה ובטהרה גדולה, ולהאיר בכל פעם השכל והדעת
בקדשה בכנים ותלמידים הגונים, ולהשיג בכל עת מקיפין
חדשים, ולהכניס אורות המקיפים לתוך פנימיות השכל:

עברה

י: אנא יהוה, צר לי מאד, פדני וחנני, חוס וחמל על נפשי
האמללה והפגומה, המטרפת ונדפאת כמו בין שני
אריות, המלאה חמאים ועוונות ופשעים, הרחוקה ממך בכמה
וכמה הרחקות. ומתי אעשה גם אנכי לביתי להבין לי צידה
לדרכי, באשר הכינו להם כל הצדיקים היראים והפשרים שהיו
מלפני בכל דור ודור, ומה אעשה ליום פקדה, אנה אולך את
חרפתי הגדולה ואיך אוכל להטמן, "ומה אעשה פי יקום אל וכי
יפקד מה אשיבנו":

י: אנא יהוה, אתה ידעת את עצם בלבול וכסילות דעתי
שמתגבר עלי בכל עת ובכל שעה, עד אשר בשל פח
הספל, ואיני יודע מה לעשות ואיזה תחבולה אבקש לתקן את

דַּעֲתִי לְהִכְנִיעַ בְּסִילּוֹת דַּעֲתִי, אֲשֶׁר מִזֶּה בָּאוּ מַעֲשֵׂי הַמִּכְעָרִים,
 וְלֹא דִי שְׁלֵא זִכִּיתִי לְתַקֵּן דַּעֲתִי וּמַעֲשֵׂי, אִף גַּם הוֹסַפְתִּי בְּכָל פֶּעַם
 קְלָקוּלִים עַל קְלָקוּלִים, וּפְגָמִים עַל פְּגָמִים, וְעִכְרוֹת עַל עִכְרוֹת,
 וּבְסִילּוֹת עַל בְּסִילּוֹת, וּבְלַבּוּלִים רַבִּים עַל בְּלַבּוּלִים:

סו וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְעִבְרוֹת
 שֶׁבַּעוֹלָם, וְנוֹפֵה לְהִסְתַּכֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְלֹא נִבּוֹא
 לְיַדֵּי עֲבָרָה, שֶׁהֵם: מֵאִין בָּאנוּ מִטּוֹפֵה סְרוּחָה, וּלְאֵן אָנוּ הוֹלְכִים
 לְמָקוֹם עֶפֶר רַמָּה וְתוֹלְעָה, וּלְפָנַי מִי אָנוּ עֲתִידִין לָפֶן דִּין וְחֶשְׁבוֹן
 לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְתִהְיֶה בַּעֲזָרְנוּ שְׁנוּכָה
 מִהֶרָה לְהִתְחַרֵּט וּלְשׁוּב בְּאַמֶּת עַל כָּל הָעֲבָרוֹת וְהַפְגָּמִים שֶׁעֲבַרְנוּ
 עַד הַנֶּה, בְּשׁוּגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרִצּוֹן, בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשָׂה,
 בְּכַח וּבַפְעַל, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִכַּפֵּר וְתִסְלַח לָנוּ חֲנוּן הַמֶּרְפֵּה
 לְסִלּוֹחַ. לְמַעַן שִׂמְךָ יִהְיֶה וְסִלְחַתְּ לַעֲוֹנוֹנוּ כִּי רַב הוּא. וְתִהְיֶה עִמָּנוּ
 מַעֲתָה וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנוּכָה לְסוּר מֵרַע, לְבָלִי לְעִבֹר עוֹד עַל דְּבָרֶיךָ וְעַל
 רִצּוֹנְךָ אִפְלוּ תִנּוּעָה קָלָה, וְתַעֲזָרְנוּ לְקַיֵּם כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּאַהֲבָה
 וּלְהוֹצִיא מִפֶּחַ אֵל הַפְעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה שֶׁהֵם רִצּוֹנְךָ
 בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדִי־זֶה נּוֹפֵה לְהַמְשִׁיךְ שִׁפְעַ וְחַיּוֹת חֲדָשׁ בְּכָל עֵת
 מִלְמַעְלָה לְמַטָּה מִן הַפֶּחַ אֶל הַפְעַל, וְיִתְחַדְּשׁוּ וְיִתְקַיְּמוּ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת עַל יְדִינוּ, עַל־יְדֵי הַחַיּוֹת הַחֲדָשׁ שְׁנוּכָה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל
 עֵת מִשְׁנֵי הַיּוֹדִי"ן שֶׁל שְׁנֵי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם שֵׁם הָעֶצֶם
 וְשֵׁם הַבְּנוּי (כּוּה: יֶאֱקוּנוּקִי), וְנוֹפֵה לְהַמְשִׁיךְ פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחַם שֶׁל
 הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים עֲלֵינוּ. "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן
 חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי.

השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. כי אתה אלהי ישעי,
רוחך טובה תנחני בארץ מישור:

פנ "תעיתי כשה אובר, בקש עבדך כי מצוותיך לא שכחתי.
תעיתי כשה אובר בקש עבדך". רבנו של עולם,
מלא רחמים, אם אמרתי אספרה כמו, שתעיתי ונתעיתי זה ימים
ושנים רבים מיזם היותי עד היום הזה, יקצרו המון ירעות, ולא
תוכל הארץ להכיל את כל דברי, ולא יספיקו כל עזרות אילי
נביות וכל הלשונות שבְּעולם לבאר ולספר את עצם רבוי התעות
והנבוכה שתעיתי לדרכים נבוכים ומקלקלים ופגומים ומתעבים
מאד מאד, לדרכים רעים ומבלבלים מאד, כי הרעותי את מעשי
מאד, חטאתי עויתי ופשעתי, והמשכתי עלי את היצר הרע, עד
שבאתי למה שבאתי וקלקלתי מה שקלקלתי, ובכל פעם ופעם,
עלידי כל עברה ועברה ועלידי כל הרהור והרהור ועלידי כל
פגם ופגם, תעיתי ונתעיתי לדרכים נבוכים ומקלקלים הרבה מאד,
ומכל אלו הדרכים הנבוכים יוצאין עוד דרכים נבוכים ותועים
ומקלקלים הרבה, והייתי הולך ותועה הולך ותועה ימים ושנים
הרבה, ולא היה די לי מה שכבר נתעיתי הרבה עלידי העוונות
הראשונים שעשיתי, כי אם עוד הוספתי עליהם בכל יום ויום
חדשים, עוונות על עוונות, ופשעים על פשעים, וחטאים על
חטאים, והרהורים על הרהורים, ומחשבות זרות על מחשבות
זרות, בלבולים ורעיונים רעים על בלבולים ורעיונים רעים, עד
אשר "השתרגו עלו על צוארי הכשילו כחי". מה אמר מה אדבר
מה אצטדק, שטחתי אילך כפי, עורני הושיעני, וכל כך תעיתי זה

ימים ושנים הרבה לדרכים מבלבלים ונבוכים מאד, עד אשר
 אפלו אם אתה מרחם עלי, ואתה קורא ומכריז ומרמז אלי, איני
 שומע ומכיר היטב קול קריאתך, ועדין לא שבתי מפעותי, אוי לי
 וי לי:

רבונז של עולם, רבונז של עולם, כל הלשונות של תחנה
 ובקשה וצעקה וחרטה שבעולם, בלם הייתי צריך לצעק
 כבר לפני כמה שנים. ועתה אחר שהוספתי בכל יום ובכל שעה
 כמה וכמה חטאים ועונות ופשעים במחשבה דבור ומעשה, מה
 אוסיף לדבר עוד, ומי יוכל לחדש דבורים יותר, מי ישום לי פה
 לדבר עוד פפי מה שאני צריך לדבר עתה, ובפרט שבאמת איני
 זוכה לדבר בשלמות באמת אפלו הדבורים שהייתי צריך לדבר,
 אם לא הייתי עושה בראם חלק מאלף ורכבה ממה שעשיתי. אוי
 אוי אוי, מה אמר ומה אדבר, ומה חילים אנבר. ככלב מת אני
 מנח לפניך, כטיט הנרוק אני נשפך לפניך, הרי אני לפניך מלא
 בושה וכלמה, מלא חטאים ועונות ופשעים מכף רגל ועד ראש,
 מיום עמדתי על דעתי עד היום הזה. עוד לתועה ונתעה בדרכים
 נבוכים ומקלקלים ומחשבות מבלבלות כמוני היום, הורני הדרך
 האמת והעצה הנכונה, באפן שאזכה להגיע מהרה להדרך הישר
 כרצונך הטוב באמת, ואזכה מעתה לשוב אליך באמת, ולעבדך
 באמת ביראה ואהבה. חנני ופרני. "כחסדך חניני ואשמרה עדות
 פיך. הדריכני באמתך ולמדני פי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי
 כל היום. הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב. חסדך יהוה מלאה
 הארץ, חקיך למדני":

לו: רבוננו של עולם, "בלעדי אחוזה אתה הרני", פי "אני בער
 ולא אדע, בהמות הייתי עמוך". ואם אמנם בעוונותי
 הרבים פגמתי וקלקלתי הרבה בפה שידעתי שהוא נגד רצונך, פי
 חטאתי עויתי ופשעתי הרבה בכל יום ובכל עת ובכל שעה
 מנעורי עד היום הזה, ופגמתי וקלקלתי הרבה מאד; עם כל זה,
 ברחמיך הרבים גלית לנו על ידי צדיקך האמתים, פי "אתה יהוה
 אלהי גדלת מאד", אשר אין אנו יודעים כלל, פי לגדלתך אין
 חקר, אשר אפלו נפילתנו איך שנפלנו כל אחד ואחד להיכן
 שנפל, אף על פי כן גדלתך שגבה מאד, אשר יש ענין ששם
 נשתנה הכל לגמרי לטובה, פי אין אתנו יודעים עד מה, ועל זה
 לבד אני נשען ונתלה ונסמך עדיו, פי חסדי יהוה לא תמנו, ולא
 כלו רחמי לעולם:

עולם הבא

ד ועזרנו וזכנו, ותתן לנו במתנת חנם ונדבת חסד כל מה
 שבקשנו מלפניך. ואם שגיתי בלשוני, אתה יהוה
 תכפר בעדי. ותזכנו גם בעולם הזה לטעם מעין העולם הבא,
 להתבטל אליך ולדעת, שכל מארעותינו הכל למוכתנו, פי טוב
 יהוה לכל. ותזכנו לגלות מלכותך בעולם, "למען דעת כל עמי
 הארץ פי יהוה הוא האלהים אין עוד", "והיה יהוה למלך על כל
 הארץ, ביום ההוא יהוה אחד ושמו אחד". יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי:

ה וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲזְרֵנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְזִכּוֹת לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמַּת
 בְּעִבּוּדְתֶךָ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה וְגִילוּ בְּרַעְדָּה".
 וְתוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 בְּאַמַּת, שִׁיְהִיָּה לִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה מִהַמְצֻוָּה בְּעֲצָמָה, שְׂאֲגִיל וְאַשְׂמַח
 מְאֹד בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מְצֻוָּה וּמְצֻוָּה, בְּמָה שְׂזוּכִיתִי בְּרַחֲמֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת הַמְצֻוָּה, וְכֵן שִׂמְחָתִי יְהִי רַק הַמְצֻוָּה לְבַד לֹא בְּשִׁבִיל
 שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא, מִכֵּן שְׂכֵן וְכֵן שְׂכֵן שְׂכֵן שְׂכֵן שְׂכֵן שְׂכֵן שְׂכֵן שְׂכֵן שְׂכֵן
 וְשְׂלוֹם, פְּגִיזוֹת שֶׁל שְׂמֹת בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם אוֹ בְּשִׁבִיל עַסְקֵי עוֹלָם
 הַזֶּה, חֶסֶד וְשְׂלוֹם, רַק שְׂאֲזִכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 מִהַמְצֻוָּה בְּעֲצָמָה, וְיְהִיָּה כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׂלִי בְּהַמְצֻוָּה בְּעֲצָמָה,
 עַד שְׂלֹא אֶרְצֶה שׁוּם שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא בְּשִׁבִיל הַמְצֻוָּה, רַק שְׂכָל
 שְׂכָרִי יְהִי שְׂתוֹכְנֵי לַעֲשׂוֹת מְצֻוָּה אַחֲרַת בְּשִׂכָר מְצֻוָּה זֹאת, כְּמוֹ
 שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ וְזֵרוֹנָם לְבִרְכָּה: "שְׂשִׁכָר מְצֻוָּה מְצֻוָּה":

קל "יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד" וְלִגְדֻלַּתְךָ אֵין חֶקֶר, וּבִרְאֵת אֶת
 הָאָדָם בְּרַחֲמֶיךָ וְטוֹבְךָ כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְדַעַת וְלְהַפִּיר
 אוֹתְךָ, "לַחֲזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ" שְׁוֶה עֵקֶר הַתַּעֲנוּג
 הַנִּפְלָא שְׂכָכֵל הַתַּעֲנוּגִים שְׂפֹהֶה הָעוֹלָם וְשְׂכָכֵל הָעוֹלָמוֹת עַד שְׂאִי
 אֶפְשֶׁר לְכַנּוֹתוֹ בְּשֵׁם תַּעֲנוּג וְטוֹב כִּי אִם בְּדֶרֶךְ שְׂאֵלָה, אֲשֶׁרִי הַזִּזְכָּה
 לָזֶה. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַבְּטַחְתָּ עַל-יְדֵי חֶכְמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים לְהַנְחִיל לְכָל
 צְדִיק וְצְדִיק שְׂ"י עוֹלָמוֹת כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ,
 וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא" וְגִלִּיתָ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂכָל הַשְׂ"י עוֹלָמוֹת
 מְרַגִּישִׁין רַק בְּלֵב, וְעַל כֵּן יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂיִשֵּׁב אַחַד אֶצֶל חֶבְרוֹ בְּגַן

עֲדוּ, וְלוֹזֶה יִהְיֶה כָּל הַשָּׁ"י עוֹלְמוֹת בְּלִבּוֹ, וַחֲבֵרוֹ שְׂיוֹשֵׁב אֶצְלוֹ יִהְיֶה חֶסֶד וְרִיק מֵהֶם, כִּי לִבּוֹ חֶסֶד מִכָּל זֶה. וְעַתָּה, אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם רַחֵם עָלַי וְזַפְנֵי מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִיִּים לְהִיּוֹת בְּכָלֵל יִרְאִיךָ וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, עַד שְׂאֻזְכָּה גַם בֵּן בְּרַחֲמֶיךָ וְטוֹבְךָ הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא לְנַחֵל אוֹתָם הַשָּׁ"י עוֹלְמוֹת בְּלִבֵּי בְּאֵמֶת, שְׂאֻזְכָּה לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת בְּהַשְׁגוֹת אֱמֶתִיּוֹת כְּאֵלֶּה שֶׁהֵם בְּחִינַת נַחֲלַת שָׁ"י עוֹלְמוֹת: לה: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל חַי וְקַיִם, הַחַיִּינוּ וְקוֹמְנוּ, וּמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְזַפְנֵנוּ לְחַיּוֹת מַעֲתָה חַיִּים אֱמֶתִיִּים, חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת חַיִּים נִצְחָיִים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא. "כְּחֶסֶדְךָ חִינֵי, וְאֶשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. תַּחֲיוּ נַפְשֵׁי וּתְהַלְלֶךָ, וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזֹרֵנִי. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שֶׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ, נַעֲמוֹת בְּיַמֶּיךָ נִצַּח". יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יִהְיֶה צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

* מִח אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה, חֲנִנּוּ מֵאֲתָךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ שְׁעַקֵּר הַתַּעֲנוּג שֶׁבָּנָה עַדְוֵן הוּא הַשְּׁגַת חֲכָמַת אֵלְקוֹת, בְּבַחֲבִינַת חֲכָמָה עֲלֵאָה וְחֲכָמָה תַּתְּאָה, שְׂזֵה בַעֲצָמוֹ בְּחִינַת גֵּן וְעַדְוֵן, אֲבָל יֵשׁ שְׁעָרֵי גֵן עַדְוֵן שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְכַנֵּם לְהַגֵּן עַדְוֵן שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשְּׁגַת חֲכָמָה תַּתְּאָה וְעֲלֵאָה כִּי אִם דַּרְךְ הַשְּׁעָרִים, וְאֵלּוֹ הַשְּׁעָרִים גְּנוּזִים וְטְמוּנִים בְּאֶרֶץ, וְעַל־יְדֵי לְמוֹד פּוֹסְקִים זוֹכִים לְהִיּוֹת מוֹשֵׁל בְּאֶרֶץ וּלְהַעֲמִיד וּלְהַקִּים אֵלּוֹ הַשְּׁעָרִים שֶׁטִּבְעוּ בְּאֶרֶץ. עַל בֵּן חוּם וְחִמּוּל נָא עֲלֵינוּ, וְזַפְנֵנוּ לַעֲסוֹק הַרְבֵּה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תְּמִיד וּלְאִסּוּקֵי שְׂמֵעַתָּא אֵלְפָא דְהַלְכְתָּא, וְאֻזְכָּה לְלְמוֹד וּלְעֵין הַרְבֵּה

בספרי פוסקים ראשונים ואחרונים, עד שאזכה לברך כל משפטי ודיני התורה לאמתתן, עד שעלי-ידייזה אזכה להיות בחינת מלך ומושל בארץ, מאחר שאזכה לידע על פי הלכות שבתורה הקדושה איך להתנהג בכל דבר אשר נעשה על הארץ, ואזכה להנהיג גם אחרים על פי משפטי ודיני התורה הקדושה ולהורות להם בכל דבר את הדרך אשר ילכו בה, ויקים בי מקרא שפתוב: "מלך במשפט יעמיד ארץ". ואזכה להעמיד ולהקים ולגלות על-ידייזה את כל השערים הקדושים שפבעו בארץ וגוונים וממונים בה, עד שעלי-ידי אלו השערים שהם בחינת שערי גן עדן אזכה לכנס לתוך הגן בעצמו, ואזכה להשגת חכמה תתאה וחכמה עלאה, ולהשיג השגת אלקותך באמת פראוי לאיש הישראלי, אשר רק בשביל זה נבראנו בגין דישתמודעין לך, ואזכה להכניס השגת אלקותך גם באנשים אחרים ברבים מישראל, ויקים מקרא שפתוב: "שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה". ונאמר: "נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ". ונאמר: "פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יהוה. זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו":

[קסח] רבוננו של עולם, מלא רחמים, חוס וחמל עלי והושיעני ועזורני לחזק את לבבי, שאתחיל מעתה להרגיל עצמי להיות בעולם הבא, שאמשיך ואשמיט את עצמי מתאוות עולם הזה והבליו, רק ארגיל את עצמי כמו בעולם הבא, ששם אין שום תאוה מתאוות עולם הזה כלל. פי כבר כלו ביגון חיי

וְעָבְרוּ הַרְבֵּה מִשְׁנוֹתַי, וּכְבֹּר בָּאתִי בַיָּמִים הַחֲלִיפוֹת הוֹלְכִים
 וּבָאִים, וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם מִתְקַרְבִּים לְיוֹם הַמֵּיתָה, וּבַהֲכִרַח לִילְדָה
 בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ.

זַכְּנִי שְׂאֵתְחִיל לְהַתְנַהֵג אֶת עֲצָמִי בְּמִנְהַג הַמְּקוֹם הַהוּא, שְׂאֵנִי
 עֵתִיד לִילְדָה לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק, אִם קָרוֹב וְאִם רְחוֹק, אִם
 מְעַט וְאִם הַרְבֵּה אַחֲוִיהַ עוֹד, אֲבָל עַל־כָּל־פְּנִים הַכֹּל יַעֲבֹר כְּצִל
 עוֹבֵר, וְאֵנִי מִכְּרַח לִילְדָה לְשֵׁם, אֲשֶׁר אֵין שֵׁם שׁוֹם תְּאוּהַ וּמִדָּה
 רְעָה וְלֹא מִנְהַג מִמִּנְהַגֵי עוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא שׁוֹם כְּבוֹד וְהַתְנַשְׂאוֹת
 שֶׁל שְׂקָר; אֲשֶׁר שֵׁם עֲלֵמָא דְקָשׁוּט, עוֹלָם הָאֱמֶת, וְאֵין מְלוּיִן לוֹ
 לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא שׁוֹם תְּאוּהַ וְכְבוֹד שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה;
 אֲדַרְבָּא, אִי אֲפֹשֶׁר לְזָבוֹת וְלַהֲצִלִּיחַ שֵׁם, כִּי אִם כְּשִׁנְקִיִּים וְזָבִים
 מִכָּל הַתְּאוּוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, וְכִמְהַ אֲנִי רְחוֹק מִזֶּה.
 וְאִם כָּבֵד עָבַר עָלַי מַה שְׂעֵבַר וְעִשִׂיתִי מַה שְׂעִשִׂיתִי, זַכְּנִי עַל־
 כָּל־פְּנִים מֵעַתָּה שְׂאֵתְחִיל לְחוּם וּלְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֹת אֱמֶתִי,
 וְאֵתְחִיל לְהַכִּין צְעָדִי וּפְעָמֵי אֵל עֲלֵמָא דְאֵתִי, אֲשֶׁר אֲנִי מִכְּרַח
 לְבֹא לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק. וְאִם אֵלֶּךְ שְׁנַיִם אַחֲוִיהַ, אֵינֹו מִסְפִּיק לְהַכִּין
 צִידָה לְדֶרֶךְ רְחוֹק כָּל־כְּבֹד, אֲפֹלוֹ אִם לֹא הֵייתִי פּוֹגֵם כָּל יָמַי שׁוֹם
 פָּגָם כָּלָל; מִכָּל־שִׁפְן וְכָל־שִׁפְן שְׂפִגְמִתִּי כָּל־כְּבֹד, וְאֵנִי מִלֵּא חֲטָאִים
 וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְתְאוּוֹת רְעוֹת וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְקִלְקוּלִים הַרְבֵּה,
 בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסָפֵר.

וְרַחֵם עָלַי וְזַכְּנִי עַל־כָּל־פְּנִים מֵעַתָּה, שְׂאֲזַכֶּה לְרַחֵם עָלַי בְּאֱמֶת.
 וְאֵתָה תְּרַחֵם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם וְתַעְזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָלוֹת
 רַגְעִי, בְּאִפְנֵי שְׂלֵא אֲשׁוּב עוֹד לְכֶסֶלָה, רַק אֲזַכֶּה לְהַתְחִיל מֵעַתָּה

לְהַרְגִיל אֶת עֲצְמֵי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהַרְגִיל אֶת עֲצְמֵי לְהִיּוֹת
בְּלֹא אִכִּילָה וּשְׂתִיָּה וּמִשְׁגָּל וּשְׂאֵרֵי תַאוּוֹת:

[רא] רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בַּעַל הַרְחָמִים, בַּעַל הַחֲמִלָה וְהַחֲנִינָה,
רַחֵם עָלַי וְתַן לִי עֵצָה שְׁלֵמָה שְׂאֻזָּבָה לְקִיּוּמָה, בְּאִפְנֵי
שְׂאֵתְחִיל מַעֲתָה לְהִכִּין עֲצְמֵי עַל הַדְּרֵךְ הַרְחוֹק שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לִילֵךְ
בּוּ בְּלֵי סֶפֶק, שֶׁהוּא דְרֵךְ כָּל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֵין אִישׁ נִמְלֵט מִמּוֹנוֹ,
וְהַדְּרֵךְ רְחוֹק וּמִסְפֵּן מְאֹד, וְעַדִּין לֹא הִתְחַלַּתִּי לְהִכִּין אֶת עֲצְמֵי.
אוּי, מָה אַעֲשֶׂה. לֹא דֵי שְׂאִין לִי צִידָה לְדְרֵךְ רְחוֹק וְנוֹרָא וּמְאִים
כְּזֶה, אִף גַּם אֲנִי בַּעַל חוֹב גָּדוֹל בְּאוֹתוֹ הַדְּרֵךְ, חוֹבוֹת רַבִּים
וְעֲצוּמִים מְאֹד, וְהַנּוֹגְשִׁים אֲצִים שֵׁם וְעוֹמְדִים מוֹכְנִים בְּכָל עֵת
לְתַבַּע וּלְנַגֵּשׁ אוֹתִי, וְעַל כָּל הַמַּעֲשָׂה שֵׁם אֲצַטְרֶךְ לְתַן דִּין
וְחִשְׁבוֹן עַל כָּל עֵת וְרַגַע, עַל כָּל דְּבַר קָמוֹן וְגִדּוֹל, עַל כָּל
מַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשָׂה. אוּי, מָה אַעֲשֶׂה. מִי יַעֲמֹד בְּעַדִּי וּמִי יָקוּם
בְּפָנָי. אוּי אוּי, מָה אֶמַר וּמָה אֶדְבֵּר. "מָה אַעֲשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל,
וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֵנו". וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, מְלֵא רַחֲמִים,
שְׂתַהֲיָה בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֻזָּבָה מַעֲתָה עַל-כָּל-פָּנִים לְהִיטִיב אֶת
מַעֲשֵׂי וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתָּ, וְלַהֲתַקְרֵב אֵלֶיךָ
בְּהִתְקַרְבוֹת גָּדוֹל בְּאַמְתָּ לְאַמְתּוֹ, עַד שְׂאֻזָּבָה בַּעֲתָ...:

עִינַיִם

כֹּא וְכָל מָה שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הִנֵּה בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הָאֵלוּ עַל-יָדִי
עוֹנוֹתַי וּפְגָמֵי הַמְרַבִּים, שְׁחָטָאתִי עוֹיְתִי וּפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ

ופגמתי בפי ובעיני ובאזני ובחטמי מנעורי עד היום הזה, בשוגג
 ובמזיד, באנס ובכזון, על כלם תמחל ותסלח לי מלא רחמים,
 חנון המרבה לסלח, ותתקן ברחמיך כל הפגמים האלו ולא יהיה
 נשאר מהם שום רשם כלל, כי אתה ידעת, כי אין בנו פח לתקן
 הפגמים האלו, כי הרבינו לפשע ולפגם בהם, כי מי יוכל לשער
 ולהעריך ולספר כל החטאים והפגמים באמרי פינו מיום היותנו
 על האדמה עד היום הזה, וכמה שקרים יצאו מפי כמעט בכל
 יום ויום, וכמו כן שאר חטאים ופגמים גדולים שפגמתי באמרי
 פי, בדבורי לשון הרע ורכילות וליצנות ודברים בטלים בלי שיעור
 וערך ומספר, ובפרט רבוי ועצם הפגמים המרבים והגדולים
 שפגמתי בעיני, מי יוכל לשערם ולספרם, מי יוכל לפרטם בפה,
 ונמנע ממני אפלו להתודות עליהם, מפל שפן לעשות תקונים
 הרבה בפי רבוי הפגמים האלה לתקנם, כי עדין לא עבר עלי יום
 אחד מימי שלא פגמתי בו בעיני בשוגג ובמזיד, באנס ובכזון,
 ואתה לבד יודע עד היכן מגיע פגם העינים אשר כל התורה כלה
 תלויה בהם. אוי לי, וי לי. מה אמר מה אדבר. אם אמרתי
 אספרה כמו אפס קצה מפגם העינים שפגמתי בכל יום ויום,
 יכלה הזמן והמה לא יכלו. "אספרם מחול ירבון". ואם אתה
 בעצמך לא תעשה למענה, חס ושלום, ותתקן כל הפגמים
 העצומים האלה ברחמיך, אין בידינו לתקן פגם אחד מהם, מפל
 שפן כלם. "אם עונות תשמר יה, אדני מי יעמד. כי עמך הסליחה
 למען תורא". חוס וחמל עלינו, חוס ורחם עלינו, כי אין לנו שכל
 ודעת איך לרצות ולפייס אותך על כל הפגמים הגדולים והנוראים

הָאֱלֹהִים, שְׁפַגְמָנוּ עַד הַנְּהָה בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֹהִים,
 הַנִּמְשָׁכִין מִן הַמִּזְחַת הַקְּדוּשָׁה. וּמַעֲצֵם רַבּוּי הַפְּגָמִים הָאֵלֹהִים, שְׁפַגְמָנוּ
 בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֹהִים, עַל־יְדִיזָה נִפְגָּם דַּעֲתָנוּ וְנִתְעַכֵּר
 שְׂכָלָנוּ וְנִתְבַּלְבַּל מַחֲנוּ וְדַעֲתָנוּ, וּמַחֲמַת זֶה בָּאִים עָלַי קִשְׁיוֹת
 וּבִלְבוּלִים וְעַקְמִימִיּוֹת שְׁבִלֵב, וּמְבַלְבְּלִים וּמְעַקְמִים אֶת דַּעֲתִי וְלִבִּי
 מְאֹד, עַד שְׁאִינִי יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב לְשׁוֹם דְּבַר שְׁפַקְדָּשָׁה פְּרָאוּי,
 וְרוֹצִים לְרַחֵק אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי חֲסִי־שְׁלוֹם, מִעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמְתּ:

לו וְתַעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן פָּנַי הָעֵינַיִם, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לִבִּי וְאַחַר עֵינַי,
 וְתִשְׁמֹר אֶת עֵינַי תָּמִיד מִכָּל מִינֵי פָגַם הָרְאוֹת וְלֹא
 אֶסְתַּבֵּל בְּשׁוֹם דְּבַר הַמְּבִיא לִידֵי הִרְהוּר חֲסִי־שְׁלוֹם. "הַעֲבֵר עֵינַי
 מִרְאוֹת שְׂוֹא, בְּדַרְכְּךָ חַיִּי. גַּל עֵינַי וְאַפְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ":

נא וְתַצִּילֵנִי מִפָּגַם הָרְאוֹת, וְתַקְדֵּשׁ אֶת עֵינַי תָּמִיד, וְלֹא אֶסְתַּבֵּל
 עוֹד בְּשׁוֹם דְּבַר הַפּוֹגֵם אֶת הָרְאוֹת, רַק אֲזַכֶּה
 לְהִסְתַּבֵּל בְּעֵינַי בְּתוֹרָתְךָ, וְלְהִסְתַּבֵּל עַל צְדִיקוֹת הָאֱמִתִּים וְעַל כָּל
 הַדְּבָרִים הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הָעֵינַיִם, עַד שִׁיְהִיו עֵינַי קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים
 תָּמִיד בְּאַמְתּ לְאַמְתּוֹ, וְאַזְכֶּה לְתַקֵּן מְהֵרָה אֶת כָּל הַפְּגָמִים
 שְׁפַגְמִתִּי בְּעֵינַי. וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי מִקְּלָקוּל חוּשׁ הָרְאוֹת
 חֲסִי־שְׁלוֹם, וְלֹא יִכְהוּ מְאֹד עֵינַי לְעוֹלָם, "וְגַם עַד זָקְנָה וְשִׁיבָה אֵל
 תַּעֲזוּבֵנִי". וְתִשְׁמֹר אֶת אוֹר עֵינַי תָּמִיד, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְהַגִּיחַ בְּתוֹרָתְךָ
 יוֹמָם וְלַיְלָה, וּלְגַדֵּד שְׁנֵה מְעֵינַי, וְלֹא יִגִּיעַ לִי עַל־יְדִיזָה שׁוֹם הַזֶּקֶן
 וּמַחוּשׁ לְעֵינַי, וְיִהְיוּ עֵינַי מְאִירוֹת בְּשֶׁמֶשׁ וּבַיָּרֵחַ:

נד וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְאֶה
 בְּעֵינָיו וְדַחֲקֵנוּ וְעַמְלָנוּ, וְתִשׁוֹר בְּעֵינָיו וְתַבִּיט בְּעַמְלָנוּ

וְתַצִּיץ עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁגִּיחַ עֲלֵינוּ בְּעֵין חַמְלַתְךָ וְתִשְׁמְרֵנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים, וְתַצִּילֵנוּ תְּמִיד מִרַע עֵין, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם עֵין
 רָעָה עַל שׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, רַק נִסְתַּפֵּל תְּמִיד עַל כָּל אֶחָד בְּעֵין
 טוֹבָה, וְנוֹפֵה לְהִיּוֹת מִתְּלַמִּידוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
 שֵׁישׁ בָּהֶם שְׁלֹשָׁה מְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵם: עֵין טוֹבָה וְנִפְשׁ שְׁפֵלָה
 וְרוּחַ נְמוּכָה. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִתְּלַמִּידוֹ שֶׁל בְּלָעָם הַרְשָׁע, שֵׁישׁ
 לָהֶם שְׁלֹשׁ מְדוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם: עֵין רָעָה וְרוּחַ גְּבוּהָה וְנִפְשׁ רַחְבָּה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, יוֹצֵרָנוּ, קְדוֹשָׁנוּ, קְדוֹשׁ
 יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ, רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֹךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, טוֹב עֵין
 בְּאַמֶּת, זַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאוּזְפָה לְהַתְּדַבֵּק בְּמְדוּתֶיךָ הַטּוֹבִים
 לְהִיּוֹת טוֹב עֵין בְּאַמֶּת תְּמִיד, וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִעֵין רָעָה,
 שְׁלֹא יִשְׁלַט בָּנוּ שׁוּם עֵין רָעָה מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם נִבְרָא שֶׁבְּעוֹלָם,
 וְלֹא יִהְיֶה לְהִרְעֵ עֵין שׁוּם כַּח וְשׁוּם שְׁלִיטָה וְלֹא יוּכַל לְהַזִּיק לָנוּ
 כָּלֵל חֵם-וְשְׁלוֹם לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְכָל,
 טוֹב עֵין, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת עֵצֶם הַתְּנַבְרוֹת הָרַע עֵין
 שְׁמַתְגַּבֵּר עֲלֵינוּ מְאֹד, שְׁעֵינוּ רָעָה בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, וּבְכָל
 יוֹם וְיוֹם מִתְּגַבֵּר עֲלֵינוּ בְּיוֹתֵר בְּכַמָּה תַּחֲבֻלוֹת לְהַרְחִיקֵנוּ חֵם
 וְשְׁלוֹם מִעֲבוֹדְתְּךָ בְּאַמֶּת, וְרוֹדֵף אוֹתָנוּ מְאֹד. מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא
 טוֹב, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לִבְבָנוּ, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עֲלֵינוּ
 עַל-יְדֵי הָרַע עֵין שֶׁל הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים הָרוֹדְפִים אַחַר הַפְּאִים
 לְהַתְּקַרֵּב בְּאַמֶּת לְעֲבוֹדְתְּךָ וְלְתוֹרַתְךָ, וְגַם אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל
 חֲלִישׁוֹתָנוּ לְעִמּוֹד נֶגֶד עֵינֵם הָרָעָה. וְעַתָּה הוֹדִיעֵנוּ נָא אָבִינוּ

שְׁבַשְׁמִים אָנָּה מִפְּנֵיהֶם נִבְרַח, וְאִיָּה אִפּוֹא הַמְּקוֹם לְהִתְחַבֵּא
וּלְהִטְמֵן מִפְּנֵי עֵינֵם הָרְעוּהָ. הַבֵּיטָה בְּעֵינָיו כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת
לְבַבְנוּ. "הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזוּנָךְ וּשְׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, כִּי
לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים", כִּי יִדְעֵנוּ בְּאַמֶּת כִּי אֲנַחְנוּ בְּעַצְמֵנוּ הַחַיִּים בְּכֹל זֶה, כִּי
לוֹא חֲטָאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים, לֹא הֵינּוּ צְרִיכִים
לְהִתְרַא מִפְּנֵיהֶם כָּלֵל. אֲבָל מָה נַעֲשֶׂה אָבִינוּ, כִּי הַסְּפִלְנוּ הַרְבֵּה
מְאֹד, חֲטָאֵנוּ הָעוֹנֵנוּ וְהַרְשָׁעֵנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ. פְּעָמִים רַבּוֹת
הִצַּלְתָּנוּ, וְאֲנַחְנוּ מְרִינוּ עֲצוֹתֶיךָ, "וְתַמּוּנְנוּ בְּיַד עוֹזְנֵנוּ", וּבְכֹל זֹאת
אֲנוּ חַפְצִים וּמְשֻׁתָּקִים וּמְחַכִּים וּמְיַחֲלִים בְּכֹל עֵת לְהִתְקַרֵּב
לְעַבֹּדְתֶךָ בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה רוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה, כִּי חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה
וְקָרוֹב לְכֹל קוֹרְאֶיךָ בְּאַמֶּת, וְעַתָּה הִצַּלְנוּ נָא בְּרַחֲמֶיךָ מִן הָרַע עֵינֵינוּ,
כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם כֹּחַ לְעַמֵּד נֶגֶד אֶחָד מִשׁוֹנְאֵינוּ אִף כִּי נֶגֶד כָּלֵם,
וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעַן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, לֵךְ לְבַד עֵינֵינוּ
תְּלִיּוֹת, לֵךְ לְבַד עֵינֵינוּ צוֹפִיּוֹת. "דִּלּוּ עֵינֵינוּ לְמָרוֹם", אוֹלֵי יִרְאֵה יְהוָה
בְּעֵנָי, אוֹלֵי יְחוּם אוֹלֵי יְרַחֵם. הִבֵּט נָא רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֵאן
מִרְעִיתֶךָ, וְאֵל יִמְשַׁל בְּנוֹ הָרַע עֵינֵינוּ כָּלֵל. "הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה" כִּי
הֵינּוּ לַעֲג וְקָלֵם, "הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה מִזְבוֹל קִדְשְׁךָ וּתְפַאֲרֶתֶךָ
אִיָּה קִנְאֶתֶךָ וּגְבוּרֶתֶךָ, הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ אֵלֵי הַתְּאֵפְקוּ":

מָלֵא רַחֲמִים, טוֹב לְכֹל טוֹב וּמְטִיב, טוֹב וּמְטִיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים,
טוֹב בְּאַמֶּת תְּמִיד, הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי
לֹא תִמוּ חֲסִדֶיךָ, רַחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְהִצַּלְנוּ מִרַע עֵינֵינוּ
מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, הֵן שְׁלֵא יְהִיָּה לָנוּ שׁוּם עֵינֵינוּ רָעָה כָּלֵל, הֵן שְׁלֵא

יִשְׁלַט בְּנוֹ שׁוֹם עֵין רָעָה מִשׁוֹם אָדָם וּמִשׁוֹם נִבְרָא שְׁבַע עוֹלָם.
 וְתִבְיֵט עָלַי בְּעֵינֶיךָ הַטּוֹב, בְּעֵינָא חֲדָא דְרַחֲמֵי, וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִיעַ
 עָלַי טוֹב עֵין, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי שְׁלֵא יְהִיָּה עֵינֵי רָעָה כְּלָל בְּגִדְלַת
 חֲבֵרֵי וּבְגִדְלַת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְתִצְלֵנִי מִפְּנֵם הָרָאוֹת, וְתִשְׁמְרֵנִי
 תְּמִיד שְׁלֵא אֶסְתַּכַּל בְּשׁוֹם דְּבַר הַמִּבְיֵא לְיַדֵּי הָרְהוּרִים חֲסִי וְשְׁלוֹם
 וְלֹא בְּשׁוֹם דְּבַר הַפּוֹגֵם אֶת הָעֵינַיִם. "הֶעֱבַר עֵינֵי מְרָאוֹת שְׁוֹא
 בְּדַרְכֵךְ חַיִּינִי". הִצְלֵנִי מֵעֵין גּוֹאֲפָתָא. "שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהִצְלֵנִי אֶל
 אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי כֵּךְ". וְכָל מָה שְׁחֲטָאתִי עֵוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ
 וּפְגַמְתִּי בְּעֵינֵי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרִצּוֹן, וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי
 מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל הַכָּל תְּמַחֵל וְתִכְפֹּר וְתִסְלַח לִי, אֱלוֹהֵי
 סְלִיחוֹת, חֲנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלְחָא, וְתִזְכְּנֵי מַעֲתָה לְהִיּוֹת טוֹב עֵין בְּכָל
 הַבְּחִינּוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְמִהְרָה גְדוּלָּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתָּא:

וְתִצְלֵנִי שְׁלֵא יִשְׁלַט בְּנוֹ שׁוֹם עֵין רָעָה מִשׁוֹם רַע עֵין שְׁבַע עוֹלָם,
 וְלֹא יִזִּיק לְנוֹ עֵינֵם הָרָעָה כְּלָל, הֵן בְּנִשְׁמִיּוֹת הֵן
 בְּרוּחָנִיּוֹת, בְּגוּף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן. וְתִשְׁמֹר צְאִתְנוּ וּבּוֹאֵנו לְחַיִּים טוֹבִים
 וְלִשְׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, כִּי אֵין לְנוֹ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עֲלֶיךָ
 לְבַד, אֲכִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי "אֲשׁוּרְנוּ עֲתָה סְבִבְנוּ, עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ
 לְנִטּוֹת בְּאַרְץ. צְרִי יִלְטֵשׁ עֵינֵי לִי. אֲשָׂא עֵינֵי אֶל הָהָרִים מֵאֵין יִבּוֹא
 עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאַרְץ. כִּי אֲלִידֵי אֱלֹהִים יְהוָה
 עֵינֵי בְּךָ חֲסִיתִי אֶל תֵּעַר נַפְשִׁי. עֵינֵי תְּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא
 מִרְשַׁת רַגְלִי. אֲלִידֵי נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשְׁבֵי בַשְּׁמַיִם. הִנֵּה כְּעֵינֵי
 עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שְׁפָחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֶל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ. חֲנְנוּ יְהוָה חֲנְנוּ כִּי רַב שְׁבַעְנוּ בּוֹ":

הַצִּילֵנִי וְשִׁמְרֵנִי מֵרַע עֵינַי הַמְבִיאי לַיְדֵי שִׁכְחָה שֶׁהיא מִיתַת הַלֵּב,
שְׁבִירַת לֵב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְשִׁכַּחְתִּי כְּמַת מִלֵּב הָיִיתִי
כְּכִלֵי אֶבֶד". עֲזֹרֵנִי שְׁלֵא אֲשַׁכַּח אֶת עוֹלָמִי הַנִּצְחִי וְהַקָּיִם לְעַד.
חוּסֶה עָלַי כָּרֵב רַחֲמֶיךָ, כָּרֵב יְשׁוּעָתְךָ, כָּרֵב טוֹבוֹתֶיךָ, כָּרֵב
הַצִּלוֹתֶיךָ. יְהִמוּ מֵעֵד עָלַי, עַל גִּרְדֵּף כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶר דַּעַה חֶסֶר
עֶצֶה כְּמוֹנִי. אֲמִין וְחֹזֵק אֶת לְבָבִי בִּירְאָתְךָ וְעַבְדֶּךָ וּפְנֵי שְׂאֵשִׁים
אֶל לְבִי וְאֶזְכֶּר הַיָּטִב בְּלִבִּי וּבְדַעְתִּי תָמִיד אֶת הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹן,
וְאֶזְכֶּה לְדַבֵּק מִחֲשַׁבְתִּי וּלְבָבִי תָמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
אֶת גִּדְלֵי הַצֶּעֶר וְהַבּוֹשָׁה שֶׁיְהִיָּה בְּעֵלְמָא דְאַתִּי עַל מִי שְׁלֵא קִשְׁט
עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא אֶבְדָּה שְׂאִינָה חוֹזֶרֶת לְעוֹלָם, כִּי שֵׁם אִין
מַעֲשָׂה וְחֲשַׁבּוֹן מוֹעִיל כָּלֵל, כִּי מִי שְׁלֵא טָרַח בְּעֶרְבַת שַׁבַּת מַה
יֵאֱכַל בְּשַׁבַּת. "מְעוֹת לֹא יוֹכַל לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא יוֹכַל לְהַמְנוֹת",
וְאִין מוֹעִיל שֵׁם שׁוֹם רַחֲמֵנוֹת בְּעוֹלָם. וּפְנֵי עֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ שְׂאֶזְכֶּה
לְזַכֵּר עֲתָה בְּעוֹלָם הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם הַבָּא תָמִיד, וְאֵל יִלְוִיו מַעֲיֵנִי
וְלֹא אֶסּוֹר מִדַּעְתִּי זְכוֹרֹן הָעוֹלָם הַבָּא תָמִיד בְּאִפְנֵי שְׂאֶזְכֶּה לְשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ. וְאֶזְכֶּה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר
שִׁחַחְתִּי בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרִצּוֹן, וְתִזְכְּנוּ שִׁיגְנוּ עָלֵינוּ זְכוֹת וְכַח
הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם כּוֹחַ לְהַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי רַע עֵינַי
שֶׁבְּעוֹלָם, וְהֵם יִלְחַמוּ לְפָנֵינוּ, וְיִכְנָעוּ וְיִשְׁפְּרוּ וְיִבְטְלוּ אֶת כָּל מִין
רַע עֵינַי בְּשִׁרְשׁוֹ שְׁלִמְעֵלָה וְיִמְתִּיקוּ וְיִבְטְלוּ אֶת הָרַע עֵינַי שֶׁל
הַתְּנַשְׂאוֹת, עַל־יְדֵי שִׁרְשׁ הַמְּלָכוֹת שֶׁהוּא מְלָכוֹת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד,
"יְפֵה עֵינַיִם וְטוֹב רְאִי", וְיִמְשִׁיכוּ עָלֵינוּ אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ שְׂיִבּוֹא
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וּמִכָּל צְרוּתֵינוּ יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ:

נה וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וְתוֹרְנִי
 וְתִלְמְדֵנִי הַדְרֹךְ הַיָּשָׁר וְהַנְכוֹן בְּאִפְנֵי שְׂאוֹכָה לְהַנְצִיל
 מֵאָרֶם עֵינֵיהֶם הַרְעָה שֶׁל הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים, וְתוֹכְנוּ וְתִלְמְדֵנוּ
 שְׂנוּכָה לְהַתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת, וְנִזְכָּה לְדוֹן אֶת כָּל הַרְשָׁעִים
 וְכָל הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים, כָּלֵם נִזְכָּה לְדוֹנֵם לְכַף זְכוֹת תְּמִיד,
 וְלֵהִשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֵז לְמַצֵּא בָהֶם זְכוֹת תְּמִיד, וְתַפְשֵׁט יָדְךָ הַגְּדוֹלָה,
 וְתֵאָחוּז בְּמִשְׁפָּט יָדְךָ, וְתַפְלֹטֵם מִמִּשְׁפָּטֵם זְמַן כְּפִיר, וְעַל־יְדֵי צֵל
 יָדְךָ הַקְּדוֹשָׁה תִכְסֶּה עֲלֵינוּ וְתִצְּלֵנוּ מֵאָרֶם עֵינֵיהֶם הַרְעוֹת, וּבְצֵל
 כְּנַפֶּיךָ תִסְתִּירֵנוּ, וְתִכְהֶה וְתַחֲשִׁיךְ מְאוֹר עֵינֵי הַרְשָׁעִים עַל־יְדֵי צֵל
 יָדְךָ הַקְּדוֹשָׁה, בְּאִפְנֵי שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְאָרֶם עֵינֵיהֶם הַרְעוֹת
 לְהִזִּיק לָנוּ כְּלָל, וְתִשִּׁים פְּרָגוֹד וּמָסָךְ הַמְּבַדִּיל בֵּין עֵינֵיהֶם הַרְעוֹת
 וּבֵינֵינוּ, וְתִקְּמֵם בָּנוּ מִקְּרֵא שְׁכֵתוֹב: "וּבְצֵל יְדֵי כְּפִיתֶיךָ". וְתַחֲזֹק
 מְאוֹר עֵינֵינוּ, וְתִקְדֵשׁ אֶת עֵינֵינוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת, וְתַעֲזֹרְנִי
 וְתִשְׁמְרֵנִי לְכָל אֶסְתַּפֵּל בְּשׁוֹם דְּבַר הַפּוֹגֵם אֶת הַרְאוֹת, וְאֵל תִּפְשָׁנִי
 וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי בְיָדֵם חַס־וְשָׁלוֹם, וְתִצְּלֵ עֲנִי כְּמוֹנֵי מַחֲזֹק מְמוֹנֵי, כְּמוֹ
 שְׁכֵתוֹב: "מִצִּיל עֲנִי מַחֲזֹק מְמוֹנֵי וְעֲנִי וְאֶכְיוֹן מְגוֹזְלוֹ", וְתִקְּמֵם בָּנוּ
 מִקְּרֵא שְׁכֵתוֹב: "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְחַמִּיתוֹ, יִהְיֶה לֹא
 יַעֲזֹבֵנוּ כִּידוֹ וְלֹא יִרְשָׁעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ". עֲזֹרְנוּ שְׂיִתְחַזַּק מְאוֹר עֵינֵינוּ
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְרְאוֹת לְמַרְחֹק,
 וְנִזְכָּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִשְׁיֵג צְדָקְתְךָ וַיִּשְׁרַת דְּרָכְךָ, וְנִדַע וְנִבְּיֵן פִּי
 יִהְיֶה הַצְּדִיק, אֶף־עַל־פִּי שֶׁהֲרָשָׁע זוֹכֵה בְּדִין, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִתְאַמֵּן
 וְתִתְחַזַּק אֲמוֹנַתְנוּ, וְנִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ,
 וְתַפְשִׁיט לִבְנוֹ מֵעַקְמִימִיּוֹת שְׁפֹלְבִבְנוּ, וְתִסִּיר מֵאִתְּנוּ כָּל מִינֵי

עקמימיות שבִּלְבָבְנוּ, וּתְיַשֵּׁר אֶת לִבְבְּנוּ לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּשָׁלוֹמוֹת,
 אֲמוּנָה בְּלִי שׁוֹם עֲקָמִימִיּוֹת כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֵי עַל־יָדַי
 שְׁלוֹמוֹת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, לְהִתְפַּלֵּל עַל כָּל צָרָכֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וְאֶסְפֵּר לְפָנֶיךָ
 בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת וּבִישֵׁרֵת לִבִּי, בְּלִי שׁוֹם עֲרָמִימִיּוֹת וְעֲקָמִימִיּוֹת
 כָּלֵל. וְאַזְכֶּה לְהֵאֱמִין כִּי הַכֹּל בְּרִשׁוֹתֶיךָ אֶפְלוּ לְשִׁנוֹת הַטֹּבֵעַ, וְאִין
 אֶתָּה מִקִּפְח שׁוֹכֵר כָּל בְּרִיָּה, כִּי צַדִּיק וְיִשְׂרָאֵל יְהוָה, וְאַזְכֶּה תְּמִיד
 לְהִתְפַּלֵּל וּלְהוֹדוֹת לְךָ בְּיִשָּׁר לִבִּי בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּקַדְשָׁה
 וּבְמַהֲרָה גְדוּלָּה:

וְתִצְלִינֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת זְרַעְנוּ תְּמִיד שְׁלֵא יִשְׁלַח בְּנוּ שׁוֹם
 עַיִן הָרַע לְעוֹלָם, מִשׁוֹם אָדָם וּמִשׁוֹם נִבְרָא שֶׁבְעוֹלָם.
 וְנוֹכַח לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְבָרְכֶךָ תְּמִיד, וַיִּמְלֵא כִּי תִהְלַתְךָ, וְנוֹדֶה לְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּמִיד עַל כָּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה. "כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָה
 יְהוָה מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֻזֵּק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. הַצִּילֵנִי
 מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמּוֹתְקוֹמֵי תִשְׁגַּבֵּנִי. חֲלַצְנִי יְהוָה מֵאָדָם רָע, מֵאִישׁ
 חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי. כִּי אֵלֶיךָ אֱלֹהִים יְהוָה עֲנִי, בְּכֹה חֲסִיתִי אֵל תַּעַר
 נַפְשִׁי. יְהוָה אֱלֹהֵי בְּךָ חֲסִיתִי, הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפֵי וְהַצִּילֵנִי." וַיִּקְרָם
 בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְרָב לִי כִּי בְרָפִים הָיוּ
 עִמָּדִי. יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ, כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כִּפְדוּהוּ. כִּי לֹא בָזָה וְלֹא
 שָׁקַץ עֲנוֹת עֲנִי וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע. הִנֵּה אֱלֹהִים עֲזָר לִי, יְהוָה בְּסִמְכֵי
 נַפְשִׁי. יָשִׁיב הָרַע לְשׁוֹרְרֵי, בְּאֵמֶתְךָ הַצְּמִיתָם. בְּגִדְכָה אֲזַבְּחָה לְךָ,
 אוֹדָה שְׁמִיךָ יְהוָה כִּי טוֹב. כִּי מִכָּל צָרָה הַצִּילֵנִי וּבְאוֹיְבֵי רָאִתָּה עֲנִי.
 כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:"

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי תָּמִיד מִחַן שֶׁל שֶׁקֶר וּמִהֶבֶל הַיָּפִי, וְלֹא אֶחְמֹד וְלֹא אֶתְאוֹוֶה בְּלִבִּי הֶבֶל יָפִי הַנְּשִׁים, וְלֹא אֶסְתַּבֵּל עֲלֵיהֶם, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לִבִּי וְאַחַר עֵינַי כֻּלָּל, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "אֵל תִּחְמֹד יָפִיָּה בְּלִבְכֶּךָ, כִּי כַּעַד אִשָּׁה זֹנָה עַד כִּפֹּר לָחֶם":

סוּ אַחַד יָחִיד וּמִיָּחָד, הִיָּה הַזֶּה וַיְהִי, זִכְנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְכֻלָּל בְּאַחֲדוּתְךָ בְּאַמֶּת. אֲנִי מְלֵא רַחֲמִים, זִכְנִי וְעֵזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאוּכָה לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, לְסַגֵּר וְלִסְתֵּם עֵינַי מִחִזּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, לְהַעֲצִים וְלְסַגֵּר עֵינַי בְּחֻזְקָה מְאֹד, לְבִלִּי לְהַסְתַּבֵּל כֻּלָּל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתִאֲוֹוֹתָיו, וְאַהֲיָה בְּזֶה הָעוֹלָם כְּעוֹר וְסוּמָא מִמֶּשׁ, שְׁלֵא יְהִיָּה לִי שׁוּם רְאִיָּה וְהַסְתַּבְּלוֹת וְהַבְּטָה בְּזֶה הָעוֹלָם כֻּלָּל, רַק אֲזוּכָה לְכַוֵּן אֶת עֵינַי וְדַעְתִּי וְשִׁבְלִי לְהַסְתַּבֵּל תָּמִיד עַל הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִית הַנְּצָחִית, עַד שְׂאוּכָה לִידַע וְלַהֲבִין בְּאַמֶּת טוֹבָךָ הָאֱמֵתִית, וְאַזְכָּה לְדַעַת בְּאַמֶּת שְׂאִין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם כֻּלָּל, רַק כֵּלּוֹ טוֹב וְחֶסֶד, וְאַתָּה מְרַבָּה לְהַטִּיב עִם כָּל בָּשָׂר בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה, כִּי פּוֹנֵתְךָ לְטוֹבָה תָּמִיד, כִּי אַתָּה חַפֵּץ לְזַכּוֹת אוֹתָנוּ לְהַבְיִאֵנוּ לְתְּכֵלִית הָאֱמֵתִית לְחַיִּים נְצִחִיִּים, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת מְלֵא שְׂמֵחָה תָּמִיד:

לג: וְתִזְכְּנִי לְקַדְּשׁ אֶת עֵינַי מֵעַתָּה שְׁלֵא אֶסְתַּבֵּל עוֹד בְּמָה שְׂאִסוֹר לְהַסְתַּבֵּל, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא אֶסְתַּבֵּל שׁוּם הַסְתַּבְּלוֹת הַמְּבִיא לְיַדִּי הַרְהוֹר חֶסֶד וְשְׁלוֹם. וְאַזְכָּה לִידַע בְּכָל עַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּזֶה, לְכָל יִתְגַּבְּרוּ הַהַרְהוֹרִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם יוֹתֵר עַל־יַדִּי הַפְּחָד בְּיוֹתֵר, וְעַל יַדִּי נַעֲנוּעַ הָרָאשׁ וְעַצִּימַת הָעֵינַיִם יוֹתֵר

מהמדה, באשר נגלה לפניך כל זה. רק אזכה לשכל אמתי, לידע איך להתנהג בעיני בקדשה ובטהרה באמת כרצונך הטוב, באפן שאזכה להנצל ולהשמר מפל דבר רע. ותקדש את עיני מעתה באמת בחסדיך העצומים, ותזכני לקדש ולטהר את כל הארבע יסודות בקדשה גדולה, ואזכה להוסיף בכל פעם קדשה על קדשה, עד שאזכה להיות בלוי טוב, עד אשר לא יזיק עוד לעיני שום הסתפלות בעולם כלל, ואפלו אם אראה בעיני מה שאראה, לא יגיע לדעתי ומחי שום צד הרהור ומחשבה חיצונה כלל, ולא יבלבל שום ראיה והסתפלות את דעתי כלל, רק אזכה להיות דבוק בקדשתך תמיד:

עצה

סא "גדל העצה ורב העליליה, אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם", ויודע ומבין מחשבותם וסודם, ומיד כל לוחציהם אתה גואלם ופודם, רחם עלי למען שמך, ועזרני לעשות רצונך, והושיעני מהרה ותקנני בעצה טובה מלפניך, וחנני מאתך דעה בינה והשכל שאזכה לדעת לתת עצה לנפשי על כל דבר שבעולם, ותזכני לעצה שלמה תמיד ולא אהיה מספק לעולם על שום דבר, ולא תתחלק עצתי לשתיים חסוֹשֵׁלום, ותשפיע עלי "רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה", ותרחם עלי ותושיעני ותזכני לאמונת חכמים באמת כרצונך הטוב, ואזכה להאמין בכל החכמים האמתיים באמונה

שְׁלֹמָה בְּאֵמֶת וּבִלְבַב שָׁלֵם, וְלֹא אָסוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמֹאל, וְעַל-
 יְדֵי־זוֹה תּוֹכְנִי לְמִשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה, שְׂאֻזְכָּה לְשֹׁפֵט עֲצָמִי בְּאֵמֶת,
 וְתוֹצִיא מִשְׁפָּטִי לְאוֹר. וְאֻזְכָּה לְלִמּוּד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשֹׁמֵה
 תְּמִיד, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה. וְתֹאִיר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ, וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת
 דְּקִדְשָׁה, לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל מִכָּל הַלְמוּדִים שְׂאֻזְכָּה לְלַמֵּד בְּכָל סִפְרֵי
 תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, לְהִבִּין וּלְהוֹצִיא מִכָּלֶם מִשְׁפָּטֵי הַנְּהַגוֹת יִשְׁרוּת
 בְּאֵמֶת, וְלֹא אֶטָה וְלֹא אָסוּר מִן הָאֵמֶת יָמִין וּשְׂמֹאל, רַק אֻזְכָּה
 לְכֹון תְּמִיד רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, וְלִידַע תְּמִיד אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל דְּבָר עַל-
 יְדֵי לְמוּדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

מָלֵא רַחֲמִים, מֵלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְכֹנֵי מֵהֲרָה
לְאֵמוּנַת חַכְמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת בְּכָל הַבְּחִינוֹת, וְתוֹרֵק
עֲלֵינוּ מֵים טְהוּרִים וְתִטְהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוּתֵינוּ וּמִכָּל גְּלוּלֵינוּ, כְּאָמֹר:
"וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מֵים טְהוּרִים וְטַהַרְתֶּם, מִכָּל טְמֵאוּתֵיכֶם וּמִכָּל
גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם," וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי עֵצָה שְׁלֹמָה תְּמִיד, וְיִקְיִם
מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְלֹא יִטְמָאוּ עוֹד בְּגִלוּלֵיהֶם, וְלֹא יִחְצוּ לְשִׁתֵּי
מִמֶּלְכוֹת עוֹד":

חֹום וְחִמּוּל עַל נַפְשֵׁי הָעֲלוּבָה מְאֹד, וּמִלְטָנִי מֵעֲצוֹת נִבְעָרוֹת,
מֵעֲצַת נָשִׁים, מֵעֲצוֹת חַלוּשׁוֹת, מֵעֲצָה חֲלוּקָה לְשִׁתִּים, וְלֹא
תַעֲלִים מִפְּנֵי עֲצַתְךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, וְלֹא תִתְחַלַּק עֲצָתִי לְשִׁתִּים לְעוֹלָם,
כִּי אַתָּה יוֹדַע, מְרִיחַ דְּעִלְמָא כִּלְאִ, עֵצִים רַבִּיּוּ הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלָבוּלִים
שֵׁישׁ לִי תְּמִיד, וְעֲצָתִי חֲלוּקָה לְשִׁתִּים, וְאֲנִי מְסַפֵּק בְּכָל עַת וְאֲנִי
יוֹדַע לְתַת עֵצָה שְׁלֹמָה לְנַפְשֵׁי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּשׁוּם דְּבָר, כִּי בְּכָל

פעם אני מתגעגע וחותר במחֶתֶרֶת לִמְצֹא עֲצָה טוֹבָה אִיךָ
 לְהִתְקַרֵב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְאֵינִי עוֹלָה בְיָדִי, וּמִחַמַּת זֶה עֲצָתִי חֲלוּקָה
 וּסְפֻקוֹתֵי רַבִּים מְאֹד; לְפַעְמִים עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לַעֲשׂוֹת כָּךְ
 וּלְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ זֶה, וְיֵשׁ לִי סְבָרוֹת וְהוֹכָחוֹת הַרְבֵּה שְׂאֵנִי מִכֶּרֶח
 לְהִתְנַהֵג כֵּן, וְאַחֵר כֵּן כְּשֶׁנִּגְמַר עֲצָתִי לַעֲשׂוֹת כֵּן, בְּתוֹךְ כֵּן עוֹלָה
 עַל מַחְשַׁבְתִּי סְבָרָא אַחֶרֶת, וְסוֹתֶרֶת כָּל עֲצָתִי הָרֵאשׁוֹנָה וְנִמְשָׁכִים
 לִי סְבָרוֹת וְהוֹכָחוֹת הַרְבֵּה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּהַפֵּךְ מִמֶּשׁ, עַד
 אֲשֶׁר עֲצָתִי נִחְלָקֶת לְשֵׁתִים מִמֶּשׁ וּתְלוּיָהּ בְּכַף מֵאֻזְנִים תָּמִיד, וְאֵינִי
 יוֹדֵעַ לְהַכְרִיעַ לֹא לְכֹאֵן וְלֹא לְכֹאֵן, וְאַפְלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְפָּם אֲצִלִּי
 הָעֲצָה לְצַד אֶחָד לַעֲשׂוֹת כֵּן, אֵינִי זוֹכֵה שְׁתֵּהִיָּה הָעֲצָה חֲזוּקָה
 אֲצִלִּי, וְתָמִיד עֲצָתִי חֲלוּשָׁה מְאֹד, וְעוֹלִים בְּלִבִּי בְּכָל פֶּעַם סְפֻקוֹת
 וּבִלְבוּלִים וּמַחְלִישִׁים עֲצָתִי וּמְהַפְּכִים אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי בְּכָל עֵת,
 שְׂלֹא כֵּן הֵייתִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, עַד אֲשֶׁר "כָּלוּ בִיגוֹן חַיִּי, וּשְׁנוֹתַי
 בְּאַנְחָה, כִּי כָלוּ כַעֲשׂוֹן יְמֵי וְעֲצֻמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ", כִּי הָעֲשָׂנִים
 סְרוּחִים עוֹלִים תָּמִיד עַל הַמוֹחַ, וּמְסַפְּבִים וּמְבַלְבְּלִים וּמְעַקְמִים אֶת
 דַּעְתִּי וּלְבָבִי מְאֹד מְאֹד, וּמְהַפְּכִים וּמְגַלְגְּלִים אֶת דַּעְתִּי בְּכָל פֶּעַם
 מִמַּחְשָׁבָה לְמַחְשָׁבָה וּמְעַצָּה לַעֲצָה, כְּאַבֵּן בְּתוֹךְ כֶּף הַקַּלָּע, לֹא
 יִתְנוּגֵי הָשֵׁב רֹחוּי, וּלְכַמָּה פְּגָמִים וּלְכַמָּה מְכַשׁוּלוֹת וּלְכַמָּה חַטָּאִים
 וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּאֵתִי עַל־יַד־יְהוָה, עַל־יַד־יְהוָה עֲצוֹת
 נְבָעֵרוֹת וְחֲלוּשׁוֹת וְחֲלוּקוֹת הָאֵלוּ:

אָבִי שְׁבִשְׁמִים רַחֵם עָלַי, אָבִי שְׁבִשְׁמִים אֵינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה לְשׁוֹן
 שֶׁל רַחֲמִים, בְּאִיזָה לְשׁוֹן שֶׁל צַעֲקָה, בְּאִיזָה לְשׁוֹן שֶׁל אֲנַחָה
 וְאַנְקָה אֲזַעַק אֵלֶיךָ, בְּאִפֵּן שֶׁתַּעֲנֵנִי וְתַעֲמֵד בְּעֲזָרְתִּי וְתִתֵּן כָּל זֶה

בְּעֲצֻמְךָ וּבְכַבֹּדְךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי אֵין לִי כֹחַ לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְאִפְלוּ נִקְדָּה אַחַת מִכָּל אֱלֹה אֵינִי יְכוֹל לְתַקֵּן, רַק עֲלֶיךָ לְבַד נִשְׁעַנְתִּי. עֲזֹרְנִי מֵלֹא רַחֲמִים, עֲזֹרְנִי מֵלֹא יִשׁוּעוֹת, מֵלֹא הַצְּלוֹת, מֵלֹא עֲצוֹת טוֹבוֹת, תִּקְנֵנִי בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ, זַכְּנִי לַעֲצָה שְׁלֵמָה שְׂאֻזָּבָה לְקִיּוּמָה בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּבָה לְהַנְצִיל מֵעַתָּה מִכָּל מָה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל, וְאֻזָּבָה מֵעַתָּה עַל־יְדֵי עֲצָתְךָ הַשְּׁלֵמָה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית קִדְּשׁ בְּאִמַּת כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב, וְלֹא אִפְגֹּם עוֹד כְּלָל, לֹא בְּמַחֲשָׁבָה וְלֹא בְּדַבּוּר וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה, וְלֹא בְּשׁוּם חוּשׁ מִחֲמַשָּׁה חוּשִׁים, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד כְּלָל:

עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, חַנּוּנִי חַנּוּנִי, לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִּי, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רֵאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרִיקִים. "רֵאֵה יְהוָה כִּי צַר לִי, מַעֵי חֲמַרְמְרוּ, נִהַפְּד לְבִי בְּקִרְבִּי כִּי מְרוּ מְרִיתִי. רֵאֵה יְהוָה וְהַבִּיטָה לְמִי עוֹלֵלֶת כֹּה. רֵאֵה יְהוָה וְהַבִּיטָה כִּי הֵייתִי זוֹלָלָה. זָכַר יְהוָה מָה הָיָה לָנוּ, הַבִּיטָה וְרֵאֵה אֶת חֲרַפְתָּנוּ. הַבִּיטָה בְּעֵינָיו, כִּי רַבּוּ מַכְאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ. אֵל תִּפְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשֶׁה לְעֹזְרֹתֵי יְהוָה תִּשׁוּעוֹתַי. הַצִּילֵנִי מִפִּיט וְאֵל אֲמַבְעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם. הֲרֹב כִּבְסֵנִי מַעוֹנֵי וּמַחֲטָאתֵי מַהֲרֵנִי. תַּחֲטָאֵנִי בְּאֻזּוֹב וְאַטְהַר, תַּכְבֵּסֵנִי וּמִשְׁלֹג אֲלַבִּין". כִּי עַמְּךָ עֲצָה וְתוֹשִׁיָה, עֲצָתְךָ אִמּוֹנָה, פְּעֻלַּתְךָ אִמַּת, צִדִּיק וַיִּשֶׁר, קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאִמַּת, רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ וְחוּם וְחִמְל עָלַי וְעַל נַפְשִׁי וְעַל עוֹלָלִי וְטַפִּי, וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בִּי, וְתֵן לִי עֲצָה שְׁלֵמָה אִמַּתִּית וְנִכּוֹנָה שְׂאֻזָּבָה לְקִיּוּמָה, בְּאִפֶּן שְׂאוּכַל לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת. "בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנִּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי", וְאֻזָּבָה

לִילָךְ תָּמִיד בְּדַרְךְ הָאֵמֶת בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלָל, וְלַעֲבֹד
 אוֹתְךָ תָּמִיד עֲבוּדָה תִּמְהָה בְּאֵמֶת כָּל יְמֵי חַיִּי, אֲנִי וְזַרְעִי וְזַרְעֵי זַרְעִי
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. "הוֹרְנִי יְהוָה דְּרַכְךָ וּנְחַנֵּנִי בְּאֵרֶחַ מִישׁוֹר לְמַעַן
 שׁוֹרְרִי. אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ כִּי עַדִּי שָׁקַר וַיִּפַּח חֲמָם.
 הִדְרִיכֵנִי בְּנֹתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי. הִדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וְלִמְדֵנִי כִּי
 אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם". חוּם וַחֲמַל עָלַי אָבִי אָב
 הַרְחֵמֵנוּ, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֹאוֹת, "נִזְרָאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 מִבְּטַח כָּל קִצְוֵי אֶרֶץ וַיִּם רְחוּקִים":

וְזַכְּנֵי לַהֲיוֹת "נֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דְבָר". וְתִתֵּן לִי כַח מֵאֲתָךְ,
 וְתִשְׁפִיעַ עָלַי רוּחַ חֲכָמָה וְקִדּוּשָׁה וְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי שְׁלֵא אֶהְיֶה חֶסֶד וְשְׁלוֹם "הוֹלֵךְ רַכִּיל מִגְּלָה סוּד",
 רק תִּתֵּן לִי כַח לְהַעֲלִים וּלְהַצִּיֵּן אֶת כָּל הַדְּבָרִים שְׂאִין רִשְׁאִין
 לְגַלוֹתָם. חוּם וַחֲמַל עָלֵינוּ, וּמֵילָא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי
 צָרְכֵנוּ מְרַבִּים מְאֹד וְדַעַתְנוּ קִצְרָה לְבָאֵרֶם וּלְפִרְטָם, עַל כֵּן יֵהְיוּ
 בְּעֵינֶיךָ פְּאֵלוּ פִּרְטָנוֹם, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ תַעֲלוּמוֹת לֵב וְהִמּוֹן נִסְתָּרוֹת
 שְׂמִיבְרָאשִׁית. וְתִמְלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחֵמִים,
 וְתִזְכְּנוּ לְאִמּוּנַת חֲכָמִים בְּשְׁלֵמוֹת בְּאֵמֶת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וְלַעֲצָה
 שְׁלֵמָה וַיִּשְׂרָה תָּמִיד פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַגִּית
 בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וּלְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 מָה שֶׁנִּלְמַד בְּסִפְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְתִזְכְּנוּ מִהֲרָה לִילָךְ בְּכָל
 הַדְּרַךְ אֲשֶׁר הוֹרוּ אוֹתֵנוּ רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים,
 לְקַיֵּם כָּל דְּבָרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּאֵמֶת וְצַדִּיק, וְאֵת הַכָּל נַעֲשֵׂה יָפָה
 בְּעַתּוֹ בְּכָל עַת וְעַת בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ, כְּרָצוֹנְךָ וְכְרָצוֹן יִרְאִיךָ

הקדושים והטהורים. ונזפה לבלות ימינו בטוב האמתי ושנותינו
 בנעימים, לבלות כל ימינו על התורה ועל העבודה האמתיות
 כרצונך הטוב. ותמשיך שלום בעולם, ותבטל כל הדינים וכל
 הגזרות שאינן טובות מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד
 עולם. ויקים מקרא שפתוב: "ישלח עזרך מקדש, ומציון יסעדך".
 ותקננו בעצה טובה מלפניך ותושיענו מהרה למען שמך, כאמור:
 "רבות מחשבות בלב איש, ועצת יהוה היא תקום. עצת יהוה
 לעולם תעמד, מחשבות לבו לדור ודור. פי יהוה צבאות יעץ, ומי
 יפר, וידו הנטויה ומי ישיבנה. מים עמקים עצה בלב איש, ואיש
 תבונה ידלנה. מחשבות בעצה תבון, ובתחבלות עשה מלחמה".
 ויקים מהרה מקרא שפתוב: "יתן לך כלכבד, וכל עצתך ימלא".
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

סד רבונזו של עולם, רבונזו של עולם, רבונזו דעלמא בלא, הורני
 ולמדני איך לסדר תפלה נאה ואמתית לפניך,
 מהתורה הנפלאה הזאת אשר זכיתנו ברחמיך הרבים, אשר אתה
 לבד יודע גבהה ועמקה וסודה ועצם פלאות רחמיך, אשר זכינו
 ברחמיך הרבים שיהיו צדיקים נוראים כאלו בעולם, חדושים
 כאלו שייכלו להלביש ולגלות לנו פלאי סודותיך הנפלאים
 והנוראים, ולהכניסם בדעתנו הפחותה והפגומה מאד, ולהורות
 לנו בזה דרך ישרה ואמתית להתקרב אליך באמת, ולחזקנו
 באמונתך הקדושה לחיותנו פיוס הזה, "למען עשה פיוס הזה
 להחיות עם רב". "פליאה דעת ממני, נשגבה לא אוכל לה.
 נוראות נפילתי, נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. מאת יהוה

היתה זאת, היא נפלאות בעינינו. מה נאמר ומה נדבר. מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי". ואחרי אשר גמלתנו טובות פאלה, אשר הקדמת רפואה למפותינו, והקדמת לשלח לנו צדיקים נוראים בעלי השגה פאלה, אשר היו יודעים להמשיך ולגלות תורות נפלאות פאלו, להלביש גנויא דמלפא עלאה, באפן שיהיו נמשכין מהם עצות ודרכים ישרים לקרב מרחקים פמוני אליך תתפרד לנצח, וחסדם גבר עלינו לעסק בתקון שחיקת שברי שברי פלי פמונו היום, אשר נשברנו על ידי לפנו הזונה אשר סר מעליך, לשברי שברי שברים פלי שעור וערה, אשר גם השברי שברים נשברו ונשחקו פאבק ועפר, ונתלכלכו בכמה מיני לבלוכים וטנופים, ונתפזרו ונפוצו פארבע פנפות הארץ וים רחוקים, ונפלו למטה למטה מן השאול תחתיות, פכמו פלח ובקע פארץ נפזרו עצמינו לפי שאול. שתני פבור תחתיות, פמחשפים במצולות", ונתפסתי בכמה אלפים ורכבות רשתות ומכמורות פלי שעור וערה ומספר. פכמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי, היה לפי פדונג נים בתוך מעי. רשת הכינו לפעמי, פפף גפשי, פרו לפני שיחה, נפלו בתוכה סלה". לולא רחמיך וחסדיך, אז אבדנו בעינינו. ואתה פרחמיך חשבת מרחוק להטיב אחריתנו, ועשית מה שעשית, ופעלת מה שפעלת פרחמיך הטובים, והקדמת לשלח לנו צדיקים נפלאים פאלה, אשר השאירו אחריהם פרכה, ספרים קדושים ויקרים פאלה אשר נתרפו עכשו בעולם, אשר לא היתה פזאת מימות עולם, פי ידעת עצם חלישותנו פדורות האלה, על פן הכנת והרבית צרי ותרופה למפותינו, לכל האבד תקוננו חלילה:

ק"ו "בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי". רבונו של עולם, "מלְפָנֶי
 וְאַלְהֵי אֱלֹהֵי אֲתָפֶלֶל. אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי
 אֶתְחַנֵּן. עַד אָנֹכִי אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי, יְגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד אָנֹכִי
 יְרוּם אוֹיְבֵי עָלַי". רחם עלי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתִקְנֵנִי בַּעֲצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל חֶסְרוֹן
 הָעֲצָה, וְעֵצָם רַבּוּי הַסְּפָקוֹת שֵׁישׁ בְּלִפְנֵי כָּל הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר עַל פִּי
 רַב כָּל עֲצָתִי חִלּוּקָה לְשֵׁתִים, וְאֵינִי יוֹכֵל לְתַת עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי בְּשׁוּם
 דְּבָר לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן, אֲשֶׁר זֶה הַדְּבָר הֵיךְ בְּעוֹכְרֵי וּמוֹנְעַי אוֹתִי
 הֲרַבָּה מֵעֲבוּדַת יְהוָה וּמִתְּשׁוּבָה אֲמַתִּיית. רחם עלי בַּעַל הַרְחָמִים
 גְּדוֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, וּזְכֵנִי לְקַבֵּל תְּמִיד כָּל הָעֲצוֹת מְצַדִּיקֵי
 וּכְשָׂרֵי הַדּוֹר הָאֲמַתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל עֲצוֹתֵיהֶם נִמְשָׁכוֹת מִהַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה שְׁקִבְלוּ מִרְבוּתֵיהֶם הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים הָאֲמַתִּיִּים. זְכֵנִי
 לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאַמַּת וּלְקַבֵּל מֵהֶם כָּל הָעֲצוֹת כָּל הַדְּבָרִים
 שְׁבַעֲעוֹלָם, הֵן בַּעֲבוּדוֹת יְהוָה וְהֵן בַּעֲבוּדוֹת מִשָּׂא וּמִתָּן וּפְרָנְסָה,
 וְהֵן בְּשִׂאֵרֵי עֶסְקִים, בְּכֻלָּם אֲשָׂאֵל אֶת פִּיהֶם וְאוֹכְהָ לְהַנּוֹת מֵהֶם
 עֲצָה וְתוֹשִׁיָה, וְיֵאִירוּ בִּי חֲכָמָתֶם הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ
 עָלַי חֶסֶד גְּדוֹל, וְיִמְתִּיקוּ וַיִּבְטְלוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדִּינִים שְׁבַעֲעוֹלָם וְאוֹכְהָ
 לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּכָל עַת כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְתִשׁוּעָה כָּרַב יוֹעִץ".
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִילֵנִי תְּמִיד שְׁלֵא אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם בַּעֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה
 חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֲמַשִּׁיךְ עָלַי שׁוּם צַעַר וְיִסּוּרִים וְהִזֵּק חֶסֶד־וְשְׁלוֹם
 עַל־יְדֵי עֲצוֹת נִבְעָרוֹת חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, רַק אֲשַׁתְּדֵל תְּמִיד לְקַבֵּל כָּל
 הָעֲצוֹת מְצַדִּיקֵי וּכְשָׂרֵי הַדּוֹר הָאֲמַתִּיִּים, בְּאִפְנֵי שְׂאִירוֹ בִּי חֲכָמָתֶם
 הַקְּדוּשָׁה. וְתַעֲזֹר רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים עָלַי בְּכָל עַת,

וְתוֹשִׁיעֵנִי תָמִיד בְּכֹל מָה שְׁאַנִּי צְרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת,
 וַיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם, וַיִּקֶּים בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 "יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים. רְבוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלָב
 אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְקוּם. עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשָׁבוֹת
 לְבוֹ לְדוֹר וְדוֹר", וְנֵאמָר: "יְהוָה צְבָאוֹת יַעֲזֵ וּמִי יִפְרֹנָה", וְנֵאמָר:
 "יִתֵּן לְךָ כְּלֶכֶךְ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא. גְּרַנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ
 נִדְגַל, יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם
 קְרִיאָנוּ". יְהוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

קכט רבוננו של עולם, מלא רחמים, זפני להפלל בצדיקי אמת,
 עד שיתפטלו ממני כל התאוות וכל הבלי עולם הזה,
 שלא יהיה לי שום תאוה וחמדה להם כלל, רק אוזה להטות
 שכמי לסבל על תורה ותפלה ועבודה ולהרבות בצדקה ונמילות
 חסדים ומעשים טובים. ותשמרני ותצילני מספקות ובלבולים
 ומחלקת העצה, רק אוזה תמיד לידע אמתת רצונך בכל הדברים
 שבעולם, כי אני סומך עליך בכל תנועותי וברצונך אעשה.
 "הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב. הדריכני בנתיב מצותיך פי
 בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע". רחם רחם מלא
 רחמים, עלי ועל כל התלויים בי. "תהי ירך לעזרני פי פקודיך
 בחרתי. תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרוני. תעיתי בשה אובר,
 בקש עבדך פי מצותיך לא שכחתי". תענינו לשמאל ימינד
 תקרבני. "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות
 בימינד נצח". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צוּרִי
 וגואלי, אמן ואמן:

קמו "הביטתה ענני יהוה אלהי, האירה עיני פן אישן המות. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יי. יסר יסרני יי ולמות לא נתנני". רבונו של עולם, בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישיני עפר, רחם עלי למען שמך, ותן לי עצה שלמה שאזכה לקימה, באפן שאתחיל על כל פנים מעתה להכין את עצמי על הדרך הרחוק שאני צריך לילך בו בלי ספק, שהוא דרך כל הארץ, אשר אין איש נמלט ממנו, והדרך רחוק ומספן מאד, ועדין לא התחלתי להכין את עצמי כלל; ארחא רחיקא, ואפלוג וודא קלילא לית לי. אוי מה אעשה, לא די שאין לי צדה לדרך רחוק ונורא ומאיים כזה, אף גם אני בעל חוב גדול באותו הדרך, חובות רבים ועצומים מאד מאד, והנוגשים אצים שם, ועומדים מוכנים בכל עת לתבע ולנגש אותי חס־ושלום, ועל כל המעשה שם אצטרך לתן דין וחשבון על כל עת ורגע, על כל דבר גדול וקטן, על כל מחשבה דבור ומעשה. אוי מה אעשה, מי יעמד בעדי ומי יקום בפניי אוי אוי, מה אמר ומה אדבר, "ומה אעשה כי יקום אל, וכי יפקד מה אשיבנו":

קמו רבונו של עולם, רבונו של עולם, רחם עלי למען שמך. מלא רחמים, יודע תעלומות, אתה יודע כל מה שעבר עלי, וכל מה שעברתי ופגמתי נגדך עד הנה, אבל חסדך גדול עלי, ועדין אתה מחיה אותי, ואתה מחזקני ברחמך עדין לחפש ולבקש פליטה, לפלמ ולמלמ נפשי ממה שאני צריך להנצל

וּלְהַמְלִט. אֲדוֹן יְחִיד, מָלֵא רַחֲמִים, פּוֹדֶה וּמְצִיל, גּוֹאֵל חָזֵק, גּוֹאֵל
 יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלַי וּמַהֵר לְגַאֲלֵנִי גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ
 מִכָּל הַתְּאוּזוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים וּמְכַל הַחַטָּאִים וְהַפְגְּמִים
 שֶׁהִרְגַּלְתִּי בָּהֶם. אוֹי לִי וְיִ לִי, אוֹי לִי וְיִ לִי, אוֹי אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי אוֹי,
 אֵינִי יוֹדֵעַ כֵּלָּל מַה לְדַבֵּר, וְאֵיךְ לְבַקֵּשׁ עֲצָה וְתַחֲבוּלָה בֵּינִי מְצוּלָה
 וְאֵין מַעֲמֵד כְּוֹה, בְּכִלְבוּל כְּוֹה, בְּרַגְלֵי לֹא טוֹבִים כְּאֵלֶּה, בְּרַפְיוֹן
 יָדַי כְּוֹה, בְּקִשְׁיוֹת עֵרֶף כְּוֹה, אֲכַל אֶף-עַל-פִּירְכֵּן אֲנִי רוֹאֶה עֲדוֹן
 חֲסִדֶיךָ הַרְבִּים וְרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר, חֲסִדִּים אֲמִתִּיִּם
 וְנִצְחִיִּים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. "כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי, וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוּל
 תַּחֲתֶיךָ". חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי מְאֹד מְאֹד עַד אֵין חֶקֶר וְאֵין מִסְפָּר.
 "אִם אֲמַרְתִּי מִטָּה רָגְלִי, חֲסִדְךָ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי. בְּרַב שְׂרַעְפֵי בְּקַרְבֵּי,
 תִּנְחַמְיָךְ יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי".

עַל-כֵּן עֲדוֹן עַל מִשְׁמַרְתִּי אַעֲמֹד, לְשִׁטַּח אֵלֶיךָ כַּפֵּי, עַד
 שֶׁתַּחַנְנֵנִי וְתַרְחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת,
 וְתִשְׁלַח בְּלִבִּי עֲצוֹת שְׁלֵמוֹת אֲמִתוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה, בְּאֶפֶן שְׂאוּכָה מַעֲתָה עַל כָּל פָּנִים לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת,
 לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, עַד שְׂאוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהוֹיֹת בְּכָלֵל יִרְאֵיךָ וְתַמְיִמֶיךָ הַזּוֹכִים לְרַב טוֹב הַצֶּפּוֹן וְגִנוּז, אֲשֶׁר
 אַתָּה נוֹתֵן לָהֶם רְשׁוֹת לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּגִנְזָא דְּמִלְכָּא, אֲשֶׁר־
 חִלְקָם. וְאֲזַכֶּה שְׂיִהְיוּ נַעֲשִׂין נִרְוֹת קְדוּשׁוֹת מִכָּל הַמְצוֹת שְׂאֵתָה
 מְזַבְּנֵי לְעֲשׂוֹת בְּחַיִּי, וְאֲצַל אֱלֹהֵי הַנִּרְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַמְצוֹת
 אֲזַכֶּה בַּעַת מִיתְתִּי לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּגִנְזָא דְּמִלְכָּא, וְלֹא אֵיעוּל
 בְּכַסּוּפָא קַמְךָ:

ה: **אָנָּא** נוֹרָא קְדוֹשׁ, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, זַכְנוּ לְצַעֲק אֱלִיךְ בְּאִמַּת
 מַעֲמַק הַלֵּב, מַעֲמַקְי עֲמָקִים, בְּאִשְׁר אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקָרֵא
 אֱלִיךְ עִתָּה, בְּאִשְׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ, אֲדוֹן כָּל, אֵת כָּל נִגְעֵי לְבַבְנוּ שֶׁל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוּיֹת. עֲזֵרְנוּ לְצַעֲק אֱלִיךְ מִן הַלֵּב בְּקוֹל עֹמֵק
 בְּאִמַּת, בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה לְעוֹרֵר עֲלֵינוּ פְּלֵאי רַחֲמֶיךָ
 וְחֶסְדֶיךָ וְחִנּוּנֵיךָ וְיִשְׁעוֹתֶיךָ וְהַצְלוֹתֶיךָ וְהַנְּפִלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת מְאֹד,
 עַד שְׁנוּכָה לְעוֹרֵר וְלַגְלוֹת עֲצוֹת אִמְתִּיּוֹת, עֲצוֹת עֲמָקוֹת, מִתּוֹךְ
 עֲמַק הַחֲשֵׁךְ אֶפְלָה הַזֹּאת שְׁנֹלְכֵדְנוּ בּוּ מְאֹד בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. כִּי
 אִתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבִדְךָ, עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר
 נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפֵּר, וְאִתָּה "גּוֹלָה עֲמָקוֹת מְנֵי חֲשֵׁךְ
 וּמוֹצִיא לְאוֹר צְלָמוֹת", הוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 פְּלֵאוֹת, וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ וְתִגְלָה לָנוּ עֲצוֹת מְרַחֵק, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה
 לְגַדֵּל הַאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדִיזָה:

וְרַחֲמֵי עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְחַנּוּן מֵאִתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת
 דְּקַדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה לְחַתֵּר וְלַגְלוֹת הַיָּמִים שְׁמֵהֶם גְּדֻלָּה
 הַאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֵׁהֶם "מִים עֲמָקִים עֲצָה כָּלֵב אִישׁ", שְׁנוּכָה
 כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְגַלוֹת וְלִהְיוֹר עֲצוֹת עֲמָקוֹת
 מִתּוֹךְ עֲמַק הַחֲשֵׁךְ, וְתִתְקַנְּנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מְלִפְנֵיךָ, וְתִשְׁפִיעַ
 בְּרַחֲמֶיךָ עֲצוֹת טוֹבוֹת בְּעוֹלָם, וְתִצִּיל אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל
 מִסְּפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים, שְׁלֵא יִפְלוּ עֲלֵינוּ סְפָקוֹת בְּשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם,
 רַק תִּמְיֵד נִזְכָּה בְּמַהִירוֹת וּבְנִקְל לְעֲצוֹת שְׁלֵמוֹת, עֲצוֹת אִמְתִּיּוֹת,
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה
 לְהַצְלִיחַ הַצְּלָחָה הָאִמְתִּיּוֹת וְהַנְּצַחִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, יִלְיָךְ

בְּדַרְכֵיךָ הַטּוֹבִים, וְלִהְיֶיךָ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם
עֲצוּתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת וְהַנְּכוֹנוֹת, "בְּעֲצַתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי":
וּתְרַחֵם עָלֵינוּ אֲבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן, וְתִשְׁלַח לָנוּ אִישׁ תְּבוּנוֹת שְׂיִישׁ
לוֹ נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה, שְׂיִהְיֶה לוֹ כַח לְדָלוֹת וְלִשְׂאֵב לָנוּ
עֲצוֹת קְדוֹשׁוֹת, עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מִיָּם עֲמֻקִּים עֲצָה
בְּלֵב אִישׁ, וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָגָה". וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּזִכּוֹת וּבַח הַצְּדִיקִים
הָאֱמִתִּיִּים, שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַמְּשַׁכֵּת רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ
צִמְצוּמִים. וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הַטּוֹבִים
לְצִמְצָם וּלְבָרָא צִמְצוּמִים וְגוֹפִים קְדוֹשִׁים, שְׂיִהְיוּ פְּלִים מְכַשְּׂרִים
לְקַבֵּל לְתוֹכָם הַמְּשַׁכֵּת רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה בְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְבָרָא בְּכָל עַת עוֹלָמוֹת וּבְרִיּוֹת חֲדָשׁוֹת קְדוֹשׁוֹת
וּטְהוּרוֹת, וְלַהֲמַשִּׁיךְ תְּמִיד רוּחַנִיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ צִמְצוּמִים
קְדוֹשִׁים. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּשְׁפִּיעַ מְזוֹן וּפְרִנְסָה לְכָל הַנִּבְרָאִים
וְהַנוֹצְרִים וְהַנְּעֻשִׁים, כִּי אַתָּה זֶן וּמְפָרְנִים בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הַרְפִּים
מִקְרָנֵי רַאמִים וְעַד בִּיצֵי כְּנִים, וּלְכָל הַנִּבְרָאִים שֶׁבְּעוֹלָם אַתָּה נוֹתֵן
פְּרִנְסָה תְּמִיד בְּטוֹבְךָ הַגְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר,
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ":

וְתִזְכְּנוּ לְאֵכֵל בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָה, וְנֵאֱכַל לְבַד לְקִיּוֹם גּוֹפְנוּ,
וְנִמְעַט תַּאֲוֹת טַבְּעֵנוּ, וְנִזְכָּה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעַט אֲכִילָה,
וְנִהְיֶה נְכַלְלִים בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים הָאוֹכְלִים לְשִׁבְעַ נַפְשָׁם הַקְּדוֹשָׁה
לְבַד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "צְדִיק אֵכֵל לְשִׁבְעַ נַפְשׁוֹ". וְתַעֲזֹרְנוּ שֶׁתִּהְיֶה
אֲכִילָתְנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה פֶּל פֶּךָ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַשְׁפִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת
נַפְשָׁנוּ לְהַתְּעַנֵּג עַל יְהוָה, לְשִׁבְעַ וּלְהַתְּעַנֵּג בְּאוֹרוֹת הַצַּחְצָחוֹת

העליונות, ונזכה "לחזות פנעם יהוה ולבקר בהיכלו", ויקים בנו מקרא שפתוב: "ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך", עד שנוזכה לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמתינו תמיד בשבע הצחצחות העליונות, ועל-ידי-זה ימשך עלינו תמיד תבונות והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח לחתר ולשאב ולדלות מים עמקים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות ושלמות, ונזכה לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות, עצות עמקות, עצות נפלאות, פלאי פלאות, הנמשכין מעמקי עמקים, עצות שלמות ונכונות, אמתיות ישרות וברורות, עצות קדושות שאי אפשר להפרן ולסתרון בשום אפן בעולם, באפן שנוזכה לעורר ולגדל על ידם האמונה הקדושה:

רבנו של עולם, מלא רחמים, גדל העצה ורב העלילה, פלא יועץ אל גבור, אבי עד שר שלום, נזרא תהלות עשה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונזראות בכל דור ודור, רחם עלינו עתה בדור הזה בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעוונותינו הרבים, ורבים מפני עמך נכשלו, באשר אתה ידעת. עשה עמנו נפלאות, ונפנו לעצות טובות אמתיות, באפן שנוזכה על-ידי-זה לאמונה שלמה באמת ולתקן כל פגמי האמונה, ונזכה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת איך אנו אוהזים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם לכב באמת פרצונך הטוב, ותעשה עמנו פלא לחיים, ותוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, "כי אתה תאיר נרי, יהוה אלהי יגיה

חֲשִׁבִי, כִּי גַם חֲשֵׁךְ לֹא יִחְשֶׁךְ מִמֶּךָ, וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כְּחִשְׁבִּיכָה
כְּאוֹרָה":

לו: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "זֹאת נַחֲמָתִי בְּעַנְיִי", מִה שֶׁחֲזַקוּ אוֹתָנוּ
הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם, וְגָלוּ לָנוּ שְׂאִין
שׁוֹם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, עַל זֶה לְבַד תְּמַכְתִּי יְתֻדוֹתַי, וְעַל כִּפְתֵּי
הַגְּדוֹל גִּשְׁעֵנָתִי לְצַפּוֹת לְיִשׁוּעָה עֲדִין מִמָּקוֹם שְׂאֵנִי שָׁם, עַל כֵּן
בְּכָל עֵת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מֵלֵא רַחֲמִים, שְׁתּוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל דְּרָכֶי עֲצוֹתֶיךָ
הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמֵתִיִּים, אֲשֶׁר כָּל עֲצָה
וְעֲצָה יֵשׁ לָהּ כַּח לְעוֹר וְלֹהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי. וְאִם בְּעוֹנוֹתַי הֶרְבִּים
קִלְקַלְתִּי כָלָם, אֲנִי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שְׂיֵשׁ לְךָ עוֹד רַחֲמִים רַבִּים
וְהַצְּלוֹת וְיִשׁוּעוֹת וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָהֶם לְבַד, אֲשֶׁר לֹא
גָלוּ אוֹתָם עֲדִין בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר עַל יְדָם יֵשׁ לִי תִקְוָה עֲדִין, שְׂאֻזְכָּה
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ, וְלִהְתְּחִיל מִחֻדָּשׁ לְקַיֵּם עֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת כָּלָם
בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה, בְּאִפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְתַקֵּן הַכֹּל בְּחַיֵּי מְהֵרָה וְלִהְיוֹת
כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב תָּמִיד:

מט: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יוֹדֵעַ
מַחֲשָׁבוֹת, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיוֹת, חוֹשֵׁב
מַחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדַּח, חֲפִיץ חֶסֶד, מְרַבֵּה לְהַטִּיב, עוֹשֶׂה
צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, מֵלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת, צוֹפֵה וּמַפְיֵט עַד
סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, אֵתָהּ יוֹדֵעַ אֵת כָּל מַצְפּוֹנֵי לְבָבִי עַד הַסּוּף יוֹתֵר
מִמֶּנִּי, וְרַק אֵתָהּ יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דֶּרֶךְ בְּאִיזָה עֲצָה לְהַחֲיוֹת אֵת נַפְשִׁי
הַעֲלוּכָה וְהָאֲמֻלָּה מְאֹד מְאֹד, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב
וְהַמוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמִמְבְּרָאשִׁית, וְכַמָּה וְכַמָּה מַחֲשָׁבוֹת וְרַעֲיוֹנוֹת

עוֹבְרִים עָלַי, וְכַמָּה וְכַמָּה סִפְקוֹת וְחִלְקוֹת הָעֵצָה, מִה שְׂאֵנִי חוֹשֵׁב
 בְּכָל פַּעַם לְמִצָּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהִתְנַפֵּר עַל יַצְרֵי וּלְצִאת מִמָּה
 שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְצִאת וּלְשׁוּב אֵלַיךְ בְּאֵמֶת, וְעַדִּין לֹא נוֹשְׁעֵתִי. "וְאַתָּה
 יְהוָה עַד מָתִי. עַד אָנֹה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי, יְגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד
 אָנֹה יְרוּם אֵיבֵי עָלַי. הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי, הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישָׁן
 הַפְּנוֹת". תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אֶבֶר, עֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מִלֵּא רַחֲמִים בְּכָל
 מִינֵי יְשׁוּעוֹת הַיְדוּעוֹת לָךְ, בְּאִפֶּן שְׂאֲזֹכָה מֵעַתָּה לְהוֹצִיא אֶת עַצְמִי
 מִהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וּלְשׁוּב אֵלַיךְ בְּאֵמֶת:

פְּדִיּוֹן

מֵא וְתוֹזַבְנֵי לַתֵּן תְּמִיד מַעוֹת עַל פְּדִיּוֹן לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמֵתִיִּים,
 וְתַעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרֵשׁ הַיָּדִים הַקְּדוּשִׁים שְׂפָבִינָה,
 שֶׁהֵם יָד הַגְּדוּלָּה וְיָד הַחֲזָקָה וְיָד הַרְמָה, וְיַתְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שֵׁם שֶׁל
 מ"ב [מ"ם בִּי"ת], שֶׁהוּא: "אָנֹה בְּכַח גְּדֹלַת יְמִינְךָ תַתִּיר צְרוּרָה.
 קָבַל רִנַּת עַמְּךָ שֶׁנִּבְנוּ מֵהֲרִנוּ נוֹרָא. נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדֶךָ כִּכְבַּת
 שְׂמֵרָם. בְּרַכֵּם מֵהֵרֵם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם. חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרַב
 מוֹבָד נִהַל עֲדַתְךָ. יַחֲדֵי גָאָה לְעַמְּךָ פִּנְה זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ. שׁוֹעַתְנוּ
 קָבַל וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת". וּבְזִכּוֹת כָּל הַשְּׂבָעָה שִׁמּוֹת
 שְׂפָל אֶחָד שֶׁל שִׁשָּׁה אוֹתִיּוֹת הַמְצֻרְפִּים בַּתְּפִלָּה זֶו בְּרֵאשֵׁי תִבּוֹת,
 שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל מ"ב, עַל־יְדֵי־זֶה יִמְתְּקוּ הַדִּינִים בְּשִׂרְשָׁן, וְתַעוֹרֵר
 בְּרַחֲמֶיךָ רַחֲמִים הַעֲלִיּוֹנִים מֵאוֹר הַפְּנִים, וְתַעוֹרֵר ש"ע [שִׁי"ן עִי"ן]
 נְהוֹרֵין שֶׁל הַפְּנִים הַעֲלִיּוֹנִים וְחִי"ת הַנּוֹרְתָא שֶׁהֵם מִסְפַּר 'בְּשָׁלו"ם',

ועל־ידי־זה תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית
 ישראל תמיד לעולם ועד, ותמשוך ותחבר ותקשר הו"וין של
 השבעה שמות אלו עם העמודים, ויתחברו ויתקשרו יחד בסוד
 'ו'י העמודים וחשקיהם כסף', ועל־ידי־זה יהיה נמשך עלינו
 החסד העליון שהוא סוד הכסף הטהור והקדוש, ועל־ידי־זה
 יתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל זרענו ומעל כל זרע עמך ישראל
 לעולם. ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ובפרט לפלוני בן פלוני וכו'),
 אל נא רפא נא לו, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל
 מכאוביהם, ותשיבם לאיתניהם בקרוב, ותשלח להם מהרה
 רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל
 מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ותרחם עלינו ותעזר לנו ותקדשנו
 בקדשך העליונה, ותזפנו ברחמך ותתן לנו כח מאתך שיהיה
 לאל ידינו גם כן לעשות פדיון להמתיק דינים מפל ישראל
 בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצרכים חסד, על־ידי
 שאקבל כסף הפדיון לתוך ידי, או על־ידי שתית יין המשמח
 בקדשה גדולה, ואזכה להרים ידי ורגלי ליהוה "אל עליון קנה
 שמים וארץ", באמת ובאמונה שלמה ובהתלהבות הלב וקדשה,
 בשמחה גדולה כרצונך הטוב. ותמשוך עלי השמירה העליונה
 הנמשך מחשמ"ל העליון, ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי
 בגשמיית וברוחניות, ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום
 מעתה ועד עולם:

ותזפני ברחמך שאזכה למלאות גרונם של תלמידי חכמים
 אמתיים יין המשמח, ואזכה שייבאו לשמחה גדולה על

יְדֵי, וְתַעֲזֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִרְחִיב אֶת יְדֵי שְׂאוּפָה לְתַן לְתַלְמִידֵי
 חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים מְעוֹת הַרְבֵּה עַל פְּדִיוֹן נַפְשֵׁי וּנְפֹשׁ בְּנֵי
 וּבְנֹתָי וְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵי בְּתוֹךְ נַפְשׁוֹת כְּלָלִיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, עַד
 שְׂנוּפָה בְּרַחֲמֶיךָ שְׂיִהְיוּ נִמְתְּקִין כָּל הַדֵּינִים בְּשֶׁרֶשֶׁן וְיִתְגַּבֵּר מִדַּת
 הַחֶסֶד עַל מִדַּת הַדִּין, וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ הַחֶסֶד הַעֲלִיּוֹן עֲלֵינוּ וּמִשֵּׁם
 יִהְיוּ נִמְשָׁכִין עֲלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים תְּמִיד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
 וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ הַטּוֹב, וְיִתְרַבֵּה הַשָּׁלוֹם
 בְּעוֹלָם, וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שָׁלוֹם
 בְּנֵיךָ. שָׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכַשׁוֹל. וְרֵאָה בְּנִים
 לְבְנֵיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.
 לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שָׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲבַקְשָׁה טוֹב לְךָ. יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם":
 קַד "פּוֹדֶה יְהוָה נַפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ. פְּדָה
 בְּשָׁלוֹם נַפְשֵׁי מִקְרָב לִי כִי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדֵי. אֵךְ
 אֱלֹהִים יַפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד שְׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סִלָּה. תִּרְנַנָּה שְׂפַתִּי כִּי
 אֲזַמְרָה לְךָ וּנְפֹשֵׁי אֲשֶׁר פְּדִיתָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵךְ
 גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפָרְגִם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה
 וְצוּקָה, אִין לָנוּ מְלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֵלָּא אַתָּה, רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן
 שְׂמֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְדוּלִים, וְתֵאֵיר עֲלֵינוּ עֵת רְצוֹן תְּמִיד
 בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, וְתִמְתִּיק וְתִכַּפֵּל כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ
 וּמֵעַל כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ מִכָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדֵּינִים
 שְׂנִנְזָרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינֵיךָ הַקְדוֹשִׁים שֵׁישׁ לְךָ לְמַעְלָה,

בין שהוא קדם גזר דין בין שהוא לאחר גזר דין, מכלם תפדה נפשנו, ותמתיק ותבטל כל הדינים והיסורין והגזרות שנגזרו בהם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, בין בגוף בין בנפש בין בממון, בין בכלל בין בפרט, כי גלוי וידוע לפניך שאין אתנו יודע עד מה איך לעשות פדיון ולבטל כל הדינים שנגזרו בבתי דיניך הקדושים, ואפלו מי שיודע לעשות איזה פדיון לבטל איזה דין שבאיזה בית דין, עדין אינו יודע לבטל כל הדינים שבכל העשרים וארבע בתי דינים, ועל־ידי־זה אין מועיל הפדיון שלו:

על פן רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים הגדולים היחידים בדורותם, שהם בבחינת משה רבנו, שיש להם פח לעשות פדיון לבטל כל הדינים שבכל העשרים וארבע בתי דינים. וחוסה וחמל עלינו בכח וזכות הצדיקים האלו, ותאיר עלינו מצח הרצון תמיד כמו בשבת במנחה, שהוא הסתלקות משה, שהוא עת רצון, ועל־ידי־זה תפדה נפשנו ותצילנו מכל הצרות, ותמתיק ותבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע בתי דיניך הקדושים, ותצילני מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוששים (ובפרט לפלוגי בן פלוני וכו'), ומחסרון הפרנסה, ומכל מיני צער ויסורין שפעולם, מכלם תצילנו ברחמיך הרבים והגדולים, בכח וזכות משה רבנו שנסתלק בשבת במנחה, ובכח כל הצדיקים שהם בבחינת משה, שיודעים לעשות פדיון להמתיק הדין שבכל העשרים וארבע בתי דינים:

מלא רחמים, "גדל העצה ורב העלילה", ארון הנפלאות, עשה בנפלאותיך, ותתן פח לצדיקיך הגדולים והנוראים,

שִׁפְעָלוּ שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת יַחַד עַל־יְדֵי פְּדִיּוֹנֵיהֶם וּתְפִלוֹתֵיהֶם הַנּוֹרָאוֹת
וְהַנְּפִלְאוֹת מְאֹד מְאֹד, שִׁיזְכוּ לְבַטֵּל כָּל הַדִּינִים וְהַגּוֹרָוֹת שֶׁל כָּל
הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַת בְּתֵי דִינִים, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ
וּמָוֶן, וְגַם יִזְכוּ לְהַמְתִּיק הַחֲרוֹן אַף וּלְבַטֵּל הָעֲבוּדָה זָרָה
וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם, וְלַהֲפִיךְ מִשְׂמֹד לְרִצּוֹן, וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים וּבְעָלֵי
תְּשׁוּבָה הַרְבֵּה בְּעוֹלָם, כִּי אַתָּה "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מִזְמָה",
וְאַתָּה עוֹשֶׂה נְפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָרְךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים אַתָּה יָכוֹל
לְהוֹשִׁיעֵנו בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת יַחַד בְּדַרְכֶיךָ הַנְּפִלְאִים:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדַע שְׂבִכַח הַהִמָּתְקָה וְהַפְּדִיּוֹן
הַנֶּאֱמָר בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת, שְׂמַמְתִּיק הַדִּין שֶׁל כָּל הָעֲשָׂרִים
וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים, אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים יוֹדְעִים סוּד
זֶה הַפְּדִיּוֹן הַנְּפִלְאָה עַל בְּרִיּוֹ וְלִמְעַלָּה לְמַעַלָּה, בְּכַח זֶה יֵשׁ לָנוּ
תְּקוּהָ עַדִּין לְצַפּוֹת לַיְשׁוּעָה וְלִכְלֵל טוֹב, אַף גַּם לְקָרֵב נַפְשׁוֹת אֱלִיד
תַּתְּבָרַךְ, לְהַכְנִיסֵם בְּאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה עִתָּה גַם עִתָּה, עַל כֵּן עַדִּין
אֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּמִתְחַנֵּן וּמִתְחַבֵּט מוֹל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ,
וּמְצַפֶּה לַיְשׁוּעָתְךָ בְּכָל עַת וְרִנֵּעַ, כְּעִין עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו וְכַעֲיֵן הַבֵּן
אֶל אָבִיו, "עַד יִשְׁקֹף וַיֵּרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם", וַיְחַוֶּם וַיְרַחֵם עָלַי וְעַל
כָּל הַתְּלוּיִים בִּי, וְעַל בְּנֵי וַיּוֹצֵאֵי חֲלָצֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹשִׁיעֵנו
מִהָרָה וּמִמָּוֶת וּבַטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, וַיְפַדְנוּ וַיְצַלְנוּ
מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַיְסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם, וּבַטֵּל כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל
בְּלִבּוֹלֵי אִמּוּנָה מֵעֲלֵינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וַיַּחֲקֵנוּ
וַיַּחֲיֵנוּ וַיְקַיְמֵנוּ בְּאִמּוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וַיִּסְבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה,
בְּאִפְן שְׂנוּכָה לְשׁוּב אֵלָיו יַתְּבָרַךְ בְּאִמַּת וּבְתַסֵּל־לְכַב, חַיֵּשׁ קָל

מְהֵרָה, וְלֹא נִסּוּר מִרְצוֹנוֹ עוֹד יָמוּן וּשְׂמַאל, וְיָקִים בִּי מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "פְּדֵה נַפְשׁוֹ מֵעֵבֶר בְּשַׁחַת וּחֵיתוֹ בְּאוֹר תְּרָאָה. פְּדֵנִי
 מֵעֲשָׂק אָדָם וְאַשְׁמְרֵה פְּקוּדֶיךָ. בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי
 יְהוָה אֵל אֱמֶת. וְאַנִּי בְּתַמִּי אֶלֶךְ פְּדֵנִי וְחַנּוּנִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה,
 לְמַעַן אוֹיְבֵי פְּדֵנִי. כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְּדוּת. וְהוּא
 יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו. קוֹמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן
 חֲסִדְךָ. פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו. וְאַנִּי תַפְלְתִי לְךָ
 יְהוָה עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חֲסִדְךָ עֲנֵנִי בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ":

מי שמביאין לו מעות על פדיון יאמר תפלה זאת:

כַּג יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂיִמְתְּקוּ הַדֵּינִין וְהַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת מֵעַל
 (פלוגי בן פלוגי) עַל־יְדֵי פְּלֹא עֲלִיוֹן, שֶׁהוּא חֲסִדִּים גְּדוּלִים
 וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרֹבֶת דִּין כָּלֵל. מִלְּךָ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה וּמַצִּיל וּמְפָרְנֵם וְעוֹנֵה וּמְרַחֵם בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה,
 רַחֵם עַל הַחֹלָה (פלוגי בן פלוגי) וּפְדֵהוּ מְהֵרָה מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל
 מִיַּי חֲלָאִים וְיִסּוּרִין וּמַכְאוּבִים וּמַחֲוֹשִׁים, וְתַמְתִּיק וְיַבְטִיל כָּל
 הַדֵּינִים מֵעַלְיוֹ בְּזִכּוֹת הַמַּעוֹת שֶׁנָּתַן לְיָדֵי עַל פְּדִיוֹן. רַחֵם עָלֵינוּ,
 וְיִהְיֶה נַחֲשָׁב הַמַּעוֹת שֶׁנָּתַן לְיָדֵי כְּאֵלוֹ הַגִּיעַ הַמַּעוֹת לְיָדֵי הַצַּדִּיקִים
 הַקְּדוּשִׁים שִׁיזְדַּעִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן וְלַהֲמַתִּיק וּלְכַפֵּל הַדֵּינִים, עַל־יְדֵי
 שְׁלוֹקָחִים בְּיָדֵם הַמַּעוֹת שֶׁבּוֹ אַחִיזוֹת הַדֵּינִים, כִּי אֲנִי מוֹסֵר יָדִי וְכָל
 כּוֹנֵת לְבִי וְדַעְתִּי עֲלֵיהֶם, וְיִהְיֶה עֲשִׂיתִי כַעֲשִׂיתֶם וְיָדִי כִידֵם וּפִי
 כַפֵּיהֶם, וְהֵם יִכּוֹנוּ בַעֲדֵנוּ לְמוֹכָה לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן כְּרָאוּי עַל־יְדֵי
 הַמַּעוֹת הַזֶּה שֶׁבֹא לְיָדֵי, וְיַמְתִּיקוּ וְיַבְטִילוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעַל (פלוגי בן
 פלוגי) בְּשִׂרְשֵׁן הָעֲלִיוֹן שֶׁבְּכִינָה עֲלָאָה, וְיִהְיוּ נִמְתְּקִין הַדֵּינִים שֶׁבּוֹה

הָעוֹלָם הָעֲשִׂיָה עַל־יְדֵי הַשְּׁלֶשֶׁה יָדִים שְׁבִי צִירָה, שְׁעוֹלִים מ"ב,
 שֶׁהֵם שֵׁם שֶׁל מ"ב שְׁבָרָא שִׁיר־תְּבוֹת שֶׁל תְּפִלַּת רַבִּי נַחוּנְיָא בֶּן
 הַקָּנָה, שֶׁהוּא: "אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. קִבַּל רַצַּת עַמְּךָ
 שֶׁגִּבְנוּ מֵהֲרֵנוּ נוֹרָא. נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ כְּבַבְתָּ שְׁמָרֵם. בְּרַכֵּם
 מֵהֲרֵם רַחֲמֵי צְדָקְתְּךָ תְּמִיד גְּמִלֵם. חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרַב טוֹבְךָ נִהַל
 עֲדָתְךָ. יַחִיד גָּאָה לְעַמְּךָ פָּנָה זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ. שְׁוַעַתְנוּ קִבַּל וְשִׁמַּע
 צַעֲקַתְנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד".
 וּבְעוֹלָם הַפְּרִיָאָה יֵהִיו נִמְתְּקִין הַדִּינִין עַל־יְדֵי הַשְּׁלֶשֶׁה יָדִים שֶׁהֵם
 שְׁנֵי שְׁמוֹת (אק"ק יק"ו) שְׁעוֹלִים מ"ב, וּבִאֲצִילוֹת יֵהִיו נִמְתְּקִין הַדִּינִין
 עַל־יְדֵי שֵׁם הַיְיָ הַפְּשוּט וּמְלֵא וּמְלֵא דְמְלֵא, שְׁעוֹלָה מ"ב אוֹתוֹת:
 קִבַּ **אֲנָא** רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל הַחוּלָה הַזֶּה (או עַל הָאִישׁ
 הַזֶּה, אִם הוּא כִשְׂאָר צָרָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן) וְתַעֲוֹרֵר כָּל הַשְּׁלֶשֶׁה
 יָדִים שְׁבִיבִינָה עֲלָאָה שְׁבַבְל הַשְּׁלֶשׁ עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת בְּרִיָאָה
 יִצִּירָה, שֶׁהֵם יַד הַגְּדוּלָה יַד הַחֻזְקָה יַד הַרְמָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְתִּיק
 וְתִבְטַל כָּל הַדִּינִים שְׁבוּזָה הָעוֹלָם הָעֲשִׂיָה מֵעַל הַחוּלָה הַזֶּה וּמִכָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְתִפְדֶּה אוֹתוֹ מֵהֲרָה מִכָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַדִּינִים שְׁגוּרוּ עָלָיו
 אֲפֹלוּ אִם הוּא אַחַר גְּזֵר דִּין, וְתִשְׁלַח לוֹ מֵהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן
 הַשָּׁמַיִם רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְתוֹרְנֵי וְתִלְמִדְנֵי בְּכָל עֵת שְׁיָבִיאוּ לִי מַעוֹת עַל פְּדִיּוֹן, שְׂאֻזְכָּה לִידַע
 וּלְכוּן הָאֲמַת כְּפָה וְכִמְהָ מַעוֹת צָרִיךְ הָאִישׁ הַזֶּה לְתַן בְּשִׁבִיל
 פְּדִיּוֹנוֹ כְּפִי הַדִּינִים הַנְּאָחֲזִים בּוֹ, גַּם תִּרְחֵם עַל הַמְּכִיָא הַפְּדִיּוֹן
 שְׂלֵא יִהְיֶה קַמְצָן וְיִתֵּן כְּפִי מַה שְׁצָרִיךְ לְתַן, בְּאִפְן שְׁיִצְאוּ מִמֶּנּוּ כָּל
 הַדִּינִים וְיִגְעוּ וְיַעֲלוּ לְהַשְּׁלֶשֶׁה יָדִים הָעֲלוּנִים הַקְּדוּשִׁים, וְיִהְיֶה

נמתק בשרשן העליון שפבינה עלאה כי גלוי וידוע לפניך שאין
 אתי יודע עד מה, איך להתנהג בזה. רחם מלא רחמים על הדור
 העני הזה, אשר אין מי יעמד בעדנו, רחם על כלל ישראל ועל
 החולה הזה ותמתיק ותבטל כל הדינים מעליו ומעל כל ישראל,
 ותרפאהו מהרה רפואה שלמה ותחלימהו ותחיהו ותשיבהו
 לאיתנו בקרוב, ותעזר לבו שישוב אליך באמת מהרה, ותמלא
 עליו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. "פדה אלהים את
 ישראל מכל צרותיו", כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו
 שבשמים, כמו שכתוב: "יחל ישראל אל יהוה, כי עם יהוה
 החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו",
 אמן בן יהי רצון:

ראה זה מצאנו בכתב יד רבינו, זכרוננו לברכה, והוא ראשי פרקים מענין פדיון
 [עיין בלקוטי מוהר"ן סי' ק"פ] עם תפילה קצרה בסופו וראוי להציגה כאן:

מעוֹת, ואת היקום אשר ברגליהם: צדק יקראהו לרגלו: צדק
 מלכותא קדישא: דינא דמלכותא דינא, שורש הדינים בינה,
 אני בינה לי גבורה, אין הדין נמתק אלא בשרשו, שלשה ידים בבינה:
 יד הגדולה, יד החזקה, יד הרמה, ג' פעמים יד גימטריא שם של מ"ב,
 מ"ב שביצירה שם של אנא בכח, מ"ב שבבריאה שני פעמים אקי"ק,
 מ"ב שבאצילות הוי' פשוט במלואו ומילוי דמילוי:

יהי רצון מלפניך שימתקו הדינים והגבורות הקשות
 מעל [פלוני בן פלוני] על ידי פלא עליון שהוא
 חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערובת
 דין כלל אמן:

ג: **עַל־כֵּן** בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, רוֹפֵא אַמָּת, רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן
 בְּלַבְנֵנוּ בִּינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּכָל עַת אֲשֶׁר נִצְמַרְךָ
 לְאַיִזָּה רְפוּאָה לָנוּ אוֹ לְבָנֵי בֵיתֵנוּ חַס־וְשְׁלוֹם, לְכָל גִּלְדָּה וְנִדְרָשׁ
 אַחֵר הָרוֹפְאִים, רַק נִדְרָשׁ וּנְבַקֵּשׁ אֶת פְּנֵי יְהוָה תָּמִיד. וְתַחֲזֹק אֶת
 לְבַבְנוּ לְהֵאֱמִין וּלְבַטֵּחַ בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹךָ וּיְרֵאִיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתַעֲזֹד לָנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹכָח לְתֵן מָמוֹן עַל פְּדִיוֹן נַפְשֵׁנוּ תָּמִיד, וְתוֹמִין לָנוּ בְּכָל
 עַת אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וּיְרֵאִים בְּאַמָּת, אֲשֶׁר יִהְיֶה לְאֵל יָדָם לַעֲשׂוֹת
 פְּדִיוֹן נָפֶשׁ מִהַכֶּסֶף אֲשֶׁר נִתֵּן לָהֶם, בְּאִפֵּן שְׂיִמְתִּיקוּ הַדִּין מֵעָלֵינוּ
 וּמֵעַל זֵרַעֲנוּ וּבְנֵי בֵיתֵנוּ, עַל־יַדֵּי הַפְּדִיוֹן נָפֶשׁ שְׂיַעֲשׂוּ עִבּוּרֵנוּ.
 וְאַתָּה תְּמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְתִרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת
 הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף. רְפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה, כִּי
 תְּהַלְתֵּנוּ אִתָּה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ וּלְכָל
 מִכּוֹאֲבֵינוּ וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ (וּבִפְרָט לְהַחֲלִיחַ פְּלוּגֵי בֵן פְּלוּגֵי), כִּי אֵל
 מְלֹךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה, כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם סְמוּכָה עַל שׁוֹם
 רְפוּאָה שֶׁל שׁוֹם רוֹפֵא שְׁבַעוּלָם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים:
 [טז] **רְבוּנוּ** שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֹךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, רַחֵם וְחַס
 וְחַמֵּל עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנָם, וְלַמְדֵּנוּ וְהוֹרֵנוּ בְּכַח זִכּוֹת
 הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל, הַיְחִיד בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא בְּכַחֲנֵית מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שְׂיֵשׁ לוֹ
 כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן לְכַפֵּל כָּל הַגְּזוּרוֹת וְהַדִּינִים שְׁנִגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים
 וָאַרְבַּע בְּתֵי דִינְךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְתַעֲזֹר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְחַסְדֶיךָ
 הַמְרַבִּים, וְתִשְׁפֹּר וְתִמְגֵר וְתַכְנִיעַ וְתַעֲקֹר וְתַכְפִּיל כָּל הַכְּפִירוֹת מִכָּל
 הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרָט מִכָּל עַמּוּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם.
 וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲזֹר וְתִמְשִׁיךְ עַת רְצוֹן בְּעוֹלָם תָּמִיד, וְתַהַפֵּךְ

וּתְהַפֵּךְ הַשְּׂמֵד לְרִצּוֹן, בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיק הַאֲמֵת, בְּחִינַת מֹשֶׁה,
 שֶׁהוּא עוֹמֵד בֵּין שְׂמֵד לְרִצּוֹן, אֲשֶׁר מָסַר נַפְשׁוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו לְבַטֵּל
 כָּל הַמִּיּוֹנוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם וּלְהַעֲלוֹת מִשְׂמֵד לְרִצּוֹן, וְגַם
 עָתָה אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ עֲדֵין הוּא עוֹסֵק בְּכָל דוֹר וְדוֹר לַעֲשׂוֹת
 גְּרִיּוֹת וּבַעֲלִי־תְשׁוּבָה הַרְבֵּה בְּעוֹלָם, לְהוֹצִיאֵם מִשְׂמֵד וּכְפִירוֹת
 וּלְהַעֲלוֹתָם וּלְקַשְׂרָם לְרִצּוֹן הָעֲלִיוֹן, וּלְהַמְשִׁיךְ אֱמוּנָה גְּדוּלָה
 בְּעוֹלָם: אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חֲסֵדן מְלֵא חֲסִדִּים, חוֹשֵׁב
 מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ גְּדַח, אֲשֶׁר מַחְשְׁבוֹת לְבָד לְכָל דוֹר וְדוֹר,
 רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ, בְּכַחוֹ וּזְכוּתוֹ הַגְּדוֹל, וְחוּסָה עָלֵינוּ בְּעַת צָרָה
 הַגְּדוּלָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר הַמִּיּוֹנוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִתְּפַשְׂטִים בְּעוֹלָם, חֵם
 וְשָׁלוֹם, מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנַטוֹת יְמִין וּשְׂמָאל, וְכַמְעַט
 בְּכָל יוֹם נִתְּפָסִין כַּמָּה נַפְשׁוֹת בְּרִשְׁתְּ הַכּוֹפְרִים, הַמַּחְנִנִּים נְעָרִים
 בְּלַמּוּדֵם הִרְעָה לְלַמֵּד חֻקֹּת וּלְשׁוֹנוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין לָנוּ עַל מִי
 לְהִשְׁעַן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, וְעַל כַּח וּזְכוּת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְכָל
 הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים הַגְּדוֹלִים, שְׂיֻדְעִים לְהַמְשִׁיךְ עַת רִצּוֹן
 וּלְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם וּלְהַפֵּךְ מִשְׂמֵד לְרִצּוֹן:

פְּקִידַת עֵקְרוֹת

ג וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַתֵּן לָנוּ כַּח שְׂנוּכָה לְפָקֵד עֵקְרוֹת בְּתַפְלִיתָנוּ,
 וּתְלַמְּדֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּשִׁבִיל
 עֵקְרוֹת לְפָקֵדֵם לְמוֹכָה בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתָנוּ
 וְתִאֲזִין שְׁוַעֲתָנוּ שְׂיִהְיוּ כָּל הָעֵקְרוֹת נְפָקְדוֹת לְמוֹכָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה,

וְיולידו בְּרַחֲמֶיךָ בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיִתְרַבּוּ עִמָּךְ "בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר". וּכְשֶׁם שֶׁגִּבְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל אֲבִינוּ הִרְאִינוּ "אֶחָד הָיָה אֲבֵרָהֶם" אֲבִינוּ וְאִשְׁתּוֹ שָׂרָה אֲמֵנוּ, אֲשֶׁר זָכַרְתָּם לְטוֹבָה וְתַפְקָדָם לְעַת וְזָכוּתָם וְנָתַתְּ לָהֶם אֶת יִצְחָק, וְהִבְטַחְתָּם לְהַרְבּוֹת זָרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, כֵּן יִהְיוּ נֹא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל עַקְרוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תּוֹלוֹת אֵלֶיךָ לְבַד, שֶׁתִּתֵּן לָהֶם זָרַע שֶׁל קַיָּמָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ, וּפְקָדֵם לְטוֹבָה וּמֵלֵא מִשְׁאַלוֹתֶם בְּרַחֲמִים וְתַעֲתֵר לָהֶם, וְתִשְׁמַע תַּפְלֹתָם וְתִתֵּן לָהֶם הַרְיוֹן חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה, וְיִזְכּוּ לְהוֹלִיד זָרַע שֶׁל קַיָּמָא, וְיִשְׁמְחוּ אֲבֵיהֶם וְאִמָּם בָּהֶם, וְיִזְכּוּ לְגַדְלָם לְתוֹרָה וּלְחַפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים:

ס וְנִזְכָּה שִׁיְהִיו דְּבוּרֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְפָקֵד עַקְרוֹת בְּדְבוּרֵנוּ, וְיִהְיוּ כְּלֵי הַדְּבוּר סְמוּכִים לְכָלִי הַהוֹלָדָה, וְנִזְכָּה לְפַעַל עַל־יְדֵי דְבוּרֵנוּ בְּקִדְשָׁה הוֹלְדוֹת קְדוּשׁוֹת, וְיִתְרַבּוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל כְּחֹל אֲשֶׁר עַל שֶׁפֶת הַיָּם וּכְכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, וְלֹא יִהְיֶה בָּנוּ עֵקֶר וְעַקְרָה, וְתַפְקֵד לְכָל חֲשׂוּכֵי בָנִים בְּזָרַע שֶׁל קַיָּמָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה שִׁיתְגַּלָּה יְרֵאָה שְׁלֵמָה יְרֵאָה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם, וְתִשְׁפִּיעַ יְרֵאָתֶךָ וּפְחָדְךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְיִדַע כָּל פְּעוּל כִּי אֵתָּה פְּעַלְתּוֹ, וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אֵתָּה יְצַרְתּוֹ, וְנִזְכָּה לְכָל חֲלָקֵי הִירְאָה בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל־יְדֵי הִירְאָה נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל שְׂקֵר הַחַן וְהַבֵּל הַיָּפִי, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "שְׂקֵר הַחַן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יְרֵאָת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל". וְנִזְכָּה לְהֵאָרִיךְ יְמֵינוּ וְשָׁנוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה לְהוֹסִיף קִדְשָׁה וּמְהֵרָה בְּכָל עַת

ועתה, למען לא נגיע לריק ולא גלד לבהלה, ונזכה לתקון כל העולמות מחדש, ולהמשיך עלינו תמיד הארת תקוני עתים הנמשכים עלידי הצדיקים אמתיים הזקנים הקדושים, ובזכותם נזכה לשפע ועשירות גדול דקדשה, לכל הון דעלמא, באפן שנוזפה עלידי העשירות הזאת להתבוננות גדול ועליון מאד בתורתך ועבודתך ובהשגת אלהותך בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה, פרצונך הטוב באמת, מעתה ועד עולם:

צדיק

ד אָנא יְהוּה, רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יַדּוּחַ מִמֶּךָ נִדְחָ. "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוּה וַחֲסִדֶיךָ כִּי מְעוֹלָם הֵמָּה", וְרֵאֵה "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאָפַס עֲצוּר וְעוֹזֵב". מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נִשְׁאַרְנוּ יְתוּמִים וְאִין אָב, וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ. אָבֵד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ, וְצַדִּיקוֹ אָמַת וַחֲכָמֵי הַדּוֹר שְׁהָיָה לָהֶם כָּל הַבַּח הַזֶּה שְׁהַזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ וְיֹתֵר וְיֹתֵר מְזֵה, הֲלֹא נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְפִּים, עַד אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ רִיקִים וַחֲסִרִים מִכָּל טוֹב, וְנִשְׁאַרְנוּ כְּתָרֵן בְּרֵאשׁ הַהָר וְכַנֶּס עַל הַגְּבֻעָה. וְאִם אָמְנָם, בְּוֵדָאֵי אִין דּוֹר יְתוּם, וְבוֹדָאֵי יֵשׁ צַדִּיקִים אָמֵתִים גַּם בְּדוֹר הַזֶּה, אֵךְ הֵם בְּהַעֲלָם וּבְהַסְתֵּר מַעֲיִינוּ, וְאִין אָנוּ זֹכִים לִידַע מַהֶם וּלְהַתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם. וְעִתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ, לְהִיכֵן נִפְנֶה לְבַקֵּשׁ תְּרוּפָה וְצָרִי לְמַכְתָּנוּ, וְאִיָּה אִפּוּא הָרופָא נִפְשׁוֹת לְחַבֵּשׁ וּלְרַפְּאוֹת מִכּוֹתֵינוּ וְכֹאבְנוּ הָאֲנוּשָׁה מְאֹד. אִוִי לָנוּ כִּי שַׁדְדָנוּ, "וְנִמַּס כָּל לֵב וְכִשְׁלוּ כָּל בְּרַפִּים" כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּצַהָרִים, וְנִלְקַח מִמֶּנּוּ מַחֲמַד עֵינֵינוּ, מְשִׁיב נִפְשָׁנוּ, חֵינֵינוּ

וְאָרְךָ יְמֵינוּ, תִּפְאֶרֶת רֵאשֵׁנוּ, גְּאוֹן עֲזוֹנוּ, נִפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ,
 קִדְשָׁתֵנוּ וְמִהְרָתֵנוּ, הֵן הִמָּה צְדִיקוֹ אֲמַת קְדוֹשֵׁי עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר
 נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, סָעוּ הִמָּה לְמִנוּחוֹת, עֲזֹבוּ אוֹתֵנוּ לְאַנְחוֹת,
 וְרֵאֵה אֶת עַמְּךָ מְרֹדִים מְאֹד בְּתַכְלִית הִירִידָה:

וְאִתָּה יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת, בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, וְאִתָּה יוֹדֵעַ צְפוֹן
 לְבַבְנוּ וְעֵצִים תְּשׁוּקָתֵנוּ וְתִשׁוּקַת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 אֲשֶׁר נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נִפְשָׁם לְמִצָּא מְזוֹר וְתִרְוַפָּה לְמַכְתָּם, כָּל
 אִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֵעַ אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ, כָּלֵם כְּאֶחָד תְּאֲבִים וּמִשְׁתּוֹקְקִים
 וּמִצְפִּים וּמְחַכִּים לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק הָאֲמַת, לְמַעַן יֵשִׁיב אוֹתָם
 מִעוֹנוֹתֵיהֶם וַיִּתְקַן פְּשָׁעֵיהֶם וַיִּזְרַח לָנוּ אֶת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר נִלְךְ בָּהּ
 וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה:

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵיךְ חִסְדֶּיךָ הִרְאֵנוּ, אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם הָיוּ
 בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צְדִיקוֹ אֲמַת רוּעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִשְׂאוּ
 אוֹתָם בְּחִיקָם "כְּאֲשֶׁר יֵשֵׁא הָאֱמֵן אֶת הַיֵּינֶק", עַד אֲשֶׁר הוֹרוּ אוֹתָם
 דְּרָכֵי יְהוָה וְקָרְבוּ אוֹתָם אֵלֶיךָ. וְעַתָּה לָמָּה זָנַחְתָּ אוֹתֵנוּ, וְהִכִּיתָ
 אוֹתֵנוּ מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בְּתוֹרָה, זֶה מִיַּתַּת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר
 הִיא קִשָּׁה מִחֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְלָמָּה תִּהְיֶה עֲדַת יְהוָה כְּצֹאֵן
 אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רַעַת. וְאַנֵּן יִתְמֵי דִיתְמֵי, עוֹלָלִים לֹא רָאוּ אוֹר,
 מְלַכְלָכִים בְּכָל מִינֵי שְׁמוֹתֵים, מְלֵאִים חֲמָא וְעוֹזֵן וּפְשָׁע, מַה נַּעֲשֵׂה
 וְיֵמָּה נִפְעַל, וְלִהְיֶיךָ נִלְךְ וְנִשְׁוֹטֵט לְבַקֵּשׁ תְּרוּפָּה וְתַחֲבוּלָה וְעֵצָה
 לְיִצְאֵת מִכְּסִילוֹת דַּעְתָּנוּ וְרַע לְבַבְנוּ וְכַעֲזוֹר מַעֲשֵׂינוּ:

עַל־כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּלֵב נֹדֶפָה וְשִׁפְלָה
 רוּחַ נִשְׁפָּרָה שְׂתַחֲוּם וְתִרְחַם עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתֵנוּ וְעַל

כָּל עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקֵי אֲמַת שְׂיִהְיֶה לָּהֶם כַּח
לְתַקֵּן אוֹתָנוּ לְהַחְזִיר אוֹתָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ וּלְכַפֵּר
עוֹנוֹתֵינוּ.

וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמַת וְלִרְאוֹת
אוֹר פְּנֵיהֶם הַמְּאִירוֹת, וְעַל־יְדֵיֶיךָ תִּזְכֶּנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ הָאֲמֻלָּה מִן הַקּוֹצִים וּמִן הַפְּחָתִים, שֶׁהֵם הַתַּאֲוֹת
רְעוֹת וְעַצְבוֹת וְעַצְלוֹת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי שְׁתּוֹכְנוּ לִרְאוֹת
פְּנֵים הַמְּאִירוֹת שֶׁל צְדִיקֵי אֲמַת וְלִהְתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם, עַל־יְדֵיֶיךָ,
תִּנְצֵל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַמְּדוּת רְעוֹת הָאֵלֹהִים, וְנִזְכֶּה בְּחִסְדֶיךָ לְסַלֵּק
וּלְשַׁבֵּר כָּל הַתַּאֲוֹת מֵאֹתָנוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם תַּאֲוָה וְתִשׁוּקָה
לְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם פִּי־אִם אֵלֶיךָ, וְכָל תַּאֲוֹתָנוּ וְתִשׁוּקָתָנוּ
וְחַפְצָנוּ וּרְצוֹנָנוּ יִהְיֶה רַק בְּךָ וּבְעַבֹדְתֶךָ, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת זְרִיזִים
בְּעַבֹדְתֶךָ בְּתַכְלִית הַזְּרִזוֹת, וְלִהְיוֹת שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב תָּמִיד,
שְׁלֵא תִּפֹּל עָלֵינוּ שׁוֹם עַצְלוֹת וְעַצְבוֹת לְעוֹלָם, רַק נִגְיֵלָה וְנִשְׂמַחָה
בְּךָ. וְנִזְכֶּה לְעַבֵּד אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב מְרַב כָּל, וְלִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהוָה אֱלֹהִים, אֲתָה יַדְעֶת פִּי לְכָל הַמַּעֲלוֹת
הָאֵלֶּה הֵינּוּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי צְדִיקֵי אֲמַת, וּבִכֵּן
תַּחֲנִנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְגַלוֹת לָנוּ וְלִהְרָאוֹת לָנוּ אֶת צְדִיקֵי הָאֲמַת
שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְלִזְכּוֹת אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, לְמַעַן תִּזְכֶּה אוֹתָנוּ
עַל יָדָם לְכָל אֲשֶׁר בְּקִשְׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. וְאִם, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, חַמְּאֵתֵינוּ
הַמְּרַבִּים גָּרְמוּ לַעֲשׂוֹת מִסָּד הַמְּבַדִּיל בֵּינֵינוּ וּבֵין הַצְּדִיקֵי אֲמַת,
שְׂיִהְיוּ נַעֲלָמִים וְנִסְתָּרִים מֵעֵינֵינוּ, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים

להוציא לאור תעלומות והסתרת צדיקי האמת, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאתה בעצמך ברחמיך הרבים תזכה אותנו ותעזר לנו לזכות ולהגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, וודוי דברים שהתנדיתי לפניך, יהיה חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו התנדיתי לפני החכם והצדיק האמת שבדור, וכל המעלות ומדות טובות ובטול תאוות ומדות רעות וכל שאר המעלות טובות, שהיינו יכולים לזכות עלידי צדיקי האמת, הן מה שבקשנו מלפניך והן מה שלא הזכרנו לפניך, על הכל תעזר לנו יהוה אלהינו ברחמיך הרבים, כי אתה אבינו, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, כי גלוי וידוע לפניך שרצוני וכספי חזק מאד להתקרב לצדיק האמת, אך בעוונותי הרבים איני זוכה לדעת מי הוא ואיפה הוא. מי יתן ידעתי ואמצאהו, הייתי מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות לבוא להתקרב אליו, "מספר צעדי אנידנו":

ה ובכן תזכרנו ברחמיך הרבים להאמין בצדיקי אמת, ולא יכנס במחשבותי ודעתי שום הרהור ומחשבה כלל על המחלקת שיש בין הצדיקי אמת, רק אזכה להאמין בצדיקי אמת באמונה שלמה, ולא יהיה לי שום הרהור וקשיא עליהם ועל המחלקת שביניהם כלל:

רבוננו של עולם, אם אמנם פגמתי בטפי מוחי, אשר עלידייזה איני ראוי וכדאי להתקרב לצדיקי אמת ולזכות להאמין בהם באמת, אשר מחמת זה באים עלי מחשבות חוזן והרהורים להרהר אחריהם, חסו שלום:

אָנָא יְהוָה, אֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאֵי, וְאֵל תְּדַיְנֵנִי כַּמַּפְעָלִי, וְעֲשֵׂה
 לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעֲנֵי וּמִלֵּא בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנֵנִי שְׂלֵא יִכְנַס
 בְּלִבִּי שׁוֹם קִשְׁיָא וְהִרְהוּר כְּלָל עַל הַצְּדִיקֵי אֲמַת וְעַל הַמַּחֲלֻקֹּת
 שְׂבִינֵיהֶם, רַק אֲזַכֶּה לְהֵאֱמִין בָּהֶם תְּמִיד בְּאַמוּנָה שְׂלֵמָה בְּאַמַּת.
 וְחַמֵּל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנֵנִי לָשׁוּב אֶלֶיךָ בְּאַמַּת וּלְהַשְׁיֵב
 אֶרְחוֹת חַיִּים, וּבִמְקוֹם שְׂקָלְקֻלְתִּי שֵׁם אֶתְתַּקֵּן, וְתִשָּׁיב אוֹתִי
 בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים מִמּוֹת לַחַיִּים, מִחֲמִץ לְמַצָּה, מִיִּרְאָה
 רָעָה לְיִרְאָה טוֹבָה, מִקּוֹל פָּגוּם מִחֻכְמָה פְּגוּמָה לְקוֹל טוֹב לְחֻכְמָה
 טוֹבָה, "תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׂבַע שְׂמַחוֹת אֶת פְּנֶיךָ גְּעֻמוֹת בִּימֶיךָ
 נִצַּח. כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר":

ו רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמּוּל עָלַי אָבִי
 שְׂבִשְׂמִים, וְתַגְעַר בְּהַרְוֹדָפִים וּמִפִּילִים אוֹתִי, וְאָמַר
 לְצַדִּיקֵי דֵי וְתֵאמַר עַד פַּה תְּבוּא. וּמַעֲתָה תִּרְחַם עָלַי וְתַעֲזֹרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִתְחִיל לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מֵעֵלָה מֵעֵלָה חַיֵּשׁ קַל מֵהֲרָה,
 וְכָל הַיִּרִידוֹת יִתְהַפְּכוּ לְעֵלִיּוֹת, וְכָל הַהֲתַרְחֻקוֹת יִתְהַפְּדוּ
 לְהַתְּקַרְבוֹת, כִּי אַתָּה הַחֲלוֹת לְקַרְבְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְהַתְּחַלֵּת
 לְהַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ הַמוֹן קִדְשֶׁתְךָ וְתַקְרָה חֲמֻלְתְךָ עַל־יְדֵי צְדִיקֵי אֲמַת
 שְׂבָכְל דּוֹר וְדוֹר, עַל כֵּן אֵין נֶאֱדָה לְךָ לְעוֹבְנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יִהְיֶה
 מַעֲיָד עָלֵינוּ, וּכְאֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת גְּדֻלְךָ וְטוֹבְךָ עָלֵינוּ, וְנַתַּת לָנוּ
 תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי מוֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וְשַׁלַּחַת לָנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים צְדִיקֵי אֲמַת כְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְסְרָה
 הַתּוֹרָה לָנוּ מִמּוֹשֶׁה לְיְהוֹשֻׁעַ, וּמִיְהוֹשֻׁעַ לְזֻקְנִים, וּמִזֻּקְנִים לְזֻקְנִים
 וְצְדִיקִים שְׂבָכְל דּוֹר וְדוֹר, עַד אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֵלֵינוּ הַשְּׂתַלְשְׁלוֹת קַבְּלַת

התורה, ועדין לא כלו רחמיך ממנו, "הקיצותי ועודי עמך", בן יכמרו מעיד עלינו, ותעזרני לקים באמת את כל דברי תורתך באהבה. חוסה עלינו ברחמיך ועזרנו להיות דבוק בך ובצדיקי אמת לעולם ועד, בעולם הזה ובעולם הבא:

ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר, ואתה חושב מחשבות לכל ידח ממך נדח, "ממית ומחיה מוריד שאול ויעל", ואתה מקשר ומחבר ומיחד שני הפכים יחד, תכלית קצה התחתון מעמקי שאול עד רום גבהי מרומים עד תכלית קצה העליון, מנקדה התחתונה עד נקדה העליונה, כי מי יאמר לך מה תעשה, על בן יגיעו רחמיך גם עלי, ותחתור חתירה מתחת פסא כבודך, חומל דלים שומע אנקת אביונים. ותעזרני להתעורר באמת ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ותזכני להיות דבוק באמת בצדיקי אמת מעתה ועד עולם. "כי לא תחפץ במות המת כי אם בשובו מדרכיו וחייה. תשב אנוש עד דפא ותאמר שובו בני אדם. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו פקדם":

י יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותפע אמונתך בלבנו, ונזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה, ותהיה האמונה זכה ונכונה צחה ונקיה, בלי שום פגם וכלי שום בלבול בעולם חס־ושלום כלל, ונזכה ברחמיך הרבים, שתהיה אמונתנו חזקה כל בך באלו אנו רואין בעינינו אלהותך והשגחתך וכבודך אשר מלא כל העולם, ונהיה דבקים בך תמיד באמת ובתמימות ובדעה נכונה ומישבת, בלי שום תערובת פסלת כלל:

רבונו של עולם, יהוה אלהים אמת, אשר נמעת בנו בכל דור ודור צדיקי אמת, הושיענו ורחמנו ברחמיך הרבים, וזכנו להתקרב לצדיקי אמת לקבל מהם עצות אמתיות ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל, רק נזכה לילך בדרך עצתם האמתיות. ותרחם עלינו ותציל אותנו ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית ישראל מעצת רשעים, שהם עצת הנחש הקדמוני, ולא נטה און לדבריהם כלל, ולא נאבה ולא נשמע להם ולא יפגסו דבריהם ועצתם בלבנו כלל, ותבדילנו מן התועים, ולא יהיה להם שום כח להטעות אותנו, חס ושלום, בעצות רעות שלהם, ולא תעשינה ידיהם תושיה:

גדול העצה ורב העלילה, זכנו ברחמיך הרבים שיתגלו לנו צדיקי האמת, ונזכה להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם עצות נכונות וברורות וישרות, עצות טובות הנמשכים מת"ג עטין דאורייתא, שנוזכה לקבל אור האמת עלידי עצתם האמתיות, ועל ידי זה נזכה לאמונה שלמה באמת לעולם ועד:

ח יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת, שתעורר רחמיך וחסדיך הגדולים עלינו, ותזכנו ברחמיך הרבים להאמין ולהתקרב לצדיקים אמתיים שפדורנו אשר בהם בחרת, להחיות את עמך בית ישראל על ידם, פי מהם תוצאות חיים לנו ולכל ישראל: ובכן עורני יהוה שנוזכה להמשיך מהם רוח חיים למלאת כל מחסורינו, ותשמע קול אנחותינו תמיד, ויהיה לנו כח להמשיך עלידי אנחותינו רוח חיים רוח טובה מהצדיקי אמת

לְהַשְׁלִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שְׁחָסַר לָנוּ, הֵן בְּגוֹף הֵן בְּנַפְשׁ הֵן בְּמַמּוֹן,
 בְּנִשְׁמֵי וּבְרוּחַנֵי, כֻּלָּם יִתְמַלְאוּ וַיִּשְׁלְמוּ לְמוֹכָה, כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים,
 וְאַתָּה מִשְׁפִּיעַ רוּחַ חַיִּים לְכָל חַי וְלְכָל דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם עַל־יְדֵי
 צְדִיקוֹךָ הָאֱמֵתִיִּים הַדְּבָקִים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד, אֲשֶׁר הִיא
 חַיִּינוּ וְאַרְךְ יְמֵינוּ. עַל כֵּן חָמַל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִגְלֶה לָנוּ צְדִיקוֹךָ
 הָאֱמֵתִיִּים, וְתִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מֵהֶם רוּחַ הַחַיִּים, עַד שְׁיִהְיֶה לָנוּ כַּח
 עַל־יְדֵי אֲנָחוּתֵינוּ לְבַד שְׁאֵנוּ מְאֻנָּחִים עַל מַה שְׁחָסַר לָנוּ, שְׁיִהְיֶה
 נִשְׁלָם הַחֲסָרוֹן תַּקְּףָ, וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבַנּוּ לְמוֹכָה וְכָל
 הָעוֹנוֹת וְהַחֲטָאִים וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם סָלְקָנוּ
 וְהִרְחַקְנוּ הָרוּחַ חַיִּים וְעַל יָדָם בָּאוּ לָנוּ כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שְׁחָסַר לָנוּ,
 עַל כֻּלָּם תִּמְחַל וְתִסְלַח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים עַל־יְדֵי צְדִיקוֹ הַדּוֹר
 הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בְּקִרְבָּם, אֲשֶׁר עַל יָדָם אָתָּה מְתַרְצֶה
 וּמְתַפֵּים לְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, וְעַל יָדָם אָתָּה מְכַפֵּר וּמוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ
 בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה". וְתִכַּפֵּל וְתִשְׁבֵּר
 וְתִכְנִיעַ כָּל אוֹיְבֵינוּ, וְכָל הַקָּמוּם עָלֵינוּ לְרַעָה, מְהֵרָה הֲפֵר עֲצָתָם
 וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם:

אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ. אִם אָמְנָם יִדְעֵנוּ כִּפּוּהָ אָנוּ רַחוּקִים עִתָּה מִנְּקֻדַּת
 אַחַת מִכָּל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ, עִם כָּל זֶה אֵין מַעֲצוֹר לִיהוּדָה לְהוֹשִׁיעַ,
 וּמִמָּד לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבָר, וְעִמָּךְ הִישׁוּעָה לְעוֹרְנוּ וְלַחֲזִקְנוּ לְהַגִּיעַ
 לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְלְמַעַן הַצְּדִיקִים
 הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְהַגִּיעַ לְכָל אֱלֹה וְיִוְתֵר מִזֵּה, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 כַּח וּגְבוּרָה מֵהֶם בְּרַחֲמֶיךָ, לְחַיּוּתֵנוּ וּלְאַמְצָנוּ לְזִכּוֹת אוֹתָנוּ לְבוֹא

גם כן לכל אלה, ולזכות בכח הצדיק האמת להתגבר על כל השונאים המתנגדים על האמת, ותשבר ותכניע את כל הצנורות של הרשעים, שהם המדות רעות שהתגברו עליהם, ועלידידיה תשפיל הרשעים עדי ארץ, ולא יהיה להם שום כח להתגבר עלינו, חסדו שלום, "ולא תעשינה ידיהם, תושיה יבושו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבושו רגע":

ט וזכנו ברחמיך הרבים לקשר כל תפלתנו לצדיקי אמת שבדור, אשר יש להם כח להעלות תפלתנו לפניך דרך השער והשבט השיך לכל תפלה ותפלה:

י ותעזרני להתקשר באמת עם רוח הקדש של צדיקי אמת, ואזכה לשאב ולהמשיך לתוך לבי את רוח הקדש של צדיקי אמת, ועלידידי זה אזכה לישר לבב באמת, שיהיה לבי נכון עם יהוה תמיד באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתיות. ואזכה ברחמיך שיהיה נמשך הרוח הקדש הזה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה לתקן פגם הידים והרגלים, לגלות ולהאיר הארת הידים והרגלים, עד שיתעורר לבי בשמחה גדולה לשמך הגדול באמת, עד שתתפשט השמחה הקדושה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה להמחאת כף ורקודין דקדשה, באופן שנופה להמתיק דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, עלידי מחאת כף ורקודין דקדשה, ואזכה ברחמיך לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנקותם מכל פגם:

וזכני ברחמיך הרבים להאמין בצדיקי אמת, ואזכה להתקרב אליהם באמת, ותהיה בעזרי שאוכל לעורר רחמים תמיד

אצל הצדיקי אמת, שיתפללו עלי ויעתירו בעדי ועוררו רחמים
אצלך לקרבני אליך באמת, וימשיכו עלי ועל זרעי ועל כל עמך
בית ישראל כל טוב, וכל מה שחסר לנו, הן בגשמיות והן
ברוחניות, הכל יתמלא לטובה על ידי תפלות הצדיקים האמתיים
שיתפללו עלי ועל כל עמך בית ישראל, כי אתה ידעת כי אין לנו
כח לסדר תפלותינו לפניך פראוי, ודברנו מגמגם מאד, ולשונונו
מלא פגם:

על כן אין לנו שום סמיכה ותקנה, כי אם על תפלת הצדיקים
האמתיים, הן הצדיקים האמתיים אשר הם בחיים חיותם
לארץ ימים ושנים, הן הצדיקים אמתיים שוכני עפר, עליהם לבד
תמכתי יתדותי, עליהם לבד אשים תקותי, עליהם אשען,
ובזכותם וכחם הגדול פאתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חוס
וחמל עלינו, שנגנו תפלתם בעדנו, שנופה על ידי תפלתם
להתקרב אליך באמת, ונופה לסור מרע באמת ולעשות הטוב
בעיניך תמיד מעתה ועד עולם אמן סלה:

כי ונופה על ידי למוד התורה הקדושה לשוב אליך באמת,
ולחזור בתשובה שלמה לפניך על כל חטאינו
ועוונותינו ופשעינו המרבים, ונופה מעתה לקיים את כל דברי
תורתך באהבה. ותעורר רחמיך עלינו, ותשפיע עלינו קדשתך,
ותפנו שנלמד בקדשה גדולה תורתך הקדושה, תורה שפכתב
ותורה שבעל פה, עד שנופה בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח
הצדיק שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה, עד
שנופה לבחינת נשיקון דקדשה, לאדבקא רוחנו ברוח הצדיק,

וַיְהִי דוֹמָה כְּאֵלוֹ אָנוּ מְנַשְׁקִין עֲצָמֵנוּ עִם הַצַּדִּיק וְהַתָּנָא שְׁחָדֵשׁ
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְנוֹכַח שֵׁיהִיָּה לְמוֹדֵנוּ לְנַחַת רוּחַ לְהַצַּדִּיק וְהַתָּנָא
 שְׁחָדֵשׁ זֹאת הַתּוֹרָה וְהַהֲלָכָה שְׁאָנוּ לוֹמְדִים אוֹתָהּ, וְנִגְרָם תַּעֲנוּג
 גְּדוֹל לְהַתָּנָא וְהַצַּדִּיק הָזֶה שֵׁיהִיו שְׁפֹתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקַבֵּר עַל־יַדֵּי
 לְמוֹדֵנוּ בְּקִדְשָׁהּ גְּדוֹלָה אֵת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְנוֹכַח לְאַקְמָא
 שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא, לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגָּלוּת עַל־יַדֵּי לְמוֹדֵנוּ
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְּדוֹלָה:

אָנָּא יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלָּה
 [הָאֲמֻלָּלוֹת], וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֵת זֵרְעִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים מִדְּרֹךְ הָאֱמֶת, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים שְׁלֵא יְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלְנוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מְלֻמּוֹד הַתּוֹרָה סֵם
 מוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שְׁלֵא יְהִיָּה נִכְנָס בְּלַבְנוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שׁוּם צַד
 הַתְּנַגְדוֹת עַל צַדִּיקוֹ אֱמֶת עַל־יַדֵּי לְמוֹדֵנוּ, וְלֹא יְהִיָּה לְמוֹדֵנוּ
 לְהַתִּיהַר וּלְקַטֵּר, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וּבְפָרְט בַּעַת לְמוֹדֵנוּ בַּתּוֹרָה שְׁבָעַל
 פֶּה בְּנִמְרָא וְתוֹסְפוֹת וּפּוֹסְקִים:

אָנָּא יְהוָה, תַּצִּיל וְתַמְלֵט אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא יִכְנָס
 בְּלַבְנוּ שׁוּם צַד גְּאוֹת וְנִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְלֹא יִכְנָס בְּלַבְנוּ
 שׁוּם צַד עַרְמוּמִיּוֹת כָּלֵל, וְלֹא יְהִיָּה בְּלַבְנוּ שׁוּם הִרְהוּרִים וְקִשְׁיוֹת
 עַל צַדִּיקוֹ הַדּוֹר הָאֱמֶתִיּים, וּמְכַל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן שְׁלֵא יֵצֵא עֵתְךָ
 מִפִּינוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוּם דְּבוּר כְּנֻגַד כְּבוֹדְךָ, חֲלִילָה,
 רַק אֲדַרְבָּא, תּוֹפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל־יַדֵּי לְמוֹדֵנוּ לְהַתְקַשֵּׁר
 וּלְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקוֹ אֱמֶת, לְהִיּוֹת נִכְנָע אֲצִלְךָ וּלְהֵאֱמִין בְּךָ
 וּלְהַתְבַּטֵּל אֵלֶיךָ, וּלְהַתְאַבֵּק בְּעַפְרֵי רַגְלֶיךָ, וְלִשְׁתּוֹת בְּצִמָּא אֵת

דְּבָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִי אֲמַת כָּל יְמֵי חַיָּי, אֲנִי וְרַעֲי וְרַע
וְרַעֲי וְכָל עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וּתְזַכְּנוּ לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמַת הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד,
אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהַעֲלוֹת וּלְהַפְּדוֹ כָּל הַדְּבָרִים
וְהַצְּרוּפִים רְעִים שְׂמַדְבָּרִים עַל הַצְּדִיקֵי אֲמַת לְהַפְּכֵם אֶל הַקְּדוּשָׁה,
וּלְעִשׂוֹת מֵהַדְּבָרִים רְעִים שְׁלָהֶם צְרוּפֵי הַלְכוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם
נִשְׁתַּלְּשְׁלוּ אֵלֹו הַדְּבָרִים רְעִים שֶׁל הַמַּתְנַגְּדִים אֶל הָאֲמַת, אֲשֶׁר
הִפְכוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְנַעֲשֶׂה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק עֲתָק
בְּגִאוּהוּ וְכוּן עַל־יָדֵי לְמוֹדֵם תּוֹרָה שְׁבַע־לְפָה:

וּתְזַכְּנוּ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל־יָדֵי כֹחַ הַצְּדִיקֵי אֲמַת
לְהַתְקַדֵּשׁ וּלְהַטְהַר בְּאֲמַת, עַד שְׁנוּכָה גַם אֲנַחְנוּ לְבוֹא
לְרַעַת זֶה, שְׂנַדַּע לְבַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת וּלְהַפְּדוֹ כָּל הַצְּרוּפִים רְעִים אֶל
הַקְּדוּשָׁה, לְבַרְרֵם וּלְהַעֲלוֹתֵם לְשֵׁרְשֵׁם שְׁבַקְדוּשָׁה, לְעִשׂוֹת מֵהֶם
צְרוּפֵי הַלְכוֹת קְדוּשׁוֹת, וְנוּכָה לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגְּלוּת וּלְחַבְרָה
עִם דוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחוּה וְרַעוּת, בְּבַחֲנֵית חֲבוּק וְנִשְׁוֹק וְזוּג,
וּלְהוֹצִיא בְּלַעַם מִפִּיהֶם:

י. וְאִם אָמַר, חֲסִי וְשָׁלוֹם, אֲבָדָה תִּקְוֹתֵי וְתוֹחֲלֵתֵי מִיְהוּה, זוֹ
קִשָּׁה מִן הָרֵאוּשׁוֹנוֹת, כִּי כִּבְר הוֹתְרַתָּנוּ עַל־יָדֵי נְבִיאִיךָ
וְצְדִיקִיךָ הַקְּדוּשִׁים הָאֲמַתִּיִּים, כִּי אֲסוּר לְאָדָם לֵיאֵשׁ עֲצֻמוֹ
מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם, אֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חֲשַׁבְתָּ מֵרַחוּק
לְהִיטִיב אַחֲרֵיתָנוּ, וְהַקְּדַמְתָּ רְפוּאָה לְמַכְתָּנוּ, וְשַׁלַּחַת לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים צְדִיקִיךָ הָאֲמַתִּיִּים הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצָ הַמָּוֶה, אֲשֶׁר הֵם
הָיוּ לְמִשְׁעָן וּלְמָנוֹס לָנוּ, כִּי עַל־יָדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים הָעֲצוּמִים

והנזראים זכו אשר נתת להם פח להעלות ולהרים את כל בית ישראל, אשר זכו להתקרב אליהם באמת, להחזירם בתשובה שלמה לפניך, ובכחם הגדולים היו יכולים להרים ולהגביה גם את נפשי האמללה מאד, לקחת ולקבץ גם פזור נפשי המפזרת בפזור גדול מאד העיפה והרעבה והצמאה, המרה במרירות גדול מאד, לכנס ולקבץ ולהעלות גם את נפשי בתוך כלליות נפשות בני ישראל הקדושים, בכחינת עבור, לחדש את נפשי לטובה עמהם יחד, "ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה". אשרי עון ראתה צדיקים אמתיים אשר היה להם כל הכח הזה ויותר מזה. אשרי הנפשות אשר היו עולים ונכללים ונתחדשים לטובה על ידי צדיקי אמת:

ועתה הנה פאתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחמל ותחוס על נפשי האמללה מאד, ותורני ותודיעני עצה ותחבולה מה לעשות עכשו בעת הזאת, אשר נשארנו פתון בראש ההר, כי הצדיקי אמת נסתלקו בעוונותינו הרבים, "הצדיק אבד ואין איש שם על לב, ואנשי חסד נאספים באין מבין, כי מפני הרעה נאסף הצדיק":

ועתה אתה אבי שבשמים, אב הרחמן, אב החסד, החומל באמת, ראה נא בענינו בעת הזאת כי בצרה גדולה אנחנו, ונתקנים בנו עכשו: "והיתה עת צרה ליעקב אשר כמוהו לא נהיתה", כי הכית אותנו מפה אשר לא פתובה בתורה, זו מיתת הצדיקים, אשר היו נושאים אותנו באשר ישא האומן את היונק, והיו חסים על נפשותינו, והיו מסתכלים תמיד בכל עת על

תקונו נפשותינו, לחדש נפשותינו לטובה, לחדש בנשר ימינו שעברו
בחשך, ועתה להיכן נפנה, להיכן ננום, מאז נבקש עזר לנו:

וגם בעת אשר גזברים רחמיך וחסדיך הרבים עלי ואתה עוזר
לי מעט להתעורר אליך, ולהתחיל לבנם בעבודתך, איני
זוכה להתגבר ולהתחזק בעבודתך, שימשך דרך הקדש אצלי זמן
רב לעולם ועד, כי בכל פעם ופעם שעזרת לי ברחמיך לא חסתי
על נפשי ולא השתדלתי לעמוד במובתי אפלו יום אחד בשלמות,
"עד שהמלך במסבו, נרדי נתן ריחו". ואף על פי כן רחמיך
גזברים עלינו תמיד ואתה עוזר לנו בכל עת. אתה גמלתנו
הטובות, ואנחנו גמלנוך הרעות, ובעצם דחקנו ועמלנו וחלישותנו
בעת הזאת אנו צריכים שתתן לנו מנהיג אמתי, שישגיח עלינו
בכל יום ובכל עת ובכל שעה, "יחס על דל ואביון ונפשות
אביונים יושיע", אשר יאחו בידינו, ויעלה אותנו ויציאנו מאפלה
לאורה, ויורה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר
נעשה. ועתה עתה רבנו של עולם, רבנו של עולם, מרא דעלמא
כללא, מלא רחמים, אלהי ישראל, אוהב ישראל באמת, "הגידה לי
שאהבה נפשי, איכה תרעה, איכה תרביץ בצהררים", כי נתקיים
עתה בנו בעוונותינו הרבים מקרא שפתוב: "כי מי יחמול עליך
ירושלים ומי יגוד לך ומי יסור לשאול לשלום לך":

רבנו של עולם, כבר הבטחתנו כי אין דור יתום, ובדאי גם
עכשו בדור הזה נמצאים צדיקים אמתיים בעולם, אשר
יש להם זה הכח לקבץ את נפשותינו לחדש אותנו לטובה
ולהוריד ולהמשיך לנו חדושי תורה, להחזירנו בתשובה שלמה

לְפָנֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁתַּמְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים וְאֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ
 בְּחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים לְגַלוֹת לָנוּ וּלְהַרְאוֹת לָנוּ אֶת הַצְּדִיקֵי אֱמֶת
 שְׂבִדּוֹר הַזֶּה, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי
 לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִים אֲשֶׁר
 עַל יָדָם אַתָּה עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַפְּלִל וּלְהַתְּדַבֵּק לְצְדִיקֵי הַדּוֹר
 הָאֱמֵתִים אֲשֶׁר זָכוּ לְכַפֵּל וּלְשַׁבֵּר תַּאוֹת מָמוֹן
 בְּתַכְלִית, וְעַל־יְדֵיֶיךָ יְהִי נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ חֶסֶד, וְעַל־יְדֵי חֶסֶדְךָ
 הַגְּדוֹל תִּפְתַּח לָנוּ אוֹר הַדַּעַת, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֱמֶת
 כּוֹה שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה, שְׂיוּכַל לְקַבֵּץ וּלְקַח אֶת
 נַפְשׁוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וְלוֹקַח נַפְשׁוֹת חֲכָם", וַיְהִי כֹל נַפְשׁוֹתֵינוּ
 כְּלוֹלוֹת יַחַד, וְהַחֲכָם הָאֱמֵת יִקַּח הַנַּפְשׁוֹת שְׁלָנוּ וַיַּעֲלֶה עִמָּהֶם
 וַיַּחְדֵּשׁ אוֹתָם כָּלָם יַחַד לְטוֹבָה, וַיּוֹרֵד לָנוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִפִּי עֲתִיק
 יוֹמִין, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "עִיר גְּבוּרִים עָלָה חֲכָם, וַיּוֹרֵד עוֹז מִבְּטַחָה",
 וְתִגְלֶה לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סִתְרֵי תוֹרָה, אוֹרֵיתָא דְעֵתִיקָא
 סְתִימָאָה:

אָנָּה יְהוָה עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֹךְ, וּמֵלֵא בְקִשְׁתָּנוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנוּכָה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחִסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי הָאֱמֶת
 שְׂבִדּוֹר הַזֶּה, שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה, שְׂיוּכַל לְקַבֵּץ נַפְשׁוֹתֵינוּ
 וּלְהַעֲלוֹת אוֹתָם וְלַגְרֵם עַל יָדָם יַחַד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵינֵיהּ,
 וּלְחַדְשֵׁם לְטוֹבָה בְּבַחֲנֵינֵת עֲבוּר, וּלְהַמְשִׁיךְ לָנוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה
 אֱמֵתִים. כִּי אַתָּה יְדַעַת מְרִירוֹת נַפְשֵׁי וּפְזוּר נַפְשֵׁי, כִּי נַפְשֵׁי מְרָה

לִי מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל בְּחַ הַסֶּבֶל, וְאִי אֶפְשֶׁר לְסַבֵּל עוֹד
כָּלֵל פְּזוּר נַפְשֵׁי וּמְרִירוֹת נַפְשֵׁי הַמְּפֹרֶת בְּפֹזוּר גָּדוֹל וּבְמְרִירוֹת
עֲצוּם מְאֹד, כִּי אֲשֶׁר אֶתָּה יִדְעֶתָ עֵצֶם מְרִירוֹתִי, וְאִין מִי שִׁיעֲמוּד
בְּעַדִּי לְהִיּוֹת בְּעֵזְרִי לְהוֹשִׁיעֵנִי וּלְהַצִּילֵנִי מִן הַפֹּזוּר הַגָּדוֹל וְהַמְרִירוֹת
שֶׁל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, כִּי אִם כֹּחַ הַצְּדִיקִי אֵמֶת שִׁישׁ לָהֶם כֹּחַ
וְדַעַת לְקַבֵּץ גַּם פְּזוּר נַפְשֵׁי, וּלְלַקֵּט וּלְהַעֲלוֹת גַּם הַנִּפְשׁוֹת
וְהַרְצוּנוֹת הָרָעִים וְהַמְרִים שִׁישׁ לִי, לְכַרְרֵם וּלְהַעֲלוֹתָם עִם כָּל
הַרְצוּנוֹת וְהַנִּפְשׁוֹת הַטּוֹבוֹת שִׁימְצֵא בִּי, לְלַקֵּטָם וּלְקַבֵּצָם
וּלְהַעֲלוֹתָם כֻּלָּם יַחַד וּלְחַדְשֵׁם לְטוֹבָה, לְהַאִיר אֹזֶר חֲדָשׁ עַל
נַפְשֵׁי הַמִּנְחָת בַּחֲשֵׁךְ גָּדוֹל, וְיִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת נַפְשֵׁי וְנַפְשֵׁי הָרַעְבָּה
יִמְלֵא טוֹב וְיַחְדָּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵי, וְתִהְיֶה נַפְשֵׁי נִכְלָלָת עִם נַפְשׁוֹת כָּל
חֲבֵרְתֵנוּ וְנַפְשׁוֹת כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְיִכְלְלוּ כָּל הַנִּפְשׁוֹת יַחַד
גְּדוּלוֹת עִם קַמְנוֹת:

עַל-בֵּן זַפְנֹו בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים וּחְנִינוּתֶיךָ הַגְּדוֹלִים שֶׁנִּזְכָּה
לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֵמֶת שִׁישׁ לוֹ כֹּחַ הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה,
וְיִקְבֹּץ כָּל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְיַעֲלֶה עִמָּהֶם לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ, וְתִמְלֵא
רַחֲמִים עֲלֵינוּ בְּזִכּוֹת וְכֹחַ הַצְּדִיק הָאֵמֶת, וְיַעֲלוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ לְנַחַת
רוּחַ וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ, וְתִשְׁעֶשֶׂע עִם כָּל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה
יַחַד גְּדוֹל עַל-יְדֵי נַפְשׁוֹתֵינוּ, יַחְדָּא דְקַדְשָׁא בְּרִיד הוּא
וְשְׂכִינְתֵיהּ, וְיִתְחַדְּשׁוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ כֻּלָּם יַחַד לְטוֹבָה בְּכַחֲנִית עֲבוּר,
וְיִוְרִיד לָנוּ הַצְּדִיק הָאֵמֶת עַל-יְדֵי-זֶה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּים,
וְיִתְגַּלוּ לָנוּ סִתְרֵי תוֹרָה אֲוִרִיתָא דְעַתִּיקָא סְתִימָא, וְנִזְכָּה שִׁיתְקַן
הַצְּדִיק הָאֵמֶת עַל-יְדֵי נַפְשׁוֹתֵינוּ תְּקוּנָא דְמִרְכַּבְתָּא עֲלָאָה
וּמִרְכַּבְתָּא תַתָּאָה:

יֵאָמַר יְהוָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזְרֵנוּ שְׁנוּפָה לְהַגִּיעַ
 לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנוּפָה בְּכַח וּזְכוּת עִסַּק
 הַתּוֹרָה שֶׁל צְדִיקֵי אֲמַת, שִׁימְשֵׁךְ עָלֵינוּ הָאָרֶה גְּדוּלָה וְהַתְנוּצָצוֹת
 חֶזֶק מִשְׁרֵשׁ נִשְׁמַתְנוּ, עַד שְׁנוּפָה לְהַתְעוֹרֵר בְּאֵמַת אֱלֹהֶיךָ, וְלִשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמַת עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ, עַד שְׁנוּפָה
 לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד וְדִקְדּוּשָׁה מֵעַמְּךָ הַגְּלוּת, מֵעַמְּךָ הַקְּלֹפֹת, מִזְלוֹתָא
 דְּגִלּוֹתָא, וְנִזְכָּה שִׁיתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְעַלֶּה וְיִתְרוֹמֵם כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ עַל יְדֵינוּ תְּמִיד, וְיִתְגַּלֶּה כְּבוֹדְךָ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, תְּאִיר
 אֶרֶץ מְכַבֹּדְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְהָאֶרֶץ הָאִירָה מְכַבֹּדוֹ", וַיִּקְיָם
 מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה, וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו, כִּי פִי
 יְהוָה דִּבֶּר":

טו רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יַדְעֵת פִּי כָּל דְּבוּרֵי וּבִקְשׁוֹתַי וְתַחֲנוּנֹתַי
 וְכָל מָה שֶׁאֲנִי מִצְפָּה וּמְקַוָּה וּמְיַחַל עֲדִין לִישׁוּעָתְךָ
 בְּאֵמַת כְּהַרְף עֵז, בְּכֹלֵם אֵין לִי שׁוּם סְמִיכָה וּמְבַטָּח וּמְנוּם, כִּי אִם
 בְּכַח הַצְּדִיקֵי אֲמַת אֲשֶׁר זָכִיתָ אוֹתָנוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וְגַם בְּדוֹר הַזֶּה
 זָכִיתָ אוֹתָנוּ לְצְדִיקִים אֲמַתִּים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵם
 עָלֵינוּ, וְעַל כֹּחֵם הַגְּדוֹל לְבַד נִשְׁעַנְנוּ. וּבְכֵן יִהְיוּ נָא מַעֲיָד עָלֵינוּ,
 יִהְיוּ וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים עָלֵינוּ, עַל "מְרַדְּף בְּלִי חֶשֶׁךְ" כְּמוֹנוּ,
 עַל עֵז וְכוּאֵב, נִכְאָה לְבַב כְּמוֹנוּ, וְעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּכַח
 וּזְכוּת הַצְּדִיקֵי אֲמַת, שְׁאוּפָה לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל מַחְשְׁבוֹתֵי הָרַעוֹת,
 וְאוּפָה לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי בְּקִדּוּשָׁה וּבְמַהֲרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹכְנֵי
 לְלַמֵּד וְלַהֲגוֹת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאוּפָה לְלַמֵּד
 בְּמַהֲרוֹת גְּדוּלָה בְּלִי שׁוּם בְּלַבּוּלִים כְּלָל, וְאוּפָה שִׁיזְדַּכְּךָ מִחֵי,

וַיְהִי מַחֵי וְשִׁכְלֵי זֶד וְצַח וְנָקִי בְּלִי שׁוּם פְּסֻלַת כָּלָל, וַיְהִי מַחֵי
 וְשִׁכְלֵי מַחֵיר וְחַרִּיף לְהַכִּין הַדְּבָר עַל בְּרִיו בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ בְּמַהִירוֹת
 גְּדוֹל בְּלִי עֵיוֹן כָּלָל:

י' וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם
 שְׁגָבְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים עָלַי, וּבְרַאתְךָ אוֹתִי בֵּין
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶיךָ, כֵּן יִהְיוּ מַעֲיָד וְחַנּוּנוֹתֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים
 עָלַי, שְׁאוּזְכָּה לְשִׁמְעַע הַיֵּטֵב אֶת קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמַתִּים,
 וַיִּפְקְחוּ עֵינַי וַיִּשְׁמְעוּ אֹזְנִי, וּלְכַבֵּי יָבִין הַיֵּטֵב אֶת קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים
 אֲמַתִּים, אֲשֶׁר עוֹסְקִים תָּמִיד לְעוֹרֵר וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַטוֹב הַנִּמְשָׁךְ
 מִנְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹשׁ בְּגִלוֹת, וְלַעֲשׂוֹת בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה וְגֵרִים, הֵן
 קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמַתִּים שְׁפָדוֹר הַזֶּה, הֵן דְּבָרֵי צְדִיקִים
 אֲמַתִּים שׁוֹכְנֵי עַפְרַת הַכְּתוּבִים בְּסַפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, עַד שְׁאִשְׁמַע
 וְאֶרְאֶה וְאֶבִּין הַיֵּטֵב אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, עַד שֶׁהַטוֹב שְׁבִי
 יִתְעוֹרֵר בְּתַנְקָה גְּדוֹל, וּבְכַח וּגְבוּרָה גְּדוֹלָה דְּקַדְשָׁה, עַד שְׁאוּזְכָּה
 לְהַתְגַּבֵּר בְּאֵמַת עַל הָרַע לְשַׁבְּרוֹ וּלְגַרְשׁוֹ וּלְכַבְּלוֹ מִמֶּנִּי כְּבַטוּל
 גָּמוֹר, בְּאִפְן שְׁאוּזְכָּה לְשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמַת וּבְלֵב
 שְׁלֵם, וְאוּזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמַת בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה
 בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לְכַב:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיִּפְקַח לִי
 אוֹר הַשִּׁכְל דְּקַדְשָׁה, וַיְתַגַּלֶּה לִי אוֹר הַצְּדִיקִי אֵמַת
 הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, וּמְכַלֵּי שְׁפָן בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה,
 וּמַעֲצֵם עֲכִירַת מַעֲשֵׂינוּ וּכְסִילוֹת דַּעֲתָנוּ, נִסְתָּם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אוֹרָם
 הַגְּדוֹל, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ כִּשְׂאֲנוּ זוֹכִים לְהַתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם וְלַעֲסַם

בְּסִפְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים, אִין אָנוּ זֹכִים לְהַרְגִישׁ וְלִרְאוֹת כָּלֵל אֹרָם
הַצַּח וְהַמְצַחֲצַח, וְאִין אָנוּ מְרַגְשִׁים גְּעִימוֹת קְדֻשַׁת דְּבָרֵיהֶם מֵעֲצֵם
חֲשֵׁפֶת שְׁכָלְנוּ וְכִסְלוֹת דַּעְתָּנוּ וְעִכְרִית מַעֲשֵׂינוּ, וּמַחֲמַת זֶה נַחֲשָׁד
אוֹר הַיְרָאָה וְהָאֲהָבָה הַקְדוּשָׁה מֵאַתָּנוּ, עַד אֲשֶׁר בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ אָנוּ
רְחוּקִים מְאֹד מִיְרָאָה וְאַהֲבָה אֲמִתִּיּוֹת:

אָנָּה יְהוָה, חִמַּל עָלֵינוּ וְאֵל תְּזַנְיַחֲנוּ וְאֵל תַּפְשִׁינֵנוּ, וְתַעֲזֹרְנוּ
לְהַשְׁלִים אֶת דַּעְתָּנוּ וְלִתְקַן אֶת מַעֲשֵׂינוּ. וְתַפְתַּח לָנוּ אֶת
אוֹר הַדַּעַת וְקְדוּשָׁה, שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ הָאֱמֶת, וְנִזְכֶּה לִרְאוֹת בְּעֵינֵי
שְׁכָלְנוּ אֶת אוֹר צְדִיקֵי הָאֱמֶת, וְנִזְכֶּה לְהַכֵּל בָּהֶם, וְלִהְתְּדַבֵּק
בְּדַרְכֵיהֶם וּבְמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים אֲשֶׁר הוֹרוּ אוֹתָנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה
לִיְרָאָה וְאַהֲבָה וְקְדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֱמֶת:

וְנִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֱמֶת שֵׁשׁ לָהֶם כַּח לְגִלוֹת אֶת גְּדֹל
הַהִתְפָּאוֹרוֹת שְׁאֵתָה מִתְפָּאֵר עִם עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל בְּכֹל דּוֹר
וְדוֹר כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", הֵן בְּכֹלֵל מַה
שְׁאֵתָה מִתְפָּאֵר עִם כָּלֵלִית יִשְׂרָאֵל עַמּוֹד הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בְּנוֹ
מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, הֵן בְּפִרְטִיּוֹת מַה שְׁאֵתָה
מִתְפָּאֵר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפִרְטוֹ, אִפְלוּ עִם הַפְּחוֹת
שְׁבַפְחוֹתֵים, וְאִפְלוּ עִם פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל זְמַן שֵׁשִׁים יִשְׂרָאֵל נִקְרָא
עָלָיו אַתָּה מִתְפָּאֵר וּמִתְגַּדֵּל וּמִתְרוֹמֵם בּוֹ, וְהֵן בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת מַה
שְׁאֵתָה מִתְפָּאֵר וּמִתְנַשֵּׂא בְּפִרְטֵי הַמַּעֲשִׂים וְהַתְּנוּעוֹת טוֹבוֹת שֶׁל
כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כָּל יְאֵלוֹ הַהִתְפָּאוֹרוֹת יִתְגַּלוּ עַל-יְדֵי צְדִיקֵי
הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְגַּלוּ לָנוּ כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁהָיוּ לָךְ בְּבְרִיאוֹת
עוֹלָמְךָ, בְּכָלֵלִיּוֹת הַבְּרִיאוֹה וּבְפִרְטִיּוֹת כָּל נִבְרָא וְנִבְרָא וּבְפִרְטֵי

פְּרַטְיוֹת, אֲשֶׁר הִכַּל הָיָה רַק בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, כְּדֵי שֶׁתִּתְפָּאֵר
 וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְרַומֵם וְתִתְנַשֵּׂא עַל־יְדֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְעַל־יְדֵי־זוֹהַ
 תּוֹכְנֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ יִרְאָה וְאַהֲבָה בְּשָׁלוֹמוֹת
 בְּאַמֶּת, שְׁנוֹכָה לְיִרְאָה אֵת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, וְלֹא־הִבָּה אוֹתְךָ
 בְּאַמֶּת בְּכָל לִבְכֵנוּ וּבְכָל נַפְשֵנוּ וּבְכָל מַאֲדֵנוּ:

וְתִזְכְּנוּ בְּחֶסֶדְךָ הַרְבִּים לְשָׁלוֹמוֹת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, וְלַעֲשׂוֹת
 מַעֲשִׂים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים בְּעֵינֶיךָ, וְתִתְפַּח לָנוּ אוֹר הַשִּׁכָּל
 בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שְׁנוֹכָה שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ הַיֵּטֵב בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ אוֹר
 הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם, הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, וְנוֹכָה עַל־יְדֵי־
 זֶה לְיִרְאָה וְאַהֲבָה בְּשָׁלוֹמוֹת, וְתִיחַד לִבְכֵנוּ לְאַהֲבָה וְלְיִרְאָה אֵת
 שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלוֹמוֹת, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה:

יְיָ וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הָאֲמִתִּיִּם עָלֵינוּ, עַל
 עִם עָנִי וְאֶבְיוֹן כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, עַל עִם מְמֻשָּׁךְ וּמְמַרְט, וְהַנְּפוּצִים עַל הַהָרִים כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה, צֵאֵן נִדָּח וְאֵין
 מְקַבֵּץ, וְתִפְרַר כְּעֶסֶךָ מַעֲמֵנוּ, וְתִמְתִּיק וְתִכַּפֵּל חֲרוֹן אַפָּךָ מֵעָלֵינוּ,
 וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ, וְתִשֵּׁב בְּנֶיךָ אֵלֵינוּ וְתַחֲמַל עָלֵינוּ
 בְּחֶמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקֵי אֶמֶת מְנַהֲיָגִים אֲמִתִּיִּם
 דְּקִדְשָׁה, שְׂיִנְהִיגוּ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים וְיִכְנִסוּ הַשְּׂגָת הַתַּכְלִית הָאֲחֵרוֹן
 בְּלִבְנוּ וּבְשִׁכְלָנוּ, עַד שְׁנוֹכָה עַל יָדָם לְרִדְף וְלָרוּץ כֹּל יְמֵינוּ לְהַשִּׁיג
 הַתַּכְלִית הָאֲמִתִּי, וְנִשְׁלִיךְ כֹּל תַּאוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה אַחֲרֵי גּוֹנוּ וְנִשְׁמֵם,
 כֹּל מְגוֹמְזוּתֵנוּ וְכֹל חֶפְצֵנוּ וְכֹל תְּשׁוּקָתֵנוּ וְכֹל יְגִיעוֹתֵנוּ וְכֹל
 מְרַחֲוֵתֵנוּ רַק בְּשִׁבִיל הַתַּכְלִית הָאֲחֵרוֹן הָאֲמִתִּי, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
 בְּאַמֶּת:

רבונו של עולם, אתה לבד ידעת עצם הרחמנות שיש עלינו
עכשו בדור הזה על כל עמך ישראל בכלליות, ובפרטיות
על כל אחד ואחד מ'ישראל, כי הכל חפצים ליראה את שמך,
והכל תאבים ומשתוקקים ומצפים ומחכים להתקרב אליך באמת,
וכל איש אשר יודע את נגעי לבבו מצפה ומחכה לרופא נאמן
מנהיג אמת, שיקרב אותו וירפא תחלואי נפשו ומכאוביו, ואין מי
שיעמד בעדנו, כי לקחת ממנו מחמד עינינו, כל הצדיקי אמת
ומנהיגים אמתיים, והסתרת פניך ממנו ואין לנו לא מנהיג ולא
מנהל אמת, שיוכל להנהיג אותנו, לקרבנו לעבודתך באמת:

מריה דעלמא בלא, אתה ידעת את מכאובינו, ואת צעקתנו
שמעת מפני נוגשינו, קומה בעורתנו בעת צרה הזאת,
בעוקבא דמשיחא, בתקף מרירות גלות הנפש והגוף, כי אין לנו
שום שכל ודעת איד לרצות ולפייס אותך ואיך לקרא אותך
שתשיב פניך אלינו. אבינו שבשמים, חמל עלינו. אבינו שבשמים,
אל תסתור פניך ממנו. מושל בכל, מלך על כל הארץ, שלח לנו
מנהיג ומושל אמת דקדשה, שיוכל להנהיג אותנו ברחמים,
"כאשר ישא האמן את הינק", לקרבנו לעבודתך באמת. תן לנו
מנהיג אמת כמו משה רבנו, עליו השלום, כי ישראל היו שקועים
במצרים ב"ט [בארבעים ותשעה] שערי טמאה, ולא היה אפשר
שיצאו משם כי אם על-ידי משה רבנו, וחמלת עליהם, וגזרת על
משה שילך משה ויגאלם, אף-על-פי שמשה רבנו מגדל ענותנותו
היה מסתיר פניו, ולא רצה לקבל הממשלה והמנהיגות, אבל
אתה חמלת על עמך ישראל וגזרת שילך בעל פרחו, והיית עמו
תמיד עד שזכה לגאלם:

וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, אָנוּ שְׂקוּעִים בְּגִלּוֹת יוֹתֵר מִגִּלּוֹת מִצְרַיִם,
 וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין מִי שְׂיֻכַּל לַעֲזוֹר אוֹתָנוּ, כִּי אִם מִנְהִיג
 אֲמַתִּי שְׂיִהְיֶה בְּבַחֲיַנֵּת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ
 לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְשִׁבֵר וְהַפֵּר כַּעֲסָךְ מֵעָלֵינוּ וְשַׁלַּח רַחֲמֹנֹת בְּלֵב
 הַמְּנַהִיג הַאֲמֵת שְׂיִחַמֵּל עָלֵינוּ, וְיָשׁוּב פָּנָיו אֵלֵינוּ, וְיִקְבַּל הַמְּנַהִיגוֹת
 וְהַמְּשֻׁלָּה, וְיִנְהִיג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמָיו, וְיִקְרַבְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת:

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, לְאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
 לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת,
 וְתִצְלִינֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵאִמוּנֹת כּוֹזְבִיּוֹת, מֵאִמוּנֹת שֶׁל שְׂטוֹת
 וְהַכֵּל, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם אִמוּנָה כּוֹזְבִיית, וְלֹא נֶאֱמִין בְּשׁוּם דָּבָר
 שֶׁהוּא מִדְּרָכֵי הָאֱמִרִי וְלֹא נֵלֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם וְחִקוֹתֵיהֶם, וְלֹא נִטָּה
 לְכַבְּנוּ אַחֵר שְׂטוֹתֵיהֶם וְשִׁקְרֵיהֶם, רַק נֹזֶכֶה לְאִמוּנָה דְקִדְשָׁה
 בְּשִׁלְמוֹת, לְאִמוּנָה זָכָה וְנִקְיָה בְּךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבְצַדִּיקֶיךָ
 הָאֲמִתִּיִּים, וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּתוֹרָה שְׂפָכְתָּב וְתוֹרָה שְׂפָעַל פֶּה,
 וּבְכִלְלֵיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם:

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַהֲבַת חַכְמִים אֲמִתִּיִּים, וְאוֹזְכָה לְכַבֵּד
 אוֹתָם בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וּפְאָר, וְלִמְסוֹר נַפְשֵׁי עַבְדֶּרֶם. וְתֵתֵן לִי
 כֹּחַ לְסַפֵּר פִּי כָּל דוֹכְרֵי שְׂקָר, הַמְּכַזְּבִים וּמְחַרְפִּים אוֹתָם, וְתַעֲזֹרְנִי
 לְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם לְנַצְחָם וְלִשְׁפָרָם וְלְהַשְׁפִּילָם וְלְהַכְנִיעֵם עַד עַפְרָ:
 כִּי וְזַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֵמֶת וּלְמוֹכִיחֵי אֵמֶת. וְאוֹזְכָה שְׂיִהְיֶה לִי
 עֲזוֹת דְקִדְשָׁה לְהִיּוֹת עִז כְּנֹמֵר לַעֲמוֹד כְּנֹגֵד עֵינֵי פְנִים
 שְׂפִדוֹר, הַרוֹצִים לְהַרְחִיק מִצַּדִּיקֵי אֵמֶת. וְתִצְלִינֵנוּ וְתַכְדִּילֵנוּ מִן
 הַתּוֹעִים וּמִן מְנַהִיגֵי שְׂקָר, אֲשֶׁר כָּל מַלְכוּתָם וְהַתְנַשְּׂאוֹת שְׁלָהֶם

הוא רק על־ידי עזות דסמרא אחרא לבר, שהיא מלכותא בלא תנא, והם משתתרים ומתנאים על עם דל פחנם, אשר אתה לבר ידעת פמה רעות הם גורמים, חס־ושלום, ולא די שאינם יכולים לקרב אותנו אלא באמת, כי אם שרוצים לרחקנו, חס־ושלום, מנקדת האמת, מצדיקי אמת, מפשרים אמתיים. רחם עלינו ברחמיך ותבדילנו מן הצבועים והשקרנים, מפנהיגי שקר, ותן לנו עזות דקדשה שנוכל לעמד כנגד עזותם, ותעורנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו פח על־ידי עזות דקדשה להוסיף עז ותעצמות בקדשה שלמעלה, ואתה תשפיע ותתן עלינו תוספות עז ותעצמות מאתך להתגבר ולהתאמץ בעבודתך ובתורתך וביראתך בכח וגבורה גדולה ובעזות גדול דקדשה, ולא נתבייש מפני המלעיגים ולא יפל עלינו שום מורא ופחד ובושה, ולא שום חלישות הדעת משום אדם ומשום נברא שפעולם, כי אם ממך לבר נירא ונפחד ונתבייש תמיד לבלי לסור מרצונך ימין ושמאל מעתה ועד עולם. ויקים בנו מקרא שפתוב: "תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים, נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים":

ואזכה להתקרב לצדיקי אמת באמת, ולהתחבר תמיד עם אנשים פשרים ויראים באמת, ההולכים בדרך האמת בראצונך הטוב. "יהוה עזו וגבור, יהוה איש מלחמה. תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך", וזכני לעזות דקדשה הנמשך מבשת פנים דקדשה, מעדן עלאה דסתים וגניז, מחכמה עלאה, ממאמר השלם שהוא "בראשית", אשר על ידי זה תבנה ירושלים

עירך במהרה בימינו, קריה נאמנה. נהלנו בעונך אל גוה קדשך, ותזכנו על ידייזה לאמונה שלמה, ולהתקרב ולהפלל בצדיקים אמתיים הכלולים משבעה רועים שהם פלילות הקדשה, וימשך על ידם עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל אמונה שלמה באמת, ואזכה ברחמיך הרבים להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ובמוכיחי אמת שהיו בכל דור ודור ושכדור הזה, באמת ובאמונה שלמה, בלי שום בלבול ונטיה כלל, ואזכה על ידי האמונה לקבל מוסר ממוכיחי אמת, ואשמע בקולם, ויכנסו דבריהם האמתיים באזני ובלבי, ואטה לכבי אליהם, ואבטל עצמי לגמרי אליהם, עד שאזכה להיות פרצון הצדיקי אמת, ולא אסור מדבריהם ומרצונם ימין ושמאל:

ותזכני ברחמיך הרבים לשמוש דקדשה, שאזכה לשמש צדיקים אמתיים ומוכיחי אמת, ואזכה לעמוד לפניהם ולשמשם ולהטפל בהם ולעשות כל צרכיהם ורצונם, למען אזכה על ידייזה שיהיה לי איזה שיכות והתקרבות להם, כי אתה ידעת גדל רחוקי מצדיקי אמת, עד שאין לי שום שיכות והתקרבות להם, עד שאפלו כשאני זוכה לשמע דבור הקדוש מהם, אינו נשמע לאזני עצם קול הדבור, כי אם קול הברה, הנאחו ומתדבק בקול דקדשה, על ידי חטאי ועוונותי המרבים, וגם אפלו קול אנחתי וזעקתי בעצמי איני זוכה לשמע היטב, כי אם קול הברה:

אנא יהוה, חמל עלי וזכני לשמוש דקדשה, שאזכה ברחמיך לעשות מצוות הרבה בגופי, שיזכה גופי לשמש את הנשמה בעשית מצוות מעשיות הרבה תמיד, וכן אזכה לשמש

הַרְבֵּה תִלְמִידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, בְּאִפֶּן שְׂאוּזָפָה לִשְׁמֹעַ כָּל
הַקּוֹלוֹת וְדַקְדָּשָׁה בְּעֵצְמָם, בְּלֵי שׁוּם אַחֲזִית קוֹל הַכְּרָה כָּלֵל. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ תִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי וְחַטָּאֵי, וְתִסִּיר
וְתִכַּפֵּל כָּל הַמַּקְטָרְגִים שֶׁנֶּעֱשׂוּ עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וְתִכְנִיעֵם
וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכַּפֵּלֵם בְּכַפּוּל גָּמוּר, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרֵי שְׂאֵתְנִבֵּר בְּעִזּוֹת
דַּקְדָּשָׁה עַל עִזּוֹת גּוֹפֵי, עַד שְׂאוּזָפָה לִשְׁבֹּר וּלְכַפֵּל כָּל תַּאוּוֹת הַגּוֹף
וּמְדוּתָיו הַרְעִים, עַד שִׁיתְכַּפֵּל גּוֹפֵי לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַנְּשֻׁמָּה הַקְדוּשָׁה,
וְיִכְלַל וְיִתְאַחַד הַגּוֹף עִם הַנְּשֻׁמָּה בְּתַכְלִית הַהִתְאַחְדוֹת, וְתֵאֵיר
וְתִגְלֶה הַנְּשֻׁמָּה לְהַגּוֹף כָּל הַהָאֲרוֹת וְכָל הַהִשְׁגוֹת שֶׁהִיא מִשְׁנֵת
תְּמוּד לְמַעְלָה, וְאַנְכִי בְּכָלֵל גּוֹפֵי וּנְפִשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי אֶתְקַרֵּב
וְאַתְאַחַד עִם צַדִּיקֵי אֱמֶת וְאַהֲיֶה נִכְלָל בָּהֶם בְּאֵמֶת, עַד שְׂאוּזָפָה
לְהַפְלִיל בְּךָ בְּאֵמֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְתַעֲזֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתִשְׁלַח לָנוּ מִנְהִיג אֱמֶתִי, רוּעָה נְאֻמָּן,
שֶׁיְהִיָּה לוֹ כַּח לְקַרְבְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. וְנוֹזֶפָה לְהַפְלִיל
בְּשִׁבְעָה רוּעִים דַּקְדָּשָׁה שֶׁהֵם כָּלְלִיּוֹת הַקְדָּשָׁה, כָּלְלִיּוֹת אֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
אֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה עַל יָדָם. וְעִשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַשְׁבִּעָה רוּעִים,
שֶׁהֵם אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד, וּלְמַעַן כָּל
הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵיוּ כָּלֵל דָּוִד וְדָוִד עַד עַתָּה, וּלְמַעַן הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים
שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּלְמַעַן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִמְּעוֹן
קְדוּשָׁתְךָ, וְתִיטִיב לָנוּ בְּטוֹבְךָ הָאֵמֶת וְתִחַנְּנוּ בַּחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
וְתַמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִשׁוּב פְּנֵיךְ אֵלֵינוּ, וְתִקַּבַּע
וְתַפֵּעַ בְּלַבְנוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁנוֹזֶפָה לְהֵאֱמִין בְּךָ,

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּבְצַדִּיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים, הֵן בְּצַדִּיקִים
 אֱמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָה, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּוֶה, הֵן בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת
 וּמוֹכִיחֵי אֱמֶת וּכְשָׁרִים אֱמִתִּיִּים שְׂבִדוֹר הַזֶּה, בְּכֹלֵם אֹזְפָה לְהֶאֱמִין
 בְּאֱמֶת וּבִאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל וּנְמִיָּה בְּלָל, חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
 וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם הִרְהוּר אַחֲרֵיהֶם בְּלָל, וְאֹזְפָה עַל־יְדֵי הָאֲמוּנָה
 הַשְּׁלֵמָה לְמִלַּאת הָאֶרֶת הַיְדִים הַקְּדוֹשִׁים, וְאֹזְפָה לְמִלַּאת יְדֵי הַיּוֹם
 לִיהוָה:

וְהוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּיּוֹת, וְשַׁלַּח לָנוּ צַדִּיקֵי אֱמֶת מוֹכִיחֵי אֱמֶת,
 שְׂיִהְיֶה לָהֶם כַּחַ וְחֻכְמָה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
 לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִיּוֹם, שְׂיַעֲסְקוּ לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָהּ הָרְאוּי
 וַיְהִיו יוֹדְעִים אִיךָ לְהוֹכִיחַ אוֹתָם, וַיּוֹדִיעוּ לָנוּ לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד אֶת
 גְּדֹל עֲצָם הַפְּגָם שֶׁל כָּל חַטָּא וְעוֹן, בְּאִפְנֵי שְׂנֹשׁוֹב מֵהֶם, וַיַּחֲזִירוּ כָּל
 יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וַיְהִיו יְכוּלִים לְרַצּוֹת אוֹתְךָ
 וּלְפַתּוֹתְךָ בְּעֵתְךָ, וּלְהַקְטִין לְפָנֶיךָ מְאֹד כָּל חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ
 וּפְשָׁעֵינוּ, עַד שֶׁתִּמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 וְתִסְלַח לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵנוּ, שְׁחַטָּאנוּ
 וְשַׁעֲוֵנוּ וְשַׁפְּשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכֹלֵם וּבְכָרֵם, בְּדוֹר הַזֶּה וּבְדוֹרוֹת
 הַקְּדוּמִים, בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגּוֹל אַחֵר, עַל כָּלֵם תִּמְחַל וְתִסְלַח אֵלֶיךָ
 סְלִיחוֹת. וְתִשָּׁב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וְתִרְחַם עָלֵינוּ תְּמִיד, וְתִכְנֶה עִירְךָ
 יְרוּשָׁלַיִם קְרִיָּה נְאֻמָּנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִשָּׂם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וּנְזַכֶּה
 בְּרַחֲמֵיךָ עַל־יְדֵי צַדִּיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים לְתַקֵּן בְּשְׁלֵמוֹת שְׁנֵי הַחוֹתְמוֹת
 דְּקִדְשָׁה, חוֹתֶם בְּתוֹךְ חוֹתֶם, חוֹתֶם הַיְדִין וְחוֹתֶם הַרְגְּלִין, וְתִמְתִּיק
 וְתִכְפֹּל כָּל מִינֵי דִינִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

כג רבונז של עולם, דרְכָד אלהינו לְבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרָדָפִים, וְלַרְחֵם
 עַל הַחַלּוּשִׁים וְהַעֲיָפִים. חוּם וְחַמּוּל עָלֵינוּ, חוּם וְרַחֵם
 עָלֵינוּ, יְהִמוּ מַעֲיָד וְחִנּוּנוֹתֶיךָ עָלֵינוּ, כִּי נִשְׁאַרְנוּ יְתוּמִים וְאִין אָב,
 וְאִין מִי יָקוּם בַּעֲדֵנוּ וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, כִּי אִם עַל אָבֵינוּ
 שְׂבִשְׂמִים, וְעַל זְכוֹת וְכֹחַ הַצְּדִיקוֹ אַמְתָּ, שְׂזָכוּ לְשִׁלְמוֹת הַבְּרִית
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה, כְּרִצוֹנְךָ
 הַטּוֹב, וְלִמְעַנְךָ וְלִמְעַנֵּם עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, וְתַעֲוֹרֵר אֶת הַצְּדִיקוֹ אַמְתָּ
 שְׂיִמְלִיצוּ טוֹב בַּעֲדֵנוּ, וְהֵם יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ, וְיִמְשִׁיכוּ אוֹר קְדוּשַׁת
 פְּנֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים אֵלֵינוּ, וְתִגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם וּמִפְּנֵינוּ כָּל מִינֵי שׂוֹנְאִים
 וּמְתַנְּגִידִים אֶל הָאֱמֶת וְתַכְנִיעֵם וְתַשְׁפִּילֵם עַד עֶפֶר, וְתַתֵּן בְּלִפְיֵיהֶם
 שְׂשִׁיבוּ אֶל הָאֱמֶת, וְתִגְלֶה לָהֶם הָאֱמֶת בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, בְּאִפֵּן
 שְׂיִזְכוּ גַם כֵּן לִידַע מִמַּעַלְתָּ וּגְדֻלַּת קְדוּשַׁת הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים,
 וְלַהֲתַדְבֵּק וְלַהֲתַקְרַב לְדַרְכֵיהֶם, וְלַהֲתַאֲבֵק בַּעֲפֵר רְגִלֵיהֶם וְלַשְׁתוֹת
 בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם, וְלַעֲסֹק בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵנִיחוּ אַחֲרֵיהֶם
 בְּרַכָּה כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים, לְמַעַן נִזְכֶּה כְּלָנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ
 וּבְלֵב שָׁלֵם, כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. חוּם וְחִנּוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וּמְלֵא
 מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְּבַר וְחָרֵב וְרַעֵב וְיָגוֹן,
 וְהַסֵּר שְׂטֵן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ:

כח וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה
 בְּאַמְתָּ, וְאִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבַצְּדִיקוֹ הָאֱמֶתִיִּים
 וּבִירְאֵי הַשֵּׁם הָאֱמֶתִיִּים, וְלֹא יָבֹא בְּדַעְתִּי שׁוּם הִרְהוּר וּמַחְשָׁבָה
 לְהִרְהוּר אַחֲרֵיהֶם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מִכָּל שִׁפְן שְׁלֹא יֵצֵא עִתְק מִפִּי
 עֲלֵיהֶם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֲדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוּם דְּבוּר כְּפֹדֵם, רַק

אֹזְכָה לְכַבֵּדָם וּלְפָאֲרָם תָּמִיד בְּאַמַּת, בְּגוֹפִי וּנְפִשִׁי וּמְאֹדֵי, בְּכָל
 מִיְנֵי כְבוֹד וְיָקָר וְתִפְאָרֶת. וְתוֹכְנִי וְתַעֲזֹרְנִי וְתִצִּילֵנִי שְׁלֵא יִהְיֶה
 נִשְׁמָע לְאֹזְנֵי שׁוֹם דְּבַרֵי תוֹרָה הַיּוֹצֵאִים מִפִּי תִלְמִידֵי חֲכָמִים
 שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וְכֹשְׁרִים, שֶׁהֵם נִקְרְאוּ "תִּלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂדִין
 יְהוּדָאִין", וְתִרְחִיקֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מֵהֵם, וְלֹא אֶשְׁמַע וְלֹא אֶקְבֵּל תּוֹרָה
 מֵהֵם, וְתִרְחִיקֵנִי וְתִבְדִּילֵנִי וְתִפְרִישֵׁנִי מִגְּבוּלָם מֵהֵם וּמִתִּלְמִידֵיהֶם,
 וְתִצִּיל אוֹתִי וְאֵת זֵרְעִי וְאֵת זֵרַע זֵרְעֵי וְאֵת כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל מִיְנֵי הַתַּנְגְּדוֹת חֶסֶד וְשָׁלוֹם כְּנֶגֶד יְרֵאֵי הַשָּׁם, שְׁלֵא יִמְצֵא בְּנוֹ
 שׁוֹם מִתְּנַגֵּד וְחוֹלֵק עַל יְרֵאֵי הַשָּׁם הָאֱמִתִּיִּים, וְלֹא יִתְגַּלְּגַל עַל יְדֵינוּ
 חֶסֶד וְשָׁלוֹם שׁוֹם חֲרוֹף וּבְזִיוֹן כָּלֵל לִירְאֵי הַשָּׁם בְּאַמַּת, רַק נֹזְכָה
 לְכַבֵּדָם בְּכָל מִיְנֵי כְבוֹד, לְהַחְזִיקָם וּלְסַמְכָם בְּכָל מִיְנֵי סְמִיכָה,
 וְנֹזְכָה לְמַסַּר נַפְשֵׁנוּ וּמְאֹדֵנוּ עִבּוֹר יְרֵאֵי הַשָּׁם בְּאַמַּת:

ל מָרָא דְעֻלְמָא כְּלָא, אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְהַכְנִים בְּנוֹ
 הַשְּׁגָתָא אֱלֹהוֹת, כִּי־אֵם צְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֱמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים
 בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי לְפִי עֵצָם יְרִידַתְנוּ וְהַתְּרַחֲקוּתְנוּ מִמּוֹךְ מְאֹד,
 וְכִפִּי פְחִיתוֹת נַפְשֵׁנוּ שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים בְּעֵצְמָנוּ, אָנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ
 מְנַהֵיג אֱמִתִּי שְׂיִהְיֶה גְדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת וְעֵצוּמָה מְאֹד מְאֹד, כִּי
 כָּל מַה שֶׁהַחֹלָה נַחֲלָשׁ בְּיוֹתֵר הוּא צְרִיךְ רּוֹפֵא גְדוֹל בְּיוֹתֵר,
 וְיִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שֶׁהָיוּ בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד כְּמ"ט [אַרְבָּעִים
 וְתִשְׁעֵה] שְׁעָרֵי מִמְּאָה, לֹא הָיָה מִי שְׂיֻכַּל לְעֹזֵר לָהֶם כִּי אֵם מִשָּׁה
 רַבְּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, וְעֲכָשׁוּ שְׁנַפְלָנוּ בְּגִלּוֹת גְּדוֹל בְּגוֹף וּנְפֶשׁ יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר מִגְּלוֹת מִצְרַיִם, בְּוֹדָאֵי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְעֹזֵר אוֹתָנוּ, כִּי אֵם
 הַצְּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד, שְׂיִהְיֶה בְּכַחֲנִית מִשָּׁה רַבְּנוּ; וְלֹא דִי

שֶׁאֵין אָנוּ זֹכִין לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמֵתִי כֹּה־, אַף גַּם, בְּעֹונוֹתֵינוּ
 הַרְבִּים, שֶׁפָּכַת חֲמַתְךָ עָלֵינוּ וְלִקְחַת מֵאֲתָנוּ כָּל מֵאוּרֵי עֵינֵינוּ, כָּל
 צַדִּיקֵינוּ הָאֲמֵתִיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת וְעִצּוּמָה מְאֹד, וּמֵה
 נַעֲשֶׂה עִכְשָׁו בָּעֵת הַזֹּאת, בְּפָרַט אִישׁ כְּמוֹנִי, חוֹלָה כְּמוֹנִי, מְדַבֵּא
 וּמַעֲנָה בִּיסוּרֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף כְּמוֹנִי, נִגּוּעַ וּמְפֹה וּמְטָרָף וּמִבְּלָבָל,
 "אִישׁ מְכַאֲבוֹת וִידוּעַ חַלִּי", מְלֵא פְצָעִים רַבִּים וְעִצּוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר,
 "מִכֶּפֶר רָגֵל וְעַד רֹאשׁ אֵין בִּי מֵתָם, פְּצַע וְחַבּוּרָה וּמִכַּה טְרִידָה". מֵה
 אָמַר וּמֵה אֲדַבֵּר וּמֵה אֶצְטַדֵּק. מִי יַחְמַל עָלַי וּמִי יָקוּם בְּעַדִּי:

אֲנִי וְזַבְנוֹ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁיִּתְגַּלֶּה לָנוּ הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְהַצַּדִּיקִים
 הַגְּנוּזִים. וְאִם אֲמַנֵּם אֵין הָעוֹלָם כְּדָאֵי עִכְשָׁו לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
 בְּאוֹר הַגְּנוּז הַזֶּה, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְהַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים, אַף-עַל-
 פִּי-כֵן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וְתַעֲזֹר רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ
 הָאֲמֵתִיִּים עָלֵינוּ, וְתַעֲזָרְנוּ בְּטוֹבוֹתֶיךָ וְחַיִּינוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁנוּכָה
 שֶׁיִּתְגַּלוּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה, כִּי
 אַתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֵין לָנוּ עִכְשָׁו שׁוּם סְמִיכָה וְתִקּוּהָ כִּי
 אִם עַל-יְדֵי הַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה, כִּי הֵם לְכַדָּם מְגַנִּים
 עָלֵינוּ עִכְשָׁו בְּעַמֵּק הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא. חוּסָה
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, יְהִמוּ מַעֲיָד עָלֵינוּ, וְעֹזְרֵנוּ לְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרָנוּ, לְסוּר
 מֵרַע לְגַמְרֵי כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד עַד שְׁנוּכָה
 לְהַנּוֹת וְלַמְעַם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה מְאוֹר הַגְּנוּז וְצִפּוֹן וְרוּעַ לְצַדִּיקִים,
 כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה", וְכָתִיב: "אָמְרוּ
 צַדִּיק כִּי טוֹב כִּי פָרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכְלוּ". וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם עַל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתַבְטֵל כָּל מִינֵי מַחֲלָקַת מִן הָעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר עַל-

ידי רבוי השלום ימשכו ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך וליראתך באמת, אפלו הרחוקים מן הקדשה מאד מאד בתכלית הרחוק, אפלו המשקעים והמלכלכים בכל מיני תועבות וטנופים ולכלוכים, כלם יתעוררו באמת וישובו אליך ממקום שהם, על ידי פח הצדיקים האמתיים העוסקים תמיד לגלות אלהותך ולפרסם אדנותך על כל באי עולם ולעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, ותמשוך גם עתה בעולם הזה השלום הנפלא שאתה עתיד לגלות לעתיד לבוא, כמו שכתוב: "וגר זאיב עם כבש וגמר עם גדי ירפץ, ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קמן נהג בם. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים". ותקיים מקרא שכתוב: "בורא ניב שפתים, שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. יהוה עז לעמו יתן, יהוה יברך את עמו בשלום", אמן נצח סלה ועד:

לד ובכן פאתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מושל בכל, אשר בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך, כדי שיקבלו ישראל את התורה, ועל ידיה יזכו למשל בך כביכול, כמו שכתוב: "צדיק מושל יראת אלהים", וכתוב: "ישראל ממשלותיו". על פן אותך אדרש, אותך אבקש, לפניך אתחנן, לפניך אשתטח בקדה, בכריעה, בהשתחויה, בכפיפת ראש, בכניעת חיל, באימה, ביראה, ברית וזיע, בלב נשבר ונדפה, נאנח ונדפא, ממושך וממרט: צור ישראל וקדושו, גואל ישראל, רחם עלינו למען שמך וזכנו בחסדיך העצומים להתקרב

וְלִהְתְּקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁהֵם שָׂרֵשׁ כְּלָלִיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וְתוֹכְנֵי לְדַבֵּר עִמָּם פֶּה אֶל פֶּה וּלְשִׁמְעַם מִפִּיהֶם הַקְדוּשׁ דְּבוּרִים
 קְדוּשִׁים, וַיְדַבְּרוּ עַל לְבֵי דְבָרִים הַמַּתִּישְׁבִּין עַל הַלֵּב, וְאֹזְכָה לְקַשֵּׁר
 אֶת לְבֵי לְדַבְרֵי פִיהֶם הַקְדוּשִׁים, לְנִקְדָתָם הַקְדוּשָׁה, וְתִמְשַׁל וְתֵאֵיר
 נִקְדָתָם הַקְדוּשָׁה מִפִּיהֶם לְלִבִּי, וְעַל־יְדִי־זוֹה וְתִבְטַל מִלְּבִי כָּל
 הַחֲרָפוֹת לֵב וְכָל הָעֲרָלֹת לֵב וְכָל הָעֵקְמִימִיּוֹת שֶׁפָּלַב, וַיְהִיָּה לְבִי
 יֵשֶׁר עִם יְהוָה תָּמִיד:

לו וְעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֹזְכָה לְשִׁמְעַם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים מִפִּי
 צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַגְּדוּלִּים בְּמַעֲלָה, שִׁישׁ לָהֶם כַּח
 לְהַמְשִׁיךְ נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְכָל הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרֵי תוֹרָתָם הַקְדוּשָׁה,
 וְאֹזְכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וּלְקַבֵּל נִשְׁמָה חֲדָשָׁה קְדוּשָׁה בְּכָל
 עֵת, עַל־יְדֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂאֹזְכָה לְשִׁמְעַם מִפִּיהֶם, וּלְלַמֵּד בְּסִפְרִים
 קְדוּשִׁים שֶׁל צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים גְּדוּלִּים וְנוֹרָאִים. וְתַעֲזָרְנִי שִׁיְהִיָּה
 נַעֲשֶׂה אֲצִלִּי מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם סֵם חַיִּים, וְאֹזְכָה לְצִיר אֶת הָאוֹר
 הַפְּשׁוּט הַבָּא מִלְּמַעְלָה, בְּבַחֲיַנֵּת בְּרַכָּה וְטוֹבָה, אֲף־עַל־פִּי שְׂאִינִי
 כְּדָאֵי לְזוֹה, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ אֶת עֵצֶם הַפְּגָמִים וְהַקְּלָקוּלִים שֶׁפָּגַמְתִּי
 וְקַלְקַלְתִּי אֶת כְּלֵי הַמַּחֲזִין שְׁלִי מְאֹד עַל־יְדֵי פְגַם הַבְּרִית שֶׁהוּא פְּגַם
 הַדַּעַת, וּמֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי לְצִיר אֶת הָאוֹר לְבְרָכָה; אֲף־עַל־פִּי־כֹן,
 עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנִי בּוֹטָח, וְעַל חֲסֶדֶךָ אָנִי נִשְׁעָן, וְלִישׁוּעָתֶךָ
 אָנִי מִצְפָּה, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנִי מְקוּהָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲסֶדֶךָ
 וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוּלִּים וְהַנּוֹרָאִים, וְתִמְלֵא עָלַי רַחֲמִים, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי
 נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְתַצִּיר בְּעֵצְמֶךָ הָאוֹר הַבָּא
 מִלְּמַעְלָה בְּבַחֲיַנֵּת בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְחַיִּים וְטוֹב, וַיִּמְשֶׁךְ עָלֵינוּ הָאוֹר

הַקְדוּשׁ מְלֻמְעֵלָה לְבִרְכָה וְלֹא לְקַלְלָהּ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "הִנֵּה בָרַךְ לְקַחְתִּי וּבָרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה". וַיִּקְרַע מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְלֹא אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע אֶל בְּלַעַם, וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה כִּי אָהֲבֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ". כִּי אֵין לִי שׁוֹם תִּקְוָה וּמָנוֹס וּמִכְבֻּטָּח וּמִשְׁעֵן, כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד וְעַל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים אֲשֶׁר אֲנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תְּמִיד, בְּכַחֵם נִשְׁעֲנֵתִי לְצַעֲקַת אֱלֹהֶיךָ תְּמִיד וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וְלִישׁוּעָתֶךָ. עֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְן שְׂאֻזְכָּה בְּחַיֵּי חַיִּשׁ קָל מֵהֲרָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה, וְאֻזְכָּה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיוֹנָה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְשִׁבְעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

גַּד וְשִׁמְרָנִי וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים מְלַהֲתֶקֶרֶב וּמְלַהֲתַחֲבֵר לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, וְלֹא אֲשִׁמְעַע שׁוֹם דְּבַר תּוֹרָה מֵהַתְלַמְּדֵי חֲכָמִים שְׂלֹא זָכוּ עַדִּין לְבָרֵךְ הַפֶּחַ הַמְדַמָּה, אֲשֶׁר כָּל חֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם נִמְשָׁכִין מִכַּח הַמְדַמָּה הַמְעַרְבֵי טוֹב וָרַע, וְהָרַע יוֹתֵר מִן הַטּוֹב, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי חֲדוּשֵׂיהֶם נִפְסַד הַפְּרִנְסָה וְהַשְּׁפַע דְּקִדְשָׁה חֶסֶד וְשְׁלוֹם וְגוֹרְמִים מַה שְּׂגוֹרְמִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם. הַצִּילֵנִי מֵהֶם, שְׁמֵרָנִי מֵהֶם. זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים לְהַתְקַרֵב וּלְהַתְחַבֵּר לְצְדִיקִים אֲמֵתִים אֲשֶׁר כָּל חֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם נִמְשָׁכִין מִן הַקְּדוּשָׁה, מִן הַרוּחַ טוֹבָה, רוּחַ נְבוּאָה, רוּחַ הַקְּדוּשָׁה, בְּלִי תַעֲרִבַת שׁוֹם פְּסֻלַת כָּלָל. וְחַנְּנֵנִי מֵאֲתֶךָ דַּעַה בִּינָה וְהַשְּׁפַל, וְקִדְשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיוֹנָה, וְעֲזָרְנִי שְׂאֻזְכָּה גַם כֵּן לְחֲדוּשׁ בַּתּוֹרָה חֲדוּשִׁים אֲמֵתִים הַנִּמְשָׁכִין מִן הַקְּדוּשָׁה, וְעֲזָרְנִי שִׁיחִיו כָּלֵם טוֹב, בְּלִי שׁוֹם אַחִיזַת הָרַע, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וּבְלִי שׁוֹם פְּסֻלַת

כָּלֵל. חַנּוּנֵי וּפְדוּנֵי וְזַכּוּנֵי מֵהֵרָה שְׂאֵזְפָה לְמַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמֵי בְּאֵמֶת,
 וְאֵזְפָה לְשִׁבְרֵי הַכַּחַּח הַמְדַמָּה וּלְבַטְלוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מֵאֵתִי, וְתַתֵּן לִי כַחַּח
 וְעֵצָה וּגְבוּרָה לְשִׁבְרֵי וּלְבַטְלוֹ מִמֶּנִּי אֶת כָּל תַּאוּוֹת הַמְדַמִּיּוֹת
 תַּאוּוֹת הַבְּהִמִיּוֹת, וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִחַטָּא לְשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבֵק
 לְשׁוֹן הָרַע וּמִכָּל מִינֵי פְנֵם הַדְּבוּר וּמִכָּל מִינֵי פְנֵם הַבְּרִית, בְּאִפְּן
 שְׂאֵזְפָה לְקַדְּשָׁה וְטַהַרָה בְּאֵמֶת, עַד שְׂאֵזְפָה לְחַדוּשֵׁי תוֹרָה
 אֱמֶתִיִּים דְּקַדְּשָׁה כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב:

• וְתַרְחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹצִיֵנִי שְׂאֵזְפָה לְהִיּוֹת בְּכָלֵל הַתְּלַמִּידִים
 הַגּוֹנִים וּכְשֵׁרִים, שְׂאֵזְפָה לְשִׁמְעַע וְלִזְכּוֹר הַיֵּטֵב אֶת קוֹל
 דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים, אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּעִלוּ וְעָשׂוּ לְמַעַנְנוּ, אֶת
 כָּל הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁזַכּוּנוּ לְשִׁמְעַע מִפִּיהֶם וּמִפִּי כְּתַבָּם, אֶת כָּל
 הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ
 בְּשִׁבְלֵנוּ, אֲשֶׁר הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרַכָּה סְפָרִיהֶם הַקְּדוּשִׁים,
 "הַנְּחַמְדִים מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּח צוּפִים", הַמְאִירִין
 אֶת הָעֵינַיִם וּמְשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ מִדְּרָכֵי מִיתָה לְדְרָכֵי חַיִּים, וְאֵזְפָה
 שְׂיִכְנְסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאֵזְנֵי וּלְבִי, וְאֲשִׁמְעַע הַיֵּטֵב אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים,
 וְלֹא אֲשַׁכַּח דְּבַר מִמּוֹשַׁנְתִּי:

סג זַכּוּנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים לְהַתְּקַרֵּב לְצְדִיקִים אֱמֶתִיִּים שׁוֹמְרֵי
 הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹדִיעֵנוּ מֵהֶם,
 וְאֵל תִּסְתִּיר אוֹתָם מִלְּפָנֵינוּ. זַכּוּנוּ לִידַע מֵהֶם וּלְהַתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם
 בְּאֵמֶת, וּלְקַבֵּל מֵהֶם קְדְּשָׁה וְטַהַרָה בְּאֵמֶת, בְּאִפְּן שְׁנֵזְפָה מֵעַתָּה
 לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, לְסוּר מֵרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 תְּמִיד:

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ שְׁנוּפָה לְהֵאמִין בְּהַצְדִּיקִים אֲמֵתִים תְּמִיד. וְאֵל
 יִתְבַּלְבֵּל דַּעַתְנוּ וְאֵל יִתְעַקֵּם שְׁכַלְנוּ וְלִבְנוּ, וְלֹא יִהְיֶה
 קִשָּׁה לָנוּ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, אִפְלוּ בָּעַת שֶׁהֵם מִתְרַחֲקִים מֵאַתָּנוּ
 וְדַרְכֵיהֶם נִפְלְאָה מֵעֵינֵינוּ מְאֹד, עַד שְׁנוּפְלִים עֲלֵיהֶם קִשְׁיוֹת
 וְתַמְיָהוּת, וְנִתְעַקֵּם וְנִתְבַּלְבֵּל הַמּוֹחַ מִרְבוּי הַפְּלִיאוֹת שְׁנוּפְלִים עָלָיו
 בְּלִבְנוּ:

וּתְזַכְּנוּ בְּכַחַם וּזְכוּתָם, שְׁנוּפָה לְהַפִּיר אוֹתָךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלַיִךְ
 בְּאֵמֶת, וְנוֹכָה לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ גַּם בַּעוֹלָם הַזֶּה, וְכֹל
 מִה שְׁנִתְקַרַּב אֵלַיִךְ יוֹתֵר, נוֹכָה לִידַע בְּכֹל פַּעַם גְּדֹל רְחוּקָנוּ מִמְּךָ
 וַיִּתְנַצֵּץ לָנוּ בְּכֹל פַּעַם נִפְלְאוֹת גְּדֹלְתְךָ, אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְהַשִּׁיג
 וְלְדַעַת מִמְּךָ כָּלֵל, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר אֱלֹהֵינוּ: לִיֵּת מֵאֵן דִּידַע בְּךָ כָּלֵל.
 וְתַתֵּן לָנוּ שְׁעוֹר בְּלִבְנוּ, שְׁנוּפָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַיִךְ, וּלְהַשִּׁיג מִרְחוּק
 יְדִיעַת אֱלֹהוֹתְךָ, אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְדַבֵּר מִזֶּה, כִּי אִם כֹּל חַד כְּפֹוֹם
 מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהַ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "נֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלֵה", כֹּל חַד
 לְפֹוֹם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהַ:

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ לְכָלֵי לְבַעַט בְּיִסּוּרֵינַי הַמְּכַרְחִים לְקַבֵּל עָלֵינוּ, כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב. וְנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ אוֹר פְּנֵי רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב עָלֵינוּ תְּמִיד,
 וּלְהַמְשִׁיךְ כֹּל טוֹב לְהַעוֹלָם תְּמִיד. וְנוֹכָה שְׁיִגְנוּ עָלֵינוּ הַצְּדִיקִים
 אֲמֵתִים שְׁסָבְלוּ יִסּוּרִים רַבִּים בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל, וּבְזְכוּתָם תְּמִשְׁיךְ
 עָלֵינוּ כֹּל טוֹב וְחֶסֶד וְיִשׁוּעָה וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, וְרַב
 טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט עַל בְּנֵיהֶם וְזָרְעָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁסָבְלוּ
 יִסּוּרִים רַבִּים בְּשָׁבִיל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְתֵן לָהֶם כֹּל טוֹב,
 וְהַצִּילֵם מִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים וּמִכָּל מִינֵי דְאֲגוֹת וּפְחָדִים, וְתִשְׁלַח

לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, לְכֹל תַּחֲלוּאֵיהֶם וּלְכֹל מַכְאוּבֵיהֶם
 וּלְכֹל מַכּוֹתֵיהֶם, וְתַסִּיר מֵהֶם כָּל מִיּוֹן מַחֲלָה. אֵל נָא רְפֹא נָא
 לָהֶם, וְתַחֲלִימֵם וְתַחֲיֵם, וְתַתְּפַלֵּל בְּעַדָם תָּמִיד, וְתַתֵּן לָהֶם חַיִּים
 אֲרוּכִים חַיִּים טוֹבִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַצְלִיחֵם בְּכֹל מַעֲשֵׂה
 יְדֵיהֶם, וְתַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם שְׁפַע טוֹבָה, עֶשֶׂר וּכְבוֹד וְחַיִּים, וְיִזְכּוּ
 לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמָקוֹם אֶחָד, וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה
 וּבְשִׂמְחָה מְתוּדָה הִרְחַבְתָּ הַלֵּב כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, הֵם וְצִאֲצָאֵיהֶם
 וְצִאֲצָאֵי צִאֲצָאֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, בְּאֲשֶׁר פָּתַבְתָּ לָנוּ עַל-יַדִּי
 חֲכָמִיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שְׁפֹזְמֵן שְׁאֲדָם זוֹכָה, זוֹכָה לֹא וּלְדוֹרוֹתָיו וּלְדוֹרוֹת
 דּוֹרוֹתָיו עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. זְכֹר אֵל תִּשְׁבַּח כָּל הַיְּסוּרִים שֶׁשִּׁבְּלוּ
 עַד הַנָּה וְאָמַר לְצַרוֹתֵיהֶם דֵּי, וְאֵל תוֹסִיף עוֹד לְיִסְרָם. רַחֵם עֲלֵיהֶם
 מֵעַתָּה וְתוֹשִׁיעֵם בְּכֹל מִיּוֹן יְשׁוּעוֹת, וְתַתֵּן לָהֶם בְּנֵי חַיִּים וּמְזוּנֵי
 בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְתוֹרֵמֵם קֶרֶם וּמְזֹלֵם לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְתַשְׁמַחֵם בְּכֹל
 מִיּוֹן שְׂמֵחוֹת, וְתַגְּדֵל שְׂמֵם עַד עוֹלָם, וְיִקִּים מִקְרָא שְׂכַתוֹב: "וּפְרִי
 הָאָרֶץ לְגֹאֲזוֹן וּלְתַפְאֶרֶת", וְתַבְּרַכֵּם בְּכֹל הַבְּרָכוֹת, וְתַאֲרִיךְ יְמֵיהֶם
 וְשְׁנוֹתֵיהֶם. יִלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם וְהִי כֹזֵת הוֹדֵם. "עוֹד יוֹכּוֹן בְּשִׂיבָה,
 דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ":

סד וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים אֲמֵתִים הַמְּפַלְגִים
 בְּמַעַלָּה מְאֹד מְאֹד, שְׂיִהְיוּ בְּבַחֲנֵינָת מִשֶּׁה רַבְּנוּ עֲלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם, שְׂיִהְיֶה לָהֶם פֶּחַ לְהַפְּנֵם בְּאֵלוֹ הַחֲקִירוֹת הַנִּמְשָׁכִין מַחֲלָל
 הַפְּנוּי, וְלִשְׁפָּרֵם וּלְבַטְּלֵם וּלְעַקְרֵם וּלְכַלּוֹתֵם לְגַמְרִי, וְלַהּוֹצִיא מִשֵּׁם
 כָּל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשֵׁם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, וְהִיְהִי לֹא כֹחַ לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת
 הַנִּגְנוֹן וְהַשִּׁיר הַעֲלוּיֹן וְהַמְּבַחֵר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנִּגְנוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם,

ועל־ידי־זה יוציא לשלום כל הנשמות שנפלו במטעותים ומבוכות
ואפיקורסות הנמשכין מחלל הפנוי, כי אתה לבד יודע גדל
הרחמנות שעליהם:

כו אל אלהי הרוחות, שליט בעליונים ובתחתונים, אשר בידו
נפשות החיים והמתים, "אשר בידו נפש כל חי ורוח כל
בשר איש", רחם עלי ברחמיך הרבים, ותן לי רוח טובה רוח נכון
רוח חיים דקדושה. זכני להמשיך עלי רוח חיים אמתיים דקדושה
מהצדיקים אמתיים, אשר הם חיינו וארץ ימינו. זכני ברחמיך
הגדולים להתקרב אליהם ולעמוד לפניהם לשרתם ולשמשם
ולעשות כל צרכיהם, ואהיה מקשר בהם באמת בהתקשרות גדול
בתכלית השלמות, כמו ענפים באילן, עד שאזכה להרגיש בעצמי
כל העליות והירידות שיש להם בכל עת. ונופה בעת שיגיע זמנם
להסתלק מן העולם לארץ ימים ושנים, לעמוד אצלם בעת יציאת
נשמתם הקדושה למעלה למעלה, באפן שנופה לקבל פי שנים,
ויהי נא פי שנים ברוחם אלינו:

כי אתה זוכר כל מעשי עולם ופוקד כל יצורי קדם, לפניך נגלו
כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית, אין שכחה לפני
כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל המפעל
וגם כל היצור לא נכחד ממך. הכל גלוי וידוע לפניך יהוה
אלהינו, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, כי תביא חק זכרון
להפקד כל רוח ונפש, להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין
תכלית. מראשית פואת הודעת, ומלפנים אותה גלית. מי לא יהיה
נפקד אז ביום הגדול והנורא ההוא, "כי גדול יום יהוה ונורא

מֵאֵד, מֵאֵין כְּמֹהוּ, וּמִי יִכְלֶנּוּ, כִּי זָכַר כָּל הַיְצוֹר יִהְיֶה נֹזֵר לְפָנֶיךָ
 אֹ, מַעֲשֵׂה אִישׁ וְתַחבֹּלוֹתָיו וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ. אֲשֶׁרֵי אִישׁ שְׁלֹא
 יִשְׁכַּחְךָ וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּן בְּךָ, כִּי דוֹרְשֵׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִבְשְׁלוּ וְלֹא
 יִכְלְמוּ לְנֹצַח כָּל הַחוֹסִים בְּךָ. כִּי זָכַר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא,
 וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלָם. וְאֹ יִרְאוּ הַכֹּל אֶת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים
 וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים וְכָל הַגְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, אֶת הוֹדֵם וְזִיּוֹם
 וְתַפְאֲרָתָם, וְאֶת יָקָר תַּפְאֲרַת גְּדֻלַּתָם, אֲשֶׁרֵיהֶם אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם, מִה
 רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לָהֶם, "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זֹלַתְךָ, יַעֲשֵׂה
 לְמַחֲבֶה לֹ", כִּי עָקַר גְּדֻלַּת מַעֲלַת תַּפְאֲרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַצְּדִיקִים
 וְהַכְּשָׁרִים בְּאֵמֶת, יִרְאוּ אֹ בְיוֹמָא דְדִינָא רַבָּא, כְּמוֹ שְׁפִתוֹב:
 "וְשִׁכַּתְם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע, בֵּין עַבְדֵי אֱלֹהִים לְאִשֶׁר לֹא
 עֲבָדוּ", וְאֹ יִתְגַּלֶּה עֵצֶם הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְתִשְׁלַם לְכָל אֶחָד
 כְּמִשְׁפָּטוֹ עַל־יְדֵי מִדַּת הָאֵמֶת שְׂאִינָה יִכְוֶלָה לְסַפֵּל אֶת הַרְשָׁעִים
 וְאֶת הַשּׁוֹנְאִים וְהַרֹדְפִים אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יִרְאִיךָ וְתִמְיִמְךָ, וְאֹ
 יִשׁוּבוּ עַל־יְדֵי־זֶה כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ וְלַעֲבֹדְתֶךָ, וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר
 יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, כְּמוֹ שְׁפִתוֹב: "כִּי אֹ אֶהַפֵּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שְׁפָה
 בְּרוּרָה לְקִרְא כָלָם בְּשֵׁם יְהוָה וְלַעֲבֹדוּ שְׁכֶם אֶחָד:"

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 אֲשֶׁר הִתְחִילוּ לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, וַיִּגְעוּ וּמְרָחוּ כָּל
 יְמֵיהֶם לְהַשִּׁיב רַבִּים מַעֲזוֹן וּלְקַרֵּב כָּל הָעוֹלָם לַעֲבֹדְתֶךָ, אֲשֶׁר
 בְּזִכּוֹתָם בְּחֵרְתָּ בְּזִרְעָם אַחֲרֵיהֶם מִכָּל הָעַמִּים, וְרוֹמְמַתְנוּ מִכָּל
 הַלְשׁוֹנוֹת, וְנָתַתָּ לָנוּ תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נְאֻמָּן
 בִּיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַנְם וּלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁהִיוּ

אחריהם, אשר בלם יגעו וטרחו כל ימיהם, ושמו כל מגמת פניהם להשיב אליך את בניך שנתרחקו ממך בעוונותיהם, להשיבם אליך ולקרבתם לעבודתך באמת, כאשר אתה ידעת את לבבם באמת, ויגיעתם וטרחם ועננים וצרתם ועמלם שסבלו כל ימיהם בשבילנו:

סח-סט ורחם עלינו וזכנו שנוזה למצא ולהשיג שערי החכמה והמדע שפתחו הצדיקים בעולם, עלידי טובים הגדול, שצמצמו את עצמן והורידו את עצמן, והלבישו שכלם הנורא בכמה לבושים וצמצומים, עד אשר פתחו לנו שערי אורה שערי החכמה והמדע עלידי תורתם ושיחתם שגלו לנו בספריהם הקדושים והנוראים מאד. זכנו שנוזה לעסק בהם כל ימי חינו, באפן שנוזה לקימם באמת, ונוזה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתם באהבה:

ע רבוננו של עולם, "יהוה עוזו וגבור, יהוה גבור מלחמה", עליך השלכנו את יהבנו, שאתה תלחם בעדנו. יהוה יריב את ריבנו, וילחם את לוחמינו, פי "אתה מרום לעולם יהוה", ולעולם ירך על העליונה. חוס וחננו ורחם עלינו, ועזרנו והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושך באמת, שיתגבר בהתגברות גדול ונורא הכח המושך על הכח המכריח המפסיק, עד שיפל ויתבטל הכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חס ושלום, שהם כלל כל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאוות ומדות רעות וכל מיני מניעות שבעולם, שפלים נמשכים

מבח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכלם יפלו ויתבטלו בכפול גמור כנגד הבח המושך של הצדיקים האמתיים, עד אשר נזפה אנחנו וזרענו וכל זרע עמך בית ישראל וכל העולם פלו להיות נמשכים וכרוכים תמיד אחרי צדיקי אמת, וישליכו פלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאותם, וילכו וירצו אחרי צדיקים אמתיים, ונזפה כלנו להתקרב להצדיקים אמתיים בהתקרבות גדול, ולשמע תורתם הקדושה וללמד ספריהם הקדושים, ולקיים את כל דבריהם ועצותיהם ושיחותיהם הקדושות בשלמות באמת ובתמימות כרצונך וכרצונם הקדוש, עד אשר נזפה על ידייזה לשוב אליך בתשובה שלמה מהרה באמת וכלב שלם, "בשמחה ובטוב לכב מרב כל":

פּוּרְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת, בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֶת צְפוֹן לְבוֹ, אֲשֶׁר בְּפִנְיֵימִיּוֹת הַנִּקְדָּה שְׁבָלְכִי, מְאֹד נִכְסְפָה וְגַם כִּלְתָהּ נִפְשִׁי לְחִצְרוֹת יְהוָה, לְזוֹכוֹת לְהִתְקַרֵּב לְהִצְדִּיק הָאֱמֶת שְׂיֻכַל לְהוֹשִׁיעֵנִי מִצְרוֹת נִפְשִׁי, לְהוֹצִיאֵנִי מֵעוֹנוֹתַי וּלְהַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת. "מִי יִתֵּן יַדְעֵתִי וְאִמְצָאֶהוּ", הֵייתִי "מִדְּלַג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבְעוֹת" לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, "מִסֵּפֶר צְעָדַי אֲגִידֶנּוּ". עַל כֵּן רַחֵם עָלַי בְּחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וּפְנֵי לְבָלוֹת יָמַי וְשָׁנַי עַל זֶה, לְבַקְשׁוֹ וּלְחַפְשׁוֹ כִּכְסֵף וּכְמַטְמוֹנִים, עַד שְׂאוּכָה לְמַצֵּא אֶת שְׂאֵהְכָה נִפְשִׁי, שְׂאוּכָה מִהֲרָה שְׂיִתְגַּלֶּה לִּי בְּאֱמֶת הִצְדִּיק הָאֱמֶת הַשֵּׁיךְ לְשֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וְאוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאֱמֶת, וְאֵל יִמְנַעֵנִי שׁוֹם מוֹנֵעַ, וְאֵל יַעֲכֹבֵנִי שׁוֹם עֹפּוֹב, רַק אוּכָה לִילֵךְ וּלְרוֹץ אַחֲרָיו בְּכָל כּוֹחַ, וְאוּכָה לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה וְחוֹקָה וְנִכּוֹנָה, עַד

שְׁאֻזְבָּה לְשֹׂאב עַל יְדֵה מַחְכְּמָתוֹ הַקְדוּשָׁה וְלַהֲמִיב מִטּוֹבוֹ לְאַחֲרִים
 לְהַפְיִין מְעִינֹתָיו חוּצָה. מֵלֹא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְצִוֵּה בְּרַחֲמֶיךָ
 לְכַפֵּל וּלְגַרֵּשׁ כָּל הַנְּטוּרֵי תַרְעָא וְכָל הַשׁוֹמְרִים הָעוֹמְדִים עַל
 הַפֶּתַח, וְתִסְלַק גַּם הַפְּרוּכְתָא קְלִישָׁא מִן הַפֶּתַח, בְּאִפְּן שְׂיֻכַּל
 לְכַנֵּם כָּל הַרוּצָה לְכַנֵּם. וְתַתֵּן בְּלֵב כָּל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים וְיִרְאִי
 שְׁמִים, שְׁלֹא יִהְיֶה בִּינֵיהֶם שׁוּם מַחְלָקֶת כְּלָל, וְלֹא יִהְיֶה נְמֻשָּׁךְ
 מֵהֶם חֶסֶד וְשְׁלוֹם שׁוּם מְנִיעָה וְעָפּוּב וּבְלָבוּל מְלֵהֲתֶקְרַב לְנִקְדַּת
 הָאֲמַת, שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֲמַת הַשֵּׁיךְ לָנוּ כְּפִי שְׂרָשׁ נְשִׁמוֹתֵינוּ:

צט רַחֲמֵן מֵלֹא רַחֲמִים, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמֵלֹא מִשְׁאַלּוֹתֵי לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְכַמָּה וְכַמָּה אֲנִי
 רַחוּק מִכָּל מָה שֶׁהוֹזַרְתִּי לְפָנֶיךָ, וְכַמָּה וְכַמָּה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים אֲנִי
 צָרִיךְ לְזִכּוֹת לְכָל זֶה, וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים נַעֲלָם מִמֶּנִּי דְרָכֵי הַתְּפִלָּה
 וְהַתְּחִנָּה וּבִקְשָׁה, אִיךְ לְהַתְּפַלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ וּלְפַיֵּם וּלְרַצּוֹת
 אוֹתְךָ שֶׁתּוֹצִינִי לְהַגִּיעַ לְכָל דְרָכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּאֲמַת, אֲשֶׁר הֵם תַּיִינוּ
 וְאֵרְךְ יָמֵינוּ לְנִצָּחַת. אֵךְ עִם כָּל זֶה, אֵת כָּל אֲשֶׁר תַּחֲנִנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 לְפָרֵשׁ שִׂיחְתִּי לְפָנֶיךָ, אֶתְחַזֵּק בְּכָל עֵז לְדַבֵּר וְלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ, וְאַתָּה
 הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמּוֹ, כִּי אַתָּה מִבֵּין תַּעֲלוּמוֹת לֵב וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִי שְׁבִשְׁמִים, וְעַל כַּחַ
 וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּיִּים. לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנֵם עֲשֵׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה
 בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, בְּאִפְּן שְׁאֻזְבָּה עַל כָּל פָּנִים מַעֲתָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ
 בְּאֲמַת וְלִילֶךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, בְּאִפְּן שְׁאֻזְבָּה לְהַשְׁלִים רְצוֹנְךָ
 וּלְמַלְאוֹת כּוֹנֵנְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּשִׁבְלָה נִבְרָאתִי. "יְהוּה
 יִגְמֹר בְּעַדִּי, יְהוּה חַסְדֶיךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִיד אֵל תִּרְפֵּה. אֲמַרִי

הַאֲזִינָה יְהוָה בְּיָהּ בְּיָהּ הַגִּינִי". יְהוָה לְרַצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי, אֲמֵן וְאֲמֵן:

קה "גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם. מִה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ
יְהוָה כֹּלָם בְּחַכְמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיֶנְךָ. מִה
גְּדָלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּךְ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
"אַתָּה הָיִל עֲשֵׂה פְלֵא", וְאַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַל־
יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שֶׁבְּכָל דּוֹר, כְּאֲשֶׁר אֲבוֹתֵינוּ סָפְרוּ לָנוּ אֶת
כָּל הַגְּדוּלוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת וְהַנְּסִים הַגְּדוֹלִים וְהַמוֹפְתִים הַנּוֹרְאִים אֲשֶׁר
עֲשִׂית בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּים מִימֹת עוֹלָם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, וְגַם בְּדוֹר הַזֶּה בְּיָדֵינוּ נִמְצְאִים צְדִיקִים בְּעַלְי מוֹפְתִים
אֲמִתִּים:

קבו רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת עַד אֵין חֶקֶר, צוֹפֵה נִסְתָּרוֹת,
צוֹפֵה וּמְבִישׁ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, אַתָּה לְבַד יוֹדַע כָּל
אֲבֹדוֹתֵי הַרְבִּים הֵיכֵן הֵם, וּבְחִסְדְּךָ הַגְּדוֹל חֲמַלְתָּ עָלֵינוּ חֲמַלָה
גְּדוֹלָה וְיִתְרָה וְגִלִּיתָ לָנוּ שֶׁכָּל אֲבֹדוֹתֵינוּ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הֵם
אֲצֶל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים, אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מְאֹד, אָנוּ
רְחוּקִים מְאֹד מִהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים אֲשֶׁר אֲצֻלָּם הֵם כָּל אֲבֹדוֹתֵינוּ,
וְאֵין אֲתָנוּ יוֹדַע עַד מִה, מִי הוּא הַצְּדִיק הָאֲמֵת אֲשֶׁר אֲצֻלוֹ כָּל
אֲבֹדוֹתֵינוּ, מִכָּל שָׁפָן שָׂאִין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דְּרָךְ אִיךָ לְבַקֵּשׁ
וּלְחַפֵּשׂ אֲצֻלוֹ (אֵת) אַחַר כָּל אֲבֹדוֹתֵינוּ הַרְבּוֹת וְהַעֲצוּמוֹת שֶׁל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד:

עַל־כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים הָאֲמֵת, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי לְמַעַן
שְׂמֹךְ, וְתַחֲוֹם וְתַחְמַל עָלַי בְּעֵצָם חֲמַלְתֶּךָ, יְהִמוּ וַיִּכְמְרוּ

מעיך ורחמיך עלי, ותפקח את עיני מהרה שאזכה לראות ולידע את הצדיק האמת אשר כל אברותי הם אצלו, ואזכה לשפר כל המגניעות ולהתקרב אליו מהרה, וברחמיך תסיעני שאזכה להתיגע ולטרוח ולהשתדל בכל כחי כל ימי לחפש ולבקש אצלו אחר כל אברותי שאברתי מעודי עד היום הזה, עד אשר אזכה למצואם בחיי מהרה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ולהפיר אותך ולהתקרב אליך ולהתנדבק בך באמת. ותשמרני ותצילני מעתה שלא אבד עוד שום אבדה כלל מעתה ועד עולם. רחם עלי למען שמך, חמל על תפלת הערער כמוני היום, כמו שפתוב: "פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם", וכתוב: "כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי, אמן ואמן.

קלט רחם עלינו מלא רחמים ועשה את אשר ברחיקך גלך ואת משפטיך [ומצותיך] נשמר, וגלה האמת בעולם מהרה, יפירו וידעו כל באי עולם את אור הנפלא והנורא שאתה מאיר בעולם על ידי הצדיקי אמת שבכל דור ודור מיום מתן תורה עד (היום) הדור הזה, ובפרט אור האמת של הצדיקי אמת שפדורות הללו, שאנו צריכים להתקרב אליהם ולילך בדרךיהם כדי לשוב אליך ולהפיר אותך באמת. "שלח אורך ואמתך המה ינחוני, יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך, יחד לבכי ליראה שמך". כי אתה אלהים אמת ודרכך אמת וקים לעד, ובודאי תגמור הכל כרצונך. רחם על עמך ישראל

אֲשֶׁר בָּהֶם בַּחֲרָתָּ, וּמֵהָר לְגִלּוֹת הָאֲמֶת, לְמַעַן תִּצְלַח וְתִשְׁמַר בְּמָה
 וּכְמָה נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִמּוֹה שְׂאֵתָה צָרִיד לְהַצִּילֶם וּלְשַׁמְרֶם, וּבִפְרָט
 לְשַׁמְרֶם מִפַּח יוֹקָשִׁים, מֵהֲרִשְׁתוֹת וְהַמְכַמּוֹרוֹת שֶׁפָּרְשׂוּ עִתָּה
 הַכּוֹפְרִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים עַל נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי בְּתֵי חַנוּכָּם
 הֲרָעָה. "תֵּן לָהֶם כַּפְּעֵלָם וּכְרַע מַעֲלֵיהֶם, כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן
 לָהֶם, הֲשֵׁב גַּמּוּלָם לָהֶם". וְהַצֵּל וּשְׁמַר נַפְשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 שְׁלֹא יִלְכְּדוּ בְּרִשְׁתָּם וּבְמִצּוֹדָתָם. רַחֵם עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְגִלָּה הָאֲמֶת בְּעוֹלָם מֵהֲרָה, שְׂיִזְכּוּ כָּל בְּאֵי
 עוֹלָם לִידַע אֲמִתַּת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים וְרוּם מַעֲלַת תַּקְפָּם
 וּגְדֻלָּתָם, וּגְדֵל עֵצֶם כַּחַם לְהַשִּׁיב כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ:

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא
 לְנוּ, רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרִיקִים. מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיִם
 בְּתַחֲנוּנִים, הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיִם לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֲזוֹר. "רְאֵה כִּי אֲזַלַּת
 יָד וְאָפֶס עָצוֹר וְעֹזוֹב". וְאַתָּה הַכְּמַחְתָּנוּ כִּי אֵין דוֹר יְתוֹם, וּבּוֹדֵאי
 גַּם עִתָּה נִמְצָאִים צְדִיקִים הַמְּאִירִים לָאָרֶץ וְלְדָרִים עֲלֶיהָ, אֲשֶׁר יֵשׁ
 לָהֶם כַּחַם לְהַשִּׁיב כָּל (יִשְׂרָאֵל) הָעוֹלָם אֵלֶיךָ, אֲבָל בְּעֹנּוֹתֵינוּ הַרְבִּים
 נַעֲלָמוּ מֵעֵינֵינוּ. זַפְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוּכָה לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֹז לְשַׁבֵּר כָּל
 הַמְּנִיעוֹת וּלְהַתְקַרֵּב לְצְדִיקִים וְלִירְאִים אֲמִתִּיִּם וּלְכָל הַנְּגִלוּיִם
 אֵלֵיהֶם, וְנוֹכָה לִינֹק וּלְשֹׂאֵב מִמַּעֲיָנֵי חַכְמָתָם וּלְקַבֵּל עֲמֻקּוֹת
 עֲצוֹתֵיהֶם הַקְּדוֹשׁוֹת וְהָאֲמִתִּיּוֹת, בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
 בְּאֲמֶת מֵעִתָּה וְעַד עוֹלָם. יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמְרֵי כִּי וְהַגִּיּוֹן לִפְנֵיךָ
 יִהְיֶה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמְרוּ אֲמֵן:

קמו מלא רחמים, הקשיתי לשאל, אבל ממך לא יקשה ולא יפלא
 כל דבר, ואני מאמין בנפלאותיך העצומים ובמזכותיך
 הנוראים ובחסדיך הרבים ורחמיך הגדולים, שעדין יש גם לי תקווה
 לזכות לכל זה בכח וזכות הצדיקים הקדושים האמתיים הנוראים
 והנשגבים אשר בהם אנו נשענים תמיד, ובלעדם אין לנו שום
 פתחון פה לבקש אותך אפלו על דבר קטן שבקמנים, אבל בכחם
 הגדול אנו נשענים לחלות ולבקש פניך על כל הגדולות והטובות
 שבכל העולמות, פי כחם וזכותם מספיק גם עלי ועל כל ישראל
 לזכות אותנו לכל טוב אמתי ונצחי. עזרני למען שמך, הושיעני
 למען חסדיך. "פרשתי ידי אליך, נפשי פארץ עיפה לך סלה":

קמו ותזבני להתקרב לצדיקים אמתיים אשר אור התגלות חדושי
 תורתם נמשך מלמעלה למטה, שלמעלה תורתם
 רחבה וגבוהה מאד, ולמטה מתקצרת הרבה פדי להכניסה בתוך
 לבבנו ושכלנו, לכל אחד פראוי לו, ותרחיקני מההופכים ארחות
 ישר אשר תורתם ממטה למעלה, שלמטה מרחיבים אותה יותר
 מדי ולמעלה היא קצרה מאד:

קמו רבוננו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ועזרנו
 וזבנו לנצח המלחמה בזה העולם על-ידי התורה
 והאמונה הקדושה. "שמע יהוה וחנוני, יהוה היה עוזר לי". עזר
 והושיעה לחלושי כח לחלושי דעת לחלושי עצה כמונו היום,
 לנצח מלחמה כבדה כזאת בכל האפנים, פי לא היה עולה על
 דעתנו לבקש ולהתחנן על זה לעצם פגמינו המרבים, אך לפניך
 נגלו כל תעלומות לבנו, שאנו במוחים ונשענים על כחם של

הצדיקים האמתיים, עליהם השלכנו את יהבנו, הם ילחמו בעדנו, ואנחנו נלך אחר עצותיהם הקדושות ונדרוך בנתיבותיהם, ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל. "יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף. אנא יהוה הושיעה נא, אנא יהוה הצליחה נא. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן:

ה: **ובכן** תזכרו ברחמיך הרבים, ותתן לנו רבי ומנהיג אמתי, ותעזרנו ברחמיך הרבים שאזכה להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם ישיבה הגונה של תלמידים בשרים והגונים כרצונך הטוב, ואזכה גם אנכי להפיל בהישיבות הקדושות של הצדיקים האמתיים בין התלמידים ההגונים שלהם, ותזכרו על ידי קבוצת הישיבות הקדושות של הצדיקים האמתיים לקבץ ולתקן כל חלקי האמונה הקדושה, ונזכה לאמונה שלמה באמת, ויקים בנו מקרא שכתוב: "כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורך, אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרעה". ותזכרו שיתקן מחנו ושכלנו על ידי הצדיקים האמתיים, שיאירו בנו קדשת מחם הקדוש וילמדו אותנו דעת ותבונה וילמדנו בארח משפט, וארחות חסדך יגלו לנו, ויחזקנו בעבודתך ויאמצונו ויטהרו לבבנו לעבדך באמת, וישמחו נפשותינו האמללות מאד, כי אין לנו על מי לסמוך כי אם על הצדיקים האמתיים, ואליהם אנו מקשרים את כל תפלותינו ועבודתנו:

אנא יהוה, עשה למען הצדיקים האמתיים, וזכני לאמונה שלמה באמת בתמימות ובפשיטות, בלי שום עקמימות כלל, ולא

תְּדַחַה אוֹתִי חֶסֶד וְשָׁלוֹם מִהֶאֱמוּנָה לְעוֹלָם אֲפֹלוּ פָּרַגַע קָלָה, רַק
 אֲזַכֶּה לְהוֹיֹת חֶזֶק וְאִמּוּן בְּאִמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאִמַּת תְּמִיד, בֵּין
 בְּחַיִּי בֵּין בְּעַת יְצִיאַת נַשְׁמָתִי בֵּין לְאַחַר מִיתָה, בְּכָל מְקוֹם שְׁאֵהִיָּה
 שָׁם, בְּרִצּוֹנְךָ וּכְמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְהַיְשָׁרִים, שָׁם תִּהְיֶה הֶאֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה עִמִּי תְּמִיד לְשִׁמְרָנִי נְצַח, לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ וְלֹא אֲפֹלֶם וְלֹא
 אֲפָשֵׁל לְעוֹלָם. "גַּם כִּי אֵלֶיךָ בִּגְיָא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה
 עֹמְדִי, שְׁכַמְךָ וּכְמִשְׁעֲנַתְךָ הִמָּה יִנְחַמוּנִי":

ו: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֲמֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ, הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלֵלם יַחַד, וְתֹאדִיר עָלֵינוּ אוֹר
 קְדוּשַׁת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם,
 בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים, בְּדָרֵי מַעְלָה וּבְדָרֵי מַטָּה, וְיִאִירוּ
 וְיִודִיעוּ לְדָרֵי מַעְלָה שְׁעָדִין אֵינֶם יוֹדְעִים בִּידְעֵתוֹ יִתְפָּרֵךְ כֻּלָּל,
 וְיַעֲזִירוּ וְיִקְצִצוּ אֶת כָּל הַדָּרֵי מַטָּה, אֶת כָּל הַשּׁוֹכְנֵי עֵפֶר הַמִּנְחִים
 בְּדִיּוּטָא הַתְּחִתּוֹנָה, בְּשִׁפְלַת הַמְּדֻרְגָה, וְיִאִירוּ בָהֶם וְיַגְלוּ לָהֶם, כִּי
 מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְיַעֲזִירוּ וְיַחְזְקוּ אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הַנְּפֹלוֹת
 שְׁנִפְלוּ לְמְקוֹם שְׁנִפְלוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי יְרִידָתוֹ, וְיַחֲזִי וְיַעֲזִירוּ
 וְיִקְצִצוּ אוֹתָם, אֲפֹלוּ הַנְּפֹשׁוֹת הַיְרוּדוֹת מְאֹד, שְׁנִפְלוּ בְּעוֹנוֹת
 וּבַעֲבֻרוֹת גְּדוֹלוֹת, עַל כֻּלָּם יִגְיעוּ רַחֲמֵיהֶם, וְיַחֲזִי וְיַשִּׁיבוּ נַפְשׁוֹתָם
 הַחֲלוּשׁוֹת הַפְּגוּמוֹת מְאֹד, נֶפֶשׁ הַחוּטָאָה, נֶפֶשׁ הַמְּרָה מְאֹד, יַחוּסוּ
 עַל דֵּל וְאֲבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעוּ, וְיַעֲזִירוּ וְיַחְזְקוּ וְיִאֲמְצוּ
 אוֹתָם, שְׁאֵף־עַל־פִּי־כֵן אֵל יִתְיַאֲשׁוּ עֲצָמָן בְּשׁוּם אִפְן בְּעוֹלָם, כִּי
 מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּבְכָל מְקוֹם אַתָּה נִמְצָא, וְגַם בְּהִשְׁאוּל
 תְּחִתּוֹת יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, כִּי לֵית אַתָּר פְּנוּי מְנַה, וְאִין שׁוּם
 יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כֻּלָּל:

ח: כִּשְׁפָר אָרִים קוֹלִי וְאֶקְרָא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן יְחִיד מוֹשֵׁל
 בְּכָל, חוּם וְחַנּוּן בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹכִיחַ טוֹב
 וְרֵאיוּי וְהַגּוֹן, מוֹכִיחַ אִמְתִּי, שִׁיְהִיָּה רֵאיוּי לְהוֹכִיחַ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּאִמְתּוֹ. וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים מִמוֹכִיחִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים
 וְרֵאיוּיִים לְהוֹכִיחַ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ כִּי לֹא כָּל אָדָם
 רֵאיוּי לְהוֹכִיחַ, כִּי הַמוֹכִיחִים שְׂאִינָם רֵאיוּיִים וְהַגּוֹנִים, יְכוּלִים חֹסֵד
 וְשִׁלּוּם לְהַחֲלִישׁ אֶת גְּשָׁמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי תוֹכְחָתָם שְׂאִינָה פַּהֲגוֹן:

לג: "קוֹל בְּרָמָה גְּשָׁמֵעַ נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים, רַחַל מְכַבֶּה עַל בְּנֵיהּ,
 מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהּ כִּי אֵינָנו. עַל אֱלֹה אֲנִי בִכְיָהּ,
 עֵינַי עֵינַי יִרְדָּה מַיִם, כִּי רַחֵק מִמֶּנִּי מִנְחָם מִשִּׁיב נִפְשִׁי, הָיוּ בְנֵי
 שׁוֹמְמִים כִּי גִבֵּר אֵוִיב." רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְמַדְרֹנוּ
 אֵיךְ לְסִדֵּר הַסְּפֹדוֹת מְרִים עַל גְּדֹל שְׁבָרֵנוּ אֲשֶׁר נִשְׁבָּרְנוּ עַל־יְדֵי
 לְבָנוּ הַזֹּהֵנָה, כִּי נִלְקַחוּ מֵאַתָּנוּ כָּל מַחֲמַדֵּי עֵינֵינוּ, גְּאוּנֵי עֵזֵנוּ עֲטוּרוֹת
 רֵאשֵׁנוּ, הוֹדְנוּ זֵינוּ פְּאַרְנוּ, חֵינֵנוּ וְאַרְךְ יַמֵּינוּ, שְׂרָשֵׁי נַפְשֵׁנוּ וְרוּחַנוּ
 וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, הֲלֹא הִפָּה אֲדוֹנֵינוּ מוֹרֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ, אוֹרוֹתֵינוּ גְּדֻלַּתֵנוּ
 קְדוּשַׁתֵנוּ, תִּקְוַתֵנוּ תְּכִלִּיתֵנוּ, נַחֲמוֹתֵינוּ וְשִׁמְחַתֵנוּ, תּוֹרוֹתֵינוּ
 תְּפִלוֹתֵינוּ, סְעוּ הִפָּה לְמַנּוּחֹת, עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחֹת. אוֹי מָה
 הָיָה לָנוּ. מָה נֶאֱמַר מָה גִדְּבַר, מִי יוּכַל לְהַעֲרִיךְ לָנוּ הַסְּפֹדוֹת מְרִים
 וּמְרוּרִים, כְּרֵאיוּי לָנוּ לְהַסְפִּיד וְלִכְבוֹת עַל שְׁבָרִים מְרִים כְּאֱלֹה,
 הַנּוֹגְעִים לְכָל יִשְׂרָאֵל וְלִכָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף, אוֹי
 אוֹי וְאָבוֹי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין כַּח בְּיַד אֲנוּשֵׁי לְסִדֵּר
 הַסְּפֹדוֹת כְּרֵאיוּי עַל הַסְּתַלְקוֹת צְדִיקִים כְּאֱלֹה, אֲשֶׁר

נסתלקו בדורותינו בעוונותינו. אבל על דא ודאי קא בכינא, על הנוגע לי ולכל ישראל, כי להצדיקים הקדושים בעצמם שנסתלקו למעלה למעלה אין הפסד כלל, כי הם גדולים ומפארים שם בעולמות עליונים, ועומדים ומשמשים במרום, אשרי להם אשרי חלקם. אבל עלינו, עלינו הדור היתום הזה, הדור העני הזה, עלינו הרחמנות גדול ועצום מאד, עלינו ועלנו ידו כל הדוים, "אוי לנו כי שדדנו", אהה יהוה, הכרע הכרעתנו, ורפו הידים וכשלו כל ברפים ונמס כל לב ויהי למים, ביום בא השמש בצהרים, תעה לבבנו, פלצות בעתתנו, צירים אחזנו, ביולדה נפעה. אבינו שבשמים, אבינו אב הרחמן, "יהוה אלהים אמת", להיכן נלך, להיכן נפנה לעזרה, מי יעזר לנו, מי יעמד בעדנו. אנה פנה דודנו, אנה פנה דודנו ונבקשנו עמך. על פן גם היום מרי שיחנו, ידנו כבדה על אנחותינו, מי יתן ראשנו מים ועינינו מקור דמעה, ונבכה יומם ולילה על גדל שברנו, "על זה היה דוה לבנו, על אלה חשכו עינינו":

רבנו של עולם, אב הרחמן האמת, אתה יודע שכל חיותנו תלוי בהצדיקים רבותינו הקדושים זכרונם לברכה, ואנחנו צריכים לדבר עמהם בכל פעם ולקבל מהם דבורים קדושים חדשים בכל פעם, ולראות אותם בכל פעם. ועתה מה נעשה, מה יעשו קמני ערך אזובי קיר פמונו, מה נעשה מה נפעל. רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה לבד יודע מרירות נפשי בפנימיות, איך נפשי מרה לי על כל זה, אך בעוונותי הרבים, איני יכול לפרש שיחתי היטב לפניך, מלא רחמים, רבנו של עולם,

מה שְׁעֵבֶר עֵבֶר עֵתָה עֵתָה. לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי אִיךְ לְצַעֲקַ וְלִזְעַק
 וְלִהְתַּחַנֵּן בְּאִפְּן שְׂאוּכָה גַם עֵתָה לְהַמְשִׁיךְ קִדְשָׁתֶם הַעֲצוּמָה עָלַי,
 עַל־יְדֵי קִדְשַׁת הַרְשִׁימוֹ שְׁלָהֶם שֶׁהַשְּׂאִירוֹ בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי סִפְרֵיהֶם
 הַקְּדוּשִׁים וְתִלְמִידֵיהֶם הַיְקָרִים, וְגַם עֵתָה הַמָּה שְׂכִיחֵי יְתִיר
 בְּעֵלְמָא, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבַשְּׂאֵר סִפְרִים קְדוּשִׁים, שְׁעַקֵּר
 שְׁלֵמוֹת הַנְּשֻׁמָּה הַיָּא, שְׂפֵאֲשֵׁר נִסְתַּלְקַת לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְמַקוֹם
 שְׁנִסְתַּלְקַת, תְּהִיָּה גַם לְמַטָּה לְמַטָּה, לְעוֹרֵר וּלְהַקְיִץ וְלִהְחַיּוֹת כָּל
 הַנְּפֻשׁוֹת אֲפֵלוֹ הַמְּנַחִים בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמַתַּחְתָּיו, לְעוֹרְרֵם
 וְלִהְחַיּוֹתֵם שְׁלֵא יִתְיַאֲשׁוּ בְּשׁוּם אִפְּן בְּעוֹלָם:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חִמַּל וְרַחַם עַל הַדְּמָעוֹת וְהַבְּכִיּוֹת שֶׁל רַחֵל
 אֲמֵנוּ, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִיא בּוֹכָה
 בְּדָמָעוֹת שְׁלִישׁ עַל גְּדֹל צַעֲרֵנוּ וְצָרוֹת נַפְשֵׁנוּ, "רַחֵל מְבַכָּה עַל
 בְּנֵיהָ" שְׁגָלוֹ מֵעַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם וּמֵאַרְצֵם יִצְאוּ. "כְּכוֹ תִבְכֶּה בְּלִילָה
 וְדַמְעָתָה עַל לַחְיָה, אֵין לָהּ מְנַחֵם מִכָּל אוֹהֲבֵיהָ", כִּי כָל רַעֲיָה,
 שֶׁהֵם הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַד
 אֲשֶׁר נִשְׂאָרְנוּ כְּתֵרֵן בְּרֵאשׁ הַהָר וְכִנֶּם עַל הַגְּבְעָה. "יְתוּמִים הָיִינוּ
 וְאֵין אָב, אֲמוֹתֵינוּ כְּאֲלֻמְנוֹת", וְאֵין לָנוּ מְנַחֵם:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִי יַחְמַל עָלֵינוּ, וּמִי יַחֹם עָלֵינוּ וּמִי יַגִּיד לָנוּ,
 וּמִי יִסוֹר לְשֵׂאוֹל לְשֵׁלוֹם לָנוּ. מִי יַגִּיד גְּדֵר וּמִי יַעֲמֵד
 בְּפָרְץ, מִי יִתְקַן דְּרָכִים וּמִי יִיֶשֶׁר מַסְלוֹת, מִי יִתְקַן נַפְשֵׁנוּ, מִי
 יַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. מִי יַעֲוֹרֵר אוֹתָנוּ מִשְׁנַתְּנוּ לְשׁוּב
 אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר זָכִינוּ
 בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה לְאוֹרוֹת נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים כְּאֵלֶּה, אוֹרוֹת צַחִים

ומצחצחים כֵּאלֹה, אֲשֶׁר אָפְסוּ הַדְּבוּרִים וְהַצְרוּפֵי אוֹתוֹת לְסַפֵּר
 בְּשִׁבְחָם וּגְדֻלָּתָם וְתַקְפָּם וּגְבָהָם וּמַעֲלָתָם וְתַפְאֲרָתָם, וְכַמָּה
 גְּלוּגִילִים סִבְבַת בְּעוֹלָמְךָ, וְכַמָּה עֲלָמִין אֲתָהּ פִּיכּוּ בְּגִינֵיהוּ, וְכַמָּה
 נְסִים וּנְפִלְאוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרְךָ עֲשִׂיתָ עַד אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לְעוֹלָם
 אוֹרוֹת כֵּאלֹה, צְדִיקִים קְדוֹשִׁים כֵּאלֹה, מוֹרֵי דָרְךָ כֵּאלֹה, מְלַמְדֵי
 דַעַת מְבִינֵי מַדְעַ כֵּאלֹה, בְּעֲלֵי עֲצוֹת כֵּאלֹה, וְהוֹיֵת עִמָּהֶם כָּל יְמֵי
 חַיֵּיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, וְהַרְבִּיתָ נְפִלְאוֹתֶיךָ עִמָּהֶם בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי רַבִּים
 קָמוּ עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם, וְאַתָּה הִצַּלְתָּ אוֹתָם מִיַּד כָּל אוֹיְבֵיהֶם
 וְרוֹדְפֵיהֶם, וְעֲשִׂיתָ מַה שְׁעֲשִׂיתָ בְּדַרְכֵי נְפִלְאוֹתֶיךָ הַנְּעֲלָמִים מְאֹד
 מְאֹד וְקִיַּמְתָּ אוֹתָם בְּרַחֲמֶיךָ, עַד אֲשֶׁר פָּעְלוּ וְעָשׂוּ וְהִתְחִילוּ
 וּגְמָרוּ וְהִפְלִאוּ לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים חֲדָשִׁים נְפִלְאִים וְנוֹרְאִים בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת מִרֵּאשׁ וְעַד סוֹף, וְתִקְנֵנוּ נְפִשׁוֹת רַבּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר,
 נְפִשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמְּתִים, כֹּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעָתָ אֵת כָּל הַתְּקוּנִים
 וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מֵהַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת הָאֵלֹה, מִיּוֹם
 שֶׁנִּתְגַּלָּה אוֹר הַגְּנוּז, אוֹר יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשׁוֹ, רַב רַבָּנָן, אִישׁ אֱלֹהִים
 נוֹרָא מְאֹד, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הָרַב רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ
 לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָאִיר פְּנֵי תֵבֵל, וְהַעֲמִיד תְּלִמִּידִים הַרְבֵּה, צְדִיקִים
 וְחַסִּידִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרְאִים, וְהַשְּׁאִיר אַחֲרָיו בְּרִכָּה נִמְעַ שְׁעִשׁוּעֵיו
 זֶרַע קָדֵשׁ מִצְבָּתוֹ, יוֹצְאֵי חֲלָצִיו הַקְּדוֹשִׁים הַיְקָרִים מִפּוֹ וּפְגִינִים
 וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשׁוּוּ בָהֶם, אֲשֶׁר הוּא וְתְלִמִּידָיו וְיוֹצְאֵי חֲלָצִיו גְּלוּ
 אֱלֹהוֹתֶיךָ בְּדוֹרוֹת הָאֵלֹה וְהַרְבִּיצוּ תוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל, הִמָּה הָאִירוּ
 עֵינֵינוּ וּפְתַחוּ לַבְּנוֹ, לְמַדּוֹ וּלְמַדּוֹ דְּרַכִּים יִשְׂרָיִם וְעֲצוֹת נְפִלְאוֹת
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

אֲשֶׁרִי עֵינַי רָאִיתָה כָּל אֱלֹהִים, הֲלֵא לְמִשְׁמַע אֲזוֹן דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ, כִּי כָל תְּקוּתָנוּ הָיָה שְׂיֵאֲרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְנִזְכָּה לַעֲמֹד עוֹד לְפָנֶי הַדְּרַת קִדְשָׁתָם וְלִשְׁמַע מִפִּיהֶם הַנּוֹרָא עוֹד דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים בְּכָל פֶּעַם, חֲדָשִׁים וְנִפְלְאִים, כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ כָּל יָמֵי חַיֵּיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּבִפְשָׁעֵינוּ הָעַצוּמִים נִחְשָׁד מֵאֲתָנוּ מְאֹדֵי עֵינֵינוּ, מִחֲמַדֵּי נִפְשָׁנוּ. אוֹי כִּי גָבְרוּ הָאֲרָאָלִים עַל הַמְּצוּקִים, וְתַפְסוּ מֵאֲתָנוּ לְפָנֵי הַזְּמַן אֶת הָאֲרוֹנוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים הָאֱלֹהִים. "אוֹי מָה הָיָה לָנוּ, נִפְלָה עֲטָרַת רֵאשִׁינוּ, אוֹי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ".

וְאִם אָמְנָם יִדְעֵנוּ גַם יִדְעֵנוּ כִּי גַם עֲתָה הֵם עוֹסְקִים בְּתַקוּן נִפְשׁוֹתֵינוּ, אֲדָךְ מֵר לָנוּ מֵר, כִּי אֵין אָנוּ זוֹכִים לְרֵאוֹת פְּנֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלִשְׁמַע דְּבוּרֵיהֶם הַנּוֹרָאִים, וְלִשְׁאֹב הַכֵּל פִּיהֶם הַקְּדוּשׁ, וְלְהִסְתַּכֵּל עַל פְּאָרֵם וַיְפִים וַיִּזּוּם וְהַדְּרַת פְּנֵיהֶם הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְלְהַפְלִל בְּחַן הָאֲמַת שְׁלָהֶם, כִּי הֵן הִמָּה הָיָה הַפְּאָר וְהִיפִי וְהַחֲזַן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁהָיָה נִכְלָל בְּהַחֲזַן שְׁלָהֶם הַקְּדוּשׁ, בְּהַפְּאָר שְׁלָהֶם בְּשִׁמְם הַקְּדוּשׁ, הִסְתַּכֵּל עַל עֲצוּמוֹ וְנִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה בְּאֲמַת, וְעֲתָה עֲתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ אֲבָדְנוּ מֵה שְׂאֲבָדְנוּ, אוֹי לָנוּ מֵה שְׂגָרְמָנוּ לָנוּ בְּעוֹנוֹתָנוּ, אוֹי כַּמָּה הָעוֹן גוֹרֵם, אוֹי מֵה נַעֲשֶׂה עֲתָה, מֵה יַעֲשׂוּ נִרְדְּפִים כַּאֲלוּ, עֲנִיִּים וְאֲכִיוּנִים כַּאֲלוּ, עִם מְמֻשָּׁד וּמְמַרְט כְּזֶה, עִם עֲנִי וְאֲכִיוּן כְּמוֹנוּ. "עַל כֵּן אֲמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרר בְּבָבִי". מֵר רוּחִי אֶקְרַר, קוֹלִי בָּיִם יִהְיֶה, אֲשִׁיחָה וַיְרוּחַ לִי, אֲדַבְּרָה אֶל יְהוָה אֵל עֲלִיוֹן וַיַּעֲבֵר עָלַי

מָה:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם, קדוש אתה
 ונורא שמך, ושמך משתף בשם הצדיקים האמתיים,
 עשה למען שמך, וקדש את שמך, וגלה האמת בעולם, ופנו
 ברחמיך העצומים, שנובה לידע באמת מי הוא הראש בית של
 העולם עתה, אשר מקבל פח מהצדיקים האמתיים האלה
 שהזפרתי לפניך, ופנו בחמלתך הגדולה להתקרב אליו באמת,
 ולהיות נכלל תמיד באמת בהשם והפאר והחן האמתי של
 הצדיקים האמתיים, ולהתקשר ולהתדבק בהם באמת בקשר
 אמין וחזק כל ימות לעולם, באפן שנובה עלידידיה להסתפל על
 עצמנו מעתה בכל המדות והתאוות של כל הארבע יסודות לזכך
 ולטהר אותם מכל רע, ולשוב בתשובה שלמה באמת על העבר,
 ולהתחזק מעתה באמת בכל עז ותעצומות לשבר ולבטל כל
 המדות רעות וכל התאוות רעות של כל הארבע יסודות, ולזכות
 לכל המדות טובות, ולעסק תמיד בעבודתך באמת בכל פחנו
 בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, עד שנובה שכל הארבעה
 יסודות שפגפגנו יודרכו באמת, ויהיו כלם טוב בלי שום אחיזת
 הרע כלל, עד אשר נובה שיכללו כל הארבע יסודות בשרשם
 העליון, שהם ארבע אותיות של שמך הקדוש יתברך, ונובה
 להסתפל על עצמנו היטב היטב בכל עת, על מה אתינא להאי
 עלמא שפלה, ולהסתפל בכל המדות לזככם ולטהרם ולקדשם
 בתכלית השלימות, ולהסתפל בגדלת הבורא יתברך, ובנפלאותיו
 הנוראים, אשר הוא עושה חדשות ונפלאות בכל עת ועת,
 ולהסתפל בתקון העולם. ונובה שימשכו עלינו מחין קדושים

וּמְהוֹרִים מֵהֶשֶׁם הַקְדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁל הַצְדִּיקֵי אֲמַת, וְנִזְכָּה מֵעַתָּה
 לְקַדְשׁ אֶת מִחְנּוּ וְדַעְתָּנוּ, וְלֹא נַחֲשֵׁב עוֹד שׁוּם מִחֲשֻׁבָּה חִיצוֹנָה
 כְּלָל, מִכָּל שֶׁפֶן שְׂלֵא נִהְרַהֵר חֶסֶד וְשְׁלוֹם שׁוּם הִרְהוּר בְּעוֹלָם כְּלָל,
 וְנִזְכָּה לְחֲשֹׁב בְּתוֹרַת הַרְבֵּה, וּלְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵי־יְתָא
 אֲמַתִּים הַרְבֵּה כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב:

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךְ, וְקַדְשׁ אֶת
 שְׁמִיךְ בְּעָבוֹר כְּבוֹד שְׁמִיךְ, וְזַכְּנוּ שְׁיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיךְ
 הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם עַל יְדִינוּ. מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן כָּל, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת,
 אַתָּה יוֹדֵעַ "אֵת כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם" עַתָּה
 בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִי, וְאִיךְ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְעַרְבֵב וְנִתְבַּלְבֵּל הָעוֹלָם
 עַתָּה מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ, כִּי כָל הַצְדִּיקִים הָאֲמַתִּים פְּאָרִי
 הַדּוֹרוֹת נִסְתַּלְקוּ בְּיָמֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ
 גְּדוֹל עֲצָם מַעֲלָתָם וְתַקְפָּם וְקַדְשָׁתָם, אֲשֶׁר שְׁמִיךְ מְשַׁתֵּף בְּשָׁמֶם,
 וְכָל מֵה שֶׁנִּגְדַּל שְׁמֶם בְּיוֹתֵר נִגְדַּל שְׁמִיךְ בְּיוֹתֵר, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
 נִסְתַּלְקוּ קָדֶם הַזְּמַן. אוֹי מֵה הִיָּה לָנוּ בְּדוֹרוֹת הָאֱלֹהִי. וּמִגְדַּל
 עֲבִירַת דַּעְתָּנוּ, אֵין מִי שְׂיַדַע כָּאֵב צָרָה וְצוּקָה הַזֹּאת, עַד הֵיכֵן
 הַדְּבָר מִגִּיעַ, עַד הֵיכֵן שְׁלֵמָה הַמְּכָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, מִכּוֹת
 מִפְּלֹאוֹת כְּאֵלוֹ הַפְּלֵא וְפְלֵא, מְכָה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בְּתוֹרָה, זֹו
 מִיתַת הַצְדִּיקִים הָאֲמַתִּים אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ
 וּבַחֲטָאֵינוּ וּבַפְּשְׁעֵינוּ. אוֹי, אוֹי וְאָבוֹי, אוֹי לָנוּ מֵה שְׁאַבְדְּנוּ
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ. חֲבַל עַל דְּאָבְדִין וְלֹא מִשְׁתַּכַּחֲזִין. "הַצְדִּיק אָבָה, וְאֵין
 אִישׁ שֵׁם עַל לֵב, וְאִנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מִבֵּין, כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה
 נֶאֱסַף הַצְדִּיק":

רבונו של עולם, רבונו דעלמא כללא, אתה לבד ידעת עצם
 יקרת תפארת קדשת הנפשות היקרים האלה, אבני
 קדש האלה, הנשפכים עתה בראש כל חוצות, "ואין איש
 מאסף אותם הביתה", כי נסתלקו בעוונותנו הצדיקים האמתיים
 הנקראים ראש בית, שהם הבעלי בית של העולם, אשר אז
 בהיותם בעולם ושמים נתגדל בעולם אז היה להעולם בעל
 הבית, ואז היינו אנחנו כלנו נקראים בני בית ומיום שנסתלקו
 בחטאינו, ונתעלם פארם והדרם וחסם הקדוש והנורא, אנחנו
 נעים ונדים ומטלטלים, ונפשות יקרות מעמך בית ישראל
 מתגוללים בראש כל חוצות כי נסתלקו מן העולם הבעלי בית
 של העולם, שהם הצדיקים הגדולים הנקראים ראש בית, ואפלו
 מעט הרשימו שנשארו משמם עלידי ספריהם הקדושים
 ותלמידיהם היקרים, מעלימים גם כן מאד מאד בכמה מיני
 העלמות והסתרות בלי שעור, כי בכל פעם נתגדלים בעולם
 בעלי שם ופרסום שאין שמם נמשך כלל משם יהוה, אדרבא
 על ידם נתעלם שם יהוה, ומתגברים שמות החיצונים חסד
 ושלום, ובעוונותינו הרבים נתערבב העולם מאד עד אשר אין
 אתנו יודע עד מה, מי ומי ההולכים בתורת יהוה באמת, אשר
 שמם נמשך משם יהוה, ומי להפך, ומי מערב משניהם, מטוב
 ורע, ממאורי אור ומאורי אש, "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי
 עליך עינינו":

ונזכה להכניע המאורי אש כנגד המאורי אור, ויתגבר שם
 הקדש, שם יהוה, שם הצדיקים האמתיים, על שם

הטמאה, שמות החיצונים, ויתפטר השקר לגבי האמת, ויתגלה ויתגדל ויתפרסם בכל העולם שם הצדיקים האמתיים ופארם והדרם וחסם הקדוש והנורא, ונופה להפיל בשמם ובפאר הדרת קדשתם, עד אשר יפתחו עינינו באמת, ונסתפל על עצמנו היטב באמת, בכל הארבע יסודות, לזככם ולטהרם ולקדשם מכל התאוות רעות ומדות רעות הנמשכים מהם, ולכררם מרע לטוב, ולזכות לכל המדות טובות ומעשים טובים, ונופה שימשך עלינו על ידי הצדיקים אמתיים מחין קדושים וטהורים, עד שיכללו כל הארבע מחין שלנו וכל הארבע יסודות בתוך היסוד הפשוט הקדוש והנורא, שהוא הצדיק יסוד עולם, שהוא ה"נהר היוצא מעדן להשקות את הגן", ויהיה הכל נכלל בשמך המיוחד הגדול והקדוש והנורא. ותמהר ותחיש לגאלנו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו, ויתגדל ויתקדש ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו בפי כל חי תמיד לעולם ועד:

ותזכנו לקים מצות אתרוג ומינוי בשלמות בזמנו פראוי. ונופה שיהיה לנו תמיד אתרוג נאה וכשר ומהדר בכל מיני הדור, בתכלית השלמות וההדור. ותגלה פאר הדרת קדשת עמך ישראל בעולם, ובפרט פאר הדרת יפי קדשת הצדיקים והכשרים האמתיים, עד אשר ישתוקו ויכספו כל באי עולם לכלל בהם, להפיל בשמם ותפארתם, וישובו כל באי עולם לילך בדרךיהם לעשות רצונך באמת כל ימיהם לעולם:

לה: ובכך יהי רצון מלפניך מלא רחמים אדון יחיד, שתעורני ותזכני לראות את עצמי עם הצדיקים האמתיים

שְׁבִדּוֹר הָיָה, וְלִשְׁמֹעַ מִפִּיהֶם הַקְדוּשׁ תּוֹרָה וְאִפְלוּ בְּעַת שְׁלֹא
 אֲזָכָה לְשִׁמְעַת מֵהֶם תּוֹרָה, אֲזָכָה עַל כָּל פָּנִים לְרֵאוֹתָם וְלִקְבֹּל
 פְּנֵיהֶם הַקְדוּשִׁים, עַד שְׁאֲזָכָה עַל־יְדֵי הָרְאִיָּה לְבַד שְׁיַחֲזוּ וְיִסְתַּכְּלוּ
 בִּי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּעֵינֵיהֶם הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים, שְׁעַל־יְדֵי־זוּה
 יִתְנוּצֵץ מִחֵי בְּהַתְנוּצְצוֹת גְּדוֹל וּבְהֶאֱרָה נִפְלְאוֹה וְעַל־יְדֵי־זוּה אֲזָכָה
 לְקַבֵּל גְּדֻלָּה אֲמִתִּית כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב, כְּפִי הָרְאוּי לִי בְּאֲמַת כְּפִי
 מִחֵי, וְעַקֵּר הַגְּדֻלָּה יִהְיֶה שְׁפִלוֹת וְעֲנוּה אֲמִתִּית:

מב: מִלֵּא רַחֲמִים אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה, עוֹרְרָה אֶהְבֶּתְךָ עָלֵינוּ, וְקוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּמִלֵּא
 מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְרַחֵם עַל כָּל נְשָׁמוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, וְתֵן כָּל־כֹּחַ הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים שְׁיַעֲסְקוּ בְּתַקּוּנֵנוּ
 תְּמִיד, וַיִּמְהָרוּ לַפְּעַל חֲפָצֶם וְרִצּוֹנָם לְתַקְּנֵנוּ כְּלָנוּ מֵהֶרֶה, וְנָשׁוּב
 אֵלֶיךָ בְּאֲמַת מֵהֶרֶה וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב תְּמִיד מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

מב: רַחֵם עָלֵי מִלֵּא רַחֲמִים, וְהַחַיִּינִי וְקַיְמֵנִי, וְזַכֵּנִי מֵעַתָּה עַל כָּל
 פָּנִים לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת. הָשִׁב אֶת נַפְשִׁי בְּ"שִׁבְעָה
 מִזְשִׁיבֵי טַעַם", בְּכָל מִיּוֹן מִטַּעֲמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ דִּקְרָשָׁה.
 חוּם וְחֹמֶל עַל פּוֹזֵר נַפְשִׁי, עַל מְרִירוֹת נַפְשִׁי, עַל חֲלָאוֹת דַּעֲתִי,
 עַל חֲלָקֵת עֲצָתִי, יִהְיוּ וַיִּכְמְרוּ מֵעִיד וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, כִּי "מָה בָּצַע
 בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת", מָה בָּצַע כִּי תִיָּסֵר וְתַעֲנוּשׁ אֶת בְּנֶיךָ
 בְּעֲנֻשֶׁיךָ הַקָּשִׁים וְהַמְרִים רַחֲמֵנָא לְצִלְךָ, מָה בָּצַע כִּי תִבְזֶה וְתִבְיַשׁ
 חֵם וְשָׁלוֹם אֶת נַפְשִׁי, הֲלֹא אַתָּה חָפֵץ בְּתַקּוּנִי, וְאַתָּה יְצַדִּיקוּךָ
 הָאֲמִתִּים הָעוֹסְקִים בְּתַקּוּנֵנוּ חֲפָצִים לְהִיטִיב עִמִּי בְּכָל הַטּוֹבוֹת

שְׁבַבְל הָעוֹלָמוֹת, בְּתוֹךְ כָּלֵל יִרְאֶיךָ וּתְמִימִיךָ הַחֲפָצִים לִילֶךְ
 בְּדַרְכֶיךָ, וְלֵמָּה "וְנַחַת וּתְמָאִם", וְאַתָּה מְנִיחַ אוֹתִי כָּל כֶּךָ זֶה יָמִים
 וְשָׁנִים בְּמִקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ הַרְחוֹקִים מִמֶּךָ כָּל כֶּךָ. וְאִם בְּאֵמֶת אֵין
 שׁוּם תְּרוּץ בְּעוֹלָם, אֲהִי־עַל־פִּי־כֵן אַתָּה יָכוֹל לְלַמֵּד עָלַי זְכוֹת,
 וְלַעֲזֹר רַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִים עָלַי, וְלִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ מֵעַתָּה, וְלַהֲדַרְכֵנִי
 בְּאֱמֶתְךָ בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה, בְּאִפְּן שְׁאֲשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם, עַד שְׁאֲזַכֶּה גַם אֲנֹכִי לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא בְּאֵמֶת, וְלַהֲיוֹת
 נִכְלָל בְּכֹלֵל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִים הַזּוֹכִים לְשׁ"י עוֹלָמוֹת, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי י"ש וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְלֵא", וְאִם אֵין רְחוֹק
 מֵעוֹלָם אֶחָד מִבֵּית אֶחָד כְּמוֹ שְׁאֲנִי רְחוֹק, עִם כָּל זֶה מִמֶּךָ לֹא
 יִפְלֵא כָּל דְּבָר:

חֲמַל עֲלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ, שְׁנֹפִיר אֵת עֲצֻמְנוּ בְּכֹל עֵת בְּנִפְלְאוֹת עֲרֶבֶת
 נְעִימַת הַתַּעֲנוּגִים וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שִׁיְהִיָּה לְהַצְּדִיקִים לְעֵתִיד,
 שְׁיִזְכֶּה כָּל אֶחָד לְנַחַל שׁ"י עוֹלָמוֹת, וְנַעֲמִיק דְּעַתְנוּ בְּזוֹה, וְנִשְׁעַר
 בְּדַעַתְנוּ גְדֻלַּת עוֹלָם אֶחָד, וְכִמָּה וְכִמָּה כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת וְגַלְגָּלִים
 נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים שִׁישׁ בְּכֹל עוֹלָם וְעוֹלָם, וְכִמָּה וְכִמָּה עִירוֹת
 וּמְדִינוֹת, וְכִמָּה וְכִמָּה מְבוֹאוֹת וַחֲצֵרוֹת וּבֵתִים וַחֲדוּשִׁים נִפְלְאִים
 וְעִנְיָנִים נוֹרָאִים שִׁישׁ בְּכֹל עוֹלָם וְעוֹלָם, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן שׁ"י
 עוֹלָמוֹת שִׁישׁ לְכָל צְדִיק, מִי יִשְׁעַר גְּדֻלַּת הַצְּדִיק הַזּוֹכֶה לְזוֹה
 וְתַעֲנוּגָיו וְשְׁעִשׁוּעָיו, אֲשֶׁרֵי לוֹ. זָכְנוּ שְׁלֵא נִחְלִיף עוֹלָמוֹת כְּאֵלוֹ
 הַקְּיָמִים לְעַד, בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה. חֲמַל עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ
 יִשְׂרָאֵל שְׁנֹזְכֶה בְּלָנוּ לַהֲיוֹת בְּכֹלֵל צְדִיקֵי אֵמֶת הַזּוֹכִים לְשׁ"י
 עוֹלָמוֹת, כִּי אַתָּה חָפֵץ לְהִיטִיב לְכָל, וְאֵין מַעֲצוֹר לְךָ לְהוֹשִׁיעַ גַּם

אותי, לזכות לכל טוב אמת ונצח, למען אופה לגדל ולקדש את
שמו הגדול לעולמי עד ולנצח נצחים:

יד: אל רחום שמו, אל חנון שמו, בנו נקרא שמו, יהוה עשה
למען שמו. אם עונינו ענו בנו, יהוה עשה למען שמו.
למען שמו יהוה וסלחת לעונינו כי רב הוא, יענו יהוה ביום
צרה ישגבנו שם אלהי יעקב, "אל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו
שמו, לא לנו יהוה לא לנו כי לשמו תן כבוד על חסדך על
אמתך, למען שמו יהוה תחיני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי.
יהוה שמו לעולם יהוה זכרך לדור ודור, הביטה וראה "למי
עוללת בה", ראה נא בענינו וריבה ריבנו, פי צרות סבבנו בכלל
ובפרט פי אנו רחוקים ממו שמו שמו רחוקים, כאשר יודע כל
אחד בנפשו, ובתוך כך יצאו עלינו גזרות קשות ומרות פאלו,
אשר אי אפשר לסבלן, וזכות ומעשים טובים אין בנו לרצותך
בהם ובעונותינו הרבים פשל בחנו אפלו לצעק ולזעק אליך
כראוי, ובמה נתרצה אל אדוננו מלפנו על פן עתה אין לנו שום
פתחון פה ולא שום דרך לבוא לפניך ולא שום משען ומבטח, פי
אם בשמו לבד בשמו באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
אשר ברחמיך הרבים קראת שמו עלינו מימות אבותינו, שתעשה
למען שמו הגדול המשתף בשמונו ולמען שם כל הצדיקים
האמתיים אשר הם שמו, ותחום ותחמל ותרחם עלינו ותמתיק
ותקל ותבטל כל הדינים וכל הגזרות מעלינו ומעל עמך בית
ישראל, ובפרט הגזרה הקשה והמרה שיצאה בסמוך. רחם עלינו
למען שמו ותסירה ותבטלה מעלינו מהרה, פי אין מי יעמד

בעדנו שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה, כי כבר גלית לנו כי אין טוב בעיניך להמיתנו או להענישנו חסוּשְׁלוֹם, כי "בכל צרתם לו צר", ובתיב: "גם ענוש לצדיק לא טוב" כי שמך משתף בנו, וכל הענשים חסוּשְׁלוֹם נוגעים בך כביכול ובהצדיקי אמת, בפרט גזרה קשה ומרה פואת, אשר עקרה על דתך הקדוש, כי לא עלינו תלנתם ושנאתם, כי אם עליך ועל דת תורתך הקדושה והטהורה והתמימה:

נו: "מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און. לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני. ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי". רבוננו של עולם, מלא רחמים, חפץ חסד ומרבה להטיב, טוב ומטיב לרעים ולטובים, החושב מחשבות לבל ידח ממוך נדח "פקח עיניך וראה שוממותינו", ראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", כי אין מי יעמד בעדנו מה נעשה ומה נפעל אחרי אשר [לקחת] לקח מאתנו עטרת ראשנו גאוני עגנו מחמדי עינינו, הן המה צדיקי אמת אשר נסתלקו בדורותינו אשר כל ימי חייהם הקדושים היינו עומדים ומצפים לישועה, שפדרכיהם [שפדרכיהם] הנזראים ובתחבולותיהם הנפלאות יקרכו אותנו בלנו להשם יתברך ובעונותינו העצומים והרבים והפכדים מאד, חשך השמש בצהרים ונשאֵרנו כיתומים ואין אב, ומה נעשה עתה אל מי מקדושים נפנה:

מלא רחמים למדנו איך לזעק ולבכות ולקונן ולספוד על הסתלקות הצדיקים האמתיים, באפן שנוכה לעורר רחמיך

על עניים כְּמוֹנו הַיּוֹם, שְׁתוּרְנו וּתְלַמְדֵנו אִיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא
 אֶת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שְׁבִדּוֹר הַזֶּה, שְׂיֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהִנְהִיג אוֹתָנוּ
 בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וּלְקַרְבְּנו לְתוֹרַתְךָ וּלְהַשִּׁיבֵנו אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וְנוֹכַח
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּאֵמֶת וּבְשִׁלְמוֹת לְהֵאֱמִין בְּדַבְרֵיהֶם [הַנְּאֻמָּנִים]
 הַנְּעִימִים בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת שְׁפָל דְּבַרְיָהֶם וְשִׁיחוֹתֵיהֶם צְרִיכִים
 לְמוֹד, כִּי גַם בְּשִׁיחַתָּם שִׁיחַת חֲלוּן נַעֲלָם בָּהֶם תּוֹרָה נִפְלְאוֹה
 וְסוּדוֹת עֲלָאִין וְרוּיִן הַרְבֵּה וְאִטָּה אֲזוּי וְאֶקְשֶׁר דַּעֲתֵי הַיֵּטִב
 לְשִׁיחַתָּם הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁאֲזוּכָה שְׂיִקְשְׁרוּ אוֹתֵי עַל יְדֵי שִׁיחַתָּם
 אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת:

רַחֵם עָלֵינו לְמַעַן שְׂמֹךְ, חוּסָה עָלֵינו כְּרַב רַחֲמֶיךָ וְהַדְרִיכֵנו
 בְּאֵמֶתְךָ, וּלְמַדְנו אִיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אֶת הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּים שְׁבִדּוֹר הַזֶּה, וְאִיךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה
 בְּאֵמֶת בְּאִפֵּן שְׁנוֹכַח לְמַצֵּאֵם וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּאֵמֶת וְהֵם יִרְחַמוּ
 עָלֵינו בְּרַחֲמֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וּיִקְרְבוּ אוֹתָנוּ פְּלָנוּ, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד
 מִמְּקוֹמוֹ בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם, אֵלֶיךָ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת, עַד
 אֶשֶׁר יוֹצִיאוּ אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הָרָעִים שְׁנַפְלָנוּ לְשָׁם, כֹּל
 אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מְקוֹמוֹ שִׁירַד לְשָׁם וְנִתְרַחַק מִמְּךָ כְּמוֹ שְׁנִתְרַחַק,
 מִכָּלֵם יוֹצִיאוּ אוֹתָנוּ, וּיִקְרְבוּנו אֵלֶיךָ, וְיִשִּׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּתוֹשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפֵּן שְׁתִּתְקַשֶׁר וְתִתְחַבֵּר חֲכָמָה תִּתְאַה
 בְּחֲכָמָה עֲלָאוֹה, וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים יְחוּדִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים עַל יְדֵינוּ
 תְּמִיד:

חֻמְל דְּלִים חֲמַל עָלֵנו בְּרַחֲמֶיךָ וְקַרְבְּנו מְהֵרָה לְצְדִיקִים אֲמִתִּים
 שְׁבִדּוֹר הַזֶּה, אֶשֶׁר כֹּל תְּקוּתֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

על ידם, כי הם חיינו וארך ימינו לעולם ועד, רחם עלינו למען
שמוך ומלא משאלותינו לטובה ברחמים חננו ועננו ושמע תפלתנו,
כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה שומע תפלה:

* ה רבוננו של עולם, זפני לעסוק בתורה הרבה, והאר עיני
בתורתך, ותעזרני להשיג מאור גדול ממאור התורה,
וכל מה שאזכה להשיג יותר בכל פעם בהשגת התורה הקדושה,
אזכה להוסיף גם פן בצדקות ובחסידות ומעשים טובים, ותזכני
עלידי זה שתהיה דעתי נוחה עם הפריות, ולא אראה לעולם
שום פעם וקפדא נגד שום אדם, רק אהיה טוב לכל, ואפילו אם
אראה מאיזה אדם בפרט מאנשי ההמון עם, איזה דבר שאינו
טוב וישר לפי דעתי, אזכה לדבר עמו בטוב ובדיבורים רפים
ונוחים המתשבים על הלב, עד שימצאו דברי חן בעיניו ויהיו
נשמעים אליו, ויקוים בי מקרא שפתוב דברי חכמים בנחת
נשמעים. ונאמר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

* טו רבוננו של עולם, זפני להתקרב לצדיקי אמת ולשמע דברי
תורה ומוסר מפיהם הקדוש, ואזכה לקבל עלידי זה
התעוררות אמתית לעבודתך וליראתך, כי הלא ידעת כי כבר
עינתי הרבה בספרי מוסר ויראה, ואף עלפי פן לא זכיתי עדן
להתעוררות דקדשה פראוי, וכבר גלית אזנינו כי כל זה מחמת
שהלמוד בספרים הוא בחינת עשיה, וכבר נאבד מאתנו בחינת
הפתר שקבלנו על ידי שאמרו אבותינו "נעשה", מאחר שעשו
אחר כך את העגל, וצריכין אנחנו להזהר לשמור על כל פנים
היטב בחינת ה"נשמע", שזה בחינת "שמע ישראל" וכו'. כמו

שְׁדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ וּזְכוּנוֹם לְבִרְכָה. וְעַל כֵּן אִם נִזְכָּה לְשִׁמְעַ דְּבָרֵי תוֹרָה וּמוֹסֵר בְּאֲזִינוֹ מִפִּי הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שְׂוָה בְּחִינַת "נִשְׁמָע", בְּוֵדָאֵי מִסְגָּל יוֹתֵר לְהִתְעוֹרֵר עַל־יְדִיּוּהָ לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְזַכָּנוּ גַם כֵּן לְעִסּוֹק בְּתוֹרָה הַרְבֵּה וּלְלַמּוֹד וְלַהֲגוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּסִפְרֵי תוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה, הֵן בְּהַסְפָּרִים שֶׁנִּתְחַבְּרוּ עַל יְדֵי הַחֲכָמִים הַקְּדוּמוֹנִים וּזְכוּנוֹם לְבִרְכָה, הֵן בְּאֵלוֹ הַסְפָּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּתְחַבְּרוּ עַל־יְדֵי אֵלוֹ הַחֲכָמִים וְהַצַּדִּיקִים שֶׁהָיוּ סְמוּךְ לְזַמְנָנוּ. וְאִזְכָּה לְהִשְׁתַּוְּקֵק וְלִכְסֹף כָּל כֹּף לְעַבּוֹדְתְךָ בְּרָצוֹן וְהִשְׁתַּוְּקוֹת גְּדוֹל וְחוֹק, עַד אֲשֶׁר בְּכָל סֵפֶר וְסֵפֶר שֶׁאֶלְמּוֹד וְאֶעִין בּוֹ, אִזְכָּה תִּכְף לְמַצֵּא אֶת עֲצָמוֹ, הֵינּוּ שְׂאִזְכָּה לְרֵאוֹת פְּחִיתוּתִי וְשִׁפְלוּתִי, וְלִקְבֹּל מוֹסֵר וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְעַבּוֹדְתְךָ מִכָּל לְמוֹד וְלְמוֹד שְׂאִזְכָּה לְעֵין וְלְלַמּוֹד בְּכָל סֵפֶר וְסֵפֶר מִהַסְפָּרִים הַקְּדוּשִׁים, וְאִזְכָּה לְקַבֵּל מֵהֶם עֲצוֹת טוֹבוֹת וְהִתְעוֹרְרוֹת וְהִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל לְעַבּוֹדְתְךָ, בְּכָל עַת וְעַת כְּפִי בְּחִינַתִּי וּמְדַרְגָּתִי וְאִיכוּתִי וּמַהוּתִי, וְכְפִי הַסְּפּוֹת הָעוֹבְרִין עָלַי בְּכָל עַת, וַיִּקְּים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: אִזְ אֲמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בְּמַגֵּלַת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי. עָלַי דִּיִּיקָא, שְׂיִהִיָּה נַחֲשָׁב אֲצִלִּי כֹּל לְמוֹד וְלְמוֹד שְׂאִזְכָּה לְלַמּוֹד בְּאִיזוּהָ סֵפֶר, בְּאֵלוֹ זֶה הַסֵּפֶר נִכְתָּב רַק בְּשִׁבְלֵי וּמְדַבֵּר עִמּוֹ, כְּפִי מַה שְׂאִנִּי יוֹדַע מַה שְׁעוֹבֵר עָלַי, וְאִז אֵדַע כִּי אֲנִי חַפִּץ וּמִשְׁתַּוְּקֵק לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּבְחִינַת: לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חַפְצָתִי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲוִי. אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. וְתַצְלִינוּ מִמִּדַּת הַנִּצְחוֹן שְׁלֵא אֲרַצָּה לְעוֹלָם לְנִצְחָה שׁוּם אָדָם, וַיְהִיָּה גוֹחַ לִי יוֹתֵר לְהִיּוֹת מִן הַמְּנַצְחִים וְלֹא מִן הַמְּנַצְחִים, כִּי הֲלֹא יִדְעָתָּ כִּמּוֹה וְכִמּוֹה אֲבָדוֹ אֶת עוֹלָמָם לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ,

על־ידי מִדַּת הַנְּצַחֹן, כִּי הַנְּצַחֹן אֵינוֹ סוֹבֵל אֶת הָאֵמֶת, כִּי אִף אִם יֵרָאֶה לְעֵינַיִם דְּבַר אֵמֶת וּמְבוֹרֵר, יִדְחֶה אוֹתוֹ מִחֶמֶת הַנְּצַחֹן, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּק עִצְמוֹ בְּמִדַּת הָאֵמֶת וְלִהְיוֹת תָּמִיד מוֹדֶה עַל הָאֵמֶת וְדוֹבֵר אֵמֶת בְּלִבּוֹ, וְדִיּוּקָא עַל־ידי מִדַּת הָאֵמֶת אֲזֻכָּה לְנִצָּח תָּמִיד אֶת כָּל הָעוֹמְדִים עָלַי לְרַחֲמֵי מִדְּרֵךְ הָאֵמֶת, וְתִשְׁמְרֵנִי שְׂלֵא אִמְעָה אֶת עִצְמִי עַל־ידי מִדַּת הַנְּצַחֹן לְהַפְּךְ הַשְּׁקֵר לְאֵמֶת חֶסֶד וְשְׁלוֹם. וְאֲזֻכָּה לְהִתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר נֹאמַר בְּךָ: וְגַם נִצָּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֵר וְלֹא יִנָּחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתְּהָ הוֹדַעְתָּנוּ שְׂאֵתְּהָ חֲפִץ וּמִתְגַּעְגַּע שְׂיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ יִנְצָחוּ אוֹתְךָ בְּתַפְלָתָם, עַד אֲשֶׁר תִּבְטַל רְצוֹנְךָ בְּכִיכּוֹל מִפְּנֵי רְצוֹנִם, וְיֵשׁ לְךָ תַעֲנוּג גְּדוֹל מִזֶּה שְׂמִנְצָחִין אוֹתְךָ, כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ רְבוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוֹם לְבִרְכָּה: זָמְרוּ לְמִי שְׂמִנְצָחִין אוֹתוֹ וְשָׂמַח. אֵךְ אֵתְּהָ יִדְעַתְּ כִּי אֵיךְ אֲפֹשֶׁר לְבָשֶׁר וְדָם לְנִצָּח אוֹתְךָ, אִם לֹא שְׂאֵתְּהָ בְּעִצְמְךָ שׁוֹלַח לוֹ דְבוּרִים וְטַעֲנוֹת לְנִצָּח אוֹתְךָ, עַל כֵּן חוּס וְחִמּוֹל נָא עָלַי גַּם כֵּן וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים שְׂאֲזֻכָּה לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת, בְּטַעֲנוֹת וּבִקְשׁוֹת וְתַחֲנוּגִים וּפְיוּסִים וְרְצוּיִים חֲדָשִׁים וְנִכּוֹנִים וְיִשְׂרִים, עַד שְׂאֲזֻכָּה לְנִצָּח אוֹתְךָ בְּכִיכּוֹל שְׂתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים אֶף־עַל־פִּי שְׂאֵינִי כְּדָאִי וְהִגּוֹן לְכַד כְּאֲשֶׁר יִדְעַתִּי בְּנַפְשִׁי כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד. אֵךְ אֶף־עַל־פִּי כֵּן אֵינִי בּוֹטַח בְּחַסְדְּךָ "כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל". כִּי אֵתְּהָ צוֹפֶה לְרַשַׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, וְרוֹצֶה אֵתְּהָ בְּתִשׁוּבָתוֹ שֶׁל רַשְׁעִים, וְאֵין אֵתְּהָ חֲפִץ בְּמִיתָתָם, וְאֵתְּהָ חוֹשֵׁב מִחֲשׁוֹבוֹת לְבַלְתִּי יִדַּח מִמָּךְ נְדָת, עַל כֵּן "עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמְדָה" וְאֶקְוֶה וְאֵיחַל לְאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂתַעֲזְרֵנִי לְהִתְעוֹרֵר בְּלִב

שָׁלֵם לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ תִּכְוֶן אֶת לְבִי
 וְתִקְשִׁיב אֲזַנְךָ לְקוֹל תַּחֲנוּנָי, וְתִשְׁפִּיעַ לִי מִן הַשָּׁמַיִם דְּבוּרִים יְפִים
 וְנִעְיָמִים וְטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלֹאוֹת נְכוֹנוֹת לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ, וְלִקְרֹא
 אֵלַיךָ בְּאַמֶּת מִתּוֹךְ עוֹמֵק לְבָבִי שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלַיךָ, וְאַתָּה תִּשְׁמַע
 שְׁוֹעָתִי וְתִאֲזִין לְקוֹל תַּחֲנוּנָי, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְנִצָּח אוֹתְךָ כְּבִיכּוֹל
 וְתַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלַי וְתִקְרַבְנִי אֵלַיךָ בְּאַמֶּת, וְיִקָּים בִּי
 מִקְרֵא שְׁפָתוֹב: וְחַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אַחֲזִין וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחַם,
 אָמֵן בְּנֵי רֵצוֹן:

* יי חֲלָקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לְשִׁמּוֹר דְּבָרֶיךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹרְנִי
 לְבַטֵּל וּלְהַכְנִיעַ גְּשָׁמִיּוֹת גּוֹפֵי נֶגֶד אוֹר נִשְׁמָתִי
 הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, וְאֲזַכֶּה לְשִׁמְעַת הַיָּטִב
 בְּלִבִּי בְּכָל פֶּעַם מֵה שֶׁנִּשְׁמָתִי שֶׁהִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל אוֹמַרְתִּי לִי
 וּמְלַמֶּדֶת אוֹתִי לְשִׁמּוֹר דְּבָרֶיךָ. וְטַהַר לְבָבִי לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. "לֵב
 מְהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקַרְבִּי", וְתוֹפְנִי לְהַכְנִיעַ
 וּלְבַטֵּל אֶת הַיִּצָּר הַרַע שֶׁבְּתוֹךְ לְבָבִי, וְאֲזַכֶּה לְבַחֲנִינֶת: וְלִפִּי חָלַל
 בְּקַרְבִּי. וְלִזְבֹּךְ וּלְטַהַר לְבָבִי מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וּבִטְלוֹת,
 וְאֲזַכֶּה לְהִזְוֹת נְקִי כְּפִים וְכֵר לְבָב. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה שִׁיתְגַּלֶּה וְיֵאִיר
 לִי בְּאַמֶּת אוֹר הָאֱלֹקוֹת שֶׁבְּתוֹךְ לְבָבִי, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שֶׁלֵּב
 כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְלֵא מֵאֱלֹקוֹתֶיךָ תִּתְבָּרֵךְ בְּבַחֲנִינֶת "צוֹר לְבָבִי
 וְחֲלָקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם", וְזוֹכְנִי לְטַהַר לְבָבִי בְּאַמֶּת כָּל כֶּךָ עַד
 שְׁאֵהִיָּה יְכוֹל לִידַע עֲתִידוֹת עַל־יְדֵי מֵה שֶׁהֵלֵב אוֹמֵר לִי, וְאֲזַכֶּה
 שֶׁכָּל מֵה שֶׁלְּבִי יֵאמֵר לִי יְהִיָּה דְבָרֵי יְהוָה מִמּוֹשׁ, בְּבַחֲנִינֶת "לֵךְ אִמֵּר
 לְבִי" בְּשִׁלְיַחוֹתְךָ מִמּוֹשׁ. וְתוֹפְנִי לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת לְהֵאֱמִין

בָּהֶם בְּאֵמֶת, כִּי אֶף־עַל־פִּי שָׁאֲנִי יוֹדַע שָׁאִין לִי שׁוּם תְּפִיסָא כְּלָל
 בְּקִדּוּשַׁת הַצְּדִיקִים וְגֹדֵל מַעֲלַת צְדָקָתָם, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲזַכֶּה לְהִבִּין
 וְלִידַע קִצַּת מַעֲלַת קִדּוּשַׁת הַצְּדִיקִים. עַל־יְדֵי שָׁאֲנִי רוֹאֵה מַעֲלַת
 הָאֲנָשִׁים הַמְּקוֹרְבִים אֲלֵיהֶם שֶׁהֵם אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה יְרֵאִים וְשִׁלְמִים,
 וְתוֹכְנֵי לְבָבִי לְהִרְהֵר שׁוּם דְּבַר אַחַר הַצְּדִיקִי אֵמֶת וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי
 שׁוּם קְשִׁיָּא עֲלֵיהֶם, רַק אֲדַע וְאֵאֱמִין בְּאֵמֶת כִּי אִין לִי שׁוּם תְּפִיסָא
 וְהַשְׁגָּה בָּהֶם, כִּי הֵם לְמַעַלָּה מִשְׁכַּלְנוּ לְגַמְרִי. רַק אֶף־עַל־פִּי כֵן עַל
 יְדֵי מַה שָׁאֲנִי רוֹאֵה אֲנָשִׁים הַמְּקוֹרְבִים אֲלֵיהֶם שֶׁהֵם אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה
 יְרֵאִים וְשִׁלְמִים, אֲזַכֶּה גַם כֵּן לְהִיּוֹת נִמְנָה עִמָּהֶם וְלְהִתְקַרֵּב גַּם כֵּן
 לְצְדִיקֵי אֵמֶת, וְלִשְׁמַע עֲצָתָם וּלְקַיֵּם כָּל דְּבָרֵיהֶם עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ
 עַל־יְדֵי־זֶה לְשִׁלְמוֹת תְּכֵלִית הַצְּלָחָתִי בְּרוּחָנִיּוֹת וּגְשָׁמִיוֹת בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אֲמִן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

* כַּד רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זָכַנִי לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקִים וְחַכְמִים אֲמִתִּיִּים.
 וְאֲזַכֶּה לְקַבֵּל פְּנֵיהֶם הַקְּדוּשׁ בְּכָל פַּעַם, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 אֲזַכֶּה גַם אֲנִי לְקַבֵּל הָאָרֶה גְּדוֹלָה בְּפָנִים שְׁלִי מְאוֹר פְּנֵיהֶם
 הַקְּדוּשׁ, בְּכַחֲנִית הַלְּבָבָה שְׁמֻקְבֵּלֶת אוֹר מֵהַשְּׁמַשׁ, וְזָכַנִי לְהִתְקַרֵּב
 לָהֶם וְלְהִתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם כָּל כָּךְ, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי קִבְלַת פְּנֵיהֶם
 לְקַבֵּל אוֹר פְּנֵיהֶם מִמֶּשׁ בְּתוֹךְ פָּנֵי, עַד שְׁיִתְרָאֵה פָּנֵי הַרֵב וְהַחֲכֵם
 עֲצֻמוֹ בְּתוֹךְ פָּנֵי, וְתוֹכְנֵי לְאֲנַפִּין נְהִירִין וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי אֲנַפִּין
 חֲשׂוֹכִין, וּבְכַפְרָט מִתְאַוֹת מְמוֹן שֶׁהוּא עֵקֶר הָאֲנַפִּין חֲשׂוֹכִין, שְׁעַל־
 יְדֵי־זֶה אִין יְכוֹלִין לְקַבֵּל אֶת הַפָּנִים דְּקִדְשָׁה בְּתוֹךְ הַפָּנִים שְׁלוֹ,
 וְתַצִּילֵנִי מֵעֲזוֹת פָּנִים, כִּי מִי שֶׁהוּא עוֹ פָּנִים אִין לוֹ פָּנִים דְּקִדְשָׁה,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה אִינוֹ יְכוֹל לְקַבֵּל פָּנֵי הַרֵב וְהַחֲכֵם הָאֵמֶת בְּתוֹךְ הַפָּנִים

שלו, ותזכני לדבר בכל פעם עם הצדיק האמת, ולשמע ממנו
 חדושי תורה אמתיים בכל פעם פנים בפנים, ואזכה שיהיה נכלל
 אור פניו הקדוש בתוך הפנים שלי כל כך, עד שבשעה שאזכה
 שידבר עמי פנים בפנים. אזכה להתאחד ולהתקשר ולהכלל עם
 דבוריו הקדושים באחדות אחד ממש ולהתבטל אל דבוריו
 הקדושים בבטול גמור, עד שלא ארגיש את עצמי כלל ולא יהיה
 שום פרוד ביני לבין דבוריו הקדושים רק כאלו הדבור בעצמו
 מדבר עמי ויוצא ממני ממש שזה בחינת "פנים בפנים דבר יהוה
 עמכם" הנאמר במתן תורה. וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה:
 שהדבור בעצמו היה מדבר עם כל אחד מישראל. ועל ידי זה
 אזכה שיהיו כל דברי הרב האמת חקוקים בתוך לבבי ומאירים
 בנפשי ורוחי ונשמתי לעולמי עד ולנצח נצחים. אמן פן יהיה
 רצון:

* כג רבוננו של עולם, זכני להתקרב לצדיקי אמת ולעמוד
 לפניהם לשרתם ולשמע ולקבל באהבה גדולה כל
 היוצא מפיהם, הן דברי תורה הן שיחת חולין, וכל מה שיצו
 עלי, וכל מה שידברו עמי, אדע ואאמין באמונה שלמה פי הכל
 לטובת ורפואת נפשי, ואזכה לבטל דעתי נגד דעתם ולא
 אהרהר על שום דבר אחריהם כלל, ואדע ואאמין פי הם רופאי
 חולי הנפשות באמת, ובודאי בקיאים הם ברפואת חלי נפשי
 יותר ממני. רבוננו של עולם, בודאי אני מאמין באמונה שלמה
 שהתורה היא רפואה כללית, לכל חולי הנפש, אבל כבר גלית
 אונינו שבתורה הקדושה יש שני כחות: זכה נעשית לו סם

חיים, לא זכה וכו'. ואני ידעתי בנפשי כי פגמתי הרבה מאד, כי עונותי רבו למעלה ראש ואשמתי גדלה עד לשמים. ועלידידיה קשה לי לקבל רפואת נפשי בשלמות עלידי למוד התורה בלבד, והלואי שלא יהיה נעשה אצלי סם מות רחמנא לצלן, על פן חוס וחמול נא עלי ופני להתקרב לצדיקי אמת שהם רופאי הנפשות באמת והם יודעים איך להלביש את אור התורה הקדושה באופן שלא יהיה נעשה אצלינו סם מות חסד ושלוה, רק אדרבא נזכה לקבל ממנה סם חיים ורפואה שלמה לכל תחלואי ומכאובי נפשנו, ועל פן לפעמים הם מלבישים לנו פנימיות התורה בדברי תורה אחרים ופשוטים, ולפעמים כשגברה החולי על נפשנו כל כד עד שגם זה אי אפשר לנו לקבל, על פן מוכרחים להלביש לנו אור התורה הקדושה בספורים חיצוניים בשיתח חולין וספורי מעשיות וכיוצא בזה, וכל זה לרפואת נפשנו. על פן זכנו לקבל כל היוצא מפיהם באהבה גדולה ובחשק גדול ובאמת ובאמונה שלמה, עד אשר עלידידיה נזכה שכל למוד תורתנו הקדושה יהיה נעשה אצלינו סם חיים, ונזכה להגות בדברי תורתך יומם ולילה, ויקים בנו מקרא שכתוב: רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך, ונאמר: כי חיים הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא. אמן פן יהיה רצון:

* כי רבונו של עולם, זכני להיות רגיל אצל הצדיק האמת. בפרט בזמן הקבוץ שהתלמידים מתקבצים אליו לשמע ממנו דברי אלקים חיים ולקבל הדרת פני קדשו, אוכה גם פן להיות תמיד נמנה עמם, ולהכלל בתוכם, ונהיה רגילים

לְהִתְקַבֵּץ אֵלָיו כִּמְהָרָה פְּעָמִים בְּשָׁנָה, בְּפָרְטָא בּוֹמְנִים הַקְּבוּעִים
 לְהִתְלַמְּדִים לְהִתְקַבֵּץ, וְכֵן בְּכָל עַת שְׂרִיצָה הַצְּדִיק לְהַמְתִּיק
 דִּינִים וְלִבְטֹל כָּל הַגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת מֵעַל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל, תְּעוֹרֵר אֹז
 הַרְצוֹן וְהַחֲשֵׁק אֲצֵל כָּל הַתְּלַמִּידִים בְּנֵי הַקְּבוּץ שְׂיִתְקַבְּצוּ אֵלָיו
 מֵאֵלֵיהֶם גַּם אִם אַף שְׂאִינוּ זְמַן קְבוּעַ לְקְבוּץ. כִּי כִּבְר גְּלִית אֲזִינֵנו
 שְׂכַשְׂתֶּם הַתְּלַמִּידִים מִתְקַבְּצִים אֲצֵל הַצְּדִיק, אִם לֹא מִמְשָׁלָה בְּיֹתֵר
 וְנִקְרָא אִם "אִישׁ הָאֱלֹקִים", וַיֵּשׁ לֹא כֹחַ בְּיֹתֵר לִבְטֹל כָּל הַגְּזֵרוֹת
 וְלְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים. וְזָכְנוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְשַׁבּוֹת כִּמְהָרָה שַׁבָּתוֹת
 בְּשָׁנָה אֲצֵל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וְלְהִיּוֹת מִיסַב עִמָּהֶם עַל שׂוֹלְחָנָם
 בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כִּי כִּבְר הוֹדַעְתָּ לָנוּ שֶׁהַשַּׁבָּתִּים [תּוֹת] שְׂשׂוֹבְתִים
 אֲצֵל הַתְּלַמִּידֵי-חֶכֶם הָאֲמִתִּים הֵם כְּמוֹ תַעֲנִית, וְזָכְנוּ לְהִתְקַרֵּב
 לְהַצְּדִיק הָאֲמִתִּי הַמוֹפְלָג בְּמַעֲלָה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר הַשַּׁבָּתִּים [תּוֹת]
 שְׂשׂוֹבְתִים אֲצֵלֵיהֶם טוֹבִים וּמוֹעִילִים לְעִבּוֹדַת יְהוָה יוֹתֵר
 מִתַּעֲנִיּוֹת הַרְבֵּה מְאֹד. וְעוֹרְנוּ שְׂלֵא נִפְשָׁל לְעוֹלָם בְּשׂוּם גְּאוּה
 וְגִדְלוֹת וְגִסּוֹת הָרוּחַ חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׂוּם רְצוֹן וְחֲשֵׁק
 לְהַגְדוּלָה וְהַכְּבוֹד הַמְדַמָּה, רַק אֲדִרְבָּא נִזְכָּה לְבְרוּחַ מִן הַכְּבוֹד
 בְּכַדִּי שְׂלֵא נְבוֹא עַל־יְדִיזוּהָ לְאִיזוּהָ צָרָה חֵס וְשְׁלוֹם, כְּמֵאמֵר
 הַפְּתוּב: לִפְנֵי שְׂבֵר גְּאוּן. וְתוֹכְנוּ לְמִדַּת הַשְּׁפָלוּת וְהַעֲנָוָה בְּאֲמִתּוֹ,
 וְעַל־יְדִיזוּהָ נִזְכָּה לְכְבוֹד וְדִקְדָּשָׁה בְּאֲמִתּוֹ, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת הַכְּבוֹד
 וְהַגְּדוּלָה בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה וְרַק לְשֵׁם שְׂמִים לְבַד, וּיקוּיִם בְּנוּ מִקְרָא
 שְׂפָתוֹב: וְלִפְנֵי כְבוֹד עֲנָוָה. אֲמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן:

* כִּי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְזָכְנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמִתּוֹ וְלִשְׁמַע חֲדוּשֵׁי
 תּוֹרָה מִפִּיהֶם, וְלִקְבֹּל מֵהֶם בְּכָל פֶּעַם שְׂכָל חֲדָשׁ

בַּעֲבוּרַת יְהוָה מֶה שְׁלֵא הָיָה נוֹדַע לָנוּ עַד עַתָּה, וְעַל־יְדֵי זֶה נִזְכָּה
 אֲשֶׁר "רַבִּים מִיִּשְׁנֵי אַדְמַת עֶפְרַיִם יָקִיצוּ" לְהַתְּעוֹרֵר עַל־יְדֵי־זֶה בְּאַמַּת
 לְעֲבוּרַת יְהוָה, וְנוֹכַח לְהוֹיֹת בְּכָל־אֵלֹו אֲשֶׁר יָקִיצוּ "לְחַי עוֹלָם",
 וְנֹאמֵר בָּהֶם: צְדִיקִים יִלְכוּ בָם. הֵינּוּ שְׁנוֹכַח מֵעַתָּה לִילָךְ בְּדַרְךְ
 הַיֵּשֶׁר וְהָאֱמֶת וְהַהֲגוֹן וְהַרְצוּי לְפָנֶיךָ, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמַּת, עַל יְדֵי
 הַשְּׂכָל הַחֲדָשׁ שְׁאַתָּה מְגַלֶּה לָנוּ בְּכָל פֶּעַם עַל־יְדֵי צְדִיקֵי אֱמֶת
 שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ שְׁלֵא נִהְיֶה חֲסֵי־שְׁלוֹם בְּכָל־
 אֵלֹו אֲשֶׁר יָקִיצוּ "לְחַרְפוֹת לְדְרָאוֹן עוֹלָם", וְנֹאמֵר בָּהֶם: וּפּוֹשְׁעִים
 יִכְשְׁלוּ בָם. כִּי לֹא רַי שְׂאִינִם עוֹבְדִים אֶת יְהוָה בְּזֶה הַשְּׂכָל הַחֲדָשׁ
 שְׁנוֹדַע וְנִתְגַּלֶּה לָהֶם, כִּי אִם אֲדַרְבָּא שְׂמַתְנָאִים בְּזֶה הַשְּׂכָל נִגְדַּ
 שְׂאֵר בְּנֵי אָדָם, וּמְבַזִּין וּמְחַרְפִּין אוֹתָם עַל שֵׁהֶם יוֹדְעִים מִזֶּה
 הַשְּׂכָל הַחֲדָשׁ, וְשְׂאֵר בְּנֵי אָדָם אֵינֶם יוֹדְעִים מִזֶּה. וְעַל־יָהֶם נֹאמֵר:
 הוּי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדַּ פְּנִיָהֶם נְבוֹנִים. וְנֹאמֵר: הִנֵּה בְּדַבֵּר יְהוָה
 מֵאִסּוֹ וְחֲכָמַת מֶה לָהֶם. וְנֹאמֵר: לָמָּה זֶה מַחִיר בְּיַד כְּסִיל לְקִנּוֹת
 חֲכָמָה וְלֵב אֵין. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנוּ מֵהֶם וּמֵהַמּוֹנֵם, וְנוֹכַח
 לְקַבֵּל כָּל הַשְּׂכָלִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים וְלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם רַק לְעֲבוּרַת יְהוָה,
 וַיְקוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׂכָל טוֹב
 לְכָל עוֹשֵׂיהֶם. וְנֹאמֵר: סוּף דְּבַר הַכָּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא
 וְאֵת מִצּוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם:

* כִּי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שְׁעַל־יְדֵי הַפְּתַב יְכוּל
 הַצְּדִיק הָאֱמֶת לְהַפִּיר הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל
 הַכּוֹתֵב, וְהָאֱמוּנָה וְשֶׁרֶשׁ הָאֱמוּנָה שְׁלוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת
 הָאֱמוּנָה, בְּבַחֲיַנַּת "אֵנָּה נִפְשֵׁי כְּתָבִית יְהִיבִית", שֶׁהַכּוֹתֵב נוֹתֵן נִפְשׁוֹ

בְּתוֹךְ הַכֶּתֶב, וְגַם פְּנִימִיּוֹת נִפְשׁוֹ וְהַדְּבֹר הוּא בְּמַעֲלָה גְדוֹלָה מִן
 הַכֶּתֶב, כִּי הַכֶּתֶב אֵינוֹ רַק פְּעוּלַת הַנֶּפֶשׁ, וְהַדְּבֹר הוּא מַהוּת
 הַנֶּפֶשׁ בְּעֶצְמָהּ. עַל כֵּן חוּם וְחִמּוּל נֹא עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְמַעַט בְּכָל
 הַאֲפָשֶׁר מִלְּדַבֵּר וּלְכַתֵּב דְּבָרֵי הַרְשׁוּת, בְּכַדֵּי שְׁלֵא לְמַעַט עַל־יְדֵי־
 זֶה קְדוּשַׁת נִפְשֵׁנוּ וּפְנִימִיּוֹת נִפְשֵׁנוּ, וְזַכְּנוּ לְהַרְבוֹת לְדַבֵּר וּלְכַתֵּב
 דְּבָרֵי תוֹרָה וְדְבוּרֵי אַמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּכַדֵּי לְהַבִּיא עַל־יְדֵי־זֶה
 הָאָרָה יִתִּירָה בְּנִפְשֵׁנוּ וּפְנִימִיּוֹת נִפְשֵׁנוּ וּבְכַחֲנִית הָאַמּוּנָה וְשֶׁרֶשׁ
 הָאַמּוּנָה. וְתַזְכְּנוּ לְמַנַּע אֶת עֲצִמּוֹנוּ מִלְּעַסֵּק בְּכַתְבֵּי וּלְשׁוֹנוֹת
 הַעֲבוּרִים, כִּי מִמִּילָא מוּבָן כִּי עַל־יְדֵי־זֶה פּוֹגְמִין בְּדַאי בְּקְדוּשַׁת
 הַנֶּפֶשׁ וְהָאַמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה, מֵאַחַר שְׁנוֹתַן נִפְשׁוֹ וּפְנִימִיּוֹת נִפְשׁוֹ
 בְּתוֹךְ כֶּתֶב וּלְשׁוֹן הַעֲבוּרִים, שֶׁהֵם הַהֶפְדָּ לְגַמְרֵי מְקְדוּשַׁת נִפְשׁוֹת
 יִשְׂרָאֵל וּמַאֲמוּנֵתֵינוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבַיָּל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזוּרוֹת קִשׁוֹת
 וּבְפָרֵט הַגְּזוּרָה הַרְעָה הַזֹּאת, לְלַמֵּד נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֶּתֶב וּלְשׁוֹן
 הַעֲבוּרִים, וְתַעֲזְרוּנוּ שְׁאֵפִילוּ אִם יִהְיֶה הַהֶכְרַח לְפַעְמִים לְדַבֵּר וּלְכַתֵּב
 אִיזָה דְּבָרֵי הַרְשׁוּת, וּבְפָרֵט אִם יִהְיֶה אִיזָה הֶכְרַח לְדַבֵּר וּלְכַתֵּב
 בְּכַתֵּב וּלְשׁוֹן עֲבוּרִים, אִזּוֹ נִכְרִיחַ עֲצִמּוֹנוּ בְּכָל יְכַלְתָּנוּ שְׁלֵא לְעַסֵּק
 בְּזֶה רַק מִן הַשְּׁפָה וְלַחוּץ, וְלֹא נַעֲמִיק אֶת מַחֲשַׁבְתָּנוּ בְּזֶה עַל כָּל
 פָּנִים, רַק גַּם אִזּוֹ תִּהְיֶה נִפְשֵׁנוּ וּפְנִימִיּוֹת נִפְשֵׁנוּ דְּבוּקִים בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה, וּבְקְדוּשַׁת הָאַמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא בְּכַחֲנִית אַחַת עִם
 קְדוּשַׁת נִפְשֵׁנוּ בְּשֶׁרֶשָׁהּ, וְזַכְּנוּ לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתוּב: נִפְשֵׁי אֹיְתִיךָ
 בְּלִילָה אֶף רוּחִי בְּקַרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ. וְנֹאמַר: לְהַגִּיד בְּפִקֵּר חֶסֶדְךָ
 וְאִמּוּנָתְךָ בְּלִילוֹת. וְזַכְּנוּ לְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם
 וְיוֹם וּלְדַבֵּק עֲצִמּוֹנוּ אֶל פְּנִימִיּוֹת קְדוּשָׁתְךָ, שֶׁהוּא אוֹר אֱלֹהוֹתְךָ

הגנוז ומלובש בתוך אותיות התורה הקדושה בבחינת "אנא נפשי
 כתבית יהבית", שנאמר העיקר על מתן תורה, ומרומז בראשי
 תבות של "אנכי" שהיא תיבה ראשונה של עשרת הדברות, ופנו
 לדבר הרבה עם צדיקי אמת ולשמע חדושי תורה הרבה מפיהם
 ומפי כתבם, ועל־ידיה נזכה לקבל הארה גדולה מאור קדושת
 נפשם ואמונתם הקדושה להחיות בזה את נפשותינו, ויקים בנו
 מקרא שכתוב: כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך
 לפני אלהים באור החיים. אמן כן יהי רצון:

* מא רבנו של עולם, זכנו לעסוק הרבה בספורי מעשיות
 מצדיקים, ועל־ידיה יתעורר ויתלהב לבי
 בהתעוררות גדול להשם יתברך ובחשק נמרץ מאד, על־ידי
 שיתעורר אור הרשימה הקדושה שעשה אותו הצדיק שמספרין
 ממנו, על־ידי עבודתו שעבד את השם יתברך, ועל־ידי הרשימה
 הקדושה הזאת יתעורר גם לבי להשם יתברך בהתעוררות גדול,
 ותשפיע לי כח וגבורה גדולה בלבי שיהיה לבי חזק מאד בעבודת
 יהוה, ולא אתירא ולא אפחד משום דבר שפעולם, ואל ימנעני
 שום מונע, רק אזכה לעשות גבורות נוראות ולכבוש מלחמות
 חזקות על־ידי חזק ותוקף לבי, עד שאגמור לעשות בעבודת
 יהוה כל מה שאני צריך לעשות בשלמות, ותתן לי כח להתגבר
 על יצרי בתכלית השלמות, ולקיים מה שאמרו רבותינו זכרונם
 לברכה: איזהו גבור הפוכש את יצרו, שנאמר: טוב ארך אפים
 מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר. ויקים בי מקרא שכתוב: וגברתים
 ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה. אמן כן יהי רצון:

* מב רבונן של עולם, זכנו שיהיה שלום ואחדות גדול בין הצדיקים, ועל־ידי־זה נזכה שנוכל לפזר ממון הרבה לצדקה, ואף־על־פי־כן לא יחסר לנו כלל על־ידי שגחפר הרבה מהממון שלנו לצדקה, וכן נזכה שיהיה לנו מסירת נפש באמת בשביל עבודת יהוה וקיום תורתנו הקדושה, ואף־על־פי כן לא יזיק לנו כלל רק נהיה נשואים בחיים, וזכנו למעט בשינה בתכלית המעוט כפי האפשר לנו וכפי יכולתנו, ועל־ידי־זה נזכה לשפך האש הנוער בקרבנו לכל התאוות ובפרט לתאוות משגל, ונזכה להשיג בענין זה הדרך הישר והנכון, בכדי שלא למעט בשינה יותר מדאי עד שיתבטל ויחלש אצלנו על־ידי־זה פח המשגל לגמרי גם מה שצריך לשם מצוה ולקיום המין. ועורנו שלא יזיק לנו למח כלל מה שנמעט בשינה, רק נזכה למוחין זכים וצחים ושלמים בתכלית השלמות פראוי, וזכנו לשמור את עינינו מכל מיני הסתפלות רעים רחמנא לצלן, רק נזכה להסתכל בהם הסתפלות הקדושה לבר, פי כבר גלית לנו שהעינים של ישראל הם דברים עליונים גבוהים ורמים מאד, והם רואים תמיד דברים גדולים ונוראים, ואם היה האדם זוכה לעינים פשרים היה יודע דברים גדולים רק ממה שעיניו רואות, על כן זכנו נא לשמור את עינינו ולקדשם בתכלית הקדושה, ונזכה לראות בהם דברים נפלאים ונוראים. ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת, שזוכה לידע ולהשיג היטב ובמהירות גדול כל הדברים הקדושים והנפלאים אשר אנו רואים בעינינו, אף־על־פי שכל אלו הדברים עוברים לפנינו רק בהעברה בעלמא ובמהירות גדול, ויקים בנו מקרא

שְׁפָתוֹב: גַּל עֵינַי וְאִבְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ. וְנֹאמֵר: מִלֶּךְ בְּיַפְיוֹ
 תַּחֲזִינָה עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה אֶרֶץ מִרְחָקִים. וְנֹאמֵר: אִז תִּפְקַחְנָה עֵינֵי
 עוֹרִים וְאֹזְנֵי חֲרָשִׁים תִּפְתַּחְנָה. וְנֹאמֵר: כִּי עֵן בְּעֵן יֵרָאוּ בְּשׁוֹב
 יִהְיֶה צִיּוֹן, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן:

* מִגְּרִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זָכְנוּ לְהֶאֱמִין בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה,
 וְזָכְנוּ לְהִבִּין גַּם בְּשִׁכְלָנוּ וְדַעַתְנוּ שְׁצָרִיכִים לְהֶאֱמִין
 בָּהֶם, וְעַל־יִדְיָהּ נִזְכָּה לְהִיּוֹת חֻזְקִים בְּאִמוּנַתְנוּ בְּהַצְדִּיקֵי אֱמֶת
 כִּי־תֵד חֻזַּק בַּל יִמוּט לְעוֹלָם, כִּי מֵאִמוּנָה לְבַד כְּשֶׁהִיא בְּלֹא שׁוּם
 דַּעַת אֲפָשֶׁר לְפֹל חֲסִי־שְׁלוֹם, וְזָכְנוּ כְּשֶׁנִּצְטַרְךָ לְעִבּוֹר עַל הַיָּם
 לְפַעֲמִים, בְּפֶרֶט כְּשֶׁאֲזָכָה לְנִסּוּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂאֵז צְרִיכִים לְעִבּוֹר
 אֶת הַיָּם, תִּזְכְּנוּ לְעִבּוֹר אֶת הַיָּם בְּשְׁלוֹם, וְאִם יַעֲמֵד אִיזָה רוּחַ
 סְעָרָה וְתִרְוֹמִם גָּלְיוֹ נִזְכָּה לְהִכְנִיעַ הַגְּלִים עַל־יְדֵי שֵׁם "אֶתָּה" הַיֵּינוּ
 חֲמֻשָּׁה פְּעָמִים "וְרַב חֶסֶד" עִם הַחֲמֻשָּׁה כּוֹלָלִים גִּימַטְרִיא "אֶלֶף"
 תִּי"ו ה"א" שֶׁהוּא הַשֵּׁם "אֶתָּה", שְׁעַל־יִדְיָהּ נִכְנָעִים הַגְּלִים
 וְנִשְׁקָטִים, בְּסוּד בְּשׂוֹא גָלְיוֹ "אֶתָּה" תִּשְׁבַּחֶם. וְתַעֲזֹרְנוּ לְמַעַט
 בְּאִכְלִיתְנוּ כָּל מָה דְאֲפָשֶׁר, וְלֹא נֹאכַל רַק מָה שֶׁהוּא הַהֲכָרַח
 לְקִיּוֹם גּוֹפְנוּ, כִּי אֶתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שְׁעַל־יְדֵי זֶה שֶׁהָאָדָם אוֹכֵל יוֹתֵר
 מִצְרָפוֹ אִזִּי אֵין לָזֶה הַמֵּאֲכָל מִמֵּי לְקַבֵּל חַיּוּת, מֵאַחַר שְׂאֵין הָאָדָם
 צָרִיךְ לוֹ לְקִיּוֹם חַיּוּתוֹ, וְאִזִּי זֶה הַמֵּאֲכָל מְבַקֵּשׁ לוֹ חַיּוּת לְהַחַיּוּת
 עֲצָמוֹ, וְאִזִּי הוּא מוֹצִיא לְפַעֲמִים הַחַיּוּת שֶׁל הָאָדָם וּמְזִיק לוֹ,
 וְלְפַעֲמִים נִצְמַרְפִּין עִם זֶה הַמֵּאֲכָל גַּם שְׂאֵר הַמֵּאֲכָלִים וּמְזִיקִים לוֹ,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׂלֹא יָבֵא עֲלֵינוּ שׁוּם מַחְלֻקַּת בְּעוֹלָם חֲסִי־שְׁלוֹם, כִּי
 אֶתָּה יַדַּעְתָּ גְּדֹל חַלְשׁוֹת כַּחֲנוּ וּמַעוֹט עַרְפְּנוּ שְׂאֵין לָנוּ כַּח כָּלָל

לסבול עול המחלוקת והרדיפות, בפרט פי כשיש מחלוקת על האדם יכולין להטות אותו מדרך השם יתברך ולהפיל את האדם ממדרגתו חס־ושלום, על פן חוס וחמול עלינו ושמרנו שלא יבוא עלינו שום מחלוקת בעולם חס־ושלום, ואפילו אם חס־ושלום עובר עלינו לפעמים איזה מחלוקת מבני אדם הקמים עלינו, תתן לנו פח להתגבר עליהם ולנצח אותם בכחך הגדול וזרועך הנטויה, ותעזרנו שלא נפול חס־ושלום ממדרגתנו בעבודת יהוה עלידי המחלוקת, ויקים בנו מקרא שכתוב: רבים רודפי וצרי מעדותיך לא נמיתי. ותזכנו להתבודד ולפרש שיחתנו וצערנו לפניך בכל פעם, ולהתודות ולהתחרט באמת מעומק לבבנו על כל הפגמים שפגמנו נגדך, ונזכה שאז גם השכינה כביכול תפרש לפנינו שיחתה וצערך אידך כל הפגמים שפגמנו בנשמותינו נוגע הפגם אצלה גם פן כביכול, והיא תנחם אותנו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים שלנו, ויקים בנו מקרא שכתוב: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרךיו ולשמור חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו, ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמור כל מצותיו, ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר. אמן פן יהי רצון:

** ה לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני, השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אופרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה. אופרה נגינתי בלילה עם לבבי

אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי. מִהֵר עֲנֵנִי יְהוָה כָּלְתָה רוּחִי אֶל תַּסְתֵּר
פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי וּנְמַשְׁלֵתִי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְהֶאֱמִין
בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, וְזַפְנֵי לְבַחֲנֵת אֶרֶץ רוּחַ
שְׁיִהְיֶה לָנוּ בַּחֲנִיַת אַרְיֵכַת הָרוּחַ לְהֶאֱרִיךְ אִפְיֵנו וְרוּחֵנוּ עַל כָּל
דְּבַר, וְלֹא יִבְלַבֵּל אוֹתָנוּ שׁוֹם דְּבַר וְשׁוֹם מְנִיעָה מֵעֲבוּדְתְּךָ
הַקְדוּשָׁה, וַיִּקְרַם בָּנוּ מִקְרֵא שְׁפָתוֹב: טוֹב אֶרֶץ רוּחַ מִגְּבַה רוּחַ.
וְנֹאמֵר: טוֹב אֶרֶץ אֲפִים מִגְּבוּר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלְכָּד עִיר. וְתַצִּילֵנִי
מִכָּל מִינֵי כְפִירוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן שְׁהִם בְּבַחֲנֵינָת: אֵף אִין יֵשׁ רוּחַ
(פָּהם) [בְּפִיהֶם]. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי פָּגַם אִמוּנָה וְקַטְנוֹת הָאִמוּנָה
שְׁזָה בַּחֲנִיַת קֶצֶר רוּחַ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָה יַדְעָתָ
מַה שְׁנַעֲשֶׂה עִמָּנוּ בְּדוֹר הַשְּׁפָל הַזֶּה, וַאֲיֵךְ שָׂרְפִים קָמִים עָלֵינוּ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת וְרוּצִים לְהַעֲבִירֵנוּ עַל דַּת מִמֶּשׁ רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, וְלַהֲכַנִּים כְּפִירוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן בְּיִשְׂרָאֵל עַד שְׁאִפִּילוּ אֲצֵל
הָאֲנָשִׁים כְּשָׂרִים נִפְגָּמָה הָאִמוּנָה מְאֹד וְהִיא בְּבַחֲנֵינָת קַטְנוֹת
וְשִׁפְלוֹת מְאֹד, עַל כֵּן חוּם וַחֲמוּל עָלֵינוּ וְזַפְנֵי לְהַתְּחַזֵּק בְּאִמוּנָתְךָ
הַקְדוּשָׁה וְלְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת
וּבְלֵב שָׁלֵם וְנִכּוֹן, וְזַפְנֵי לְעַבּוֹד אוֹתְךָ בְּעֲבוּדָה גְּדוּלָה וְלִמְסוֹר
נַפְשֵׁנוּ מִמֶּשׁ עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה, וְעַל כָּל דְּבַר וְדְבַר הַנּוֹגֵעַ
לְקְדוּשַׁת הָאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה. וְלִקְבֵּל עָלֵינוּ כָּל הָעֲבוּדוֹת קִשּׁוֹת
בְּשִׁבִיל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּבַחֲנֵינָת שְׁאִמְרוּ רְבוּתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבִרְכָה:
בְּשַׁעַת הַשְּׁמַד אֲפִילוּ אַעֲרַקְתָּא דְּמִסְאֵנִי יַהֲרֹג וְאֵל יַעֲבֹר. וְתַצִּילֵנִי
מִכָּל מִינֵי קַטְנוֹת הָאִמוּנָה כִּי כָּבֵד הוֹדַעְתָּ לָנוּ שֵׁישׁ אֲפִילוּ
צַדִּיקִים שְׁהִם בְּבַחֲנֵינָת קַטְנֵי אִמוּנָה, וְאֲפִילוּ אוֹתָם שְׁזוֹכִים

לְאִמוּנָה שְׁלֹמָה הֵם גַּם כֵּן לַפְעָמַיִם בְּכַחֲנִית קָטַנִּי אִמוּנָה עַל־יָדַי
 שְׂאִין לָהֶם אִמוּנָה בְּעֵצְמָם וּבְחִדּוּשֵׁי תוֹרָתָם, וְאִינִם מֵאֲמִינִים
 בְּשִׁלְמוֹת שֵׁישׁ לְהֵשֵׁם יִתְפַּרֵּךְ שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים מְעוֹבְדֹתָם
 וּמְחִדּוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָהֶם, עַד שְׁלַפְעָמַיִם מִתְרַשְׁלִים עַל־יָדַי זֶה
 מִתוֹרָה וְעוֹבְדָה מִחֲמַת קָטְנוֹת אִמוּנָה שֵׁישׁ בָּהֶם שְׂאִינִם
 מֵאֲמִינִים בְּעֵצְמָם כְּרֹאֵי לְהֵאֱמִין בְּשִׁלְמוֹת, עַל כֵּן חוּס וְחִמּוּל
 עָלֵינוּ וּזְכֵנוּ לְאִמוּנָה שְׁלֹמָה וַיִּשְׂרָה בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, עַד שְׁנֹזְפָה עַל־
 יַדֵּיהָ שְׁלֹא נִצְטַרְּךְ לְסִגּוּפִים וְתַעֲנִיּוֹת וַיִּשְׂאֵר עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת
 הַרְבֵּה, רַק נֹזְפָה שְׁנוּכַל לְעִבּוֹד אוֹתְךָ בְּכָל דְּבַר שְׁבַעְעוֹלָם וְלִקְלִים
 מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: בְּכָל דְּרִכְיָךְ דַּעְהוּ וְהוּא יִיִּשֵׁר אַרְחוֹתֶיךָ. אָמֵן כֵּן
 יְהִי רְצוֹן:

צדקה

ב וּתְזַכֶּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לִתֵּן צְדָקָה לְעֵנִיִּים מְהֵרָה
 וְתִזְמִין לָנוּ מִזֶּמֶן בְּרוּחַ, וְעֵנִיִּים הַגּוֹנִים לְזִכּוֹת בָּהֶם.
 "וְעוֹ מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אֱהִי, אַתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל, מִשְׁפָּט וְצְדָקָה
 בְּיַעֲקֹב אַתָּה עֹשֵׂית. כִּי מִמֶּךָ הִכַּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ". עוֹשֵׂה
 צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר עֹשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְתוֹזֵבָה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל עוֹשֵׂי צְדָקָה וְתִסִּיר רַע לְבַבְנוּ, לְמַעַן נִזְכֶּה לִתֵּן
 צְדָקָה בְּשִׂמְחָה בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְלֹא יִרַע לְבַבְנוּ בְּתַתְּנוּ לּוֹ,
 פְּתוּחַ נִפְתַּח אֵת יָדָנוּ לֹא לִתֵּת לְעֵנִי וְאֲבִיוֹן דֵּי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר
 יִחְסַר לּוֹ, וְנִפְק לְרַעֵב נִפְשָׁנוּ וְעָרִם נִכְסָה בְּגָד, וּבְגִלְלַל הַדְּבַר הַזֶּה
 תִּבְרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתַעֲזְרֵנוּ לְסִדֵּר תַּפְלִתָּנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַכְלִית

הַשְּׁלָמוֹת וְתִהְיֶה תַּפְלֹתְנוּ זָכָה וְנִכְוָנָה בְּלִי שׁוּם מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת
לְמַעַן לֹא יִהְיֶה שׁוּם מִסָּד הַמְּבַדִּיל בֵּין תַּפְלֹתְנוּ וּבִינֵינוּ:

ד וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לַתֵּן צְדָקָה לְצַדִּיקֵי אָמֶת, לְמַעַן
נִזְכֶּה עַל־יְדִירֵיהָ לְהַנְצִיל מִחַיָּה רָעָה וּמְלַסְטִים, שֶׁהֵם לְשׁוֹן
הָרַע וְדַבְרִים בְּטָלִים וְנֶאֱוָה וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם וְתַעֲזְרוּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, שִׁיְהִיָּה כָּל דְּבוּרֵנוּ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וְלֹא נִדְבֵר דְּבָרִים
בְּטָלִים לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְיִרְאת שְׁמַיִם.
וּבְפֶרֶט מִחֲטָא וְעוֹן הַגְּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא עוֹן לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת
שֶׁהוּא חֲמוּר בְּיֹתֵר, תְּצִיל אוֹתִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יֵצֵא
מִפִּי לְעוֹלָם שׁוּם דְּבוּר רַע עַל שׁוּם יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם. אֱלֹהִי, נִצַּר
לְשׁוֹנִי מֵרַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרֵמָה וְתַצִּילֵנִי מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן
הָרַע וּמִרְכִילוֹת וּמֵאֲבָק רְכִילוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְתִזְכְּנֵי לְמִדַּת
עֲנוּהַ בְּאָמֶת לְאִמְתּוֹ, וּנְפָשֵׁי כְּעֹפֵר לְכָל תַּהֲיָה, וְאוֹכֶה לִידַע
שְׁפָלוֹתִי בְּאָמֶת. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִן הַכַּעַס, שְׁלֹא אֶכְעַס
לְעוֹלָם עַל שׁוּם דְּבַר, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְדָּן כְּלָל וְלֹא יִהְיֶה בְּלִפְנֵי שׁוּם
כַּעַס וְהַקְפָּדָה בְּעוֹלָם כְּלָל רַק אוֹכֶה לְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב
לְכָל, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִן הַעֲנִיּוֹת וּמִן
הַחֶסֶר, וְתִזְמִין פְּרִנְסָתְנוּ קִדְּם שֶׁנִּצְטַרְדַּךְ לָהֶם בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם,
בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר, בְּכַבוֹד וְלֹא בְּבוּז, בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת
יָדְךָ הַרְחֵבָה וְהַמְּלֵאָה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאָמֶת כָּל יְמֵי
חַיֵּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יג "הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי" שְׂאוּכָה
שִׁיתְגַּדֵּב לְפִי תְמִיד לְעוֹר לְעַנְיִים הַגּוֹנִים בְּכָל כַּחַי,

הן לפזר משלי לעניים הגונים להעניק להם ולתן להם בשתי ידים
מברכת יהוה אשר אתה נותן לי בכל עת, הן להשתדל עבורם
בכל כוחו לילך ולסבב עבורם ולקבץ על יד נדבת לב אחינו בני
ישראל לתמכם ולסעדם למלאת ידי עניים הגונים די מחסורם
אשר יחסר להם, הן מזונות הן מלבושים וכל מה שהם צריכים:

ותשפיע עלי בחסדך ותתנני לחן ולחסד בעיני עמך בית
ישראל, שאזכה שיהיו נשמעים דברי אצלם, ויפנסו

דברי פאזניהם שיתנדבו לבכם לתן צדקה הרבה ואזכה לקבל
מהם מכל אחד ואחד מנה יפה אפים ותעזרני שיהיה לי כח
להפך בדברי לב אכזר ללב נדיבה, ואזכה להרבות בצדקה באמת
תמיד כל ימי חיי:

ובזכות וכח הצדקה של כל עמך בית ישראל תזכה אותנו
לשבר תאות ממון מאתנו והרוח נדיבה של הצדקה
הקדושה ימשך עלינו וישפך חמימות תאות ממון תאות הנגידות
והעשירות מה שהלב בוטר ומתאוה לממון הרבה, להתעשר
בעולם שאינו שלו ונזכה להשליך אלילי כסף וזהב, שלא יהיה
בלבנו שום תאוה וחמימות והתלהבות לממון כלל, רק נהיה
שמחים בחלקנו תמיד ונהיה מסתפקים במה שאתה חונן אותנו
ברחמיך בכל עת, את כל אחד ואחד כפי רצונך הטוב, ולא נתן
עינינו כלל במה שאינו שלנו ולא נחמד ולא נתאוה כלל לכל
אשר לרעינו, רק נזכה להיות שמחים בחלקנו תמיד באמת:

י וזכני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה
ולצדיקי אמת, למען נזכה להפיל בנפשות רבים של

בני ישראל עמך ועלידי זה תזכני ברחמיך הרבים, שזוכה לגלות ולהאיר את הטוב הכבוש בנו כי אתה ידעת את עצם יפי קדשת הטוב הכבוש אצלי בגלות גדולה ומרה מאד זה כמה שנים, מיום היותי על האדמה עד היום הזה, ואיני זוכה עדן לרחם על עצמי, להוציא לאור תעלומות והסתרת הטוב שבי הכבוש בגלות ואיני זוכה להזכיר את עצמי היטב היכן אני בעולם, ואיני יודע מה לעשות, באיזה דרך ומנוס אזכה לגלות הטוב שיש בי:

אנא יהוה, עזרנו לצאת מתאות גופנו ומעכירת מעשינו, ומכסילות דעתנו, וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה, ולצדיקים אמתיים שבודדנו, למען נזכה עלידיזה להשלים ולתקן פגם המזבח שנפגם עלידי עוונותינו, עד אשר אין לנו לא אשים ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו:

אנא יהוה שומע תפלה, שומע צעקה, שומע אנוחה, שמע קול תפלתנו ברחמים, מלא בקשתנו למענך ולא למעננו, שזוכה לתן צדקה הרבה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים שבודדו הזה, ועלידיזה נזכה להזכיר את הטוב הכבוש בגלות, ובפרט הטוב הכבוש אצלי בגלות גדול שיזכר את מעלתו הגדולה, ויתעורר באמת ויתגבר על הרע עד שאזכה להכניע ולשבר ולגרש את הרע מפני לגמרי ואזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה ונזכה לתקן את פגם תאות אכילה, ותעזרנו לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך לבוד באמת, ונזכה להכניע ולבטל כסילות הדעת ועכירת המעשים:

כה וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים מְהֻנְנִים
 וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְתִזְמֵן לִי תְּמִיד עֲנִיִּים
 מְהֻנְנִים צְדִיקִים וּבָשָׂרִים בְּאֵמֶת לְזִכּוֹת בָּהֶם וְתִשְׁפִּיעַ לִי שְׁפַע
 טוֹבָה וּבְרָכָה וְתַעֲזֹר לִי וְתִזְמֵן לִי מִמּוֹן הַרְבֵּה לְצְדָקָה, וְאִזְכֶּה לְעֹזֹר
 וּלְהוֹשִׁיעַ וּלְהַחְזִיק יָדֵי לֹאֲמְדֵי תוֹרָה וְעוֹבְדֵי יְהוָה בְּאֵמֶת וְתַצִּילֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי שְׂלֵא אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם בְּעַנְיִים שְׂאִינִם מְהֻנְנִים חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם כִּי אֶתָּה יַדְעָתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי בָשָׂר וְדָם אֲנַחְנוּ, וְהָאָדָם
 יִרְאֶה לְעֵינָיִם, וְאִינִי זֹכֵה לִידַע וּלְהַבְחִין בֵּין הַהֻנְנִים לְשְׂאִינִם
 הַגּוֹנִים עַל־כֵּן שִׁפְחָתִי אֶלֶיךָ כִּפִּי שְׁתַּרְחֵם בְּטוֹבְךָ וְתִזְמֵן לִי תְּמִיד
 עֲנִיִּים הַגּוֹנִים וּבָשָׂרִים בְּאֵמֶת לְזִכּוֹת בָּהֶם וְתַעֲזֹרֵנִי שְׂאִזְכֶּה
 לְהַחְזִיקֵם בְּכָל עֵז לַתֵּן לָהֶם צְדָקָה הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה וּבִטְוֵב לְכַב
 בְּסֶבֶר פָּנִים יָפוֹת, עַד שְׂאִזְכֶּה שְׂיַתְעוֹרֵר עַל־יָדֵי הַצְּדָקָה שְׁלִי כָּל
 הַגּוֹנִין עֲלָאִין הַמְּלַבְּשִׁין בְּמִמּוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, גּוֹנִין עֲלִיוֹנִים שְׂאֶתָּה
 מִתְּפָאֵר בָּהֶם, וַיְכַלְלוּ הַגּוֹנִין הַקְּדוֹשִׁים זֶה בְּזֵה וַיֹּאִירוּ בְּאוֹר גְּדוֹל
 עַד שְׂיַתְגַּלֶּה עַל־יְדֵי־זֶה גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וְתִתְפָּאֵר וְתִתְנַשֵּׂא
 וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְרוֹמֵם עַל־יָדֵי הַתְּגַלּוֹת הַגּוֹנִין הַקְּדוֹשִׁים שְׂיַתְגַּלוּ
 וַיְכַלְלוּ וַיֹּאִירוּ עַל־יָדֵי הַצְּדָקָה שְׁלָנוּ וְנִזְכֶּה שְׂיִהְיוּ נַעֲשִׂים עַל־יְדֵי־זֶה
 "בְּגֵדֵי יִשַׁע, מְעִיל צְדָקָה":

לא וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה,
 וְאִזְכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה מְאֹד בְּפוֹר גְּדוֹל מְאֹד וְתַעֲזֹרֵנִי
 לְקִים מְקֵרָא שְׂכְּתוּב: "פּוֹר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צְדָקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד"
 וְתַזְכֵּנִי לְצְדָקָה שֶׁל שְׁבֵת, שְׂאִזְכֶּה לַתֵּן לְעַנְיִים הַגּוֹנִים עַל צְרָכֵי
 שְׁבֵת קֹדֶשׁ, וּלְהַכְנִים אוֹרְחִים הַגּוֹנִים עַל שְׁלַחְנִי בְּכָל שְׁבֵת קֹדֶשׁ

ואזכה להמשיך עלי קדשת שבת תמיד, ועל-ידי-זה אוכה לאמונה
 שלמה להאמין ולבטח בך תמיד, ולפזר ממון הרבה לצדקה בלב
 טוב ובשמחה גדולה עד שתהא חשובה לפניך מאד מצות
 הצדקה שלי, על-ידי האמונה השלמה שתזכני שהיא עקר
 החשיבות והשלמות של הצדקה ושל כל התורה בלה ויקים בי
 מקרא שכתוב: "והאמין ביהוה ויחשבה לו צדקה" ואזכה שתאיר
 אור הצדקה שלי באור גדול על-ידי קדשת שבת קדש ויקים
 מקרא שכתוב: "וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
 בכנפיה":

ותצילני ברחמיך הרבים מפכנת דרכים ותשמרני ותצילני מכל
 מיני צער ויסורין ועכוב בדרך, ומכל אורב ואויב
 ומסטין ותהיה תמיד עמי בשבתי בביתי, ובלכתי בדרך בשמך
 אצא לדרך לשלום, ובשמך אעבר הדרך בשלום, ואשוב לביתי
 לשלום ותצילני מכל מיני הזיקות והפסד בדרך בגשמיות
 וברוחניות, בגוף ונפש וממון ושמר צאתנו ובואנו לחיים טובים
 ולשלום מעתה ועד עולם ותזכני לתן צדקה קדם צאתי לדרך,
 כמו שכתוב: "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו", ועל-ידי-זה
 תבון לפני הדרך ואתה ברחמיך הרבים תלך לפני להנחותי
 הדרך אשר אלך בה ותאיר לפני באורך הגדול ותביאני ותגיעני
 למחוז חפצי לחיים ולשלום פרצונך הטוב:

לו ובכך יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתעזרני לתן
 צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה ותחמל עלי ברחמיך
 ובחסדיך הגדולים והעצומים, ותעזרני לתן צדקה הרבה לארץ

ישראל, לתמוך ולסיע בסיוע שיש בו ממש לעניים הגונים הדרים בארץ ישראל ואזכה להכליל עלידידיה באוירא דארץ ישראל, באויר הקדוש בהאוויר וההכל שאין בו חטא ונופה עלידידיה להמתיק ולבטל כל מיני דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל ונופה תמיד לדחות ולבטל הדין והחשך והסכלות וכל מיני חכמות חיצוניות מן העולם ותעזרנו להגביר ולהעלות ולנשא הנפש הקדושה והתורה הקדושה ותאיר עלינו אור החכמה הקדושה, ותמשיך עלינו חסדים טובים מאתך תמיד ונופה לזכרון דקדושה, ותשפיע עלינו מאתך שפע טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים ושלוש וכל טוב וברחמיך הרבים תזכר לנו את ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב ותקים לנו מקרא שכתוב: "וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר":

מדרמהו ותזכנו לתן צדקה לארץ ישראל, ונופה להחזיק ידי עניים הגונים הדרים בארץ ישראל, עד שנופה שנהיה נכללים באוירא דארץ ישראל ועלידידיה נופה לגרש מי המבול מאתנו, שהם המחשבות זרות והבלבולים המבלבלים אותנו תמיד, ומונעים אותנו מעבודתך האמתית, ובפרט בשעת התפלה, שכלם באים עלינו ומבלבלים את תפלותינו מאד, עד אשר כשל פח הסבל כי בעוונותינו הרבים "גברו המים מאד על הארץ וכסו כל ההרים הגבוהים", עד אשר קשה לעמוד נגד בלבולים ומחשבות זרות רבות פאלה, כי הרבינו לפשע מאד:

נד וּתְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִדַּת הַהֶסְתַּפְּקוֹת, שְׂאֻזָּבָה לְהִיּוֹת
 מִסְתַּפֵּק בְּמוֹעַט מֵהָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא אֲשַׁתְּמֹשׁ בְּעַסְקֵי
 הָעוֹלָם הַזֶּה פִּי אִם מֵה שְׂמִכְרָה לְבַד בְּתַכְלִית הַצְּמִצּוֹם
 וְהַהֶסְתַּפְּקוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה לְשִׁמְךָ וְלוֹזְכְּרֶךָ לְבַד וְאַפְלוּ
 בְּשִׂתּוּזְכְּנֵנִי לְהַגְדִּילָת הַדַּעַת בְּאַמֶּת, שְׂאֻזָּבָה לְהַבִּין מִכָּל הַדְּבָרִים אֵת
 הַרְמְזִים וְדִקְדוּשָׁה שֵׁישׁ בָּהֶם, אֶף־עַל־פִּי כֵן, לֹא אֶהְיֶה נוֹטֵה כָּלֵל
 לְהַרְבוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה רַק לְהֶסְתַּפֵּק בְּמוֹעַט מְאֹד
 בְּצִמְצוּם גְּדוֹל בְּהַכְרַחֲיוֹת לְבַד, וּבְקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה לְשִׁמְךָ
 לְבַד בְּאַמֶּת וְעָקֵר עַסְקֵי יִהְיֶה רַק בְּעִבּוּדַת יְהוָה לְעַסֵּק כָּל יְמֵי
 בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֻפְלוּ מִזֶּה הַהֶסְתַּפְּקוֹת
 וְהַהַכְרַחֲיוֹת שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי אֻזָּבָה לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ לְצַדִּיקָה וְאֻזָּבָה לְקַיֵּם
 מְקַרָּא שְׂכֵתוֹב: "טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוּה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט"
 וְאֻזָּבָה לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה וְעַל־יַדֵּי הַצַּדִּיקָה שְׁלִי
 אֻזָּבָה לְיַחַד קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא וּשְׂכִינִיתִיה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
 יִשְׂרָאֵל:

נז וּתְזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה, וְאֻזָּבָה לְפָנֶי צַדִּיקָה
 הַרְבֵּה, לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה וְעַל־יַדֵּי־זֶה יִתְרַבֵּה
 הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְנוֹזָבָה לְשְׁלוֹם בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, לְשְׁלוֹם שֵׁישׁ לוֹ
 פֶּה וְדַבּוּר, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וְיִדְבְּרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה
 וְשְׁלוֹם דְּבָרֵי אַמֶּת וְצַדִּיק, וְיַעֲזֹר כָּל אֶחָד אֵת חֵבְרוֹ לְעִבּוּדֶתְךָ
 וְלִירֵאָתְךָ וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתָבִיא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צַדִּיקָנוּ
 וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפֵּר וְתַמְגֵּר וְתַכְלֶה אֵת שְׁעַר שֶׁל אָרֶם נְפִילָה אַחַר
 נְפִילָה, וְיַפְלוּ וְלֹא יִקְוּמוּ הֵמָּה יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ, וְאַנְחֵנוּ נְקוּם

וּנְתַעֲוֹדָהּ, וַיִּשְׁפֹּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּרָדָה, וְתָשִׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וָטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמְךָ הַטּוֹב וַיִּקָּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לָמוּ מְכֻשׁוֹל. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֲלֹהֵינוּ אֲבַקְשֶׁה טוֹב לְךָ. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם". יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

סו רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וְזַכְּנוּ וְעוֹרְנוּ שְׁנוֹפָה לְהַעֲלוֹת וּלְהַחֲזִיר כָּל הַכְּבוֹד אֶל הַקְדוּשָׁה וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַרְבּוֹת בְּצַדְקָה תְּמִיד, לִתֵּן צַדְקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב בְּאַמָּת, וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוֹל פְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאַפֵּן שְׁנוֹפָה עַל-יְדֵי הַצַּדְקָה לְהַמְשִׁיךְ אוֹר הַפְּנִים אֶל הַכְּבוֹד וְתִבְרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֶסֶדֶיךָ הַרְבִּים הַכְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְתִאִיר עָלֵינוּ כָּל הַחֶסֶדִים הַכְּלוּלִים בְּחַמְשָׁה חֶסֶדִים כְּנֶגֶד חַמְשָׁה פְּעָמִים צַדְקָה שְׁנוֹפֵר בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה וַיִּקָּים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָק פְּנֵיךָ אֶשְׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנַתְךָ". וְנוֹפָה לְהַעֲלוֹת אֶת הַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוֹת מִצַּדֵּק לְצַדְקָה, וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו לְהוֹצִיא כָּל הַכְּבוֹד מִן הַעֲזֵי פָּנִים, וּלְהַחֲזִיר כָּל הַכְּבוֹד אֶל הַמְּבִינֵי מַדְעַת דְּקַדְשָׁה, וַיַּחֲזֵר כָּל הַגְּדֻלָּה וְהַכְּבוֹד לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר וּכְשֵׁרֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, הַנִּקְרָאִים פְּנֵי הַדּוֹר בְּאַמָּת:

חוים וְחַמַּל וְרַחַם עָלֵינוּ וּמַלְא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנוּ
 לְהַרְבוֹת בְּצַדְקָה תָּמִיד לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּאֶמֶת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב,
 וְנוֹכַח לְתֵן צְדָקָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה בְּעֵת שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים פָּסוּק "וְאַתָּה
 מוֹשֵׁל בְּכָל", עַד שְׁנוֹכַח לְהַעֲלוֹת הַמְּשֻׁלָּה וְהַכְּבוֹד וְהַמְּלֻכוֹת מִן
 הַקְּלָפָה, לְהַעֲלוֹת וּלְהוֹצִיא וּלְסַלֵּק כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה וְהַמְּשֻׁלָּה
 מִן הָעַפּוּ"ם וְהַרְשָׁעִים וְהָעֲזִי פָּנִים שְׂבִדוֹר, וְלְהַחְזִיר כָּל הַכְּבוֹד
 וְהַמְּלֻכוֹת אֶל הַקְּדוּשָׁה וְיָשׁוּב הַכְּבוֹד אֶל הַמְּכִינֵי מִדַּע אֶל הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲכָמִים הָאֱמִתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, וְנוֹכַח לְשַׁבֵּר תְּאוֹת אֲכִילָה וְלְהַמְשִׁיךְ
 פָּנִים אֶל הַכְּבוֹד, וְתַצִּילֵנוּ מֵרִיב וּמַחֲלַקַת תָּמִיד וְתַעְזוֹר לָנוּ שְׂיִבֹאוּ
 לָנוּ נִפְשׁוֹת רַבּוֹת חֲדָשׁוֹת דְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁה וְנוֹכַח
 לְיִרְאָה וְאֶהְבֶּה בְּשַׁלְמוֹת, וְעַל־יְדִיזוּה נּוֹכַח לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנִּפְשׁ
 בְּלִי שׁוּם קִשׁוּי הוֹלְדָה וּבְלִי שׁוּם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים כָּלָל. רְבוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, אֵל הַכְּבוֹד, "לֵךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשׁ,
 וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִיָּדְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ
 לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל", זַכְּנוּ לְהַעֲלוֹת כָּל הַכְּבוֹד לְשִׁרְשׁוֹ שְׂבִבְקִדְשָׁה:

סח-ט וְזַכְּנוּ לְהַרְבוֹת בְּצַדְקָה תָּמִיד, וְעַל־יְדִיזוּה תַרְוִיחַ לָנוּ בְּכָל
 עֶסְקֵינוּ, וְתוֹזְמִין לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ קִדְּם שְׁנֹצְמָרְךָ לְהֵם
 וְתִתֵּן לָנוּ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, עֲשֵׂר וּכְבוֹד וְחַיִּים. רְבוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ חֶסְרוֹן הַפְּרִנְסָה בְּעֵת הַזֹּאת, אֲשֶׁר כָּשָׁל כַּחַ
 הַסֶּפֶל, כִּי חִינּוּ תְלוּיִם מִנְּגַד, וְאִין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דְּרָךְ אִיךָ
 לְהַשִּׁיג פְּרִנְסָה, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים כִּי מִמּוֹ אֲשַׁאֵל
 לְחַמִּי וּפְרִנְסָתִי וְכָל צְרֻכֵי הַמְּרַבִּים מְאֹד, הֲלֹא מִמֶּךָ לְבַד, אֲשֶׁר
 אַתָּה מְפָרְנִם וּמְכַלְכֵּל מִקְרָנִי רְאֵמִים עַד בִּיצֵי כְּנִים.

חמל עלי והושיעני, ותן לי פרנסה ברוח מתחת ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם ועורני לסלק כל החובות שאני חייב מכפר, ומעתה תצילני שלא אבוא לידי שום חוב והלואה כלל ותהיה בעזרי שאזכה מהרה לתקן פגם כל הגזלות שבדי מעודי עד היום הזה, ואזכה להשיב את כל הגזלות אשר גזלתי, או את העשק אשר עשקתי, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון וכל מיני סכסוכים בעסקי ממון, שנשא בדי איזה ממון של חברי עלידי איזה טעות והעלמה מאיזה משא ומתן וחוב וכדומה, הן מה שאני זוכר עדין הן מה שנשכח ממני, הכל אזכה לסלק ולשלם לבעליהם חיש קל מהרה, ותשפיע לי ברחמיך ממון הרבה, באפן שאזכה ליצאת ידי חובתי לסלק לכל מי שננעתי בממונו וחפציו שום צד נגיעה בעולם, ואם חסד ושלוש יש בידי איזה גזלה וחוב שאיני יודע בעצמי למו גזלתי, תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לעשות מהם צרכי רבים, באשר צוינתו עלידי חכמיך הקדושים, באפן שאזכה מהרה בחיי לתקן ולהחזיר כל הגזלות והחובות שבדי, כי אתה יודע חמור אסור גזלה, שנחשב כאלו גזול נפשו ונפש בניו ובנותיו, וכאלו פא על אשת איש:

ע וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, ובכפרט להצדיקים אמתיים ולבני הצדיקים ועזרנו והושיענו שנופה לתן להם בכבוד גדול, ולהספיק להם כל צרכיהם בכבוד, ותצליח אותנו שנופה לתן כל הצדקות שלנו להצדיקים אמתיים

שֶׁהֵם עֲנוּיִם בְּאֵמֶת בְּכַחֲנִית עֶפֶר, וְעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה שֶׁהֶצְדָּקָה שְׁלָנוּ
 תַעֲשֶׂה פְרוֹת מִיָּד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְרַעוּ לָכֶם לְצַדִּיקָה קִצְרוּ לְפִי
 חֶסֶד", וְתִצְמִיחַ לָנוּ עַל־יְדֵי הֶצְדָּקָה כָּל טוֹב, שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי וְכָל טוֹב לְנֶצַח וּבְרַחֲמִיךָ
 הַרְבִּים תִּשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיֵלְנוּ שְׁלֵא נִפְשֵׁל לְעוֹלָם בְּעֲנִיִּים שְׂאִינֵם
 מְהֻנְנִים, וְתִסַּבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ בְּאִפְּן שְׁלֵא יִגְיעוּ הֶצְדָּקוֹת שְׁלָנוּ לְשׁוֹם
 עֲנֵי שְׂאִינוּ הַגּוֹן, רַק נִזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים
 וּלְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, חוּסָה עֲלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ,
 וּזְכֵנוּ לְבוֹא לְכֹל זֶה מְהֵרָה:

עֵי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי יְתֵן לִי
 לֵב טוֹב שְׂאֻזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וְתוֹכְנֵי לְתֵן מַעֲשֵׂר
 מִמַּעֲוֹתַי וּמִכָּל מַה שֶׁתַּחַנְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתוֹמִין לִי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים
 לְזוֹבוֹת בָּהֶם וְעַל־יְדִי־זֶה תִצְיֵלְנִי מִשׁוֹנָאֵי וּמְרוֹדְפֵי, כִּי דִרְכְּךָ לְבִקֵּשׁ
 אֶת הַנְּדָרָךְ, אִפְלוּ צַדִּיק רוֹדֵף אֶת הַרְשָׁע. חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלַי
 לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְהִיָּה בְּעֲזָרִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְחִזַּק אֶת לְבָבִי, שְׂאֻזְכָּה לְתֵן
 תְּמִיד מַעֲשֵׂר מִכָּל מַה שֶׁתַּחַנְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִפְשֹׁט יָדְךָ
 הַגְּדוֹלָה עָלַי, וְתוֹמִין לִי פְרִנְסָתִי מֵאֵתְךָ, וְתִסְפִּיק לִי כָּל צְרָכֵי וְכָל
 צְרָכֵי בֵיתִי בְּהַרְחֵבָה גְּדוֹלָה קָדִים שְׂאֻצְמֵרְךָ לָהֶם, מִתַּחַת יָדְךָ
 הַרְחֵבָה וְהַמְלֵאָה, וְקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהִרְיוֹתִי לָכֶם בְּרָכָה
 עַד בְּלֵי דַי" וְאֻזְכָּה לְהִיוֹת שְׂמֵחַ בְּחֻלְקֵי תְּמִיד, וְלִהְיוֹתֶם בְּמַה
 שֶׁתַּחַנְנֵי, וְלֹא אֶהְיֶה נִבְהַל לְהוֹן חֵסֵי־שָׁלוֹם וּבְצֵל פְּנִיךָ תִסְתִּירֵנִי,
 וְתִגֵּן עָלַי בְּצֵל יָדְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִכְסֶּה עָלַי וְתִצְיֵלְנִי מִכָּל שׁוֹנָאֵי
 וְרוֹדְפֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוֹחַנִיּוֹת וְיָקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי

בְּפִיךָ וּבְצִל יְדֵי כְּסִיתֶיךָ לְנֹמֵעַ שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה". וְתִשָּׂא שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "אֲמַת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח, וְצִדֵק מִשְׁמַיִם יִשְׁקֶף. חֶסֶד וְאֲמַת יִפְגְּשׁוּ, צִדֵק וְשְׁלוֹם יִשְׁקִי", וְנֵאמַר: "בְּצִדְקָה תִּבּוֹנְנִי, רַחֲמֵי מַעֲשֶׂךָ כִּי לֹא תִירָאִי, וּמִמְחַתָּה, כִּי לֹא תִקְרַב אֵלַיךָ", עֲזֹרֵי כִּי עֲלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, "קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה לְמַעַן אוֹיְבֵי פִדְנִי, יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי":

עַח יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, "אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֲמַת", שְׁתַּחֲוֶה וְתַחֲמַל עָלַי כְּגֹדֶל חֲנִינוֹתֶיךָ וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנֵנִי לְתַן צִדְקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה לְשִׁמּוֹךְ לְבָד בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ, כְּלִי שׁוֹם פְּנִיּוֹת וּבְלִי שׁוֹם שְׁקָרִים כָּלֵל וְתִהְיֶה יְדֵי פְתוּחָה לְפִיךָ וְלְתַן לְאֲבִיוֹנִים הַגּוֹנִים צִדְקָה הַרְבֵּה, כֹּל מִה שְׁיַחֲסֵר לָהֶם, בְּשִׂמְחָה רַבָּה וּבְחִדּוֹה גְּדוּלָּה וּבְלֵב טוֹב וּבִסְבֵר פָּנִים יְפוֹת וְאֲזֻכָּה לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה תָּמִיד לְשִׁמּוֹךְ לְבָד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁאֲזַכֶּה כֹּחַ הַצִּדְקָה הַקְּדוּשָׁה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל כֹּחַ הַצִּדְקָה שֶׁל הַרְשָׁעִים הַמְתַּנַּגְּדִים אֶל הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֲתָה מְכַשִּׁילָם בְּעַנְיִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים "וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תְּשִׁיחָה" וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כֹּחַ נֶגֶד עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַחֲפָצִים לְעַבְדְּךָ בְּאֲמַת וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִדְשֶׁתְךָ הַגְּדוּלָּה, וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ כֹּחַ וְאֲמִץ מִהַצִּדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים זְקֻנִים שְׂבֻכְדָּשָׁה, וּבְזֻכּוֹתָם וְכֹחַם נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל מִלְּךָ זְקֵן וְכֶסֶל, לְגַרֵשׁ אוֹתוֹ וְאֵת חֵילוֹתָיו מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה תִּבְעֵר מִן הָאֶרֶץ וְתַכְפֵּל מֵעֲלֵינוּ כֹּחַ מִיַּי הַרְהוּרִים רָעִים

הַרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ בְּכָל עֵת, וּבִיּוֹתֵר אַחֲרֵי הַחֲפָצִים בְּאַמַּת
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, בְּאִשֶּׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כֹּל מֵלֵא רַחֲמִים, וְנִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, אוֹר הַפְּנִים דְּקִדְשָׁה הַנְּמֻשֶּׁךְ
 מֵאַרְיָד אֲנַפִּין דְּקִדְשָׁה וְתַעֲזֹרְנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ וּלְכַטֵּל
 מֵאַתְּנוּ כֹּל הַהֲרָהוּרִים רְעִים הַנְּמֻשְׁכִּין מֵאַרְיָד אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה, וְתַגֵּן
 בְּעַדְנוּ שְׁלֵא תַפְגַּע בָּנוּ שׁוּם אִשָּׁה רַעָה אֲשֶׁר שְׂרָשָׁה נְמֻשְׁכַת
 מִשָּׁם, וְלֹא שׁוּם הֲרָהוּר רַע הַנְּמֻשֶּׁךְ מִשָּׁם מֵאַרְיָד אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה
 אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְהִתְחַבֵּא וּלְבָרַח מֵהֲרָהוּרִים הָאֵלֶּה הַנְּמֻשְׁכִּין
 מִשָּׁם, כִּי בְּכָל צַד שְׁפוּנִים, הֵם מְזַדְמָנִים וּבָאִים לְשָׁם:

זָכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהֲרַבּוֹת בְּצַדִּיקָה לְשִׁמּוֹךְ לְבַד בְּאַמַּת,
 וּבְזֻכוֹת הַצְּדִיקָה דְּקִדְשָׁה תִצְיִלְנוּ מִמּוֹת, שְׁהֵם הַהֲרָהוּרִים
 רְעִים שְׁנֹקְרָאִים טְמֵאת מַת כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "וְצַדִּיקָה תִצְיִל מִמּוֹת",
 וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד שְׁלֵא אֶהְיֶה מְעַרְב בֵּין הַנְּשִׁים, וְלֹא אֲרַבָּה שְׂיִחָה
 עִמָּהֶם וְאַפְלוֹ עִם אִשְׁתִּי אֲמַעֲט בְּשִׂיחָה בְּכָל מָה דְּאַפְשָׁר, וּמָה
 שְׁמִכְרַח לְדַבֵּר עִמָּהֶם לְפַעֲמִים, תַּגֵּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֵא
 אֶהְיֶה נִלְכָּד עַל־יְדֵי־חַס וְשָׁלוֹם בְּשׁוּם הֲרָהוּר רַע חָס וְשָׁלוֹם,
 וְתִצְיִלְנִי מִהֲסַתְּפָלוֹת רְעִים וּמֵהֲרָהוּרִים רְעִים, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר
 לְבָבִי וְאַחַר עֵינֵי עֲזָרְנוּ כִּי עֲלִיד נִשְׁעֲנֵנוּ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן
 כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים "הַצִּילְנִי מִיָּט וְאֵל אֲטַבְעָה אֲנַצֵּלָה
 מִשׁוֹנָאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם, אֵל תִּשְׁטַפְּנִי שְׁבַלַת מַיִם וְאֵל תִּכְלַעְנִי
 מִצִּוְלָה וְאֵל תִּתְּמַר עָלַי בְּאֵר פִּיה, פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תְּנֵה עֲזָד
 לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבָן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה עִמּוֹי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׁוֹנָאֵי
 וַיְבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנִי וְנַחֲמָתָנִי. אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחֱזָה פָּנֶיךָ
 אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנַתְךָ":

עט וְזָכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים לְשִׁמּוֹךְ
 לְבַד בְּלִי שׁוּם שְׁקָרִים וּבְלִי שׁוּם פְּנִיּוֹת, וְתַעֲזֹרְנוּ תָמִיד
 לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה כְּרֵאוּי כְּרֵצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּקִדְשָׁה וּמְהֵרָה גְדוּלָּה
 בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, וְתַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ שְׁלֵא נִכְשַׁל לְעוֹלָם
 בְּעַנְיִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים, וְתִשְׁמְרֵנוּ מִצְדָּקוֹת הַרְעוֹת שְׂאִינִם כְּרֵצוֹנְךָ,
 וְתַחַמֵּל עָלֵינוּ בְּחַמְלַתְךָ וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתַצִּילֵנוּ שְׁלֵא יִזְקוּ לָנוּ כָּלֵל
 הַצְדָּקוֹת הַרְעוֹת שְׂאִינִם כְּרֵצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, הַגּוֹרְמִים מֵה שְׁגוֹרְמִים:
 קלו מִלֵּא רַחֲמִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, אֲמַצְנִי וְחַזְקֵנִי
 בְּכַפְחוֹן שְׁלָם בְּכָל עֵת, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה
 לְעַנְיִים הַגּוֹנִים, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת בְּכָל עֶסְקִי מִצְוָה
 וְזִכּוֹת הַרְבִּים, כְּרֵצוֹנְךָ וְכְרֵצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים וְאוּכָה עַל־יַדִּי
 הַצְדָּקָה לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת וְאוּכָה לַעֲשׂוֹת מְכַל
 הַקּוֹלוֹת וְהַצְּפָצוּפִים דְּבוּרִים שְׁלָמִים וְאֵעֲלֶה מֵהֵרָה מְגֹדֵר בְּהֵמָה
 לְגַדֵּר הָאָדָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַשֵּׁם פֶּה לְאָדָם, זַכְנֵי לְהַשְׁלִים שְׂכְלִי בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלָמוֹת וְעַל־יַדִּי־זֶה אוּכָה לְכַפְחוֹן שְׁלָם, וְלִהְרַבּוֹת
 בְּצְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים, עַד שְׂאוּכָה לְשִׁלְמוֹת הַדְּבוּר, וְלַעֲשׂוֹת
 מְכַל הַקּוֹלוֹת וְהַשִּׁירוֹת וְהַצְּפָצוּפִים דְּבוּרִים שְׁלָמִים קְדוּשִׁים
 וּמְהוֹרִים וַיַּעֲלוּ דְבָרֵינוּ לְנַחַת וְלְרֵצוֹן לְפָנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ, וְתִמְלֵא
 כָּל מִשְׁאָלוֹת לְפָנֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים מֵהֵרָה וְאוּכָה לְקַיֵּם מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׂכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אַמּוֹנָה"
 וְנִאֲמַר: "גוֹל עַל יְהוָה דְּרַפְךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֵׂה, וְהוֹצִיא
 כְּאוֹר צְדָקָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ כְּצִהְרִים". אֲבַטַח בִּיהוָה וְאֲשַׁעֵן בְּאֱלֹהֵי

שלא יחסר לי על-ידי הצדקה כָּלֵל, רק אֲדַרְבֵּא בְּלֵל הַדָּבָר הַזֶּה
 יְבָרְכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂינוּ וּבְכֹל מַשְׁלַח יָדָיו וְאֶזְכָּה לְפָנָיו
 לְצַדִּיקָה בְּשֵׁתֵי יָדַי כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "פֹּר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים, צַדִּיקָתוֹ
 עוֹמֶדֶת לְעַד, קָרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד. יְהוָה צָבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְהוָה צָבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּמַחַ בְּיָד. יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאָנוּ". חֲנֻנוּ וְעַנְנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ פִּי
 אֶתְּהָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה עֹמֵד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

קִנְיַן רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ כִּמְהָ וְכִמְהָ הִרְחַקְתִּי הַשְּׁפַע
 מִהַקְדָּשָׁה עַל-יָדֵי פָּגַם הַבְּרִית וְהַמְשַׁכְּתִי לְמָקוֹם
 שֶׁהַמְשַׁכְּתִי רַחֲמָנָא לְצִלָּן, לְמָקוֹמוֹת אֲשֶׁר לֹא נָתַן לְהִזְכֹּר וּפְגַמְתִּי
 כְּמוֹ שֶׁפְּגַמְתִּי אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁעַר, אֲשֶׁר הִתְקוּן לֹזֶה הוּא
 צַדִּיקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים דְּקָא שְׁעַל-יְדֵי-זֶה חוֹזְרִים וּמְמַשְׁיכִים הַשְּׁפַע
 אֶל הַקְדָּשָׁה אֲבָל אֵיךְ זוֹכִין לֹזֶה פִּי רַבּוֹ הַמְּנִיעוֹת מְאֹד שֶׁל
 מִצְוֹת צַדִּיקָה הֵן מַחֲמַת רַע לְכַבְּנוּ וְחֶסְרוֹן הַפְּטָחוֹן וְהָאִמּוּנָה, וְגַם
 כְּשֶׁמִּתְנַגְּבִים וּמְשַׁבְּרִים אֲכֹזְרִיּוֹת שֶׁפִּלֵּב וְנוֹתְנִים צַדִּיקָה אֵין אֶתְּנוּ
 יוֹדֵעַ עַד מָה, מִי הוּא הָעֵנִי הַהֲגוֹן בְּאֵמֶת אֲשֶׁר עַל יָדוֹ נִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע אֶל הַקְדָּשָׁה וּלְתַקֵּן פָּגַם הַבְּרִית עַל-יְדֵי-זֶה:

עַל כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הִרְחַמִּים בְּעַל הַצַּדִּיקָה וְהַחֶסֶד חוֹשֵׁב
 מַחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח, אֲשֶׁר אֶתְּהָ עוֹסֵק בְּתַקּוּנִי בְּכֹל
 עַתָּה, שֶׁתַּחֲמוֹס וְתַחֲמַל עָלַי, וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַן צַדִּיקָה
 הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים עֲנִיִּים כְּשֶׁרִים בְּאֵמֶת הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה
 וּבַעֲבוּדַת יְהוָה בְּאֵמֶת, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַנִּי מִלְּתַן צַדִּיקָה לְעַנְיִים

שְׂאִינִם הַגּוֹנִים אֶתְּהָ לְבַד תִּשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִלְּהַכְשִׁיל בָּהֶם חֵסֶד וְשָׁלוֹם כִּי גִלּוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין בָּנוּ דַעַת לְשִׁמּוֹר מֵהֶם רַק אֶתְּהָ לְבַד יוֹדַע אֶת לִבָּב כָּל בְּנֵי הָאָדָם וּמִבֵּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם, אֶתְּהָ יוֹדַע רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי, חוּס וְחַמּוּל עָלַי וַעֲשֵׂה עִמִּי כַּנְּדָל נִפְלְאוֹת חֶסֶדֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתִסְבַּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּכָל עֵת, בְּאִפְּן שְׁתּוֹמִין לִי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּאִמַּת לְזִכּוֹת בָּהֶם וְתַעֲזוֹר וְתַחֲזֹק אֶת לִבִּי לְתֵן לָהֶם צְדָקָה הַרְבֵּה כָּלֵב טוֹב, בְּסִכּוֹר פָּנִים יְפוֹת; וְאֲזַכֶּה לְהוֹסִיף בְּכָל פֶּעַם לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה וְחֶסֶד, וְלִילֵךְ לְקַבֵּץ נְדָבוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק עֲנִיִּים הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּאִמַּת כִּי כָּבֵד הוֹדַעְתָּנוּ שְׂאִין שׁוֹם אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל פְּטוֹר מִמִּצְוֹת צְדָקָה אֶפְלוּ הָעֲנִי שְׂבִיִּשְׂרָאֵל אֲבָל אֶתְּהָ יוֹדַע קִשְׁיוֹת לְכַבְּנוּ, וְאִיךְ מִתְגַּבְּרִים הַמוֹנְעִים וְהַבְּלֹבָלִים אֶפְלוּ עַל גְּדוּלֵי הָעֲשִׁירִים מִלְּתֵן צְדָקָה עַד אֲשֶׁר הוֹלְכִים מֵעוֹלָמָם, וּמְאוּמָה לֹא יִשְׁאוּ בִּידָם, מִכָּל שָׁבוֹן קִטְנֵי הָעֶרֶךְ אֲשֶׁר פִּרְנָסְתָּם מִצְמִצְמַת אֲשֶׁר רַבּוּ הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלֹבָלִים מְאֹד מִמִּצְוֹת צְדָקָה, בְּפֶרֶט לְזִכּוֹת בְּעֲנִיִּים הַגּוֹנִים:

עַל כֵּן אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, בְּזִכּוֹת וְכֹחַ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂאֵנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם בְּכָל דְּבַר, אֵלֶיךָ שְׂמַחְתִּי אֶת כָּפִי עֵינֵי תְלוּיּוֹת אֵלֶיךָ לְבַד כִּי אֶתְּהָ לְבַד יוֹדַע כְּמָה וְכְמָה תְקוּנִים אֲנִי צְרִיךְ בְּשָׁבִיל תְקוּן הַבְּרִית אֲשֶׁר פָּנַמְתִּי בּוֹ הַרְבֵּה וְאֲנִי רַחוּק מִכָּלֵם מְאֹד, רַק עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטַח וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נִשְׁעֵן, שְׂאֵתְהָ תִסְבַּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּרַחֲמֶיךָ וְתוֹנְכֵנִי לְתֵן אוֹתִי בְּכָל הַתְקוּנִים, וְתוֹשִׁיעֵנִי לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְלַעֲסַק בְּצְדָקוֹת לְעוֹרֵר לֵב אֲחִינוּ כְּנִי

ישראל לקבל מהם צדקות הרבה בכל עת להחזיק יראי יהוה האמתיים, באפן שאזכה לתקון הברית בשלמות באמת, ולא אעול בכסופא קמך "יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם, מעשי ידך אל תרף. יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי" אמן:

ב: ותזכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנופה לדבור של צדקה, כמו שכתוב: "אני (יהוה ה) מדבר בצדקה רב להושיע" ותמשיך עלינו רחמים ותבטל מאתנו כל האכזריות שבלבבנו, ונוכה ליצאת מגדר בהמה לגדר אדם שיש לו רחמנות ונוכה לרחם על הבריות תמיד ברחמנות אמת, ולהרבות בצדקה תמיד לעניים הגונים פרצונך הטוב, עד שנופה להשלים הדבור של צדקה כמו שכתוב: "טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט":

ד: "ואני תפילתי לך יהוה עת רצון, אלהים פרב חסדך ענני באמת ישעך. יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני, באמונתך ענני בצדקתך. למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך". רבנו של עולם, מלא רחמים, זכני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, ותתן לי כח וגבורה לכוף את יצרי ואת לבי הקשה, לשבר האכזריות שבלבבי להפכו לרחמנות, להתנדב לתן צדקה הרבה בפזור גדול יותר מטבעי ורצוני, בלי שום הקפדה כלל כמו שכתוב: "פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד", ואזכה לתן צדקה בשתי ידיים בשמחה גדולה ובלב טוב, ולא ירע לבבי בתתי לו ותהיה

יְדֵי פְתוּחָה תָּמִיד לְתֵן לְעֵנִי "דֵי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחְסַר לוֹ", וְאִזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "פֶּתַח תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהֶעַבְטָה תַעֲבִיטֶנּוּ דֵי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחְסַר לוֹ". וְתוֹמִין לָנוּ עֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְזִכּוֹת בָּהֶם וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מֵעֲנִיִּים שְׂאִינָם מִהַגּוֹנִים:

טו: וְתַעֲזוֹר לָנוּ שְׁנוֹפָה לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּסֵבֶר פָּנִים יְפוֹת לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים וּכְשָׁרִים בְּאֵמֶת וְתוֹפְנוּ לְשִׁבְרֵנוּ לְפָנֵינוּ הָאִכְזוֹר וְלִהְפְּכוּ לְרַחֲמֵנוּת, וְלֹא יִהְיֶה לְפָנֵינוּ קָשָׁה כְּאֶבֶן, רַק תַּעֲזוּרְנוּ לְהַפְּךָ לֵב הָאֶבֶן לְלֵב רַךְ כְּפָמִים, לְרַחֵם בְּאֵמֶת עַל עֲנִיִּים הַגּוֹנִים כְּשָׁרִים אֱמֶתִיִּים בְּרַחֲמֵנוּת גְּדוֹל כְּרֵאוּי, לְתַת לָהֶם כָּל צָרָתָם דֵי מַחְסוּרָם אֲשֶׁר יַחְסַר לָהֶם וְנוֹפָה לְיַחַד יַחֲוִדִים גְּדוֹלִים בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה עַל־יְדֵי צְדָקוֹתֵינוּ וְתִהְיֶה בְּעֲזוּרְנוּ וְתִתֵּן לָנוּ כַח שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה שְׁלָנוּ בְּחִינַת יַחֲוִד בְּרַכָּה קִדְשָׁה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוּשִׁים עַד לְמַעֲלָה מֵעֲלָה:

אָנָּה יְהוָה אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וּפְנֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקָיָה וּכְבוֹנוֹתֶיהָ וְתִרְוֵנוּ מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וְתַעֲזוּרְנוּ שְׁנוֹפָה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה לְכַסֵּל וּלְשִׁבְרֵ תַאֲוֹת נְאוּף מֵאֲהַנּוּ, וְתִבְדִּילְנוּ מִן הַצְּבוּעִים וְהַשְׁקֵרְנִים, וְלֹא תִכְשִׁיל אוֹתְנוּ בְּעֲנִיִּים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁלֹא יִהְיֶה נִפְגָּם אֲצִלְנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, הַיַּחֲוִד בְּרַכָּה קִדְשָׁה הַנַּעֲשֶׂה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה, שְׁלֹא יִתְגַּבֵּר עַל־יְדֵיֶיךָ תַאֲוֹת נְאוּף חֶסֶד וְשָׁלוֹם:

מִלֵּא רַחֲמִים חֲפֵץ חֶסֶד, אֵל תְּדַיְנֵנִי כְּמַפְעָלִי, וְאֵל תַּעֲשֶׂה לִּי כַחֲטָאִי, רַק תִּרְחַם עָלַי כְּרַב רַחֲמֶיךָ כְּרַב חֶסְדֶּיךָ, וְתִשְׁמֹר

אתה בעצמך את הצדקה שלי שלא ינקו ממנה החיצונים חס ושלום, ולא יהיה להם פח לפגם היחוד ברכה קדושה הנעשה עלידי הצדקה שלי ולא תתן להם פח להגביר עלידי זה תאות נאוף חס ושלום כי כל פונתי בהצדקה שאתה מזכני לתן ברחמי הרבים, הוא רק בשביל מצות צדקה לבר, כדי לעשות נחת רוח לפניך, אשר צויתנו בתורתך הקדושה לתן צדקה, והזהרת אותנו על זה מאד בכמה וכמה אוהרות, וכל פונתי בנתינת הצדקה לתתן ולא לקלקל חס ושלום:

על פן באתי לפניך לשטח כפי לרחמי, שתשמרני ברחמי מעניים שאינם הגונים ותהיה עמי תמיד, ותצילני ותשמרני באפן שלא יהיה שום פח ושלמה להחיצונים לינק מהצדקה שלי, ולא יוכלו לקלקלה בשום אפן כי אני נותן כל הצדקות שלי על דעת הצדיקים האמתיים הגדולים במעלה והם יעלו את מצות הצדקה שלי, ויעשו ויתקנו על ידה יחודים גדולים למעלה למעלה בתכלית הקדושה העליונה באמת ויהיה לך נחת רוח ושעשועים גדולים עלידי הצדקה שלי ותזכני לשבר תאות נאוף לגמרי ולזכות לתקון הברית באמת עלידי כח וזכות הצדקה שלי:

טוב ומטיב לכל, זכני להרבות בצדקה לעניים הגונים בקדושה גדולה פרוצונך הטוב, באפן שתהיה הצדקה תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת, ולא איעול בכסופא קמך. ותשמר את כל עמך בית ישראל הצדיקים והכשרים אשר פרנסתם עלידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי נאוף ורשע, אשר

הצדקה שלהם מוקת להמקבלים רק תסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, שכל הרשעים והנזופים הנותנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים, והצדיקים והפשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקדוש שמקבלים הצדיקים מפעלי הצדקה ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות ולא יהיה אחיזה להסמרא אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה טובה בכבוד וברוח בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שנופה להיות פרצונך הטוב באמת:

* א רבוננו של עולם, זפני לשמירת הברית בשלמות, ואזכה לקדש עצמי במתן לי, עד שיהיה הזווג שלי בבחינת: זכו שכונה שרויה ביניהם. ותצילני מכל מיני פגם הברית שבעולם, בפרט ממקרה בלתי טהור חסוֹשֶׁלום. רבוננו של עולם, אתה הודעתנו שעל־ידי שפוגמין בקדשת הזווג או על־ידי עון מקרה לילה חסוֹשֶׁלום, על־ידי־זה גורמין התנגפות הדינים והחרון אף בעולם חסוֹשֶׁלום, בבחינת: לא זכו איש אוכלתן. וגם אתה הודעתנו שהקלפה הזאת שבאין על ידה למקרה לילה ולכל מיני פגם הברית רחמנא לצלן, היא יונקת מן "הפאין" שבאותיות א"ב (אלף בית), ונעשה מן "פא" אף. על כן זכני להרבות בצדקה לעניים הגונים, ואזכה לתן הרבה לצדקה בסתר, עד שעל־ידי־זה יהיו נמתקים כל הדינים שהתגברו על־ידי פגם הברית. ויקים בנו מקרא שפתוב: מתן בסתר יכפה אף. ולא יהיה להקלפה הרעה שום יניקה מהקדשה חסוֹשֶׁלום, ותמחה שמה וזכרה מן העולם,

וְנוֹכַח לְהַנְצִיל מֵעֵתָה מְכַל מִיְּנֵי פָּנִים הַבְּרִית שְׁבַעְעוֹלָם, וְתוֹכְנֵי
 לְשִׁמְרֵת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה פְּרָאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּאַמֶּת,
 אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן:

* יב רבוננו של עולם, זפני לפור הרפה לצדקה לעניים הגונים,
 ותתן בלבנו לרחם על העניים ועל כל הצריכים
 לרחמים, ותזכנו לגמול עמהם חסד גדול ועל-ידי-זה נזכה שאתה
 תרחם עלינו גם כן ברחמיך הגדולים כמו שאמרו רבותינו וזכרונם
 לברכה: כל המרחם על הפריז מרחמין עליו מן השמים. וחננו
 מאתך חכמה בינה ודעת, ותצילנו מכל מיני רוח שטות, ועל-ידי
 זה נזכה להנצל מלבא לידי עברה, ונזכה לעשות רצונך כל ימי
 חיינו ולעבדך בלבב שלם אמן:

* יג רבוננו של עולם, זפני לפור מעות הרפה לצדקה לתלמידי
 חכמים, ואזכה להיות באמת בכלל תומכי אורייתא,
 ויקים בי מקרא שכתוב: עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה
 מאושר. ואזכה שהמעות שאתן לתלמידי חכמים יהיה לי זכות
 גדול בזה כל כך עד שיהיה נחשב בבחינת לימוד התורה
 בעצמה, שאמרו רבותינו וזכרונם לברכה על זה: אין עבירה מכפה
 תורה. שלא יהיה כח לשום עבירה מעונותי הרבים לכפות אור
 המצוה של הצדקה שאתן לתלמידי חכמים, רק אדרבא בזכות
 המצוה הזאת אזכה להנצל מכל מיני עברות, ואזכה לעשות
 תשובה שלמה, עד שתמחול ותסלח לכל עונותי ופשעי וחטאי
 שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ותמלא כל
 השמות שפגמתי בשמך הגדול, ותעזרני לקבע עצמי לתורה בכל

יום, ואהיה חזק בלימוד תורתך הקדושה בכל יום בקביעות גדול, ואל יטרידני מזה שום טרדא ואל ימנעני מזה שום מונע בעולם, ותזמין לי פרנסתי וכל הצטרכותי ברוח ובכבוד ובשפע גדול בלי שום טרדא ויגיעה כלל, ואל יגרמו עונותי לעכב שפעי ופרנסתי חס־ושלום, רק אדרבה כח וזכות הצדקה שאאתן לתלמידי חכמים אמתיים להחזיק אותם שיהיו יכולים להיות קבועים בלימוד התורה, וכח וזכות של קביעות לימוד התורה שלי בעצמי בכל יום, יעלו לרצון לפנדק כל כך עד שלא תהא עבירה מכבה תורה חס־ושלום. רק אדרבה זכות התורה יעמד לי לכפר על כל עונותי וחטאי ופשעי, ואזכה על־ידיה להצליח בכל דרכי ברוחניות וגשמיות, ויקים בי מקרא שפתוב: כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, והיה בעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו ועלהו לא יבל וכל אשר יעשה יצליח. אמן בן יהי רצון:

ציצית

ו ותזכנו לקים מצות ציצית פראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה, ותרי"ג מצות התלויים בה ועל־ידי פנפי הציצית הקדושים תגן עלינו ותציל אותנו מפל מיני פגם הפרית, ותזכנו להתקדש בקדשתך תמיד, ועל־ידיה תציל אותנו מעצת הנחש, מעצת המפתים והמסיתים והמדיחים מדרך האמת, בכונה להרע או שלא בכונה ונופה לקבל ולהמשיך עלינו אור

השכל האמת של צדיקי אמת על־ידי שנובה לקבל ולקיים עצות טובות ואמתיות שלהם ועל־ידיה נזכה לאמת ולא יצא דבר שקר מפינו לעולם:

ח ותעזרנו לקיים מצות ציצית בתקונה בשלמות, בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצוות התלויות בה, ובכונה שלמה פראוי, ובלב טוב ובשמחה גדולה, באפן שנובה להמשיך הרוח חיים וקדושה על־ידי מצות ציצית למלאת כל החסרונות שחסר לנו בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש. ותאחו בכנפות הארץ ותנער רשעים ממנה, ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל את איש צר ואויב הוא עשו איש שעיר, ותציא בלעז מפיו:

יד אָנָּא יהוה חמל עלי, רחם עלי, ומלא משאלותי ברחמים, ומחול לי על כל עונותי, וצוה להפשיט מעלי כל הבגדים הצואים והלבישני בבגדים נקיים, בבגדים טהורים וקדושים, והיה בעזרי, וזכני ברחמיך הרבים לקיים מצות ציצית פראוי בתכלית השלמות וכשם שאני מתכסה במלית בעולם הזה פן תלביש למעלה את נפשי ורוחי ונשמתי במלית נאה ובחלוקת דרבנן בבגדים נקיים ולבנים ויקים בי מקרא שפתוב: "בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר":

מט וזכני ברחמיך הרבים לקיים מצות ציצית בשלמות בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצוות התלויות בה ובלב טוב ובשמחה גדולה ויהי רצון לפניך שתהא חשובה מצות ציצית שאנו עושין מצמר לבן כאלו קימנו גם מצות תכלת שבציצית, כי גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, ואנו

חפצים ומתנגעגעים לקים מצות תכלת שבציצית ואם היינו זוכים למצא תכלת לציצית היינו מפזרים הון רב כדי לקים המצוה בשלמות אף בעוונותינו הרבים חרב בית מקדשנו, ונתעלם החלזון בעוונותינו ומאז והלאה אין אנו זוכים לקים מצותך בשלמות על פן יהי רצון מלפניך שתהא חשוכה מצות ציצית לבן לפניך כאלו קימנו מצות תכלת שבציצית ורחם עלינו ובנה עירך במהרה בימינו, והביאנו לשלום לארץ הקדושה, וזכנו שיחזור ויתגלה החלזון ונזכה לקים מצות תכלת שבציצית ועל-ידי-זה תכלה ותשבר ותעקר ותמגר מלכות הרשעה מן העולם ויקים מקרא שפתוב: "פלה בחמה פלה ואינמו, וידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה":

נד ותעזרני ותזכני לקים בכל יום מצות ציצית ותפלין וקריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה גדולה, ובמסירת נפש בקדשה ובטהרה, ובכונה גדולה ועצומה, עם כל פרטיותם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצות התלויים בהם ותזכני לעסוק בתורה בכל יום ויום בקדשה גדולה ובשמחה רבה ואחר כך תנחני בצדקתך לעסוק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה לברר ברורים קדושים, ולהשלים נפשי ורוחי ונשמתו על ידי כל הדברים שאקנה ואמכר, ואזכה לידע ולכוון לקנות ולמכור כל דבר בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר, או להפך כפי הניצוצות הקדושות שיש באותו הדבר וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי על-ידי המשא ומתן עד שאזכה לעשות

יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על-ידי המשא ומתן שלי ועל-ידי
 כל העסקים שלי ונזפה שיהיו געשין אצלנו ממיילא כל התקונים
 והיחודים העליונים, באפן שנוזפה לזכרון דקדשה, לאדפקא
 מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכללות ובפרטיות ותשמרני
 ותצילני משכחה שהיא מיתת הלב, שלא אשפח את תכליתי וסופי
 ולא אפיח דעתי לעולם מזכרון עלמא דאתי:

עֵקָה בְּקוֹל

י' אָנָּא יְהוָה חִמַּל עָלַי, חוּסָה עָלַי, כִּי בְּכָל עַת שְׁאַנִּי רוּצָה
 לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ שׁוֹחֲתִי לְפָנֶיךָ, אֵינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכֵן אֶתְחִיל
 לְבַקֵּשׁ וְאֵיךְ אֲסִים, וּמֵרֵב דְּחָקִי וְעָנִי אֲשֶׁר צָרְכִי מְרַבִּים מְאֹד,
 אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת יְרִיעוֹת לְבִאָרָם, מַחֲמַת זֶה אֵינִי
 יְכוּל לִפְתּוֹחַ פִּי כָּלֵל, וְאֶפְלוּ בְּעַת שְׁאַנִּי מֵתְחִיל לְדַבֵּר קֶצֶת, דְּבָרֵי
 מְבַלְבְּלִים מְאֹד מֵעֵצָם רְבוּי צָרְכֵי אֲשֶׁר הֵם מְרַבִּים בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר
 אֵי אֶפְשָׁר לְבִאֵר וּלְפָרֵשׁ כָּלֵל בְּשׁוּם אֶפֶן, כִּי אִם לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל
 נִגְלוּ כָּל הַתְּעֻלוֹמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמִמְבְּרָאשִׁית, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 צְפוֹן לְבַבְנוּ וְעֹמֵק מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת
 מַחְשְׁבֹתַי צוּעֵק הַטּוֹב שְׂכִי בְּקוֹל עֲצוּם וּמֵר מְאֹד, זְעָקָה גְּדוֹלָה
 וּמְרָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל עֵצָם מְרִירוֹת צְעָקַת
 הַטּוֹב הַכְּבוּשׁ בְּקַרְבֵי וּגְדֵל הַרְחֻמְנוֹת שֵׁישׁ עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ
 וּמִסְפָּר כָּלֵל, וְלָמָּה תַעֲלֵם אֲזוּנְךָ וְתַסְתִּיר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי זֶה זְמַן רַב
 מְאֹד, ו"הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עָלַי הַתְּאֶפְקוּ:"

כֹּה "קוֹלִי אֶל יְהוָה אֲזַעֵק קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. קוֹלִי אֶל יְהוָה
וְאֲצַעֲקֶה קוֹלִי אֶל יְהוָה וְהֶאֱזִין אֵלַי. מִבְּמֶנּוּ שְׂאוּל
שׁוֹעֲתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי וַתְּבֹא שׁוֹעֲתִי אֵלַיךְ אֶל הַיָּבֵל קְדָשְׁךָ. קוֹלִי
שָׁמַעְתָּ אֶל תַּעֲלֹם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתִי וּלְשׁוֹעֲתִי. שָׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא
וַחֲנִנִי וַעֲנִנִי. שׁוֹעֲתֵנו קִבֵּל וְשָׁמַע צַעֲקֹתֵנו יוֹדַע תַּעֲלוֹמוֹת":

וַתִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וַתַּעֲזֹרֵנִי לְתַקֵּן אֶת קוֹלִי, וַתַּעֲלֵנִי מִקּוֹל
פְּגוּם לְקוֹל טוֹב, וַתּוֹצִינִי לְצַעֵק בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין בְּתַפְּלָה,
עַד שְׂאֻזְפָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד בְּקוֹלִי אֶת תַּעֲלוֹמוֹת
הַמַּחֲזִין שְׁנַתְעַלְמוּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִרַב עוֹוֹנֵנוּ הֶחֱלַשְׁנוּ כְּבִיכּוֹל
כַּח שָׁל מַעֲלָה, עַד אֲשֶׁר, כְּבִיכּוֹל, תֵּשׁ כַּח הַשְּׂכִינָה לְהוֹלִיד הַמַּחֲזִין
כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "צוּר יִלְדֵךְ תִּשִּׁי", "כִּי בָאוּ בָנִים עַד מִשְׁפָּר וְכַח אֵין
לְלִדָּה":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעֲנֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׂכִינְתֵךְ וְעוֹרְנוּ לְצַעֵק אֵלַיךְ בְּאַמַּת בְּתוֹרָה וּתַפְּלָה,
וַיַּעֲלֶה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ קוֹלֵנוּ אֵלַיךְ, וַתִּקְבַּל קוֹל צַעֲקֹתֵנוּ בְּמִקּוֹם
צַעֲקַת הַשְּׂכִינָה, עַד שְׁנֻזְפָּה לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד תַּעֲלוֹמוֹת הַמַּחֲזִין
הַקְּדוּשִׁים שְׁלָנוּ שְׁנַתְעַלְמוּ מֵאַתָּנוּ. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע תַּעֲלוֹמוֹת,
וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ תַּעֲלוֹמוֹת הַמַּחֲזִין שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, לְהִיכֵן
נִתְעַלְמוּ וְנִסְתָּרוּ מֵאַתָּנוּ. עוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לָנוּ וְלְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, שְׁנֻזְפָּה כָּל אֶחָד לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד עַל יְדֵי קוֹל צַעֲקֹתֵנוּ אֶת
הַמַּחֲזִין הַקְּדוּשִׁים שְׁנַתְעַלְמוּ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִקּוֹם שְׁנַתְעַלְמוּ,
עַד שְׂכָל אֶחָד יִזְכֶּה בְּכָל פֶּעַם לְהוֹלִיד וּלְגַלּוֹת וּלְהַשִּׁיג מַחֲזִין
חֲדָשִׁים הַשִּׁיכִים אֵלָיו כְּפִי שְׂרֵשׁ גִּפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְנֻזְפָּה

לְהַבִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת וְלִדְעַת אוֹתְךָ בְּכֹל פֶּעַם בְּהִבְנֶה יִתְרָה,
וְנִזְכָּה לְגִלוֹת אֱלֹהוֹתְךָ בְּעוֹלָם:

מִקִּים מֵעַפְר דָּל מֵאֲשָׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן, חוּם וְחַנּוּנִי וּמְלֵא
מִשְׁאָלוֹתֵי בְּרַחֲמִים, וְעִשָּׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וּמְלִפְנֵיךָ מְלַכְנוּ רִיקָם אֶל תְּשִׁיבֵנוּ, חַנּוּנִי וְעַנּוּ
וְשִׁמְעֵ קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וּמֵאֲזִין קוֹלֵנוּ מִמַּעַמְקִים,
אֲשֶׁר יִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצֵי מְרַחֲקִים, הַנִּצְּנָחִים
וְהַנִּצְּנָקִים, "לֹא תוּכַל לְהַתְּעַלֵּם מֵאַחֲיֶיךָ הָאֲבִיוֹן עֹזב תַּעֲזֹב וְהַקָּם
תִּקָּם", רוֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֹזְרוֹנוּ וּבְגִאֲוֹתוֹ שְׁחָקִים:

(ויאמר: "מזמור לדוד הבו לי" בני אלים" וכו' (תהלים כ"ט) עד גמירא):

כִּי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, חֲמַל עָלֵי כִּי עֲכָשׁוּ
אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה, כִּי אִם לְצַעֲק אֵלֶיךָ
תָּמִיד שְׁתַּחֲוֵנִי בְּמַתְנַת חֲנֻם לְגַמְרֵי בְּכֹל הַמְּדוֹת טוֹבוֹת, וְתִצְּלֵנִי
בְּחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים מִכֹּל הַתְּאוֹוֹת וּמְדוֹת רַעוּת וְגַם לָזֶה אֵינִי זוֹכֵה
כִּי חוֹלְפִים וְעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר אֵינִי זוֹכֵה אֶפְלוּ לְצַעֲק
אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת כְּרָאוּי וְאֶפְלוּ אִם הָיוּ עוֹבְרִים בְּלִי פְּגָמִים הֵייתִי
צָרִיד גַּם כֵּן לְצַעֲק מְאֹד עַל אֲבֵדַת הַזְּמַן הַיָּקָר מִכֹּל הַזֶּה אֲשֶׁר
הֵייתִי יוֹכֵל לְהַרְוִיחַ וְלַהֲשִׁתֵּפֵר בּוֹ חַיֵּי עוֹלָם בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְף, אֵד
הַלְּוָא, מִי יִתֵּן וְהָיוּ הַיָּמִים עוֹבְרִים עַל כָּל פְּנִים בְּלִי פְּגָמִים כָּלֵל
אֲבָל אַחַר שֶׁהַיָּמִים וְהַשָּׁנִים עָבְרוּ כִּצֵּל עוֹבֵר כְּהַרְף עֵץ, וְהֵם
מְלֵאִים פְּגָמִים כְּאֵלוּ, חֲמָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְהַפְּגָמִים וְהָעוֹנוֹת
מִתְּגַבְּרִים כֹּל כֶּךָ עַד שְׁאֵינִי יוֹכֵל אֶפְלוּ לְצַעֲק אֵלֶיךָ כְּרָאוּי כְּמוֹ
שְׁאֵנִי צָרִיד לְצַעֲק:

לֹה בְּרִאשׁ הוֹמִיזוֹת אֶקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמָרִי אָמַר. בְּקוֹל
 גְּדוֹל בְּקוֹל חֹזֵק בְּקוֹל מֵר אָרִים קוֹלִי וְאֶקְרָא לְאֵל עָלַי
 גּוֹמֵר. הִנְנִי בִידֶךָ כְּמוֹ בַיַּד הַיּוֹצֵר חֶמֶר. שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה, מַה
 מְלִיל שׁוֹמֵר. אֲשׁוּמָטָה "בְּשׁוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת אֶבְקָשָׁה אֶת שְׂאֵהֲבָה
 נַפְשִׁי" וְאוֹעֵק בְּקוֹל גְּדוֹל וְאֶתְמַרְמֵר וְאָמַר: "קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא
 וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קִדְשׁוֹ סֵלָה. אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִי כִּי יְהוָה
 יִסְמְכֵנִי. אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן":

כְּמוֹ "מִן הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עָנְנִי בְּמַרְחֵב יָהּ, בְּצַר לִי אֶקְרָא יְהוָה
 וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ יִשְׁמַע מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי לְפָנָיו
 תְּבוֹא בְּאֲזִנָּיו. קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֵל יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי, מִבְּמִן שְׂאוּל
 שׁוֹעֲתִי, שְׁמַעַת קוֹלִי. קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קִדְשׁוֹ סֵלָה.
 קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן". עֲזַרְנִי מֵלֹא רַחֲמִים לְבַל
 יוֹכְלוּ לְבַלְבֵּל אוֹתִי הַמַּחֲשָׁבוֹת וְהַרְעִיּוֹנִים הַמְבַלְבְּלִים וּמַעֲכָבִים
 מִלֹּהֲתַפְלֵל וְלַצַּעֲקָה וְלַסִּדֵּר תַּפְלָתִי וְתַחֲנָתִי וּבִקְשָׁתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת,
 וְאֵל יִטְרִידֵנִי הַצַּעֲרִי וְהַדַּחְקוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן חֶסֶד וְשְׁלוֹם
 מִלְּקִרְוֵא אֵלֶיךָ, רַק אֲזַכֶּה לְקָרָא וְלַצַּעֲקָה אֵלֶיךָ תְּמִיד יִהְיֶה אִיךָ
 שְׂיִהְיֶה כִּי אֶתָּה יִדְעָתָ כִּמּוֹה וְכִמּוֹה קִשָּׁה וְכִבְדָּ עָלַי בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 עֵת לְפִתְחֵי פִי לְפָנֶיךָ בַּתְּפִלָּה, וּבְפֶרֶט בְּעֵת שְׁאֵנִי רוֹצֵה לְפָרֵשׁ
 שׁוֹחֲתִי לְפָנֶיךָ, עַד אֲשֶׁר עַל פִּי רַב אֵינִי יָכוֹל לְפִתְחֵי פִי לְדַבֵּר דְּבוֹר
 לְפָנֶיךָ מֵרַב הַדַּחְקוֹת וְהַכְּבֵדוֹת, "כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדֶךָ,
 נִהַפֵּךְ לְשׁוֹנֵי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סֵלָה", וְאִין לִי מְנוּחָה מֵרוּדֵפֵי נַפְשִׁי בְּכָל
 עֵת, וּמִגְדֵּל רַבּוּי צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף נִסְגָּר וְנֶאֱלָם פִּי וְקִשָּׁה וְכִבְדָּ
 עָלַי מְאֹד לְפִתְחֵי פִי לְפָנֶיךָ וְהַעֲקֵר מִחֲמַת הַחַלִּישׁוֹת שְׁמִפִּיל

וּמַחְלִישׁ אוֹתִי בְּדַעְתִּי בְּכָל עֵת, מִחֶמֶת שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי בְּעַצְמִי
הַחַיִּב בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי אֲבָל אַתָּה מְלֵא רַחֲמִים כְּבָר הוֹדַעְתָּנוּ
שְׂאֵף־עַל־פִּי בֵּן אַתָּה מִתְאוֹוָה לְתַפְלָתְנוּ וְחַפֵּץ בְּתַחֲנוּנֵינוּ וְשׁוֹמֵעַ
וּמְאֻזֵּן וּמְקַשֵּׁב לְקוֹל שִׁיחוֹתֵינוּ וְאִנְקוּוֹתֵינוּ וְאִנְחוּוֹתֵינוּ, בְּאֲשֶׁר
הוֹהַרְתָּנוּ פְּעָמִים רַבּוֹת אִין מְסַפֵּר כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "כִּי לֹא בָזָה וְלֹא
שָׁקֵץ עֲנוֹת עֵנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִפְּנֵי מִפְּנֵי וּבְשׁוֹעוֹ אֱלֹוֵי שְׁמַע":

כט: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל צַעֲקַת הַשְּׂכִינָה אֲשֶׁר
צוּעֶקֶת בְּקוֹל מַר עַל מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים, קַלְנִי מֵרֵאשִׁי,
קַלְנִי מִזְרוּעֵי, מִי יָכוֹל לְסַבֵּל קוֹל צַעֲקָתָהּ הַמְּרָה, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ
גְּדוֹל מְרִירַת צַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה הַזֹּאת. רַחֵם רַחֵם, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מֵעַתָּה מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת, וְזַכְּנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, בְּזִכּוֹת וּכְח הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּם, בְּאִפֵּן שֶׁתִּתְפָּאֵר הַשְּׂכִינָה
בְּנוּ מֵעַתָּה, וְתִקְבַּל שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים וְהִתְפָּאוֹת הַרְבֵּה מֵאַתָּנוּ
בְּכָל עֵת מִפֶּל אַחַד וְאַחַד בְּפִרְטוּיֹת:

חֹוסָה עָלַי כְּרֵב רַחֲמֶיךָ, יְהִמוּ מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, עַל פְּגוּם הָרוּם
וְנִשְׁחַת כְּמוֹנִי, "לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְפָּה" כְּמוֹנִי, "נִבְזָה בְּעֵינָיו
נִמְאָם" כְּמוֹנִי "זְכוּר אֵל תִּשְׁכַּח" אֵת כָּל הַצַּעֲקוֹת וְהַזְעָקוֹת
וְהַאֲנָחוֹת וְהַתְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת שֶׁשִּׁפְכָתִי לְפָנֶיךָ בּוֹחֵן לְבוֹת
וּכְלִיּוֹת, אֲשֶׁר אִין שׁוֹם דְּבוּר נֶאֱבָד מֵהֶם כָּלֵל חֲסִי־שְׁלוֹם וְאִם הֵם
מְעוֹרְבִים בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה, הֲלֹא אַתָּה מְסַתְּפֵל עַל מַעַט הַטּוֹב
וְהַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שְׁבָהֶם, וְכַמָּה וְכַמָּה דְבוּרִים אֱמֵתִיִּם וְנִקְדוֹת
טוֹבוֹת שֶׁהָיוּ בָּהֶם, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת עוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי כְּמָה וְכְמָה
פְּעָמִים וְעוֹרְתָנִי הַרְבֵּה עַל יָדֶם, כִּי לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וּפְלֵאֵי חֲסִדֶיךָ

אֲשֶׁר הַפְּלֵאתָ עִמִּי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כָּבֵר אֲבֹדְתִי בְּעֵינֵי חֲלִילָה,
 "לֹא יְהוּה עֲזָרְתָה לִּי כִּמְעַט שְׁכָנָה רוּמָה נִפְשִׁי" אֲבָל עֲדִין "עָלִי
 לְבִי דָוִי, מִר לִי מְאֹד", כִּי עֲדִין אֲנִי רְחוּק מִהַתְּכַלִּית מְאֹד מְאֹד
 וְעֲדִין לֹא יֵצְאֵתִי מִהַחֹל אֶל הַקִּדְשׁ אֲפִלּוּ בְּמֵלֵא הַחוּם. מָה אֲמַר
 מָה אֲדַבֵּר, מָה אֲמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְמַדֵּק, מָה אֲמַר לִפְנֵיךָ יוֹשֵׁב
 מְרוֹם וּמָה אֲסַפֵּר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, וְאַתָּה אֶת עֲבֹדְךָ יַדְעָתָ,
 אֶת כָּל מָה שְׁעֵבֵר עָלַי, וְכָל מָה שְׁעֵבֵרְתִּי עַד הֵנָּה וְעַתָּה אַחֲרָי כָּל
 אֱלֹהֵי עֲדִין אֲנִי מְאֵמִין בְּאַמֶּת שְׂאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְעַל זֶה
 אֲנִי סוֹמֵךְ עֲדִין בְּכַחַם הַגְּדוֹל שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, לְחַתֵּר
 חֲתִירוֹת עֲדִין אוֹלֵי אֲמֵצָא פֶתַח תְּקוּהָ לְשׁוּב אֵלֶיךָ, לְהַחְיוֹת אֶת
 נַפְשִׁי, לְהַצִּיל וּלְמַלֵּט אֶת נַפְשִׁי מִמָּה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל וּלְהַמְלִיט:

קברי צדיקים

תפילה זאת מיוסדת על פי הסוד הנורא שגילה (רבינו ז"ל) על גדולת רשבי ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ע"ש בתחלת הספר, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רשבי ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובן בזה"ק:

מו: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עִיר וְקִדְיִשׁ מִן שְׂמִיא נְחִית, בּוֹצִינָא
 קִדְיִשָּׁא, בּוֹצִינָא עֵלְאָה, בּוֹצִינָא רַבָּא, בּוֹצִינָא יְקִירָא,
 אַתָּם הַבְּטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁתַּפַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדְכֶם,
 כִּי בְּזַהַר דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, וְאֲפִלּוּ בְּתַקְוָה הַהִסְתַּרְתָּה שְׁפַתְךָ
 הִסְתַּרְתָּה בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, הַבְּטַחְתֶּם שְׂאֵף־

על־פי־כן לא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּי זְרַעְנוּ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וְאַנְכִי
 הִסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנַי בְּיוֹם הַהוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, וְעָנָתָה הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ" וְהִנֵּה עָתָה הַגִּיעוּ
 הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בָהֶם חֶפֶץ, כִּי אַרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ
 הַשְּׁעָבוֹד, וּבְכָל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים וְדוֹלִים, וּמִטָּה יְדִינוּ מְאֹד "כִּי
 אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עֲצוּר וְעִזוּב" כִּי נִשְׁאַרְנוּ בִּיתוּמִים וְאֵין אָב, וְאֵין מִי
 יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ. וְהִנֵּה בְּתַקְפָּה סוּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, וּכְבָר הַתְּחִיל
 לְהַתְּנוּצֵץ הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ מִימֵי הָאֱלֹהֵי הָאָרֶץ יֹכֵר צַדִּיק לְבָרְכָה,
 וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשִׁתוֹקְקִים וּמִתְנַעֲנְעִים מְאֹד לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ,
 וְהַכֹּל חַפְצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ בְּהַשְׁתוֹקְקוֹת נְמָרָץ וּנְפֹלָא אֲשֶׁר לֹא
 הִיְתָה כּוֹזֶת מִימֵי קֶדֶם "הַקִּיצוֹתַי וְעוֹדֵי עַמְּךָ", בְּאֵתִי עַד קֵץ כָּל
 הַדּוֹרוֹת וְעוֹדֵי עַמְּךָ עֲדִין אָנוּ אַחֲזִים בָּךְ, וּמְשִׁתוֹקְקִים לְעַבּוֹדְתֶךָ
 בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ אֲבָל אֶף־עַל־פִּי־כּוֹ, גַּם גָּדֵל רְחוּמֵינוּ מִמֶּךָ בְּעֵתִים
 הַלָּלוּ הוּא גַם כֵּן בְּלֵי שְׁעוֹר, כִּי "טַבְּעֵנוּ בִּינוֹן מִצּוֹלָה וְאֵין מְעַמֵּד,
 בְּאָנוּ בְּמַעֲמָקֵי מוֹם וְשִׁבְלַת שְׂמִפְתָּנוּ", וְרִאֵה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 מְרוֹדִים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר גָּדֵל הַתְּגָרוֹת הַבַּעַל
 דְּכָר אֲשֶׁר הַתְּגָרָה בָּנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר הִפִּיל אוֹתָנוּ מְאֹד. וְהִנֵּה
 אָנֹכִי בְּעֵנֵי מִי אָנֹכִי לְסַפֵּר צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתָּם לְכַד יִדְעַתֶּם
 אֶת כָּל הַמַּעֲמֹד וּמִצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה אֶף
 בְּאֵתִי לְסַפֵּר וּלְצַעֵק עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, עַל עֵצֶם רְחוּקֵי מֵהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ,
 וְעֵצֶם פְּגָמֵי וְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמִים, וְ"עַל אֱלֹהֵי אֲנִי
 בּוֹכִיָּה עֵינַי יוֹרְדָה מִיָּם", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְהַחְזִיר
 לִי הַכֹּחַ דְּקִדְשָׁה, וְאֵיךְ לְזַכּוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וּבְאִיזָה דְרָךְ

אתחיל לעזוב דרפי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אֶזְכֶּה לְתַנּוּן קְלָקוּלִים וּפְגָמִים פְּאֵלָה "לא ידעתי נפשי, אנה אני בא", אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמון מפני בשתי וכלמתי, ואמר להרים פסוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, "על פן אמרתי שעו מני אמרר בבכי", אולי יחוס אולי ירחם, פי אין מעצור ליהוה להושיע גם אותי בעת הזאת, פי הרבה רוח והצלה לפניו, כמו שכתוב: "הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומי יאמר לך מה תעשה" על פן באתי בעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל וממרר עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בא"י על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה) ובלב כל הצדיקים אמתיים לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי ישר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצא פי נקודת טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבי אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם. אי שמים, הפגינו בעדי; כל בעלי רחמים וחמלה, חמלו עלי; כל שוכני עפר, העתירו בעד מטבע "בין מצולה ואין מעמד" כמוני:

רבי, רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמע נפלאות נוראות גדלתכם איך מרמז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא פי' לא' תשכח' מפי' זרעו' הוא סופי תבות

יוֹחָא"י, וְשִׁמְכֶם הַקְדוֹשׁ בְּעֶצְמוֹ מְרָמוּ בַפְּסוּק "עִיר וְקָדִישׁ מִן
 שְׁמַיָּא נְחִית" אֲשֶׁר אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים סוּד דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם
 לְבַד יוֹדְעִים גְּדֻלַּת הַהִבְטָחָה שֶׁהִבְטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהַתּוֹרָה לֹא
 תִשְׁכַּח מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדְכֶם, וְאִיךְ מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם נִבְּא
 עַל זֶה בְּתוֹרַתוֹ הַקְדוֹשָׁה מִקֶּדֶם, עַל פֶּן בְּאִתִּי לְהִזְכִּיר, נָא רַבּוּתִי
 הַקְדוֹשִׁים, חָמְלוּ עָלַי וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל הָרַע שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדִי
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשָׂה, אֲשֶׁר הִמְרִיתִי אִמְרֵי אֵל
 וְעֵצַת עֲלוֹזָן נֶאֱצַתִּי. אֵל תְּבִיטוּ בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְאֵל תִּעֲשׂוּ עִמִּי
 כַּחֲטָאֵי, וְאֵל אֶקְוֶן בְּעֵינֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה אֲשֶׁר מְעוֹרְרִים
 אוֹתִי בְּאֵלִפִּים וּרְבֻבוֹת רְמוּזִים וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וּבְכַמָּה מִיְּנֵי עֲצוֹת
 נִכּוֹנוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי בְּעֶצֶם
 קְשִׁיוֹת עֲרָפִי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּכָל זֶה, וְלֹא הִפְיִיתִי אֲזַנִּי וְלִבִּי לְכָל
 זֶה חוּסוּ עָלַי וְאֵל תְּשִׁיתוּ לִב לְכָל זֶה, וְאֵל יַחַר אַפְכֶם בִּי
 חֲלִילָה, רַק תַּחֲשְׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת עוֹד מֵעַתָּה לְכָל אֵהִיָּה נִדְּחָה
 מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּמִכֶּם חֲלִילָה בִּי עַדִּין "אֵין מַעְצוֹר לִיהוָה
 לְהוֹשִׁיעַ" גַּם בַּעַת הַזֹּאת בִּי אֵין לִי שׁוּם כַּח עַתָּה אֱלֹא בְּפִי
 לְבַד, וְגַם זֶה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר לֹא עוֹב חֲסְדוֹ וְאֲמִתּוֹ מֵעַמּוּי,
 וְנָתַן כַּח לְיַעֲקֹב כְּמוֹנִי, לְדַבֵּר עַתָּה מֵעַט דְּבָרִים הָאֵלֶּה וְעַל זֶה
 תִּמְכַּתִּי יִתְרוֹתִי, שֶׁתִּרְחַמוּ עָלַי וְתַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר אֲזַכֵּה לְשׁוּב
 בְּאַמַּת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ (וְלִבּוֹא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה בְּשָׁלוֹם, וְלְדַבֵּר כָּל זֶה וְיִזְתַּר
 מִזֶּה שֵׁם עַל צִיּוֹן שְׁלֹכֶם הַקְדוֹשׁ), וְיִהְיֶה הַטּוֹב בְּרַחֲמוּי יִשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם
 וְיַעֲזוֹר וְיַגִּן וְיִוֹשִׁיעַ אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם, וְיַחֲזִירֵנִי
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו מְהֵרָה, וְיֵאֱחָזֵנִי וְלֹא יִרְפֵּנִי, וְאֵל יַעֲזֹבֵנִי וְאֵל

יְשִׁינִי בְּשׁוּם אָפוֹן, עַד שְׁאֲזֹכָה לָשׁוּב אֵלָיו בְּאַמַּת, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנוֹ
הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלִתְקַן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי, בְּכַח
וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים אַמְתִּיִּים, אֲשֶׁר עָלִיהֶם לְבַד אָנִי נִשְׁעַן לְסֹדֶר
דְּבָרֵי אֱלֹהִים לְפָנֵיהֶם וּלְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּעַל הַרְחָמִים יוֹדֵעַ
תַּעֲלוּמוֹת "יְהוָה יִגְמֹר בְּעַדִּי, יְהוָה חֲסִדָּךְ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֵל
תָּרַף, הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, כִּי יִכְתִּירוּ
צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עֲלַי":

קְדֻשָּׁה

י וְתִזְכְּנִי מֵעַתָּה וְתַתֵּן לִי חֲכָמָה וְשִׁכְלָה וְעֲצוֹת דְּקְדֻשָּׁה וְכֹחַ
וְגִבּוּרָה מֵאַתָּךְ, בְּאָפוֹן שְׁאֲזֹכָה לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת,
לְמַשְׁךְ אֶת עֲצָמֵי וְלַהֲרַחֵק אֶת עֲצָמֵי מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל הַמַּדּוֹת
רְעוֹת עַד שְׁאֲזֹכָה לְגַרֵּשׁ וּלְכַבֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי תְּאוּוֹת וּמַדּוֹת
רְעוֹת, עַד שְׁיִהְיֶה גּוֹפִי זָךְ וְצַח וְנָקִי מִכָּל מִינֵי תְּאוּוֹת וּמִכָּל מִינֵי
מַדּוֹת רְעוֹת, וְאֲזֹכָה לְהִיוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר בְּאַמַּת כְּרִאוּי לְאִישׁ
יִשְׂרָאֵל:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "חֹזֵק יָדַיִם רַפּוֹת וּבְרַבִּים כּוֹשְׁלוֹת תְּאַמֵּץ"
וְתִרְחַם עָלַי וְתִטְהַר וְתִקְדַּשׁ אֶת יָדַי וְרַגְלֵי וְתֹאמַר
לְאַסּוּרִים צָאוּ, וְאֵל תִּתֵּן לְמוֹט רַגְלֵי, וְתוֹצִיא אֶת רַגְלֵי מִמַּאֲסָר.
וְרַגְלִים אֲשֶׁר יִרְדּוּ לַמָּוֶת, תוֹצִיאֵם לְבִטָּח מִהֲרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
מִמָּוֶת לְחַיִּים, וְיִקְיִם כִּי מִקְרָא שְׁכָתוּב: "רַגְלֵי עֲמָדָה כְּמִישׁוֹר".
וְיָדַיִם פְּגוּמִים הַמְּלַכְלְכִים בְּכַמָּה מִינֵי לְכֹלֹכִים וּפְגָמִים רַבִּים

מֵאֵד, תִּרְחַם עֲלֵיהֶם לְנִקּוּתָם וּלְמַהֲרָם, וְתוֹצִיאֵם מִמַּטְמָאָה לְמַהֲרָה
וּתְמַחֵל וְתַסְלַח לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל כָּל מִיְּנֵי פְגָמַיִם שְׁפָגַמְתִּי
בְּיָדֵי וּבְרַגְלֵי, וְתוֹכַח אוֹתִי מֵעַתָּה שִׁיְהִיו יָדַי וּרְגְלֵי קְדוּשִׁים
וּמְהוֹרִים מִכָּל מִיְּנֵי פְגָמַיִם שְׁפָעוּלָם וְתִהְיֶה בְּעֵזְרִי שְׂאוּכָה לַעֲשׂוֹת
מִצְוֹת רַבּוֹת בְּיָדֵי וּבְרַגְלֵי בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה
לְהַרִים אֶת יָדַי וְאֶת רַגְלֵי לְשֵׁרֶשֶׁם שְׁבַקְדָּשָׁה, וְתִתְגַּלֶּה הָאָרְתָּם
הַגְּדוּלָּה, וְאוּכָה לְהַמְחִיאת כַּף וְרַקוּדִין דְּקַדְשָׁה:

י"א וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאוּכָה לְקַדְשָׁה וּמַהֲרָה, שְׂאוּכָה
לְקַדֵּשׁ עֲצָמֵי בְּמַתָּר לִי, וְאוּכָה בְּכָל פַּעַם לְהוֹסִיף
קְדָשָׁה עַל קְדָשָׁה, עַד שְׂאוּכָה לְקַדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאַמְתָּ, עַד
שְׂאוּכָה שִׁיתִּיחַד עַל יָדַי יְחוּדָא עֲלָאָה וְיְחוּדָא תַתָּאָה:

עַל כֵּן עֵינֵי לְךָ תְלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחַנְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְזַכּוֹת
לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שְׁבַקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וְאִם לֹא
עֲבָשׁוּ אֵימָתִי, כִּי כָּבֵד כְּלִיתִי שְׁנוֹתַי בְּהַכָּל וְרִיק עֲזַרְנִי מֵעַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאוּכָה לְהַתְעוֹרֵר מֵהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדָשָׁה וּמַהֲרָה
בְּאַמְתָּ, עַד שְׂאוּכָה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שְׁבַקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשַׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרַתְךָ, כִּי שְׂמֹךְ וּכְבוֹדֶךָ עָלֵינוּ נִקְרָא, וּכְכֹר הַבְּטַחְתָּנוּ שְׂלֵא תִתֵּן
כְּבוֹדֶךָ לְאַחַר, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב: "אֲנִי יְהוָה הוּא שְׂמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא
אֶתֵּן וְתַהֲלִיתִי לַפְּסִילִים" עֲזַרְנוּ יְהוָה שִׁיתְגַּדֵּל כְּבוֹדֶךָ עַל יְדֵינוּ,
וּכְבוֹדֶךָ וְיִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ, תֹּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדֶךָ "יְהִי כְבוֹד יְהוָה
לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת
כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:"

יֵד אָנָּא יְהוָה, חִמַּל עַל נַפְשֵׁי הָאִמְלָלָה מְאֹד חוּס וְחִמַּל נָא עָלַי,
 עֲזֹרָנִי, עֲזֹרָנִי, הַצִּילָנִי, הַצִּילָנִי, כִּי בַּאֲמַת לֹא יִדְעָתִי מִה
 לְבַקֵּשׁ קֹדֶם, כִּי צָרְכִי הִמָּה מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד וְדַעְתִּי קֶצֶרָה לְבָאֵר
 וּלְפָרֵשׁ וְגַם אִי אִפְשָׁר לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ כֹּלֵל אֶת עֵצֶם רַבּוּי צָרְכִי
 בְּקִשּׁוֹתַי כִּי גַעְנִיתִי עַד מְאֹד, וְחִבַּלְתִּי אֶת נַפְשִׁי, וְקִלְקַלְתִּי אֶת
 קִדְשֹׁתַי הִרְבָּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְבָה, וְאִין לִי שׁוּם מְנוּחָה מְרוֹדְפִי,
 כִּי אוֹרְבִים וְרוֹדְפִים עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מִמּוֹשׁ,
 וּבַעֲוֹנוֹתַי הִרְבִּים מְאֹד, כַּחַי חֲלַשׁ וְדַל מְאֹד, וְאִינִי יוֹדַע שׁוּם עֲצָה
 וְתַחֲפוּלָה לְעִמּוֹד בְּגַגְדָּם:

כּא וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא
 רַחֲמִים, שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ וְתַעֲזֹרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה
 שְׁנַתְחִיל מַעֲתָה לְקֹדֶשׁ אֶת שִׁבְעַת הַנְּרוֹת הַמְּאִירִין אֶל מוֹל פְּנֵי
 הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהֵם הָעֵינַיִם וְהָאָזְנַיִם וְהַפֶּה וְהַחֲטָם, וְתוֹכְנֵי
 לְקֹדֶשׁ אֶת פִּי שְׁלֵא יֵצֵא דְבַר שְׁקֵר מִפִּי לְעוֹלָם, וְלֹא שׁוּם דְּבוֹר
 הַפּוֹגֵם אֶת הַפֶּה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק כָּל דְּבוּרֵי יְהוָה דְּבַרֵּי אֲמַת תְּמִיד
 בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה וְאִזְכָּה לְקֹדֶשׁ אֶת פִּי בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְכָל מִינֵי
 דְּבוּרִים הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הַפֶּה, וְתוֹכְנֵי לְקֹדֶשׁ אֶת עֵינַי וְתַעֲזֹרֵנִי
 לְהַעֲצִים אֶת עֵינַי מִרְאוֹת בְּרָע, וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי שְׁלֵא יְהִיֶה לִי שׁוּם
 הַסְּתַפְלוֹת עַל שׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם הִזָּה כֹּלֵל, וּבְפָרֵט תַּעֲזֹרֵנִי
 וְתַצִּילָנִי וְתַמְלִטָנִי, שְׁלֵא אֶסְתַּפֵּל, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, עַל שׁוּם דְּבַר הַמְּכַבֵּא
 לְיַדִּי הִרְהוֹר, חֶסֶד וְשְׁלוֹם. חוּס וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילָנִי, וּמִלֵּט נַפְשִׁי
 מַעֲתָה מִפְּנֵם הָרְאוֹת, וְלֹא אֶתוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, "הַעֲבַר
 עֵינֵי מִרְאוֹת שׁוּא בְּדַרְכֶּיךָ חַיִּינִי", וּכְנֵי לְקֹדֶשׁ אֶת אֲזֵנִי, וְאִזְכָּה

לְשִׁמְעַת תְּמִיד דְּבָרֵי חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים וְלֹהֲאֲמִין בְּהֶם, וַיְהִי־לִי
 אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי שְׂאֵפָה אֲזִי תְּמִיד לְשִׁמְעַת
 דְּבָרֵי חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים, וַיִּכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאֲזִנִּי, וַיַּעֲזְרוּ אֶת לִבִּי
 בְּאֵמַת לְשׁוּב אֵלֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ תְּמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי, שְׁלֹא
 אֲשַׁמְעַת לְעוֹלָם וְלֹא יִכְנָס בְּאֲזִנִּי שׁוֹם דְּבוּר הַפְּגוּם, וְלֹא אֲשַׁמְעַת וְלֹא
 אֶקְבַּל שׁוֹם דְּבוּר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלֹא אֲשַׁמְעַת דְּבוּרֵי נְבוּל פֶּה
 לְעוֹלָם, וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר פְּגוּם רַק אֲזַכֶּה לְשִׁמְעַת תְּמִיד דְּבוּרִים
 קְדוּשִׁים מִפִּי צְדִיקִים וְכַשְׂרִים אֲמַתִּיִּים, דְּבוּרִים הַמְקַדְּשִׁים אֶת אֲזִין
 הַשְׁמוּעִים וְזַכְּנֵי שְׂיִהְיֶה לִי יְרֵאת שְׁמַיִם בְּאֵמַת, וְעַל־יְדִי־זֶה אֲזַכֶּה
 לְקַדֵּשׁ אֶת חֲטָטִי, וַיִּקְּם בִּי מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְהִרְיָחוּ בִּירְאֵת יְהוָה":
אֲנִי יְהוָה, יִהְיוּ מַעֲיָד עֲלֵינוּ, "הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאִי לְךָ", וְתִהְיֶה
 בְּעֶזְרוֹנוּ, שְׁנוֹכָה לְעוֹרֵר וְלִהְיוֹלִיד תְּמִיד תַּעֲלוּמוֹת הַמְּחִין עַל־
 יְדֵי קוֹל צַעֲקַתְנוּ וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקַדֵּשׁ וְלִטְהַר
 בְּאֵמַת אֶת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת הַיּוֹצְאִים מִן הַמֶּחַ שְׂפָרָאֲשֵׁנוּ, שְׁהֵם הִפָּה
 וְתִרְיָן עֵינֵינוּ וְתִרְיָן אוֹדְנֵינוּ וְתִרְיָן נוֹקְבֵי חוֹטְמָא, וְעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ אוֹר הַפְּנִים שֶׁהוּא שִׁפְעַת אֱלֹקֵי שֶׁהוּא הַשְּׁגַת
 הַמְּקִיפִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַשֶּׁכֶל וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ רוּחַ קְדוּשָׁה, וְנִזְכָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ לְהַבִּין וְלְהַשְׁיֵג בְּכָל פְּעַם מְקִיפִים חֲדָשִׁים דְּקַדְשָׁה, וְנִזְכָּה
 לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל עִמְּךָ סוֹדוֹתֶיךָ וְתַעֲזְרוּנוּ שְׁנוֹכָה בְּכָל פְּעַם לְקַדְשָׁה
 יְתָרָה לְמַעַן נִזְכָּה בְּכָל פְּעַם לְהַשְׁיֵג מְקִיפִים חֲדָשִׁים לְהַכְנִיסֵם
 לְפָנֶיךָ לְתוֹךְ שְׁכֻלְנוּ, לְהַבִּין וְלְהַשְׁיֵג בְּכָל פְּעַם הַבְּנוֹת וְהַשְּׁגוֹת
 חֲדָשׁוֹת דְּקַדְשָׁה מֵה שְׁלֹא הָיִינוּ יוֹדְעִים לְהַבִּין וְלְהַשְׁיֵג מִקְדָּם
 וְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלְהַשְׁיֵג גְּדֻלַּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ כָּל

מה שאפשר להשיג בעולם הזה, כי לכך נוצרנו לידע ולהשיג אותך, ואתה עתיד לקבל דין וחשבון מאתנו על זה, על מי שלא השתדל לקדש עצמו באמת בזה העולם, עד שישגי השגת אלקותך וידיעת רוממותך יתברך ויתעלה שמך לעד:

חיים וחמל נא עלינו, ועזרנו ברחמיך להשגות גבוהות יותר בכל פעם בקדשה ובטהרה באמת ובאמונה שלמה. האמת ידעתי, רבוננו דעלמא בלא, כי אני רחוק עכשו מזה כל כך, עד שאיני יכול עתה אפלו לבקש ולהעתיר ולהפציר אותך על זה אבל מה אעשה ואבי שבשמים גור, כי אתה בעצמך גזרת עלינו בתורתך על-ידי צדיקיך האמתיים, שנשתדל ונתאמץ תמיד להפיר ולהשיג ולדעת אותך באמת ובכל שלום:

כב ותרחם עלינו ותטהר עמך ישראל ותשמרנו ותצילנו תמיד מפגם טמאת גדה חס' ושלוש ותבדיל ותפריש אותנו וכל עמך בית ישראל מפגם טמאה זו לגמרי, שלא יארע לנו ולא יודמן לנו שום מכשול ופגם, חס' ושלוש, מפגם עוון גדה, חס' ושלוש, רק נזפה להיות קדושים וטהורים תמיד:

לג **אנא** יהוה רחמן מלא רחמים, פודה ומציל, גואל חזק, חושב מחשבות לבל ידח ממך גדה, עמד על ימיני וסמכני ועזרני והושעני שאזכה לכף את יצרי להשתעבד לך ואזכה לשבר ולבטל כל התאוות וכל המדות רעות שנתיאחו בו ותוכני מעתה לימי טוב, ואזכה להגביר הימי טוב על הימי רע, להכניע ולהשפיל ולשבר ולבטל כל הימי רע תחת הימי טוב ואזכה להבין ולראות ולמצא ולגלות הטוב המלבש בימי רע, ולברר הטוב מן

הָרַע. וְתַחֲוֹם וְתַחֲמֹל עָלַי מַעֲתָה, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תָּמִיד מִיָּמַי רַע
 שְׁלֹא יִהְיֶה לָּהֶם שׁוֹם כַּחַ לְהַתְּגַבֵּר עָלַי חַס־וְשָׁלוֹם, כִּי בַעֲוֹנוֹתַי
 כָּבֵד עָבְרוּ עָלַי יָמַי רַע הִרְבֵּה יוֹתֵר מִדֵּי, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּחַ הַסֶּפֶל,
 חוֹס וְחֹמֶל עָלַי מַעֲתָה וְהַצִּילֵנִי וּמְלַטֵּנִי וּפְדֵה נַפְשִׁי מִן הַיָּמַי רַע
 וְעֲזֹרֵנִי וְזַכֵּנִי לְשִׁבְרִי וְלַהֲכַנִּיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַיָּמַי רַע תַּחַת הַיָּמַי טוֹב
 וְהַצִּילֵנִי מִכָּל רַע, מִכָּל מַכְשׁוֹל עֶזְרָה, וּמִכָּל הַתְּאַוּוֹת וּמִדּוֹת רָעוֹת
 וְאֲזֻכָּה לְקַדֵּשׁ עַצְמִי בַּמִּתָּר לִי בַּקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה וְאֲזֻכָּה מַעֲתָה שְׂיִהְיֶה
 כָּל יָמַי טוֹבִים, וְאַבְלָה יָמַי בְּטוֹב הָאֱמֶתִי, וּשְׁנוֹתַי בְּנִעַם הָעֲלוּזִין,
 שְׂאֲזֻכָּה לְעַסֵּק כָּל יָמַי בַּעֲבוּדְתְךָ וּבַתּוֹרַתְךָ בְּאֱמֶת, וּלְהַתְּדַבֵּק
 וּלְהַפְּלֵל בְּךָ בִּירְאָה וְאַהֲבָה גְדוֹלָה בְּאֱמֶת וּבִאֲמוּנָה בַּקְדֻשָּׁה
 וּבִטְהָרָה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְאֲזֻכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוּב: "סוֹר
 מִרַע וְעִשָּׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפֵהוּ" וְאֲזֻכָּה לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם תָּמִיד,
 שְׂיִהְיֶה לִי שְׁלוֹם בְּמִדּוֹתַי וּבְמֵאוֹרְעוֹתַי, שֶׁתָּמִיד אֲמַצֵּא הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל אָדָם וְתוֹכֵנִי תָּמִיד שְׂאֵהִיָּה רוֹדֵף
 שְׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ
 לְאִשְׁתּוֹ בַּקְדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה וְתַעֲזֹרֵנִי שְׂאֵהִיָּה בְּכָלל הָעוֹשִׂים
 שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמַיִם:

לו **אָנָּה** יְהוָה רַחֲמֵנוּ מְלֵא רַחֲמִים, חוֹסֵה עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֹלֵלָה מְאֹד
 וְהִיָּה כְּעֹזֵרִי תָּמִיד וְחֹזֵק וְאֲמִץ אֶת נַפְשִׁי בְּכָל מִינֵי עֹז
 וְתַעֲצוּמוֹת, בְּאִפְנֵי שְׂתַתְּגַבֵּר נַפְשִׁי הַקְדוּשָׁה וְהַטּוֹבָה עַל הַגּוֹף
 וְתַאֲוּוֹתָיו וּמִדּוֹתָיו הָרָעִים, עַד שְׂאֲזֻכָּה לְהַפְּשִׁיט אֶת נַפְשִׁי מִכָּל
 מִינֵי תַאֲוּוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו וְאֲטַהֵר וְאֶקְדֵּשׁ אֶת נַפְשִׁי וְגוֹפִי בְּכָל
 מִינֵי טְהָרוֹת וּקְדוּשׁוֹת וְאֲזֻכָּה לְהוֹצִיא אֶת נַפְשִׁי מִכָּל הַתְּאַוּוֹת
 וּמִדּוֹת רָעוֹת הַנִּמְשָׁכִים מֵאַרְבַּע יְסוּדוֹת חֲמֻרִים שֶׁל הַגּוֹף:

וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנוּזָה לְגִדֵּל וְלִהְעֹלוֹת נַפְשֵׁנוּ לְפָנֶיךָ וְנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ
 וְלִקְשֹׁט נַפְשֵׁנוּ בְּאִפְן שְׁתּוּכַל נַפְשֵׁנוּ לְעֹלוֹת לְהַשְׁכִּינָה
 בְּבַחֲנֵית מִיּוֹן נוֹקְבִין וְתִתְפָּאֵר הַשְׁכִּינָה לְפָנֶיךָ עִם נַפְשׁוֹתֵינוּ, "חַוִּי
 בְּמָה בְּרָא קָאֲתִינָא לְגַבְדָּ" וְנִזְכָּה שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יְחִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ עַל-יְדֵי נַפְשׁוֹתֵינוּ שְׁיַעֲלוּ לְמוֹזָבָה לְפָנֶיךָ לְרִיחַ נִיחֻחַ
 אִשָּׁה לִיהוּהָ:

מִב וְעֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאוּזָבָה לְהַלְבִּישׁ עַרְמוּם, לְכַסּוֹת וְלִהְלַבִּישׁ
 עֵינַיִם טוֹבִים וְהַגּוֹנִים וְתוֹכְנִי וְתַעֲזְרֵנִי שְׁאוּזָבָה לְעֹשׂוֹת
 לְבוּשִׁים נְאִים לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר
 בְּרִאשׁ הַשָּׁנָה מִתּוֹקַע הַגּוֹן וְכִשֶׁר וִירָא אֱלֹהִים מֵרַבִּים וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ
 קוֹל הַתְּקִיעָה וְהַשְׁבָּרִים וְהַתְּרוּעָה וַיַּעֲזְרוּ אֶת זְכוֹת אַבּוֹתֵינוּ
 אֲבָרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְתַבִּיט בְּזְכוֹתֵם, וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁפָּד וְתִמְתִּיק
 וְתִבְטַל חֲמַתְךָ מֵעֲלֵינוּ וְתָשִׁיב אֵלֵינוּ וְתֹאִיר פָּנֶיךָ בָּנוּ אֲבִינוּ מִלְּכַנּוּ,
 חוּם וְחַמּוֹל עֲלֵינוּ, וְעֲזַרְנוּ לְבוֹא לְכָל מָה שְׁפַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲזַרְנִי
 עֲזַרְנִי, חַנּוּן חַנּוּן, כִּי עֲלִיךָ לְבַד נִשְׁעַנְתִּי "אֲנָא יְהוּה הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנָא יְהוּה הַצְּלִיחָה נָא" הַצְּלִיחָה נָא לְעַבְדְּךָ מֵהַיּוֹם וְעֲזַרְנִי וּזְכְּנִי
 לְדַלֵּג וְלִקְפֹץ עַל כָּל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתִאֲוֹתָיו חַיֵּשׁ קַל מֵהַרְהָ,
 וְאוּזָבָה לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּקִשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק וְלִהְתַּדַּבֵּק
 בְּעַבּוֹדְתְךָ תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ
 כִּי צָרְכֵינוּ הֵמָּה מְרַבִּים וְדַעַתְנוּ קֶצֶרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ, וְכָל דְּבַר
 גְּדוֹל וְקָטָן שְׁאֵנַחְנוּ צְרִיכִים בְּעַבּוֹדַת יְהוּה, לֹא יִסְפִּיקוּ יְמִינוּ לְבָאֵר
 וּלְפָרֵשׁ אֶת עֵצֶם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים שְׁיֵשׁ עַל זֶה וְלֹא יִסְפִּיקוּ
 כָּל יְמִינוּ לְבַקֵּשׁ וְלַחֲנוֹן וְלִהְעֵתִיר וְלִהְפָּצִיר אוֹתְךָ עַל זֶה שְׁתּוּכְנוּ

לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְלִזְכּוֹת לְהוֹצִיאֹו מִכַּח אֶל הַפֶּעַל, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ
בְּאֵמַת שְׁאֲנִי רְחוּק מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים אֲךָ
עֲלֶיךָ לְבַד נִשְׁעַנְתִּי וְעֵינַי תְּלוּיֹת לְרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע וְרִגַע
”דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב, אֵל
יַעֲשֶׂקוּנִי יָדַיִם”.

עֲזָרְנִי בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים בְּזִכּוֹתֶם לְבַד
נִשְׁעַנְתִּי וּבַהֶם חֲסִיתִי, שְׁפֹמוֹ שְׁאֲנִי רְחוּק מִכָּל הַדְּבָרִים
שֶׁבְּקִדְשָׁה, כֵּן תַּחֲנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, וּתְקַדְּשֵׁנִי בְּקִדְשְׁתָּךְ הָעֲלִיּוֹנָה,
וְתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנִי לְהַגִּיעַ מֵהֵרָה לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, שְׁאוּזְכָּה
לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי בְּאֵמַת וְאוּזְכָּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הָרַבָּה בְּכָל
יוֹם וְיוֹם, לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּבְתַפִּלָּה וּבִגְמִילוּת חֲסִדִּים תָּמִיד כָּל יְמֵי
חַיֵּי וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁאוּזְכָּה לְדַעַת וּלְכַוֵּן לַעֲסֹק בְּיוֹתֵר
בְּהַמְצוּהַ הַשְּׂיִכָּה לְשֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי וְנַפְשִׁי תִהְיֶה נִמְשַׁכֶּת בְּיוֹתֵר אַחֵר
אוֹתָהּ הַמְצוּהַ הַשְּׂיִכָּה לְשֶׁרֵשֵׁי הָעֲלִיּוֹן וְאוּזְכָּה לְהִרְבּוֹת בְּמַצְוֵה זו
תָּמִיד בְּכָל עֵת, בְּאִפְנֵי שְׁאוּזְכָּה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁחַתְתִּי.
וְתַמְלֵא רַחֲמִים עָלַי תָּמִיד וְתִשְׁכַּח חֲמַתְךָ מֵאֵתִי וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי
כַּחֲטָאֵי וְאֵל תְּדַיְנֵנִי כַּמִּפְעָלִי. ”שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ
עִמָּנוּ. הֲרֵאֵנוּ יְהוָה חֲסִדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ. קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ
לְמַעַן חֲסִדְךָ. אֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי, הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ
בְּיוֹם אֶקְרָא מֵהַר עֲנֵנִי. וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסִדְךָ, כִּי
הָיִיתָ מִשְׁנֹב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי. אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ,
בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר אֲזַמְרָה לָךְ. אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי.
עֲזֵי אֲלֶיךָ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֵּי”:

מה מלא רחמים מרבה להטיב, הפך את לבבי מרע לטוב הט
 לבי אליך באמת פרצונך הטוב עזרני שאזכה לקדש
 עצמי בכל מיני קדשות ובפרט בקדשת ברית הלשון וברית
 המעור. עזרני שלא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, ולא שום
 דבור פגום ואזכה לשמר פתחי פי וזפני להתפלל תפילתי לפניך
 בכל כחי ובכונה גדולה באמת לאמתו ואהיה נכלל בקדש בשעת
 תפילתי, עד שכל דברי תפילתי יהיו דברי יהוה בעצמן, ויתעוררו
 עליידי תפילתי כ"ח [כפ"חית] אתון דמעשה בראשית, שהם
 עשרה מאמרות שבהם נברא העולם ועליידיזה תמשך חסדך
 הגדול עלינו, ותפרס עלינו ספת שלומך, ותחבק אותנו בימינך,
 ונוכח להסתופף בצלך הקדוש ותגן בעדנו ותצילנו מכל אויבינו
 ושונאינו ורודפינו בגשמייות וברוחניות ובצל כנפיך תסתירנו ויקים
 בנו מקרא שכתוב: "שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני":

קי מלא רחמים, שומר ישראל שמר שארית ישראל ואל יאבד
 ישראל האומרים שמע ישראל, כי איך שהוא איך שאנו
 עומדים להתפלל עתה "ביון מצולה ואין מעמד" כזה, עם כל זה
 "הקיצותי ועודי עמך" כי עדן אנו אומרים "שמע ישראל" פעמים
 בכל יום תמיד ועל זה לבר תמכנו יתדותינו לבוא לפניך אדון כל
 עתה גם עתה להפיל תחנתנו לפניך בעל הרחמים, בזכות וכח
 הצדיקי אמת שעברו אותך בקדש בקדשה ובטהרה גדולה,
 ובמסירת נפש, ובשיכל נפלא, ובתמימות גדול כל ימי חייהם,
 ובזכות כל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך, ונשחטו ונצלבו
 ונהרגו ומתו בכמה מיני ענויים משנים, ונשפך דמם כפמים, אלפי

אֱלֹפִים וְרַבֵּי רַכְבוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל גְּדוֹלִים וְקַטְנִים נְעָרִים וְזַקְנִים
 מִיּוֹם הַחֲרָפָן עַד הַנְּהֵה. הֵן עַל כָּל אֱלֹהֵי בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ, הַעֲוֹנָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה, שְׁתַּמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ בְּעַת צָרָה הַמְּרָה הַזֹּאת,
 וְתַמְהַר לְהוֹשִׁיעֵנו יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וַיְקִים מְהֵרָה:
 "וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יוֹשִׁעַ" חוֹסֶה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ,
 יִהְיֶה מֵעִיד וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, כִּי צָרְכֵנוּ מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד, בְּגוֹף
 וּנְפֶשׁ בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְדַעַתְנוּ קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ חֵלֶק אֶלֶף
 וּרְבֵבָה מֵהֶם רַחֵם עָלֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו מְהֵרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, בְּכֹל מָה
 שְׂאֵנוּ צְרִיכִים לְהוֹשִׁעַ וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְּבַר וְחָרֵב
 וְרַעֲב וַיְגוֹן, וְהִסֵּר שְׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנֶפֶד תַּסְתִּירֵנוּ כִּי
 אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, "וְאַנְחֵנוּ לֹא
 נִדְעַ מָה נַעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. הִנֵּה כַּעֲיֵי עֲבָדִים אֶל יָד
 אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יָד גְּבֻרָתָהּ, בֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עַד שְׂיַחַנְנוּ. חַנְּנוּ יְהוָה חַנְּנוּ, כִּי רַב שְׁבַעְנוּ בּוֹ". חוֹסֶה עָלֵינוּ בְּאַרְצָן
 שְׁבִינּוּ וְאֵל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ. יְהִי
 לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיזֵן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן:

ד: מִלְּכִי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפַּלֵּל, כִּי אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, זַכְנֵי וְקִדְשֵׁי
 בְּקִדְשְׁתֶּךָ הַעֲלִינָה בְּכֹל עַת וְעַת, וְלְהוֹסִיף קִדְשָׁה
 וְטַהֲרָה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת נִמְנָה בְּכֹלל הַזְּקֵנִים
 דְּקִדְשָׁה. מֵלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַחַפְצִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, שְׂמַרְנֵי
 וְהַצִּילֵנוּ מִפְּגַם הַזְּקֵנִים הַמְּאִרִּיכֵי יָמִים שְׂאִין בְּהֶם שְׁלֵמוֹת, קְרַבְנֵי
 לְהַצְדִּיקִים אֲמַתִּיִּים הַזְּקֵנִים דְּקִדְשָׁה, כִּי כָּבֵד הַתְּחַלֵּת לְקַרְבְּנֵי
 אֱלֹהֵי, וְאֵין נֶאֱדָה לָךְ לְעוֹבְנֵי זַכְנֵי מַעֲתָה לְהַתְקַדֵּשׁ וְלַהֲטַהֵר

בְּקִדְשֵׁיךָ בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֵהִיָּה רְאוּי לְהִיּוֹת נִמְנָה בְּאֵמֶת בֵּין הַזְּקֵנִים
דְּקִדְשָׁה "וְאֵל תְּבִישְׁנִי מִשְׁכְּרִי", וְאֵל תַּחֲפִירֵנִי מִתַּקְוֹתַי:

לו: מֵאֵל רַחֲמִים, זַכְּנִי לְהַרְבּוֹת בְּאֵמֶרֶת תְּהִלִּים בְּכֹנֶה גְדוֹלָה
וּבְהַתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא בְּלֵב שְׁלָם, עַד שְׁאֲזַכֶּה שְׁתִּשְׁפִיעַ
עָלַי בְּכָל עַת הָאָרֶה וּקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה מִשְׁעַר הַחֲמֻשִּׁים שֶׁל הַקְּדֻשָּׁה
שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה, בְּאִפְנֵי שְׁתּוֹצִיאֲנִי מִהֲרָה מִכָּל
הַחֲמֻשִּׁים שְׁעָרֵי טְמֵאָה וְתַכְנִיסֵנִי לְכָל הַחֲמֻשִּׁים שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה, כִּי
אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, כִּי לִית אֶתֶר
פְּנוּי מִנֶּה. עֲזָרְנוּ נָא מֵעַתָּה, וְהוֹשִׁיעֵנו יְשׁוּעָה שְׁלֹמָה בְּנֹאֶה לָךְ,
בְּאִפְנֵי שְׁאֲזַכֶּה לְהַתְחַדֵּשׁ לְגַמְרִי, שְׁאֲעִיב דְּרַכֵּי הָרַע וּמַחְשָׁבוֹתַי
הָרְעוֹת לְגַמְרִי וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה. "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים
וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי". וְאֲזַכֶּה מִהֲרָה עַל יְדֵי אֵמֶרֶת תְּהִלִּים
לְבוֹא וּלְהַגִּיעַ לְהָאוֹת וְהַשְׁעַר שֶׁל תְּשׁוּבָה הַשְּׂנִיד לְנַפְשִׁי כְּפִי שְׂרֵשׁ
נִשְׁמָתִי בְּמִ"ט [בְּאַרְבָּעִים וַחֲשָׁע] אוֹתִיוֹת שְׁכַמֵּי יְהוָה, בְּאִפְנֵי שְׁאֲזַכֶּה
לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלָם, וּלְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת בִּירְאָה וּבְאֵהֱבָה,
"בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב מֵרַב כָּל הַשִּׁיבְנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֶתָּה [יְהוָה]
אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבְנִי יְהוָה אֵלֶיךָ וּנְשׁוּבָה, חִדַּשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם". יְהִיו לְרִצּוֹן
אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיזֵן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי", אֲמֵן וְאֲמֵן:

* לו: יְהוָה מִלְךָ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאוֹר. רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם, אֶתָּה לְכָד יַדְעַת גְּדוֹלְתְךָ וְגֵאוֹתְךָ, כִּי מִי יוּכַל
לְשַׁעַר קִצַּת רוּמָמוֹת גְּדוֹלְתְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: גְּדוֹל יְהוָה
וּמְהוּלָּל מְאֹד וְלְגְדוּלְתוֹ אֵין חֶקֶר. אֵךְ מִגְּדֹל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וַחֲסִדֶיךָ
הַגְּדוֹלִים רְצִית לְגַלוֹת מַלְכוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְאֶתָּה בְּחַרְתָּ בְּנוֹ

מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמְמָתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ
מִלִּבְּנֵי לְעַבְדֶּיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ, וְצִמְצֻמַּת
וְהַלְּבָשָׁת אֶת גְּדוּלְתֶךָ וְגֵאוּתֶךָ כִּדְרֵי שְׁנוּכָל לְסַבֵּל וְלִקְבֵּל עוֹל
מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ, וְתַתֵּן לָנוּ מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וְיִמִּינֶךָ תִּסְעָדְנוּ וְעִנּוּתֶךָ
תִּרְבֵּנוּ, וְלִבְשֵׁת מִדַּת הָעֲנוּהָ וְהַקְּטָנוֹת כְּבִיכּוֹל, וְיִרְדֶּתָּ עַל הַר סִינִי
לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְתִשְׁמִיעַם אֶת הוֹד קוֹלְךָ וְדַבְרוֹת
קִדְשֶׁךָ מִלְּהַבּוֹת אֵשׁ, וְהִבְטַחְתָּ לָהֶם קֶדֶם מִתֵּן תּוֹרָה הַבְּטָחוֹת
גְּדוּלוֹת מְאֹד, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: וְהִייתָם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים וְכוּ',
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מְמֻלָּכֵת כְּהַנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ וְכוּ'. שְׁפֵל אֵלֹ
הַהַבְטָחוֹת וְהַהֲתַגְלוֹת הָיוּ בְּחִינַת הַכְּנָעָה וְקְטָנוֹת כְּבִיכּוֹל, וְכָל זֶה
בְּשִׁבִיל שִׁיקְבְּלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְיִרְאָתֶךָ עֲלֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת,
כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: כִּי לְבַעֲבוֹר נַפּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹקִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה
יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחְטְאוּ. עַל כֵּן חוּם וְחִמּוּל נָא עָלֵינוּ
וְזַכְּרוּ לְזִכּוֹר כָּל זֶה הַיָּטִב וְלִשׁוּם זֹאת עַל לִבְנוֹ בְּכָל פֶּעַם, וְנִזְכָּה
לְהַתְּעוֹרֵר עַל־יְדֵי־זֶה בְּאַמֶּת לְקַבֵּל עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְיִרְאָתֶךָ עָלֵינוּ
אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר רְצוֹנְךָ, וְכְבִיכּוֹל אֶתָּה מְקַטֵּין אֶת עֲצָמֶךָ וְשׂוֹאֵל
וּמְבַקֵּשׁ דָּבָר זֶה מֵאַתָּנוּ, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יְהוּה
אֱלֹהֶיךָ שׂוֹאֵל מֵעַמְּךָ כִּי אִם לִירְאָה אֶת יְהוּה אֱלֹהֶיךָ וְכוּ'. עַל כֵּן
זִכְּנוּ לְמִלֵּאת שְׂאֵלְתֶךָ זֹאת בְּשִׁלְמוֹת, וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יְהוּה אֱלֹהֵינוּ
עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימַתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁפָּרַאת וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגוּדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם, וְעִזְרוּנוּ שְׁנוּכָה לְמִדַּת הָעֲנוּהָ וְהַשְּׁפָלוֹת בְּאַמֶּת
וְלֵהִיּוֹת שְׁפֵל רוּחַ בְּפָנֵי כָּל אָדָם, וְנִזְכָּה לְהַזְכִּיר עֲצֻמְנוּ בְּכָל עַת

בְּרוֹמְמוֹת גְּדוּלְתְּךָ וְתַפְאֲרֹתְךָ וְגָדַל מַעֲלֵת טוֹבְךָ וְעֲנוּתְנוּתִיךָ, עַד
 אֲשֶׁר מִגְדֹּל אֱהַבְתָּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל רְצִית לְגָלוּת מְלַכּוּתְךָ עֲלֵיהֶם,
 וּמַחֲמַת זֶה הַלְּבָשֶׁת וְצִמְצַמְתָּ אֶת גְּאוּתְךָ וְגְדוּלְתְּךָ בְּבַחֲיֵנִת "יְהוּה
 מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבָשׁ". שֶׁהַלְּבָשֶׁת וְצִמְצַמְתָּ גְּאוּתְךָ כְּדֵי שְׂיִתְגַּלֶּה
 מְלַכּוּתְךָ עָלֵינוּ, וְעַל־יְדִיזוּה שֶׁנִּזְכָּר זֹאת הַיֵּטִב עַל־יְדִיזוּה נְבוֹא
 מִמִּילָא לְמִדַּת הָעֲנוּה וְהַשְּׁפָלוּת נֶגַד גְּדוּלְתְּךָ וְרוֹמְמוּתְךָ וְנֶגַד גְּדֹל
 מִדַּת טוֹבְךָ וְעֲנוּתְנוּתִיךָ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְבָטֵל עֲצַמּוֹ אֵלֶיךָ בְּכַטּוֹל
 גָּמוּר עַד שֶׁנִּהְיָה בְּבַחֲיֵנִת "אִין" מִמּוֹשׁ, וְעַל־יְדִיזוּה נִזְכָּה בְּיוֹתֵר
 לְהַמְשִׁיךְ אוֹר אֱלֹקוֹתְךָ וּמְלַכּוּתְךָ וְיִרְאָתְךָ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי שְׂגָם אֶתְּהָ
 כְּבִיכּוֹל תְּצַמְצַם וְתַקְטִין אֶת עֲצַמְךָ אֵלֵינוּ כְּכֵדִי שֶׁנוֹכֵל לְקַבֵּל
 בְּיוֹתֵר אוֹר הַשְּׁגָת אֱלֹקוֹתְךָ וְיִרְאָתְךָ, וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֵא נִפְשָׁל לְעוֹלָם
 בְּמִדַּת הַגְּאוּה וְהַגְּסוּת רוּחַ חַסְדֵי וְשָׁלוֹם, כִּי אֶתְּהָ הוֹדַעְתָּ לָנוּ
 שְׁפִשְׁהָאֲדָם בָּא לְגְּאוּה וְגְדֹלוֹת אוֹי גַּם אֶתְּהָ כְּבִיכּוֹל מִתְּגַאֵה
 וּמִתְגַּדֵּל כְּנֶגְדּוֹ, וּמִי יוֹכֵל לְסַבֵּל כְּבוֹד גְּדֹלְךָ וְתַפְאֲרֹתְךָ וְרוֹמְמוֹת
 גְּאוּתְךָ וְגְּאוּנְךָ, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדִי זֶה חֶרֶב הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּעוֹנוֹתֵינוּ
 מַחֲמַת שְׁגָלוֹת בְּיוֹתֵר גְּדוּלְתְּךָ וְגְּאוּנְךָ, וְאוֹ לֹא הָיָה יֹכֵל הַבַּיִת
 הַמְּקֻדָּשׁ לְסַבֵּל גְּאוּתְךָ וְגְּאוּנְךָ כִּי "הֵן הַשְּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשְּׁמַיִם לֹא
 יִכְבְּלוּךָ אִף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה". עַד אֲשֶׁר עַל־יְדִיזוּה נִחְרַב לְגַמְרֵי
 וְנִסְתַּלַּק מִמּוֹ אוֹר הַשְּׁכִינָה כְּבִיכּוֹל. נִמְצָא שֶׁרַב הַהֲתַגְּלוֹת הוּא
 תְּכִלִּית הַצְּמִצּוּם וְהַהֲסָתְרָה, וְדִיקָא עַל־יְדֵי הַצְּמִצּוּם וְהַהֲסָתְרָה
 שְׂאֵתְהָ מִסְתִּיר וּמְלַבֵּישׁ וּמְצַמְצַם אוֹר אֱלֹקוֹתְךָ וְתַבְרַךְ עַל־יְדִיזוּה
 דִּיקָא עֶקֶר הַתְּגָלוֹת אֱלֹקוֹתְךָ וְהַתְּקַרְבוּתְךָ אֵלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
 עַל כֵּן זָכָנוּ נָא מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים לְשַׁבֵּר וּלְבָטֵל מֵאֲתָנוּ מִדַּת

הַגָּאוּה וְהַגְדֵּלוֹת לְגַמְרִי, רַק אֲדַרְבָּא תּוֹכְנוּ לְהַסְתִּיר וְלְהַעֲלִים
וְלְהַקְטִין עֲצָמֵנוּ בַּעֲנוּה וּשְׁפִלוֹת גְּדוֹל, עַד שְׁעַל־יְדֵי־יְזוּה יִתְגַּלֶּה אֹר
אֱלֹקוֹתֶךָ וּמַלְכוּתֶךָ וְיִרְאֶתְךָ עֲלֵינוּ בְּהַתְגַּלוֹת גְּדוֹל, וַיִּקְיָם מִקְרָא
שְׁפִתוֹב: אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֲרָאֵנוּ נָאִם יְהוָה
הֲלוֹא אַתְּ הַשָּׁמַיִם וְאַתְּ הָאָרֶץ אֲנִי מֵלֵא נָאִם יְהוָה. וְנִזְכֶּה שְׂיִתְגַּלֶּה
עַל יְדֵנוּ אֹר אֱלֹקוֹתֶךָ וּמַלְכוּתֶךָ וְיִרְאֶתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וַיִּקְבְּלוּ
כָּלֶם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ עֲלֵיהֶם וְתַמְלוּךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעַד
כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלוּךְ בְּכַבּוֹד, בְּפִתוֹב
בְּתוֹרֶתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהָיָה יְהוָה אֶחָד וְשָׂמוּ אֶחָד:

קְדוּשַׁת ה'

פו "אֱלֹהֵיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשָׂא", רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְזַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ
לְמַסַּר נַפְשֵׁי עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאֵמַת בְּכָל עַת תַּמִּיד,
וּבִפְרָט בְּשַׁעַת "קְרִיאַת שְׁמַע" בְּעַת קִבְּלַת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם,
שְׂאֻזְכָּה לְיַחַד שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם תַּמִּיד בְּעָרֵב וּבִבְקָר בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ עַל
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאֵמַת בְּכָל לַב, בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּה גְּדוֹלָה, וְאֻזְכָּה לְקַבֵּל
עָלֶי בְּאֵמַת כָּל הָאֲרָבַע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה שְׂרָפָה הַרְג וְחִנּוּק
בְּעַת שְׂאֵנִי מִיַּחַד שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם, שְׂאֵהִיָּה מְרָצָה בְּאֵמַת וּבְכָל שְׁלֵם
לְמוֹת בְּכָל הַמִּיתוֹת וְלִסְפֵּל כָּל הַיְסוּרִים וְהַעֲנוּיִים בְּשִׁבִיל קְדוּשַׁת
שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְתַעֲזֹרְנִי בְּכַחַד הַגְּדוֹל וּרְחַמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם שְׂאֻזְכָּה לְחַזֵּק
אֶת מַחְשַׁבְתִּי בַּעֲנֵן הַמִּסִּירַת נֶפֶשׁ בְּאֵמַת בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה וְתַקִּיפָה

בְּכֹל הַכּוֹחוֹת שֵׁישׁ בְּמַחְשָׁבָה בְּפְנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת וְלִצִּיר בְּמַחְשְׁבָתִי
 כָּל הַמִּיתוֹת וְהַעֲנוּיִים בְּצִיּוֹר גָּמוּר, בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה וְתַקִּיפָה,
 בְּבֹטוֹל כָּל הַהֲרַגְשׁוֹת עַד שְׁאֲרָגִישׁ בְּמַחְשְׁבָתִי וּמוֹחִי צֶעַר הַמִּיתָה
 וְהַעֲנוּיִים מִמֶּשׁ כְּאִלוּ מְמִיתִים וּמְסִפְרִים אוֹתִי בְּמִיתוֹת וְיִסּוּרִים אֵלּוּ
 מִמֶּשׁ בְּשִׁבִיל קִדְשֵׁת שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁכַמְעַט תֵּיצֵא נַפְשִׁי
 חֶסֶד וְשָׁלוֹם וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם חֲלוּק אֲצִלִּי בֵּין יִסּוּרֵי הַמִּיתָה מִמֶּשׁ,
 וּבֵין יִסּוּרֵי הַצִּיּוֹר בְּמַחְשָׁבָה וְהַקְּבֵלָה בְּלֵב, עַד שְׁאֶהְיֶה מְכַרְחַ
 לְהַתְגַּבֵּר לְהַפְסִיק הַמַּחְשָׁבָה מֵעַט, בְּעַת שְׁאֲרָאָה וְאֶבְחִין שְׁקֵרוֹב
 שְׁתֵּיצֵא נַפְשִׁי מִמֶּשׁ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כְּדִי שְׁלֹא אָמוּת בְּלֹא עֵתִי חֶסֶד
 וְשָׁלוֹם וְאַתָּה תַעְזֹר וְתוֹשִׁיעַ לִי וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי לְהַתְנַהֵג בְּזֶה
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, לְקַבֵּל הַמְּסִירַת נַפְשׁ בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת בְּשִׁבִיל
 קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְלִצִּיר בְּמַחְשְׁבָתִי הַמִּיתָה וְהַיִּסּוּרִים בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה
 כָּל כֶּף עַד שְׁאֲרָגִישׁ צֶעַר הַמִּיתָה וְהַיִּסּוּרִים מִמֶּשׁ, וְלִהְיוֹת בְּסוֹף
 הַמַּחְשָׁבָה לְהַפְסִיקָה מֵעַט מִצִּיּוֹר הַחֲזָק שֶׁל יִסּוּרֵי הַמִּיתָה בְּעַת
 שְׁיִהְיֶה הַדְּבָר קָרוֹב שְׁתֵּיצֵא נַפְשִׁי לְגַמְרִי, כִּי אֵין זֶה רִצּוֹנְךָ לְסַלֵּק
 הַנֶּפֶשׁ קִדְם הַזְּמַן חֶסֶד וְשָׁלוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים אֲדוֹן כָּל, קְדוֹשׁ עַל כָּל הַקְּדוֹשׁוֹת,
 אַתָּה יוֹדֵעַ אֲשֶׁר בְּעֵצָם תִּקַּף גְּלוּתְנוּ עִתָּה בְּכֻלָּל וּבְפָרְט,
 אֵין לָנוּ שׁוֹם סְמִיכָה כִּי אִם עַל כַּח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִים
 הַמוֹסְרִים נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, כְּאֲשֶׁר גְּלוּת לָנוּ עַל־יְדֵי
 חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וּבְכֵן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכְנוּ לְהַכְּלִל
 בְּצִדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוּ, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאַתָּה
 יוֹדֵעַ שְׁאֵנַחְנוּ בְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרַצָּה

בַּאֲמַת לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, בְּאִשֶּׁר שָׁמְעֵנוּ בְּאֲזִינוֹ,
מִכַּפָּה וְכַמָּה אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים וְקִלֵּי עוֹלָם שָׁמְתוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
וְסָבְלוּ עֲנוּיִים וְיִסּוּרִים קָשִׁים בְּשִׁבְלֵי קִדְשָׁת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, וְגַם
אֲנָכִי הִדַּל בְּמַעֲשָׂיִם, הִרְשָׁה וְהִנְכָּזָה, בְּעֵצֶם גְּשָׁמִיּוֹתַי, וְתַקַּף תַּאֲוֹתַי,
וְרַבּוּי עֲוֹנוֹתַי, אֶרְעֶל־פִּי־כֵן אֲנִי מִרְצָה בַּאֲמַת לְמוֹת מִיַּד עַל
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְהִנְנִי מִקַּבֵּל עָלַי בַּאֲמַת בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ סְקִילָה שְׂרִפָּה
הַרְג וְחַנֵּק בְּשִׁבְלֵי קִדְשָׁת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְאִם אֵינִי זוֹכֵה עֲדוּן
לְמַחְשָׁבָה זָפָה וְחֻזְקָה כָּל כַּף, עַד שְׁאֲרָגִישׁ צַעַר הַמִּיתָה מִמֶּשׁ
עַל־יָדֵי הַקַּבָּלָה וְהַצִּיּוֹר בְּמַחְשָׁבָה, אֶרְעֶל־פִּי־כֵן אֲנִי מִרְצָה בַּאֲמַת
וּבְלֵב שְׁלָם לְמוֹת מִיַּד עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם עַל כֵּן חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם
עָלַי, שִׁיְהִיָּה גַם מְסִירַת נַפְשׁוֹ חָשׁוּב וּמִקַּבֵּל וּמִרְצָה לְפָנֶיךָ בְּתוֹךְ
כָּל־לֵוִית נַפְשׁוֹת הַצְּדִיקִים וְהַקְּדוּשִׁים שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדְשָׁת
הַשֵּׁם בַּאֲמַת וְעַל־יָדֵי־יְהוָה תַּעֲלֶה אוֹתָנוּ מִנְּפִילְתָנוּ וְיִרְדֵּתָנוּ וְגִלּוֹתָנוּ
בְּכָל־לֵוִית וּבְכַרְטוּיּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וְתַקְרַבְנוּ אֵלַיךְ בְּאַהֲבָה,
וְתַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בַּאֲמַת, חֵישׁ קָל מְהֵרָה, וְתַעֲלֶה
אוֹתָנוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה, עַד שְׁנוּכָה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ,
שְׁנוּכָה לְחֻזַּק הַמַּחְשָׁבָה כָּל כַּף בְּשַׁעַת הַמְּסִירַת נַפֶּשׁ עַל קְדוּשַׁת
הַשֵּׁם, עַד שְׁנָרְגִישׁ צַעַר הַמִּיתָה מִמֶּשׁ בְּעַת הַקַּבָּלָה וְהַצִּיּוֹר
בְּמַחְשָׁבָה וְנוּכָה לְכוּן תְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע עֶרֶב
וּבִקְרָ, שְׁאֲנוּ מוֹסְרִים נַפְשֵׁינוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בַּאֲמַת בְּמַחְשָׁבָה
חֻזְקָה וְתַקִּיפָה כְּכֹל אֲשֶׁר בִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ אֲדוּן מְלֵא רַחֲמִים, עַד
שְׁנוּכָה בְּעַת שְׁיִגִיעַ קִצְנוּ לְהַפְטֵר מִן הָעוֹלָם, שְׁנוּכָה אִזּוֹ לְמוֹת
מִמֶּשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בַּאֲמַת בְּכָל לֵב בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה

וְתִהְיֶה מִיתַתְנוּ בְּפָרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַעֲלֶה נִשְׁמוֹתֵינוּ אֵלֶיךָ
 זָכָה וְנִקְיָה וְיִהְיוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחוֹתֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ צְרוּרִים בְּצִרּוֹר
 הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְלֹא נִיעוֹל בְּכַסּוֹפָא קַמְךָ:

וְאִם בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים וּבְפִשְׁעֵינוּ הֶעֱצוּמִים אֵין פַּח בְּמִסִּירַת
 נַפְשָׁנוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם לְהַעֲלוֹת אוֹתָנוּ מִנִּפְלוֹתֵינוּ
 וְיִרְדוּתֵינוּ וְגִלוֹתָנוּ, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה בְּנִשְׁמֵי וְרוּחֵי
 בְּכֻלָּלִיּוֹת וּבְפִרְטֵיּוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְתִרְדַּ פְּלָאִים אֵין מִנְחָם לָהּ",
 כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ מֵעַמְד וּמִצַּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִתָּה בְּסוֹף הַגְּלוּת
 הַמֵּר הַזֶּה, וּמָה שְׁעוֹבֵר בְּכָל יוֹם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטָא:

אֲנֵא זִכֵּר נָא בְּרַחֲמֶיךָ הִרְבִּים אֶת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַקְּדוּשִׁים
 הָאֲמֵתִיִּים שֶׁהָיוּ מִימֹת עוֹלָם, מִן אֲבֹרָהּם אֲבִינוּ עָלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם עַד עִתָּה, שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְסָבְלוּ כְּמָה
 מִיתוֹת וְעֲנוּיִים מִשָּׁנִים וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים בְּשִׁבִיל קְדוּשַׁת
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, וּבְפִרְטָא זְכוֹת הַצְּדִיק הַתָּנָא הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא
 רַבִּי עֲקִיבָא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר סָרְקוּ אֶת בִּשְׂרׁוֹ בְּמִסְרָקוֹת שֶׁל
 בְּרִיל עַד שִׁיצְתָהּ נִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד, וּזְכוֹת חֲבֵרָיו כָּל הַעֲשָׂרָה הַרוּגֵי
 מַלְכוּת, אֲשֶׁר בָּלָם סָבְלוּ עֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרִים, עַד שִׁיצְתָהּ נִשְׁמָתָם
 עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוּלָה, אֲשֶׁרִי לָהֶם, וּבְצִרוּף
 זְכוֹת כָּל הַקְּדוּשִׁים שֶׁהָיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שִׁמְתוֹ כְּמָה וְכְמָה נַפְשׁוֹת,
 אֲלָפִים וּרְבָבוֹת, רְבָבוֹת רְבָבוֹת, וְכְמָה וְכְמָה קַהֲלוֹת קְדוּשׁוֹת עַל
 קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְסָבְלוּ כְּמָה וְכְמָה מִיְנֵי יִסּוּרִים וְצָרוֹת קָשׁוֹת, וְעֲנוּיִים
 מִעֲנוּיִים שׁוֹנִים, עַד שִׁיצְאָה נִשְׁמָתָם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. אֶת אֱלֹהֵי
 מִזְבְּחוֹת תִּזְכֹּר וְאֶת אֱלֹהֵי עֲקִדוֹת תִּרְאֶה, וְתִשְׁכַּח חֲרוֹן אַפֶּיךָ

מעלינו, ותמתיק ותבטל כל הדינים וכל הגזרות קשות מעלינו
 ומעל כל עמך בית ישראל, ותסבב ברחמיך לטובה, באפן שנוכח
 לשוב אליך באמת, ולא נשוב עוד לכסלה, רק נוזה לעשות
 רצונך כל ימי חיינו לעולם כי אתה יודע שעתה בתקף גלותינו
 בכלל ובפרט, אין לנו שום כח ותקנה וסמיכה פריאם בזכות
 הקדושים האלו שמסרו נפשם על קדוש השם, כמו שאמר דוד
 המלך עליו השלום, "אמרת ליהוה אדני אתה טובתי כל עליך.
 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם". עזרנו בזכותם,
 זכנו בכח קדשתם של כל הקדושים שהיו מימות עולם עד הנה,
 אשר קדשו את שמך בלי מספר במסירת נפש עצום מאד
 בזכותם וכחם עזרנו, שנוזה גם כן למסר נפשנו על קדוש השם
 באמת באהבה וביראה בשמחה ובטוב לבב, ככל אשר בקשנו
 מלפניך אדוננו מלפנו. ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת
 חיש קל מהרה, בכחם וזכותם של כל אלה הקדושים וזכותם יגן
 עלינו להוציאנו מהרה מכל העוונות ומכל הפגמים והקלקולים
 שנפלנו בהם כל אחד ואחד לפי ענינו, פאשר אתה לבד יודע:
 רבונו של עולם, רבונו של עולם, מה נאמר ומה נדבר ומה
 נצטדק. עליך השלכנו את יהבנו אליך שטחנו פפינו עזרנו
 וזכנו בזכות הקדושים לשוב אליך באמת מהרה "חנני יהוה כי
 אליך אקרא כל היום, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא",
 ותרחם על כבודך הגדול והקדוש ותנקם בימינו לעינינו נקמת דם
 עבדך השפוד, כמו שכתוב: "אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע,
 הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים". ותמהר ותחיש לגאלנו,

וְתָשִׁיב נְדַחֵינוּ, וְתִקְבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ.
 אֲבִינוּ שְׁפִשְׁמִים קִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקֻדְשֵׁי שְׁמֶךָ,
 וּבִישׁוּעַתְךָ מִלְּפָנֵינוּ תִּשׁוּב וְתֵרוּם וְתִגְבִּיהַ קִרְנֵנוּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
 וְהוֹשִׁיעֵנו בְּקִרּוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ, בְּרוּךְ הַמְּקֻדָּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

זה וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאוּכָה תְּמִיד לְמִסַּר נַפְשִׁי
 עַל קִדְוֶשׁ הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמֶךָ
 וְתַפְלָה, שְׂאוּכָה תְּמִיד לְהִתְפַּלֵּל וְלוֹמַר קְרִיאַת שְׁמֶךָ בְּמִסִּירַת נַפְשִׁי
 בְּאַמֶּת, וְאוּכָה לְקַבֵּל בְּדַעְתִּי בְּרִצּוֹן חֶזֶק בְּאַמֶּת לְמִסַּר נַפְשִׁי לְמוֹת
 עַל קִדְוֶשׁ הַשֵּׁם, לְהִתְלַהֵב בְּשִׁלְהוֹבִין דְּרַחֲמוֹתָא וּלְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי
 לְמִסַּר כָּל גּוֹפִי וּנְפָשִׁי וּמַאֲדִי בְּשִׁבִיל לְקִדְשׁ שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 וְהַנּוֹרָא, וְעַל־יְדֵי־זוֹה אֲזַכָּה תְּמִיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכוֹנָה גְּדוֹלָה בְּקִדְוֶשָׁה
 וּבִטְהָרָה בְּאַמֶּת, לְהַכְנִים כָּל מַחִי וּמַחֲשַׁבְתִּי וְדַעְתִּי לְתוֹךְ דְּבוּרֵי
 הַתַּפְלָה, וּלְקַשֵּׁר הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר בְּקַשֵּׁר אֲמִיץ וְחֶזֶק, וְלֹא
 אוֹצִיא שׁוּם דְּבוּר שֶׁל הַתַּפְלָה בְּלֹא כּוֹנָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בְּאַפֵּן שְׁנוּכָה
 שְׁתִּשְׁעִשְׁע עִם תַּפְלוּתֵינוּ תְּמִיד, וְיִהְיֶה לְךָ נַחַת רוּחַ וְשַׁעֲשׂוּעִים
 גְּדוֹלִים מִתַּפְלוּתֵינוּ וְיַעֲלוּ וְיִרְצוּ תַּפְלוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ לְהִיוֹת כְּתָר עַל
 רִאשֶׁךָ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חֶכְמָה וּבִינָה וְדַעַת וְתוֹשִׁיעֵנו בְּכָל מִינֵי
 יְשׁוּעוֹת וְתַפְתַּח אֶת לִבֵּנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וְנוּכָה לְהִבִּין הַיָּטִב
 בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמַד שֵׁם וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרָתְךָ וְתַעֲזָרְנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנו לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְתִמְשָׁךְ
 עָלֵינוּ הָאָרֶה נִפְלְאָה מִהַתּוֹרָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לְגַלּוֹת עַל־יְדֵי
 מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "וְשִׂאֲבָתֶם מִיָּמַי בְּשִׁשּׁוֹן מִפְּעֵינִי
 הַיְשׁוּעָה", וְתִרְגְּמוּ: וְתִקְבְּלוּן אֶלְפֵן חֲדָת:

קב רבוננו של עולם, ידעתי כי אין בי כח לזה לסלק כל
 הדינים והמשפטים מעלי עלי ידי משפטי ודיני, כי
 איני עוסק בזה פראוי אך על זה פאתי לבקש ולהתחנן לפניך
 בעל הרחמים שדברי אלה שאני מדבר לפניך יהיה במקום
 המשפט שאני צריך לשפט את עצמי ותעורר כח המשפט
 דקדושה של כל הצדיקים והיראים האמתיים שעסקו בזה כל
 ימיהם, ודנו ושפטו את עצמם יותר ויותר ממה שהיה מגיע
 להם כמה פעמים, וקבלו על עצמם וסבלו יסורים וצרות וענויים
 קשים ומרים עבור כלל ישראל והרבה מהם מתו ונהרגו על
 קדוש השם ביסורים קשים ומרים מאד, בזכותם וכחם תגרש
 ותשבר ותמתיק ותבטל כל המשפטים והדינים ממני ומכל בני
 ביתי ומכל הגלויים אלי ומכל ישראל ותבטל כל הצרות בכלל
 ובפרט, בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש וממון ולא תתן כח
 לשום שלוחי הדין הנקראים רצים בחינת רגלין שילכו לעשות
 איזה דין בישראל חס ושלום, לא לכלל ישראל ולא לכל יחיד
 ויחיד מישראל ואפלו הדינים והמשפטים והגזרות שפבר נמסרו
 לרצים ולשלוחי הדין חס ושלום, ואפלו אם פבר יצאו הרצים
 "מבהלים ורחופים בדבר המלך" לעשות איזה דין ומשפט
 בישראל חס ושלום.

אנא רחום ברחמיך הרבים, חמל על עמך בית ישראל בזכות
 הצדיקים האמתיים ששפטו ודנו את עצמן פראוי, ובזכות
 כל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך, ותחזר (ותבטל) ותטול
 ותקח מכל שלוחי הדין את כח המשפט והדין שמסרת להם

וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַרְף יְדִיד, וְיָשׁוּב חֲרַבּוּ אֶל גְּדָנָה כִּי אֵתָהּ אוֹחִז
 בְּיַד מִדַּת מְשַׁפֵּט, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יְדִי" וְאַפְלוּ
 כְּשֵׁאתָהּ זֹרֵק חֵץ אֵתָהּ יָכוֹל לְהַחְזוֹרָה בְּרַחֲמֶיךָ:

מכ: וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכֹּר אֶת כָּל הַדָּמִים שֶׁנִּשְׁפְּכוּ בְּיִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־ל וּבְפֶרֶט, הֵן שְׁפִיכוֹת דָּמִים מִמֶּשׁ שְׁכָבֶר
 נִשְׁפָּךְ דָּם יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה הַרְבֵּה מְאֹד, מִיּוֹם הַחֲרָבָן עַד הַנְּהַ,
 "שְׁפְּכוּ דָמָם כְּמִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאִין קוֹבֵר", הֵן שְׁפִיכוֹת
 דָּמִים עַל־יְדֵי בּוֹשׁוֹת וְחֲרָפוֹת שֶׁסָּבְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר, וּבְפֶרֶט
 שְׁפִיכוֹת דָּמִים הַרְבֵּה שֶׁל כָּל הַקְּדוֹשִׁים וְהַצְּדִיקִים שֶׁנִּשְׁפָּךְ מֵהֶם
 דָּמָם כְּמִים וְכָל אֵלּוּ הַדָּמִים יְהִיוּ בְּמָקוֹם תְּקוּן הַשְּׁחִיטָה
 לְהַמְטֵעֵמִים שֶׁל הַמְצוּוֹת שֶׁלֹּא יְהִיוּ בְּבַחֲנֵינָת אֵיבָר מִן הַחַי, רַק
 יְהִיוּ נִתְרִין בְּאֲכִילָה עַל־יְדֵי שְׁפִיכוֹת דָּמִים הָאֵלֶּה וְעַל־יְדֵי־זֶה
 הַטָּעַם אֶת הַמְטֵעֵמִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל כָּל הַמְצוּוֹת עֲשֵׂה שֶׁתִּקְנֶנּוּ
 לְפָנֶיךָ כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּכָל־ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 יִתְעוֹרֵר אֶהְבֶּתְךָ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְאֶהְבֶּתְךָ אֶל תְּסִיר מִמֶּנּוּ
 לְעוֹלָמִים, וְתִכְסֶּה עַל כָּל הַדָּמִים בְּאֶהְבָּה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת, וְעַל־
 יְדִי־זֶה יִתְכַסּוּ כָּל פְּשָׁעֵינוּ מִמִּילָא וּבְרַחֲמֶיךָ תַעֲלֶה אֶת כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת שְׂאִין לָהֶם עֲלֵיהֶם כִּי אִם עַל־יְדֵי שְׁפִיכוֹת דָּמִים
 שֶׁל אָדָם גְּדוֹל רַחֵם עֲלֵיהֶם בְּזִכּוֹת וְכֹחַ הַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים הַרְבֵּה
 שֶׁנִּשְׁפָּךְ מִגְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הַנּוֹרָאִים בְּלִי שְׁעוֹר בַּחֲנָם, בְּזִכּוֹתָם
 רַחֵם עַל כָּל אֵלּוּ הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת, כִּי אֵתָהּ לְבַד יוֹדֵעַ
 הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם, וְתַעֲלֶה אוֹתָם מִנְּפִילָתָם, וְתִכְסֶּה עַל
 פְּשָׁעֵיהֶם בְּאֶהְבָּה, וְיִתְהַפְּכוּ כָּל הָעוֹנוֹת לְזִכּוֹת:

קַרְבָּנוֹת

כִּי וַתִּרְחַם עָלֵינוּ וַתְּהִיָּה בְּעֶזְרֵנוּ שְׁנוּבָה לֹאִמֵּר וְלִסְדֵּר לְפָנֶיךָ תּוֹרַת
 כָּל הַקְּרָבָנוֹת כְּלָם וְקִמְרַת וּמְנַחוֹת בְּכֹונָה עֲצוּמָה
 וּבְקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה עַד שֶׁתֵּעָלֶה אֲמִירַתְנוּ לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הַקְּרָבָנוּ
 כָּל הַקְּרָבָנוֹת כְּלָם בְּמוֹעֵדָם וּבְזִמְנָם וּבְמִקּוּמָם כִּהְלַכְתָּן וּגְשָׁלְמָה
 פְּרִים שֶׁפָּתִינוּ כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאֵת
 וְלֹאֲשָׁם וְלַמְלוּאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים" וְנוּבָה עַל־יְדִי־יָזָה לְהַכְנִיעַ
 וְלִשְׁבֹּר וְלַבָּטֵל כַּח הַמְדוּמָה, לְגַרְשׁוֹ וְלִסְלָקוֹ וְלַבָּטָלוֹ לְגַמְרֵי מַעְלֵינוּ
 וּמַעַל גְּבוּלָנוּ וַתְּמַהֵר וַתַּחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וַתְּבַנֶּה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ
 וַתַּפְאֲרַתְנוּ וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ כָּל הַקְּרָבָנוֹת שֶׁיִּכְפְּרוּ בְּעַדְנוּ וַיַּחְזְרוּ
 לָנוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים שֶׁנִּתְבַּטְּלוּ מִשְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהֵם הַשְּׁמִיר
 וְנִפְתַּת צוּפִים וְאַמָּנָה וְנוּבָה [לְעֹלוֹת] אֵל הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה, לְמַעַן
 הַחֲכָמָה הַיּוֹצֵא מִבֵּית יְהוָה כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וּמַעַן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא"
 וְנוּבָה לְעַבֵּד אוֹתָךְ תָּמִיד בְּחֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה וּבְאַמוּנָה
 שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם אָמֵן וְאַמֵּן:

:: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶד רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ
 לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אַבּוֹת שֶׁעָשׂוּ
 רִצּוֹנְךָ, בְּנֵה בֵּיתְךָ כִּבְתַחֲלָה וּכְוִנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
 וְשִׁמְחָנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהַשֵּׁב כִּהְנִים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם לְשִׁירָם
 וְלִזְמָרָם, וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֵת קְרָבָנוֹת
 חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין כִּהְלַכְתָּן. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ,

כי לא על צדקותינו אִנְחָנוּ מִפְּיִלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּמוֹתָיִם, וְעַל חֶסֶדְךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלֹסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם, וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מִצְפִּים. וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבֹר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בִשְׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ, וְחַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹז וְרַחֲמַתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם":

פא על כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל תַּחֲנַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי מִלֵּא רַחֲמִים, שְׁתַּמְצִיא לִי בְּרַחֲמֶיךָ מְנוּחָה וְהַשְׁקֵם, וְתִזְכְּנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. אֵל שְׂדֵי יִתֵּן לִי רַחֲמִים, הָאֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֹאמֵר לְצַרוֹתֵי דֵּי, הָאֹמֵר לֵיָם עַד פַּה תְּבֵא הוּא יִגְעוֹר בְּהִיצֵר הָרַע שְׁלִי וּבְכָל הָרוֹדִפִּים אוֹתִי שְׂיִסְתַּלְקוּ מִמֶּנִּי וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי, וְיִנְיחוּנִי לְעַבְדוֹ בְּקִבְעוֹת בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם, בְּתִשׁוּבָה וְנַחַת אוֹיְשֵׁעַ, בְּהַשְׁקֵם וּבְכַמְטָחָה תִּהְיֶה גְבוּרַתִּי וְלֹא אֵלֶּךְ עוֹד עִמָּךְ בְּקָרִי וּבְמִקְרָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם וְלֹא אֶהְיֶה בְּגִלְגַּל הַחֲזוֹר חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כְּמִטְּהָה הַמִּתְהַפֵּךְ, פֶּעַם בְּשֵׁר וּפֶעַם פְּסוּל, פֶּעַם טְהוֹר וּפֶעַם טָמֵא חֶסֶד וְשָׁלוֹם רַק אִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת תּוֹרַתִּי קִבֵּעַ וְלִקְבַע עֲצָמֵי בְּקִבְעוֹת גְּמוֹר בְּתוֹךְ קִדְשֶׁתְךָ בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְלַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּכָל לַב וְנַפֵּשׁ בְּשָׁנֵי יְצָרֵי בְּאַמֶּת:

וְאֵם הַרְבִּיתִי אֲשַׁמָּה, עַד אֲשֶׁר חֲטָאִי לֹא יִמְדוּ וְלֹא יִסְפְּרוּ, וְכִבְדוּ מִחוּל יָמִים, וְאִין שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם לְכַנּוֹת בּוֹ רַבּוּי וְעֲצָם

פָּשְׁעֵי וּפְגָמֵי נִגְדָדְךָ אוֹי לִי כִי חָטָאתִי אוֹי מִה עֲשִׂיתִי, אוֹי לִי אֵיךְ
 לֹא חֲסִיתִי עַל נַפְשִׁי הִיקְרָה מְאֹד אֵיךְ הָיִיתִי אֲכֹר עַל נַפְשִׁי יוֹתֵר
 מִכָּל מִינֵי רוֹצְחִים וְאֲכֹזְרִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵלֹהִים הָיוּ מִתְקַבְּצִים עָלַי יַחַד
 כָּל הַרוֹצְחִים וְהַגְזֵלָנִים וְהָאֲכֹזְרִים שְׁבַעֲוֹלָם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
 י בְּאַלְף שָׁנִים מַה שָּׁאַנְכִי עֲשִׂיתִי לִי בְּעַצְמִי עַל־יְדֵי חַטָּא וּפְגָם
 אַחַד שְׁחָטָאתִי נִגְדָדְךָ מִכָּל שָׁכֵן כִּי חָטָאִי רַבּוּ מִסְפַּר אוֹי אוֹי וְאָבוֹי
 אוֹי לִי וְי וְאַלְלִי מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִים וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמָעָה וְאֶבְכָּה יוֹמָם
 וְלַיְלָה עַל חַלְלִי כִי חִלַּלְתִּי אֶת קִדְשְׁתִּי, וְטָרַפְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּאָפִי,
 וְעֵינַיִתִי אֶת נַפְשִׁי בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים מְרִים וְקָשִׁים שְׁבַעֲוֹלָם. הֲרִינִי
 לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים אֲנִי מְלֵא עוֹן וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים אֲנִי מְלֵא
 בְּלִבּוֹלִים וּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְעַקְמִימוּת שְׁפֵלֶב, וְאַתָּה מְלֵא טוֹב
 וְיִשָּׁר וְאֵמֶת וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם:

קִירוֹב רְחוּקִים

י רְבוּז כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר גָּלִית אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדַנּוּתְךָ
 בְּעוֹלָם עַל יְדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְעַל יְדֵם
 נִתְגַּדְּלַת וְנִתְקַדְּשַׁת מְדוּר לְדוֹר, עַד אֲשֶׁר זָכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מוֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמָן בֵּיתְךָ. וְאִזּוּ רָאוּ כָּל הָעַמִּים וְכָל
 הַגּוֹיִם אֶת גְּדֻלַּתְךָ וְגִבּוֹרוּתְךָ, אֲשֶׁר הִרְבִּית לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ נְסִים
 נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וְקַרְיַעַת יַם סוּף וּמַלְחַמַת עַמְלֵק,
 עַד אֲשֶׁר נִתְגַּלָּה אֱלֹהוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְרָאוּ רְחוּקִים אֶת
 גִּבּוֹרַתְךָ, עַד שָׁבָא יִתְרוֹ וְנִתְגַּיֵר, וְאָמַר עִתָּה יִדְעֵתִי כִי גְדוֹל יְהוָה
 מִכָּל הָאֱלֹהִים. וְאִזּוּ נִתְעַלָּה וְנִתְגַּדְּלָה וְנִתְקַדְּשָׁה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

כִּי זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, כְּשֶׁהֲרַחֵקִים מִמֶּךָ מְאֹד מִכִּירִים אֶת
אֱלֹהֵיֶיךָ וְאֵדְנוֹתְךָ, כִּי אִזּוֹ נִתְגַּדֵּל וְנִתְקַדֵּשׁ וְנִתְעַלֶּה שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח לְעַד.

עֲזַרְנִי שְׂאוּכָה לְהַחְזִיר אַחֲרַיִם בְּתִשׁוּבָה. כִּי אַתָּה לְכָד יִדְעַתְּ גְּדוֹל
הֲרַחֲמֵנוּת שְׁיִשׁ עַל הֲרַחֲוִקִים מִשְׁמֶךָ, הַכְּלוּאִים בְּמֵאָסֶר
הַתְּאוֹוֹת הַלְּכוּדִים בְּרִשְׁתִּי הַהֲבָלִים. זַפְנִי שְׂאוּכָל לְדַבֵּר עַל לְפָם
דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבוּן עַל הַלֵּב, דְּבוּרִים אֲמִתִּים דְּבוּרִים קְדוּשִׁים,
וְיִפְנְסוּ דְבָרֵי בְּאוֹנֵיהֶם, וְיִתְעוֹרֵר לְבָבְכֶם בְּאֵמֶת, בְּאִפְנֵי שְׁיִשׁוּבוּ אֵלַיְךָ
בְּאֵמֶת. וְיָקִים מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד
אֵינֶם בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

יג וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁיִהְיֶה אֲהַבָּה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל בֵּינֵינוּ
תָּמִיד, עַד שְׁנֵהִיָּה כְּלָנוּ נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה, וְנִעוֹרֵר זֶה
אֶת זֶה, וְנִזְכִּיר זֶה אֶת זֶה, לְשׁוּב אֵלַיְךָ בְּאֵמֶת, לְשִׁבְר וּלְכִבּוּל אֶת
כָּל הַתְּאוֹוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת מֵאַתָּנוּ, וְלִזְבוֹת לְכָל הַמַּדּוֹת
מוֹבּוֹת לַעֲשׂוֹת הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. וְכָל מִה שְׁחָסֵר
לְאַחַד מֵאַתָּנוּ מִכָּל עֲמֻךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אִיזָה מְדָה טוֹבָה אוֹ תִקּוּן
וּכְבוֹל אִיזָה מְדָה רָעָה, נִזְכֶּה תָּמִיד לְהִזְכִּיר אַחַד אֶת חֲבִירוֹ
לְעוֹרְרוֹ וּלְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ לְתַקֵּן הַכָּל, בַּחַיִּים חַיּוּתֵינוּ.

יד וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִּזְכְּנֵי
אוֹתֵי וְאֶת כָּל עֲמֻךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְעֵסֵק בְּתוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, עַד שְׁנִזְכֶּה עַל יְדֵי
לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְעוֹרֵר שְׂרָשֵׁי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁעָלוּ
בְּמַחֲשָׁבָה תַחֲלָה, וְכֹלָם מִשְׂרָשִׁים בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. עֲזַרְנִי

יהוה שיאיר עסק התורה שלנו, עד שנזכה לעורר על ידי למוד תורתינו, שרשי נשמות ישראל. ויאירו ויתנוצצו הנשמות זה לזה, עד שיתעוררו ויתנוצצו בתוכם נפשות כל הרשעים וכל הפושעי ישראל, עד שיגיע אליהם הארה משרש נשמותיהם, ויתעוררו כלם בתשובה שלמה וישבו אליך באמת. ועל ידי התנוצצות הנשמות, נזכה שיהיו נולדים ונבראים נשמות הגרים, עד שיבואו רחוקים ויתגירו ויכירו פח מלכותך ויעבדוך כלם באמת.

ואם אמנם אנכי בעניי רחוק מאד מעסק התורה בקדשה כזו לעורר נפשות אחרים בתשובה, על-כל-פנים תרחם עלי ברחמיך העצומים ותפני בחסדיך הגדולים, שאזכה על ידי למוד התורה הקדושה להפיל בתוך נשמת הצדיק הדור האמתי, אשר הוא עוסק בתורה בקדשה כזו.

ובכן רחם עלינו למענך ולמען כבודך, ושלח עורך מקדש, וסעדני והושיעני שאזכה להתעורר מעתה באמת וכלב שלם לעבודתך וליראתך, ואזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך. ואזכה לקשט עצמי וגם לקשט אחרים, לדבר על לבם ולגלות להם האמת, ולהשיבם בתשובה שלמה לפניך, כדי שישתפח ויתעלה כבודך הגדול והקדוש על-ידי. כי זה עקר כבודך פשהמרחקים ביותר מתקרבים אליך באמת, כי אז אסתלק ואתיקר שמא דקודשא בריך הוא עלא ותתא. על-פן רחם עלי וקרב אליך מרחק כמוני, וגלגל זכות על-ידי שתקרב עוד שאר מרחקים ממך על-ידי, ותגדל ותקדש כבודך הגדול על ידי דיקא, על-ידי מרחק כמוני.

מִזֶּה וְתַעֲזֹרֶר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלֵינוּ, וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתַשְׁלַח
 לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחֵינוּ, מְשִׁיחַ בְּדָוִד וּמְשִׁיחַ בֶּן
 יוֹסֵף, וְשִׁנְיֵהֶם יִתְחַבְּרוּ וַיְכַלְלוּ יַחַד, וַיְכַנְּעוּ וַיִּשְׁפִּילוּ אֶת כָּל
 הַשְּׂבָעִין עִבּוּיִם וְכָל הַסְּטָרָא אַחֲרָא עַד עַפְרָא, וַיְגַלּוּ חֲכַמְתָּם
 בְּעוֹלָם, וַיּוֹפְצוּ מַעֲיִנוֹתֵיהֶם חוּצָה. וְתַמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה לְדַעַת אֶת
 יְהוָה בַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים. וַיַּדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו, וַיְבִין כָּל
 יִצְוֵר כִּי אַתָּה יִצְרַתּוּ, וַיִּשׁוּבוּ כָּל הָעַמִּים עַל-יְדֵי חֲכַמְתָּם שֶׁל
 הַתְּרִין מְשִׁיחִין לְעַבּוֹדְתֶךָ וּלְיִרְאַתֶךָ. וַיְקוּיִם מִקְרָא שְׁפָתוֹב, כִּי אִז
 אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדּוֹ שְׂכֵם
 אַחֵד. וְתַעֲבִיר מִמְשַׁלְתֵּי וְדוֹן מִן הָאָרֶץ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מְהֵרָה
 תַעֲקֹר וְתַשְׁבֵּר וְתַמְגֵּר וְתַכְלֵם וְתַשְׁפִּילֵם בְּמְהֵרָה בְּיַמֵּינוּ.

י' אֲנִי יְהוָה, חִמַּל עָלַי, וּמַלֵּא בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים, וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂיִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם,
 עַד שְׂיִתְעֹרְרוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת, וַיִּשְׁמְעוּ
 רַחוּקִים וַיְבוֹאוּ וַיִּפְרְוּ כַח מַלְכוּתֶךָ. וְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ עַל הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בֵּין הָאֲמוֹת, וְתַעֲשֶׂה כְּגֹדֶל
 נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, בְּאִפְן שְׂתוֹדִיעַ לְהַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בֵּינֵיהֶם, הַמְּפֹרֵר
 וּמְפֹרֵד בֵּין הָעַמִּים, בְּמִקּוֹמוֹת הַרְחוּקִים מִהַקְּדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד,
 וְתוֹדִיעַ לָהֶם הַיֵּטֵב הַיֵּכֵן הֵם בְּעוֹלָם, וְלַהֲיִכֵן הֵם מוֹכְנִים לִילֶךְ, אִם
 לֹא יִשׁוּבוּ חֵם וְשָׁלוֹם. עַד שְׂיִתְעֹרְרוּ הַיֵּטֵב וִירַחֲמוּ עַל עַצְמָם,
 וַיִּזְכְּרוּ אֶת יְהוָה וַיִּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ, וַיִּתְגַּיְרוּ בְּאֱמֶת. כִּי אַתָּה יְהוָה לְבַד
 יַדְעָתָ, אֶת גְּדֹל עֲצָם הַרְחַמְנוֹת שְׂיֵשׁ עַל הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּמִקּוֹמוֹת
 כְּאֵלוֹ. וְאַתָּה יַדְעָתָ בְּאֱמֶת, כִּי אֵין רַחֲמְנוֹת בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֵין

שום צער ויסורים שבעולם נחשבים כִּלְל כַּנֶּגֶד הַצֶּעַר וְהַיְסוּרִים
וְהַעֲנוּיִים הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שֵׁישׁ לְהַטוֹב הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֵׁר לְסַבֵּל
כִּלְל אֶת גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת שֵׁישׁ עַל זֶה הַטוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּמָקוֹם שֶׁהוּא
כְּבוֹשׁ, אֲשֶׁר נִתְרַחַק מֵאֲבִיו שְׂבַשְׂמִים.

וּמָה לוֹ לָאֵב שֶׁהִגְלָה אֶת בְּנָיו, וְאוֹי לְבֵן שֶׁגְּלָה מֵעַל שְׁלַחַן אָבִיו.
אוֹי וְאֲבִיו לְבֵן הַזֶּה, אוֹי וְמוֹר, אוֹי וְמוֹר מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת
לְהֵבֵן הַזֶּה, שֶׁהָיָה בְּמָקוֹם שֶׁהָיָה, וְעַכְשָׁיו נִפְּל לְמָקוֹם שְׂנֵפֶל. וְאִם
אֲתָה בַּעֲצָמְךָ לֹא תִרְחַם עָלֵינוּ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, מִי יִרְחַם עָלֵינוּ וּמִי
יַעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ, כִּי עַתָּה אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, כִּי אִם עֲלֶיךָ אָבִינוּ
שְׂבַשְׂמִים. כִּי הַצְּדִיקֵי אֲמַת שֶׁהָיָה לָהֶם זֶה הַכַּחַ לְהוֹדִיעַ הָאֲמַת
לְהַטוֹב הַכְּבוֹשׁ, הֲלֹא הֵמָּה נִסְתַּלְּקוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. וּמָה נַעֲשֶׂה
עַכְשָׁיו בַּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר כְּמָהוּ לֹא נִהְיִיתָה, אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ
כְּתָרֵן בְּרֹאשׁ הַהָר וְכִנֶּס עַל הַגְּבֻעָה, בְּאֵין מִשְׁעֵן וּמִשְׁעֵנָה. וְרֵאָה כִּי
אֲזַלְתָּ יָד וְאָפֶס עֲצוֹר וְעֹזֹב, וְאֵין עוֹזֵר וְאֵין סוּמֵךְ. הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ
כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְכַבְּנוּ, עֲזָרְנוּ כִּי עֲלֶיךָ נִשְׁעֵנָנוּ. טוֹב וּמְטִיב
לְכָל, עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה, בְּאִפְּן שִׁיחֹזֵר כָּל הַטוֹב הַמְּפֹרֵד וּמְפֹרֵד בֵּין הָעַמִּים אֶל
הַקִּדְשָׁה, וְיִתּוּסְפוּ וְיִתְרַבּוּ בְּכָל פַּעַם גְּרִים וּכְעָלֵי תְּשׁוּבָה אֲמִתִּיִּים,
עַד שִׁישׁוּבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ בְּאֲמַת. וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת
מִהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲזָדָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת
יִפְרִתוֹן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוֹת שְׂדֵי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ, יִפְרִיּוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לָךְ
תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן:

וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח
 וְשִׁכַל דְּקִדְשָׁה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי אִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת,
 וּלְהָשִׁיב וּלְהַחְזִיר אֶת כָּל הַתּוֹעִים בְּאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת שִׁישׁוּבוּ כָּלֵם
 לְאִמּוֹנַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

יח וְתֵן בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְכוּף אֶת יַצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, וְתִתֵּן
 לִי כַּח וּגְבוּרָה דְּקִדְשָׁה לְכַבֵּשׁ אֶת יַצְרֵי וּלְשַׁבֵּר תְּאוּזוֹתֵי
 הָרַעוֹת, וּלְהַמְשִׁיךְ עֲצָמֵי רַק אֶל הַתְּכֵלִית הָאֵמֶתִי, וְאִזְכֶּה לְקַשֵּׁט
 עֲצָמֵי וּלְקַשֵּׁט אַחֲרַיִם הַרְבֵּה, לְקַרְבֵּם וּלְהַכְנִיסֵם לְתוֹךְ הַקְּדוֹשָׁה,
 לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה הָאֵמֶתִית בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב.

יט בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, שְׁנוּכָה לְפָנִים דְּקִדְשָׁה,
 פָּנִים מְאִירוֹת, פָּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה, שִׁיְהִיָּה אֹר פְּנֵי יְהוָה
 חוֹפֵף עַל פְּנֵינוּ תְּמִיד. וַיִּקִּים בְּנוּ וּבּוֹרְעֵנוּ מְקַרָּא שְׁפָתוֹב, זֶה דוֹר
 דוֹרְשׁוֹ מִבְּקֵשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סְלָה. וְתוֹכְנוּ שִׁיְהִיָּה פְּנֵינוּ מְאִירוֹת כָּל
 כַּף, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל־יַדֵּי
 רְאִית פְּנֵינוּ לְבַד, שִׁיְהִיו פְּנֵינוּ מְאִירוֹת בְּאוֹר פְּנֵי יְהוָה כְּמוֹ
 אֶסְפָּקֶלְרִיא הַמְּאִירָה, עַד שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִסְתַּכֵּל אֶת עֲצָמוֹ
 וַיִּרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ פְּנֵינוּ הַמְּאִירוֹת כְּמוֹ בְּמִרְאֶה וְאֶסְפָּקֶלְרִיא.
 וַיִּרְאֶה אִיךְ פְּנָיו מְשַׁקֵּעַ בַּחֲשֵׁךְ, וַיַּחֲדִשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרָיו, וַיִּשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְפָנֶיךָ:

כא וְתַרְחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה נִשְׂאָר מֵאֵתָנוּ שְׂאִרִית בְּאֶרֶץ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָנוּ מִן הָעוֹלָם לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים, שְׁנוּכָה
 שִׁיתְקִימוּ זְרַעֲנוּ וְזֶרַע לָעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

וַיִּתְקַיֵּם שְׁמִנּוֹ וְזָכְרָנוּ לְעוֹלָם עַל־יְדֵי זְרַעְנוּ שִׁישְׁאָרוּ אַחֲרֵינוּ, וְתוֹכְנוּ
 בְּבָנִים וּבְכָנוֹת הַרְבֵּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְנִזְכֵּה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנֵינוּ,
 וְלֹא יִהְיֶה בָּנוּ וּבְזַרְעֵנוּ עָקָר וְעַקְרָה, וְתִרְחַם עֲלֵיהֶם וְתִשְׁפִּיעַ
 עֲלֵיהֶם חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, שְׁיִהְיוּ כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ
 מְאַרְיָכִים יָמִים וְשָׁנִים, וּכְלָם יִהְיוּ עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה וּמְקוֹמֵי
 מִצְוֹתֶיךָ, וְיִהְיוּ כָּלָם קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים מִכָּל חַטָּא וְעוֹן, וְיַעֲשׂוּ
 רְצוֹנְךָ וְיַעֲסֻקוּ בְעַבְדוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׁבָנֵינוּ
 אַחֲרֵינוּ יִמְשִׁיכוּ שִׁכְלֵ הַפְּנִים בְּעוֹלָם אַחַר הַסְּתַלְקוֹתֵנוּ, וְיִגְלוּ
 וַיִּפְרְסְמוּ אֱלֹקוֹתֶיךָ וְאֲדוֹנֵיךָ בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה נִשְׁאָר זְכָרְנוּ לְדוֹרֵי
 דוֹרוֹת לְעוֹלָם וָעַד:

וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאוּכָה לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה חֲדוּשִׁים אֱמֶתִיִּים בְּקִדְשָׁה
 וּבְטַהֲרָה, וְאוּכָה לְהַמְשִׁיךְ תְּמִיד חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שְׁיִהְיֶה
 לִי רְשׁוֹת מִן הַשָּׁמַיִם לְגַלּוֹת אוֹתָם לְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַם סִגְלָה,
 וְיִגְלַל זְכוֹת עַל־יְדֵי, וְאוּכָה לְהַטִּיב מִטּוֹבְךָ אֲשֶׁר תַּחֲנֵנִי לְכָל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְגַלּוֹת הַסִּגְלָה לְעַם סִגְלָה, לְגַלּוֹת לָהֶם מַה שְׁתּוֹכְנֵי
 לְהַשִּׁיג בְּשִׁכְלֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמֶתִיִּים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּאִפְּן
 שְׁיַחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל־יְדֵי דְבוּרֵי, וְלֹא אֶכְשֵׁל בְּאַמְרֵי פִי, וְלֹא
 אוֹמֵר דְּבַר שְׁלֵא פְּרָצוֹנְךָ.

כִּי וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ אֲכִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה
 וּטְהָרָה, וְתִתֵּן פֶּחַ וּגְבוּרָה בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׂאֵנוּ זוֹכִין
 לַעֲשׂוֹת, שְׂתַתְּעוֹרֵר הַמִּצְוָה וְתִלְךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, וְתַעֲזְרֵנוּ אֶת
 כָּלָם לְעַבְדוֹתֶיךָ וְלִירְאָתֶךָ, עַד שְׁיַתְּעוֹרְרוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם לְעַבְדוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת. דּוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, אִשׁ, רוּחַ,

מים, עפר. מן הארז אשר בלבנון עד האזוב אשר בקיר, משלשול קמז שפזם עד קרני ראמים, "מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שופמי ארץ", גדולים וקמנים, פנים ופנות, זקנים ונערים, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, השמים ושמי השמים וכל צבאם, עולם העשיה והיצירה והבריאה והאצילות וכל אשר בהם. שפלים, גלגלים, מלאכים, זיקים, חשמלים, שרפים ואופנים, וחיות הקדש. מן תכלית נקדת המרפז של עולם העשיה עד ראשית נקדת הבריאה שהוא תחלת האצילות. בכלם תלך המצוה שאנו זוכין לעשות בכל עת, ותעורר ותקיץ בלם לעבודתך באמת, וישבו כל העולמות וכל אשר בהם אליך באמת, ועלידידזה יתעורר ברכה בכל העולמות בלם, ותקנים מקרא שפתוב, פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון.

כו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השלום, מלך שהשלום שלו, שתשים שלום בין עמך ישראל, ויתרבה השלום, עד שימשך השלום בין כל באי עולם, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות ונצחון וקנטור בין אחד לחברו, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין בלם, וכל אחד ידע באהבת חברו, שחברו דורש טובתו ומבקש אהבתו וחפץ בהצלחתו הנצחית, עד שיכלו להתועד ולהתקבץ יחד כל אחד עם חבריו, וידברו זה עם זה, ויסבירו זה לזה האמת, עד שיכלו לעורר זה את זה, ולהזכיר זה את זה, להסתפל על עצמו היטב היטב בעולם הזה, עולם העובר בהרף עין, צל עובר, לא כצלז של דקל, ולא כצלז של בתל, אלא כצלז של עוף הפורח, וידבר

וְיֵשִׁיחַ כָּל אֶחָד עִם חֵבְרוֹ, מֵהוּ הַתְּכֵלִית מִכָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה,
וְהַכְּלִיּוֹ, וְעַל מָה אֶתִּינֶן לְהָאִי עֲלֵמָא שְׂפֵלָה. וְיִרְפוּ לְדַבֵּר זֶה עִם
זֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְחֻפָּה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ מֵעַמְקָא דְלִבָּא,
בְּלִי שׁוּם נְצַחֲוֹן וְקִנְטוֹר כְּלָל, עַד שְׂיַעֲוֹרֵר כָּל אֶחָד אֶת חֵבְרוֹ
לְשׁוּב אֶל יְהוָה בְּאַמֶּת, וְלִהְשָׁלִיךְ אֶת אֱלִילֵי כִסְפּוֹ וְאֱלִילֵי זָהָב,
וְלֹא יֵלְכוּ עוֹד בְּשִׁרְיֹת לִבָּם הֲרַע, וְלֹא יִטּוּ אַחֲרֵי הַבְּצַע כָּל
יְמֵיהֶם, וְלֹא יִרְדְּפוּ אַחֲרֵי הַמּוֹתְרוֹת לְהַרְבוֹת הוֹן מִהֶבֶל, וְיִגְרְשׁוּ
הַרוּחַ שְׁטוֹת מִקֶּרְבָּם, וְיִתְרַבֶּה וְיִתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם, עַד
שְׂיִשׁוּבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה פְּרָצוֹנָה הַטּוֹב,
עַד שְׂיִתְעוֹרְרוּ גַם כָּל אֲמִין דְּעֲלֵמָא, וְיַפִּירוּ הָאֶמֶת לְאַמְתּוֹ וְיִשׁוּבוּ
כֻּלָּם אֵלֶיךָ, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם, וְיָקִים מִקְרָא
שְׂפֵתוֹב, כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקִרְאֵי כָּלֵם בְּשֵׁם
יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד:

וְנִזְכָּה לְשִׁיר וְלִרְנָן וְלִגְנֹן לְפָנֶיךָ נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחְתּוּ לְשִׁמְךָ
וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת תָּמִיד, עַד שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ
"שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה", שִׁיר הַמְּעַלָּה עַל כָּל הַשִּׁירִים,
וְנִזְכָּה לְכָל עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה שְׁנֵאמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים. וְתִבְרַךְ
אוֹתָנוּ בְּשִׁלּוּמְךָ הַטּוֹב, וְתִשְׁפִּיעַ שְׁלוֹם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם,
שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל, בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ.
וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם שְׂנְאָה וְקִנְאָה וְתַחֲרוֹת וְקִנְטוֹר בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ לְעוֹלָם, וְיִתְרַבֶּה וְיִתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם עַד שְׂיִמְשֹׁךְ שְׁלוֹם בֵּין כָּל
בְּאֵי עוֹלָם, עַד שְׂיִכְּלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְעוֹרֵר אֶת חֵבְרוֹ אֶל
הָאֶמֶת, שְׂיִסְתַּפֵּל עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנְּצַחִי וְלֹא יִכְלֶה יְמָיו לְהֶבֶל וְלָרִיק,

עד שישליכו כל איש את אלילי כספו ואלילי זהבו וישובו כלם
אליד באמת, לעבודתך באמת ביראה ובאהבה.

ותזכנו שיהיה שלום בתורתנו בלא קשיות, ונזכה להבין היטב
במהירות גדול בכל מקום שגלמד שם, ונזכה להבין כל
דברי תורתך על בורין בלי שום קשיות כלל. ותעזרנו ותזכנו
לחדש תמיד באורים וחדושים אמתיים בתורתך הקדושה,
בקדשה ובטהרה באמת ובאמונה פרצונך הטוב. ונזכה לכל
בחיונות שלום בתכלית השלמות, עד שנזכה לעורר כל העולם
כלו לעבודתך באמת, וישובו כלם אליך ויעבדוך באימה וביראה
ובאהבה. חום וחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, ברכנו
בשלום אל רם ונשא. "יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו
בשלום". וקים לנו מקרא שפתוב, כי בשמחה תצאו ובשלום
תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה
ימחאו כף. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. עושה
שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

כה ותזמין לי תמיד בכל יום ויום חדושין דאורייתא אמתיים
דרך הקדשה שיהיו תקון גדול לנפשי, ותקדשני
בקדשתך העליונה, באפן שיהיה לי רשות לגלות החדושין
שתשפיע עלי, לגלותם לעמך ישראל. ותתן לי כח לעורר
ולהמשיך [עמך] ישראל לעבודתך באמת על ידי חדושי תורה
שתזמין לי, ולהשיבם בתשובה שלמה לפניך, ואזכה לאומרם
בקדשה ובטהרה גדולה פרצונך הטוב, ולא אומר דבר שלא

פרצונך.

כט רבוננו של עולם, דעתי קצרה ולבי אטום וידי כבדות לפרש
 ולבאר כל שיחתי לפניך. חום וחמל עלי, חוסה עלי
 כרב רחמיה, ועורני שאזכה תמיד לשבח ולפאר את הצדיקים
 האמתיים בכל מיני שבח ועזי ופאר וכבוד ותפארת, עד שאזכה
 עלי ידי שבח הצדיקים לרומם את הדעת, עד שיהיה נמשך על-
 ידי הדעת הקדוש, טוב אמתי לתוך הדבור שלי. ויהיו כל דבורי
 דבורים טובים באמת, עד שאזכה מעתה שיהיו כל דבורי דבורים
 הנשמעים ונתקבלים בעיניך ובעיני כל באי עולם, וזכות וכח
 הצדיקים אמתיים שנופה לשבח ולפאר אותם, יגנו עלינו "כנשר
 יעיר קנו על גוזליו ירחף", עד שנופה לעורר על ידם "קנה חכמה
 קנה בינה" דקדשה, ונופה שישובו לנו מחינו ודעתנו שנגלו
 מאתנו עלי ידי מעשינו הרעים, ואזכה להשלים דעתי בקדשה
 גדולה, עד שאזכה לקבל כל דבורי מהדעת הקדוש ולהמשיך
 טוב אמתי לתוך דבורי, עד שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים
 ונתקבלים תמיד, ולא יצא מפי שום דבור שאינו נשמע ונתקבל,
 רק תזפני ברחמיה הרבים ותהיה תמיד עם פי בעת דבורי,
 ותמשיך תמיד טוב אמתי לתוך כל הדבורים שלי, עד שכל דבורי
 יהיו דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל.

והן כשאני צריך ומכרח כפי רצונך הטוב, לדבר דבורים עם בני
 אדם לעוררם לעבודתך, או בשביל איזה חפץ וענין שהוא
 רצונך, תזפני ברחמיה תמיד ותמשיך טוב מאתך לכל דברי, באפן
 שיהיו דברי תמיד דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל, ולא
 אדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורי יהיו דבורים טובים,

דבורים שיבא מהם תועלת גדול לשמך ולעבודתך באמת, דבורים הנשמעים ונתקבלים, שאזכה לפעל על ידם דברים שהם רצונך הטוב באמת:

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותהיה עמי תמיד ותורני ותלמדני בכל עת, איך להתנהג בענין דבורי עם בני אדם, שלא יצא מפי דבור שלא פרצונך, ולא אגלה שום סוד שאין צריכין לגלות, ותשמרני תמיד שלא אהיה חס ושלום בכלל "הולך רכיל מגלה סוד". כי אין אתנו יודע עד מה, איזה דברי תורה צריכין לדבר בהם ולגלותם, ואיזה דברי תורה שאסור לאומרם ולגלותם, אשר עליהם נאמר, הולך רכיל מגלה סוד. עזרני תמיד ברחמיך שלא אעבר על "לא תלך רכיל" לעולם, הן בדברי תורה, הן בדברי חול בדברים שבין אדם לחברו, חוס וחנני והיה עם פי בעת הטיפי, ולא אומר דבר שלא פרצונך מעתה ועד עולם:

ל ותזכני מיד להשגות חדשות אמתיות בידיעת רוממותך ובתשוקת אמונתך הקדושה, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, עד שאזכה ברחמיך להכניס השגת אלהותך גם בשאר אנשים רבים, בקדשה ובטהרה גדולה פרצונך הטוב. ואזכה ברחמיך לגלות ולפרסם אלהותך ורוממותך ואדנותך לכל באי עולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויתברך וישתבח שמך מלכנו בפי כל, ויתגלה ויתרומם ויתפאר ויתנשא ויתעלה מלכותך לעולם ועד, ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

חוים וְחַנּוּנִי, וְהַצִּילֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכֹל מִיַּי הַצְּלוֹת וְיִשׁוּעוֹת, וְהַעֲלֵנִי
 מִהָרָה מֵאִפְּלָה לְאוּרָה מִשְׁעָבוֹד לְגֹאֲלָה מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה.
 וְתַטְהֵרֵנִי מִהָרָה מִכָּל מִיַּי טְמֵאוֹת, וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּכֹל מִיַּי קְדוּשׁוֹת.
 וְאִזְכֶּה לַעֲלוֹת וְלִהְבֵּלֵל מִהָרָה בְּכֹל הַחֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה, בְּאִמַּת
 וּבְאִמּוֹנָה שְׁלָמָה וּבַעֲנוּה אֲמַתִּית, עַד שְׂאוּכָה "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה
 וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ" לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַעֲלִיּוֹנָה,
 וְלִהְכַנִּים הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה
 גְּדוּלָּה, בְּאִמַּת וּבְאִמּוֹנָה שְׁלָמָה וּבַעֲנוּה אֲמַתִּית כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב,
 "הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר הָאֵר בְּעַבְדְּךָ
 וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶּיךָ. אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה כְּהַקִּיץ תְּמוֹנַתְךָ.
 וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו
 הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוְשָׁעָה". אָמֵן וְאָמֵן:

לֹא וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאוּכָה לְדַבֵּר וּלְהוֹצִיא בְּפִי אֶת
 הַכְּסוּפִין וְהַנְּעוּגוּעִים טוֹבִים שְׁלִי, וְתַעֲזֹרֵנִי תָמִיד
 לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ בְּכֹל לֵב וְנַפֶּשׁ, וְאִזְכֶּה לְהַרְבוֹת
 בְּהַתְּבוֹדוֹת וּבְשִׁיחָה בִּינִי לְבֵין קוֹנֵי תְּמִיד, וְאִזְכֶּה לְשַׁפּוֹד כָּל
 שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ תְּמִיד, וְכָל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ מְלֵא
 רַחֲמִים, בְּאִמַּת וּבְתַמִּימוֹת, בְּכְסוּפִין גְּדוּלִים וְהַשְׁתַּקְקוֹת נִמְרָץ
 אֱלֹדֶיךָ, עַד שְׂאוּכָה לַעֲשׂוֹת נִפְשׁוֹת רַבּוֹת דְּקְדוּשָׁה עַל־יְדֵי הַכְּסוּפִין
 הַקְּדוּשִׁים שְׁלִי שְׂאוּכָה לְהוֹצִיאָם וּלְפֹרְטָם בְּפִי בְּפִרוּשׁ בְּכֹל יוֹם
 וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר. וְאִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת עַל־יְדֵי־יָדָיִךָ נִקְדוּת קְדוּשׁוֹת
 לְאוֹתֵי־הַתּוֹרָה, וּלְצִיֵּיר אוֹתֵי־הַתּוֹרָה לְטוֹב, וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים
 אֲצִלִּי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה סֵם חַיִּים, וְאִזְכֶּה לְהַתְּדַבֵּק בְּךָ

ובעבודתך תמיד לעולם ועד. ותשמרני ותצילני תמיד שלא יתגלגל ולא יתדבק בי ובזרעי שום נפש רעה חס ושלום, היוצאת ונעשית מכסופין רעים חס ושלום, ותעזרני שיצאו ממני תמיד נפשות קדושות וטובות הרבה, עלידי כסופין הטובים שלנו שנוציאם בפנינו ויתגברו אלו הנפשות, ועזרו כל העולם כלו בתשובה שלמה באמת, עד שישובו כלם אליך לעשות רצונך באמת:

ג ותמשיך שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם, עד אשר עלידי רבוי השלום, ימשכו ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך וליראתך באמת, אפלו הרחוקים מן הקדשה מאד מאד בתכלית הרחוק אפלו המשקעים והמלכלכים בכל מיני תועבות וטנופים ולכלוכים, כלם יתעזרו באמת וישובו אליך ממקום שהם, עלידי כח הצדיקים האמתיים העוסקים תמיד לגלות אלהותך ולפרסם אדנותך על כל באי עולם, ולעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים. ותמשיך גם עתה בעולם הזה, השלום הנפלא שאתה עתיד לגלות לעתיד לבוא, כמו שפתיב, וגר זאיב עם כבש ונמר עם גדי ירפץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי פי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים. ותקים מקרא שפתיב, "בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום". אמן נצח סלה ועד:

לד ובכֵּן תִּזְכְּנִי לְדַבֵּר עִם כָּל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קְדֻשְׁךָ, בְּתוֹרָה
 וְעִבּוּדָה וִירֵאת שָׁמַיִם, עַד שְׁאוּזָה לְקַבֵּל הָאָרֶה מִזְכָּה
 וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ, מִכָּל הַנְּקֻדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֵׁישׁ בְּכָל
 אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֵה שָׁאִין בְּחִבְרוֹ. וְנוֹכַח שִׁיְהִי אֶהְבֵּה וְשָׁלוֹם
 גְּדוֹל בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יִדְבֵּר עִם חִבְרוֹ בִּירֵאת
 שָׁמַיִם, עַד שֶׁכִּלְנֹו עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִהְיֶה נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה בְּאֶהְבֵּה
 וְאֶחָוָה וְרַעוּת, וְכָל אֶחָד יִקַּבֵּל מִחִבְרוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ
 מִנְּקֻדַּת הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בְּחִבְרוֹ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, וְנִקַּבֵּל זֶה מִזֶּה וְנִעֲוֹרֵר
 זֶה אֶת זֶה לְעִבּוּדְתְּךָ וְלִתְוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ:

מו וְאוּזָה בְּכַח אִכִּילְתִּי בְּקֻדְשָׁה גְּדוֹלָה לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל וְלִשְׁבַּח
 לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ תְּמִיד וְלִדְבַר דְּבָרֵי אַמֶּת תְּמִיד,
 וְלִפְאֹר לְיוֹצְרֵי עַל שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ, עַד שְׁאוּזָה עַל־יְדֵי דְבוּרֵי
 בְּאַמֶּת בְּקֻדְשָׁה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּכָל־ל הַצְּדִיקִים אַמֶּתִּים אֲנִשִּׁי
 מוֹפֵת, הַבוֹרְאִים שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה בְּדְבוּרֵיהֶם הָאֶמֶתִּים,
 וְעוֹשִׂים מוֹפְתִים גְּדוֹלִים אַמֶּתִּים בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ. וְאוּזָה גַם בֵּן
 בְּכַחךָ הַגְּדוֹל לְעִשׂוֹת מוֹפְתִים אַמֶּתִּים בְּעוֹלָם, לְגִלוֹת וְלִפְרֹסֵם
 אֱלֹהוּתְךָ וְאֶדְנוּתְךָ וּמְשֻׁלְתְּךָ וְגִדְלְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם,
 וְיִדְעוּ כָּלֵם כִּי אַתָּה לְבַד מְנַהִיג עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְיִפְרִיּוּ עֵצִים
 אֶהְבְּתְךָ אֶת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַתָּ לָהֶם כַּח לְבַטֵּל וְלִשְׁנוֹת
 הַטָּבַע בְּתַפְלָתָם וְלְעִשׂוֹת מוֹפְתִים גְּדוֹלִים בְּעוֹלָם.

נג וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים, לְהַעֲמִיד תְּלַמִּידִים
 הַגּוֹנִים הַרְבֵּה לְהָאִיר בָּהֶם דַּעַת קְדוּשָׁה וְאַמֶּתִי,
 לְהַדְרִיכֶם בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדִיעֶם אֶת הַדָּרְךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת

המעשה אשר יעשו, כפי מה שקבלנו מרבתינו הקדושים זכרונם לברכה, בדרך אשר דרכו בו אבותינו מעולם, להאיר בהם עצות נכונות וישרות, ולעוררם ולהקיצם משנתם להכניס בהם דעת ויראת שמים, באפן שיזכו לשוב אליך באמת בכל לבבם ובכל נפשם ובכל מאדם. "אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו".

ותצילני ותשמרני ברחמיך הרבים, שלא יעלה בדעתי שום פניה ומחשבת חוץ חס ושלוש בענין התקרבות בני אדם בשביל להרבות כבודי חס ושלוש, רק כל פונתי תהיה באמת בשביל כבודך כדי למלאת רצונך. ותתן פח ליעף פמוני לספל ולקבל באהבה כל הפרחות והיגיעות שצריכין בשביל עסק זה לקרב בני אדם לעבודת השם יתברך. ואזכה לדרך אחריהם בכל פחי לקרבם לעבודתך, וכל פונתי יהיה לשמך לבד באמת, כדי להשלים דעתי בתכלית השלמות פרצונך הטוב, ועלידידיה תזכני להוליד בנים חיים וקיימים בקדשה ובטהרה לשמך ולעבודתך, ותרבה זרענו כחול הים וככוכבי השמים לרוב.

רבנו של עולם, חוס ורחם עלינו, והתפתה והתרצה והתפייס לתפלתנו, ושמע קול פגיעתנו, והשלים את דעתנו ברחמיך הרבים, ונזכה להכיר אותך גם בזה העולם בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, ולהודיע גדלתך וגבורתך לכל באי עולם, להודיע לדורות הבאים את כל מעשה יהוה הגדול והנורא, אשר שמענו מאבותינו ורבתינו הקדושים. "דור לדור ישבח מעשך וגבורותיך יגידו. אב לבנים יודיע אל אמתך". ונזכה לקיים באמת מקרא שכתוב, והודעתם לבניך ולבני בניך. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

נו וּתְזַכְּנוּ לְדַעַת שְׁלֹם דְקַדְשָׁה, עַד שְׁזוּכָה לְקַשְׁט עֲצֻמְנוּ וּלְקַשְׁט
 גַּם אַחֲרַיִם בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, שְׁזוּכָה עַל־
 יְדֵי עֲסָקְנוּ בְּתוֹרַת הַקְדוּשָׁה לְעוֹרֵר גַּם אַחֲרַיִם בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 אֲפֹלוּ הַרְחוּקִים מֵאַתָּנוּ מְאֹד. לְהוֹצִיאֵם מֵאַפְלָה לְאוֹרָה, מִחֶשֶׁךְ
 לְאוֹר, מִחַל לְקַדֵּשׁ

נו וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וְאַזְכָּה לְפָנֶיךָ צַדִּיקָה
 הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְעַל־יְדִידִיּוּהַ יִתְרַבֵּה
 הַשְּׁלֹם בְּעוֹלָם. וְזוּכָה לְשֵׁלֹם בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, לְשֵׁלֹם שֵׁישׁ לוֹ
 פֶּה וְדַבּוּר, שִׁיְהִיָּה שְׁלֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וַיְדַבְּרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה
 וְשֵׁלֹם דְּבָרֵי אִמֶּת וְצַדִּיק, וַיַּעֲזֹר כָּל אֶחָד אֶת חֵבְרוֹ לְעַבּוֹדְתֶךָ
 וּלְיִרְאַתֶךָ. וְתַמְהֵר וְתַחֲשִׁישׁ לְגַאֲלָנוּ וְתַבִּיאֵנוּ לָנוּ אֶת מִשִׁיחַ צַדִּיקְנוּ,
 וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפֵּר וְתַמְגֵּר וְתַכְלֶה אֶת שְׁעַר שֵׁל אָרֶם נְפִילָה אַחַר
 נְפִילָה וַיִּפְלוּ וְלֹא יָקוּמוּ, הִמָּה יַכְרְעוּ וַיִּפְלוּ וַאֲנַחְנוּ נָקוּם וְנִתְעוֹדֵד,
 וַיִּשְׁפֵּן יִשְׂרָאֵל בְּמַח בְּרַד. וְתַשִּׁים שְׁלֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְעוֹלָם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְכַרְכְּנוּ וּלְכַרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ הַטוֹב. וַיְקִים מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, "שְׁלֹם
 רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתֶךָ וְאִין לְמוֹ מִכְשׁוֹל. יְהִי שְׁלֹם בְּחִילֶיךָ שְׁלוּהַ
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלֹם בְּנֵיךָ. לְמַעַן אַחֵי
 וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב
 לָךְ. יְהוָה עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשִׁלּוֹם. יְהִי לְרָצוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

נו וְאַזְכָּה לְתוֹרַת חֶסֶד לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל מִנַּת לְלַמְדָּה, וְלְהַכְנִים
 דַּעַת דְּקַדְשָׁה בְּחַבְרַיִם וְתַלְמִידִים, וְלַקְנוֹת נְפִשׁוֹת

רבות להכניסם תחת פנפי השכינה, ולקרבם באמת לעבודתך. ותשפיע עלי יראת שמים יראת חמא, ואזכה שתהיה יראתי קודמת לחכמתי. ותמשיך עלי שפע חן והחסד, ותהיה עם פי בעת הטיפי ודבורי עם בני אדם לקרובם אליך. ותעורני שאזכה לידע ולדקדק איך להוציא חכמתי, שיהיו דבורי דברי חן ותפארת, ולא יהיו גבוים, ויהיו דברי ערכים לשומעיהן באפן שיתקבלו דברי בעיני כל, ויתעוררו כלם לעבודתך באמת על ידי דבורי שתזכני לדבר בקדשה גדולה, דבורים יפים ונאים באמת לאמתו, "דבר דבר על אפניו" פרצונך הטוב:

איש המשפט

נט "אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך". רבוננו של עולם, מלא רחמים, אוהב משפט. זכני ברחמיך הרבים למשפט דקדשה, שאזכה לשפט עצמי בכל עת על כל הדברים אשר אני עושה, ולחשב דרכי ולישב דעתי היטב בכל יום ויום, להשפט בעצמי הן על העבר הן על העתיד. עד שאזכה להוציא משפטי לאור, לכרר לי דרך ישרה שאליך בה, באפן שאזכה לעשות רצונך ולשמור חקיך ומשפטיך באמת, ולא איגע לריק ולא אלד לבהלה. ולא אטה מן המשפט האמת והישר, ולא אטעה את עצמי חס ושלום, רק אזכה לשפט ולדון את כל עסקי ומעשי באמת לאמתו, למען אזכה לשוב אליך באמת פרצונך הטוב, "כמשפטיך חניני, ואשמרה עדות פיך".

חוֹם וְחַמַּל עָלַי בְּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים, וּתְזַכְּנִי שִׁיְהִיָּה יֵצֵר הַטּוֹב
 שׁוֹפְטִי, וְאֶזְכֶּה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם וּלְהַסְתַּכַּל עַל עֲצָמֵי
 הַיָּטִב הַיָּטִב, וְלָרַחֵם עָלַי וּלְהַשְׁפִּט בְּעֲצָמֵי עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלַחֲשֹׁב עֲצוֹת וְתַחֲבֹלוֹת, אִיךְ לְמַלֵּט
 נַפְשִׁי מִנֵּי שַׁחַת, וְלִקְבֹּל עָלַי קַבְּלָה חֲזָקָה בְּלֵב שְׁלֵם בְּאַמֻּת, לְשֹׁמֵר
 מִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ תָּמִיד, עַד שִׁיתְּלַהֵב לִבִּי בְּהַתְּלַהֲבוֹת
 גְּדוֹל וְחֹזֵק מְאֹד אֵלֶיךָ בְּאַמֻּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שֶׁאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי
 הַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב לְכָלוֹת וּלְשַׂרֵּף וּלְבַעַר כָּל הָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי, הֵן הָרַע
 שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, הֵן הָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי עַל־יְדֵי
 אֲחֵרִים, שֶׁאֲנִי עוֹסֵק לְדַבֵּר עִמָּהֶם בִּירְאַת שָׁמַיִם לְקַרְבָּם לְעַבֹּדְתֶךָ,
 כִּי־אֲשֶׁר גּוֹרֵת עָלֵינוּ עַל־יְדֵי חֲכְמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
 מְחַיֵּב לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַרֵּב בְּנֵי אָדָם לְעַבֹּדְתֶךָ, כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרִיבִים
 זֶה בְּזֶה. אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ עַל זֶה, וְגִדְּל הַתְּנַגּוֹת
 הָרַע שֶׁמִּתְנַגְּרָה בְּזֶה הָאִישׁ הָעוֹסֵק לְקַרֵּב רְחוּקִים לְעַבֹּדְתֶךָ, כִּי
 הָרַע שֶׁל אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים רוֹצֵה לְהִתְאַחֵז בְּלֵב הַמְּקַרְבֵּם חֵם וְשָׁלוֹם,
 לְהַטּוֹת לְכַבּוֹ חֵם וְשָׁלוֹם מֵהֵשֵׁם יִתְפָּרֵךְ:

עַל־כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ לְהַפִּיל תַּחֲנָנִי מוֹל קִדְשֶׁךָ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, וְתַחֲמַל עָלֵינוּ בְּחֶמְלֶתְךָ הַגְּדוֹלָה,
 וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ מַעֲנֵן
 הַחֲכָמָה הַיּוֹצֵא מִבֵּית יְהוָה. וְתִזְכְּנֵנוּ לְמִשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה, וּלְכַלְכֵּל
 דְּבָרֵינוּ בְּמִשְׁפָּט, עַד שִׁיתְּעוֹרֵר אֵשׁ הַמִּשְׁפָּט וַיִּשְׂרֹף כָּל הָרַע שֶׁל
 כָּל הָרְחוּקִים הַמְּתַקְּרָבִים לְעַבֹּדְתֶךָ עַל יְדֵינוּ, וַיְהִיָּה לָנוּ כַח
 לְהַחְזִיר אֲנָשִׁים רַבִּים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּלְקַרֵּב נַפְשוֹת רַבּוֹת

לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת וְלִבְנוֹת מַהֵם הַיֵּכֶל הַקִּדְשׁ, לְגַדֵּל וְלְרוֹמֵם וּלְנַשֵּׂא
 וּלְהַעֲלוֹת כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל עַל יָדֵם, כִּי זֶה עָקַר כְּבוֹדְךָ בְּשִׁהְרָחוּקִים
 מִתְקַרְבִּים לַעֲבוֹדָתְךָ, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב, רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל
 הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. וְלֹא יִזַּק לָנוּ הָרַע שֶׁלָּהֶם כֻּלָּל, רַק נֹזֶפֶה לְהַכְנִיעַ
 וּלְשַׁרְף וּלְבַעַר הָרַע מִלְּבַבְנוּ עַל־יְדֵי אֱשׁ הַמְּשַׁפֵּט דִּקְדָּשָׁה, וְיִתְלַהֵב
 הַלֵּב בְּהַתְלַהֲבוֹת גָּדוֹל וַיֵּשֶׁב עַל כֶּסֶף הַמְּשַׁפֵּט, וַיְהִי נִשְׂרָף כָּל
 הָרַע לְגַמְרֵי, וְלֹא יְהִי שׁוֹם כַּח לְהָרַע וְהַקְּלָפוֹת לְהִתְאַחֵז חֵם
 וְשָׁלוֹם, לֹא בְּלִבְבְּנוּ וְלֹא בְּלֵב הַנְּפָשׁוֹת הַמִּתְקַרְבִּים לַעֲבוֹדָתְךָ
 וְרוֹצִים לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

וְנִזְכָּה שְׂיִתְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, וַיַּעֲשׂוּ כֻלָּם
 אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב שְׁלֵם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים
 וַיְבוֹאוּ וַיְכִירוּ כַח מַלְכוּתְךָ, וַיִּקְּיִם מִקְרָא שִׁפְתוֹב, וְהָיָה (כָּל)
 הַנִּשְׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לוֹ כָּל הַכְּתוּב לַחַיִּים
 בִּירוּשָׁלַיִם. וַיִּתְפַּטֵּל הָרַע לְגַמְרֵי. וְתִשָּׁב שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה
 וַיַּעֲצִינוּ כְּבַתְחִלָּה, וְתַמְלִךְ אֶתְּהָ יְהוָה לְבַדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
 בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט. וַיִּקְּיִם מִקְרָא שִׁפְתוֹב, וַיְהוֹה לְעוֹלָם יֵשֶׁב בּוֹנוֹן
 לְמִשְׁפָּט כֶּסֶף. וְתַבְטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַסְּמָרִין אוֹחֲרָנִין מִן
 הָעוֹלָם:

וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשַׁת שִׁבְת בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתֵּן לָנוּ יָד וְשֵׁם
 בְּבֵיתְךָ וּבְחֻמוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב, וְנִתַּתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי
 וּבְחֻמוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן לוֹ אֲשֶׁר לֹא
 יִפְרָת. וְתִזְכְּנוּ לְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים הַרְבֵּה, וְתִתֵּן לָנוּ חֲכָמָה וְשִׁכֵּל
 דִּקְדָּשָׁה, שְׁנוֹכָה לַיָּדַע אֵיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד וּלְכַלֵּל

דְּבַרְנוּ בְּמִשְׁפָּט, בְּאֶפֶן שְׁלֵא יִיָּקוּ לָהֶם דְּבַרְיֵנוּ, רַק יַעֲזְרוּ אוֹתָם
 לְשִׁמּוּךְ וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת, וַיִּטּוּ לְבַבְּם אֵלֶיךָ וַיִּשׁוּבוּ כָּלֵם בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

חֹסֶם וַחֲמַל עָלַי וְהַטִּיבָה עִמָּדַי בְּטוֹבְךָ הַגָּדוֹל, וְזַפְנִי לְהִיּוֹת טוֹב
 לְכָל, וְלֵאחֹז בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת אֲשֶׁר אַתָּה חַנוּן וְרַחוּם
 אָרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְטוֹב וּמִטִּיב לְכָל. וְאַהֲוִיהַ נִשְׁמַר מִכָּל מִינֵי
 פְּעַם וּקְפָדוֹת שְׁלֵא יַעֲלוּ וְלֹא יִבֹּאוּ וְלֹא יִגִּיעוּ לְלִבִּי כָּלֵל. וְתִשְׁפִּיעַ
 עָלֵינוּ שְׁפַע הַעֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה, וְיִתְגַּדֵּל שְׁמִינוּ וּנְפִשְׁנוּ עַל־יְדִי־זוֹהַ,
 עַד שְׂיִתְאָוּוּ נַפְשׁוֹת רַבִּים לְהַכְּלִיל בְּנַפְשְׁנוּ וְיִתְקַרְבוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת
 עַל־יְדִי־זוֹהַ, וְתִגְדִּיל הַשֵּׁם וְהַנֶּפֶשׁ דְּקִדְשָׁה עַד עוֹלָם, וַיְקִים מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב, לְשִׁמּוּךְ וְלִזְכָּרְךָ תְּאוֹת נַפְשׁ:

וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מֵהַרְשָׁעִים שְׂאִסוּר לְקַרְבָּם תַּחַת כְּנִפֵּי
 עֲבוּדָתְךָ, אֲשֶׁר הֵם יְכוּלִים לְהוֹרִיד חֵם וְשְׁלוֹם אֶת
 הַמְּקַרְבָּם מִמִּדְרַגְתּוֹ, וְלֹא נַעֲסֵק עִמָּהֶם לְקַרְבָּם כָּלֵל. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
 כִּי אֵין בְּנוּ דַעַת לִידַע אֶת מִי לְבַחֵר וּלְקַרֵּב וְאֶת מִי לְרַחֵק, רַק
 עֲלֶיךָ לְבַד אָנוּ סוֹמְכִים וְנִשְׁעָנִים, כְּחֶסֶדְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ וְכַרְצוֹנְךָ
 נַעֲשֵׂה:

אָבִי שְׁבִשְׁמִים, מִלֵּא מִשְׂאֵלוֹתַי בְּרַחֲמִים, וְזַפְנִי לְמִשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה,
 לְשִׁפְט עֲצָמִי בְּכָל עֵת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂיִתְעוֹרֵר אִישׁ
 הַמִּשְׁפָּט וַיִּשְׁרַף כָּל הָרַע הַנֶּאֱחָזוּ בִּי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת כָּלּוּ טוֹב בְּאֵמֶת.
 וְתַעֲזְרֵנִי לְקַרֵּב נַפְשׁוֹת רַבִּים אֵלֶיךָ וּלְגַדֵּל כְּבוֹדְךָ תְּמִיד, וּיְגַדֵּל שְׁמֶךָ
 עַד עוֹלָם. וְאַזְכֶּה שְׂיִהְיֶה לִּי חֶלֶק טוֹב בְּהַהִיכַל הַקֹּדֶשׁ הַנִּבְנָה עַל־
 יְדֵי עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ הַמְּקַרְבִּים רַחוּקִים לְעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת, וְתִבְנֶה עִירְךָ

ירושלים במהרה בימינו, תבנה ותבונן בגשמיית וברוחניות עיר
הקדש קריה נאמנה מלאתי משפט. ותבער ותשרף ותכלה ותכפל
כל הרע והטמאה מן העולם, ויקים מהרה מקרא שפתוב בעת
ההיא יקראו לירושלים פסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם
יהוה לירושלים ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע. ונאמר,
ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. ונוזה לשוב אליך באמת
ולהחזיר אחרים בתשובה, ולא יזיק לנו לעבודתינו כלל העסק
שנעסק לקרב רחוקים לעבודתך באמת, כי אתה יודע פי כונתינו
בוה למוזה, למען שמך לבר באמת:

חום וחמל עלי, והכן צעדי ומעגלי לעשות רצונך בלבב שלם
"תמך אשורי במעגלותיך כל נמוטו פעמי. נפשי ישוב
ינחני במעגלי צדק למען שמו. יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו
לך. יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל
יפושנו. להטות לבבינו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר
התחננתי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען דעת כל
עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד":

כב ובכן תעורני ברחמיך הרבים, שאזכה לעסק בספרי הפוסקים
בהתמדה גדולה, ותעורני ותושיעני ללמוד הרבה בכל
יום ויום ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתי ותכין את לבבי,
שאזכה ללמוד במהירות גדול, ולהבין הדין על בוריו, ולברר וללבן
הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו, ואזכה לידע

ההכרעה באמת בין כל בעלי המחלקת דקדושה שמחלקים בדיני התורה, ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם. ועלידי השלום הזה ימשך וישתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום גם בעולם הזה, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם ויתרבה השלום בעולם, עד שיכלו להתועד יחד כל אחד עם חבריו, ויספירו זה לזה האמת לאמתו, ויזכירו זה את זה שלא יבלו ימיהם להבל ולריק, עד שישובו כלם אל האמת ויעבדוך כלם באמת ובאמונה שלמה.

אנא יהוה, מלא רחמים, עזרנו ברחמיך הרבים, ותן לנו כח מאתך שנוזכה לקרב רחוקים לאמונתך הקדושה ולעבודתך האמתית. ועלידי זה תתעטר ותתקשט האמונה הקדושה בקשואין נאים ויפים, בקשואין דלא הו, בקשואין קדישין, שיהיו לנחת ולרצון לפניך:

ו**ברחמיך** הרבים, תתן כח להוד יפי הדבור המבכר, שיהפך פניו אל העכו"ם והקלפות, ויברר מביניהם שארי ניצוצות הקדושה, עד שישארו הקלפות והעכו"ם בלי שום חיות, עד אשר עלידי זה ישליכו כל העמים את אלילי כספם ואלילי זהבם וידביקו את עצמם באמונת ישראל, ויתקברו כל הרחוקים לעבודתך ולאמונתך הקדושה. ויקים מהרה מקרא שפתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:

סג **רבנו** של עולם, מלא רחמים, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מפל מיני דבורים פגומים שבעולם. אלהי נצר לשוננו

מֵרַע וּשְׁפָתֵינוּ מִדְּבַר מִרְמָה. שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֶרָה לְפָנֵינוּ נִצְרָה עַל דֵּל שְׁפָתֵנוּ. וְעַל־יְדֵי־יְזוּה תִכְנִיעַ וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֶּה וּתְעַקֵּר וּתְכַבֵּל כָּל מִיַּי חֲכָמוֹת הַרְעוֹת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים, אֲשֶׁר חֲכָמְתָם הִרְעָה מִזְקָת לְהָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד כַּאֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ. "שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נֹחַשׁ חֲמַת עֵכָשׁוּב תַּחַת שְׁפָתֵימוֹ סֵלֶה". רַק תִּמְעַט וּתַחֲלִישׁ חֲכָמְתָם בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, עַד שֶׁתִּתְכַבֵּל חֲכָמְתָם הִרְעָה לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם, וּתְתַגַּלֶּה חֲכָמָה הָאֱמֵתִית שֶׁל חֲכָמֵי הָאֱמֵת בְּעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִפְרֹו וְיִדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אֶתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ עֲלִיּוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, "אֶתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ, אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם". וּתְהַפְּךָ לְכָל הָעַמִּים "שִׁפָּה בְּרוּרָה לְקֹרֵא כֻלָּם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד". וּתְעַבֵּר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן, וְכָל חֲכָמוֹת רְעוֹת תְּכַבֵּל וּתְעַקֵּר מִן הָעוֹלָם. וּתְתַגַּבֵּר וּתְתַחַזֵּק וּתְתַפְּשֵׁט חֲכָמָה הָאֱמֵתִית בְּעוֹלָם, הִיא חֲכָמַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וּלְהַפִּיר אֹתְךָ בְּאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאִמַּת וְלַעֲבֹד אֹתְךָ בְּאִמַּת וּבְתַמִּים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, וְיָקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְהִיָּה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. אֲמֵן וְאֲמֵן:

סד וּתְתַפְּתַח אֶת שְׁכְלֵי וּתְרַחֵב אֶת דַּעְתִּי בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה, שְׁאֲזִכָּה לִידַע מַה לְהַשִּׁיב לְאֶפִיקוֹרְסִים. וְאֲזַכָּה לִידַע וּלְהַבְחִין

בֵּין הַחֲקִירוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת שְׁאֲפָשֵׁר לְהַשִּׁיב עֲלֵיהֶם, וּבֵין הַחֲקִירוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי שְׂאֵי אֲפָשֵׁר לְיִשְׁבֵן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם נֹאמַר, כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיֹנוּ אֲרָחוֹת חַיִּים. וְאֲזַכָּה לְהַתְחַזֵּק בְּאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה וּבְדַעַת שְׁלָם דְּקִדְשָׁה וּלְכַבֵּל כָּל

מיני כפירות ואפיקורסות ממני ומזרעי ומכל העולם כלו, ולגלות
אלהותך ואמתך לכל באי עולם, "וידעו כי אתה שמך יהוה
לבדך עליון על כל הארץ":

וזכנו ברחמיך הרבים, ושלה לנו צדיקים אמתיים המפלגים
במעלה מאד מאד, שיהיו בבחינת משה רבנו עליו
השלוש, שיהיה להם פח להפגם באלו החקירות הנמשכין מחלל
הפנוי, ולשפרם ולבטלם ולעקרם ולכלותם לגמרי, ולהוציא משם
כל הנשמות שנפלו לשם בעונותיהם, ויהיה לו כח לעורר ולגלות
הנגון והשיר העליון והמבחר על כל השירים והנגונים שבעולם.
ועל ידיה יוציא לשלום כל הנשמות שנפלו במעותים ומבוכות
ואפיקורסות הנמשכין מחלל הפנוי, כי אתה לבד יודע גדל
הרחמנות שעליהם:

סו זכנו מלא רחמים גם עתה למדת האמת בשלמות, ונוכה
לאמת לאמתו ברצונך הטוב, ויתגלה האמת בעולם
הזה, עד שיהיה מפלה להרשעים גם בעולם הזה, כמו שיהיה
לעתיד לבא על ידי התגלות האמת, עד אשר ישובו כלם
לעבודתך, ויקראו כלם בשמך באמת, ויהיה נשלם הדבור הקדוש
בתכלית השלמות, ונופה להמשיך שלמות הדבור מעלמא דאתי
לעולם הזה:

אבינו אב הרחמן, עשה למען אבותינו אברהם יצחק ויעקב,
אשר התחילו לגלות אלהותך בעולם. ויגעו ומרחו כל
ימיהם להשיב רבים מעון ולקרב כל העולם לעבודתך, אשר
בזכותם בחרת בזרעם אחריהם מכל העמים ורוממתנו מכל

הַלְשׁוֹנוֹת, וְנָתַתְּ לָנוּ תוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַנְם וּלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ אַחֲרֵיהֶם, אֲשֶׁר כָּלָם יָגֵעוּ וְיִטְרָחוּ כָּל יְמֵיהֶם וְשָׂמוּ כָּל מְגַמַּת פְּנֵיהֶם לְהָשִׁיב אֵלֶיךָ אֶת בְּנֵיךָ שֶׁנִּתְרַחְקוּ מִמֶּךָ בַּעֲוֹנוֹתֵיהֶם לְהָשִׁיבָם אֵלֶיךָ וּלְקַרְבָּם לְעִבּוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת, כִּי אֲשֶׁר אֵתָּה יַדְעַת אֶת לְבָבְךָ בְּאֵמֶת וַיִּגְיַעְתֶּם וְיִטְרָחוּ וְעַנִּים וְצָרְתֶם וְעַמְלָם שֶׁסָּבְלוּ כָּל יְמֵיהֶם בְּשִׁבְלֵנוּ: אֲנִי יְהוָה, זוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, עֲשֵׂה לְמַעַנְם וּמֵלֵא חֲפָצֶם וּרְצוֹנָם, וְעֹזֵרם וְהוֹשִׁיעֵם שְׂיִזְבוּ לְגִמְרָה עִמָּנוּ וְלִהְיוּצִיא מִכַּף אֵל הַפֶּעַל, כֹּל אֲשֶׁר הִתְחִילוּ וּרְצוּ וְחָשְׁקוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. לֹא לְמַעַנְנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנְם עֲשֵׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּאֶפֶן שֶׁנִּזְכָּרָה לְהַגִּיעַ מִהֲרָה לְכֹל מֵה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיִבֵנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן וְשָׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

סו וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשִּׂים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וְתִבְטַל כָּל מִיּוֹנֵי מַחְלָקַת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְקִנְטוּר, וְלֹא שׁוּם מְרִיבָה וּמַחְלָקַת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַבְּשָׂרִים הַחֲפָצִים וּמִשְׁתוֹקִים וּמִתְנַעְנְעִים לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת, וּבִפְרָט עַל הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים. כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְרַבָּה עִכְשָׁיו הַמַּחְלָקַת וְהַקְּטָנוּרִיא בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, "וְלִיּוֹצֵא וּלְבֵא אֵין שְׁלוֹם" וְכֹל הָעוֹלָם מֵלֵא מַחְלָקַת, אֲשֶׁר זֹאת הַמַּחְלָקַת מְזַקֶּת לָנוּ הַרְבֵּה לְעִבּוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת כִּי אֲשֶׁר אֵתָּה יַדְעַת. וּבִפְרָט עֲצָם הַמַּחְלָקַת

שְׁמַתְנַפֵּר בְּכָל עֵת עַל הַרְחֻקִים הַבָּאִים לָשׁוּב אֵלֶיךָ וְלִהְתְּקָרֵב
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר רַבּוּ הַחֻלְקִים עֲלֵיהֶם וְעַל
 הַעוֹסְקִים לְקַרְבְּם, חֲנַם עַל לֹא דִבַּר:

שיר חדש

ח: כִּשְׁזָפָר אָרִים קוֹלִי וְאֶקְרָא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן יְחִיד, מוֹשֵׁל
 בְּכָל, חוּם וְחַנּוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹכִיחַ
 טוֹב וְרָאוּי וְהַגּוֹן, מוֹכִיחַ אֲמָתִי שְׁיִהְיֶה רָאוּי לְהוֹכִיחַ אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת. וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִמוֹכִיחִים שְׂאִינִם
 הַגּוֹנִים וְרָאוּיִים לְהוֹכִיחַ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. כִּי אַתָּה יַדְעֵתָ כִּי לֹא
 כָּל אָדָם רָאוּי לְהוֹכִיחַ, כִּי הַמוֹכִיחִים שְׂאִינִם רָאוּיִים וְהַגּוֹנִים,
 יְכוּלִים חֵם וְשָׁלוֹם לְהַחֲלִישׁ אֶת נְשִׁמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי תוֹכְחָתָם שְׂאִינֶה
 כַּהֲנֵן. עַל־כֵּן פָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אוֹהֵב עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב וּמוֹכִיחַ הַגּוֹן
 שְׁיִהְיֶה רָאוּי לְהוֹכִיחֵנוּ בְּתוֹכְחַת מְגִלָּה מֵאַהֲבָה מְסֻתֶּרֶת. יְהִלְמֵנִי
 צְדִיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי בְּתוֹכְחָתוֹ הַטּוֹבָה בְּתוֹכְחָה שֶׁל מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ
 עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי תוֹכְחָתוֹ הַטּוֹבָה יוֹסִיף וְיִתֵּן רֵיחַ טוֹב
 בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְיַחֲזֵק וְיִאֲמֵץ אֶת נְשִׁמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי תוֹכְחָתוֹ הַטּוֹבָה.
 וְיִתְחַזְּקוּ וְיִתְאַמְצוּ וְיִתְנַבְּרוּ נְשִׁמוֹתֵינוּ עַל־יְדוֹ בְּכַח גְּדוֹל דְּקָדְשָׁה,
 עַד שִׁימְשֹׁךְ וְיִשְׁפַּע שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִם
 בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, בְּאִפְּן שְׁנוֹפָה עַל־יְדֵי הַמוֹכִיחַ הָרָאוּי לָשׁוּב בְּתוֹבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת מֵאַהֲבָה, עַד שְׁיִתְהַפְּכוּ כָּל עוֹנוֹתֵינוּ לְזִכִּיּוֹת.
 וְתִשְׁפִּיעַ עַל הַמוֹכִיחַ הָאֲמָתִי קוֹלוֹ שֶׁל מוֹשֶׁה שֶׁהוּא קוֹל הַשִּׁיר
 שְׁיִתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפוּל, מְשֻׁלֵּשׁ,

מִרְבַּע, הַפְּלוֹל בְּשִׁמּוֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁהוּא שִׁיר שֶׁל חֶסֶד שֶׁיִתְנַגֵּן
 לְעֵתִיד עַל שִׁבְעִים וְשָׁנִים גִּימִין בַּעַת שִׁינִיעַ קְבוּל שְׁכָרָן שֶׁל
 הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד. אֲשֶׁרֵי אֶזֶן שִׁיזְכֶּה לְשִׁמְעַ קוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה. רַחֵם
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, וְתֵן לָנוּ מוֹכִיחַ כְּזֶה שְׂיוֹכֵל לְהוֹכִיחֵנוּ בְּקוֹל
 הַשִּׁיר הַזֶּה. וַיִּקָּם בְּהַמוֹכִיחַ הָאֲמִתִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב, קְרָא בְּגֵרוֹן אֵל
 תַּחֲשׂוֹךְ כְּשׁוֹפֵר הָרֵם קוֹלְךָ. וְנִזְכֶּה שִׁיעוֹרֵר וַיִּגְלֶה וַיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 הַקּוֹל הַמְשֻׁקָּה אֶת הַגֵּן עֵדֶן שֶׁהוּא הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת
 אֶת הַגֵּן, שֶׁהוּא קוֹל הַשִּׁיר הַקְדוֹשׁ הַזֶּה שִׁיִּתְעַר לְעֵתִיד בַּעַת
 שְׁתַּחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶדְךָ הַמּוֹב, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, עוֹלָם חֶסֶד
 יִבְנֶה. אֲשֶׁר עַל־יְדֵי הַקּוֹל הַזֶּה גְּדִלִים כֹּל הַרְיחוֹת מוֹבוֹת וְכֹל
 הַיְרָאוֹת הַקְדוֹשׁוֹת.

וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיק אֲמִתִּי גְבוּר
 וְכַעַל כַּח גְּדוֹל, אֲשֶׁר יִקְנֵא קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת, וַיִּתְפַּלֵּל
 לְפָנֶיךָ תַּפְלָה בְּכַחֲנִית דִּין, בְּכַח וּגְבוּרָה גְדוֹלָה דִּקְדוּשָׁה, וַיַּעֲשֶׂה
 פְּלִילוֹת עִמָּךְ כְּמוֹ פְּנִחַם בַּעַת שְׁקִנְיָא עַל מַעֲשֵׂה זְמִרִי, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב, וַיַּעֲמֵד פְּנִחַם וַיִּפְּלַל וַתַּעֲצֵר הַמַּגְפָּה. וַתַּעֲזוּרֵנוּ בְּזִכּוֹת וְכַח
 תַּפְלַת הַצְּדִיק הַבַּעַל כַּח לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל תַּאֲוֹת גְּאוּף
 מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כֹּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַחֲמַל עַל
 עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּחֶמְלַתְךָ הַחֲזָקָה וּבְאֵהֱבַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִתֵּן כַּח
 וּגְבוּרָה לְתַפְלַת הַצְּדִיק הַבַּעַל כַּח הַזֶּה, שְׁתַּפְּלֵתוּ בְּכַחֲנִית דִּין
 תַּעֲמֹד לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלֶפָה בְּבֵית הַבְּלִיעָה שְׁלָה, עַד שְׁתַּהֲיֶיה
 מְכַרְחַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלֶפָה לְהַקִּיא וּלְהוֹצִיא מִקְרָבָהּ וּבְמִנְהָ
 כֹּל הַקְדוֹשׁוֹת שְׁבַלְעָה, וְכֹל הַדַּעַת וְהַרְחַמְנוֹת וְהַתַּפְּלוֹת וְכֹל מִינֵי

ניצוצות הקדושה שבלעה על-ידי חמאינו ופשעינו הרבים, ובפרט
 על-ידי פגם הברית, הכל תהיה מכרחת להקיא ולהוציא מקרבה
 ובמנה חיש קל מהרה, ויקים מהרה מקרא שפתוב, חיל בלע
 ויקאנו מבטנו ידשנו אל. ותהיה מכרחת הסטרא אחרא והקלפה
 לתן הקאות הרבה בכל-עת ובכל שעה, עד אשר תקיא ותוציא
 גם עצמות חיותה ממש מקרבה ובמנה, כמו שפתוב, מטה ענד
 ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך. ויתגירו גרים רבים אמתיים
 ויתוספו על עמך ישראל, ויבירו כל אמות העולם כח מלכותך,
 וידעו כלם כי אתה הוא יהוה לבדך עליון על כל הארץ. ויתגדל
 ויתקדש ויתרומם ויתנשא ויתעלה כבודך על כל פאי עולם, וכל
 בני בשר יקראו בשמך, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, כלם
 באחד יתנו כבוד והדר לשמך, וכבוד יהוה ימלא כל הארץ.
 ויתפרסם ויתגלה אלהותך ואדנותך לכל פאי עולם, ויהיה רעש
 גדול ופרסום שם כבודך בין כל בני אדם, וישמעו רחוקים ויבואו
 ויבירו כח מלכותך:

רבונו של עולם, תמים דעים, עשה נפלאות עמנו בעולמך
 אשר בראת לכבודך, וגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
 והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פזורינו מבין הגוים
 ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ. וקול פרסום אלהותך ישמע מהרה
 בכל העולם בקול רעש גדול, כמו קול רעמים. "ירעם אל בקולו
 נפלאות, עשה גדולות עד אין חקר", פי מי יתבונן רעם
 גבורותיך, ויקים מהרה מקרא שפתוב, הבו ליהוה משפחות
 עמים הבו ליהוה כבוד ועז. ונאמר, קול יהוה על המים אל

הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים. וְתַמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַה אֶת
יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְהוָה לְעַמּוֹךָ, תִּהְיֶה לִירֵאִיךָ וְתִקְוֶה מוֹכֶה
לְדוֹרֶשֶׁיךָ, וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לְךָ. וְתוֹפְנוּ שִׁיתְגַּדֵּל כְּבוֹדְךָ
הַגָּדוֹל עַל יְדִינוּ תָמִיד, וַיִּמְשֶׁךְ וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְעַלֶּה כְּבוֹד
דַּקְדְּשָׁה בְּעוֹלָם, עַד שְׁנוֹפָה עַל-יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַכְּבוֹד דַּקְדְּשָׁה
שִׁישְׁפַּע שִׁפַּע הַנְּבוּאָה בְּעוֹלָם, וְתַחֲזוֹר לָנוּ הַשְּׁפַעַת הַנְּבוּאָה
שֶׁנֶּסֶת־לָקָה מֵאֵתָנוּ בְּעוֹנוֹתֵנוּ, וַיִּקֵּים מִהֲרָה מִקְרָא שְׂכָתוֹב וּנְבֹאוּ
בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲכֻמָּה
וּגְבוּרָה וְעִשְׂרִיּוֹת דַּקְדְּשָׁה, עַד שְׁנוֹפָה כָּלְנוּ לְהִיּוֹת רְאוּיִם לְקַבֵּל
הַשְּׁפַעַת הַנְּבוּאָה וְהַשְּׂרָאָה הַשְּׂכִינָה:

וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְקִרְב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וּנְפֻצוֹתֵינוּ בְּנֵם מִירְפְּתֵי אָרֶץ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע
בְּנֵפוֹת הָאָרֶץ. וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְרַבֶּה וַיִּתּוֹסֵף קַבּוּיֶן עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל,
בְּתוֹסְפוֹת מְרֻבָּה בְּכָל עַת וְעַת, וַיִּתּוֹסְפוּ שְׂכָנָיִם רַבִּים עַל קַבּוּיֶן
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת. וּנְנֻכָה תָמִיד לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ בְּכֹנֶנָה גְדוֹלָה, בְּקַבּוּיֶן גְּדוֹל וְרַב, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, בְּרַב עִם
הַדְּרַת מְלֶכֶךְ. וַיִּתְרַבֶּה וַיִּתְגַּדֵּל בֵּית הַתְּפִלָּה בְּרַבּוּיֶן גְּדוֹל וְעִצּוֹם וְרַב,
וְהַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים יִבְנוּ בָתִּים רַבִּים וְעִצּוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ
וּמִסְפָּר עַד אֵין קֵץ וְתַכְלִית מִצְרוּפֵי תְּפִלוֹת עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר יִתְרַבּוּ וַיִּתְגַּדְּלוּ בְּקַבּוּיֶן גְּדוֹל מְאֹד. וְתַקְבֵּץ כָּל הָאֲבָנִים
וְהַנְּפָשׁוֹת יַחַד וְתַצְרַף מֵהֶם צְרוּפִים קְדוּשִׁים לְאֵין קֵץ, מִה שְׂאִין
הֶפֶה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב, וַיְהִיו נְבָנִים מֵהֶם בְּנֵינִים נְאִים

גְּדוּלִים וְרַבִּים עַד אִין קִין וְתַתְּפָאָר וְתַשְׁתַּעֲשַׁע בְּהֵם בְּשַׁעֲשׁוּעִים
 גְּדוּלִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא עָלוּ לְפָנֶיךָ מִימֹת עוֹלָם, עַד אֲשֶׁר מִרְבוּ
 הַבְּתִים וְהַבְּנִינִים דְּקַדְשָׁה שְׂיִתְרְבוּ לְאִין קִין, תַּכְנִים וְתַקְבִּין
 וְתַאֲסוּף לְתוֹךְ הַבְּתִים דְּקַדְשָׁה אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הָעֲשׂוּקוֹת
 וְהַנְּשָׁמוֹת דְּאֻלִּין עֲרַמְלָאִין הַמְּפֹרִים בֵּין הַגּוֹיִם, אֶת כָּל הָאֲבָנִים
 הַקְּדוּשׁוֹת הַנְּשַׁפְּכִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב, תַּשְׁתַּפְּכְנָה
 אֲבָנֵי קִדְשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, וּמַעַתָּה תִּרְחַם עֲלֵיהֶם, עַל כָּל
 הַנְּפֹשׁוֹת הָאֵלֶּה הָעֲשׂוּקִים בְּעוֹנוֹתֵיהֶם וּבְעוֹנוֹת אֲבוֹתֵיהֶם אִתָּם.
 וְתַמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע עֲצֵם הַרְחַמְנוֹת
 שְׁעֲלֵיהֶם עַד אִין שְׁעוֹר וְעַרְךָ, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ וְתַחֲזוֹר
 וְתַקְבֵּצֵם בְּקַדְשָׁה שְׁנִית, וְתַכְנִיסֵם וְתַאֲסַפֵּם אֶתְךָ הַבֵּיתָה, וְתַאֲסַפֵּם
 מְחוּץ לְפָנִים, לְתוֹךְ בֵּיתֵי הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּפִלָּה שְׂיִתְרְבוּ וְיִתְגַּדְּלוּ
 וְיִתּוֹסְפוּ עַד אִין קִין וְתַכְלִית, עַל־יְדֵי קְבוּץ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יְיָ
 בְּתוֹסְפוֹת שְׂכָנִים רַבִּים בְּכָל־עֵת:

וְתַעֲבִיר וְתַעֲקֹר וְתַשְׁפֵּר וְתַכְלֵה כָּל דְּעוֹת הַמַּיִנִּים וְהַכּוֹפְרִים
 וְהָאֲפִיקוֹרְסִים מִן הָעוֹלָם, וְתִרְחַם עַל עוֹלְמְךָ שְׁתַּתְּפֵשֵׁט
 הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וְיֵאֱמִינוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם בְּחִדּוּשׁ הָעוֹלָם,
 וְלֹא יִלְכוּ אַחַר חֲקִירַת הַתְּהוּוּ כָּלֵל, רַק יֵאֱמִינוּ כָּלֵם בְּהֵאֱמַת,
 שְׁהָעוֹלָם הוּא מְחֻדָּשׁ בְּרִצּוֹנוֹ יְתִבְרַךְ אֲשֶׁר בְּרָאוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי
 בְּרֵאשִׁית יֵשׁ מֵאִין הַמַּחְלָט, אֲשֶׁר עַל יְסוּד אֱמוּנָה זוֹ קָיָם וְעוֹמֵד
 כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב, וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה. וְנוֹכַח כְּלָנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאֱמַת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה כָּל יְמֵי עוֹלָם, עַד אֲשֶׁר נוֹכַח
 לְרֹאוֹת בְּטוֹב אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָנוּ בְּעֵת שְׁתַּחֲדֵשׁ אֶת עוֹלְמְךָ לְעֵתִיד
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב.

וּיִתְעוֹרֵר שִׁיר חֲדָשׁ בְּעוֹלָם, שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב,
 מְזוֹמֵר שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה
 הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע קִדְשׁוֹ. וְנֹדֵה לָךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ
 וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. וְנוֹכַח לְשִׁיר וּלְזִמְרָה וּלְגִיטָה לְפָנֶיךָ נְגֻנִים
 וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, שִׁירִים שֶׁל נִפְלְאוֹת שְׁלֵא כְדָרְךָ הַטַּבֵּעַ,
 עַד שְׁנוּכָה לְהִתְעַנֵּג עַל יְהוָה וּלְשִׁמְעַ קוֹל הַשִּׁיר וְהַנְּגִינָה שְׂחִיתָעַר
 לְעֵתִיד, שֶׁהוּא, שִׁיר פְּשוּט, כְּפּוֹל מְשֻׁלָּשׁ, מְרַבֵּעַ, הַכְּלוּל בְּשִׁמְךָ
 הַמִּיחָד שִׁיתַּנְּגֵן עַל שְׁבָעִים וְשָׁנַיִם נִימִין כְּמִנְיֵן "חֶסֶד", וַיִּקְרָא מִקְרָא
 שְׁכַתוֹב, עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

וּתְזַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי, אֲשֶׁר כָּבֵד זָכָה לְקוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה,
 בְּאִפְנֵי שִׁיחָה רְאוּי לְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְעוֹרֵר רִיחַ הַטּוֹב שֶׁל גְּזֵעַתְךָ עַל־יְדֵי תוֹכַחְתּוֹ הַטּוֹבָה, שִׁיחָה לוֹ
 כֹּחַ לְהַפְּדֵךְ כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְזִכְיוֹת וּלְהַעֲלוֹתָנוּ מִטַּמְאָה לְטַהֲרָה מֵחַל
 לְקִדְשׁ, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רִיחַ גְּזֵעַתְךָ וַיַּחֲזֵק אֶת נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ
 וַנִּשְׁמָוֵתֵינוּ בְּקִדְשָׁה חֲזָקָה וְנִכְוָנָה, וַיִּכְנִיעַ לְפָנֵינוּ אֶת כָּל צָרֵינוּ
 וְרוֹדְפֵינוּ, וַיִּשְׁבֵּר וַיַּכְלֵה וַיִּכְנִיעַ וַיַּעֲקֹר וַיַּכְפֹּל אֶת עַקֵּב דִּסְטָרָא
 אַחֲרָא, שֶׁהוּא עַקֵּב שֶׁל עֵשׂוֹ הַרְשָׁעִי, שֶׁהוּא מְזוֹנָא דְגוֹפָא, עַד
 שְׁנוּכָה כְּלָנוּ לְשַׁבֵּר לְגַמְרֵי תַאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שֶׁהוּא מְזוֹנָא
 דְגוֹפָא, וּלְהַגְבִּיר וּלְחַזֵּק מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא שֶׁהוּא רִיחַ טוֹב שֶׁל יִרְאֵת
 יְהוָה הָאֲמִתִּיתִי.

וּתְעוֹרְנוּ שְׁנוּכָה לַעֲשׂוֹת בְּעֵלֵי תְשׁוּבָה וְגֵרִים הַרְבֵּה בְּעוֹלָם,
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וּלְגַדֵּל כְּבוֹדְךָ וּלְפָרְסֵם אֱלֹהוֹתְךָ בְּעוֹלָם,
 עַד שְׁנוּכָה לְרוּחַ נְבוּאָה אֲמִתִּיתִי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, לְבַרֵּר הַכַּחַ

הַמְדַמָּה שִׁיְהִיָּה הַפֶּחַ הַמְדַמָּה בְּרוּר וְזָךְ וְצַח אֲצִלְנוּ בְּזִבּוֹת
 וּבְכִהִירוֹת גְּדוֹל, בְּאִפְנֵי שְׁנוֹזָבָה לְסִדֵּר תְּאָרִים וְשִׁבְחִים לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ פְּרָאוֹי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וּנְבָרְךָ שֵׁם כְּבוֹדְךָ הַמְרֻמָּם עַל כָּל
 בְּרָכָה וְתִהְיֶה. וְתִתְגַּבֵּר וְתִתְחַזַּק אֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, עַד שְׁנוֹזָבָה
 לְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֲתִיד, וְיִתְנַהֵג כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עַל-יְדֵי הַשְּׁגָחָה
 וּנְפִלְאוֹת לְבַד שְׁלֵא בְּדֶרֶךְ הַטִּבֵּעַ כָּלֵל. וְיִתְעַר שִׁיר חֲדָשׁ בְּעוֹלָם,
 שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת, וְיִפְצְחוּ הַרִים רְנָה. וְתִכְנִיעַ אֶת עַקֵּב דִּסְמָרָא
 אַחֲרָא שֶׁהוּא עַקְבוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ הַרְשָׁע, וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזַּק הַקּוֹל קוֹל
 יַעֲקֹב עַל הַיָּדִים יְדֵי עֵשׂוֹ, וַיְקִים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וַיְדוּ אוֹחוֹת בְּעַקֵּב
 עֵשׂוֹ. וַיִּמְשֶׁד עֲלֵינוּ הַנֶּהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, וְעַל-יְדֵי־
 זֶה נִזְבָּה לְהַעֲלוֹת רֵיחַ טוֹב לְפָנֶיךָ:

יח: וְתִרְחַם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לִי דַעַת שְׁלָם דְּקִדְשָׁה,
 בְּאִפְנֵי שְׁאוּזָבָה לְהַתְדַבֵּק בְּדֶרֶכֶיךָ הַקְדוֹשִׁים לְכָל
 אֶסְתִּיבַל וְאַבִּיט עַל הָרַע שֶׁל שׁוּם בְּרִי יִשְׂרָאֵל שְׁבַעֲעוֹלָם, וְלֹא אֲשִׁים
 עֵינַי כָּלֵל עַל מַעֲשָׂיו וּמְדוֹתָיו שְׁאִינָם טוֹבִים, רַק אֲזַכֶּה לְדוֹן אֶת
 כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת וְלְהַסְתִּיבַל רַק עַל הַטּוֹב שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל,
 וְלֹא אֶסְתִּיבַל עַל הָרַע שֶׁלֹּא כָלֵל. וּבְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים, תִּפְקַח
 אֶת עֵינַי דַּעֲתִי, וְתִתֵּן לִי דַעַת שְׁלָם דְּקִדְשָׁה, בְּאִפְנֵי שְׁאוּזָבָה לְחַפֵּשׁ
 וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא זְכוֹת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפִלוּ בַּהֲגָרוּעַ
 שְׁבַגְרוּעִים. וְאֲזַכֶּה לְרְאוֹת וְלְהַבִּיט רַק עַל הַטּוֹב שֶׁבְכָל אֶחָד, וְלֹא
 אֲבִיט וְאֶסְתִּיבַל עַל הָרַע שֶׁבָּהֶם כָּלֵל. וְתִתֵּן לִי עֵין יָפָה וְטוֹבָה
 לְהַבִּיט עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְטוֹבָה, אֶת הַטּוֹב שֶׁבוֹ אֶקְבַּל
 בְּדַעֲתִי לְהַסְתִּיבַל עָלָיו, וְאֶת הָרַע לֹא אֶקְבַּל וְלֹא אֲשִׁית עֵינַי עָלָיו

כָּלֵל, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב וַיֵּשֶׁר גַּם עִם יְהוָה וְעַם אֲנָשִׁים.
 וְאִמְצָא חֵן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכַל לְהִתְעוֹד
 עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ
 מִהַתְכַּלִּית הָאֲמִתִּי, וְלִקְבֹּל מִנְקֻדַּתֶּם הַטּוֹבָה לְהִתְעוֹד וְלָשׁוּב
 לַיהוָה, וְלְהֵאִיר בָּהֶם מִנְקֻדַּתִּי הַטּוֹבָה, וְלַחֲזוֹן אוֹתָם בְּאַמֶּת
 הַדַּעַת שֶׁל נְקֻדַּתִּי הַטּוֹבָה, לְהוֹדִיעַם אֶת כָּל הַטּוֹב הַנִּגְצָפֵן בִּי
 מִקְדָּשֵׁת יִשְׂרָאֵל. חוּם וְחִמּוּל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׂמֹךְ וְלְמַעַן
 צְדִיקוּךָ הָאֲמִתִּים וְלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא
 לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו, וְהַחֲזִירוּנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.

י: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכְּנוּ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְעֲזְרוּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בְּכָל־עַתָּה, שְׁפֹל אֶחָד וְאֶחָד
 יִלְךְ בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר, בְּדֶרֶךְ הָאֲמֶת, בְּדֶרֶךְ הַקְּדוֹשׁ, כְּפִי אֲשֶׁר הוֹרֵנוּ
 וְלִמְדוֹנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, עַד אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 יִזְכֶּה לְגָלוּת וְלְהֵאִיר בְּעוֹלָם אֶת הַדֶּרֶךְ הַקְּדוֹשׁ הָאֲמֶת שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
 בּוֹ, לְגָלוּת בְּכָל פְּעַם עֲצוֹת וּדְרָכִים חֲדָשִׁים, קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים
 אֲמִתִּים, אִיךְ לִזְכּוֹת לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת. וְתִגַּן עָלֵינוּ
 וְתִשְׁמְרֵנוּ תָּמִיד שְׁלֹא יִתְפָּרֵס שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קִדְּם זְמַנּוֹ, רַק
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה לִילְךְ וְלִכְנֹס בְּדֶרֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּאַמֶּת.

רַק כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה לְהֵאִיר יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים בְּתוֹרָה
 וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, עַד שְׂיִזְכֶּה לְגָלוּת הַדֶּרֶךְ הַקְּדוֹשׁ
 בְּעוֹלָם כְּפִי חֶלְקוֹ שֵׁישׁ לוֹ בְּהַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה כְּפִי שֶׁרַשׁ נִשְׁמָתוֹ,
 בְּאִפְנֵי שְׂתִגְלוּ דְרָכֵי הַקְּדוֹשָׁה בְּעוֹלָם, וְיִתְגַּלוּ וְיֵאִירוּ בְּעוֹלָם כָּל
 הָעֲצוֹת הָעֲמוּקוֹת וְכָל הַדְּרָכִים הַחֲדָשִׁים וְהַנִּפְלְאִים שֶׁהִמְשִׁיכוּ

הצדיקים בעולם מיום מתן-תורה עד היום הזה, כלם יאירו על פני תבל, לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך. באפן שזוכה כלנו אנחנו וצאצאינו עד סוף כל הדורות, להתקרב אליך תמיד באמת לאמתו, ולילך בדרכיך הקדושים, בדרכי הצדיקים האמתיים הגדולים והנוראים, זכותם יגן עלינו, לקרבנו אליך באמת מהרה.

כ: ותעזרני ותחזקני ותאמצני תמיד, עד שאזכה לקרב להשם יתברך, גם אנשים אחרים, ולחזקם בעבודתך ובתורתך באמת. כאשר הזהרתנו על זה, על-ידי צדיקיך האמתיים שכל אדם מחיב לעסק בזה. אבי שבשמים, יודע מחשבות, יודע כל התעלומות, אתה לבד יודע כמה ישועה ורחמים אני צריך לזכות לכל זה, כי אני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, פי ענוה גדולה מכלם. ובעצם רחוקי ממך, גם לפרש שיחתי לפניך היטב בענין זה נמנע מפני מאד. אך, אף-על-פי-כן, ממך לא יפלא כל דבר, כמו שפתוב, היפלא מיהוה דבר. הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. ואתה יכל לזכות גם אותי לענוה אמתית. ותורני ותדריכני באמתך ותלמדני איך להתנהג עם כל באי עולם, באפן שאזכה להיות קטן בעיני מכלם ולידע שפלותי באמת, ואף-על-פי-כן אהיה עז וחזק לכלי להתבטל נגד שום מונע ומבלבל ומחליש דעת. זכני להמשיך עלי קדשת הענוה האמתית של משה רבנו עליו השלום, שהיה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. ושמרני והצילני מענוה והכנעה שאינה כרצונך. חנני מאתך דעה בינה והשכל, לבל אטעה את

עצמי כִּלְל בְּעֵינֵי הַהִכְנָעָה שְׁפוּעִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה. לְמִדְנֵי דְרָךְ
הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, שְׁאִזְכֶּה לְכַנֵּן בְּזֶה וּבְכָל דְבַר רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת.

הַפְּצַת סִפְרִים

כה: וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְעִםְךָ תָּמִיד בְּסִפְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִים
וְלַהֲגוֹת בָּהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, וְנִזְכֶּה לְהִבִּין וְלַהֲשַׁפֵּיל
אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְלִקְיָם דְּבָרֵיהֶם בְּאֵמֶת. וְיִתְפַּשְׁטוּ
סִפְרֵיהֶם בְּעוֹלָם, וְיִפּוּצוּ מֵעֵינֹתֵיהֶם חוּצָה, בְּאִפְן שְׂיִתְעוֹרְרוּ בְּכָל
פַּעַם כַּח דְּמַעוֹתֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים שְׁעַל־יְדֵיהֶם נִתְחַבְּרוּ סִפְרֵיהֶם
הַקְּדוֹשִׁים, וַיִּבְטְלוּ וַיִּשְׁבְּרוּ וַיַּעֲקְרוּ כָּל הָעֲצוֹת רְעוֹת וְכָל הַגְּזוֹת
שֶׁל הָעֶבֶד"ם, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה מְהֵרָה תִּפְרַע עֲצַתְךָ וְתִקְלַקֵּל
מִחֲשַׁבְתְּךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ. כִּי אִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל
אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, וְעַל כַּח וּזְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים.

כו: וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׂיִתְפַּשְׁטוּ
בְּעוֹלָם כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים
אֵמֶתִים. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ רַבּוֹנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, כְּמָה וְכְמָה סִפְרִים
קְדוֹשִׁים וַיִּקְרִים שֶׁל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים, אֲבוֹת הָעוֹלָם, וְנִבְיָאִים
רְאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְתַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים, וְשָׂאֵר צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם
שְׁהִיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, שְׂרַבְּם בְּכָלֶם חֲבָרוּ וַיִּסְדּוּ סִפְרִים רַבִּים יִקְרִים
וְקְדוֹשִׁים, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נֶאֱכָדוּ וְנִתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם. חֲמַל
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל מַעַט הַסִּפְרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים
שֶׁנִּשְׂאָרוֹ מַעַט מֵהַרְבֵּה, וּזְכָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִתְפַּשְׁטוּ בְּעוֹלָם

וַיֵּאִירוּ פָּנַי תְּבַל, לְמַעַן יָשׁוּבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֵלָיִךְ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמַּת כָּל
יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

וְעֲזָרְנוּ וְזָכְנוּ שְׂסָפְרִים אֱלֹהֵי שְׁנֵשְׂאָרוֹ מִהַצְדִּיקִים אֲמַתָּיִים מְעַט
מִהֶרְבֵּה, יִתְפַּשְׁטוּ וַיֵּצְאוּ בְּעוֹלָם, וַיְפּוּצוּ מְעִינֹתֵיהֶם חוּצָה,
וַיַּעֲשׂוּ פְעֻלָּתָם בְּשִׁלְמוֹת, וַיִּמְשֹׁךְ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וַיְהִי־הוּא
נַעֲשֶׂה רוּחַ קְנָאָה לְמַטְהַר אֶת יִשְׂרָאֵל מִזֵּה־מַת תַּאֲוֹת נֶאֱוָף.

ג: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶחָד יָחִיד וּמְיֻחָד, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ,
וְזָכְנוּ לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמַּת, וּלְהוֹדִיעַ שְׂמֹךְ לְכָל בָּאֵי
עוֹלָם, לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד,
כְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

רְחֻמָּנוֹת

לו עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי, עֲנֵנִי אֱלֹהֵי עֲנֵנִי, עֲנֵנִי אָבִי עֲנֵנִי, עֲנֵנִי בּוֹרְאֵי
עֲנֵנִי, עֲנֵנִי גּוֹאֲלֵי עֲנֵנִי (וכו'), מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי יוֹצְרֵי וְקוֹדְשֵׁי
עֲנֵנִי. מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה הַשְּׁמִיעוּ צַעֲקוֹתֵנוּ לְפָנַי שׁוֹמַע צַעֲקָה. מְכַנְּסֵי
דַמְעָה הַכְּנִסוּ דַמְעוֹתֵינוּ לְפָנַי מְלַךְ מִתְרַצֵּה בְדַמְעוֹת. מְשִׁמְעֵי
אֲנָחָה הַשְּׁמִיעוּ אֲנָחוֹתֵינוּ לְפָנַי שׁוֹמַע אֲנָחוֹת. הַחוֹמֵל עַל דָּל חֹמֵל
עַל דָּלוֹתַי, וְרֹאֵה שְׁפָלוֹתַי וְאֶרְךְ גְּלוֹתַי, וְהַטִּיבָה אַחֲרֵיתַי, וְהַשֵּׁב
אֶת שְׁבוֹתַי חֵישׁ קָל מִהֶרֶה. בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ יָחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ
"הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עִבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ. אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבַרְכְּנוּ
יֵאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעִבְדֶּךָ וְלַמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ". רְחֻמָּנָא

דְּעֵנִי לְעֵנִי עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְּעֵנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְּעֵנִי
 לְמַכְיָבִי רוּחָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא חוּס,
 רַחֲמָנָא פְּרָק, רַחֲמָנָא שְׂזִיב, רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלֵךְ, רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלֵךְ,
 הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזִמְנֵן קָרִיב. יְהוּי לְרַצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
 יְהוּה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עֵא וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תְּרַחֵם עֲלֵינוּ, וְתַתְּפִלֵּל בַּעֲצֻמְךָ עֲלֵינוּ,
 וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֵיךָ הַפְּשׁוּטִים אֶת רַחֲמֵיךָ הַגְּדוֹלִים,
 רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְיָקִים מְקָרָא שְׁפָתוֹב: "וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבָּצֵךְ"
 פִּי אַתָּה יְדַעַת יְהוּה אֱלֹהֵינוּ, פִּי אִין מִי שְׂיַעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ שְׂיֻזְכַּל
 לְעוֹרֵר רַחֲמִים עֲלֵינוּ בַּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִתְרַחֲקֵנוּ מִמְּךָ מְאֹד כְּמוֹ
 שְׁנִיתְרַחֲקֵנוּ כַּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעַת, וְאִין מִי שְׂיַדַּע עַכְשָׁו לְעוֹרֵר
 רַחֲמִים עֲלֵינוּ פִּי אִם אַתָּה לְבַד, אֲבִינוּ מִלְכְּנוּ, הַתְּפִלֵּל נָא
 בַּעֲדֵנוּ, וְנַחֲיָה וְלֹא נִמּוּת וְהֶאֱדַמָּה לֹא תִשֵּׁם, וְיָקִים מְקָרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תְּמִיד כָּל הַיּוֹם יְבָרְכֵנָהּ". וְתַעֲזֹר
 בְּרַחֲמֵיךָ הַפְּשׁוּטִים אֶת רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, רַחֲמֵיךָ הַגְּדוֹלִים, רַחֲמִים
 גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים כָּל כַּף, שְׂיִישׁ לָהֶם כַּח לְרַחֵם וּלְקָרֵב אֶפְלוּ
 אוֹתִי אֵלֶיךָ, רַחֲמִים שְׂאִין בְּהֶם שׁוּם אַחֲזִית דִּין כְּלָל, פִּי אִין לְנוּ
 עַל מִי לְהַשְׁעֵן פִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׂבַשְׂמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם
 עֲלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמָךְ, "רַחֲמֵיךָ רַבִּים יְהוּה
 כְּמוֹשַׁפְּטֵיךָ חֲיִנִי. רַחֵם וְחַנּוּן יְהוּה אֲרַךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד. טוֹב
 יְהוּה לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. כַּחֲסִדְךָ חֲיִנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת
 פִּיךָ. חֲסִדְךָ יְהוּה מְלֵאָה הָאֲרִץ חֲקִיד לְמַדְנִי". וְקִים לְנוּ מְקָרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְהִבְיָאוּתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלְתִּי,

עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפלה יקרא
לכל העמים". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגאלי:

קל רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה ידעת כמה אני רחוק
מזה בלי שעור, כי עדן אני צריך להעתיר הרבה
להנצל מהגיהנם משאול תחתיות ומתחתיו כי הרביתי לפשע
נגדך, עד אשר "עוונתי עברו ראשי, כמשא כבד יכבדו ממני,
טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבלת
שטפתי" ולא די לנו בעוונות הראשונים כי אם הוספתי עליהם
עוד חדשים. מה אמר, מה אדבר מה אצטדק, אך כבר גלית
לנו על ידי צדיקיך עצם רבוי רחמיך וחסדיך בלי שעור על פן
אני מחיב בכל מקום שהוא להתחזק ולהתנפל לפניך ולהעתיר
עדן לזכות לכל הטובות שפכל העולמות באשר הוהרנו
מצדיקיך האמתיים, והעירו אזינינו ממך לקוות ולצפות לזה:

ד: חום וחמל נא עלינו, ונפנו ברחמיך הרבים לבוא מהרה לכל
מה שפקשנו מלפניך. "בצדקתך תצילני ותפלמני, הטה
אלי אזנך והושיעני. ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך.
פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות. אבוא
בנכרות יהוה אלהים, אפיר צדקתך לבדך. אלהים למדתי
מנעורי, ועד הנה אני נפלאותך. וגם עד זקנה ושיבה אלהים
אל תעזבני, עד אני זרועך לדור לכל יבוא גבורתך. וצדקתך
אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך. אשר
הראיתני צרות רבות ורעות, תשוב תחיני, ומתהמות הארץ

תשוב תעלני. תָּרַב גְּדַלְתִּי וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי. גַּם אֲנִי אֹדֶךָ בְּכָלִי
נָבַל אֲמַתְךָ אֱלֹהֵי, אֲזַמְרָה לְךָ בְּכַנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. תִּרְנַנָּה שְׁפָתַי
כִּי אֲזַמְרָה לְךָ, וְנִפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ. גַּם לְשׁוֹנֵי כָּל הַיּוֹם תִּהְיֶה
צְדָקְתְּךָ כִּי בָשׂוּ כִּי חָפְרוּ מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי". יְהִי לְרַצּוֹן אֲמָרֵי כִּי
וְהִגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

י: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיְנִי. רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֲרַךְ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד. חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרַךְ אֲפִים וְגָדַל
חֶסֶד. טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. כָּרַחַם אָב עַל בְּנָיִם
כִּן תִּרְחַם עָלֵינוּ. "אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רְאִשׁוֹנֵינוּ, מִהֵר יִקְדָּמוּנוּ
רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֲרַךְ אֲפִים
וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת". אֲבִינוּ אָב הִרְחַמְנוּ הַמִּרְחַם רַחֵם נָא עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים חוֹסֵה עָלֵינוּ
כָּרַב רַחֲמֶיךָ כַּגְּדֹל חֶסְדְּךָ, הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ אֵל יִתְאַפְּקוּ עָלֵינוּ,
יַעֲזֹרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ עַל בְּנֵיךָ, וְרֵאחַ עֲנִינוּ וְעַמְלָנוּ, וְחַמַּל
עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים תָּמִיד וְתֵן לָנוּ מְנַהִיג אֲמָתִי
שִׁיְהִיָּה רַחֲמָן בְּאַמֶּת, וְקִים לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי מִרְחַמָּם
יִנְהַגִּם":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "רַעַה יִשְׂרָאֵל הָאֲזִינָה נוֹהֵג כְּצֵאֵן יוֹסֵף, יוֹשֵׁב
הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה". אֵתָה עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסְדִּים רַבִּים
וְעֲצוּמִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר, וְנָתַתָּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דוֹר וְדוֹר מְנַהִיגִים
אֲמִתִּים אֲשֶׁר הוֹרוּ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חוֹסֵה עָלֵינוּ גַּם עֵתָה בְּדוֹר הַזֶּה וְשִׁלַּח לָנוּ
רוּעָה נְאֻמָּן מְנַהִיג אֲמִת רַחֲמָן אֲמָתִי, אֲשֶׁר יוֹכַל לְנַהֵג אוֹתָנוּ

בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׂיִרְחֵם עָלֵינוּ
 בְּרַחֲמֹת הָאֱמֹתַי לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵעוֹנוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר
 הַרְחַמְנוֹת עַל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַרְחַמְנוֹת הַגָּדוֹל מִכָּל
 מִינֵי רַחֲמֹת לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנוֹת כִּי אֵתָהּ יוֹדֵעַ גָּדֹל קְדוֹשׁת
 נַפְשֵׁנוּ בְּשִׂרְשֵׁנוּ, אֲשֶׁר כָּל נַפְשׁוֹתֵינוּ חֲצוּבוֹת וְנִמְשָׁכוֹת מִמְּקוֹם
 גְּבוּהָ וְעֵלְיוֹן וְדַק וְקְדוּשׁ מְאֹד מְאֹד, וְאֵנוּ רַחוּקִים לְגַמְרֵי מַעוֹן,
 וְאֵין שׁוֹם עוֹן וּפְגָם שִׁיךְ לָנוּ כִּלְל, לְגָדֹל דְּקוּתָנוּ וְרוּחַנוּיָתָנוּ
 בְּשִׂרְשֵׁנוּ, עַד אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לִשָּׂא עָלֵינוּ עַל עוֹן אֶחָד, מִכָּל
 שְׁפָן עַל עוֹנוֹת וְחַמְאִים וּפְשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים וּפְגָמִים גְּדוּלִים
 וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִלְכְּדָנוּ בָּהֶם:

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע תְּמִיד, רַם
 וְנִשָּׂא מְרוֹם וְקְדוּשׁ תִּשְׁפָן "וְאֵת דְּבָא וְשִׁפְלָ רֹחַ, לְהַחֲיוֹת
 רֹחַ שְׁפָלִים, וְלְהַחֲיוֹת לֵב נְדָפָאִים". אִם עַל הַמְּלֶכֶד טוֹב תִּתְּנֵן לָנוּ
 נַפְשֵׁנוּ בְּשִׂאֲלָתָנוּ וְעַמְּנוּ בְּבַקְשָׁתָנוּ. רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, יֵצֵא דְבַר
 מַלְכוּת מִלְּפָנֶיךָ וְתַעַן וְתֹאמַר: "נִבְלָתִי יְקוּמוּ, הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי
 עֶפְרָ". וְתִגְלָה עַל-יְדֵי צְדִיקוֹד הָאֱמֹתִיִּים טוֹבְךָ וְחֶסֶדְךָ הַרְבִּים כִּי
 לֹא תִמְנֹו כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ לְעוֹלָם, וְעַדִּין אֵתָהּ עַמְּנוּ תְּמִיד כִּי
 יְהוּה אֵתָנוּ וְאֶצְלָנוּ וְעַמְּנוּ וְקְרוֹב לָנוּ גַם עֵתָהּ "כִּי לֹא יִפֹּשׂ יְהוּה
 אֵת עַמּוֹ בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל":

מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֹתִיִּים
 וּמֵלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְתֵן לָנוּ מְנַהֵג רַחֲמֵן
 אֱמֹתִי שְׂיַדַע אֵיךְ לְהַתְּנִיחַ עִם הַרְחַמְנוֹת שְׂיִרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֹת
 הָאֱמֹתִי, שְׂיִמְהַר וְיַחֲשֵׁ לְהוֹצִיאָנוּ מִכָּל הָעוֹנוֹת וּמִכָּל הַפְּגָמִים

שנלכדנו בהם, אף-על-פי שאנו יודעים בעצמנו שאנו חייבים מאד, אשר הקשינו ערפנו ולא התגברנו לקיים דברי תורתך ומצותיך באמת, עד שפגמנו מה שפגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו, אף-על-פי-כן חסדו יתגבר עלינו, ויעזר רחמים רבים פאלה שיוציאו אותנו, את כל אחד ואחד, מכל החטאים והעונות והפשעים, שנהיה מבטחים מעתה להנצל מכל רע ולא נשוב עוד לכסלה, ולא נעשה מעתה שום חטא ועון כלל, ולא נפגם עוד שום פגם כלל, ולא נסור מרצונך באמת ימין ושמאל. ואתה ברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לנו על כל מה שחטאנו עד הנה, ויקים מקרא שכתוב: "יעזב רשע דרכו, ואיש און מחשבותיו, וישב אל יהוה וירחמהו, ואל אלהינו כי ירבה לסלוח":

ותמלא עלינו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, כי אל רחום שמוך, אל חנון שמוך, בנו נקרא שמוך, יהוה עשה למען שמוך ותשפיע עלינו רחמים רבים רחמים גדולים, ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם" ונאמר: "ברגע קמן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך. בשצף קצף הסתרתני פני רגע מפך, ובחסד עולם רחמתיך, אמר גואלך יהוה". ונאמר: "כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה, וחסדי מאתך לא ימוש, וברית שלומי לא תמוט, אמר מרחמך יהוה" ונאמר: "הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, על פן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה":

רַחֲמוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלַי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ עֲצָם הַרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר
 עָלַי וְעָלֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, רַק אֲנִי
 שׂוֹאֵל בְּעֵינֵי בִפְתַח רַחֲמִים וְחַמְלָה וְחַנּוּנָה, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה
 עִמּוֹ, כִּי כִפִּי פְרוּשׁוֹת וּשְׂמוּחוֹת לְרַחֲמֶיךָ לְבַד, לְרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּים
 לְרַחֲמֶיךָ הַנִּצְחִיִּים "חֲסֵדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹו, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו.
 טוֹב יְהוָה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. כִּי שָׁחָה לְעַפְרֵי נַפְשֵׁנוּ,
 דִּבְקָה לְאָרֶץ בְּטַנְנוּ. קוֹמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ, וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסֵדֶךָ", וְקִים
 לָנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי בְצַדֵּק
 וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וְיִדְעַתְּ אֵת
 יְהוָה". יְהִי לְרַצוֹן אֱמִרֵי כִי וְהַגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם
 כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

לה: אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֲמֵנוּ אֱמִתִּי, מְחִיָּה מְתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים, מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁעַר
 הַרְחַמְנוֹת מִכָּל הַרְחַמְנוֹת הוּא מַה שְּׂאֵתָה חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת בְּכָל
 עַת וְרִנֵּעַ לְכָל יַד מִמְּךָ נִדַּח לְעַת הַתְּחִיָּה, שְׂאֵז יְהִי עֵקֶר יוֹם
 הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר אֶפְלוּ כָּל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמִתִּים
 חֲרָדִים וְזוֹחֲלִים מִמֶּנּוּ וְעַקֵּר הַרְחַמְנוֹת וְהִשְׁוֵעָה וְהַהֲצִלְחָה
 וְהַתְּקוּהָ הוּא מִי שְׂזוּכָה לְקַבֵּל יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים לְהַצְלִיחַ עַל-יְדֵי-יָדָה
 לְעַת הַהוּא, שֶׁהוּא עַת הַתְּחִיָּה, בְּעַת שְׂאֵתָה עֲתִיד לְהַחְיֹת
 מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים אֲשֶׁרֵי הַזּוּכָה לְרַחַמְנוֹת אֱמִתִּי הַזֹּאת, אֲשֶׁרֵי

הַמְחַפֶּה בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּל יְמֵי חַיָּיו וְכָל שְׁעוֹתָיו וְרַגְעָיו לְזָכוֹת
 לְזֹאת הַרְחָמְנוּת, שֶׁהוּא עֶקֶר הַתְּכַלִּית מִכָּל יְמוֹת עוֹלָם וְחוּץ
 מִזֶּה הַכָּל הַכָּל הַבָּל וְרַעוּת רוּחַ:

יד: רַחֵם רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עָלֵינוּ. אֵל תְּנִיחָנוּ.
 יִהְיֶה מַעֲיָד וְרַחֲמִיךָ עָלֵינוּ בְּעַת צָרָה כְּזֹאת, "הַצִּילֵנוּ
 מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ". רַחֵם עָלֵינוּ בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים
 הָאֲמִתִּיִּים שֶׁסָּבְלוּ יְסוּרִים קָשִׁים הַרְבֵּה וְעָשׂוּ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רַבּוּ יְסוּרֵיהֶם וְתְּשׁוּבָתָם הַגְּדוֹלָה שֶׁעָשׂוּ
 עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל הוּא כְּדָאֵי וְהַגּוֹן לְכַפֵּר וְלִסְלַח עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
 שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף, כִּי רַק אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדוֹל
 הַכַּח הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב שֶׁל תְּשׁוּבָתָם הַנִּפְלְאָה שֶׁעָשׂוּ עֲבוּר כָּל
 יִשְׂרָאֵל וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עֲתָה וּבַחֲלִישׁוֹתֵנוּ הַעֲצוּם, אִין לָנוּ
 שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עֲלֵיהֶם וְעַל כַּח תְּשׁוּבָתָם הַגְּדוֹלָה שֶׁעָשׂוּ
 עֲבוּרֵנוּ, כִּי שָׁמָּם הַקְּדוֹשׁ נִקְרָא עָלֵינוּ וּבְזָכוֹת שְׁמוֹתֶם הַקְּדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר הֵם שָׁמַךְ אֲשֶׁר נִקְרָא עָלֵינוּ, עַל זֶה לְבַד תִּמְכְּנוּ יְתוֹדוֹתֵנוּ
 עֲתָה לְבוֹא לְפָנֶיךָ שְׁתַּחֲוֶה וְתַחֲמַל וְתִרְחַם עַל דוֹר עֲנִי כְּזֶה דוֹר
 חָלוּשׁ כְּזֶה, וְתַמְהֵר וְתַחֲשִׁי לְעַקֵּר וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל [הַגְּזֵרָה הַקְּשָׁה
 שִׁיצֵאָה עֲלֵינוּ לִיקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֵיל עִם שְׂאֵר] כָּל הַגְּזֵרוֹת
 שֶׁיִּצְאוּ כְּבָר וְשְׂרוּצִים לְהוֹצִיא חַס־וְשָׁלוֹם, חֲמַל עַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שָׁמַךְ וְשֵׁם הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרָאִים עָלֵינוּ, כִּי אֶתָּה הוּא
 מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ גּוֹאֵל גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, צוּרנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ,
 פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שָׁמַךְ, וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וְזֹלָתְךָ
 סְלָה:

רפואה

יֵי אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, רַבּוֹנוֹ דְּעֵלְמָא כְּלָא, מְלֵא רַחֲמִים, אֲמַנָּם יַדְעָתִי
 בִּי אַרְעֵל-פְּרִיכָן אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שְׁוַעְתִּי מִמְּרַחֲקִים. עַל
 כֵּן הִרִימוֹתִי קוֹלִי וְאֶקְרָא אֱלֹהִים: אָבִי, אָבִי, אֲדוֹנֵי, אֲדוֹנֵי, מְלָפִי
 וְאַלְהֵי, אֱלֹהִים אֶתְפַּלֵּל אֱלֹהִים אֲזַעֵק אֱלֹהִים אֲשׁוּעַ, אֱלֹהִים אֶתְחַנֵּן,
 לְפָנֶיךָ אֲשַׁתַּחֲוֶה, לְפָנֶיךָ אֲשַׁתְּחוּה וְאֶכְרַעָה, אֱלֹהִים שְׁטַחֲתִי כְּפִי, חוּס
 וְחַנּוּנִי וְחַמְלֵ עָלַי בְּחַמְלַתְךָ וּבְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, יְהִמוּ נָא מַעֲיָד עָלַי
 וְתִשְׁגִּיחַ עָלַי מִמַּעוֹן קִדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְחַמְלָה גְּדוֹלָה וַיִּתְרַה, וְתִרְפֵּא
 אֶת מַכְאוּבֵי נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, וְתִסִּיר מֵעָלַי כָּל הַמוּמִים
 שֶׁהַטְּלַתִּי בְּנַפְשִׁי מִכָּל אֵיבָר וְאֵיבָר בִּי דִרְכָךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֵלִים
 נִשְׁבָּרִים וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְאֵין מִסְפָּר
 וְאַתָּה מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, וּבְכֹחְךָ הַגְּדוֹל אַתָּה מַעֲלָה
 וּמְקַבֵּץ שְׂבָרֵי כָּלִים נִשְׁבָּרִים, שְׂבָרֵי שְׂבָרִים, וְאַתָּה מְחַפֵּר וּמְתַקֵּן
 אוֹתָם בְּחַסְדֶּיךָ, וְאַתָּה מְחַדֵּשׁ אוֹתָם כְּבָרָא שׁוֹנָה בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר
 עוֹ, וְאֵין שׁוּם נִצּוּץ נֶאֱבָד וְנִדְחָה מִמֶּךָ, חֲלִילָה, "כִּי בִידְךָ כַּח
 וּגְבוּרָה וּבִידְךָ לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל":

רֹפֵא חַנּוּם, יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי וְתִרְפְּאֵנִי וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל הַמוּמִים
 וְהַפְּגָמִים, מְגוּפֵי וְנַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתִי וְשִׁלַּח רְפוּאָה שְׁלֵמָה
 לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּבְפֶרֶט וְכו'). רֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה, הָרֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי
 לֵב וּמְחַבְּשׁ לְעַצְבוֹתָם, רְפְאֵנִי יְהוָה וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַוְשַׁעָה בִּי
 תְּהַלְתִּי אַתָּה, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת שְׁלָם בְּשִׁלְמוֹת גָּמוּר בְּלֵי שׁוּם מוּם
 וּפְגָם:

כו רבונן של עולם, אתה ידעת. ואם אפלו תשליך אחרי גוף כל
 חפאתי, כפאשר אתה מתנהג עם בריותיך ברחמים, ולא
 תלביש את רפואתי כי אם במרירות מעט דמעט, גם בן אי
 אפשר לי לסבל כלל כי לפי עצם רבוי המרירות המכרח לרפואתי
 לפי עצם חליי נפשי אי אפשר לי לקבל ולסבל אפלו חלק אחד
 מאלפי אלפים ורבי רבבות, מהמרירות המכרח לרפואתי, לפי
 עצם חטאי ועונותי ופשעי המרבים כי "אתה חשקת נפשי משחת
 בלי" והשלכת אחרי גוף כל חפאתי ולא הלבשת את השלום
 והרפואה שלי כי אם במרירות מעט דמעט כפי יכלתי, ואף-על-
 פי-כן, גם זה מעט המרירות קשה לי לקבל ולסבל, כי לפי עצם
 חליי וחלשותי ומכות נפשי האנושות מאד ופזור דעתו, אי אפשר
 לי לסבל שום מרירות כלל:

ועל זאת באתי להפיל תחנתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
 "גדול העצה ורב העליליה" עושה גדולות עד אין חקר,
 נסים ונפלאות עד אין מספר, ואין דבר נמנע ממך, הן "כל תוכל
 ולא יבצר ממך מזמה" ואתה רופא נאמן ורחמן אמת, ובידך הכל
 "ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל" ומי יאמר לך מה
 תעשה, על כן "על משמרתו אעמדה", ואזעק ואשנע ואצעק
 אלך תמיד, עד שתחנני, ותמתיק את מרירות רפואתי, ותורני
 ברחמך את עין החיים להמתיק ולכפול מרירות הפנים הרעים,
 ותסיר ממני כל מיני מרירות ברחמך ותתן לי כח וגבורה
 והתחזקות לסבל ולקבל עלי באהבה מעט המרירות שאני מכרח
 לסבל בשביל רפואתי, ותמעט בחסדך את המרירות של רפואתי

בְּתַכְלִית הַמַּעוֹט וּתְמַהֵר לְרַפְּאֵת אוֹתִי רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאֹת
הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאֹת הַגּוּף, כִּי אֲנִי רוּאָה מֵרְחוֹק חֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים,
שְׂאֵתָהּ מִגְדִּיל עַמּוֹי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר,
עַל כֵּן אֲנִי מִשְׁלִיךְ יְהִי עֲלֶיךָ לְבַד שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתִגַּן בְּעַדִּי וְתַפְרֵם
עָלַי אֶת סִפְת שְׁלוֹמְךָ וְתַעֲלֶה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵי
וּמִכְאוּבֵי נַפְשִׁי וְגוּפִי, וְתִקְּנֵם בִּי מִקְרָא שְׁכָתוּב: "בּוֹרָא נֵיב שְׁפָתַיִם,
שָׁלוֹם שְׁלוֹם לְרְחוֹק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתֵיו":

וְנִזְכָּה לְשִׁיר וְלִרְנָן וְלִנְגִן לְפָנֶיךָ נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחְתָּ לְשִׁמְךָ
וְלַעֲבוֹדְתֶךָ בְּאַמַּת תְּמִיד, עַד שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ "שִׁיר
הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה", שִׁיר הַמַּעֲלָה עַל כָּל הַשִּׁירִים וְנִזְכָּה לְכָל
עֲשָׂרָה מֵיָנִי נְגִינָה שְׁנֵאמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים וְתִבְרַךְ אוֹתָנוּ
בְּשְׁלוֹמְךָ הַטּוֹב, וְתִשְׁפִּיעַ שְׁלוֹם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאַשְׁתּוֹ וְלֹא יִהְיֶה
שׁוּם שְׂנְאָה וְקִנְיָה וְתַחֲרוּת וְקִנְטוֹר בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ לְעוֹלָם
וְיִתְרַבֵּה וְיִתְגַּדֵּל הַשְׁלוֹם, עַד שִׁיִּמְשַׁךְ שְׁלוֹם בֵּין כָּל בְּאֵי עוֹלָם עַד
שִׁיּוּכְלוּ כָל אֶחָד וְאֶחָד לְעוֹרֵר אֶת חֵבְרוֹ אֶל הָאֲמַת, שִׁיִּסְתַּבֵּל עַל
תַּכְלִיתוֹ הַנִּצְחִי, וְלֹא יִבְלֶה יָמָיו לְהַבֵּל וְלָרִיק, עַד שִׁיִּשְׁלִיכוּ כָל אִישׁ
אֶת אֱלִילֵי כֶסֶף וְאֱלִילֵי זָהָב, וְיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ בְּאַמַּת לְעַבְדְּךָ
בְּאַמַּת בִּירְאָה וּבְאֵהֱבָה וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל שִׁבְת שְׁלוֹם בְּשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ
גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה תְּמִיד, וְתַפְרֵם עֲלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמְךָ וְנִזְכָּה שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם בְּגוּפֵנוּ וְתִרְפָּאֵנוּ רַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאֹת הַגּוּף, שְׁלֵא יִהְיֶה
מַחֲלַקַת בֵּין הָאַרְבַּע יְסוּדוֹת שְׁבִגוּפֵנוּ, רַק כֻּלָּם יִתְנַהֲגוּ בְּמִזְג הַשׁוּהָ
בְּשְׁלוֹם גְּדוֹל וְתִסִּיר מַחֲלָה מִקִּרְבָּנוּ, וְתִשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבְפֶרֶט לְפִלוֹנֵי בֵן פִּלוֹנֵי וכו').

כט וְתַצִּילֵנִי אוֹתִי וְאֶת זַרְעִי וְאֶת זֶרַע זַרְעֵי וְאֶת כָּל עַמּוּךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִמְלֹטֵנִי שְׁלֹא יָבוֹא שׁוֹם אֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל לְחַלִּי נוֹפֵל חֵס־וְשְׁלוֹם וְתִרְחַם עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל
 אוֹתָן שֶׁכָּבֵר בָּאוּ לְחֹלֵאת הַמָּרָה הַזֹּאת וְתִרְפְּאֵם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִקֵּים אוֹתָם מִנְּפִילָתָם וּתְשִׁיבֵם לְאִיתָנָם, וְתִשְׁלַח
 לָהֶם מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת
 הַגּוּף, כִּי אֵל מְלֹךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה:

מא וְתוֹצִיֵנִי לְתַן תְּמִיד מַעוֹת עַל פְּדִיּוֹן לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים
 וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרֵשׁ הַיָּדִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּבִינָה
 שֶׁהֵם יָד הַגְּדוּלָּה וְיָד הַחֹזֶקָה וְיָד הַרְמָה וְיִתְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שֵׁם שֶׁל
 מ"ב [מם בית], שֶׁהוּא: אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה. קִבֵּל
 רַנַּת עַמּוּךְ שֶׁנִּבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא. נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוּדָךְ כִּכְבַּת
 שְׁמָרָם. בְּרַכֵּם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמֵלָם. חֲסִין קְדוּשׁ בְּרַב
 מוֹכֵךְ נִהַל עֲדַתְךָ. יַחֲד גָּאָה לְעַמּוּךְ פְּנֵה זֹכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ. שְׁוַעַתְנוּ
 קִבֵּל וְשִׁמְעַ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. וּבִזְכוּת כָּל הַשְּׁבָעָה שְׁמוֹת
 שֶׁכֵּל אֶחָד שֶׁל שִׁשָּׁה אוֹתִיוֹת הַמְּצַרְפִּים בְּתַפְלָה זוּ בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת
 שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל מ"ב, עַל־יְדִיזוּה יִמְתְּקוּ הַדֵּינִים בְּשִׂרְשָׁן וְתַעֲזֹר
 בְּרַחֲמֶיךָ רַחֲמִים הַעֲלוּנִים מְאוֹר הַפְּנִים, וְתַעֲזֹר ש"ע [שִׁין עֵין]
 נְהוּרִין שֶׁל הַפְּנִים הַעֲלוּנִים "וְחַיִּת חוֹרְתָא" שֶׁהֵם מִסְפֵּר בִּשְׁלוֹ"ם
 וְעַל־יְדִיזוּה תִּמְתִּיק וְתִכְבֵּל כָּל הַדֵּינִים מַעֲלִינוּ וּמַעֵל כָּל עַמּוּךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְתִמְשִׁיךְ וְתַחַבֵּר וְתִקְשֵׁר הַוּוּ"ן שֶׁל
 הַשְּׁבָעָה שְׁמוֹת אֵלּוּ עִם הָעַמּוּדִים וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְקַשְּׂרוּ יַחַד בְּסוֹד
 "וּו"י הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כְּסָף" וְעַל־יְדִיזוּה יִהְיֶה גִמְשֵׁךְ עֲלֵינוּ

החֶסֶד הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא סוּד הַכֶּסֶף הַטְּהוֹר וְהַקְדוּשׁ, וְעַל-יְדֵי-זוֹה
יִתְבַטְּלוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל זֶרְעֵנוּ וּמֵעַל כָּל זֶרַע עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל
לְעוֹלָם וְתִשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמּוּךְ (וּבִפְרָט לַפְּלוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וְכו')
אֵל נָא רַפָּא נָא לֵו) וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵיהֶם וּלְכָל
מִכְאוּבֵיהֶם, וְתִשְׁיִבֵם לְאִיתְנִיָּהֶם בְּקִרְוֹב וְתִשְׁלַח לָהֶם מְהֵרָה רַפּוּאָה
שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאָת הַגּוּף כִּי אֵל מְלֶכֶךְ רּוֹפֵא
נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אֶתָּה וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְּךָ
הָעֲלִיּוֹנָה, וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתִתֵּן לָנוּ כַּח מֵאֲתָךְ שִׁיְהִיָּה לְאֵל יְדֵינוּ
גַּם כֵּן לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן לְהַמְתִּיק דֵּינִים מִכָּל יִשְׂרָאֵל בְּכִלְלוֹת
וּבִפְרָטִיּוֹת, וְלְהַמְשִׁיךְ חֶסֶד לְכָל הַצָּרִיכִים חֶסֶד, עַל-יְדֵי שְׁאֲקִיבֵל
כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן לְתוֹךְ יְדֵי, אוּ עַל-יְדֵי שְׁתִּיתֵי יוֹן הַמְשַׁמַּח בְּקִדְשָׁה
גְּדוּלָה וְאִזְכָּה לְהָרִים יְדֵי וְהַגְּלִי לִיהוָה "יֵאל עֲלֵינוּ קְנֵה שָׁמַיִם
וְאַרְצִי" בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְהַתְּלַחְבוּת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה בְּשִׂמְחָה
גְּדוּלָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתִמְשִׁיךְ עָלַי הַשְּׁמִירָה הָעֲלִיּוֹנָה הַנִּמְשָׁךְ
מִחֲשָׁמִ"ל הָעֲלִיּוֹן וְתַטְהֵר אוֹתִי וְאֶת לְבוּשֵׁי וּבְגָדֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת וְתִשְׁמֹר צֵאתִי וּבוֹאֵי לְחַיִּים מוֹכִיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

גח וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁינִי דְאוּרִיתָא בְּשִׁבְתָּ
עַל חַד תְּרִין, חֲדוּשֵׁינִי אֲמַתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, חֲדוּשֵׁינִי שְׁיִהְיוּ
לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ וְנוֹפֵה לְהַשְׁפִּיעַ לָחֶם מִשְׁנֵה בְיוֹם הַשִּׁבְתָּ
שֶׁהוּא מִשְׁנֵה תוֹרָה, וְתִזְכְּנוּ לְשַׁפֵּעַ כְּפוּלָה, לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע כְּפוּלָה
מִשְׁנֵה תוֹרָה בְיוֹם הַשִּׁבְתָּ קִדְשׁ, וְעַל-יְדֵי קִדְשַׁת שִׁבְתָּ יִהְיֶה
נִמְשָׁךְ הַשְּׁפַע לְכָל הָעוֹלָמוֹת, וְתַעֲזֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְקַבֵּל שִׁבְתָּ קִדְשׁ

בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה וּבְקִדְשָׁה וְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְלַעֲנַג
 אֶת הַשְּׂפָת בְּכָל מִינֵי עֲנַג וְעַל־יְדֵי קִדְשֵׁת שְׂפָת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ
 רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, וְתִרְפְּאֵנוּ מִכָּל
 מַכְאוּבֵינוּ וּמִכָּל תַּחְלוּאֵינוּ וְתַעֲלֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ,
 (וּבִפְרָט לַחֲחֹלָה פְּלוּגֵי בֵן פְּלוּגֵי וְכוּ') אֵל נָא רַפָּא נָא לָנוּ כִּי אַתָּה יַדְעָתָ
 אֶת מַכְאוּבֵינוּ בְּגוּף וּנְפֶשׁ רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי
 תִּהְלֹתְנוּ אִתָּה וְתִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ עַל־יְדֵי קִדְשֵׁת שְׂפָת, הָאֲרַת
 הַתְּשׁוּבָה עֲלֵיךָ, וְנִזְכֶּה מִהֶרֶךְ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת וּתְזַכְּנוּ לַתְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתִמְשָׁךְ חֵן וְחֶסֶד וְהוֹד וְהַדָּר וְתִפְאַרֶת עַל כָּל פְּשָׁרֵי הַדּוֹר
 הָאֲמֵתִיִּים וְתִתֵּן לָהֶם חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי
 כָּל רוּאִים וְתִרְפְּאֵם מִכָּל תַּחְלוּאֵיהֶם וּמִכָּל מַכְאוּבֵיהֶם וְיִהְיוּ
 מְכַבְּדִים בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד, לְפִי פְּשָׁרוֹתוֹ כִּן יִקְבַּל
 יְפִי וְהַדָּר, וְיִתְגַּדֵּל בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת וְעַל־יְדֵיֶיהָ יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלָּם
 כְּלִי וְצִיּוֹן לְקַבֵּל בְּתוֹכֶם מִשְׁנֵה תוֹרָה, חֲדוּשֵׁין דְּאוּרִייתָא, לְחֲדוּשׁ
 בְּשִׂפְת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּכַפְלָיִם:

צג רופא אמת רופא חנם, רופא נאמן ורחמן, רחם עלי והעלה
 מהרה ארוכה ומרפא לכל תחלואי ומכאובי נפשי
 וגופי ברוחניות ובגשמיות, ושלח מהרה רפואה שלמה לכל חולי
 עמך בית ישראל (ובפרט וכו'), אל נא רפא נא להם ולנו, חיש קל
 מהרה רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה כי
 אין לנו שום סמיכה ותקנה כי אם עליך לבד, על רחמך
 העצומים לבד וכרצונך עשה עמנו, כי בצרה גדולה אנחנו. על

מִי לָנוּ לְהַשְׁעוֹן, עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְעַסֵּק
 בְּתַפְלָה תְּמִיד, וְלַהֲרַבּוֹת בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם, וְלֹא תִשְׁלַח עָלֵינוּ יְסוּרִים שְׁיִשׁ בָּהֶם בְּטוֹל תַּפְלָה חֶסֶד
 וְשָׁלוֹם, וְלֹא שׁוֹם יְסוּרִים שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא תִסִּיר תַּפְלָתֵנוּ וְחֶסֶדְךָ
 מֵאַתָּנוּ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תַּפְלָתִי
 וְחֶסְדּוֹ מֵאַתִּי":

קו וְתִזְכְּנֵי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 וְתִבְטֵל אַחֲזִיזַת הַמַּחֲלַקַת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִהְיֶה
 נִקְרָאת בְּשֵׁם אֶרֶץ כְּנַעַן, רַק בְּשֵׁם אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וְתִמְשִׁיךְ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה גְדוֹלָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲרָצוֹת,
 וְתִבְרַךְ אֶת יְבוּל הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה וַיְקַיֵּם מִקְרָא
 שְׁכַתּוֹב: "אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ" וּבְרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תִּתֵּן כַּח בְּכָל יְבוּל הָאֶרֶץ לְרַפְּאוֹת אֶת כָּל תַּחֲלוּאֵי
 וּמַכְאוּבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֵט בְּחֹדֶשׁ אִיר הוּא יֵרַח זֵיו שְׁבוֹ
 פּוֹרְחִים וְחוֹנְטִים כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ רַחֵם עָלֵינוּ שְׁלֵא נִצְטַרְךָ לְעַסֵּק
 חֶסֶד וְשָׁלוֹם עִם שׁוֹם דְּאִקְטוֹרִים וְרוֹפְאִים שְׁבַעוֹלָם, רַק תִּבְרַךְ אֶת
 כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ, וְתִשְׁפִּיעַ בָּהֶם כַּח לְרַפְּאוֹת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמַכְאוּבֵי
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
 וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ (וּבִפְרֵט וכו'), כִּי אֵל מִלְךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן
 וְרַחֲמָן אַתָּה וַאֲזַי לָנוּ שׁוֹם סְמִיכָה עַל שׁוֹם רְפוּאָה שֶׁל הַרוֹפְאִים
 וְהַדְּאִקְטוֹרִים, כִּי אִם עֲלִיךָ לְבַד, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. רְפָאנוּ יְהוָה
 וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִגְשְׁעָה כִּי תִהְלֵתֵנוּ אַתָּה. וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם גְּדוֹל
 בְּעוֹלָם, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ יִפְלוּ תַחֲתֵינוּ, וַיִּכְלְמוּ וַיִּבּוֹשׁוּ. יְבוֹשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ

יחד מבקשי נפשי לספותה, יסוגו אחר ויכלמו חפצי רעתי. יבושו יכלו שומני נפשי, יעמו חרפה וכלמה מבקשי רעתי. יבושו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבושו רגע":

קלו "אתה סתר לי מצר תצרני, רני פלט תסוכבני סלה. תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און. כי יצפנני בסבו ביום רעה יסתירני בסתר אהלו, בצור ירוממני. יושב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן". מלא רחמים, רחם על עמך ישראל ובפרט על כל עירות ישראל, אשר הולכין ומסבין בהם מיני חלאים ומכאובים רחמנא לצלן רחם עליהם למען שמך, ואמר למלאך הרף ידי, וישיב חרבו אל נדנה חוס וחמול עליהם ועל כל שארית עמך בית ישראל, ולא תתן המושחת לבוא אל בתיהם לנגף, או להזיק ולהחליש חס־ושלום. רחם רחם, הצל הצל, בעל הרחמים בעל הישועות, בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות זכר לעבדיך אבותינו ורבותינו הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור, מימי אברהם אבינו עד הנה, למענם ולמען רחמיך הרבים, רחם עלינו ושמרנו והצילנו אותנו וכל עמך בית ישראל מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוישים שלא יבואו על שום אחד מישראל, ותשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים לכל אותם (מישראל) אשר כבר הבית אותם באיזה חלי או מכאוב רחם עליהם ורפאם מהרה רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף. אל נא רפא נא להם למען שמך (ובפרט לחולה פלוני בן פלונית) כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. אל חי וקים, מחיה חיים, תן לנו חיים ונחיה ולא נמות גאלנו ממות פדנו משחת:

רבונו של עולם, שומר ישראל, אתה לבד יודע מי ומי אורבים
 עלינו בכל עת, ובפרט על מי שנגזר עליו איזה גזרה לא
 טובה חס־ושלום, ורק אתה לבד יודע איך להסתיר ולהצפין את
 כל אחד ואחד מישראל מהאורבים המסכבים עליו. רחם על כל
 עמך ישראל, ובפרט על כל מי שנגזר עליו איזה גזרה לא טובה
 רחמנא לצלן, ושמרם והצילם בשמותיך הקדושים והצילם
 [והסתירם] ברחמיך הרבים מכל צר ואויב ואורב ומסטין. רחם
 עלינו והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר
 שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרנו
 ומצילנו אתה. חוסה יהוה על עמך והצילנו מזעמך, והסר ממנו
 מפת המגפה וגזרה קשה כי אתה שומר ישראל. מרא דעלמא
 בלא, "שומר פתאים יהוה", אתה לבד יודע באיזה דרך, באיזה
 שם, להסתיר ולשמר את כל אחד מישראל מכל פגעין ומרעין
 בישין, ומכל מיני גזרות רעות, בין קדם גזר ובין לאחר גזר
 דין, רחם עליהם ושמרם והצילם בנפלאותיך הנוראות, באפן
 שלא יהיה שום כח להאורבים והמסטינים לכנס ולהתאחז חס־
 ושלום תחת המסתור והמכסה אשר אתה מכסה ומסתיר ברחמיך
 וחסדיך בשמותיך הקדושים [הטהורים] והנוראים וקיים בנו ובכל
 עמך ישראל מקרא שכתוב: "תסתירם בסתר פניך מרכסי איש
 תצפנם בסכה מריב לשונות. שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך
 תסתירני. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה. סתרי
 ומגני אתה לדברך יחלתי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי
 חסיתי בך". כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים.

"וַאֲנַחְנוּ לֹא נִדַע מַה נַּעֲשֶׂה בִּי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ". יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי בִי
וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי, אֲמֵן וְאֲמֵן:

קלו רבוננו של עולם, רחם עלי והושיעני ועזרני והצילני מכל מיני
חלאים, ובפרט מהלי הראה שהיא עקר חיות האדם
וקיום המוח והשכל עזרני והושיעני שתהיה הראה תמיד בשלמות
אצלי וירחפו פנפי הראה על הלב תמיד להשקיט ולכבות חמום,
ותבערת הלב שלא יבעיר ולא יוקיד את כל הגוף חס־ושלום,
ויתקים כנפי הראה: 'והיו הפרוכים פורשי כנפים על הפפרת',
כפרתא דלבא. אבי אב הרחמן, חמל עלי מעתה, ולמדני עצה
ותחבולה בכל עת איד להתנהג מעתה, באפן שאוכל לכבות
ולהשקיט ולזכך תבערת הדמים הרעים והעכורים שלא יבערו
יותר מהמדה לא לימין ולא לשמאל, ולסגן ולזכך הדמים
מהשמרים ומרבוני העכירות שבהם, באפן שלא אוסוף לחשב שום
מחשבה רעה ולא יוסוף [ולא אניח] עוד האש הרע לבער בי
כלל ולא אשרף ולא אוקיד עוד את הלחלוחית שבי עלידי רבוי
התאוות, רק אתרחק באמת מכל התאוות רעות ובפרט מתאוות
המשגל ולא אבלל את דעתי עוד, רק אזכר להמשיך בכל פעם
קדשת הכנפי ראה בגשמיות ורוחניות שירחפו וינשבו על הלב,
ויכבו וישקטו את תבערת חמום הלב, באפן שיתקים בשלמות
כל הלחלוחית והשמנונית שבגופי ויעלה כל הלחלוחית
והשמנונית למחי בקדשה ובטהרה ועל ידם יאיר המוח באור
גדול, ויהיה מחי ושכלי נד וצח, ומאיר באור גדול תמיד,
"בפחמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה" במלאכת הקדש הולך

וְאוֹר בְּהָאֲרָה יִתְרָה בְּכָל פַּעַם לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה
גְּדוּלָּה בְּאֵמַת וּבְאִמּוּנָה:

קַנַּי רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ כַּמָּה פְּגָמִים וּמְכַשׁוּלוֹת
בָּאִים עַל־יְדֵי רַבּוּי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וּכְמָה חֲלָאִים בָּאִים
עַל־יְדֵי־זֶה רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, וּבִפְרֹט חֲלֵי הַקִּדְחַת שְׁנַת־פְּשֻׁטָּה עִתָּה
מְאֹד, יְהוּה יִשְׁמְרֵנוּ מֵעִתָּה. רַחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעָלַי וְשִׁמְרֵנִי
תָּמִיד שְׁאֲוֹהֵר מֵעִתָּה, וְאִשְׁמֹר אֶת נַפְשִׁי לְבָלִי לֶאֱכֹל שׁוּם אֲכִילָה
יִתְרָה כָּלֵל, וְאֲתָה תִּגַּן בְּעַדְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא יִבּוֹא לְתוֹךְ
פִּינוּ שׁוּם מֵאֲכָל שֶׁלֹּא נִתְבָּרַר לְמֵאֲכָל אָדָם, בְּאִפְנֵי שְׁתַּצִּיל אוֹתִי
וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִיּוֹנֵי חֲלָאִים, וּמִכָּל מִיּוֹנֵי מִבּוֹת
וּמְכַאֲוֹבוֹת וּמְחֹשָׁשִׁים וּבִפְרֹט מְחֹלֵי הַקִּדְחַת וְתִרְחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַל כָּל מִי שֶׁכָּבַר הִגִּיעַ עָלָיו חֲלֵי הַקִּדְחַת רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן (ובפרט על
פלוגי בן פלוגית) וְתִשְׁלַח לָהֶם מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם
רְפוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֹת הַגּוּף בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל וְתִסְבֵּב
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִשְׁלַח עֲלֵיהֶם זַעַה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְעַל־יְדֵי־זֶה
תִּתְיָשֵׁב דַּעְתָּם וְיִתְמַזְגוּ הַחֲסָדִים וְהַגְּבוּרוֹת שֶׁהֵם כַּח הָאִשׁ וּמִיּוֹם
שִׁפְהֵם בְּמִזְג הַשְׁוֵה וְלֹא יִתְעַרְבוּ וְלֹא יִתְבַּלְבְּלוּ עוֹד וְלֹא יִתְגַּבֵּר זֶה
עַל זֶה כָּלֵל, בְּאִפְנֵי שְׁתַּצִּיל אוֹתָם וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל מִרַבּוּי קְרִירוֹת
וּחִמִּימוֹת וְרַעֲיִדַת הָאֵיבָרִים שֶׁל חֲלֵי הַקִּדְחַת רַחֲמֵנָא לְשׁוֹנֵן וְיִזְכּוּ
כֻלָּם לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיִתְיָשֵׁב דַּעְתָּם בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמַת:

א: וּבְכֵן תִּרְחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, וְתַחֲוֹם וְתַחְמַל עַל יְמִינוּ
וְשִׁנּוּתֵינוּ, וְתַטִּיב לָנוּ מִפּוּבְקַד הָאֵמֶתִי, וְתִזְכְּנוּ לְתַפְלָה
בְּשִׁלְמוֹת וְנִזְכֶּה לְהַתְּפִיל כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל לַב וּנְפֶשׁ, וְלֹא

נזלול חס־ושלום בדברים העומדים בְּרוּמו של עולם, שהיא
 התפלה, ולא נעשה תפלתנו קבע אלא רחמים ותחנונים, ולא
 תדמה עלינו תפלתנו כמשאוי חס ושלום, רק נזכה ברחמיך
 הרבים להתאמץ ולהתחזק ולהתגבר בכל פח ועז ותעצומות בכל
 מיני פחות להתפלל תפלה שלמה לפניך בכונות הלב באמת
 כראוי כי אתה יודע אבינו שבשמים, כמה וכמה קשה וכבד
 עלינו לפתח פינו בתפלתנו, ותפלתנו פגומה מאד חוסה עלינו
 כרב רחמיך, וזכנו לגאול ולפדות את התפלה מן הגלות הגדולה
 והמרה שנפלה אצלנו עכשו בעוונותינו הרבים חוס וחמל חוס
 ורחם, חוס והושיעה מהרה למען שמך לבד, למענך למענך ולא
 למעננו, פתח פיך לאלם כמוני. "אדני שפתי תפתח ופי יגיד
 תהלתך". תכין לבי תקשיב אונך. עזרנו מלא רחמים יושב תהלות
 ישראל, שתהיה תפלתנו שגורה בפנינו תמיד, ויקים מקרא
 שכתוב: "בורא נים שפתיים, שלום שלום לרחוק ולקרוב, אמר
 יהוה ורפאתיו" ונזכה בכח תפלותינו להכניע ולהשפיל ולשבר
 ולכבול כל הרפואות הטבעיים של הרופאים, ויתגלה האמת
 בעולם, שאין שום רופא בעולם יודע כלל לרפאות שום חולאת,
 רק כל הרפואות בלן הן רק על־ידי דבר יהוה לבד, על־ידי
 תפלות ובקשות ותחנונים של הצדיקים בעלי התפלה המתפללים
 על ישראל ומרצין ומפיסין אותך, וממשיכין רפואות בעולם כי כל
 העשבים והסמים של הרפואות, וכל הכוכבים ומזלות הממנים
 עליהם, כלם מקבלים כחם מהמלאכים אשר עליהם, ואלו
 המלאכים מקבלים כחם מהמלאכים הגבוהים עליהם, וכלם

מקבלים ולוין זה מזה וזה מזה עד למעלה למעלה, עד שכלם מקבלים כח מהמלוה הגדול, שהוא הבעל תפלה שזוכה לדבר יהוה שהוא שרש כל הבריאה כלה מראש ועד סוף, כמו שכתוב: "בדבר יהוה שמים נעשו, וברוח פיו כל צבאם", על כן אי אפשר להמשיך שום רפואה בעולם כי אם על-ידי תפלה ותחנונים לבד, ותוכנו לדעת זאת באמת גמורה ובאמונה שלמה, וברחמיך הרבים נזכה להמשיך ולקבל כל הרפואות לנו ולכל עמך ישראל על-ידי דבר יהוה של התפלה לבד:

ותעזרנו ותושיענו שנופה להמשיך כל הכחות של כל הרפואות לתוך כל הדברים שבעולם, ללחם ולמים ולכל דבר מאכל ומשקה שתזמין לתוך פינו לאכל ולשתות, והיה מה שיהיה, ימשך לתוכם כח וסגלת הרפואות של כל העשבים והפסים, עד שיהיה לנו רפואה שלמה בכל עת שנצטרך על-ידי לחם ומים לבד ויקים בנו מקרא שכתוב: "וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך", ותרפאנו ברחמיך רפואה שלמה בגוף ונפש לכל רמ"ח אברינו ושם"ה גידינו, כי אתה לבד ידעת את כל מכאובינו ואת מחלותינו הגלויות לנו והנסתרות מאתנו: **אנא** יהוה, רפאינו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מפותינו: [להתפלל על הילדים של בני הצדיקים שהיה להם צער גידול בנים רחמנא ליצלן] (ובפרט לפלוני בן פלוני), אל נא רפא נא לו רפואה שלמה, ותן לו חיים ארוכים וטובים ויחיה ויארץ ימים ושנים בטוב ובנעימים, ותרפאהו ותחלימהו ותחיהו, ויזכו

אָביו וְאִמּוֹ יוֹלְדָיו לְגַדְלוֹ בְּנַחַת וּבְשִׂמְחָה לְתוֹרָה וּלְחַפָּה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִזְכּוּ לְרֵאוֹת מְמֻנּוֹ בָּנִים וּבָנֵי
בָּנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת. מֵרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, חוּם וְחִמְל
עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְעַל כָּלֵיוֹת עִמְךָ יִשְׂרָאֵל, עִמְךָ הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר בְּהֶם
בְּחֵרְתָּ, וְאָמַר לְצִרוֹתֶם דִּי, כִּי כָבֵר סָבְלוּ צַעַר גְּדוֹל בָּנִים הַרְבֵּה
יוֹתֵר מְדֵי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים:

אָנָּא יְהוָה חוּם וְחִמְל וְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתְנוּ, יְהִמוּ
נָא וְיִכְמְרוּ נָא הַמוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֵיךָ עַל רְתִיחַת דְּמַעְתָּם
וְצַעֲרָם וְאִנְקָתָם וְאִנְחָתָם וְכִלְיוֹן עֵינֵיהֶם שֵׁישׁ לָהֶם בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה, אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תְּלוּיֹת אֵלֶיךָ לְבַד "כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל
יָד אַדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שְׂפָחָה אֶל יָד גְּבֻרְתָּהּ", כִּי עֵינֵיהֶם אֶל יְהוָה
אֶלֵהֵיהֶם עַד שְׂתַחֲנַם וְתִרְפָּא וְתִבְרִיא וְתַחֲלִים וְתַחַיָּה אֶת בָּנִים זֶה,
בְּאִפְּן שְׂלָא יָבוֹא לִיְדֵי מַחֲלָה וְכָאֵב וּמַחוּשׁ כְּלָל, כִּי אֶל הַנַּעַר הַזֶּה
הַתְּפִלָּנוּ וְתוֹכֶם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֵיךָ הַעֲצוּמִים לְגַדְלוֹ בְּנַחַת
וְשְׁלוֹם וְשְׁלוּהָ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֹךְ,
כִּי לֹא אָמַר יְהוָה לְמַחֹת שֵׁם יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה, כִּי שְׂמֹךְ מִשְׁתַּף
בְּשִׁמְנוֹ, וְכָבֵר הַכְּמַחְתָּנוּ לְעַמּוֹד בְּעִזְרַתְנוּ תְּמִיד:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָהּ יוֹדַע כִּי אֵין בָּנוּ כַּח וְשִׁכַל אֵיךְ לְבַקֵּשׁ
וּלְרַצוֹת אוֹתְךָ עַל זֶה, כִּי בְּאִמַּת הָיָה רָאוּי לָנוּ לְפוֹל עַל
פְּגִינּוֹ תְּמִיד וּלְהַשְׁתַּטַּח לְעַפְר אֶרֶץ, יוֹמָם לֹא נְנוּחַ לִילָה לֹא נִשְׁכַּב,
לֹא נַחְרִישׁ וְלֹא נִשְׁקַט וְלֹא נִתֵּן דְּמֵי לֶךְ, וְנִזְכִּיר אוֹתְךָ תְּמִיד
שְׂתַרְחַם עַל יוֹצְאֵי חֲלְצֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים, עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְתִרְפָּאֵם
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי כָבֵר סָבְלוּ כָּלֵם יְסוּרִים וּמְכַאוּבִים גְּדוֹלִים

וּנְזָרָאִים, מִי יִבִּין עֵצֶם פְּלֶאֶד וּדְרֻכִּיךְ הַנִּפְלְאוֹת, וּמִי יִהְרַהֵר אַחַר
 מְדוּתֶיךָ, כִּי צְדִיק אַתָּה יְהוָה וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ, אֵךְ כָּבֵד קִבְּלוּ צֶעַר
 וַיִּסְוֶרִין יוֹתֵר מְדִי. הָאֹמֵר לְעוֹלְמוֹ דִּי יֹאמֵר לְצִוְוֹתֵיהֶם דִּי. חוּם
 וְחִמַּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדָם וַיְחִיו בְּלָם, כִּי אִין לָנוּ דַעַת
 וַיִּשְׁכַּל אֵיךְ לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם, כִּי אִם אַתָּה לְבַד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 תִּתְפַּלֵּל בְּעַדָם תְּמִיד, וְתִבְרַכֶם וַיְחִיו, יָמִים עַל יְמֵיהֶם תּוֹסִיף,
 שְׁנוֹת חַיִּים, יִרְאוּ זֶרַע יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים, יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב
 וְשְׁנוֹתֵיהֶם בְּנְעִימִים, וַיִּצְאוּ מֵהֶם בְּנִים וּבְנֵי בְנֵים דוֹרוֹת וְדוֹרֵי
 דוֹרוֹת, עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, לְעוֹלְמֵי עַד וְלִנְצַח נְצָחִים:

וּנְזָכָה עַל־יְדֵי תַקוּן שְׁלֹשׁ מְדוֹת אֵלוּ לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת, וְתַעֲזֹרְנוּ
 לְהַתְּפַלֵּל תַּפְלָתְנוּ לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, עַד
 שְׁנוֹכָה עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה לְהַמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לָנוּ וּלְזֶרְעֵנוּ וּלְכָל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבְכָרַט לְפָלוּנֵי בֵּן פָּלוּנֵי) כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נְאֻמָּן
 וְרַחֲמָן אַתָּה. וּנְזָכָה עַל־יְדֵי תַפְלוֹתֵינוּ שֶׁכָּל הָעֹשִׁבִים וְכָל שִׁיחַ
 הַשְּׂדֵה בְּלָם כְּאֶחָד יַחְזְרוּ וַיִּשׁוּבוּ כָּל כַּחוֹתֶם לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה
 שְׁלָנוּ שֶׁהוּא דְבַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא שְׂרָשֶׁם הָעֲלִיּוֹן, וַיִּכְלְלוּ כָּל
 הַכַּחוֹת שֶׁל כָּל הַרְפוּאוֹת שֶׁל כָּל הָעֹשִׁבִים וְהַסְּמִים שֶׁבְּעוֹלָם
 בְּתוֹךְ תַּפְלוֹתֵינוּ, וְתִהְיֶה תַפְלָתְנוּ בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּלָה כְּלוּלָה מִכָּל טוֹב
 מִכָּל הַכַּחוֹת שֶׁל כָּל הָעֹשִׁבִים וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה לְמִינֵיהֶם, וְתִזְכְּנוּ
 לְהַעֲלוֹתָם בְּלָם לְפָנֶיךָ לְרִיחַ נִיחוּחַ לְהַחְזִירָם וְלְהַשִּׁיבָם לְשְׂרָשֶׁם
 הָעֲלִיּוֹן עַל־יְדֵי תַפְלָתְנוּ שֶׁתִּהְיֶה כְּלוּלָה מִכָּלֶם, וְעַל־יְדִירוֹהָ נְזָכָה
 לְהַמְשִׁיךְ הַכַּחוֹת שֶׁל כָּל הַרְפוּאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְתוֹךְ לְחֶם וּמִים
 וּלְתוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נֹאכַל וּנְשָׂתָה, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ רְפוּאָה

שְׁלֹמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ עַל־יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם
בְּלִי שׁוּם רוּפְאִים וְדֹאקְטוֹרִים כָּלָל, רַק אֶתְּהָ בְּעֶצְמָךְ וּבְכַבּוֹדְךָ
תִּרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֹמָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כִּי אֲנִי יְהוָה רְפָאֵךְ":

וְנִזְכָּה לְקַבֵּל מֵאַתָּה רְפוּאָה שְׁלֹמָה בְּעַת צְמִיחַת הַמַּחֲלָה בְּעַת
שְׁהַחֲוֵלָת סָתוּם וְטָמוּן בְּקַרְבְּנוּ וְאִין יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ כָּלָל,
כִּי אֶתְּהָ לְבַד יוֹדֵעַ כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת שֶׁבְּקַרְבְּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִקְדִים רְפוּאָה לְמַפָּה, וְתִרְפְּאֵנוּ קִדְּם צְמִיחַת הַמַּחֲלָה
בְּעַת שְׁמֵת־חֵיל אִיוָּה מַחוּשׁ לְהַתְגַּדֵּל וְלַצְמִיחַ מִמֶּנּוּ מַה שִׁיִּצְמַח
חֲלִילָה, אֶתְּהָ בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד תִּרְפְּאֵנוּ מִכָּל זֶה כִּי אִין אָנוּ יוֹדְעִים
שׁוּם עֵצָה וְתַחְבּוּלָה וְשׁוּם רְפוּאָה לְשׁוּם מַחֲלָה וּמַכָּה וּכְאֵב, הֵן
בְּעַת שְׁנִסְתָּרָה הַמַּחֲלָה, הֵן בְּעַת שֶׁכָּבַר נִתְגַּלָּה חֲלִילָה, בְּכֻלָּם אִין
לָנוּ שׁוּם תִּקְוָה עַל שׁוּם רְפוּאָה שֶׁבְּעוֹלָם בְּדַרְךְ הַטָּבֵעַ, כִּי אָנוּ
יוֹדְעִים וּמֵאֲמִינִים בְּאִמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂאִין מוֹעִילִים כָּלָל שׁוּם רְפוּאוֹת
שֶׁל כָּל הַדֹּאקְטוֹרִים, "הֵן רוּפְאֵי אֱלִיל כָּלָם תְּהוּ הֵמָּה מֵהֶבֶל יַחַד,
לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יִצִּילוּ כִּי תְהוּ הַמָּוֶה", כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד אָנוּ
נִשְׁעָנִים, וְלִרְפוּאוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם וּמְיַחֲלִים, כִּי אֶתְּהָ רוּפֵא נְאֻמָּן,
רוּפֵא אֲמַת רוּפֵא הַנֶּם, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:

וְתַעֲזוֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עָלֵינוּ וְתִרְחִיקֵנוּ מִרוּפְאִים וְדֹאקְטוֹרִים
תָּמִיד, וְתִכְנִיעַ וְתַפִּיל וְתִשְׁפִּיל כָּל הַדֹּאקְטוֹרִים עִם כָּל
הַרְפוּאוֹת שְׁלָהֶם כִּי אֶתְּהָ יִדְעַת אֲשֶׁר הֵם מְזִיקִים הַעוֹלָם מְאֹד
מְאֹד וְהוֹרְגִים נַפְשׁוֹת רַבּוֹת כָּל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה בְּשׁוּגַג וּבְכַמּוּז
הַצִּילָנוּ מֵהֶם אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, שְׁמַרְנוּ מֵהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת זֵרְעֵנוּ וְאֶת
זֵרַע זֵרְעֵנוּ וְאֶת כָּל זֵרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

זכנו לקבל כל הרפואות שבעולם עלידי תפלה לבר, ותתגלה
האמת בעולם, שאין שום רפואות בעולם, כי אם עלידי
תפלה לבר ונוכה לקים מקרא שכתוב: "ויאמר אם שמוע תשמע
לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה, והאזנת למצותיו ושמרת
כל חקיו, כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני
יהוה רפאך":

ג: רופא חולי עמו ישראל, רופא אמת, רופא נאמן ורחמן, רחם
עלינו ועל כל עמך בית ישראל ושמרנו והצילנו
מרופאים ודאקטורים וברחמיך הרבים תקדים תמיד רפואה
למכה, ותשמרנו ותצילנו שלא נבוא לידי שום מחלה ומחוש
וכאב כלל, ואפלו בעת אשר תשלח לנו חס־ושלום איזה חולאת
או מחוש על פי גזרת דיניך הקדושים והאמתיים אנא רחום
ברחמיך הרבים, שמרנו והצילנו, שלא נמעה חס־ושלום למסר
עצמנו חלילה ליד הרופאים והדאקטורים, כי הן רופאי אליל כלם
המה מהבל יחד, כי אתה יודע האמת, שאין שום רופא יודע
לרפאות החולאת והמחוש כראוי באמת לאמתו, אפלו הרופאים
הממחים הבקיאים ומפלגים בחכמתם מאד, כי אין שום רופא
ממחה וחכם שיוכל לידע לבנו הפס המיוחד לרפאות אותו
החולה, כפי גזרת דיניך שגזרת שלא יתרפא החולה כי אם עלידי
איש פלוני וסם פלוני ביום פלוני אשר על כן אי אפשר בשום
אופן שיתרפא החולה כי אם עלידי סבות אלו דיקא שנגזרו על
רפואתו, ומי הוא החכם שידע כל זה, מפל שבן שרב הרופאים
והדאקטורים הם נבערים מדעת חכמת הרפואות, ואינם בקיאים

היטב בְּחַכְמַת הַרְפוּאָה, כִּי הִיא חֲכָמָה עִמָּקָה וַיֵּשׁ בָּהּ חֲלוּקִים
 וְשִׁנוּיִים רַבִּים לְאִין שְׁעוֹר וְתַכְלִית, אֲשֶׁר עַל פִּי רַב אֵי אֶפְשֶׁר לְכוּן
 הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וּבִתְנוּעָה קְלָה הֵם מְזִיקִים הַרְבֵּה וּמְפַסְדִּים
 וּמְקַלְקְלִים יוֹתֵר מִמָּה שְׁמֵתִקְנִים לַפְעָמִים, וְהֵם הוֹרְגִים וְרוֹצְחִים
 נַפְשוֹת בְּיָדִים, וְכֹמָה וְכֹמָה נַפְשׁוֹת שְׁקֵעוּ עַל יָדָם כִּי רַבִּים אֲשֶׁר
 מָתוּ עַל־יְדֵי הָרוּפְאִים וְהַדְּאֻקְטוֹרִים מֵאֲשֶׁר מָתוּ מִיַּת עֲצָמוֹ,
 כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, וְכֹאֲשֶׁר הָרוּפְאִים הָאֵמֶתִיִּים מוֹדִים
 עַל זֶה בְּעֲצָמוֹ, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לִידַע חֲכָמָה זֹאת עַל בְּרִיָּה, וְהוֹדוּ וְלֹא
 בּוֹשׁוּ, שְׂטוֹב יוֹתֵר לְמַנַּע מִרְפוּאוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵלֵא רַחֲמִים, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,
 אַתָּה יוֹדַע שְׂכַבְר נְשִׁתְקַע הָעוֹלָם הַרְבֵּה בְּטַעוֹת זֶה לְעַסֵּק
 בְּרְפוּאוֹת, מִיָּמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, עַד אֲשֶׁר קִשָּׁה לְהוֹצִיאָם מִמְּבוּכָה
 זֹאת וּבִפְרָט מִחַמַּת גְּדֹל הַצֶּעַר וְהַמְכָּאוֹב שֶׁל כָּל סוֹבְלֵי חִלָּאִים,
 רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, הֵם מוֹסְרִים עֲצָמוֹ לְיַד הָרוּפְאִים לְבַקֵּשׁ תַּעֲלָה
 וְתִרְוּפָה לְמַכּוֹתָם אֲבָל רַבִּם כְּכֹלָם תּוֹחַלְתָּם נְכוּבָה, וְהָרוּפֵא לֹא
 יִגְהֶה מֵהֶם מְזוֹר, כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, כְּאֲשֶׁר רַחֲמֶיךָ
 גּוֹבְרִים עֲלֵיהֶם לְהַגְהוֹת מְזוֹרָם וּלְחַבֵּשׁ חָלָיִם:

עַל־כֵּן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ מֵלֵא רַחֲמִים, רוּפֵא אֵמֶת, רַחֵם עָלֵינוּ וְתַן
 בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהִבִּין וְלְהַשְׁכִּיל בְּכָל עַת אֲשֶׁר נִצְטַרְךָ לְאִיזָה
 רְפוּאָה לָנוּ אוֹ לְבָנֵינוּ בִּיתְנוּ חַס־וְשְׁלוֹם, לְכָל גִּלְדָּה וְנִדְרָשׁ אַחֵר
 הָרוּפְאִים, רַק נִדְרָשׁ וּנְבַקֵּשׁ אֶת פָּנֵינוּ יְהוָה תָּמִיד וְתַחֲזֹק אֶת לְבַבְנוּ
 לְהֵאֱמִין וּלְכַתֵּחַ בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ וִירֵאִיךָ הָאֵמֶתִיִּים וְתַעֲזֹר לָנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁנוּכָה לְתַן מְמוֹן עַל פְּדִיוֹן נַפְשֵׁנוּ תָּמִיד וְתַזְמִין לָנוּ בְּכָל

עת אנשים כשרים ויראים באמת, אשר יהיה לאל ידם לעשות
 פדיון נפש מהכסף אשר נתן להם, באפן שימתיקו הדין מעלינו
 ומעל זרענו ובני ביתנו, עלידי הפדיון נפש שיעשו עבורנו ואתה
 תמלא רחמים עלינו ותרפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש
 ורפואת הגוף. רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה פי תהלתנו
 אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו ולכל מכאובינו ולכל
 תחלואינו (ובפרט לחולה פלוני בן פלוני), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן
 אתה כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואה של שום רופא
 שבעולם, כי אם עליך לבד אנו נשענים:

אל נא רפא נא לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, כי אתה
 לבד יודע גדל הצער והמכאוב של כל הסובלי חלאים
 ומכאובות. מלא רחמים, רחם עליהם ואל תסתר פניך מהם,
 ותראה ותשגיח בעניים ומכאובם, ותמלא רחמים עליהם
 להחלימם ולרפא אתם להחזיקם ולהחיותם חיש קל מהרה ויקים
 מקרא שכתוב: "והסיר יהוה ממך כל חלי, וכל מדוי מצרים
 הרעים אשר ידעת, לא ישימם בך, ונתנם בכל שונאיך" ונאמר:
 "ועבדתם את יהוה אלהיכם, וברך את לחמך ואת מימך,
 והסירותי מחלה מקרבך" ונאמר: "ויאמר, אם שמוע תשמע לקול
 יהוה אלהיך, והישר בעיניו תעשה, והאזנת למצותיו, ושמרת כל
 חקיו, כל המחלה אשר שמתי במצרים, לא אשים עליך, כי אני
 יהוה רפאך", אמן פן יהי רצון:

ד: **אנא** יהוה קרב מרחק פמוני, חוס על רחוק מרחמנות פמוני,
 הושיעה נא לרחוק מישועה פמוני, רפא נא לחולה

וּנְדָבָה כְּמוֹנֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין רוּפָא בְּעוֹלָם לְרַפְאוֹת
 חוּלָה כְּזֶה, כִּי אִם אֶתָּה לְכֹד, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
 בְּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים, בְּחֶסֶדְךָ הַנּוֹרְאִים, כִּי אֶתָּה "כֹּל תוּכַל וְלֹא
 יִבָּצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה", וּבְכָל דּוֹר וְדוֹר אֶתָּה, "עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין
 חֶקֶר נִסִּים וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר" וְלָךְ נָאִה לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּךְ
 וּגְבוּרָתְךָ הַגְּדוֹלָה וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹזֵר לְלֹא כֹחַ,
 וּמְרַחֵם עַל מִי שְׂאִינוּ רְאוּי לְרַחֵם מִכָּל הַצְּדָדִים, וְחוֹנֵן אֶת מִי
 שְׂאִינוּ רְאוּי לְחַנּוּנָה בְּשׁוּם אִפְּן, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "וְחַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר
 אֶחָן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם":

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תִּמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ, וּלְכָל
 מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, וְתִרְפָּא כָּל מַכּוֹת עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל תְּקוּנֵי רְפוּאוֹתֵיהֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת וּבְזִכּוֹת וּבְחַ
 הַצְּדָקָה תִּרַחֵם עַל כָּל חוּלֵי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ עֲלֵיהֶם
 מַכּוֹתֶיךָ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וְתַעֲזֹר לָהֶם שְׂיִהְיוּ נִפְתָּחִין פִּי כָּל
 הַמַּכּוֹת, וְתִמְשִׁיךְ וְתוֹצִיא כָּל הַקְּלָקוּלִים וְכָל הַלַּחֲוֹת רְעוֹת וְכָל
 הַדָּמִים הָעֲכוּרִים וְהַמְּקַלְקָלִים מִתּוֹךְ כָּל מַכּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל,
 בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַזְּקֵנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה אֲשֶׁר קָנּוּ חֲכֻמָּה
 הָאֱמֵתִיּוֹת, וּבְזִכּוֹת קִדְשַׁת הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים "מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי
 קִדְשׁ" שֶׁהֵם קוֹרְאִין וּמְגַלִּין אֶת הַרְצוֹן, עַל-יְדֵי זֶה נּוֹפֵה לְטַהֵר
 וּלְכַבֵּם וּלְהַדִּיחַ אֶת כָּל הַדָּמִים, עַד שְׂיִהְיוּ כָּל הַדָּמִים זָפִים
 וְצָחִים וּטְהוּרִים, לְמַעַן יוּכְלוּ כָּל הַדָּמִים שֶׁבְּכָל רַמ"ח אֲבָרֵינוּ
 וּשְׁס"ה גִּידֵינוּ לְסַבֵּב סְבוּבָם וְהַלּוּכֵם כְּסֹדֵר בְּמַהֲוֹרוֹת גְּדוֹל,
 כְּרָאוּי לָהֶם בְּאֵמֶת וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ חֶסֶד גְּדוֹל מֵאֲתָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה

נזפה שׁיסגֵר פי כל המפות וְכַל נִגְעֵי עֵמֶד בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּאִפֵּן
שְׁנוּזָפָה כָּלְנוּ אֲנַחְנוּ וְכַל עֵמֶד בֵּית יִשְׂרָאֵל לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן
הַשָּׁמַיִם לְכָל מִכּוֹתֵינוּ כִּי אֵין אָנוּ סוּמְכִים עַל שׁוּם רִפּוּאָה וְסִבָּה
בְּדֶרֶךְ הַטָּבֵעַ כְּלָל, כִּי אִם עֲלִיד לְכַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלְרִפּוּאוֹתֶיךָ
אָנוּ מְקוּיִם וּמְיֻחָלִים, כִּי אַתָּה "רוֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחְבֵּשׁ
לְעִצְבוֹתָם", רִפֵּא נָא אֶת כָּל מִכּוֹתֵינוּ בְּכָל הַבְּחִינּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת
וְרוּחָנִיּוֹת, כִּי יֵאל מְלֶךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה:

ה: וְנִזְכָּרָה לְהַמְשִׁיךְ רִפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עֵמֶד בֵּית יִשְׂרָאֵל,
(ובפרט לפלוני בן פלוני), יֵאל נָא רִפֵּא נָא לּוֹ רִפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפּוּאֵת הַגּוּף, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרִפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל
מִכּוֹאֲבֵינוּ וּלְכָל מִכּוֹתֵינוּ, וּתְבַטֵּל וְתִסִּיר כָּל הַמִּפְלְאוֹת
וְחַלִּים רָעִים וְנֶאֱמָנִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עֵמֶד בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם
וְתִשְׁלַח רִפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל אוֹתֵן הַנִּפְשׁוֹת מֵעֵמֶד בֵּית
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבַד הַפְּלֵאת אֶת מִכּוֹתָם, וּבָאוּ עֲלֵיהֶם הַמִּפְלְאוֹת
הַמִּפְלְאוֹת שְׁאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם רִפּוּאָה בְּעוֹלָם, וְלֹא תִפְלֵה
וּזְכוֹת אַבוֹת, וְלֹא שׁוּם קוֹל צַעֲקָה וְאַנְחָה, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִמְשָׁךְ
מִפְּנֵם הָאִמּוּנָה. אֲנָא יְהוָה, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ, לְמַעַנְךָ
לְכַד עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ כִּי אַתָּה לְכַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם
וְעֲלֵינוּ וְעֲשֵׂה כַגְּדֹל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, וְתִשְׁלַח לָהֶם וְלָנוּ רִפּוּאָה
שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִסִּיר מִחֲלָה מִקְרַבְנוּ, כִּי יֵאל מְלֶךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן
וְרַחֲמָן אַתָּה, כִּי אֵין פִּחְנוּ אֶלָּא בְּפָה לְכַד:

רוֹפֵא חוֹלִים, רוֹפֵא חָנּוּם, רִפֵּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי
תְהַלְתָּנוּ אַתָּה, וְתִתֵּן הַמָּטָר בְּעֵתוֹ, לַחַיִּים וְלַכְרֵכָה וּלְשִׁבְעַת

וּתְגַדֵּל בְּרַחֲמֶיךָ צְמָחִים וְעֹשִׂים שְׂיֵהִיָּה לָהֶם כַּח לְרַפְאוֹת תַּחֲלוּאֵי
 עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁפִּיעַ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִמְשִׁיךְ הַסֶּדֶר הַנִּכּוֹן וְהָאֲמֵת
 שֶׁל כָּל הַזְּרָעִים וְהַצְּמָחִים שֶׁבְּעוֹלָם כְּפִי סֵדֶר הַזְּמַן וְהַמְּקוֹם הָרְאוּי
 לָהֶם וְלֹא נִתְּלַשׁ שׁוּם פְּרִי וְעֵשֶׂב שְׂלֵא בּוֹמְנוּ, וְתִסְבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ
 סְבוֹת לְמוֹכָה, בְּאִפֵּן שְׂיִזְכָּה כָּל אֶחָד לְאֹכַל וְלִשְׁתּוֹת מֵה שֶׁהוּא
 צָרִיךְ לְרַפּוֹאתוֹ בְּאֲמֵת וְיִקְבְּלוּ לְפִי תָמָם כָּל מֵה שֶׁצָּרִיכִים
 לְרַפּוֹאתָם בְּאֲמֵת וְתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת אֲכֹלָם בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ
 וּבְזִמְנוֹ, בְּאִפֵּן שְׂיֵהִיָּה מְלַבֵּשׁ בְּהֵם כַּח כָּל הַרְפּוּאוֹת שְׂאֲנוּ צָרִיכִין
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, כִּי אֵין רוּפֵא
 בְּעוֹלָם שֶׁיִּדַּע לְכוֹן כָּל זֹאת כִּי אִם אֶתְהָ לְבַד כִּי אֶתְהָ עֲלֵת כָּל
 הָעֲלוֹת וְסִבַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְיִוֹדַע כָּל הַתַּעְלוּמוֹת, וְיִקִּים מִקְרָא
 שְׁכַתּוֹב: "אִז יִבְקַע בַּשַּׁחַר אוֹרֶךְ, וְאַרְכַּתְךָ מִהֲרָה תִצְמַח":

וְתִזְכְּנוּ שְׂתֵהִיָּה הַרְאָה אֲצִלְנוּ בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּרוּחַנִיּוֹת, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילְנוּ תְּמִיד שְׂלֵא יֵהִיָּה לָנוּ
 שׁוּם פָּגַם וְחֶסְרוֹן וְחִשָּׁשׁ וְכָאֵב בְּהַרְאָה לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא
 בְּרוּחַנִיּוֹת, רַק תֵּהִיָּה הַרְאָה תְּמִימָה וְשִׁלְמוֹה בְּנוֹ תְּמִיד, עַד
 שְׂנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִדְשֵׁת הַרְאָה הַקְּדוּשָׁה מְשֻׁרְשָׁה הָעֲלִיּוֹן
 לְמַעְלָה, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִכָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁהַזְּכָרְנוּ
 לְפָנֶיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְלֵא כָּל חֶפְצֵנוּ לְמוֹכָה, וְתִמְשִׁיךְ וְתִאִיר
 עֲלֵינוּ כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁהֵם תְּקוּן
 הָאֲמוּנָה וְתְּקוּן הַבְּרִית וְהַמְּחִין וּכְבוֹל הַגְּאוּוֹה וְתְּקוּן הַחֲלוּם,
 וְתְּקוּן הַמַּאֲכָלִים עַל־יְדֵי שְׂמֻחָה, וְתְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט, וְשֶׂאֵר כָּל
 הַתְּקוּנִים הַכְּלוּלִים בְּהֵם, בֵּין מֵה שֶׁהַזְּכָרְנוּ לְפָנֶיךָ, בֵּין מֵה שְׂלֵא

הִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכֹל־מִתְחַנְּנֵנוּ מִהֶרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עַד שְׁנוּכָה
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבִעֲנוּה
 אֱמֶתִיית, בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן
 סֵלָה:

ו: וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִכָּל
 מִיַּי חֲלָאִים וּמִכְאוּבוֹים וּמִכָּל מִיַּי חֲלָשׁוֹת, וְתַחַמְל
 עַל כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבֵר נִפְלוּ לְמוֹשָׁפֵב, שְׁתִּשְׁלַח לָהֶם
 מִהֶרָה זְעָה טוֹבָה, וְעַל־יְדִיזוּה יֵצְאוּ מֵהֶם כָּל הָאֲרָסִיִּים רָעִים שֶׁל
 הַדָּמִים הָעֵכוּרִים, וְעַל־יְדִיזוּה תִרְפְּאֵם רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ
 וְתִשְׁלַח עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ שִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת וְנוֹכָה שִׂיְהִיָּה נִמְשָׁךְ
 עָלֵינוּ תְּמִיד הַשִּׂמְחָה שֶׁל יוֹם טוֹב עַל־יְדֵי זְעָה טוֹבָה דְקַדְשָׁה,
 שְׁנוּכָה לְהַכְנִים כָּל כַּחוֹתֵינוּ בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מְצוּה וּמְצוּה וְכָל
 דְּבָר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ, עַד שְׁנוּכָה לְהַזְעִיעַ זְעָה טוֹבָה וְעַל־יְדִיזוּה נּוֹכָה
 תְּמִיד לְשִׂמְחָה שֶׁל יוֹם טוֹב, לְגִיל וְלִשְׂמֹחַ בְּךָ תְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
 עַל אֲשֶׁר זְכִיתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבַחֲרַת בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקַדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
 לְעִבְדוֹתֶיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֹאת:

ו: וְתִרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּכָל רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁם"ה גִּידֵינוּ,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִכָּל מִיַּי חוֹלָאִת, וּבִפְרֹט מַחֲלֵי
 הָרָאָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם וְנוֹכָה שְׁתִּהְיֶה הָרָאָה בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלְנוּ תְּמִיד,
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, וְתִתְנַהֵג הָרָאָה בְּמוֹג הַשְׁוֶה תְּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ
 לָנוּ בְּכָל עַת וְרַגַע רוּחַ חַיִּים דְקַדְשָׁה לְתוֹךְ כַּנְפֵי הָרָאָה, וְיִהְיוּ
 כַּנְפֵי הָרָאָה סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַלֵּב וּיְרַחֲפוּ בְּכַנְפֵיהֶם וַיִּמְשִׁיכוּ

רוח חיים דקדושה בגשמיות ורוחניות לתוך כל אברי הגוף וגידיו ועורקיו ותחינו באור פניך, ותמשיך ותאיר עלינו ברחמיך הרבים ש"ע [ש"ן ע"ן] נהורין של הפנים העליונים שהם אורות המקיפים הקדושים שנופה להשיגם חיש קל מהרה:

ח: ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ותפאנו רפואה שלמה לכל מבותינו ולכל תחלואינו ולכל מכאובינו ותשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים לכל חולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוגי בן פלוגי אל נא רפא נא לו בתוך שאר חולי עמך ישראל) רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אין לנו שום תקנה וסמיכה על שום רפואה בדרך הטבע כלל כי אם עליך לבד, כי אתה רופא הנם רופא אמת רופא נאמן ורחמן אתה. רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה:

ותמשיך רפואה שלמה מן השמים לנו ולכל עמך ישראל, ותמחה פשעינו כעב וכענן כמו שכתוב: "מחיתי כעב פשעיך וכענן חמאתיך שובה אלי כי גאלתיך" ותעביר ותסלק כל העננים המחשיכים את אור השמש הקדושה ותוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול וכאור בקר יזרח שמש צדקה ומרפא עלינו, כמו שכתוב: "וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה" ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ובל יאמר שכן חליתי, העם היושב בה נשא עון":

ותחזק ותבריא את הראה הקדושה, שתהיה הראה בשלמות תמיד אצלנו ואצל כל עמך בית ישראל, בגשמיות וברוחניות, ותתנהג תמיד במוג השווה פראוי, ותצילנו ברחמיך

מִכָּל מִינֵי חַלְיֵי הַרְאָה וּמִכָּל הַחֲלָאִים שֶׁבַּעוֹלָם וְנוֹכַח שְׂוִיתַתְקַן
 וַיִּמְשָׁךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהוֹפְרָתִי לְפָנֶיךָ, עַל־יְדֵי הַרְאָה
 הַקְדוּשָׁה וְתַצִּילֵנִי מֵהֶבְלֵי עוֹלָם הַזֶּה, מֵהֶבֶל מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים,
 וְנוֹכַח לְתַקֵּן כָּל הַהֶבְלִים שֶׁבַּעוֹלָם, לְבָרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם וּלְהַפְּכֵם
 לְהֶבְלִים שֶׁבַּקְדֻשָּׁה, לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה בְּאַמֶּת בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

מט: **וְזַכְּנִי** לְבִשׁוֹר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְעַל־יְדֵי־זוֹה
 אֲזַכֶּה לֹמֵר תְּהִלִּים בְּכֹנֶה גְדוֹלָה. וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו
 שְׁנוֹכַח לְרַחֵק אֶת עֲצַמּוֹ מִרּוֹפְאִים וְדַאקְטוֹרִים בְּתַכְלִית הַרְחוֹק
 וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים וּמְכַאוּכִים וּמַחּוּשִׁים, וְאִם
 בְּרַחֲמֶיךָ נִצְטַרְךָ לְפַעֲמִים לְאַיּוּה רְפוּאָה, תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַחֲזֹק אֶת
 לְבַבְנוּ שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל דַּעַתְנוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם שׁוֹם רּוֹפֵא וְדַאקְטוֹר,
 רַק לְסִמּוֹךְ עָלֶיךָ לְבַד, וּלְהַרְבוֹת בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים בְּשִׁבּוֹל הַחוּלָה,
 וְלַהֲיוֹת נְכוֹן וּבְטוֹחַ וּנְשָׁעַן עַל אַמִּירַת תְּהִלִּים, שֶׁעַל־יְדֵי־זוֹה תִשְׁלַח
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַצָּרִיכִים רְפוּאָה וְתַתֵּן לָנוּ כַּח, וְתַעֲזֹרְנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנו לֹמֵר תְּהִלִּים בְּכֹנֶה גְדוֹלָה כָּל כּוֹךְ עַד שְׁנוֹכַח לְעוֹרֵר
 וּלְהַקְיִץ אֶת דּוֹד הַמְּלָךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֲצַמוֹ שֶׁהוּא "רוּחַ אֲפִינוּ
 מְשִׁיחַ יְהוָה", וְיִהְיֶה נֶחֱשֵׁב כְּאִלוֹ אֲמָרֵם דּוֹד הַמְּלָךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
 בְּעֲצַמוֹ, עַד שִׁיְהִיָּה כַח לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַחֲיוֹת מֵתִים עַל־יְדֵי
 אַמִּירַת תְּהִלִּים וַיִּשׁוּבוּ כָּל חוּלֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאַיְתָנָם,
 וְתִרְפְּאֵם וְתַחֲלִימֵם וְתַחֲיִים בְּחַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים בְּאַמֶּת וְנוֹכַח
 כְּלָנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלַהֲיוֹת כְּרִצוֹנְךָ וְכְרִצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים
 כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אֶתָּה [יְהוָה] אֱלֹהֵי,

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו
 בתשובה שלמה לפניך. זפני מעתה להרגיל את עצמי להיות
 בעולם הבא ככל אשר שאלתי מאתך אבי מלכי וקדושי צורי
 וגואלי, זפני שאזכה לשמע את קול השיר הקדוש שיתער
 לעתיד. "אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני. אל
 תשליכני לעת זקנה, ככלות כחי אל תעזבני. אל תעזבני יהוה,
 אלהי אל תרחק ממני. חוששה לעזרתי אדני תשועתי":

רצון וכסופין

לא ובכן תחנני ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני תמיד
 ותזבני לכסופין וקדושה, שאהיה נכסף ומשתוקק
 תמיד אליך, ומתגעגע לעבודתך באמת ליראתך ואהבתך וכל
 היום כלו תהיה תשוקתי ותקנתי וכסופי ונגעגועי רק אליך
 ולעבודתך באמת ועיני יהיו פלות כל היום להשיג עבודתך
 האמתית כמו שכתוב: "פלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.
 פלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני. נכספה וגם פלתה
 נפשי לחצרות יהוה, לפי ובשרי ירגנו אל אל חי. פלה שארי
 ולבבי, צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. צמאה לך נפשי כמה
 לך בשרי בארץ ציה וענף בלי מים. צמאה נפשי לאלהים לאל
 חי מתי אבוא ואראה פני אלהים":

אבי אבי רכב ישראל, אבי אבי אדוני מלפי ואלהי, צור לבבי
 וקדושי, אתה יודע עצם רחוקינו ממך עכשו אשר אי

אֶפְשָׁר לְכַנּוֹת הַהֲרַחְקָה בְּשׁוֹם לְשׁוֹן שְׁבַעוּלָם וְאִין לָנוּ שׁוֹם סְמוּכָה
 כִּי אִם לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק וּלְהַתְנַעֲנַע אֱלֹדִי וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעַתְךָ
 וּלְקוּוֹת לְרַחֲמֶיךָ, כַּאֲשֶׁר גָּלִית לָנוּ עַל־יַדִּי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים,
 שֶׁהַכְּסוּפִין וְהַשְׁתַּוְּקוּת דִּקְרָשָׁה הֵם בַּעֲצָמָם טוֹבִים מְאֹד עַל כֵּן
 בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי הַחַפִּץ בְּתַקּוּנִי
 וְהַמְשַׁתְּדֵל בְּהַצְלָתִי, שֶׁתּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַרְגִּילֵנִי לְכַסֵּף
 וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק וּלְהַתְנַעֲנַע אֱלֹדִי תְּמִיד, בְּאִמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם וְתַצִּילֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַמְלֵט נַפְשִׁי מִכָּל מִינֵי כְּסוּפִין רָעִים
 וּמִכָּל מִינֵי הַשְׁתַּוְּקוּת וְנִגְעוּגוּעִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי תַּאוּוֹת
 וְהַרְהוּרִים רָעִים וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם כְּסוּפִין וְהַשְׁתַּוְּקוּת רָעִים
 כָּלֵל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֻזָּכָה לְדַבֵּר וּלְהוֹצִיא בְּפִי אֶת
 הַכְּסוּפִין וְהַנִּגְעוּגוּעִים טוֹבִים שְׁלִי וְתַעֲזֹרֵנִי תְּמִיד לְפָרֵשׁ
 כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וְנַפֵּשׁ וְאֻזָּכָה לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת
 וּבְשִׁיחָה בֵּינִי לְבִין קוֹנֵי תְּמִיד וְאֻזָּכָה לְשַׁפֵּךְ כָּל שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ תְּמִיד
 וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ מֵלֵא רַחֲמִים, בְּאִמַּת
 וּבְתַמִּימוֹת, בְּכְסוּפִין גְּדוּלִים וְהַשְׁתַּוְּקוּת נִמְרָץ אֱלֹדִי, עַד שְׂאֻזָּכָה
 לַעֲשׂוֹת נְפִשׁוֹת רַבּוֹת דִּקְרָשָׁה עַל־יַדִּי הַכְּסוּפִין הַקְּדוּשִׁים שְׁלִי
 שְׂאֻזָּכָה לְהוֹצִיאֵם וּלְפָרְטֵם בְּפִי בְּפִרוּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא
 יַעֲבֹר, וְאֻזָּכָה לַעֲשׂוֹת עַל־יַדִּי זֶה נִקְדוּת קְדוּשׁוֹת לְאוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה
 וּלְצִיר אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה לְטוֹב וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים אֲצִלִּי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה סֵם חַיִּים וְאֻזָּכָה לְהַתְּנַבֵּק בְּךָ וּבְעַבְדוֹתֶיךָ תְּמִיד לְעוֹלָם
 וְעַד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תְּמִיד, שְׁלֵא יִתְגַּלְּגַל וְלֹא יִתְדַבֵּק בִּי וּבְזַרְעֵי

שום נפש רעה חס־ושלום היוצאת ונעשית מכסופין רעים חס־
ושלום ותעורני שיצאו ממני תמיד נפשות קדושות ומזכות הרבה,
עלידי כסופין הטובים שלנו שנוציאם בפנינו ויתגברו אלו
הנפשות, ועוררו כל העולם בלו בתשובה שלמה באמת, עד
שישובו כלם אליך לעשות רצונך באמת:

גד מלא רחמים מלא משאלותינו למזכה ברחמים, פי צרכינו
מרבם מאד מאד, ודעתנו קצרה לבאר ואתה בוחן
לבנות וכליות, ולפניך נגלו כל תעלומות לב ואתה יודע
שפנימיות לבנו אנו משתוקקים מאד לשוב אליך באמת, ואנו
מתגעגעים ומצפים בכל עת למצא פתח תקוה לשוב ולהתקרב
אליך באמת עזרנו למען שמך, זכנו לכל מה שבקשנו מלפניך
"יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי", עושה
שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

ק "נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה, לבי ובשרי ירננו
אל אל חי, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ
ציה וענף בלי מים, צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא
ואראה פני אלהים" רבנו של עולם, אתה יודע עצם רבוי
המניעות שיש לי עכשו מפל הדברים שבקדשה מתורה ותפלה
ומעשים טובים, אשר אי אפשר לבאר אפס קצה מרבוי
הבלבולים והמניעות והעכובים שיש לי מפל דבר שבקדשה
ואפלו כשאני עושה איזה מצוה או דבר שבקדשה הוא מבלבל
ומערבב מאד מאד, ורחוק מאד משלמות התקון שצריכין

לעשות על-ידי כל מצוה כי בעוונותי הרבים נתרחקתי מאד
מתורתך וממצותיך ואני דומה בעיני עתה כתועה במדבר ממש,
מקום חשך ואפלה, ארץ ציה וצלמות ואיני יודע כלל מה
לעשות לשוב אל הדרך האמת והישר והנכון להיות כרצונך
הטוב בשלמות באמת ואני הולך בעולם העובר הזה "כאיש
שפור וקנבר עברו יון, נע ונר", מבלבב ומטרף בכמה אלפים
ורבבות בלבולים על בלבולים ומניעות על מניעות, המונעים
ומבלבלים אותי מלהתקרב אליך ולתורתך בשלמות באמת אשר
לך נוצרתי "ומה אעשה ליום פקדה, ומה אעשה כי יקום אל
וכי יפקד מה אשיבנו" ואיני יודע כלל כמה להחיות את נפשי
האמללה והמרה מאד מאד, הפגומה והמטרפת כל כך כל כך,
כי אם על-ידי השתוקקות וכסופין ורצון אליך ולעבודתך
ולתורתך, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים עצם מעלת
הרצון והחשק דקדשה:

מלא רחמים רחם עלי, והיה בעזרי וזכני שאתחיל להרגיל את
עצמי לכסף ולהשתוקק ולחשק תמיד ברצון וחשק חזק
ואמת לתורתך ולעבודתך ולהתקרב אליך באמת, עד שאזכה
על ידי החשק והרצון האמת שבלב, ללמוד מתוך הספר העליון
הנכתב על הלב העליון על-ידי הצדיקים האמתיים אשר אתה
מקשיב ושומע דבריהם שמדבר כל אחד במקומו ואתה מחברם
יחד וכותב מהם ספר זכרון בשביל החושבים בלבם וחושקים
באמת ללמוד תורתך ולעשות רצונך כמו שכתוב: "אז נדברו יראי
יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויפתח ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולחשבי שמו".

זַכַּנִי גַם כֵּן לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי הָאֲרָרָה גְדוֹלָה מֵהֵלֶב הַזֶּה,
 וּלְלַמֵּד מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר הַזֶּה, כִּי אֲנִי רַחוּק מְאֹד מֵהַבֵּל, רַק אֲנִי
 מִצְפָּה לְרַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ שֶׁתִּזְכַּנִּי לְרָצוֹן וְחֶשֶׁק אֲמַתִּי אֵלֶיךָ
 וְלַעֲבוֹדָתְךָ וְלִתְוֹרָתְךָ, בְּאִפְסָן שְׂאֵזְפָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ מֵהֵרָה בְּאֵמֶת
 כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב חוּם וְחֶמֶל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים
 עֲזֵרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, "כִּי תִפְאַרֵת עֲזָנוּ אֶתָּה וּבְרָצוֹנְךָ תִּרּוּם
 קַרְנֵנוּ, יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי יְגוּאֵלִי",
 אֲמֵן וְאֲמֵן:

ד: וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְרָצוֹן דְּקִדְשָׁה, שִׁיְהִיָּה רָצוֹנֵנוּ חֹזֵק וְתַקִּיף וְאֲמִיץ
 בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה לְעֲבוֹדָתְךָ וְלִירְאָתְךָ וְלִתְוֹרָתְךָ,
 וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה יִתְחַזַּק הַרָצוֹן דְּקִדְשָׁה אֲצִלָּנוּ
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר כִּי אֶתָּה יַדְעֵתָ כִּי בְשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ וּמִחֲמַר קִרְצָנוּ וּמִי
 יַעֲזֹר פֶּחַ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת הֵן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָאָם,
 מַלְאָכִים וְשָׂרְפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ וְכָל צָבָא מַעְלָה, אִין גַּם
 אֶחָד שְׂיֻכַּל לְהַתְפָּאֵר וְלוֹמֵר שְׂיֻכַּל לְעַבְדְּךָ כִּי לְגִדְלָתְךָ אִין חֶקֶר,
 וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה, אַף כִּי אֲנוֹשׁ רַמָּה וּבֶן אָדָם
 תּוֹלְעָה, עוֹף וְיַגַּע. וּבְכָל יוֹם וְיוֹם יִצְרָנוּ מִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ, וּפּוֹרֵשׁ
 רְשָׁתוֹת וּמְכַמּוֹרוֹת לְנַפְשָׁנוּ, "בְּאֲרַח זוֹ אֶהְלֵךְ מִמֶּנּוּ פַח לִי". חוּסָה
 עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ, וּזְכַנּוּ וְעֲזֵרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְהַגְבִּיר הַרָצוֹן דְּקִדְשָׁה,
 שְׂנוּפָה לְהַרְגִיל עֲצִמָנוּ בְּרָצוֹנוֹת טוֹבִים תְּמִיד, לְכַסֵּף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק
 וְלַהֲתַעֲגֵעַ אֵלֶיךָ תְּמִיד בְּרָצוֹן חֹזֵק וּבְכִסּוּפִין אֲמַתִּים בְּתִשׁוּקָה
 גְּדוֹלָה בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
 לְחִצְרוֹת יְהוָה, לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנָנוּ אֶל אֵל חַי. כָּלָה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי, צוּר
 לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם":

אָבִי אֵב הַרְחֵמוּן, מִשָּׁד עֲבֹדָךְ אֶל רְצוֹנְךָ, שִׁיְהִי כֹל מִגְמָתִי
 וְחִפְצֵי רְצוֹנִי חֲזָקִים תְּמִיד לְזִכּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמָּת,
 וְלֹא אֶסְתַּפֵּל עַל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּלְל וְלֹא תִרְדֹּף מִחֲשַׁבְתִּי
 וְרְצוֹנִי אַחַר הַמָּמוֹן כִּלְל, כִּי לֹא כְמוֹתִי אֶקַּח הַכֹּל, כִּי אִין מְלוּיִן
 לוֹ לְאָדָם בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
 וּמְרַגְלִיּוֹת אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֶבֶד וּבִין שִׁיְהִיָּה לִי מְמוֹן
 וּבִין לְאוֹ, בֵּין כֶּף וּבִין כֶּף אֲבֵלָה יְמֵי בְשׂוּהָ, "וּמָה יִתְרוֹן לְאָדָם
 בְּכָל עָמְלוֹ, שִׁיעֵמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, הַבֵּל הַבְּלִים הַכֹּל הַבֵּל" וְאִם
 גַּם לְעַבֵּד אוֹתְךָ אֵינִי זֹכֵה בְּעוֹנוֹתַי הָרַפִּים, עַל כֹּל פְּנִים זְכַנִּי
 שִׁיְהִיָּה רְצוֹנִי חֲזָק תְּמִיד רַק לְזִכּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלְעַבֹדְתְּךָ,
 וְלֹא אֶפְסִיק הַרְצוֹן דְּקִרְשָׁה כִּלְל אוֹלֵי אֲזֻכָּה שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כִּכֹּל
 נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתִתְחִיל מֵעַתָּה לְקַרְבְּנִי אֵלֶיךָ בְּאַמָּת:

וְתַרְחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַנִּי תְּמִיד שְׁלֵא אֶפֶל
 לְיָדִי זְקָנָה לְעוֹלָם, שְׁלֵא תִהְיֶה עַבְדְּתְךָ זְקָנָה וְיִשְׁנָה
 אֲצִלִּי לְעוֹלָם, רַק אֲזֻכָּה לְחֹדֶשׁ עֲצָמֵי כָּכֵל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה לְחֹדֶשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרַי לְהַתְחִיל כִּכֹּל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְתִצְלַנִּי
 מִזְקָנָה דְּסִטְרָא אַחֲרָא תְּמִיד "אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקָנָה כְּכֹלֹת כְּחֵי
 אֵל תַּעֲזֹבֵנִי" וְאֲזֻכָּה לְקַיָּם דְּבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבִרְכָה שְׁדָרְשׁוּ עַל
 פְּסוּק: "הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעָם", שִׁיְהִיָּה דוּמָה בְּעֵינֵי כָּכֵל יוֹם וַיּוֹם
 כְּכֹלֹ הַיּוֹם נִכְנַסְתִּי עִמּוֹ בְּבְרִית, כְּכֹלֹ הַתְּחַלְתִּי הַיּוֹם לְכַנֵּם
 בְּקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב: "אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם", 'כָּכֵל יוֹם
 וַיּוֹם יְהִי בְּעֵינֶיךָ כְּחֹדְשִׁים' וְתַעֲזֹרְנִי וְתַחַזְקֵנִי וְתִאֲמַצְנֵי תְּמִיד כָּכֵל
 עֵת שְׁלֵא אֵיֵאֵשׁ עֲצָמֵי לְעוֹלָם שׁוּם יֵאוֹשׁ כִּלְל וּבְעֵצָם מְדַרְגָּתִי

השפלה והפחותה מאד מאד, אִזְכָּה לְקוֹת וּלְצִפּוֹת לִישׁוּעָה
 אֲמִתִּיית, לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה תָּמִיד וְאֶקְוֶה וְאֵיחָל וְאֶחֱכֶה תָּמִיד לְזִכּוֹת
 לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרָאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר לְכַד נּוֹצְרֹתִי וְלֹא
 אֲרָפֶה וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת הַרְצוֹן דְּקִדְשָׁה, רַק אֶחֱזֵק עִצְמוֹ בְּכָל עֵת
 לְחַדֵּשׁ הַרְצוֹן דְּקִדְשָׁה יוֹתֵר לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ, לְהִשְׁתַּוְּקֵק
 וּלְכַסֵּף וּלְהִתְנַעֲנַע אֵלַיִךְ וּלְעִבּוֹדְתֶךָ בְּרִצּוֹן חֶזֶק חֲדָשׁ לְגַמְרִי:

מָלֵא רַחֲמִים, זֹרַע צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ צְדָקָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמִים עוֹשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ לֹא כִרְעוּתֵינוּ תַגְמְלֵנוּ
 עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּזְפַנּוּ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, בְּזִכּוֹתֵם וּבְחַם
 תְּמַשִּׁיךְ וְתֵאִיר עֲלֵינוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, הָאֶרֶת רַעוּא רַעוּיִן
 רִצּוֹן שְׁבִרְצוֹנוֹת וְנוֹכַח לְקִשְׁר כָּל הַרְצוֹנוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְשֶׁרֶשׁ
 הַרְצוֹן, עַד שְׁנוּכָה כְּלָנוּ לְהֵאֱמִין בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה וְנִכְוָנָה
 שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנְךָ לְבָד, וּלְכַסֵּף וּלְהִשְׁתַּוְּקֵק וּלְהִתְנַעֲנַע תָּמִיד לְשִׂמְךָ
 הַגָּדוֹל וּלְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאִמָּת, בְּרִצּוֹן תְּקִיף וְחֹזֵק וְאִמּוּיִן בְּאִמָּת
 לְאִמָּתוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַ נְצָחִים עַד
 שְׁנוּכָה לָבוֹא לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְחִדּוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה, עַל־יְדֵי רִצּוֹנֵנוּ
 וּכְסִפְנוּ הַחֹזֵק לְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל בְּאִמָּת וְתְמַשִּׁיךְ עֲלֵינוּ שְׂמִחַת יוֹם
 טוֹב קָדֵשׁ תָּמִיד וְנוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְעִבְדֶּךָ בְּאִמָּת
 בְּיִרְאָה וּבְאֵהֱבָה וּבְשִׂמְחָה וְחִדּוּה, וַיְקִים בְּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא
 שְׂפָתוֹב: "בְּשִׂמְךָ יִגִּילוּ כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתֶךָ יְרוּמוּ. כִּי תִפְאֶרֶת
 עֲזָמוּ אֶתָּה וּבְרִצּוֹנְךָ תִּרוּם קִרְנֵנוּ. כִּי לִיהוָה מִגִּנְנוּ וּלְקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 מְלַכְנוּ":

:: חוֹם וְחַמַּל עָלַי, וְזַפְנִי לְעַבְדְּ אֹתָךְ בְּתַמִּימוֹת גְּדוֹל בְּאַמַּת
 וּבְאַמוֹנָה שְׁלֹמָה וּבַפְּשִׁימוֹת גְּמוּר, עַד שְׁאוּזָה לְעַבְד
 וְלַעֲלוֹת עַל כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁפַעוֹלָם, שְׂיֵאִיר עָלַי הָאֶרֶת הָרָצוֹן
 הָעֲלִיּוֹן וְאוּזָה לְכֶסֶף וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִהְתַּגַּעֵגַע אֵלַיךְ בְּאַמַּת בְּרָצוֹן
 מִפְּלֶג מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, וְאוּזָה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא לְיוֹם שְׁפָלוֹ
 אֶרֶךְ וְטוֹב, וְנוּזָה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירֵשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת
 הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וְאוּזָה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַשְׁיִיג וְלִהְרַגִּישׁ חַיֵּי
 עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלִרְאוֹת עוֹלָמִי בְּחַיֵּי, שְׁאוּזָה לְהַשְׁיִיג
 תְּקוּפוֹת הַיָּמִים וְתַקּוּפוֹת הַשָּׁנִים, לְהַשְׁיִיג בְּעוֹלָם הַזֶּה הַמְּקִיפִים שֶׁל
 עוֹלָם הַבָּא הַנִּקְרָאִים יָמִים, וְהַמְּקִיפִים הַנִּקְרָאִים שָׁנִים וְתִשְׁפִיעַ
 עָלֵינוּ שְׁפַע הַכֶּתֶר עֲלִיּוֹן דְּקִדְשָׁה, וְשֵׁם תַּטְהַרְנוּ מִכָּל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְיִתְהַפְּכוּ שֵׁם כָּל עוֹנוֹתֵינוּ לְזִכִּיּוֹת:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֱדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ
 יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֹךְ טוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל,
 שְׁבַעֵנוּ מִטּוֹבְךָ הָאֱמֵתִי, שְׁמַרְנוּ וְהַצִּילְנוּ לְכָל נְפוֹשׁ דְּעַתְנוּ וְלִבְכָנוּ
 אַחֲרֵי הַטּוֹב הַמְדַמָּה, רַק נוֹכַח לְשַׁבֵּר כָּל תַּאֲוֹת הַמְדַמִּיּוֹת, תַּאֲוֹת
 הַבְּהִמִּיּוֹת וְנוֹכַח לְדַבֵּק מִחֲשִׁבְתֵּנוּ בְּטוֹב הָאֱמֵתִי בְּטוֹב הַנְּצַחִי,
 לְהַתְּעַנֵּג עַל יְהוָה וְלִהְשָׁפִיעַ בְּצַחֲצַחוֹת נַפְשֵׁנוּ וְתִהְיֶה אֲכִילַתְנוּ
 בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וּבְאִימָה וּבִירְאָה גְּדוֹלָה וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹצְנוּ שְׂיִמְשֶׁךְ
 עָלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילַתְנוּ הָאֶרֶת הָרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן, שְׁנוּזָה לְכֶסֶף וְלַחֲמוֹד
 וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִחְשׁוֹק וְלִהְתַּגַּעֵגַע אֵלַיךְ בְּאַמַּת בְּרָצוֹן מִפְּלֶג מְאֹד
 מְאֹד, בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ בְּתַכְלִית הַבְּטוֹל עַד אֵין סוּף, עַד שְׁלֹא נִדַע
 כָּלֵל מֵה אָנוּ רוֹצִים, וְיֵאִיר עָלֵינוּ הָאֶרֶת הָרָצוֹן שְׂיִהְיֶה לְעַתִּיד

בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "כָּעֵת יֹאמֵר לְיַעֲקֹב וְלְיִשְׂרָאֵל, מַה פָּעַל אֵל" וְנֹאמֵר: "מַה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאָיִךְ, פָּעַלְתָּ לַחֹסִים כִּי נִגַּד בְּנֵי אָדָם", וְנֹאמֵר: "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זולָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲבֵה לוֹ":

שׁוּחַט

לוֹ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת וְלֹא יבוא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם דְּבַר הָאֲסוּר לָנוּ וְלֹא נִפְשַׁל לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּמִרְפוֹת, אֲפֹלוּ בְּשׁוֹנֵג וּבְאִנָּם. וְתִצֵּל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וְתִפְרִישׁ אוֹתָנוּ וְתִכְדִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי נִבְלוֹת וּמִרְפוֹת דְּאוֹרֵייתָא וּדְרַבְּנָן וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תְּמִיד שׁוֹחֲטִים הַגּוֹנִים וְכֹשְׁרִים וְתִהְיֶה עִמָּהֶם תְּמִיד וְתִשְׁמֹר אוֹתָם וְאוֹתָנוּ שְׂלֵא יִפְשְׁלוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל יָדָם לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּמִרְפוֹת חֲסִי־וְשָׁלוֹם וְתַעֲזֹר לְהַשׁוֹחֲטִים שְׂיִכְנוּנוּ תְּמִיד הַיֵּטֵב בְּכַרְפַּת הַשְּׁחִיטָה, בְּאִפֵּן שְׂיִזְפוּ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בְּהַחֵי מַחֵי לְמַדְבַּר, עַד שְׂיַעֲלוּ כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הָעֲשׂוּקוֹת הַמְּגַלְגְּלִים בְּחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וּבַהֲמוֹת אֵל הַשְּׂכִינָה וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יַחֲוֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתִיהָ עַל יָדָם וְנִזְכָּה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עַל־יַד־יָדָהּ עֲלֵינוּ שְׂפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְנִזְכָּה לְפָרְנָסָה טוֹבָה בְּכָבוֹד כְּלֵי שׁוֹם וְיִגְעַה וְטַרְחָא וְטַרְדָּא כָּלל אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִינָם גּוֹמֵל לְחִיבִים טוֹבוֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, אֲתָה יוֹדַע שְׂאִין בָּנוּ כַּח לְשֹׁמֵר עֲצִמְנוּ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַמְּצוּיִים עִכְשָׁו הַרְבֵּה מְאֹד וְאִין

מי שיעמוד בעדנו וישתדל בתקון נפשותינו, ויציל אותנו מפגם
 השוחטים שאינם הגונים הגורמים מה שגורמים, רחמנא לצלן:
 רבוננו של עולם, רחם עלינו למען שמך, ולמען שכנית עזך,
 ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ולמען כל הצדיקים
 אמתיים, ועזרנו והושיענו והצילנו ומלטנו משוחטים רעים,
 משוחטים שאינם הגונים, ושמרנו תמיד שלא יבוא לתוך פינו
 שום מכשול גבלה וטרפה, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך
 מזמה", ובידך הכל ואתה יכול לשמר אותנו גם עכשו בדורות
 הללו מנבלות וטרפות משוחטים שאינם הגונים חוס וחמל עלינו,
 למענך ולא למעננו, וקדשנו בקדשתך, והבדילנו מן מאכלות
 אסורות כמו שכתוב: "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי" ונוכח
 לקים מקרא שכתוב: "ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה
 לא תאכלו, לכלב תשלבון אותו" וכתוב: "והתקדשתם והייתם
 קדושים כי קדוש אני", ויקים מקרא שכתוב: "טרף נתן ליראיו,
 יזכר לעולם בריתו":

שנה - הלום

ג רבוננו של עולם, זכנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו כח להתגבר
 על השנה, שנוכל לנדר שנה מעינינו ללמוד בכל לילה
 תמיד ששים מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמוד וללמוד לשמר
 ולעשות ולקיים, לעסק בהם לשמה. "קומי רני בלילה לראש
 אשמרות", ועל ידיה ימשך עלינו חוט של חסד, "זמם יצוה

יְהוָה חֲסֵדוֹ, וּבִלְיֵלָה שִׁירָה עַמּוֹ תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי" וְתַעֲזֹר לָנוּ עַל-
 יְדִיזָה שְׁלֹא יִזִּיק לָנוּ לְעַבֹּדְתָנוּ שְׁמִיעַת קוֹל זְמֵרָה וּנְגִינָה מִשׁוּם
 אָדָם שְׁבַעוּלָם וְאִפְלוּ הַקּוֹלוֹת הַפְּגוּמִים הַבָּאִים מִצְּפָרִים הָאֲחֻזוֹת
 בְּפֶחַ אֵל יֵהָא לָהֶם כַּח לְהִזִּיק אוֹתָנוּ לְכַלְכֵּל אוֹתָנוּ מִעַבֹּדְתָנוּ,
 חֲסִי וְשָׁלוֹם, רַק תִּתֵּן לָנוּ כַּח לְהַעֲלוֹתָם וּלְבָרְרָם וּלְהַקִּימָם לְהַחֲזִירָם
 אֶל הַקִּדְשָׁה וְתִקֵּם אֶת סַפְת דְּוִד הַנִּפְלֵת:

יֵט וְתִצְיִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִהֲרֹהֲרִים רָעִים וּמַחְלוּמוֹת רָעִים,
 וְתֵהָא מִטְּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְתוֹפְנִי לְמַעַט בְּשָׁנָה
 וְתִרְדְּמָה וְאִפְלוּ מַעַט הַשָּׁנָה שְׁאֵנִי מִכָּרַח לִישָׁן בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַגּוֹף,
 אֹזְכָה שִׁיְהִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה וּשְׁנָתִי תַעֲרֹב לִי וְאֹזְכָה לִישָׁן תָּמִיד
 מִתּוֹךְ מַחְשָׁבוֹת וְהִרְהוּרֵי תוֹרָה וּמִתּוֹךְ שְׂמִחָה וְאֹזְכָה לְקִרוֹת
 קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבִמְסִירַת נַפְשׁ וּבִכְוִנַת
 הַלֵּב בְּאִמַּת פְּרָאוּי, בְּאִפֵּן שְׁאֹזְכָה לְהַרְג כָּל הַמַּחְבְּלִים וּמִזִּיקִין וְכָל
 הַסְּטָרִין אוֹחֲרֵנִין עַל-יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה:

וְאֹזְכָה שְׁתַּכַּלֵּל נַפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשַׁמְתִּי בְּתוֹךְ כְּלָלִיּוֹת נַפְשׁוֹת
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכָם תַּעֲלֶה נַפְשִׁי עִמָּהֶם
 אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת שְׁנָתִי וְתִהְיֶה נַפְשִׁי פְּקוּדָה וּמְסוּרָה בְּיָדְךָ לְבַד כְּמוֹ
 שְׁכַתּוֹב: "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אִמַּת"
 וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרַשׁ מִנַּפְשִׁי כָּל מִינֵי מַחְבְּלִים וְסְטָרִין אוֹחֲרֵנִין
 הַחִפְצִים לְהַתְּאָחוּ בָּהֶם, חֲסִי וְשָׁלוֹם וְתַחֲמַל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
 וְהַעֲלוּכָה, וְתִהְיֶה בְּעֹזְרָה שְׁתוּכַל לַעֲלוֹת בְּשָׁלוֹם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת
 שְׁנָה, וְלָשׁוּב בְּשָׁלוֹם לְתוֹךְ גּוֹפִי בְּעַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה, בְּאִפֵּן
 שְׁאֹזְכָה לְשָׁנָה רְקִדְשָׁה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה וְעֵרְבָה, שְׁנָה שֶׁל חַיִּים

וּתְזַכְּנֵנוּ לְחַלּוּמוֹת טוֹבִים, חַלּוּמוֹת צוֹדִיקִים וְאַמְתִּיִּים, חַלּוּמוֹת
 קְדוֹשִׁים הַבָּאִים עַל־יְדֵי מַלְאָכִים קְדוֹשִׁים אַמְתִּיִּים וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים מִחַלּוּמוֹת שֶׁל שָׂקָר, מִחַלּוּמוֹת הַבָּאִים עַל־יְדֵי שָׂדִים, חֶסֶד
 וְשָׁלוֹם, מִחַלּוּמוֹת מְעַרְבָּבִים, מִחַלּוּמוֹת שֶׁל שָׂוָא וְהַבֵּל:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי בְּחַסְדֶּיךָ
 הַגְּדוֹלִים מִמְּקָרָה לַיְלָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, שְׂלֵא יֵאָרַע לִי שׁוֹם
 מְקָרָה לֹא בַיּוֹם וְלֹא בַלַּיְלָה רַק אֲזַכֶּה לִישֹׁן בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ,
 "בְּטוֹב אֶלֶן אָקִיץ בְּרַחֲמִים":

אָבִינוּ אֵב הַרְחֲמוֹן, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים וְחַסְדִּים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמוֹים
 תְּמִיד, צוֹפֵה מֵרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, חוּס וְחַמֵּל נָא
 עָלֵינוּ, הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ יַעֲזְרוּנוּ עָלֵינוּ, חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ
 וְטַפְּנוּ, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמְּקָרָה לַיְלָה כִּי
 אַתָּה יַדְעֵת אֵת עֵצֶם הַפֶּגֶם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַנוֹגֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
 לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עַל־יְדֵי מְקָרָה לַיְלָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זוֹהָ
 חֲרָבָה עִירֵנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיִּינוּ,
 וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ, וְנִתְפָּזְרֵנוּ בֵּין הַגּוֹיִים, וְנִדְחֵנוּ בְּאַרְבַּע
 כַּנְפוֹת הָאָרֶץ:

חַמֵּל עַל שְׂאֵרֵית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַמֵּל עַל עַנְיֵי הַצָּאן, צֹאן
 נֶדַח וְאִין מְקַבֵּץ מְלֶכֶךְ רַחֲמוֹן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמַטִּיב הַדְּרִישׁ
 לָנוּ, שׁוֹבֵה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעִשׂוּ רְצוֹנְךָ, וְאָמַר
 לְצִרּוֹתֵינוּ דִּי וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה
 מִמְּקָרָה לַיְלָה, וְשָׁמַר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם וְנִזְכֶּה לְהֵיוֹת נִשְׁמְרִים מִכָּל דְּבַר רָע, שְׂלֵא נִהְרַהֵר בַּיּוֹם, וְלֹא

נבוא לידי טמאה בלילה, חס־ושלום, ונזכה שתהיה מחשבתנו
קדושה וטהורה תמיד:

לה ועזרני לחדש את מחי ושכלי ונשמתי תמיד ותורני ותלמדני
תמיד איך להתנהג בענין השנה באפן שאוכל לחדש
את מחי תמיד פי אתה ידעת פי אנחנו מכרחים לשמר את השנה
מאד פדי לחדש את מחנו ושכלנו, פדי שלא יתבלבל דעתנו חס־
ושלום וגם אתה ידעת עצם ההפסד של רבוי שנה חס־ושלום
שפסידין הזמן היקר מכל הזן אשר השעה שנאבד מהזמן בשנה
או בהכלי עולם הזה חס־ושלום, אין לה תמורה בעולם ואין שום
אבדה בעולם כמו אבדת הזמן ואני בער ולא אדע כלל איך
להתנהג בזה, בענין הנהגות השנה כלל:

על־כן אני מפרש שיחתי לפניך, ואני מוסר עצמי עליך לבר,
"בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת",
שתשמר צאתי ובואי, ותהיה עמי תמיד, ותדריכני באמתך
ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין השנה, לישן במועדו ובזמנו
בעת ההכרח לבר פרצונך הטוב, ותעזרני שאזפה למעט בשנה
ותקדשני בקדשה גדולה ותגרש כל מיני בלבולים מפחי
ומחשבותי עד שאזכה על־ידי מעט שנה לתת נייחא להמחין שלי
ויתחדשו המחין והנשמה שלי, ויתחזקו מעיפותם, על־ידי מעט
שנה בתכלית המעוט:

ותזכני לישן בקדשה ובטהרה גדולה, ותרחם עלי ותעזרני,
ותפתח לנשמתי שערי רחמים וחסד ותצוה למלאכייך
הקדושים שיניחו את נשמתי שתכנס לשערי הקדשה בשעת

שָׁנְתִי, וְתַעֲלֶה וְתַכְנֵם נִשְׁמָתִי וְשִׁכְלִי לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה
 בְּשַׁעַת שְׁנָתִי וְאִזְכֶּה לְחַדֵּשׁ אֶת שִׁכְלִי וְנִשְׁמָתִי בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה
 בְּשַׁעַת שְׁנָה וַיִּקָּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה
 אֲמוּנָתְךָ" וְאִזְכֶּה לְקַבֵּל תְּמִיד שִׁכְלִי חֲדָשׁ וְנִשְׁמָה חֲדָשָׁה מְאֹד
 הַפָּנִים עַל־יְדֵי הַשְּׁנָה בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה:

וְתִזְכְּנִי לְקָרוֹת קְרִיאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה בְּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה
 וּבְמִסִּירַת נַפֶּשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאֵמַת וְאִזְכֶּה לְהַתְּוֹדוֹת
 עַל כָּל חַטָּאתִי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי קִדְמֵי הַשְּׁנָה וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה עַל כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְאִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי בְּאֵמַת
 שְׁלֵמָה אֲשׁוּב עוֹד לְאוֹלָתִי וְאִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי קִדְמֵי הַשְּׁנָה תְּמִיד
 אֲרַבַּע מֵיִתוֹת בֵּית דִּין בְּאֵמַת וּבְלֵב שְׁלֵם וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי וְתִמְחַל
 וְתִסְלַח לִי וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי נִגְדָד וְתַטְהֵר אֶת נַפְשִׁי
 וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְתִצְוֶה בְּרַחֲמֶיךָ לְפָתַח לְנִשְׁמָתִי שְׁעָרֵי הַרְחָמִים,
 שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְתַכְנֵם נִשְׁמָתִי לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה
 בְּשַׁעַת שְׁנָה, עַד שֶׁתַּעֲלֶה עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה לְאוֹר הַפָּנִים דְּקְדוּשָׁה,
 עַד שֶׁאִזְכֶּה לְחַדֵּשׁ אֶת נִשְׁמָתִי וְשִׁכְלִי, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וּלְקַבֵּל בְּכָל
 פְּעַם שִׁכְלִי חֲדָשׁ וְנִשְׁמָה חֲדָשָׁה מְאֹד פְּנִיד דְּרֹךְ הָאֱמוּנָה
 הַקְדוּשָׁה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּזְכֵר לְכָל זֶה בְּזִכּוֹת
 צְדִיקֵי אֲמַת אֲשֶׁר לְפָנֶיהֶם אֵין שׁוֹם שְׁעַר סְגוּר, בְּזִכּוֹתֶם
 וּבְחַסְדֵי תַמְהַרְנִי וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקְדוּשַׁתְךָ הָעֲלִיזוֹנָה, וְתִפְתַּח לִי כָּל
 הַשְּׁעָרִים שֶׁל הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְכָל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַקְדוּשָׁה עַד
 שֶׁתַּעֲלֶה נִשְׁמָתִי לְאוֹר הַפָּנִים "פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק אֲבֹא בָם

אודה יה. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר
 בעבדך ולמדני את חקיך". וזכני להמשיך ולקבל נשמה חדשה
 ושכל חדש משבעים פנים של התורה הקדושה ואזכה להשיג
 ולהבין השבעים פנים של התורה ותאיר עיני במאור תורתך
 ותזכני לראות תמיד בכל עת אור פני הצדיקים האמתיים, לקבל
 פניהם תמיד ויאירו פניהם הקדושים עלי ברחמים וחסד גדול,
 ובאהבה וחמלה גדולה, בסכר פנים יפות, עד שאזכה לקבל
 נשמה חדשה ושכל חדש מאור פני הצדיקים:

לח ובבן תזכנו ברחמיך אבינו אב הרחמן, ותעזרנו לעסק
 בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה ולא אבד שום
 לילה מלילותי בלי למוד ועסק בתורה ועבודה כל ימי חיי.
 ותעזרני לנגד שנה מעיני ללמוד הרבה תורתך הקדושה, ולעסק
 בתפלות ותחנונות ובקשות הרבה בכל לילה ולילה ובכל יום ויום
 ותהיה בעזרי תמיד, שלא יהיה כח לשום פטול בעולם לבטלנו
 חס־ושלום מן התורה ומן העבודה ואפלו פעת פשצר לאדם חס־
 ושלום, אפלו פשיושבים בעניות ובדחקות חלילה, נזכה גם כן
 ברחמיך לעסק בתורה ועבודה תמיד, ולא נהיה בטלים מדברי
 תורה לעולם ואתה ברחמיך תרחם עלינו ותראה בעינינו ודחקנו
 ועמלנו, ותמשיך עלינו חוט של חסד ברחמיך הרבים ובחסדיך
 הגדולים וימשך עלינו אור החסד מבקר דאברהם וכאור בקר
 יזרח עלינו אור החסד והרחמים והחמלה והחנינה "יומם יצוה
 יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי", ועלידי אור
 החסד בקר דאברהם שתמשיך עלינו ברחמיך הרבים, עלידייזה

תּוֹכְנוּ לְהַכְנִיעַ וְלֹאֲכַפֵּי אֶסְמָא דְקִין כָּל בָּשָׂר, שֶׁהוּא הַרוּחַ סְעָרָה, תַּחַת הַדְּבֹר דְקַדְשָׁה, וַיְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָר" וַיִּתְּפְּטְלוּ מִן הָעוֹלָם מַעְלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלְנוּ כָּל הַדְּבֹרִים רָעִים שְׁפָעוּלָם, וְנוֹכַח לְדְבֹר דְקַדְשָׁה בְשִׁלְמוֹת, וְלִתְקַן פְּגָם הַדְּבֹר, וְנוֹכַח שְׂיֵצֵא הַדְּבֹר בְּקַדְשָׁה מִפִּינוּ בְּשִׁיר וְשִׁבַּח וְרִנָּן וְהִלָּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְתוֹכְנוּ מַעְתָּה שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ שׁוֹם דְּבֹר פְּגָם כָּלֵל רַק כָּל דְּבֹרֵינוּ יִהְיוּ רַק דְּבֹרִים קְדוּשִׁים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּבִירֵאת שְׁמִים וְעַבְדֵּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּקַדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב "יִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ. תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֵר פִּי וַיְבָרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל יְעַת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי. פִּי יִסַּפֵּר צְדָקְתְּךָ, כָּל הַיּוֹם תִּשְׁוַעֲתְךָ. אוֹדָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי, וּבַתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלֶלְנוּ, כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ":

גד רבוננו של עולם, "יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עטה אור בשלמה נוטה שמים פריעה" אתה ידעת "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין לי שום שכל להגדיל דעתי בכל זה על כן פאתי לפרש בפני אליך מלפי ואלהי, שתוכנו ברחמיך שיהיו נעשים אצלנו כל התקונים האלה ממילא על ידי העסקים והמצות שאנו עוסקים בכל יום, ותהיה בעזרי ותוכני להמשיך עלי קדשה גדולה קדם השנה עד שאזכה לישן בקדשה ובטהרה גדולה, ושנתי תערכ לי עד שאזכה על ידי השנה שתעלה נשמתי ותתדבק בעלמא דאתי, עד שתהיה מחשבתי דבוקה בעלמא דאתי תמיד:

׀ **וּבְכֵן** תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים הַרְבִּים
 וְהַעֲצוּמִים, וְתַעֲזָרְנוּ מִשְׁנַתְנוּ כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים גָּבְרָה
 עָלֵינוּ הַשָּׁנָה בְּהַתְגַּבְּרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, עַד אֲשֶׁר זֶה יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים
 אֲשֶׁר עוֹסְקִים עִמָּנוּ הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים לְעוֹרְרָנוּ וְלַהֲקִיצָנוּ מִשְׁנַתְנוּ
 וְתַרְדֵּמָתְנוּ, וּבְכַמְּהָ פָּנִים וְאַפָּנִים וְסִבּוֹת רַבּוֹת וַיְגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת
 וְעֲצוּמוֹת טָרְחוּ וַיִּגְעוּ בְּשִׁבְלֵנוּ וְצִמְצָמוּ אֱלֹהוֹתָו יִתְפַּרֵּךְ עָלֵינוּ,
 וְהֵאִירוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהִלְבִּישׁוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוֹשָׁה בְּכַמְּהָ וּבְכַמְּהָ פָּנִים, בְּדְרוֹשֵׁי תּוֹרָה וּבְסַפְרֵי מַעֲשִׂיֹת שֶׁל
 שָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת, כָּכֵל אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּסַפְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים וְשָׁמַעְנוּ
 מִפִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ, דְּבָרִים גְּבוּהִים וְעֲצוּמִים וְנוֹרָאִים עַד אֵין סוֹף,
 דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוֹם רוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּבָרִים הַנִּמְשָׁכִים מֵאַתָּךְ
 בְּאַמֶּת, דְּבָרִים שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר וְלַהֲקִיץ כֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם כְּלָם
 מִשְׁנַתֶּם הַגְּדוֹלָה, בְּגְדוֹל כְּקָמֹן וְעֵדוֹן לֹא נִתְעוֹרְרָנוּ וְלֹא שָׁבְנוּ
 מִטְּעוּתֵנוּ עֵדוֹן, וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לָנוּ עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל
 הַמֶּלֶךְ, מַה לַּעֲשׂוֹת לָנוּ וְלֹא עָשָׂה לָנוּ, עַל־יְדֵי צְדִיקוֹ וְחַכְמָיו
 הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁהָיוּ בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר מִיּוֹם מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ
 הַקְּדוֹשָׁה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר כְּלָם כְּאַחַד מְעוֹרְרִים וּמְקִיצִים
 אוֹתָנוּ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, "וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב", וְאֵנִי עָנִי וְכוּאֵב
 וְגוֹעַ, אֵין לִי שׁוֹם מְנוּם וְהַצְּלָה כִּי אִם אֲזַעַק וְאַשְׁוֵעַ. "קוֹלִי אֶל
 יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קְדְשׁוֹ סֵלָה. אֲנִי שָׁכַכְתִּי וְאַיִשָּׁה הִקְיַצְתִּי
 כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי":

׀ **אֲנָא** יְהוָה אֲשֶׁר אֵין שָׁנָה וְתַנּוּמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הִנֵּה
 לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל" וְאַתָּה מְעוֹרֵר יְשָׁנִים

ומקיץ נרדמים, מחיה מתים ורופא חולים, פוקח עורים וזוקף
 כפופים, משיח אלמים ומתיר אסורים, אנא ברחמיך הרבים,
 עוררני נא, הקיצני נא, הקימני נא ברחמיך הרבים "פנה אלי
 וחנוני, כי יחיד ועני אני. צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני.
 ראה עניי ועמלי, ושׂא לכל חפאתי. ראה אויבי כי רבו, ושנאת
 חמס שנאוני. שמרה נפשי והצילני, אל אבוש פי חסיתי בך".
 עורני וחנוני מעתה שאזכה להתעורר משנתי הגדולה אשר גברה
 עלי על ידי מעשי הרעים, וגם על ידי תאות אכילה ושתייה עורני
 להתעורר בהתעוררות גדול ולשוב אליך באמת לאמתו, בזריות
 גדול, והצילני מעתה מפל מיני חמאים ועוונות ופשעים, והיה
 עמדי תמיד, ושמרני והצילני מפגם תאות אכילה ושתייה ואזכה
 שתהיה אכילתי תמיד בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאות
 הגוף כלל, ותהיה אכילתי ושתיתי תמיד מאכל שנתברר למאכל
 אדם ותגן בעדי ותשמרני ותצילני שלא יבוא לתוך פי שום מאכל
 ומשקה שלא נתברר עדין למאכל אדם, אשר יכולין לאבד חסד
 ושלוש את הפנים דקדשה על ידי מאכלים הללו, ולפל לתוך שנה
 חסד ושלוש רק אזכה לאכל בקדשה גדולה מאכלים שנתבררו,
 מאכלים שהם בקדשת לחם הפנים, שאזכה על ידם ללב טוב
 ללב שמח, ולפנים דקדשה ותצילני ממאכלים המביאין רע אל
 הלב:

אנא חוסה על נפשי האמללה והעלוכה מאד, וחמל עלי
 בחמלתך הגדולה, ותן לי תקוה ולא אבד, ותן לי אחרית
 טוב וחמל עלי מעתה שאזכה מהיום להזכיר את עצמי את כל

דַּבְּרִי יְהוָה שְׁשָׁמְעֵנוּ מִרְבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, בְּאִפְּן
 שְׁאִזְכֶּה לְהִתְעוֹרֵר בְּאֵמֶת מִשְׁנֵתִי הַגְּדוֹלָה, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד
 כְּצֵאֵן בְּלֹא רוּעָה, כְּתֹרֵן בְּרֹאשׁ הַהָר וְכִסְפִּינָה בְּלֵב יָם. "שְׁקִדְתִּי
 וְאֵהִיָּה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֶּגֶז". אֲנִי כְּנֶה, עוֹרֵה נָא, הִתְעוֹרְרִי נָא,
 הַקִּיצָה נָא, עִמְדִי נָא, קוּמִי נָא, חֲלִי נָא פָּנַי אֶל בְּמִיטַב הַגִּזּוֹן, נִפְשִׁי
 נִפְשִׁי הִשְׁתַּמְחִי לְעֵפֶר וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ, וְתֵן בְּעֵפֶר פִּיד. "וְשִׁפְלֵת מֵאֲרִץ
 תְּדַבְּרִי, וּמֵעֵפֶר תִּשַׁח אִמְרֵתְךָ, אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה, אוֹלֵי יִחַנּוּ יְהוָה
 צְבָאוֹת, אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה כְּכֹל נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ,
 מִה לֵךְ גֵּרִים, קוּם קְרֵא אֶל אֱלֹהֶיךָ, אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ
 וְלֹא נֵאבֵד" אוֹלֵי יְחוּס עִם עֵנִי וְאֲבִיוֹן אוֹלֵי יִרְחַם, הַקִּיצָה אָחִי
 מִשְׁנֵת פְּתִיחֵךָ, "הַעִירָה וְהַקִּיצָה. עַד מָתִי עֵצֶל תִּשְׁכַּב, מָתִי תִקּוּם
 מִשְׁנֵתְךָ. מְעַט שָׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חֶבֶק יָדַי לְשֹׁכֵב. אֵל תִּתֵּן
 שָׁנָה לְעֵינֶיךָ, וְתִנְגֹּמָה לְעַפְעֵפֶיךָ. הַנְּצֵל כְּצָבִי מִיָּד, וּכְצִפּוֹר מִפֶּחַ
 יְקוּשׁ". זְכוֹר אֶל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה
 יָמִים וְשָׁנִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן חֲסְדֵי יְהוָה לֹא תִמְנָו מִמֶּךָ, וּבְכֹל עֵת
 הוּא עוֹסֵק לְעוֹרְרֶךָ וְלַהֲקִיצְךָ מִשְׁנֵתְךָ בַּחֲסְדֵי הַמְרַבִּים. זְכוֹר זֶה
 כְּמִה מְעוֹרְרִים וּמְקִיצִים אוֹתְךָ בְּכִמָּה מִיְּנֵי הִתְעוֹרְרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעֵרֶךְ וּמִסָּפֵר, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסָּפֵר שִׁיְהִיָּה אִפְשָׁר לִישֵׁן מְקוּל
 הַצֵּעָקָה וְהִתְעוֹרְרוֹת וְהַכְרוֹזִים וְרִמּוּזִים וְהִתְנַצְצוֹת בְּאֵלֹהֵי,
 בְּאֵתְגַלְיָא וּבְאֵתְכַסְיָא, "כְּרוּזָא קְרָא בְּחֵיל, קוּל גְּדוּל וְלֹא יִסָּפֵר
 וְקוּל שׁוּפֵר חֹזֵק מְאוּד", הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר בְּקוּלוֹ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת
 וּבְכֹל שְׁעָה, "הֵן יִתֵּן בְּקוּלוֹ קוּל עוֹ", יַעַן וַיֹּאמֶר: עוֹרוּ יִשְׁנִים
 מִתְרַדְּמֵתְכֶם, וְנִרְדְּמִים הַקִּיצוּ מִתְנַוְמֵתְכֶם, וְעַדּוֹן לֹא שִׁבְתָּ

מטעותך עודך מתגולל בתוך המסלה, בתוך עבירת רפש ומיט, בתוך יון מצולת ההבלים. העודך לא תשוב, עודך מסתולל בנפשך לבלתי שלחה חפשי, שתשוב לעשות רצון יוצרך ובוראך, אשר זה כל תשוקתה ונענועה וכספה החזק והעצום:

ובכן תזכני ברחמיך הרבים שאזכה עלידי התעוררות השנה לדבור חזק דקדשה, שאזכה ברחמיך לדבר דבורים קדושים תמיד, בכח גדול ובמסירת נפש באמת ובלב שלם, ואזכה להכניס כל כחי דבורי התפלה ובכל הדבורים דקדשה ויקים מקרא שפתוב: "ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמע בקול דברו":

ה: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותזכנו לחלומות קדושים, לחלום עלידי מלאך הקדוש, לחלומות צודקים ואמתים ואל יבהלני רעיוני וחלומות רעים והרהורים רעים, ותצילני מחלומות של שוא והבל, מחלום עלידי שד חס ושלום ותעלני מבהמה לאדם ותזכני לקדש ולטהר הכח המדמה שלי, ויהיה נכלל הפח המדמה בכח השכל דקדשה, עד שגם בעת הסתלקות המחין בשעת השנה, יהיה הפח המדמה והרשימות של המחין בקדשה גדולה בבחינות מלאך ותמשיך עלי צלם אלהים עד שאזכה לחלום עלידי מלאך, לחלומות מישבים, לחלומות טובים וישרים בקדשה ובטהרה גדולה פרצונך הטוב ותצילני מחלומות של שטות ומפשות והבלים ושקרים ותהפך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה:

וּתְזַכְּנִי שְׁתַּהֲיֶה מִחֲשַׁבְתִּי וְדַעְתִּי וְרַעֲיוֹנֵי אַחֲזוּיִם וּדְבוּקִים
 וְקִשּׁוּרִים בְּךָ תָּמִיד, וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וּבְצַדִּיקֶיךָ
 הָאֱמִתִּיִּם, עַד שְׁאֻזָּכָה לְרֹאוֹת בְּחֵלוֹם אֹרֶךְ פְּנֵי הַצְּדִיקִים
 הָאֱמִתִּיִּם, וְלִשְׁמַע מֵהֶם דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, דְּבָרִים אֱמִתִּיִּם
 וְקְדוּשִׁים בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֹכַת פְּסֻלַת כָּלֵל, בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֹכַת שְׁקָרִים
 וְהַבְּלִים הַנִּמְשָׁכִים מִמָּקוֹם אַחֵר חֶסֶד וְשָׁלוֹם וְאַזְכָּה לְזִכֹּר תָּמִיד
 הַיָּטִב בְּהִקְצִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֱמִתִּיִּם שֶׁתְּזַכְּנִי
 לְרֹאוֹת וְלִשְׁמַע בְּחֵלוֹם וּתְחַזְּקֵנִי בִּירְאָתְךָ וּבַעֲבוּרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 תָּמִיד וַיְהִי כֹל חֵלוֹמֹתַי מִיֹּשְׁבִים עָלַי לְמוֹכָה:

עֲזַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנֻזָּכָה לְקַשֵּׁר אֶת הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה,
 וַיִּתְקַשְּׁרוּ יַחַד כָּל מְלֹאכֵי הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהֵם
 מִיכָאֵל מִיִּמּוֹן, וּמִשְׁמַאֵל גְּבֻרִיאֵל, וּמִלְּפָנִים אֹרִיאֵל, וּמֵאֲחֹר
 רְפָאֵל, שְׁפִימָנִם אֲרַגְמָן, אֲשֶׁר שָׁם הָאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "אֲפִרְיֹן עֲשֵׂה לּוֹ הַמְּלֶכֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן. עֲמוּדָיו
 עֲשֵׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מְרַכְּבוֹ אֲרַגְמָן, תּוֹכוֹ רְצוּף אֲהָבָה מִבְּנוֹת
 יְרוּשָׁלָּיִם". וּתְזַכְּנֵנִי לִזְמַר תָּמִיד קִדְּם הַשְּׁנָה בְּכֹנֶה גְדוּלָּה קִשּׁוּר
 הַמְּרַכְּבָה, שֶׁהוּא: 'בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיִּמִּינִי מִיכָאֵל
 וּמִשְׁמַאֲלֵי גְבֻרִיאֵל וּמִלְּפָנֵי אֹרִיאֵל וּמֵאֲחֹרֵי רְפָאֵל וְעַל רֹאשֵׁי
 שְׂכִינַת אֵל'. וְתַעֲזַרְנוּ בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל לְקַשֵּׁר אֶת הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה,
 עַד שְׁנֻזָּכָה לְתַקּוֹן הַמְּשֻׁפָּט, וַיִּתְתְּקֵנוּ "בְּסֵאוֹת לְמִשְׁפָּט כְּסֵאוֹת
 לְבֵית דָּוִד" וְנוֹזָכָה לְתַקּוֹן בְּשִׁלְמוֹת פָּגֶם הָאֲהָבוֹת הַנְּפֹלָיִן, וְלֹא
 יְהִי לָנוּ שׁוּם תַּאֲוָה רָעָה הַנִּמְשָׁכַת מֵהָאֲהָבוֹת הַנְּפֹלָיִן וּתְזַכְּנֵנוּ
 לְאֲהָבָה וְקְדוּשָׁה, לְקַבֵּל עָלֵינוּ תָּמִיד עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּאֲהָבָה

רַבָּה וְעֵזָה, וּבְשִׁמְחָה וְחֵדְוָה גְדוֹלָה וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ תָּמִיד
מִמָּקָרָה לַיְלָה, וְתִזְכְּנוּ מִהֵרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמַּת
כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב:

וְתִזְכְּנוּ לְשָׁנָה דְקִדְשָׁה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְתֵאִיר עֵינֵינוּ פֶּן
נִישָׁן הַמּוֹת, וְנוֹפֵה לִישָׁן מִתּוֹךְ דְּבָרֵי תוֹרָה תָּמִיד, שָׁנָה
שֶׁל חַיִּים, שָׁנָה טוֹבָה עֲרֵבָה וּמְתוּקָה, וְיָקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
"מְתוּקָה שְׁנַת הָעוֹבֵד אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה יֹאכֵל", בְּטוֹב אֶלָּין
אַקִּיץ בְּרַחֲמִים:

שְׁכָרוֹת

כֵּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֵת זֵרְעִי וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל
מִינֵי שְׁכָרוֹת שֶׁל יַיִן וְשָׂאֵר מִשְׁקִים הַמְּשַׁכְּרִין וְלֹא אָבּוּא
לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם כִּי אַתָּה גְּלוֹת עַל־יַדֵּי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים גְּדֹל
הַפֶּגֶם הַנּוֹרָא שֶׁל הַשְׁכָּרוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם חוּם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ,
וְהַצִּילֵנוּ מִשְׁתֵּיָה מִרְבָּה הַמְּכַיֶּאֶה לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת וְאֶפְלוּ מְעַט הַשְׁתֵּיָה
הַמְּכַרְחַת בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, תִּזְכְּנוּ שְׁתֵּהיָה הַשְׁתֵּיָה בְּקִדְשָׁה
וּבְטְהָרָה גְדוֹלָה וְנוֹפֵה לְהָרִים אֶת מַחְנוּ וְדַעַתְנוּ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ
עַל־יַדֵּי מְעַט הַשְׁתֵּיָה בַיָּמִים הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹפֵה שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּינוּ שׁוֹם
דְּבוּר שֶׁלֹּא כְּרִצוֹנְךָ, עַל־יַדֵּי שְׁתֵּיָת הַיַּיִן אוֹ מִשְׁקָה הַמְּשַׁכְּר וְלֹא
גְדִבֵר אוֹ שׁוֹם דְּבוּר שְׂאִין צְרִיכִין לְגִלוֹת, רַק נֹפֵה לְדַבֵּר בְּקִדְשָׁה
וּבְטְהָרָה דְבוּרִים שֶׁהֵם רְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמַּת, בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לְכַב
וְלֹא נְבוֹא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם, וְתִצְלֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִיַּיִן הַמְּשַׁכְּר
וְתִזְכְּנוּ לַיַּיִן "הַמְּשַׁמֵּחַ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים":

מֵא וְתִצְלִינִי מִשְׂכָּרוֹת תְּמִיד, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי בְּרַחֲמֶיךָ מִיַּיִן
 הַמְּשֻׁכָּר וּמֵהַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב וְרִקְוֵדִין הַנְּמֻשְׁכִּין
 מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא חֲסֵי־שְׁלוֹם וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם הַתְּלַהּבוֹת
 הַיֵּצֵר לְשׁוּם תְּאוּהַ כִּלְל וְתִזְכְּנִי לַיִן "הַמְּשֻׁמַּח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים"
 וּבְכָל עֵת שְׂיִהְיֶה הַהֲכָרַח לְשִׁתּוֹת יַיִן וְשֹׁכֵר בְּשִׁפְתוֹת וַיָּמִים
 מְזֻכָּרִים וּבְכֹס שֶׁל בְּרָכָה, תִּזְכְּנִי שְׂתִּהְיֶה שְׂתִּינִי בְּצִמְצוּם גְּדוֹל רַק
 כְּדֵי לְהַרְחִיב דַּעְתִּי בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, וְלִבּוֹא לְשִׁמְחָה שֶׁל מְצוּהָ,
 לְשִׁמְחָה אֲמִתִּית דְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי־זוֹה, לְהַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה,
 שְׂתִּתְּלַהּב לְפִי בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדְתֶךָ בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי בְּרַחֲמֶיךָ מִשְׂתִּיָּה מְרֻבָּה וְלֹא אָבוֹא לְיַדִּי
 שְׂכָרוֹת לְעוֹלָם חוּם וְרַחֵם עָלַי, וְזִכְּנִי שְׂיִהְיֶה לִי כַּח לְעוֹרֵר שְׂרֵשׁ
 יַיִן הַמְּשֻׁמַּח כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "וַיַּיִן יִשְׁמַח לֵב אֲנוּשׁ" וְתִשְׁמַח אֶת
 לְבָבִי תְּמִיד בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת, עַד שְׂאֻזְפָּה לְרִקְוֵדִין דְּקִדְשָׁה
 וְעַל־יְדֵי הַרְקוּדִין בְּהַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה עַל־יְדֵי יַיִן הַמְּשֻׁמַּח
 אֻזְפָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים הַנֶּאֱחָזִין בְּעַקְבֵּי
 וּבְרִגְלֵי וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְבַטְלָם וּלְשַׁבְּרָם וּלְהַמְתִּיקָם וּיִתְּפְּטְלוּ כָּל
 הַדֵּינִים מֵעַלְיָנוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרֵשׁ הַבְּכוֹרָה וְהַבְּרָכָה, וַיְקִים בְּנוּ מִקְרָא
 שִׁפְתוֹב: "בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל" וְנֵאמַר: "אֵף אֲנִי בְּכוֹר אֲתִנְהוּ עָלֵינוּ
 לְמַלְכֵי אֶרֶץ" וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שִׁפְעַ מְזֻכָּה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
 וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב תְּמִיד וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וְתִבְטֵל כָּל מִינֵי
 מַחֲלָקַת מִן הָעוֹלָם:

כג: "מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה, הִבֵּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, נִזְכִּירָה דְרִיךְ מִיַּיִן מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבוּךָ". רבונו של עולם, רב חסד ומרבה להיטיב, רחם עלי ברחמיך הרבים, וזכני להתקרב אליך באמת בכל עת, ולעבד אותך תמיד בשמחה ובטוב ילבב מרב כל ותשמר אותי ברחמיך הרבים, ותצילני בכל עת מרובי שתית היין ושאר משקים המשכרים, שלא אשתה לעולם יותר מהמדה ולא אבוא לידי שכרות לעולם כי אתה גלית לנו עצם רעת השכרות המטריד ומעביר את האדם משני עולמות חס־ושלום, כי על־ידי שכרות שוכחין את כל האזהרות של משה רבנו עליו השלום, שהוא מלבש אצלנו בכל אבר ואבר אצל כל אחד ואחד מישראל, ומזכיר ומזהיר את כל אבר ואבר לשמר ולעשות ולקיים את כל המצוה השייכה לכל אבר ואבר, שהם רמ"ח איברים פנגד רמ"ח מצוות עשה ועל־ידי השכרות חס־ושלום שוכחין כל אלו האזהרות, וכל הדרכים נעשים לפניו כמישור רחמנא לצלן, כמו שכתוב: "כי יתן בפום עינו יתהלך במישרים" ונאמר: "למי אוי למי אבוי, למי חקליות עינים למאחרים על היין, לבאים לחקר ממסך. אחריתו בנחש ישך וכצפעני יפרש. עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות. והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל":

מלא רחמים, אתה ידעת כמה נפשות נשקעו בין מצולה על־ידי השכרות רחמנא לצלן, ונמרדו משני עולמות על־ידי זה הצילני מלא רחמים, שמרני ברחמיך הרבים, שלא אבוא לעולם לידי שכרות כלל, ואפלו בשפתות וימים טובים ובשאר

זמנים קדושים, אשר רצונך שנשמח את נפשנו על־ידי שתית יין מעט, זפנו ברחמיך הרבים, שנוזפה לבנו את המדה שלא גשתה כי אם מעט המכרח פפי רצונך, כדי לרומם דעתנו ולהרחיב שכלנו ולבנו, כמו שכתוב: "ויין ישמח ללב אנוש" באפן שנוזפה על־ידי מעט השתיה להרחיב ולהגדיל החסדים שדעתנו מלבש בהם, שנוזפה על־ידי מעט השתיה להיות בשמחה ובטוב ללב באמת, באפן שנוזפה להתדבק בך באמת על־ידיה, ולזכר על־ידיה יותר ויותר את כל האזהרות בכל אבר ואבר שמוזהר אותנו משה רבנו עליו השלום, ונתעורר ביותר לקיים את כל המצות השייכים לכל אבר ואבר ותפתח לפי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי ואזפה להתקרב אליך יותר ויותר על־ידי השתיה בדבקות נפלא ואמתי פרצונך הטוב, ואהיה מתפתה בייני בקדשה גדולה להיות פרצונך הטוב באמת, ויהיה נמשך עלי הרחבת הדעת והחסדים מדעת קוני, ואזפה לכבד את יהוה באמת מהוני ומגרוני:

רבונו של עולם, אתה ידעת כי אף לפי גדל הגנות של השכרות בלי שעור, אף־על־פי־כן ההכרח לפעמים לשנות מעט בשביל הרחבת הדעת פאשר הודיעונו חכמיך האמתיים גדל גנות השכרות דסטרא אחרא, וגדל מעלת השתיה בקדשה לשמך, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: זכה משמחו, לא זכה משממו; זכה נעשה ראש, לא זכה נעשה רש. וגם אנו מחייבים לקדש ולהבדיל על היין בשפתות וימים טובים ולכרך ברפת המזון על הכוס של יין, כי אין

אומרים שיר אלא על היין, כמו שכתוב: "המשמח אלהים
ואנשים":

על-בן רחם עלינו למען שמך, וזבני אותי ואת כל חברתינו,
ואת כל עמך ישראל, שנוזה כל אחד לפי בחינתו
לידע בכל עת לבון המדה, באפן שנתרחק מהשכרות לגמרי
ובעת שיהיה רצונך לשמחנו מינד הטוב, תזכנו ותשמור אותנו
שלא נשתה יותר מדאי רק מעט המכרה, באפן שנוזה לשמח
נפשנו ולהרחיב דעתנו ולהגדיל החסדים ולא נבוא על-ידיזה
לידי רגז ודינים וגבורות חס-ושלום כלל רק אדרבא נוזה על-
ידי מעט השתיה להתפתות בחסדים דקדשה יותר ויותר
בשמחה ובטוב לכב באמת פרצונך הטוב, באפן שנוזה
להתדבק בך באמת ולגיל ולשיר ולשמח בשמך בגילה ורגז,
ולדבר דברי תורה בהרחבת הלב ובשמחה מה שצריכין לדבר
ולגלות, ותשים מחסום לפינו לבלי להיות "הולך רכיל מגלה
סוד" לבלי לגלות אז חס-ושלום מה שאין צריכין לגלות
ותפתח את פינו בשירות ותשבחות לשמך הגדול והקדוש
פרצונך הטוב, ויקים בנו מקרא שכתוב: "וחפך פיין הטוב,
הולך לדודי למישרים, דובב שפתי ישנים" עזרני להיות פרצונך
הטוב בכל התנועות, באכילה ושתיה ושאר הכרחיות, הכל
אזכה לעשות על צד היותר טוב באמת כפי רצונך הטוב
באמת באותו העת והזמן, ולא אסור מרצונך ימין ושמאל,
מעתה ועד עולם אמן סלה:

שְׁלוֹם

יב וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר וְתִכְבֵּל אֶת כָּל הַחֻלְקִים עַל הָאֵמֶת, וְתִתֵּן בְּלִבְכֶם אֵמֶת וְאַמוּנָה, שְׂיִתְגַּלֶּה לָהֶם הָאֵמֶת, וְיִשׁוּבוּ בָּלֶם אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלִב שְׁלֹם וְתִתְגַּלֶּה וְתִפְרָסֵם אֶת הָאֵמֶת בְּעוֹלָם וְתִקְּוִים מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "אֵמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצִדֵּק מִשָּׁמַיִם יִשְׁקֶף" וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

יג וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׂיִהְיֶה אֲהַבָּה וְשְׁלוֹם גָּדוֹל בֵּינֵינוּ תָּמִיד, עַד שְׁנֵהִיָּה כָּלְנוּ נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה, וְנִעוֹרֵר זֶה אֶת זֶה, וְנִזְכִּיר זֶה אֶת זֶה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, לְשִׁבְר וּלְכִבְל אֶת כָּל הַתְּאוֹת רְעוֹת וּמִדּוֹת רְעוֹת מֵאַתְנֹה, וְלִזְבוֹת לְכָל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת, לְעִשׂוֹת הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְכָל מִה שְׁחָסַר לְאַחַד מֵאַתְנֹה מִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אִיזֶה מִדָּה טוֹבָה, אוֹ תִקּוֹן וּכְשׁוֹל אִיזֶה מִדָּה רָעָה, נִזְכֶּה תָּמִיד לְהִזְכִּיר אֶחָד אֶת חֵבְרוֹ לְעוֹרְרוֹ וְלַחְזִקוֹ וְלֵאמְצוֹ לְתִקֵּן הַכֹּל בְּחַיִּים חַיּוֹתֵנוּ וְנִזְכֶּה כָּלְנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְתִקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר פְּגַמְנוּ מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּמֵעַתָּה תִּהְיֶה בְּעוֹרְנוּ, שְׁנֵהִיָּה כָּלְנוּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת, וְלֹא נִסּוּר מִן רִצּוֹנְךָ לְיָמִין וְלִשְׂמָאל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׂגָחַתְךָ בְּשְׁלָמוֹת:

יד וְעַל יְדֵי הִירָאָה תִזְכְּנוּ לְשְׁלוֹם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ וְהַגּוֹף יִתְכַּבֵּל וְיִהְיֶה נִכְלָל בְּתוֹךְ הַנְּשִׁמָּה הַקְּדוּשָׁה לְעִשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּאֵמֶת תָּמִיד וְנִזְכֶּה לְתִפְלָה בְּשְׁלָמוֹת, וְתִשְׁמַע תִּפְלַתְנוּ תָּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תִּשִּׁים שְׁלוֹם

בְּפַמְלֵיָא שֶׁל מַעֲלָה וּבְפַמְלֵיָא שֶׁל מַטָּה, וּתְבַטֵּל אֶת כָּל מִינֵי
מַחְלָקֵת מִן הָעוֹלָם, כִּי אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ יִדְעֵתָ כַּמָּה רַעוּת
וְקַלְקוּלִים גּוֹרְמִים, חַס־וְשְׁלוֹם, הַמַּחְלָקֵת שְׂיֵשׁ עִכְשׁוֹ וּבִפְרָט עֵצִים
הַמַּחְלָקֵת שְׂיֵשׁ עִכְשׁוֹ בֵּין הַצְּדִיקִים וּבֵין הַכֹּשְׁרִים שְׂבִדּוֹר, עַד אֲשֶׁר
חָלַק יָב כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִחִבְרֹו:

אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּתְגַלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם,
וּתְשִׁים שְׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִשְׁפִּיעַ שְׁלוֹם בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת עַד שְׂיִמְשֹׁךְ הַשְׁלוֹם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי, וְכָל
הַבְּרוּאִים יִרְחֲמוּ זֶה עַל זֶה, וַיְהִי הַשְׁלוֹם גָּדוֹל בֵּין כָּל הַבְּרוּאִים
שְׂבַע־עוֹלָם:

כ וּתְשַׁמְרֵנוּ וּתְצִילֵנוּ מִכָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֵת, וּתְבַטֵּל שְׂנְאֹת
כַּחַם מַעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתֵן בְּלֵב
כָּל הַחוֹלְקִים עָלֵינוּ שְׂיִשׁוּבוּ מִשְׂנְאֹתָם וּמִמַּחְלָקָתָם וְהָט לְבַבְכֶם אֶל
הָאֱמֶת וְלֹא יַעֲזְרוּ עוֹד מְרִיבָה עָלֵינוּ כַּחַם וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

וְעֲזָרְנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַחֲפָצִים בְּעִבּוֹדְתֶךָ
לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת, שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַּח לְהַכְנִיעַ אֶת
הַרְשָׁעִים הַמִּתְנַגְּדִים וְחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת, הַרוֹצִים לְרַחֵק אוֹתָנוּ
מִעִבּוֹדְתֶךָ בְּאֱמֶת וְתֵתֵן לָנוּ כַּח לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם מִשְׁפָּטֵי הָאֱמוּנוֹת
וּנְזַכֶּה לְדוֹן אוֹתָם וְלְהַכְנִיעַ אוֹתָם בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם וְעֲזָרְנוּ שְׂנַצְלִיחַ
בְּמִשְׁפָּטָם, וְכָל הַחוֹלְקִים וְהַמוֹנְעִים מִדְּרָכֵי הַקְּדוּשָׁה הָאֱמֶתִּים כְּלָם
יִצְאוּ חַיִּבִים בְּדִינֵיהֶם, וְנִשְׁפִּיל אוֹתָם עַדִּי אֶרֶץ עַל־יְדֵי מִשְׁפָּטֵיהֶם,
וְנִצְיֵא בְלָעָם מִפִּיהֶם:

כִּי אַתָּה יִדְעֵתְּ אֵת לִבֵּנוּ שֶׁפָּנַנְתָּנוּ לְמוֹכָה כְּדִי לְהַעֲמִיד הַדַּת
הַקְּדוֹשׁ עַל תֵּלוֹ, כְּדִי שֶׁנֹּזֶכָה לִילֵךְ בְּדַרְךְ הַקְּדוֹשׁ בְּדַרְךְ מִלְפֹּ
שָׁל עוֹלָם, וְאִין לָנוּ כַּח לְעֵנוּשׁ אֵת הַרְשָׁעִים כִּי אִם בְּדִינֵיהֶם עַל
כֵּן חִמַּל עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֻּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַמְּקַנְאִים קִנְאָת יְהוָה
צְבָאוֹת, וְעוֹמְדִים לְדִין וּבָאִים בְּמִשְׁפָּטֵי הַעֲפוֹ"ם, כְּדִי לְהַכְנִיעַ
הַרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת וְתַתֵּן לָנוּ כַּח שֶׁנֶּצְלִיחַ בְּמִשְׁפָּטֶם,
בְּאִפֵּן שֶׁנֹּזֶכָה לְהַשְׁפִּילֵם וּלְשַׁבְּרֵם וּלְהַכְנִיעֵם עַד עֶפְר כָּלֵם יִכְרְעוּ
וְיִפְּלוּ בְּמִשְׁפָּטֶם, יִפְּלוּ וְלֹא יִקוּמוּ וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם עוֹד שׁוֹם כַּח
לְכַטֵּל וּלְמַנֵּעַ אוֹ לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ חֲסִי וְשְׁלוֹם מֵעֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא יִתְבַּרְךְ
שְׁמוֹ וְנֹזֶכָה עַל־יְדִיּוּהָ לְהַעֲלוֹת מִשְׁפָּט דְּקַדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת
וְעִזְרוֹנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עֵתֶךָ עַל צַדִּיקֵי הָאֱמֶת
וְעַל אֲנָשִׁים בְּשָׂרִים בְּאֱמֶת וְתַסְפֵּר אֵת פִּיהֶם, שְׁלֵא יִדְבְּרוּ סֵרָה
כְּפִנֵי הַהַמּוֹן עִם, וְלֹא יַחְלִישׁוּ דַעְתָּם, חֲסִי וְשְׁלוֹם, "כִּי יִסְכַּר פִּי כָל
דוֹבְרֵי שִׁקְר", בְּאִפֵּן שֶׁתֹּזֶכָה אוֹתָנוּ לְכַטֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מַנְיַעוֹת
וּמִסְכָּיִם וּמִפְּסִיקִים הַמוֹנְעִים אוֹתָנוּ מִלְּבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמִשְׂאֵר
כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקַדְשָׁה, וְנֹזֶכָה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה וּלְהִתְקַרֵּב
אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת:

כֵּן רְבוּנוֹ דַּעֲלָמָא כֵּלָא יוֹדַע כָּל סִתְרֵי יְצוּרִים אַתָּה יִדְעֵתְּ כִּמְהָ
וְכִמְהָ מִינֵי שׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת,
אַתָּה לְבַד יִדְעֵתְּ אוֹתָם וְאֵת מַחְשְׁבוֹתָם וְהֵם חֲפָצִים לְגַרֵּשׁ וּלְהַפִּיל
אוֹתָנוּ חֲסִי וְשְׁלוֹם מֵעֲבוֹדַתְךָ בְּאֱמֶת, כִּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יִדְעֵתְּ וּלְפִי
גְדֵל חֲלִישׁוֹתָנוּ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אִין לָנוּ שׁוֹם כַּח לְעַמּוֹד
כְּנִגְדָם כְּגִשְׁמִיּוֹת וּכְרוֹחֲנִיּוֹת כִּי רַבִּים קָמוּם עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד

גְּדוּלִים בַּתּוֹרָה גְּדוּלִים בְּעֵשֶׂר גְּדוּלִים בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים הַרְבֵּה יוֹתֵר
 מֵאַתָּנוּ, וְאִיךְ יוּכְלוּ חַלּוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוּ לְעִמּוֹד בְּפָנֵיהֶם וּמֵאִין נִבְקֶשׁ
 עוֹר לְהַנְצִל מֵהֶם, כִּי כִּבְר הִפִּילוּ אוֹתָנוּ הַרְבֵּה עַל־יְדֵי מַחְלָקְתָם,
 כִּי אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שְׁבַשְׂמוּם, כִּי
 בְּאֶמֶת אֲנִי יוֹדֵעַ בְּנַפְשִׁי שְׂאִינִי כְּדָאֵי וְרָאוּי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֶמֶת,
 כִּי פִגְמָתִי נִגְדֶּךָ הַרְבֵּה מְאֹד וּמַחֲמַת זֶה הֵם נִתְעוֹרְרִים עָלַי לְהַלְשִׁין
 וּלְקַטְרֵג חֵסֶד וְשְׁלוֹם אָבֵל לְפָנֶיךָ נִגְלָה תְּעֻמוֹת לְבָבִי, כִּי אֶף־עַל־פִּי
 כֵּן אֲנִי חָפֵץ וּמִתְנַעֵנֵעַ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֶמֶת וְאִם אֲמַנֵּם פִּגְמָתִי
 בְּכַבּוּדְךָ, אֵתָּה חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסֻלּוֹת, אָבֵל מָה חָטָאתִי נִגְדָּם, וּמָה
 פִּגְמָתִי בְּכַבּוּדְךָ, לֹא נִשְׁיִתִּי וְלֹא נָשׂוּ בִי, וּמִדּוּעַ הֵם חוֹלְקִים עַל
 חַלּוּשֵׁי כַח נִכְאֵי לִבִּב כְּמוֹנוּ. "כִּי אֵתָּה אֲשֶׁר הִבִּיתָ רִדְפוֹ, וְאֵל
 מִכָּאוֹב חִלְּלִיךָ יִסְפְּרוּ":

כּו יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם,
 מְלֶכֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ שְׁתֵּשִׁים שְׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וְיִתְרַבֵּה הַשְּׁלוֹם עַד שְׁיִמְשֹׁךְ הַשְּׁלוֹם בֵּין כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה
 שׁוּם שִׁנְאָה וְקִנְאָה וְתַחֲרוּת וְנִצְחוֹן וְקִנְטוֹר בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ, רַק
 יִהְיֶה אֲהָבָה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל בֵּין כָּלֵם וְכָל אֶחָד יִדַּע בְּאַהֲבַת חֵבְרוֹ,
 שְׁחֵבְרוֹ דוֹרֵשׁ טוֹבָתוֹ וּמִבְּקֶשׁ אֲהָבָתוֹ וְחָפֵץ בְּהַצְלַחְתּוֹ הַנְּצַחִית,
 עַד שְׁיִוְכְלוּ לְהִתְנַעֵד וּלְהִתְקַבֵּץ יַחַד כָּל אֶחָד עִם חֵבְרָיו וַיִּדְבְּרוּ זֶה
 עִם זֶה וַיִּסְבְּרוּ זֶה לְזֶה הָאֶמֶת עַד שְׁיִוְכְלוּ לְעוֹרֵר זֶה אֶת זֶה
 וּלְהַזְכִּיר זֶה אֶת זֶה לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצֻמוֹ הַיָּטֵב הַיָּטֵב בְּעוֹלָם הַזֶּה
 עוֹלָם הַעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵין צֶל עוֹבֵר לֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל דְּקָל וְלֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל
 כְּתָל אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף הַפּוֹרֵחַ וַיִּדְבֵּר וַיִּשְׁיחַ כָּל אֶחָד עִם חֵבְרוֹ

מהו התְּכִלִית מִכָּל תַּאוֹת עוֹלָם הִזָּה וְהַבְּלִי וְעַל מָה אֲתִינָן לְהָאִי
 עֲלָמָא שְׁפֵלָה וְיִרְבוּ לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְחַבְּהָ גְדוּלָּה
 בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ מְעַמְקָא דְלִבָּא, בְּלִי שׁוּם נִצְחוֹן וְקִנְטוֹר כָּלֵל עַד
 שְׂעוּרָר כֹּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ לְשׁוּב אֶל יְהוָה בְּאַמַּת, וְלִהְשָׁלִיד אֶת
 אֱלִילֵי כִסְפּוֹ וְאֱלִילֵי זְהָבוֹ וְלֹא יִלְכוּ עוֹד בְּשִׁרְיוֹת לְבָם הֶרַע וְלֹא
 יִטּוּ אַחֲרֵי הַבְּצַע כֹּל יְמֵיהֶם, וְלֹא יִרְדְּפוּ אַחַר הַמוֹתְרוֹת לְהִרְפוֹת
 הוֹן מִהֶבֶל וְיִגְרְשׁוּ הָרוּחַ שְׁטוֹת מִקֶּרְבָּם וְיִתְרַבֶּה וְיִתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם
 בְּעוֹלָם, עַד שְׂיִשׁוּבוּ כֹּל יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ בְּאַמַּת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב עַד שְׂיִתְעוֹרְרוּ גַם כֹּל אַמִּין דְּעֲלָמָא, וְיִפִּירוּ הָאֲמַת
 לְאַמַּתוֹ וְיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ וְיִקְבְּלוּ כֻלָּם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם
 וְיִקְרָא מִקְרָא שְׁפֵתוֹב: "כִּי אִזְ אֶהְפֵּךְ אֶל כֹּל הָעַמִּים שְׁפָה כְרוּרָה
 לְקִרְא כֻלָּם בְּשֵׁם יְהוָה וְלַעֲבֹדוֹ שְׁכֵם אֶחָד":

וְנִזְכָּה לְשִׁיר וְלִרְנָן וְלִנְגִן לְפָנֶיךָ נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְשִׁמְךָ
 וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאַמַּת תְּמִיד, עַד שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ "שִׁיר
 הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה", שִׁיר הַמַּעֲלָה עַל כֹּל הַשִּׁירִים וְנִזְכָּה לְכֹל
 עִשְׂרֵה מִיְנֵי נְגִינָה שְׁנֵאמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים וְתִבְרָךְ אוֹתָנוּ
 בְּשִׁלְמוֹךְ הַטוֹב, וְתִשְׁפִּיעַ שְׁלוֹם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה
 שְׁלוֹם בֵּין כֹּל יִשְׂרָאֵל בֵּין אֶחָד לְחֲבֵרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִהְיֶה
 שׁוּם שְׂנְאָה וְקִנְאָה וְתַחְרוֹת וְקִנְטוֹר בֵּין כֹּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ לְעוֹלָם
 וְיִתְרַבֶּה וְיִתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם, עַד שְׂיִמְשֶׁךְ שְׁלוֹם בֵּין כֹּל בְּאִי עוֹלָם עַד
 שְׂיִוְכְלוּ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד לְעוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ אֶל הָאֲמַת, שְׂיִסְתַּכַּל עַל
 תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחוֹ, וְלֹא יִבְלֶה יְמָיו לְהֶבֶל וְלָרִיק, עַד שְׂיִשְׁלִיכוּ כֹּל אִישׁ
 אֶת אֱלִילֵי כִסְפּוֹ וְאֱלִילֵי זְהָבוֹ, וְיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ בְּאַמַּת לְעִבְדְּךָ

בְּאֵמֶת בִּירָאָה וּבְאֵהָבָה וּתְזַכְּנוּ לְקַבֵּל שֶׁבֶת שְׁלוֹם בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ
גְדוּלָּה וְעִצּוּמָה תָּמִיד, וְתַפְרֵם עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְנִזְכָּה שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם בְּגוּפֵנוּ וְתִרְפְּאֵנוּ רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאת הַגּוּף, שְׁלֵא יִהְיֶה
מִחֻלְקַת בֵּין הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת שְׁבַגְנוּפֵנוּ, רַק כֻּלָּם יִתְנַהֲגוּ בְּמִזְגֵּי הַשְׁוֵה
בְּשְׁלוֹם גְּדוֹל וְתִסְיֹר מִחֻלָּה מִקְרַבֵּנוּ, וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֻלֵּי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבְפָרָשׁ לַפְלוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וכו').

לג וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שִׁיתְגַּלְּהָ לָנוּ הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְהַצְּדִיקִים
הַגְּנוּזִים וְאִם אַמְנָם אֵין הָעוֹלָם כְּדָאֵי עֲכָשׁוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
בְּאוֹר הַגְּנוּזָה הַזֶּה, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה וְהַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים אֶף־עַל־
פִּי־כֵן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, וְתַעֲזֹר רַחֲמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ
הָאֱמֶתִיִּים עָלֵינוּ, וְתַעֲזֹרֵנוּ בְּטוֹבוֹתֶיךָ וְחִנּוּנוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים שֶׁנִּזְכָּה
שִׁיתְגַּלְּלוּ לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים הַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה פִּי
אֲתָה יַדְעָתָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאִין לָנוּ עֲכָשׁוּ שׁוּם סְמִיכָה וְתַקּוּהָ פִּי
אִם עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה פִּי הֵם לְבָדֵם מִגְּנִים
עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ בְּעֶמֶק הַגְּלוּת הַפּוֹר הַזֶּה, בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא, חוּסָה
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ יְהוּמוּ מַעֲיָד עָלֵינוּ, וְעִזְרָנוּ לְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרָנוּ, לְסוּר
מִרַע לְגַמְרֵי כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעִינֶיךָ תָּמִיד עַד שֶׁנִּזְכָּה
לְהַנּוֹת וְלִטְעֵם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵאוֹר הַגְּנוּזָה וְצִפּוֹן וְרוּעַ לְצְדִיקִים,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אוֹר זָרוַע לְצְדִיק וְלִישְׂרֵי לֵב שִׂמְחָה" וְכָתוּב: "אִמְרוּ
צְדִיק פִּי טוֹב פִּי פְרִי מַעֲלִיָּהֶם יֹאכְלוּ". וְתִמְשָׁךְ שְׁלוֹם עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מִחֻלְקַת מִן הָעוֹלָם עַד אֲשֶׁר עַל־
יְדֵי רַבּוּי הַשְׁלוֹם יִמְשָׁכוּ וְיִתְקַרְבוּ כָּל הַרְחוּקִים לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ
בְּאֵמֶת אֲפִלוּ הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַרְחוּקָה

אִפְלוּ הַמְשַׁקְעִים וְהַמְלַכְלָכִים בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת וְטַנּוּפִים וְלִכְלוּכִים
 בָּלֵם יִתְעוֹרְרוּ בְּאֵמֶת וַיֵּשׁוּבוּ אֵלָיךְ מִמְקוֹם שֶׁהֵם עַל־יְדֵי כַח
 הַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַעוֹסְקִים תָּמִיד לְגִלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ וּלְפָרְסָם
 אֲדוֹנֶיךָ עַל כָּל בָּאֵי עוֹלָם וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם
 שְׂבִשְׂמִיּוֹם וְתַמְשִׁיךְ גַּם עִתָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשְׁלוֹם הַנִּפְלָא שְׂאֵתָהּ
 עֵתִיד לְגִלּוֹת לְעֵתִיד לְבוֹא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְגַר זָאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר
 עִם גְּדִי יִרְבֵּץ וְעִגֹּל וְכַפִּיר וּמְרִיא יִחְדּוּ וְנֶעַר קָמָן נִהַג בָּם. לֹא יִרְעוּ
 וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הָרַ קְדָשֵׁי כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה כַּמַּיִם
 לַיָּם מְכַסִּים". וְתַקִּימִם מְקַרָּא שֶׁכָּתוּב: "בּוֹרָא גִבֻ שְׁפָתַיִם, שְׁלוֹם
 שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתָיו. שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי
 תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוֹ מְכֻשׁוֹל. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשְׁלוֹם", אֲמֵן נִצַּח סָלָה וְעַד:

לֹד וּבִכְבֵּן הַנּוֹפְנֵי לְדַבֵּר עִם כְּלָלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה בְּתוֹרָה
 וְעִבּוּדָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, עַד שְׂאֵזֻפָּה לְקַבֵּל הָאֲרָה מוֹכָה
 וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ מִכָּל הַנְּקֻדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֵׁישׁ בְּכָל אֶחָד
 וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֵה שְׂאִין בְּחִבְרוֹ וְנוֹפָה שִׁיְהִיָּה אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל
 בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בְּיִרְאַת שָׁמַיִם
 עַד שֶׁפְּלָנוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל נִהְיָה נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה
 וְרַעִיּוֹת וְכָל אֶחָד יִקַּבֵּל מִחֲבֵרוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ מִנְּקֻדָּה
 הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בְּחִבְרוֹ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ וְנִקַּבֵּל זֶה מִזֶּה, וְנִעוֹרֵר זֶה אֶת
 זֶה לְעִבּוּדְךָ וְלְתוֹרָתְךָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ:

לֹח וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ כַח וּגְבוּרָה מֵאִתְּךָ בּוֹכּוֹת הַצְדִּיקִי אֵמֶת
 וְתַעוֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹפָה לְהַכְנִיעַ וְלַהֲשִׁפִיל עָדֵי

אָרֶץ כָּל הַמִּתְנַגְּדִים הַחֹלְקִים עַל הָאֵמֶת וְנוֹכַח לַעֲקֹד וּלְשַׁבֵּר
 וּלְבַטֵּל כָּל הַמְקַמְרָגִים וְהַמְלַשִּׁינִים עַל הַרְחוּקִים הַבָּאִים לְהַתְקַרֵּב
 אֵלָיךְ בְּאֵמֶת, הַחֲפָצִים לִירְאָה אֶת שְׁמִיךְ; אֶף־עַל־פִּי שְׂאִין אֲנוּ
 כְּדָאִים לְהַתְקַרֵּב אֵלָיךְ לְפִי מַעֲשֵׂינִי, אֶף־עַל־פִּי כֵן, "רַחֲמִיךָ רַבִּים
 יְהוָה" רַחֲמִיךָ רַבִּים מְאֹד, עֲשֵׂה אֶתְּךָ עִמָּנוּ מֵה שְׁתַּרְצָה וְכַרְצֹנֶיךָ
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ וּמִי יֹאמֶר לְךָ מֵה תַעֲשֶׂה, אֲכַל מִי שֵׁם אוֹתָם לְדִין
 וְשׁוֹפֵט, לְדוֹן אוֹתָנוּ חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וּלְקַמְרָג עֲלֵינוּ חֲלִילָה מִי בְקִשׁ
 זֹאת מִיָּדָם לְרַמֵּס עַל הַנִּרְדָּפִים חֲלִילָה, "כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הַבֵּית
 רַדְפוֹ, וְאֵל מְכָאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ. אֶפְלָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים
 רַחֲמָיו וּבִיד אָדָם אֵל אֶפְלָה":

ל"ט **"עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו"**, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְלֶכֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ,
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּרְחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וְתִשִּׂים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַבְטֵל
 כָּל מִיָּנִי מַחְלֻקוֹת מִן הָעוֹלָם כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ רַבּוֹנוּ דְעֻלְמָא כְּלָא,
 כְּמֵה רַעוֹת וְצָרוֹת גָּרְמוּ לָנוּ הַמַּחְלֻקוֹת שְׁבִין יִשְׂרָאֵל, וּבְכַרְט
 הַמַּחְלָקֶת הָעֲצוּמָה שְׁנַתְּפִשְׂטָה עִבְשׁוּ בְּעוֹקְבָא דְמִשִּׁיחָא, בֵּין כָּל
 הַצְּדִיקִים וְהַתְּלָמִידֵי חַכְמִים וְהַפְּשָׁרִים שְׁבַדְדוֹר, וְנַעֲשֶׂה קַטְגוֹרִיא בֵּין
 תְּלָמִידֵי חַכְמִים רַחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁכַּף בְּעַסְךָ מֵעֲלֵינוּ,
 וְתַמְשִׁיךְ רַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם
 וְתַתֵּן בְּלֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד שִׁירְחֵם עַל חֲבֵרוֹ, וְיֵאָהֵב אֶת חֲבֵרוֹ
 בְּאֵמֶת אֶהְבֵּת נַפְשׁ וְנוֹכַח לְקַיֵּם בְּאֵמֶת מִצְוֹת "וְאֶהְבֵּת לְרַעֲךָ
 כְּמוֹךְ", בְּכָל לֵב בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, אֲשֶׁר מִצְוָה זֹאת הִיא כְּלָל גְּדוֹל
 בְּתוֹרָה וְתַבְטֵל כָּל מִיָּנִי שְׁנֵאָה וְקִנְאָה וְקִנְטוֹר וְנִצְחוֹן דְּסִטְרָא

אַחֲרָא מִן הָעוֹלָם וְלֹא יַעֲלֶה קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל
 אֲחֵרִים, רַק יִהְיֶה שְׁלוֹם גָּדוֹל וְאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת בֵּין כָּל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּתְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחֲלָקַת מִן הָעוֹלָם וְתִמְשִׁיךְ רַחֲמִים וְחַיִּים
 וְשְׁלוֹם וְשׁוֹבֵעַ וּבִרְכָה וְשִׁפְעַ טוֹבָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוּב: "וְאַהֲבֶךָ
 וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְךָ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְךָ, דִּגְגְךָ וְתִירִשְׁךָ
 וְיִצְהָרְךָ שְׁגַר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנְךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לְתַת לְךָ". וְנֹאמַר: "כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בִּרְךָ בְּנֵיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חַטִּים יִשְׁבִּיעֶךָ". וְנֹאמַר:
 "וְאַכְלֶתֶם אֶכּוֹל וְשָׂבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא, וְלֹא יִבֹּשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם. וְיִדְעֶתֶם כִּי בְּקִרְבִּי
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא יִבֹּשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם.
 יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם":

מִי וְנִזְכָּה לְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחֲלָקַת מִן הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה נִכְלָל שְׁמֵאֵל
 בְּיָמֵינוּ, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתְבַטֵּל חֶרֶב וְהָרָג
 וְאַבְדוֹן מִן הָעוֹלָם וְתִקְיָם מִקְרָא שְׁכַתּוּב: "וְנִתְתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ
 וְחֶרֶב לֹא תֵעָבֵר בְּאַרְצְכֶם" חוּם וְחִמּוֹל עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְהַתְּפַלֵּל
 תְּפַלְתֵּנוּ לְפָנֶיךָ בְּכֹנֶה גְדוֹלָה בְּלֵב וּנְפֶשׁ וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה,
 בְּאַיְמָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה וּבְמִסִּירַת נֶפֶשׁ מֵאַהֲבָה, וּבְשִׂמְחָה וְחִדּוּה
 רַבָּה וְעִצּוּמָה, וּבְמַחְשָׁבוֹת זְכוּת וּנְכוֹנוֹת וְתַנְעוּר בְּכָל הַמַּחְשָׁבוֹת
 זְרוֹת שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה לְבַלְבֵּל אֶת תְּפַלְתֵּנוּ חִס־וְשְׁלוֹם
 מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַדְּשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה תָּמִיד,

וביותר בשעת תפלותינו ותחנותינו ובקשותינו, כי אין פחנו אלא בפה ואין לנו עכשו שום סמיכה כי אם על תפלה ותחנונים, עזרנו להתפלל לפניך בהתעוררות גדול ובהתלהבות הלב, עד שיתעוררו ידי ליהוה ונוכח להמחאת כף בקדשה גדולה בשעת התפלה "נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים. פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי":

מז חום וחנני ורחם עלי והושיעני, וזכני לבוא מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך, לשבר תאות אכילה לגמרי, ולזכות למדת אמת באמת, ולבוא לשלום מהרה לארץ ישראל ותצילני ברחמיך מן העניות ומן החסר, ותמשיך תמיד לי ולבני ביתי ולכל חברתנו ולכל עמך בית ישראל שפע טובה וברכה ופרנסה טובה ורחמים וחיים ושלוש וכל טוב מעתה ועד עולם ונוכח שתתפאר בנו בכל העולמות ויקים בנו מקרא שכתוב: "ישראל אשר בך אתפאר". ותציל אותנו ברחמיך הרבים מפל מיני הרפות ובושות ואל תסתיר פניך מאתנו ותמלא רחמים עלינו ועל כל עמך ישראל תמיד, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ותצילנו ותמלמנו מפל מיני צרות ורעות ותשיב פניך אלינו, ויקים בנו מקרא שכתוב: "נשא יהוה פניו אליך וישם לך שלום. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה". וקים לנו מקרא שכתוב: "ואכלתם אכול ושבו, והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא, ולא יבושו עמי לעולם. וידעתם כי בקרב ישראל אני, ואני יהוה אלהיכם ואין עוד, ולא

יבֹּשׁוּ עִמִּי לְעוֹלָם. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ, הָאֵל פְּנִיד
וְגוֹשְׁעָה, אָמֵן וְאָמֵן:

נו וְזַכְּנִי לְאִמוּנַת חַכְמִים בְּאֵמֶת, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלָם, שְׂאוּכָה
לִידַע וּלְהֵאֱמִין בְּאֵמֶת בְּכָל הַצְּדִיקִים וְהַחַכְמִים אֲמִתִּיִּים,
וְלֹא יִבְלָל אוֹתִי כָּל מַחְלַקַת הַגְּדוֹל שְׁפִינֵיהֶם וְאוֹכָה לִידַע
וְלְהֵאֱמִין כִּי בְּאֵמֶת אֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְכָל דְּבָרֵיהֶם
אֵמֶת וְצַדִּיק וְלֹא אֲבוּהָ חַס־יְשׁוּלֹם שׁוֹם אֶחָד מֵהֶם, אֲפֹלוֹ הַחַכְמִים
אֲמִתִּיִּים שְׂאִין הַלְכָה כְּמוֹתֶם כִּי הֵם דְּרָכֵי יְהוָה, "נִפְלְאוֹת תִּמְוִים
דְּעִים", וְאִי אֲפֹשֶׁר לָנוּ לְהַשְׁיֵג זֹאת וְלֹא אֶחְקֹד בְּזֶה כָּלֵל, רַק
לְהֵאֱמִין כִּי אֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים:

זַכְּנִי בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים לְאַנְחָה אֲמִתִּית מֵעַמְּךָ לְבָבִי בְּאֵמֶת, בְּאִפְן
שְׂאוּכָה עַל־יָדֵי אֲנַחְתִּי לָשׁוּב לְהַחְיֹת וּלְהַכְרֹת אֶת הָרוּחַ
הַדְּפֹק דְקַדְשָׁה שְׁבִלְבָבִי, וְיִשׁוּב הָרוּחַ הַדְּפֹק וְיִלְדֵי וְיִנְשָׁב בְּכָל
הָאֲכָרִים כְּסֹדֵר וּבְכַרְט בְּהִידִים, עַד אֲשֶׁר יִתְתַּקְּנוּ וְיִטְהַרוּ יָדַי עַל־
יָדֵי זֶה וְאוֹכָה מְהֵרָה לְתַקֵּן פָּנִים הִידִים, אֶת כָּל מִזֶּה שְׁפַגְמַתִּי בְּיָדֵי
מְנַעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אוֹכָה לְהַרִים וּלְשֹׂא יָדַי לִיהוָה
"אֵל עֲלִיּוֹן קִנְהָ שְׁמִים וְאַרְצִי" וְאוֹכָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתּוּב: "נִשְׂא
לְבַבְנוּ אֶל כַּפֵּים אֶל אֵל בְּשָׁמַיִם" וְתוֹכְנִי לְהוֹיֵת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד,
וְלֹא יִבּוֹא עָלַי שׁוֹם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה כָּלֵל, וְאוֹכָה לְקַדְשָׁה
וְטַהַרָה בְּאֵמֶת, וְלַעֲלוֹת בְּכָל פְּעַם מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה,
עַד אֲשֶׁר אוֹכָה בְּכַח הַצְּדִיקֵי אֵמֶת, לְקַבֵּל דְּבוּרִים מִן הַשָּׁמַיִם
וְאוֹכָה לִידַע וּלְהַבִּין וּלְהַשְׁיֵג אֶת מַחְלַקַת דְּקַדְשָׁה, לְדַעַת אֲשֶׁר
בְּאֵמֶת אֵין זֶה מַחְלַקַת כָּלֵל, רַק אֶהְבֶּה וְאֶחְוֶה וְרַעוּת וְשְׁלוֹם גְּדוֹל

ועצום מאד, כי אלו ואלו דברי אלקים חיים, ותודיעני את דרכיך, ותזכני להתקרב ולהתדבק ביותר להצדיקים אמתיים שהלכה כמותם בכל מקום:

סא ותרחם עלינו ותושיענו אבינו שבשמים אדון כל, אדון השלום, מלך שהשלום שלו, ותמשיך עלינו ברכה וחיים ושלום, ותצילנו מפל מיני מריבות ומחלוקת והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. הצילנו נא מיד אויבנו ורודפינו בגשמיית ורוחניית, הצילנו מפל החולקים והשונאים ומפל המלשינים הדוברים רע על נפשנו ומפל המקמרגים, ותסכר את פיהם, "ולא תעשינה ידיהם תשיה", וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם ויקים בהם מקרא שכתוב: "עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל" ונאמר: "יהוה הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים" ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים שלא יזיק לנו המחלוקת כלל, לא בגשמיית ולא ברוחניית, רק נזכה עלידי המחלוקת לשוב בתשובה שלמה על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, ובפרט על פגם אמונת חכמים אשר פגמתי בכבוד חכמים אמתיים ובספריהם הקדושים, ולא האמנתי בהם בשלמות באמת, והיו דבריהם אצלי למותר, ולא היו יקרים וחשובים בעיני דבריהם וספריהם הקדושים:

סב ובבן תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לעסק בספרי הפוסקים בהתמדה גדולה ותעזרני ותושיעני ללמוד הרבה בכל יום ויום ספרי הפוסקים ותפתח את דעתי, ותכין את לבבי,

שְׁאוּזָבָה לְלַמֵּד בְּמַהֲרֹת גָּדוֹל, וְלַהֲבִין הַדִּין עַל בְּרִיו, וּלְבַרֵּר וּלְלַבֵּן
הַפֶּסֶק הַלְכָה בְּכָל דֵּינֵי הַתּוֹרָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְאוֹזְבָה לִידַע
הַהֲכָרְעָה בְּאֵמֶת, בֵּין כָּל בְּעָלֵי הַמַּחֲלָקֶת וְדַקְדָּשָׁה שְׂמֻחֲלָקִים בְּדֵינֵי
הַתּוֹרָה וְאוֹזְבָה לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם וְהַכְרָעָה בֵּינֵיהֶם וְעַל־יְדֵי הַשְׁלוֹם
הַזֶּה יִמְשָׁךְ וְיִשְׁתַּלְּשֵׁל שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׂיִתְפַּשֵּׁט הַשְׁלוֹם
גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִשָּׂים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וּתְבַטֵּל
כָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְיִתְרַבֶּה הַשְׁלוֹם בְּעוֹלָם עַד שְׂיִוְכַלוּ
לְהַתְעוֹד יַחַד כָּל אֶחָד עִם חֲבֵרָיו, וְיִסְבִּירוּ זֶה לָזֶה הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ,
וְיִזְכְּרוּ זֶה אֶת זֶה שְׁלֹא יִבְלוּ יְמֵיהֶם לְהִכָּל וְלָרִיק, עַד שְׂיִשׁוּבוּ כֻלָּם
אֶל הָאֵמֶת וְיַעֲבֹדוּךָ כֻלָּם בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה וְתִזְכְּנוּ שִׂיְהִיָּה
שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ שְׁלֹא יִהְיֶה חֶלֶק לְבָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מֵאַתָּה, רַק נִזְכֶּה
לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹת הָאֵמֶתִּים וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת וּבִלְבָב שָׁלֵם בְּשָׁנֵי
יְצִרְנוּ וְנִזְכֶּה לִידַע יְדִיעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וּבִלְבָב שָׁלֵם שְׂמֹלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה בְּעַצְמְךָ וּבְכַבּוֹדְךָ עוֹמֵד אֲצִלְנוּ בְּשַׁעַת
הַתְּפִלָּה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמְאִזֵּן וּמְקַשֵּׁב כָּל דְּבַר וְדַבּוּר שֶׁל
תְּפִלּוֹתֵינוּ וְנִרְגִישׁ אֱלֹהוּתְךָ עָלֵינוּ תָּמִיד, וּבְכַפְרֵת בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה,
עַד שְׁנִתְעוֹרַר עַל־יְדֵי־זֶה בְּהַתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל לְהַתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת
גָּדוֹל וּבְכּוֹנֵה גָּדוֹלָה וְעִצּוּמָה, וּלְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבַרְנוּ וְלֹא
יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר מִפִּינוּ בְּתַפְלָה שְׁלֹא בְּכוֹנָה:

סו וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשָּׂים שְׁלוֹם בֵּין כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּתְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת מֵעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְקִנְטוֹר, וְלֹא שׁוֹם מְרִיבָה
וּמַחֲלָקֶת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַבְּשָׂרִים הַחֲפָצִים וּמִשְׁתּוֹקָקִים

וּמִתְנַעְנְעִים לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת, וּבִפְרָט עַל הַצְדִּיקִים וְהַחֲכָמִים
הָאֱמֵתִים כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְרַבָּה עִכְשָׁו הַמַּחְלָקֶת וְהַקְפָּאָה וְרִיא
בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים "וְלִיּוֹצֵא וְלֵבָא אֵין שְׁלוֹם", וְכֹל הָעוֹלָם מְלֵא
מַחְלָקֶת, אֲשֶׁר זֹאת הַמַּחְלָקֶת מִזְקֶת לָנוּ הַרְבֵּה לְעִבּוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת,
כְּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעָתָ, וּבִפְרָט עֲצִים הַמַּחְלָקֶת שְׁמֹתֵנִי בְּכֹל עֵת עַל
הַרְחוּקִים הַבָּאִים לָשׁוּב אֵלֶיךָ וְלִהְיֶתקָרֵב לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלְעִבְדְּךָ
בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר רַבּוּ הַחֹלְקִים עֲלֵיהֶם וְעַל הָעוֹסְקִים לְקָרְבֶּךָ, חָנֹם עַל
לֹא דָבַר:

אָנָּה יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְלֶכֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, הַצִּילָנוּ
מִרִּיב וּמַחְלָקֶת וּזְכַנּוּ לָמוֹחַ וְדַעַת וְשִׁכַּל צִח וְזָךְ בְּלֵי פִסְלֵת
כָּלֵל, וְתוֹכְנוּ שִׁיְהִיָּה מַחְנוּ שְׁקִיט וְשְׁכִיב, וְלֹא יְהִיָּה מַחְנוּ מִבְּלָבֵל
כָּלֵל, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַפִּסְלֵת וְהַמּוֹתְרוֹת שְׁבַמַּח, עַד שְׁנוֹכָה
שְׁיִתְבַּטְּלוּ וְיִכְלוּ וְיִפְלוּ הָאוֹיְבִים וְהַשּׁוֹנְאִים הַיּוֹנְקִים מִן מַחְנוּ, כִּי אֵין
בְּנוּ שׁוֹם דַּעַת אֵיךְ לָלַחֵם עִם שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ חָנֹם וְאֵיךְ לְהַתְנַהֵג
עִמָּהֶם, כִּי בּוֹנֵתָנוּ רְצוּיָה לְשֵׁם שָׁמַיִם וְאָנוּ חִפְצִים לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת,
וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מְהֵרָה, וְאֵין אָנוּ חִפְצִים שׁוֹם
מַחְלָקֶת כָּלֵל. מְלֵא רַחֲמִים חֲמוֹל עַל עַנְיֵי הַצָּאֵן, עַל עִם מִמְשֶׁךְ
וּמְמַרְט, עִם עַנִּי וְאֶבְיוֹן, וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעַ וְהַצֵּל חַלּוּשֵׁי כַח כְּפֹאֵלָה
מִרִּיב וּמַחְלָקֶת, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ
שֶׁבְשָׁמַיִם עֲלֶיךָ לְכַד הַשְּׁלֹכְנוּ אֶת יְהִבְנוּ, עֲלֶיךָ לְכַד אָנוּ נִשְׁעָנִים,
אֵלֶיךָ תְּלוּיּוֹת עֵינֵינוּ עַד שֶׁתְּחַנְּנוּ:

עַם "חֲלָצְנִי יְהוָה מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ חַמְסִים תִּנְצְרֵנִי. אֲשֶׁר חָשְׁבוּ
רַעוֹת בְּלֵב כָּל יוֹם יַגּוּרוּ מִלְחָמוֹת. כָּל הַיּוֹם דְּבַרְי

יַעֲצֹבו, עָלַי כָּל מַחְשְׁבוֹתֶם לָרַע". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְרִיחַ דְּעֻלְמָא כְּלָא, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ רַבּוּי הַמַּחְלָקֶת שֶׁהַתְּנַבְּרָה בְּעוֹלָם עֲכָשׁוֹ, וּמַחֲמַת זֶה נּוֹפְלִים עָלֵינוּ מַחְשְׁבוֹת רַעוֹת רַבּוֹת מְאֹד, בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַל־יְדֵי עַצְמְךָ הַמַּחְלָקֶת בְּאִים מַחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת עַל הַכְּשָׁרִים שְׁבֻדוֹר, כְּאִשֶׁר גָּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וּבְגִדְל דְּלוֹתָנוּ וְחֲלִישוֹתֵינוּ אִין אָנוּ יוֹדְעִין שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבֹלָה לַעֲמֹד נֶגֶד הַמַּחְשְׁבוֹת רַעוֹת וְהַכְּלָבוּלִים הַרְבִּים הַשׁוֹמְפִים עָלֵינוּ כְּכֹל עַתָּה, וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְהִנְנוּ מְשֻׁלְכִים עֲצָמָנוּ עֲלֶיךָ לְבַד, בְּיַדְךָ נִפְקֵד רוּחָנוּ, וְאָנוּ מוֹסְרִים כָּל הַמְּלַחְמָה עֲלֶיךָ לְבַד, וְאַתָּה תִּלְחֹם בְּעַדָּנוּ, כִּי אַתָּה הוּא אִישׁ מְלַחְמָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "יְהוָה אִישׁ מְלַחְמָה, יְהוָה שְׂמוֹ", וּמִי יַעֲמֹד נֶגְדְךָ מְלֵא רַחֲמִים חוֹמַל דְּלִים, קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמַּת, חוֹם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְרֵאחַ נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ, "רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבֵי, לֶחֶם אֶת לֹחֲמֵי, הַחֹק מִגֵּן וְצַנָּה וְקוֹמָה בְּעוֹרְתֵי", וְהִלַּחֵם בְּעַדָּנוּ נֶגֶד צוֹרְרֵינוּ, וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "יְהוָה יִלַּחֵם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן". עוֹרְנוּ כִּי עֲלֶיךָ נִשְׁעָנָנוּ. דְּלוּ עֵינֵינוּ לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֶׂקָה לָנוּ עֲרַבְנוּ. רֵאחַ "כִּי אֲזַלְת יָד וְאָפֶס עֲצוֹר וְעוֹיֵב". חַנְּנוּ אֱלֹהִים כִּי שְׂאֵפְנוּ אֲנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לֹחֵם יִלְחָצֵנוּ. "וְאִנְחָנוּ לֹא גִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ", עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנֵּנוּ:

עוֹרְנוּ עוֹרְנוּ חַנְּנוּ חַנְּנוּ, הַצִּילָנוּ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת, הַצִּילָנוּ וְשִׁמְרָנוּ שְׁלֵא יִזִּיק לָנוּ כָּלֵל לְעַבּוֹדָתָנוּ הַמַּחְלָקֶת הַגְּדוֹלָה שִׁישׁ עֲכָשׁוֹ בְּעוֹלָם, וּבְכַפְרָט הַקְּטָנוֹרִיא שִׁישׁ עַתָּה בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים

והַכְּשִׁירִים שְׁבִדוֹר, חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ שְׁלֵא יִזְקוּ לָנוּ שׁוּם מִחֻלְקַת
 לֹא בְּנִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וּתְגַרְשׁ וּתְכַבֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת
 מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה נִגְדָם כִּי אִם
 עֲלִיד לְבַד אָנוּ מִשְׁלִיכִים כָּל יְהִיבֵנוּ, וְאַתָּה תִּלְחוּם בְּעִדְנוּ, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "יּוֹם אִירָא אֲנִי אֵלִיד אֶבְמָח, כִּי רַבּוּ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי
 שׁוֹנְאֵי חָנָם, יְהוּה מָה רַבּוּ צְרִי רַבִּים קָמִים עָלַי, רַבַּת צְרוּנִי
 מְנַעֲרִי גַם לֹא יָכֹלוּ לִי, עַל גְּבִי חֲרָשׁוּ חוֹרְשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנִיתֶם,
 יְהוּה צְדִיק קֶצֶץ עֲבוֹת רְשָׁעִים. יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי יִסּוּגוּ
 אַחֹר וַיִּחַפְּרוּ חוֹשְׁבֵי רַעְתִּי. וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוּה תִשִּׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ.
 כָּל עֲצָמוֹתַי תֵּאמְרֶנָּה יְהוּה מִי כְמוֹדְךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֻזֶק מִמְּנוּ וְעֲנִי
 וְאֲבִיוֹן מִגּוּזְלוֹ". רֵאֵה דְמַעְתִּי וְאֲנַחְתִּי וְאֲנַקְתִּי וּמִרִירוֹת לְבָבִי וּכְלוּן
 עֵינַי לִישׁוּעָתְךָ הָאֲמִתִּית, "אֵל תַּעֲזִבֵנִי יְהוּה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי,
 חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִּי אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְפִי
 לְפָנֶיךָ יְהוּה צוּרִי וְגוֹאֲלִי":

פּו רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדַע כָּל מָה שְׁגָרָם הַמַּחֲלַקַת בְּעוֹלָם,
 וּכְבָר כְּשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל כִּי גַם מִצַּד עֲצָמִי אֲנִי חָלוּשׁ כַּח
 מְאֹד מְאֹד, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדַעְתָּ, וְנוֹסֵף לָזֶה הַתְּנַבְּרוֹת הַמַּחֲלַקַת,
 וּכְפֶרֶט הַקְּמַגוּרִיא שְׁבִין הַצְּדִיקִים וְהַתְּלִמִּידֵי־חֻכְמִים בְּעֲצָמָם, עַד
 אֲשֶׁר אֵין יוֹדְעִים מִהַצְּדִיק הָאֲמֵת הַשֶּׁדֶךְ לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתְנוּ שְׁנוּכֵל
 לְקַבֵּל תּוֹעֵלַת עַל יְדוֹ לְנִצָּח:

צד רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִדַּת הַשְּׁלוֹם וְאֲזוּכָה
 לְהִיּוֹת אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם תָּמִיד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב:
 "סוֹר מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפֵהוּ" וְאֲזוּכָה בְּכָל עַת

לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְמֹדֵת הַנְּצַחֹן וּמַחְלֶקֶת דְּסִטְרָא אַחְרָא, שְׁלֵא
 יְהִיָּה בְּלִבִּי שׁוֹם נְצַחֹן וּמַחְלֶקֶת דְּסִטְרָא אַחְרָא הַנְּמַשְׁכִּין מֵהַדְּמִים
 שֶׁל הַגּוֹף, שְׁעֵדִין לֹא עָבְדוּ בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְתִרְחַם עָלַי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹצְנֵנִי מֵעַתָּה לְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וְתַפְלָה, שְׁאֲזַכֶּה
 לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וְתַפְלָה בְּכָל יוֹם תְּמִיד, עַד שְׁאֲכַנִּים כָּל טְפֵי
 הַדְּמִים שֵׁישׁ בִּי בְּתוֹךְ הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְיִהְיוּ
 נִעְשִׂין מִכָּל הַטְּפֵי דָמִים שֶׁבְּקִרְבִי דְבוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה
 וְתַפְלָה, וְלֹא יְהִיָּה נִשְׁאָר בִּי שׁוֹם טְפֵה דָם שְׁלֵא עָבְדָה אֶת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, רַק אֲזַכֶּה לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל כּוּחִי כָּל יְמֵי חַיֵּי
 בְּכָל טְפֵי הַדְּמִים שֵׁישׁ בִּי, וְאֲזַכֶּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וְתַפְלָה עַד
 שִׁיְהִיָּה הַגּוֹף בְּטָל לְגַמְרֵי בְּאֵין וְאַפְסֵם מִמֶּשׁ:

גה אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְלֹךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא אֶת
 הַכֹּל עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנּוּ כְּלָנוּ, שְׁנֹכַח תְּמִיד לְאַחוֹז בְּמִדַּת
 הַשְּׁלוֹם, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּאַמַּת בֵּין כָּל אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ
 וְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יְהִיָּה שׁוֹם מַחְלֹקֶת אֶפְלוֹ בְּלִבִּי בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם, בִּי
 אֶתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמֶיךָ, וְאַתָּה מְחַבֵּר שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד, אִישׁ
 וּמִים, וּבְנַפְלְאוֹתֶיךָ הַעֲצוּמִים אֶתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כֵּן
 תְּמַשִּׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, בְּאַפֵּן שִׁיתְּחַבְּרוּ כָּל
 הַהַפְּכִים יַחַד בְּשְׁלוֹם גְּדוֹל וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה וְיִכְלְלוּ כֻלָּם בְּדַעְיָה
 אַחַת וְלִבִּי אֶחָד לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ בְּאַמַּת, וְיַעֲשׂוּ כֻלָּם אַגְדָּה
 אַחַת לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִי שְׁלָם, יְהוּה שְׁלוֹם, בְּרַכְנוּ בְּשְׁלוֹם, וְעַל־
 יְדִיָּזָה תְּמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַפְּרָכוֹת וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת וְכָל הַיְשׁוּעוֹת:

קב "אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפוד סלה", רבנו של עולם, הצילני ממחלקת, ועזרני והושיעני שאזכה לאחו תאותי ממחלקת, שלא יהיה לי שום תאוה להחזיק במחלקת חס־ושלום רק תמיד אתחזק בכל עז להשקוט הריב והמחלקת, ולרדף אחר השלום תמיד באמת עד שאזכה על־ידי־זה שיהיו אומרים דבר הלכה בשמי לאחר פטירתני מן העולם, ויהיו שפתותי דובבות בקבר ואזכה לגור בשני העולמות ולא אמות לעולם, רק תמיד אהיה בכלל החיים באמת:

קו אלהי, נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. רבנו של עולם, אדון השלום זכני להיות איש שלום באמת, שאזכה להיות אוהב שלום ורודף שלום תמיד באמת ובלב שלם ולא אחזיק במחלקת כלל לעולם, ואפלו נגד החולקים עלי וקמים כנגדי וחותרים חתירות תחתי חס־ושלום, ועושים לי מה שעושים הרחמן ישמרני, תזכני ותעזרני שלא אעמד כנגדם לעשות להם כנגדם כמו שהם עושים לי, רק אדרבא אזכה לדון אותם לכף זכות ולעשות להם כל הטובות, ולקיים באמת ונפשי כעפר לכל תהיה כמו שכתוב: "אל תאמר באשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו", וכתיב: "אל תאמר אשלמה רע, קנה ליהוה ויושע לך". ואזכה להיות כעפר ממש, שהכל דשין עליה והיא נותנת להם כל הטובות ועל־ידי־זה אזכה לבטל ולהפך מחשבות אויבי ושונאי, "ולא תעשינה ידיהם תשיה" ויקים בהם: "כורה שחת בה יפל וגולל אכן אליו תשוב", וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם:

וְתִפְתַּח עֵינֵי לְבִי וְדַעְתִּי שְׁאוּפָה לִידַע וְלִהְבְּחִין בֵּין מַחְלֶקֶת שֶׁל רְשָׁעִים לְמַחְלֶקֶת שֶׁל צְדִיקִים, וְאוּפָה לְהֵאֱמִין בְּאֵמֶת שֶׁהַמַּחְלֶקֶת שֶׁל צְדִיקִים הִיא טוֹבָה גְדוּלָה לְזֶה שֶׁהֵם חוֹלְקִים עָלָיו, כִּי מְרִימִין וּמְנַשְׂאִין אוֹתוֹ עַל־יְדִיזוּהוּ, וּמְמַתִּיקִים דִּינִים מֵעָלָיו וְלֹא תִנְיַחֲנִי לְטַעוֹת חֶסֶד־וְשְׁלוֹם בְּהַמַּחְלֶקֶת שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵלוֹ הִיא מַחְלֶקֶת גְּמוּרָה חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, כְּדִי שְׁלֹא לִתֵּן אַחִיזָה לְהַמַּחְלֶקֶת דְּסִטְרָא אַחְרָא בּוֹזֵאת הַמַּחְלֶקֶת דְּקַדְשָׁה שֶׁל צְדִיקִים וַיִּקְיִם בִּי מְקָרָא שְׂכֵתוֹב: "וְתִבְטַט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי, בְּקָמִים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזַנֵּי. צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח, כְּאֶרְז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה":

אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים מְלֶךְ שֶׁהַשְׁלוֹם שָׁלוֹ, אַתָּה יוֹדַע אֶת כָּל רַבּוּי הַמַּחְלֶקֶת שְׁנִתְרַבָּה בְּדוֹרוֹתֵינוּ בְּכַמָּה אַפְנִים, בֵּין צְדִיקִים בֵּינוֹנִים וְרְשָׁעִים וְהַמַּחְלֶקֶת דְּסִטְרָא אַחְרָא רוֹצָה לְהַתְנַבֵּר וְלִהְתַּפְּשֵׁט בְּכָל יוֹם, בְּאַתְגְּלִיא וּבְאַתְפְּסִיא, עַד אֲשֶׁר רַבִּים נִכְשְׁלוּ וְנִפְלוּ עַל יְדֵי רַבּוּי הַמַּחְלֶקוֹת וְחֻלּוּקֵי הַדַּעוֹת וּפְרוּד לְכַבוֹת שְׁנִתְרַבָּה מְאֹד בְּדוֹרוֹתֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים כִּי נַעֲשֶׂה קַטְגוֹרִיא בֵּין תַּלְמוּדֵי חֻכְמִים וּבֵין הַגְּלוּיִם אֵלֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לְהִבְחִין וְלִהְבְּדִיל בֵּין הַמַּחְלֶקֶת דְּקַדְשָׁה לְמַחְלֶקֶת דְּסִטְרָא אַחְרָא וְרַבִּים נִפְלוּ מֵאֱמוּנַת חֻכְמִים עַל יְדֵי זֶה לְגַמְרֵי, וְעַל־יְדִיזוּהוּ נִפְלוּ לְמָה שֶׁנִּפְלוּ רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן כִּי אֱמוּנַת חֻכְמִים יִסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כִּי הֵם חִינּוּ וְאָרְךְ יְמִינוּ, וּבִלְעָדָם לֹא נָרִים אֶת יְדִינוּ וְאֶת רַגְלֵינוּ בְּשׁוּם דְּבַר שֶׁפְּקַדְשָׁה וּבְצוּק הָעֵתִים אֲשֶׁר אָרְךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשַּׁעְבוּד, וְדַעְתָּנוּ אֵינָה צְלוּלָה כְּלָל, אִין אֲתֵי יוֹדַע עַד מָה, אִיךְ לְהַתְנַהֵג בְּזֶה, וְאִיךְ לְכַוֵּן דַּעְתִּי בְּזֶה אֶל מִי מְקַדוּשִׁים

אֶפְנֶה שְׁקִדְתִּי וְאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גַּג, וְאִינִי יוֹדֵעַ מֵאִן יָבוֹא
עֲזָרִי כִּי בְּעַר אֲנִכִּי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי, לְהִבְחִין וְלִידַע מִי הֵם
הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים שֵׁישׁ לָהֶם פֶּחַ לִיעֵץ אוֹתִי עֲצוֹת
אֲמִתוֹת וְלְהַדְרִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת וְלִקְרַבֵּנִי אֶלֶיךָ אָבִי
שֶׁבְשֵׁמוֹם וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים דַּעְתִּי קִצְרָה כָּל כֶּף עַד אֲשֶׁר אִינִי
יוֹדֵעַ אֶפְלוּ לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ בְּזֶה בְּשִׁלְמוֹת פְּרָאוֹי, כִּי צְרוֹת
לִבִּי הִרְחִיבוּ מְאֹד מְאֹד בְּלֹא זֶה, וְנוֹסֵף לָזֶה, רַבּוֹי הַמַּחְלֶקֶת
וּפְרוּד לְבָבוֹת שְׁנַתְרַבָּה בְּעוֹלָם, בְּכִמָּה בְּחִינּוֹת וְאֶפְנִים וְעֵנְיָנִים
שׁוֹנִים, וְעַתָּה אִינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה לַעֲשׂוֹת אִיךְ לְהַתְּנַהֵג, וְאִיךְ
לְדַבֵּר, וְאִיךְ לְצַפְצֹף וְאִיךְ לְרַמּוֹ, וְאִיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה וְאִנִּי מְבַלְבֵּל
בְּשִׁפּוֹר, וְאִינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל הֵיכָן אָנִי בְּעוֹלָם, וּמַה יִּהְיֶה הַסּוּף
וְהַתְּכַלִּית מִמֶּנִּי:

מָלֵא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים, "מִצִּיל עֲנִי מַחֲזֵק מִמּוֹנֵי וְעֲנִי וְאֶבְיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ", לְמַדְנִי אִיךְ לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ עַתָּה, אִיךְ לְעוֹרֵר
רַחֲמוֹךְ הָאֲמִתִּיִּים עָלַי עַתָּה. הִצִּילֵנִי מֵרִיב וּמַחְלֶקֶת בְּכָל הָאֶפְנִים,
עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְהִצִּילֵנִי שְׁלֵא יַחֲלָקוּ וְלֹא יִרְיְבוּ עָלַי לֹא בְּגַשְׁמִיּוֹת
וְלֹא בְּרוּחַגְנִיּוֹת, לֹא לְמַעֲלָה וְלֹא לְמַטָּה, וְשִׁמְרֵנִי וְהִצִּילֵנִי שְׁאִנִּי לֹא
אֶהְיֶה חוֹלֵק עַל שׁוֹם אִישׁ כְּשֶׁר שֶׁבְּעוֹלָם, מִכָּל שֶׁפֶן שְׁלֵא יִהְיֶה
בְּלִבִּי שׁוֹם צַד מַחְלֶקֶת עַל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים וּבִפְרָט עַל צְדִיקִים
שׁוֹכְנֵי עֵפֶר קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְלֹא אֵצֵא לְרִיב עִם שׁוֹם
אָדָם, רַק אֲזַכֶּה לְאַהֲבָה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וְלְהַחְזִיק בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֵם,
וְלִקְיָם בְּאֱמֶת מִקְרָא שְׁפִתוֹב: "סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם
וְרַדְפֵהוּ":

וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִעֲנִיּוֹת וְדָלוּת וְחֶסְרוֹן
הַפְּרָנְסָה הַבָּא עֲלֵיָדִי רִיב וּמַחֲלַקַת חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי
גָלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵיךָ שְׂאֵנִי חֲפִיץ בְּשָׁלוֹם וְאַמֶּת מְאֹד, וּמָה אֶעֱשֶׂה אִם
נִמְצְאִים שׁוֹנְאִים וְחוֹלְקִים עָלַי בְּחַנּוּם, "אֲנִי שָׁלוֹם, וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה
לְמַלְחָמָה". מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם וְחַס וְחַמּוּל עָלַי וְעַל כָּל הַחֲפָצִים
לְהִתְקַרֵּב לְדַרְכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר מִתְעוֹרְרִים עֲלֵיהֶם שׁוֹנְאֵי
חַנּוּם, וְרוֹדְפִים אוֹתָם כַּכֶּמֶה מִיַּנֵּי רְדִיפוֹת, וְחוֹרְקִים שָׁנָם עֲלֵיהֶם
חַנּוּם עַל לֹא דָבַר. רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ וְהִצֵּלְנִי מֵהֶם
"הִצִּילְנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגַּבְּנִי. שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהִצֵּלְנִי
אֶל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְךָ":

עֲזַרְנִי בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, הוֹשִׁיעֵנִי בְּכֹל מָה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ, כִּי
צָרְכִי מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד וְדַעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ אִפְסֵם
קִצְרָה מֵהֶם הִצִּילְנִי מִרִיב וּמַחֲלַקַת זַפְנֵי לְשָׁלוֹם בְּאַמֶּת בְּכֹל
הַבְּחִינּוֹת זַפְנֵי לְאַהֲבַת חֲבֵרִים בְּאַמֶּת לְאַמֶּת זַפְנֵי לִילָךְ בְּדַרְכֵי
הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת פְּרָצוֹנֵךְ וְכַרְצוֹן יִרְאִיךָ
בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְתִשָּׂים חֲלֻקְנוּ עִמָּהֶם וְלַעוֹלָם לֹא אֲבוֹשׁ
כִּי בְךָ בְּמַחְתִּי וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְתִּי. יִהְיוּ לְרַצוֹן אִמְרֵי
כִּי וְהִגִּינוּ לְפִי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אִמּוֹן:

מִלֵּא רַחֲמִים, אֲדוֹן הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם, אֶתָּה יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן נִמְשָׁךְ
כָּל הַמַּחֲלַקַת שְׁבַעֲוֹלָם, בְּפָרֵט הַמַּחֲלַקַת שְׁנַת־הַיּוֹה
בְּדוֹרוֹתֵינוּ בֵּין הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְאֲנָשֵׁיהֶם, אֲשֶׁר כַּמָּה נִפְשׁוֹת
שָׁקְעוּ עֲלֵיָדִי הַמַּחֲלַקַת הַזֹּאת. רַחֵם עֲלֵינוּ וְעֲלֵיהֶם, וְגַלְהָה הָאֱמֶת

לְאַמְתּוֹ בְּעוֹלָם, וְעִשָּׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ, בְּאִפְנֵי שְׂיִהְיֶה
 אַחֲדוֹת וְשָׁלוֹם גָּדוֹל בֵּינֵינוּ, יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר בָּנוּ בַּחֲרַת
 וְאִם הַמַּחֲלָקֶת חֶסֶד וְשָׁלוֹם מְצַדֵּי מַחֲמַת שְׂאֵנֵי רַחוּק מְקַדְּשֶׁתֶם שֶׁל
 הַחוֹלְקִים עָלַי, וּבְשִׁבִיל זֶה חָלַק לָבָם מֵאַתִּי, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ,
 וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לָשׁוּב מֵהִרָּה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתּוֹ,
 עַד שְׂאֵנֶיךָ לְקַדְּשֶׁתֶם וּמַעֲלֶתֶם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הַגְּבוּוּהִים מִמֶּנִּי
 בְּמַעֲלַת קִדְּשֶׁתֶם וְטַהֲרַתֶם, שְׂאֵנֶיךָ לְמִקְוָמָם בְּאַמְתּוֹ וְאַתָּה אַחַד
 עִמָּהֶם בְּאַמְתּוֹ וְשָׁלוֹם גָּדוֹל. וְאִם הַדְּבָר בְּהַפֵּךְ שֶׁמַּחֲלָקְתֶם עָלֵינוּ
 הוּא מַחֲמַת שְׁהֵם רַחוּקִים וְנִמְוָכִים מֵאַתָּנוּ, וְעַל כֵּן הֵם מְתַקְנָאִים
 וּמְתַגְרִים בָּנוּ וְחוֹלְקִים עָלֵינוּ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכֵּנוּ לְדוֹן אֶת
 כָּל הַחוֹלְקִים תָּמִיד לְכַף זְכוּת וּתְלַמְּדֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵיךְ לְמַצֵּא
 בָּהֶם זְכוּת וְטוֹב אֲפִלּוּ בְּמֵה שְׂחוֹלְקִים עָלֵינוּ בְּאִפְנֵי שְׁנִזְבָּה לְהַעֲלוֹתָם
 וּלְהַכְנִיֵּסֵם בְּכַף זְכוּת בְּאַמְתּוֹ, עַד שְׂיִתְאַחֲדוּ [אַתָּנוּ] בְּאַמְתּוֹ בְּתַכְלִית
 הָאַחֲדוֹת בְּשִׁלְמוֹת, בְּאִפְנֵי שְׂיִתְבַטַּל הַמַּחֲלָקֶת מֵעָלֵינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל,
 כִּי בְּאַחַד אֵין שֵׁיךְ מַחֲלָקֶת, וְתִשִּׁים בְּלֵב הַחוֹלְקִים וּמְתַנַּגְדִּים אֶל
 הָאַמְתּוֹ שְׂיִשׁוּבוּ כֻלָּם מִשְׁנֵאֲתָם וּמַחֲלָקְתָם, וְיִמְשָׁכוּ עֲצֻמֵּן תָּמִיד אֶל
 הָאַמְתּוֹ וְהַשָּׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר: "הָאַמְתּוֹ וְהַשָּׁלוֹם אֶהְבּוּ" וְכָל
 הַשְּׁוֹנְאִים וְהַחוֹלְקִים שְׂאֵינֵם חֲפָצִים בְּשָׁלוֹם, וּמְתַנַּגְרִים לְהַחְזִיק
 בְּמַחֲלָקֶת, וְאֵינֵם חֲפָצִים לָשׁוּב אֶל הָאַמְתּוֹ תַּכְנִיעִם וְתִשְׁפִּילֵם עַד
 עֶפֶר, בְּלֵם יִפְלוּ וְלֹא יִקְוִמוּ "תִּתְּלַמְּנָה שְׁפָתַי שְׁקֵר, הַדּוּכָרוֹת עַל
 צַדִּיק עֵתָּק בְּגִיאוּהָ וּבִזוּ. יִכְרַת יְהוָה כָּל שְׁפָתַי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מְדַבֶּרֶת
 גְּדוּלוֹת. יִבּוֹשׁוּ יִכְלוּ שׁוֹמְנֵי נַפְשֵׁי, יַעֲמוּ חֲרָפָה וּכְלָמָה מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי.
 יִבּוֹשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אִיבֵי, יִשְׁבוּ יִבּוֹשׁוּ רַעַע":

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְשִׁים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה מִזִּיק הַמַּחְלָקֶת לְיִשְׂרָאֵל רַחֵם רַחֵם, מֵאֵל רַחֲמִים, וְעֵשָׂה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ וּנְדִירוֹתֶיךָ בְּאִפְן שֶׁתִּמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם בְּאַמֶּת וַיִּקָּים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְּשׁוֹל. וְרֵאֵה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ, לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ. יְהוָה עֲזֵ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם". עֵשָׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קִלְד מִקְרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלֵי וְאַל תִּשְׁחִיתֵנִי. הַצִּילֵנִי מִרִּיב וּמַחְלָקֶת, חוּסָה עַל נַפְשִׁי וְשִׁמְרֵנִי שְׁלֵא אִמְעָה אֶת עֲצַמִּי לִזְמֵר שֶׁהוּא מַצְוֶה לְדַבֵּר עַל אֵלֹו הָאֲנָשִׁים, כִּי אֵינִי חֹפֵץ בְּמַצּוֹת כְּאֵלוֹ, לֹא הֵן וְלֹא שְׂכָרָן. חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְהַצֵּל אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמַחְלָקֶת, וּבִפְרָט בְּעִנְיַן הַמַּחְלָקֶת הַשְּׂכִיחַ עִכְשָׁו בֵּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר וְאֲנָשִׁיהֶם, וְקַטְגוֹרִיא בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים וְאֲנָשִׁיהֶם:

קֵלֵט "סוּמְךָ יְהוָה לְכָל הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים", חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְּנַחִים בְּמָקוֹם שְׁמִנְחִים וְגִלְהָ לָהֶם וְלָנוּ אֶת הַצְּדִיקֵי אִמֶּת שְׁבִדוֹר הַזֶּה שֵׁישׁ לָהֶם בַּח לְתַקֵּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיִיבֶם אֵלֶיךָ וּלְתוֹרָתְךָ בְּאַמֶּת וְזַכְּנוּ כְּלָנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל עֲצֵם הַמַּחְלָקֶת שְׁבִדוֹרוֹת הָאֵלוֹ עַל הַצְּדִיקֵי

אֲמַת וְעַל סַפְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְהַנְּקֻרָאִים
עַל שְׁמֵם הַקְדוּשׁ אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מָה שְׁעֹבֵר בְּעֵינֶיךָ זֶה, וּמָה שְׁעוֹבֵר
עִתָּה עֲדוֹן בְּעֵינֶיךָ זֶה, כִּי נַעֲשֶׂה קַטְנוּתָא גְדוּלָּה בֵּין הַתְּלִמְיָדִי
חֲכָמִים וְאֲנָשֵׁיהֶם וְעֲדוֹן הַמַּחְלָקָת בְּמִקוּמָה עוֹמְדָת, וּמִתְעוֹרְרָת
וּמִתְגַּבְּרָת בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר וּבּוֹדָאֵי כְּוַנְתָּךְ לְטוֹבָה כְּדִי שְׂיִתְקַרְבוּ
הַנְּפֻשׁוֹת אֶל הַצְּדִיקֵי אֲמַת מִתּוֹךְ יִסּוּרִים וּמְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת כִּי אֵין
רְאוּי לְקִרְבָּם מִתּוֹךְ גְּדוּלָּה רַק מִתּוֹךְ מַחְלָקָת וְיִסּוּרִים וּמְנִיעוֹת
רְבוֹת, כִּי אֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְדוּשִׁים שֶׁבִּשְׂבִיל זֶה אֵין
מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְכוּ', אֲבָל הַמַּחְלָקָת וְהַמְּנִיעוֹת הוּא
יוֹתֵר מְדַאֵי שֶׁקָּשָׁה לְסַבְּלוֹ וְקָשָׁה מְאֹד לְשׁוּם נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל
לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמַת וּלְדַרְכֵיהֶם הַקְדוּשִׁים מִגְּדֹל עֲצָם הַמַּחְלָקָת
וְהַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר. וְעִתָּה מָה נַעֲשֶׂה אֲבִינוּ שֶׁבִּשְׂמִים אֲדוֹן כָּל
מְלֵא רַחֲמִים יוֹדֵעַ תְּעֻלוֹמוֹת צוּפָה נִסְתָּרוֹת, בּוֹחֵן כְּלוֹת וְלֵב רַחֵם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְהַקַּל הַמַּחְלָקָת וְהַשְׁקֵט הָרִיב, וְתִמְשִׁיךְ
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם כִּי בְּצוֹק הָעֵתִים הַלָּלוּ, אֲפִלוּ אִם (יְהִי שְׁלוֹם) בְּעַת
הַשְׁלוֹם גְּדוֹל, עֲדוֹן רַבּוּ הַמְּנִיעוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי שְׁעוֹר
וּבּוֹדָאֵי כָּל יְמֵי הַגְּלוּת צְרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֲמַת
מִתּוֹךְ יִסּוּרִים וּמְנִיעוֹת, אֲפִילוּ אִם יְהִי שְׁלוֹם בְּעוֹלָם:

קמא רבוננו של עולם, רחם עלי והצילני מריב ומחלוקת כי אתה
יודע את לבבי שבאמת איני חפץ בשום מחלוקת כלל
כי מי אנכי שיהיה לי מחלוקת עם שום אדם בעולם כי כלם
טובים ממני בלי שעור אך אתה יודע עצם המחלוקת שנתרבה
בעולם עד אשר אפלו מי שחפץ בשלום באמת הם חולקים עליו

כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר, הִמָּה לְמַלְחָמָה" וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 מַה שְּׂגוּרִים הַמַּחְלָקֶת בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיּוֹת, כִּי גַם בְּלֹא זֶה קִשָּׁה מְאֹד
 לְהוֹצִיא הַדְּבֹר שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְנוֹסֵף לָזֶה כְּמָה מְעַכֵּב הַמַּחְלָקֶת אֶת
 הַדְּבֹרִים שֶׁל הַתְּפִלָּה וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה אֲכִינוּ שְׁבִשְׂמַיִם, אִיךְ
 לֹקַחִין הַדְּבֹר לְהַתְּפִלָּל לְפָנֶיךָ, מֵאַחַר שְׁנֵתְרַבָּה הַמַּחְלָקֶת כָּל כַּף
 בְּעוֹלָם כִּי כָּל הָעוֹלָם מְלֵא מַחְלָקֶת, "וְלִיּוֹצֵא וְלִפֵּא אֵין שְׁלוֹם",
 רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, הוֹרְנִי וְלִמְדֵנִי אִיךְ לְהַתְּנַחֵג עִם כָּל הָעוֹלָם
 בְּאִפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם מַחְלָקֶת רַק שְׁלוֹם וְאַמֶּת (אַמְתִּי):

טו: וְעַל זֶה בָּאתִי לְפָנֶיךָ אָבִי שְׁבִשְׂמַיִם חוֹמֵל דְּלִים, אֲשֶׁר דְּרָבְךָ
 לְבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרָדָפִים, אֲפֹלוּ צַדִּיק רוֹדֵף אֶת הַרְשָׁע, וְשִׁתְּעֵשֶׂה
 לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְתַעְזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי תְּמִיד לְבָרַח וְלָנוֹם אֵלֶיךָ
 בְּכָל עֵת וּמְכַל מִינֵי רְדִיפוֹת וּמַחְלָקֶת וְקַטְרוּגִים חֲסִי וְשְׁלוֹם, וּמְכַל
 מִינֵי אוֹיְבִים וְשׁוֹנְאִים, מְכַלֵּם אֲבָרַח וְאַנוֹם אֵלֶיךָ לְבַד, וְאוֹכֵה
 לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ עַל־יְדִיזָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְתַעְזֹרְנִי לְהַשְׁפִּיל וְלַהֲכַנִּיעַ
 אוֹיְבֵי תַחְתִּי וְתַפְקַח עֵינֵיהֶם וְיִרְאוּ הָאֱמֶת שְׁכָל מַחְלָקֶתֶם וְרִדִּיפְתֶם
 בְּחָנָם, כִּי אֵין לִי עֶסֶק עִמָּהֶם, וְאַנִּי חַפֵּץ שְׁלוֹם בְּאַמֶּת, "אֲנִי שְׁלוֹם
 וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה" עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מְלֵא רַחֲמִים חַפֵּץ
 בְּאַמֶּת, "שְׂמֵרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְּךָ, הַצִּילֵנִי
 מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי מִמְתַּקוּמִי תִשְׁגַּבְּנִי, הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבֵי וּמְרוֹדֵפֵי"
 בְּנִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עֲלֶיךָ אֲכִינוּ
 שְׁבִשְׂמַיִם, וְעַל כֹּחַם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֱמֶתִיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי מִשְׁתַּוְּקַק
 לִילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים הָאֱמֶתִיּוֹם, לְמַעַנְךָ וְלְמַעַנְעֵם עֲשֵׂה וְלֹא
 לָנוּ וְחֻקֵּנוּ וְאַמְצָנוּ וְזַכְנוּ לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלֹא יִהְיֶה כַח

לְשׁוֹם חוֹלֵק וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכֵב בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת לְרַחֲמֵינוּ מֵעֲבוֹדֶתְךָ
הָאֱמִתִּיית בְּשׁוֹם אַפֵּן חִזַּק יָדַיִם רַפּוֹת וּבְרַפִּים פּוֹשְׁלוֹת תֵּאֱמִין
וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֱלֹהִי וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר אֲנִי וְזָרְעִי וְכָל
הַנְּלוּיִם אֵלַי וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם "יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי
פִי וְהַגִּינוּן לְבָבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי", עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

מ: אֲדוֹן יְחִיד מְלֵא רַחֲמִים, יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת, שְׁמֵרְנִי וְהַצִּילְנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן פֶּת הַשְּׁקֵרָנִים וְהַצְּבוּעִים רַחֵם עָלַי
וְשְׁמֵרְנִי וְהַצִּילְנִי, שְׁלֵא יִדְבַּק בִּי שׁוֹם דְּבַר שְׁקֵר וְלֹא שׁוֹם תְּנוּעָה
שֶׁל שְׁקֵר, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי דְבַר שְׁקֵר וְצְבִיעוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֹא יַעֲלֶה
עַל דַּעְתִּי חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְהַתְּפָאֵר בְּגִדּוֹלוֹת וּנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי, וְלֹא
אֲמַעֲה אֶת עֲצְמִי וְלֹא אֲמַעֲה אֶת אַחֵרִים:

יט: שְׁוִים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ אֲדוֹן הַשְׁלוֹם, מְלַךְ שֶׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ,
בְּרַכְנוּ בְּשְׁלוֹם, וְתִפְקְדֵנִי אוֹתִי וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי לְחַיִּים טוֹבִים
וְלְשְׁלוֹם וְתַצִּילֵנוּ מִן הָעַגְנוּיּוֹת וּמִן הַחֶסֶר. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְשְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הָרִיב וּמַחֲלָקָת, כִּי אַתָּה
יודֵעַ כִּמָּה שְׁנֵאוֹי הַמַּחֲלָקָת וְגִדּוֹל הַשְׁלוֹם לְמִדְנֵי וְהוֹרְנֵי אֵיךְ
לְהַתְּנַהֵג עִם כָּל בְּאֵי עוֹלָם בְּאֵפֶן שְׂאוּפָה לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם יַחְדּוֹ עִם
כָּל בְּנֵי תֵבֵל, וְאַפְלוּ עִם הַחוֹלְקִים עָלַי תִּתֵּן בְּלִבִּי דְרֹךְ וְעֵצָה
אֱמִתִּיית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, שְׂאוּפָה לִידַע אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג עִמָּהֶם עִם כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, בְּאֵפֶן שְׁלֵא אַחֲזִיק בְּמַחֲלָקָת, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד
אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם בְּאֱמֶת, כִּמּוֹ שְׂכֵתוֹב: "סוֹר מֵרַע וַעֲשֵׂה

טוב בקש שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ" וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֹא יִגְרַם
הַמַּחְלָקֶת שְׁבַעְעוֹלָם לְפָרְסֵם חֲסִי־שְׁלוֹם מְפָרְסָמִים קָדֵם וְזִמְנֵם, כִּי
אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ גְדוֹל הַפְּנֵם וְהַהֶפְסֵד הַמְּגִיעַ מִזֶּה חֵם
וְשְׁלוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי צָרְכֵי
מְרַבִּים מְאֹד, וְדַעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ כִּי בְּכָל דְבָר
וְדָבָר שְׂאֵנִי מִתְחִיל לְסַדֵּר תְּפִלָּה עָלָיו, יֵשׁ בְּלִבִּי הַרְבֵּה דְבָרִים
מְאֹד לְרִצּוֹת אוֹתְךָ וְלִהְיֶת לְפָנֶיךָ עֲלֵיהֶם, אֵךְ דַּעְתִּי עֲכוּרָה
וְטַעֲנוֹתֵי נִסְתַּתְּמוּן, וְאֵינִי יָכוֹל לְפָרֵט בְּכִי כָּל צָרְכֵי בְּקִשׁוֹתַי וְכָל
מִשְׁאֲלוֹתַי שְׂיֵשׁ בְּכָל דְבָר קִדְשָׁה שְׂאֵנִי עוֹסֵק לְהִתְפַּלֵּל עָלָיו אֵךְ
אַתָּה מְבִין כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב וְאַתָּה יוֹדֵעַ סִתְּרֵינוּ חֲנוּן וְרַחוּם, עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ, וְהֵט לְבַנּוּ לְיִרְאָה אֶת
שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת וְהִצִּילֵנוּ וְשִׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי רִיב וּמַחְלָקֶת וְשִׁנְאָה
וְקִנְאָה וְקִנְטוֹר שְׁנִתְרַבָּה בְּעוֹלָם מְאֹד בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים רַחֵם
עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, לְמַעַן אֲמִתַּת קִדְשֵׁת הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים, וְהַשְׁקֵט הַמַּחְלָקֶת מִהֲרָה, וְתִשִּׁים שְׁלוֹם גְּדוֹל בֵּין כָּל
הַבְּרוּאִים שְׁבַעְעוֹלָם וְתִגְלֶה הָאֲמִתַּת בְּעוֹלָם וְתִשְׁלַח לָנוּ בְּכָל יוֹר
וְדוֹר צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים שְׂיִזְרוּ אוֹתָנוּ בְּכָל עֵת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר גִּלְךָ בָּהּ
וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים אֲשֶׁר נָפַל וְנִתְעָה בָּהֶם, וְאֵל
יְדָה מְמֶךָ נְדָח וְתוֹכֵר אֶהְבֶּתְךָ וְרַחֲמֵנוּתְךָ שְׂיֵשׁ לְךָ עַל כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, אִפְּלוּ עַל הַקַּל שְׁבַפְקָלִים וְהַגְּרוּעַ שְׁבַבְרוּעִים "זִכֹּר רַחֲמֶיךָ
יְהוָה, וְחִסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה" וְאֵל תַּעֲזִבְנוּ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ בְּדוֹר

העני הזה, ושלה לנו מנהיגים אמתיים שיהיו ראויים להנהיג אותנו באמת פרוץ הטוב, "ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה":

כו: וברחמיך תשים שלום בינך ובין ישראל עמך, ואהבתך אל תסיר מפנינו לעולמים, ותמשיך שלום על ישראל עמך ויהיה שלום גדול ונפלא בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ומריבה וקנטור בין אדם וחברו ובין איש ואשתו, ובפרט בין איש ואשה הכשרים, אשר יחודם יקר מאד אשר בהם תולה יחודא עלאה, ושכינה שרויה ביניהם עוד ורחם שלא תהיה ביניהם שום שנאה וקנאה, בזכות וכח הספרים הנוראים הקדושים שנשרפו ונתעלמו מן העולם בשביל זה, באשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים ועזרנו וזכנו שספרים אלו שנשארנו מהצדיקים אמתיים מעט מהרבה, יתפשטו ויצאו בעולם, ויפוצו מעינותיהם חוצה, ויעשו פעלם בשלמות וימשך רוחו של משיח בעולם, ויהיה נעשה רוח קנאה לטהר את ישראל מזהמת תאות גאוף שנופה אנחנו וכל עמך בית ישראל לשבר ולבטל תאוה זאת מאתנו לגמרי, ולא יבוא עלינו שום הרפור ומחשבה רעה חס ושלום, רק נופה להיות קדושים ופרושים בקדשה ובטהרה גדולה פרוץ הטוב באמת ולא נדדק לזה פי אם בעת ההכרח בשביל קיום העולם ותתן לנו פח לקיים מצוה זאת בקדשה ובטהרה גדולה באמת פרוץ הטוב:

לג: רבנו של עולם, רחם עלינו למען שמך, וראה שפלותינו ובזיונו, "הבט משמים וראה" כי היינו לעג וקלם ולא

די לנו מה שאנו נבזים ושפלים בין העמים, אשר בכל יום עומדים עלינו לכלותנו ואתה מצילנו מידם, אף גם בין עמך ישראל בעצמם נתרבה המחלקת מאד, ונעשה קטגוריא גדולה בין התלמידי חכמים, עד אשר חלק לבם זה מזה, וכל אחד נבזה ונמאם בעיני חברו עד אשר בשל כח הספל:

לד: וברחמיך הרבים תשים שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם ותעלה את הכבוד מגלותו, ולא ירדפו עוד אחר הכבוד, רק כל אחד יברח מן הכבוד, ויכבד כל אחד את חברו באמת באהבה ואחוה ושלום גדול ונופה כלנו, אנחנו וכל חברתנו, וכל עמך בית ישראל להשוות דעתנו יחד ותתן לנו לב אחד ודרך אחד ליראה אותך ולעשות רצונך ולשוב אליך באמת לאמתו ותעזר ותגן ותושיע לנו ולכל ישראל, שלא יהיה שום כח להמחין הפגומים של חוץ לארץ לקלקל חס־ושלום את המחין של ארץ ישראל, להכניס מחלקת גם בארץ־ישראל חס־ושלום, רק אדרבא תזכנו ותעזרנו ותושיענו, שנופה שהמחין של ארץ־ישראל יתגברו ויתחזקו ויתקנו בשלמות את המחין של חוץ לארץ, באפן שיתהפכו כל המחין של חוץ לארץ למחין של ארץ־ישראל ויתבטל כל מיני מחלקת מן העולם, ויתרבה שלום גדול בעולם ויהיה שלום גדול בין כל אדם לחברו ובין איש לאשתו, ובפרט בין החברים החפצים ליראה את שמך:

רבנו של עולם, אדון השלום מלך שהשלום שלו אתה יודע גדל ההתגברות וההתגרות שמתגברין ומתגרין בכל עת

לְקַלֵּל הַשְּׁלוֹם בֵּין הַחֲבֵרִים וְהַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, וּבִפְרָט בְּדוֹרוֹת
הָלָלוּ בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיָחָא וְגַם אֶתָּה יְדַעְתָּ כְּמָה וְכְמָה מִזִּיק לָנוּ
הַמַּחֲלָקֶת וְהַסְּכָסוּכִים שֶׁנִּתְעוֹרְרוּ בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחַנּוּם, וּבִפְרָט
הַמַּחֲלָקֶת שֶׁבֵּין הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב,
שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דְּרָךְ אִיךָ לְתַקֵּן זֹאת כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד אָנוּ
נִשְׁעָנִים, שֶׁתִּמְשִׁיךְ שְׁלוֹם מִמְּקוֹר הַשְּׁלוֹם מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִפּוֹחִין שֶׁל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֲמֵן אֱמִתִּי, רַחֵם נָא עַל עַנְיֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
הַהֶגְנוּנִים וְהַכְּשָׁרִים וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוּפָה לְשַׁלַּח לָהֶם דֵּי
סְפוּקָם בְּכַבּוֹד, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם פֶּחַ לְהַמַּחֲלָקֶת שֶׁבְּעוֹלָם לְמַנְעַ
וּלְבִלְבַל הַצְּדָקָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֶסֶד וְשְׁלוֹם. רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעַלֵּינוּ
לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוּפָה לְעַסֵּק בַּצְּדָקָה שֶׁל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, לְהַחְזִיק יְדֵי הָאֲבִיּוֹנִים וְהַדְּלִים וְהָעֲנִיִּים הַהֶגְנוּנִים הַדְּרִים
שֶׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד, לְשַׁלַּח לָהֶם דֵּי מַחְסוֹרָם אֲשֶׁר יַחְסֹר
לָהֶם וְכָל פְּגוּמֹתֵינוּ וְעַסְקֵנוּ בְּזֶה יִהְיֶה לְשֵׁם שְׂמִים לְבַד, בְּלִי שׁוּם
פְּגָמָה שֶׁל כְּבוֹד עֲצֻמְנוּ כָּלֵל, עַד שְׁנוּפָה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה לַעֲשׂוֹת
כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנְּעִים הָעֲלִיּוֹן בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהֲרָהּ, כְּדֵי שִׁיתְרַבֶּה
וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ כְּבוֹדְךָ בְּעוֹלָם וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְתַּקְּנוּ כָּל הַפּוֹחִין שֶׁל
חוּץ לְאֶרֶץ וְיִתְהַפְּכוּ לְמַחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם גָּדוֹל
בְּעוֹלָם בֵּין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בֵּין בְּחוּץ לְאֶרֶץ וְיִוָּכְלוּ כָּל הַמַּחִין
וְהַדְּעוֹת לְהִשְׁוֹת עֲצֻמָּן יַחַד לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת בִּירָאָה וּבְאַהֲבָה
וְתַפְרָם עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ וְתַעֲלֵנוּ מִהֲרָה בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְשֵׁם
נְשִׂיר וְנִרְנָן וְנִגְנָן לְפָנֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְנִגְדְּלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ

תְּמִיד בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת, וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדְךָ נְעִים וְזִמְרוֹת יִשְׂרָאֵל וְנִגְדָל וְנִקְדָּשׁ שְׁמֶךָ וּבְכוֹדְךָ תִּמְדוּ וַיִּקְיֵם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו" וְנוֹפֵה תִּמְדוּ לְהַרְגִישׁ הַנְּעִימוֹת וְהַמְתִּיקוֹת אֲשֶׁר בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה, "הַנְּחַמְדִּים מְזֹהֵב וּמְפֹז רַב וּמְתוֹקִים מְדִבֵּשׁ וְנוֹפֵת צוֹפִים" וְנֹאמֵר: "צוּף דִּבְשׁ אִמְרֵי נְעִים, מְתוֹק לְנַפֵּשׁ וּמְרַפָּא לְעַצֵּם" וְנֹאמֵר: "דְּרַכִּיהָ דְרַכֵּי נְעִים, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם, תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שְׁבַע שְׂמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח, פְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

לֹט: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדֵעַ מַעֲמַד וּמִצְבַּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעַת כְּסוּף הַגְּלוּת הַפּוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר קְרוֹב לְבֹא עַת קִצְנוֹ, וְאַתָּה מְצַפֶּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וְרַגַע שְׂיִבּוֹא גּוֹאֵל צְדָקְנוֹ, וּנְפִשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְנַעֲנְעִים וּמִשְׁתוֹקְקִים וְנִכְסָפִים אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּכָלוֹת הַנַּפֵּשׁ אֲשֶׁר לֹא הִיתָה כּוֹאֵת מֵעוֹלָם, אֲבָל הַבַּעַל דִּבְרֵי הַנִּיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ, וּבִלְבָב אֶת הָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד, וְהַכְּנִים מִחֻלְקַת גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְנַעֲשֶׂה קַמְנוֹרִיא גְדוֹלָה בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, וְרַבִּים מִבְּנֵי פְרִיצֵי עַמְּךָ מִתְנַשְׂאִים "לְהַעֲמִיד חֻזּוֹן וְנִכְשְׁלוֹ" וְאִפְלוּ בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים הָאֱמִתִּיִּים נַעֲשֶׂה מִחֻלְקַת וּבִלְבּוֹל גְּדוֹל, עַד אֲשֶׁר אֵין אַחַד יוֹדֵעַ הֵיכֵן הָאֱמֶת רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכְנוּ שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם חֵלֶק בְּמִחֻלְקַת עַל הַצְּדִיקִים וְהַפְּשָׁרִים הָאֱמִתִּיִּים, וְתֹאִיר עָלֵינוּ בְּחֻסְדִּיךָ חֲנֹם וְתַגְלָה לָנוּ הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, שְׁנוֹכַח לִידַע מִהַצְּדִיקִים

והַכְּשִׁירִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁבִדּוֹר הָיָה, וְלֹהֲתַקְרַב אֵלֵיהֶם וְלֹהַכְּלִל
 בָּהֶם, וְלֵילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם בְּאֵמֶת וּבַפְּשִׁימוֹת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה,
 בְּתַמִּימוֹת גָּמוּר, כְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת שֶׁל הַכֵּל הַנְּהוּגִים בְּעוֹלָם עִתָּה
 וְאֲזֻכָּה לְבוֹא לְתוֹךְ שִׁמְחָה גְדוֹלָה בְּכָל עֵת, עַל־יְדֵי הַפְּשִׁימוֹת
 וְהַתַּמִּימוֹת וְהָאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּךָ וּבַתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּבְצַדִּיקֶיךָ
 וּיְרֵאֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים הַטּוֹבִים וְהַתַּמִּימִים הַיִּשְׂרָיִם בְּלִבּוֹתֶם, הַהוֹלְכִים
 בְּדַרְכֶיךָ בְּאֵמֶת:

מט: וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מֵרִיב וּמַחְלֻקוֹת, וְהִיָּה כְּעֹזְרִי שֶׁלֹּא יִזְקֶה לִּי
 הַמַּחְלָקֶת כָּלֵל לֹא בְרוּחַנִיּוֹת וְלֹא בַּגְּשָׁמִיּוֹת, רַק
 אֲזֻכָּה לְהַתְקַשֵּׁר וְלֹהַכְּלִל בְּהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שְׂיֻדְעִים לְהַטּוֹת
 כְּלָפֵי חֶסֶד, וְלָדוֹן אֶת הַכֵּל לְכַף זְכוּת אֲפֹלוֹ אֶת הַחוֹלְקִים עֲלֵיהֶם,
 וּמְמַשִּׁיכִים אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וּמְמַתִּיקִים כֹּל מִיְּנֵי מַחְלָקֶת
 וְעוֹשִׂים מֵהַמַּחְלָקֶת שְׁלוֹם בֵּית, וּבוֹנִים מֵהֶם כְּתִים נִפְלְאִים
 וְנוֹרְאִים עַד שֶׁנִּבְנֵן מֵהֶם שׁ"י עוֹלָמוֹת עֲזָרְנוּ שְׁנֹזְכָה לֵילֵךְ בְּדַרְכֵי
 הַצְדִּיקִים הָאֵלוֹ, וְלֹהֲתַקְשֵׁר לָהֶם וְלֹהַכְּלִל בָּהֶם, עַד שְׁנֹזְכָה גַם
 אֲנַחְנוּ עַל יָדֶם לְשׁ"י עוֹלָמוֹת:

נג: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַבֵּל
 מַלְחָמוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים מִן הָעוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל
 וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִשְׂאוּ עוֹד "גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד
 מַלְחָמָה", רַק יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל הָאֵמֶת לְאִמְתּוֹ, אֲשֶׁר לֹא
 בָּאנוּ לָזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל רִיב וּמַחְלָקֶת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֹא בְּשִׁבִיל
 שְׂנָאָה וְקִנְיָאָה וְקִנְיָאוֹר וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק בָּאנוּ לְעוֹלָם
 כְּרִי לְהַכִּיר וְלָדַעַת אוֹתְךָ תַּתְּבַרְךָ לְנִצָּח:

* ו עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. רבנו של עולם, הצילני מפל מיני מחלוקת וחרופים וביונות ועורני שלא תזוח דעתי עלי לעולם ושלא אתגאה לעולם בשום דבר ונגד שום אדם, ואזכה לעשות עצמי בשירים. ואחזיק עצמי באמת בבחינת מה ואפס ואין, ועל-ידי-זה תעורני שלא יהיה לשום אדם פתחון פה לנגדי לדבר עלי ולחלוק ולומר לי חזר לאחוריד. ולבזות אותי חס-ושלום, ותעזור לכל פרנסי ומנהיגי הדור שלא יתגאו חס-ושלום, ושלא תזוח דעתם עליהם, רק יחזיקו עצמן בבחינת מה ואפס ואין, ועל-ידי-זה תצילם מפל מיני מחלוקת וביונות ולא יהיה לשום אדם פתחון פה כנגדם, ותזמין לנו פרנסים ומנהיגים כשרים והגונים, עד אשר נזכה שתקים לנו מקרא שפתוב: "ונתתי לכם רועים בלבי ורעו אתכם דעה והשפל". ונאמר: "והקימותי עליהם רועים ורעום ולא יראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה":

שמות צדיקים

נט: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שפזכות כל הצדיקים האלו שהזכרתי לפניך, חסידים גבורים מארי תורה חוזים נביאים צדיקים פזכות שמותם הקדושים, ובזכות תורתם ומעשיהם הטובים שעשו לפניך, שתרחם עלינו ברחמך הרבים, ותזבנו שימשך עלינו אור קדשתם, שנופה לילך בעקבותם ולדרך בנתיבותם ונופה מעתה בכחם הגדול לשוב

אליך באמת וללכת בדרכי ישרים לפניך ותתן בלב כל הצדיקים,
 הן אותם שהזכרתי לפניך, הן אותם הצדיקים הגנוזים שהיו בכל
 דור ודור שלא זכיתי לידע משמותם, שכלם כאחד יגנו עלינו
 וימליצו טוב בעדנו לפני כסא כבודך, שתחום ותרחם עלינו,
 ותתן בלבנו לשוב אליך באמת ותסיר ממנו לב האבן ותתן לנו
 לב בשר, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ונזכה לילך בארץ
 צדיקים, ויהיה חלקנו עמהם לעולם הבא בגן עדן ולא געול
 בכסופא קמך:

ותעזור לנו בזכות הזכרת שמות הצדיקים, שנזכה לפעל כל
 בקשתנו לפניך, בכל מה שאנו צריכים בגשמיות
 ורוחניות ותבטל הטבע ותשגיח עלינו בהשגחתך לטובה
 ולברכה לחיים ולשלום וימשך עלינו שפע טובה ברכה וחיים
 ורפואה ופרנסה ובריאות הגוף וכל טוב, שלא כדרך הטבע כלל
 וכל הנהגת תולדות השמים והארץ, כלם ישתנו לטובה עלינו
 בזכות שמות הצדיקים הנזכרים הללו שהזכרתי לפניך, כאשר
 הודעתנו על ידי צדיקך האמתיים, שהזכרת שמות הצדיקים יש
 להם פח להביא שנוי במעשה בראשית, לשנות הטבע לטובה
 כי אין לנו על מי להשען עתה, כי אם על זכות הצדיקים
 הקדושים שזכני עפר, "לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל
 חפציכם":

מלא רחמים, זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה
 ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יהוה אלהינו אהבת
 הקדמונים, זכות כל הצדיקים והחסידים והקדושים האלו

שְׂהִזְפַּרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזִכּוֹתֶם תּוֹשִׁיעֵנו בְּכֹל מָה שְׁאָנוּ צְרִיכִים לְהוֹשִׁיעַ,
 בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ, [וְנוֹכַח לְרְאוֹת בְּהַתְגַּלּוֹת מַלְאָךְ הַמְּשִׁיחַ שְׂיָבוֹא בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ] וְתִשִּׂים חֻלְקֵנוּ עִם [כָּל] הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם וָעֵד וּלְעוֹלָם לֹא
 יִבוֹשׁ פִּי כִּי כָךְ בְּמַחְנֵנוּ, וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה
 מִשְׁעֵן וּמְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים:

שְׂמֵחָה

ה וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַעֲזֹרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְזִכּוֹת לְשְׂמֵחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת
 בְּעִבּוֹדְךָ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בְּשְׂמֵחָה וְגִילוּ בְּרַעְדָּה"
 וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצֻוֹת בְּשְׂמֵחָה גְדוֹלָה
 בְּאַמֶּת, שִׂיְהִיָּה לִי שְׂמֵחָה גְדוֹלָה מִהַמְצֻוָּה בְּעֲצֻמָּה, שְׂאֵגִיל וְאֶשְׂמַח
 מְאֹד בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מְצֻוָּה וּמְצֻוָּה, בְּמָה שְׂזִכִּיתִי בְּרַחֲמֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת הַמְצֻוָּה, וְכֹל שְׂמֵחָתִי יְהִי רַק הַמְצֻוָּה לְבַד לֹא בְּשִׁבִיל
 שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא, מִכָּל שְׂכָן וְכֹל שְׂכָן שְׂלֹא יַעֲלֶה בְּרַעְיִתִי, חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם פְּנִיּוֹת שֶׁל שְׂמֹת בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם אוֹ בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי עוֹלָם
 הַזֶּה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק שְׂאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצֻוֹת בְּשְׂמֵחָה גְדוֹלָה
 מִהַמְצֻוָּה בְּעֲצֻמָּה וְיְהִי כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׂלִי בְּהַמְצֻוָּה בְּעֲצֻמָּה עַד
 שְׂלֹא אֶרְצֶה שׁוּם שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא בְּשִׁבִיל הַמְצֻוָּה, רַק שְׂפָל שְׂכָרִי
 יְהִי שְׂתוֹפְנֵי לַעֲשׂוֹת מְצֻוָּה אַחֲרַת בְּשִׂכָר מְצֻוָּה זֹאת, כְּמוֹ שְׂאֶמְרוּ
 רְבוּתֵינוּ וְכוּרָנוֹם לְבִרְכָה: שְׂשִׁכָר מְצֻוָּה מְצֻוָּה:

ואזכה להכליל בך על-ידי מצוותיך הקדושים אשר הם אחדותך ויקים בנו מקרא שכתוב: "ישמח יהוה במעשיו", "ישמח ישראל בעושיו", שאתה תשמח בנו על ידי שתזכנו לעשות מעשים טובים בעיניך, ואנחנו נגילה ונשמחה בך, ותעזרנו ברחמיך הרבים להמשיך חיות ושפע טובה וברכה על-ידי עשיית מצוותינו בשמחה גדולה, לרמ"ח איברינו ושם"ה גידנו, ולכל העולם כלו ולכל השנה בלה, וכל השלשה קומות, הן קומת עולם הן קומת שנה הן קומת נפש, בלם יתברכו ויקבלו חיים וטובה וברכה וקדשה וטהרה על-ידי קיום מצוותינו בשמחה גדולה:

י ותעזרני להתקשר באמת עם רוח הקדש של צדיקי אמת, ואזכה לשאב ולהמשיך לתוך לבי את רוח הקדש של צדיקי אמת ועל-ידיה אזכה לישר לבב באמת, שיהיה לבי נכון עם יהוה תמיד באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתיות ואזכה ברחמיך שיהיה נמשך הרוח הקדש הזה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה לתקן פגם הידים והרגלים, לגלות ולהאיר הארת הידים והרגלים, עד שיתעורר לבי בשמחה גדולה לשמך הגדול באמת, עד שתתפשט השמחה הקדושה לתוך ידי ורגלי עד שאזכה להמחאת כף ורקודין וקדשה, באפן שנופה להמתיק דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על-ידי מחאת כף ורקודין וקדשה, ואזכה ברחמיך לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנקותם מכל פגם:

י וזכני לעבד אותך בשמחה תמיד, ועזרני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיכים, עושים

מֵאֲהָבָה וּשְׂמֵחִים בְּיַסּוּרִים, וְחַנּוּנוֹ מֵאֲתֵד חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת וְנִזְכָּה
כָּלֵנוּ לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה לְשִׂמְחָה תְּמִיד, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ רַב בְּרָכוֹת מִמְקוֹר הַבְּרָכוֹת וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

יְיָ וְזַכֵּנִי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, שְׂאֻזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל
אֶת גּוֹפִי, שְׂיִתְבַּטְּלוּ מִמּוֹנֵי לְגַמְרֵי כָּל תַּאוּוֹת הַגּוֹף
וּמְדוּתָיו הַרְעִים, עַד שְׂיִתְבַּטְּלָה גּוֹפִי לְגַמְרֵי אֶצֶל הַנְּשִׂמָה עַד שֶׁלֹּא
יְהִי לְהַגּוֹף שׁוֹם תַּאוּוֹה וְרְצוֹן אַחֵר כָּלֵל חוּץ מִרְצוֹן הַנְּשִׂמָה
הַקְדוּשָׁה, שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין נַשְׂמָתִי וּגּוֹפִי
שְׂגוּפִי יִתְקַדֵּשׁ וְיִזְדַּכֵּךְ עַד שְׂיִהְיֶה נִכְלָל בְּתוֹךְ הַנְּשִׂמָה הַקְדוּשָׁה.
וְאֻזְכָּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצוּוֹת וְכָל הַדְּבָרִים שִׁישׁ בָּהֶם רְצוֹנְךָ
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְרְצוֹן טוֹב בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, וּשְׂנִיחָם יִהְיוּ נִכְלָלִים
כְּאַחַד בְּאֲהָבָה וּבְשְׁלוֹם גְדוֹל בְּאַמֶּת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה תְּמִיד, עַד שְׂאֻזְכָּה לְשִׁלְמוֹת גְּמוּרָה דְקַדְשָׁה
בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֵהִיָּה מוֹכֵן וְרֹאוי לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת וְתַכּוֹן תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כְּמוֹ קִמְרַת וְקַרְבָּנוֹת שְׁלָמִים
הָעוֹלִים לְפָנֶיךָ עַל־יְדֵי אִישׁ תָּמִים וְשָׁלֵם:

כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְעִזְרֵנוּ שְׂנֻזְכָּה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה
שְׂבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׂנֻזְכָּה אֲנִי וְזֵרְעִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְקַדְשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת וּלְשַׁבֵּר תַּאוּוֹת מִמּוֹן לְגַמְרֵי וּלְהַרְחִיק
וּלְכַבֵּל מִמּוֹנוֹ כָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׂחֹרָה וְתַסִּיר מִמּוֹנוֹ יְגוֹן
וְאֲנַחָה וְתִזְכְּנוּ כָּלֵנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְתַבְּטָל כָּל מִינֵי מַחְלָקַת

מִן הָעוֹלָם וְיָקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ
 יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ" וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים
 שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאֵמֶת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם
 יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִפְּטֵי מַעֲשֵׂי יָדֵי לְהַתְּפָאֵר" וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל
 זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁפַע מוֹכָה וּבְרָכָה וְחַיִּים וְשְׁלוֹם
 וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, גִּילָה רְנָה דִּיצָה וְחֻדְרוֹה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם "אוֹר
 זְרוּע לְצְדִיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׁמַחָה. שְׁמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ
 כָּל יִשְׂרָי לֵב", אֲמֵן נֶצַח סְלָה וְעַד:

כִּד אֲשִׁרִינוּ מַה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמַה יָפָה יְרוּשָׁתָנוּ.
 אֲשִׁרִינוּ שְׁזֻכֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֵיךָ הַיְקָרִים
 לְקַבֵּל תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְלִקְיָם מִצְוֹתֶיךָ הַיְקָרוֹת "הַנְּחַמְדִים מְזֻבָּב
 וּמְפֹזֵ רַב" וּבִכֵּן בְּאֵתִי לְשַׁחַר פְּנִיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁתַּחֲנַנְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבַחְסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִזְכְּנוּ שְׁנַעֲשֶׂה כָּל
 הַמִּצְוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה וְעִצּוֹמָה מְאֹד כְּאֲשֶׁר רָאוּי לְשִׁמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן
 וְלִגְדִיל בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל עֵת שְׁאֲנוּ זוֹכִים לְקַיָּם וְלַעֲשׂוֹת אִיזָה
 מִצְוָה, אֲשֶׁר כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה הִיא אַחֲדוּתְךָ, וְאֲנוּ זוֹכִים לְהַתְּדַבֵּק
 בְּךָ וְלַהֲפַלֵּל בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יְדֵי עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה. מַה
 רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עֲשִׂית עִמִּי אֲשֶׁר זָפִיתָנִי לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 עֲשִׂיתָ גּוֹי וְאֵתָהּ מְקִים מִעֲפָר דָּל, מֵאֲשָׁפוֹת תְּרִים אֲבִיוֹן כְּמוֹנֵי
 וְאֵתָהּ מְזַבָּה אוֹתִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַיְקָרוֹת
 וְהַחֲבִיבוֹת. עֲזַרְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׁיִמְשִׁךְ עָלֵינוּ שְׁמַחָה גְּדוֹלָה
 מְמִי שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוּ, שְׁנִזְכָּה לְשִׁמְחָה מְאֹד בְּאֵמֶת בְּעֵת שְׁאֲנוּ
 זוֹכִים לַעֲשׂוֹת מִצְוָה, עַד שְׁנִזְכָּה תְּמִיד לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת רַבּוֹת בְּכָל

יוֹם וְיוֹם בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה מְאֹד. וְתִגַּן עָלַיִנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵלְנִי מֵעֲצָבוֹת
 וּמְרָה שְׁחֹרָה, שְׁלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבוֹא וְלֹא יִגִּיעַ לְלִבִּי שׁוֹם עֲצָבוֹת
 וּמְרָה שְׁחֹרָה כָּלֵל וְהִסֵּר מִמֶּנִּי יָגוֹן וְאִנְחָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, וְתִהְיֶה
 בְּעֵזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹבְנִי לְפָרֵשׁ שִׂיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם וְאֵת כָּל
 אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ, וְאִזְכֶּה לְהַתְּוֹדוֹת בְּכֹל יוֹם עַל כָּל
 חַטָּאתַי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוֹתַי וְשִׁפְשָׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְלִשׁוֹב
 עֲלֵיהֶם בְּאֵמֶת בְּכֹל לֵב וּנְפֹשׁ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְבַקֵּשׁ וְלִהְיוֹת חַנּוּן
 מִלְּפָנֶיךָ מְחִילָה וְסֹלִיחָה וְכַפָּרָה בְּלֵב גִּשְׁפָּר וְנִדְבָה בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב, וּלְקַבֵּל עָלַי קַבְלָה חֲזָקָה וְנִכְוֹנָה בְּאֵמֶת שְׁלֵמָה אַחְטָא עוֹד,
 וְלֹא אֲשׁוּב לְאוֹלָתִי. "אִם אָנֹכִי פָעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף". וְאֵתָה תַּעֲוֹרֵר
 חֲסִדֶיךָ וְתִמְלֵא עָלַי רַחֲמִים וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל חַטָּאתִי
 וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי וְתִסְיֵר הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת וְהַמְרָה שְׁחֹרָה מִמֶּנִּי
 וְתַעֲזְרֵנִי לְבוֹא אַחֵר כִּי לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה בְּאֵמֶת, בְּאִפְּן
 שְׂאִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה תָּמִיד, וּבְכִפְרָט בְּשַׁעַת עֶסֶק הַתּוֹרָה
 וְהַתְּפִלָּה וּבְשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה אִזְכֶּה שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל לִבִּי
 שׁוֹם עֲצָבוֹת וְדָאָגָה מִשׁוֹם חַטָּא וְעוֹן, מִכָּל שָׁפֵן שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל
 לִבִּי שׁוֹם דָּאָגָה וְעֲצָבוֹת מֵעַסְקֵי פְרָנְסָה וְעִנְיָנֵי עוֹלָם הִזֵּה חֵסֵד
 וְשְׁלוֹם רַק אֶסְלַק אֹז מִדַּעְתִּי וְאֲשַׁבַּח אֹז לְגַמְרִי כֹּל מִה שֶׁעָבַר עָלַי
 עַד אוֹתָהּ הַשְּׁעָה שְׂאִנִּי זוֹכֶה לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ וְלַעֲשׂוֹת אִיזָה מִצְוָה
 וְאִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׂמֵחָה שְׁלֵמָה בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מִצְוָה "שׁוֹשׁ
 אֲשִׁישׁ בִּיהוָה, תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי" עַד שְׂאִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל מִצְוָה
 וּמִצְוָה וְכָל דְּבַר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ, בְּשִׂמְחָה שְׁלֵמָה וְחֵדוּה רַבָּה בְּאֵמֶת

כְּרֻצוֹנָךְ הַטוֹב, עַד שְׁאוּזָה עַל־יְדֵי עֲשִׂית הַמְצוֹת בְּשִׂמְחָה לְבָרֵךְ
 וְלַהֲעֵלוֹת כָּל נִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה שְׁנָפְלוּ בֵּין הַקְּלָפוֹת עַל יְדֵי, עַל־יְדֵי
 עוֹנוֹתֵי וּפְשְׁעֵי הַמְרִבִּים שֶׁחֲטָאתִי לְפָנֶיךָ בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל
 אַחֵר, לְבָרֵךְ בְּלֵם עַל־יְדֵי שִׂמְחַת הַמְצוּה בְּסוּד אֶחָד עֶשֶׂר סְמָמֵי
 הַקְּמָרֵת וְנוֹזֶה לְהוֹצִיא כָּל הַחַיּוֹת מִן הַקְּלָפוֹת עַד שִׂיתְבְּטְלוּ כָּל־ם
 לְגַמְרִי, וְיִהְיוּ כְּאֵין וּכְאֶפֶס וְנוֹזֶה לְהֵעֲלוֹת כָּל נִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה
 לְאִשְׁרָשָׁם, לְהַשְׁלִים עַל יָדָם קוֹמַת הַשְּׂכִינָה וְתִרְחַם עֲלֵינוּ, וְתִהְיֶה
 בְּעֶזְרוֹנֵנוּ, שְׁנוּזָה לְהֵעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגְּלוּת עַל־יְדֵי עֲשִׂית הַמְצוֹת
 בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְיִתְגַּלֶּה מַלְכוּתְךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם וְיִקְבְּלוּ כָּל־ם
 אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד:

חֹסֶם וְחֹמֶל עָלַי, כְּרַחֲמֵי הָאֵב עַל הַבֵּן, וְזַכְּנֵי לְטוֹבוֹךָ הַגְּדוֹל בְּאַמַּת
 כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְאַתָּה חֶפֶץ לְהַטִּיב לְכַרְוֹתֶיךָ
 וְלַגְּלוּת לָהֶם אֱלֹהוּתְךָ אֲשֶׁר זֹאת הִיא תְּכֵלִית הַטּוֹבָה שְׁבָכָל
 הַטּוֹבוֹת. חֹסֶם וְחֹנְנִי, וְתֵן בְּלִבִּי, וְעֶזְרֵנִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, בְּאַפֵּן
 שְׁאוּזָה לְשִׁבְעַ מִטּוֹבוֹךָ הָאֲמִתִּי, שְׁאוּזָה לְדַעַת וְלַהֲכִיר אוֹתְךָ
 בְּאַמַּת, וּרְדִיפַת מַחֲשַׁבְתִּי תִהְיֶה תְּמִיד לְהַשִּׁיג אוֹר הָאֵין סוּף,
 בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאַמַּת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּתְכֵלִית מְדֻרְגָּה
 הַעֲלִינָה הַקִּדְשָׁה שְׁבָכָל הַמְדֻרְגּוֹת וְתַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ, וְתַמְהַר
 וְתַחֲשֵׁ לְגֵאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִבְנֶה חֲרֻבוֹתֵינוּ וְהַרְיוֹסוֹתֵינוּ,
 וְתִבְנֶה בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ וְתַחֲזֵר וְתִבְנֶה וְתַתְּקֵן כָּל הַבְּנִינִים
 וְהַהִיכָלוֹת שֶׁל הַקִּדְשָׁה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ שִׂמְחָה
 גְדוֹלָה תְּמִיד וְתִקִּים וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ מִבֵּין הַקְּלָפוֹת
 וְהַסְטְרָא אַחֲרָא וְתוֹצִיא כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקִּדְוָשִׁים מִבִּינֵיהֶם וְתַשְׁפִּיל

וּתְכַנִּיעַ וּתְכַלֶּה וּתְבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְסִטְרֵינִי אוֹחֲרֵנִי בְּלִם יִכְרְעוּ
 וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמִי יִקָּר יִתְנוּ וְנִזְכָּה לְצִאת מִהֵרָה מִן הַגְּלוּת
 בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה מִגְּלוּת הַגְּשָׁמִי וּמִגְּלוּת הַרוּחַנִי וְכָל הָעֶבְרִים
 יִתְבַטְּלוּ אֶל יִשְׂרָאֵל, וַיִּכְיֵרוּ כֻלָּם מֵעֵלֶת וּקְדֻשַׁת עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל
 הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרַת וַיִּקְּיֵם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהֵבִיאוּ אֶת כָּל
 אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בְּסוּסִים וּבְרֶכֶב וּבַצִּבִּיּוֹת וּבַפָּרָדִים
 וּבַכֶּרְפָּרוֹת עַל הַר קְדְשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם אָמַר יְהוָה, כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה בְּכָלִי טְהוֹר בֵּית יְהוָה". וְתִתְגַּדֵּל הַשְּׂמֵחָה בְּכָל
 הָעוֹלָם, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב: "אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם
 אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים" וַיִּקְּיֵם מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּנְכַּלְוּ, הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת
 יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רְנָה, וְכָל עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ כֶּף" וְנֹאמְרוּ: "כִּי נָחַם
 יְהוָה צִיּוֹן נָחַם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ וַיֵּשֶׁם מִדְּבָרָהּ כַּעֲדָן וְעַרְבָתָהּ כַּגֵּן
 יְהוָה שְׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה".

כֹּה וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְגִיל וְלִשְׂוֵשׁ בִּיהוָה, שְׂאֻזְכָּה לְשִׁשׁוֹן
 וְלִשְׂמֵחָה דְקִדְשָׁה וְאֶהְיֶה בְשִׂמְחָה תָמִיד עַל אֲשֶׁר
 זָכִיתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת בְּכָלֵל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ,
 וְלִהְיוֹתִי קָרֵב לְעַבְדוֹתֶיךָ וְלִהְיוֹתִי לִירֵאֶיךָ וְתִמְיִמֶיךָ וְלְצַדִּיקִים
 אֲמֵתִים וַיִּקְּיֵם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "שׂוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה, תִּגַּל
 נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי, כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יִשַׁע, מְעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי",
 וְתַעֲזֹרֵנִי עַל־יְדֵיֶיךָ לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת
 וְהַתְּאוּזוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁבְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, וְלִקְדֹשׁ
 וְלִטְהַר כָּל הַמְּדַרְגּוֹת מִן הַקְּלָפוֹת וְאֻזְכָּה לְקִדְשׁ וְלִטְהַר עֲצָמֵי

תמיד, ולעלות בכל פעם חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה
 עליונה הימנה בקדשה ובטהרה גדולה, עד שאזכה למדרגה
 העליונה למדרגת צדיקים אמתיים:

כו ותעזרני ותזכני, שיזדכך קולי על-ידיו ואזכה לכבד את
 יהוה מהוני ומגורוני, שתהיה בעזרי שאזכה לעבד
 אותך תמיד בשמחה בקול רנה וזמרה ושירים ונגונים דקדשה,
 ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יהוה ואזכה שיזדכך קול רנתי
 כל כך עד שעלידי הנגון לבד שנשיר ונגנן לפניך, על-ידיו
 תראה בצרותינו שיש לנו מכל עם ולשון, ותראה בעניינו
 וצרותינו, ותסתכל ותשגיח ברחמיך איזה אמה מצרה לנו,
 ותושיענו ותצילנו מהם ותקים בנו מקרא שפתוב: "וירא (יהוה)
 בצר להם בשמעו את רנתם":

מא יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלי
 ותזכני להיות בשמחה תמיד ואזכה להיות שמח תמיד
 בשמחה של מצוה ואגיל ואשמח כך ובישועתך תמיד על כל
 החסדים אשר עשית עמנו אשר בחרת בנו מכל העמים
 ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלפני
 לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ואזכה ברחמיך
 לזכור הטובה והחסד הגדול הזה תמיד, ולשמח בזה מאד תמיד
 בכל יום ובכל עת ובכל שעה, וביותר בשפלות וימים טובים פי
 אין שעור וערך לרבוי החסדים והטובות אשר אתה גומל עמי
 בכל עת מה רב טובך אשר עשית עמי "מה אשיב ליהוה כל
 תגמולוהי עלי" אלו כל הימים דיו וכל אנשים קלמוסין, ובני אדם

לְבָלְרִים וּלְשׁוֹנוֹת מְקַלְסִים, לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר וּלְסַפֵּר אַחַת מִנִּי
 אֶלְף וּרְבָבוֹת, רַבּוּי הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים וְהַהֲצִלּוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת
 הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, נְסִים רַבִּים וְנִפְלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת,
 אֲשֶׁר הַפְּלִיא חֲסֵדוֹ עִמָּנוּ אֲדוֹן הַצְּבָאוֹת, אֲשֶׁר הֲצִיל נַפְשֵׁנוּ מִכָּל
 הַתְּלָאוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת "רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֵתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ
 וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֶרְךָ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאֲדַבְּרָה עִצְמוֹ מִסַּפֵּר"
 עַל כֵּן בְּיָדַי חוֹבָה עָלַי בְּכָל עֵת לִזְכֹּר טוֹבוֹתֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ
 הַתְּמִידוֹת וְהַמְתַּחֲדוֹת עָלַי בְּכָל עֵת תְּמִיד, וְלִשְׂמַח בִּישׁוּעָתֶךָ
 תְּמִיד:

נָא אֵב הַרְחֵמֵן עֲזֵרְנִי וְזַכֵּנִי שְׂאֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְאִזְכֶּה לְעוֹרֵר
 עִצְמוֹ תְּמִיד לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּפֶרֶט בְּשִׁפְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים
 וְאִזְכֶּה שִׂיתְלַהֵב לִבִּי מְאֹד מְאֹד עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה דְקַדְשָׁה
 בְּהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְתַשׁוּקָה וְחֻשְׁקָה וְחִפְצָה
 וְחִמּוּדָה גְּדוֹלָה לְשִׂמְךָ וְלְעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת וּבְאִמּוּנָה, בְּקַדְשָׁה
 וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה עַד שִׂימְשֶׁךָ הַהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב לְתוֹךְ רַגְלֵי, עַד
 שְׂאִזְכֶּה לְהַרִּים אֶת רַגְלֵי בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְאִזְכֶּה לְרַקּוּדִין דְקַדְשָׁה
 בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּבְפֶרֶט בְּשִׁפְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, וַיָּמִים שְׁעֵשִׂיתָ בְּהֵם
 נְסִים לְיִשְׂרָאֵל:

מִט וְזַכֵּנִי לְשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה וְעֲזֵרְנִי לְשִׂמַּח חֲתָן וּכְלָה הַכְּשָׁרִים,
 לְשִׂמְחָה בְּכָל מִינֵי שְׂמֵחוֹת, וְלִזְכֹּר וּלְרַקֵּד לְפָנֵיהֶם
 בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּה רַבָּה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי־יְהוָה
 לְיַחַד חֲתָן וּכְלָה הַעֲלִיזִים, וְלַחֲבַר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוּדָה בְּאַהֲבָה
 וְאַחֲוָה וְרַעוּת וְנִזְכֶּה לְיַחַד יְחוּדָא עֲלָאָה וְיְחוּדָא תַּתָּאָה, וְיַתְחַבְּרוּ

יחד ארבע אותיות של שמך הגדול והקדוש ויקים מקרא שפתוב:
 "בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבָא בְּעִיר":

יד ותזכני ברחמיך הרבים למדת ההסתפקות, שאזכה להיות
 מסתפק במעט מהעולם הזה ולא אשתמש בעסקי
 העולם הזה פי אם מה שמכרה לבר בתכלית הצמצום
 וההסתפקות, בקדשה ובטהרה גדולה לשמך ולזכרך לבר ואפלו
 פשתזכני להגדלת הדעת באמת, שאזכה להבין מכל הדברים
 את הרמזים דקדשה שיש בהם, אף-על-פי כן, לא אהיה נוטה
 כלל להרבות חסוֹשֵׁלֹם בעסקי העולם הזה רק להסתפק
 במועט מאד בצמצום גדול בהכרחיות לבר, ובקדשה ובטהרה
 גדולה לשמך לבר באמת ועקר עסקי יהיה רק בעבודת יהוה לעסק
 כל ימי בתורה ותפלה ומעשים טובים ותעזוני שאפלו מזה
 ההסתפקות וההכרחיות שתשפיע לי אזכה להפריש ממנו לצדקה
 ואזכה לקים מקרא שפתוב: "טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו
 במשפט" ואזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים הרבה ועל-ידי
 הצדקה שלי אזכה ליחד קדשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים
 בשם כל ישראל:

וזכני ברחמיך הרבים לשמחה דקדשה, שאזכה להיות בשמחה
 תמיד ותתן פח בידי ללקט ולברר את הרוח טובה מן
 הרוח נכאה מן הרוח רעה מעצבות רוח ותזכני לעשרה מיני
 נגינה דקדשה עד שאזכה לזכך ולברר את הפח המדמה להכניע
 ולבטל הרע שפמדמה ולברר ולהעלות הטוב שבו אל הקדשה
 ואזכה להכניע ולשבר ולגרש ולבטל ממני הרוח רעה, רוח שטות,

עֲצָבוֹת רוּחַ, רוּחַ נִכְאָה, וּתְזוּבֵי מְהֵרָה לְרוּחַ טוֹבָה דְקַדְשָׁה. "כִּי אֵתָה אֱלֹהֵי, רוּחְךָ טוֹבָה תִּנְחַנְי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר. יָב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נִכּוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי. הִשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי". אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת שְׁלִיטִים בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים תֵּן לִי רוּחַ טוֹבָה. "יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר" לְהַשְׁפִּיעַ עָלַי רוּחַ טוֹבָה רוּחַ הַקְּדוֹשָׁה, "רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהוָה", רוּחַ קְדוֹשָׁה וּמְהֵרָה, רוּחַ שְׂמֵחָה וַחֲדוּה:

אָבִי שְׁבַשְׂמִים הִצִּילֵנִי מִטוֹב הַמִּדְּמוּה, הַמְּרָה בְּאַחֲרוֹנָה בְּרֹאשׁ וְלַעֲנָה. זַפְנִי לְמוֹבֵד הָאֲמִתִּי שִׁבְעֵנִי מִטוֹבֵד הַנִּצְחִי וּזְכֵנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ וּנְגִינוֹתַי אֲנַגֵּן כָּל יְמֵי חַיִּי עַל בֵּית יְהוָה וְאִזְכֹּרָה לְהָרִים קוֹל זְמֵרָה וְנַגֵּן לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב וְאִזְכֹּרָה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת תָּמִיד כָּל הַעֲשָׂרָה מֵיְנֵי נְגִינָה וּתְזוּבֵנִי לְשִׁמְעַת קוֹל נְגוֹן וּזְמֵרָה בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוֵה מִמְּנַגֵּן כָּשֶׁר וְטוֹב הַיּוֹדֵעַ נְגוֹן עַל הַכְּנֹר עַל כְּלֵי שִׁיר נְגוֹנִים דְקַדְשָׁה הַנִּמְשָׁכִים מִכְּנֹר שֶׁל דָּוִד יִפָּה קוֹל וּמְטִיב נְגוֹן בְּאֶפֶן שְׂיִתְבַּרֵּר עַל־יְדֵי הַמְּנַגֵּן בְּכֵלֵי שִׁיר הַרוּחַ טוֹבָה רוּחַ גְּבוּאָה רוּחַ הַקְּדוֹשׁ רוּחַ שְׂמֵחָה וַחֲדוּה מְעַצְבוֹת רוּחַ מְרוּחַ נִכְאָה מְרוּחַ רָעָה עַד שְׂנוּפָה לְרוּחַ טוֹבָה בְּאֵמֶת וְלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְנִזְכֹּרָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּבְלֵב נִשְׁבֵּר בְּאֵמֶת הַבָּא מֵתוֹךְ שְׂמֵחָה וְנַגֵּן דְקַדְשָׁה עַד שְׂאִזְכֹּרָה לְשִׁפְךָ לְבִי כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵי יְהוָה בְּתַחֲנָנִי וּבִקְשָׁתִי וְאִזְכֹּרָה לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וּנְפֹשׁ וּבִבְכִיָּה גְדוּלָה מֵתוֹךְ שְׂמֵחָה:

סה וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְתִרְחַם
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנֹתֶיךָ וְתוֹכְנוּ בְּחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים,
שְׁנוּכָה לַעֲמֹד וְלִרְאוֹת אֶת הַמְּחֹל שֶׁתַּעֲשֶׂה לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבוֹא
וְכָל אֶחָד יִהְיֶה מֵרָאֵה בְּאֶצְבְּעוֹ וְאֹמֵר "זֶה יִהְיֶה קִוְיָנוּ לֹ", כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב: "וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קִוְיָנוּ לֹ וְיִוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה
יִהְיֶה קִוְיָנוּ לֹ, נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ" אֲשֶׁרֵי הַמְּחַכָּה לָזֶה,
"אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וְתִקְרַב" שִׁיזְכֶּה לְהַצִּיץ מִן הַחַרְפִּים שֶׁמַּחַת הַמְּחֹל
הַזֶּה:

פס"א "אוֹדָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי, וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶהְלֹלֵנוּ, כִּי יַעֲמֹד לִמִּין
אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ" רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חַנּוּן
הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה, לְמַדְנֵי אֵיךְ לְהוֹדוֹת לָךְ עֵתָה,
וְאֵיךְ לְשַׂמַּח נַפְשֵׁי עֵתָה, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה עַל־יְדֵי הַשְּׂמִיחָה לְהַתְּוֹדוֹת
לְפָנֶיךָ וּלְפָרֵט אֶת כָּל חַטָּאֵי לְפָנֶיךָ, שֶׁעֲשִׂיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
בְּאִפְּן שְׂאוּכָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵב הַרְחָמִים,
אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּי חֲדוּה תְּקוּעָה בְּלִבִּי מִסְטָרָא חֲדָא, וְעַצִּיבֵי מִסְטָרָא
חֲדָא, וְגַדְל הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּה שִׁישׁ לִי לְשַׂמַּח עַל חֲלָקִי, הוּא בְּלִי
שְׁעוּר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, אֲשֶׁר זְכִיתֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת מְזַרְע
יִשְׂרָאֵל, עִם הַנְּבַחַר מִכָּל הָעַמִּים, וּמְרוֹמְמִים מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת אֲשֶׁר
אֶתָּה מְחַבֵּב אוֹתָנוּ בְּכָל לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶה, וְאֶתָּה אוֹהֵב עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֶהְבָּה רַבָּה וְאֶהְבַּת עוֹלָם, לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָ וְנִצְחִים
וּמְאֶהְבְּתֶךָ וּמְחַמְלֶתֶךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, הַרְבִּית לָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת,
אֲשֶׁר אֵין קֶץ לְהַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לָנוּ לְשַׂמַּח וְלִשְׁשׁ וְלִגְלוֹל מְאֹד בְּכָל
מִצְוָה וּמִצְוָה, הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ וּמְשַׂמְחִין אֶת הַלֵּב, כְּמוֹ

שְׁפֹתוֹב: "פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרִים מְשֻׁמְחֵי לֵב". אָבֵל מִרְבוּי עוֹזְנוֹתַי
 וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים, נוֹפְלִים עָלַי בְּכָל עֵת עֲצֻבוֹת וּדְאִגּוֹת וּמְרָה
 שְׁחוּרָה, "כִּי עֹנִי אֲגִיד אֲדַאֵג מִחֲפֹאֲתַי", וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי זֹאת
 הָעֲצֻבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה מְזִיק מְאֹד לְעִבּוּדְתֶךָ, כִּי מִחֲמַת הָעֲצֻבוֹת
 נִשְׁמָטִים לְבִי וְנִתְבַּלְבַּל דַּעְתִּי עַד שְׂאִינִי יְכוּל לְהִתְעוֹרֵר לְשׁוּב אֵלֶיךָ
 בְּאִמָּת וְאֶפְלוּ לְהִתְוֹדוֹת לְפָנֶיךָ וּלְפָרֵט חֲטָאֵי וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ,
 קִשָּׁה מְאֹד וְכִבֵּד עָלַי, מִחֲמַת שְׁנִמְטָמִים לְבִי עַל־יְדֵי הָעֲצֻבוֹת
 וְהַמְרָה שְׁחוּרָה:

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּתָהּ,
 שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתִלְמַדְנִי אִיךָ לְשִׁמְחַ נַפְשִׁי בְּכָל עֵת כִּי כָבֵד
 לְמַדְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל־יְדֵי צְדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים, שְׂאֶפְלוּ אִם
 הָאָדָם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, אֶפְלוּ אִם עֲשָׂה מַה שְּׁעָשָׂה, וְגַם עֲתָה
 הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, אֶפְעַל־פִּי־כֵן בְּאֲשֶׁר הוּא שֵׁם, הוּא מְחַיֵּב
 לְהַכְרִיחַ עֲצֻמוֹ בְּכָל הַבְּחוֹת, לְהַרְחִיק הָעֲצֻבוֹת וּלְשִׁמְחַ אֶת נַפְשׁוֹ
 בְּכָל עֵת, עַל אֲשֶׁר זָכָה עַל כָּל פְּנִים לְהִיּוֹת מְזַרְע יִשְׂרָאֵל וְגַם
 צְרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצֻמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת מְכַל הַמְצוֹת
 הַרְבוֹת שְׂזוּכָה לְעִשׂוֹת מְעוּדוֹ, כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ
 מְצוֹת רְבוֹת, כִּי אֶפְלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מְצוֹת כְּרָמוֹן, וּבְזוּה
 רְאוּי לְשִׁמְחַ וּלְשׁוּשׁ הַרְבֵּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ הַפְּחוֹת
 שְׂפַפְחוֹתִים, וְהַגְּרוּעַ שְׂפַגְרוּעִים:

מָרָא דְעִלְמָא כְּלָא, אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, אֲשֶׁר עוֹ
 וְחֻדָּה בְּמִקוּמְךָ, הִיָּה בְּעוֹרֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאִזְכָּה לְאַסְפָּה
 וּלְקַבֵּץ כָּל חֲלָקֵי הַשְּׂמֵחָה מְכַל הַמְצוֹת וְהַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׂזוּכֵי

בְּרַחֲמֶיךָ מְעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלַי כָּל חֲלָקֵי הַשְּׂמֹחֹת
הָאֵלוּ יַחַד, וַיִּתְגַּבְּרוּ בְּכָל עֵז עַל הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׂחוּרָה שֶׁל
עוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, עַד שְׁאוּזָה עַל־יַד־יְהוָה לְשֹׂמֵחַ בְּכָל עֵז תְּמִיד
וְאוּזָה לְהַתְגַּבֵּר וְלְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהַ תְּמִיד, בְּכָל מִינֵי דְרָכִים
וְעֲצוֹת אֲשֶׁר לְמִדְתָּנוּ עַל־יַדֵּי צַדִּיקֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְתַעֲזֹרְנִי לְהַתְגַּבֵּר
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה כָּל כָּךְ, עַד שְׁאוּזָה לְרַקֵּד מַחְמַת שִׂמְחָה:

וְתִזְכְּנֵנִי לְשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוֵה תְּמִיד, הֵן לְשֹׂמֵחַ בְּשִׂמְחַת חַתָּנָה שֶׁל
מִצְוֵה לְשֹׂמֵחַ חֲתָן וְכֻלָּה הַכְּשָׁרִים, הֵן לְשֹׂמֵחַ בְּשִׂמְחָה
שִׂמְחֹת שֶׁל מִצְוֵה וְתִהְיֶה בְּעֵזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי תְּמִיד לְהִיּוֹת שֹׂמֵחַ בְּכָל
עֵת בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוֵה בְּחֲדוּהַ גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה כָּךְ, עַד
שְׁאוּזָה לְרַקֵּד הַרְבֵּה מַחְמַת שִׂמְחָה וְאוּזָה לְשֹׂמֵחַ וְלְרַקֵּד כָּל כָּךְ,
עַד שְׁאוּזָה לִילָד וּלְעֵבֵר בְּכָל קוֹמַת הַשְּׂמֹחָה וְהַרְקוּדִין, שְׂפִלוּלָה
מִרַמ"ח אִבְרִים וְשֵׁס"ה גִּידִין כִּי הַשְּׂמֹחָה הִיא שְׂרֵשׁ נִקְדַּת כָּל
הַתְּרִי"ג מִצְוֹת שְׂפָתוֹרָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מִשְׁמָחֵי
לְב":

זְכַנֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִתְלַהֵב בִּי הַשְּׂמֹחָה שֶׁל כָּל הַנִּקְדוֹת
טוֹבוֹת הָאֲמִתּוֹת שְׂבִי מִכָּל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר זְכִיתֵנִי מְעוּדֵי
בְּחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַד אֲשֶׁר תֵּאִיר הַשְּׂמֹחָה בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלֵא, עַד
אֲשֶׁר יִתְפַּטְּלוּ עַל־יַדֵּי זֶה הַחֶשֶׁךְ וְהַמְּנִיעָה וְהַדְּאָגָה וְהָעֲצָבוֹת שֶׁל
רְבוּי הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים הָעֲצוּמִים שְׂחַמְאָתִי וְשְׁעוּיֹתִי
וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מְנַעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאִם הֵם רַבִּים וְעֲצוּמִים
מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֶה מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה וּבְכֹחְךָ הַגְּדוֹל אֶתָּה יָכוֹל
לְהוֹסִיף אוֹר גְּדוֹל בְּהַשְּׂמֹחָה שֶׁל הַמִּצְוֹת וְהַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שְׂבִי, עַד

אֲשֶׁר יִתְגַבְּרוּ עַל הַחֶשֶׁד וְהַדְּאָגוֹת וְהַעֲצוּבוֹת שֶׁל רַבּוּי הָעוֹנוֹת
 שְׁלִי, עַד שְׂיִתְכַפֵּל הָרַע לְגַבִּי הַטּוֹב, שְׂיִתְכַפֵּלוּ עֲצוּבוֹת הָעוֹנוֹת
 כַּנֶּגֶד שְׂמֵחַת הַמִּצְוֹת וְאִזְכָּה לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה שֶׁל
 מִצְוֵה תְּמִיד, עַד שְׂאִזְכָּה לְשִׂמְחָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלֵהֲשִׁילִים כָּל
 קוּמַת הַשְּׂמֵחָה וְהַרְקוּדִין בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת וְעַל־יְדִי־זֶה תּוֹכְנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת, וּלְפָרֵט אֶת כָּל חַטָּאי
 בְּפָרוּשׁ בְּפֶה מָלֵא וְאֵל יִמְנְעֵנִי מִזֶּה שׁוּם מוֹנֵעַ וְעֹכֹב וְאֵל יַעֲבִירֵנִי
 הַשְּׂכֵחָה לְשִׁכְחָה אִיזֶה חַטָּא מְלַפְּטוֹ לְפָנֶיךָ וְאֵל יִכְלַל אוֹתִי מִזֶּה
 שׁוּם בְּלִבּוֹל רַק אִזְכָּה לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְפָרֵט אֶת הַחַטָּא
 בְּפָרוּשׁ וְאֵתָּה מָלֵא רַחֲמִים תְּהִיָּה בְּעֶזְרִי, שְׂאִזְכָּה עַל־יְדֵי וְדוּי
 דְּבָרִים לְבָנוֹת וְלֵהֲשִׁילִים אֶת הַדְּבוּר בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְעַל־יְדִי־זֶה
 יִתְעוֹרֵר הַקּוֹל הָעֲלִיּוֹן וְיִתְיַחַד עִם הַדְּבוּר בְּיַחַד שְׁלֵם, בְּאַפֵּן
 שְׂיִתְתַּקְּנוּ עַל־יְדִי־זֶה כָּל חַטָּאי וְעוֹנוֹי וּפְשָׁעֵי שְׂחַטְאֹתַי וְשַׁעֲוִיתִי
 וְשַׁפְּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמֹת
 שְׂפָנִמְתִּי בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִי יְשׁוּם לִי פֶה לְדַבֵּר עִתָּה,
 לְפָרֵשׁ עִתָּה כָּל שְׂיִחְתִּי לְפָנֶיךָ. אֵיךְ לוֹקַחִין כַּח עִתָּה
 לְשִׁפְךָ לְפִי כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵיךָ יְהוָה. רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים,
 "מְלֹכִי וְאֱלֹהֵי אֱלִיךָ אֶתְפַּלֵּל", לְמִדְּנִי אֵיךְ לְנַצַּח אוֹתְךָ, שְׂתַחַזְוֵרֵנִי
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. אָבִי צוּרִי גוֹאֲלִי וּפּוֹדִי, הַצּוֹפֶה
 לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי, עֲזֵרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וּבִישׁוּעָתְךָ הַגָּדוֹלָה
 וּבְדַרְכֵי עֲצוּתְךָ הַנִּפְלְאוֹת, שְׂאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד "שְׂמֵחָה
 נִפְשׁ עֲבָדְךָ כִּי אֱלִיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא". חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי לְהַתְּגַבֵּר

בְּכֹל פֶּעַם עַל הָעֲצֻבוֹת, לְהַגְבִּיר הַשְּׂמֵחָה עַל הָעֲצֻבוֹת וּתְחַזֵּק
 אוֹתִי בְּכֹל מִיַּי שְׂמֵחוֹת, וּתְשַׂמְּחֵנִי אֶת נַפְשִׁי בְּכֹל דְּרָכֵי הַשְּׂמֵחָה
 אֲשֶׁר לְמַדּוֹ אוֹתְנוּ רַבּוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, בְּאִפְנֵי שְׂאוֹזֶה לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְלֹא אֲנִיחַ אֶת הָעֲצֻבוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלַי בְּשׂוֹם אִפֵּן
 וְלֹא יִהְיֶה שׂוֹם פֶּחַ לְהָעֲצֻבוֹת וְהַמְרָה שְׂחוֹרָה לְטַמְּמֵם אֶת לְבַי
 חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְלֹא לְכַלְכֵּל אֶת דַּעְתִּי, רַק אֲזַכֶּה לְהִתְגַּבֵּר בְּכֹל עֵת
 בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְחֲדוּדָה רַבָּה, עַד שְׂאוֹזֶה מִתּוֹךְ הַשְּׂמֵחָה
 לְהִתְדוֹדוֹת לְפָנֶיךָ בְּפֶה מְלֵא, וְלִשְׁפֹּךְ לְבִי כַּמַּיִם נוֹכַח פְּנֵיךָ יְהוָה,
 וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׂיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכֹל יוֹם, בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּא פְּרֹאֵי לִי
 וְאַחַר כֵּן תִּכְפֹּר אַחֲזוֹר אֶל הַשְּׂמֵחָה בִּיטֵר שְׂאֵת וְיִטֵּר עוֹ,
 וּלְהִרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה יִתְרֶה בְּכֹל פֶּעַם בְּכֹל עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת, עַד
 שְׂאוֹזֶה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד "בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
 לֵבב מְרֹב כֹּל" כִּי בִשֵׁם קְדוֹשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְתִּי שְׂאֵתָה
 יְכוּל לְעוֹז לִי גַם עֵתָה לְהִתְגַּבֵּר בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אֲנִילָה וְאַשְׂמְחָה
 בִּישׁוּעָתְךָ. "אַשְׂמְחָה וְאַעֲלֶזָה כֶּךָ אֲזַמְּרָה שְׂמֶךָ עֲלֵינוּ". וְתִמְשָׁךְ
 עֲלֵינוּ הַשְּׂמֵחָה מִמְקוֹר הַשְּׂמֵחָה, מִהַשְּׂמֵחָה הָעֵתִידָה וְהַמוֹכֵנֶת
 לְבֹא עֲלֵינוּ בְּקִרְוֵב עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, כְּמוֹ שְׂפִתוֹב: "כִּי
 בְּשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּבְלֹזוּ הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם
 רְנָה וְכָל עֵצֵי הַשָּׁדֶה יִמְחֵאוּ כָף". וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁב לְגֵאֲלָנוּ, וְתִנְחַם
 וְתִשְׂמַח אוֹתְנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְיִקְיֵם
 מְהֵרָה מִקְרָא שְׂפִתוֹב: "כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן, נַחֵם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ,
 וְיִשֵּׁם מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן וְעִרְבָתָהּ בְּגֵן יְהוָה, שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא בָּהּ
 תּוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה" אָמֵן וְאָמֵן:

ז רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חַפֵּץ חֶסֶד מְלֵא רַחֲמִים הַצּוֹפֶה לְרַשֵּׁעַ וְחַפֵּץ
 בַּהֲצַדִּיקוֹ, הִדִּין אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת תָּמִיד, רַב חֶסֶד
 וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב, הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוּתוֹ בְּרַחֲמִים עֲזָרְנִי וּזְכֵנִי
 הַדֶּרֶךְ הַאֲמֵת, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּה גַם עֵתָה לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי
 זְכוּת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִדְוֹן אֶת עֲצָמֵי לְכַף זְכוּת תָּמִיד, בְּאִפְּן
 שְׂאֻזָּה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמֵי בְּכָל עֵת, וּלְכַנֵּס בְּכַף זְכוּת בְּאֲמֵת
 וּלְזַכּוֹת עַל־יְדֵי־זֶה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֲמֵת, וּלְהַתְּפַלֵּל עַל־יְדֵי־זֶה
 בְּכֹונָה גְּדוֹלָה בְּחִיּוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וְחִדּוּה גְּדוֹלָה
 וְעִצּוּמָה וְאֻזָּה לְקִים בְּאֲמֵת מְקַרָּא שְׁפֹתוֹב: "אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי
 בְּעוֹדִי":

מְרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, זְכֵנִי לְכַנֵּס בְּאֲמֵת לְכַף זְכוּת, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּה
 מֵעֵתָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמֵת. זְכֵנִי בְּזְכוּת
 כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה וְעֲזָרְנִי, וְהוֹשִׁיעֵנִי וּלְמַדְנִי וְהוֹרְנִי בְּכָל עֵת
 עֲצוֹת אֲמֵתוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּה לְשַׁמַּח אֶת נַפְשִׁי בְּכָל עֵת עַל־יְדֵי
 דְרָכֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וּלְכַלֵּי לְהַנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה
 לְכַנֵּס בִּי וְלֹא לָגַע בִּי כְּלָל, רַק אֻזָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד בְּאֲמֵת
 בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ וְתַתֵּן שִׁמְחָה בְּלִפְנֵי עַל־יְדֵי דְרָכֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 וְאֻזָּה לְהִיּוֹת אִךְ שִׁמַּח תָּמִיד, עַל־יְדֵי כָּל נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה
 שְׂזָכִיתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה לְגֵרָם אִיזָה נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ. וְתַעֲזָרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזָּה גַם לְשַׁמַּח אַחֵרִים, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי דַעַת
 וְתַבּוֹנָה, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּה לְזוּה, לְשַׁמַּח נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת,
 וְלִדְוֹנָם לְכַף זְכוּת תָּמִיד, עַד שְׂיִזְכּוּ כֻלָּם לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֵת

וּבְשִׂמְחָה וּיְקִים מִהֵרָה מִקְרָא שְׂפֵתוֹב: "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ
 חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסִּירוּתִי אֶת לֵב הָאָבֶן מִבְּשַׂרְכֶם וְנָתַתִּי
 לָכֶם לֵב בָּשָׂר, וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ
 וְעָשִׂיתֶם", וְנִזְכָּה לַעֲבֹד אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה וְלִבּוֹא לִפְנֵי בְרַנְנָה,
 וּיְקִים מִקְרָא שְׂפֵתוֹב: "שִׂמַּח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגְלוּ
 בְּמִלְכָם", וְנֵאמַר: "אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי. יַעֲרֹב
 עָלָיו שִׂיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׂמַּח בִּיהוָה. יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים
 עוֹד אֵינֶם, בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ":

קג וּתְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה רַבָּה וְעֲצוּמָה תָּמִיד
 לְשִׂמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, "שִׂמַּחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ
 רָעָה":

קכח רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם, שִׂמַּחַת יִשְׂרָאֵל,
 רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהַצִּילֵנִי מֵעַצְבוֹת וּמֵעַצְלוֹת
 אֲשֶׁר הֵם הָיוּ בְּעוֹכְרֵי, וּבָטְלוּ אוֹתִי הַרְבֵּה מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִטּוֹב
 הַרְבֵּה, וְהִבִּיאוּנִי לְמָה שֶׁהִבִּיאוּנִי כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁעַקֵּר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עַצְבוֹת וְעַצְלוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן.
 רַחֵם עָלַי מְלֹא רַחֲמִים, וְהַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִנְּשִׁיכוֹת הָאֵלֶּה תָּן לִי
 חַיִּים וְאַחִיָּה "שִׂמַּח נַפֶּשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא.
 תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְלַגֵּה עֲצָמוֹת דְּבִית". זַכְּנֵי לְהוֹדִרוֹ
 בְּתוֹרָתְךָ וּבְעִבוֹדָתְךָ תָּמִיד בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה
 כְּרָאוּי לְהוֹדִרוֹ וְלִשְׂמֹחַ בְּעִבוֹדָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר הֵם
 חַיִּינוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ בּוֹה וּבְבֹא לְעַד וּלְנֶצַח, וְחַיֵּץ מִזֶּה הַכֵּל הַכֵּל נִדְּף
 הַכֵּל הַכֵּלִים אֵין כּוּ מִמֶּשׁ. "מָה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכֹל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל

תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ" חוּץ מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדָה, מַחֲיָה מִתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקִים אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, הַחַיִּינִי וְהַקִּימֵנִי מֵעֶפֶר אֶרֶץ אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים יִרְדְּנוּ עַד עֶפֶר מִמֶּשׁ וְיִוְתֵר מִזֶּה "כִּי שָׁחָה לְעֶפֶר נַפְשֵׁנוּ דְבַקָּה לְאֶרֶץ בְּמִינֵנוּ. קוֹמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ. דְבַקָּה לְעֶפֶר נַפְשֵׁי חַיִּינִי בְּדְבַרְךָ". כִּי אַתָּה מְקִים מֵעֶפֶר דָּל וּמֵאֲשָׁפוֹת תָּרִים אֲבִיוֹן, הַקִּימֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ מִכָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִלוֹת שֶׁנִּפְלַתִּי עַד הַנֶּה, כִּי אֵין מִי שְׁיֻכַּל לְהַקִּימֵנִי, כִּי אִם אַתָּה וְהַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים לְבַד. זַכֵּנִי לְיִרְיֹוֹת וְשִׁמְחָה הַמְּחִיִּין אֶת הַמְּחִין וְכָל קוֹמַת הָאָדָם. יִדְדֵךְ תִּכּוֹן עִמּוֹ, אַף זְרוּעֶךָ תֵּאֱמָצֵנִי. וְתַחֲזֹקֵנִי בְּכָל פֶּעַם בְּדַרְכֵי עֲצוֹתֶיךָ הָעֲמוּקוֹת הַנְּפִלְאוֹת, בְּאִפְסֵי שְׂאֵזְבָה לְגִרְשׁ מֵאֲתֵי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת לְגַמְרֵי וְלַהֲפֹכֵם לְיִרְיֹוֹת וְלִשְׁמֵחָה גְדוֹלָה "תַּחֲיֵי נַפְשִׁי וְתַחֲלִלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרֵנִי", כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבַר וְאֵין שׁוֹם דְּבַר נִמְנָע מִמֶּךָ, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה, קַיִם כִּי תַחֲיֵית הַמֵּתִים מִמֶּשׁ, כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ כְּבֵר הִרְבִּיתְ נְפִלְאוֹתֶיךָ עִמּוֹ בְּלֵי שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה מֵעוֹדֵי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, הַחַיִּינִי וְקִימֵנִי מֵעַתָּה בְּחַיִּים אֱמֵתִיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא הַטַּעֲמֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ מִחַיִּים שְׂזָכוּ הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים זְכוּרָנִים לְבִרְכָה אֲשֶׁר הָיוּ חַיִּים חַיִּים אֱמֵתִיִּים בְּכָל עֵת, וְזָכוּ לְחַיִּים חֲדָשִׁים וְנוֹרְאִים וּנְפִלְאוֹים בְּכָל פֶּעַם, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּחַ בְּחַיִּים שְׁלָהֶם לְהַשְׁפִּיעַ עָלֵי אוֹר הַחַיִּים גַּם עִתָּה אֵיךְ שְׂאֵנִי עִתָּה, בְּאִפְסֵי שְׂאֵזְבָה גַּם אֲנֹכִי לְחַיֹּת עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה חַיִּים אֱמֵתִיִּים חַיִּים אֲרוּכִים חַיִּים מוֹכִים חַיִּים

הַנִּקְרָאִים חַיִּים בְּאֵמֶת "תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ
נְעִימוֹת בְּיַמִּינְךָ נְצַח. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן:

קמ מלא רחמים שמחת ישראל, תן שמחה בלבי בפרט בימים
טובים הקדושים והנוראים מאד "נגילה ונשמחה בך"
ורחם עלי ומחול לי וסלח לי וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי
בשמחת יום טוב מעודי עד היום הזה ותהיה בעזרי ותושיעני
לתקן הכל בשלמות, שאזכה לברך ולהעלות כל השמחות
הנפולות למקומן ולשרשן אל מקום אשר היה שם אהלם
בתחלה, ותרגילני ברחמיך בכל דרכי השמחה באפן שאזכה
להיות בשמחה תמיד, בפרט בשבתות וימים טובים נגילה
ונשמחה בישועתך. "אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון.
שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך, נעימות בימינך נצח. תשמעני ששון
ושמחה, תגלנה עצמות דבית". שבענו משובך ושמח נפשנו
בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהוה אלהינו
בשמחה ובששון מועדי קדשך, וישמחו בך ישראל מקדשי שמך,
"יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי" אמן
ואמן:

א: וזכנו מעתה וחזקנו ואמצנו ושמחנו בשמחה דקדשה, באפן
שימשך עלינו כח וגבורה גדולה דקדשה, עד שנוזכה
מהרה לשבר ולבטל כל השלש תאוות האלה ונוזכה להמשיך
הדעת דקדשה לתוך לבבנו על ידי קדשת השלש רגלים ועל ידי

זֶה נִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת לְבַבְנוּ, לְבַטֵּל מִלְּבַבְנוּ כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּאוֹת הָאֱלֹהִים
וְלֹא יִשְׂאֵר אֲצִלָּנוּ מֵהֵם שׁוּם רֶשֶׁם כָּלֵל:

ה: מִלֵּא רַחֲמִים, זֹרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רַפּוּאוֹת,
עֹשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה לְמַעַן שְׂמֵךְ, וּמִלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
לְמוֹכָה בְּרַחֲמִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ לֹא כָרְעוֹתֵינוּ
תִּגְמָלֵנוּ. עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְּנוּ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, בְּזִכּוֹתֵם
וּכְחֵם תְּמַשִּׁיךְ וְתֵאִיר עָלֵינוּ הָאֲרֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, הָאֲרֶת רַעֲיוֹן
דְּרַעֲיוֹן רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת וְנִזְכָּה לְקִשֵּׁר כָּל הַרְצוֹנוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְשֶׁרֶשׁ
הַרְצוֹן, עַד שְׁנִזְכָּה כָּלֵנוּ לְהֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה וְנִכְוֶנָה
שְׁהַכֵּל בְּרַצוֹנְךָ לְבָד, וְלִכְסֹף וְלְהַשְׁתַּוְּקֵךְ וְלְהַתְנַעֲנַע תָּמִיד לְשִׂמְךָ
הַגְּדוֹל וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאֱמֶת, בְּרַצוֹן תִּקְוֶה וְחֻזֵק וְאֱמִיץ בְּאֱמֶת לְאִמְתּוֹ
בְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָמֵנוּ עַד וְלִנְצַח נִצְחִים עַד שְׁנִזְכָּה
לְבֹא לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְחֻדְוָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, עַל־יְדֵי רְצוֹנְנוּ וְכִסְפֵּנוּ
הַחֻזֵק לְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל בְּאֱמֶת וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׂמַחַת יוֹם טוֹב קִדְוֶשׁ
תָּמִיד וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֱמֶת בִּירְאָה וּבְאֵהֱבָה
וּבְשִׂמְחָה וְחֻדְוָה, וַיִּקְיֵם בָּנוּ מֵהֶרֶה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּשִׂמְךָ יִגִּילוּן
כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יְרוּמוּ. כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוּ אֶתָּה וּבְרַצוֹנְךָ תָּרוּם
קַרְנֵנוּ. כִּי לִיהוָה מִגִּנְנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּכָנוּ":

ה: וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְפִּים, וְתִעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׂיִהְיוּ כָּל
הַמֵּאֲכָלִים וּמִשְׁקָאוֹת שְׁלָנוּ מֵאֲכָלִים מְבַרְרִים צָחִים
וְזָכִים בְּלֵי שׁוּם סִיג וּפְסִלַת כָּלֵל וְלֹא יִתְעַרֵב בְּאֲכִילַתְנוּ שׁוּם
תַּעֲרֻבוֹת מֵאֲחִיזַת הַשְּׂדִים כָּלֵל וְתִתֵּן לָנוּ כַּח עֵז וְתַעֲצוּמוֹת לְחֻזֵק
אֶת הַפְּלִאָה וְתִעֲזֹר לָנוּ שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְנִתְגַּבֵּר

ונתאמץ בכל עז וכח וגבורה להיות אך שמח תמיד ותהיה
 אכילתנו בשמחה גדולה ובקדשה ובטהרה גדולה, ויקים בנו
 מקרא שפתוב: "לך אכל בשמחה לחמך ושטה בלב טוב יינד פי
 כבר רצה האלהים את מעשיך" עד שנופה על ידי השמחה
 ותחדוה לחזק את המלאך, ויתחזקו המלאכים הקדושים בכח
 גדול על ידי תקף שמחתנו וימשיכו לנו שפע טובה ופרנסה
 טובה, מאכל ומשקה מבררים בלי שום אחיזת הסטרא אחרא
 כלל ולא יתנו להסטרא אחרא והשדים לינק מהשפע הנמשכת
 לנו כלל, ולא תתעבב השפע אצלם כלל רק דרך מעבר לבד ולא
 יינקו מהשפע רק כדי חיותם בצמצום גדול ותמשיך ברחמך כל
 השפע לעמך ישראל הקדוש, ולא ישלמו בה ידי זרים. ונופה
 להיות בשמחה תמיד, ובשמחתנו לא יתערב זר ותעורנו בכל עת
 להתחזק תמיד בשמחה וחדוה גדולה, עד שנופה על ידי השמחה
 להנצל מטמאת קרי חסו שלום הבאה על ידי עצבות ומרה
 שחורה חסו שלום:

אבינו מלפנו חמל עלינו, אבינו מלפנו חוס ורחם עלינו, אבינו
 מלפנו חמל על עוללינו ומפנו ותעורנו להמשיך קדשת
 ושמחת ניסן על כל השנה בלה ונופה להיות בשמחה תמיד,
 ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועז וחדוה בכל המלאכים הקדושים
 ויהיה הזר והדר לפנייהם עז וחדוה במקומם בכל השנה בלה כמו
 בחדש ניסן, ונופה תמיד לתן חזק ותקף להמלאכים הקדושים
 על ידי שמחתנו ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד בכל עז
 ותעצומות ויכסלו כח השדים והקלפות, ולא יתנו להם שום

יְנִיקָה מִהַשְׁפַּע הַקְדוֹשָׁה הַיּוֹרֶדֶת לָנוּ, עַד שְׁנוּפָה לְמַאֲכָלִים
וּמִשְׁקָאוֹת מְבַרְרִים, וְלִהְיוֹת עַל־יְדִיזוּה מִטְּמֵאֹת מְקַרָּה לַיְלָה חֹסֵי
וְשָׁלוֹם, וְלִהְיוֹת קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים תָּמִיד:

ו: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתּוֹפְנֵי לְהוֹיֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻפָה לַעֲשׂוֹת כָּל
הַמְצוֹת וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה בְּכַח גְּדוּל, עַד שְׂאֻפָה לְהוֹיֵעַ
בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמְצוּה אוֹ הַדְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה וְעַל־יְדִיזוּה אֻפָה שְׂיֵצְאוּ
מִמֶּנִּי כָּל הַדְּמִים הַעֲכוּרִים וְכָל הָאֲרָסִיִּים רָעִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם, הַכֹּל
יֵצֵא לְחוּץ עַל־יְדֵי הַזְּעָה טוֹבָה בְּשַׁעַת עֲשִׂית דְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה
וְעַל־יְדִיזוּה אֻפָה לְהַכְנִיעַ הַטְּחוּל שֶׁהוּא עֹכֶרֶת הַדְּמִים שְׂמֹשֵׁם
נִמְשָׁךְ הַעֲצָבוֹת חֹסֵי וְשָׁלוֹם וְאֻפָה לְהוֹיֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִגְרֹשׁ
וְלִבְטֹל הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם
שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בִּי כָּלֵל, רַק אֻפָה לְהוֹיֹת אֵךְ שְׂמֵחַ תָּמִיד:

וְתַרְחֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינּוּ מִכָּל מִינֵי
חֲלָאִים וּמִכְאוּבִים וּמִכָּל מִינֵי חֲלָשׁוֹת, וְתַחַמּוּל עַל כָּל
חוּלֵי עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבֵר נָפְלוּ לְמִשְׁכָּב, שְׁתִּשְׁלַח לָהֶם מְהֵרָה
זְעָה טוֹבָה, וְעַל־יְדִיזוּה יֵצְאוּ מֵהֶם כָּל הָאֲרָסִיִּים רָעִים שֶׁל הַדְּמִים
הַעֲכוּרִים, וְעַל־יְדִיזוּה תִרְפְּאֵם רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁלַח
עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ שְׂמֵחָה גְּדוּלָה בְּאַמֶּת. וְנוֹכָה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ
תָּמִיד הַשְׂמֵחָה שֶׁל יוֹם טוֹב עַל־יְדֵי זְעָה טוֹבָה דְקָדְשָׁה, שְׁנוּפָה
לְהַכְנִים כָּל כּוֹחוֹתֵינוּ בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מְצוּה וּמְצוּה וְכָל דְּבָר
שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ, עַד שְׁנוּפָה לְהוֹיֵעַ זְעָה טוֹבָה וְעַל־יְדִיזוּה נִזְכָּה תָּמִיד
לְשִׂמְחָה שֶׁל יוֹם טוֹב, לְגִיל וְלִשְׂמֵחַ בְּךָ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַל

אֲשֶׁר זָכִיתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבַחֲרַתְּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמַמְתָּנוּ
 מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדֶתְךָ
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה מוֹזִיק לָנוּ הָעֲצָבוֹת חֶסֶד
 וְשָׁלוֹם, אֲבָל מָה נַעֲשֶׂה וְהָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה
 מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל פֶּעַם בְּהַתְגַּבְּרוֹת גָּדוֹל בְּלִי שְׁעוֹר, עַד
 אֲשֶׁר כָּשַׁל בַּח הַסֶּפֶל, וּמָה נַעֲשֶׂה וְעוֹנוֹתֵינוּ עָשׂוּ, אֵיךְ כָּבֵר
 הַזֵּהרְתָנוּ שְׂאֵף־עַל־פִּי בֵּן צְרִיכִין לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
 וְכָל אָדָם כְּמוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַתְגַּבֵּר לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה
 שְׁחוּרָה, וְלְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּכָל הַפְּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד:

עַל כֵּן בָּאתִי לִפְנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים שְׂתַחֲסוּם וְתַחֲמַל וְתַרְחֵם עָלֵינוּ
 בְּכָל עֵת, וְתַעֲזֹרְנוּ לְשִׂמְחָה אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי עֲצוֹת וּדְרָכִים,
 בְּאִפֵּן שְׁנוּכָה לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת מֵאַתָּנוּ בְּכָל עֵת, וְלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 תָּמִיד, עַד שְׁנוּכָה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם הַשִּׂמְחָה שֶׁל
 יוֹם טוֹב קֹדֶשׁ, וְנוּכָה לְהַתְּבוּנָה וְלְהֶאֱמִין בְּמַעֲשֵׂי יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו,
 אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם נְפִלְאוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים
 לְחַזְקֵנוּ וּלְאַחֲזֵנוּ (וְלֵאמֹנָנוּ) לְבַל נִמוּט לְעוֹלָם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כֹּאֲשֶׁר כָּבֵר
 גְּלִית דַּעֲתָנוּ לְרֵאוֹת מַעַט מִרְחוֹק חֲסִדֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב:
 "מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת הִיא נְפִלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה
 נִגְלָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ. שִׂמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ, כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא".
 חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּדַרְכֵי חֲסִדֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ הַנוֹרְאוֹת
 שְׂאֵזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּאַמֶּת, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

ט: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאִירוֹ
עָלֵינוּ זְכוֹת וְכֹחַ הַצְּדִיקֵי אֲמַת, וְנוֹכַח עַל יָדָם לְשִׂמְחָה
שְׂלֵמָה, וּבְכַחם הַגְּדוֹל יִנָּשְׁבוּ עָלֵינוּ בְּרוּחַם הַקְּדוֹשׁ וַיִּנְעֲרוּ וַיִּסִּירוּ
מִלְּבַבְנוּ כָּל מִינֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְכֹל מִינֵי עַפְרוּרִיּוֹת וּכְבֻדוֹת
הַנוֹפְלִים עַל לִבֵּנוּ, עַד שְׁנוֹכַח לְהַתְּלֵהֵב וּלְכַעַר אֱלֹהֵי בְּאֲמַת:

עֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים שְׂיִנָּשְׁבוּ בְּרוּחַם הַקְּדוֹשׁ עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל רוּחַ קְדוֹשָׁה וְטַהֲרָה, בְּאִפְּן
שְׁנוֹכַח לְשִׂמְחָה שְׂלֵמָה בְּאֲמַת בְּרִצְוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂיִכְעַר וַיִּתְּלֵהֵב
לֵב שָׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֱלֹהֵי תַתְּבַרְךָ לְנִצָּחַ בַּתְּשׁוּקָה גְּדוֹלָה
וּבַהֲתַלְּחֵבוֹת נִמְרָץ בְּהַדְּרָגָה וּבִמְדָה כְּרָאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי
בְּחִינָתוֹ בְּאֲמַת כְּאִשֶׁר אַתָּה לְבַד יִדְעֶתָ כָּל זֶה, כִּי אִין מִי שְׂיִוְדַע
לְכוּן זֹאת כִּי אִם אַתָּה לְבַד, עַד שְׁנוֹכַח כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְבָא דְכָל עֲלֻמָּא, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עִם סְגֻלָּה עִם הַנְּבִיחָר
מִכָּל הָעַמִּים, יְהִיָּה נַעֲשֶׂה לֵב לְמָקוֹם שְׂצָרִיךְ לְהִיּוֹת שֵׁם בְּבַחֲיִנַת
לֵב, וּכְלָנוּ כְּאֶחָד נַתְּדַבֵּק אֱלֹהֵי וְנַתְּלֵהֵב אֱלֹהֵי בְּאֲמַת, עַד שְׁנוֹכַח
לְהַפְּלֵל בְּךָ בְּאֲמַת לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצָּחַ נְצַחִים, וַיִּקְּיִם בְּנוּ מִקְרָא
שְׂפִתוֹב: "זֵאתֶם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם"
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן נְצַח סְלָה וְעַד:

י אֲבַל אַתָּה גְּלִית לָנוּ בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שְׂעַקְר יִשׁוּב הַדְּעַת הוּא
עַל־יְדֵי שְׂמֵחָה, וְגַם אַתָּה יִדְעֶתָ גְּדוֹל רַחוּקֵי מִשְׂמֵחָה, עַל
כֵּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲדוֹן הַשְׂמֵחָה וְהַחֲדוּת,
אִשֶׁר הַשְׂמֵחָה בְּמַעֲוֹנְךָ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו, עֵז וְחֲדוּת
בְּמִקְוֹמוֹ", שְׂתַרְחַם עָלַי וְעַל כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים

בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים בְּרַחֲמֶיךָ
 הַנִּצְחָנִים, וְתַמְשִׁיךְ עָלַי שְׂמֵחָה אֲמִתִּית מִן הַשָּׁמַיִם, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה
 לְהוֹיֹת אֶךְ שְׂמֵחַ תְּמִיד אֲגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בִּישׁוּעַתְךָ בְּכָל עֵת, "שׂוֹשׁ
 אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תְּגַל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי", עַד שְׂאוּכָה לְקַשֵּׁר הַשְּׂמֵחָה אֶל
 הַמֶּחֶ, עַד שְׂאוּכָה לְהוֹצִיא לְחֵרוֹת מַחֵי וְדַעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי הָאֲסוּרִים
 בְּכַבְלֵי עֵנִי וּבְרֹזֶל, בְּגָלוֹת גְּדוֹל וּמֵר זֶה יָמִים וְשָׁנִים, מִיּוֹם עֲמַדִּי עַל
 דַּעְתִּי, כְּאִשֶּׁר אֶתָּה לְבַד יַדְעָת גְּדֹל עֲצָם מְרִירוֹת הַשְּׁעִבּוֹד וְהַגְּלוֹת
 שֶׁל דַּעְתִּי, שְׁפוּבֵל גְּלוֹת מֵר וְשְׁעִבּוֹד קָשָׁה בְּכָל עֵת עַל־יַדֵּי רַבּוּי
 הַמַּחְשָׁבוֹת רַעוֹת וְטְרִדוֹת וּבְלִבּוֹלִים שֶׁל הֶבֶל וְשִׁטּוֹת וְעַקְמִימוּת
 שְׁפִלְבִּי, הַבָּאִים עַל הַמֶּחֶ וְהַלֵּב בְּכָל עֵת, וּמַעֲקָמִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת
 מַחֵי וְלִבִּי מְאֹד, אֲשֶׁר כִּשְׁל כַּח הַסֶּבֶל, וְכָל עַקֵּר גְּלוֹת הַדַּעַת הוּא
 מַחְמַת הַמְּרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד וְהַמֵּר מְאֹד, אֲשֶׁר
 הַתְּגַבְּרָה עָלֵינוּ מַעוּדְנוּ וְעַל־יַדֵּי־זוּה אֵין אָנוּ יְכוּלִים לִישֵׁב עֲצָמֵנוּ
 כָּלֵל, הֵיכֵן אֲנַחְנוּ בַּעוֹלָם, וְלֹחֲשֵׁב הַיֵּטֵב בְּדַעָה מִישְׁבַּת עַל
 הַתְּכִלִּית הָאֲחֵרוֹן הָאֲמִתִּי, כִּי אֵין אָנוּ יְכוּלִין לְהִנְהִיג אֶת מַחְנוּ
 כְּרִצּוֹנֵנוּ מַחְמַת עֲצָם תִּקְרָה הַגְּלוֹת שֶׁל דַּעְתֵּנוּ, מַחְמַת הַמְּרָה
 שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת הַמַּתְגַּבְּרַת בְּכָל עֵת וּמַחְמַת שְׂאִין אָנוּ מִישְׁבִּין
 עֲצָמֵנוּ, עַל־יַדֵּי־זוּה עַקֵּר הַתְּרַחֲקוּתֵנוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בּוֹרֵא כָּל
 עוֹלָמִים, עַד שְׂבָאֵנוּ לְמָה שְׂבָאֵנוּ וְעִשִׂינוּ מַה שְׁעִשִׂינוּ, וְחַטָּאֵנוּ מַה
 שְׁחַטָּאֵנוּ, וּפְגַמֵּנוּ מַה שְׁפַגַּמְנוּ, וְקַלְקַלְנוּ מַה שְׁקַלְקַלְנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ
 כְּמוֹ שְׁנִתְרַחֲקֵנוּ, כְּאִשֶּׁר יוֹדַע כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ גְּדֹל רַחוּקוֹ מֵהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ וּמִתּוֹרָתוֹ וְעַבּוּדָתוֹ בְּאִמְתּוֹ וְהָא בְּהָא תִלְיָא, כִּי כָל מַה
 שְׂאֵנוּ מִתְרַחֲקִים יוֹתֵר, חֲסִי־וְשָׁלוֹם מִתְגַּבְּרַת הַמְּרָה שְׁחוּרָה

וְהַעֲצָבוֹת יוֹתֵר, וְכֹל מֵה שְׁמֵתִגְבֵּר הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחֹרָה יוֹתֵר חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מִתְגַּבֵּר בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וְגִלּוֹתוֹ יוֹתֵר, עַד שְׂאִין [אָנוּ] יְכוּלִין לֵישֵׁב עִצְמוֹנוּ כָּלֵל, וְעַל־יְדִיּוֹה נִתְרַחֲקִים יוֹתֵר חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְעַתָּה מֵאִין יָבוֹא עֲזָרוֹנוּ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, מֵאִין וּמֵאִין נִבְקָשׁ עֵזֶר וְתִרוּפָה וְהַצְּלָה לְחֹלִים נְגוּעִים וּמְעֻנִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר הַזֶּה הַפִּיטוֹ וְרָאוּ אִם יֵשׁ מִכְּאוֹב כְּמִכְאוֹבֵנוּ, כִּי אֵין מִכְּאוֹב כְּמִכְאוֹבֵי הַנֶּפֶשׁ הַרְחוּקָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִחֵי הַחַיִּים, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, הַחַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח. "שְׁמוֹ שְׁמִים עַל זֹאת וְשַׁעֲרוֹ" כִּי נִחְרַבְנוּ מְאֹד. אוֹי לָנוּ שֶׁהִחְרַבְנוּ אֶת בֵּית הַחֲכֵמָה, וְשִׁרְפָנוּ אֶת הַיְכָלֵי הַשֵּׁכֶל, וְהַגְּלִינוּ אֶת דַּעְתָּנוּ לְמָקוֹם שֶׁהַגְּלִינוּ, אוֹי לָנוּ מְאֹד אוֹי מֵה הָיָה לָנוּ:

אָבֵל בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים אֲשֶׁר חֲשַׁבְתָּ מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, הַקִּדְמָת תִּרוּפָה לְמַכְתָּנוּ הָאֲנוּשָׁה, וְשִׁלַּחְתָּ לָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צִדִּיקִים קְדוֹשִׁים אֱמֶתִיִּים, אֲשֶׁר בְּכֹחַם הַגְּדוֹל תִּקְנוּ מֵה שִׁתְּקֵנוּ, וְעָשׂוּ עִמּוֹנוּ מֵה שֶׁעָשׂוּ, עַד שֶׁהַכִּינוּ לָנוּ צָרֵי וּמְזוֹר וְתִרוּפָה בְּכֵמָה וְכֵמָה מִיְנֵי סַמִּים שֶׁל חַיִּים יְקָרִים וְאֱמֶתִיִּים וְנִצְחִיִּים וְהוֹרוּ לָנוּ כְּמָה וְכֵמָה דְרָכֵי עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְאֱמֶתִיּוֹת בְּאִפְן שְׁנוּכָה גַם אֲנַחְנוּ לְשִׁמְחַ נִפְשָׁנוּ בְּכָל עֵת, וּבְרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים זְכִיתָנוּ שְׁוֹרוֹ אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד בְּכֵמָה אוֹזְהָרוֹת לְהַתְחַזֵּק בְּכָל כַּחַטָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, יְהִיֵּה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, גַם אֲנַחְנוּ נִשְׁמַח בִּיהוּת, נִגְלִיָּה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ, אֲשֶׁר זָכְנוּ לְהִיּוֹת מְזַרְע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשָׂנוּ גוֹי, שְׁלֹא שֵׁם חֲלָקְנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם, וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים, בְּנִסִּים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים, מְלֵהִיּוֹת מִתְנַגֵּד וְחוֹלֵק עַל

הצדיקים האמתיים ועל אנשים בשרים באמת, "רבות עשית אתה יהוה אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך, אנגידה ואדברה עצמו מספר. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך". ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הבחינות:

על כן באתי לפניך לשמח פני לרחמיך שתחנני ברחמיך ובחסדיך העצומים שאזכה להיות בשמחה תמיד, ואזכה למצא פי במהירות נקודות טובות תמיד, אשר ברחמיך הרבים חמלת עלינו, וזפיתנו לעשות מצוות רבות בכל יום, ולהוציא מפינו ברכות רבות ותפלות ותחנונות ובקשות ושירות ותשבחות בכל יום, ערב ובקר וצהרים, ולעסוק בתורתך הקדושה ובפקודיך הישרים המשמחים את הלב ואם אין אנו זוכים לקיים שום מצוה בשלמות הראוי, ולא לדבר שום דבור דקדשה בכונה הראויה, פי כל מעשינו ותפלתינו ועסק תורתנו מערבב ומבלבל בפסלת הרבה, עם כל זה, על כל פנים, יש בהם כמה וכמה נקודות טובות פי אתה יודע תעלומות שאפלו הגרוע והפחות שבישראל, אף על פי כן פנימיות פונתו בכל מעשיו הטובים הוא לשמך לבד באמת, ואפלו פושעי ישראל מלאים מצוות כרמון, ואתה מתפאר ומשתעשע מאד עם כל תנועה טובה של הפחות שבישראל:

כא: "שמח נפש עבדך פי אליך יהוה נפשי אשא. אגילה ואשמחה בחסדיך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. תשמיעני ששון ושמחה תגלגלה עצמות דבית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. וישמחו כל חוסי כד לעולם

יִרְנְנוּ וְתִסְדַּךְ עָלֵינוּ וְיַעֲלֶצְנוּ בְךָ אֱהִי שְׂמֵךְ. אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצָה בְךָ
 אֲזַמְרָה שְׂמֵךְ עָלֵינוּ. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שׁוֹבֵעַ שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ,
 נְעֻמוֹת בְּיַמִּינְךָ נֹצֵחַ. בִּיהוּהוּ תַתְּהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנֻוִים וְיִשְׁמְחוּ.
 יִרְנְנוּ וְיִשְׁמְחוּ חֲפִצֵי צְדָקָי, וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל יְהוָה הַחֲפִצֵּי שְׁלוֹם
 עֲבָדָיו. יִשְׁיֵשׁוּ וְיִשְׁמְחוּ בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ, יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל יְהוָה,
 אוֹהֲבֵי תְשׁוּעָתְךָ. וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶצְנוּ לְפָנֵי אֱלֹהִים וְיִשְׁיֵשׁוּ
 בְּשִׂמְחָתָהּ. הֲלֹא אֵתָהּ תִּשׁוּב תַחֲיִינוּ וְעַמְּךָ יִשְׁמְחוּ בְךָ. שׁוֹבְעֵנוּ בְּבִקְרָה
 חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמְחָה בְּכָל יְמֵינוּ. שְׂמֵחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת
 רָאִינוּ רָעָה:

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ. עֲבָדוּ אֶת
 יְהוָה בְּשִׂמְחָה בּוֹאוּ לְפָנָיו בְּרִנְנָה. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי
 אֲשַׁמַּח בִּיהוּהוּ. הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה. זְכַרְנִי
 יְהוָה בְּרִצּוֹן עַמְּךָ, פִּקְדֹנֵי בִישׁוּעָתְךָ. לְרֹאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ, לְשִׁמְחַת
 בְּשִׂמְחַת גּוֹיְךָ, לְהַתְּהַלֵּל עִם נַחֲלָתְךָ. יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמְחוּ וְכֹל
 עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ. יִקְלְלוּ הַמָּה וְאֵתָהּ תִּבְרָךְ, קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וְעַבְדְּךָ
 יִשְׁמַח. יִרְאִיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׁמְחוּ כִּי לְדַבְּרְךָ יִחַלְתִּי. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם׃

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מֵילָא רַחֲמִים, אַדּוֹן הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּהָ, אֲשֶׁר
 הַשְּׂמֵחָה בְּמַעֲוֶנְךָ, וְאִין לְפָנֶיךָ שׁוֹם עֲצָבוֹת כָּלֵל, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו, עוֹ וְחֲדוּהָ בְּמִקוּמוֹ" וְכֵן בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבְחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׂאֲזָכָה לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה תָמִיד, כְּאֲשֶׁר
 גְּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים שִׁשְׂמְחָה הִיא סִטְרָא דְקַדְשָׁה,
 וְעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה הִיא הַסִּטְרָא אַחְרָא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

שׁוֹנֵא אוֹתָהּ, וְכָל קִדְשַׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא עַל־יְדֵי שְׂמֻחָה דִּיקָא,
 וְכָל הַהִתְרַחֲקוֹת שְׁלַנּוּ מִמּוֹד וְהַתְּגַבְּרוֹת הַתְּאֻוֹת הַכֹּל הִיא עַל־יְדֵי
 עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה אֲבָל אַתָּה יַדְעַת כְּמָה אֲנִי רַחוּק מִשְׂמֻחָה,
 כִּי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי הִרְבֵּה מְאֹד:

עַל כֵּן בְּאִתִּי לִפְנֵיךְ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁתִּהְיֶה בְּעֵזְרִי וּתְשַׂמְחֵנִי
 בִּישׁוּעָתְךָ, וְתֵאִיר בִּי וְתַגְּלֶה לִּי דְרָכֵי עֲצוּתֶיךָ הָאֱמֶתִיּוֹת,
 וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי שְׂאוּכָה לְהַפְּדֵךְ כָּל מִינֵי יַגּוֹן וְאֲנַחָה לְשְׂמֻחָה, שְׁלֵא
 יִהְיֶה שׁוּם כְּחַ לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא הִיגּוֹן וְאֲנַחָה לְהַכְנִים בִּי
 עֲצָבוֹת חֶס וְשְׁלוֹם רַק אֲדַרְבְּא, אֲזוּכָה בְּכָל עַת לְהַתְּחַזֵּק וְלְהַתְּגַבֵּר
 בְּשְׂמֻחָה גְדוּלָה כָּל כַּף, עַד שְׂאוּכָה לְהַפְּדֵךְ הִיגּוֹן וְאֲנַחָה לְשְׂמֻחָה,
 וְלֵא אֲנִיחַ לְהַעֲצָבוֹת וְהִיגּוֹן וְאֲנַחָה לְהַתְּאֲחֹז בִּי כָּלֵל, רַק בְּכָל מָה
 שְׂרוּצִים לְהַכְנִים בִּי עֲצָבוֹת חֶס וְשְׁלוֹם, עַל־יְדֵי רַבּוּי הַחֲטָאִים
 וְהַעֲוֹנוֹת הָעֲצוּמִים שְׁעִשִׂיתִי, וּפְגַמְתִּי הִרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר,
 אֲזוּכָה לְהַפְּדֵךְ כָּל זֶה לְשְׂמֻחָה, עַל אֲשֶׁר אָפַּ עַל פִּי כֵּן חִמַּל הַשֵּׁם
 יִתְפַּרְדֵּךְ עָלַי, וְשֵׁם נַפְשִׁי בַּחַיִּים וְלֵא נָתַן לְמוֹט רַגְלִי, וְזַפְנִי לְהִיּוֹת
 בְּכֹלל יִשְׂרָאֵל וְלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי, וְאֲנִי זוֹכָה לְקַיָּם כְּמָה מִצְוֹת גְּדוּלוֹת
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְהַתְּעַטֵּף בְּצִיצִית, וְלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְלִקְרוֹת קְרִיאַת
 שְׁמַע, וְלִקְבֵּל שַׁבַּת וְיוֹם טוֹב, וְלִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,
 וְלְהַתְּעַנּוֹת בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, וְלִישֵׁב בַּסֶּכֶה, וְלִלְוֵל אַרְבָּעָה מִיָּנִים,
 וְלֵאכֹל מִצָּה בַּסֶּסָה, וְכֵן שְׂאָרֵי כָּל הַמִּצְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ
 עִם קְדִשְׁךְ מְקִימִים בְּכָל עַת אֲפִלּוּ הַפְּחוֹת שְׂבַפְחוּתִים וְהַקֵּל
 שְׂבַפְקָלִים מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמּוֹ, "מָה יִקָּר חֲסִדְךָ
 אֱלֹהִים," מָה גְּדוּלוֹ מָה רַבּוּ מָה עֲצָמוּ רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדְךָ עֲלֵינוּ, אֲשֶׁר

הַכְּתֻרַת אוֹתָנוּ בְּכַתְרִים קְדוֹשִׁים כְּאֵלֶּה וּבְתַקְוָה גְּלוּתָנוּ וְעֵצֶם
הַתְּרַחֲקוּתָנוּ מִמֶּדֶד עַל־יְדֵי רַבּוֹי פִּשְׁעֵינוּ נִגְדָד, עֲדִין אֶהְבֶּתְךָ קְשׁוּרָה
בְּנוּ וְאַתָּה מְזֻכָּה גַם אוֹתִי לַעֲשׂוֹת כַּמָּה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם וּבְיָדֵי
רְאוּי לִי לְהַגְדִּיל הַשְּׂמֵחָה בְּכָל עֵת, וְלַהֲפִיךָ כָּל הַיְגוֹן וְאִנְחָה
לְשִׂמְחָה כִּי אֲדַרְבָּא זֶהוּ שְׂמִחְתִּי שְׂמֵרַחֵק וּפְגוּם וְחֹמֵא כְּמוֹנִי, יִזְכֶּה
לִגְע בְּדַבְרִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרְאִים כְּאֵלֶּה, לִיחַד שְׂמֵד בְּכָל יוֹם,
וְלֵהֲתַעֲטֵר בַּעֲטֻרַת תְּפֹאֶרֶת הַתְּפִלִּין הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרְאִים בְּכָל יוֹם,
וְלֵהֲתַעֲטֵף בְּצִיצִית, לְהִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי דְמַלְכָּא בַּעֲטוּפָא דְמִצְוָה,
וְשֹׂאֵר הַמִּצְוֹת וְכָל מַה שְּׂרוּצָה לְהַתְגַּבֵּר לְהַכְנִים בְּדַעְתִּי וּלְפִי
עֲצָבוֹת חִסְיוֹשְׁלוֹם, מִרַבּוֹי פִּשְׁעֵי וְעוֹנוֹתַי, עַל־יְדֵי כָּל זֶה דִּיקָא
אֲגִדִּיל הַשְּׂמֵחָה, וְאֹמֵר לְלִבִּי: אֲדַרְבָּא זֶהוּ שְׂמִחְתִּי, זֶהוּ חֲדוּתִי
הַגְּדוּלָּה, שְׂאֵנְכִי הַמְּרַחֵק כָּל כַּף זֹכֶה לִגְע בְּקִדְשׁוֹת כְּאֵלֶּה,
"הַקִּיצוּתִי וְעוֹדֵי עִמָּךְ, כִּי דְפִיתָנוּ בְּמִקּוֹם תַּנּוּם וְתַכְּסַם עֲלֵינוּ
בְּצַלְמוֹת, אִם שְׂכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וּנְפָרֵשׁ כְּפִינוּ לְאֵל זָר, אֲנִי לְדוּדֵי
וְדוּדֵי לִי", אַחְזֻנְךָ וְלֹא נִרְפֶּךָ:

מִרְא דְעֵלְמָא כְּלָא, שְׂמִחַת יִשְׂרָאֵל, "שְׂמַח נֶפֶשׁ עַבְדְּךָ, כִּי אֵלֶיךָ
יְהוֹה נֶפְשִׁי אֶשְׂא", זַכְּנִי לְהַשְׁיֵג בְּאֵמַת דְּרַכֵּי הַשְּׂמֵחָה
הָאֱמַתִּיית, בְּאִפְּן שְׂאִזְכֶּה לְחַטֵּף הַיְגוֹן וְאִנְחָה לְתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה,
לְהַפִּיךָ כָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וַיְגוֹן וְאִנְחָה לְשִׂמְחָה זַכְּנִי לְהַתְחַזֵּק
וְלֵהֲתַגַּבֵּר בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה תְּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשַׁת כָּל
הַעֲשָׂרָה מִינֵי נְגִינָה שְׁהִם כְּלָלִיּוֹת הַשְּׂמֵחָה הַקְּדוּשָׁה וְתַרְגִּילֵנִי
לְשִׂמְחָה אֶת נֶפְשִׁי בְּכָל עֵת עַל־יְדֵי נְגוֹן שֶׁל שְׂמֵחָה, וְאִגִּיל וְאֶשְׂמַח
בִּיהוֹה בְּשִׁיר וְהַלֵּל וְרַנֵּן וְזִמְרָה וְנְגוֹן, וְאִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד

ועל־ידי־זה יהיה נמשך עלי רוח חיים דקדושה לתוך כל העשרה מיני דפיקון שפקרבי ועל־ידי־זה תשמרני ותצילני מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוששים בגשמיות ורוחניות, אשר כלם באים על־ידי מרה שחורה ועצבות חס־ושלום ותרפאני אותי ואת כל עמך ישראל, ותחלימני ותחייני על ידי שמחה וחדוה שתמשוך עלי תמיד, אשר משם כל הרפואות של כל מיני חלאים שפעולם, פי שמחה היא עקר חיות האדם, רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה פי תהלתנו אתה, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מפותינו, רפואת הנפש ורפואת הגוף:

ואתחזק בשמחה גדולה בכל עת בכל מיני דרכים ונתיבות ועצות ותחבולות שאפשר לשמח את הלב על ידם, הן על־ידי הנקודות טובות שאני מוצא בעצמי עדן, הן על־ידי מלי דשמותא, לשנות את מעמי ולעשות עצמי בשוטה, ולהרגיל עצמי במלי דבדיחותא כדי לבוא לשמחה שהיא עקר הקדושה ועקר חיות האדם:

מלא רחמים, בורא רפואות, אדון הנפלאות, חרות ישועות יעקב, תן שמחה בלבי, פי אתה יודע תעלומות לב, ואתה יודע בכמה דרכים ובכמה תחבולות מתגבר הבעל דבר וחילותיו עלינו בכל עת, להמשיך עצבות חס־ושלום עלינו, והוא בתחבולותיו ערם יערים הוא ומרמה אותנו, ומתלבש עצמו במצות, עד שנדמה לנו שיש לנו עצבות מעוונותינו ובאמת בכל זה הוא פורש רשת להגלינו, פי כבר למדתנו שעל זה צריכין ליחד שעה אחת ביום, לשבר לבנו ולפרש שיחתנו לפניך על כל

מה שְׁעֵבֵר עָלֵינוּ, אָבֵל כֹּל הַיּוֹם כֵּלֹו צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה,
וּלְהַכְרִיחַ עַצְמָנוּ בְּכֹל כְּחוֹתֵינוּ לָבוֹא לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה שֶׁהוּא עֶקֶד
קִרְשֵׁת יִשְׂרָאֵל:

עַל פֶּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְהוֹדִיעֵנו אוֹרְחוֹת חַיִּים שְׁנוּכָה
לְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג הַדְרָכִים וְהַנְּתִיבוֹת וְהַשְּׁבִילִים וְהַעֲצוֹת
הָאֲמִתִּיּוֹת אִידֵךְ לָבוֹא לְשִׂמְחָה תָּמִיד, וְתַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ
אֵלֶיךָ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֹר, "בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מֵרַב כֹּל", עַד
שְׂאוּזָכָה לְשִׂמְחָה שֶׁל עֲתִיד וְאוּזָכָה לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחַת הַמְּחֹל
שֶׁתַּעֲשֶׂה לְצַדִּיקִים לְעֲתִיד לָבוֹא וְכֹל אֶחָד יִהְיֶה מְרָאֵה בְּאֶצְבְּעוֹ
וַיֹּאמֶר "זֶה יְהוָה" כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַאֲמַר בְּיוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ
זֶה, קִוִּינוּ לוֹ וַיִּוֹשִׁיעֵנו, זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ, נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ"
וְקִים לָנוּ מֵהֵרָה מְקָרָא שֶׁכָּתוּב: "וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשׁוּבוּ, וּבָאוּ צִיּוֹן
בְּרִנָּה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיֶגוּ וְנָסוּ יְגוֹן
וְאֲנַחָה" וְנֹאמַר: "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ, וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן, הַהָרִים
וְהַגְּבְעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכֹל עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ כָף" וְנֹאמַר:
"וּשְׂאֲבָתֶם מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיְנֵי הַיְשׁוּעָה" וְנֹאמַר: "כִּי נַחֵם יְהוָה
צִיּוֹן נַחֵם כֹּל חֲרֻבוֹתֶיהָ, וַיִּשֶׂם מִדְּבָרָהּ כְּעֶדֶן, וְעֲרַבְתָּהּ כְּגֹן יְהוָה,
שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא בָּהּ, תּוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה. שְׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כֹּל יִשְׂרָאֵל לֵב":

כו: "תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שְׁבַע שְׂמֻחוֹת אֶת פְּנֵיךְ נְעִימוֹת בִּימִינֶיךָ
נִצַּח, תִּשְׁמָעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, תִּגְלָנָה עֲצֻמוֹת
דְּכִיתָ. הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי". רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה אֲנִי רְחוֹק מִשִׂמְחָה אֲמִתִּיית בְּגוֹף וּנְפֶשׁ כִּי

קלקלתי הרבה מאד בלי שיעור וערך ומספר, עד אשר ספו תמו
הצורפי אותיות לכנות בהם עניני וקלקולי ופגמי וחיובי העצום
אבי שבשמים, אל חי וקים, מה אמר מה אדבר מה אצטדק, הן
על כל אלה קשה עלי מאוד להמשיך השמחה עלי ואם ברחמיך
גמלת עמי טובות רבות לנצח בלי שיעור, וזכיתני להיות מזרע
ישראל, ועזרתני ברחמיך לעשות כמה וכמה מצות ולעסק
בתורתך הקדושה, אשר על ידי זה יש לנו לכל אחד מישראל
תקוה לאחרית טוב, וסוף כל סוף תתקננו בנדאי, ותטיב עמנו
במוך הנצחי, ותטעימנו מנעם זיוך, אשר בזה יש לנו לשמח כל
ימינו לעולם אפלו הפחות שבפחותים אך עם כל זה, קשה לי
לשמח בזה עם גופי שתהיה השמחה בשלמות בגוף ונפש, מחמת
שידעתי בעצמי כל הפגמים והקלקולים שקלקלתי ופגמתי כל כך:
על כן באתי לפניך בעל הרחמים, אדון השמחה והחידוה,
שתעזרני בדרךך הנפלאים ותושיעני שאף-על-פי-כן אוכה
לשמחה שלמה באמת בגוף ונפש, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר
מך מזמה" ובגדל רחוקי עתה מך ובכל מה שעברתי ופגמתי
עד הנה, עם כל זה "ברחמיך רבים יהוה", ואתה רב להושיע,
ואתה יכול לסבב בנפלאותיך הנוראות, שאזכה גם אנכי להיות
אך שמח תמיד באמת בגוף ונפש כי אתה יודע אבי שבשמים
כמה אני צריך להתרחק מעצבות ומרה שחורה עד קצה האחרון,
כי הם היו בעוכרי, ועל ידם באתי למה שבאתי:

רחם עלי אבי אב הרחמן טוב ומטיב לכל, חומל דלים מלא
חמלות וחנינות, מלא הצלות וישועות אמתיות ונצחיות,

תָּן לִי תִקְוָה וְלֹא אֶבֶד זַבְנֵי מַעֲתָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד בְּגוֹף
 וּנְפֶשׁ בְּאַמַּת עֲזֹרָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְהִסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל הַסּוֹף הָאַחֲרוֹן,
 בְּאִפְן שֶׁתִּתֵּן שִׂמְחָה בְּלִבִּי, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל־יְדִי־זֶה לְהַנְצִל מִכָּל רָע,
 לְגַרֵשׁ כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, וְכָל הַהֲרָהוּרִים רָעִים, וְכָל הַבְּלָבוּלִים
 וְכָל הַרְעִיּוֹנִים רָעִים וְכָל הַתְּאוּוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, הַכֹּל אֲגַרֵשׁ וְאִסְלַק
 וְאֶבְטַל מֵעַלִּי עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַחֲדוּדָה שֶׁהֵם עֶקֶר הַהֲתַחֲזָקוֹת נְגִד
 כָּל הַבְּלָבוּלִים וְהַמְנִיעוֹת וְהַכְּבֻדוֹת, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיךְ
 בְּאַמַּת בְּשִׂמְחָה וּבִטְוֵב לְכַב מְרַב כָּל:

וְתַעֲזֹרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֲזַכֶּה תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשְּׂרֵשׁ הָעֲלִיוֹן
 שֶׁל כָּל הַשִּׂמְחוֹת וְהַטּוֹבוֹת, שְׂשֵׁם נִתְקַבְּצִין וּמְאִירִין כָּל
 הַשִּׂמְחוֹת יַחַד, בְּאִפְן שְׂאֲזַכֶּה לְשִׂמַּח בְּאַמַּת בְּכָל הַטּוֹבוֹת
 וְהַשִּׂמְחוֹת יַחַד וְתִתְרַבֶּה הַשִּׂמְחָה בְּלִבִּי עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית
 וְתֵאִיר אֹר הַשִּׂמְחָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, עַל־יְדֵי רְבוּי
 הַהָאָרוֹת וְהַהֲנֻצָצוֹת מִכָּל הַשִּׂמְחוֹת וְהַטּוֹבוֹת יַחַד שֶׁתֵּאִיר כָּל
 שִׂמְחָה וְשִׂמְחָה לְחִבְרָתָהּ, וְיֵאִירוּ זֶה לְזֶה, וְיִתְנוּצְצוּ זֶה לְזֶה, עַד
 שֶׁתֵּאִיר וְתִבְהִיק וְתִגְדֵּל אֹר הַשִּׂמְחָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֹר גְּדוֹל וְנֶעְרַב
 וּנְפֹלָא מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית, בְּאִפְן שֶׁנִּזְכֶּה לְשׁוּב
 אֵלָיךְ עַל־יְדִי־זֶה בְּאַמַּת, בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ
 בְּאַמַּת:

כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹא רַחֲמִים, כְּפֹה וּכְפֹה יֵשׁ לָנוּ
 יִשְׂרָאֵל עִם קְדֻשָּׁה לְשִׂמַּח תְּמִיד וּבְכַרְטָא אֲנִכֵּי הַדֵּל וְהָאֲכִיזִין,
 כְּפֹה יֵשׁ לִי לְשִׂמַּח עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ, אֲשֶׁר
 זָכִיתִנִּי לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל יִשְׂרָאֵל עִם קְדֻשָּׁה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָּנוּ מִכָּל

העמים, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלפני לעבודתך, ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת, והרבית לנו תורה ומצות, לחיותנו פיום הזה לזכותנו לנצח פי מרבוי התורה והמצות זוכה כל אחד מישראל, אפלו הקל שבקלים, לחטף בכל יום כמה וכמה נקודות טובות מכמה וכמה מצות קדושות. כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו, אלו לא נתת לנו אלא נקדה אחת ממצוה אחת דינו, על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו, שהכתרת אותנו בתורה ומצות רבות ונעימות כאלה "רבות עשית אתה יהוה אלהי, נפלאתיך ומחשבתך אלינו, אין ערך אליך, אגידה ואדברה, עצמו מספר. מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי":

עזרני מלא רחמים, שמחת ישראל, שאזכה להרגיש השמחה הזאת בלבי תמיד אגילה ואשמחה בך ובצדיקיך האמתיים ובתורתך הקדושה, באפן שאזכה על־ידיה לציאת לחרות מאפלה לאורה, לשוב ממצולות ים שנגלפדתי בהם, לציאת מהם בשלום, ולשוב אליך באמת ובלב שלם מעתה ועד עולם שאזכה להיות מעתה פרוצונך הטוב באמת תמיד ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה, ואעזוב מעתה דרפי הרע ומחשבותי הרעות ואתחזק בכל עת בעז וחדוה וששון ושמחה, וחדות יהוה יהיה מעזי להתגבר על־ידיה על כל המחשבות רעות ועל כל התאוות רעות, ולחשוב בכל עת רק מחשבות קדושות וטהורות תמיד, בלי שום בלבול הדעת כלל. מלא רחמים, שבעני מטובך ושמחני בישועתך תמיד, פי בשם קדשך

הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא לְבַד בְּמַחְתִּי, אֲגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בִּישׁוּעַתְּךָ, "יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן וְאָמֵן:

מ: אֲדוֹן הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּתָהּ, אֲשֶׁר עִזָּ וְחֲדוּתָהּ בְּמִקְוָמְךָ, וְאִין עֲצִבוֹת לִפְנֵיךָ כָּלֵל עוֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׂאוּכָה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצִמִי בְּכֹל עֵת תְּמִיד, וְתִלְמַדְנִי דַעַת וְדַרְךְ עֲצָה תוֹדִיעֵנִי, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לְהַתְגַּבֵּר וְלִהְתַּחַזֵּק תְּמִיד עַל הִיגוֹן וְהֶאֱנַחָה וְהַעֲצִבוֹת, לְהַרְחִיקֵם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי, לְבָלִי לְהַנִּיחֵם לְכְנוּס לְאַחֲזוֹ וּלְגַע בִּי כָּלֵל חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, רַק לְהַתְגַּבֵּר בְּכֹל עִזָּ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׂמֵחָה וְחֲדוּתָהּ תְּמִיד, אֲגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְּךָ וּבִישׁוּעַתְּךָ הַגְּדוֹלָה, וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ הָרַבִּים וְהַעֲצוּמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּי וְאֲשֶׁר אָתָּה עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִמָּי אֲשֶׁר בְּחֶסְדֶיךָ הַנִּפְלְאִים תִּמְכַּת גּוֹרְלִי לְהִיּוֹת מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשְׁךָ, אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִמְעַת בְּתוֹכֵנוּ "חֲבָלִים נִפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים אִפֵּן נִחַלְתָּ שְׂפָרָה עָלַי". זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַתְגַּבֵּר וְלִהְתַּחַזֵּק בְּכֹל עֵת, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי הַשְּׂמֵחָה הַגְּדוֹלָה וְהַנִּפְלְאָה הַזֹּאת תְּמִיד וְאִזְכָּה לְחַזֵּק אֶת עֲצִמִי בַשְּׂמֵחָה גְדוֹלָה כָּל כָּךְ, עַד שֶׁתִּגִּיעַ הַשְּׂמֵחָה לְרַגְלֵי שְׂאוּכָה לְרַקֵּד מַחְמַת שְׂמֵחָה וּבִפְרָט בְּשִׁבְתוֹת יְהוָה וּבְמוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ וּבַחֲנֻכָּה וּפְּוּרִים וּבְשָׂאֵרֵי שְׂמֵחוֹת שֶׁל מִצְוָה, תְּהִיָּה בְּעוֹרֵי תְּמִיד לְשִׂמְחָתִי בְּכֹל עִזָּ עַד שְׂאוּכָה לְרַקֵּד הַרְבֵּה מַחְמַת שְׂמֵחָה וְאִזְכָּה לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת בַּשְּׂמֵחָה גְדוֹלָה כָּל כָּךְ עַד שֶׁהַשְּׂמֵחָה תִּגִּיעַ עַד רַגְלֵי, וְאִזְכָּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַרְגְּלָיִן לְמַעְלָה, וְעַל־יְדֵי זֶה תִּרְחַם וְתַעֲלֶה וְתִקֵּם אֶת כָּל תּוֹמְכֵי אוֹרִיתָא שֶׁהֵם סְמִכֵי קְשׁוּט הַמַּחְזִיקִים בְּלוּמְדֵי תּוֹרָה וְנוֹתְנִים לָהֶם מַתַּת יָדָם

הַמְּזוּכָה:

עֲזַרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי מֵלֹא רַחֲמִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, לְמַדְנִי דְרָכֶי
 עֲצוּתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת בְּכֹל עֵת, וְתוֹפִירֵנִי וְתַחֲזֹקֵנִי וְתִאֲמָצְנִי
 בְּכֹל עֵת לְהִתְעוֹרֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, לְזַכֵּר בְּכֹל עֵת טוֹבוֹתֶיךָ
 הַנוֹרָאוֹת וְהַנְּשֻׁגָבוֹת אֲשֶׁר אֵתָּה עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְעִמִּי
 בְּפִרְטוּיּוֹת בְּכֹל עֵת עָרֵב וּבִקְרָב וְצַהֲרִים, מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֵת
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּלִי שְׁעוֹר הַיְדוּעוֹת לִי מִקְרוֹב וּמִרְחוֹק, וְאֵת
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ הַנֶּעֱלָמוֹת וְנִסְתָּרוֹת מִמֶּנִּי אֲשֶׁר אֵתָּה לְבַדְּךָ
 עוֹשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים נוֹרָאִים וְטוֹבוֹת נִצְחִיּוֹת בְּכֹל עֵת כְּדֵי
 לְחַיּוֹתֵנִי וּלְקַיְּמֵנִי בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לְנִצַּח אֲשֶׁר אֵין טוֹבָה וְשִׂמְחָה
 גְּדוּלָּה מִזֹּאת, שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ הַפְּחוֹת שֶׁבְּפִחוֹתֵים
 כְּמוֹנֵי, זוֹכֵה לְכַמָּה נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּכֹל יוֹם, לְקַיֵּם מִצְוֹת הַבוֹרָא
 יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר הֵם חַיִּינוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצַּח נִצְחִים
 אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ וְמֵה נַעִים גּוֹרְלָנוּ וְמֵה יִפֵּה יִרְשָׁתֵנוּ:

זִכְנֵנוּ לְזַכֵּר וּלְהֵאֱמִין בְּחִסְדֶּיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל שְׂאִינוּ
 נִפְסָק לְעוֹלָם, וּלְשִׂמְחָה אֵת עֲצֻמֵי עַל־יְדִי־זֶה תָּמִיד. פֶּתַח לְפִי
 וְדַעְתִּי, וְהָאֵר עֵינַי שְׂכָלִי וְהוֹרְנֵי וְלַמְדֵנִי בְּכֹל עֵת כָּל הַדְּרָכִים
 וְהַעֲצוֹת שְׂאֶפְשֵׁר לְשִׂמְחָה עֲצֻמֵי בָהֶם בְּאוֹתָהּ הָעֵת וְהַשְׁעָה בְּאִפְן
 שְׂאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַד שְׂאֶזְכֶּה בְּכֹל פְּעַם לְרַקֵּד הַרְבֵּה
 מִחִמַּת שִׂמְחָה, וּלְהַעֲלוֹת כָּל הַבְּחִינֹת הַנִּקְרָאִין רַגְלִין לְבַחֲנֵינִת לְכַב
 חֲכָמָה, בְּבַחֲנֵינִת "וְנִבְיָא לְכַב חֲכָמָה" וְעַל־יְדִי־זֶה יִהְיוּ נִמְתָּקִין כָּל
 הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה
 וְהַרְקוּדִין לְתַקֵּן פָּנֵם הַדְּבוּר הָרַע מֵה שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ מֵעוֹדֵי עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה בְּדְבוּרִים רָעִים הַרְבֵּה, בְּפִרְטָה פָּגַם דְּבוּרִים רָעִים שֶׁל

לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, הַכֹּל אֲזוּכָה לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן בְּשָׁלְמוֹת עַל־יְדֵי
 שְׂמֵחָה וּרְקוּדִין דְּקַדְשָׁה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִלְּדַבֵּר שׁוֹם
 דְּבוּר רַע וּבִפְרָט מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, וְאֲזוּכָה לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּרֵי
 בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִפְּנֵם אַמוּנָה,
 וְתוֹכְנֵנִי לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן כָּל פְּגָמֵי הָאִמוּנָה עַל־יְדֵי הַשְּׂמֵחָה וְהַרְקוּדִין
 דְּקַדְשָׁה, וְאֲזוּכָה מֵעַתָּה לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת פְּרָאוֹי בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת פְּרָצוּנָה הַטּוֹב וְתַעֲלֶה אוֹתִי גַם בְּמִמּוֹן וְעֵשֶׁר, שְׁתִּשְׁפִּיעַ
 לִי מִמּוֹן וְעֵשִׁירוֹת הַרְבֵּה דְּקַדְשָׁה, בְּאִפֵּן שְׂאוּכַל לַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ
 וְעַבְדְּתְךָ בְּלִי טְרָדָא וּבִטּוּל כָּלֵל, וְאֲזוּכָה לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה וּלְהַחֲזִיק
 יְדֵי הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת דַּחַק פְּרַנְסַתְנוּ כַּעַת אֲשֶׁר פֶּשַׁל כַּח
 הַסֶּפֶל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵחָה, וּמֵלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנוּ לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַד שְׁזוּכָה לְרְקוּדִין דְּקַדְשָׁה
 וּלְהַעֲלוֹת כָּל בְּחִינּוֹת הַרְגֵּלִין לְמַעַלָּה לְקַדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, בְּאִפֵּן שְׁזוּכָה
 לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע טוֹבָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְעֵשִׁירוֹת גְּדוֹל בְּקַדְשָׁה
 וּבִטְהָרָה לָנוּ וּלְזֵרַעֲנוּ וּלְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט לְכֹל תּוֹמְכֵי
 אוֹרֵיתָא:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנוּ לָבוֹא
 לְכֹל מַה שְׂפַקְשְׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁזוּכָה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
 "אֲגִילָה וְאִשְׂמְחָה בְּחִסְדְּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עֵינַי יַדְעֵת בְּצָרוֹת נַפְשִׁי.
 אִשְׂמְחָה וְאֵעֲלֶזָה כִּי אֲזַמְרָה שְׂמֵחָה עֲלִיּוֹן. שִׂמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי
 אֶלְיָךָ יְהוּה נַפְשִׁי אֶשָּׂא". שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמַּחֲנוּ בִּישׁוּעַתְךָ וּמְהֵר
 לָבֵנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת. "תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תְּגַלְּנָה עֲצָמוֹת

דבית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי" אמן ואמן:

* כט בְּשִׁמְךָ יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצַדִּיקְךָ יְרוּמוּ. רבונו של עולם,
זכנו להיות בשמחה תמיד ולהזכיר עצמנו בכל עת
את כל החסדים ונפלאות שאתה עושה עמנו בכל עת, ועל כולם
אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלפניו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת. ונופה לשמח בזה כל כך, עד שעל־ידי־ה נוצה עצמו נוצה
להתחרט באמת על אשר מרדנו נגדך כל כך בעונותינו ופשעינו
המרובים, ואתה גמלתנו הטובות בכל עת ובכל שעה, ואנחנו
גמלנוך הרעות. ונופה להתחרט ולהתגעגע על זה כל כך עד
שיתעורר אצלנו בכיה גדולה מחמת רב השמחה וגדל החרטה
והגעגועים אשר יהיו לאחדים בינו, כי אתה הודעת לנו אשר זה
עקר שלמות הבכיה שתהיה מחמת רב השמחה בשמך יתברך,
ועל־ידי־ה נוצה שיהיה נמתק הבכיה שלא יהיו להעצבות
והדינים שום אחיזה בבכיה שלנו, רק אדרבא על־ידי הבכיה
מתוך השמחה יהיו נמתקין כל הדינים בשרשן העליון שבבינה
ששם שרש הבכיה והשמחה, ויתעוררו עלינו מלמעלה ברחמים
גדולים בבחינת "והנה נער בכה ותחמל עליו", ויקים בנו מקרא
שפתוב: בבכי יבואו ובתחנונים אוכילם, אמן כן יהי רצון:

* לח עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברננה, רבונו של
עולם, זכנו לעבד אותך תמיד בשמחה ולהיות
תמיד בשמחה, ואפלו אם לפעמים אני נופל ממדרגתי, תעורני

לְחֹזֵק אֶת עֲצָמַי בְּהִזְרִיחָהּ וְהִתְאַרְהָ שְׁהִיית מְזֻרֵיחַ וּמְאִיר לִי
 בַּיָּמִים הַקּוֹדְמִים, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵיֶיהָ הָיָה מִתְעוֹרֵר לְבִי לְהִתְחַזֵּק
 בְּעִבּוּדַת יְהוָה, כֵּן גַּם עֲכָשׂוּ אֶף־עַל־פִּי שִׁנְפַלְתִּי גַם מְזִיחַ וְנִסְתַּמּוּ
 עֵינַי וְלִבִּי מְאֹד, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֶזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק וְלִילֵךְ אַחֵר
 הַהִתְעוֹרְרוֹת וְהִזְרִיחָהּ וְהִתְאַרְהָ שְׁהִיָּה לִי אֹז, כִּי בְּאַמַּת אֶף אִם
 לֹא הָיִיתִי זֹכֵה לְשׁוֹם זְרִיחָהּ וְהִתְאַרְהָ מְעוֹלָם, הָיָה רְאוּי לִי גַם כֵּן
 לְחֹזֵק אֶת לְבִי לְהִתְעוֹרֵר לְעִבּוּדֶתָּהּ, כִּכְח הִזְרִיחָהּ וְהִתְאַרְהָ
 שְׁאַתָּה מְאִיר וּמְזֻרֵיחַ כְּכֹל פְּעַם לְאַנְשִׁים אַחֵרִים הַזּוֹכִים לְעַבֵּד
 אוֹתְךָ בְּאַמַּת בְּאַהֲבָה וְיִרְאָה וְשִׂמְחָה וְהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל, בּוֹדֵאי
 רְאוּי לִי גַם כֵּן לִילֵךְ אַחֲרֵיהֶם, כִּנְרָאָה בְּחוּשׁ שִׁכְמָה אֲנָשִׁים
 סוּמִים וְעוֹרִים מִחֻזִּיקִים עֲצָמָם בְּאִישׁ אֶחָד שְׁאִינוּ סוּמָא
 וּמְאִמְנִים בּוֹ וְהוֹלְכִים אַחֲרָיו, מְכַל שִׁפְן שְׁאִנוּ זֹכִים שִׁישׁ כְּכֹל
 דוֹר וְדוֹר צְדִיקִים וְחַסִּידִים הַרְבֵּה הַזּוֹכִים לְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּאַמַּת,
 מְכַל שִׁפְן אֵלֹו הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מוּפְלְגַת מְאֹד שְׁהִיָּו
 בְּדוֹרוֹת שְׁלֹפְנֵינוּ. בּוֹדֵאי רְאוּי לָנוּ גַם כֵּן לִילֵךְ בְּעִקְבוֹתֶם וְלֶאֱחֹז
 בְּדַרְכֵיהֶם וְלְהִתְעוֹרֵר גַּם כֵּן לְעִבּוּדַת יְהוָה בְּאַמַּת, מְכַל שִׁפְן
 אֲשֶׁר כָּרַב רַחֲמִיד וְחַסְדִּיד הַגְּדוֹלִים זְכִיתִי אֲנִי בְּעֲצָמִי לְקַבֵּל גַּם
 כֵּן אִיזָה זְרִיחָהּ וְהִתְאַרְהָ וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְעִבּוּדֶתָּהּ בְּאַמַּת כְּמָה
 וְכְמָה פְּעָמִים, הַגֵּם כִּי אַחֵר כִּדְ נִפְלְתִי מְזִיחַ וְנִסְתַּמּוּ עֵינַי וְלִבִּי
 מְאֹד, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אִיד אֶפְשֶׁר לִי לְשַׁכַּח וְלֶאֱבֹד לְגַמְרֵי חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם מִה שְׁכַבְר הָיָה בְּיַדִּי מִמֶּשׁ, וְאִיד אֶפְשֶׁר לְכֹלִי לְהֶאֱמִין
 לְעֲצָמִי וְלַהֲעֵלִים עֵינַי וְלִבִּי מִמָּה שְׁרָאוּ עֵינַי וְשָׁמְעוּ אָזְנִי,
 וְהִרְגַּשְׁתִּי בְּמוֹחִי וְלִבִּי הָאֲרוֹת וְזְרִיחוֹת קְדוּשׁוֹת מְגֹדֵל תְּשׁוּקַת

אֲמוֹנְתְךָ וּנְעִימוֹת קְדוּשַׁת עֲבוֹדְתְךָ. מִה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְצִיר כָּלֵל
אֶפִּילוּ לְעַצְמִי וְכָל שֵׁפֶן לְחֶבְרִי, "כִּי נֹדַע בְּשָׁעִים בְּעֵלְהָ" כָּל חֵד
כְּפֹם מִה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהָ, וְלֹא דִי שְׁלֹא זִכִּיתִי לְהוֹסִיף קְדוּשָׁה
וְדַעַת וְהִתְעוֹרְרוֹת לְעֲבוֹדְתְךָ כְּכֹל פְּעַם בְּיוֹתֵר, אַף גַּם "נִשְׁתִּי
מוֹכָה". כִּי שִׁכַּחְתִּי אֶת כָּל מוֹכְתִי וְאֶפְדִּיתִי בְּיָדַי מִה שֶׁנִּתְּנוּ לִי,
וּבְאֵמֶת יָדַעְתִּי כִּי גַם הַנְּפִילָה וְהַסְתַּלְקוֹת הַהֶאֱרָה וְהַזְרִיחָה הִיָּה
גַּם כֵּן לְמוֹכְתִי, כִּי הִירִידָה צָרָךְ הָעֲלִיָּה בְּכַדִּי לְחִזֵּק אֶת עַצְמִי
בְּיוֹתֵר בְּעֲבוֹדְתְךָ, כִּי הַזְרִיחָה וְהַהֶאֱרָה שֶׁהִיָּה לִי מִקֶּדֶם הִיָּתָה רַק
בְּבַחֲנִית "אֶתְעוֹרֶתָא דְלַעִילָא". וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָעֲבוֹדָה הוּא
שֶׁתְּהִיָּה בְּבַחֲנִית "אֶתְעוֹרֶתָא דְלַתְתָּא", וְאִם כֵּן הִיָּה רְאוּי לִי
לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, לְהִתְעוֹרֵר לְעֲבוֹדְתְךָ עַל־יְדֵי הַנְּפִילָה וְהַסְתַּלְקוֹת
הַהֶאֱרָה בְּעַצְמָהּ. אֲבָל מָה אַעֲשֶׂה, כִּי לֹא זִכִּיתִי לְחִזֵּק אֶת עַצְמִי
בְּשַׁעַת הַנְּפִילָה וְהִירִידָה, וְעַל־יְדִידְיָה נְאֻמָּם לְבִי וְנִחַשְׁכוּ עֵינַי, עַד
אֲשֶׁר הַנְּפִילָה וְהִירִידָה שְׁלִי גְדוֹלָה וְעִמּוּקָה מְאֹד כִּי אֲשֶׁר יָדַעְתָּ.
אֵךְ אַף־עַל־פִּיכֵן כְּבֵר הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם, עַל
כֵּן חוּם וְחִמּוּל נָא עָלַי וְעוֹרְנִי מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים, לְהִתְנַבֵּר
וְלְהִתְחַזֵּק בְּעֲבוֹדְתְךָ בְּכַח הַזְרִיחָה וְהַהֶאֱרָה שֶׁזִּכִּיתִי אֲנִי בְּעַצְמִי
לְקַבֵּל כְּבֵר אֵיזָה פְּעָמִים, בְּפָרְט בְּכַח וּזְכוֹת הַזְרִיחוֹת וְהַהֶאֱרוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַצְּדִיקֵי אֲמֶת, שֶׁזִּכְּו לְעֲבוֹד אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, וְרָצוּ
לְהַטִּיב מִטּוֹבָם גַּם לְאַחֵרִים, עַד אֲשֶׁר הוֹפִיעוּ מֵאוֹר קְדוּשַׁת
דַּעַתָּם גַּם עָלֵינוּ. בְּכַחם וּזְכוֹתָם הַגְּדוֹל עוֹרְנוּ לָקוּם מִנְּפִילָתָנוּ
וְיִרִידָתָנוּ, וְלְהִתְעוֹרֵר מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים לְעֲבוֹדָת יְהוָה בְּאֵמֶת,
וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב: סוּמְךָ יְהוָה לְכָל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל

הַכְּפוּפִים. וְנֹאמֵר: אֵל תִּשְׁמָחִי אוֹיְבֹתַי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי כִּי
 אֵשֵׁב בַּחֲשָׁךְ יְהוָה אֹר לִי. וְנֹאמֵר: כִּי אַתָּה תֵּאִיר נְרִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 יְגִיָּה חֲשָׁפִי. אָמֵן בֵּן יְהִי רָצוֹן:

** ד רבוננו של עולם, אתה הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים
 וזרונם לברכה, שמאד מאד צריך האדם להתחזק
 בעבודת יהוה, ולהיות בשמחה תמיד, ולכלי להתפחד כלל,
 ולכלי ליפול בדעתו בשום אופן, כי תקף פשהאדם רוצה לכוּס
 בעבודת יהוה אזי תקף הוא עברה גדולה פשיש לו עצבות חסד
 ושלום, כי עצבות היא סמרא אחרא, ותקדוש ברוך הוא שונא
 אותה, וצריך האדם לידע שהוא צריך לעבור על גשר צר מאד
 מאד, והכלל והעיקר שלא יתפחד כלל, וכן עוד בכמה וכמה
 לשונות שחזקו אותנו הצדיקים אמתיים לכלי ליאש עצמנו
 בשום אופן, רק להתחיל בכל פעם מחדש בעבודת יהוה.

על-בן חוס וחמול עלינו וזכנו נא לקים בכל דבריהם באמת,
 ולידע ולהאמין באמונה שלמה שאתה חפץ לקרב
 אותנו ולא לרחק חסד ושלום, ואפילו כל ההתרחקות שעובר
 עלינו נדע ונאמין שהוא רק כולו התקרבות, ונזכה להתחזק
 מאד ולהתחיל בעבודת יהוה בכל פעם מחדש, ולכלי ליפול
 בדעתנו כלל ממה שעובר עלינו. כי ממה נפשך, מי שלא
 התחיל עדין כלל להתיגע בעבודת יהוה בודאי צריך להתחזק
 עצמו להתחיל מעתה על כל פנים, כי אם לא עכשיו אימתי.
 וצריך להאמין שבודאי יסייעו לו מן השמים לעסוק מעתה על
 כל פנים בעבודת יהוה, כי הפא לטהר מסייעין לו, ומי שידע

בְּעֲצֻמוֹ שֶׁכָּבַר הַתְּנוּעָה הַרְבֵּה בַּעֲבוּדַת יְהוָה וְעַדִּין הוּא רְחוּק
מְאֹד, וְלֹא הִתְחִיל עַדִּין לִכְנוּם לְשַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה, בּוֹדְאֵי אִסּוּר לֹא
לְהַרְהֵר כָּלֵל שְׁמֵרְחֻקִים אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְכֵאלוֹ אֵין
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲפִיץ בַּעֲבוּדָתוֹ, כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עוֹשֶׂה תוֹרָתוֹ פְּלִסְתֵּר חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְכָבֵר גִּילָה לָנוּ עַל־יְדֵי נְבִיאָיו
וְצַדִּיקוֹ וְחַסִּידָיו שְׁאֲדַרְבָּא הוּא צוּפָה לְרַשָּׁע וְחֲפִיץ בְּהַצְדָּקוֹ, וְאִיד
אֶפְשֵׁר שִׁירְחִיק חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֶת מִי שֶׁמִּתְנוּעַע כָּל כֶּד בְּשִׁבִיל
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

עַל־כֵּן נִדַּע וְנֶאֱמִין שֶׁהֵבֵל הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַתְּקַרְבוֹת בְּכַדִּי
לְהִתְחַזֵּק בְּיֹתֵר לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם בַּעֲבוּדַת יְהוָה,
בְּפֶרֶט אַחֵר שֶׁכָּבֵר גִּילוֹ לָנוּ הַצְּדִיקִים כִּי גַם עֲלֵיהֶם עָבְרוּ כַּמָּה
מִיְנֵי הַתְּרַחֲקוֹת כְּאֵלֶּה וְכֵאלֵּה, וְלֹא הָיָה לָהֶם אֶפִּילוֹ מִי שֶׁיִּנְחָם
אוֹתָם וְיִדְבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרֵי נְחֻמִּים וְהִתְחַזְּקוֹת, וְאֶף־עַל־פִּי כֵּן
לֹא הִנִּיחוּ אֶת מְקוֹמָם וְחֻזְקוֹ לִבָּם בַּעֲבוּדַת יְהוָה עַד שֶׁזָּכּוּ לְמָה
שֶׁזָּכּוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִיד צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְהֶאֱמִין בְּדְבָרֵי הַצְּדִיקִים
הָאֵלֶּה וּלְבַטּוֹחַ בּוֹכּוֹתָם וְכַחַם הַגְּדוֹל וְלַחֲזִק לִבָּנוּ בַּעֲבוּדַת יְהוָה.
עַל כֵּן חוּם וְחִמּוּל עָלֵינוּ וּפְנֵנוּ לְהִתְחִיל מַעֲתָה בַּעֲבוּדַת יְהוָה,
וּפְנֵנוּ לְהִיּוֹת עֲנוּיִם וְשִׁפְלִים בְּאֵמֶת וּלְהַפִּיר אֶת מְקוֹמָנוּ הַשִּׁפְלִי
וְהַנְּבֻזָּה, וְדוֹקֵא עַל־יְדֵיָּהּ נּוֹכַח לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וְלְהַחֲיוֹת
עַצְמָנוּ עִם כָּל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שְׂאֵנוּ רוֹצִים לְנַתֵּק עַצְמָנוּ
מִגְּשָׁמִיּוֹתָנוּ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיֶךָ תַּתְּבַרַּךְ, וְנִדַּע וְנֶאֱמִין כִּי אֶפִּילוֹ
נִקְוֶה קִטְנָה מְאֹד שְׂאֵנוּ מִנְתָּקִים עַצְמָנוּ מִגְּשָׁמִיּוֹתָנוּ, הוּא עוֹשֶׂה
רָשָׁם גְּדוֹל מְאֹד בַּעֲזוּלְמוֹת עֲלִיוֹנִים, וְהֵבֵל חָשׁוּב וְיָקָר וְגְדוֹל

בְּעִינֵיךָ מְאֹד בְּלִי עֶרְךָ. וְעַל־יְדִיזָה נִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּעִבּוּדְתָּהּ
 יְהוּה, וְלֹא נִשְׁגִּיחַ וְנִבְטֵיט עַל שׁוּם נִפְיִלָה בְּעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
 רַק אֲדַרְבָּא גִדַע וְנֶאֱמִין כִּי בַעַת שְׁהַפְעֵל דְּכַר מִתְגַּרְהַ בְּנוּ וְרוּזָה
 לְהַפִּיל אוֹתָנוּ מְאֹד חֶס וְשָׁלוֹם, אִז אֶפְשָׁר שְׁאֲנוּ סְמוּכִים
 וְקָרוּבִים בְּיוֹתֵר לְכִנּוּם לְשַׁעְרֵי קִדְשָׁה תַכְרָה, וְעַל כֵּן מִתְגַּרְהַ
 הַפְעֵל דְּכַר פֶּל כַּךְ אִז, וְעַל־יְדִיזָה נִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק אִז דִּיקָא לְכַלִּי
 לְיִפּוּל בְּדַעְתָּנוּ כְּלָל, רַק אֲדַרְבָּה לְהִתְנַבֵּר כַּנְגַד הַפְעֵל דְּכַר
 וְהַסְמָרָא אַחְרָא בְּכָל מִינֵי הַתְּנַבְרוֹת עַד שְׁנִזְכָּה לְכִנּוּם לְשַׁעְרֵי
 הַקִּדְשָׁה בְּאֵמֶת, וְנִזְכָּה שְׁפָל הַתְּנוּעוֹת וְהַעֲתָקוֹת שְׁאֲנוּ מַעֲתִיקִין
 עַצְמָנוּ בְּכָל פְּעַם אִיזָה מַעֲט מִן גְּשְׁמִיּוֹתָנוּ בְּשִׁבִיל לְהִתְקַרֵּב
 לְעִבּוּדְתָךְ יִתְפַּרֵּךְ, כּוּלָם יִתְקַבְּצוּ וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְקַשְּׂרוּ וְיִבּוֹאוּ
 לְעִזּוּרְתָנוּ בַעַת הַצֹּרֶךְ דְּהֵינּוּ בְּתוֹקְרָה הַתְּנַבְרוֹת הַפְעֵל דְּכַר
 וְהַסְמָרָא אַחְרָא חֶס־וְשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין כִּי בּוֹדָאי לִית
 רַעוּתָא טָבָא דְאַתְאֲכִיד, וְאַף־עַל־פִּי שְׁעוּבָר עֲלִינוּ מַה שְׁעוּבָר,
 אַף־עַל־פִּי כֵן בּוֹדָאי הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ יִגְמוֹר עִמָּנוּ לְמוֹב כִּי חֲפִיץ
 חֶסֶד הוּא וְרַבִּים רַחֲמָיו וְחַסְדָּיו יִתְפַּרֵּךְ, וְנִזְכָּה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ
 וּלְמִצָּא בְּעַצְמָנוּ בְּכָל פְּעַם אִיזָה זְכוּת וְאִיזָה נְקוּדָה טוֹבָה, וְעַל־
 יְדִיזָה נִזְכָּה לְחִזֵּק וּלְשַׁמֵּחַ עַצְמָנוּ וּלְכַלִּי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמָנוּ
 בְּשׁוּם אוֹפֵן, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְשׁוּב עַל־יְדִיזָה לְהַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ
 בְּאֵמֶת עַד שְׁכָל הַזְדוּנוֹת יִהְיוּ נַעֲשִׂין זְכוּת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יַדְעֵנו גַּם יַדְעֵנו כִּי לְפִי גְדוּלְתָךְ וְרוֹמְמוֹתָךְ
 הַעֲצוּם, בּוֹדָאי בְּתַנוּעָה קְלָה בְּעַלְמָא וּבְהַסְתַּכְלוֹת שְׁאִינוּ
 כְּרָאוּי לְפִי כְּבוֹדְךָ, הִיךְ רָאוּי לְבֹא עַל הָאָדָם מַה שְׁיִבֵּא חֶסֶד

וְשָׁלוֹם, אֵךְ אַתָּה מְלֵא רַחֲמִים וְאִין אַתָּה חֲפִיץ בְּהַשְׁחַתַּת הָעוֹלָם
 רַק בְּקִיּוּמוֹ, וְאַתָּה מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, עַל כֵּן
 זָכֵנוּ נָא לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד בְּעִבּוּדְךָ וְלִסְמוּךְ וְלִהְשָׁעַן מְאֹד עַל רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים בְּלִי שְׂעוּר, וְלִידַע וְלִהְאָמִין כִּי אִף שְׂעֵבֶר עָלֵינוּ מִה שְׂעֵבֶר,
 אִף־עַל־פִּי כֵן לֹא תַעֲזֹב אוֹתֵנוּ לְעוֹלָם, וּבְלִבְד שְׁנַקְבַּל עָלֵינוּ לְשׁוֹב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהַעִיֵּקֶר שְׁמִפְאֵן וְלִהְבֵּא עַל כָּל פְּנִים לֹא
 נַעֲשֶׂה עוֹד מִה שְׂעָשִׂינוּ, וְאִם אָנוּ פְּעֵלְנוּ לֹא נוֹסִיף, וְזָכֵנוּ לְהִיּוֹת
 מַעֲתָה שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עַל כָּל פְּנִים, הֵן בְּמַעֲשֵׂה הֵן בְּמַחֲשָׁבָה,
 וְזָכֵנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְכֹאֲשֶׁר יוֹדְמָן לָנוּ לְעִבּוֹר עוֹד
 בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמֶּשׁ שְׁהֵינּוּ בְּהֵם קִדְם הַתִּשׁוּבָה וְנִכְשְׁלָנוּ בְּהֵם
 חֵם וְשָׁלוֹם, נוֹכַח מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים לְפָנוֹת עָרְפָנוּ לְגַמְרֵי מִהֵם
 רַק לְכַפּוֹת אֶת יַצְרֵנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, וְלִבְלִי לְפָגוּם עוֹד מִה
 שְׁפָגַמְנוּ לְנַגְדְּךָ, וְלִכְבָּל רְצוֹנָנוּ לְגַמְרֵי מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ, וְזָכֵנוּ לְעִבּוֹד
 אוֹתְךָ בְּשָׁנֵי יַצְרֵינוּ, דִּהְיֵנוּ שְׁנוֹכַח לִיקַח גַּם כָּל הַחֲמִימוֹת
 וְהַתְּלַהּבוֹת שֶׁל אִשׁ הַיֵּצֵר הָרַע הַבוֹעֵר בְּלִבָּנוּ, וְלִבְלִי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ
 לְשׁוּם תַּאֲוָה וְהַנָּאת הַגּוֹף חֵם־וְשָׁלוֹם, רַק לְהַכְנִים כָּל הַחֲמִימוֹת
 וְהַתְּלַהּבוֹת הַזֹּאת לְתוֹךְ תּוֹרָה וְתַפְלָה וְעִבּוּדַת יְהוָה, דִּהְיֵנוּ לְלִמּוֹד
 וְלִהְתַּפְּלֵל וְלִהְתַּחַנֵּן וְלַעֲבֹד אֶת יְהוָה בְּחֲמִימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹלָה
 כְּרָאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי.

וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת: וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ, וְדַרְשׁוּ
 רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנֵם לְבִרְכָה: בְּשָׁנֵי יַצְרֶיךָ. וְנֹאמַר: אֵךְ יִרְאוּ
 אֶת יְהוָה וְעִבְדֶתֶם אוֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל לִבְבְּכֶם כִּי רָאוּ אֶת אֲשֶׁר
 הִגְדִּיל עִמָּכֶם, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

שָׁקַר

טו: וְעַתָּה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אַפְעַל נֶגְדַּי הַמְּלַעֲיָגִים וְהַלְיָצִנִּים וְהַמְּקַטְרָגִים וְהַחֹלְקִים וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ שְׁכַשְׁשׁ שֵׁישׁ לִי צָרִים לְמַטָּה, כִּדְּ יֵשׁ לִי צָרִים לְמַעַלָּה, "כִּי רַבִּים לוֹחֲמִים לִי מְרוֹם" הַמְּקַטְרָגִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְאֵינָם מֵנִיחִים אוֹתִי לְהִתְקַרֵּב לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וְאֵם בְּאַמֶּת מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, בְּבוֹשָׁה וּכְלִמָּה, שְׁקַטְרוֹנָם אֵינּוּ בַחֲנָם, כִּי בּוֹדָאִי אֵינִי כְדָאִי וְהִגּוֹן לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ לְגַדֵּל עֵצֶם פְּשָׁעֵי וְעוֹנוֹתַי וְחַטָּאִי, שְׁחַטָּאתַי וְעוֹיְתַי וּפְשָׁעֵתַי לְפָנֶיךָ כָּל כֶּהָ, עִם כָּל זֶה "רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה", רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד, וְאֲנִי עֲנִי וְאֲבוֹנוֹן דָּל וְנִשְׁחָתָה, אֵינִי לִי לְהִיכֵן לְבָרַח וְאֵל מִי לְבָרַח וְלָנוּם כִּי אִם אֵלֶיךָ לְבַד, כִּי אַתָּה "מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּסָה בְיוֹם צָר לִי", כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "יְהוָה עֲזָרִי וּמְעוֹזִי וּמְנוּסָה בְיוֹם צָרָה":

טז: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת גְּדֻלַּת עֵצֶם רוּמָמוֹת קְדוּשַׁת מַעֲלָתָם שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם בְּנֵי עֲלִיָּה, וְאֵת יָקָר תְּפָאֶרֶת גְּדֻלָּתָם אֲשֶׁר זָכוּ לָמָּה שְׁזָכוּ אֲשֶׁר דָּרְכָם לְפַעֲמִים לְדַבֵּר גְּדוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת נוֹרָאוֹת בְּאַמֶּת וּבְתִמְיִם, וְכָל דְּבָרֵיהֶם אֲמֶת וְצָדִק, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי גְדוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת הַנִּשְׁמַע מִפִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד, יְכוּלִים לִידַע וּלְהַבְחִין גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר חָלַק מִחֲכָמָתוֹ לִירְאִיו, וְנָתַן כַּח לְצַדִּיקוֹ הָאֲמִתִּיִּם לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת כְּאֵלָה, וּלְדַבֵּר בְּאַמֶּת גְּדוּלוֹת וּנּוֹרָאוֹת כְּאֵלָה אֲבָל

בנפלאותיך העצומים, את זה לעמת זה עשית בחכמתך הגדולה ונתת מקום למעות, כי נמצאים בנגדם שקרנים וצבועים המתדמים בקוף בפני אדם, ומתפארים גם כן בגדולות ונפלאות כאלו אין שום דבר נמנע מהם, וכל הגדולות והנוראות היוצאים מפי הצדיקים באמת, הם מדברים בלשונות כאלה בשקר וטעות: על כן פאתי לפניך מלא רחמים, שתרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותשמרנו ותצילנו מן השקרנים והצבועים המתלבשים בטלית שאינו שלהם, ומתפארים עצמן בגדולות ונפלאות בשקר. שמרנו והצילנו שומר ישראל, שלא נטעה בהם ולא נאכה להם ולא נשמע אליהם, ולא יהיה להם שום כח ושליטה להזיק לנו כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות ותשפיע עלינו דעת אמתית שנוכח להבחין ולבחור בהאמת להתקרב לצדיקים אמתיים ולהנלוים אליהם באמת, ותשים חלקנו עמהם לעולם:

תאזת

י כי אתה לבד ידעת, את גדל הרחמנות שיש עלינו ועל נפשנו ורוחנו ונשמותינו אשר נשמתנו ירדה מרום גבהי מרומים, מחיק אביה שבשמים ובאתה בזה העולם בגוף עכור כזה, בגוף מגשם כזה אוי לבן שגלה מעל שלחן אביו וכונתך הקדושה היתה למוכתנו, כדי שיהיה לנו נסיון ובחירה בעולם השפל הזה, למען נכוף ונשבר ונכניע גשמיות גופנו ותאוות לבנו, למען נוכח

לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה דִּיקָא, הֶרְחֹק מִקְדוּשְׁתְּךָ בְּתַכְלִית
הֶרְחֹק אֲבָל מִה גַּעֲשֵׂה אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים כִּי לֹא יִכְלָנוּ לְקַבֵּל מִזִּבְחֶךָ
הַגְּדוֹלָה, וְלֹא חֲסָנוּ עַל נַפְשָׁנוּ, וְלֹא נִתְגַּבְּרָנוּ לְהַכְנִיעַ תְּאוּוֹתֵינוּ.
צִרְפָּתָנוּ בַּל תִּמְצָא, וּכְבֹר כְּלִינוֹ שְׁנִינוּ לְהַבֵּל וְלָרִיק, עַל־יְדֵי תְאוּוֹת
גּוֹפְנוֹ הַקְּשׁוּרִים וְצִרוּרִים בְּנוּ מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְכָל יוֹם אָנוּ
מִצְפִּים וּמְחַפִּים לְגֹאֲלַת הַנֶּפֶשׁ בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה תּוֹחַלְתָּנוּ נְכוֹזָה וּבְכָל
יוֹם וַיּוֹם יִצְרָנוּ מִתְגַּבֵּר עֲלֵינוּ בְּיוֹתֵר, וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם
עֲלֶיךָ אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים חֲמַל עֲלֵינוּ בְּחַמְלָתְךָ, רַחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ,
חֲסֵד חַנּוּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ, בְּרַחֵם אֲב עַל בְּנִים רַחֵם עֲלֵינוּ. עֲנֵנוּ אֲבִינוֹ
עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ בּוֹרְאָנוּ עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ גּוֹאֲלָנוּ עֲנֵנוּ, וְעֲשֵׂה אֵת אֲשֶׁר
בְּחַקוֹתֶיךָ נִלְדָּה וְאֵת מִשְׁפָּטֶיךָ נִשְׁמַר, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

"אֲנִי יְהוָה מַלְאָה נַפְשִׁי" מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל הַמַּדוֹת רְעוֹת
הַקְּשׁוּרִים בְּגוֹפֵי עַדוֹן, הֵן הַתְּאוּוֹת וְהַמַּדוֹת רְעוֹת שֵׁישׁ בִּי
מִצַּד הַהוֹלָדָה, "כִּי בְּעוֹן חוֹלְלָתִי וּבַחֲטָא יַחֲמַתְנִי אִמִּי", וְהֵן
הַתְּאוּוֹת וְהַמַּדוֹת רְעוֹת שְׁמִשְׁכָּתִי עָלַי בְּעֵצְמוֹ, מַחֲמַת שְׁלֹא הִיִּיתִי
מִתְגַּבֵּר וּמִתְחַזֵּק לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוּוֹת רְעוֹת וּמַדוֹת
רְעוֹת, מִכָּלֵם תִּצְלִל אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְזִכְנִי שְׂאוּכַל לְתַקֵּן בְּחַיִּי אֵת כָּל מִינֵי קְלָקוּלִים וּפְגָמִים שְׁפָגַמְתִּי
עַד הַנְּהָ, מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַעֲבִיר
וּלְבַטֵּל מִנַּפְשִׁי אֵת כָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיווֹנוֹת שֶׁהַטְּלִיתִי בְּנַפְשִׁי עַל־
יְדֵי חֲטָאֵי וְעוֹזוֹנוֹתֵי וּפִשְׁעֵי הַמְּרָבִים. אֲתָה יַדְעַת חֲרָפְתִּי וּבִשְׁתִּי
וּכְלַמְתִּי נִגְדָּךְ כָּל צִרְרִי. "חֲרָפָה שְׁבָרָה לְבִי וְאַנּוּשָׁה, וְאַקְנָה לְנוֹד
וְאִין, וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מִצָּאתִי. הַעֲבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי כִּי

משפטיך טובים". תיקר נא נפשי בעיניך, יגללו רחמיך על מדותיך
 "הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך" כי "מה בצע בדמי
 בדרתי אל שחת, היודך עפר, היגיד אמתך. קומה יהוה חלצה
 נפשי", מכל מיני חרפות ובזיונות, מכל מיני תאוות ומדות רעות,
 מכל מיני פגמים וקלקולים, וסלח ומחל לי על כל מה שפגמתי
 עד הנה, ואסף את חרפתי ותשליך במצולות ים כל חטאתי,
 במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם, ועזר
 לי מעתה לנקות ולטהר נפשי וגופי מכל מיני תאוות ומדות
 רעות, באפן שאזכה מעתה להיות קדוש וטהור באמת ברצונך
 הטוב:

ועזרני שאזכה להחזיר אחרים בתשובה, כי אתה לבר ידעת
 גדל הרחמנות שיש על הרחוקים ממך, הפלואים במאסר
 התאוות, הלכודים ברשתי ההבלים. זפני שאוכל לדבר על לבם
 דברים המתישבין על הלב, דבורים אמתיים דבורים קדושים
 ויכנסו דברי באזניהם, ויתעורר לבכם באמת, באפן שישוכו אליך
 באמת ויקים מקרא שכתוב: "יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד
 אינם, ברכי נפשי את יהוה, הללויה":

טו רבונו של עולם, אמת ידעתי כי אני בעצמי החיב, וכי
 אדוני העוון, כי איני מתגבר על תאוותי אפלו שעה
 קטנה ובעוונותי הרבים הייתי כמי שמושך על עצמו את
 התאוות, חס־ושלום ולא די שלא השתדלתי לגרשם ולהתגבר
 עליהם, אף גם משכתים עלי, רחמנא לצלן מעתה. אך הלא גם
 על זה כבר בקשתי מלפניך, והפלתי תחנתי לפני חסדיך

הָאֲמִתִּיִּים, שְׁתַּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי בְּעַצְמֵי
 לְבַל אֶהְיֶה עוֹד אֶכְזָר עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד וְאֶזְכֶּה לְרַחֵם עַל
 עַצְמִי כִּי אֵין רַחֲמֹת בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַרַחֲמֹת שֵׁשׁ עַל מִי
 שֶׁנִּתְרַחַק מִמְּךָ, וְעַדֵּן אֵינוֹ זֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּאִשֶּׁר
 אַתָּה יֹדֵעַת בְּאֵמֶת:

יִי אֲנִי יְהוָה, תֵּן לִי עֲצָה, תֵּן לִי חֲנִינָה, תֵּן לִי יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה,
 עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֵא לַחַיִּים לְבַל אֶהְיֶה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כְּמַת בַּחַיִּי
 עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם כְּאִשֶּׁר נָאֵה לְךָ, לֹא כְּמַעֲשֵׂי הָרַעִים וּפְעֻלוֹתַי
 הַמְּגִנּוֹת וְדַעוֹתַי הַמְעַרְפְּבוֹת חוּס וְחֹמֶל נָא עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
 מְאֹד יֵהְמוּ נָא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל עַצְמִי הַטּוֹב שֵׁשׁ בִּי, שְׂיֻכַּל
 לְהִתְנַבֵּר לְכַבֵּשׂ אֶת הַגּוֹף וְתַאֲוֹתָיו תַּחְתָּיו, שִׁיְהִיָּה הָרַע כְּפּוֹף
 וּבְטֵל תַּחַת הַטּוֹב, עַד שִׁיתְבַּטְּלוּ מִמְּנֵי כָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמְדוּתָיו
 הָרַעוֹת, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לְהִיּוֹת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת תָּמִיד:

כֹּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יֹדֵעַת אֶת מְרִירוֹת לְבַבִּי אַתָּה יֹדֵעַת
 אֶת הַעַקְמִימִיּוֹת הַמֵּר שֶׁבְּלִבִּי אַתָּה יֹדֵעַת מִי וּמִי
 הַעוֹמְדִים עֲלֵינוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה "יְהוָה מֶה רַבּוֹ צָרוֹ, רַבִּים
 קָמִים עָלַי" וְלֹא דֵי לָנוּ בְּצָרוֹת נַפְשֵׁנוּ הַמְרַבִּים, שֵׁשׁ לָנוּ עַל־יְדֵי
 תַּאֲוֹתֵינוּ הָרַעוֹת, שְׁחַטָּאנוּ וְשַׁעֲוִינוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ הַרְבֵּה מְאֹד
 עַל־יְדֵי שְׁהַלְכָנוּ אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבָנוּ הָרַע וּפְגַמְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל,
 וְכַמָּה עוֹלָמוֹת נַחֲרָבוּ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים כְּאִשֶּׁר אַתָּה לְכַד
 יוֹדַע כְּמֶה פְּגָמִים גָּרַמְנוּ עַל־יְדֵי פְּשַׁעֵינוּ הַמְרַבִּים וְלֹא דֵי לָנוּ בְּכָל
 זֶה כִּי אִם עוֹד הִשְׁתַּרְגְּנוּ עָלּוּ עַל צְוֹאֲרֵנוּ, וּמִבְּלָבָלִים דַּעַתְנוּ מְאֹד,
 וּמַעַקְמִים אֶת לְבָנוּ מְאֹד בְּכַמָּה קִשְׁיוֹת שֶׁל שְׂטוֹת עַל הַשֵּׁם

יִתְבַּרַךְ וְעַל צְדִיקֵי אָמֶת, וְרוֹצִים לְרַחֲקֵנוּ מִנְקֻדַת הָאָמֶת, חֵסֶד
וְשָׁלוֹם:

לֹד וְתִזְכְּנוּ שְׂאִירוֹ בְּנוֹ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה נְקֻדֹת הַקְדוּשׁוֹת הִלְלוּ שְׁהֵם
הָאֶרֶת הַנְּקֻדָּה הַקְדוּשָׁה שֶׁל הַצְּדִיק הַדּוֹר הָאֲמִתִּי,
וְהָאֶרֶת הַנְּקֻדָּה הַקְדוּשָׁה שֶׁל כָּל־לְיוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ מֵאַחַד לְחִבְרוֹ,
שֶׁכָּל אֶחָד יָאִיר בְּחִבְרוֹ הָאֶרֶת הַנְּקֻדָּה הַקְדוּשָׁה שֵׁישׁ בּוֹ מֵה שְׂאִין
בְּחִבְרוֹ, וְהָאֶרֶת הַנְּקֻדָּה הַקְדוּשָׁה שֶׁל כָּל אֶחָד בְּעִצְמוֹ שֶׁכָּל אֶחָד
וְאֶחָד יִקְבַּל מְנִיָּה וְבִיָּה מִהַנְּקֻדָּה הַקְדוּשָׁה שֵׁישׁ בּוֹ שְׁתֵּאִיר מִפְּיוֹ
לְלִבּוֹ עַל־יְדֵי שְׂיִדְבַר בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּהַתְעוֹרְרוֹת הַלֵּב, בְּתַפְלָה
וְשִׂיחָה וְתַחֲנָה וּבִקְשָׁה בְּאָמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְעַל־יְדֵי כָּל זֶה נִזְכָּה
שְׂאִיר הָאֶרֶת צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם בְּלִבְנוֹ וְנוֹפֵה שְׂיִתְקַשֵּׁר לְכַבְּנוֹ
בְּאָמֶת בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק לְעוֹלָמִי עַד לְאוֹר שְׁלֵשָׁה נְקֻדֹת
הַקְדוּשׁוֹת הִלְלוּ אֲשֶׁר שָׁם אוֹר הָאֱהָבָה וְהַחֶסֶד הַקְדוּשׁ שׁוֹרָה עַד
שְׂיִתְבַּטַּל עַל־יְדֵי־זֶה כָּל הַחֲרָפוֹת הַשׁוֹרִין עַל הַלֵּב הַנִּקְרָאִין עֲרֵלֹת
לֵב שְׁבִירֹת לֵב שְׁהֵם כָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וְאִזְכָּה
שְׂיִטְהַר לְבִי בְּאָמֶת מִכָּל הָעֲקָמִימִיּוֹת שֶׁבְּלֵב וּמִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת
שֶׁבְּלֵב וּמִכָּל רַע הַלֵּב וְתַעֲזֹרְנִי לְשִׁבַר וּלְכַבֵּל כָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת
וְכָל הַהִרְהוּרִים רָעִים וְכָל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת וְכָל מִינֵי בְּלַבּוּלִים,
וְכָל מִינֵי פְּסֻלֹת וְעִכּוּרוֹת שֶׁבְּלֵב, עַד שְׂאִזְכָּה לְלֵב טָהוֹר לְלֵב
קְדוּשׁ, לְלֵב טוֹב, לְיִשְׁרוֹת לֵב בְּאָמֶת לְאֲמִתּוֹ כְּרִצּוֹנָךְ וְכְרִצּוֹן
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים וְיִהְיֶה לְבִי יִשָּׁר עִם יְהוָה תָּמִיד עַד שְׂאִזְכָּה
לְהַתְדַבֵּק בְּךָ וּלְהַכְלִיל בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב וּבְאֱהָבָתְךָ הַגְּדוֹלָה תְּכַסֶּה עַל
כָּל פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אֱהָבָה" וְתִמְהַל

וּתְסַלַח וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאיֵנוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וּתְאַסֵּף אֶת
 חַרְפֵּתֵנוּ וּמַעֲתָה תִהְיֶה בְעֵזְרֵנוּ שֶׁלֹּא נַחֲמָא עוֹד לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוֹנֵג
 בֵּין בְּמוֹיֵד בֵּין בְּאַנֶס בֵּין בְּרָצוֹן וּתְצִילֵנוּ מִכָּל מִינֵי פְגָמִים שֶׁבְּעוֹלָם,
 וְנִזְכֶּה לַהֲיוֹת בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

לוֹ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא. פִּרְשֵׁתִי יְדֵי אֱלֹהֵי
 נִפְשֵׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לְךָ סֵלָה. כִּי רָדַף אוֹיֵב נִפְשֵׁי דְכָא
 לְאֶרֶץ חֵיתִי, הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחְשָׁפִים כְּמַתִּי עוֹלָם. וְנִפְשֵׁי נִבְהַלָה מְאֹד
 וְאַתָּה יְהוָה עַד מַתִּי. שׁוֹבֵה יְהוָה חֲלָצָה נִפְשֵׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן
 חֲסִדְךָ. כְּסוּס עֲגוּר בֶּן אֶצְפָּצַף אֶהְגֶּה כִּי־נָה. דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם יְהוָה
 עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשִׂקֵנִי יָדַיִם. פִּדְנִי מֵעֲשָׂק
 אָדָם וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֵיךָ". אֲנֵא יְהוָה מִלְּטָה נִפְשֵׁי מִכָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף
 וּמַדּוּתָיו הָרָעִים עוֹד וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים
 אֶת נִפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה, וְתֵן לָהּ כַּח וּגְבוּרָה מֵאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי, שְׁתּוֹכֵל לְהַתְגַּבֵּר עַל הַגּוֹף וְתִתְגַּבֵּר נִפְשֵׁי עַל גּוֹפִי, צוֹרְתִי
 עַל חֲמָרִי, עַד שְׁאוּפָה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל אֶת הַגּוֹף וְהַחֲמֵר
 לְגַמְרִי, וְתִתְגַּלֶּה הָאֶרֶת נִפְשֵׁי וְצוֹרְתִי הַקְדוּשָׁה, וְיִמְשֹׁךְ עָלַי צֶלֶם
 אֱלֹהִים, צֶלֶם דְּמוּת תְּכַנִּיתוּ:

קֵא מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, הַחַיִּינִי וְקִיַּמְנִי וְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאוּפָה מַעֲתָה לְכַבֵּשׁ אֶת
 יְצִרִי וּלְאַחֵז אֶת כָּל תַּאֲוֹתַי בְּיַדִּי תְּמִיד, אֶפְלוּ הַתַּאֲוֹת שֶׁל הַתֵּר
 וְאֶפְלוּ בְיָמַי שֶׁהַתֵּרָה בָּהֵן אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה אוֹכָה לְאַחֵז בְּיַדִּי אֶפְלוּ
 הַתַּאֲוֹת שֶׁהַתֵּרָת לָנוּ שְׁנִקְרָאִים "חֲצִיזוֹ לָכֶם", לְהַתְנַהֵג גַּם בָּהֶם
 בְּקִדְשָׁה וּבְכִתְּרָה גְדוּלָה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל:

רבונו של עולם, אמר לצרותי די, ומהר לגאלי גאלה שלמה
 מפל התאוות, חים וחמל נא על נפשי האמללה אשר
 כבר נפגמה מאד עלידי תאוותי הרעות באשר אתה ידעת.
 חוסה עלי מעתה פרב רחמיך פרב חסדיך, ותן לי כח וגבורה
 ועצה אמתית בכל עת, באפן שאזכה לבטל את כל תאוותי
 לגמרי, עד שאזכה לחיים אמתיים חיים נצחיים בעולם הזה
 ובעולם הבא ואפלו כשיגיע עת פטירתי מן העולם, לא יהיה
 חלוק אצלי כלל בין החיים לאחר מיתה, רק הכל יהיה שוה
 אצלי ותמיד אזכה לעבד אותך באמת, בין בחיי בעולם הזה,
 בין לאחר הסתלקותי לעולם הבא, עד שאהיה חי תמיד אפלו
 לאחר הסתלקותי, ואחיה ולא אמות לעולם ואהיה בכלל
 הצדיקים שאפלו במיתתן קרויים חיים, "לא אמות פי אחיה
 ואספר מעשי יי, שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי. פי
 חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי. אתהלהך
 לפני יהוה בארצות החיים. לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי
 דימה. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה. פי הצלת
 נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתלהך לפני אלהים באור החיים.
 פי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת.
 תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך געימות בימינדך
 נצח", אמן ואמן:

כב רבונו של עולם, ידעתי גם ידעתי כמה אני רחוק מזה עתה
 עלידי תאוותי הרעות והמרות מאד, אבל עדין יש לי
 תקוה ובטחון אליך לבר, בכח וזכות הצדיקים האמתיים, שתמהר

לְהוֹצִיאֵנִי וּלְחַלְצֵנִי מִכָּל הַתּאֹת עַד שְׁאוּפָה מְהֵרָה לְבוֹא לְכָל זֶה, וְאַחִיָּה וְלֹא אֲמוֹת כִּי אַתָּה הוּא מִלֶּךְ חַפִּץ בְּחַיִּים, זַכֵּנִי לְהִיֹּת נִמְנָה בֵּין הַחַיִּים תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים, וְלִמְעַן הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַקְּרוּבִים בְּמִיתַתָּם חַיִּים, הַחַיִּינִי וְקִיַּמְנִי בְּאוֹר פְּנִיךָ:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁאוּפָה תָּמִיד לְקַבֵּל עַל־יַדֵּי נְשִׁימָתֵי אוֹרִים קְרוֹשִׁים וּמְהוּרִים הַבָּאִים מִדְּבוּרִים קְרוֹשִׁים וְעַל־יַדֵּי זֶה אוֹפָה לְדַפֵּק דְּקַדְשָׁה וּתְסַבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעְזֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שֶׁהַדַּפֵּק שְׁלִי יִהְיֶה דוֹפֵק וְנוֹקֵשׁ בִּי לְמוֹכָה, וְיִזְכְּרֵנִי עַל־יַדֵּי דְפִיקְתּוֹ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "קוֹל דּוֹדֵי דוֹפֵק, פִּתְחֵי לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי, שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל, קְנוּצוֹתֵי רְסִיסֵי לֵילָה". וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מֵרוּחַ שְׂטוֹת מֵרוּחַ רָעָה, וְלֹא אֲשָׂאֵב וְלֹא אֶקְבֵּל בְּנְשִׁימָתֵי שׁוֹם אוֹר וְרוּחַ רָעָה הַנִּמְשָׁךְ מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא הַבָּא מִדְּבוּרִים פְּגוּמִים, וְתִגַּן עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מֵהַדַּפֵּק דְּסֵטְרָא אַחֲרָא, וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְהַדַּפֵּק לְדַפֵּק בִּי לְהַזְכִּירֵנִי לְתּאֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַכְּלִיֹּ חַס־וְשׁוֹלוֹם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תָּמִיד מִכָּל חַטָּא וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

א: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ דְּעֵלְמָא בְּלָא, יוֹדֵעַ כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת צוּפָה וּמְבִישׁ עַד סוּף כָּל הַדּוּרוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֵצִים הַקְּנָאָה שְׁנַתְּקָנָאוּ בְּנוֹ הַמְּלֹאכִים מַחֲמַת שֵׁישׁ בְּכַחְנוּ לְהַשִּׁיג הַתְּכָלִית הַזֶּה לְמַשֵּׁל עֲלֵיהֶם, וּבִפְרָט בְּהַחֲלוּשֵׁי כַּח שְׁבִישׁ־רְאֵל כְּמוֹנֵי הָעֵנִי וְהָאֲבִיוֹן הַפְּגוּם וְהַמְקַלְקֵל, אֲשֶׁר מְנַעְרֵינוּ הַתְּגָרוֹ בְּנוֹ וְהַבְּעִירוֹ בְּנוֹ אֵשׁ הַתּאֹת, "כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מְנַעְרִירוֹ" וּבְעֵצִים

כְּסִילוֹת דַּעַתְנוּ לֹא חֲסָנוּ עַל נַפְשֵׁנוּ לְהִתְחַבֵּם וּלְהִתְגַּבֵּר עַל
הַתְּאוּוֹת, עַד אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ הַרְגֵל אֲצִלְנוּ כָּל הַתְּאוּוֹת רַעוֹת, וְעַל־יְדֵי
זֶה בָּאנוּ לְכַמֵּה חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוֹם
וּבְרָצוֹן, כְּפִי אֲשֶׁר יוֹדַע כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֶת נַגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאֲבֵי
נַפְשׁוֹ, עַד אֲשֶׁר עוֹנוֹתֵינוּ עָבְרוּ רֵאשִׁינוּ כְּמִשְׂא כְבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ.
וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה וּמַה נַּפְעֵל, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דְּרָךְ וְעֵצָה
אִיד לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַתְּאוּוֹת רַעוֹת אֲשֶׁר כְּבָר הִרְגַלְנוּ בְּהֵם מְאֹד
אֱהֵה יְהוָה אֵיכָה נַעֲשֶׂה, אֱהֵה יְהוָה לְהִיכֵן נִבְרַח, אֱהֵה אֲדֹנָי, וְאֵי
שְׂאוּל בְּעוֹלָם הִזֶּה לְזִמֵּן מַעַט מְאֹד כְּצֵל עוֹבֵר וּכְאֶבֶק פּוֹרֵחַ, וּמַה
אֲשִׁיב שׁוֹלְחֵי דָבָר וּמַה אַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, "וּמַה אַעֲשֶׂה כִּי יָקוּם
יָל וְכִי יִפְקֹד מַה אֲשִׁיבֵנו":

מב: **וּבִכֵּן** תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאוּפָה לְהַפְשִׁיט גּוּפִי הַמְצַרֵּעַ
שֶׁהוּא מִמִּשְׁכַּא דְחַוִּיָּא, וְלִלְבּוֹשׁ בְּגָדֵי שִׁבְתָּ דְהִינּוּ גּוּף
קְדוֹשׁ מִזֵּן עֵדָן. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, אֵתָה לְבַד יוֹדַע
מֵהִיכֵן נִמְשָׁךְ גּוּפִי הַמְגֻשָּׁם, "הֵן בְּעוֹן חוֹלְלָתִי, וּבַחַטָּא יַחַמְתָּנִי
אִמּוּ. כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יֹאסֶפְנִי". וּמִלְבָּד מַה שְׂגוּפִי עָכוּר
וּמְגֻשָּׁם מִתְחַלֵּת הַהוֹלָדָה, נוֹסֵף לָזֶה הוֹסֵפְתִי זֶהֱמָא וְעִכּוּרוֹת עַל
עִכּוּרוֹת עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרַעִים וְהַפְּגוּמִים מְאֹד, וּמַעֲצֵם גְּשָׁמִיּוֹת
וְעִכּוּרֵת הַגּוּף הַמְצַרֵּעַ הַזֶּה, אֵינִי יָכוֹל לְנַקוֹת עֲצָמֵי מְכַסִּילוֹת דַּעַתִּי
וְעִכּוּרֵת מַעֲשֵׂי הָרַעִים, עַד אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה נֶעַ וְנָד
מְבַלְבֵּל וּמְטָרָף, וְאֵינִי מְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ אָנָּה וְאָנָּה לְמִצָּא פְתַח הַצֵּלָה
לְבָרַח מִזֶּהֱמַת מְנוּף גּוּפִי וּמִתְאוּוֹתָיו הָרַעִים וְעֵדָן לֹא נוֹשָׁעֵתִי
וְאֵינִי יוֹדַע אִיד לְהַצִּיל אֶת עֲצָמֵי מִמֶּנִּי בְּעֲצָמִי, עַד אֲשֶׁר קִשְׂה
וְכַבֵּד עָלַי אֶפְלוּ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן עַל זֶה:

אָבִי שְׁבַשְׁמִים רַחֵם עָלַי, לְמַדְנִי אִיךְ לְסֹדֵר תְּחַנְתִּי הַמְרָה לְפָנֶיךָ
 עֵתָה, אִיךְ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עָלַי עֵתָה, בְּאֶפֶן
 שְׁאֲזֹכָה עַל כָּל פְּנִים מֵעֵתָה לְעֻזּוֹב דְּרַפִּי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמְּגֻנּוֹת
 וְהַמְּבַלְבְּלוֹת וְאִפְשִׁיט אֶת עֲצָמֵי מֵעֵתָה מְגוּפֵי הַמְּצַרֵּעַ הַמְּגֻשֵׁם
 וְהַעֲכוּר כָּל כָּךְ, וְאֶתְחִיל לְמַהֲרָא אֶת וּלְקַדְּשׁ אֶת עֲצָמֵי בְּכָל מִינֵי
 קִדְּשׁוֹת וּמְהָרוֹת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף קָדוֹשׁ מִגֵּן עֵדוֹ:

מִד: אָנָּה יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים עֲזְרוּנוּ וְשִׁמְרוּנוּ מֵעֵתָה שְׁלֵא נֹאכֵד עוֹד
 כְּלָל עַל־יְדֵי תַאוּוֹת רַעוֹת חֲסִי־וְשְׁלוֹם, רַק נִזְכָּה מֵעֵתָה
 לְשִׁבְרָא וּלְכַבֵּל מֵאֲתַנּוּ כָּל הַתַּאֲוֹת רַעוֹת וּתְצוּהָ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַחְזִיר
 וּלְהַשִּׁיב לָנוּ כָּל הָאֲבֻדוֹת שְׁאֲבָדְנוּ מִכְּבָר, הֵן בְּגִלְגּוּל זֶה הֵן
 בְּגִלְגּוּלִים שְׁעִבְרוּ:

תורה

א יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֲזָרוֹנוּ
 וּתְצוּהָ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים וּחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְלִמּוֹד
 וּלְלַמֵּד, וְלַעֲסֵק בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְשִׁמּוֹה תְּמִיד, וְלַהֲגוֹת בָּהּ יוֹמָם
 וּלְלַיְלָה. וּבִזְכוֹת וְכֹחַ לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, תְּצוּהָ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְּבִים, וְתַתֵּן לָנוּ כֹּחַ לְהַכְנִיעַ וּלְשִׁבְרָא וּלְגַרְשׁ אֶת הַיִּצֵּר הָרַע
 מִקְּרַבְנוּ, וְנִזְכָּה לְגַרְשׁ וּלְכַבֵּל אֶת הָרוּחַ שְׂמוֹת וְכָל מִינֵי שְׁגָעוֹן
 שְׁנִתְדַבֵּק בָּנוּ עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים הַכָּל נִזְכָּה לְגַרְשׁ וּלְכַבֵּל עַל־
 יְדֵי לְמוֹד וְעֵסֵק הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר הִיא כְּלָה שְׂמוֹתֶיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים, שְׁלֵא יְהִיָּה שׁוּם כֹּחַ לְהַרוּחַ שְׂמוֹת וּשְׁגָעוֹן לְכַבֵּל
 דַּעַתָנוּ כְּלָל, רַק נִזְכָּה לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ מֵעֵלְנוּ וּמֵעַל גְּבוּלְנוּ:

ג וְתַעֲזֹר לָנוּ לַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה לְשִׁמּוֹה תְּמִיד יוֹמָם וּלְלֵילָה וּכְשֵׁם שְׂמִסְרַת תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה לְמִשְׁה עֶבְרָךְ, וּבַיּוֹם לְמִדַּת עֲמוֹ תוֹרָה שְׂבַכְתָּב וּבְלִילָה תוֹרָה שְׂבַעֲלִפָּה, כֵּן תַּעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְלַמֵּד וּלְהַגִּיחַ בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה תְּמִיד, שְׁנוּכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעֲלִפָּה יוֹמָם וּלְלֵילָה:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְהַתְנַבֵּר עַל הַשְּׁנָה, שְׁנוּכָל לְגַדֵּד שְׁנָה מְעִינֵינוּ לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה תְּמִיד שְׂשִׁים מִסְּכָתוֹת עִם הַגְּמָרָא הַקְדוּשָׁה, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעִשׂוֹת וּלְקַיֵּם, לַעֲסֹק בָּהֶם לְשִׁמּוֹה. "קוּמֵי רַנֵּי בְּלַיְלָה לְרֵאשִׁי אֲשִׁמְרוֹת", וְעַל־יְדִיזוּה יִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד, "יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה חֶסֶדוֹ, וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי תַפְלָה לְאֵל חַיִּי". וְתַעֲזֹר לָנוּ עַל־יְדִיזוּה שְׂלֵא יִזִּיק לָנוּ לְעַבּוֹדַתְנוּ שְׂמִיעַת קוֹל זְמֵרָה וּנְגוּן מִשׁוּם אָדָם שְׂבַעֲעוֹלָם וְאִפְלוּ הַקּוֹלוֹת הַפְּגוּמִים הַבָּאִים מִצְּפָרִים הָאֲחוּזוֹת בְּפַח אֵל יְהִי לָהֶם כַּח לְהִזִּיק אוֹתְנוּ לְבַלְבֵּל אוֹתְנוּ מִעַבּוֹדַתְנוּ, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, רַק תִּתֵּן לָנוּ כַּח לְהַעֲלוֹתָם וּלְבָרְרָם וּלְהַקִּימָם לְהַחְזִירָם אֶל הַקְּדוּשָׁה וְתַקִּים אֶת סִפְת דָּוִד הַנִּפְלָא:

ד רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה עֲשִׂית עִמָּנוּ חֶסֶד גְּדוֹל וְהוֹצֵאת אוֹתְנוּ מִמִּצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה, וְהַבְּדַלְתָּנוּ מִחַמְשִׁים שְׂעָרֵי טְמֵאָה, וְהַכְּנַסְתָּנוּ בְּחַמְשִׁים שְׂעָרֵי קְדוּשָׁה. וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה עַל־יְדֵי מִשְׁה נְבִיאָךְ נְאֻמָּן בִּיתְךָ. אֵלּוּ פִּינוּ מְלֵא שִׁירָה כִּים, וּלְשׁוֹנֵנוּ רְנָה כְּהַמוֹן גְּלוּי, וְשִׁפְתוֹתֵנוּ שְׂבַח כְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ וְכוּ', לֹא נוּכָל לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְפָנֶיךָ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂית עִמָּנוּ; אֲשֶׁר נָתַת לָנוּ

את תורתך הקדושה והתמימה, ובחרת בנו מכל האמות,
 וקדשתנו במצוותיך היקרות, "הנחמדים מזהב ומפז רב" וכמה
 אוהרות הוזהרתנו, וכמה הוכחות הוכחתנו, לבלי לעבר על
 מצוותיך, למען ייטב לנו ולבנינו עד עולם:

ח וְתִהְיֶה בְּעֵינֵי שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְאֵת כָּל
 אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי צָרָכִי
 הֵמָּה מְרַבִּים מְאֹד, כִּי צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מְאֹד וְדַעְתִּי קָצְרָה
 לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ לְפָנֶיךָ אֵת צָרָכִי בְּקִשׁוֹתֵי הַמְּרַבִּים עַל כֵּן חוּס וְחַמֵּל
 נָא עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, וְעֲזֹרְנִי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם
 לִבִּי לְפָנֶיךָ, וְתִשְׁלַח בְּפִי דְבוּרִים בְּשָׂרִים דְבוּרֵי חֵן וְתַחֲנוּגִים,
 בְּאִפֶּן שְׂאוּכַל לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ שֶׁתִּקַּבֵּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמִים,
 וְתַעֲלֶה תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ וְיִהְיֶה לָנוּ כַּח עַל־יָדֵי
 תְּפִלוֹתֵינוּ לְעוֹרֵר אֵת הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן לִפְתַּח שָׁם הַתְּעוֹרְרוֹת שְׁפַע
 רַחֲמִים וְדַעַת עֲלִיּוֹן, עַד שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מִשָּׁם
 לְהַשְׁקוֹת אֵת הַגֶּן, דָּא אֹרִיתָא, אֲשֶׁר שָׁם שָׂרֵשׁ נִשְׁמוֹתֵינוּ, וְעַל־
 יַדֵּיזָה יִרְבוּ וַיִּגְדְּלוּ וַיִּצְמְחוּ נִשְׁמוֹתֵינוּ הַגְּדִלִים שָׁם בְּגֵן הַזֶּה וְעַל־
 יַדֵּיזָה יִהְיֶה נִפְתָּח לָנוּ שְׁבִילֵי הַשֶּׁכֶל הָאֲמֵת, וְנִזְכָּה לְחֻכְמָה בִּינָה
 וְדַעַת, וְיִהְיֶה לָנוּ כַּח לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ בְּאֲמֵת וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 לְבָרֵר דֵּינֵי הַתּוֹרָה בְּאֲמֵת, לְזִכּוֹת לְהִלְכָה בְּרוּרָה וְנוֹכַח לְלַמּוֹד סְפָרֵי
 הַפּוֹסְקִים וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת אֲמֵתִי, שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח
 לְבָרֵר פְּסָקֵי הַהִלְכָה בְּאֲמֵת, לְבָרֵר הַמִּתָּר מִן הָאֶסוּר, הַטְּהוֹר מִן
 הַטְּמֵא, הַכָּשֵׁר מִן הַפְּסוּל, לְמַעַן יִהְיֶה לָנוּ כַּח עַל־יָדֵי זֶה לְתַקֵּן
 וּלְבָרֵר כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל־יָדֵי חַטָּאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ

המרבים מאד, אשר על ידם נתערב הטוב והרע בכל העולמות
ופגמנו הרבה מאד:

על-בן תעזרנו ברחמיך לזכות לתפלה באמת, אשר על-ידי-זה
נוזה שיפתח לנו אור השכל האמת באפן שנוזה לברר
פסק ההלכה על מכונו באמת ועל-ידי-זה יהיה לנו פח לברר
הטוב מן הרע בכל העולמות שפגמנו בהם בחטאינו, הן בגלגול
זה והן בגלגול אחר ותמלא כל משאלות לבנו לטובה, ונוזה
להוציא מכח אל הפעל את כל צרכי בקשתנו:

ובכן תעזרנו ברחמיך, שנוזה על-ידי למוד ההלכות לברר ולזכר
ולתקן כל הארבע יסודות שבגופנו, להכניע ולשבר כל
המדות רעות וכל התאוות רעות הבאים מהם ולברר הטוב
שבהם לזכות לכל המדות טובות באמת, באפן שיתבררו ויודפכו
כל הארבע יסודות ויהיה רק בלוי טוב בלי שום אחיזת הרע כלל,
עד שיהיו נכללים כל הארבע יסודות בארבע אותיות שמך
המיחד, אשר משם הוא שרשם למעלה בקדשה:

ועזרנו ברחמיך הרבים שנקבל על עצמנו מחדש לקיים את כל
דברי תורתך באהבה, ונוזה ללמוד וללמד לשמור
ולעשות ולקיים, ותאיר עינינו בתורתך ונוזה ללמוד ולהבין
ולהשביל בגולה ובנסתר באמת, ותזכנו להשיג נסתרות יהוה בכל
פעם, ולא ניעול בכסופא קמך:

יא אנא יהוה זבני להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך ועזר לי
מעתה שאזכה לקדש את עצמי בקדשת הברית, ואזכה
לכפול עצמי נגדך באמת, ולא יעלה בלבי ודעתי שום צד גאות

וְגִבְהוֹת וּפְנִיּוֹת בְּעוֹלָם, וְאֶזְכָּה לַעֲנוּה בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ וְתַעֲזֹרְנִי
 וְתִזְכְּנִי שְׂיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל עַל יָדֵי, וְתִזְכְּנִי
 לְדַבּוּרִים הַמְּאִירִים בַּתּוֹרָה, וְיֵאִירוּ לִי דַבּוּרֵי הַתּוֹרָה לְצֵאת
 מִפְּחִיתוֹת וְשִׁפְלוֹת מִדְּרַגְתֵי הַפְּחִיתוּת וְשִׁפְלָה מְאֹד וְאֶזְכָּה שְׂיֵאִירוּ
 לִי דַבּוּרֵי הַתּוֹרָה בְּכָל פַּעַם לְכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׂאֵנִי צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת
 תְּשׁוּבָה, בְּאִפֵּן שְׂאֶזְכָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל מִמּוֹשׁ עַל כָּל
 חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְּרֵבִים, וְעַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכַבּוֹדְךָ
 הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ מִנְּעוּרַי עַד עַתָּה וְתִזְכְּנִי לְתַקֵּן הַכֹּל בְּחַיִּי, וְתַעֲזֹרְנִי
 בְּכָל פַּעַם לַעֲלוֹת מִדְּרַגָּא לְדְרַגָּא, עַד שְׂאֶזְכָּה לְבֹא לְתַבּוּנוֹת
 הַתּוֹרָה לְעִמְקָה, וְתִזְכְּנִי לִידַע וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג הַלְכָה וְקַבְּלָה, רְיוֹן
 וְרְיוֹן דְּרְיוֹן:

יב בַּמָּה נִקְדָּם יְהוָה, כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ בְּרַחֲמוֹי וְרַב חֲסָדְיוֹ,
 אֲשֶׁר נָתַן לָנו תּוֹרַת אֵמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִמְעַ בְּתוֹכְנוּ וְעַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר חֲסָדְךָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עֲלֵינוּ, יְהִמוּ מֵעִיד
 עֲלֵינוּ, וּכְשֵׁם שֶׁחֲמַלְתָּ עֲלֵינוּ, וְנָתַתָּ לָנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוֹשָׁה, חֲמֻדָּה גְּנוּזָה, שְׁעֵשׂוּעַ יוֹם יוֹם, כֵּן תִּזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, וְתַחַנְנוּ בְּחֲסָדְךָ הַגָּדוֹלִים, וְתִהְיֶה בְּעִזְרוֹנוּ שְׂנוּכָה כְּלָנוּ
 לְלִמּוֹד וּלְעִסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְשִׁמְחָה תְּמִיד, וְנִהְפֵךְ פְּגִינוּ מֵהַכְּלִי
 הַעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי, כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה תִּהְיֶה חֲפָצְנוּ, וּבְתוֹרַתְךָ
 נִהְגָּה יוֹמָם וּלְיָלָה וְכָל לְמוֹדְנוּ יְהִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה, וְכָל כּוֹנֵנְתְנוּ
 תִּהְיֶה רַק בְּשִׁבְלֵי שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּאֵמֶת, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
 לְפָנֶיךָ בְּלְמוֹדְנוּ וְנוֹכַח לְלִמּוֹד וּלְלִמּוֹד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֵת כָּל
 דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְתַעֲזֹרְנוּ שְׂיֵאִיר לָנו אֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה

שְׁנוּבָה לְלִמּוּד וְלַהֲגוּת בָּהּ, לְהוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה, לְהַחְזִירֵנוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְזָכוּנָם לְבִרְכָה:
 'הַמְּאוֹר שָׁבָה מִחֲזִיר לְמוֹטָב':

אָנָּה יְהוָה, עֲזָרְנוּ שִׁיחִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלְנוּ מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה
 סֵם חַיִּים, שְׁנוּבָה עַל־יְדֵי לְמוּדְנוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְחִדּוֹשׁ כְּנֶשֶׁר נַעֲזָרֵנוּ, לְחִדּוֹשׁ יְמֵינוּ שְׁעָבְרוּ בַחֲשָׁךְ
 גְּדוֹל, וְזָכוּת וְכֹחַ הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה יִגַּן עָלֵינוּ, לְהַצִּילֵנוּ מֵעֵתָה מְכֹל
 מִיְּנֵי חַמָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמְכֹל מִיְּנֵי פְגָמִים שְׁבַעֲוָלָם, בֵּין בַּעַת
 שְׁנַעֲסֶק בָּהּ וּבֵין בַּעַת שְׁאָנוּ מְכַרְחִים שְׁלֵא לַעֲסֶק בָּהּ, תְּמִיד יִגַּן
 עָלֵינוּ זָכוּת וְכֹחַ הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה לְהַצִּילֵנוּ מְכֹל מִיְּנֵי חַמָּאִים
 וּפְגָמִים שְׁבַעֲוָלָם כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְדוֹשִׁים,
 שְׁאָמְרוּ: 'אוֹרֵיתָא מְגַנָּה וּמְצַלָּה בֵּין בַּעַדְנָא דְעָסִיק בָּהּ וּבֵין בַּעַדְנָא
 דְלֵא עָסִיק בָּהּ', וְנוּבָה שְׁיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה עַל־יְדֵי לְמוּד
 הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, שְׁנוּבָה מֵעֵתָה לְקִדְשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמָנוּ בַּקְדֻשָּׁה
 גְּדוֹלָה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מְאֹד בְּאִין עֲזוֹר וְסוּמְךָ,
 וּרְאֵה "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עֲצוֹר וְעֲזוּב", וְאִין לָנוּ שׁוּם חַיּוּת
 וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ לְהַחְיּוּת נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלְלוֹת מְאֹד, כִּי אִם עַל־יְדֵי
 לְמוּד תּוֹרְתְךָ הַקְדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה הַמְּאִירַת עֵינֵינוּ
 וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לָנוּ בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוֹשָׁה, אֲשֶׁר גַּם
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּתַקְוָה הַהִסְתַּרְתָּה שְׁבַתוֹךָ הַסְתַּרְתָּה, גַּם אִז
 לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זְרַעְנוּ כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "וְאַנְכִי הַסְתַּר

אסתיר פני מהם וכו' וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפיו זרעו" והנה עתה בעוונותינו הרבים כבר נתקנים בנו: "ואנכי הסתר אסתיר" כי נסתרת ממנו מאד מאד בהסתרה שבתוך הסתרה באלפים ורבבות הסתרות, באשר אתה ידעת יהוה אלהינו, ובכן יעוררו רחמיו וחסדיו העצומים עלינו ואל תוסיף להסתיר פניך עוד ממנו, פנה אלינו וחנונו והאר פניך בנו, וקיים לנו הבטחתך הקדושה שהבטחת לנו: "וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפיו זרעו":

ועזרנו ברחמיו, שנופה ללמד ולהגות ולהתמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה בקדושה ובטהרה, אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו, ולא תשכח התורה מפנינו ומפיו זרענו לעולם ויקים מקרא שכתוב: "ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך, לא ימוש מפיו ומפי זרע זרעך ומפי זרע זרעך, אמר יהוה מעתה ועד עולם":

ונזופה עלידי למוד התורה הקדושה לשוב אליך באמת, ולחזר בתשובה שלמה לפניך על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו המרבים ונופה מעתה לקיים את כל דברי תורתך באהבה, ותעורר רחמיו עלינו, ותשפיע עלינו קדשתך, ותזכנו שנלמד בקדושה גדולה תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, עד שנופה בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח הצדיק שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה עד שנופה לבחינת נשיקין דקדושה לאדפקא רוחנו ברוח הצדיק, ויהיה דומה כאלו אנו מנשקין עצמנו עם הצדיק והתנא שחדש

הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְנוֹכַח שִׁיהִיָּה לַמוֹדְנוּ לְנַחַת רוּחַ לְהַצְדִּיק וְהַתְנַא
 שְׁחַדֵּשׁ זֹאת הַתּוֹרָה וְהַהֲלָכָה שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים אוֹתָהּ, וְנִגְרָם תַּעֲנוּג
 גְּדוֹל לְהַתְנַא וְהַצְדִּיק הַזֶּה שִׁיהִיו שְׁפֹתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקִבְר עַל־יְדֵי
 לַמוֹדְנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה אֶת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְנוֹכַח לְאַקְמָא
 שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגְּלוּת עַל־יְדֵי לַמוֹדְנוּ
 בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה:

אָנָּה יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלָּה
 [הָאֲמֻלָּלוֹת], וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים מִדְּרֹךְ הָאֱמֶת, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים שְׁלֵא יְהִיָּה נַעֲשֵׂה אֲצִלְנוּ, חַס־וְשְׁלוֹם, מְלַמּוֹד הַתּוֹרָה סֵם
 מוֹת, חַס־וְשְׁלוֹם, שְׁלֵא יְהִיָּה נִכְנָם בְּלַבְנוּ, חַס־וְשְׁלוֹם, שׁוּם צַד
 הַתְּנַגְדוֹת עַל צְדִיקֵי אֱמֶת עַל־יְדֵי לַמוֹדְנוּ וְלֵא יְהִיָּה לַמוֹדְנוּ
 לְהַתִּיהַר וּלְקַנְיֵט, חַס־וְשְׁלוֹם, וּבְפָרַט בְּעַת לַמוֹדְנוּ בַּתּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה בְּגִמְרָא וְתוֹסְפוֹת וּפּוֹסְקִים:

יְי וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתּוֹכְנֵנִי
 אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, עַד שְׁנוֹכַח עַל־יְדֵי
 לַמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְעוֹרֵר שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁעָלוּ
 בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה, וְכֵלָם מִשְׂרָשִׁים בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 עוֹרְנֵי יְהוָה שִׁיאִיר עַסֵּק הַתּוֹרָה שְׁלָנוּ עַד שְׁנוֹכַח לְעוֹרֵר עַל־יְדֵי
 לַמוֹד תּוֹרַתְנוּ שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִאִירוּ וְיִתְנַצְצוּ הַנִּשְׁמוֹת זֶה
 לָזֶה, עַד שִׁיתְעוֹרְרוּ וְיִתְנַצְצוּ בְּתוֹכָם נַפְשׁוֹת כָּל הָרְשָׁעִים וְכָל
 הַפּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיַּיַּע אֲלֵיהֶם הָאֲרָה מִשְׂרָשׁ נִשְׁמוֹתֵיהֶם,

וַיִּתְעוֹרְרוּ כָּל־ם בְּתִשְׁבֹּבָה שְׁלֵמָה וַיֵּשׁוּבוּ אֵלָיִךְ בְּאַמַּת וְעַל־יָדֵי
הַתְּנוּצָצוֹת הַנְּשָׁמוֹת נִזְכָּה שִׁיְהִיו נוֹלָדִים וּנְבֵרָאִים נְשָׁמוֹת הַגְּרִים,
עַד שְׁיָבֹאוּ רְחוּקִים וַיִּתְגַּירוּ וַיִּפְרִיחוּ כַח מַלְכוּתְךָ וַיַּעֲבֹדוךָ כָּל־ם
בְּאַמַּת:

יֵד וְאִם אָמְנָם אֲנִי בְּעֵנֵי, רְחוּק מְאֹד מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּקִדְשָׁה
כִּזּוֹ לְעוֹרֵר נַפְשׁוֹת אֲחֵרִים בְּתִשְׁבֹּבָה, עַל כָּל פְּנִים תִּרְחַם
עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים וְתִזְכְּנֵי בְּחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁאוּזְבָה עַל־יָדֵי
לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְהַפְּלִל בְּתוֹךְ נְשָׁמַת הַצַּדִּיק הַדּוֹר
הָאֲמַתִּי, אֲשֶׁר הוּא עוֹסֵק בְּתוֹרָה בְּקִדְשָׁה כִּזּוֹ, עַד שְׁאוּזְבָה
לְהַתְּעוֹרֵר עַל־יָדֵי הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמַת שְׁתֵּאִיר וְתִתְנוּצֵץ
נְשָׁמַתִּי בְּשִׁרְשָׁה בְּמַחְשָׁבָה עֲלוּיָנָה דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתוֹךְ שְׁאֵר
נְשָׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוּךָ, עַד שְׁיִגְיַע אֵלַי הָאָרֶה
מִזְשָׁרֵשׁ נְשָׁמַתִּי בְּאִפּוֹן שְׁאוּזְבָה לְשׁוּב בְּתִשְׁבֹּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיִךְ
בְּאַמַּת:

טו וּבְכֵן תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאוּזְבָה לְעֶסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתִפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וְתֵאִיר עֵינַי
בְּתוֹרַתְךָ וְאוּזְבָה לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁכְל צַח וְנוֹךְ וְאוּזְבָה
לִידַע וּלְהַבִּין בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שְׁאֲנִי לוֹמֵד וְלֹא יִהְיֶה כַח
לְשׁוֹם מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, בְּשַׁעַת לְמוֹדֵי בְשׁוֹם
בְּלָבוֹל שְׁבַעֲוֹלָם, הֵן מַחְשְׁבוֹת חוּץ מַחְשְׁבוֹת זֵרוֹת מֵהַבְּלִי עוֹלָם,
הֵן בְּלָבוֹלִים וְעַרְבוּבִים וְעַקְמוּמִיּוֹת בְּעֵנָן הַלְמוּד בְּעַצְמוֹ, מִכָּל־ם
תַּצִּיל אוֹתִי אָבִי שְׁבַשְׁמִים בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַק אוּזְבָה לְהַתְּגַבֵּר
בְּרַחֲמֶיךָ לְסַלֵּק וּלְכַפֵּל מֵעָלַי כָּל מִינֵי בְּלָבוֹלִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבַעֲוֹלָם

בשעת הלמוד, ואזכה ללמוד הרבה במהירות גדול, בשכל צח ונזך
באמת ואזכה להתחיל ולגמור כל ספרי התורה הקדושה שפכתב
ובעל פה, וללמוד אותם כמה פעמים:

אנא יהוה, מלא רחמים, אתה ידעת את עצם הבלבולים
והערבובים שמערבבים ומסבבים ומבלבלים את דעתי
תמיד ובפרט בעת למודי, עד שלא זכיתי עד הנה ללמוד שעה
קלה במחשבה זכה ונכונה וכל היום פלו אפלו בעת למודי דעתי
מבלבלת ומטרפת מאד בכמה מיני בלבולים וערבובים ומחשבות
של שטות ועקמומיות הלב, אלפי אלפים ורבי רבבות, בלי שעור
וערך בכל עת ובכל שעה, ואין אני יודע להיכן אברח להציל את
נפשי מהם:

רבונו של עולם, אתה ידעת כי כל דבורי ובקשותי ותחנותי
וכל מה שאני מצפה ומקנה ומיחל עדין לישועתך באמת
בהרף עין, בכלם אין לי שום סמיכה ומכסח ומנוס כי אם בכח
הצדיקי אמת, אשר זכית אותנו בכל הדורות וגם בדור הזה זכית
אותנו לצדיקים אמתיים גדולים ונוראים אשר נקרא שמם עלינו,
ועל כחם הגדול לכד נשעננו ובכן יהמו נא מעיד עלינו יהמו
ויכמרו רחמיך העצומים עלינו, על מרדף בלי חשך כמונו, על עני
וכואב, נכאה לכב כמונו ועזרנו ברחמיך הרבים בכח וזכות
הצדיקי אמת, שאזכה להתגבר על כל מחשבותי הרעות, ואזכה
להשלים דעתי בקדושה ובטהרה ברחמיך הרבים, ותזכני ללמוד
ולתגות בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ואזכה ללמוד
במהירות גדולה בלי שום בלבולים כלל, ואזכה שיוזכך מחי

וַיְהִי מַחֵי וְשִׁכְלֵי זֶד וְצַח וְנָקִי בְּלִי שׁוּם פְּסֻלַּת כָּלֵל, וַיְהִי מַחֵי
 וְשִׁכְלֵי מַהִיר וְחָרִיף לְהַכִּין הַדְּבָר עַל בְּרִיו בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ בְּמַהִירוֹת
 גְּדוֹל בְּלִי עֵיוֹן כָּלֵל:

מז וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי, שְׁתּוֹפְנֵי וְתַדְרִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹן וְהָאֵמַת, וְתִשְׁפִּיעַ
 עָלַי מִמְּעוֹן קִדְשֶׁתְּךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֵדַע אִיךָ
 לְהַתְנַהֵג בְּעִנְיֹן זֶה, בְּעִנְיֹן 'בְּפוֹלָה' שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קְיוּמָה, וְתַדְרִיכֵנִי
 וְתַלְמִידֵנִי, בְּאִפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְהַתְנַהֵג תָּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, לַעֲשׂוֹת
 הַכֵּל יָפֵה בְּעַתּוֹ, לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְשִׁמּוּךָ
 תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה וּבְחִרְיוֹת גְּדוֹלָה, וְאֻזְכָּה
 לְהַרְבוֹת בְּכֹל יוֹם בְּעִבּוּרַת יְהוָה בְּאֵמַת וְתַחֲנִנִי לְדַעַת מַתִּי אֲנִי
 מִכְּרַח לְכַפֵּל קֶצֶת, וְאֻזְכָּה שְׁלֵא יְהִיָּה לִי שׁוּם בְּפוֹל כִּי אִם בְּעַת
 הַהֶכְרַח לְכַד וְאִפְלוּ בְּעַת שְׂאֲנִי מִכְּרַח לְהַתְבַּטֵּל קֶצֶת מִדְּבָרֵי
 תּוֹרָה, תַּעֲזֹרְנִי וְתוֹפְנֵי שְׁלֵא אֶתְבַּטֵּל, חֵס־וְשְׁלוֹם, לְגַמְרֵי מִכֹּל וְכֹל,
 רַק תַּחֲנִנֵי דַעָה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שְׁכֹל מֵאֵתְךָ, שְׂאֻכֵל
 לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַעֲלֵם אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אִפְלוּ
 בְּעַת בְּפוֹלָה שֶׁל תּוֹרָה, וַיְהִי מֵאִירִין עֵינֵי שְׁכְלֵי בְּעַת הַבְּפוֹל עַל־
 יְדֵי הַרְשִׁימוֹ שְׁנַשְׂאָר מֵאוֹר הַחֲכָמָה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁהִיִּיתִי
 עוֹסֵק בָּהּ וַיְהִי עֵינֵי מֵאִירוֹת בְּשִׁמּוּשׁ וּכְבִירָה, לְפַעְמִים בְּשִׁמּוּשׁ
 בְּשְׂאֵנִי דְּבָקִים בְּחֲכָמָה הַעֲלִיזָנָה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלַפְעָמִים
 כִּירַח בְּשְׂאֵנִי מִכְּרַחִין לְהַתְבַּטֵּל מִן הַחֲכָמָה וּמַעֲסֵק הַתּוֹרָה, שְׂאֻ
 יֵאִירוּ עֵינֵי כִירַח יָקָר הוֹלֵךְ, בְּאִפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְהַתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

כ וּנְזֻפָה לְדַבֵּר תְּמִיד דְּבוּרִים קְדוּשִׁים בְּחַמִּימוֹת וּבְהַתְּלַחְבוֹת
גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְכָל דְּבָרֵינוּ יִהְיוּ פְּגַחֲלֵי אִשׁ וְעַל־יְדֵי־זֶה
נֻזְפָה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִלֵּב הָעֲלוּיִן וְתֻזְפְּנוּ לְחֹדֶשׁ בַּתּוֹרָה
תְּמִיד חֲדוּשִׁין דְּאוּרֵיתָא, חֲדוּשִׁין אֲמִתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, חֲדוּשִׁין שְׂיִהְיוּ
לָךְ לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, חֲדוּשִׁין שְׂתַתְּפָאָר בְּהֵם בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֵלְמָא פְּלֵא, אֲדוֹן כָּל, אַתָּה יַדְעַתְּ אֵת
גְּדֹל יְקָר תְּפָאֶרֶת קִדְשֵׁךְ נִשְׁמַתְנוּ בְּשִׂרְשֵׁנוּ, אֲשֶׁר לְפִי
עֵצִים קִדְשֵׁךְ נִשְׁמַתְנוּ בְּשִׂרְשָׁה הִיָּה רְאוּי לָנוּ לְחֹדֶשׁ תְּמִיד חֲדוּשִׁין
דְּאוּרֵיתָא אֲמִתִּיִּים, כִּי לְכַד נִזְצַרְנוּ וּבְעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים נִתְרַחֲקֵתִי
מִמְּךָ כָּל כַּד, עַד אֲשֶׁר כָּבַד עָלַי אֶפְלוּ לְבַקֵּשׁ עַל זֶה, כִּי מִסּוּהָ
הַבוּשָׁה עַל פְּנֵי לְהַתְּפַלֵּל לְזִכּוֹת לְחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אֲמִתִּיִּים, כִּי אֵינִי
יּוֹדֵעַ עַל מַה לְבַקֵּשׁ קֹדֶם כִּי פִּגְמַתִּי בְּהִדְעַת מְאֹד עַל־יְדֵי פְּנֵם
הַבְּרִית, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יּוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַתְּחִיל וּלְבַקֵּשׁ עַל תְּקוּן פְּנֵם
הַבְּרִית אִם לְבַקֵּשׁ עַל הָעֵבֶר לְתַקֵּן מַה שֶּׁכָּבַר פִּגְמַתִּי מִנְעוּרֵי עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשָׂה, בְּרֵאִית הָעֵין וּבִשְׂמִיעַת הָאָזִן
וּבִשְׂאָר חוּשִׁים, בְּשׁוֹנֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנֶם וּבְרִצּוֹן, אִם לְבַקֵּשׁ עַל
הָעֵתִיד שְׂאֻזְפָה מַעֲתָה לְבָלִי לְפָנֵם עוֹד פְּלֵל, אֶפְלוּ בְּמַחֲשָׁבָה
בְּעֵלְמָא:

וְתֻזְפְּנוּ שְׁנֵלְךָ בְּדַרְכָּה שֶׁל תּוֹרָה, וְנֻזְפָה לְקַיֵּם דְּבָרֵי רְבוּתֵינוּ
זְכוּרָנִם לְבִרְכָה אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ דְרָכָה שֶׁל תּוֹרָה, לְאֹכַל פֶּת
בְּמִלַּח וּמִים בְּמִשׁוּרָה נִשְׁתָּה וּבַתּוֹרָה נִהְיָה עֲמִלִּים תְּמִיד, וְעַל־יְדֵי־
זֶה נֻזְפָה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִהַנְּשִׂמָה הַקְּדוּשָׁה הַסּוֹבְלַת

מְרִירוֹת עַל שְׁעִבּוֹד הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַחֲדוּשִׁין וְכָל הַבְּאוּרִים שֶׁל הַתּוֹרָה וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִשָּׁם בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים עַד שְׁאֻזְכָּה לְחַדֵּשׁ תְּמִיד חֲדוּשִׁין דְּאוּרֵיתָא אֲמַתִּיִּים חֲדוּשִׁין דְּקַרְשָׁה חֲדוּשִׁין הַנִּמְשָׁכִין מִתְּלִיסַר תְּקוּנָא דִּיקְנָא קַדִּישָׁא, שְׁהֵם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶן:

כֹּא רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹעֵת עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, חוּם וְתַחֲנוּג וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהִיָּה בְּעִזְרוֹנוּ, וְהִכֵּן לְכַבְּנוּ שְׁנוּעֵק וְנִצְעַק אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת עַד שֶׁתַּעֲנֶנּוּ נְשׁוּעַ וְתֹאמַר הֲנִי וְיִהְיֶה קוֹל צַעֲקַתְנוּ הוֹלֵךְ וְחוֹק מְאֹד, וְלֹא נִתֵּן דְּמֵי לֶךְ עַד שֶׁתַּחֲנֶנּוּ, וְתִאֲזִין קוֹלֵנוּ וְתִקְשִׁיב שׁוֹעֵתְנוּ וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְנִזְכָּה לְגִלּוֹת וּלְהֹאִיר וּלְהוֹלִיד הַמּוֹחִין הַקְּדוּשִׁים הַנֶּעְלָמִים עִכְשָׁו מֵאֲתָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וּבַהֲסַתְּרָה גְּדוֹלָה, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ אֵין לָנוּ עֵתָה שׁוּם דַּעַת לְהַפִּיר אוֹתְךָ וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאֵמֶת וְאֵין אָנוּ זֹכִים לְחַדֵּשׁ דְּבַר בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ:

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וְאֵתָה יוֹדַע אֶת לְכַבְּנוּ, כִּי אָנוּ רַחוּקִים מִמְּךָ עִכְשָׁו כָּל כַּף, עַד אֲשֶׁר כִּסְתָה כְּלָמָה פְּנֵינוּ וְאָנוּ בּוֹשִׁים לְשָׂאֵל וּלְכַקֵּשׁ מִמְּךָ זֹאת, שֶׁתִּגְלֶה לָנוּ תַּעֲלוּמוֹת וְנִסְתְּרוֹת שֶׁבְּתוֹרָה, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים עַל מָה לְכַקֵּשׁ קֹדֶם, כִּי עֲדוֹן לֹא הִתְחַלְנוּ לְמַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עִצְמוֹנוּ כָּלֵל אֲבָל אֵתָה יוֹדַע גְּדוֹל יִקְרַת קְדֻשַׁת נְשְׁמוֹתֵנוּ בְּשִׂרְשֵׁנוּ, כִּי אֵתָה בְּחֻרַת בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְקִרְאֵת אוֹתָנוּ עִם קְדוּשָׁה עִם סְגֻלָּה, כִּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וְהֵייתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים" וְכִמוֹ שֶׁפָּתוּב: "כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסֻגְלוֹתוֹ":

וְתַעְזֹרְנִי שְׂאוּכָה לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּקִדְשָׁה
 וּבִמְתַהַרָּה, וְאוּכָה לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שְׂיִהְיֶה
 לִי רְשׁוּת מִן הַשָּׁמַיִם לְגַלוֹת אוֹתָם לְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַם סִגְלָה
 וַיִּגְלַל זְכוּת עַל יָדִי, וְאוּכָה לְהִיטִיב מִטּוֹבְךָ אֲשֶׁר תַּחֲנֵנִי לְכָל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְגַלוֹת הַסִּגְלָה לְעַם סִגְלָה, לְגַלוֹת לָהֶם מַה
 שְׁתּוֹצְנֵנִי לְהַשִּׁיג בְּשִׁכְלִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים בְּקִדְשָׁה וּבִמְתַהַרָּה,
 בְּאִפֶּן שְׂיַחְזְרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל־יָדֶי דְבוּרִי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּאִמְרֵי
 פִּי, וְלֹא אֲמַר דְּבַר שְׁלֹא בְּרִצּוֹנְךָ:

כִּי וְתַעְזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂנוּכָה לְעַסֵּק כָּל יָמֵינוּ בְּתוֹרָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים וּבְתַפְלָה בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה וּבַעֲנוּה אֲמִתִּיּוֹת
 וּבְמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, וּבְדַבְּקוֹת גְּדוֹל אֱלֹהִים בְּכַטּוּל גְּמוּר וּנְזוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּיּוֹת לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּכָל פֶּעַם אוֹר הַעֲדִיִּים וְהַפְתָּרִים הַקְּדוּשִׁים
 שְׂהַכְתַּרְתָּ אוֹתָנוּ בְּחוֹרֵב בְּשַׁעַת קִבְלַת הַתּוֹרָה, בְּעַת שְׂאִמְרָנוּ
 לְפָנֶיךָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, שְׂאִז נִכְתְּרוּ שְׁנֵי כְּתָרִים בְּרֹאשׁ כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְעַל־יָדֵי חֲטָאֵינוּ נִלְקַחוּ וְנִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ וְאֵתָה עֲתִיד
 לְהַחְזִירָם לָנוּ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "וְשִׁמַּחַת עוֹלָם עַל רֹאשִׁים":

רַחֵם עָלֵינוּ וְעִזְרוֹנוּ שְׂנוּכָה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר עֲצֻמָּנוּ, וּנְזוּכָה לְסוּר
 מִרַע בְּאֵמֶת, וּלְעִשׂוֹת הַטּוֹב בְּעִינֶיךָ תָּמִיד וּנְזוּכָה לְעַסֵּק
 בְּתוֹרָה וּתַפְלָה תָּמִיד בְּאֵמֶת וּבְמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, בְּאִפֶּן שְׂנוּכָה
 שְׂיַחְזְרוּ לָנוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֶת שְׁנֵי כְּתָרִים הָאֵלוּ הַנַּעֲשִׂים
 מִנַּעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, שְׂהֵם תּוֹרָה וּתַפְלָה שְׂהֵם נְגִלוֹת וְנִסְתָּרוֹת
 שְׂבַתּוֹרָה, וְתּוֹצְנֵנִי בְּכָל פֶּעַם לְהַשִּׁיג נִסְתָּרוֹת שְׂבַתּוֹרָה לְהַשִּׁיג
 תּוֹרַת יְהוָה וּנְזוּכָה לְעַסֵּק וּלְיַנַּע וּלְמַרְחַח תָּמִיד בְּעַבְדוּתְךָ בְּדַבְּקוֹת

גדול ובמסירות נפש באמת, עד שנוזה לילך ולעלות במהירות גדול בכל פעם מדרגא לדרגא וממעלה למעלה עד שנוזה להשיג ולהבין בכל פעם נסתרות התורה הגבוהים יותר ויותר ובכל פעם נוזה להשיג נעשה ונשמע הגבוה יותר ונוזה תמיד שיהיה נעשה אצלנו בכל פעם מהנסתר נגלה, מה'נשמע' 'נעשה', מתפלה תורה, מתורת יהוה תורתנו, כמו שפתיב: "פי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה". ונוזה להשיג ולהבין את העבודה הגבוה שיש בדברי התורה, שהם סתרי תורתך שמלפני בדברי התורה שהם הפסוקים שפביכות כל מצוה ומצוה, אשר עצם גדלת העבודה הקדושה שיש באלו הפסוקים אין אנו זוכים להשיג כלל. חוס וחננו ברחמיך הרבים, וזכנו להשיג ולהבין העבודה הגבוה הזאת שנוזה לדעת איך לעבד אותך ולעשות רצונך הנעלם והנסתר בדברי התורה הזאת ונוזה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא ומעולם לעולם הגבוה יותר, מנעשה ונשמע זה לנעשה ונשמע גבוה יותר, וכן בכל פעם ופעם לעולם ועד, כמו שפתיב: "הנסתרות ליהוה אלהינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת", עד שנוזה לעלות בעליה גדולה להבין ולהשיג תורת יהוה באמת לאמתו ונוזה לעלות ולהפיל בך באור האין סוף ונוזה להפיל באחדותך, עד שנוזה לתורת יהוה ולתפלת יהוה באמת:

כה חוס וחנני ורחם עלי שאזכה מהרה לשבר את כח המדמה ולעלות אל השכל דקדשה ויקום ויתרומם ויתעלה

תבונת שכלי למעלה למעלה, ויפתח לי אור החכמה והבינה והדעת וקדושה, ואזכה להתבונן בשכלי, עד שאזכה להוציא מתיקות שכלי מפתח אל הפעל ואזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש חדושים אמתיים בתורה הקדושה, ולהשיג השגת אלהותך, עד שאזכה לקנות בשכלי חדושים ובנינים שלמים בתורה הקדושה ובעבודת יהוה ובהשגות אלהות:

כו ותזכני מעתה לקדשת הברית באמת ותשפיע ותאיר עלי באור פניך, ותמשיך עלי הארת פנים, שאזכה להדרת פנים להארת פנים וקדושה, ותפתח את דעתי, ותשפיע עלי שפע החכמה והבינה והדעת מאתך, ותאיר עיני במאור תורתך, עד שאזכה לחדש בתורה בכל עת חדושים אמתיים ואזכה לדרש את התורה בשלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן ולגלות ולבאר על-ידי זה דרושים ובאורים וחדושים אמתיים בתורה. ותמשיך עלי ברחמיך וחסדיך האמתיים "משח רבות קדשא", שפע הדעת והשכל וקדושה מתליסר תקוני דיקנא קדישא, ותזכני להיות נכלל בכלל זקנים שבקדושה עד שאזכה להארת פנים להדרת פנים:

כו ותזכני שיהיה שלום בתורתנו בלא קשיות, ונזכה להבין היטב במהירות גדול בכל מקום שנלמד שם ונזכה להבין כל דברי תורתך על ברין בלי שום קשיות כלל. ותעורנו ותזכנו לחדש תמיד באורים וחדושים אמתיים בתורתך הקדושה בקדושה ובטהרה באמת ובאמונה פרצונך הטוב, ונזכה לכל בחינות שלום בתכלית השלמות, עד שנזכה לעורר כל העולם

כֹּל לְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאֶמֶת, וַיָּשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלַיךְ וַיַּעֲבֹדוּךָ בְּאִמָּה וּבִירָאָה וּבְאַהֲבָה. הוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וּמֵילָא מְשַׁאלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. בְּרַכְנוּ בְּשָׁלוֹם אֶל רָם וְנִשְׂא, "יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם" וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב: "כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן, הַהָרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכֹל עֵצֵי הַשָּׁדֶה יִמְחֵאוּ כָף. שָׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרְתֶךָ וְאִין לָמוּ מִכְּשׁוֹל". עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרְמוֹי, הוּא בְּרַחֲמֵי עֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

כח וְתַרְחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי חַדוּשֵׁי וּבְאוּרֵי תוֹרָה, הַנִּמְשָׁכִין דְּרֵךְ הַקְּלָפוֹת עַל־יַדֵּי הַשְּׂדִיִּין שְׂנִיש לָהֶם תוֹרָה נְפוּלָה מֵאֵל"פִּין הַנְּפוּלוֹי, וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד שְׁלֵא אֲשַׁמַּע לְעוֹלָם שׁוּם בְּאוּרֵי וְחַדוּשֵׁי תוֹרָה מֵאֵלוֹ הַתּוֹרוֹת הַנְּפוּלוֹת הַנִּמְשָׁכִין דְּרֵךְ הַקְּלָפוֹת וְלֹא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאֶזְנִי וּבְלִבִּי כָּלֵל וְתַגֵּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ וְתַעֲזֹרְנִי שִׁיְהִי נִמְשָׁכִין לִי חַדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתִּיִּים דְּרֵךְ הַקְּדֻשָּׁה, וְאֹזְפָה תָמִיד לְהַמְשִׁיךְ בְּדַעְתִּי וּלְקַבֵּל חַדוּשֵׁי דְאוּרֵיתָא אֲמַתִּיִּים מִשְׁרָשֵׁם הַעֲלִיּוֹן דְּרֵךְ הַקְּדֻשָּׁה בְּלֵי שׁוּם אַחִיוֹת הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא כָּלֵל:

אָנָּה יְהוָה מֵלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יַדְעַת אֶת לִבִּי כִּי אֲנִי יוֹדַע בְּעַצְמִי כִּמָּה אֲנִי רַחוּק מִחַדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתִּיִּים דְּקְדֻשָּׁה, כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מָאֵד, אֲבָל אַף־עַל־פִּיִּכּוֹן, כְּבָר גּוֹרַת עָלֵינוּ עַל־יַדֵּי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שְׁאִסּוֹר לְהֵאָדָם שִׁיְהִיָּה עֵץ יָבֵשׁ חֲסֵי־שָׁלוֹם וְחוֹבָה עַל כָּל יוֹדְעֵי הַתּוֹרָה לְהִתְאַמֵּן בְּכָל עֵז, לְקַדֵּשׁ וּלְמַהֲרַר עֲצָמוֹ בְּאֶמֶת, עַד שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "עֵץ עוֹשֶׂה פְרִי" בְּאוּרֵיתָא, לְפַלְפֵּל

בְּחִכְמָה אֲמַתְיוֹת, וְלַחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁי דְאוֹרֵיִתָּא אֲמַתְיִים עַל כֵּן מֵצֵא
עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ לְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה, שֶׁתְּחַמַּל וְתַחֹם עָלַי
בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבְחֶסֶדְךָ הַנּוֹרָאִים, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַחֲזִירְנִי
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד שְׂאוּבָה לְקֹדֶשׁ וְלַמְהָרָה
עֲצֵמִי בְּאֵמֶת, עַד שֶׁתִּפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וְלִבִּי, וְתֹאִיר עֵינַי בְּמֵאוֹר
תּוֹרָתְךָ וְתִפְתַּח לִי שְׂבִילֵי הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה וְתִשְׁפִּיעַ לִי תָמִיד בְּכָל
עַת חֲדוּשֵׁי וּבְאוֹרֵי תוֹרָה מְשֻׁרְשֵׁי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְקַדְּשֶׁתְךָ
הַעֲלוֹנָה וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי חֲדוּשִׁים וּבְאוֹרִים
הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּלָפוֹת חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק אֲזַכֶּה תָּמִיד שְׂיִהְיוּ נִמְשָׁכִין
לִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתְיִים דְּרַךְ הַקְּדוּשָׁה וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחֶסֶדְךָ
הַרְבִּים לְכַנּוֹת תָּמִיד בְּנִינִים דְּקִדְשָׁה בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל יְסוֹד
אֱמִיץ וְחֹזֵק, יְסוֹד מוֹסֵד עַל הַקְּדָמוֹת נְכוֹנוֹת וַיִּשְׁרֹת שְׁגֹלֹ צְדִיקִים
אֲמַתְיִים בְּנֵי עֲלִיָּה, הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה וְהַשְּׂגָה עֲצוּמָה מְאֹד אֲשֶׁר
זְכוּ לְרוּחַ הַקְּדֹשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת וְהַמַּעֲלָה לְרוּם הַמַּעֲלוֹת,
עֲלִיהֶם אֶסְמְךָ, עֲלֵיהֶם אֲשַׁעֵן, וְאֲזַכֶּה לְהַגּוֹת וְלַחֲשֹׁב וְלַהֲשַׁתֵּעַשֵׂעַ
בְּדַבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים הַנִּיאָמְרִים בְּאֵמֶת וְצִדֵּק, עַד שִׁיפְתַּח לִי אוֹר
הַדַּעַת, וְאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג דְּבַרְיהֶם בְּאֵמֶת, וְלִיֹּרֵד לַעֲמֹק דַּעְתָּם, וְלַהֲבִין
וְלַהֲשַׁבִּיל דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר, עַד שְׂאוּבָה לְבָאֵר דְּבַרְיהֶם בְּאֵמֶת
וְלַחֲדָשׁ בָּהֶם חֲדוּשִׁים אֲמַתְיִים, וְלַכַּנּוֹת עַל יְסוֹדֵם הַחֹזֵק בְּנִינִים
אֲמַתְיִים וְשְׁלָמוֹם בְּתוֹרָתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה בְּקִדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאִפְנֵי שְׂאוּבָה עַל־יְדֵי הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה דְּקִדְשָׁה
שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי, לְתַקֵּן עַל יָדָם כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים שֶׁחַטָּאתִי וְשַׁעוֹתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וּתְעוּרָנִי וּתְשַׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֹא אֶחְטֵא עוֹד, וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִיַּי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל מִיַּי פְּגָמִים שְׁפֵעוּלָם וְתִזְמִין לִי תְמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲדוּשֵׁי דְאֹרִיִּיתָא אֲמַתִּיִּים דְּרַךְ הַקְּדוּשָׁה שְׂיִהְיוּ תַקּוּן גָּדוֹל לְנַפְשִׁי וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֵׁיךָ הַעֲלִיזֵנָה בְּאִפְן שְׂיִהְיֶה לִי רְשׁוּת לְגַלוּת הַחֲדוּשֵׁין שְׁתִּשְׁפִיעַ עָלַי, לְגַלוּתָם לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לִי כַח לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ [עַמְּךָ] יִשְׂרָאֵל לְעַבֹּדְתֶךָ בְּאַמַּת עַל־יַדֵּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁתִּזְמִין לִי, וְלֵהֲשִׁיבֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְאַזְכֶּה לְאַמְרֵם בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֶמַר דְּבַר שְׁלֹא כְּרִצוֹנְךָ. וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִהְיֶה בְּעוֹרְנוּ בְּעַת שְׂאֵנוּ מִכְרָחִים לְשִׁמְעַ עֵינֵינוּ דְּבַר תּוֹרָה מִפִּי תַלְמִיד חֶסֶם שְׂאֵינוּ הֶגְוֵן, שְׂאִזְכֶּה בְּכַחַד הַגְּדוֹל לְכַרֵּר הַטּוֹב הֶגְוֵנוּ בְּדַבְּרֵינוּ, לְכַרֵּר הַטּוֹב מִן הָרַע לְהַשְׁלִיךְ וְלִזְרֹק הָרַע וְהַקְּלִפָּה הַחֹפֶה עַל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ, וְלְכַרֵּר וְלְלַבֵּן וְלְלַקֵּט רַק מֵעַט הַטּוֹב הֶגְוֵנוּ בְּגוּיָה:

ל וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּפְנֵי לְעוֹזֵת דְּקִדְשָׁה, כְּדֵי שְׂאִזְכֶּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עַל־יַדֵּיֶיךָ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתִּיִּים כִּי אֶתָּה גְלִית לָנוּ עַל־יַדֵּי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל־יַדֵּי עוֹזֵת דְּקִדְשָׁה, כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְכַרְכָּה: 'הוֹי עוֹ כְּנֹמֵר'. וְגַם אֶתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ גְדוֹל עֵצֶם הַפְּגָם שֶׁל עוֹזֵת דִּסְטְרָא אַחְרָא, כִּי הָעוֹי פְּנִים הֵם מִן הַתַּתְּקַע"ד דּוֹרוֹת שְׂאִין לָהֶם שׁוּם חֵלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה.

עַל־כֵּן בְּאִתִּי לְחַלּוֹת פְּנִיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲנַנִּי מֵאַתְּךָ דַּעַה בֵּינָה וְהַשְׁכֵּל, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי תְמִיד בְּכָל עַת שְׂאִזְכֶּה לִידַע תְּמִיד אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג עִם הָעוֹזֵת, בְּאִפְן שְׂאִנְצִיל

תמיד ברחמיך מכל מיני עזות דסמרא אחרא, ותצילני מעני
פנים ומעזות פנים, ותשמרני ותצילני ברחמיך האמתיים מכל
התורות והחדישים של הסמרא אחרא והקלפה הנקראים פסילים,
הנמשכין מעזות דקלפה, ותחנקני ותאמצני בעבודתך, ותמשיך
עלי כח וגבורה דקדושה מאתך, ותשפיע עלי עזות דקדושה
מאתך, ואזפה עלי ידי העזות דקדושה להתקרב לעבודתך
ולתורתך וליראתך באמת, ואזפה תמיד לחדש חדישים
אמתיים בהתורה הקדושה, חדישים הנכללים ונכנסים באמת
בתורת משה, חדישים שיהיו לך לגנת ולרצון לפני כסא כבודך:
לא ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותחנני בסודך הגדולים
ותשמרני ותצילני מכל מיני אסורים דאורייתא ודרבנן,
ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה ותעזרני ללמוד
בהתמדה גדולה ספרי הפוסקים ותהיה עמי תמיד, ותחנני מאתך
דעה בינה והשכל, לברר כל דיני אסור והתר, ואזפה לידע בברור
כל הדינים לאמתתן, עד שאזפה עלי ידיה לברר הטוב מן הרע,
הפשוט מן הפסול, הפהור מן הפמא, המתר מן האסור ותזכני
ללמוד בקדושה ובטהרה גדולה, ללמוד וללמוד לשמור ולעשות
ולקיים את כל דברי תורתך באהבה בקדושה גדולה, ואזפה להיות
צדיק ולמדן באמת, ותזכני לשמירת ותקון הברית בכל הבחינות
בתכלית השלמות, לשמירת ברית עלאה ולשמירת ברית תתאה,
בקדושה ובטהרה גדולה באמת:

ג ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד ועלי ידי זה תקרבני
בכל פעם יותר אל השלום פמו שכתוב: "דרכיה

דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום", ותעזרני לקיים את כל דברי תורתך באהבה ואזכה לקיים כל התרי"ג מצוות דאורייתא וכל המצוות דרבנן, עם כל ענפיהם היוצאים מהם ועם כל פרטיהם ודקדוקיהם, ואפלו המצוות שאי אפשר לכל אדם לקיים עכשו, ותוכני ללמוד ולהגות בהם, ולקיים ברוחניות על-ידי עסק התורה, ועל-ידי פלליות של עמך ישראל על-ידי עצם האהבה והשלום שיהיה בין כל ישראל עמך ואהיה נכלל בתוכם בכלליות גדול עד שנהיה אנחנו כלנו בני ישראל עמך הקדוש נחשבים כאיש אחד:

לו ותוכנו ברחמיך הרבים, שתחזור נפשנו לשרשה ותהיה נפשנו נכללת ברחמיך בתוך העי"ן נפשות של בית יעקב, בתוך שנים עשר שבטי יה, בתוך ארבעים ותשע אותיות של שמותיהם הקדושים, אשר שם הוא שרש נפשנו ורוחנו ונשמותינו, ואזכה על-ידיזה להכלל בתוך העי"ן פנים של התורה הקדושה. ותוכני לבוא מהרה להתגלות גדול בתורה ועבודה בקדושה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, ותאיר עיני בתורתך ותוכני לחדש בתורה תמיד חדושים אמתיים, חדושים הנמשכין מעי"ן פנים של התורה הקדושה, חדושים המביאין לידי מעשים טובים, חדושים שיש להם פח להוציא את האדם מגלות של עי"ן אמות מתאוותיהן ומדוותיהן הרעות, ולקרבו אל התורה ואל העבודה, חדושין שנמשכין על ידם נשמות חדשות לכל השומעין את החדושין הללו:

לו ותרחם על עמך ישראל ותעלה ותנשא ותרוםם ותגלה ותאיר חכמת התורה הקדושה בעולם ונשוב כלנו

לתורתך ולעבודתך באמת ובאמונה, בקדושה ובטהרה גדולה
 ונוכח להשתוקק תמיד לאמונתך הקדושה באמת פרצונך הטוב;
 ונוכח להכיר אותך באמת גם בעולם הזה, ולכבד את שמך
 הגדול בכל עת, כי בשביל זה בראת כל העולמות בלם, בגין
 דישתמודעין ליה כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
 יצרתיו אף עשיתיו". עזר ורחם והושיעה, ועשה למענך ולמען
 כבוד תורתך הקדושה שתתגבר חכמת התורה הקדושה על
 חכמת הפילוסופיא, על חכמות החיצוניות, ויתבטלו כל החכמות
 שפעולם פנגד אות אחד מתורתך הקדושה והטהורה והתמימה,
 תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וישובו כלם לתורתך ולעבודתך
 וליראתך באמת בכל לב ונפש:

לח ובכך תזכנו ברחמיך אבינו אב הרחמן, ותעזרנו לעסק
 בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ולא אכד שום
 לילה מלילותי בלי למוד ועסק בתורה ועבודה, כל ימי חיי.
 ותעזרני לגדל שנה מעיני ללמד הרבה תורתך הקדושה, ולעסק
 בתפלות ותחנונות ובקשות הרבה בכל לילה ובכל יום
 ויום. ותהיה בעזרי תמיד, שלא יהיה כח לשום בטול בעולם
 לבטלנו חס ושלום מן התורה ומן העבודה, ואפלו בעת פשצר
 לאדם חס ושלום, אפלו פשיושבים בעניות ובדחקות חלילה,
 נזפה גם כן ברחמיך לעסק בתורה ועבודה תמיד, ולא נהיה
 במלים מדברי תורה לעולם. ואתה ברחמיך תרחם עלינו ותראה
 בענינו ודחקנו ועמלנו, ותמשיך עלינו חוט של חסד ברחמיך
 הרבים ובחסדיך הגדולים, וימשך עלינו אור החסד מבקר

דאברהם, וכאור בקר יזרח עלינו אור החסד והרחמים והחמלה
 והחנינה. "יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמו, תפלה
 לאל חיי". ועלי ידי אור החסד בקר דאברהם שתמשוך עלינו
 ברחמיך הרבים, עלי ידי זה תזכנו להכניע ולאכפאי סמרא ד"קין
 כל בשור", שהוא הרוח סערה, תחת הדבור דקדשה, ויקים
 מקרא שכתוב: "רוח סערה עושה דברו", ויתפאלו מן העולם
 מעלינו ומעל גבולנו כל הדבורים רעים שבעולם, ונוכה לדבור
 דקדשה בשלמות, ולתקן פגם הדבור, ונוכה שיצא הדבור
 בקדשה מפניו בשיר ושבח ורנן והלל להשם יתברך. ותזכנו
 מעתה שלא יצא מפניו שום דבור פגום כלל, רק כל דבורנו
 יהיו רק דבורים קדושים בתורה ותפלה ותחנונות ובקשות ושירות
 ותשבחות והודאות לשמך הגדול והקדוש, וביראת שמים
 ועבודת השם יתברך תמיד, באמת ובלב שלם, בקדשה ובטהרה
 גדולה, כרצונך הטוב. "ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך.
 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשור שם קדשו לעולם ועד.
 אברכה את יהוה בכל עת, תמיד תהלתו בפי. פי יספר צדקתך,
 כל היום תשועתך. אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו,
 כי יעמד לימין אביון להושיע משופטי נפשו":

מ ועזרני וזכני לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם
 ולילה, ותעזרני לעשות תשובה שלמה ולתקן מהרה
 בחיי את כל הפגמים שפגמתי נגדך עלי ידי חטא ועון הגדול של
 בטול תורה אשר הייתי בטל מדברי תורה ימים ושנים הרבה.
 רחם עלי לתקן כל הפגמים האלה, וזכני מעתה לעסק בתורתך

וּבַעֲבוּדְתֶךָ לְשִׁמָּה תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְלֹא אֶתֶן שְׁנָה לְעֵינַי
וּלְעַפְעָפֵי תְנוּמָה, כִּי אִם בְּתַכְלִית הַמַּעוֹט וְהַהֲכָרַח הַגָּדוֹל בְּשִׁבִיל
קִיּוֹם הַגּוֹף. הֲצִילֵנִי מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים, הֲצִילֵנִי "כְּצִבֵי מַיִד וּכְצִפּוֹר מַיִד
יְקוֹשׁ". עֲזֹרֵנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, כִּי כָּבֵד הִתְחַלַּתְּ לְהוֹשִׁיעַנִי הַרְבֵּה,
וְאִין נָאָה לְךָ לְעֹזְבֵנִי. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצְּדִיקִים אַמְתִּיִּים,
"קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי הַמּוֹה", אֲשֶׁר בּוֹכוֹתֶם לְבֵד נִשְׁעַנְתִּי וּבְכַחֵם
חֲסִיתִי:

נו **אָבֵל** בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חֲשַׁבְתָּ מְרַחֵק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ,
וְהִבְטַחְתָּנוּ שְׁעַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נֹזְכָה
לְמַצָּא אוֹתְךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת, אִפְלוּ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה,
בְּתַקְףָהּ הַהִסְתָּרָה שְׁבִתוֹךָ הַסְתָּרָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "וְאֵנֹכִי הַסְתַּר
אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא [וְכוּי,] וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד,
כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ". עַל כֵּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אַבוֹתַי, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֲנִינּוֹת, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, הַמְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת, אֲשֶׁר רַחֲמֶיךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, שֶׁתּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְעֶסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמָּה תָּמִיד יוֹמָם וּלְיַלָּה בְּקִדְשָׁה
וּבְמִהְרָה גְדוּלָּה, בְּאִפְנֵי שְׂאוּכָה עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה לְגִלּוֹת
הַהִסְתָּרָה שְׁבִתוֹךָ הַסְתָּרָה, וּלְמַצָּא אֱלֹהוֹתְךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל
זְמַן וּבְכָל מְקוֹם, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם דְּבַר וּלְשׁוֹם עֲנֵן שְׁפַעוּלָם
לְהַסְתִּיר מִמֶּנִּי אֱלֹהוֹתְךָ וְהַשְׁגַּחְתְּךָ וְרוּמְמוֹתְךָ יִתְבַּרְךָ. וְתַעֲזֹר לִי
וְתוֹשִׁיעַנִי לְעֶסֶק בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּפֶה מְלֵא, לְהוֹצִיא דְבָרֵי תּוֹרָה
בְּפִי בְּשִׁלְמוֹת. וְתֵתֵן לָנוּ כַח לְקִרּוֹת אוֹתְךָ 'חֵי הַחַיִּים' עַל־יְדֵי
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא שְׁמֶךָ, וְעַל־יְדֵי זֶה נֹזְכָה לְקַבֵּל

וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים מֵאַתָּה, כִּי אַתָּה חַי הַחַיִּים, וְאַתָּה מְחִיָּה כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשִׁי וְעַד סוֹף עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא שְׂמֵךְ, כִּי הִיא חַיֵּינוּ וְאֲרֵךְ יְמֵינוּ. וְתוֹכְנוּ לְקַבֵּל הַחַיִּים בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה, עַל־יְדֵי הַמִּדּוֹת וְהַכְּלִים הַקְּדוּשִׁים הַנֶּעֱשִׂים עַל־יְדֵי הַפְּרָשִׁיּוֹת וְהַפְּסוּקִים וְהַסְּדָרִים וְהַתְּבוּת וְהַמְּעַמִּים וְהַנְּקֻדּוֹת וְהַתְּגִין וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְנוֹכַח עַל יָדָם לַחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וְרַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְדַעַת דִּקְדוּשָׁה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת, זַכָּנוּ לְקַרְא אוֹתְךָ בְּאַמֶּת בְּאִפֶּן שֶׁתַּעֲנֵנוּ מִהֲרָה. וְנִקְרָאךָ וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְתַעֲתִיר לָנוּ. חַנּוּנוּ מֵאַתָּה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, זַכָּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מֵאַתָּה עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים יָמִים וְשָׁנִים, וְחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת דִּקְדוּשָׁה, בְּאִפֶּן שֶׁנוֹכַח לְדַעַת שְׂאֵתָה נִמְצָא תְּמִיד בְּכָל זְמַן וּבְכָל אָדָם וּבְכָל מְקוֹם, וְאִפְלוּ בְּתַקְוָה הַהִסְתָּרָה שְׁבִתוֹךָ הַסְּתָרָה גַם שֵׁם אֵתָה נִמְצָא, כִּי אַתָּה בְּעֶצְמְךָ נִסְתָּר בְּתוֹךְ כָּל הַהִסְתָּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִפְלוּ בְּהַסְּתָרָה שְׁבִתוֹךָ הַסְּתָרָה, וְאִפְלוּ בְּאַלְפֵי אֲלָפִים וּרְבֵי רַבְבוֹת הַסְּתָרוֹת עַד אֵין קֵץ, גַּם שֵׁם אֵתָה נִמְצָא, כִּי לִית אֵתָר פְּנוּי מִנְךָ, "וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם", וּבִלְעֲדִיךָ אֵין שׁוּם חַיּוֹת לְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִפְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַטְּמָאוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְכָל הַסְּטָרִין אַחֲרָנִין, וְכָל הַהִסְתָּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם הַמְּסִתְרִים אֱלֹהוֹתְךָ, כָּלָם אֵין לָהֶם חַיּוֹת וְכַח כִּי אִם מֵה שְׂמֻקְבָּלִים מִמֶּךָ בְּעֶצְמְךָ, תַּתְּבַרְךָ לְנִצַּח, "וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל", "וּמְלֹכוֹתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה", וּבִלְעֲדִיךָ אֵין כֹּחַ לְשׁוּם הַסְּתָרָה שְׁבַעֲוֹלָם לְהַסְּתִיר וְלַהֲעֵלִים אוֹתְךָ תַּתְּבַרְךָ. וְתוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת

כָּל זֹאת בִּידְעָה שְׁלֹמָה, בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה, עַד שְׁנֹזְכָה עַל־יָדֶיּוֹ זֶה לְגִלּוֹת הַהִסְתָּרָה שְׁפָתוֹךָ הַהִסְתָּרָה וּלְהַפְכָה לְדַעַת, שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִן כָּל הַהִסְתָּרוֹת תּוֹרַה הַקְדוּשָׁה, וְתִתְגַּלֶּה הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הַנְּעֻלְמָת שָׁם בְּתוֹךְ תַּקְוָה הַהִסְתָּרָה שְׁפָתוֹךָ הַסְתָּרָה, וְנוֹכַח לְהַתְגַּלוֹת סְתְרֵי תּוֹרָה, לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג רִזּוֹן דְּאוֹרֵיטָא עַד שְׁנֹזְכָה לְשִׁמְעַ קוֹל הַכְּרוֹז הַגְּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא שׂוֹאֵגַת וְקוֹרֵאת תְּמִיד בְּקוֹל גְּדוֹל וְעֵצוֹם מְאֹד מְאֹד, "בְּרֹאשׁ הַיּוֹמִיּוֹת תִּקְרָא: עַד מְתֵי פְתִים תֵּאֱהָבוּ פְתֵי", וּבַעֲוֹנוֹנֵינוּ הַרְבִּים אֵין אָנוּ שׂוֹמְעִים קוֹל הַכְּרוֹז הַזֶּה:

עַל בֶּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּזְכֵנוּ לְעַסֵּק בְּהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּפֶה מְלֵא, בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שְׁנֹזְכָה לְשִׁמְעַ קוֹל הַכְּרוֹז הַגְּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, קוֹל דְּבָרֵי "אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם", "קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף", וְהַתּוֹרָה בְּעֵצְמָה תּוֹכִיחָה אוֹתָנוּ בְּ"תוֹכַחַת מְגַלָּה מֵאַהֲבָה מִסְתָּרֶת", כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכָּמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה", עַד שְׁנֹזְכָה עַל־יָדֶיּוֹ זֶה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וּתְקַרְבֵנוּ לְעַבּוֹדְתֶךָ, וְתַחֲזוּרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֹמָה לְפָנֶיךָ, וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹכֵנוּ לְגִלּוֹת וּלְהַעֲלוֹת צְרוּפֵי אוֹתוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִתּוֹךְ הַהִסְתָּרוֹת וּלְחֹזֵר וּלְהַפְכֵם אֶל הַקְדְּשָׁה, וּלְהַשִּׁיבֵם עַל מְקוֹמָם וּמְכוֹנָם הַרְאֵשׁוֹן, וּלְצַרְפֵם בְּצְרוּפִים דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁיִתְגַּלֶּה עַל יָדָם חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אֲמִתִּים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים. וְתִתְגַּלֶּה לָנוּ סְתְרֵי אוֹרֵיטָא, נִפְלְאוֹת וְנִסְתָּרוֹת שְׁפָתוֹרְתֶךָ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר צְפַנְתָּ וְנִגְנַתָּ לִירְאִיךָ. וְנוֹכַח לִידַע וּלְהַבְדִּיל בֵּין אֲסוּר וּמִתָּר, בֵּין הַקְדֵּשׁ וּבֵין הַחַל וּבֵין הַטְּמֵא וּבֵין

הטהור, ובין כֶּשֶׁר לְפָסוּל, וְתַעֲזֹרְנוּ לְהַפְרִישׁ עֲצֻמְנוּ מִן הָרַע וְהָאָסוּר לְגַמְרִי, וְלִדְבֹק עֲצֻמְנוּ אֶל הַקְדְּשָׁה בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, לְסוּר מִרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְתִזְכְּנוּ לְדַעַת שָׁלֹם דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁזִנּוּכָה לְקַשֵּׁט עֲצֻמְנוּ וּלְקַשֵּׁט גַּם אַחֲרִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, שְׁזִנּוּכָה עַל־יְדֵי עִסְקָנוּ בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לְעוֹרֵר גַּם אַחֲרִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲפִלּוּ הַרְחוּקִים מֵאֵתָנוּ מְאֹד, לְהוֹצִיאֵם מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִחֶשֶׁךְ לְאוֹר מַחֲל לְקִדְשׁ:

נו "יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתָּה אַרְוִמְמֶךָ אוֹדָה שְׁמֶךָ בִּי עֲשִׂיתָ פְּלֵא עֲצוֹת מִרְחוֹק אִמּוּנָה אֱמוּנָה". בִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּחַרְתָּ בְּנוּ מִפֶּל הָעַמִּים, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבִעַל־פֶּה, וְצִוִּיתָ עֲלֵינוּ לְהֵאֱמִין בְּצִדִיקוֹךָ וּבְחֻמְיֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְלִהְתְּקָרֵב אֵלֵיהֶם וּלְהַתְּדַבֵּק בָּהֶם וּלְקַיֵּם דְּבָרֵיהֶם, כְּכֹל הַיּוֹצֵא מִפִּיהֶם נַעֲשֶׂה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמָאל":

סא "גְּדֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם", וְיִוָּדַע וּמִבֵּין מַחֲשַׁבוֹתָם וְסוּדָם, וּמִיָּד כָּל לִוְחֲצִיָּהֶם אֶתָּה גּוֹאֲלָם וּפוֹדֵם, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ וְעוֹרְנֵי לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהַרְהָרָה וְתִקְנֵנִי בְּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ, וְחַנּוּנֵי מֵאֲתָךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכָּל, שְׁאִזְכֶּה לְדַעַת לְתַת עֲצָה לְנַפְשִׁי עַל כָּל דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְתִזְכְּנֵי לַעֲצָה שְׁלֵמָה תָּמִיד וְלֹא אֶהְיֶה מְסַפֵּק לְעוֹלָם עַל שׁוּם דְּבָר, וְלֹא תִתְחַלֵּק עֲצָתִי לְשִׁתִּים חֹסֵי־שְׁלוֹם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי

"רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה",
 ותרחם עלי ותושיעני. ותזכני לאמונת חכמים באמת בראונך
 הטוב ואזכה להאמין בכל החכמים האמתיים באמונה שלמה
 באמת ובלב שלם, ולא אסור מדבריהם ימין ושמאל, ועל-ידי-זה
 תזכני למשפט דקדושה, שאזכה לשפט עצמי באמת, ותוציא
 משפטי לאור. ואזכה ללמוד תורתך הקדושה לשמה תמיד, ללמוד
 וללמוד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, ותאיר
 עיני בתורתך, ותתן לי חכמה ובינה ודעת דקדושה, להבין
 ולהשפיל מפל המודים שאזכה ללמוד בכל ספרי תורתך
 הקדושה, להבין ולהוציא מכלם משפטי הנהגות ישרות באמת,
 ולא אטה ולא אסור מן האמת ימין ושמאל, רק אזכה לבנו תמיד
 רצונך באמת, ולידע תמיד איך להתנהג בכל דבר על-ידי למודי
 התורה הקדושה:

וּזְכֵנִי ברחמיך הרבים שאזכה להתיגע בתורתך הקדושה ביגיעה
 גדולה ולהגות בה יומם ולילה, עד שאזכה להבין
 ולהשפיל ולחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים
 שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כפא כבודך. ואזכה להתחזק
 ולהתאמין ולהודרו בכל עז לחדש חדושין דאורייתא תמיד,
 ותהיה מחשבתי קשורה ודבוקה ואחוזה תמיד בתורתך הקדושה,
 ואתה תרחם עלי ותשפיע לי בכל עת חדושין דאורייתא אמתיים,
 חדושים שיהיו תקון לנפשי רוחי ונשמת, על כל הפגמים
 שפגמתי נגדך מעודי עד היום הזה. ותחזק אמונתי, שאזכה
 להאמין בעצמי שהחדושין שלי יקרים בעיניך מאד, ויש לך

שֶׁשׁוּעִים גְּדוּלִים מִכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שָׁאֲנִי זוֹכֶה לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה וְאֶתָּה מִתְפָּאֵר וּמִתְכַּפֵּד וּמִתְיַקֵּר בָּהֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.
וּתְזַכְּנִי לְכַתֵּב כָּל הַחֲדוּשִׁים שְׁלִי עַל סֵפֶר בְּזֵרִיזוֹת גְּדוּל פְּרָצוֹנֶךָ
הַטּוֹב, וְיִתְרַבּוּ סִפְרֵי הַרְבֵּה בְּעוֹלָם עַל יְדֵי, סִפְרֵים אֲמִתִּיִּים
וְקְדוּשִׁים:

סב וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאוּכָה לַעֲסֹק בְּסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים
בְּהַתְמָדָה גְּדוּלָּה, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְלִמּוֹד הַרְבֵּה בְּכָל
יוֹם וְיוֹם סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים. וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וְתַכִּין אֶת לִבִּי,
שְׁאוּכָה לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת גְּדוּל, וְלַהֲבִין הַדִּין עַל בְּרִי, וּלְבַרֵּר וּלְלַבֵּן
הַפֶּסֶק הַלְכָה בְּכָל דֵּינֵי הַתּוֹרָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְאוּכָה לִידַע
הַהֲכָרְעָה בְּאֵמֶת בֵּין כָּל בְּעָלֵי הַמַּחֲלָקֶת דְּקִדְשָׁה שְׂמֻחֲלָקִים בְּדֵינֵי
הַתּוֹרָה, וְאוּכָה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם וְהַכְרַעָה בֵּינֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי הַשְּׁלוֹם
הַזֶּה יִמְשָׁךְ וְיִשְׁתַּלְשַׁל שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׂיִתְפַּשֵּׁט הַשְּׁלוֹם
גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְתִשִּׂים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וּתְכַפֵּל
כָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְיִתְרַבֵּה הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם עַד שְׂיִוְכַלּוּ
לְהַתְעַד יַחַד כָּל אֶחָד עִם חֲבֵרָיו, וְיִסְבִּירוּ זֶה לָזֶה הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ,
וְיִזְכְּרוּ זֶה אֶת זֶה שְׁלֵא יִבְלוּ יְמֵיהֶם לְהַכֵּל וּלְרִיק, עַד שְׂיִשׁוּבוּ כֻלָּם
אֶל הָאֵמֶת וְיַעֲבֹדוּךָ כֻלָּם בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה. וְתִזְכְּנִי שְׂיִהְיֶה
שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה חֵלֶק לִבְנוֹ חֵם וְשְׁלוֹם מֵאֵתְךָ, רַק נִזְכֶּה
לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹת הָאֲמִתִּיִּים וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת וּבְלִבְבִּי שְׁלֵם בְּשֵׁנֵי
יְצִרְנוּ. וְנִזְכֶּה לִידַע יְדִיעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וּבְלִבִּי שְׁלֵם שְׂמֵלֵא כָּל
הָאֲרִץ כְּבוֹדְךָ, וְאֶתָּה בְּעַצְמְךָ וּבְכַבּוֹדְךָ עוֹמֵד אֲצִלְנוּ בְּשַׁעַת
הַתְּפִלָּה, וְאֶתָּה שׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמְקַשֵּׁב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל

תפלותינו, ונרגיש אלהותך עלינו תמיד, ובפרט בשעת התפלה, עד שנתעורר על-ידי זה בהתעוררות גדול להתפלל בהתלהבות גדול ובכונה גדולה ועצומה, ולדקדק מאד לכוון את דברינו, ולא יצא שום דבור מפינו בתפלה שלא בכונה:

עא יְהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו, ותעזרנו שנוכח לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה. לא ימוש ספר התורה הזה מפינו ומפי זרענו עד עולם. ונוכח להבין ולהשפיל את כל דברי תורתך, להבין כל דברי התורה הקדושה על ברין ואמתתן במהירות גדול, ונוכח להבין דבר מתוך דבר, ולחדש תמיד חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך. ותזכנו על-ידי עסק התורה, שנוכח על-ידי זה לתשובה שלמה באמת על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מיום היותנו על האדמה עד היום הזה, והמאור שבתורה יחזירנו למוטב באמת לאמתו. ונוכח על-ידי עסק התורה הקדושה, לברר וללקט ולהעלות כל ניצוצות הקדושים וכל הציורפים מכלליות כל העולמות שנפלו על ידינו בין הקלפות, ונתפזרו למקום שנתפזרו, ונפלו למקום שנפלו:

פ אבי אב הרחמן, קרבני לתורתך הקדושה, וזכני להגות בתורתך יומם ולילה, עד שאזכח לקרר כל חמימותי על-ידי דבור פי בתורה ותפלה, כי אתה יודע עצם תבערת מדורת לבבי, אשר לבבי בוער מאד ברשפי שלהבת: לפעמים לבבי בוער מאד אליך ביקוד יקוד אש, "כי עזה כמות אהבה קשה כשואל

קנאה, רשפיֶה רשפיֶה אש שלֶהבת יֵה", אָבֵל הוא יוֹתֵר מֵהמִדָּה, עד שֶׁיִּכּוֹל לְאוֹקִיד כָּל גּוֹפֵי חִסְוֶשְׁלוֹם, וּבִתּוֹךְ כֶּךָ נִתְבַּלְבֵּל דַּעְתִּי, וְחוֹזֵר וּבוֹעֵר לְפִי חִסְוֶשְׁלוֹם אֶל הַתַּאֲוֹת עוֹלָם הִזָּה כְּלִפִּיד אֵשׁ, "כִּמּוֹ תִנּוֹר בּוֹעֵרָה מֵאֶפֶה", עד אֲשֶׁר רוֹצִים חִסְוֶשְׁלוֹם לְאָכֵל וּלְשַׂרֵּף אֶת גּוֹפֵי וּנְפִשֵׁי חִסְוֶשְׁלוֹם, וְאִינִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן לְכַרֵּחַ וּלְהַטְמִין מִפְּנֵי הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, וְאִנִּי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד בְּאֶרֶץ הַנְּשֻׁמָּה הַזֹּאת וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה מְרוֹדָפִי. "שְׁקִדְתִּי וְאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גַּג", כִּסְפִינָה הַמְּטוֹרֶפֶת בְּלֵב יָמִים, עוֹלָה שְׁמַיִם וְיוֹרֵד תְּהוֹמוֹת, כִּי הֶעֱלִיָּה הִיא שְׁלֵא כְּסֵדֵר וְהִירִידָה שְׁלֵא כְּסֵדֵר, "כְּאִישׁ שְׂכוֹר וּכְגֹבֵר עֵבְרוֹ יִין", וְדַעְתִּי עֵכוּרָה וְכָל חֲכָמְתִּי תִתְבַּלַּע, כִּי כָּל מֵה שְׂרָצִיתִי לְהִתְחַכֵּם בְּתַחְבּוּלוֹת וְעִצּוֹת כִּנְגֵד אוֹיְבֵי נְפִשֵׁי, לֹא עָלְתָה בְיָדִי מְאוּמָה. אֲנִי יְהוָה, אֵתָה יִדְעֶתְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִמִּי מֵעוֹדֵי עד הַיּוֹם הַזֶּה. "וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ אֵתָה, אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאֵתָה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדָךְ כְּלָנוּ", הִנְנִי בְיָדְךָ כַּחֲמֹר בְּיַד הַיּוֹצֵר, כִּי עַתָּה אִין לִי שׁוֹם חֲכָמָה וְאִין תְּבוּנָה וְאִין עֲצָה, כִּי אִם לְזַעַק וּלְצַעַק אֵלֶיךָ לְבָד, עד שֶׁתְּחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ לְמַעַנְךָ לְבָד:

מָלֵא רַחֲמִים תֵּן לִי בֵּית מְנוֹם לְתוֹךְ דְּבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְּלָה,
 שְׁאוּזָפָה לְהַרְבוֹת בְּדְבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְּלָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם—
 וְרוּחַ אֱלֹהִים שָׁל הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ יִרְחַף עָלַי וְיִגַּן בְּעַדִּי וְיִצִּילֵנִי
 וְיִנְשַׁב עַל לְבָבִי, וְיִכְפֶּה אֵשׁ הַתַּאֲוֹת, עד שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הַתַּאֲוֹת
 מִמֶּנִּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאוּזָפָה עַל־יָדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה לְצַמְצֵם
 גַּם אֶת הַהִתְלַהֲבוֹת דְּקִרְשָׁה אֵלֶיךָ, שְׂיֵהְיֶה הַהִתְלַהֲבוֹת אֵלֶיךָ

בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה פְּרָצוֹנָד הַטּוֹב בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְלֹא אֵצֵא חוּץ
 מִהַמִּדָּה כֻּלָּל. וְתִצְיִלְנִי בְּזִכּוֹת הַדְּבֹר הַקְּדוֹשׁ, בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה
 הַקְּדוֹשָׁה, מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל הַתַּאֲוֹת
 רָעוֹת, וְתַגְרֵשׁ הָרוּחַ שְׁמוֹת מַמְנִי, וְתִזְכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי רוּחַ חַיִּים
 רוּחַ הַקְּדוֹשׁ דְּרֹךְ הַחֶבֶל דְּקִדְשָׁה, עַל־יְדֵי הַדְּבֹר דְּקִדְשָׁה. וְתַקְנִים
 בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן
 בְּקִרְבְּכֶם, וְהִסִּירוֹתִי אֶת לֵב הָאֵבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב
 בָּשָׂר. וְאֵת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר בְּחַקִּי תִלְכוּ
 וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם". וְנוֹכַח לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוֹת דְּקִדְשָׁה
 מִהַגְּלוּת, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנוֹכַח כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד לְגִלוּת חֲלָקֵי קִדְשַׁת מְשִׁיחַ הַמְּשֻׁרָשׁ בְּקִרְבֵּי כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וְתִזְכְּנֵנוּ
 לְחַיִּים נְצַחִיִּים, וְתַחַמֵּל עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנֵנוּ לְעַמֵּד וּלְקוּם
 בְּתַחֲתֵי הַמָּתִים לְחַיֵּי עוֹלָם עִם שְׂאֵר הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים
 וְהַתְּמִימִים וְהַכְּשִׁירִים:

כִּי וּבְכֵן תִּזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, וְתוֹרְנֵנוּ וְתַלְמִדְנֵנוּ בְּכָל עֵת שְׂאוּכָה
 יוֹדֵעַ בְּאֵמֶת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דְּבָר, וּבְלִמּוּד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוֹשָׁה, אֵיךְ לְתַת קֶצֶבָה וּגְבוּל לְלִמּוּדֵי, שְׂאֲדַע מָתִי לְלִמּוּד, וּמָתִי
 לְבִטָּל בְּעַת הַהֶכְרַח, כַּאֲפֹן שְׂיִתְקִים מִחַי וּשְׂכָלִי בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל
 בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה פְּרָצוֹנָד הַטּוֹב. וְלֹא יִזִּיק לִי חַסְדֵּי־שְׁלוֹם רַבּוּי הַלִּמּוּד
 וְהַעֲסַק חוּץ מִהַגְּבוּל, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְרוּ
 תוֹרַתְךָ", וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וּזְכוּנֵם לְבִרְכָה: פְּעָמִים בְּטוֹלָה שֶׁל תּוֹרָה
 זֶהוּ קְיוּמָה, "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי", וְאֵינִי יוֹדֵעַ

כָּלֵל אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזוֹה פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, כִּי לַפְעָמִים אֲנִי
 מִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי מַלְמוּדֵי יוֹתֵר מִהֶרְאוּי, וְלַפְעָמִים נִפְשִׁי בּוֹעֵר
 וּמִתְלַהֵב וּמִשְׁתַּוֵּקֵק מְאֹד לְלַמֵּד תָּמִיד בְּלִי הַפְּסֵק וּבִטּוֹל כָּלֵל,
 וּבְאַמֶּת גַּם זֶה אֵינוֹ טוֹב, כִּי רְצוֹנְךָ לֵית גְּבוּל לְכָל דְּבָר:

על-בין אֲנִי מִפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ וּפּוֹרֵשׁ כִּפִּי אֵלֶיךָ, אָבִי אָב
 הַרְחֵמוֹן, הַרוּאָה וּמִבִּיט וְצוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵי תַעֲלוּמוֹת
 לְבִי, שְׁתַּרְחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים וְהַגּוֹרְאִים
 וְהַגְּדוּלִים מְאֹד, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שְׂכַל דְּקִדְשָׁה, וְתִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ
 וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיַן הַלְמוּד וּבְכָל הַדְּבָרִים
 שֶׁבְּקִדְשָׁה, אֵיךְ וּמְתִי וּכְמָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד וְלַעֲשׂוֹת וְלַעֲסֹק
 בְּעִבּוּדְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וּמְתִי לְפֶסֶק וּלְבִטּוֹל קֶצֶת כִּפִּי הַהִכְרַח
 פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּדִּי לֵית נְיִיחָא לְהַמְחִיז, כִּדִּי שְׂלֵא לְהִתְבַּטֵּל
 לְגַמְרֵי חֶסֶד־וְשְׁלוֹם עַל-יְדֵי רַבּוּי הָעֵסֶק חוּץ מִהַמְּדָה, כִּאֲשֶׁר אֶתָּה
 יוֹדַעְתָּ. חוּם וְחַמֵּל עָלַי, כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּמּוֹה בְּלִבּוֹלִים וּסְפָקוֹת יִשׁ
 לָנוּ בְּעִנְיַן זֶה, לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרַגָּתוֹ, וְאִין אֶתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה,
 לְשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשָׁנוּ בְּעִנְיַן זֶה כָּלֵל. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהוֹרְנִי
 דְּרַכְךָ, שְׂאֻזְכָּה תָּמִיד לְכּוֹן בְּכָל עִנְיָנִי הַנְּהַגוֹתִי הָאֶמֶת לְאַמְתּוֹ.
 "הוֹרְנִי יְהוָה דְּרַכְךָ וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוּר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. הוֹרְנִי יְהוָה
 דְּרַכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתְּךָ, יַחַד לְכִבִּי לְיִרְאָה שְׂמֹךְ. הַדְּרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ
 וּלְמַדְנִי כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קוּיִתִּי כָּל הַיּוֹם":

א יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתּוֹכְנֵנִי לְהִתְדַבֵּק
 בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִפְתַּח אֶת לְבִי וְדַעְתִּי עַד שְׂאֻזְכָּה
 לְשִׁמְעַ וּלְהִבִּין הַיָּטִב בְּלִבִּי אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה

והטהורה והתמימה, המשיבת נפש ומחכימת פתי ומשמחת לב ומאירת עינים ועומדת לעד וצדקו יחדו. ואזכה להרגיש היטב נפלאות נעימת ערבת מתיקת חדושי התורה הקדושים והנוראים מאד, שגלו כל הצדיקים האמתיים, המחזין כל העולמות, ואזכה להנות ולהתענג על יהוה בדברי תורתך הקדושה, עד אשר אקוץ ואמאם בחיי עולם הזה ובתאוותיו והכליו, ויתפאלו כל חיי עולם הזה אצלי לגמרי, עלידי עצם ההנאה והתענוג והשעשוע שאזכה להנות ולהתענג מדברי תורתך הקדושה והנוראה, אשר כל דבריה חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד, ונחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים, כי באמת מרחוק נראה לי בדעתי נעימת עמקות דברי תורתך, אשר כל דבור ודבור עולה עד אין סוף ויורד עד אין תכלית, ומקשר ומחבר וכולל כל העולמות יחד, ונותן עצות נפלאות לכל דרי מעלה ודרי מטה איד לזכות להפיר אותך תתברך ולהתדבק בך באמת. "מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך". ואם היינו זוכים לשמע ולהטות אזנינו ולבנו היטב לדבור אחד מתורתך הקדושה אשר גלית לנו עלידי משה עבדך, ועלידי כל הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור עד היום הזה, היינו מתפאלים לגמרי, אך בעוונותינו הרבים אין אנו זוכים להכנים הדעת בלב, ולכפול תאוות הלב עלידיה, כי לבנו מלא מחשבות חוץ, תאוות וכפולים והרהורים ועקמיניות שפלב, עד אשר לבנו רחוק מאד מדברי תורתך הקדושה, על כן אין אנו מרגישין נעימות מתיקות אמרותיה הטהורים:

אָנָּא אָדוֹן יְחִיד, הַמְלִמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתַפְתַּח לְבַנּוֹ בְּתַלְמוּד תּוֹרַתְךָ. וְזַכְּנוּ שְׁנַדְבַּק לְבַנּוֹ בְּאַמַּת בְּדַבְרֵי תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁנוּכָה לְהַנּוֹת וּלְהַתְעַנֵּג מְאֹד מִדַּבְרֵי תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁיִהְיֶה נִמְאָם אֶצְלָנוּ עַל־יְדִיּוּהַ כָּל חַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה וְתִאֲוֹתָיו וְהַכְּלִיו. וְנוֹכַח לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים בְּאַמַּת, לְהַתְדַבֵּק בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים לְעוֹלָם וָעֶד, וְלֹא נִסּוּר מְרֻצָּנֵךְ יִמִּין וּשְׂמָאל. הַעֲרַב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דַּבְרֵי תּוֹרַתְךָ בְּפִינוּ, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׂמֹךְ וְלומְדֵי תּוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה, עַד אֲשֶׁר נוֹכַח "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ", מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

צ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲוֶרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים שְׂאוּכָה מְהֵרָה לְרַפֵּאת אֶת נַפְשִׁי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּלְהַעֲלוֹתָהּ לְמָקוֹם שְׂרָשָׁה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה, וְתוֹכְנִי לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה, וְאוּכָה לְהַתִּיגַע בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה עַד שְׂאוּכָה לִידַע וּלְהַבִּין אוֹתָהּ עַל בְּרִיָּה וְאַמְתָּתָהּ, וְאוּכָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשׁוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דַּבְרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה:

ק עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׂמִים, אָבִי אָב הַרְחֵמוּ, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת, גְּמִלְנִי כָּל טוֹב, וְתוֹכְנִי לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקֵךְ וּלְחַשֵּׁק תָּמִיד בְּהַשְׁתַּוְּקוֹת נִמְרָץ אֵלֶיךָ וּלְעִבוּדְךָ וּלְתוֹרַתְךָ בְּרֻצוֹן חָזֵק וְתַקִּיף מְאֹד, עַד שְׂאוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם, וּלְהַתְפַּלֵּל וְלִזְמֹר תְּהַנּוֹת וּבְקִשׁוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּלְעֲשׂוֹת מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כָּל יְמֵי

חיי. ואפלו בעת שיהיה ההכרח להתבטל על פי רצונך, אפלו אם
 אהיה לפעמים במקומות שאי אפשר ללמוד ולעסוק בעבודתך שם,
 תזכני ותעורני שיהיה לי חשק ורצון חזק ללמוד תורה ולעבד
 אותך באמת, עד שיעלה הרצון לפניך באלו עשיתי מצותיך
 ולמדתי תורתך ממש:

קח מלא רחמים רחם עלי, ולא תעשה לי כחטאי, ולא תגמול לי
 כעונותי, רק תעשה עמי כחסדך וכנפלאותיך אשר
 אתה מרבה להטיב, ותגמלני חסדים טובים, ותגדל חסדך עלי
 בכל עת ובכל יום ויום, ותושיעני ברחמיך בחסדים חדשים
 ונפלאים באפן שגם אנכי אזכה להטוב הגנוז שבכל יום, ולא
 יהיה כח להרע שלי לחצין ולהפסיק חס ושלוש בפני הטוב הגנוז
 שבכל יום, רק תתן לי כח והתחזקות והתאמצות בלבי
 ומחשבתי, שאזכה להתחזק בכל יום ויום לחשב מחשבות
 ולהגות בתורתך הקדושה במחשבה חזקה ונכונה, בהתגברות
 גדול בכל עז ותעצומות, ובהשתוקקות נמרץ אל הטוב האמתי
 באמת, ולא אניח לשום מחשבה זרה וחיצונה ולשום בלבול
 הדעת לכנס במחשבתי ולבלבל אותי חסד ושלוש, רק אהיה חזק
 בדעתי, ולאחז את מחשבתי לחשב בכל יום ובכל עת בתורתך
 הקדושה, עד שיעוררו רחמיך האמתיים עלי ותצוה לפתח לי
 שערי החכמה והשכל, עד שיתגלו לי מאתך חדושין אמתיים
 בתורתך הקדושה בכל יום ויום, מהטוב הגנוז שפאותו היום,
 ועל ידי זה אזכה להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם, ואזכה
 על ידי זה שיהיה כל יום ויום מימי חיי ארך וגדול באמת

בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהֲרָה גְדוֹלָהּ, עַל־יְדֵי הַחֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵי־יְתָא הָאֲמַתִּיִּים
 שְׁתַּחֲנַנְי בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִהַטּוֹב הַגָּנוּז שְׂבָאוֹתוֹ הַיּוֹם, עַד שְׂאוּכָה
 לְאִרְיַכַת יָמִים וְשָׁנִים בְּאֲמַת, לְחַיּוֹת חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים טוֹבִים,
 חַיִּים אֲמַתִּיִּים, בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהֲרָה גְדוֹלָהּ, בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא
 דְּאִתִּי, לְעוֹלְמֵי עַד וּלְנִצְחָ נְצַחִים, וְיָקִים בִּי מְקָרָא שְׂפָתוֹב: "אֲרִךְ
 יָמִים אֲשַׁפִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי", וְנֹאֲמַר: "כִּי אֲרִךְ יָמִים וְשָׁנֹת
 חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ", וְנֹאֲמַר: "כִּי בִי יִרְבוּ יְמֵיךָ וְיוֹסִיפוּ לָךְ
 שָׁנֹת חַיִּים", וְנֹאֲמַר: "אֲרִךְ יָמִים בִּימִינָהּ, בְּשִׂמְאֵלָה עֶשֶׂר וּכְבוֹד.
 דְּרַכִּיָּה דְרַבִּי נְעָם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. עַיִן חַיִּים הִיא לְמַחֲזִיקִים
 בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר". יְהִי לְרַצּוֹן אֲמַרִי בִּי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן:

כִּי אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתַן בְּלַבְנוּ בִּינָה
 לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל, לְשִׁמּוֹעַ לְלָמֹד וּלְלָמֹד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת
 וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תְלָמוּד תּוֹרַתְךָ לְשִׁמּוֹה בְּאַהֲבָה. רַחֵם עָלֵינוּ
 לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעוֹזר וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ בְּכָל מִיּוֹנֵי יִשׁוּעוֹת, בְּאִפְּן שְׁנוּכָה
 לְהַתְחַזֵּק בְּעַסְק תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה לְשִׁמּוֹה, וּנְכַנִּים כָּל דַּעֲתָנוּ
 וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְכָל רַעֲיוֹנָנוּ בְּתוֹךְ תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם
 וּלְלַיְלָה, בְּאִפְּן שְׁתֵּאִיר לָנוּ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אוֹר פְּנִיָה הַנְּעִימִים
 הַקְדוּשִׁים, וְיֵאִירוּ וְיַגְנוּ עָלֵינוּ כָּל הָעוֹ"ן פְּנִים לְתוֹרָה שְׂזָכוּ הַצְּדִיקִים
 הַשְּׁלָמִים לְהַשִּׁיגֵם, וְעַל־יְדִיזוּה נּוֹכָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאֻוֹת וְכָל
 הַמּוֹדוֹת רְעוֹת מְאֵתָנוּ. וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה שְׂאֵתָה
 חוֹמַל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, תַּחֲוֹם וְתַרְחָם וְתַחֲמַל עָלֵינוּ
 עֵתָה בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, וְתַעֲשֶׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ, וּלְמַעַן כָּל

הצדיקים הקדושים והנוראים שהיו בכל דור ודור עד הנה, ותשפר ותכפל ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים מהרה מאתנו כל הגזרות קשות, הן אותם שכבר נגזרו עלינו, הן אותם שרוצים לגזר חס־ושלום, כלם תעקר ותשפר ותכפל ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ולא ישאר מהם שום רשם כלל:

קיא מלכי ואלהי, אליך אתפלל. אנא יהוה, הושיעני ברחמיך הרבים שאזכה לעסק בדברי תורתך לשמה בהתמדה גדולה, ובתורתך נהגה יומם ולילה. ותהיה עמי תמיד, ותעזרני ותושיעני שלא יתגשמו וישלא יתחשכו דברי התורה מפי חס־ושלום, רק אזכה ללמד תורה בקדושה ובטהרה גדולה, לכפל עצמי וכל גשמיותי בשעת למודי, באפן שאזכה להרגיש בלבי ודעתי הערבות והנעימות והרוחניות והדיקות והעמקות שבתורתך הקדושה, כי אתה לבד ידעת עצם מתיקות הנעימות והערבות והרוחניות של דברי תורתך הקדושה הטהורה והתמימה, כמו שנאמר: "הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים", ונאמר: "צוף דבש אמרי נעם, מתוק לנפש ומרפא לעצם", ונאמר: "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום". וגם מרחוק אני רואה ומאמין בגדל העמקות והנעימות והערבות שבתורתך הקדושה; אך בעזונתינו הרבים, מרבוי גשמיותנו ועבינו במעשינו הרעים ומחשבותינו המבלבלות, גם התורה שבאה לתוך פינו, לא די שאינה מאירה לנו פראוי, אף גם התורה בעצמה נתגשמה ונתחשכה מפנינו, ומחמת זה לא זכינו עדין לשפר את היצר הרע ותאוותיו

עלידי העסק התורה הקדושה, ואיני זוכה להרגיש המתיקות והנעימות וגדלת הבורא יתברך וגדלת הצדיקים האמתיים וגדלת התורה והתגלות האלהות, עלידי התגלות חדושי תורה באלה שזכינו לקבל מיום מתן תורה ועד עתה:

ועתה מה אעשה אבי שבשמים, במה יזכה נער כמוני, מרחק כמוני, לשמור כדברך. במה אתרצה אל אדוני, במה אטהר ואקדש את עצמי, במה אוכה לשוב מדרכי הרעים ומחשבותי המגנות, אחרי שגם דברי התורה הקדושה אשר הם חיינו וארך ימינו, וכל תקוותינו עליהם, גם הם אינם מאירים לי, אף גם הם נתחשכים ונתגשמים מפי חס ושלום, ועתה מה אעשה, מה אפעל, להיכן אנוס לעזרה. תורה, תורה, תורת יהוה, תורת משה, תורת כל הצדיקים האמתיים, תורת כל ישראל, "תורת יהוה תמימה משיבת נפש", חוסה על כבודך, והאירה לנו באורך הגדול בתוך חשכת אפלת הגלות הארוך המר הזה, גלות העפ"ם, גלות התאוות הרעות והמרות; קומה בעזרתנו בעת צרה הגדולה הזאת בכלל ובפרט, והתגברי באור זריחתך הגדולה על כל מיני חשך ואפלה, ועל כל מיני גשמיות וחשכות בלי שעור שהמשכתי עלי בעוונותי הרבים, באפן שאזכה גם אנכי לראות אור הגדול של התורה, ותזרח ותאיר לי התורה לכל מיני חשך וגשמיות שנפלתי בהם, ותוציאני מתוכם מהרה, ואזכה לצאת מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, ויקים בי: "גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי", ונאמר: "פתח דברך יאיר מבין פתאים", ונאמר: "כי גר מצוה ותורה אור, ודרך חיים תוכחות מוסר":

מִלֵּא רַחֲמִים, נוֹתֵן הַתּוֹרָה, עוֹרֵה נָא, עוֹרֵרָה נָא בְּרַחֲמֶיךָ וְכַחֲךָ
אֶת הַפֶּחַ הַגָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהּ בַּח
לְהָאִיר גַּם בְּתוֹךְ חֲשָׁךְ אַפְלָה שְׁלִי. "כִּי אַתָּה תֹאִיר נְרוֹ, יְהוּה
אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁבִי", כִּי "גַּם חֲשָׁךְ לֹא יַחֲשִׁיךְ מִמֶּנּוּ, וְלִיִּלָּה כַּיּוֹם
יֵאִיר בְּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה" עֲשֵׂה מִה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְנַפְלְאוֹתֶיךָ הַעֲצוּמִים, שְׁאֹזֶכָה לְקַיֵּם בְּאֵמַת מְקַרָּא שְׁפִתוֹב: "לֹא
יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ", שְׁלֹא יִסּוּרוּ דְבָרֵי הַתּוֹרָה מִפִּי
לְעוֹלָם, וְגַם שְׁלֹא יִתְגַּשְׁמוּ וְלֹא יִתְחַשְׁכוּ עַל־יְדֵי פִי הַמְּגַשֵּׁם, רַק
אֲדַרְבָּא, הַתּוֹרָה תֹאִיר בִּי לְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל הַנְּשִׁמְיוֹת וְכָל
הַחֲשִׁכוֹת, עַד שְׁאֹזֶכָה לְהַרְגִּישׁ בְּאֵמַת הָעֲרֻבוֹת וְהַנְּעִימוֹת
וְהַדְּקוֹת וְהַעֲמֻקּוֹת הָאֵמֶתִי וְהַתְּגַלּוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ שְׁבִתוֹרֶתֶךָ
הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁאֹזֶכָה לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמַת וּלְהַבִּין גְּדֻלַּתְךָ
וְגְדֻלַּת הַצְּדִיקִים וְגְדֻלַּת הַתּוֹרָה, עַל־יְדֵי עֲסָקִי בָּהּ בְּאֵמַת לְשִׁמְיָהּ,
בְּלִי שׁוּם פְּגִיזוֹת וְגְדֻלוֹת וּשְׁקָרִים, בְּלִי שׁוּם כּוֹנֵה, בְּשִׁבִיל שׁוּם צַד
כְּבוֹד וְהַתְּנַשְׂאוֹת וּמְנַהִיגוֹת וּרְבִנוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק לְמַעַן שְׁמֹךְ
לְבַד בְּאֵמַת לְאֵמֶתוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֹזֶכָה לְתַפֵּס אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַיֵּטֵב בְּלִבִּי וּמִחֵי וְדַעֲתִי. וְתַפְתַּח לְבִי בְּתוֹרֶתֶךָ, שְׁאֹזֶכָה לְלַמֵּד
הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם, וּלְהַבִּין כָּל דְּבָר עַל בְּרִיז לְאֵמֶתוֹ בְּמַהִירוֹת
גְּדוֹל, וְלִזְכֹּר הַיֵּטֵב כָּל דְּבָר שֶׁאֲלַמְּד, וְלֹא אֲשַׁכַּח שׁוּם דְּבָר
מִמִּשְׁנַתִּי, וְלֹא יִבְלָבֵל אוֹתִי וְלֹא יִטְרִיד אוֹתִי רַבּוּי הַלְּמוּד, רַק
תַּרְחִיב לְבִי בְּתוֹרֶתֶךָ, שֶׁתֹּאִיר בִּי בְּאוֹר גְּדוֹל, וְאֹזֶכָה לְתַפְסָּהּ
וּלְקַבְּלָהּ בְּמִחוּי וּלְבִי בְּדֶרֶךְ רוּחַנִּיּוּתִיָּהּ וְדַקּוּתִיָּהּ, עַד שֶׁתּוֹכֵל כָּל
הַתּוֹרָה פְּלֵא לְשַׁכֵּן בְּלִבִּי וּלְזַכֵּרָה הַיֵּטֵב תָּמִיד בְּלִי שׁוּם שְׂכַחָה
כָּלֵל, הֵבֵא מַחֲשָׁכוֹת וְנִשְׁמִיּוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם:

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְכֵּן לְאוֹר הַתּוֹרָה אוֹר הַחַיִּים, בְּאֵמֶת. "הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֶדְךָ", שְׁיֵאִירוּ לָנוּ דְבַרֵי הַתּוֹרָה תְּמִיד, עַד אֲשֶׁר הַמְּאוֹר שְׁבָה תַחֲזִיר אוֹתָנוּ לְמוֹטָב. הַעֲרֵב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְהָ, וְיָקִים כְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֵנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ וּדְבַרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ, אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם".

יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

כִּי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, נוֹתֵן הַתּוֹרָה, רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְעַסֵּק בַּתּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה לְשִׁמְהָ בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל מְקוֹם שְׁנִלְמַד שֵׁם לְפָרֵשׁ הַדָּבָר הַיָּטִב בְּלִשׁוֹן שְׁאֵנוּ מְבִינִים בּוֹ, בְּאִפְּן שְׁנוֹכַח לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא רוּחַ אֱלֹהִים הַמְּרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר הוּא מַחֲלֵל מִפְּשָׁעֵינוּ, וְסוֹבֵל מִרְעוּן וּחֲלָאִים רַבִּים וְיִסּוּרִים קָשִׁים מִפְּשָׁעֵינוּ וּמַעֲוֹנוֹתֵינוּ, כְּדֵי לְכַפֵּר עָלֵינוּ, לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, לְתַת לָנוּ מַחֲיָה בְּעַבְדוּתָנוּ, לְשׁוּם לָנוּ שְׂאֵרִית בְּאַרְץ וּלְהַחֲיוֹת אוֹתָנוּ לְפָלִיטָה גְּדוֹלָה. רַחֵם עָלָיו וְעָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה, וּלְפָרֵשׁ כָּל דָּבָר הַיָּטִב בְּלִשׁוֹן שְׁמִבִּינִים בּוֹ, וּבְפֶרֶט כְּשִׁלּוּמֵדִים עִם חֲבֵרִים וְתַלְמִידִים, לְפָרֵשׁ וּלְבַרֵר וּלְבַאֵר לָהֶם כָּל דָּבָר הַיָּטִב בְּלִשׁוֹן שְׁכִיבֵנוּ בּוֹ, וְיִכְנָסוּ הַדְּבָרִים בְּאוֹנֵיהֶם וּבְלִבְבֵיהֶם, בְּאִפְּן שֶׁתַּתְּעוֹרֵר

עלינו על-ידי-זה רוחו של משיח, אשר הוא סובל מרעין עבורנו, ומוריד את עצמו ומלביש את עצמו בכמה וכמה לבושים, לבושי חל, פדי להיות עמנו לחיותנו ולקיימנו בתקופ הגלות הפור והארץ הזה. רחם עלינו אבינו אב הרחמן, ועורנו והושיענו בזכותו וכחו, והצילנו מהרה מפל הצרות ומפל הגזרות, הן אותם שנגזרו עלינו, הן אותם שרוצים לגזר חס ושלום, פי פשל פח הספל. צור ישראל, קומה בעזרת ישראל, ומהר להושיענו בעת צרה פזאת, בכח וזכות משיח צדקנו קדוש ישראל, ויקים בנו מקרא שפתוב: "עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו, יענהו משמי קדשו, בגבורות ישע ימינו", ונאמר: "מגדל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם", ונאמר: "יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא. הושיעה את עמו וברך את נחלתו, ורעם ונשאם עד העולם. יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו", אמן ואמן:

קט "נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיו למדני. דרך פקודיו הביני ואשיחה בנפלאותיו. דרך שקר הסר מפני ותורתך חנני". רבנו של עולם, מלא רחמים, נותן התורה, עורנו והושיענו, ופנו לעסק בתורתך הקדושה יומם ולילה. קדשנו במצותך ותן חלקנו בתורתך, ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך, עד שאזכה ללמד תורה לשמה באמת, שיהיה כל פונתי בלמודי באמת לשמך לבד, בלי שום פניות ומחשבות אחרות כלל, "בלתי ליהוה לבדו". ואתה ברחמיך תעזרני בכל עת לקדש ולטהר עצמי פראוי, עד שאזכה שיהיה כל למודי בשביל שכונת עזך, לאקמא

שְׁכִינְתָא מַעֲפָא, עַד שֵׁיעֵלָה כָּל לְמוֹדֵי לְהַשְׁכִּינָה שֶׁהִיא אֲמַצְעֵי
 בֵּינוּ יִתְבַרֵךְ וּבֵין הָעוֹלָם, וְתִקְבַּל הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה כָּל לְמוֹד
 תּוֹרְתִי בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְעַל־יְדִי־זוֹה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת
 וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִלְמוֹד תּוֹרְתֵנוּ שֶׁפַּע רוּחָנוֹת וְשֶׁפַע גְּשָׁמִיוֹת,
 שֶׁתַּעֲלֶה הַשֶּׁפַּע מֵעֵסֶק תּוֹרְתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהַחִיּוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת
 הָעֲלִיוֹנִים, וְכָל הַמַּלְאָכִים וְיִשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדָּשׁ וְכָל דְּרֵי
 מַעֲלָה, וְגַם תִּרְדַּד הַשֶּׁפַּע גְּשָׁמִיוֹת עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרְתֵנוּ לְכָל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ, וְתִשְׁפִיעַ לָנוּ עַל־יְדִי־זוֹה בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי בְּשֶׁפַּע גְּדוֹל
 דְּקַדְשָׁה, עֶשֶׂר וְכַבּוֹד וְחַיִּים, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם
 וְכָל טוֹב בְּזֶה וּבְבֹא:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, שְׁכָל הָאָדָם וְהָאוֹרִים
 שְׁנִשְׂאֵב מִהַתּוֹרוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ הַקְּמָנִים בְּמַעֲלָה,
 אֲשֶׁר אֵין זֹכִים שִׁיְהִיָּה לְמוֹדָם עוֹלָה לְהַשְׁכִּינָה, אֲשֶׁר לְמוֹדָם
 נִתְפָּזַר בְּאוֹיֵר בְּלִילָה עַל־יְדֵי הַרוּחַ הַקָּדֵשׁ שֶׁל כָּל הַגְּרֵדִינֵי נִימוּסִין
 הַיּוֹצֵאִין בְּלִילָה, וּמִכָּה עֲלִיהֶם, וְכָל בְּנֵי עוֹלָם שׁוֹאֲבִין מֵאָדָם אֱלוֹ:
 אֲנֵא יְהוּה, עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַרְדָּךְ, רַחֵם עָלֵנוּ לְמַעַנְךָ,
 וְזַכְּנוּ שְׁנִשְׂאֵב וּנְקַבַּל מֵאֱלוֹ הָאָדָם שֶׁל אֱלוֹ הַתּוֹרוֹת
 לְטוֹבָה, שְׁנוֹכָה שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלְנוּ מֵהֶם טַל תּוֹרָה, טַל אוֹרוֹת,
 סֵם חַיִּים, וְעַל־יְדִי־זוֹה נִזְכָּה לְהַתְּעוֹרֵר בְּכָל יוֹם בְּהַתְּעוֹרְרוֹת חֲדָשׁ
 בְּחִשָּׁק נִמְרָץ וְהַשְׁתַּוְקָאוֹת גְּדוֹל לְעֵסֶק בְּתוֹרְתְךָ וּבַעֲבוּדְתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה בְּאַמְתָּ, וְתִהְיֶה תּוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה חֲדָשָׁה בְּעֵינֵינוּ לְגַמְרֵי
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְנִזְכָּה לְעֹלֹת מַעֲלָה מַעֲלָה בְּקַדְשְׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, עַד
 שְׁנוֹכָה לְחֲדָשׁ חֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵי־תָא אֲמַתִּיִּים עַל־יְדִי־זוֹה, עַל־יְדֵי

שְׁנִקְבֵּל וְנִשְׂאֵב מֵאֵלֹה הָאֲדִים הַנְּמֹשְׁכִין מִכַּמָּה וְכַמָּה תּוֹרוֹת שֶׁל
כַּמָּה בְּנֵי אָדָם, וַיִּצְטַרְפוּ אֶצְלָנוּ צְרוּפִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים בְּתוֹרַתְךָ
הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדִיּוּהַ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁין אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ
הַקְדוּשָׁה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסֶדֶךָ הַגְּדוֹלִים שְׁלֹא יִזַּק
לָנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם בַּחֲנִינְתָּ הַטֵּל הַזֶּה הַנֶּעֱשֶׂה מֵאֵלֹה
הַתּוֹרוֹת הַמְתַּפְּזָרִים בְּאוֹר, שְׁלֹא יִגִּיעַ לָנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם עַל־יְדִיּוּהַ
הַתְּעוֹרְרוֹת לְרִדִּיפַת הַמִּשְׁאָ וּמִתֵּן וְהַשְׁלִשִׁים וְתִשַׁע מְלֹאכּוֹת,
וְתִצְלֵנוּ מִתַּאוֹת מָמוֹן וּמְרִדִיפַת וְטַרְדוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלוּי, רַק
נִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ יְהִיבֵנוּ עַל יְהוָה וְלִבְטַח בְּךָ לְבַד שְׂאֵתָה תְּכַלְכֵּלְנוּ
וְתִפְרַנְסֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְלֹא יִגִּיעַ לָרִיק וְלֹא גֵלֵד
לְבַהֲלָהּ, רַק כֹּל תִּשְׁוֹקֵתָנוּ יְהִיָּה לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת תָּמִיד
יוֹמָם וְלַיְלָה. וְנִתְעוֹרַר בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה
בְּהַתְּעוֹרְרוֹת וְחִשְׁק וְרִצּוֹן חֲדָשׁ לְגַמְרֵי אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שֶׁנִּזְכָּה לַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ
לְשִׁמְחָה כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְלִשְׂוֵב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְלַהֲתַדְבֵּק
בְּךָ תָּמִיד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

קַי "גַּל עֵינַי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, לְמַדְנֵי
חֲקִיךָ. דְּרָכֵי סִפְרֵתִי וְתַעֲנִנֵי, לְמַדְנֵי חֲקִיךָ. דְּרָךְ שִׁקְרֵי הַסֵּר
מִמֶּנִּי, וְתוֹרַתְךָ חַנּוּנִי. טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנֵי, כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתָּ.
טוֹב אַתָּה וּמְטִיב, לְמַדְנֵי חֲקִיךָ. עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחֶסֶדְךָ, וְחֲקִיךָ
לְמַדְנֵי. עַבְדְּךָ אֲנִי הַבִּינְנִי, וְאֲדַעַה עֲדִיתְךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ,
וְלְמַדְנֵי אֵת חֲקִיךָ":

רבונו של עולם, חונן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל,
 אתה צויתנו על־ידי צדיקיך האמתיים לעון בתורה
 ולחדש בה, ובחמלתך הגדולה חמלת עלי להבין מעט בתורתך
 הקדושה, עד אשר יש בכחי להתנגע עד שאמצא חדושי תורה,
 כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'געתי ולא מצאתי אל
 תאמין', וכאשר שמעתי וראיתי כבר כמה וכמה אנשים בערפי
 שזכו על־ידי יגיעתם לחדושי תורה הרבה, פי הוא חובה על בן
 תורה להשתדל ולהתנגע בזה עד שימצא חדושי תורה, ולא יהיה
 עין יבש חס ושלום, רק יעשה פרות בתורה שהוא תקון גדול
 לנפשו. ועתה אדוני, מלפי ואלהי, אבי שבשמים, מה אמר ומה
 אדבר, אחר שבעונותי העצומים נתרחקתי ממך כל כך, עד
 שאני רחוק בעיני אפלו מלבקש על זה, וגם אני מתרשל הרבה
 אפלו בעסק התורה בפשיטות, לפעמים מחמת אגם מטרדת
 הפרנסה ומרבויו הבטולים המבטליו, ועל פי רב אני חיב בעצמי
 מה שאני מתבטל מדברי תורה בעתים הרבה שאני יכול לחטף
 בהם דברי תורה הרבה, וכל מה שאני מתבטל מהתורה נמצאים
 כנגדי בטולים הרבה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: אם
 בטלת מן התורה, יש לך בטלים הרבה כנגדך. עתה איך זוכין
 לחתור חתירה לבקש אותך לתקן כל זה, עד שאזכה לעסק
 בתורה באמת ולהגות בה יומם ולילה, ולא אפטור את עצמי
 בתרוצים של שקר, ולא אמעה את עצמי פי סוף כל סוף מה
 יהיה ממני ומה אשיב ביום הדין בשישאלו אותי: פלפלת
 בחכמה? צפית במרכבה? בהאיך אנפין איעול קדם מלפא. בפרט

שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ בְּנַפְשִׁי אֲשֶׁר קִלְקַלְתִּי הִרְבָּה הִרְבָּה עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי
הַרְעִים וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגֻנּוֹת וּמַדּוֹתַי הַרְעוֹת, וְעַדִּין לֹא שִׁבַּתִּי
מִטְּעוֹתַי וְהַמְצוּלוֹת יָם שׁוֹטְפִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְאֲנִי מִטְּבַע "בֵּינָן
מְצוּלָה וְאִין מַעְמֵד", עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל הֵיכֵן אֲנִי בַּעֲוֹלָם,
וְאֲנִי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד מִבְּלָבֶל וּמִטְרָף מְאֹד, וְאֵף עַל פִּי כֵן נַפְשִׁי וְלִבִּי
צוֹעֲקִים בְּקִרְבִּי בְּקוֹל מֵר וְחֹזֵק: "עַד מָתִי פְתִים תֵּאֱהָבוּ פְתִי", "עַד
מָתִי עֲצַל תִּשְׁכַּב, מָתִי תִקּוּם מִשְׁנֵתֶךָ", עַד מָתִי, עַד מָתִי. עַל כֵּן
אֶמְרָתִי: כָּל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי, אֶעְרַג וְאֶזְעַק וְאֶתְנַפֵּל וְאֶתְחַנֵּן מוֹל
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, אוֹלֵי אִזְכָּה עֵתָה לְדַבֵּר דְּבָרֵי
אֱמֶת לְפָנֶיךָ, עַד שְׁאִזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים עָלַי, עַד
שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲסֵדֶיךָ וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי דְרָכִים
וְעִצּוֹת אֱמֵתוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, בְּאִפְּן שְׂאֲשׁוּב
לְתוֹרָתְךָ בְּאֱמֶת, שְׁאִזְכָּה לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְלַהֲגוֹת בָּהּ
יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֵל יִטְרִידֵנִי שׁוּם טְרִדָּא וְעֶסֶק, הֵן עֶסְקֵי הַפְּרַנְסָה, הֵן
שְׂאֵר צָרְכֵי הַגּוֹף, רַק אֶשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֵז לְחַטֵּף עֵתִים וּזְמַנִּים מִתּוֹךְ
כָּל הַטְרִדוֹת וְהָעֶסְקִים, וּבִפְרָט בְּלַיְלָה:

וְאֶתָּה תַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּאִפְּן שְׁאִזְכָּה לְלַמֵּד הִרְבָּה בְּכָל יוֹם,
וְאִזְכָּה לְשׁוּם כָּל לִבִּי עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה, עַד
שְׁאִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ שְׁתַּפְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וַיִּפְקְחוּ עֵינַי שְׂכָלִי בְּקִדְשָׁה
וּבְמִתְהַרְהֵרָה, עַד שְׁאִזְכָּה לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָתְךָ חֲדוּשִׁים אֱמֵתִיִּים בְּכָל עֵת
שְׁיִהְיוּ לְנַחַת וְלְרִצּוֹן לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, וַיְהִי תִקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשִׁי
וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, שְׁאִזְכָּה לְתַקֵּן עַל יָדָם כָּל מַה שְׁפָגַמְתִּי בַּעֲוֹנוֹתַי
הַרְבִּים מִעוֹדֵי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבִפְרָט פְּגַם הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַרְהוּרִים

רעים שפגמתי בהם הרבה, אֶזְכֶּה לְתַקֵּן עַל־יְדֵי הַרְהוּרֵי תוֹרָה, שְׁאֶזְכֶּה מֵעַתָּה שְׁיִהְיֶה כָּל הַיּוֹם דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי דְבוּקִים בְּהַרְהוּרֵי תוֹרָה בְּכָל עֵת, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בַדֶּרֶךְ, בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי, בְּשִׁנְתִּי וּבְהַקְיָצִי, בְּעַסְקִי עִם בְּנֵי אָדָם וּבִישִׁיבְתִּי לְבַדִּי:

וְעִזְרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׁתֵּהֵא דְבוּקָה מַחְשַׁבְתִּי בְּתוֹרַתְךָ תָּמִיד בְּקִשְׁר אַמְיִן וְחֻזְק, עַד שְׁאֶפְלוּ בַעַת שְׁאֶתְחַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם תִּהְיֶה מַחְשַׁבְתִּי בְּפִנְיֵימִיּוּתָהּ דְבוּקָה בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה וְלֹא אֶשְׁכַּח אוֹתָהּ לְעוֹלָם אֶפְלוּ לְפִי שְׁעָה קְלָה, וְתִהְיֶה מַחְשַׁבְתִּי דְבוּקָה כָּל כֶּךָ בְּהַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁאֶפְלוּ בְּשַׁעַת שְׁנָה יְהִיו עוֹבְרִים עָלַי בְּחִלּוֹם מַחְשָׁבוֹת שֶׁל חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, עַד שְׁאֶזְכֶּה עַל־יְדֵי־יָדְיָהּ לְגַרֵּשׁ וּלְכַפֵּל מִמֶּנִּי כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת רְעוּת וְכָל הַרְעִיוֹנִים וְהַרְהוּרִים רְעִים, וְכָל מִינֵי שְׁגָעוֹן וְרוּחַ שְׂטוּת שְׁנֹדְבָקוּ בְּלִבִּי וְדַעְתִּי עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים מַעוּדֵי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, הַכֹּל אֶזְכֶּה לְכַפֵּל עַל־יְדֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל תוֹרָה, שְׁאֶזְכֶּה לְקִשֵּׁר עִצְמִי בָּהּ בְּקִשְׁר אַמְיִן וְחֻזְק תָּמִיד בְּלִי שׁוֹם רְפִיּוֹן; וְתִכְּף שִׁיבּוֹא עַל דַּעְתִּי חֶסֶד וְשִׁלּוּם אִיזָה מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה, מְכַל שִׁפְן וְכָל שִׁפְן אִיזָה הַרְהוּר רַע חֶסֶד וְשִׁלּוּם, אֶבְרַח מִיַּד מִמֶּנּוּ וְאֲנוּם לְתוֹךְ מַחְשָׁבוֹת שֶׁל תוֹרָה, וּמַעֲמַק חֲשֻׁכַת מְצוּלוֹת יָם וְטִיט תְּיוֹן אֶבְרַח לְאוֹר הַחַיִּים, לְמַחְשָׁבוֹת וְהַרְהוּרֵי תוֹרָה הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר הֵם חַיִּינוּ וְאֶרְךָ יְמֵינוּ, עַד שְׁאֶזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁתַּפְּתַח לִי שְׁבִילֵי הַשָּׂכָל, עַד שְׁאֶכְנֶס בְּחֲדָרֵי הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֶזְכֶּה לְכַנֵּס וּלְטַיֵּל בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה מְחֻדָּר לְחֻדָּר וּמְפֻלְטִין לְפֻלְטִין וּמַהִיכָל לְהִיכָל וּמִבֵּית לְעֵלְיָהּ וּמַעֲלֵיָהּ לְעֵלְיָהּ,

וּלְקַשֵּׁר וּלְחַבֵּר וּלְיַחַד וּלְכַלֵּל כָּל הַחֲדָרִים וְהַיְכָלוֹת יַחַד בְּקַשֵּׁר
 אֲמִיץ וְחֹזֵק, וְלַהֲפִיר וְלַהֲשִׁיג יְדִיעַת אֱמֶתת אֱלֹהוֹתְךָ עַל־יַדֵּי זֶה,
 עַד שְׂאוּפָה שְׂתַתֵּן לִי בַּחֲסִדֶיךָ בְּמַתְנֶה גְמוּרָה אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה עִם כָּל חֲדָרֶיהָ וְהַיְכָלֶיהָ, שְׂתַהֲיֶה נִקְרָאת תּוֹרָתִי
 מִפֹּשֵׁ, וַיִּקָּים בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ,
 וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה":

מָלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנֵי, כִּי לֹא בַּחֲסֵד וְלֹא
 בְּמַעֲשִׂים בָּאתִי לְפָנֶיךָ, כִּי בְּאֱמֶת אֵין לִי עֵתָה שׁוּם פְּתִחוֹן
 פֶּה לְבַקֵּשׁ עַל דְּבַר קַל שְׁבַקְלִים, מִכָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן עַל גְּדוּלוֹת
 בְּאֵלֶה. אֵךְ גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שְׂאֲנִי מַחִיב וּמְכַרַח
 לְדַבֵּר כָּל זֶה, עַל פִּי כָּל מַה שֶּׁשְּׂמַעְתִּי מִרְבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים זְכוֹרֻם
 לְבָרְכָה, כִּי חֲסִדֶיךָ לֹא תִמְנוּ וְרַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים לְעוֹלָם:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי מָלֵא רַחֲמִים, שְׂאֲפִלוּ בַעַת שְׂאוּפָה בְּרַחֲמֶיךָ
 לְחַדֵּשׁ חַדוֹשִׁים אֱמֶתִים בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה, שְׁלֹא אֲמַעָה
 בְּנַפְשִׁי לוֹמֵר שְׁכַבֵּר בָּאתִי עַד תְּכוּנָתָהּ, וּכְבֹר נִכְנַסְתִּי לְפְנִימִיּוּתָהּ,
 רַק אֲזַפָּה לְהַבִּין וְלִידַע תְּמִיד כִּמָּה אֲנִי רַחוּק מֵאֱמֶתת פְּנִימִיּוּתָהּ,
 "כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְּבוּהַ שׁוֹמֵר" וְכוּ', וַיֵּשׁ פְּנִים לְפָנִים, וּכְמוֹ שְׁפָתוֹב:
 "לְכָל תְּכַלֶּה רְאִיתִי קִץ, רַחֲבָה מִצּוֹתְךָ מְאֹד"; וְכֹאֲשֶׁר לְגַדְלָתְךָ אֵין
 חֶקֶר, כִּי אֵין חֶקֶר לְתְבוּנוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא אַחֲדוּתְךָ. וְאֲפִלוּ
 כְּשֶׁאֲזַפָּה לְהַשִּׁיג הַשְּׁגוֹת שֶׁל אֱמֶת, תַּחֲזַקְנִי לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְחַתֵּר
 וְלַהֲתַיַּעַץ וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר לְסַלֵּס וּלְפַלְפֵּל וְלַעֲזֹן בְּעֵין
 אֱמֶתִי בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה, בְּכָל יָב וּנְפֶשׁ, בְּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי בְּאֱמֶת,
 עַד שְׂתַפְתַּח לִי בְּכָל עַת שְׁעָרֶיהָ וּפְנִימִיּוֹת חֲדָרֶיהָ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר,

לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְהַשְׁיֵג אֶמֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אָדָם דְּקַדְשָׁה, בְּאֵמֶת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם", עַד שְׁיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלָי הַצֵּלִם אֱלֹהִים בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵהִיָּה נִכְלָל בְּאָדָם הָעֲלוּיָן בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַכִּיר וּלְהַשְׁיֵג אוֹתָךְ בְּאֵמֶת, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְכְרִצּוֹן צַדִּיקוֹךָ הָאֱמֵתִיִּים, כִּי לְךָ נּוֹצַרְתִּי:

ב: וּבְכֵן תּוֹצְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁאֲזַכֶּה לְלַמֵּד הַלְכוֹת כָּכָל יוֹם וְיוֹם, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כֹּל יְמֵי חַיִּי, וְלֹא יַעֲבֹר אֶצְלִי יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד הַלְכוֹת, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל יְדֵי הַהֲלָכוֹת לְשַׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא, לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתָךְ תְּתַבַּרְךָ לְנִצָּחַת. וְתַעֲזֹרְנִי שְׁאֲזַכֶּה לְבַרֵּר פֶּסֶק הַהֲלָכָה בְּאֵמֶת, וְתַהֲיֶה עִמִּי תְּמִיד, וְתִמְשָׁךְ עָלַי חֶסֶד חֲנּוּם, חֶסְדֵי דָוִד הַנּוֹאֲמָנִים, וְאֲזַכֶּה לְאַסּוּקֵי שְׂמֵעֶתָא אֲלַבָּא דְּהַלְכְתָּא, עַד שְׁאֲזַכֶּה מִהֲרָה לִידַע כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁל כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה עַל בְּרִין וְאֶמְתָּתָן וּלְחַדֵּשׁ בָּהֶם חֲדוּשֵׁין אֱמֵתִיִּים. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלָם דְּקַדְשָׁה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתָךְ בְּאֵמֶת וּלְהִיוֹת סְמוּךְ וְקָרוֹב אֵלֶיךָ, וּלְהוֹדוֹת לְךָ וּלְבָרְכְךָ תְּמִיד, וּלְהַתְדַבֵּק אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

וְתַרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁנֹזְכָה לְהִיוֹת תּוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא, שְׁנֹזְכָה לְחַזִּיק אֶת הַלּוּמְדֵי תּוֹרָה הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת יְהוָה בְּאֵמֶת, לְתַמְכֶם וּלְסַעֲדֶם וּלְהַחֲזִיקֶם וּלְהַסְפִּיק לָהֶם כָּל מָה שְׁיַחֲסֵר לָהֶם בְּכַבּוּד גָּדוֹל, וּלְעֲשׂוֹת כָּל צְרִיכָהֶם וְכָל צְרִיכֵי בְּנֵיהֶם וּבֵיתֶם, בְּאִפְּן שְׁיִזְכּוּ לְעַסֵּק

בְּתוֹרְתְךָ וּבַעֲבוֹדָתְךָ בְּהִרְחַבַת הַלֵּב בְּלִי בְּטוֹל וּבַלְבוּל כָּלֵל, לַמֶּעַן
 יוּכְלוּ לְהוֹלִיד וּלְחַדֵּשׁ הַלְכוֹת וְחַדוּשֵׁינִי אֲמַתִּיִּים בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה,
 וְתִשְׁפִיעַ חֶסֶד גָּדוֹל עַל־יְדֵי־יְהוָה, וַיִּמְשֶׁךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְעִשְׂוִיּוֹת גָּדוֹל דִּקְדָּשָׁה, וְרַחֲמִים
 וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וְתַמְלֵא פְּגִימַת הַלְבָנָה, וַיְקַיֵּם מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְהָיָה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה":

וְתִזְכְּנוּ לַעֲסֹק בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה תְּמִיד לְשִׁמּוּה בְּאַמְתִּי, וְתִתֵּן לָנוּ
 רַב הַגּוֹן וְאַמְתִּי שְׁנוֹבָה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְנִדַּע אֶת
 הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נָלַךְ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ
 לְעוֹלָם, וַיּוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֲמַת תְּמִיד פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב:

יב: וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה תְּמִיד חַדוּשֵׁינִי דְאוֹרֵי־יְתָא
 אֲמַתִּיִּים. וְאַזְכֶּה לְדַלֵּג וּלְעַבֵּר מִהֵרָה בְּכָל עַת עַל כָּל
 הַבְּלָבוּלִים וְהַעֲקָמִימִיּוֹת וְעַל כָּל הַמְּגִיעוֹת הַמְּבַלְבְּלִין אֶת הַמֶּחֶ
 וְהַדַּעַת מִלְּחַפֵּשׁ וּלְחַשֵּׁב וּלְחַדֵּשׁ בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה, רַק אֲזַכֶּה
 שְׂיִהְיֶה דַעְתִּי וּמַחִי וּמַחֲשַׁבְתִּי דְבוֹק וּמִקְשָׁר בְּכָל עַת בְּתוֹרְתְךָ
 הַקְדוּשָׁה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק מְאֹד, בַּל יִמוּט לְעוֹלָם, עַד שְׁאַזְכֶּה
 לְמִצָּא וּלְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם חַדוּשֵׁינִי דְאוֹרֵי־יְתָא אֲמַתִּיִּים פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב,
 וְכַח הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה תִּלְךָ לִפְנֵי וְתִנְחָה אוֹתִי בְּכָל עַת בְּדֶרֶךְ
 הָאֲמַת וְהַיִּשָּׁר, בְּנִקְדַת הָאֲמַת לְאַמְתּוֹ פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה, וַיְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּהַתְּהַלֵּךְ תִּנְחָה
 אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחְךָ":

כב: וְתִפְתַּח אֶת עֵינֵי שִׁכְלִי וְדַעְתִּי בְּדֶרֶךְ הָאֲמַת וְהַתְּמִימִיּוֹת
 הָאֲמַתִּי, שְׁאַזְכֶּה לִידַע הַיָּטִב הַדֶּרֶךְ הָאֲמַת וְהַנְּכוּן,

אִיךְ לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת נְאוֹת וְאַמְתִּיזוֹת, כְּרַצוֹנְךָ וְכְרַצוֹן
 יִרְאִיךָ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר גָּלוּ אֵילוּ הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּעוֹלָם,
 בְּאִפֶּן שִׁיעֲלוּ שַׁעֲשׁוּעִים גְּדוּלִים לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ בְּאַמַּת
 בְּשָׁלְמוֹת וּתְשִׁיבֵנִי אֵלֶיךָ בְּאַמַּת. עֲזֹרֵנִי שְׂאוּבָה לְכוּן פּוֹנְתָם
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֶלְמֹד בְּסַפְרֵיהֶם
 הַקְּדוּשִׁים, וְלִסְדֵּר תְּפִלוֹת נְאוֹת וּקְדוּשׁוֹת עַל כָּל הַדְּבָרִים
 הַנֶּאֱמָרִים וְהַמְרֻזִּים בְּדַבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים בְּאַמַּת, שְׂאוּבָה לְהַגִּיעַ
 לָהֶם מְהֵרָה, וְאוּבָה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ עַל־יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה
 שֶׁגָּלוּ הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם, וְאוּבָה לִילָךְ בְּעַבְדֶּךָ בְּאַמַּת עִם
 כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתָם, שְׂאוּבָה לִילָךְ בְּדַרְךְ הַקִּדְשׁ אִיזָה זְמַן עַל פִּי
 חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אַחַת, וְלֹהֲפָצִיר וְלֹהֲעֵתִיר וְלֹהֲתַפְּלֵל וְלִשׁוּחַ לְפָנֶיךָ בְּכָל
 אוֹתוֹ הַזְּמַן, עַד שְׂאוּבָה לְהַגִּיעַ וְלֹהֲשִׁיג הַעֲבוּדָה הַנֶּאֱמָרָה בְּאוֹתָהּ
 הַתּוֹרָה, לְקַיֵּם בְּאַמַּת אֵת כָּל הַנֶּאֱמָר שָׁם, וְתִהְיֶה כָּל עַבְדֶּיךָ בְּכָל
 אוֹתָהּ הָעֵת וְהַזְּמַן עַל פִּי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה, וְאַחֲרֶיךָ אוּבָה לִילָךְ זְמַן
 מְסֻיָּם עִם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אַחֲרָת, עַד שְׂאוּבָה לִילָךְ עִם כָּל חֲדוּשֵׁי
 תּוֹרוֹתֶם שֶׁגָּלוּ בְּעוֹלָם וְלְכוּן פּוֹנְתָם בְּאַמַּת, וְלִזְכּוֹת לְקַיֵּם בְּשָׁלְמוֹת.
 וְאִם אֲנִי רַחוּק מְזֶה מְאֹד מְאֹד עִתָּהּ, בְּעֵינֶיךָ אֵין שׁוּם דְּבַר רַחוּק, פִּי
 מִמֶּךָ לֹא יִפְּלֵא כָּל דְּבַר, הֵן "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מִזְמָה",
 וְאַתָּה עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּכָל עֵת אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ מֵעוֹלָם:

לט: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְעֲזֹרֵנוּ וְזַכּוּנוּ שְׂאוּבָה
 לְהַגִּיעַ בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאוּבָה לְהַרְבּוֹת
 בְּלְמוּד הַתּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה לְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל
 בְּאַמַּת. וְתַפְתַּח אֵת לְבָבִי בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ, שְׂאוּבָה לְהַבִּין וְלֹהֲשַׁפֵּיל

הַעֲמִיקוֹת וְהַנְּעִימוֹת וְהַמְתִּיקוֹת שְׁבִתוֹרְתְךָ הַקְדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה
וְהַתְּמִימָה, וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי בְּכָל עֵת שְׁאוּזְכָּה לִידַע תְּמִיד בְּאֵמֶת
אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעֵנְנֵי 'בְּטוֹלָה' שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה', שְׁאוּזְכָּה לְלַמּוֹד
יוֹם וְלַיְלָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְלִידַע וּלְכוֹן הַזְּמַן הַמְּכַרָּח לְהַתְּפַטֵּל,
שְׂיִהְיֶה הַכֹּל יָפֵה בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ וּבְזִמְנוֹ, כִּי גִלּוֹי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ אֲדוֹן
כֹּל, נוֹתֵן הַתּוֹרָה, כִּי בְּשֵׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמַחְמֵר קַרְצָנוּ, וּבְהַכְרַח
לְהַתְּפַטֵּל קִצַּת לַפְּעָמִים מִלְּמוֹד הַתּוֹרָה, כִּי צְרִיכִין זְמַן לֵאכֹל
וְלִשְׁתּוֹת וְלִישֵׁן בְּשִׁבְלֵי קִיּוּם הַגּוּף, וְלַעֲסֵק בְּצַרְכֵי פְּרִנְסָה וּשְׂאֵר
הַכְּרַחֲיוֹת הַגּוּף, אוֹ לְהַתְּפַטֵּל לַפְּעָמִים, לְפַקֵּחַ אֶת הַדַּעַת שֶׁלֹּא
יִתְפַּלֵּל מֵרַבּוּי הַלְּמוּד יוֹתֵר מִהַמְּדָה. וּבְאֵמֶת לְפִי עֵצֶם קְדוּשַׁת
מְתִיקוֹת וּנְעִימֹת תּוֹרְתְךָ הַקְדוֹשָׁה, בְּוֹדָאֵי הָיָה רָאוּי לָנוּ לְבָלִי
לְהַתְּפַטֵּל לְעוֹלָם מִדְּבַרֵי תּוֹרָה אֲפֹלוּ שְׁעָה קְלָה, כִּי הִיא חַיִּינוּ
וְאֵרֶךְ יְמֵינוּ, וְאֵיךְ אֲפֹשֵׁר לְפָרֵשׁ מִחַיִּים אֲמִתִּיִּים אֲפֹלוּ רַגַע אַחַת,
אֵךְ כִּבְרַ גְּלִיתָ לָנוּ שׁוּזָה אִי אֲפֹשֵׁר בְּשׁוּם אַפֵּן בְּעוֹלָם לְבָלִי
לְהַתְּפַטֵּל כֻּלָּל, כִּי בְּהַכְרַח צְרִיכִין לְהַתְּפַטֵּל לַפְּעָמִים בְּשִׁבְלֵי צְרִכֵי
הַגּוּף הַמְּכַרְחִים:

נ: וְחַמּוּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְהַתְּמִיד
בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוֹשָׁה לְשִׁמְהָ וְלַהֲגוֹת בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה, עַד
שְׁנוּזָה בְּעֵצְמָנוּ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים רַבִּים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוֹשָׁה
עַל פִּי הַדְּרָכִים שְׁקִבְלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַקְדוֹשִׁים
הָאֲמִתִּיִּים, זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, שְׁנוּזָה לְקַשֵּׁר
מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תְּמִיד בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוֹשָׁה, וְלַחֲשֵׁב וּלְעֵיץ בָּהּ בְּעֵינֵי גְּדוֹל
לְשִׁמְהָ, וְלַהֲתַפְּלֵל לְפָנֶיךָ הַרְּבָה שְׁתֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרְתְךָ, וְתַפְקַח

עיני שכלנו ודעתנו לטובה, עד שנופה לחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה והנוראה והנשגבה מאד מאד, ונופה עלידי כל החדושים שנחדש בתורתך להמשיך אלינו תמיד אלהותך לתוך מחנו ושכלנו, וימלא כבודך את כל מחנו ושכלנו ודעתנו ולבבנו ורמ"ח אברינו ושם"ה גדינו וכל קומתנו, ואהיה מרפבה לשכינת אלהותך, ולא אצא עוד מן הקדשה חסדו שלום אפלו כחוט השערה, ולא אחשב שום מחשבת חוץ חסדו שלום, רק אהיה תמיד דבוק בך ובתורתך הקדושה, עד שאזכה להכניס גם באחרים ידיעת אמתת אלהותך, להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, שאזכה להמשיך אלהותך לתוך מחם ושכלם ולבבם עלידי דברי התורה הקדושה שתזכני להשמיע באזניהם ובלבביהם, ותפתח עינם ושכלם ולבבם שירגישו נעימות התורה, ותטעמם נעם זיוה, עד שנופה כלנו, עמך בית ישראל, להכיר אותך באמת מהרה, "לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח":

* ג רבנו של עולם, אתה הודעת לנו גדל מעלת הצדיקים הקדושים, עד אשר יש להם כח גדול כל כך, שעל ידי מה שהם נעים ונדים והולכים אחת הנה ואחת הנה בתוך ביתם, יכולין בזה להמתיק כל הדינים, ולהחיות מתים. על כן חוס וחמל נא עלי וזכני להתקרב לצדיקים כאלה שיש להם כח כזה. וזכני לעסוק הרבה בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ועל ידי זה אזכה לשפך החמימות והאש הנוער בלבי לכל התאוות והכלים וכסופין דהאי עלמא, ואזכה שיהיה לבי בוער בקדשה

גדולה רק לתורתך ועבודתך, וגם זה יהיה במדה ובצמצום הראוי לפי מדרגתי, ולא אהרום את גבולי חס־ושלום, ואקים מקרא שפתוב: "בלפי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך". וזכני להתדבק כל כך בתורתך הקדושה, עד שאהיה נכלל עמה באחדות אחד ממש בבחינת "ואת התורה אדם", עד שאהיה נמנה גם כן בכלל הצדיקים הקדושים, ואזכה שעלידי מה שאני נע ונד לפעמים בתוך ביתי, יהיו נמתקין כל הדינים ויהיה נמשך בחינת תחית המתים, ויקים מקרא שפתוב: "כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי, להתהלך לפני אלהים באור החיים". ונאמר: "אני אמת ואחיה מחצתי ואני ארפא". ונאמר: "ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום":

* יט "עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי". רבנו של עולם, אתה הודעת לנו, שבתוך תקף התגברות התאוות על האדם עד שקשה לו לשפרם ולמנע את עצמו מהם, אף־על־פי כן התורה עומדת עליו גם אז, וקוראת ומכרזת לפניו: "עד מתי פתים תאהבו פתי", וכן: "מי פתי יסור הנה"; אך מחמת תקף תשוקת התאוה אינו שומע קריאתה, ואחר גמר תאוותו הוא מרגיש תקף קריאתה, ומזה נמשך מה שמתחרט תקף על העברה ופגם התאוה, על־ידי שהחכים תקף על־ידי שמיעת קול התורה הקדושה, שהיא מחכימת פתי. וגם אתה רמוזת לנו איך שהתורה הקדושה תעיד על מעשי האדם, מאחר שהיא עומדת עליו וקוראת לפניו תמיד אפילו בעת שעושה מעשים שבפסתר, בבחינת "מים גנובים ימתקו". על כן חוס וחמול נא עלינו, וזכנו

לְהִזְכִּיר עֲצֻמְנוּ בְּכֹל פֶּעַם בְּזוֹה, וְלִידַע וְלִהְאָמִין בְּאֵמַת אֵיךְ
 שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעֲצֻמָּהּ, שֶׁהִיא לְמַעַלָּה מִכָּל הַמַּדְרָגוֹת וּמִכָּל
 הָעוֹלָמוֹת, כִּי הִיא אֲחָדוֹת אֶחָד עִמָּךְ תַּתְּבָרָךְ, וְאַף־עַל־פִּי כֵן הִיא
 אוֹחוֹת בְּנוֹ וְהוֹלֶכֶת עִמָּנוּ גַם לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַפְּחוּתִים וְהַשְּׁפָלִים
 וְקוֹרֵאת וּמְכַרְזֵת לְפָנֵינוּ לְסוּר מִדְּרָכֵי שְׂאוּל וּמוֹת וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי
 הַטּוֹב וְהַחַיִּים, וְעַל־יְדִידוּהָ נֹזֶפֶה לְשַׁבֵּר אֶת כָּל תְּשׁוּקַת תַּאֲוֹתֵינוּ,
 מִחֲמַת גְּדֹל הַבוּשָׁה וְהִירָאָה וְהַפְּחָד שֶׁיִּפּוֹל עָלֵינוּ מִפְּחָד יְהוָה
 וּמִהֲדַר גְּאוֹנוֹ, וּמִפְּחָד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַעוֹמְדַת לְפָנֵינוּ וּמְכַרְזֵת
 עָלֵינוּ תְּמִיד. וְאֵיךְ נֹכַח לְהָרִים פָּנֵינוּ לְפָנֶיךָ פְּשֵׁה־תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּעֲצֻמָּה תַעֲיִד עַל מַעֲשֵׂינוּ, וְאֵיךְ שֶׁהִיְתָה עוֹמְדַת עָלֵינוּ וּמְכַרְזֵת
 לְפָנֵינוּ וּמְבַקֶּשֶׁת מֵאֲתָנוּ "לְסוּר מִמוֹקְשֵׁי מוֹת", וְאַנְחֵנוּ פֶּשַׁעֵנוּ
 וּמְרִינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹלָהּ הַנְּחַמָּד וְהַנְּעִים וְהַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא. רְבוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים, וּזְכֵנוּ לְעוֹב דְּרָךְ רָשָׁע,
 וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע, וַיְקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ
 אֶזְנוֹ מִחֲשֻׁבוֹתָיו, וַיֵּשֶׁב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה
 לְסִלּוּחַ:

* ב "יהוה עז לעמו יתן, יהוה יברך את עמו בשלום. אל ישראל
 הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים". רבונו של
 עולם, זכני לעזות דקדושה, ואזכה לקים מה שאמר רבותינו
 זכרונם לברכה: הוי עז כנמר, שיהיה לי עזות דקדושה לעמוד בנגד
 העוי פנים שבדור ונגד כל הקמים עלי ורוצים למנע אותי
 מעבודת יהוה חסד ושלום, ואני אזכה להתגבר בעזות גדול
 כנגדם, ולא אתביש כלל מפני המלעיגים וגם לא אתקוטט

עִמָּהֶם, רק אֲדַרְבֶּהּ, כֹּל מֵה שְׁיַעֲמָדוּ לְנַגְדִי לְמַנַּע אוֹתִי מִתּוֹרָה
וְעִבּוּדַת יְהוָה אֲתַגְבֵּר בְּעִזּוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁהּ, לְשִׁבֵּר כֹּל הַמְּנִיעוֹת
וְלִבְלִי לְשִׁמֵּעַ בְּקוֹלָם כֻּלָּל, וּבְאַתְעֲרוּתָא דְלִתְתָּא אִיתְעַר לְעֵלְא,
וַיִּשְׁפִּיעֵנו עָלֵי מִלְמַעְלָה כַּח גְּדוֹל וְעִזּוֹת וּגְבוּרָה דְּקִדְשָׁה לְעַמּוּד כְּנַגְד
כֹּל מִיָּנִי עִזּוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְלִהְכַנְיָעִם וְלִשְׁבַּרְם וְלִבְטָלָם בְּבִטּוּל
גְּמוּר. וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקִי בְּתוֹרָתְךָ, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ
עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, שְׂכֵשֵׁם שְׂמִי שֶׁהוּא עוֹ פָּנִים אֵין לוֹ חֵלֶק
בְּתוֹרָה, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה: כֹּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ עִזּוֹת
בְּיָדוֹעַ שְׂלֵא עֲמָדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינִי, כִּי הוּא מֵהִתְתַּקֵּעַ"ד
[מֵהִתְשַׁע מֵאוֹת וְאַרְבַּעָה וְשִׁבְעִים] דּוֹרוֹת שְׂלֵא הָיוּ רְאוּיִים לְקַבֵּל הַתּוֹרָה,
כְּמוֹ כֵּן גַּם כֵּן בְּשֵׂאִין לְהֵאָדָם שׁוֹם עִזּוֹת דְּקִדְשָׁה, אַזִּי אֵין לוֹ גַּם
כֵּן חֵלֶק בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֵקֶר הַהִתְגַּבְּרוּת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדַת
יְהוָה תְּלוּי בְּעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה, כִּי הָעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה שְׁלוֹ הוּא מוֹסִיף כַּח
וְעוֹ וּגְבוּרָה כְּכִיכּוֹל לְמַעְלָה גַּם כֵּן, בְּכַחֲיַנְתּ: "תְּנוּ עוֹ לְאֱלֹהִים",
וְעַל־יְדֵי זֶה "יֵאל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹ וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם", כִּי
מִשְׁפִּיעִין עָלָיו מִלְמַעְלָה כַּח וְעִזּוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה לְעַמּוּד כְּנַגְד כֹּל
הַמְּנִיעוֹת וְלִשְׁבַּרְם וְלִבְטָלָם, וְלִהְתַּחִיל וְלִגְמוּר כֹּל מֵה שְׁרוּצָה
בְּעִבּוּדַת יְהוָה. וְעוֹרְנֵי לְפָלִס דְּרַכֵּי, וְאַדַּע וְאַכּוֹן הָאֵמֶת לְאַמְתוֹ
בְּעִנְיָן זֶה, לְהוֹהֵר מְאֹד מְאֹד לְבְלִי לְהַכְשֵׁל חֲסִי וְשְׁלוֹם בְּעִזּוֹת
דְּסִטְרָא אַחְרָא, כִּי הִיא מְדָה רַעָה וּמְגַנָּה מְאֹד, וְאַף־עַל־פִּי כֵּן
אֲתַגְבֵּר וְאַתְחַזֵּק בְּכָל פַּעַם בְּעִזּוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה. וְזַכְנֵי לְכוֹן הַדְּרָךְ
הַיָּשָׁר וְהָאֵמֶת בְּמִדַּת הַעֲנוּהָ, שְׂאֵזְבָה לְהִיּוֹת שְׂפָל וְעָנוּ מְאֹד מְאֹד
בְּפָנֵי כָּל אָדָם, וְאַף־עַל־פִּי כֵּן לֹא אֶהְיֶה שְׂפָל וְגִבּוּה בְּעִנְיַי עֲצָמִי

לְגַמְרִי, עַד שְׁאֶפֶל בְּדַעְתִּי וְאֶתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים וְהַקָּמִים עָלַי
 לְמַנַּע אוֹתִי וּלְבַטְלֵנִי מִמְּקַצַּת עֲבוֹדַתִּי אֶת יְהוָה, רַק אֲדַרְבֶּה
 אֶת־גִּבּוֹר בְּעִזּוֹת גְּדוֹל וְדִקְדֻשָּׁה נִגְדָם, לְבָלִי לְהַסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם וְלֹא
 אֲשִׁמַע בְּקוֹלָם כָּלֵל. וְתַמְשִׁיךְ עָלַי הָאָרֶה אֱמֵתִית מֵהָעֲנוּה שֶׁל
 מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׁכַתְּבֵנִי עַל עֲצָמוֹ: "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ
 מְאֹד", וְכֵן רַב יוֹסֵף אָמַר: לֹא תִתְּנֵנִי עֲנוּה דְאִיפָא אֲנָא, וּבִזְכוּתָם
 אֲזַכֶּה גַם כֵּן לְכֹונֵן הָאֱמֵת אִידֵךְ לְהַתְּנַהֵג בְּמִדַּת הָעֲנוּה. וְתִזְכְּנֵנִי
 לְמִדַּת הַיְרָאָה בְּשִׁלְמוֹת, וַיִּקְיָם בִּי מִקְרָא שְׁכַתְּוֹב: "עֲקֵב עֲנוּה
 יִרְאֵת יְהוָה", וְנֹאמַר: "רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה", כִּי יֵשׁ יִרְאָה
 לְמַעֲלָה מִיִּרְאָה, וְתִזְכְּנֵנִי לִילָךְ מִמַּעֲלָה לְמַעֲלָה בְּמִדַּת הַיְרָאָה,
 וְאֲזַכֶּה בְּכָל פֶּעַם שְׁתַּמְשִׁיךְ עָלַי יִרְאֵתְךָ הַקְּדוּשָׁה מִבְּחִינַה וּמִדְּרָגָה
 הַגְּבוּהָ בִּיּוֹתֵר, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְעֹלוֹת מִמַּעֲלָה לְמַעֲלָה בְּמִדַּת הַיְרָאָה
 עַד אֵין סוּף, וַיִּקְיָם בִּי מִקְרָא שְׁכַתְּוֹב: "עֲקֵב עֲנוּה יִרְאֵת יְהוָה,
 עֵשֶׂר וְכָבוֹד וְחַיִּים". וְנֹאמַר: "יִרְאֵת יְהוָה מוֹסֵר חֲכָמָה וְלִפְנֵי כְבוֹד
 עֲנוּה". וְנֹאמַר: "בִּירְאֵת יְהוָה מִבְּטַח עֵז וּלְבַבְנוּ יִהְיֶה מַחְסֵה". אָמֵן
 כֵּן יְהִי רְצוֹן:

* מִי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל
 יוֹם וְיוֹם, וְאֲזַכֶּה לְלַמֵּד בְּסִפְרִים הַרְבֵּה שְׁנַתְּחַבְּרוּ עַל־
 יְדֵי חֲכָמִיד הַקְּדוּשִׁים, וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, עַד אֲשֶׁר שְׁבַכְל
 סֵפֶר וְסֵפֶר שְׁאֵהִיָּה מַעֲיֵן וְלוֹמֵד בּוֹ, אֲזַכֶּה לְהִבִּין הַיִּטֵּב פְּנֹת
 הַמְּחַבֵּר בְּאֱמֵת לְאֱמֵתוֹ, וְלֹא אֲשַׁגָּה בְּכֹונָתוֹ וְלֹא אֶפְרֹשׁ בּוֹ פְּרוּשׁ
 זֶר חֵסֶד־שְׁלוֹם. וְתִזְכְּנֵנִי שְׁאֲחֹר שְׁאֲזַכֶּה לְעַמּוֹד עַל פְּנֹת דְּבַר הַסֵּפֶר
 לְאֱמֵתוֹ, אֲזַכֶּה לְעֵינַי עוֹד וְלְהַסְתַּפֵּל הַיִּטֵּב עַל אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה שְׁבוּ,

עד שעל ידיה יתחילו האותיות להאיר ולהצטרף בבחינת
 'אותיות בולטות ומצטרפות', עד שאזכה לראות על ידיה
 בהספר חדשות ונפלאות וצדופים חדשים, מה שבעל המחבר
 בעצמו לא פון לזה כלל, ויקים בי מקרא שכתוב: "גל עיני
 ואביטה נפלאות מתורתך", אמן פן יהי רצון:

פא "ביהוה חסיתי, איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור.
 שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג. כל היום
 חרפוני אויבי, מהוללי בי נשבעו. בי אפר פלחם אכלתי ושקני
 בבכי מסכתי. מפני זעמד וקצף, בי נשאתני ותשליכני". בי אני
 הולך בעולם נע ונד בארץ ואין לי שום מנוחה והשקט, בי
 הרוח סערה הולך וסוער, ואני מבלבל ומטרף מאד, יותר
 מספינה התועה בלב ים. את מרירות עין הדעת טוב ורע
 טעמתי, ונתערב בי מאד הטוב והרע יחד, ואין לי שום מנוחה
 והשקט. לפעמים מתעורר בי הטוב, ומגיע לי הרהור תשובה,
 ואני מתחיל להרגיל עצמי בדרכי יהוה בדרכי התורה הקדושה,
 ולכסף לתשובה שלמה באמת, אך הוא למצער מאד, ובתוך
 כך מתעורר חסדו שלום אש התאוות, ואני הולך ותועה, עולה
 ויורד, יורד ועולה, והשקט לא אוכל. אוי לי מיצרי, אוי לי
 מיצרי. באבן הנתון בתוך כף הקלע, פן נפשי מטרפת ביון
 מצולות טיט עכירת תאוות עולם הזה והבליו, ובאמת אין לי
 שום משל ודמיון לכנות ולהדמות עצם הרחמנות שעלי מיום
 היותי על האדמה עד היום הזה, "לא שלותי ולא שקטתי ולא
 נחתי, ויבא רגזו":

ו: אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלַבְנוּ בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמְעַת לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעִשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, עַד שְׁנוּזָפָה לְהַשִּׁיג אִוְרוֹת הַמְקִיפִין הָעֲלִיוֹנִים, שֶׁהֵם עֵקֶר שְׁעֵשׂוּעַ וְתַעֲנוּגַת עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהֵם אֲרִיכַת הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים בְּאַמֶּת, שֶׁהֵם הַמְקִיפִים שְׁלֹמֵעֵלָה מֵהַזְּמַן, שֶׁהֵם רַב טוֹב הַצָּפוֹן וְגִנּוּזוֹ לִירֵאִיךָ, אֲשֶׁר כָּל הַזְּמַן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה מֵה שְׁתִּיהָ וּמֵה שְׁתִּיהָ אֵינוֹ עוֹלָה כָּלֵל כְּנֶגֶד יוֹם אֶחָד וְאֶפְלוּ כְּנֶגֶד שְׁעָה אַחַת שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן, שֶׁהוּא יוֹם שֶׁכָּלוּ אֲרֶךְ וְטוֹב, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִזְכֶּה לָזֶה:

כה: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, שֶׁכַּח הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים, שֶׁכָּבוּ הִרְבֵּה וְשֶׁכָּבוּ דְמָעוֹת רַבּוֹת לְפָנֶיךָ כְּמוֹם, עַד שֶׁכָּבוּ שְׁנֵתְגַלּוּ לָהֶם חֲדוּשֵׁי תוֹרַת הִרְבֵּה עַל־יְדֵי דְמָעוֹתֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר חִבְּרוּ סְפָרִים שְׁלֵמִים קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים מִחֲדוּשֵׁי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה שֶׁחֲדָשׁוּ עַל־יְדֵי בְּכִיָּה בְּדְמָעוֹת שְׁלִישׁ, רַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר כַּח הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֲמֵתִים הָאֵלֶּה, שֶׁיַּעֲמְדוּ כְּנֶגֶד גְּזֵרוֹת הָעֲבוּרִים וַיִּבְטְלוּ אוֹתָם:

לד: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ שֶׁבְּכָל דְּבָר שֶׁפָּקַדְשָׁה שְׁאֵנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר אֲנִי רַחוּק מְזֵה כָּל כֶּד, עַד שֶׁאֵין לִי שׁוֹם דְּרָךְ וְנִתִּיב בְּמַחֵי אֵיךְ לִפְתּוֹחַ פִּי לְדַבֵּר מְזֵה וּלְרַצוֹת וּלְפָאִים אוֹתְךָ עַל זֶה, פִּי כְּנֶגְמִתִּי וְקַלְקַלְתִּי הִרְבֵּה מְאֹד, וְאֲנִי רַחוּק מִמְּךָ

ומתורתך הקדושה ומכל הדברים שבקדשה בתכלית הרחוק, פי
 ירדתי פלאים ואין עוזר לי, ויכנע בעמל לבי, נכשלתי ואין עוזר,
 ואפלו מעט הכח שיש בי עדיו, איני זוכה להרגישו, ומחלישים
 דעתי בכל עת ורגע, לא יתנוני השב רוחי:

נו: רחם עלי מלא רחמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך
 ובנפלאותיך הנוראות, באפן שאזכה על כל פנים
 מעתה לשוב אליך באמת, ולנוח ולשקט ממחשבותי הרעות
 ומפועשי הרעים והפגומים, ולא אפגם עוד כלל. רחם רחם, הצל
 הצל, עזרני והושיעני שאזכה לקשר כל מחשבותי ודבורי ועשיתי
 וכל חכמתי ודעתי ושכלי אליך באמת, ומכל המקומות אשר אני
 שם, בכל עת ועת אזכה לקשר מחשבותי ושכלי ודעתי אליך
 ולתורתך ולעבודתך באמת, באפן שאזכה לקשר חכמה תתאה
 בחכמה עלאה:

תלמידים

ג ורתזכני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים להעמיד תלמידים
 הגונים הרבה, להאיר בהם דעת קדוש ואמתי,
 להדריך בדרך ישרה, להודיעם את הדרך אשר ילכו בה ואת
 המעשה אשר יעשו, כפי מה שקבלנו מרבותינו הקדושים וזרונם
 לברכה, בדרך אשר דרכו בו אבותינו מעולם, להאיר בהם עצות
 נכונות וישרות ולעוררם ולהקיצם משנתם, להכניס בהם דעת
 ויראת שמים, באפן שיזכו לשוב אליך באמת בכל לבכם ובכל

נפֿשם ובְּכָל מַאֲדָם. "אֶלְמֹדָה פְּשָׁעִים דְּרַכִּיךְ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ".
 וְתַצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֹא יַעֲלֶה בְּדַעְתִּי שׁוּם פְּנִיָּה
 וּמַחֲשֶׁבֶת חוּץ חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּעֵינַי הַתְּקַרְבוֹת בְּנֵי אָדָם בְּשִׁבִיל
 לְהַרְבוֹת כְּבוֹדֵי חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק כָּל פְּנֹנְתֵי תְהִיָּה בְּאַמַּת בְּשִׁבִיל
 כְּבוֹדְךָ כְּדֵי לְמַלְאֵת רְצוֹנְךָ. וְתִתֵּן פֶּחַ לְיַעֲרָף כְּמוֹנֵי לְסַפֵּל וּלְקַבֵּל
 בְּאַהֲבָה כָּל הַטָּרְחוֹת וְהַיְגִיעוֹת שְׁצָרִיכִין בְּשִׁבִיל עֵסֶק זֶה, לְקָרֵב בְּנֵי
 אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּד, וְאַזְכֶּה לְרִדְף אַחֲרֵיהֶם בְּכָל פְּחֵי
 לְקָרְבָם לְעִבּוּדְתְךָ, וְכָל פְּנֹנְתֵי יְהִיָּה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאַמַּת, כְּדֵי
 לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְעַל־יְדִידוּת תְּזַכְּנוּ
 לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוּדְתְךָ,
 וְתִרְפָּה זֶרְעֵנוּ כְּחוֹל הַיָּם וּכְכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב:

נח וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשַׁת שַׁבַּת בְּשְׁלֵמוֹת, וְעַל־יְדִידוּת תִּתֵּן לָנוּ יָד וְשֵׁם
 בְּבֵיתְךָ וּבְחוֹמוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְנִתַּתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי
 וּבְחוֹמוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִפְּנִים וּמִבְּחוּצוֹת, שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן לוֹ אֲשֶׁר לֹא
 יִפָּרֵת". וְתִזְכְּנוּ לְהַעֲמִיד תְּלִמִּידִים הַרְבֵּה, וְתִתֵּן לָנוּ חֲכָמָה וְשִׁבֵּל
 דְּקִדְשָׁה, שְׁנוּכָה לַיָּדַע אֵיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּלְכַלֵּל
 דְּבַרְנֵנוּ בְּמִשְׁפָּט, בְּאִפֵּן שְׁלֹא יִזְקוּ לָהֶם דְּבַרְנֵנוּ, רַק יַעֲזֹרוּ אוֹתָם
 לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמַּת, וַיְטוּ לְבָבָם אֵלֶיךָ וַיִּשׁוּבוּ כָּלֵם בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּתְרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנֵי שְׁאוּזָה לְהִיּוֹת בְּכֻלֵּל הַתְּלִמִּידִים
 הַגּוֹנִים וּבִשְׂרִים, שְׁאוּזָה לְשִׁמְעַע וּלְזַכֵּר הַיָּטִב אֶת קוֹל
 דְּבַרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּעְלוּ וַעֲשׂוּ לְמַעַנְנוּ, אֶת
 כָּל הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁזַכְּנוּ לְשִׁמְעַע מִפִּיהֶם וּמִפִּי כְּתָבָם, אֶת כָּל

הגדולות והנוראות, את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשו
 בשבילנו, אשר השאירו אחריהם ברכה ספריהם הקדושים,
 "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים", המאירין
 את העינים ומשיבין את הנפש מדרכי מיתה לדרכי חיים, ואזכה
 שיפנסו דבריהם באזני ולבי, ואשמע היטב את דבריהם הקדושים,
 ולא אשכח דבר ממשנתתי:

ו: על־כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
 הראשונים והאחרונים, מגן ומושיע לנו בכל דור ודור,
 שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעזר לנו ותזכנו שיהיה נשאר
 זכרנו לדורי דורות, ולא יפסק חבל הקדשה של ישראל לעולם,
 שתשפיע עלינו יראת שמים באמת, באפן שזוכה שיהיו דברינו
 נשמעים תמיד לעבודתך וליראתך. ונזכה בכל יום תמיד לדבר
 עם חברינו ובנינו ביראת שמים, ויתקיימו דברינו ודעתנו אצלם
 ולא יעברו דברינו מלבם חס־ושלום, רק יפנסו דברינו האמתיים
 בלבם, וישמעו ויתקיימו אצלם לעד כיתוד חזק כל ימות, וישבו
 אליך באמת, באפן שזוכה כלנו להאיר בהענפים היוצאים מאתנו,
 להשאיר בנים ותלמידים הגונים הרבה בעולם, עד שפנינו
 ותלמידינו יזכו להוליד עוד בנים ותלמידים רבים, להאיר בהם
 הדעת הקדוש ששמענו וקבלנו מפי רבותינו וחכמינו זכרונם
 לברכה, וכן מדור לדור לעולם, "דור לדור ישבח מעשיך
 וגבורותיך יגידו". ויקים בנו מהרה מקרא שפתוב: "ואני זאת
 בריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפוך
 לא ימושו מפוך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך, אמר יהוה מעתה ועד
 עולם":

נג: ובכן תרחם עלי ותושיעני שאזפה להיות בכלל התלמידים
 ההגונים אצל הצדיקים האמתיים, פי ברחמיך
 ובחמלתך עזרתני הרבה לשמע ולקבל כל פך תורה קדושה
 ונוראה ונשגבה מפי הצדיקים האמתיים מימות אבותינו עד היום
 הזה. רחם עלי ועל כל ישראל ועזרנו והושיענו, שזוכה עלידי
 התורה הקדושה להמשיך עלינו אלהותך לכל המקומות אשר
 אנחנו בהם, פי באהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל,
 אתה נותן רשות להצדיקים אמתיים להמשיך אלהותך לתוך
 מחנו ושכלנו, ולתפס ולאסר אותך אצלנו כביכול, בבחינת: "מלך
 אסור ברהטים", בבחינת: "עלית למרום שבית שבי". רחם עלינו
 למען שמך ועזרנו והושיענו שיגמרו הצדיקים עמנו מה שהתחילו
 לעסוק בתקוננו לגלות לנו אלהותך, זכנו לדבק מחשבותינו תמיד
 בתורתך הקדושה יומם ולילה, בקשר אמיץ וחזק ובדבקות נפלא,
 באפן שיהיה נמשך ונתפס אלהותך לתוך מחנו ושכלנו בקדושה
 ובטהרה גדולה, באמת באמונה, באימה ויראה ורתת ויוע, ויקים
 בי מקרא שפתוב: "אחזתיו ולא ארפנו":

ושמרנו והצילנו תמיד מתלמידים שאינם הגונים, פי אתה
 ידעת פי בשר ודם אנחנו, ואין אתנו יודע עד מה איד
 להזרר ולהשמר מהם. חוסה על כבוד התורה הקדושה שלא
 תגיע לתלמידים שאינם הגונים, שאינם ראויים לקבלה. [ותחום]
 ותרחם עליהם ותשיבם מהרה בתשובה שלמה לפניך, באפן
 שיוכלו ברחמיך לקבל אמתת נעימות התורה הקדושה. ותגלה
 האמת בעולם, ולא יהיה פח להשקר להסתיר ולהעלים האמת

חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם מֵעֲנָשׁ
 תְּפִיסָה וּבֵית הָאֲסוּרִים, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, שְׁלֵא נְבוֹא לְעוֹלָם לְתִפְסָה
 וּבֵית הָאֲסוּרִים. וְתִרְחַם עָלַי כָּל עֲמֻךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁכָבֵר נִתְפָּסוּ
 בְּבֵית הָאֲסוּרִים, שְׁתַּמְהַר לְהוֹצִיאֵם מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם וְנַחַת, כִּי אַתָּה
 יוֹדֵעַ צַעֲרָם וּמְכַאֲוָם וְעֵצָם הִרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר עָלֵיהֶם. הוֹצִיאֵם
 מִחֲשֵׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם תִּנְתַּק. "יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים", "אָמַר
 לְאֲסוּרִים צֵאוּ וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲשֵׁךְ הִגְלוּ". וְתֵן לָנוּ פְּרִנְסָתְנוּ בְּהִרְחֻבָּה
 גְּדוֹלָה מֵאַתָּךְ, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּאִפְנֵי שְׁנוּפָה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹן
 הַטּוֹב בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם. "וַיְהִי נֵעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי
 פִּי וְהִגְיוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. וְאֵנִי תִפְלְתִי לְךָ יְהוָה עַת
 רִצּוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ. יְהוָה עֲזֵ לְעַמּוֹ יִתֵּן,
 יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

תְּמִימוֹת

סב רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "עֵינֶיךָ הֵלוא לְאִמּוֹנָה". עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ,
 וְחַנּוּנוּ בְּאִמּוֹנְתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלֹא יְהִיֶּה
 חֶלֶק לְבָנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְעִבְדֹת אוֹתְךָ תָּמִיד בְּלֵבב שָׁלֵם, בְּכָל
 לְבָבְנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מְאֲדָנוּ, וְתִהְיֶה עֲבוֹדָתְנוּ בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת
 גְּדוֹל בְּשֵׁנֵי יְצָרֵינוּ, וְתִסִּיר מִלְּבָבְנוּ וּמִדַּעְתָּנוּ כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת
 וְקִשּׁוּיֹת וּבְלִבּוֹלִים וְכָל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת הַמְּבַלְבְּלִים חֶסֶד וְשָׁלוֹם
 אֶת הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יִבּוֹא וְלֹא יִגִּיעַ לְלִבִּי שׁוֹם

קָשִׁיא וּבִלְבוּל וְלֹא שׁוּם כְּפִירָה כָּלֵל. וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי, וְתַחַנְנֵי מֵאֲתָךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, שְׁאֹזְפָה לִידַע וּלְהִבִּין עַל בְּרִיו כָּל הַדְּבָרִים שְׁאֵנִי מַחֲיֵב לְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג כְּפִי בְּחִינָתִי, כְּפִי מֵה שְׁהַגְבַּלְתָּ לְשִׁכְלִי, מֵה שְׁאֵנִי מַחֲיֵב לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֹזְפָה לִידַע לְהַשִּׁיב לְאַפִּיקוֹרֶם, וּלְגַרֵּשׁ וּלְדַחוֹת כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרוֹת מִלְּבִי וּמִדַּעְתִּי. וְתִהְיֶה בְּעוּרֵי שְׁלֹא יִרְדֹּף שִׁכְלִי לְצֵאת חוּץ מִן הַגְּבוּל חֲסִי-וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֶתְחִיל לְחַקֵּר וּלְעֵץ חֵם וְשָׁלוֹם בְּמֵה שְׁאֵין לִי רְשׁוֹת לְחַקֵּר בּוֹ, וְלֹא אֶסְתַּכֵּל כָּלֵל בְּהַעֲנִינִים הַנִּקְרָאִים לְפִי בְּחִינָתִי: 'מֵה לְמַעַלָּה מֵה לְמַטָּה, מֵה לְפָנִים מֵה לְאַחֹר', וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשׁוּם קָשִׁיא וְחִקִּירָה בְּדַרְכֵי הַנְּהַגוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, מֵה שְׁאֵי אֶפְשֶׁר לְשִׁכַּל הַאֲנוּשֵׁי לְהִבְנֵם, אֲשֶׁר עַל הַחֻקִּים בְּהֵם נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם: "כָּל בָּאִיהָ לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִגוּ אַרְחוֹת חַיִּים". שְׁמֶרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי, שְׁמֶרֶנִי וְהִצִּילֵנִי, יְמִינֶךָ תִּסְעֲדֵנִי, וְאֵל תִּתֵּן לְמוֹט רַגְלִי. "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה, שְׁקֵר רִדְפוּנִי עֲזַרְנִי". עֲזַרְנִי וְחַנְּנִי, זַכְּנִי לְתִמְיּוּת וּפְשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וּבִלְבָב שְׁלֵם, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחִקִּירוֹת וְעֶרְמוּמִיּוֹת כָּלֵל. עֲזַרְנִי שְׁאֹזְפָה לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֲכָמָתִי וְשִׁכְלִי בְּעִנְיָנִים הַלְלוּ לְגִמְרִי, רַק אֶסְמְךָ עַל אֲמוּנָה לְבַד, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם שִׁכְלִי רַק בְּעַסֵּק תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשִׁכְלִי בְּשׁוּם חִקִּירָה כָּלֵל בְּמֵה שְׁאֵין לִי רְשׁוֹת לְכַנֵּם, וּבְמַפְלֵא מִמֶּנִּי לֹא אֲדַרֵּשׁ וּבְמַכְסֵּה מִמֶּנִּי לֹא אֲחַקֵּךְ, רַק בְּמֵה שְׁהִרְשֵׁתִי אֶתְבוּנֶךָ, בְּאַמֶּת וּבְתִמְיּוּת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה וּבִלְבָב שְׁלֵם, לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

קי"ג "אֲשֶׁר־י תְּמִימֵי דָרְךָ הֵהוּלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה. אֲשֶׁכִּילָה בְּדָרְךָ
 תְּמִים מְתֵי תְּבוּא אֱלֹי, אֶתְהַלֵּךְ בְּתֵם לִבְבִי בְּקֶרֶב
 בֵּיתִי. תֵם וַיִּשָׁר וַיְצַוֵּנִי כִי קוֹיִתִּיךָ. וְאַנִּי בְּתַמִּי אֶלֶךְ פְּדִנִי וְחַנּוּנִי".
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, הַתְּמִים בְּמַעֲשָׂיו, הַתֵם וּמַתְמֵם
 עִם תְּמִימִים, רַחֵם עָלַי וְזַכְּנִי לַתְּמִימוֹת בְּאַמֶּת, וְאַזְכֶּה לְקִשְׁרֵךְ אֶת
 עֲצָמֵי בְּאַמֶּת וּבְתְּמִים לְצַדִּיקִים וּכְשָׁרִים וּתְמִימִים אֱמֶתִיִּים שְׁפִדוּר
 אֲשֶׁר זָכוּ לְשִׁמּוֹשׁ צַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים וּלְקַבֵּל מֵהֵם דָּרְךְ הָאֱמֶת
 וְהַיִּשָׁר, וְאַזְכֶּה לְסֶלֶק וּלְבַעַר וּלְכַבֵּל כָּל חֲכָמָתִי וְשִׁכְלִי וְדַעְתִּי
 נִגְדָם, כְּאֵלֹו אֵין לִי שׁוֹם שִׁכָּל כָּלָל, רַק לְקַיִם כָּל הַיּוֹצֵא מִפִּיהֶם;
 וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ כִי הוּא זֶה, לֹא אֶסוּר יְמִין וְשְׂמָאל. רַחֵם
 עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים, וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי בְּלִבּוּלִים וּמִכָּל מִינֵי
 חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שְׂאִינָם אֱמֶתִיִּים. רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֵם,
 אֵל יִשְׁעוּ אֵל דְּרַכִּיָּהֶם לְפָנַי, וְלֹא אֶסוּר מֵאַמְרֵי פִיהֶם שֶׁל
 הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים אֱמֶתִיִּים הַמְּנַהֲלִים אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים בְּאַמֶּת
 וּבְתְּמִימוֹת, עַל פִּי דְרַכִּי הַתּוֹרָה שְׁקַבְּלָנוּ מִפִּי מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם. שְׁמַרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּבְלִבּוּלֵי אֱמוּנָה
 הַבָּאִים מִחֲכָמוֹת הָאֱלֹהִים. זַכְּנוּ וְהַכְּנִיסֵנוּ לְתוֹךְ דְּרַכִּי הַתְּמִימוֹת
 בְּאַמֶּת לְאֱמֶתוֹ, בְּאַפֵּן שְׂאֻזְכֶּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וּלְקַיִם אֶת
 כָּל תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה וּבְתְּמִים כָּל יְמֵי חַיֵּי. "יְהִי לְפָנֵי תְּמִים
 בְּחֻקְךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ", כִּי "אֶתְהָ הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם,
 וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ", כִּי הֵלֶךְ לְפָנֶיךָ בְּתְּמִימוֹת, כִּי
 הָיָה רֹאשׁ לְכָל הַמַּאֲמִינִים הָאֱמֶתִיִּים הַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים

הַעוֹבְדִים אוֹתְךָ בְּתִמְיֹמוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּאֶמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֹמָה,
בְּזִכּוֹתוֹ וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִים וְהַתִּמְיָמִים:

רַחֵם עָלַי וְזַכֵּנִי לְהִתְחִיל מֵעַתָּה לֵילֵךְ בְּדַרְכְּךָ בְּתִמְיֹמוֹת
וּבַפְּשִׁיטוֹת, בְּאֶמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֹמָה. וְתִסֹּר מִפְּנֵי לִבִּי
הַעֲקוּשׁ, שְׁלֹא יִשְׁטָה לְבָבִי אֶל דַּרְכֵי הַחֲכָמוֹת שֶׁל הַכֹּל הַנּוֹהֲגִים
בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם מִבְּלִבָּלִים וּמוֹנְעִים מְאֹד מִלְּחַשֵׁב עַל תְּכִלִּיתָנוּ וְסוֹפְנוּ
וְלִהְתְּקָרֵב אֵלֶיךָ בְּאֶמֶת, וְאִבְעַר וְאִסְלַק מִלְּבָבִי כָּל הַחֲכָמוֹת הָאֵלֶּה,
וְאֵדַע הָאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ גְּדֹל שְׁטוּתִי וְחִסְרוֹנִי מִהֲדַעַת, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב:
"כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי", וּכְתִיב: "וְאֲנִי בַעַר וְלֹא
יָדַע, בְּהִמּוֹת הַיִּיְתִי עֲמוּךְ", וּכְתִיב: "אֶמְרָתִי אַחֲפָמָה, וְהִיא רַחֲוֶקָה
מִפְּנֵי". רַחֵם עָלַי לְכָל אֲטֵעָה בְּעֲצָמֵי בְּשׁוּם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם
הַמְּבַלְבְּלִין הַרְבֵּה, רַק אֲזוּכָה לְקַיֵּם בְּאֶמֶת וּבְתִמְיֹמוֹת כְּכֹל הַיּוֹצֵא
מִפִּי רַבּוֹתֵינוּ הָאֱמֵתִים, וּלְבַטֵּל דַּעְתִּי וְשִׁכְלִי נִגְדָם לְגַמְרִי, כְּאֵלוֹ
אֵין לִי שׁוּם יִשְׁכֵּל כָּלֵל, כְּאֲשֶׁר הוּא בְּאֶמֶת, וְאֲזוּכָה לְקַיֵּם בְּאֶמֶת
מִקְרָא שֶׁפָּתוּב: "תָּמִים תְּהִיָּה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ", וְנֹאמַר: "יְהוָה מִי
יְגוֹר בְּאֵהֶלְךָ מִי יִשְׁכֵּן בְּהַר קִדְשְׁךָ, הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדַבֵּר
אֶמֶת בְּלִבָּבוֹ". חֲמַל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי לְכָל מַה שֶׁפָּקַשְׁתִּי מִלְּפָנֶיךָ.

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

א: וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מִהַתְּמַנּוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם תְּאוּהָ
וְחֻמְדָּה לְשׁוּם הַתְּמַנּוֹת כָּלֵל, לֹא הַתְּמַנּוֹת גְּדוֹלָה
וְלֹא הַתְּמַנּוֹת קְטַנָּה, וְלֹא תִטּוֹל עָלֵינוּ צָרְכֵי צְבוּר כָּלֵל, רַק נְזוּכָה
לְעַבְדְּךָ בְּאֶמֶת בִּירְאָה וְאֶהְבָּה, בְּתִמְיֹמוֹת גְּדוֹל וּבַפְּשִׁיטוֹת, לְמַעַנְךָ
וּלְשִׁמְךָ לְבַד, בְּלִי שׁוּם פְּגִיזוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת כָּלֵל, וְנִבְרַח מִן

הַכְּבוֹד וְהַתְּמִנּוּת בְּתַכְלִית, וְנִתְרַחַק מִהַתְּמִנּוּת עַד קִצְוֵה הָאֲחֵרוֹן
בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ:

ה: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֵמוֹן, שְׁנוּזָכָה לְעַבְדֹת אוֹתָךְ
תְּמִיד בְּאֵמֶת בְּתַמִּימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת
כָּלֵל. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּזָכָה לְסֵלֶק וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֵתְנוּ כֹּל
הַחֲכָמוֹת בְּשִׁבִיל עֲבוֹדַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, הֵן חֲכָמוֹת הָעוֹלָם שֶׁהֵם
בְּאֵמֶת שְׁטוּת וְהֶבֶל, וְאִפְלוּ חֲכָמוֹת גְּמוּרוֹת, כֻּלָּם נִזְכָּה לְסֵלֶק
מֵעָלֵינוּ בְּשִׁבִיל עֲבוֹדַתְךָ הָאֵמֶתִיית, וְנִסְלַק וְנִשְׁלַיֵךְ כֹּל שְׁכַלְנוּ וְכֹל
חֲכָמוֹתֵינוּ מֵאֵתְנוּ, וְנַעֲבֹד אוֹתָךְ תְּמִיד בְּאֵמֶת בְּתַמִּימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת
גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, עַד שְׁנַעֲשֶׂה אִפְלוּ דְבָרִים הַנִּרְאִין
בְּעֵינֵי הָעוֹלָם כִּשְׁגָעוֹן בְּשִׁבִיל אֱהַבְתְּךָ, כִּדִּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְפָנֶיךָ, וְנִזְכָּה לְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּאֱהָבָתְךָ תִּשְׁגָּה תְּמִיד".
וְנִזְכָּה לְהִשְׁלִיךְ עֲצָמֵנוּ בְּכֹל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל מִצְוֹתֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים, וְאִפְלוּ בְּשִׁבִיל דְּבַר קָל שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, נִזְכָּה
לְהִשְׁלִיךְ עֲצָמֵנוּ וְלִהְתַּגְלָגֵל בְּכֹל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט, כִּדִּי לַעֲשׂוֹת נַחַת
רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּזָכָה לְקִים בְּחֵינֵינוּ כֹּל
הַתְּרִי"ג מִצְוֹת בְּאֵמֶת עִם כֹּל פְּרִטִיָּהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם וְכוֹנְנוֹתֵיהֶם וְעִם
כֹּל הַמִּצְוֹת דְּרַבְּנָן וְכֹל עֲנִפֵיהֶם הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם, וְכֹל דְּבַר וְדְבַר
שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ נִזְכָּה לְקִימוֹ בְּאֵמֶת בְּכַח גְּדוֹל וּבְמִסְרִוֹת נֶפֶשׁ בְּאֵמֶת,
וְלִהְתַּגְלָגֵל בְּכֹל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל כֹּל דְּבַר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ
בְּאֵמֶת, כִּדִּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ:

יב: וְתַעֲזָרְנִי שִׁיְהִיו כֹּל מַעֲשֵׂי לִישָׁם כְּבוֹדְךָ בְּאֵמֶת. וְאִזְכָּה לְפָלֵם
דְּרַכֵּי תְּמִיד וְלִהְסַתְּפֵל בְּכֹל דְּבַר, אִם יֵשׁ בּוֹ רְצוֹן

הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד וּכְבוֹדוֹ אֵין אַעֲשֶׂה אוֹתוֹ בְּזִרְיוֹת, וְאִם אֵין בּוֹ כְּבוֹד
הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד אֲמַנֵּעַ לַעֲשׂוֹתוֹ, וְלֹא אֶסְתַּכַּל עַל עֲצָמִי וּכְבוֹדִי כִּלְלֵל
וְלֹא עַל שׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, רַק אֶכְוֶן בְּכָל דְּבַר לְשִׁמּוֹךְ וְלִכְבוֹדֶךָ
בְּאַמָּת, עַד שְׁאוֹזֶכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבִישׁוּעָתֶךָ הַגְּדוֹלָה לְגִדְלֵל
וּלְנִשְׂאָ וּלְרוֹמֵם וּלְפָאֵר כְּבוֹדֶךָ הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם. וְנִזְכָּה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְעַבְדֶּךָ בְּאַמָּת בְּתִמְיֹמוֹת גְּדוֹל כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, בְּלִי
שׁוֹם חֲכָמוֹת כִּלְלֵל, וְלֹא נִלְךְ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לִבְנוֹ הָרַע, וְלֹא
נְפֹה אַחַר שְׁכַלְנוּ וְחֲכָמָתָנוּ הַמְטָעִית, רַק נְפֹה כֹּל דַּעַתָּנוּ
וּמַחֲשַׁבְתָּנוּ וּלְכַבְּנוּ לְשִׁמּוֹךְ וְלִכְבוֹדֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, לְשִׁמּוֹךְ
וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֵת כֹּל דְּבָרֵי תוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה בְּאַמָּת וּבְתִמְיֹמוֹת
וּבְכַשְׁיִטוֹת, בְּדַרְךְ אֲשֶׁר דָּרְכוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְעוֹלָם. וְנִזְכָּה
מִהָרָה לְמִלְאֹת רְצוֹנֶךָ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר רְצִיתָ בְּבְרִיאַת עוֹלָמְךָ, אֲשֶׁר
בְּרִאתָ הַכֹּל לְכְבוֹדֶךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי
בְּרִאתִיו וְיִצְרָתִיו אֵפֶן עֲשִׂיתִיו", וְיִתְגַּלוּ עַל יְדֵינוּ כֹּל חֲלָקֵי כְבוֹדֶךָ
הַקְּדוֹשׁ מִכָּל דְּבַר וּדְבַר שְׁבַעוֹלָם שְׁנִבְרָא בַּעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת, אֲשֶׁר
כֹּל הַעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת שְׁבָהֵם בְּרִאתָ הָעוֹלָם, כֻּלָּם הָיוּ בְּשִׁבְלֵי
כְבוֹדֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, שְׁיִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל עַל־יְדֵי כֹּל חֲלָקֵי
הַבְּרִיאָה:

יֵד: תּוֹמֵךְ תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה נָא, תִּקְוֶה לְעַד הַצְּלִיחָה נָא, תְּמִים
כְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאָנוּ. תָּם וּמְתָמָם עִם תְּמִימִים,
זְכֵנִי לְעַבְדֶּךָ אוֹתֶךָ בְּאַמָּת, בְּתִמְיֹמוֹת וּבְכַשְׁיִטוֹת גְּמוּר, בְּלִי שׁוֹם
חֲכָמוֹת כִּלְלֵל. שְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִחֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת וְזָרוֹת. רַחֵם עָלַי וְעַל כֹּל יִשְׂרָאֵל, וְזַכְּנוּ בְּחֶסֶדֶיךָ

העצומים לתמימות באמת, באשר אתה ידעת דרכי התמימות
 באמת לאמתו, פרצונך הטוב וכרצון צדיקך היראים והתמימים
 באמת:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא פלא, אני יודע ומאמין באמונה
 שלמה, שגם במקום שאני שם עתה יש דרך ועצה ישרה
 בדרכי התמימות והפשטות, באפן שאזכה לצאת ממה שאני
 צריך לצאת ולשוב אליך באמת ובלב שלם, ולא אשוב עוד
 לכסלה, ולא אוסיף עוד לדרך אחרי הבהמות, שהם העונות,
 שכבר רדפתי אחריהם הרבה. אבל בעונותי הרבים נתבלבל
 דעתי ונפממם לבי, עד אשר קשה לי מאד למצא דרכי
 התמימות, ואיני יודע עתה שום דרך ועצה של תמימות, כי אם
 לצעק אליך תמיד מה שיבוא לתוך פי, כי מאן דהוא בדוחקא לא
 אסתפל מדי, אולי אזכה לפיסק ולעורר רחמים פאלה אצלך,
 שאזכה גם אנכי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובתמימות
 גמור פרצונך הטוב. ואזכה מעתה לנוח ולהשקיט, לתפס
 מחשבתי לכלי להניחה עוד לחשב שום מחשבות חוץ, הן
 מחשבות של חקירות ועקמימות שבלב, הן כל מיני מחשבות
 זרות והרהורים ותאוות רעות, רק אזכה לקדש את מחשבתי
 תמיד בקדשה גדולה, ולהטותה תמיד אל נקדת האמת
 והתמימות, בלי שום חכמות של העולם כלל:

מלא רחמים, עיני תלויות אליך תמיד לזכות לזה. "עיני תמיד
 אל יהוה, כי הוא יוציא מרשת רגלי". לך יהוה קויתי, לך
 יהוה חפיתי, לך יהוה איחל, אולי יחוס אולי ירחם, והטוב בעיניך

עֲשֵׂה עִמִּי, כִּי הִנֵּה פֶחֶמְךָ בְּיַד הַיּוֹצֵר, כֵּן אֲנִי בְיַדְךָ, בְּעַל הַרְחָמִים
 בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, כִּי אֵין קִצְבָה לְטוֹבוֹתֶיךָ וְאֵין
 קֶץ לַחֲנִינוֹתֶיךָ, וְאֵין לְשֹׁעַר דַּרְכֵי חֶסֶדְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֵתָהּ
 עוֹשֶׂה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְעִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפֶרְטֵי
 פְּרָטִיּוֹת. עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חַנּוּם מִמֶּה שְׁלֵא יַחְסֵר עִמָּךְ, בְּאִפְּן
 שְׁאֲזֹכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּתִמְיּוּמוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת
 גָּמוֹר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָהּ לְבַד יִדְעֶתְךָ אֵת עֲצָם הַצָּרָה הַזֹּאת, אֵתָהּ
 לְבַד יִדְעֶתְךָ כִּי אֵין מִי שְׁיַעֲמֹד בְּעַדְנִי, עַל כֵּן יִהְיוּ מַעֲיָד
 וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לְנוּ
 בְּעַת צָרָה. חוּם וְחֲנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, וְזַכְנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּתִמְיּוּמוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, בְּלִי
 שׁוּם חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת זְרוֹת כָּלֵל, רַק נֹזֶפֶה לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאֵמֶת,
 לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרֹתֶיךָ בְּעִבְדָּא וּבַמְּלוּלָא, בְּתִמְיּוּמוֹת
 וּבִפְשִׁיטוֹת, כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם, וְנֹזֶפֶה לְקַיֵּם בְּאֵמֶת מִקְרָא שְׁפִתוֹב:
 "סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֵת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֵת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה
 כָּל הָאָדָם", וְנִשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת אַחֲרֵי גּוֹנוֹ, וְנֹזֶפֶה
 לְהִיּוֹת תְּמִימִים עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נֹזֶפֶה עַל־יְדֵי הַתְּמִימוֹת
 וְהַפְּשִׁיטוֹת לְהַשְׁיֹג אֵת הַתְּכֵלִית הָאֵמֶתִי תְּכֵלִית הַנְּצַחִי. וְתִשְׁיִם
 חֲלַקְנוּ עִם הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִיִּים אֲשֶׁר לָהֶם צַפְנֵת רַב טוֹבָךְ, כְּמוֹ
 שְׁפִתוֹב: "מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צַפְנֵת לִירְאֶיךָ, פְּעֵלֶת לַחוֹסִים בְּךָ
 נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם", וְנִאֶמַר: "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה
 לְמַחֲבָה לוֹ":

למ: **וּבְכֵן** יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, רב חסד ומרבה להיטיב, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותורני ותלמדני ותדריכני בדרךי התמימות והפשיטות באמת, שאזכה להיות תמים עם יהוה אלהי ולעשות רצונך בתמימות ובפשיטות, באמונה שלמה וישרה, בלי שום חכמות של הכל כולל, כי אתה יודע שאין לנו שום דרך להתקרב אליך כי אם על ידי פשיטות ותמימות גמור באמת ואמונה שלמה. ואני מאמין ומבין מרחוק שאפלו בעמק נפילתנו עתה, בתקף הגלות המר הזה בגוף ונפש, יש דרכים של תמימות ופשיטות ואמונה, שכל אדם באשר הוא שם יכול להחיות את עצמו על ידי זה, ולמצא לו דרך ישר ועצות נכונות על ידי דרכי התמימות והפשיטות איך למצא אותך בכל מקום, אפלו מי שנפל למקום שנפל, כלם יכולים לעלות מנפילתם וירידתם ולהתקרב ולהתדבק אליך, ולרצות ולפייס אותך בתמימות ופשיטות בתפלה ותחנונים, באמת ובאמונה שלמה, כי באלה חפצת, כמו שכתוב: "עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי, הולך בדרך תמים הוא ישרתני", ונאמר: "אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה":

אנא יהוה מלא רחמים, זכנו ועזרנו להתקרב ולהכלל תמיד בצדיקים הנוראים האלו, שיש להם פח להחיות כל בני העולם אפלו בעת רחוקם מהתורה, כל אחד ואחד כפי רחוקו, כי אתה יודע מלא רחמים, כי עתה אין לנו שום פח וחיות וקיום כי אם בכח וזכות הצדיקים הקדושים הנוראים האלו, ועזרנו וזכנו להתקרב אליהם ולקיים דבריהם ולילך בדרךיהם

בַּאֲמַת, לְהַתְנַהֵג בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁימוֹת בַּאֲמַת וּבַאֲמוֹנָה שְׁלֵמָה, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כָּלֵל. וְאִזְכָּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵי וּלְשַׁמַּח אֶת נַפְשֵׁי תְּמִיד עַל־יְדֵי הָאֲמוֹנָה לְבַד, שֶׁהִיא יְסוֹד וְעַקֵּר הַכֹּל, וְאִזְכָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין תְּמִיד, כִּי אֵתָּה בְּרַאת עוֹלָמְךָ בְּעֵשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת, וּבָהֶם נִעְלְמִין עֲשֻׁרַת הַדְּבָרוֹת, שֶׁהֵם כָּלֵל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבְכָל הַדְּבָרִים וְהַחֲפָצִים שֶׁבְּעוֹלָם וּבְכָל הַמְּלָאכּוֹת וְהַעֲסָקִים וְהַמְּשָׂא וּמְתֵן, בְּכָל הַמַּחְשְׁבוֹת וְדַבּוּרִים וְעִשְׂוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, בְּכֻלָּם יֵשׁ בָּהֶם הָעֵשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת, שֶׁבָּהֶם נִבְרָאוּ כָּלֵם, אֲשֶׁר בָּאוּ הָעֵשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת נִעְלְמִין הָעֲשֻׁרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁהֵם כָּלֵל הַתּוֹרָה, וְעַל־יְדֵי זֶה אִזְכָּה לְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמֵי אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַתּוֹרָה תְּמִיד בְּכָל עֵת וְרַגַע, בְּדַרְךְ תְּמִימוֹת וּפְשִׁימוֹת בַּאֲמַת, אֲפִלוּ בְּעַת שְׂאֵנִי מִכֶּרַח לְהַתְּפַטֵּל מִן הַתּוֹרָה:

וַיִּמְרָא דְעֻלְמָא כְּלָא, מְלֵא רַחֲמִים חֲדָשִׁים בְּכָל עֵת, "שִׁמְחָתִי אֵלֶיךָ כִּפִּי, פִּרְשָׁתִי יְדֵי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לְךָ סֵלָה". עֲזַרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּזִכּוֹת וּכְחַ הַדְּמָעוֹת וְהַבְּכִיּוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים וְשֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, עֲזַרְנוּ שְׂיִגְמְרוּ הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים עִמָּנוּ מַה שְּׂרָצוּ, שִׁתְּקֵנוּ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ מִהֲרָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָם הַטּוֹב וְהַקְּדוּשָׁה, לֹא כְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים. עֲזַרְנוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנָּם, וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִהֲרָה. "הֲדַרְיִכְנִי בְּאִמְתְּךָ וּלְמַדְנִי כִּי אֵתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוִיִּתִּי כָּל הַיּוֹם". זַכְּנוּ לְתְּמִימוֹת וּפְשִׁימוֹת בַּאֲמַת, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. "עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד

שְׁמֹךְ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:"

תַּעֲנִית

לוּ וּבָכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים רְאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְאֱלֹהֵי כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ,
 אָבִינוּ אֵב תְּרַחֵם, הַיּוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, שֶׁתִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְתַחַנְנֵנִי מֵאֲתֶךָ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁפֵּל, וְתוֹרְנֵי וְתִדְרִיכֵנִי בְּאֲמֶתְךָ
 תָּמִיד, וְתוֹכְנֵנִי בְּכָל עֵת לְדַעַת בְּאֲמַת הַדָּרֶךְ הַיָּשָׁר, אִיךְ לְהִתְנַהֵג
 בְּעִנְיַי תַּעֲנִיּוֹת גְּדוּבָה, אִם לְהִתְעַנּוֹת אִם לְחַדֵּל, וְתוֹכְנֵנִי לִידַע
 הָאֲמִת לְאֲמַתּוֹ וְלְהִתְנַהֵג בְּדָרֶךְ הָאֲמִת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, כִּי לְבִי הוֹלֵךְ
 אָנָּה וְאָנָּה בְּעִנְיֹן זֶה, עַל כֵּן הִנְנִי מִשְׁלִיךְ עֲצָמִי עָלֶיךָ לְבַד, וְהִרְיֵנִי
 מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלֶיךָ לְבַד שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי מַה
 שֶׁתִּרְצֶה, וּבְרָצוֹנֶךָ אַעֲשֶׂה. וְתַעֲזֹרְנִי שְׂלֵא אֲבַלְבֵּל דַּעֲתִי הַרְבֵּה בְּעִנְיֹן
 זֶה, רַק אֲזַכֶּה תָּמִיד לְעֲצָה שְׁלֵמָה מֵהָרָה. וְתִשְׁפָּע לִי עֲצָה טוֹבָה
 מֵאֲתֶךָ פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת, וְאֲזַכֶּה לִידַע וְלַהֲבִין אִיךְ לְהִתְנַהֵג
 בְּעִנְיֹן הַתַּעֲנִיּוֹת וְאִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם, בְּאִפְן
 שְׂאֲזַכֶּה לְסוּר מִרַע וְלַהֲכַנִּיעַ הַגּוֹף וְהַחֲמוּר לְגַבִּי הַנֶּפֶשׁ וְהַצּוּרָה,
 וְלַעֲסֵק בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ תָּמִיד בְּאֲמַת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב, מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם. "הַשְּׂמִיעֵנִי בַּפֶּקֶר חֲסִדְךָ כִּי כָךְ בְּטַחְתִּי, הוֹדִיעֵנִי דָרֶךְ זוֹ
 אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ נִשְׂאֵתִי נַפְשִׁי:"

ג וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי, וְתִזְכְּנִי וְתוֹרְנִי וְתִלְמְדֵנִי, שְׁאוּזְכָּה לַיָּדַע בְּאֵמַת
 אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַן הַתְּעֵנִיּוֹת, שְׁאֵינִי מְחִיב לְהִתְעַנּוֹת
 בְּשִׁבִיל תְּשׁוּבָה עַל עֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים, כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ אֵת כָּל
 הַמְּבִיעוֹת וְכָל הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים שֵׁישׁ לִי עַל זֶה, עַד שְׁאֵינִי יוֹדֵעַ
 לֵית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי כָּלֵל בְּעֵינַן זֶה שֶׁל תְּעֵנִיּוֹת. וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה
 אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת, עַד אֲשֶׁר כָּל יְמֵי לֹא יִסְפְּקוּ לִי לְהִתְעַנּוֹת
 חֵלֶק אֶחָד מֵאַלְף וּרְבָבָה מִמָּה שְׁאֵינִי צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת עַל תְּקוּן
 חַטָּא וּפְגָם אֶחָד מִחַטָּאֵי וּפְשָׁעֵי וּפְגָמֵי הַמְּרַבִּים מְאֹד, וְאִין אֶתְנוּ
 יוֹדֵעַ עַד מָה, לְחַשֵּׁב מַחְשְׁבוֹת לַיִּשָּׁב דַּעְתָּנוּ כָּלֵל בְּעֵינַן זֶה, כַּאֲשֶׁר
 נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל. חוּם וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי, וְהַדְרִיכֵנִי בְּאֵמַתְךָ
 וְלַמְדֵנִי הָאֵמַת לְאֵמַתּוֹ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַן זֶה וּבְכָל הָעֲנִינִים
 וְהַהֲנָהגוֹת שְׁפִעוּלָם, בְּאִפְּן שְׁאוּזְכָּה לְצִאת מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשָׁךְ לְאוֹר
 גְּדוֹל, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמַת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְאוּזְכָּה
 לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי בְּתִשׁוּבָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָה בְּאֵמַת:

סב וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִזְכְּנִי
 לְהִתְעַנּוֹת תְּעֵנִיּוֹתֵי הַרְבֵּה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָה,
 בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמַת, בְּאִפְּן שְׁאוּזְכָּה עַל־יְדֵי
 הַתְּעֵנִיּוֹת לְתַקֵּן פְּגָם הַדְּבִיּוֹר, וּלְחַבֵּר אַחֲזָרֵי הַקְּדֻשָּׁה וְלְהוֹצִיא
 הַדְּבִיּוֹר מֵהַגְּלוּת, מִגְּלוּת פְּרַעַה וְשָׂרִיו וּמִצָּרִים. אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם,
 "שִׂטְחָתִי אֵלֶיךָ כָּפִי. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ וּנְחֵנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן
 שׁוֹרְרִי. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ, אֲהַלֶּךְ בְּאֵמַתְךָ, יַחַד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׂמֹךְ.
 הַדְרִיכֵנִי בְּאֵמַתְךָ וְלַמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָּל
 הַיּוֹם. עֲזֹרְנִי כִּי עֲלִיךָ נִשְׁעָנִתִּי. וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עֲלִיךָ

עיינינו", ואני סומך עצמי עליך לבר באמת וכרצונך אעשה, חוס
 וחנני ורחם עלי ולמדני לעשות רצונך באמת, והורנו דרכיך באפן
 שנוכח מהרה לשפר באמת תאות אכילה ושתייה, ונוכח לתקן
 פנים הדבור, להמשיך מימי החסדים ללחלח מצד הגרון, ותעורנו
 לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור מן הגלות, ויקים בנו
 מקרא שכתוב: "קרא בגרון אל תחשך", ונוכח לשפה ברורה,
 שיהיה דעת שפתותינו ברור מללו, וברחמיך הרבים תתן פח
 להוד יפי הדבור המברר, שיהפך פניו אל העבוי"ם והקלפות,
 ויברר מפיניהם שארי ניצוצות הקדושה, עד שישארו הקלפות
 והעבוי"ם בלי שום חיות, עד אשר עלידידיזה ישליכו כל העמים
 את אלילי כספם ואלילי זהבם וידביקו את עצמם באמונת
 ישראל, ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך ולאמונתך הקדושה,
 ויקים מהרה מקרא שכתוב: "כי אז אהפך אל (ה)עמים שפה
 ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד":

קו ובכן באתי לפניך בעל הרחמים, בעל הישועות, גדול העצה
 ורב העליליה", שתורני באמת דרכי התשובה, ותהיה
 עמי תמיד, ותדריכני בכל עת ושעה בדרך הישר באמת, באפן
 שאזכח מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל
 מהרה. ותורני ותלמדני הדרך האמת לאמתו איד להתנהג בענין
 התעניות, אשר גלית אוננו בכמה מקומות בדברי רבותינו זכרונם
 לברכה גדל עצם מעלת הצום והתענית שהוא עקר התשובה,
 אבל לעמת זה נמצא בכמה מקומות שאסור להתענות בלי רשות
 החכם האמת, ובפרט מי שהוא בן תורה, שהזהירו עליו רבותינו

זכרוֹנָם לְכַרְכָּה בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת שְׁלֵא יִרְבֶּה בְּתַעֲנִית שְׁלֵא יִתְבַּטַּל
 מִדְּבַרֵי תוֹרָה. וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת
 לֵב וְכָל הַסְּפָקוֹת שֵׁישׁ בְּלִבִּי עַל זֶה, וּמִלְכּוֹד רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לִי
 עַל עֲנִין הַתַּעֲנִית מִצַּד כְּכֹד הָעֲנִין בְּעֲצֻמוֹ, נוֹסֵף לָזֶה רַבּוּי מְנִיעוֹת
 הַמּוֹחַ מִצַּד הַסְּפָקוֹת הַרְבִּים שֶׁבְּלִבִּי עַל עֲנִין הַתַּעֲנִית, כַּאֲשֶׁר
 הוֹפְרָתִי לְפָנֶיךָ:

עַל כֵּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁתּוֹכְנֵי לִידַע בְּכָל עַת אֵיךְ
 לְהַתְּנִיחַ בְּעֲנִין זֶה וּבְכָל הָעֲנִינִים הַנוֹגְעִים לְעַבֹּדְתֶךָ, וְלֹא
 אֶבְלֶבֶל אֶת דַּעְתִּי הַרְבֵּה בְּאֵלוֹ הַסְּפָקוֹת, כִּדֵּי שְׁלֵא לְבַטַּל עֲצֻמִּי
 מִמְּעַט עֲבוֹדָתִי, רַק אֲזַכֶּה מֵאַתָּךְ לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וְתִדְרִיכֵנִי
 בְּאַמְתָּךְ וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עַת אֵיךְ לְהַתְּנִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים וּבִפְרָט
 בְּעֲנִין זֶה שֶׁל תַּעֲנִית, וְאַזְכֶּה עַל־יַדִּי הַתַּעֲנִית לְהַכְנִיעַ וּלְבַטַּל
 גְּשָׁמִיוֹת גּוֹפֵי הָרַע, וְאַזְכֶּה לְבַטַּל הַמַּחְלָקַת הַגְּדוּלָּה וְלְהַמְשִׁיךְ
 שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּכָל־לֵוִית וּבִפְרָטִיוֹת, הֵן עֲצָם הַמַּחְלָקַת מִבְּנֵי הָעוֹלָם,
 שֶׁהֵם קָמוּם תָּמִיד כְּנֹגֵד הַרוֹצִים לְכַנֵּם בְּקִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל בְּאַמַּת,
 שְׁעוֹמְדִים כְּנֹגֵדָם כַּמָּה מֵיְנֵי חוֹלְקִים וּמוֹנְעִים וּמְלַעֲיָנִים בְּכִמָּה
 אֲפָנִים לְהַשׁוֹתָם מִנְּקֻדַּת הָאֲמַת, הֵן עֲצָם הַמַּחְלָקַת שֶׁבְּלֵב, שֶׁכָּל
 מֶה שֶׁאֵנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּעַבֹּדְתֶךָ מוֹנְעִים אוֹתָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי
 שְׁעוֹר, אֲשֶׁר כְּמִעַט כִּשְׁל כַּח הַסְּבֵל, כִּי כָּל מֶה שֶׁאֵנִי רוֹצֶה
 לְהַתְּנִיחַ לְמַהֵר מִחֻשְׁבוֹתַי וְרַעֲיוֹנֵי, מִתְּגַבְּרִים כְּנֹגְדֵי בְּלִבּוֹלִים רַבִּים
 בְּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִקְרָא מַחְלָקַת,
 וּכְנֹגֵד כָּל אֵלוֹ הַמַּחְלוֹקוֹת צְרִיכִין תַּעֲנִיּוֹת, כַּאֲשֶׁר גָּלִית לָנוּ
 בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת:

על בן רחם עלינו למען שמך, והורני ולמדני וזכני לשום אל לבי להבין ולהתענות הרבה בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שְׂאוּכָה עַל־יְדֵי הַתַּעֲנוּת לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחֲלָקָת, וְאוּכָה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַרְצוֹנוֹת הַפְּגוּמִים שְׁלִי, לְבַטֵּל כֻּלָּם כְּנֶגֶד רִצּוֹנְךָ וּלְרַבֵּק לְבִי בְּאַמֶּת אֵלֶיךָ וְלַעֲבֹדְתֶךָ הָאֱמֶתִית, וְלֹא אֶסוּר מִרִצּוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמֹאל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכְּנִי שְׂיִתְבַּטְּלוּ כָּל רִצּוֹנוֹת אֲחֵרִים שֶׁל הַמוֹנְעִים וְהַחוֹלְקִים כְּנֶגֶד רִצּוֹנִי, וְלֹא יִהְיֶה כֹחַ לְשׁוּם מוֹנֵעַ וְחוֹלֵק לְבַטְלָנִי חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִעֲבֹדְתֶךָ הָאֱמֶתִית אֲפִלוּ כְּחוּט הַשְּׂעֵרָה, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל מִינֵי מַחֲלָקָת שְׁבַעֵוֹלָם, הֵן מַחֲלָקָת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מַחֲלָקָת שְׁבַלְבִּי, הַכֹּל יִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְאוּכָה לְשְׁלוֹם גָּדוֹל בְּאַמֶּת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, בְּאִפֶּן שְׂאוּכָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב תָּמִיד בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

מִלֵּא רַחֲמִים, אֲתָה יוֹדֵעַ כְּמֹה יָמִים מֵתִים וּפְגָרִים מִמָּוֶשׁ הַמִּנְחִים בְּמִקּוֹם שְׂמִנְחִים, עַל יְדֵי רַבּוּי וְעֵצֶם פְּשָׁעֵי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים מְאֹד מְאֹד שְׁעֵשִׁיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֲתָה יוֹדֵעַ אֵיךְ הוֹצֵאתִי חַיּוֹת מִיָּמִים הַרְבֵּה בְּאֲכֻזְרֵיּוֹת גָּדוֹל מְאֹד, וְלֹא דִי שְׁלֵא הוֹסַפְתִּי עַל הַיָּמִים חַיּוֹת מְלֻמְעָלָה עַל־יְדֵי תוֹרָה וְעִבּוּדָה, אִף גַּם הוֹצֵאתִי מֵהֶם עֵצֶם חַיּוֹת לְגַמְרֵי עַל־יְדֵי רַבּוּי עוֹנוֹתֵי שְׁעֵשִׁיתִי בָּהֶם, אֲשֶׁר תִּקּוֹן כָּל אֵלוֹ הַיָּמִים הַמֵּתִים הוּא עַל־יְדֵי תַעֲנוּת הַרְבֵּה, כְּאֲשֶׁר גָּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכֻמְךָ הַקְּדוּשִׁים. רַחֵם עָלַי וְעוֹרְנֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים וּבְחַסְדֶּיךָ הַנּוֹרְאִים וְהַנִּפְלְאִים, שְׂאוּכָה בְּכֹחַ הַתַּעֲנוּת הַקְּדוּשׁ שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים וּבְכֹחַ שֶׁל כָּל הַתַּעֲנוּתִים, שְׂתִּזְכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְעַנּוֹת בְּחַי, שְׂאוּכָה עַל יָדֶם לְתַקֵּן כָּל

אלו הימים המתים, ואזכה להתענות הרבה כל כך, עד שאצטרך להשתמש עם כח של ימי היניקה, בכח החלב שינקתי ממעי אמי, באפן שאזכה להחיות ולהעלות ולתקן כל הימים אשר עברו עלי מיום היותי עד הנה, ואזכה ביום צאתי מן העולם לבוא ולכנס לפניך עם כל הימים של כל ימי חיי בקדשה גדולה, ויהיו כל הימים שלי שלמים וקדושים וטהורים ומתקנים בתכלית התקון כרצונך הטוב, ולא איעול בכסופא קמך:

עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, עשה עמי פלא לחיים, לבל אהיה כמת, חס־ושלום. "לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יי". שמח נפשי האמללה מאד, העלובה מאד, על ידי תעניות הרבה שתופני ברחמיך להתענות מעתה, ואזכה להתחזק בזה הרבה. עזרני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות, רחם עלי מלא רחמים, גומל לחיבים טובות, שגמלני כל טוב וזפני להיות מורע ישראל והבדילני מן התועים, ולא עשני גוי, גמלני כל טוב סלה, ועזרני מעתה לפרש את עצמי מזה העולם לגמרי, ואזכה להאריך אפי בגבורה גדולה ולכבש את יצרי ולמשל ברוחי ולהתחזק בכל עת, עד שאזכה מעתה לסתם עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי, ולהתענות תעניות הרבה והפסקות שלמות, ואתה ברחמיך תקבלם באהבה וברצון ותקרבני אליך ברחמים רבים ותשמח את נפשי תמיד, באפן שאזכה בכח הצדיקים האמתיים לתקן כל מה שפגמתי מעודי בחיים חיותי. ואזכה להפיר אותך באמת ולעבד אותך תמיד באמת, אני ורעי וזרעי מעתה ועד עולם. "הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קנייתי

כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרֹךְ חֻקֶּיךָ וְאַצְרְנָה עִקְבֵי. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרֹךְךָ
 אֶהְיֶה בְּאַמְתְּךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֹךְ. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרֹךְךָ וּנְחֵנִי
 בְּאַרְחֵ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי. שְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתְּךָ הַמָּה יְנַחֲנֵנִי,
 יְבִיאֵנִי אֶל הַר קְדְשֶׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ". כִּי לֶךְ לְבַד עֵינֵי תְלוּיוֹת,
 עַד יִשְׁקֹף וְיִרְאֵה יְהוָה מִשְׁמַיִם. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ה: וְתוֹרְנֵנוּ וְתִדְרִיכֵנוּ בְּאַמְתְּךָ, וְתִלְמַדְנוּ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ כְּרִצּוֹנְךָ
 הַטּוֹב בְּאַמְתִּי, אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵנִין הַתַּעֲנִיטִים. רַחֵם
 עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, רַחֵם עָלַי לְמַעַן חֻסְדֶּיךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים, רַחֵם
 עָלַי לְמַעַן לְבַד, כִּי יֵשׁ לְךָ רַחֲמִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם
 מִסְפִּיקִים לְרַחֵם גַּם עָלַי. עֲלִיזִים וְתַחְתּוֹנִים אֶתָּה נוֹשֵׂא בְּרַחֲמֶיךָ,
 וְכִבֵּר הַשְּׁפַעַת רַחֲמִים רַבִּים בְּעוֹלָם, וְכִבֵּר עֲזָרָת בְּעוֹלָם כַּמָּה
 וְכַמָּה צְדִיקִים וְחַסִּידִים וְיִרְאִים וְתַמִּימִים וְכַשְׁרִים וּבְעָלֵי תְשׁוּבָה
 הַרְבֵּה שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם עַד הַנְּהָ, "אֶסְפְּרֶם מַחֹל יִרְבוֹן", אֲשֶׁר עֲזַרְתָּם
 בְּרַחֲמֶיךָ לְשִׁבְרֵי וּלְכַבֵּל הַבְּלִי הַעוֹלָם הַזֶּה וּלְצִאת מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה,
 וּגְאֻלָּתָם וּפְדִיתָם בְּרַחֲמֶיךָ וּבְזוֹרַע עֶזְרֶךָ מַגְלֹת הַנֶּפֶשׁ עַד שְׁזָכוּ לְמָה
 שְׁזָכוּ, כִּי לוֹא רַחֲמֶיךָ וְחֻסְדֶּיךָ לֹא הָיָה לָהֶם כַּח לַעֲמוֹד בְּנֶגֶד
 מְצוּלַת יָם שֶׁל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם
 לְבִרְכָה: 'בְּכָל יוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו, וְאֵלְמָלֵא הַקְּדוֹשׁ־שׁ
 בְּרוּךְ־הוּא עוֹזְרוֹ הָיָה נוֹפֵל בִּידוֹ':

[לה] רְבוֹן הַעוֹלָמִים, הֲרִינִי לְפָנֶיךָ, עַל תְּנָאֵי, בְּתַעֲנִית נְדָבָה לְמַחֵר,
 מַעֲלֹת הַשְּׁחַר עַד אַחַר תְּפִלַּת עֶרְבִית. וְאִם לֹא אוּכַל

או לא ארצה בשאמר 'מזמור לדוד יהוה רעי לא אחר' וכו',
 אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עון. אבל יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהי ואלהי אבותי, שתתן בי פח ובריאות ואזכה להתענות
 למחר, ותקבלה באהבה וברצון, ותזבני לשוב בתשובה שלמה,
 ותענה עתירתי ותשמע תפילתי, כי אתה שומע תפלת כל פה.
 ברוך שומע תפלה:

תפלה

א **ובכן** יהי רצון מלפניך מלא רצון, מלא רחמים, מלא חסד,
 מלא טוב בכל עת ובכל רגע תמיד, שתחום ותחמל
 עלי ותשפיע עלי חן וחסד, ותתן לי חן בעיניך ובעיני כל רואי,
 ותשפיע לי דברי חן ותחנונים, באפן שיפנסו דברי בלבך,
 ותקבל את תפילתי ובקשתי תמיד, ותקיים מקרא שכתוב:
 "ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים",
 שזוכה שיהיו דברינו לפניך דברי חן ותחנונים, באפן שתתן
 להם מקום לכנס בלבך, ויהיו אמרינו לרצון ולנחת לפני כסא
 כבודך:

ב יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שומע תפלת
 עמו ישראל ברחמים, שיעוררו רחמיו וחסדיך עלינו
 למענך, ותכין לבבנו להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותהיה
 תפלתנו שגורה בפניו תמיד, ולא יהיה לנו שום מונע ועכוב
 ובלבול בתפלתנו:

ד ועל כל אלה, תזכנו ברחמיך להתודות ודוי דברים לפני
הצדיק האמת והחכם שבדור על כל חפאתינו ועוונותינו
ופשעינו, שחטאנו ושעוינו ושפשענו לפניך מנערנו עד היום הזה,
למען יכפר עלינו על ידי חכמתו וענותנותו, ויזרה לנו הדרך
הישר והאמת, את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר
נעשה, ועל ידו תזכה אותנו להיות נכלל באין סוף. ונזכה לבטל
עצמנו באמת, עד אשר נבוא להתפשטות הגשמיות, ונזכה לשוב
ולעלות אל המקום אשר נחצבנו משם, ותפתח לנו את אורך
הגדול אשר אין לו סוף ונזכה להכליל בו ברצוא ושוב, ובפרט
בשעת תפלתנו תזכה אותנו, שבכל התפלה נהיה דבוקים בך
באמת ובטלים אליך, ונבטל עצמנו לגמרי בעת התפלה, שתהיה
התפלה בהתפשטות הגשמיות, כי אין מעצור ליהוה להושיע. ואף
לפי עבינו וגשמיותנו ותקף גלותינו בתאוות הגוף ומדותיו הרעים
אשר נתקשרנו בו מאד באסירי עני וכרזל, אף על פי כן אתה
גבור ורב להושיע, וממך לא יפלא כל דבר ואין דבר נמנע ממך,
ואנו בטוחים ומתכים ומקוים ומצפים אליך שתרחם עלינו
ברחמיך הרבים ותזכה אותנו לכל מה שבקשנו מלפניך, שנזכה
לבטל לגמרי כל תאוות הגוף ומדותיו הרעים, עד שנזכה לבוא
להתפשטות הגשמיות, להכליל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי
חינו, עד היום אשר תאספנו אליך, ואז תזכנו ברחמיך להכליל
בך לעולם ועד, ולא יעכב אותנו שום חטא ועון ופשע, כי על
הכל תמחל ותסלח לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים
והנוראים. ותעזר לנו ברחמיך הרבים לבטל רצוננו מפני רצונך,

שלא יהיה לנו שום רצון אחר בעולם, רק רצוננו יהיה פְּרָצוֹן־תְּמִיד, וְנִזְכָּה לְדַעַת פִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, וְלִידַע פִּי כָּל מְאֻרְעוֹתֵינוּ כֻּלָּם הֵם לְטוֹבָתְנוּ, וְלִבְרִיךְ עַל הַכֹּל 'הַטּוֹב וְהַמְּטִיב', כְּמוֹ שֶׁיְהִי לְעֵתִיד, לְכוּא כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "בִּיהוָה אֶהְיֶה דְבַר, בְּאֱלֹהִים אֶהְיֶה דְבַר". וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת לְמִקוּמָהּ, שֶׁיִּתְגַּלֶּה מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְלִכְפֹּל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וְלִשְׁפֹּר וְלִכְפֹּל מַלְכוּת וּמְשֻׁלַּת כָּל הָעֻפּוֹת מֵעַלְיָנוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְהוָה לְבְרִיךְ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ:

ה אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵנֵי כְבוֹדְךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם, בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעָתָ, בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּפָנֵינוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזֹרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְתִזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת לְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ בְּכָל פְּחוּי, וְכָל מִיּוֹי פֶּחַ שְׁנִמְצָא בִּי בְּרַמ"ח אֲבָרֵי וְשֵׁם"ה גִּידֵי, בְּכִשֵּׁר וְגִידֵינִי וְעֲצָמוֹת וְעוֹרָקִים, בְּחֶלֶב וּבְדָם, וְכָל הַפֶּחַ שֵׁישׁ בַּמֶּחַ שְׁפָרָאשׁ וּבַמֶּחַ שְׁמַתְפֹּשֵׁט בְּכָל הַגּוֹף, וְכָל הַפֶּחַ שֵׁישׁ בַּחֲמֹשֶׁה חוּשִׁים, וְכָל שְׂאֵר מִיּוֹי כַּחוֹת, כֻּלָּם יִכְלָלוּ בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, שֶׁאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא הַקּוֹל וְהַדְּבַר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכַח גְּדוֹל, וְאֲזַכֶּה שֶׁיְהִי קוֹלִי נִשְׁמָע כְּמוֹ רַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ, וְהַקּוֹל הַזֶּה יַעֲזֹר כְּנִגְוֹת לְבִי, שֶׁלְּבִי יְהִי שׁוֹמֵעַ וּמְבִין הַיָּטִב מֵה שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ, שֶׁאֲזַכֶּה לְהַתְּפִיל בְּכִנּוּת הַלֵּב. וְזַכְּנֵנוּ שֶׁיְהִי לִי יְרֵאת שָׁמַיִם, יְרֵאת הַרוּמּוֹת, וְאֵתֶּה נִשְׁמָר שְׁלֵא יְהִי לִי שׁוֹם יְרֵאת חִיצוֹנָה כֻּלָּל, שְׁלֵא אֵירָא וְלֵא אֶפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, לֵא מִשֵּׁר וְאֶדוֹן וְלֵא

משום אדם שבעולם, ולא מחיה רעה ולסמים ולא משום דבר שבעולם, ולא יהיה לי שום פחד ויראה חיצונה כלל, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, ואזכה ברחמיך ליראה עלאה יראת הרוממות:

ועזרני להתפלל לפניך בכל פחי, שאכנים כל פחי בדבורי התפלה, ואוציא את הקול והדבור של התפלה בכח גדול, עד שיהיה קולי פוגע במחי ויהיה נשמע ללבי כמו קול רעים, עד שהלב ישמע היטב בדבורי התפלה ויתעורר לעבודתך באמת, ויהיו נעשים מקולי ודבורי בחינת רעים. וזכני שיהיה לי יראת שמים באמת, עד שיהיו דברי נשמעים לבריות לעבודתך וליראתך, וקול תפלתנו יעלה לפניך לרצון כמו שבעה קולות שאמר דוד על המים, כמו שכתוב: "קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים, קול יהוה בכח". וזכני שיתפשט עקמימותי שבלבי, שלא יהיה בלבי שום עקמימות ועקשות כלל, "לכב עקש יסור ממני רע לא אדע", רק אזכה לישר לכב באמת, שיהיה לבי ישר עם יהוה תמיד:

ותעזרנו ברחמיך הרבים, שנוכל להתפלל עבור כל העולם ולמלאת חסרון העולם, וכל מיני גזרות שנגזרו על העולם, כלם נזכה לכפל עלידי תפלתנו, ונזכה לדעת ולהשיג אם הוא קדם גזר דין או לאחר גזר דין, ותזכנו לידע איך להתפלל לפניך, ולהלביש את תפלתנו בספורי דברים בזמן שהשעה צריכה לכה. ואם אמנם בעת הזאת אנו רחוקים מאד מדעת והשגה זאת, עם כל זה בידך הפל וממך לא יבצר כל

דָּבַר. "אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי". וְתַעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי לְהַגִּיעַ וּלְבֹא לְכֹל מֵה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ. קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמֶּת, עֲבוּדָה שְׂבִיבָה זֹאת תְּפִלָּה, לְזִכּוֹת לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכֹל פְּחִי בְּאַמֶּת וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה תִּמְיֵד. "יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשֶׁמַּח בִּיהוָה. וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוָה תִּשְׂשֵׂי בִישׁוּעָתוֹ. כֹּל עֲצַמְתִּי תִאֲמַרְנָה יְהוָה מִי כְמוֹךָ, מִצִּיל עֵנִי מִחֶזֶק מִמֶּנִּי וְעֵנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. אִוֵּר זֶרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה". בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן אָמֵן:

וְעִזְרוּנוּ שְׂתַהֲיֶה תְּפִלָּתֵנוּ נִכְוֶה וְסְדוּרָה וְשִׁגוּרָה בְּפִינוּ וּבְלִבֵּכֵנוּ, וְתִגְלֶה נְסִים וּמוֹפְתִים בְּעוֹלָם, "לְמַעַן יֵדַע כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד". וְתִזְכֹּר אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיאָם מִתַּקְּף גְּלוּתָם, אֲשֶׁר גָּלִית אֹתָנוּ זֶה כְּמָה שָׁנִים, וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁ לְגַאֲלָנוּ וְנִזְכֶּה לְשׁוֹב לְאַרְצֵנוּ, וְתִבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה, וַיְקִים מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְהָיָה צְדָק אֲזוֹר מִתְּנִיּוֹ וְהָאֲמוּנָה אֲזוֹר חֲלָצִיו. אָמֵת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֹף". וַיְקִים לָנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "תְּבוֹאִי, תְּשׁוּרֵי מֵרֵאשׁ אֲמֶנָה", בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

ח אָנָּה יְהוָה, עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְזִכּוֹת לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכֹל לֵב בְּאַמֶּת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂתַהֲיֵה תְּפִלָּתֵנוּ זָכָה וְנִכְוֶה וּמְסֻדֶּרֶת פְּרָאוּי וּבְכִוְנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, שְׂתַהֲיֵה מִחֲשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה בְּדַבְּרוֹרֵי הַתְּפִלָּה, שְׂאֻפָה לְכוּן הַיָּטֵב בְּדַבְּרוֹרֵי הַתְּפִלָּה, וְאֻפָה לְשַׁפֵּךְ כַּמּוֹס לְבִי נִכַח פְּנֵיךָ יְהוָה בַּתְּפִלָּתִי:

וְתַהֲיֶה בְּעִזְרוֹי שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ תִּמְיֵד, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ, כִּי אַתָּה יֵדַעְתָּ כִּי צְרִכִי הִמָּה

מֵרַבִּים מְאֹד, כִּי צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מְאֹד וְדַעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר
וּלְפָרֵשׁ לְפָנֶיךָ אֶת צָרְכֵי בְקִשׁוֹתַי הַמְרַבִּים, עַל כֵּן חוּם וְחֶמֶל נָא
עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, וְעֲזֹרְנִי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי
לְפָנֶיךָ, וְתִשְׁלַח בְּפִי דְבוּרִים בְּשֵׁרִים, דְּבוּרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן
שְׂאוּכַל לְעֹזֵר רַחֲמֶיךָ שֶׁתִּקְבַּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמִים, וְתַעֲלֶה
תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְמַעַל לְמַעַל, וְיִהְיֶה לָנוּ כַח עַל־יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ
לְעֹזֵר אֶת הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן לְפִתּוֹחַ שֵׁם הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁפַּע רַחֲמִים וְדַעַת
עֲלִיּוֹן, עַד שֶׁיִּהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ הַנֶּהָר הַיּוֹצֵא מִשֵּׁם לְהִשְׁקוֹת אֶת
הַגֵּן, דָּא אֹרִיָתָא, אֲשֶׁר שֵׁם שְׂרָשׁ גִּשְׁמוֹתֵינוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִרְבוּ
וְיִגְדְּלוּ וְיִצְמַחוּ גִשְׁמוֹתֵינוּ הַגְּדֻלִים שֵׁם בְּגֵן הַזֶּה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה
נִפְתָּח לָנוּ שְׂבִילֵי הַשְּׂכָל הָאֲמֵת, וְנוֹפֵה לְחֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת, וְיִהְיֶה
לָנוּ כַח לַעֲסַק בְּתוֹרַתְךָ בְּאֲמֵת, וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְבָרֵךְ דֵּינֵי
הַתּוֹרָה בְּאֲמֵת, לְזוֹכוֹת לְהִלְכָה בְּרוּרָה. וְנוֹפֵה לְלַמּוֹד סְפָרֵי
הַפּוֹסְקִים, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת אֲמֵתִי, שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ כַח
לְבָרֵךְ פְּסָקֵי הַהִלְכָה בְּאֲמֵת, לְבָרֵךְ הַמֵּתֵר מִן הָאֶסוּר, הַטְּהוֹר מִן
הַטְּמֵא, הַכָּשֵׁר מִן הַפְּסוּל, לְמַעַן יִהְיֶה לָנוּ כַח עַל־יְדֵי־זֶה לְתַקֵּן
וּלְבָרֵךְ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפְּגַמְנוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי חֲטָאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
הַמְרַבִּים מְאֹד, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִתְעַרְבַּ הַטּוֹב וְהָרַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
וּפְגַמְנוּ הַרְבֵּה מְאֹד:

עַל כֵּן תַּעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְזוֹכוֹת לְתְּפִלָּה בְּאֲמֵת, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה
נוֹפֵה שֶׁיִּפְתַּח לָנוּ אוֹר הַשְּׂכָל הָאֲמֵת בְּאִפְּן שֶׁנוֹפֵה לְבָרֵךְ פְּסָק
הַהִלְכָה עַל מְכוּנוֹ בְּאֲמֵת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה לָנוּ כַח לְבָרֵךְ הַטּוֹב מִן
הָרַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת שֶׁפְּגַמְנוּ בָּהֶם בְּחֲטָאֵינוּ, הֵן בְּגִלְגּוּל זֶה וְהֵן

בְּגִלְגּוֹל אַחֵר, וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה, וְנִזְכֶּה לְהוֹצִיא
מִבֶּחַ אֶל הַפֶּעַל אֶת כָּל צָרְכֵי בְּקִשְׁתֵּנוּ:

ט יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הַבּוֹחֵר בְּתַפְּלוֹת עֲבָדָיו, שְׂתַרְחֵם
עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתוֹפְנוּ בְּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים לְהַתְּפִיל
וְלְהַתְּחַנֵּן תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. הוֹרְנוּ מֶה
שְׂנֵדְבַר, הִבִּינֵנוּ מֶה שְׁנִשְׂאֵל. וְזַכֵּנִי שְׂאוּצִיא דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ
בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, בְּאִפְן שִׁיאִיר לִי אוֹר הָאַמֶּת לִיצֵא מִתּוֹךְ עִמְּךָ
הַחֲשֵׁךְ וְהַמְּחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַקְּלָפוֹת הָעוֹמְדִים עָלַי וּמִסְבָּבִים אוֹתִי
בְּכָל עֵת, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂפֹלֶם בְּאִים עָלַי וּמִסְבָּבִים אוֹתִי
מִכָּל צַד וּמִכָּל פְּנֵה בְּכַמָּה מִיָּנִי סְבוּבִים וּבְלִבּוֹלִים הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי
שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד שְׂאִינִי יָכוֹל לִפְתּוֹחַ פִּי בְּתַפְּלָה, וְאִינִי יָכוֹל
לְהוֹצִיא אֶפְלוֹ דְבוּר אֶחָד בְּתַפְּלָתִי כְּרָאוּי, מִגְּדֹל הַחֲשֵׁךְ
וְהַמְּחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלִבּוֹלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַמְּסָכִים הַמְּסָבָבִים
אוֹתִי מִכָּל צַד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאִין לִי שׁוּם פֶּתַח תְּקוּהָ וְהַצְּלָה
לְהַנְצִיל מֵהֶם כִּי אִם עַל־יָדֵי דְבוּר הָאַמֶּת, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יָדֵי
חֲכֻמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר עַל־יָדֵי דְבוּר הָאַמֶּת תֹּאִיר לָנוּ בְּתוֹךְ עִמְּךָ
הַחֲשֵׁךְ וְהָאֲפֵלָה לְצֵאת מִחֲשֵׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, כִּי אַתָּה חֲפִיץ בְּאַמֶּת,
וְקָרוֹב אַתָּה לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּךָ בְּאַמֶּת:

וְעַל כֵּן בְּאִתִּי לְחִלוֹת פָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, וְלְהַשְׁתַּמֵּחַ לְפָנֶיךָ וּלְפָרֵשׁ
כְּפִי אֱלֹדִי, שְׂתַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאַמֶּתִּים עָלַי, עַל עֵנִי וְאִבּוֹן
כְּמוֹנִי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אוֹר הָאַמֶּת, שְׂאוּכָה לְדַבֵּר
לְפָנֶיךָ דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וְאוּכָה לְהוֹצִיא כָּל דְבוּרֵי

התפלה מפי באמת ברור נד וצלול, למען אזכה שיאיר לי אור
האמת למציא הפתחים בתוך החשך הגדול המתגבר עלינו בכל
עת, הרוצה להחשיך ולהסתיר ממנו, חס־ושלום, אורך הגדול.
ואם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ופגמתי
לפניך פגמים הרבה מאד, ושניתי ושלשתי עליהם פעמים אין
מספר, ובכל פעם על־ידי כל חטא ופגם הוספתי עלי, חס־ושלום,
חשך על חשך ומסגר על מסגר, ומסכים ומחצות על מסכים
ומחצות, ומניעות על מניעות ובלבולים על בלבולים, עד אשר
באתי בתוך עמק החשך ואפלה גדולה מאד, ונחשכו ונסתרו
מעיני כל מיני פתחים שיש שם לצאת על ידם מאפלה לאורה,
"טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבלת
שטפתני": הן על זה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חמל
חמל, חוס חוס, רחם רחם, הצל הצל, וכשם שנברו עלינו רחמיך
ורחסיך העצומים וגלית לנו עצה הקדושה הזאת, כן יהמו נא
מעיד ורחמיך עלינו יהוה אלהינו, ותעזרנו ותושיענו ברחסיך
הנוראים והנפלאים שנוזפה לקים עצה הקדושה הזאת, שנוזפה
להוציא מפינו דבורי אמת לפניך בתפלותינו ותחנונותינו ובקשתנו,
עד אשר לא יהיה שום כח לשום חשך ואפלה למנע אותנו, חס־
ושלום, מתפלתנו ועבודתנו, ובכל מיני חשך ואפלה הרוצים
להתגבר עלינו בכל עת ובפרט בשעת התפלה, בכלם נוכל למציא
הפתחים על־ידי דבור האמת שנוציא מפינו לצאת על ידו מאפלה
לאורה, מחשך לאור גדול. "כי אתה תאיר גרי, יהוה אלהי יגיה
חשבי". ויקים מקרא שכתוב: "יהוה אורי וישעי מפיו אירא, יהוה

מֵעוֹז חַיֵּי מִמּוֹ אֶפְתָּח, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵי, אֲשֶׁר אֵין לִי
שׁוּם פֶּתַח הַצֵּלָה אַחֲרֶת כִּי אִם עַל־יְדֵי־יְהוָה, עַל־יְדֵי שְׁתּוֹכָה אוֹתִי
לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אִמַּת לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי:

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאֵת־פֶּלֶל בְּכֹנֶנָה שְׁלֹמָה כְּרָאוּי בְּאִמַּת, עִם
כָּל הַכַּחוֹת שֵׁישׁ בִּי, וְאֹזְכָה לְהַכְנִים כָּל כְּחֵי בְּאוֹתֵינוּ
הַתְּפִלָּה, עַד שִׁיתְחַדֵּשׁ כָּל כְּחֵי בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְאֹזְכָה לְקַבֵּל חַיּוֹת
חֲדָשׁ וְקִדְשָׁה מִן הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁךְ כָּל הַחַיּוֹת,
כְּמוֹ שְׁנֹאמַר: "תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי". וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאִמּוֹנָה
שְׁלֹמָה בְּאִמַּת:

וּבְכֵן תַּחֲנֶנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹרְנוּ לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ
דְּרֹךְ הַשָּׁעַר וְהַשְּׂבֵט הַשִּׁיף לְשַׁרְשׁ נִשְׁמַתְנוּ אֲשֶׁר מִשָּׁם
נִחְצַבְנוּ, כְּדֵי שְׁתַּעֲלֶה תְּפִלָּתֵנוּ דְּרֹךְ הַשָּׁעַר הַהוּא הַשִּׁיף לְתְּפִלָּתֵנוּ,
הַשְּׂמִימָה, דְּרֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְקִדְשֵׁי
קִדְשִׁים, עַד שְׁתַּעֲלֶה תְּפִלָּתֵנוּ לְמִכּוֹן שְׂבִתְךָ, וְיִהְיֶה כַּחַ לְתְּפִלָּתֵנוּ
לְעוֹרֵר אֶת הַמּוֹלַע הַעֲלִיּוֹן הַשִּׁיף לְשַׁעַר וְשְׂבֵט שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאַתְּנוּ, וְיִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ טוֹבָה וּבְרָכָה, לְכַרְךָ אֶת כָּל פְּרֵי הָאָדָמָה
וּלְהַצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ:

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַשֵּׁר כָּל תְּפִלָּתֵנוּ לְצַדִּיקֵי אִמַּת שְׂבִדוֹר,
אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּחַ לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ דְּרֹךְ הַשָּׁעַר
וְהַשְּׂבֵט הַשִּׁיף לְכָל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה:

י אָנָּה יְהוָה, לְמַדְנֵי לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי בְּלִשׁוֹן צַח וְנָקִי,
בְּלִשׁוֹן רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְתִשְׁלַח וְתִזְמִין לִי דְּבוּרִים
כְּשֵׁרִים וְיָפִים, וְתִהְיֶה תְּפִלָּתִי שְׂגוּרָה בְּפִי, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְרַצוֹת

וּלְפִים אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲוֶר רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים עָלַי לְקַרְבְּנִי אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם
 שְׁנַתְּרַחֲקֵתִי בְּכַמָּה וּכְמָה מִיַּי הַרְחָקוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ, וּמִכָּל
 הַהֲרַחְקוֹת תִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִים נוֹרָאִים שֵׁישׁ לָךְ גְּנוּזִים בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ,
 שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם אֲחִזֹּת דִּין וְקַמְרוֹג כָּלֵל, בְּרַחֲמִים שֵׁישׁ לָהֶם כַּח
 לְקָרֵב אֶפְלוּ הַמְּרַחֲקִים בְּתַכְלִית הַרְחוֹק שְׂאִין רְחוֹק יוֹתֵר מֵהֶם.
 וְעִשָּׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עִשָּׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. קִרְבְּנוּ אֵלֶיךָ,
 אֲמַצְנוּ בַּעֲבוּדְתְּךָ, חֲזַקְנוּ בְּיִרְאַתְךָ אַחֲזוּ בְּיַדֵּינוּ וְהוֹצֵא אוֹתָנוּ מִכָּל
 הַתַּאֲוֹת רָעוֹת וּמִכָּל הַמַּדּוֹת רָעוֹת הַקְּשׁוּרִים בְּגוּפְנוּ, הַמְּרַחֲקִים
 אוֹתָנוּ מִמְּךָ בְּכָל עֵת:

אֵךְ הֲלֹא אַתָּה יַדְעָתָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי בִשְׂרַר וְדָם אֲנַחְנוּ, וְדַעַתְנוּ
 מְעַרְבָב וּמְבַלְבֵּל מְאֹד בְּכַמָּה מִיַּי שְׁטוּתִים וְשִׁנְעוֹן, עַד
 שְׂאוֹרְכִים עָלֵינוּ גַם בְּמַחְשְׁבוֹת שְׁטוּת שֶׁל פְּנִיּוֹת וּגְבוּהוֹת, בְּאִשֶּׁר
 אַתָּה יַדְעָתָ, כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ וּמִכָּל צַד אוֹרְכִים עָלֵינוּ בְּכָל
 עֵת וּמַצְדֵי צַדִּדִּים, עַד שְׂאִינִי יָכוֹל לִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אִיזָה דְבוּר
 הַגּוֹן לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת כְּרֹאֵי, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לַּעֲשׂוֹת, לְהִיכֵן אָנוּם
 לְהִיכֵן אֶפְנֶה, מֵאִין יִבּוֹא עֲזָרִי, צַר לִי מְאֹד. "גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ
 שְׁתֵּם תִּפְלְתִי", מַחֲמַת רַבּוּי הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַפְּנִיּוֹת הַמַּתְנַבְּרִים
 לְבַלְבֵּל אֶת תִּפְלְתִי, חֵם וְשָׁלוֹם. מָה אֵמֵר מָה אֲדַבֵּר מַה אֲצַטְדֵּק,
 הַאֱלֹהִים מֵצֵא אֶת עֲוֹנָי. עִשָּׂה עִמּוֹי מַה שְׁתַּרְצֶה, הַגְּנִי בְּיַדְךָ
 כַּחֲמֹר בְּיַד הַיּוֹצֵר. רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הַצֵּל
 לְקוֹחִים לְפָנוֹת וּמָטִים לְהַרְגַּ תַּחֲשֶׁךְ, וְתַצִּיל וְתַמְלֵט בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מִמּוֹת לַחַיִּים, מִיְּגוֹן לְשִׁמְחָה, מֵאֶפְלָה לְאוֹר
 גְּדוֹל:

יֵד רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, פָּתַח פִּיךָ לְאֱלֹם כְּמוֹנֵי וּזְכַנֵּי לְסֹדֵר תְּפִלָּתִי
 וּתְחַנְּתֵי וּבְקִשְׁתֵּי לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי בְּאִמַּת בְּכָל עֵת, שְׂאוּכַל
 לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה
 בְּאִמַּת בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפֵּן שְׂאוּכָה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלַי
 וּתְמַלֵּא בְּקִשְׁתֵּי בְּרַחֲמִים תָּמִיד:

טו אָנָּה יְהוָה, חֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ, חוּם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
 חוּם וְחַנּוּנֵי וְרַחֵם עָלֵינוּ וּרְאֵה שְׂפִלוּתֵנוּ וְעִנְיוֹתֵנוּ, כִּי
 בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִתּוֹעָה בְּלִבֵּנוּ יָם וּמְשׁוּכָב בְּרֹאשׁ
 חִבְלֵנוּ. לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, לְהִיכֵן אָנוּם לְהִיכֵן אֲבָרַח, לְהִיכֵן אֶעוֹף
 לְשָׁכֵן, לְהַנְצִיל מִצָּרוֹת נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד מְאֹד, וְלֹא יָדַעְתִּי כָּלֵל
 לְמַצֵּא אִיזוּה דָרְךָ אֵיךְ לְצַעֵק וְלִזְעַק אֵלֶיךָ, כִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר
 אֲנִי עוֹסֵק לְקִרְאָה אֵלֶיךָ לְעוֹרֵר חֶסֶדְךָ לְגִלוֹת רַחֲמֶיךָ שֶׁתּוֹכְנֵי לְצִאת
 מִרַע לְטוֹב מִחֶשֶׁד לְאוֹר, שֶׁתַּעֲזֹרְנִי לְעִזּוּב דְּרָכֵי הָרַע וּמִחֲשֻׁבוֹתֵי
 הַמְּגִנּוֹת מְאֹד, כְּאֲשֶׁר לְמִדְתֵּנוּ עַל־יְדֵי צַדִּיקוֹךָ הָאֱמֵתִים שֶׁהַתְּפִלָּה
 מוֹעִילָה לְכָל דָּבָר, וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלֶיךָ בְּאִמַּת הוּא עַל־יְדֵי
 תְּפִלָּה, וְאֵתָהּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִפְלוּ קוֹל צַעֲקָה מִבְּטָן
 שְׂאוּל, מִעֲמֻקֵּי עֲמֻקִּים, אֵתָהּ שׁוֹמֵעַ בְּרַחֲמֶיךָ, וְלָמָּה לֹא תִּשֶׂה אֶזֶן
 לְשִׁמְעַת אֵת דְּבָרֵי עַבְדְּךָ הָעוֹמֵד לְפָנֶיךָ, הַצּוֹעֵק אֵלֶיךָ זֶה זְמַן רַב.
 וְלֹא דֵי שְׂאִינִי זוֹכָה לְהִיטִיב מַעֲשֵׂי בְּכָל יוֹם, אִף גַּם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
 צָרַת נַפְשִׁי מְרַבָּה מִחֲבָרוֹ, וְאִינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מָה אַעֲשֶׂה, אִיזוּה עֲצָה
 וְתַחְבּוּלָה אֲבַקֵּשׁ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי כַּח הַקְּדוּשָׁה, שְׂאוּכָה לְהַתְּנַבֵּר
 וְלִכְבֹּשׁ אֵת יְצָרֵי הָרַע, וְלִכְפֹּף וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל אֵת תְּאוּזוֹתַי, כִּי אֵין לִי
 שׁוּם דָּרְךָ לְנוֹם מִמָּה שְׂאִנִּי צָרִיךְ לְנוֹם, לְהַצִּיל אֵת נַפְשִׁי מִדִּינָה

שֶׁל גֵּיהֶנֶם, כִּי אִם עַל־יְדֵי תִּפְלָה וְתַחֲנוּנִים וְצַעֲקָה וְשׁוּעָה וְזַעֲקָה
 אֵלֶיךָ, וְגַם זֶה נִמְנַע מִמּוֹנֵי, כִּי אֵיךְ יִזְכֶּה נִרְדֵּף וּמִכַּה, מִמִּשְׁפָּךְ
 וּמִמִּרְט כְּמוֹנֵי, לְתִפְלָה וְצַעֲקָה בְּאֵמֶת פְּרָאוֹי, רַק אֲנִי מַחֲיֵב לְצַעֵק
 וְלִהְתַּפְּלֵל כְּפִי בַחֲוֵי, וְאִם גַּם זֶה אֵינוֹ מוֹעִיל לִי, חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, לֹא
 יִדְעֵתִי מַה לַעֲשׂוֹת, אֵיךְ לְבַקֵּשׁ לִי מָנוֹס וּמִבְטָח:

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתִפְלָה בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת פְּרָאוֹי,
 וְאִזְכֶּה לְהִתַּפְּלֵל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ בְּאֵמֶת. וְתַעֲזֹר אֶת לִבִּי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאִזְכֶּה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחֵי לִפְנֶיךָ, לְפָרֵשׁ שִׁיחֵתִי לְפָנֶיךָ
 תָּמִיד בְּתִפְלָה וְתַחֲנוּנִים, וְאֶת כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר נִסְתָּר וְנִצָּפֵן בְּנִקְדָּתִי
 הַטּוֹבָה אוֹכֵל לְהוֹצִיא לְאוֹר עַל־יְדֵי דְבוּרֵי הַתִּפְלָה וְתַחֲנוּת
 וּבִקְשׁוֹת בְּאֵמֶת מֵעוֹמְקָא דְלִבָּא, עַד שְׁאִזְכֶּה שְׁיִתְגַּלֶּה הַטּוֹב
 הַנֶּעְלָם וְהַנִּסְתָּר אֲצִלִּי וְיִתְגַּבֵּר הַטּוֹב עַל הָרַע, עַד שְׁאִכְנִיעַ וְאִכְפֹּל
 אֶת הָרַע לְגַמְרֵי, עַד שְׁאִזְכֶּה לְצַאת מֵרַע לְטוֹב, מִחֻשָּׁךְ לְאוֹר
 גָּדוֹל:

וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְהִתַּפְּלֵל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּאֵמֶת, וְאִזְכֶּה לְבַטֵּל
 כָּל יִשׁוּתֵי וְגִשְׁמוּיּוֹתֵי, וְלֹא אֶתַּפְּלֵל בְּשִׁבִיל תּוֹעֵלַת עֲצָמֵי
 כָּלל, רַק אִזְכֶּה לְהִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי בְשַׁעַת הַתִּפְלָה כְּאִלוֹ אֵינֶנִּי בְּעוֹלָם
 כָּלל, וְכֹל בּוֹנֵתִי בְּתִפְלָה יִהְיֶה רַק לְשִׁמּוֹךְ בְּאֵמֶת, לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה
 מֵהַגְּלוּת, לְגִלוּת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם:

וְכֹאֲשֶׁר כְּבָר הִתְחַלַּת בְּרַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ הַרְבִּים לְגִלוּת אֱלֹהוּתְךָ
 בְּעוֹלָם, וְלִמְדַתְנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקוּךָ הָאֱמֵתִים לְסֹדֵר
 שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתִפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים לְפָנֶיךָ, וְהוֹרִית לָנוּ שְׁמוֹתֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים, וְגִזַּרְתָּ בְּחִסְדְּךָ לְסַמֵּךְ אוֹתְנוּ בְּתַאֲרֶיךָ וּשְׁבַחֶיךָ, שְׁיִהְיֶה

לְנוּ רְשׁוּת וְכֹחַ לְכַנּוֹת וְלִקְרוֹת אוֹתְךָ בְּתַאֲרִים וּשְׂבָחִים, אֲשֶׁר עַל-
 יְדִיזוּה לְבַד יֵשׁ לְנוּ סְמִיכָה וְתִקְנָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִדְעַת
 אוֹתְךָ בְּלֵב שְׁלֵם, בְּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכֶּה אוֹתָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
 וּבְכֻלּוֹ יִשְׂרָאֵל תִּזְכֶּה אוֹתִי גַם בְּן וְתַתֵּן לִי דַעַת אֲמַתִּי דְקִדְשָׁה
 עַל-יְדֵי תוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, שְׁאוּזָה לְסִדֵּר שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחֲוֹת וְתִפְלָה
 וְתַחֲנוּנִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי, בְּאַמֶּת, בְּאַמוּנָה וּבִדְעָה נְכוֹנָה
 וּמִיִּשְׁבָּת, וְאוּזָה לְכוֹן אֶל הָאֲמֶת וְלְכַנּוֹת וְלִקְרוֹת אוֹתְךָ בְּתַאֲרִים
 וּשְׂבָחִים הַגּוֹנִים הַרְאוּיִם לְקְרוֹת אוֹתְךָ בָּהֶם, בְּאִפֶּן שִׁיעֲלוּ דְבָרֵי
 תַּחֲנוּתִי וּבִקְשׁוֹתֵי וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחֲוֹת שְׁאֵנִי מְסִדֵּר לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן,
 וַיַּעֲזְרוּ רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלַי וְתִתְרַצֶּה וְתִתְפַּיֵּם אֵלַינִי:

וְתִזְכְּנוּ מַעֲתָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּמֵאוּצֵר מִתַּנַּת חֲנֻם חֲנִנִי,
 כִּי עֵינֵי לִךְ תִּלְוִיּוֹת וּמַחֲכוֹת, שְׁתִּזְכְּנֵי לְבוֹא לְתִפְלָה
 בְּאַמֶּת. וְאוּזָה לַעֲסֵק בְּתִפְלָה תָּמִיד, עַד שְׁאוּזָה עַל-יְדֵי הַתִּפְלָה
 לְבוֹא וְלַהֲגִיעַ וְלַהֲשִׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּם, וְאוּזָה לְטַעַם טַעַם
 אוֹר הַגָּנוּז, אֲשֶׁר אֶתָּה עֲתִיד לְגַלוֹת לְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם, שֶׁהוּא
 פְּנִימִיּוֹת סִתְרֵי תּוֹרָה, וְתִזְכְּנֵי "לְחֻזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ":

אֲדוֹן כֹּל, מְלֵא רַחֲמִים, חֲנִנִי וּזְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתּוֹרָה
 וְתִפְלָה בְּאַמֶּת בְּמִסִּירַת נַפְשׁ, עַד שְׁאוּזָה בְּרַחֲמֶיךָ לְטַעַם
 גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה טַעַם אוֹר הַגָּנוּז אֲשֶׁר גָּנוּז וְצִפּוֹן לִירֵאִיךָ, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב: "מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירֵאִיךָ, פָּעַלְתָּ לְחוֹסִים בְּךָ
 נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם", כִּי אֶתָּה טוֹב וּמִיִּיב לְכָל, וְאֶתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֵין טוֹב
 אֲמַתִּי בְּעוֹלָם כִּי אִם לְהִיּוֹת סוּר מֵרַע בְּאַמֶּת וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים
 טוֹבִים, לְהִיּוֹת מְשַׁעֲבֵד וּבִטֵּל אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה בְּאַמֶּת

תמיד, עד שזוכה למעם מעם אור הגנוז גם בעולם הזה, אשר זאת היא הזוכה האמתית והנצחית. עשה עמי כחסדך, וזכני למעם מטובך האמתי. "מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון", חנני והקימני ומטובך תשביעני, ומניו כבודך תראני, ולחיים נצחיים תזכני, מעתה ועד עולם אמן סלה:

יט "אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". פתח פיך לאלם וזכני לסדר תפילתי לפניך, בלשון רחמים ותחנונים, בלשון צח ונד, בלשון שמלאכי השרת משתמשין בו, בלשון שאוכל לעורר רחמיך האמתיים עלי, בשלמות לשון הקדש:

כ ותשפיע עלינו ברחמיך הרבים, ותפתח את לבנו, שנוכל להתפלל לפניך יהוה אלהינו בכל לב ונפש. ונזכה לשפך את לבנו פנים נכח פני יהוה, שנשפך שיחנו ותפלתנו לפניך תמיד באמת ברחמים ותחנונים, עד שנעורר רחמיך עלינו, ויהמו ויכמרו רחמי לך עלינו, עד אשר נזכה שתשפיע עלינו מלב העליון דבורים חמים בגחלי אש, כמו שכתוב: "חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש, דברתי בלשוני":

כז יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותזכני להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה, ואזכה שלא יצא שום דבור של התפלה מפי בלא כונה, ואשמע באזני וכלפי היטב מה שאני מוציא מפי, שאשמע מה שאני מדבר ואכון היטב בכל דבור ודבור של התפלה. ותעזרני שאזכה להתפלל ולהתחנן תמיד במסירת נפש, ותשמרני ותצילני ממחשבות זרות שבתפלה, ותתן לי כח וגבורה להתגבר על כל המחשבות זרות שבתפלה,

לְהַכְנִיעַם וּלְשַׁבְּרָם וּלְגַרְשָׁם וּלְבַטְּלָם שְׁלֵא יִתְקַרְבוּ לְתַפְלָתִי כָּלֵל:
 וְקוֹמָה בְּעֹזִרְתִּי, וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה וְדַעַת וְעֶזְרָה וּגְבוּרָה וְדַקְדָּשָׁה,
 שְׂאֻזְכָּה לְהַתְגַּבֵּר בְּיוֹתֵר בְּכָל מְקוֹם בְּתַפְלָה שְׂבָאִים שָׁם
 עָלַי מִחֲשֻׁבוֹת זְרוֹת לְכַלְכַּל חֲסִיּוֹשְׁלוֹם, שְׂאֻתְגַּבֵּר בְּאֵלוּ הַמְקוֹמוֹת
 דִּיקָא בְּהַתְגַּבְרוֹת גְּדוֹל וְעֶצוּם מְאֹד וּבְמִסִּירַת נֶפֶשׁ בְּיוֹתֵר, וְאֻזְכָּה
 לְהַתְגַּבֵּר אֲזוּ בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, וְאִמְסַר נַפְשִׁי אֲזוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד
 שְׂאֻזְכָּה לְשַׁבְּרָם וּלְנִצְחָם וּלְטַהֵר אֶת הַתַּפְלָה מִכָּל מִינֵי מִחֲשֻׁבוֹת
 זְרוֹת וּבְלִפְוִלִּים, וְאֻזְכָּה לְכַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה הַמְלַבְּשִׁין
 בְּהַמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, וְתַתֵּן בִּי כֹחַ לְכַרְרֵם וּלְתַקְנֵם וּלְהַעֲלוֹתָם לְמְקוֹר
 חֲצִבָּם, לְהַשְׁיִיבָם אֶל הַקְּדוּשָׁה. וְתַרְחֵם עָלַי וְתוֹשְׁעֵנִי תְּמִיד שְׂתַּהֲיֶה
 תַּפְלָתִי זֹכֶה וְנִקְיָה, בְּלִי שׁוּם פְּסֻלַּת וּבְלִי שׁוּם מִחֲשֻׁבוֹת זְרוֹת,
 בְּאִפְּן שְׂתוּכַל תַּפְלָתִי לַעֲלוֹת לְנַחַת וּלְרַצּוֹן לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ,
 וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא לְהַיּוֹת כְּתֹר לְרֵאשֶׁךָ. וְתַתְּפָאֵר וְתַתְּעַנֵּג בְּתַפְלָתֵנוּ,
 וְיִהְיוּ לְךָ שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוֹלִים מִתַּפְלָתֵינוּ וְתַחַנּוּתֵנוּ תְּמִיד, וְתַמְלֵא
 רַחֲמִים עָלֵינוּ וְתַשְׁיב פְּנִיךָ אֵלֵינוּ, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

כַּח וְתַרְחֵם עָלַי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי חֲדוּשֵׁי
 וּבִאוּרֵי תוֹרָה הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּלָפוֹת, עַל־יְדֵי הַשְׂדִּינַן
 שְׁיִישׁ לָהֶם תוֹרָה נְפוּלָה מְאֻלְפִי"ן הַנְּפוּלִין, וְתַשְׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׁלֵא
 אֲשַׁמַּע לַעוֹלָם שׁוּם בְּאוּרֵי וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה מְאֻלוּ הַתּוֹרוֹת הַנְּפוּלוֹת
 הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּלָפוֹת וְלֹא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאָזְנִי וּבְלִבִּי כָּלֵל. וְתַגֵּן
 עָלַי בְּרַחֲמֵיךָ וּבְחֶסֶדֶיךָ וְתַעֲזָרְנִי שְׂיִהְיוּ נִמְשָׁכִין לִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה
 אֲמֵתִיִּים דְּרַךְ הַקְּדוּשָׁה, וְאֻזְכָּה תְּמִיד לְהַמְשִׁיךְ בְּדַעַתִּי וּלְקַבֵּל

חדוּשֵׁין דְּאוּרִיתָא אַמְתִּיִּים מְשַׁרְשֵׁם הַעֲלִיזֵן דְּרָךְ הַקְדְּשָׁה, בְּלִי שׁוּם
אֲחִיזֵת הַקְּלָפוֹת וְהַסְטְרָא אַחְרָא כְּלָל:

אָנָּא יְהוּה מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יַדְעַת אֶת לִבִּי, כִּי אֲנִי יוֹדַע
בְּעַצְמִי כִּמְה אֲנִי רַחוּק מִחְדוּשֵׁי תוֹרָה אַמְתִּיִּים דְּקְדֻשָׁה,
כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מָאד, אֲכַל אַף-עַל-פִּי-כֵן, כְּכַר גְּזוּרַת עֲלִינוּ
עַל-יַדֵּי חֲכֻמְיָךְ הַקְדוּשִׁים שְׁאִסוּר לְהֵאָדָם שְׂיִהְיֶה עֵין יָבֵשׁ חֶסֶד
וְשָׁלוֹם, וְחֻבָּה עַל כָּל יוֹדְעֵי הַתּוֹרָה לְהַתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז לְקַדְּשׁ
וּלְטַהֵר עַצְמוֹ בְּאַמְתָּ, עַד שְׂזִיבָה לְהִיּוֹת "עֵין עוֹשֶׂה פְּרִי"
בְּאוּרִיתָא, לְפַלְפֵּל בְּחֲכֻמָּה אַמְתִּיּוֹת וּלְחַדְּשׁ חְדוּשֵׁין דְּאוּרִיתָא
אַמְתִּיִּים, עַל כֵּן מְצָא עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ לְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה,
שְׁתַּחֲמֹל וְתַחֲוֶם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבְחַסְדֶּיךָ הַנּוֹרָאִים,
וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתַהֲיֶה עִמִּי
תָּמִיד שְׂאוּבָה לְקַדְּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמִי בְּאַמְתָּ, עַד שְׁתַּפְּתַח אֶת
דְּעַתִּי וּלְבָבִי וְתֹאִיר עֵינַי בְּמְאוֹר תּוֹרַתְךָ, וְתַפְּתַח לִי שְׂבִילֵי הַשְּׁכַל
דְּקְדֻשָׁה וְתַשְׁפִּיעַ לִי תָמִיד בְּכָל עַת חְדוּשֵׁי וּבְאוּרֵי תוֹרָה מְשַׁרְשֵׁי
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, מִקְדַּשְׁתֶּךָ הַעֲלִיזוּנָה, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
מִכָּל מִינֵי חְדוּשִׁים וּבְאוּרִים הַנִּמְשָׁכִין דְּרָךְ הַקְּלָפוֹת חֶסֶד-וְשָׁלוֹם,
רַק אֲזַכָּה תָּמִיד שְׂיִהְיוּ נִמְשָׁכִין לִי חְדוּשֵׁי תוֹרָה אַמְתִּיִּים דְּרָךְ
הַקְדְּשָׁה. וְתוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים לְבָנוֹת תָּמִיד בְּנִינִים
דְּקְדֻשָׁה בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה עַל יְסוּד אֲמִיץ וְחֻזְקָא, יְסוּד מוֹסַד, עַל
הַקְדָּמוֹת נְכוֹנוֹת וַיִּשְׁרוֹת שְׁגָלוֹ צְדִיקִים אַמְתִּיִּים בְּנֵי עֲלִיָּה
הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה וְהַשְׁגָּה עֲצוּמָה מְאֹד, אֲשֶׁר זָכוּ לְרוּחַ הַקְדֻשׁ
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְהַמַּעֲלָה, לְרוּם הַמַּעֲלוֹת; עֲלִיהֶם אֲסַמְךָ,

עליהם אשען, ואזכה להגות ולחשב ולהשתעשע בדבריהם
הקדושים הנאמרים באמת וצדק, עד שיפתח לי אור הדעת
ואזכה להשיג דבריהם באמת ולירד לעמק דעתם, ולהבין
ולהשפיל דבר מתוך דבר, עד שאזכה לבאר דבריהם באמת
ולחדש בהם חדושים אמתיים, ולבנות על יסודם החזק בנינים
אמתיים ושלמים בתורתך ובעבודתך באמת ובאמונה, בקדשה
ובטהרה גדולה, באפן שאזכה עלידי החדושי תורה דקדשה
שתשפיע לי, לתקן על ידם כל הפגמים וכל החטאים והעונות
ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום
הזה, ותעורני ותשמרני ברחמיך הרבים שלא אחטא עוד,
ותצילני מעתה מכל מיני חטאים ועונות ופשעים ומכל מיני
פגמים שבעולם, ותזמין לי תמיד בכל יום ויום חדושים
דאורייתא אמתיים דרך הקדשה שיהיו תקון גדול לנפשי,
ותקדשני בקדשתך העליונה באפן שיהיה לי רשות לגלות
החדושים שתשפיע עלי, לגלותם לעמך ישראל, ותתן לי כח
לעורר ולהמשיך [עמך] ישראל לעבודתך באמת עלידי חדושי
תורה שתזמין לי ולהשיכם בתשובה שלמה לפניך, ואזכה
לאמרם בקדשה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב, ולא אמר דבר
שלא כרצונך. ותרחם עלינו ותהיה בעורנו בעת שאנו מכרחים
לשמע איזה דבר תורה מפי תלמיד חכם שאינו הגון, שאזכה
בכחך הגדול לברר הטוב הגנוז בדבריו, לברר הטוב מן הרע,
להשליך ולזרק הרע והקלפה החופה על דברי תורתו, ולברר
וללבן וללקט רק מעט הטוב הגנוז בגויה:

לְוַתְשַׁפֵּיעַ עָלַי עֲזוֹת דַּקְדָּשָׁה נְגִדָּה, שְׂאוּכָה לְהַתְחִיזַק וּלְהַתְאָמֵן
 מְאֹד בַּתְּפִלָּה בְּכָל עֵז וְתַעְצוּמוֹת. וְאַחֲזִק וְאַאֲמִין אֶת
 לְבָבִי לְקוֹוֹת אֵלֶיךָ וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ, וְאַעֲזוּ פָּנַי נְגִדָּה לְבִקֵּשׁ
 וּלְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תְּמִיד עַל כָּל מַה שְּׁחָסַר לִי בַעֲבוּרֵת
 יְהוָה, וְלֹא יֵאבֹזֵשׁ וְלֹא אֶפְלֵם נְגִדָּה לְעוֹלָם לְבִקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ גְּדוּלוֹת
 וְנוֹרָאוֹת, שְׂתַעֲשֶׂה עִמִּי פְּלָאֵי פְּלָאוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל, וְאַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם הַבְּלָבוּלִים
 הַרְבִּים וְעֶרְבּוֹב הַדַּעַת הַמְרֻבָּה וְהַעֲצוּם מְאֹד מְאֹד שֶׁבָּא
 עָלַי בְּיוֹתֵר בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵנִי עוֹמֵד לְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, עַד שְׂאֵנִי
 יְכוּל לְדַבֵּר אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד בַּתְּפִלָּה פְּרָאוּי, וְכָל הַבְּלָבוּלִים
 וְהַעֲרֻבּוֹב הַדַּעַת שֶׁיֵּשׁ לִי בְּאִיזָה פַּעַם בְּכָל הַיּוֹם כְּלוּ, כְּלָם בְּאִים
 אֵלַי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה דִּיקָא וְרוֹצִים לְכַבֵּל תְּפִלָּתִי, וּמַחֲמַת זֶה
 תְּפִלָּתִי מְעַרְבֶּכֶת מְאֹד בְּכִמָּה מֵינִי פְּסִלַת וְעֶרְבּוֹב הַדַּעַת וּמַחֲשָׁבוֹת
 זְרוֹת וּפְנִיּוֹת וּבְלָבוּלִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה
 לַעֲשׂוֹת, כִּי מַעֲצָם הַבְּלָבוּל הַדַּעַת שֶׁבָּא עָלַי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרָךְ
 אֵיךְ לַעֲמֹד נֶגֶד הַבְּלָבוּלִים הַרְבִּים הָאֵלֶּה, וְאֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי
 אִם עַל אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם. חוּם וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמְלַמֵּנִי וְהַצֵּל אֶת
 תְּפִלָּתִי מִכָּל מֵינִי עֶרְבּוֹב הַדַּעַת, וּמִכָּל מֵינִי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת
 וְהַרְהוּרִים וּבְלָבוּלִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעֹזְרֵנִי וּזְכֵנִי שְׂאֶקְשֶׁר אֶת מַחֲשַׁבְתִּי
 בְּדְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק, עַד שְׂאוּכָה לְהַתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵת
 הַלֵּב, וְתִהְיֶה תְּפִלָּתִי וְתַחֲנִיתִי וּבְקִשְׁתִּי זָכָה וְנִכְוָנָה, בְּרָה וְנִקְיָה מִכָּל
 סִיּוֹ וּפְסִלַת. חוּם וְחַמֵּל עָלַי וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִּי, כִּי אֵין לִי
 שׁוּם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים:

מב "שמעה אלהים רנתי, הקשיבה תפלתי". עזרני יהוה אלהי
 שאזכה להתפלל בכונה גדולה ובשמחה רבה
 והתעוררות הלב פאמת. ותזפני ברחמיך הרבים ותעזרני לסדר
 תפלתי לפניך בקול גילה ורנן. ואזכה לנגן אותיות התפלה, וקול
 הנגינה יהיה יפה ונוד וצח וצח בזכות ובכהירות גדול, עד שאזכה
 להלביש את שכינת ענך בלבושין דנהירין, ועל ידי זה תמלא
 רחמים על עמך ישראל, ותראה בצרותינו וענינו ועמלנו ודחקנו
 בגוף ונפש וממון, ותשיב חמתך מאתנו, ויקים מקרא שפתוב:
 "וראיתיה לזכר ברית עולם", ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק
 יעקב ותרחם עלינו בזכותם, ותאזין תפלתנו ותקשיב שועתנו
 ויראה לפניך רנונגו, ויקים מקרא שפתוב: "וירא בצר להם בשמעו
 את רנתם", ותמתיק ותכפל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל
 כל הדינים שבעולם, ותמשוך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים
 וחיים ושלוש וכל טוב, ותגמלנו חסדים טובים תמיד. ובכך תזפנו
 ברחמיך הרבים ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותזפנו לאמונת
 חכמים בתכלית השלמות, ואזכה להאמין בחכמים וצדיקים
 אמתיים, שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט, אלא יש בהם רזין,
 ואזכה על-ידיה לנהרה למהרה למהרה ולתפשיט מנה לבושין
 דקדרנותא דפשמין, ולהלביש אותה בלבושין דנהירין דאנון רזין
 דאורייתא, ועל-ידיה אזכה להמתיק ולכפל כל הדינים מעלינו
 ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם:

מדרמהו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שתזפנו ברחמיך

הרבים, ותעורנו ותושיענו תמיד שנוכה להתפלל תפלתנו לפניך
בכל לב ונפש, בכונה גדולה ועצומה, בקדשה ובטהרה, באמת
ובאמונה שלמה וביראה ובאהבה ובמחשבה זכה ונכונה. ותצילנו
ברחמיך מכל מיני מחשבות זרות שבעולם, ותוכנו ותושיענו
שתהיה תפלתנו תמיד על אדמת קדש, שנוכה לקדש המקום
שאנו עומדים עליו להתפלל בקדשת ארץ ישראל. ותעורר את
לבי בשעת התפלה ואזכה להתפלל בהתעוררות גדול ונורא, עד
אשר יתעוררו ידי בשעת התפלה ואזכה להרים ידי ליהוה
ולהבות פה אל פה בהתלהבות גדול בשעת התפלה, בשמחה
רבה ובהתעוררות נפלא לשמך לבד באמת, ועל ידי המחאת פה
אל פה אזכה שיתעוררו בתי ידיו של הקדוש ברוך הוא, שהם
כ"ח [פריחית] פרקין דידיים העליונים, שהם כ"ח [פריחית] אתון
של מעשה בראשית, ועל ידיה נזכה לטהר ולזכך את אויר
המקום שאנו מתפללים בו בבחינת 'אורא דארץ ישראל מחכים',
שהוא אויר הקדוש, לגרש אויר הפמא של חוץ לארץ, ולהמשיך
אל המקום שאנו עומדים עליו להתפלל לפניך אויר הקדוש של
ארץ ישראל, כי הכל שלך, ובכחך פראת עולמך ברצונך הטוב
בכ"ח [בכפריחית] פרקין דידיים הקדושים שהם כ"ח [פריחית]
אתון דמעשה בראשית, כמו שכתוב: "אף ידי יסדה ארץ וימיני
מפחה שמים", וכתוב: "בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל
צבאם", וברצונך הטוב נתת כח לישראל עמך לכבש ארץ ישראל
מיד השבעה עממין, ולטהר את הארץ, לגרש משם אויר הפמא
של העמים ולהמשיך לשם אויר הקדוש, לקדש הארץ בקדשת

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "כַּח מַעֲשֵׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם", כֵּן בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים תִּזְכְּנוּ וְתַחַנְנוּ וְתִאֲמָצְנוּ וְתִתֵּן לָנוּ כַח וּגְבוּרָה מֵאַתָּה, שְׁנוֹזְכָה בְּכָל מְקוֹם שֶׁנֶּעֱמֹד שָׁם לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, לְטַהֵר אֶת הַמְּקוֹם הַהוּא עַל־יְדֵי מְחַאֵת כַּפַּיִם, לְעוֹרֵר עַל־יְדֵי־זָוָה כַּח מַעֲשֵׂיךְ וּלְהַמְשִׁיךְ לְשָׁם אוֹיֵר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּלְגַרֵּשׁ מִשָּׁם אוֹיֵר הַטָּמֵא שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ, וְעַל־יְדֵי־זָוָה נֹזְכָה לְזַכֵּךְ אֶת תְּפִלָּתְנוּ וּלְטַהֲרָהּ מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּמִכָּל הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה וּכְפִירוֹת, מִכָּל־מַחְשַׁבֵּי בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְרָא דְעֵלְמָא בְּלָא, אַתָּה יוֹדַעַת מִי וּמִי עוֹמְדִים עֲלֵינוּ, בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. אַתָּה יוֹדַע אֶת לִבְבָנוּ. רְאֵה נָא כְּעֵינֵינוּ וְדַחֲקֵנוּ וְעַמְלָנוּ וּלְחַצְנוּ. "הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נַפְשִׁי. טַבְעָתִי בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד, בְּאַתִּי כְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנִי":

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "אֵל תְּשַׁמְּפֵנִי שִׁבְלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֵנִי מְצוּלָה וְאֵל תִּאֲטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהַ. הַצִּילֵנִי מִמַּיִט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמַעֲמָקֵי מַיִם". אָנָּה יְהוָה, חוּם וְרַחֵם עָלַי, חוּסָה עָלַי כְּרַב רַחֲמֵיךָ, הַצִּילֵנִי נָא, מַלְטֵנִי נָא, פְּדֵנִי נָא, חַנְּנֵנִי נָא, אַהֲהַ יְהוָה הַצֵּל הַצֵּל, "שְׁמַחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפִּי", כִּי בְתַהוֹמוֹת וּבְלִבּוּלִים כְּאַלְהָה אֲשֶׁר גָּבְרוּ מְאֹד עַל הָאֶרֶץ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה, אֵינִי יוֹדַע שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבִילָה לְהַנְצִיל, כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד נִשְׁעֲנָתִי. כִּשֵּׁם שֶׁהַצֵּלְתָּ אֶת אוֹיֵר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִמַּי הַמְּבּוּל, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "אֶרֶץ לֹא גִשְׁמָה בַּיּוֹם זֶה", כֵּן בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים תִּזְכְּנֵנִי שִׁיְהִיָה הַמְּקוֹם שֶׁאַתְּפַלֵּל

עָלוּ קְדוֹשׁ בְּקִדְשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲבִיר וְתַסְלַק מִשָּׁם מִי הַמְּבּוּל
 מִיּוֹם הַיְּהוּדִיּוֹנִים, שֶׁהֵם הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלָבוּלִים הַמְּבַלְבְּלִים אֶת
 הַתְּפִלָּה, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם בְּלָבוּל וְלֹא לְשׁוֹם מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת
 וּכְפִירוֹת לְבַלְבַּל אֶת תְּפִלְתִּי חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם בְּלָבוּל שֶׁבְּעוֹלָם,
 וְתִהְיֶה תְּפִלְתִּי זָכָה וְנִכּוֹנָה, צָחָה וְנִקְיָה, וְתַעֲלֶה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
 לְפָנַי כַּסָּא כְבוֹדְךָ, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת
 עֲלוֹנוֹת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְתַתְּפָאֵר וְתַתְּנַשֵּׂא עִם תְּפִלוֹתֵינוּ בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת וַיְהִי לְךָ שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים מִתְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ
 וּבִקְשֵׁתֵינוּ, וַיִּקָּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהִיִּית עֲטָרַת תְּפָאֵרַת בְּיַד
 יְהוָה, וַיִּצְנֹף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ". "שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, עֲדִיךָ כָּל בֶּשֶׂר
 יְבוֹאוּ". שְׁמַע תְּפִלְתָנוּ וְאִנְקוֹתֵינוּ וְאִנְחוֹתֵינוּ מַעֲמִקֵי עַמֻּקִּים, וְאֵל
 תְּסַתִּיר פְּנֵיךָ מֵאֲתָנוּ וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁוַעֲתָנוּ וַצַּעֲקָתָנוּ. "אֵל
 תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִפָּנָי, חוֹשָׁה לְעִזְרָתִי יְהוָה
 תְּשׁוּעָתִי":

מִן וְנִזְכָּה לְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחְלָקַת מִן הָעוֹלָם, וַיְהִי נִכְלָל שְׂמֵאל
 בְּיָמָיו, וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתַבְטִיל חֶרֶב וְהָרָג
 וְאִבְדוֹן מִן הָעוֹלָם, וְתִקָּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "נִתְתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ
 וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֵר בְּאֶרְצְכֶם". חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ וְזַכֵּנוּ לְהַתְּפַלֵּל
 תְּפִלְתָנוּ לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה, בְּלֵב וְנַפֶּשׁ וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל,
 בְּאִימָה וּבִירָאָה גְדוֹלָה וּבְמִסִּירַת נַפֶּשׁ מֵאֲהָבָה, וּבְשִׂמְחָה וְחִדּוּהַ
 רַבָּה וְעִצּוּמָה, וּבְמַחְשָׁבוֹת זְכוֹת וְנִכּוֹנוֹת. וְתִגְעַר בְּכָל הַמַּחְשָׁבוֹת
 זְרוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה לְבַלְבַּל אֶת תְּפִלְתָנוּ חֶסֶד
 וְשָׁלוֹם. מֵלֵא רַחֲמִים, זַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקִדְשׁ הַמַּחְשָׁבָה

תמיד, וביותר בשעת תפלותינו ותחנותינו ובקשותינו, כי אין פחנו
 אלא בפה, ואין לנו עכשו שום סמיכה פי אם על תפלה
 ותחנונים. עורנו להתפלל לפניך בהתעוררות גדול ובהתלהבות
 הלב, עד שיתעוררו ידי ליהוה ונזכה להמחאת כף בקדשה גדולה
 בשעת התפלה. "נשא לבבנו אל פפים אל אל בשמים. פרשתי ידי
 אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. נפשי בכפי תמיד ותורתך לא
 שכחתי":

וזכנו לקבע מקום לתפלתנו, ועל ידי זה יהיה אלהי אברהם
 בעזרנו, שנזכה בזכותו לקדש המקום שאנו עומדים עליו
 להתפלל בקדשת ארץ ישראל, ויהיה מחנו ושכלנו צח ונדך כפסך
 הטהור בלי שום תערובת סיג ופסלת ובלי שום מחשבות זרות
 ובלבול הדעת כלל, כי בידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לפל.
 "ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר". חזקנו ואמצנו
 בכחך הגדול, שנזכה להתחזק ולהתגבר על מלכות אדום
 הרשעה, ותמהר ותחיש לגאולנו, ונזכה לבוא לארץ ישראל חיש
 קל מהרה בשלום בלי פגע, ותביא לנו את משיח צדקנו ויגאלנו
 גאלת עולם, לחבר את האהל להיות אחד, במהרה בימינו אמן:
 מח "שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו. האזינה יהוה תפלתי
 והקשיבה בקול תחנונתי. שמע יהוה קול תחנוני
 בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך". צור עולמים, יוצר הפל,
 עורנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, שנזכה תמיד
 להתפלל לפניך באמת בכל פחנו, כמו שכתוב: "כל עצמותי
 תאמרנה יהוה מי כמוך". ונזכה להכניס כל הכחות שיש בנו

בַּעֲצָמוֹת וְגִידִים וּבִשָּׁר, וְכֹל שְׂאֵר הַפְּחוֹת שְׁבִגְפוֹי וּנְפֹשֵׁי, כְּלָם
 אֹזְכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִיֵסם בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, שְׂאוּכָה לְהוֹצִיא כָּל
 דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה בְּכַח גְּדוּל בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ, עַד
 שְׂאוּכָה לְהַרְגִישׁ הַדְּבוּר בְּכֹל עֲצָמוֹתַי וְאֵבְרַי. חוּם וְחֻנְנִי וְרַחֵם עָלַי
 וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי לְתַפְלָה בְּכַח וּבְכֹנֶנָה גְּדוּלָה בְּאֵמַת, כִּי אַתָּה
 אֱלֹהִים אֵמַת וּדְכָרְךָ אֵמַת וְקִים לְעַד, וְאַתָּה חֲפִץ בְּאֵמַת, וְאַתָּה
 יוֹדֵעַ כְּמָה אֲנִי רְחוֹק מִדְּבוּר אֶחָד שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְלֹא דִי שְׂאִינִי יְכוּל
 לְהַתְּפִלֵּל בְּכַח וּבְכֹנֶנָה בְּאֵמַת פְּרָאוֹי, אִף גַּם בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים אֲנִי
 רְחוֹק מִתְּפִלָּה בְּתַכְלִית הַרְחוֹק. "דִּלּוֹ עֵינַי לְמָרוֹם". רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, "שִׁטְחַתִּי אֵלֶיךָ כְּפִי. אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֶשְׂא", וְאִינִי יוֹדֵעַ
 בְּאִיזָה דְרָךְ, בְּאִיזָה אֶפֶן, בְּאִיזָה תַחֲבוּלָה לְבַקֵּשׁ וּלְרַצוֹת וּלְפָיִס
 אוֹתְךָ, וְאִינִי יוֹדֵעַ כְּלָל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשִׁי בְּאִיזָה אֶפֶן אֹזְכָה
 לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בִּי, וְאִיךְ לְמַצֵּא הַטּוֹב שֶׁנִּסְתַּלַּק מִמֶּנִּי
 בְּעוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד בְּמַהוּת וּכְמוֹת וְאִיכוֹת,
 וּבְפֶרֶט מַה שְׁפָגַמְתִּי בְּפָגַם הַדְּבוּר הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי לֹא שְׁמַרְתִּי
 פְּתָחַי כִּי, וְדַבַּרְתִּי כְּמָה וְכְמָה דְּבוּרִים פְּגוּמִים מִיּוֹם הָיִוְתִי עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֵין שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, דְּבָרִים בְּטָלִים וְלִשׁוֹן הָרַע
 וּרְכִילוֹת וְלִצְנוּת וּשְׁקָרִים וּנְבוּלָה פֶה, וּשְׂאֵר דְּבָרִים פְּגוּמִים הַרְבֵּה
 מְאֹד, וְגַם אֶפְלוּ כָּל הַדְּבוּרִים דְּקִדְשָׁה שְׁלִי כְּלָם פְּגוּמִים מְאֹד
 מְאֹד, עַד אֲשֶׁר חִשְׁבַּתִּי דְרָכִי, אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא יֵצֵא מִפִּי עֲדוֹן
 דְּבוּר שְׁלֵם בְּלִי שׁוּם פָּגָם, וּמַחֲמַת זֶה הַתְּנַפְרוּ עָלֵינוּ מְאֹד רִיב
 לְשׁוֹנוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, "יִתְצַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ
 וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ. שְׁתוּ בְשָׂמִים פִּיהֶם

וּלְשׁוֹנָם תִּהְיֶה בְּאָרֶץ". יֵצֵא עֵתָק מִפִּיהֶם, וְדוֹבְרִים סֶרֶה עַל יְהוָה
וְעַל צְדִיקִים אֲמֵתִיִּים וְעַל כָּל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמּוֹד הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר בְּהֶם

בְּחֶרֶת:

ג וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתִּהְיֶה
בְּעֵזְרֵי תְּמִיד, וְתַעֲזֹרְנִי לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּכֹנֶה
גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה, בְּכֹל לֵב וְנַפֶּשׁ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. וְאֲזַכֶּה לְכֹנֵן הַיָּטִב
בְּכֹל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא יֵצֵא שׁוּם דְּבוּר מִפִּי
בְּתִפְלָתִי שְׁלֹא בְּכֹנֶה, וְאֲשִׁמְעֶה לְאֹזְנֵי הַיָּטִב הַיָּטִב מִה שְׁאֵנִי מוֹצִיא
מִפִּי בְּתִפְלָתִי וְתַחֲנֹתִי וּבִקְשָׁתִי, וּבְכֹל מִיַּיִן שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
וְהוֹדָאוֹת שְׁאֲזַכֶּה לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכֹל יוֹם תְּמִיד. וְתִזְכְּנִי לְמִיַּיִן
מְתִיקוֹן, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ מְתִיקַת וְעֲרֹבוֹת וְנַעֲמִימוֹת דְּבוּרֵי
הַתְּפִלָּה הַקְּדוֹשָׁה, וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ מְתִיקוֹת כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל
הַתְּפִלָּה בְּתוֹךְ כָּל עֲצֻמוֹתַי, וְיִדְשְׁנֵנוּ כָּל עֲצֻמוֹתַי עַל יְדֵי דְבוּרֵי
הַתְּפִלָּה הַקְּדוֹשִׁים, וְאֲזַכֶּה לְקַיֵּם בְּאֵמֶת מְקַרָּא שְׁפָתוֹב: "כָּל
עֲצֻמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כְמוֹךָ, מִצִּיל עֵנִי מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ וְעֵנִי וְאֲבִיּוֹן
מִגּוֹזְלוֹ". וְתַעֲלֶה תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ,
וְיִרַד אֲרִיָּה שְׁפִמְרַכְּבָה הָעֲלִיזָה הַקְּדוֹשָׁה לְאָכַל אֶת תְּפִלָּתִי
וְלְהַעֲלוֹתָהּ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים תַּצִּיל אֶת תְּפִלָּתִי
מִן הַכְּלָבִים עֲזֵי נַפֶּשׁ שְׁלֹא יִטְרְפוּ אֶת תְּפִלָּתִי חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְתַצִּילֵנִי
מֵעֲזֵי פָּנִים וּמֵעֲזוֹת פָּנִים, שְׁלֹא יִתְגַּרוּ בְּתִפְלָתִי עֲזֵי פָּנִים שְׁבִדוֹר,
וְלֹא יִחַלְקוּ עַל תְּפִלָּתִי. וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְעַמֶּד כְּנָגֵד הָעֲזֵי פָּנִים
שְׁבִדוֹר הַחוֹלְקִים וּמְקַטְרְגִים עַל תְּפִלָּתֵנוּ וְרוֹצִים לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ
מִתְּפִלָּתֵנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְתַעֲזֹרְנוּ לְהַכְנִיעַם וְלִשְׁבַּרם וְלְהַשְׁפִּילם עַד

עפר, כלם יכרעו ויפלו לפנינו, וישובו אליך באמת ויבירו כח מלכותך, כי אתה ידעת כי אין בנו כח לעמד בנגדם, כי אם ברחמיך הרבים ובכחך הגדול, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים אשר עסקו בתפלה כל ימיהם, אשר כח קדשתם יכולה להגן גם עלינו שנוזכה בזכותם לקדש ולטהר עצמנו בקדשה גדולה באמת, ולהתפלל בכונה גדולה ובמסירת נפש ובשמחה רבה, ולהציל את התפלתנו מן כל העזי פנים שבדור. "מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון", חום וחגנו וחמל עלינו, ומלא משאלותינו ברחמים למען שמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו, כי שמך משתף בשמנו: **ה רבנו של עולם, "הנה נא הואלתי לדבר אל יהוה ואנכי עפר ואפר",** עזרנו שתהיה תפלתנו בשלמות לפניך, ונוזכה עלידי תפלתנו להכניע הרע שבפרט ושבכלל, ותעזרנו ותזכנו להתפלל לפניך במסירות נפש עצום מאד באמת לאמתו, עד שיתבטל כל חמרנו וישותנו וגופנו המגושם, הכל יתבטל לגמרי בשעת התפלה, ותהיה תפלתנו בשלמות, כמו תפלות החסידים הראשונים שהיה להם בשעת התפלה התפשטות הגשמיות, וגם נוזכה בכחך הגדול להכניע ולשבר ולבטל כל הרע של התפלות של הרשעים ופושעי ישראל שאנו מתפללין עמהם, ותתן לנו כח לבטל הרע שלהם ולעשות מהרע כפא לקדשה, עד שיהיה אפר תחת כפות רגלי הקדשה, ויקים מקרא שכתוב: "ועפתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם":

ותושיענו ברחמיך הרבים שנוזכה בתפלתנו לקשר עצמנו בכלל, ובפרט עם נפשין רוחין ונשמתין של שוכני עפר,

וְנִזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַקְיִין אוֹתָם בַּתְּפִלָּתֵנוּ, שְׂיִתְפַּלְלוּ כֻלָּם עִמָּנוּ יַחַד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הַקִּיצוּ וּרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם", וְנִקְשֶׁר הַדְּבָר שֶׁל הַתְּפִלָּה עִם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם בְּכֻלָּל וּבְפָרֵט, שֶׁנִּזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַקְיִין בַּתְּפִלּוֹתֵנוּ כָּל חֲלָקֵי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁלָּנוּ שֶׁבָּאוּ כְּבָר בְּנִלְגוּל וּנְתַתְּקֵנוּ, וְגַם נִזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַקְיִין כָּל הַנְּפָשׁוֹת וְהַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָ, לְעוֹרֵר אֶת כֻּלָּם שְׂיִתְפַּלְלוּ עִמָּנוּ, וּבִזְכוּתָם תִּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ תְּמִיד, וְתִאָּזֵן קוֹלָנוּ, וְתִקְשִׁיב שׁוֹעֵתֵנוּ, וְתִרְחַם עֲלֵינוּ לְמַעַנָּם וְלֹא לְמַעַנָּנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָ וְאֲדִירֵי כָּל חִפְצֵי בָּם":

וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ לְכַבֵּל כָּל הַבְּזִיוּנוֹת וְהַחֲרָפוֹת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מִשׁוֹנְאֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוֹת, וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי תְּפִלּוֹתֵנוּ לְהַפִּיץ כָּל הַחֲרָפוֹת וְהַבְּזִיוּנוֹת לְכַבּוֹד. וְנִזְכָּה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְכַבֵּל עִמָּנוּ מִכָּל וְכָל וְלִכְנֹס וּלְעֹמֵד בְּהֵיכַל הַמִּלְאָךְ, וּנְכַבֵּל אֶזְרוֹתֵנוּ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא נִרְאֶה אֶזְרוֹתֵנוּ אֶזְרוֹתֵנוּ אֶזְרוֹתֵנוּ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי־זוֹהַ לְשַׁכַּל דְּקֻדְשָׁהּ, לְהַפִּיץ כָּל הַחֲרָפוֹת לְכַבּוֹד, וּלְהַתְּבַוֵּן בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁל הַמְּחַרְפִּים וְהַמְּגַדְפִים, לְצַרְפָּם וּלְפָרְשָׁם שְׂיִתְהוּוּ מֵהֶם אֲמֵרֵי כְבוֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וּבְהֵיכָלוֹ כָּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד". וְתִהְיֶה תְּפִלָּתֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, עַד שְׂיִתְתַּקֵּן עַל־יְדֵי תְּפִלּוֹתֵנוּ כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁנִּתְתַּקְּנוּ עַל־יְדֵי הַפָּרָה אֲדָמָה שֶׁשָּׂרָף מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּמִדְבָּר, עַד שֶׁתִּזְכָּר בְּרִית אֲבוֹתֵנוּ עַל־יְדֵי תְּפִלּוֹתֵנוּ, וְיִתְנוּצֵץ אוֹר זְכוּת אֲבוֹת עַל־יְדֵי תְּחִנּוֹתֵנוּ וְתְּפִלּוֹתֵנוּ שֶׁאֵנוּ מְבַקְשִׁים וּמְחַלִּים פְּנִיךָ תְּמִיד,

ועל־ידי זכות אבותינו תזכר את שכינת ענך ותגלה קדשת ארץ
 ישראל גם בגלות המר הזה:

כּבּ וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאוּזֶכָּה לַעֲסֵק בְּסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים
 בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְלִמּוּד הַרְבֵּה בְּכָל
 יוֹם וַיּוֹם סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים. וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וְתַכֵּן אֶת לִבִּי
 שְׁאוּזֶכָּה לְלַמֵּד בְּמַהֲיֹרוֹת גְּדוֹל, וְלַהֲבִין הַדִּין עַל בְּרִיּוֹ, וּלְבַרֵּר וּלְלַבֵּן
 הַפֶּסֶק הַלְכָּה בְּכָל דֵּינֵי הַתּוֹרָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְאוּזֶכָּה לִידַע
 הַהִכְרָעָה בְּאֵמֶת בֵּין כָּל פְּעָלֵי הַמַּחֲלָקֶת דִּקְדוּשָׁה שְׂמַחֲלָקִים בְּדֵינֵי
 הַתּוֹרָה, וְאוּזֶכָּה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם וְהִכְרָעָה בֵּינֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי הַשְּׁלוֹם
 הַזֶּה יִמְשָׁךְ וַיִּשְׁתַּלְשַׁל שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׂיִתְפַּשֵּׁט הַשְּׁלוֹם
 גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתַשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וּתְכַפֵּל
 כָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְיִתְרַבֶּה הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם עַד שְׂיִוָּכְלוּ
 לְהַתְעוֹד יַחַד כָּל אֶחָד עִם חֲבֵרָיו וַיִּסְבִּירוּ זֶה לָזֶה הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ,
 וַיִּזְכְּרוּ זֶה אֶת זֶה שְׁלֹא יִבְלוּ יְמֵיהֶם לְהִכָּל וְלָרִיק, עַד שְׂיִשׁוּבוּ כֻלָּם
 אֶל הָאֵמֶת וַיַּעֲבֹדוּךָ כֻלָּם בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה. וְתִזְכְּנוּ שְׂיִהְיֶה
 שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה חֶלֶק לִבְנוֹ חֵם וְשְׁלוֹם מֵאַתָּךְ, רַק נִזְכָּה
 לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקוֹךָ הָאֱמֶתִּים וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת וּבִלְבָב שְׁלֵם בְּשָׁנֵי
 יְצִרְנוּ. וְנִזְכָּה לִידַע יְדִיעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וּבִלְבָב שְׁלֵם שְׂמֹלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה בְּעַצְמְךָ וּבְכַבּוֹדְךָ עוֹמֵד אֲצִלְנוּ בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמְאֲזִין וּמְקַשֵּׁב כָּל דְּבַר וּדְבַר שֶׁל
 תְּפִלּוֹתֵינוּ, וְנִרְגִישׁ אֶלְהוּתְךָ עֲלֵינוּ תָּמִיד, וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה,
 עַד שְׁנַתְעוֹרֵר עַל־יְדֵי־זֶה בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת
 גְּדוֹל וּבְכֹנֶנָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה, וּלְדַקְדַּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבַרְנוּ, וְלֹא
 יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר מִפִּינוּ בְּתְפִלָּה שְׁלֵמָה בְּכֹנֶנָה:

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ מַחֲסֵנוּ, אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּרַע מֵעַלְלֵינוּ. חוּם וְחֹמֶל
עָלֵינוּ, וּזְכֵנוּ לַתּפֿלה בְּכוֹנֶה בְּשִׁלְמוֹת פְּאֻמֹת וּבִלְבָב שְׁלֵם,
וְנוֹכַח לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "אוֹדֶךָ בִּישׁוּר לִבִּי בְלִמְדֵי מוֹשְׁפֵטִי
צִדְקֶךָ". וְתוֹכְנוּ לְיִשְׁרֵת לִבִּי, שְׁלֵא יִהְיֶה בְלִבֵּנוּ שׁוּם עֲקוּמִימִיּוֹת
וְעֲרֻמִּימִיּוֹת כָּלֵל, וְלֹא יִהְיֶה בְלִבֵּי רַמְיָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם:

סָה וּבִבְנֵי תִרְחֵם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹכַח לַתּפֿלה בְּשִׁלְמוֹת, וְנוֹכַח
לַעֲשׂוֹת אֶחָד מִכָּל הַתּפֿלה, וְתִהְיֶה כָּל תּפֿלוֹתֵינוּ
וְתַחֲנוּתֵינוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ כְּלוּלִים יַחַד בְּתַכְלִית הָאֲחֻדוֹת, בְּאִפְנֵי שִׁיְהִיָּה
לָנוּ כַח לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תְּמִיד שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתּפֿלוֹת
וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

אָנָּה הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, הַרוֹצֵה בְּתּפֿלת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אֶתָּה יוֹדֵעַ אֵת
עַצְמְךָ יְקָר יְפִי הַדְרַת קִדְשֵׁת דְּבוּרֵי הַתּפֿלה הַקְּדוּשָׁה שְׁאֵנוּ
זוֹכִים לְהַתְּפַלֵּל וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֶיךָ. אֶתָּה יוֹדֵעַ אֵת הוֹד פְּאָר יִקְרַת
קִדְשֵׁת כָּל אוֹת וְאוֹת מִדְּבוּרֵי הַתּפֿלה, כִּי מִי יִהְיֶה מִי יִפְאָר גְּדֹל
פְּאָר הַלְּקוּטִים וְהַקְּבוּצִים שְׁאֵנוּ מְלַקְטִים וּמְקַבְּצִים שׁוֹשְׁנִים וּפְרָחִים
וְצִמְחִים גְּפִלְאִים וְנוֹרְאִים, מִפְּאָרִים וּמִהַדְרִים, סְגֻלוֹת יְקָרוֹת
וְחִמּוּדוֹת גְּדוּלוֹת, בְּשִׁדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, עַל־יְדֵי כָּל אוֹת
וְעַל־יְדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר וּמִכָּל־שִׁבְּן עַל־יְדֵי כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה שֶׁל
הַתּפֿלה הַקְּדוּשָׁה, וְאִם הֵינּוּ זוֹכִים לְהַטּוֹת אוֹנֵינוּ לְשִׁמְעַע מַה שְׁאֵנוּ
מוֹצִיאִים בְּפִינוּ מִרְגְּלִיּוֹת יְקָרוֹת וְאַבְנִים טוֹבוֹת וְיְקָרוֹת כְּאֵלוֹ, לְהַבִּין
וְלִהְשָׁבִיל אֵת יְקָר תּפֿאֲרַת גְּדֻלַּת הוֹד יְפִי הַדְּבוּר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא
שֶׁל הַתּפֿלה הַקְּדוּשָׁה, אֵת עַצְמְךָ יְקָרַת קִדְשֵׁת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, לֹא
הֵינּוּ יְכוּלִים לְהַשְׁלִים לְדַבֵּר אֶפְלוּ בְּרָכָה אַחַת וְאַפְלוּ דְבוּר אֶחָד,

כִּי הָיִינוּ נִקְשָׁרִים וְנִכְרָכִים וּמְהַדְקִים בְּאוֹת הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַדְּבֹר,
 כִּי אִיךָ אֶפְשֶׁר לִילָךְ מִן אוֹת הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַדְּבֹר, לַגְדֹּל עֵצֶם יָקָר
 יִפְיֶה וְזוּיָה וְהַדְרָה, הַדְרָא דְלֹא אֶפְשֶׁר לְמַפְרֵט בְּשִׁפּוֹתָא, וְלַגְדֹּל
 עֵצֶם תִּקְרָה הַתְּקַשְׁרוֹת הַדְּבֹר עִם הַנֶּפֶשׁ, עַד אֲשֶׁר אֵין הַדְּבֹר
 מִנִּיחַ אֶת הַנֶּפֶשׁ לִילָךְ מֵאִתּוֹ לְהֵלֵן יוֹתֵר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא טוֹב וְחֶסֶד, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, אֶתְּהַ
 הוֹדְעֵתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂגֹם מִי שְׂזוּכָה לְבַחֲנֶינָה זֹאת,
 לְשִׁמְעַת הוֹד יִפִּי הַדְּבֹר עַד אֲשֶׁר אֵין הַדְּבֹר מִנִּיחַ אוֹתוֹ לִילָךְ לְהֵלֵן
 יוֹתֵר, גַּם זֶה אֵינוֹ טוֹב וְאֵין זֶה שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה, כִּי צְרִיכִין דִּיקָא
 לְהַתְּפַלֵּל כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַהוֹדָאוֹת וְלֵהֲשִׁלִּים כָּל סֵדֵר הַתְּפִלָּה
 בְּשְׁלֵמוֹת, וְגַם לוֹמַר עוֹד אַחֵר כִּדְּ הַרְבֵּה תַּחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת, וּמְזוּמָרִי
 תְּהִלִּים וּשְׂאָרֵי תְּפִלוֹת הַרְבֵּה, עַל בֵּן עֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה הוּא
 כְּשׂוֹזְכִין לְכָלל הַתְּפִלָּה בְּאֶחָד, שֶׁהוּא הַתְּכֵלִית, שֶׁהוּא כְּלוֹ טוֹב
 כְּלוֹ אֶחָד. וְאֶתְּהָ יְהוָה יִדְעַת שְׁפִלוֹתֵנוּ וּפְחִיתוֹתֵנוּ, כִּמְהָ אָנוּ
 רְחוּקִים מִכָּל וְכָל מוֹשְׁנֵי הַבְּחִינוֹת הָאֵלֶּה, כִּי אָנוּ רְחוּקִים מִתְּפִלָּה
 מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַרְחוּק כַּכְּמָה הַרְחָקוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, וְלִבְנוּ
 אָמוּם מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֵין אָנוּ זוֹכִים לְהַטּוֹת אֲזוּנֵינוּ וְלִשְׁמַע מֵהָ
 שְׂאָנוּ מְדַבְּרִים בְּפִינוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה; וּבְכַפִּי וּבְשִׁפְתֵי אָנִי מִתְּפַלֵּל,
 וְלִבִּי רְחוּק מִהַדְּבֹרִים הַקְּדוּשִׁים, וְאֵינוֹ מִתְּגַבֵּר לְהִשְׁמִיעַ לְאָזְנִי מֵהָ
 שְׂאָנִי מוֹצִיא בְּפִי. וְאִם לִפְעָמִים אֶתְּהָ עוֹזֵר לִי, עַד שְׂאָנִי מִתְּחִיל
 לְהַטּוֹת אֲזוּנֵי וְלִשְׁמַע מִרְחוּק אֵיזָה אוֹת וְדְבֹר שֶׁל הַתְּפִלָּה
 הַקְּדוּשָׁה, עֲדוּן אָנִי רְחוּק מִהַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי, מִתְּכֵלִית הָאֶחָדוֹת,
 וְעַל בֵּן עַל פִּי רַב אָנִי נִשְׂאָר כְּרוּךְ מְאֹד אַחֵר אֵיזָה דְבֹר שְׂאָנִי

מֵתְחִיל לְשָׁמְעוּ, וְאִינִי יָכוֹל לִפְרֹד מִמֶּנּוּ וְלִילָךְ לְהִלָּן לְדַבֵּר יוֹתֵר, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שָׁנָם זֶה אֵינּוּ שְׁלֵמוֹת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה, לְהַתְּפַלֵּל כָּל סֵדֶר הַתְּפִלָּה, וְלְהוֹסִיף עוֹד תַּחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה, כִּי צָרְכֵי הַמָּה מְרַבִּים מְאֹד:

וְזַכְּנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת עַד שִׁיאִירוּ עֵינַי בְּעַל הַשָּׁדָה, וְתִהְיֶה הַשָּׁדָה נִקְרָאת שְׁדָה צוֹפִים וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת חֲסִי וְשָׁלוֹם שְׁדָה בּוֹכִים, שְׁתַּעֲזוּר וְתוֹשִׁיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים שִׁיְהִי כַח לְהַבְעֵל הַשָּׁדָה לְהִיּוֹת צוֹפָה וּמְבִיט וּמִסְתַּבֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַרְחוֹק מִן הַתְּכֵלִית לְהִבְיֹא אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי, שִׁיְזַכֶּה כָּל אֶחָד לְסֵתֶם עֵינָיו וְדַעְתּוֹ מִחִיּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, עַד שִׁיְהִי נִכְלָל תְּמִיד בְּתְכֵלִית הַבְּטוּל בְּרִצּוֹא וְשׁוֹב בְּתוֹךְ הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי, שֶׁהוּא כְּלוֹ אֶחָד כְּלוֹ טוֹב, בְּאִפְּן שִׁיְזַכֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְכֻלָּל תְּפִלָּתוֹ בְּאֶחָד. עֲזֹרְנוּ, טוֹב לְכָל, שִׁיְזַכֶּה לְבַטֵּל כָּל גְּשָׁמִיוֹתֵנוּ, עַד שִׁיְזַכֶּה לְבַטֵּל עֲצָמֵנוּ לְגַמְרִי לְכֻלָּל בְּאַחַדוֹתֶךָ בְּאַמֶּת שֶׁהוּא כְּלוֹ טוֹב תְּמִיד, עַד שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתֵנוּ בְּתְכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כְּלוּלָה יַחַד מִתְּחֵלָתָהּ וְעַד סוּפָהּ בְּתְכֵלִית הָאַחַדוֹת, וְלֹא נִשְׁכַּח שׁוֹם אוֹת וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה לְעוֹלָם, וְאַפְלוּ כְּשֶׁנַּעֲמֹד בְּסוּף הַתְּפִלָּה נִזְכֵּר עֲדִין אֶת אוֹת וְדְבוּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְלֹא נִלְךְ וְלֹא נַעֲבַר וְלֹא נִפְסַק לְעוֹלָם מֵאוֹת וְדְבוּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה, אֲפֵלוּ כְּשֶׁנִּבְּוֵא לְסוּף הַתְּפִלָּה, וְלֹא נַעֲשֶׂה שׁוֹם פְּרוּד וְהִבְדָּל וְהִרְחָקָה בֵּין דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, רַק כָּל הַתְּפִלָּה כְּלָה תִהְיֶה כְּלוּלָה וּמְחַבְּרֵת וּמְקַשֶּׁרֵת יַחַד מֵרֵאשִׁי לְסוּפָהּ וּמִסוּפָהּ לְרֵאשִׁי בְּתְכֵלִית הָאַחַדוֹת, בְּתְכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי

כלו אחד בלו טוב, ועל־ידי־זה נזכה לסדר ולומר לפניך בכל יום ויום שירות ותשבחות ותפלות ותחנונות ובקשות וודוים ופיוסים הרבה בפה מלא, בכונה גדולה, בתכלית פונת הלב באמת פרצונך הטוב, וכלם יהיו כלולים יחד בשמך המיוחד בתכלית האחרות, עד אשר תשמע שועתנו ותאזין תפלותינו ותקשיב תחנותינו, ותמלא כל משאלותינו לטובה ברחמים, שנופה חיש קל מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך ולהיות פרצונך הטוב באמת. ותשים חלקנו עם הצדיקים והקשרים היושבים לפניך בגן עדן, ותשעשע עם נפשנו לעולמי עד ולנצח נצחים, ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא:

סו רבוננו של עולם, "יהוה אלהים אמת", החפץ באמת וקרוב לקוראיו באמת, קומה בעזרתי, ותן לי כח וגבורה וחקמה ובינה ושכל ועצה, באפן שאזכה לשפר ולבטל ולסלק מעלי כל המחשבות זרות וכל השקרים וכל הפניות הבאים על המוח בשעת התפלה לבלבל את תפילתי חס־ושלום, כי אתה יודע את עצם רבוי המניעות בלי שעור המונעים ומעכבים את תפילתי, ובפרט בשאני עומד ומתפלל בין העולם בתוך בני אדם הרבה, שאז נופלים עלי פניות ושקרים הרבה בלי שעור, ואיני יודע מה לעשות ומה לפעול, כי רצוני וכספי חזק מאד להתפלל באמת לאמתו, "בלתי ליהוה לבדו", ומה אעשה ועוונותי גרמו שבאים עלי פניות ובלבולים גדולים ורבים מאד, ומבלבלים את תפילתי מאד מאד בכמה וכמה מחשבות זרות ובלבולים שונים אשר עצמו מספר, ובעל פרחי עולים על דעתי כמה וכמה פניות נסות

וְדַקוֹת, גְּלוּיּוֹת וְנִסְתָּרוֹת, בְּכִמָּה וְכִמָּה בְּחִינּוֹת וּבְכִמָּה אִפְּנִים
 שׁוֹנִים, אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר לְפָרְטֵם, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל יוֹם וּבְכָל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה
 מִתְחַדְּשִׁים וּמִתְנַגְּבִים פְּנִיּוֹת וּבְלִבּוֹלִים וּמִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת אַחֲרוֹת,
 וְאִפְלוּ כְּשֶׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְבָדִי בָּאִים עַל דַּעְתִּי פְּנִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וּמִכָּל
 שְׁפָן כְּשֶׁאֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשִׁים רַבִּים, וּבְפָרְט בְּעִיר אַחֲרֵת
 וּבְמִקּוֹם אַחֵר, שָׂאוּ מִתְנַגְּבִים הַפְּנִיּוֹת וְהַבְּלִבּוֹלִים בְּיוֹתֵר מְאֹד
 מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר אִפְלוּ דְבוּר אֶחָד בְּתְפִלָּה כְּרָאוּי
 בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ:

סו וּבְכֵן תִּרְחַם עַל נַפְשִׁי הָעֵיפָה מְאֹד, הַיְגֵעָה מְאֹד, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 מִיָּם קָרִים לְהַחִיּוֹת וּלְהַשִּׁיב וּלְהַבְרִיא אֶת נַפְשִׁי הָעֵיפָה
 וְהַיְגֵעָה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּלֹא לֵב,
 וְאֵינִי זוֹכֵה לְהַכְנִים כָּל פְּגוּת לְבִי לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה, וְלִבִּי רְחוּק
 מִדְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר בְּגִלָּל הַדְּבָר הַזֶּה נַפְשִׁי עֵיפָה מְאֹד:

אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זַכְּנִי לְתַקֵּן זֹאת, עֲזֹרְנִי לְהַתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵת
 הַלֵּב, זַכְּנִי שִׁיחִיָּה פִי וְלִבִּי שְׁוִין בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאוּכָה
 לְהַכְנִים כָּל פְּגוּת לְבָבִי וְדַעְתִּי בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְתִהְיֶה
 תְּפִלָּתִי בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּי בְּלִי פְּגוּת הַלֵּב,
 וְלֹא תִתְרַחַק הַנֶּפֶשׁ מִן הַכְּבוֹד כָּלֵל לְעוֹלָם:

חֹם וְחֹמֶל וְרַחֵם עָלַי. "תִּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי וְעִמִּי בְּבִקְשָׁתִי.
 חַנּוּנִי יְהוָה כִּי אֲמַלֵּל אֲנִי רַפְּאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמַי וּנְפִשִׁי
 נִבְהַלָּה מְאֹד. וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתַי, שׁוּבָה יְהוָה חֲלֹצָה נַפְשִׁי
 הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֹדֶךָ. נַפְשִׁי יִשׁוּבָב, יִנְחַנֵּנִי כְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ.
 שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי. כִּי חֲלֹצַת נַפְשִׁי מִמּוֹת,

את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי. אתה לקד לפני יהוה בארצות החיים. כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת. אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה". צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות, זכני להשיב ולהחיות ולהבריא את נפשי העיפה והיגעה מאד, הרחוקה מתפלה בכונה מאד. עזרני והושיעני וזכני להתעורר ולהתחזק ולהתאמץ בכל עז מעתה להתפלל בכונה גדולה בכל נפשי ולבכי באמת. "אליך יהוה נפשי אשא, אליך יהוה נפשי אשא. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים", אליך שמתתי את כפי, "פרשתי ידי כל היום, נפשי כארץ עיפה לך סלה. שמח נפש עבדך, כי אליך אדני נפשי אשא". שבעני מטובך ושמח נפשי בישועתך וטהר לבי לעבדך באמת, ויקים בי מקרא שכתוב: "ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמתי תאמרה יהוה מי כמוך, מציל עני מחוק מפני ועני ואביון מגוזלו. מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו, ישועות פני ואלהי". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן:

עד יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותזכני להכניס אורחים תלמידי חכמים בתוך ביתי, ואזכה לקבלם בכבוד גדול ולכבדם בכל עז ופאר, עד שיעלה לפניך מצוה זו של הכנסת אורחים תלמידי חכמים באלו הקרבותי תמידין כסדרן. ובזכות זה תעזרני שאזכה להתפלל

תִּפְלְתִי לְפָנֶיךָ בְּכוֹנָה גְדוֹלָה בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ, וּבְמַחְשְׁבָה זָכָה וְנִכְוֹנָה, לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל לְבַד בְּאַמֶּת, וּבְלִי שׁוֹם בְּלִבּוֹל וְעַרְבוֹב הַדַּעַת, וּבְלִי שׁוֹם מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת כְּלָל וְתִשְׁמְרֵנִי. וְתַצִּילֵנִי מִתְּפִלוֹת רְעוֹת, וְלֹא יִבְלְבוּ הַתְּפִלוֹת רְעוֹת אֶת תְּפִלְתִי הַקְּדוּשָׁה. וְתִתְקַן וְיִתְפַּדְךָ אֶת תְּפִלְתִי, וְתִהְיֶה תְּפִלְתִי שְׁלֵמָה וְסְדוּרָה בְּפִי, וְיִהְיֶה נָא אִמְרֵי לְרִצּוֹן לְפָנֶי אֲדוֹן כָּל, וְתַעֲלֶה תְּפִלְתִי לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ, וְתַעֲלֶה וְתִנְשֵׂא לְהִיּוֹת כְּתֵר לְרֹאשְׁךָ, וְתַמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתַי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים. "הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלְתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי. וְאֲנִי תְּפִלְתִי לְךָ יְהוָה עַת רִצּוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ. יַעֲרַב עָלָיו שִׂיחִי, אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה. יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינֶם, בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה, הַלְלוּיָהּ!":

צו אַבְל אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה אֲנִי רַחוּק מִתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, וְהַעֲקֵר מַחֲמַת מַחְשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת קִדְם הַתְּפִלָּה וּבִשְׁעַת הַתְּפִלָּה, הֵן מַחְשְׁבוֹת שֶׁל גְּדִלוֹת וּפְנִיּוֹת, הֵן רְבוּי מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְרְעוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְהִרְהוּרִים וְרַעֲיוֹנוֹת הַרְעִים הַפְּאִים עָלַי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְהַתְּנַבֵּר עֲלֵיהֶם וּלְמַלֵּט נַפְשִׁי מֵהֶם, כִּי הַתְּפַשְׁמוֹ עָלַי מְאֹד מְאֹד, הַשְׁתַּרְגּוּ עָלַי עַל צְוֹאֵרֵי הַכְּשִׁילוֹ כְּחִי, לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי אָנָּה אֲנִי כֹּא. אָנָּה אֲבָרַח, אָנָּה אֲנוּם, אָנָּה אֲמַלֵּט מִפְּנֵיהֶם, כִּי כְּתוּרֵנִי וְהִדְרִיכוּנִי, "סְבֹוּנִי גַם סְבֹוּנִי, סְבֹוּנִי גַם סְבֹוּנִי, סְבֹוּנִי כְּדַבְּרוּרִים, סְבֹוּנִי כְּמִים כָּל הַיּוֹם, הַקִּיפוּ עָלַי יַחַד", וּבְיוֹתֵר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר עַד הַנְּהָ לֹא עָלְתָה מֵאִתִּי תְּפִלָּה אַחַת בְּלִי רְבוּי בְּלִבּוֹלִים וּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְרְעוֹת בְּלִי שַׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, מְלַבֵּד הַרְבֵּה תְּפִלוֹת שְׁהִיוּ

מְעַרְבָּבִים לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵתִי כֻּלָּל אִם דְּבַרְתִּי הַדְּבוּרִים
 שֶׁל הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר הִרְבֵּה דְבוּרִים וּבְרֻכּוֹת דִּלְגָתִי לְגַמְרֵי, וְאֶפְלוּ
 מִה שְׁאִמְרָתִי כָּאֵלוּ לֹא אִמְרָתִי, כִּי הָיָה פִּי חֲלוּק לְגַמְרֵי מִלְּבָי, בְּפִי
 וּבִשְׁפָתַי אִמְרָתִי בְּלִשׁוֹן עֲלָגִים חֲצִי מֵאִמְרִים פְּגוּמִים מְאֹד, וְלִבִּי
 הָיָה רְחוּק מֵהֶם מְאֹד, כִּי לִבִּי הָיָה מְלֵא מִחֲשָׁבוֹת רַבּוֹת רְעוֹת
 וְזֵרוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת מְאֹד. אוֹי לִי וִי לִי, אוֹי לִי וִי לִי, מִה אֶעֱשֶׂה לְיוֹם
 פְּקֻדָּה, "וַיִּמָּה אֶעֱשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל וְכִי יִפְקֹד מִה אֲשִׁיכֹנוּ", אָנָּה
 אוֹלֵיךְ אֶת חֲרַפְתִּי, אָנָּה אוֹלֵיךְ אֶת כְּלַמְתִּי, אֵיךְ אִפּוֹא אֶתְחַבֵּא
 וְאֶטְמֵן מִפְּנֵי בִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי הֶעֱצוּמָה וְהַמְרָה וְהַגְּדוּלָּה כֹּל כֶּף כֹּל
 כֶּף, מִה שְׁאִין הִפָּה יִכּוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב:

וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, הַבוֹחֵר בַּתְּפִלָּת עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמִים וּמִתְאוּדָה לְתַפְלָתְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה
 בְּרָאתָ עוֹלָמְךָ יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט בַּעֲשָׂרָה מֵאִמְרוֹת, לְפִי שְׁצַפִּית
 וְרֵאִיתָ שְׂאֵתָה עֲתִיד לְהִתְעַדֵּן וְלִהְתַּעַנֵּג וְלִהְשַׁתְּעִשֶׂע בַּתְּפִלָּתְךָ שֶׁל
 עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל, עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמֹד לִימִין צְדִיקֵנוּ וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָנוּ בְּכָל עֵת, שְׁנוּפָה לְגַרֵּשׁ
 מֵאֵתָנוּ כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת וְכָל הַרְעִיזוֹת הַמְּבַלְבְּלִים וּבְפָרַט
 בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּאִפְן שְׁנוּפָה לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל לַב,
 כְּכֹנֶנֶה גְדוּלָּה, מַעֲוִמָּקָא דְלָבָא בְּאִמָּת, בְּמִחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְזִכּוֹת,
 שְׁתִּיחֶיה הַמְּחַשְׁבָּה קְשׁוּרָה אֶל כָּל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אִמְיִן
 וְחֻק, בְּאַחֲרוֹת גְּמוּר, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבָנוּ שׁוּם פְּגִיָּה וּמְחַשְׁבָּה זָרָה
 בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, רַק נּוֹפָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְהַעֲבִיר מִדַּעְתָּנוּ כָּל
 הַפְּגִיזוֹת וְכָל הַמְּחַשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוּם

מחשבה של שטות, של איזה צד גדלות של הבל, לחשב שאני
 מיהם ובעל משפחה, או להדמות בעיני שפבר היה לי יגיעה
 ועמל בעבודת הבורא יתברך שמו; אך אכיר חסרוני ואדע
 שפלותי באמת, ואשבח את כל משפחתי ובית אבי, ואת כל מיני
 מחשבות שמוגיע מהם איזה צד פניה של גדלות והתנשאות, רק
 אעמד פרש וכאביון ואדע פחיתותי ונגרעותי ושפלותי באמת
 לאמתו, אבל אהיה בטוח בחסדך הגדול, שאתה שוכן את דכא
 ושפל רוח ואתה קרוב לנשברי לב, ובחסדך הגדול לבד ארחיב
 את לבי להתפלל לפניך בשמחה אמיתית, אגילה ואשמחה
 בישועתך, באפן שתהיה תפלותי בתכלית השלמות, זכה וצחה
 ונכונה ושגורה בפי, באפן שתשמע ותקבל את תפלותינו
 ותחנותינו ובקשותינו. ונזכה למשל בתפלותינו, שיהיה לנו כח
 לפעל בתפלתנו כל מה שנרצה, אפלו לשנות הטבע. ותמלא כל
 משאלות לבנו לטובה ברחמים, ותתעדן ותשתעשע עם תפלותינו
 תמיד, ועל-ידי-זה תקים את עולמך וכל אשר בה בכח העשרה
 מאמרות, ותמשיך עלינו חסדים טובים תמיד, ותמתיק ותבטל
 מעלינו ומעל כל ישראל כל הדינים שבעולם, ותשבר ותבטל
 מעלינו כל הגזרות קשות שבעולם, בין אותם שפבר נגזרו, ובין
 אותם שרוצים לגזר חסוּשָׁלוֹם:

ועזרנו והושיענו בכל יום ובכל עת להתפלל תפלותינו
 ותחנותינו לפניך בלב שלם, ולשבר כל המחשבות
 זרות ופגניות העולים על דעתנו ולהפכם לטובה. ותתן לנו כח
 וגבורה בכל עת למשך ולהפך המחשבה מרע לטוב, מחויץ

לפנים, בזריות גדול באמת, ונופה להכנים כל המחשבות, בפנימיות וחיזוניות, לתוך דבורי התפלה הקדושה, עד שיתבטלו כל המחשבות זרות ופניות לגמרי ולא יבואו ולא יעלו עוד על דעתי ומחשבותי בלל, ותהיה תפלתנו שלמה ושגורה וסדורה בפניו תמיד בתכלית השלמות, בעונה באימה ויראה ורתת וזיע, עד שיהיה לנו כח למשל בתפלותינו, לבטל כל הגזרות וכל הדינים עלידי תפלותינו, הן מכלל ישראל הן מכל אחד ואחד מישראל בפרטיות, באפן שתשתעשע ותתעדן עם תפלותינו תמיד, ויתגלו ויאירו כל העשרה מאמרות המקימן את העולם, ומשיך חסד גדול ונפלא בעולם על עמך ישראל, ויקים מקרא שכתוב: "כי אמרתי עולם חסד יבנה, שמים תכין אמונתך בהם", וכתוב: "חסד אל כל היום", ועלידי זה תמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב בכל עת ובכל שעה, ותמהר ותחיש לגאולנו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן סלה:

קב חום וחמל עלי, חום וחמל עלי ועל כל חברתנו ועל כל ישראל. חום ורחם עלינו, חום ורחם על בשנתנו ובכמתנו, אשר אנו נבזים בעיני עצמנו ונמאסים מאד עד אשר קשה לנו מאד לסבל את עצמנו. עזרנו והושיענו ופדנו וגאלנו עתה למען שמך. "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך. שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא. תשמיעני ששון ושמחה, תגלגלה עצמות דבית". הושע יהוה את עמך את שארית ישראל. בכל פרשת העבור יהיו כל צרכיהם לפניך, אפלו בשעה

שאתה מתמלא עליהם עברה באשה עברה, יהיו כל צרכיהם
 לפניך לרחם עליהם מהרה, ברוך אתה שומע תפלה. עשה רצונך
 בשמים ממשל ותן נחת רוח ליראיך מתחת, והטוב בעיניך עשה,
 ברוך אתה שומע תפלה. שמע שועת עמך ישראל ועשה מהרה
 בקשתם, ברוך אתה שומע תפלה. שמע צעקת עמך ישראל
 ועשה מהרה בקשתם, ברוך אתה שומע תפלה. צרכי עמך
 ישראל מרבים ודעתם קצרה, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
 שתתן לכל אחד ואחד כדי פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורה,
 ברוך אתה שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך
 יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

קלה יחיד קדמון, אשר אתה סתום ונעלם מפל העולמות, כי לית
 מחשבה תפיסא בך כלל, אך ברחמיך הרבים חמלת
 עלינו ונתת לנו רשות לדמות ולכנות אותך עלידי שמות וכנויים
 ותארים אשר גלו לנו נביאך הקדושים, אשר עלידיי זה אנו
 זוכים להמשיך שכינת כבודך עלינו. על פן רחם עלינו ברחמיך
 הרבים, ועזרנו והושיענו שנוזכה מעתה להתעורר ולהתחזק באמת
 להתפלל תפלתנו בכונה גדולה באמת, שנמה אונינו היטב לכל
 הדבורים הקדושים והנוראים שאנו מוציאים מפינו בכל סדר
 התפלה, בכרפת השחר ובסדר הקרבנות ובפסוקי דזמרה,
 ובקריאת שמע וברכותיה, ובתפלת שמונה עשרה ובתחנונים
 שלאחריה, ובקדשה דסדרא ושיר של יום, ובכל פרטי התפלה,
 אשר כל דבור ודבור של השבחים ותארים שאנו מדמין ומכנים
 אותך בהם, כלם הם תמונת יהוה:

וּפְנֵנוּ לְהַתְפַּלֵּל וְלִסְדֹר שְׂבָחִים לְפָנֶיךָ בְּכֹנֶנָה גְדוֹלָה, בְּהַתְעוֹרְרוֹת
 גְּדוֹל, מַעֲמָקָא דְלִבָּא בְּאַמַּת, עַד שְׁנֹזְפָה לְמַחִיאַת כְּפָיִם
 בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה בְּהַתְלַהְבוֹת גְּדוֹל וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וּבְחֶשֶׁק נִמְרָץ
 בְּאַמַּת, עַד שְׁנֹזְפָה עַל־יְדֵי־זוּה לְהַבִּיט בְּתַמוּנַת יְהוָה, וּיְקִים בְּנוּ
 בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד "וּתְמוּנַת יְהוָה יִבִּיט". גַּם נֹזְפָה עַל־יְדֵי־זוּה, עַל־
 יְדֵי מַחִיאַת כְּפָיִם, שְׁתַּהֲיֶה תְּפִלְתָּנוּ בְּבַחֲיַנַּת "וְיָדֵי אָדָם מִתַּחַת
 כְּנַפְיָהֶם". גַּם נֹזְפָה עַל־יְדֵי־זוּה שְׁתַּהֲיֶה נִכְלָלַת תְּפִלְתָּנוּ בְּתוֹךְ
 תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שֶׁהֵם יָד כּוֹתֶבֶת וְיָד חוֹתֶמֶת.
 רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּפְנֵנוּ לְתַפְּלָה בְּכֹנֶנָת הַלֵּב בְּהַתְלַהְבוֹת
 גְּדוֹל בְּאַמַּת, עַד שְׁיִתְעוֹרְרוּ יְדֵינוּ לְהַמְחִיאַת כַּף אֶל כַּף בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה, בְּאַפֵּן שְׁנֹזְפָה לְהַבִּיט בְּתַמוּנַת יְהוָה וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ
 בְּאַמַּת, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבְיֵל זֶה נּוֹצְרָנוּ כְּדֵי לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ
 בְּאַמַּת. עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, לְבַל אֲבַד עוֹד חַס וְשְׁלוֹם טוֹב אִמְתִּי
 וְנִצְחֵי כּוֹה אֲשֶׁר בְּיָדֵי לְזֹכוֹת בּוּ בְּכָל עַת. "פִּרְשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ,
 נִפְשִׁי כְּאַרְץ עֵיפָה לְךָ סָלָה. מִיָּהָר עֲנֵנִי יְהוָה כְּלָתָה רֹחִי, אֶל
 תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר. הַאִירָה פְּנֵיךָ עַל
 עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ, הָאָר פְּנֵיךָ
 וְנִשְׁעָה". וְזַכֵּנוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים אִמְתִּיִּים בְּאַמַּת, וְעַל־יְדֵי־זוּה
 אֲזַכֶּה לְכַח הַדְּבֹר בְּשִׁלְמוֹת, לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַרְבֵּה בְּתוֹרָה
 וּתְפִלָּה וְיִרְאַת שָׁמַיִם. "יִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ.
 אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עַת, תָּמִיד תְּהִלְתּוֹ בְּפִי. תְּהִלַּת יְהוָה
 יְדַבֵּר פִּי וּיְכַרֵּךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדָשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

קמג **מְלֵא רַחֲמִים**, הַבִּיטָה בְּעֵינָיו כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ. הַבִּיטָה וּרְאֵה לְמִי עוֹלֵלֶת בָּהּ. הַבִּיטָה וּרְאֵה כִּי אֵין בְּנוּ כַח וְדַעַת אֶפְלוּ לְסֹדֵר תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ פְּרֹאֵי, כִּי דָלִים וְרִיקִים אֲנַחְנוּ, דָּלִים מְדַעַת וּמְמַעְשִׂים טוֹבִים וּמְלֵאִים חֶטָּא וְעוֹן. [אבל אף על פי כן אנו מרוצים למות ולהרג על קידוש שמך בכל יום, ולא לבטל אחד מישראל את תורתנו הקדושה. אוי לעינינו שיראו שמגלחין לאחד מישראל בעל כרחו פאות ראשו וקונו, ומוכרח אחר זה בעצמו לגלח אותם בכל עת. אוי לפה שיצטרך לאכול מאכלות אסורות. אוי לדגלי ישראל הקדושים שיצטרכו לילך בשבת ויום טוב קודש חוץ לתחום. אוי לירי ישראל הקדושים שיצטרכו לעשות מלאכה בשבת, לצחצח כלי זיינם חס ושלום, ושאר מלאכות ושאר עבירות שיהיו מוכרחים לעשות חס ושלום, ומי יודע אם יוכלו לעמוד בנסיון לישאר בהאמונה הקדושה שהיא אמונת ישראל ולקיים על כל פנים מה שיוכלו לקיים. אוי מי יוכל לעמוד בזה. אוי לנו על נפשותינו, אוי על ימינו ושנותינו אלה, אוי לנו כִּי שֶׁדַּדְנוּ. אוי אוי אוי. נבטוש רישא בכותלי דביתא, ושק ואפר יוצע לרבים, נתן בעפר פינו אולי יש תקוה, אולי יש תקוה]:

א: **וּבְכֵן תִּרְחַם עֲלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים**, וְתַחֲוִים וְתַחֲמַל עַל יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, וְתַטִּיב לָנוּ מְטוֹבְךָ הָאֱמֶתִי וְתַזְכֵּנוּ לְתַפְּלָה בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ, וְלֹא נִזְלַל חֶסֶד וְשִׁלּוּם בְּדַבְרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁהִיא הַתְּפִלָּה, וְלֹא נַעֲשֶׂה תְּפִלָּתְנוּ קִבְעָה אֲלֵא רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים, וְלֹא תִדְמָה עֲלֵינוּ תְּפִלָּתְנוּ כְּמִשְׁאֵי חֶסֶד וְשִׁלּוּם, רַק נִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְּאַמֵּן וְלְהַתְּחַזֵּק וְלְהַתְּגַבֵּר בְּכָל כַּח וְעוֹ וְתַעֲצוּמוֹת בְּכָל מִינֵי כּוֹחוֹת לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנוֹת הַלֵּב בְּאֱמֶת פְּרֹאֵי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, כְּמָה וְכְמָה קָשָׁה וְכָבֵד

עלינו לפתח פינו בתפלתנו, ותפלתנו פגומה מאד. חוסה עלינו
 כרב רחמיק, וזכנו לגאל ולפדות את התפלה מן הגלות הגדולה
 והמרה שנפלה אצלנו עכשו בעוונותינו הרבים. חוס וחמל, חוס
 ורחם, חוס והושיעה מהרה למען שמך לבד, למענד למענד ולא
 למעננו. פתח פיך לאלם כמוני. "אדני שפתי תפתח ופי יגיד
 תהלתך". תבין לבי תקשיב אנך. עזרנו מלא רחמים, יושב
 תהלות ישראל, שתהיה תפלתנו שגורה בפינו תמיד, ויקים מקרא
 שפתוב: "בורא ניב שפתים, שלום שלום לרחוק ולקרוב, אמר
 יהוה ורפאתיו". ונזכה בכח תפלותינו להכניע ולהשפיל ולשבר
 ולבטל כל הרפואות הטבעיים של הרופאים, ויתגלה האמת
 בעולם, שאין שום רופא בעולם יודע כלל לרפאות שום חולאת,
 רק כל הרפואות בלן הן רק עלידי דבר יהוה לבד, עלידי
 תפלות ובקשות ותחנונים של הצדיקים בעלי התפלה המתפללים
 על ישראל ומרצין ומפסין אותך, וממשיכין רפואות בעולם, פי
 כל העשבים והסמים של הרפואות, וכל הכוכבים ומזלות
 הממנים עליהם, כלם מקבלים כחם מהמלאכים אשר עליהם,
 ואלו המלאכים מקבלים כחם מהמלאכים הגבוהים עליהם, וכלם
 מקבלים ולוין זה מזה וזה מזה עד למעלה למעלה, עד שכלם
 מקבלים כח מהמלוה הגדול, שהוא הפעל תפלה, שזוכה לדבר
 יהוה שהוא שרש כל הבריאה כלה מראש ועד סוף, כמו שפתוב:
 "בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם", על בן אי אפשר
 להמשיך שום רפואה בעולם פי אם עלידי תפלה ותחנונים לבד,
 ותזכנו לדעת זאת באמת גמורה ובאמונה שלמה, וברחמיק

הַרְבִּים נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל כָּל הַרְפּוּאוֹת לָנוּ וּלְכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל
עַל־יְדֵי דְבַר יְהוָה שֶׁל הַתּפִּלָּה לְבָד:

ה: **אָנָּה** יְהוָה, מַה נֶאמַר וּמַה נְדַבֵּר וּמַה חִילִים נִגְבֵּר. מַה נֶאמַר
לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא
כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפַּלֵּל,
אֱלֹהֵי אֶשְׁתַּטַּח. "אֱלֹהֵי נְשֹׂאתֵי אֶת עֵינֵי הַיִּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם", כִּי אֵין לִי
שׁוּם פִּלִּים וְדַבּוּרִים וּמַחֲשָׁבוֹת וּלְמַעַלָּה מִן הַמַּחֲשָׁבָה לְהַלְבִּישׁ בּוֹ
סְפוּר צְרוֹת נַפְשֵׁי הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, רַק כְּבִהְמוֹת
שְׂדֵי אֶעְרֹג אֱלֹהֵי, "כְּסוּס עָגוּר בֵּן אֶצְפָּצַף, אֶהְגֶּה בַּיּוֹנָה. דְּלוּ עֵינֵי
לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי. אֲדַדָּה כָּל שְׁנוֹתֵי עַל מֵר נַפְשֵׁי".
הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שְׂאֵנִי, וְאֵין לִי שׁוּם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל תּפִּלָּה
וְתַחֲנוּגִים, שְׁתַּחֲוֶנִי מֵאַתָּה לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ, עַד שְׁאֲזוּכָה
לְיִשׁוּעָה שְׁלֵמָה לְשׁוּב אֱלֹהֵי בְּאַמַּת וּלְצִאת מֵאִפְלָה לְאוֹרָה, מִיַּגוֹן
לְשִׁמְחָה וּמַחֲשָׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, וּלְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנֶךָ בְּאַמַּת:

ח: וְתַעֲזָר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִיעַ
עָלֵינוּ רַחֲמִים וְחַמְלָה וְחַנּוּנִיָּה. וְתִזְכְּנוּ לְהַתְּפַלֵּל
תְּפַלְתָּנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, בְּחַן וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, כְּבֵן
הַמַּתְחַטֵּא לְפָנֵי אָבִיו, וְיַעֲרַב לְפָנֶיךָ שִׁיחוֹתֵינוּ וְתַפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּגֵינוּ,
וְנִזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּים עָלֵינוּ, וְנַחֲשֵׁב לְפָנֶיךָ כְּבֵן יָחִיד כְּבֵן
יָקִיר כְּבֵן חֲבִיב, כְּבֵן הַמַּתְחַטֵּא לְפָנֵי אָבִיו וְעוֹשֶׂה לוֹ רְצוֹנוֹ בְּאַהֲבָה
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּחַמְלָה וְחַנּוּנִיָּה. וְנִשְׁפָּךְ לְבָנוּ כְּמִים נִכַח פָּנֶיךָ
יְהוָה, כִּי אַתָּה יֹדַעְתָּ אֶת לִבִּי הַמֵּר וְהַנְּמָהֵר, לְבִי סִחְרַחֵר, נַפְשֵׁי
מְרָה לִי מְאֹד מְאֹד. רַחֵם עָלֵי אָבִי אָבִי, חַמֵּל עָלֵי אֲדוֹנֵי יוֹצְרֵי

ובוראי, מלכי ואלהי, אל תעזבני ואל תפשיני, אל ימעטו לפניך
 אנחותי ואנקותי, כי באמת אי אפשר לי להתאנח ולצעק בשום
 אפן כמו שאני צריך לצעק, אבל מה אעשה אבי שבשמים, כי
 נלפדתי מאד בהבלי העולם הזה בעונותי הרבים, ואיני יודע איך
 להציל את נפשי, כי אם עליך לבד אני נשען ונתלה ונסמך.
 כחסדך חייני, כחסדך עשה עמי, כי באמת אני בעצמי החיב מכל
 הצדדים, וגם זה איני זוכה לומר באמת לאמתו כי אם בפה לבד,
 אבל אתה טוב לכל ומלא רחמים בכל עת, וכבר עשית עמי
 טובות רבות וחסדים גדולים ונפלאות עד אין חקר. הושיעני
 מעתה אבי שבשמים, וזכני מהרה לתפלה בשלמות, בכונת הלב
 באמת, שאזכה להתפלל תמיד לפניך ברחמים ותחנונים ולאפוישי
 ברחמי טובי בכל עת, עד שאזכה לעורר רחמיך האמתיים עלי,
 באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ותצילני
 ברחמיך הרבים שלא יהיה כח להסטרוא אחרא לינק מן הרחמנות
 דקדושה, ולא יהיה נפגם הרחמנות דקדושה על ידם חסוֹשלוֹם:
 ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וקרב פזורינו מבין הגוים
 ונפוצותינו פגם מירפתי ארץ, וקבצנו יחד מארבע
 כנפות הארץ, ויתגדל ויתרבה ויתוסף קבוץ עמך ישראל בתוספת
 מרבה בכל עת ועת, ויתוספו שכנים רבים על קבוץ הקדוש של
 עמך ישראל בכל עת, ונזכה תמיד להתפלל תפלותינו לפניך
 בכונה גדולה, בקבוץ גדול ורב, כמו שכתוב: "ברב עם הדרת
 מלך", ויתרבה ויתגדל בית התפלה ברבוי גדול ועצום ורב,
 והצדיקים האמתיים יבנו בתים רבים ועצומים בלי שעור וערך

ומספר, עד אין קץ ותכלית, מצרופי תפלות עמך בית ישראל
 אשר יתרבו ויתגדלו בקבוץ גדול מאד, ותקבץ כל האבנים
 והנפשות יחד ותצרף מהם צרופים קדושים לאין קץ, מה שאין
 הפה יכול לדבר והלב לחשב, ויהיו נבנים מהם בננים נאים
 גדולים ורבים עד אין קץ, ותתפאר ותשתעשע בהם בשעשועים
 גדולים חדשים אשר לא עלו לפניך מימות עולם, עד אשר מרבוי
 הפתים והבננים דקדשה שיתרבו לאין קץ תכנים ותקבץ ותאסף
 לתוך הפתים דקדשה את כל הנפשות העשוקות והנשמות
 האזלון ערטילאין, המפורים בין הגוים, את כל האבנים הקדושות
 הנשפכים בראש כל חוצות, כמו שכתוב: "תשתפכנה אבני קדש
 בראש כל חוצות". ומעתה תרחם עליהם, על כל הנפשות האלה
 העשוקים בעוונותיהם ובעוונות אבותיהם אתם ותמלא רחמים
 עליהם, כי אתה לבד יודע עצם הרחמנות שעליהם עד אין שעור
 וערך, רחם עליהם ועלינו למענה, ותחזור ותקבצם בקדשה שנית,
 ותכניסם ותאספם אתך הביתה, ותאספם מחוץ לפניך לתוך בתי
 הקדשה והתפלה, שיתרבו ויתגדלו ויתוספו עד אין קץ ותכלית
 עלידי קבוץ עמך ישראל יחד, בתוספות שכנים הרבה בכל עת:
 ועל ידי זה תמלא רחמים עלינו, ותמחל ותסלח ותכפר לכל
 חטאתינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו
 לפניך מנעורינו עד היום הזה, ויעלו ויראו וירצו לפניך תפלותינו
 ותחנונותינו פעולות וכוכחים לכפר על כל עוונותינו, ותהפך כל
 עוונותינו לזכות, ויקים מקרא שכתוב: "והביאותים אל הר קדשי
 ושמתים בבית תפלת, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי
 ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים":

יִד: וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנוֹפֵה לְהַתְּפִיל תְּפִלָּתֵנוּ
 לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּכוֹנֶה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּכֹל לֵב וּנְפֶשׁ,
 עַד אֲשֶׁר נֹכַח שֶׁתְּכַלֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּאַחֲדוּתְךָ לְעוֹלָם כְּאֲמוֹר: "הוּא
 תְּהַלְתֵּךְ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רְחוּק מִזֶּה כֹּל כִּךְ עַד
 אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַתְּפִיל עַל זֶה, אֲךְ אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה
 שְׁלֵמָה, שְׁעַל־יְדֵי אֱמוּנָה וּתְמִימוֹת וּפְשִׁימוֹת בְּאֵמֶת יְכוּלִין לְזַכּוֹת
 גַּם לְזֶה בְּחַיִּים חַיּוּתֵינוּ. מֵלֵא רַחֲמִים, "אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְהוָה, בִּינָה
 הַגִּיגִי, הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְּפַלֵּל".
 הוֹשִׁיעָה אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ. אֲנֵא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנֵא יְהוָה הַצְּלִיחָה
 נָא, אֲנֵא יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ. יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיזוּן לְכִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

כ: "רָם וְנִשְׂא, שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שָׁמוֹ, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ תִּשְׁכֵּן וְאֵת
 דְּכָא וְשִׁפְל רּוּחַ, לְהַחֲיוֹת רּוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב
 נְדָפָאִים". וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַפִּיק דְּרַכֵּי הַעֲנָה הָאֱמֶתִיית
 בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינֵת
 אָדָם לִי", וְאִין אֵתִי יוֹדֵעַ עַד מָה שׁוּם דְּרָךְ מִדְּרַכֵּי הַעֲנָה
 הָאֱמֶתִיית, כִּי כִּבְר גְּלִית לָנוּ רָצוֹנְךָ הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין רָצוֹנְךָ שְׂהִיָּה
 הָאָדָם בְּמַחֲזִין דְּקַטְנוּת, וְצָרִיכִין לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל הַכּוֹחוֹת
 בְּכֹל הָעֲבוֹדוֹת, וּבְפָרְט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, לְצַאת מִמַּחֲזִין דְּקַטְנוּת
 לְמַחֲזִין דְּגְדֻלּוֹת, וְגַם כְּבָר גְּלִית לָנוּ גְּדָל בְּזוּי הַגְּדֻלּוֹת, שֶׁהוּא
 שְׁנוּא בְּעֵינֶיךָ מְאֹד, כִּי הַגְּדֻלּוֹת וְהַגְּבָהוֹת הוּא תּוֹעֵבֶת יְהוָה אֲשֶׁר
 שְׁנֵא, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: "תּוֹעֵבֶת יְהוָה כֹּל גְּבָה לֵב", וְנַחֲשֵׁב כְּעוֹבֵד
 עֲבוּדָה זָרָה וְכַאֲשֶׁרֶה. וְעַתָּה לְמַדְנֵי וְהוֹרְנֵי, אֵיךְ יִזְכֶּה בַּעַר וְנַעַר

וְחָסַר דְּעָה כְּמוֹנֵי לִידַע דְּרַךְ הָאֵמֶת בְּזוֹה, אִיךְ לְהַתְנַהֵג בְּזוֹה,
בְּאִפֶּן שְׂאֻזְפָּה לְהַתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵת הַלֵּב, בְּשִׂמְחָה, בְּמַחִין דְּגַדְלוּת,
שְׂיִנְיָבָה לְפִי בְּדַרְכֵי יְהוָה, וְאִף־עַל־פִּי כֵן לֹא יִהְיֶה בְּלִפְי שׁוֹם צַד
גְּאוֹת וְגַדְלוּת וּפְנִיּוֹת, רַק אֻזְפָּה לְעִנְיָה אֲמִתִּית כְּרִצּוֹנֵךְ הַטּוֹב,
לְעִנְיָה שֶׁל מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיא "עֵנּוּ מְאֹד מִכֹּל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶמְה":

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדַע כִּמּוֹה בְּלִפְלוֹם בְּלִי שְׁעוֹר יֵשׁ לִי
בְּעֵינַי זֶה, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, כִּי אֵינִי יוֹדַע שׁוֹם דְּרַךְ
בְּעֵינַי זֶה שֶׁל הַהִכְנָעָה וְהַעֲנָוָה, אִיךְ לְהַנְצִיל מֵעִנְיָה פְּסוּלָה
הַנִּקְרָאת חֲנֻפָּה, וְלִבְלִי לִפְל בְּדַעְתִּי כָּלֵל לְעוֹלָם, וּלְהַתְחַזֵּק בְּכֹל
עוֹ בְּעִזּוֹת דִּקְדוּשָׁה בְּכֹל מַה שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְהַתְחַזֵּק, הֵן בֵּינֵי לְבִין
עֲצָמֵי לְבַל אֶפֶל בְּדַעְתִּי כָּלֵל, רַק לְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה בְּעוֹ וְחֻדוּה
תָּמִיד וְחֻדוֹת יְהוָה יִהְיֶה מְעוֹי, וְהֵן בְּעֵינַי הַהִתְנַהֵגָה עִם בְּנֵי
הָעוֹלָם, שְׂצָרִיכִין לְהִיּוֹת עוֹ וְחֻזֵּק כְּנִמְר נִגְד כֹּל הַמּוֹנְעִים
וְהַמְבַלְבְּלִים וְהַמְחַלִּישִׁים דַּעַת הַרוּצִים לְכֹנֵם בְּדַרְכֵי הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים, בְּפָרֵט בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּדוֹרוֹת אֵלֹו בְּעוֹקְבָא דְּמִשְׁיַחָא,
אֲשֶׁר נִתְרַבָּה הַמְחַלְקֶת וְהַקְּטַנּוּתִיא וְהַסְכָּסוּכִים בֵּין הַתְּלַמִּידִי
חֲכָמִים וְהַגְּלוּיִם אֵלֵיהֶם וּבֵין כֹּל הָעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר נִמְצְאוּם אֶפְלוּ
צְדִיקִים וּכְשָׁרִים שְׂיִכְוָלִים לְהַחְלִישׁ דַּעַת הַמְתַּחִיל לְכֹנֵם בְּעַבּוּדַת
יְהוָה, מִכָּל־ שְׁכֵן הַהִתְנַרְוֹת וְהַמְנִיעוֹת שֶׁל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בְּעֵינַי זֶה אֲסוּר לְהָאָדָם לְהִיּוֹת עֵנּוּ וְנִכְנָע וְשִׁפְל כְּנִגְדָם,
אֲדַרְבָּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת עוֹ כְּנִמְר כְּנִגְדָם לְבַל יִמְנָעוּהוּ שׁוֹם מוֹנֵעַ,
וְאֵל יוֹכַל לְהַחְלִישׁ דַּעַתוֹ שׁוֹם אָדָם שְׂבַעוֹלָם, וְאִף־עַל־פִּי שֶׁהוּא

יִדַע בְּעֵצְמוֹ שְׁפָלוֹתוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ שֶׁהוּא גָרוּעַ הֶרְבֵּה מֵהַקְּמִים
 בְּנִגְדוֹ וְחוֹלְקִים עָלָיו וּמְתַלֹּצְצִים מִמֶּנּוּ וּמְחַלִּישִׁים דַּעְתּוֹ, אֶף-עַל-
 פִּי כֵן אֲסוּר לוֹ לְהִתְבַּטֵּל בְּנִגְדָם, אֲדַרְבֵּא צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּנִגְדָם
 בְּכָל עוֹז, וַיֹּאמֶר: אֶף-עַל-פִּי כֵן גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם
 יִתְפַּרֵּךְ! כִּי הַצְּדִיקִים הָעֲנוּיִם בְּאֵמֶת בְּבַחֲנֵית עֲנוּה שֶׁל מֹשֶׁה
 רִבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מִכָּל גְּדוֹלֵי עוֹלָם, הֵם
 אוֹחֲזִים בְּיַד כָּל הַשְּׁפָלִים וְהַרְחוּקִים, וּמְחַזְּקִים גַּם אוֹתִי לְהִתְקַרֵּב
 לַהֲשֵׁם יִתְפַּרֵּךְ:

ל: "נְכַסְפָּה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצוֹת יְהוָה, לְפִי וּבִשְׂרֵי יִרְבְּנוּ אֶל
 יָא חַי. כָּלָה שְׂאִירֵי וּלְבָבִי, צוּר לְבָבִי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים
 לְעוֹלָם. צְמָאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מְתִי אָבוּא וְאַרְאָה פְּנֵי
 אֱלֹהִים. הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדֵי מֶה
 תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחוֹלֵת אֶהְבֶּה אֲנִי. הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, מֶה
 תַּעֲרִירוּ וּמֶה תַּעֲרְרוּ אֶת הָאֶהְבָּה עַד שְׁתַּחֲפִּיץ":

לה: רְבֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, פֶּתַח פִּיךָ לְאֵלִים כְּמוֹנֵי,
 פֶּתַח פִּי וַיֵּאִירוּ דְבָרֵי. אוֹחִילָה לְאֵל אֶחְלָה פְּנֵי,
 אֲשֶׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה לְשׁוֹן. "לְאֵדָם מַעֲרֵכֵי לֵב, וּמִיְהוָה מַעֲנֶה
 לְשׁוֹן. אֲדַנִּי שְׁפָתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ. אֲדַנִּי שְׁפָתֵי תִפְתַּח",
 שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי "אֲשִׁיחָה
 וַיְרוּחַ לִי". אֲדַבְּרָה וַיַּעֲבֵר עָלַי מֶה, אֲנִי עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹד לְדַבֵּר
 דְּבָרֵי תַחֲנוּנִים וּתְפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת לְפָנֶיךָ מֵלֵא רַחֲמִים, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת
 כָּל פֶּה, אוֹלֵי יַעֲתֵר לִי הָאֱלֹהִים וְלֹא אֶבְדֵּ עוֹד מֵעַתָּה שׁוֹם אֶבְדָּה
 חֶסֶד-וְשְׁלוֹם:

מב: וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְכַח וּזְכוּת כָּל הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִים שְׂזָכוּ לְתַקּוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת, שְׁנוֹכָה לְהוֹצִיא הַחֲצִים שֶׁהִיא הַתְּפִלָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁנוֹכָה תְּמִיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה וְעֲצוּמָה בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, בְּחַיּוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל דְּקַדְשָׁה, וְתַהֲיֶיהָ תְּפִלְתָּנוּ שְׁגוּרָה בְּפִינוּ תְּמִיד, עַד שְׁנוֹכָה לְהוֹצִיא דְבוּרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּחַיּוֹת גְּדוֹל כְּחֲצִים בִּיד גְּבוּר, שִׁיפְרַח הַדְּבוּר הַקְדוּשׁ מִפִּינוּ בְּחַיּוֹת נִפְלָא כְּמוֹ חֵץ מִהַקְּשֶׁת וַיַּעֲלֶה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה וַיַּפְעוֹל וַיַּעֲשֶׂה בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַתְּקוּנִים שְׂצָרִיכִים לְתַקּוּן עַל־יַדֵּי תְּפִלוֹתֵינוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת פְּלֵם, עַד אֲשֶׁר נֹכַח עַל־יַדֵּי הַתְּפִלָּה שְׁתַּצְמִיחַ לָנוּ מִהֲרָה קָרָן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וַיְקַיֵּם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "שֵׁם אֲצַמִּיחַ קָרָן לְדָוִד, עָרַכְתִּי נֵר לְמְשִׁיחִי", וְעַל־יַדֵּי־יְהוָה נֹכַח לְיֵצֵאת מֵעֲבָדוֹת לַחֲרוֹת:

מג: "אֲדַנִּי שְׁפָתֵי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, הַבוֹחֵר בְּתְּפִלַּת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, וּפְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְּפִים לְהַרְבוֹת בְּתְּפִלָּה תְּמִיד, וְאֹזְכָה לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה וּבְמִסִּירַת נַפֶּשׁ וּבְכַח גְּדוֹל, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֹזְכָה לְהַכְנִים כָּל הַבְּחוֹת שְׁבַקְרָבִי בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, בְּאִפְּן שְׁאֹזְכָה לְהַגְבִּיר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא מְלָכוֹת דְּקַדְשָׁה עַל מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה וְעַל־יַדֵּי־יְהוָה אֹזְכָה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת שֶׁל גְּדָלוֹת וּפְנִיּוֹת וְכָל הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת הַבָּאִים לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלְתִּי חֶסֶד וְשִׁלּוֹם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בִּי כַח לְבַטְלָם, כִּי אִם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְּפִים וּבְחַסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרְנִי וְחַזְקֵנִי וְאִמְצָנִי בְּכַחְךָ הַגְּדוֹל שְׁאֹזְכָה לְהַכְנִים כָּל

הפחות שבי בתוך התפלה ואתפלל לפניך תפילתי תמיד בכח גדול, עד שאזכה עלידייזה לבטל לגמרי כל המחשבות של גדלות ופניות וכל המחשבות זרות שבעולם, שלא יהיה להם שום כח לבלבל את תפילתי חס־ושלום, רק אזכה לגרשם ולסלקם ולבטלם לגמרי מעלי ומעל גבולי שלא יוכלו לעלות על דעתי כלל, באפן שתהיה תפילתי זכה ונכונה ורצויה ומקבלת לפניך ואזכה להוציא את התפלה מכפסויין דילה מלבושין דקלפה, לבררה ולזככה מאחיות הקלפות מאחיות מלכות הרשעה, ולהעלותה ולהלבישה בלבושין דנהירין שהם 'חור סמך ירוק', שהם אור האבות, עד שתהיה מתקנת בתכלית התקון, ויהיה לה כח לעזר אהבתך העליונה, שתחבר אותה עמך באהבה ואחזה ורעות ויהיה נעשה תמיד יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה עלידי תפלותינו, יחודא שלים בתכלית השלמות ותזכר ותקים את בריתך אשר נשבעת לאבותינו כיום הזה, ותחדש השבועה אשר נשבעת להם כאלו היום נשבעת להם, ותרחם עלינו ותמחר להוציאנו מהגלות הארץ המר הזה, ותגאלנו גאלת עולם לחבר את האהל להיות אחד:

מלא רחמים גואל ישראל, רחם על כנסת ישראל אשר היא שכינת ענך, אשר כל התגלות אלהותך וידיעת רוממותך ותשוקת אמונתך, הכל עלידי ישראל עמך אשר בהם בחרת ונגלית לנו שעקר ההתחברות והדבקות אליך הוא עלידי התפלה, כי התפלה היא שער שדרך שם נכנסין להשם יתברך, ומשם מכירין אותו. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לתפלה

בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַפְּחוֹת בְּאֵמֶת, וְנוֹכַח לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה תְּמִיד, כְּמוֹ
 שְׁגִלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכֻמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׁאִמְרוּ, הַלּוֹאֵי שִׁיתְּפִלֵּל
 אָדָם כָּל הַיּוֹם כָּלוֹ. קוֹמָה בְּעֶזְרַתְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו תְּמִיד, בְּפֶרֶט בְּעַת
 הַתְּפִלָּה, שְׂאֵז מִתְּגַבְּרִים עָלֵינוּ הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַכְּלוּלִים
 וְהַמְּנִיעוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו
 וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנוֹכַח לְהַתְּפִלֵּל בְּכַח גְּדוֹל עַד
 שְׁנוֹכַח לְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת לְגַמְרֵי וְנוֹכַח לְתַפְּלָה
 בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, עַד שְׁנוֹכַח עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה לְכַנֵּם וּלְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ
 וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, וּלְהַתְּחַבֵּר וּלְהַתְּדַבֵּק בְּךָ בְּתַכְלִית הַדְּבָקוֹת
 בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת, בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי,
 לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַ נְצָחִים וַיְקִים בְּנוּ מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפִתוֹב:
 "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם הַיּוֹם, יִהְיוּ לְרִצּוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אֲמֵן נְצַח סְלָה
 וְעַד:

מט: זְכַנֵּי לֹמֵר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּכֹנֶה גְדוֹלָה בְּלֵב שְׁלָם,
 וְאִקְשֶׁר דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי וּלְכַבֵּי אֵל הַדְּבָרִים הַקְּדוֹשִׁים
 שֶׁל תְּהִלִּים, עַד שְׁאֲתַקְשֶׁר בְּאֵמֶת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהַכְּנִים דוֹד
 הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּהַדְּבָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל תְּהִלִּים, עַד שִׁיְהִיָּה
 נְחֻשֵׁב אֲמִירַת תְּהִלִּים שְׁלִי כְּאֵלּוּ אִמְרָם דוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
 בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ וְאִזְכֶּה לְמִצְאָת עֲצַמִּי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת
 בְּפִסּוּקֵי תְּהִלִּים שְׁאֵעֶסוֹק בְּהֵם אִו, בְּאִפְנֵי שְׁאִזְכֶּה עַל־יְדֵי אֲמִירַת
 תְּהִלִּים לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר גִּלִּית לָנוּ
 שְׁאֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשְׁבָּה:

* ד רבוננו של עולם, זכני לקים מצות "ואהבת את יהוה אלהיך" שהיא שרש כל המצות, ואזכה לעסק בתורה הרבה ולשמש תלמידי חכמים, ושיהיה עסקי בנחת עם הפריות, ולעשות משא ומתן באמונה עד שיהיה שם שמים מתאהב על ידי, שזה גם כן בכלל מצות ואהבת כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה: ואהבת את יהוה אלהיך, שיהא שם שמים מתאהב על ידי, כיצד, קרא ושנה ושמש תלמידי חכמים, ועסקו בנחת עם הפריות ומשאו ומתנו באמונה וכו'. נמצא שם שמים מתאהב על ידו. ועליו הפתוב אומר ישראל אשר בך אתפאר. וזכני לבא על ידיה למדרגה שהוא למעלה מהזמן ולבחינת מחשבה ולגדלות המחין, ועל ידיה אזכה להתפלל בכונה גדולה ובשכל צה, ויקים בי מקרא שפתוב שמע יהוה תחנתי יהוה תפילתי יקח. ונאמר ברוך אלהים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי:

* ו אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רבוננו של עולם, זכני להתפלל לפניך תפילתי בכונה גדולה ובדבקות גדול, ותהיה תפילתי שגורה ומרוצה בפי, ואפילו בעת שאין אני זוכה להתפלל בדבקות אמתי פראוי, תזכני להתפלל לפניך על כל פנים בכל פחי וכונתי, ואזכה להכניס כל פחי וכונת לבבי בדיבורי התפלה, ואזכה להאמין באמונה שלימה ולכמותו בחסדך הגדול, שכאשר תעזרני להתפלל לפניך בדבקות גדול פראוי ותהיה תפילתי שגורה בפי, אז יעלו לפניך כל התפלות עם התפלה ההיא שאזכה להתפלל אז פראוי, ועל ידיה אזכה להתחזק תמיד בעבודת התפלה, ויקים מקרא שפתוב יהוה אלהי

יְשׁוּעָתִי יוֹם צַעֲקָתִי בַלַּיְלָה נִגְדָּךְ. תָּבוֹא לַפְּנֵי תִפְלְתֵי הַטָּה אֲזַנְךָ
 לְרַנְתִּי. וְנֹאמַר אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תְּמִיד תִּהְיֶה בְּפִי.
 וְנֹאמַר בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

* לִב רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנוּ לְהַתְפַּלֵּל תִּפְלְתֵנוּ לַפְּנֵיךָ רַק בְּבַחֲיַנֵּת
 רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנוּם
 לְבָרְכָה עַל זֶה וְאָמְרוּ: אֵל תַּעַשׂ תִּפְלְתֶךָ קִבַּע אֵלָא רַחֲמִים
 וְתַחֲנוּנִים לַפְּנֵי הַמָּקוֹם. וְזַפְנוּ שְׁלֵא לְהַתְעַקֵּשׁ בְּתִפְלְתֵנוּ לְעוֹלָם
 שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת בְּקִשְׁתֵּנוּ בְּדוֹקָא, כִּי כָּבֵד הוֹדַעְתֵּנוּ שְׁתִּפְלֶה כּוֹאֵת
 הוּא כְּמוֹ שְׁלוֹקֵחַ הַדְּבָר בְּחֻזְקָה וּבְגִזְלָה, וְהוּא בְּבַחֲיַנֵּת "דְּיֹחֵק אֶת
 הַשְּׁעָה", וַיִּכּוֹל לָבֵא עַל־יְדֵי־זוֹה לְיַדֵּי מְכַשׁוֹל וְהִזֵּק גְּדוֹל חֵם וְשְׁלוֹם
 בְּבַחֲיַנֵּת "כָּל הַדְּיֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה הַשְּׁעָה דְּיֹחֵקְתוּ", רַק נִזְכָּה
 לְהַתְפַּלֵּל תִּפְלְתֵנוּ לְעוֹלָם בְּבַחֲיַנֵּת רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְנִזְכָּה
 לְהַתְחַזֵּק תְּמִיד בַּעֲבוּדַת הַתְּפִלָּה, וְלִקְיָם מַה שְּׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
 וְזָכוּנוּם לְבָרְכָה: קְוֵה אֵל יְהוָה, וְאִם לֹא נִתְקַבְּלָה תִּפְלְתֶךָ חֹזֵר
 וְקוֹה. אֲבָל כָּל תִּפְלְתֵנוּ תְּמִיד תִּהְיֶה רַק בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים. וְלֹא
 נִתְלָה לְעוֹלָם בְּזִכּוֹת עֲצִמְנוּ כְּלָל, רַק כִּי עַל רַחֲמֵיךָ הַרְפִּים אָנוּ
 בְּמִוָּחִים וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִישׁוּעָתֶךָ אָנוּ מְצַפִּים, כִּי
 אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וּמְרֻפָּה לְהַטִּיב וּמְנַהִיג
 אֶת הָעוֹלָם כּוֹלוֹ בְּמִדַּת הַרַחֲמִים וְכֵן כְּתוּב: וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹזֵן
 וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

* מוֹ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנוּ לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָה לַפְּנֵיךָ, וְאִזְכָּה
 לְקַבֵּל הַתְּעוֹרְרוֹת דְּקִדְשָׁה מִכָּל אָדָם, הֵן מִרַבּוֹתֵי
 שְׂאִזְכָּה לְשִׁמְעַ מֵהֶם בְּכָל פְּעַם דְּבָרֵי מוֹסֵר וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וְלִקְבֹּלֵם

בְּלֵב שָׁלֵם וְלִחוּקְקָם הַיָּטִב עַל לְבִי, וְכֵן אֲזַכֶּה לְקַבֵּל הַתְּעוּרוֹרוֹת
דְּקִדְשָׁה מִחֲבֵרֵי, וּבְכָל פֶּעַם שֶׁאֶרְאֶה שְׂאֵחָד מֵהַחֲבֵרִים וּמִכָּל
יִשְׂרָאֵל עוֹסֵק בְּדַבַּר מִצְוָה, אוֹ אוֹמֵר תְּחִינּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּהַתְּעוּרוֹרוֹת
בְּלֵב נִשְׁפָּר, אֲזִי עַל־יְדִיזוּה יִתְעוֹרֵר לְבִי גַם כֵּן, וְאֶתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל
עַל עֲצָמִי גַם כֵּן הֵיכֵן אֲנִי בְּעוֹלָם וּמָה אֲנִי וּמָה חַיִּי, וּמָה יִהְיֶה
הַסּוֹף וְהַתְּכֵלִית מִמְּנִי, וּמִתִּי אֶעֱשֶׂה גַם אֲנִכִּי לְבֵיתִי, עַד שֶׁאֶתְעוֹרֵר
גַם כֵּן עַל־יְדִיזוּה לְתִשׁוּבָה שְׁלִימָה, וְלִהְיוֹת מוֹדֵה וְעוֹזֵב, וְאַרְגִּיל
עֲצָמִי גַם כֵּן לֹאמֵר לְפָנֶיךָ תְּחִינּוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְּבִה בְּהַתְּעוּרוֹרוֹת
הַלֵּב, וְכֵן אֲזַכֶּה לְקַבֵּל הַתְּעוּרוֹרוֹת דְּקִדְשָׁה מִמְּנִי בְּעֲצָמִי, כִּי הֲלֹא
גַם אֲנִי רְגִיל לֹאמֵר בְּרַב הַפְּעָמִים תְּחִינּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְוָדוּיִם וּפְיוּסִים
וְדַבְרֵי כַּבּוּשִׁים וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְנַפְשִׁי. אֲבָל אֵינְנִי זוֹכֵה לְהַטּוֹת אֲזִנִּי
הַיָּטִב לְדַבְרֵי עֲצָמִי וְהַדְּבָרִים רְחוּקִים מִמְּנִי בְּעֲצָמִי כִּי הֵם בְּבַחֲיִנַת
מָה שֶׁאֵמַר הַכְּתוּב: קְרוּב אַתָּה בְּפִיהֶם וְרָחוֹק מִכְּלִוְתֵיהֶם. וְנֹאמַר:
"וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְעֵן כִּי נִגַּשׁ הָעַם הַזֶּה בְּפִי וּבִשְׂפָתָיו כְּבָדוֹנִי וּלְבֹ
רַחֵק מִמְּנִי". עַל כֵּן זָכַנְנִי לְהַטּוֹת אֶת אֲזִנִּי וְלְבִי לְדַבְרֵי עֲצָמִי
וְלַהַתְּעוֹרֵר עַל־יְדִיזוּה, כְּגוֹן כְּשֶׁאֲנִי אוֹמֵר בִּקְשׁוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבְתוֹךְ
הַדְּבָרִים אֲנִי צוֹעֵק וְאוֹמֵר: אוֹי לִי וַי לִי, אֲזַכֶּה לְהַתְּעוֹרֵר עַל־יְדִיזוּה
בְּעֲצָמוֹ וְאֶתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמִי בְּאַמַּת הֵיכֵן אֲנִי, וּמִי צוֹעֵק כִּד
אוֹי לִי וַי לִי, הֲלֹא אֲנִי בְּעֲצָמִי אוֹמֵר וַי לִי, לִי מִמַּשׁ, וְאִם כֵּן לָמָּה
בְּאַמַּת לֹא אֲשִׁים אֶת לְבִי הַיָּטִב לְדַבְרֵי עֲצָמִי לְהַרְגִּישׁ בְּאַמַּת גִּדֵּל
הַכָּאֵב שְׁלִי, וּגְדֵל מְרִירוֹת לְבָבִי וּנְפִשִׁי וּגְדֵל הַרְחַמְנוּת שְׁעָלִי, עַד
שֶׁכָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִסְפִּיקוּ לִי לְצַעֲוֵק וַי לִי, כְּמוֹ שֶׁאֲנִי
צָרִיךְ לְצַעֲוֵק בְּאַמַּת, כִּי וַי לִי בְּאַמַּת, לִי מִמַּשׁ וַי לִי, מָה שֶׁאֲנִי

לְהַעֲרִיךְ וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר בְּפָנַי רַבּוֹתַי וְחִבְרֵי וְאֶפִּילוּ
 לְעַצְמִי אִי אֶפְשֶׁר לְצִיר כָּלֵל גְּדוֹל כְּאֵב נַפְשִׁי וּמְרִירוֹת שְׁלָה וְגִדְל
 הַרְחַמְנוֹת שְׁעָלִי, וְעַל־יָדַי שְׁאֲשִׁים כָּל זֹאת עַל לְבִי וְאִמָּה אֲזוּנִי
 לְדַבְּרֵי עַצְמִי, אֲזוֹכָה לְהַתְּעוֹרֵר בְּאִמַּת וּלְצַעֲוֹק עוֹד הַפַּעַם וְיִי לִי
 וּכְיֹצֵא בְּקוֹלוֹת כְּאֵלוֹ עוֹד מֵתוֹךְ עוֹמֵק לְבָבִי בְּאִמַּת, כְּמוֹ שְׂרָאוּי
 לִי לְצַעֲוֹק עַד שֶׁתִּשְׁמַע שְׁוַעֲתִי וְתִקְבַּל תְּפִלָּתִי וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ בְּאִמַּת, וְתַעֲזֹרֵנִי וְתִזְכְּנֵנִי לְהַתְּקַרֵּב בְּאִמַּת לְצַדִּיקֵי
 אִמַּת, וְלִהְיוֹת לִי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה נִגְדָם, וְלֹא אֶתְבַּיֵּשׁ מִלְּדַבֵּר עִמָּהֶם
 כָּל מָה שְׁאֵינִי צָרִיךְ לְדַבֵּר, וְעַל־יְדִירְיָה אֲזוֹכָה לְעִבּוֹד אֶת יְהוָה
 בְּיוֹתֵר, וְכָל מָה שְׁאֲזוֹכָה לְעִבּוֹד יְהוָה בְּיוֹתֵר אֲזוֹכָה לְהַתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם
 וְלִהְיוֹת לִי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּיוֹתֵר, וְעַל־יְדִירְיָה אֲזוֹכָה
 לְעִבּוֹדֵת יְהוָה בְּשְׁלִימוֹת יוֹתֵר, הַגֵּם כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ מֵאִיזָה דְבָר
 לְהַתְּחִיל, אִם לְהַשְׁתַּדֵּל תַּחֲלָה לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיקִים וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם
 וְעַל־יְדִירְיָה אֲזוֹכָה לְעִבּוֹדֵת יְהוָה, אִם לְהוֹדִרוֹ תַּחֲלָה לְעִסוֹק הַרְבֵּה
 בְּעִבּוֹדֵת יְהוָה, וְעַל־יְדִירְיָה אֲזוֹכָה לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיקִים וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם,
 כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכֵן הַתְּחַלָּה, וְכֵן יֵשׁ דְּבָרִים הַרְבֵּה
 בְּעִבּוֹדֵת יְהוָה אֲשֶׁר הָאֶחָד תְּלוּי בַּחֲבֵרוֹ וְאִין יוֹדְעִין מֵהֵיכֵן
 הַתְּחַלָּה עַל כֵּן חוּס וְחִמּוֹל עֲלֵינוּ וְהוֹרְנוּ הַדְּרֹךְ הַיָּשָׁר וְהָאִמַּת
 מֵהֵיכֵן לְהַתְּחִיל לְעִסוֹק בְּעִבּוֹדֵת יְהוָה כְּרָאוּי, וְתַעֲזֹרֵנוּ לְהַתְּחַזֵּק
 בְּרִצּוֹנוֹת וְכִיּוֹפִים וְתִשׁוּקוֹת וְנִגְעוּגוּעִים לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקַדְשָׁה
 וְלְהַרְבּוֹת לְפָנֶיךָ בְּתַחֲנוּת וּבְקִשׁוֹת עַל כָּל דְּבָר וּדְבָר מֵהַדְּבָרִים
 שֶׁבְּקַדְשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּר לְהַתְּחִיל וּלְגַמּוֹר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקַדְשָׁה,
 וְנִזְכָּר לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ וּלְעִבְדְּךָ בְּלֵב שָׁלֵם, וְיָקִים בְּנוֹ מִקְרָא

שְׁפֹתוֹב: יְהוָה יִגְמֹר בְּעַדֵי יְהוָה חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיד אֵל
תִּרְפֵּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

** י. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְהַשְׁלִים מַעֲשֵׂי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַחֲזִירֵנִי
בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ בְּאוֹפֵן שְׂיִתְתַּקַּן בְּשְׁלִימוֹת כָּל
הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדֶּךָ, וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא אֶפְגֹּם עוֹד מֵעַתָּה שׁוּם
עוֹן וּפְגָם כָּלֵל, וְתִעֲזָרֵנִי שְׂאֲחַר פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם הַזֶּה לְאוֹרֶךְ
יָמִים וְשָׁנִים אֲזֻכָּה לְבֵא תִכְרָה לְתַכְלִית שְׁלִימוֹתַי. בְּאוֹפֵן שְׂתַצִּילֵנִי
מִכָּל הָעוֹנָשִׁים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים הַבָּאִים עַל הָאָדָם לְאַחַר פְּטִירְתּוֹ
כְּשֶׁאִינוֹ מְטִיב אֶת מַעֲשָׂיו בְּשְׁלִימוֹת, וְתַצִּילֵנִי מִחִיבוּט הַקָּבֶר
וּמְדִינָה שֶׁל גֵּיהֶנֶם וְלֹא אֶצְטַרֶּךְ לְסִבּוֹל שׁוּם צַעַר וְיִסּוּרִין כָּלֵל
לְאַחַר פְּטִירְתִּי, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יִדְעָתִי בְּעַצְמִי כִּמְהָ אֲנִי רְחוּק לְעַת
עַתָּה מִכָּל זֶה כִּי זְעִירִין אִינוֹן הַזּוֹכִים לְזוֹה, בְּפִרְט כִּפִּי אֲשֶׁר יִדְעָתִי
בְּנַפְשִׁי כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד, אִךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן יִדְעָתִי כִּי
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה אֵרֶךְ אַפַּיִם וְגָדֵל חֶסֶד, וַיֵּשׂ אֶצְלֶךָ רַחֲמִים גְּדוֹלִים
כְּאֵלוֹ שְׂיִכּוּלִים לְהַגֵּן גַּם עָלַי, עַד שְׂאֲזֻכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה
לְפָנֶיךָ וּלְהַטִּיב מַעֲשֵׂי בִזְהָ הָעוֹלָם מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים בְּאוֹפֵן
שְׂאֲזֻכָּה לְהַנְצִיל מִכָּל רָע וּמִכָּל הָעוֹנָשִׁים הַבָּאִים לְאַחַר כִּךְ חֶסֶד
וְשְׁלוֹם. בְּפִרְט בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵן הַמָּה
אֲשֶׁר זְכוּתָם גְּדוֹל כָּל כִּךְ עַד שְׂיִכּוּל לְהַגֵּן גַּם עָלַי, וְתִעֲזָרֵנִי שְׁלֵא
אֶצְטַרֶּךְ לְהַתְגַּלְּגַל וּלְבֵא עוֹד הַפְּעַם לְעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אַתָּה יִדְעָתָ
גְּדֹל הַסַּפְּנָה שִׁישׁ לְהָאָדָם בִּזְהָ הָעוֹלָם וְהַבְּחִירָה חַפְּשִׁיית, וּכְמוֹ
שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה הַכֹּל בְּיַדֵי שְׁמַיִם חוּץ מִיִּרְאֵת
שְׁמַיִם וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא אֶקְלָקֵל אֶת מַעֲשֵׂי חֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּגִלְגוּל

השני ביותר רחמנא לצלן, על כן זכני להיות חזק בדעתי בזה העולם, ואזכה להתפלל על זה הרבה בתיים חיותי שאזכה, להשלים מעשי בגלגול זה, ולא אצטרך להתגלגל עוד הפעם חסד ושלוש, ואפילו אם לא אזכה להשלים מעשי חסד ושלוש ובודאי אצטרך לסבול מה שסובל האדם לאחר פטירתו אם אינו מטיב את מעשיו בשלימות, עשה עמי מה שתעשה ברחמיך הרבים באופן שאזכה להנצל על כל פנים מעונש הגלגול בעולם הזה עוד הפעם אפילו להתגלגל באדם מישראל ומכל שכן משאר גלגולים רחמנא לצלן.

ותעזרני שאהיה חזק בדעתי בזה מאד גם לאחר פטירתי מזה העולם, עד שאזכה להתנפל ולהתחנן גם אז ולמען ולומר בפה מלא לפני הבית דין של מעלה, עשו עמי מה שתרצו ועשו עמי הגמר והסוף כאן באופן שיהיה תיקון שלם לנפשי ורוחי ונשמתי, ולא אצטרך להתגלגל עוד הפעם חסד ושלוש, כי כבר רמזת לנו על ידי חכמיך הקדושים שטענות ואמתלאות כאלו מועילים אפילו לאחר פטירתו של האדם, ומכל שכן אם הוא חזק בדעתו בזה בתיים חיותו ומתפלל על זה הרבה שבודאי תתקבל תפלתו ויועיל לו להיות חזק בדעתו בזה גם לאחר כך. רבונו של עולם, אתה ידעת כי אין בנו שום שכל והשגה להבין ולהשיג שום דבר על מכונו, ומכל שכן בענינים הנעשים עם האדם לאחר פטירתו, אך לא על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמיך הרבים, ועל זכות הצדיקים הגדולים אנו נשענים שזכו להשיג ולידע ולרמוז לנו גם

בן. קצת מזה, על בן חום וְחַנְנוּ וְחַמּוֹל עָלֵינוּ וְזַכְנוּ לְהַאֲמִין
 בְּדַבְרֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת וְלִקְשֹׁר כָּל דְּבָרֵיהֶם הָאֱמִיתִים בְּמוֹחֵינוּ
 וְדַעֲתֵינוּ וְלִבֵּינוּ, בְּאוֹפֵן שְׁנוֹכָה לְהַצְלִיחַ עַל־יְדֵי זֶה לְנִצּוּחַ בְּגוֹפֵינוּ
 וְנַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחֹתֵינוּ וְנִשְׁמׁוֹתֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן
 בן יהי רצון:

תפלין

לֹא וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּפִלִּין כְּרָאוּי עִם כָּל פְּרֻמִּיהָ
 וְדַקְדוּקֶיהָ וּבְכוּנֹתֶיהָ וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבְלֵב
 טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבִירְאָה וְאֵהָבָה עֲצוּמָה וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁלֵא אִסִּיחַ
 אֶת דַּעְתִּי מִן הַתְּפִלִּין לְעוֹלָם וְאִזְכֶּה שְׂיֵאִיר עָלַי אֹזֶר פְּנִיךָ עַל־יְדֵי
 קְדֻשַׁת מִצְוֹת תְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וַיִּקְיֵם בִּי מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "וִירָאוּ כָּל
 עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וִירָאוּ מִפָּנֶיךָ" וְאִזְכֶּה שְׂיִמְשֶׁךָ
 עָלַי אֹזֶר הַחֲשֵׁמ"ל הַקְּדוּשׁ עַל־יְדֵי הַרְצוּעוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַתְּפִלִּין
 וְעַל־יְדֵי־זֶה אִזְכֶּה לְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת תְּמִיד וְאִזְכֶּה לְהַתְקַשֵּׁר
 וְלְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאֵמַת עַל־יְדֵי קְשִׁירַת הַתְּפִלִּין בְּרָאשֵׁי וּבְזוּרְעֵי,
 וְתִזְכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תְּמִיד קְדֻשַׁת אֹזֶר הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים, וְלִקְבֹּל
 תְּמִיד שִׁכְל חֲדָשׁ וְנִשְׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפְּנִים:

וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּפִלִּין כְּרָאוּי בְּכָל פְּרֻמִּיהָ
 וְדַקְדוּקֶיהָ וּבְכוּנֹתֶיהָ וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ וְאִזְכֶּה
 לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרִים וְקְדוּשִׁים מְסוּפְרֵי הַגּוֹן וְצָדִיק אֱמִתִּי
 וַיְהִי נִכְתָּבִין בְּקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה וּבְכוּנָה עֲצוּמָה וְנִדְרָה כְּרָאוּי, לְכוּן

בשעת פתיבת התפלין ותקונן וכתובת הפרשיות ותקון הכתובים והרצועות, ותפירתן בגדין וכל תקוני התפלין, הכל יהיה געשה על צד היותר טוב ונאות כפי דיני התורה הקדושה, ויהיו התפלין שלי כשרים תמיד בכל פרטי דיניהם ונאים ביותר בתכלית הנוי והיפי, וקדושים בתכלית הקדשה ואזכה להניח תפלין דרש"י ותפלין דרבנו"תם בכל יום ויום ואזכה להניחם במקומם הראוי על הראש ועל הזרוע בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה מאד מאד, ובכונה גדולה עצומה ונוראה, ובהתעוררות גדול בשמחה גדולה עד שאזכה שיהיה נמשך עלי קדשה גדולה ועצומה, על ידי הנחת תפלין הקדושים והנוראים מאד מאד ויהיה נמשך עלי קדשת התפלין משרשם העליון בקדשתך העליונה, עד שאזכה לדבקות גדול אליך באמת על ידי מצות תפלין ולא אסיח דעתי מן התפלין לעולם, ולא אדבר שום שיחה בטלה בעת שאני מכתיר בתפלין בכתירי דמלכא עלאה, בחגירת זינא עלאה, ואזכה להתעטר בנור עמרת תפארת התפלין הקדושים באימה וביראה גדולה ועצומה בלב טוב ובשמחה רבה וחדוה גדולה, באפן שאזכה לקיים מצות תפלין בשלמות הראוי כרצונך הטוב, עד שאזכה להתדבק בך יתברך תמיד על ידי קדשת התפלין הנוראים:

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חֹמֶל דְּלִים חֵמֶל עֲלֵינוּ, וְעֲזַרְנוּ וְחַנּוּנוּ בְּקִדְשֵׁי הַתְּפִלִּין וּבְשֵׁם שׁוֹפֵיִת אוֹתָנוּ וְנִתַּתְּ לָנוּ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִצְוֵה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת, בְּן תַּחֲנֻנוּ וְתוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַיֵּם בְּאֵמֶת וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוֹל מִצְוֵה זֹאת שֶׁל תְּפִלִּין.

וְנִזְכָּה לְהַתְדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד, וְאֵל יִגְרְמוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְהַפְסִיק חֵסֶד
 וְשָׁלוֹם בֵּינֵינוּ לְבִינְךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, וּבְרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תִּזְכְּנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְנִזְכָּה לְהַתְבַּיֵּשׁ
 מִמֶּךָ תְּמִיד בְּאַמֶּת עַל עֲצָם פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ נִגְדָד תִּתְבַּרְךָ,
 וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
 שְׁחַטָּאתֵנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵינוּ עַל הָאֲדָמָה עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַד
 שְׁנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קִדְשַׁת הַתְּפִלִּין בְּאַמֶּת, עַד שְׁנוֹכָה
 לְהַתְדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד בְּדַבְּקוֹת גְּפִלָּא וְעֲצוּם, בְּתִשׁוּבָה וְחִשְׁקָה
 וְחִפְצָה וְחַמְדָּה וְאַהֲבָה גְּדוּלָה אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב כְּמוֹ
 שֶׁכְּתוּב: "כָּלֹתָהּ לְתִשׁוּעָתְךָ נִפְשֵׁי לְדַבְּרְךָ יִחְלָתִי. כָּלֵה שְׂאֵרֵי
 וּלְבַבִּי צוּר לְבַבִּי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. אַחַת שְׂאֵלָתִי מֵאֵת יְהוָה
 אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיֵּי לַחַיּוֹת בְּנֵעָם יְהוָה
 וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ":

צוּר עוֹלָמִים עֲזָרְנִי פְדֵנִי וְחַנּוּנִי, הַצִּילֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, בְּאוֹר פְּנִיךָ
 הַחַיִּי וְקִימְנִי זַכְּנִי שִׁיחִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי קִדְשַׁת הַתְּפִלִּין
 הַקְּדוּשִׁים מְשַׁרְשֵׁם הַעֲלִיזוּן וְאִזְכָּה לְחַדֵּד שְׁכָלִי בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 תְּמִיד וְאִזְכָּה תְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל־יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין לְמַחִין
 חֲדָשִׁים וְלַהֲפָרָה חֲדָשָׁה בְּהַשְׁגַּת אֱלֹהוּתְךָ וַיְדִיעַת רוּמְמוֹתְךָ
 יִתְבַּרְךָ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמֶךָ לְעַד וּלְנִצְחָה נְצַחִים, וְתִמְשָׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה
 גְּדוּלָה מִפְּנֵיךָ תְּמִיד, וְתִהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵי זוֹ הַבּוֹשָׁה לְבִלְתִּי
 אֲחַטָּא מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְתֵאִיר עָלַי בְּאוֹר פְּנִיךָ, וַיְהִי פְנֵי
 מְאִירוֹת בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה עַל־יְדֵי אוֹר הַבּוֹשָׁה דְּקִדְשָׁה שֶׁתִּמְשָׁךְ

עלי ברחמיך ובחסדיך הגדולים, עד שיבואו ויפלו מפני כל רואי שיפל עליהם בושא ויראה גדולה מפני, עלידי קדשת אור התפלין שתמשיך עלי ברחמיך, ויתוסף להם ידיעה גדולה והכרה חדשה דקדשה ויראה ובושה גדולה, עלידי קדשת אור הפנים שתמשיך עלי בחמלתך הגדולה ויקים בי מקרא שכתוב: "וראו כל עמי הארץ כי שם יהיה נקרא עליך ויראו מפוך":

יד ותזכני ברחמיך הרבים למדת ההסתפקות, שאזכה להיות מסתפק במעט מהעולם הזה ולא אשתמש בעסקי העולם הזה כי אם מה שמכרח לבי בתכלית הצמצום וההסתפקות, בקדשה ובטהרה גדולה לשמך ולזכרך לבי ואפלו כשתזכני להגדלת הדעת באמת, שאזכה להכין מפל הדברים את הרמזים דקדשה שיש בהם, אף-על-פי-כן, לא אהיה נוטה כלל להרבות חס-ושלום בעסקי העולם הזה רק להסתפק במעט מאד בצמצום גדול בהכרחיות לבי, ובקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבי באמת ועקר עסקי יהיה רק בעבודת יהוה לעסק כל ימי בתורה ותפלה ומעשים טובים ותעורני שאפלו מזה ההסתפקות וההכרחיות שתשפיע לי אזכה להפריש ממנו לצדקה ואזכה לקים מקרא שכתוב: "טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט" ואזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים הרבה ועלידי הצדקה שלי אזכה ליחד קדשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים בשם כל ישראל:

ותעורני ותזכני לקים בכל יום מצות ציצית ותפלין וקריאת שמע ותפלה בתכלית השלמות, בלב טוב ובשמחה

גדולה, ובמסירת נפש בקדשה ובטהרה, ובכונה גדולה ועצומה, עם כל פרטיותם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצות התלויים בהם ותופני לעסק בתורה בכל יום ויום בקדשה גדולה ובשמחה רבה ואחר-כך תנחני בצדקתך לעסק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזכה לברר ברורים קדושים, ולהשלים נפשי ורוחי ונשמתו על-ידי כל הדברים שאקנה ואמפר, ואזכה לידע ולכונן לקנות ולמכור כל דבר בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר, או להפך כפי הניצוצות הקדושות שיש באותו הדבר וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי על-ידי המשא ומתן עד שאזכה לעשות יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על-ידי המשא ומתן שלי ועל-ידי כל העסקים שלי ונזכה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים והיחודים העליונים, באפן שנוזכה לזכרון דקדשה, לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות ותשמרני ותצילני משכחה שהיא מיתת הלב, שלא אשכח את תכליתי וסופי ולא אסיח דעתי לעולם מזכרון עלמא דאתי:

סחסט וזכנו לקים מצות תפלין בשלמות פראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה, בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה ותשפיע ותאיר עלינו אור התפלין והרצועות הקדושים משרשם העליון, באפן שנוזכה לתקן פגם כל הגזלות ופגם כל תאות מוזן וכל מיני פגם הדעת והמוח, שהוא כלל התורה הקדושה, הפל נזכה לתקן על-ידי

קִדְשֵׁת הַמַּחִין וְקִדְשֵׁת הַמּוֹתְרֵי מַחִין שְׂיִמְשְׁכוּ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי
 קִדְשֵׁת הַתְּפִלִּין וְהַרְצוּעוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, שֶׁתּוֹפְנוּ לְקִימָם
 בְּשִׁלְמוֹת בְּשִׁמְחָה כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים
 רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִכָּל מִינֵי פְגַם הַדַּעַת וְנוֹכַח
 לְלִמּוּד תּוֹרָה בְּמַהֲרָה, בְּמַחְשְׁבוֹת זְכוֹת צְחוֹת וְנִכְוֹנוֹת, בְּלֵי שׁוּם
 תַּעְרוּבוֹת פְּסֻלֹת וְעֵכִירֵת הַדַּעַת כִּלְלֵל וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
 צְדָקָנוּ, וְתִשְׁלַח לָנוּ מַהֲרָה אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְבִשְׂרָנוּ, וּמִפִּי
 אֲרִיזוֹת יִצְיָלָנוּ, וְאָבוֹת עַל בָּנִים יִשְׁמַחְנוּ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן כֵּן
 יְהִי רִצּוֹן:

ה: וְזַכְּנוּ לְקִימָם מִצּוֹת תְּפִלִּין כְּרִאוּי כִּכֹּל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה
 וְכוֹנְנוֹתֶיהָ וְתִרְי"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב
 וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה, כְּרִאוּי לְשִׁמּוֹחַ וְלִגִּיל וְלִשְׂשׂוֹן מְאֹד כְּשֶׁאֲנוּ זֹכִים
 לְהַתְּעַטֵּר בַּעֲטֻרַת תְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד
 שֶׁהֵם כְּתָרֵי דְמִלְכָּא וּבְזִכּוֹת קִדְשֵׁת הַשְּׁבָעָה רִאשִׁים שֶׁל הַתְּרִין
 "שִׁינִין" הַקְּדוּשִׁים שֶׁבַּתְּפִלִּין, שֶׁהֵם "שִׁין" שֶׁל שְׁלֹשָׁה רִאשִׁים
 וְ"שִׁין" שֶׁל אַרְבַּע רִאשִׁים, נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת מִשְׁחַ
 מְשִׁיחַ שֶׁהוּא רוּעָה יִשְׂרָאֵל הָאֱמִתִּי שְׁכֻלֹל מִכָּל הַשְּׁבָעָה רוּעִים
 וּבְזִכּוֹתֵם וּכְחֵם שֶׁל מִשְׁחַ רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוּם וְשֶׁל כָּל הַשְּׁבָעָה
 רוּעִים, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּים, נִזְכָּה לְשִׁבְרֵי וּלְכִבְלֵי תַּאֲוֹת
 נְאוּף מֵאֲתָנוּ, וּלְשִׁבְרֵי הַחוֹתֵם דְּקִלְפָּה, וּלְתַקֵּן כִּכֹּל מִינֵי תַּקּוּנִים
 הַחוֹתֵם דְּקִדְשָׁה חֲתַמְנוּ לְחַיִּים אֱמִתִּים, מְלֻךְ חֲפִיץ בְּחַיִּים,
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים גּוֹאֵל מִמּוֹת וּפּוֹדֵה מִשְׁחַת, הַצִּילָנוּ מִכָּפָר
 שַׁחַת הַצִּילָנוּ נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן הַשְּׁאוּל תַּחֲתִיּוֹת פְּדָה

אוֹתָנוּ מַעֲוֹת הַתַּאֲוֹת רָעוֹת, וּבִפְרֵט מַעֲוֹת הָרַע שֶׁל תַּאֲוֹת
נְאוּף פְּדָה עִמָּךְ מַעֲוִים, צִאֲנֵךְ מִיד גּוֹזִיִּים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא
לְחַיִּים:

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ לְצַמְצֵם אֶת מַחֲנוּ וְשִׁכְלָנוּ בְּצַמְצוּם
דְּקִדְשָׁה, וְנִשְׁמֹר אֶת מַחֲנוּ מְאֹד לְבַל יֵצֵא חוּץ מִן
הַגְּבוּל חֶסֶד וְשְׁלוֹם וְאִפְלוּ בְּקִדְשָׁה, לֹא יֵהָרֵם מַחֲנוּ לְצֵאת חוּץ
מִהַגְּבוּל שְׁיֵשׁ לָנוּ וּבְמַפְלֵא מֵאֲתָנוּ לֹא נִדְרֵשׁ וּבְמִכְסֵה מִמֶּנּוּ לֹא
נִחְקֵר, רַק בְּמִה שֶׁהֲרִשִׁינוּ, נִתְבּוֹנֵן בְּשִׁכְלֵ אֲמַתִּי בְּשִׁכְלֵ חֲרִיף
וּמַהִיר, בְּשִׁכְלֵ זֶד וְצַח, בְּשִׁכְלֵ נְכוֹן וְאֲמַת, וְיִצִּיב וְקִים וְיִשֵּׁר וְנִאֲמֵן
בְּרִצּוֹנֵךְ הַטּוֹב וְתַעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִמְשִׁיךְ עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד קִדְשֵׁת הַצַּמְצוּם הַשְּׂנֵיךְ לְשִׁכְלוֹ, לְבַל יֵהָרֵם מִחוּ לְצֵאת מִן
הַגְּבוּל שְׁיֵשׁ לוֹ כִּי אֶתָּה אֵל-שְׂדֵי שְׁיֵשׁ דִּי בְּאֵלֵהוּתְךָ לְכָל בְּרִיָּה,
שְׁפֵל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה מֵרֵאשׁ וְעַד סוּף יֵשׁ לוֹ דִּי וּגְבוּל וְצַמְצוּם
בְּאֵלֵהוּתְךָ, שְׂאֵסוּר לוֹ לְצֵאת בְּשִׁכְלוֹ חוּץ מִהַגְּבוּל שְׁיֵשׁ לוֹ אֵל
שְׂדֵי תֵן לָנוּ רַחֲמִים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת הַתְּפִלִּין מִשְׁרָשֵׁם, שֶׁהֵם
הַתְּנוּצְצוֹת הַמַּחֲזִין הַקְּדוּשִׁים עִם הַצַּמְצוּם הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּל הַמַּחֲזִין
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֶרְפוֹ וּמִדְּרַגְתּוֹ:

אָנָּה רַחוּם צְדִיק, יְהוָה אוֹהֵב מִשְׁפָּט, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אֶתָּה
יודֵעַ מַה שְׁיֵשׁ לָנוּ מֵעַצְמֵנוּ מַה שֶׁתַּאֲוֹת גּוֹפְנוּ רוֹדְפִים
אֲחֵרֵינוּ בְּכָל עַת עַד אֲשֶׁר נִכְשְׁלָנוּ וְאִין עוֹזֵר, אִף גַּם זֹאת
גּוֹרְמִים לָנוּ מַה שְׂגוֹרְמִים הַפְּגָמִים הַנִּמְשָׁכִין מִכְּלָלִיּוֹת הָעוֹלָם.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְנוּ אֶת יְהִיבֵנוּ, הִצִּילָנוּ שְׁמִרְנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֵא יִזִּיק לָנוּ כָּלֵל עוֹת מִשְׁפָּטִים, וְתִצִּילָנוּ מֵאֲהָבוֹת

הנפולין, ונזכה להעלות ולברר את כל האהבות להעלותם ולהחזירם אל שרשם שבקדשה באמת ותעזרנו ותוכנו לתקן את המשפט בקדשה ובטהרה גדולה בתכלית התקון בשלמות, ותהיה עמנו תמיד, ותשמרנו ותעזרנו ותושיענו שלא נפגם את התפלין והמחין שלנו ולא יעלה אל המזח לחות ושמונויות רעות שהם בחינת מפת עשו ושומעאל:

כט: **אנא** יהוה ברחמיך הרבים, זכנו להסתפל על פאר הדרת פניהם הקדושים והנוראים באמת, באפן שנוכה על ידיה לקבל ולהמשיך עלינו גם בן הארה נפלאה מההתפארות הזאת, עד אשר נזכה שימשך עלינו תמיד קדשת התפלין הנוראים ופאר קדשת התפלין יהיו בוקעים בעינינו עד שנוכה גם בכל מקום שאנחנו נסתכל ונביט שם, שיתקדש המקום ההוא בקדשת ארץ ישראל עד אשר כל מי שיודע מפעם ארץ ישראל הקדוש, ירגיש קדשת ארץ ישראל בכל מקום שיתועד עמנו יחד, עד אשר יכיר אותנו וידע ויבחין שאנחנו זכינו להיות אצל צדיקים אמתיים על ראש השנה:

לג: **וזכנו** לקיים מצות תפלין בשלמות, בקדשה ובטהרה גדולה, ביראה ובאהבה, בשמחה ובטוב לבב עד שימשך עלינו על ידי פאר התפלין הקדושים והנוראים, קדשת המחין משרשם מהראש בית, שהוא ממלא את בתי התפלין הקדושים במחין קדושים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה:

לה: **רבנו** של עולם, זכנו לבושה דקדשה שאזכה להתירא ולהתבייש מפניך תמיד לבלי לעשות שום דבר

שהוא בנגד רצונך ואפלו כשארצה לעשות איזה מצוה, אוכה
 להתבייש ממך הרבה, מפני המצוה הקדושה והנוראה בעצמה
 כי בזה יוכה נער כמוני לעשות מצוה לגדל הדרת יקרת
 נוראות קדשת כל מצוה ומצוה, אשר נוראות קדשת כל מצוה
 ומצוה שגבה וגדלה מאד מאד, ומי יעצר בך להתפאר שראוי
 [שהוא ראוי] לעשות מצוה לפניך תתברך ובפרט לפי גדל
 רחוקנו ממך על ידי עוונותינו ופשענו הרבים, באשר יודע כל
 אחד בנפשו, בודאי ראוי שתפל יראה ובושה גדולה על פנינו
 כשאנו רוצים לעשות איזה מצוה כי מי אנכי שאזכה לחמף
 התפלן הקדושים והנוראים שהם פתרי דמלכא ולהניחם על
 ראשי וזרועי הפגומים מאד, ולהתעטף בעטופא דמצוה בלבושין
 דמלכא, בקדשת הציצית הקדושים והנוראים וכן בשאר
 המצות, כי המצות בעצמן קדושים ונוראים מאד מאד כל מצוה
 ומצוה ולפני מי אני עושה המצוה, לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא, אים ונורא ואדיר וכו', אשר לגדלתו אין
 חקר ואם הייתי זוכה לדעת אמתו כל שהוא, בודאי היה נופל
 על פני בושה גדולה אפלו לעשות מצוה ואפלו להושיט המאכל
 לפי, היה ראוי שיהיה לי בושה גדולה, כי מאן דאכיל דלאו
 דיליה בהית לאסתכולי באפיה מפל שפן וכל שפן שראוי שיהיה
 לי בושה ויראה גדולה לכלי לעשות שום עברה וחטא ופגם
 חס ושלום, כי עברה אינה שיכה לאיש ישראלי כלל, כי
 נפשות כל ישראל בשרשם רחוקים מעברות לגמרי, ואין עברה
 שיכה לנפש ישראל כלל:

תְּפִיסָה

נַחֲמָן: וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ תְּמִיד מִתְּלַמִּידִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, כִּי אַתָּה
 יָדַעְתָּ כִּי בֶשֶׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וְאִין אַתָּנוּ יוֹדַע עַד מָה
 אֵיךְ לְהִזְהַר וְלִהְיוֹת שֹׂמֵר מֵהֶם חוּסָה עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 שְׁלֹא תִגִּיעַ לְתַלְמִידִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים שְׂאִינָם רְאוּיִם לְקַבֵּלָהּ
 [וְתַחוּם] וְתַרְחֵם עֲלֵיהֶם, וְתִשָּׁבֵם מִהֲרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
 בְּאִפְּן שְׂיֻכְלוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל אֲמַתַּת נְעִימוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 וְתִגְלֶה הָאֲמַת בְּעוֹלָם וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְהַשְׁקֵר לְהַסְתִּיר וְלִהְיוֹת
 הָאֲמַת חֵס־וְשְׁלוֹם וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ כֹּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם
 מֵעוֹנֵשׁ תְּפִיסָה וּבֵית הָאֲסוּרִים חֵס־וְשְׁלוֹם שְׁלֹא נִבּוֹא לְעוֹלָם
 לְתַפְּסָה וּבֵית הָאֲסוּרִים וְתַרְחֵם עַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּבַר
 נִתְּפָסוּ בְּבֵית הָאֲסוּרִים שֶׁתִּמְהַר לְהוֹצִיאֵם מִשָּׁם בְּשְׁלוֹם וְנַחַת, כִּי
 אַתָּה יוֹדַע צַעֲרָם וּמְכַאוֹכֵם, וְעֵצָם הַרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם,
 הוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁד וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם תִּנְתַּק "יְהוָה מִתִּיר
 אֲסוּרִים, אֲמֹר לְאֲסוּרִים צֵאוּ וְלֹאֲשֶׁר בַּחֶשֶׁד הִגְלוּ" וְתֵן לָנוּ
 פְּרִיָּתֵנוּ בְּהַרְחֵבָה גְּדוֹלָה מֵאֲתָךְ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם, בְּאִפְּן
 שְׁנוֹפָה לְהוֹיֹת פְּרִצוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם "וְיִהי
 נַעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנֵנָהוּ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.
 וְאֵנִי תַפְּלִתִי לְךָ יְהוָה עַת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֲמַת
 יִשְׁעֶךָ. יְהוָה עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ

יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

תְּקוּהָה

כט רב־ונו של עולם, צר לי מאד מר לי מאד. אִמְרָתִי "וַיְהִי מָה אַרְוֹצָה" דְּבָרֵי לְפָנֶיךָ, "אֲשִׁיחָה וַיְרוּחַ לִי" אוּלַי יְחוּם אוּלַי יִרְחֵם "אוּלַי יֵרָא יְהוָה בְּעֵינַי" וּמֵאַרְצֵי אֲדָבָר וּמֵעַפְרֵי אִמְרָתִי אֲצַפְצֵף "אוּלַי יֵשׁ תְּקוּהָה" אוּלַי יְחוּם עִם עֵינַי וְאֲבִיוֹן אוּלַי יִרְחֵם כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, לְרָעִים וְלַטּוֹבִים, וּבִדְאִי אַתָּה יָכוֹל לְמַצֵּא בְּדַבְרֵי גַם כֵּן אֵיזָה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, אַף עַל פִּי שֶׁהֵם בְּהֶעֱלֵם וּבְהֶסְתֵּר גָּדוֹל וּבְתַכְלִית הַמַּעוֹט וּבְהֶעֱלָמָה גְדוֹלָה עַד שְׁאִינֶן רְאוּיִים דְּבוּרֵי לְהִיוֹתָם נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים עַל־יְדֵי הַסְּתֵרֶת מְעַט הַטּוֹב הַזֶּה שֶׁנֶּעְלָמוּ בָּהֶם אַף־עַל־פִּי־כֵן אַתָּה רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב, וְלִפְנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וְהַמוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאשִׁית, וְאַתָּה יָכוֹל בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לְגַלּוֹת גַּם מְעַט הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּדַבְרֵי כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ רַבּוֹנוּ דְּעֵלְמָא כִּלְאֵי שְׁאֵף־עַל־ פִּי שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָּךְ הַרְבֵּה, חָטָאתִי עֲוִיתִי וּפִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, אַף־עַל־פִּי־כֵן פּוֹנְתִי בְּדַבְרֵי לְטוֹבָה כִּי אֲנִי כּוֹסֵף וּמִשְׁתּוֹקֵק וְחָפֵץ וּמִתְנַעֵנֵעַ בְּאַמְתָּ לְעַבּוֹדְתֶךָ בְּאַמְתָּ שְׂאִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד וְאִם אֲמַנֵם מַעֲשֵׂי אֵינִם נְאִים כְּלָל, עִם כָּל זֶה, דְּבָרֵי בְקִשׁוֹתֵי וְתַחֲנוּנֵי הֵם בְּאַמְתָּ לְאַמְתּוֹ וְאַתָּה לְמוֹדַתְנוּ עַל־יְדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים לְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד עַל כָּל מָה שֶׁאֲנִי צָרִיכִין לְהַתְקַרְבוֹת לְעַבּוֹדַת יְהוָה בְּאַמְתָּ כִּי אַף עַל פִּי שֶׁנִּתְתָּ לָנוּ בְּחִירָה לְכַחוּר בְּטוֹב וְלִמְאֵם בְּרַע, אַף־

על־פּי־כן, מוֹעִיל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים עַל זֶה בְּעֶצְמוֹ, שְׁתַּטָּה לְבַבְנוּ
 אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וְתַכֵּף אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתַכְרִיחַ
 אוֹתָנוּ לְעוֹב דֶּרֶךְ רָשָׁע, וְלֵאחֹז בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּדֶרֶךְ הַחַיִּים
 וּבְאֵמֶת אֵין לִי שׁוּם תַּקְוָה כִּי אִם עַל זֶה, עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים
 וְשׁוּעָה וְצַעֲקָה וְזַעֲקָה אֵלֶיךָ שְׁתַּקְרַבְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְעַבֹּדְתֶךָ בְּאֵמֶת,
 וְתַכֵּף אֶת יִצְרִי וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר אֶת תַּאֲוֹתַי, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כְּחֶסֶדְךָ,
 כְּאִפְן שְׁאֲזֹכָה לְסוּר מִרַע לְגַמְרִי וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב כְּעִינֶיךָ תָּמִיד
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

תְּשׁוּבָה

ד אֲבָל יִדְעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי גָבְהוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ מִמַּחְשְׁבוֹתֵינוּ,
 וְרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ גָּבְרוּ וְעִמְקוּ וְעֶצְמוּ מְאֹד מְאֹד לְמַעַלָּה
 מִתַּפִּיסַת דַּעְתָּנוּ, וְאִי אֶפְשָׁר לְדַעַת וּלְהַשִּׁיג כְּלָל עַד הֵיכֵן עֶצְמוֹ
 וּגְבֹהוּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ "חֶסֶדְךָ יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹנ, כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמָיו" לְעוֹלָם "תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד דִּפְא" עַד דְּכֹרֵכָה שֶׁל נֶפֶשׁ עַל־
 כֵּן עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטֵחַ וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נֹשֵׁעַ כִּי גַם אוֹתִי
 לֹא תַעֲזֹב בְּרַחֲמֶיךָ וְאִם פְּגַמְתִּי מֵה שְׁפַגְמַתִּי, כִּמוֹ שְׂאֵתָה יוֹדַע עַד
 הֵיכֵן מְגִיעִים הַפְּגָמִים שְׁלִי כִּי אֲנֹכִי אִי אֶפְשָׁר לִי לְדַעַת וּלְהַשִּׁיג
 כְּלָל חֵלֶק אֶחָד מֵאֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מִפְּגָם עוֹנוֹתַי, וְגַם עַדִּין אֵינִי
 יוֹדַע כְּלָל נֶגֶד מִי מְרַדְתִּי, וְנֶגֶד מִי חֲטָאתִי, כִּי הַשְׁגַּת רוּמְמוֹתֶךָ
 נַעֲלָמָה מִמֶּנִּי כְּעוֹנוֹתַי אֲבָל אֶתָּה לְבַד יוֹדַע מֵה שְׁעֵשִׂיתִי וּמֵה
 שְׁפַגְמַתִּי, אֵיךְ וּמֵה וְכַמָּה וְנֶגֶד מִי פְּגַמְתִּי כִּי אֵין מִי שְׂיֹדַע מִמֶּךָ

כִּי אִם אַתָּה לְבַד, יִתְפָּרֵד שְׁמֶךָ לְעַד וְעַל כָּל אֱלֹהִים גָּבְרוּ רַחֲמֶיךָ
 וְחַסְדֶיךָ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ, וְאַתָּה חַפֵּץ חַסֵּד "כִּי לֹא תַחְפֹּץ
 בְּמוֹת הַמּוֹת, כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכָיו וְחַיָּה", וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחֲפֶה
 לוֹ אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ:

ו מֵלֵא רַחֲמִים, חוּסָה נָא עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּרְאֵה דִלּוֹתַי
 וְשִׁפְלוּתַי, וְעַל מַה שֶּׁאֵין בְּרַאֲתֵנִי, כִּי עָתָה אֵין אֲנִי נֹחֵשֵׁב
 בְּשֵׁם בְּרִיָּה כְּלָל, וּכְאֵלוֹ עֲדִין אֵין לִי שׁוּם הַיּוֹה בְּעוֹלָם כְּלָל, כִּי
 טוֹב לִי שְׁלֹא נִבְרַאתִי, מֵאַחַר שֶׁהִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי, וּבְכֵן בְּאֶתִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, שֶׁתִּעְזָרְנִי בְּכַח שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל אֱהִי"ה, אֲשֶׁר בּוֹ
 נִקְרְאתָ בְּעַת שֶׁהִתְחַלַּת לְגַאֵל אֶת בְּנֵיךָ מִמִּצְרַיִם לַעֲשׂוֹת אוֹתָם לְךָ
 לְעַם, וְלֵהֲשִׁיבֵם אֵלֶיךָ מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְמוֹשֶׁה
 בְּסִנְיָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי
 אֵלֵיכֶם", וּבְכֵן בְּכַח הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 שֶׁאֵתְחִיל לְהַכִּין עֲצָמֵי שִׁיחִיָּה לִי הַיּוֹה בְּעוֹלָם עַל יְדֵי שֶׁתִּזְכְּנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִרְגִישׁ כְּאִב חֲטָאֵי
 וְעוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

יְהוָה אֱלֹהֵי, נִפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד כִּי אֲנִי רְחוּק מְאֹד מִתְּשׁוּבָה
 בְּאַמֶּת, כִּי עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי וּבִלְבָלוּ אֶת דַּעְתִּי, עַד שֶׁאֵין
 אֲנִי יוֹדֵעַ כְּלָל אֵיךְ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, וְהַדַּעַת נִסְתַּלַּק מִמֶּנִּי וּלְפִי עֲזוּבִנִי,
 וְאֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם נֶעַ וְנָד בְּלֹא דַעַת וּבְלֹא לֵב:

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יוֹדַעַת לְאֵילַתִּי וְאֲשֵׁמוֹתַי מִמֶּךָ לֹא נִכְחַדּוּ
 וְעָתָה אָבִי, אָבִי, מֵלֵא רַחֲמִים, מַה אַעֲשֶׂה, אָנָּה אָנוּס
 לַעֲזוּרָה וְאֵיךְ אֲבַקֵּשׁ תְּרוּפָה וְתַחֲבוּלָה וְעֶצֶה לְהַמְלִיט עַל נַפְשִׁי,

לְהַצִּיל נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת, "אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵן יָבוֹא עֲזָרִי"
 עֲזָרִי עֲזָרִי, חַנּוּנֵי חַנּוּנֵי, הוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים
 וְהוֹפִיעָה עָלַי מִמַּעוֹן קִדְשֶׁתְךָ רוּחַ חַכְמָה וּבִינָה, רוּחַ קִדְשָׁה
 וְטַהֲרָה, שְׂאוּכָה לְהַתְקַדֵּשׁ וְלַהֲטָהֵר בְּאֵמֶת, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאָדָם וְאִשְׁתּוֹ לְמַחְרָפֵי וּלְמַבְזֵי נַפְשִׁי, וְאוֹכָה
 לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "דָּוִם לִיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ", וְלִסְבֹּל בְּזִיזוֹנוֹת
 וּבוֹשׁוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים עַל עוֹנוֹתַי, וְלִקְבֹּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה:

וְזַכְּנֵי לְהִיּוֹת כֹּל יְמֵי בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד, כִּי "מִי יֹאמֶר זָכַרְתִּי לְפִי
 טַהֲרֵתִי מִחַטָּאתַי" כִּי אַתָּה יַדְעָתָ אֶת לִבְבִנּוּ, כִּי הֵלֵב
 מְעַרְבֵב בְּפִסְלֹת וּבַפְּגִיזוֹת הַרְבֵּה, וְאֶפְלוּ בְּשַׁעַה שְׂאֵנִי מִתּוֹדָה
 וְאוֹמֵר: חַטָּאתִי לְפָנֶיךָ, גַּם אֲזוּ בְּאִים בְּלִפְנֵי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וּפְגִיזוֹת
 גְּדוּלוֹת, עַד שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לִי לְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד בְּאֵמֶת כְּרָאוּי וְאֶפְלוּ
 לְהַתּוֹדוֹת עַל חַטָּאתֵי מַה שְׁחַטָּאתִי וּפְשַׁעְתִּי בְּאֵמֶת לְפָנֶיךָ, גַּם זֶה
 נִמְנָע מִמֶּנִּי:

עַל-כֵּן זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד, שְׂאוּכָה
 לַעֲשׂוֹת תָּמִיד תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה הֶרְאֵשׁוּנָה, וְאוֹכָה
 לְתַקֵּן בְּכָל פְּעַם פְּגָם תִּשׁוּבָה הֶרְאֵשׁוּנָה, עַד שְׂאוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תִּשׁוּבָה עֲלֵאָה בְּאֵמֶת כְּרָאוּי וְאֲזוּ תִפְתַּח
 אֶת לְבָבִי וְדַעְתִּי לְדַעַת אֶת שְׁמֶךָ וְאֲזוּ אֲדַע בְּאֵמֶת כִּי עַדִּין לֹא
 הִתְחַלַּתִּי לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, כִּפִּי עֵצִים גְּדֻלְתְּךָ וְרוּמְמוֹתֶיךָ שְׁתּוֹכְנֵי
 לְהַשִּׁיג אֲזוּ, וְאֲזוּ תּוֹכְנֵי בְּאֵמֶת לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה,
 שְׂאוּכָה לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה בְּכָל פְּעַם עַל הַשְּׁגָה הֶרְאֵשׁוּנָה, עַל
 שְׁהִייתִי מְגִשֵּׁם אֶת רוּמְמוֹת אֱלֹהוּתְךָ, לְפִי עֵצִים וְרוּמְמוֹתֶיךָ שְׂאוּכָה
 לְהַשִּׁיג אַחֲרֶיךָ בְּכָל פְּעַם, בְּאֶפְןִי שְׂאוּכָה לְהִיּוֹת כֹּל יְמֵי

בְּתִשׁוּבָה תְּמִיד עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֶסְפְּנִי אֵלָיךְ, וּתְזַכְּנִי לְעוֹלָם הַבָּא, לַיּוֹם שֶׁפָּלוּ שַׁבָּת, כְּלוֹ תִשׁוּבָה. וְזַכְּנִי לְזַבַּח אֶת יִצְרָי, וְאִזְכֶּה לְקִיָּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "זֹבַח תּוֹדָה יִכְבְּדֵנִי", שְׁאִזְכֶּה לְכַבֵּד אוֹתְךָ בְּשָׁנֵי עוֹלְמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וְעִזְרֵנִי שְׁאֵהִיָּה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד בְּאַמְת, וְאִזְכֶּה לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמִי וּלְהִרְבּוֹת בְּכָבוֹד הַמְּקוֹם וְתִשְׁפִיעַ עָלַי מִכְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכָבוֹד אֱלֹהִים, שְׁאִזְכֶּה לְכָבוֹד דִּקְדֻשָּׁה לְמַעַנְךָ לְבַד וְלֹא אֵהְנֶה מִן הַכְּבוֹד כֻּלָּל לְמַעַנִי, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד כִּי אִם לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוֹדְתְךָ בְּאַמְת, וְעִזְרֵנִי שְׁלֹא יִשְׁאַל וְלֹא יִחְקֹר שׁוֹם בְּרִיָּה עַל כְּבוֹדִי:

אָנָּה יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זַכְּנִי שִׁיפְקֹחוּ עֵינַי וּלְפִי וְאִזְנֵי לְרִאוֹת, וּלְהִבִּין וּלְשִׁמְעַ גְּדֻלַּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וְלָשׁוּב אֵלָיךְ בְּאַמְת, וְחַנּוּנֵי מֵאֲתְךָ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל לְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג דְּרָכֵי הַתִּשְׁוּבָה בְּאַמְת, וְתִעֲזָרֵנִי לִילֵךְ בְּהֵם תְּמִיד וְאִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל בְּעָלֵי הַתִּשְׁוּבָה בְּאַמְת, כִּי יִמְנָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים וְרוּצָה אֶתְּךָ בְּתִשְׁוּבָה, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אֵימָתִי, וְתִעֲזָרֵנִי שְׁאִזְכֶּה לְתִשְׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְת, לְתִשְׁוּבָה עֲלֵאָה, בְּאִפְּן שְׁאִזְכֶּה שִׁיתִּיחַד עַל יָדֵי נִקְדָּה הַתַּחַתוֹנָה בְּנִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, וְיִתְתַּקֵּן וְיִשְׁלַם עַל יָדֵי אָדָם הָעֲלִיוֹן לְשִׁבְת עַל הַכֶּסֶף, וְשֵׁם יְהוָה נְכֻלָּל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַמְלֵא פְּנִימַת הַלְּבָבָה, וְיֵהִיָּה אֹר הַלְּבָבָה כְּאֹר הַחֲמָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "יְהִיָּה אֹר הַלְּבָבָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעַתִּים כְּאֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים" כִּי מְלֻכּוֹתְךָ בְּכֻל מְשָׁלָה, בְּשָׁמִים וּבְאָרְץ:

י וְעִזְרָנִי שְׁאוּזָה לְהַחְזִיר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ גְדֹל הַרְחֻמְנוֹת שֵׁישׁ עַל הַרְחֻקִים מִמֶּךָ, הַכְּלוּאִים בְּמֵאֶסֶר הַתְּאוּוֹת, הַלְכוּדִים בְּרִשְׁתֵּי הַהֲבָלִים וּפְנֵי שְׁאוּכַל לְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִין עַל הַלֵּב, דְּבוּרִים אֲמִתִּיִּם דְּבוּרִים קְדוּשִׁים וַיִּכְנְסוּ דְבָרֵי בְּאוּזִינְהֶם, וַיִּתְעוּרֵר לְבַבְכֶם בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שֵׁישׁוּבוּ אֵלַיךְ בְּאַמֶּת וַיִּקְיִם מִקְרָא שְׁפִתוֹב: "יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינֶם, בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה, הַלְלוּיָהּ":

וְתַעֲזִירָנִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֵצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׁאֲשׁוּב מְעוֹנוֹתַי, וְאַתְּקַן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי נְגִדְךָ בְּמַחְשְׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה וְתִהְיֶה בְּעִזְרָנִי שְׁנוּזָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֲרֶת הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה מִשְׁרָשָׁה שֶׁהוּא רֹאשׁ חֹדֶשׁ, כְּאֲשֶׁר גָּלִית לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקוֹךָ הָאֲמִתִּיִּים וְנוֹכָה לְקַבֵּל רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה וְנוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׂרֵשׁ הַתְּשׁוּבָה בְּכָל שְׁנַיִם־עֶשֶׂר רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר נִתְּתָ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל זְמַן כְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם, בְּאִפְּן שְׁנוּזָה לְשׁוּב אֵלַיךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת:

יא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת לְבָבִי, חוּס וַחֲמַל עָלַי, וְתַפְסֵק וְתַקְרַע וְתַשְׁבֵּר וְתַכְבֵּל אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים וְהַשְּׁלֵשְׁלֵת דְּסִמְרָא אַחְרָא, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כּוֹחַ לְהַתְּנַבֵּר עָלַי כָּלֵל וְתַכְבֵּלֶם בְּכַסּוּל גְּמוּר שְׁלֹא יִשְׁאֵר מֵהֶם שׁוּם זִכָּר וּרְשִׁימָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק כָּל הַעֲוֹנוֹת יִתְּהַפְּכוּ לִזְכוּיֹת וְאִם אֲמַנֶּם לֹא זְכוּיֹת עֲדִין לְתִשׁוּבָה זו, כִּי עֲדִין לֹא הִתְחַלַּתִּי לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּאַמֶּת כָּלֵל, אַף־עַל־פִּי־כֵן תִּתֵּן לִי בְּמַתְּנַת חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד,

וּתְרַחַם עָלַי בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל, וְתִרְאֶה בְּעֵינַי וְעַמְלֵי אֲשֶׁר הֵם אוֹרְבִים
עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּמַעֲנִים אֶת נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּכָל
מִינֵי עֲנֻוּיִים, וְרוֹדְפִים אַחֲרַי בְּכָל מִינֵי רְדִיפוֹת שִׁבְעוֹלָם, וְרוֹצִים
לְגַרְשְׁנִי, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מֵאַרְצַן הַחַיִּים, וְהֵם צוֹדִים אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ,
חֶסֶד וְשָׁלוֹם:

יְיָ אֱלֹהֵי יְהוָה, הוֹרֵנִי מֵה שְׂאֲצָעֶק אֱלֹהֵי, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְהִתְחַנֵּן
לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאַפֵּן שְׂאוּכַל לְפַעַל בְּקִשְׁתִּי
בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ, שְׂתַחַנְנִי וְתוֹפְנִי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֱלֹהֵי,
וְלִהְיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, שְׂאֲזַכֶּה לְבָלִי לְסוּר
מִרִצּוֹנְךָ וּמִמְצוֹתֶיךָ יָמִין וּשְׂמֹאל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים לְשִׁבְרִי וּלְכַפֵּל מִדַּת הַגְּאוּהָ בְּתַכְלִית, מַעְלֵי וּמַעַל גְּבוּלֵי,
וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוּת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם כִּלְל מִכָּל הַדְּבָרִים
שְׂדָרְךָ בְּנִי אָדָם לְהִתְגַּדֵּל בְּהֵם הֵן בְּחֻכְמָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהֵן
בְּגִבּוּרָה וְהֵן בְּעִשְׂרִיּוֹת בְּכֻלָּם אֲזַכֶּה לִהְיוֹת עֵנּוּ וְשִׁפְלָה בְּאַמֶּת לְבָל
אֲתַגָּאָה וְאֲתַגַּדֵּל בְּהֵם כִּלְל אִם אֲמַנֵּם יִדְעֵתִי יְהוָה כִּי כַּעַר אֲנֹכִי
וְאֵין רִיק וְחֶסֶר מִכָּל אֵלוֹ הַדְּבָרִים, "כִּי כַּעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת
אָדָם לִי", וְאֵין לִי שׁוֹם כַּחַ וְגִבּוּרָה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, וּבֵיתִי רִיקוֹן
מֵעִשְׂרִיּוֹת, וְאֵין בְּיָדִי לֹא חֻכְמָה וְלֹא גְבוּרָה וְלֹא עִשְׂרִיּוֹת גְּשָׁמִית
וְלֹא עִשְׂרִיּוֹת רוּחָנִית שֶׁל מַעֲשִׂים טוֹבִים:

וּכְבֹר הוֹדְעָתְנוּ עַל־יְדֵי חֻכְמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שְׂאֵין אֶתְּהָ וְתָרֵן כִּלְל
בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאֶתְהָ פּוֹקֵד עַל כָּל אָדָם בְּדַרְכָּיו וּכְפָרֵי
מַעֲלָלָיו, וְעַקֵּר רַחֲמֵנוֹתֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הוּא עַל הַשְּׂבִים אֱלֹהֵי בְּאַמֶּת
בְּעוֹלָם הַזֶּה אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם אֶתְהָ מְלֵא רַחֲמִים וּמוֹחַל לְעוֹנוֹתֵיהֶם

וְסוּלַח לְכָל פְּשָׁעֵיהֶם, אִפְלוּ אִם הִרְבוּ מְאֹד לַפֶּשַׁע נְגִדְךָ, כְּמוֹ
 שֶׁהוֹדַעְתָּ לְמִשְׁה עֲבֹדְךָ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וַיִּנְקַה לֹא יִנְקַה", וְדַרְשׁוּ
 חֲכָמֵינוּ, וְזָרוּנָם לְבִרְכָה, וַיִּנְקַה לְשָׁבִים, לֹא יִנְקַה לְשֹׂאֵינָן שָׁבִים:
עַל־כֵּן בָּאתִי לְהִתְנַפֵּל וְלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, וְלְהִשְׁתַּטַּח מוֹל הַדְרַת
קִדְשְׁךָ מֵלֹא רַחֲמִים, טוֹב וּמִטִּיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים,
 הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים, וְעֲזֹרְנִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂאֻזְכָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 אֵלֶיךָ וְאֻזְכָּה לְתַנֵּן כָּל מַה שֶׁפָּגַמְתִּי קִדְם שְׂאִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם.
 וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה לְעֹזֵב דַּרְכֵי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הָרָעוּת וְהַמְבַלְבְּלוֹת
 הַמְבַלְבְּלִים אוֹתִי וּמוֹנְעִים אוֹתִי מִדְרֹךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר עֲזֹרְנִי לְשׁוּב
 מֵאֵלּוֹ הַמַּחְשְׁבוֹת הָרָעוּת וְתֵן לִי כַח לְגַרֵשׁ וּלְסַלֵּק וּלְכַבֵּל מֵעָלַי
 כָּל אֵלּוֹ הַמַּחְשְׁבוֹת הַמְטַרִידִים אֶת דַּעְתִּי אֲשֶׁר הֵם הֵיוּ בְּעוֹכְרֵי,
 וְגַרְמוּ לְהִרְחִיק אוֹתִי מִמָּדָּ קוֹמָה בְּעֲזוּרְתִּי וְתִמְתַּהֵר וּתְקַדֵּשׁ אֶת
 מַחְשְׁבֹתִי וְתוֹנְנֵי מֵעַתָּה לְדַבֵּק אֶת מַחְשְׁבֹתֵי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
 וּבְתַמִּימוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אָנָּה יְהוָה, חֲמַל עַל נַפְשִׁי וְצוּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַסִּיר
 וְלְהַפְשִׁיט מֵעָלַי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁהִלְבַּשְׁתִּי אֶת נַפְשִׁי
 עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, עַל־יְדֵי חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחַטָּאנוּ
 וְשָׁעֵינוּ וְשִׁפְשָׁעְנוּ לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר אֵלּוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁנַּעֲשׂוּ
 מַחְטָאֵינוּ הֵם מוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אוֹתָנוּ מְאֹד מִלְּשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
 וְלִילֶךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטּוֹבִים וְאַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת
 גְּדֹל עֲצָם הַיְגִיעוֹת הַרְבּוֹת מְאֹד, שְׂאֵנו צְרִיכִים לְהִתְיַעַע וּלְמַרֵּחַ
 מְאֹד בְּכַמָּה וּכְכַמָּה יְגִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת כְּדֵי לְהַפְשִׁיטֵם מֵעָלֵינוּ,

עד אשר כִּשְׁל פַח הַסֶּבֶל לְסֶבֶל עֵצֶם הַמְרִירוֹת וְהוֹגְעוֹת הַקְּשׁוֹת
וְהַכְּבָדוֹת, שְׁצָרִיכִים לְסֶבֶל קִדָּם שְׁמֹשְׁבֵרִין מְנִיעוֹת וּמְסֻכִּים
וּמְחֻצוֹת בְּרוֹזל כְּאֵלוֹ, הַמְּפַסְיָקִים בִּינֵינוּ וּבֵין הַקְּדוֹשָׁה כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים נִתְרַבּוּ מְאֹד הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, וְאַתָּה לְכַד יַדְעָתָ גְּדֹל
רְחוּקָנוּ מִמָּוֶד עַל יְדֵי זֶה:

עַל-כֵּן יִהְיֶה נָא מֵעִיד וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְחַוֶּם וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ
וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ, וְצִוֵּה לְמַלְאֲכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים לְהַסִּיר מֵעָלַי
אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, וְלְהַלְבִּישׁ אוֹתִי מַחְלְצוֹת, בְּאִפְנֵי שְׂאֻכָה
שְׂיִתְבַּטְּלוּ מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּבַדִּילִים וְהַמְּסֻכִּים
וְהַמְּפַסְיָקִים וּמְחֻצוֹת הַבְּרוֹזל שֶׁיֵּשׁ בִּינֵינוּ לְבֵין הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׂאֵי
אֶפְשֶׁר לָנוּ עֵתָה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר שְׁפַקְדְּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי
כְּאִשְׁרֵי אַתָּה יַדְעָתָ וְכָל אֱלוֹ הַמְּסֻכִּים וְהַמְּנִיעוֹת כְּלָם יִתְבַּטְּלוּ
לְגַמְרִי, לְמַעַן אֻכָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאֻכָּה לְהִיּוֹת מֵעַתָּה "סוּר
מֵרַע" בְּאַמֶּת וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד:

וּבְכֵן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹדְךָ, וּשְׁלַח עֲזֻרָךָ מִקְּדוֹשׁ
וּסְעֵדְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻכָה לְהִתְעוֹרֵר מֵעַתָּה בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שָׁלֵם לַעֲבוֹדָתְךָ וְלִירְאָתְךָ, וְאֻכָּה מֵעַתָּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ וְאֻכָּה לְקַשֵּׁט עֲצָמוֹ וְגַם לְקַשֵּׁט אַחֲרָיִם לְדַבֵּר עַל לִפְסֵם
וּלְגַלוֹת לָהֶם הָאֱמֶת וְלְהַשִּׁיבֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כְּדִי
שְׂיִשְׁתַּבַּח וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל יְדֵי, כִּי זֶה עֶקֶר
כְּבוֹדְךָ בְּשֶׁהַמְּרַחֲקִים בְּיוֹתֵר מִתְּקַרְבִּים אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, כִּי אִזּוֹ אִסְתַּלַּק
וְאִתִּיקָר שְׂמָא דְקְדוֹשָׁא בְּרִידָה הוּא עֲלָא וְתַתָּא עַל כֵּן רַחֵם עָלַי
וְקַרְבֵי אֵלֶיךָ מְרַחֵק כְּמוֹנֵי וְגִלְגַּל זְכוֹת עַל-יְדֵי שְׂתִקְרַב עוֹד שְׂאֵר

מרחקים ממך על ידי ותגדל ותקדש כבודך הגדול על ידי דיקא,
על ידי מרחק כמוני:

אנא יהוה, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועזרנו שנוזפה להגיע
לכל מה שפקשנו מלפניך, שנוזפה בכח וזכות עסק התורה
של צדיקי אמת שימשך עלינו הארה גדולה והתנוצצות חזק
מושך נשמתנו, עד שנוזפה להתעורר באמת אליך, ולשוב
בתשובה שלמה לפניך באמת על כל עוונותינו, עד שנוזפה
להעלות הכבוד דקדשה מעמק הגלות, מעמקי הקלפות, מזלותא
דגלותא ונוזפה שיתגדל ויתקדש ויתעלה ויתרומם כבודך הגדול
והקדוש על ידינו תמיד, ויתגלה כבודך בכל העולם בלא תאיר
ארץ מכבודך, כמו שכתוב: "והארץ האירה מכבודו" ויקים מקרא
שכתוב: "ונגלה כבוד יהוה, וראו כל בשר יחדו, כי פי יהוה
דבר":

טו יהוה אלהי, רופא חולים מתיר אסורים סומך נופלים, שומע
אנקת אביונים, חמל עלי ואל תעזבני ואל תפושני ראה
"עניי ומרודי לענה וראש", ואני ידעתי גואלי חי ואתה חושב
מרחוק להיטיב אחריתי, ולהשיב את שבותי עניי יהוה עניי עזרני
עזרני חנני חנני הושיעני הושיעני תן לי חנינה ולא אבד זכני
ועזרני לשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ועשה את אשר
בחנך אלך ואת משפטיך אשמר:

ועל ידי זה תזכני ברחמיך ליראה שלמה, "ליראה את השם
הנכבד והנורא" הנה את יהוה אלהינו ותהיה
יראתי ברה ונקיה בלי שום פסלת, ויהיה לי רק יראת יהוה לבד

ותגדל חסדך עמי ותמתיק ותבטל מעלי ומעל זרעי ומעל כל עמך בית ישראל כל מיני דינים שבעולם ואל תדינני כמעשי, ואל תשפטני כמפעלי, אל תבוא במשפט עמי "כי לא יצדק לפניך כל חי", רק תגוד בחסדיך הגדולים ותמרבים לבטל מעלי כל המשפטים וכל הדינים שבעולם, שלא יהיה להם שום פתחון פה לעורר דין ומשפט, חס ושלום, רק תזכני שאני בעצמי אשפט עצמי היטב בכל עת, לעורר עצמי לתשובה שלמה באמת תמיד, עד שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת לאמתו:

ז ותהיה בעזרי תמיד, ותושיעני לשוב אליך באמת בתשובה שלמה לפניך ואזכה מעתה להתדבק בך באמת כרצונך הטוב ואזכה לבלות כל ימי בתורה ותפלה ובמעשים טובים, בקדשה ובטהרה באמת ובאמונה וביראה ובאהבה, בשמחה ובטוב לבב מרב כל עזרני ברחמיך הרבים שלא אאבד מעתה שום שעה ושום רגע מימי חיי המעטים בהנחם כי מעט ימי, ואם לא עכשו אימתי כי הלא אתה עתיד לקבל דין וחשבון מאתנו על כל שעה ורגע מימי חיינו עזרני שאפלו בעת שאני מוכרח להתבטל מדברי תורה, שתזמין לי אז איזה עסקים מעבודתך ורצונך, שאוכל על ידם לפקח את דעתי ולתת נוחא למוחי, ואף-על-פי-כן אעסק אז בדברים קדושים שהם רצונך באמת חום וחמל עלי ועזרני מעתה להיות כרצונך הטוב תמיד באמת:

י ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, בשם שגברו רחמיך וחסדיך העצומים עלי, ובראת אותי בין

זרע ישראל עבדיך, כן יהמו מעיך וחנינותיך וחסדיך הגדולים עלי, שאזכה לשמע היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, ויפקחו עיני, וישמעו אזני, ולבבי יבין היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, אשר עוסקים תמיד לעורר ולהעלות את הטוב הנמשך מנשמות ישראל הכבוש בגלות, ולעשות בעלי תשובה וגרים, הן קול דברי הצדיקים אמתיים שבדור הזה, הן דברי צדיקים אמתיים שוכני עפר, הכתובים בספריהם הקדושים עד שאשמע ואראה ואבין היטב את דבריהם הקדושים, עד שהטוב שפי יתעורר בתקף גדול, ובכח וגבורה גדולה דקדשה, עד שאזכה להתגבר באמת על הרע לשברו ולגרשו ולבטלו ממני בבטול גמור, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם ואזכה להיות פרצונך הטוב באמת בקדשה ובטהרה בשמחה ובטוב לבב:

אנא יהוה חמל עלי, ומלא בקשתי ברחמים, ובכן תעזרנו יהוה אלהינו ברחמיך הרבים, שיתגלה האמת בעולם, עד שיתעוררו כל ישראל בתשובה שלמה לפניך באמת וישמעו רחוקים ויבואו ויכירו פח מלכותך ותמלא רחמים על עמך ישראל, ואפלו על הטוב הכבוש בין האמות ותעשה כגדל נפלאותיך הנוראות, באפן שתודיע להטוב הכבוש ביניהם, המפזר ומפרד בין העמים במקומות הרחוקים מהקדשה מאד מאד, ותודיע להם היטב היכן הם בעולם, ולהיכן הם מוכנים לילך אם לא ישובו, חס־ושלום, עד שיתעוררו היטב, וירחמו על עצמם ויזכרו את יהוה וישובו אליך, ויתגירו באמת כי אתה יהוה לבד

יִדְעַתָּה, אֶת גְּדֹל עֲצָם הַרְחֻמְנוֹת שֵׁישׁ עַל הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּמִקְוֹמוֹת
כָּאֵלוֹ וְאַתָּה יִדְעַתָּ בְּאֵמֶת, כִּי אֵין רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֵין
שׁוֹם צַעַר וְיִסּוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם נֶחֱשָׁבִים כְּלָל כְּנֶגֶד הַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִים
וְהַעֲנּוּיִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֵׁישׁ לְהַטּוֹב הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל
כְּלָל אֶת גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת שֵׁישׁ עַל זֶה הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּמִקְוֹם שֶׁהוּא
כְּבוֹשׁ, אֲשֶׁר נִתְרַחַק מֵאֲבִיו שֶׁבְּשָׁמַיִם וּמֵה לֹו לְאָב שֶׁהִגְלָה אֶת
בְּנָיו, וְאֵין לְבָן שֶׁנִּגְלָה מֵעַל שְׁלַחַן אָבִיו אֵין וְאֵבִיו לְבָן הַזֶּה, אֵין
וּמֵה, אֵין וּמֵה מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת לְהִבֵּן הַזֶּה, שֶׁהִיָּה בְּמִקְוֹם שֶׁהִיָּה,
וְעִכְשָׁו נִפְּל לְמִקְוֹם שְׁנִפְּל, וְאִם אֶתָּה בְּעֶצְמְךָ לֹא תִרְחַם עָלֵינוּ,
חֵסֵד וְשְׁלוֹם, מִי יִרְחַם עָלֵינוּ, וּמִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, כִּי עַתָּה אֵין לָנוּ עַל
מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם כִּי הַצַּדִּיקִי אֵמֶת שֶׁהִיָּה
לָהֶם זֶה הַכֹּחַ לְהוֹדִיעַ הָאֵמֶת לְהַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ, הֲלֹא הִמָּה נִסְתַּלְקוּ
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּמֵה נַעֲשֶׂה עִכְשָׁו בְּעַת צָרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ
לֹא נִהְיֵתָה, אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ כִּתְרָן בְּרֹאשׁ הָהָר וְכִנָּס עַל הַגְּבֻעָה,
בְּאֵין מוֹשְׁעֵן וּמוֹשְׁעֵנָה, וְרָאָה "כִּי אֹזֶלֶת יָד וְאֶפֶס עֲצוּר וְעוֹבֵב", וְאֵין
עוֹזֵר וְאֵין סוֹמֵךְ. הַבֵּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְכַבְּנוּ
עוֹרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעֲנֵנוּ:

טוֹב וּמִיטִיב לְכָל, עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ וְעֲשֵׂה
אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, בְּאֶפֶן שִׁיחֹזֵר כָּל הַטּוֹב הַמְּפֹרָד וּמְפֹרָד בֵּין
הָעַמִּים אֶל הַקִּדְשָׁה וְיִתּוֹסְפוּ וְיִתְרַבּוּ בְּכָל פְּעַם גְּרִים וּבְעֵלֵי
תְּשׁוּבָה אֲמִתִּיִּים, עַד שִׁישׁוּבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ
בְּאֵמֶת, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֵרְתָּ עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן
הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי

בְּשֵׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ, יִפְרֹוּ וַיִּדְעוּ כָּל
 יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לִשׁוֹן:

יח וְעֲזַרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַעַנְךָ, וּזְכַנִּי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ מְהֵרָה, בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם וְתֵן בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ, וְכוּף אֶת יַצְרֵי לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִתֵּן לִי פֶחַ וּגְבוּרָה דְקַדְשָׁה
 לְכַבֵּשׁ אֶת יַצְרֵי וּלְשַׁבֵּר תְּאוֹזוֹתֵי הָרַעוֹת, וּלְהַמְשִׁיךְ עֲצָמֵי רַק אֶל
 הַתְּכָלִית הָאִמְתִּי וְאִזְכָּה לְקַשֵּׁט עֲצָמֵי וּלְקַשֵּׁט אֲחֵרִים הַרְבֵּה
 לְקַרְבֶּם וּלְהַכְנִיסֵם לְתוֹךְ הַקַּדְשָׁה לְקַרְבֶּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה
 הָאִמְתִּיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב:

יט וְתִזְכְּנוּ שִׁיְהִיָּה פְּנִינוּ מְאִירוֹת כָּל כָּךְ עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פֶחַ
 לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל־יְדֵי רֵאִית
 פְּנִינוּ לְבַד שִׁיְהִיָּה פְּנִינוּ מְאִירוֹת בְּאוֹר פְּנֵי יְהוָה כְּמוֹ אֲסַפְקֵלְרֵיא
 הַמְּאִירָה עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִסְתַּכַּל אֶת עֲצָמוֹ וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ
 בְּתוֹךְ פְּנִינוּ הַמְּאִירוֹת כְּמוֹ כְּמִרְאָה וְאֲסַפְקֵלְרֵיא וְיִרְאֶה אִיךָ פְּנֵי
 מִשְׁקַע בַּחֲשֵׁךְ, וַיַּחֲדֵשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרָיו, וַיִּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת
 לְפָנֶיךָ:

לג על בֵּן בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֲדוֹן כָּל לְחֵלוֹת
 וְלַחֲנוּן פְּנִיךָ וְלִשְׁטֹחַ כְּפֵי לְרַחֲמֶיךָ וְחִנּוּנוֹתֶיךָ שֶׁתְּחַנְּנֵנִי
 בְּחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שֶׁכֵּל וְדַעַת דְּקַדְשָׁה וְכֹחַ וּגְבוּרָה
 מֵאַתָּה שְׁאִזְכָּה לְהַתְּגַבֵּר עַל יַצְרֵי הָרַע וּלְכוּפּוֹ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ
 בְּאַמֶּת וְאִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל מְקוֹם, בֵּין בְּמִיבּוֹ
 בֵּין בְּעֻקּוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, תְּמִיד אֶתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְאִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא
 שְׁפֵתוֹב: "בִּיהוָה אֶהְלֵל דְּבַר בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבַר", וְלְהִתְדַבֵּק בְּךָ

תמיד ותזכני ותעזרני להכיר אותך ולהתקרב אליך באמת ולשוב
 בתשובה שלמה לפניך ממקום שאני שם עכשו בעת הזאת ואם
 בעונותי הרבים נפלתי למקום שנפלתי וירדתי למקום שירדתני,
 אף-על-פי-כן אני מאמין באמונה שלמה שגם במקומי שאני שם
 עכשו בעת הזאת גם שם אתה נמצא כי לית אתר פנוי מנך
 ובכל המקומות ממשלתך:

על פן חוס וחמל עלי, ואל תסתר פניך ממני, אפלו במקומות
 הללו המגנים מאד, "גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך".
 מלא רחמים, "מעשי ידך אל תרף", אחז בי והוציאני מהרה מכל
 ילוי המקומות השפלים והמגנים ותעזרני לבקש אותך תמיד בכל
 המקומות שאני שם ואזכה לקים מקרא שכתוב: "ובקשתם משם
 את יהוה אלהיך ומצאת פני תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך"
 ותהיה נמצא עמי תמיד בכל עת, ותקרבני אליך ברחמיך אף-על-
 פי שאיני זוכה לדרש ולבקש אותך פראוי ותקיים מקרא שכתוב:
 "נדרשתי ללוא שאלו, נמצאתי ללא בקשני, אמרתי הנני אל-
 גוי לא-קרא בשמי. שטחתי אליך כפו, פרשתי ידי כל היום,
 נפשי פארץ עיפה לך סלה. אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים,
 חננו יהוה חננו פי רב שבענו בו. פי שחה לעפר נפשנו דבקה
 לארץ בטננו. דבקה לעפר נפשי חני כדברך. קומה עזרתה לנו,
 ופדנו למען חסדך. חושה לעזרתי אדני תשועתי" ומהר לחלצני
 ולהוציאני מכל אלו המקומות המגנים והמטנפים והנמוכים
 והמגשמים מאד "אל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי באר פיה"
 ומהר לגאלני ברחמיך ולהוציאני ולהעלותני ולטהרני מכל
 הפגמים שפגמתי לפניך על-ידי כל החטאים והעונות והפשעים

שְׁחַטְמָתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לִפְנֵיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּשׂוֹגֵג
וּבְמִזִּיד בְּאַנֶם וּבְרָצוֹן:

חֹסֶם וְחַמַּל עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי כַּחַ וְגִבּוֹרָה דְקַדְשָׁה מִן הַכַּח
וְהַגִּבּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְכַף אֶת יִצְרָם,
אֲשֶׁר הֵם דּוֹמִים לְמִלְאָךְ יְהוָה צְבָאוֹת מִמֶּשׁ וְעִמְדוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת
אֵין מִסְפֵּר, וּכְבָּשׂוּ אֶת תְּאוֹתֵם, וּכְפוּ אֶת יִצְרָם תַּחְתָּם, עַד אֲשֶׁר
שָׁבְרוּ וּבִטְלוּ אֶת יִצְרָם לְגַמְרֵי וּזְכוּ לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית
הַמַּעֲלָה וְהַשְׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו וּבִזְכוּתָם וְכֹחַם הַגָּדוֹל
נִשְׁעַנְתִּי, שֶׁתַּחֲוֶם וְתַחֲמַל עָלַי בְּזְכוּתָם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מִכַּחַם
וְגִבּוֹרָתָם, וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאוּכָה גַם בֵּן לְכַף וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת
יִצְרֵי הָרַע, שְׂאוּכָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוּוֹת רְעוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת
לְגַמְרֵי, וְלֹא יִשְׁאָר בִּי שׁוּם רַע כָּלָל וְאוּכָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לִפְנֵיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם וְתַעֲזֹרְנִי שֶׁהָרַע שֶׁנֶּאֱחָז בִּי יִפֹּל וְיִתְבַטֵּל
לְגַמְרֵי וְהַטּוֹב וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנֶּעֱלָם וְנִסְתָּר בִּי וּבְמַדּוֹתַי, הַכֹּל
יִתְפַּרֵּר וְיִתְגַּלֶּה וְיִתּוֹסֵף עָלָיו אוֹר רַב מְלֵעֵלָא, עַד שְׂאוּכָה לְגַלוֹת
וּלְהַאֲדִיר כָּל הַטּוֹב שָׁבִי וְתִזְכְּנִי לְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקַדְשָׁה
גְּדוּלָה, עַד שְׂאוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ וּבְהַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת וְתַפְתַּח לִי אוֹר הַדַּעַת שְׂאוּכָה לְהַפִּיר
אוֹתָךְ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד בְּאַהֲבָה יְתֵרָה, בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת
עוֹלָם בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה וּתְמַעֵט הַצְּמִצּוּמוֹת
וְהַלְבוּשִׁים וְהַמְסָכִים הַמְבֻדְּלִים, וְתִזְכְּנִי לִידַע וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּלִי
צְמִצּוּמוֹת וּלְבוּשִׁים רַבִּים, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוּלָה
וּבְהַתְגַּלְּוֹת הַדַּעַת דְקַדְשָׁה, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

לֹד אָנָּא יְהוּה מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, חוּמַל דְּלִים, שׁוּמַע אָנַקַת
 אַבְיוּנִים, רוּאָה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, הַחֲפִץ בְּתִשׁוּבַתְךָ שֶׁל
 רְשָׁעִים וְאִינוּ חֲפִץ בְּמִיתַתְךָ, "אַתָּה יַדְעַת חֲרַפְתִּי וּבִשְׂתִי וּכְלַמְתִּי
 נִגְדָדְךָ כָּל צַרְרֵי. חֲרַפָּה שְׁבַרְהָ לְבִי וְאֲנוּשָׁה וְאַקְוָה לְנוּד וְאִין
 וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מִצָּאֵתִי". הֲרִינִי לְפָנֶיךָ מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה מְלֵא
 חֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת מָה אִמַר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק חוּם וְחַמֵּל עָלַי
 "הַעֲבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים". זַפְנִי לְשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת זַפְנִי לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת
 וּבְלֵב שָׁלֵם בְּאַפֵּן שְׂאוּכַל לְעוֹרֵר הַנְּקֻדָּה הַטּוֹבָה שְׁיֵשׁ בִּי וְתֵאֵיר
 בִּי מִפִּי לְלִבִּי בְּאַפֵּן שְׂאוּכָה לְתַקֵּן אֶת לְבִי הַפְּגוּם מְאֹד, וְאַזְכָּה
 לְהַסִּיר וּלְבַטֵּל מִלְּבִי כָּל הַחֲרָפוֹת לֵב וְכָל הָעֲרָלַת לֵב, וְכָל
 הַעֲקָמִימִיּוֹת שְׁבֻלְבִי, כִּי לְבִי מְלֵא עֲקָמִימִיּוֹת רַע מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעֵרֶךְ וּמִסְפָּר "עֵקֶב הַלֵּב מִכָּל וְאַנְשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ" וְאַתָּה יְהוּה
 חוֹקֵר לֵב וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת, רַפָּא אֶת שְׁבָרִי, וְחַבֵּשׁ אֶת מַכְאוּבֵי נַפְשִׁי
 הַמְרַבִּים מְאֹד חוּם וְחַמֵּל עָלַי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כִּי אַתָּה יַדְעַת
 רַע לְבָבִי וְהַעֲקָמִימִיּוֹת הָרַע שֶׁנֶּאֱחָזוּ וְנִתְעַרְבּ בְּלִבִּי, עַד שֶׁכָּל לְבִי
 מְלֵא הִרְהוּרִים וְתֵאוֹת וּבְלָבוּלִים הִרְבָּה מְאֹד מְאֹד, בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעֵרֶךְ וּמִסְפָּר, עַד שֶׁקָּשָׁה לִי לְנוּחַ וּלְשַׁקֵּט שְׁעָה אַחַת כִּי בְּכָל
 עַת וְשְׁעָה רוֹדְפִין הַתֵּאוֹת וְהַבְּלָבוּלִים אַחֲרַי וּמְחַרְפִּין וּמְשַׁבְּרִין
 אֶת לְבָבִי עַד אֲשֶׁר אִינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרָךְ וְנִתִּיב וְעֵצָה וְתַחֲבִילָה
 אִיךָ לְהַמְלִט מֵהֶם וְאַפְלוּ מָה שֶׁמִּתְנוּצֵץ לִי עַדִּין אִיזָה הַתְּנוּצָצוֹת
 עֲצוֹת טוֹבוֹת, אִינִי מְקַיֵּם מַעֲצָם הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּפְזוּר הַלֵּב
 וְהַנְּפֹשׁ:

רבונו של עולם, מר לי מאד. אתה ידעת מרירותי העצום,
 אתה ידעת חרפתי ורע לבבי בכל פחינותיה, בכל
 פרטיה ודקדוקיה, ואין מי שיוכל לרפאות אותי כי אם אתה
 לבד, יהוה אלהי ואלהי אבותי, בחסדיך האמתיים לבד, בחסד
 חנם לבד, אף על פי שאיני זוכה לדבר אפלו דברים אלו
 באמת, כאשר אתה ידעת, כי מחרפים אותי בכל מיני חרפות
 ובזיונות. "כל רואי ילעיגו לי, יפטירו בשפה יניעו ראש. כל היום
 כלמתי נגדי ובשת פני כסתני, מקול מחרף ומגדף מפני אויב
 ומתנקם". ובכל עת ורגע מערפב בדעתי ולפי כל מיני חרפות
 ובזיונות, ולא די שמחרפים אותי ומשפירים את לבבי בכל מיני
 תאוות רעות ומדות רעות והרהורים רעים ומגנים, אף גם בתוך
 כך כשאני רוצה לשא עיני מעט אליך ולצפצף אמרתי לרחמיך
 וחנינותיך, בתוך כך מלא לבי בפניות ובלבולים גדולים וגסות
 הרוח אשר על ידי זה תפלתי נמאסת מאתך חס ושלום, כמו
 שכתוב: "תועבת יהוה כל גבה לב". ועתה מה אעשה ומה
 אפעל, להיכן אגוס לעזרה, הביטה בעיני כי רבו מכאובי וצרות
 לבבי. אך אף-על-פי-כן אני מקנה ומיחל לרחמיך הרבים
 ולחסדיך הגנוזים, כי אתה יודע צפון לבבי ועצם שרש נקדתי
 הטובה, אשר באמת לאמתו יש בי שרש נקדה טובה וקדושה
 וטהורה, כי אני מזרע בית ישראל ונשמתי משרשת בנשמת
 הצדיק האמתי שהוא שרש כלליות נשמת בני ישראל, על כן
 באמת לאמתו בפנימיות שרש נקדתי הטובה, אני צועק אליך
 באמת ובלב שלם שתחוס עלי ותרחם עלי ותחנני מאוצר מתנת

חנם, ותעזרני להסיר ממני ערלת לבי ושכירת לבי וחרפת לבי, ואזכה להטות לכבי אליך באמת לאמתו ולשפר ולבטל מלפי כל התאוות רעות ומדות רעות ועקמימיות שבלב ורע הלב, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה מהרה ללב טהור ללב טוב ללב קדוש ללב שלם פרוצונך הטוב:

לה רבוננו של עולם, אדון הרחמים והסליחות הצופה לרשע וחפץ בהצדקו הפותח שער לדופקי בתשובה ובני ברחמיך הרבים שאשוב בתשובה שלמה לפניך חיש קל מהרה על כל חטאי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה ואל תטרף עלי את השעה "שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם". פי מראשית כזאת הודעת ומלפנים אותה גלית פי קדם שפראת העולם בחכמתך הקדומה, הקדמת את התשובה תחלה פי תשובה קדמה לעולם פי ידעת פי בשר ודם אנחנו, ומחמך קרצנו "הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמו" ואתה ידעת יצרנו פי עפר אנחנו עליכן הקדמת תעלה למכותינו וצרי למכאובינו פי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה חפץ בהשחתת העולם חס ושלום על כן מתחלה עלתה זאת במחשבה לפניך שתקבל תשובתנו לפניך בכל עת שנבוא אליך אבל מה נאמר ומה נדבר פי כבר נתאחזו ונתפסו בנו כל כך יון מצולת החטאים, וגשמיית עכירת החמר, עד אשר תש כחנו ומטה ידינו מאד, וקשה לנו בעצמנו לשוב אליך באמת ואין לי שום תקנה פי אם על רחמיך הרבים, שאתה בעצמך תשיבנו ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך

ויעלה ויראה לפניך אנקותינו ואנחותינו ותפלותינו ותחנונינו, מה
שאנו מתאנחים ומצפים ומחכים וזועקים בכל עת אליך שתשיבנו
אליך באמת, פאלו עשינו כל מה שמוטל עלינו, פאלו נתעוררנו
ועשינו תשובה שלמה, תשובת המשקל, על כל חטאינו ועוונותינו
ופשעינו כי אין אנו יודעין מה לעשות, ואיך להנצל ממה שאני
צריך להנצל מעתה, לכל אעשה עוד מה שעשיתי עד הנה, לכל
אפגם עוד מה שפגמתי, במחשבה דבור ומעשה ואין לי שום
סמיכה ותקוה כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים שאתה
בעצמך תעסק בתקוננו בזכות צדיקי אמת "קדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל חפצי כם", בזכותם וכחם השיבני אליך ואשובה
כי אתה אלהי ועזרני ברחמיך שלא אשוב עוד לאולתי ואעוב את
דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ודעותי המערבבות, וכל בלבולי
הדעת המרבים, אשר על ידם באו לי כל מעשי הרעים ופעולותי
הזרים כלם אזכה לעזב ולסלק מעלי לגמרי מעתה ועד עולם:
לח ואזכה מהרה לעשות תשובה שלמה על כל חטאי ועוונותי
ופשעי המרבים וברחמיך הרבים תמחל ותסלח
ותכפר לי על כלם אף-על-פי שאי אפשר לי בשום אפן לעשות
תשובה פראוי על כל עוונותי העצומים כי כל ימי לא יספיקו לי
לתקן חטא אחד ופגם אחד מעונותי המרבים אף-על-פי-כן תרחם
עלי ברחמיך, ותזכני שאזכה על כל פנים לעשות תשובה שלמה
כפי כחי ואתה ברחמיך הרבים תקבל תשובתי לפניך ברחמים
וברצון, עד שאזכה שתעביר ותסיר ותגרש ותבטל ממני כל הרוח
שמות שנדבק בי על-ידי מעשי הרעים ותעורר רחמיך האמתיים

עלי, ותגעור בהרוח שטות שבקרבי, ותגרשו ותרקזו ותבטלו
 ממני בבטול גמור ותוכני לרוח חכמה ובינה ודעת דקדושה, עד
 שאזכה להכיר ולדעת אותך באמת ובלב שלם ועלידי זה אזכה
 שתתגלה הבושה בפעל על פני, כי עכשו נפמטם לבי ושכלי כל
 כך עלידי עוונותי המרבים עד שאין לי שום דעת ושכל אפלו
 להתביש מפניך באמת פראוי לי להתביש, פאשר אתה ידעת
 יהוה אלהי ואלהי אבותי:

מ **אנא** יהוה, עיניך הלא לאמונה, "כל מצותיך אמונה שקר
 רדפוני עזרני" עזרני וחנני ותשפיע עלי אמונתך
 הקדושה מעתה ועד עולם ולא יבוא עלי שום כפירה ובטול
 בדעתי כלל ותעזרני מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת
 ובלב שלם וברחמיך הרבים תמחל ותכפר ותסלח, אלוה
 סליחות, חנון המרבה לסלוח, על כל הפגמים שפגמתי
 באמונתך הקדושה ותוכני לתקן בחיי כל הפגמים האלה על כל
 מה שפגמתי באמונתך הקדושה מנעורי עד היום הזה, בין
 בגלגול זה בין בגלגול אחר הכל אזכה לתקן בשלמות חיש קל
 מהרה, ואזכה מעתה לאמונה הקדושה באמת ובשלמות כרצונך
 הטוב:

מח **רבוננו** של עולם, ראה בצרותינו המרבות מאד, והכבדות
 מאד, הארפות מאד ובכל יום ויום אנו צועקים
 ומתחננים לפני כסא כבודך, שתחזירנו בתשובה שלמה לפניך,
 ועדין לא שכנו מפעותנו ושמותנו. מלא רחמים עזר והושיע ורחם
 והצל, חום וחמל חום וחמל על מטבע ביון מצולות תאוות

העולם הזה על מגרש מארץ החיים כמוני על פגום כמוני, על לב
 "עקש ופתלתל" כמוני, הרי אני לפניך כלי מלא בושה וכלמה.
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שלא אחטא עוד
 עזרני עזרני הושיעני הושיעני חנני והקימני חנני והקימני, "מציל
 עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו" הצילני ומלמני ופדני "יהוה
 עשקה לי ערבני":

מט **אבי** שבשמים גרש מפני קדשתך כל הטפשות שבלבי, כל
 ערלת לבי, וקנים לי ברחמיך מקרא שפתוב: "ומל יהוה
 אלהיך את לבך ואת לבב זרעך, לאהבה את יהוה אלהיך בכל
 לבך ובכל נפשך למען חיוך" זפני למחשבות קדושות וטהורות
 הצילני ממחשבות רעות הצילני נא מהרהורים רעים הצילני
 הצילני קדש את מחשבתי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים
 ברחמיך העצומים יודע תעלומות חמל עלי, מלא רחמים יהמו
 ויכמרו מעיד עלי קדוש יעקב קדשני וטהרני קדוש על כל
 הקדשות תן לי במתנת חנם ונדבת חסד קדשתך הנוראה, באפן
 שאזכה לקבלה זפני מהרה שיהיה לבי פנוי וחלל מפל מיני ערלת
 לב, מפל מיני טפשות הלב, מפל מיני מחשבות זרות והרהורים
 רעים וחכמות חיצוניות הנמשכין מהיצר הרע:

זה ותעזרנו ותושיענו ותזכנו ברחמיך הרבים לשוב בתשובה
 שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה, עד שנוזכה
 להיות בכלל צדיקים עושי טוב, ונוזכה שיתגלה לנו פני יהוה על-
 ידי קדשת ארץ ישראל ותזכנו לקנים באמת מקרא שפתוב:
 "דרשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד":

נו רבונו של עולם, אתה ידעת את כל זה אתה ידעת את לבבי
 המר והנמחר, מרירות לבבי עד גבתי שמים יגיע, עד
 אשר "כשל בך הפכל, אוי לי אוי פי ילדתי" אוי לי על נפשי,
 אוי ומר לי מאד, אוי ואבוי, אוי ואבוי, אהה יהוה, אי שמים
 הפגינו בעדי מלא רחמים חמל עלי, פי איני יודע כלל איך
 להתחיל ולדבר פי איככה אפצה פה ואיך אשא עון, ואיך יוכל
 עבד אדוני זה לדבר עם אדוני זה, פי "אמנה, חטאתי ליהוה
 אלהי ישראל" חטאתי עויתי פשעתי, והרע בעיניך עשיתי,
 "כחמץ לשנים וכעשן לעינים", פן עשיתי לי, כרוצח נפשות פן
 הייתי על נפשי, ולא חסתי עלי כלל אוי על הימים אשר עברו
 עלי אבי אב הרחמן, אבי אב החסד, אבי צורי פודי וגואלי, יוצרי
 ועושי ובוראי, אלהי מלכי וקדושי אשר אתה חושב להיטיב
 אחריתי, למדני והורני עצה ותחבולה שאזכה לקימה, באפן
 שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה
 לעולם פי איני יודע שום תחבולה, פי אם לבקש אותך שתרחם
 עלי, ותעזר לי, ותכף את יצרי להשתעבד לך באמת:

נט על פן באתי לפניך להפיל תחנתי מול קדשך, שתרחם עלינו
 ברחמיך הרבים ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה, ותשפיע
 עלינו חכמה ובינה ודעת דקדשה, וימשך עלינו מען החכמה
 היוצא מבית יהוה, ותזכנו למשפט דקדשה, ולכלכל דברינו
 במשפט, עד שיתעורר אש המשפט וישרף כל הרע של כל
 הרחוקים המתקרבים לעבודתך על ידנו ויהיה לנו כח להתחזר
 אנשים רבים בתשובה שלמה לפניך ולקרב נפשות רבות

לעבודתך באמת ולבנות מהם היכל הקדש, לגדל ולרומם ולנשא ולהעלות כבודך הגדול על ידם, כי זה עקר כבודך פשהרחוקים מתקרבים לעבודתך, כמו שכתוב: "רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו" ולא יזיק לנו הרע שלהם כלל, רק נזכה להכניע ולשרף ולבער הרע מלבבנו על ידי אש המשפט דקדשה, ויתלהב הלב בהתלהבות גדול וישב על פסא המשפט, ויהיה נשרף כל הרע לגמרי, ולא יהיה שום כח להרע והקלפות להתאחו חס ושלום, לא בלבבנו ולא בלב הנפשות המתקרבים לעבודתך, ורוצים לשוב בתשובה שלמה לפניך ונזכה שיתעורר כל העולם בלוי לעבודתך באמת, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלב שלם, וישמעו רחוקים ויבואו ויכירו כח מלכותך, ויקים מקרא שכתוב: "והיה (כל) הנשאר בציזן והנותר בירושלים, קדוש יאמר לו, כל הכתוב לחיים בירושלים" ויתבטל הרע לגמרי ותשיב שופטינו ככראשונה ויועצינו כבתחלה, ותמלך אתה יהוה לבדך בחדס וברחמים בצדק ובמשפט ויקים מקרא שכתוב: "ויהוה לעולם ישב, בוגן למשפט כסאו" ויתבטל כל הקלפות וכל הסמטין אוחרנין מן העולם:

סה **אתה** יהוה אתה אדוננו מלבנו, מה נעשה ליום פקדה מה נעשה לעולם הנצחי, מה נעשה ליום שפלו שבת ומנוחה, אשר אי אפשר להכנס ולהכלל שם כי אם מי שמקשט עצמו בעולם הזה ומפשיט דעתו לגמרי לגמרי מחיוו דהאי עלמא ומדבק את עצמו רק בהתכלית האמתית והנצחית ומה נעשה, וחסאינו עשו לנו מה שעשו, עד אשר "טבעתי ביון מצולה ואין

מַעֲמֵד, בְּאֵתִי בְּמַעֲמְקֵי מַיִם וְשִׁבַּלְתְּ שְׁטַפְתָּנִי" אָבִי אָבִי אָבִי, אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי, "מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲתַפְּלֵל", אֱלֹהֵי אֲשַׁתְּפַח, אֱלֹהֵי אֲתַנַּפֵּל וְאֲתַחַנֵּן, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לְכַד עֲשֵׂה מַה שְׁתּוּכַל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, זַכְּנֵי מַעֲתָה, עֲזֹרֵנִי מַעֲתָה, הוֹשִׁיעֵנִי מַעֲתָה וְהִיָּה עִמּוֹ תָּמִיד, וְעֲזֹרֵנִי וְזַכְּנֵנִי לְסַגֵּר וְלַהֲעִיז וְלִסְתֵּם עֵינַי וְלִכְבֵּי וְדַעֲתִי וּמַחֲשַׁבְתִּי מַחֲזִיז דְּהֵאֵי עֲלֵמָא שְׁפֵלָה לְגַמְרִי, וְלֹא אֶסְתַּפֵּל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו וְטַרְדוֹתָיו כָּלָל, כִּי כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹלָה כְּהַרְף עֵינַי, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ "וַיִּמָּחֵר לְאָדָם מִכָּל עֲמָלוֹ" וּמִכָּל תַּאֲוֹתָיו וְהַבְּלִי:

וְזַכְּנֵנִי לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת עַד שִׁיאִירוּ עֵינַי בְּעַל הַשְּׂדֵה, וְתִהְיֶה הַשְּׂדֵה נִקְרָאת שְׂדֵה צוֹפִים וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת חַסִּדִּים וְשׁוֹלֵם שְׂדֵה בּוֹכִים, שְׁתַּעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים שִׁיְהִיָּה כַּח לְהַבְעֵל הַשְּׂדֵה לְהִיּוֹת צוֹפֵה וּמְבִיט וּמִסְתַּפֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַרְחוֹק מִן הַתְּכֵלִית לְהִבְיֹא אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמֵתִי, שִׁיְזַכֵּנִי כָּל אֶחָד לְסִתָּם עֵינַי וְדַעֲתוֹ מַחֲזִיז דְּהֵאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, עַד שִׁיְהִיָּה נִכְלָל תָּמִיד בְּתְכֵלִית הַכְּפּוּל בְּרִצּוֹא וְשׁוּב בְּתוֹךְ הַתְּכֵלִית הָאֲמֵתִי שֶׁהוּא כָּלֹּא אֶחָד כָּלֹּא טוֹב, בְּאִפְּן שִׁיְזַכֵּנִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְכָלֹּל תְּפִלָּתוֹ בְּאֶחָד. עֲזֹרֵנִי טוֹב לְכָל שְׁנוֹפָה לְכָל גְּשָׁמִיּוֹתֵנוּ עַד שְׁנוֹפָה לְכָלֹּל עֲצִמְנוּ לְגַמְרִי לְכָלֹּל בְּאֶחָדִיתְךָ בְּאַמֶּת שֶׁהוּא כָּלֹּא טוֹב תָּמִיד, עַד שִׁתְּהִיָּה תְּפִלָּתֵנוּ בְּתְכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּלֹלָה יַחַד מִתְחַלְתָּה וְעַד סוּפָה בְּתְכֵלִית הָאֶחָדוּת וְלֹא נִשְׁכַּח שׁוֹם אוֹת וְדַבּוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה

לְעוֹלָם וְאֶפְלוּ כְּשֶׁנֶּעֱמַד בְּסוֹף הַתְּפִלָּה, נִזְכֵּר עֲדִין אֶת אוֹת וְדְבוּר
הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה וְלֹא גִלְךָ וְלֹא גַעֲבַר וְלֹא נִפְסַק לְעוֹלָם מֵאוֹת
וְדְבוּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה, אֶפְלוּ כְּשֶׁנִּבְּאוּ לְסוֹף הַתְּפִלָּה וְלֹא
נַעֲשֶׂה שׁוּם פְּרוּד וְהִבְדֵּל וְהִרְחַקָה בֵּין דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה,
רַק כָּל הַתְּפִלָּה כְּלָה תִּהְיֶה כְּלוּלָה וּמְחַבֵּרֶת וּמְקַשֶּׁרֶת יַחַד
מֵרֵאשִׁיּוֹת לְסוּפָהּ, וּמְסוּפָה לְרֵאשִׁיּוֹת, כְּתִכְלִית הָאֲחָדוֹת כְּתִכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי כֵּל אֶחָד כֵּל אֶחָד כְּלוֹ טוֹב, וְעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּר לְסִדֵּר וְלוֹמַר
לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתִפְלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת
וְדוּוּיִים וּפְיִיסִים הֶרְבֵּה בָּפֶה מְלֵא, בְּכֹנֶה גְדוּלָה, כְּתִכְלִית כּוֹנֵת
הַלֵּב בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וּכְלָם יִהְיוּ כְּלוּלִים יַחַד בְּשִׁמְךָ הַמְּיֻחָד
כְּתִכְלִית הָאֲחָדוֹת עַד אֲשֶׁר תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִאֲזִין תְּפִלוֹתֵינוּ
וְתִקְשִׁיב תַּחֲנוּנֵינוּ, וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים,
שְׁנוּפָה חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹת
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת וְתִשִּׁים חֲלֻקְנוּ עִם הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים
הַיּוֹשְׁבִים לְפָנֶיךָ בְּגֵן עֵדֶן, וְתִשְׁעִשַׁע עִם נַפְשֵׁנוּ לְעוֹלָמֵי עַד וְלִנְצַח
נְצָחִים וְנִזְכָּה וְנַחֲמֶה וְנִרְאֶה וְנִירֵשׁ מִטּוֹבָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ
וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא:

עַ אֲנִי יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יְדָה מִמֶּךָ נְדָח,
אֲתָה יַדְעָתָ כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְכַרְרֵם וְלִהְיוֹתֵם
בְּעֲצָמֵנוּ, רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה, רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
הַנִּיּוֹצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְעַל הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים הַמְּפֹרָשִׁים וּמְפָרְדִים
בֵּין הַגּוֹיִם וְהַקְּלָפוֹת, וְעֲזֹרְנוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת,
וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁב לְכַרְרֵם וְלִלְקַט וְלִגְאֹל אֶת כָּל הַנִּיּוֹצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת

מִן הַגָּלוּת, וְתָשִׁיבֵם לְמִקְוָמָם בְּשָׁלוֹם וְתַחֲזֹר וְתִשְׁלִים פָּנֶיךָ כָּל
הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, וְכָל הַשָּׁמַיִם הַקְּדוּשִׁים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וְיָשִׁיב
הַמֶּלֶךְ אֶת נְדָחָיו, וְתַחֲזֹר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית, וְיָקִים מִקְרָא
שְׁפָתוֹב: "וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצֵךְ מִכָּל
הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה. אִם יִהְיֶה נְדָחֶךָ בְּקִצֵּה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ" וְתַעֲלֶה אֶת
הַשְּׂכִינָה מִגָּלוּתָהּ וְתִקְיָמָה מֵעַפְרָה, וְתִשְׁלִים אֶת הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה,
וְתִמְשִׁיךְ דַּעַת דְּקִדְשָׁה וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּעוֹלָם וּתְבַטֵּל כְּעַם
וְאִכְזָרִיוֹת מִן הָעוֹלָם, וְיָקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ
בְּכָל הַר קִדְשִׁי, כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה, כַּפָּיִם לַיָּם
מִכַּסִּים":

עב יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזֹרֵנִי
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתָּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
אֲתָה יַדְעָתָ גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמֶּךָ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים
וְהַעֲצוּמִים מְאֹד עַד גְּבַהֵי שָׁמַיִם, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דֶּרֶךְ
אֵיךְ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ, כִּי גִשְׁמִיּוֹת עֲכִירַת הַחֹמֶר וְתִאֲוֹתָיו הַרְעִים
נֶאֱחָזוּ וְנִדְבְּקוּ בִּי מְאֹד, וְדַעְתִּי נִתְעַרְבָּב וְנִתְגַּשֵּׁם מְאֹד:

כב "צְמֹאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לֵיֵאל חַי מְתֵי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי
אֱלֹהִים. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי". רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתָּ וּבְלֵב שְׁלֵם וְאֶזְכָּה
לְתִשׁוּבָה מֵאַהֲבָה בְּאַמְתָּ, לְמַעַן תִּמְחֹל לִי עַל כָּל עוֹנוֹתַי וְלֹא
יִהְיֶה נִשְׂאָר מֵהֶם שׁוֹם רֶשֶׁם כָּלֵל וְיִהְיֶה כָּל עוֹנוֹתַי נִתְהַפְּכִין
לְזִכְיֹת וְתִזְכְּנֵי לְמַחֲזִין וְשִׁכַּל דְּקִדְשָׁה, לְשִׁכַּל צַח וְזָךְ וְנָקִי מִכָּל סִיג

וּפְסֻלַת כֶּכֶסֶף טָהוֹר, כֶּכֶסֶף צָרוּף מְזַקֵּן שְׁבַעֲתַיִם וְאַזְכָּה לְחַדֵּשׁ
 מִחֵי בְּכָל עֵת בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהֲרָה גְדוֹלָה וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי תָמִיד
 שְׂאֵזְכָּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּשִׁכְלִי צַח וְנֹדֶד וְאַזְכָּה לְהַבִּין תָּמִיד בְּמַהֲרֵי
 גְדוֹל בְּכָל מְקוֹם שְׂאֵלְמוֹד וְלֹא אֶצְטָרֵךְ לְעֵין כָּלֵל וְיִהְיֶה שְׁכָלִי
 הַלֵּךְ וְגְדוֹל בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה וּבְזֵירוּת גְדוֹל בְּצַחוֹת וּבְבַהֲרֵי
 וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת מְהִיר בְּמַלְאֲכַת שָׁמַיִם, וְלִהְבִּין כָּל דָּבָר לְאִשׁוּרוֹ
 וְלִאֲמַתּוֹ בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה בְּמַהֲרֵי גְדוֹל, בְּלִי שׁוֹם
 בְּלָבוֹל כָּלֵל:

צַח רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים, וְזַכְּנִי וְעֹזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵרְגִיל אֶת
 עֲצָמֵי לְהַתְאַנֵּחַ אֲנַחָה גְדוֹלָה מְעַמֵּק הַלֵּב בְּאַמֶּת, עַל
 גְּדֹל רַחוּמֵי מִמֶּךָ עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וּבְכִפְרֵי עַל פְּגָם
 הָאֵמוּנָה, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נִסְתַּם פִּי בְּאַמְצֵעַ דְּבוּרֵי וְנִפְלַתִּי כְּמוֹ
 מִשְׁמַיִם לְאַרְצִי, זַכְּנִי לְהַרְגִּישׁ כְּאֲבִי וּמְכַאֲוֵבֵי הַעֲצוּם בְּאַמֶּת, עַד
 שְׂאֵתְאֵנַח אֲנַחָה אֲמַתִּיית מְעַמֵּק הַלֵּב, וְיִהְיֶה רוּחִי נִשְׁפָּר בְּקִרְבִּי
 בְּאַמֶּת, בְּאִפֵּן שְׂיִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים עָלַי וְיַעֲלֶה וְיִבֹא וְיַגִּיעַ
 וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה לְפָנֶיךָ רוּחִי הַנִּשְׁפָּר עַל־יְדֵי אֲנַחְתִּי כְּאֵלוֹ הַקִּרְבָּתִי
 קִרְבֵּן עוֹלָה לְפָנֶיךָ שֶׁהִיא בָּאָה לְכַפֵּר עַל הַרְהוּרֵי הַלֵּב וּבְחַמְלַתְךָ
 הַגְּדוֹלָה תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן, וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וְעַל־יְדֵי הַרוּחַ שְׂאֵוֹצִיא וְהַרוּחַ שְׂאֵכְנִים
 בְּשַׁעַת הָאֲנַחָה, עַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשֹׁךְ עָלַי הָאֲרָה גְדוֹלָה מִהַשֵּׁם
 (חַת"ך) הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק פּוֹתַח' אֶת' יְדֶךָ' וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּחֲתֶךָ וְתַנְסֵר אֶת נַפְשִׁי וְנִשְׁמַתִּי מִבְּחִינַת אַחוֹר
 בְּאַחוֹר, וְתַחֲזִירֵנִי וְתִשְׁבְּנֵנִי אֱלֹהִי בְּבַחֲבִינַת פָּנִים בְּפָנִים:

כג יְהוָה אֱלֹהִים אָמַת יָחִיד קִדְמוֹן, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַח
 מִמֶּנּוּ נִדַח, טוֹב וַיִּמְטִיב לְבַל, צוֹפֵה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ
 בְּהַצְדָּקוֹ, קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֵאשׁ, הַרוֹצֵה בְּתְשׁוּבָה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן
 שְׁמֹךְ וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, וְהַחַיִּירֵנִי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
 וְעִשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵילֶךְ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשָׁמֵר מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם:

קיח אָבִי שְׁבַשְׁמִים, אֵיךְ שֶׁהוּא וְאֵיךְ שֶׁיְהִיָּה אֲנִי עַל מִשְׁמַרְתִּי
 אֲעֹמֵד בְּעֶזְרְתֶךָ הַגְּדוֹלָה, לְצַעֵק אֵילֶיךָ תָּמִיד. אֵיךְ בָּאתִי
 לְחַלּוֹת פָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּחֲוֶה וְתִרְחַם וְתַחְמַל
 עָלַי, עַל נִרְדַּף כְּמוֹנִי, עַל נְבוּזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנִי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רוּחַ
 קְדוֹשְׁךָ מֵאֵתְךָ, וְתִשְׁלַח בְּפִי בְּכָל עַת דְּבוּרִים חֲדָשִׁים נְאִים וַיְפִים
 שְׂאוּכַל לְרִצּוֹתְךָ בָּהֶם, שְׁתַּחֲוִירֵנִי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאָמַת לְפָנֶיךָ
 מִהֲרָה וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזֹרֵנִי וְתַחַקֵּנִי שְׂאוּפָה לְדַבֵּק
 מַחְשְׁבֹתַי תָּמִיד בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה, וְתוֹכִירֵנִי וְתִאֲמַצְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ
 תָּמִיד לְאַחוֹז אֶת מַחְשְׁבֹתַי לְבַל תִּצָּא חוּצָה כְּלָל, רַק לְחֹשֵׁב תָּמִיד
 מַחְשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּתוֹרַתְךָ וְעִבּוֹדְתְךָ עַד שְׂאוּפָה לְחַדֵּשׁ בְּכָל עַת
 חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵייתָא אָמֵתִים וְיִתְנַעֲנַע שְׁכָלִי בְּכָל עַת בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְדוֹשָׁה, עַד שְׂאוּפָה עַל יְדֵי תְנוּעוֹת הַשֶּׁכֶל לְהוֹלִיד חֵם בְּלֵב
 שְׂיִתְחַמֵּם לְבָבִי בְּחַמִּימוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת דְּקַדְשָׁה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ וְלִהְיוֹת
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאָמַת וּבְכָרְט בְּעַת עֶסְקִי בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּתְפִלָּה
 וְהִתְבוֹדְדוֹת אֲזוּכָה לְהִתְלַהֵב אֵילֶיךָ בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל דְּקַדְשָׁה
 בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, עַד שְׂאוּפָה עַל־יְדֵי הַחַמִּימוֹת
 וְהִתְלַהֲבוֹת דְּקַדְשָׁה לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגַמְתִּי נִגְדֶּךָ עַל־יְדֵי

תבערת הלב וחמימות והתלהבות דסטרא אחרא ואזכה ברחמיך
 וישועתך לגרש כל הרוח שטות ממני ואת רוח הטמאה תבער
 ממני ומקרבי, ותכוף את יצרי להשתעבד לך עד שאזכה לטהרת
 הלב באמת ועלידיזזה אזכה לדבר ולשווח לפניך דבורים חדשים
 בכל פעם:

קב **אנא** רחום ברחמיך הרבים עשה מה שתעשה ברחמיך
 הרבים וחסדיך העצומים באפן שאזכה לשוב אליך
 מהרה, אדון הנפלאות מחיה חיים, מזכיר נשפחות, דפק בי
 לטובה, והזכירני בכל עת לשוב אליך באפן שאזכה לתשובה
 שלמה באמת, חיש קל מהרה ולא אשוב עוד לכסלה, רק אזכה
 לעבד אותך תמיד באמת ובלב שלם ולהתדבק בך באמת, אני
 וזרעי וזרע זרעי וכל יוצאי חלצי וכל זרע עמך בית ישראל מעתה
 ועד עולם, אמן סלה:

קמו ו**בבן** יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלא
 רחמים שתהיה בעזרי ותושיעני שאזכה מעתה על כל
 פנים להטיב את מעשי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת,
 ולא אסור עוד מרצונך ימין ושמאל. ותזכני להרבות במצות כל
 ימי חיי בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה,
 עד שאזכה שיהיו נעשין מהמצות שלי גרות קדושות הרבה, ומכל
 מצוה ומצוה יהיה נעשה ממנה נר קדוש ונורא, כמו שכתוב: "כי
 נר מצוה ותורה אור" ותחמל עלי ותזכני להתקדש בקדשה גדולה
 ולעלות מעלה מעלה, ולהתקרב אליך בהתקרבות גדול באמת
 לאמתו כרצונך הטוב עד שאזכה בעת שיגיע קצי וזמני להפטר

מִן הָעוֹלָם, לְהַשִּׁיב נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה
גְּדוּלָהּ בְּלִי שׁוּם סִיג וּפְגָם, וְאַתָּקֵן בְּחַיִּי כֹל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי וְשַׁחַתְתִּי
בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים וּבְפִשְׁעֵי הָעֲצוּמִים:

חֲמֹל עָלַי מְלֵא רַחֲמִים וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְדַלַּג וּלְקַפֵּץ עַל כָּל
הַבְּלִי עוֹלָם הֵזֶה וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים לְעוֹלָמֵי
עַד וּלְנִצְחַת נְצֻחִים, וְיָקִים בִּי מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת
הַלֹּא רִגְלֵי מִדְּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים" וְנֹאמַר:
"שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי, כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת
אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה אֶת רִגְלֵי מִדְּחִי, אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים. תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ, נְעִימוֹת בְּיַמִּינְךָ
נְצַח" אָמֵן וְאָמֵן:

כִּי רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים וְהַחֲזִירֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מְהֵרָה
וְתֵן חֲלָקִי בְּתוֹרָתְךָ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַי אֲנִי מִפִּיל תַּחֲנֹתִי
לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּכַח וּזְכוּת גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים
רְבוּתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים זְכוּתָם יִגֵּן עָלֵינוּ, אֲשֶׁר כַּחֵם יִסְפִּיק גַּם עָלַי כְּמוֹ
שְׁאֵנִי כְּמוֹ שְׁאֵנִי, לְהוֹצִיאֵנִי וּלְטַהֲרֵנִי מִכָּל טְמֵאוּתִי מְהֵרָה מְהֵרָה
וּלְזַכּוֹתַי בְּחַיִּי לְכֹל מֵה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים. "וְאֲנִי
תָּמִיד אֵינְחַל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהַלְתֶּךָ. תִּפְעֶנָה שְׂפָתַי תְּהַלֵּה כִּי
תִלְמַדְנִי חֻקֶּיךָ. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן:

א: אֲדוֹן כֹּל מוֹשֵׁל בְּכֹל, אַתָּה בְּרֵאת אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּדֵי שְׂיֻבוֹ
לְתַכְלִית הָאֲמִתִּי לְתַכְלִית הַנְּצֻחַ, עַד שְׂיִהְיֶה לָהֶם
מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלֹאכִים, כִּי זֶה הוּא הַתַּכְלִית וְהַסּוּף שֶׁל אִישׁ

הישראלִי שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָיָה בְּדִי שִׂיחָה לֹא מִמְשָׁלָה עַל
הַמְּלֹאכִים. וְעַתָּה "אָבִי רֵאֵה גַם רֵאֵה", כִּמְה אֲנִי רְחוֹק מִהַתְּכֵלִית
הָיָה מִקְצֵה אֶל קְצֵה בְּתֵכֵלִית הַרְחוֹק, וְלֹא דִי שְׁלֹא זִכְרִי
לְהַתְּכֵלִית הָיָה אִף גַם הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי וְקִפְחֵי אֶת טוֹבֹתֵי
וְקִדְשֵׁי כִי חֲמַאֲתִי עוֹיִתִי וּפְשַׁעֵי לְפָנֶיךָ וְהוֹסַפְתִּי בְּכֹל פַּעַם חֲמָא
עַל פְּשַׁע יָמִים עַל יָמִים שְׁנִים עַל שְׁנִים, עַד אֲשֶׁר לֹא חָלַף עָלַי
יוֹם אֶחָד מִכָּל יְמֵי חַיֵּי בְּלִי חֲטָאִים וּפְגָמִים רַבִּים וְעֲצוּמִים, גְּדוֹלִים
וְקַטְנִים, עַד אֲשֶׁר עוֹנוֹתַי רַבּוּ מִחֹל יָמִים וּמַעַפְר הָאָרֶץ וּמִטְּפוֹת
הַיָּם, וְעֲצוּמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי, וְגָבְהוּ מִנְשַׁמַּת רוּחַ אֲפִי עַד אֲשֶׁר
אֲיִנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲנִי יוֹכֵל לְחַיּוֹת אֲפֵלוֹ שְׁעָה אַחַת מֵעֲצָם מְרִירוֹת
עוֹנוֹתֵי הַרְבִּים מְאֹד אוֹי לִי מֶה עֲשִׂיתִי, וְאִם זִכְרִי וְנִבְהַלְתִּי,
"נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע נִבְהַלְתִּי מִרְאוֹת, תָּעָה לְבָבִי פְּלִצוֹת בַּעֲתָתִי, אֶת
נִשְׁף חֲשָׁקִי שֵׁם לִי לְחַרְדָּה, עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבּוֹ נִרְדִּי נִתַּן רִיחוֹ".

מֶה אִמַּר מֶה אֲדַבֵּר מֶה אֲצַמְדֵּךְ, כִּי כָּבֵר שִׁפְכֵתִי שִׁיחַ לְפָנֶי בּוֹחֵן
כְּלִיּוֹת כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה כִּמְה וְכִמְה פְּעָמִים וְעַדֵּן לֹא נִתְעוֹרְרֵתִי
בְּאֵמַת לְשׁוֹב אֵלֶיךָ כְּרָאוֹי בְּאֵמַת. וּבְאֵמַת יִדְעֵתִי יְהוָה אֱלֹהֵי כִי לֹא
עֲלִיךְ תִּלְנָתִי חֲלִילָה כִי אִם עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, אֲנִכִי סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל
אֱלֹהֵי, כִי אֲנִי אֲדוֹנֵי הָעוֹן, וְהִמְלִיךְ וְכִסְאוֹ נָקִי. אֵיךְ עִם כָּל זֶה
אֲמַרְתִּי "וַיְהִי מֶה אֲרוּצָה" דְּבַרֵי אֱלֹהֵי לְפָנֶיךָ, אוֹלֵי אֲמַצָּא עִתָּה חֵן
וְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּגֹּדֶל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתַחֲתוֹר
חֲתִירָה מִתַּחַת כִּפְסָא כְּבוֹדֶךָ, וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
בְּאֵמַת וּבְלֵב שְׁלֵם, בְּאִפְנֵי שְׁאוּזָבָה מֵעִתָּה לְרִדְף בְּאֵמַת אַחַר
הַתְּכֵלִית הָאֵמַתִּי אֲשֶׁר בְּשִׁבִילוֹ נִבְרַאתִי, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהַשְׁגִּיחוֹ

בְּאֵמַת:

מִלֵּא רַחֲמִים, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְתִתֵּן לָנוּ כָּל
חֲפָצֵנוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ לְטוֹבָה חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה וְתִתְפַּאֵר עִם כָּל
עַמּוּד יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, מִגְּדוֹל וְעַד קָטָן, כִּי כָּל־יִקְרִים וְחַבִּיבִים
בְּעֵינֶיךָ כְּכַבֵּת עֵינַי וּבִיָּדְךָ הַכֹּל. הֵן "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ
מוֹמָה", וּבְעֵצָם שְׁפָלוּתֵנוּ וּגְרִיעוּתֵנוּ וּפְחִיתוּתֵנוּ וְדַחֲקֵנוּ וְעַמְלָנוּ,
וְעֵצָם רַחוּקֵנוּ מִמֶּךָ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵנוּ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים,
עִם כָּל זֶה אַתָּה יָכוֹל לְהַגְבִּיהֵנוּ וְלְהַעֲלוֹתֵנוּ וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
קִדְשָׁה וְטַהֲרָה וְלְהַחְזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלִקְרַבְנוּ
לְעַבְדוּתְךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁנֹזֶפֶה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי
אַתָּה "מְקִים מַעֲפָר דָּל מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים
עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ", וְאַתָּה מִשְׁפִּיל גָּאִים וּמַגְבִּיֵה שְׁפָלִים וְאַתָּה מִלֵּא
רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע, וְאַתָּה
עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבִדְךָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדְךָ, "עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת עַד
אֵין חֶקֶר נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", כְּאָמֹר "אֵין קְדוּשׁ בִּיהוָה
כִּי אֵין בְּלִתֵּךְ וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ. יְהוָה מִמִּית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שָׁאוֹל
וַיַּעַל. יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִים. מְקִים מַעֲפָר דָּל
מֵאַשְׁפּוֹת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים, וְכִסֵּא כְבוֹד יִנְחִילֵם, כִּי
לִיהוָה מְצֻקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל. רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר, וְרַשְׁעִים
בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בִכְחַ יִגְבֵּר אִישׁ. יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבָיו, עָלָיו
בְּשָׂמִים יִרְעֵם, יְהוָה יְדִין אֶפְסֵי אֶרֶץ, וַיִּתֵּן עוֹז לְמַלְכוּ וַיְרַם קַרְן
מִשִּׁיחוֹ". וְנֹאמֵר: "מִקּוֹלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרֵי יָם, אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְהוָה, עֲדַתְךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יְהוָה לְאַרְךָ
יָמִים. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי"

אָמֵן בֵּן יְהִי רִצּוֹן:

ב: וְתִזְכְּנוּ לְדַבּוֹר שֶׁל תְּשׁוּבָה, וְתַעֲזֹרְנוּ לְדַבַּר דְּבוּרִים הַרְבֵּה שֶׁל תְּשׁוּבָה לְפָנֶיךָ וְנוֹכַח לְקִים מְקָרָא שְׁפָתוֹב: "קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה", וְתִשְׁלַח לָנוּ דְבוּרִים הַגּוֹנִים וְרִצּוּיִים לְתוֹךְ פִּינוּ, עַד שְׁנֹכַח לְעוֹרֵר לְכַבְּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלִשְׁפֹךְ לָבָנוּ כַּמּוֹם נוֹכַח פָּנֶיךָ יְהוָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "שִׁפְכִי כַּמּוֹם לְבָבְךָ, נוֹכַח פְּנֵי יְהוָה":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְדַבּוֹר כְּזֶה שִׁיעוֹרֵר לְבִי בְּאֵמֶת עַד שְׁאֹכַח לְשׁוּב אֵלֶיךָ מִהֲרָה בְּאֵמֶת וּבְלֵבב שְׁלֵם זַכְּנֵי זַכְּנֵי, רַחֲמֵנִי רַחֲמֵנִי, חַנּוּנֵי חַנּוּנֵי, הַחֲזִירֵנִי בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ "הִשִּׁיבֵנִי וְאֶשׁוּבָה כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי", תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אוֹכֵד, תֵּן לִי רוּחַ וְהַצְלָה אֱמֶתִית רוּחַ וְהַצְלָה נְצַחִית, תֵּן לִי דְבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה אֱמֶתִית חוּם וְחֵמֶל עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, לְמַעַן עֲשֵׂה וְלֹא לְמַעַן, רֵאֵה עֲמִידַתִּי דַל וְרַק וְחֹסֵר, פָּגוּם וּמְקַלְקַל וְנִשְׁחַת מְאֹד, מְבַלְבֵּל וּמְטָרֵף מְאֹד הַצֵּל סְפִינָה הַמְטָרֶפֶת בַּיָּם בְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ הַצֵּל נִרְדָּף מִפְּנֵי רוּצְחִים וְאוֹרְכִים וְלֹסְטִים וְאוֹיְבִים וְשׁוֹנְאִים קָשִׁים וּמְרִים וְאִכְזָרִים שְׂאִין דּוֹגְמָתָם בְּעוֹלָם הַצִּילֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הוֹשִׁיעֵנִי נָא אָבִי אָב הַרַחֲמֵן, הַצִּילֵחֲנִי נָא הַצִּלְחָה הָאֱמֶתִית הַצִּלְחָה הַנְּצַחִית, שְׁאֹכַח מַעֲתָה לְהַצִּילֵחַ כְּזֶה הָעוֹלָם הַצִּלְחָה הַנְּצַחִית שְׁאֹכַח לְהַרְוִיחַ רוּחַ הָאֱמֶתִי מִזֶּה שְׁאֵפֶשֶׁר לְהַרְוִיחַ כְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֵךְ וּמִסְפָּר, עֲזֹרֵנִי לְהִיּוֹת פְּרִצּוֹנֵךְ הַטּוֹב בְּאֵמֶת, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

ד: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּעַל הַרְצוֹן, בְּעַל הַרַחֲמִים, רַעוּא דְכָל רַעוּין סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עֲתִיק דְעֲתִיקוֹן, אֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ

לְצַדִּיקֵי הָאֱמֹתַיִם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּתָךְ שֶׁל רַחֲמִים הַכְּלוּלִים
 בְּתַלְסֵר תְּקוּנֵי דִיקָנָא קְדִישָׁא, חוּם וְחֹמֶל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים, שְׂאִין בָּהֶם שׁוּם אַחֲזוֹת דִּין
 כָּלָל וְזַבְנוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּלְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדְתְךָ
 בְּאֵמֶת כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ בְּאֵמֶת, כַּמָּה אֲנִי רַחוּק מִקְדָּשְׁתְּךָ הָאֱמֹתִית,
 וְכַמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ בְּפָנַי הַפְּשׁוּטִים שֶׁבְיִשְׂרָאֵל, מְכַל שָׁפָן
 בְּפָנַי כְּשֶׁרִי הַדּוֹר, מְכַל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן בְּפָנַי הַצַּדִּיקִים הָאֱמֹתִיִּים
 שֶׁבְדוֹר אֲבָל עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטֵחַ שֶׁעֲדִין יֵשׁ לִי תִקְוָה
 לְתַקֵּן אֶת יְמֵי הַפְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד, וּלְהַטִּיב אֶת מַעֲשֵׂי, לְחַדֵּשׁ
 כְּנֶשֶׁר יְמֵי שְׁעָבְרוּ בַחֲשֵׁךְ עַל כֵּן אֲנִי תוֹלֵה עֵינַי אֵלֶיךָ וּמִצְפָּה
 לִישׁוּעָתְךָ, עַד שֶׁתַּחַנְנֵנִי וְתַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת,
 חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, עַד שְׂאֻזְפָּה לְהִיּוֹת פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת:

ה: זִכָּה אוֹתִי גַם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וְאִם
 בְּעוֹזוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֲנִי מִתְרַפֶּה בְּמִלְאֶכֶת שְׁמַיִם מְאֹד, וְאִינִי
 מִתְגַּבֵּר בְּעִבּוּדַת יְהוָה כָּלָל, אֲשֶׁר מְעוֹלָם לֹא זָכָה אָדָם כְּמוֹנִי
 לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, הֲלֹא אַתָּה עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּכָל עֵת, וְאַתָּה
 מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת עַד אֵין
 חֵקֵר, וְאַתָּה מְרַחֵם בְּכָל עֵת עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וַחֲסֵדִים חֲדָשִׁים
 רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמִים נִפְלְאִים, בְּרַחֲמִים חֲדָשִׁים שְׁלֹא נִתְגַּלוּ עֲדִין
 מְעוֹלָם, בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ הַמְּהֵרָה, בְּאִפְּן
 שְׂאֻזְפָּה מֵעַתָּה לָשׁוּב לְדֶרֶךְ הַחַיִּים בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְאֵל תִּנְיַחֲנִי
 לְתַעוֹת עוֹד בְּדַרְכִּים נְבוֹכִים וּמְבַלְבְּלִים שְׂאִינִם פְּרָצוֹנְךָ, וְלֹא אֵלֶיךָ
 עוֹד חֲשִׁכִים, אֲכַטֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וְאֲשַׁעֵן בְּאֱלֹהֵי. אֵל תִּתְעַנֵּי יְהוָה

מִדְּרָכֶיךָ אֵל תִּקְשִׁיחַ לְפִי מִדְּרָאֲתֶךָ, כִּי מִמֶּךָ הִכַּל וְאֶתָּה "כֹּל תֻּכָּל
 וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מִזְמָה". קִדְּשׁ וְטַהַר אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 וּפְנֵי לְדַרְךְ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אוֹבֵד עוֹד כִּלְלִי, עֲזֹרְנִי
 לְהִיּוֹת בְּרִצְוֹנְךָ בְּאֵמֶת, וְאוֹכֶה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁחַתְתִּי וְתוֹכְנִי
 שְׁתַּהַיֵּה אֲכִילְתִּי תָמִיד בְּשִׂמְחָה, בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְאוֹכֶה
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד:

י: מֵרַחֵם עַל הָאָרֶץ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, הֵאֵל אָב הַרְחֵמֵן, רַחֵם
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָאֵמֶתִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים בְּרַחֲמִים
 שֵׁשׁ בָּהֶם כַּח לְרַחֵם גַּם עָלִי לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ "כַּחֲסִדֶּךָ חֲיִנִּי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ, חֲסִדֶּךָ יְהוָה
 מְלֵאָה הָאָרֶץ חֲקוּךְ לְמִדְּנִי". וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת דְּקִדְּשָׁה, וְתִגְרֹשׁ
 מִמֶּנִּי הַרוּחַ שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן וְכֹל מִיְּנֵי בְּלָבוֹל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם וְאוֹכֶה
 אֲנִי וְזֵרְעִי וְכֹל הַתְּלוּיִם בִּי וְכֹל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְדַעַת בִּידִיעָה
 שְׁלֵמָה אֱלֹהֹתֶךָ וּמִמְשַׁלְתֶּךָ וּגְדֻלְתֶּךָ וְתַקְפְּךָ וְתַפְאֲרֹתֶךָ וּמַלְכוּתֶךָ
 אֲשֶׁר בְּכֹל מְשָׁלָה, כְּאִמּוֹר: "אֶתָּה הָרְאֵת לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מַלְבָּדוֹ":

יא: אֱתָהּ יְהוָה עֲזֹר עֲזֹר, אֱתָהּ יְהוָה כְּמַעַט אָפִם תִּקְוָה חֲלִילָה,
 רֵאֵה כִּי אוֹלַת יָדֵי וְאָפִם כַּח, רַק מֵרְחוֹק וּמַעַפֵּר אֲנִי
 מְצַפְצַף אִמְרֹתַי אֵלֶיךָ חִמּוֹל עַל חַיִּב אֱלָפִים וּרְכִבּוֹת פְּעָמִים עַד
 הַיּוֹם כְּמוֹנִי, חִמּוֹל עַל רְחוֹק כְּמוֹנִי, חִמּוֹל עַל מִי שְׂאִינוּ רְאוּי
 לְחִמּוֹלָה כְּמוֹנִי, חִמּוֹל עָלַי, חִמּוֹל עָלַי, חִמּוֹל עָלַי, חִמּוֹל עָלַי, רַחֵם
 עָלַי, רַחֵם עָלַי, חֲנֻנִי יְהוָה בְּמִתְנַת חַנּוּם לְגַמְרִי, חֲנֻנִי חֲנֻנִי, פְּדֵנִי
 פְּדֵנִי, הַצִּילֵנִי מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, הַצִּילֵנִי מִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֶנָם,

הצילני מענשים הקשים והמרים שהיו מגיעים לי חס־ושלום על פי משפטיך האמתיים, הצילני מחרבו של מלאך המות ומחבוי הקבר ומדינה של גיהנם הצילני מחרפות ובושות ובזיונות, שלא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי החזירני בתשובה שלמה לפניך, עשה את אשר בחרוך אלך ואת משפטיך אשמר "שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך" הפלא חסדיך, גלה חסדים חדשים הגנוזים אצלך לקרב ולרחם את שאינו ראוי לרחם כמוני, למענך ולמען אבותינו ורבותינו הצדיקים האמתיים אשר קדשתם כדאי להגן גם עלי. הושיעה אבי שבשמים, הושיעה אדוני המקדש, "שפחתו אליך כפי, אלך נשאתי את עיני היושבי בשמים, פרשתי ידי כל היום, נפשי בארץ עיפה לך סלה" זכני שאהיה פרצונך תמיד, "דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני, ערב עבדך לטוב אל יעשקוני ידים. עיני פלו לישועתך ולאמרת צדקך, עד ישקוף וירא יהוה משמים", אולי יחום אולי ירחם "ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך, כי לא יזנח לעולם אדני, טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה, כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ במגנו, קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך", אמן ואמן:

יב: רבונו של עולם, כבר הבטחתנו בכמה הבטחות והזרתנו בכמה אזוהרות שאין שום יאוש בעולם כלל, על כן כל עוד נפשי בי אפרש כפי לרחמיך ולחנינותיך, אולי יעשה יהוה ככל נפלאותיו ויחדש נפלאות חדשות "אשר לא נבראו בכל הארץ", ויחזירני בתשובה שלמה לפניו באמת ובלב שלם. זכני

שְׂאוּזָבָה לְחַפֵּשׂ וְלִדְרֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר אוֹזְבָה לְמִצָּא
אוֹתְךָ מְהֵרָה, בְּאִפְנֵי שְׂאוּזָבָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, עֲזֹרְנִי כִי עֲלֶיךָ
נִשְׁעַנְתִּי:

יד: מִלֵּא רַחֲמִים, עֵינֵי תְלוּיּוֹת אֵלֶיךָ תָּמִיד לְזִכּוֹת לְוָה, "עֵינֵי תָּמִיד
אֵל יְהוָה, כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי" לָךְ יְהוָה קִוִּיתִי
לָךְ יְהוָה חֲבִיתִי לָךְ יְהוָה אֵיחָל אוֹלֵי יְחוּם אוֹלֵי יְרַחֵם, וְהַטּוֹב
בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כִּי הִנֵּה כַחֲמֹר בְּיַד הַיּוֹצֵר, כֵּן אֲנִי בְיַדְךָ בְּעַל
הַרְחָמִים בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל כִּי אֲיִן קֶצֶבָה
לְטוֹבוֹתֶיךָ, וְאֲיִן קֶץ לְחַנּוּנוֹתֶיךָ, וְאֲיִן לְשַׁעַר דְּרָכֵי חֶסֶדֶיךָ
וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל,
וְעַם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטֵי פְרִטִיּוֹת עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנּוּם מִמֶּה
שְׁלֵא יַחֲסֹר עִמָּךְ, בְּאִפְנֵי שְׂאוּזָבָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְהִתְקַרֵּב
אֵלֶיךָ בְּתַמּוּמוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל:

יז: חוּם וְחֵמֶל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׂמֹךְ וּלְמַעַן צְדִיקוֹךָ
הָאֱמִתִּים וּלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא
לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
חוּסָה עָלַי כָּל עוֹד נִפְשֵׁי בִי, כִּי כָּבֵד פָּנָה יוֹם, וּכְבֹד עֲבְרוּ מִשְׁנוֹתֵי
מֶה שְׁעָבְרוּ, וְעַדִּין לֹא עָבַר עָלַי שְׁנָה אַחַת וְלֹא יוֹם אֶחָד בְּלִי
פְּנָמִים הַרְבֵּה רַחֵם עָלַי מַעֲתָה לְהַחְיֹת מְעַט פְּלִמְתִּי הַנִּשְׁאָרָת,
שְׂאוּזָבָה מַעֲתָה בְּכַתֵּךְ לְהַגְבִּיר הַטּוֹב עַל הָרַע, כִּי מְעַט מִן הָאוֹר
דּוֹחָה הַרְבֵּה מִן הַחֹשֶׁךְ "אֵל תַּשְׁשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי, אֵל
תַּאֲסֹף עִם חַפְּאִים נִפְשֵׁי וְעַם אֲנָשֵׁי דְמִים חַיִּי, אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה,
אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה לְעֹזְרֵתִי אֲדֹנָי תִּשְׁוַעֲתִי":

כט: וְעִזְרָנוּ וּזְכָנוּ לְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְתַקֵּן מְהֵרָה כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר הִרְבִּינוּ לַפֶּשַׁע בָּזֶה, שֶׁהִסְתַּכְּלָנוּ בְּעֵינֵינוּ חוּץ מִגְּבוּל הַקְּדוּשָׁה, וּבָאנוּ עַל יְדֵי־זֶה לַחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְגָמִים גְּדוֹלִים הִרְבָּה מְאֹד, וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ אוֹי לָנוּ כִּי חָטָאנוּ, שֶׁפָּגַמְנוּ בְּעֵינֵים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, הַנִּמְשָׁכִין מֵעֵינֵי יְהוָה, שְׂיִכּוּלִים לְזִכּוֹת לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם עַל הַהִתְפָּאֲרוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַצְדִּיקִים, וְלַהֲמִשִּׁיךְ עַל־יְדֵי־זֶה קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁמְבִיטִים שָׁם וּבִרְבֵּי אוֹלְתָנוּ לְקַחְנוּ עֵינֵים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים כְּאֵלוֹ, וְהִסְתַּכְּלָנוּ בָּהֶם בְּמַה שֶׁהִסְתַּכְּלָנוּ עַד אֲשֶׁר בָּאנוּ לְמַה שֶּׁבָּאנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים. מְלֵא רַחֲמִים לְמַדְנוּ הַדְּרִיךְ לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹכָה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַשְּׂיִכִּים לְשֶׁרֵשׁ גִּשְׁמוֹתֵינוּ, וְלִילֵךְ וּלְנַסֵּעַ אֵלֵיהֶם תְּמִיד, וּבִפְרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא עֶקֶר זְמַן הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ, וְכֵן שְׁנֵהִיָּה נִמְנֵן גַּם בֵּן בְּכָלֵל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים הַמְתַּאֲסָפִים אֵלֵיהֶם וְנוֹכָה עַל־יְדֵי־זֶה לְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וְנוֹכָה לְהִסְתַּכֵּל עַל פְּגִיחֵם הַקְּדוּשִׁים, וּלְתַקֵּן עַל־יְדֵי־זֶה כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּעֵינֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אוֹר קְדוּשַׁת הַהִתְפָּאֲרוֹת הַכְּלוּל בְּפִנְיֵהֶם הַקְּדוּשִׁים וְעַל־יְדֵי זֶה נוֹכָה לְהִמְשִׁיךְ קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּסְתַּכַּל שָׁם, עַד אֲשֶׁר יִתְקַדְּשׁוּ כָּל מְקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

לה: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, צוּפָה וּמְבִיט עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, "מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית" אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרְחַמְנוֹת שְׂיֵהִיָּה עָלֶי לְיוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל וְהַנוֹרָא, בְּעַת שֶׁאַתָּה עֹתִיד לְהַחְיוֹת מֵתִים,

שֶׁאֵז יִהְיֶה נִפְקֵד הָאָדָם עַל כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁעָשָׂה בְּזֶה הָעוֹלָם, דְּבַר גְּדוֹל וְדַבָּר קָטָן, הַכֹּל יִהְיֶה נִזְכָּר לוֹ אִזּוֹ "כִּי אֵת כָּל מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבִיא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעֲלָם אִם טוֹב וְאִם רָע" וְאִפְלוּ אִם אֹזְכָה מֵעַתָּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, גַּם כֵּן אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים וַיִּשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת לַיּוֹם הַדִּין, לְפִי עֵצָם רַבּוּי פְּגָמֵי וּפְשָׁעֵי שֶׁפָּשַׁעְתִּי נִגְדָּךְ עַד הַנֶּה, אֲבָל עֲדוֹן אֲנִי רַחוּק מִתִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, הוֹשִׁיעֵנִי נָא אָבִי מִלְכִּי וּקְדוֹשִׁי, יוֹצְרֵי וּבּוֹרְאֵי וְעוֹשֵׂי, וְתִקְנֵנִי בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, בְּאֲשֶׁר אֲנִי שֵׁם עַתָּה, בְּאִפֶּן שֶׁאֹזְכָה מֵעַתָּה לְהִתְעוֹרֵר בְּאֵמֶת בְּכַח וּגְבוּרָה וְזִרְיוֹת גְּדוֹל לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, עַד שֶׁאֹזְכָה לְקוּם בְּתַחֲתֵי הַמַּתִּים לְחַיֵּי עוֹלָם כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר כָּל כְּבוֹנֵתְךָ בְּכִרְיָאֲתָנּוּ הָיָה רַק כְּדֵי שְׁנֹזְכָה לְתַכְלִית הַזֶּה, לְחַיִּים נִצְחִיִּים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא:

לו: רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָב הַרַחֲמָן, זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנֹזְכָה לְעֵסֶק בְּאֵמִירַת תְּהִלִּים כָּל יְמֵינוּ וְתַעֲזֹרְנֵי אוֹתִי וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵיתִי בְּכִלְלֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, שֶׁאֹזְכָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לֹמֵר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּלֵב שְׁלֵם בְּאֵמֶת, וְאֹזְכָה לְהַטּוֹת לְבָבִי הַיָּמִיב לְהַשְׁמִיעַ לְאֹזְנֵי מָה שֶׁאֲנִי מוֹצִיא בְּפִי, בְּאִפֶּן שֶׁאֹזְכָה לְמִצֵּא עֵצְמִי בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא בְּתוֹךְ פְּסוּקֵי תְהִלִּים הַקְּדוֹשִׁים הַכְּלוּלִים מִכָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁפְּעוֹלָם, מִן תַּכְלִית מְדַרְגָּה הַעֲלִיּוֹנָה עַד תַּכְלִית דְּיוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה, אֲשֶׁר כָּל הַנוֹפְלִים וְהַרְחוּקִים בְּתַכְלִית הַרַחוּק כָּלָם יְכוּלִים לְמִצֵּא אֶת עֵצְמָם בְּתוֹךְ סֵפֶר תְּהִלִּים, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְעוֹרֵר לְבָבוֹ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי אֵמִירַת תְּהִלִּים, וְלְבוֹא לְהַשְׁעֵר שֶׁל תִּשׁוּבָה

הַשִּׁיחַ לֹא, שֶׁהוּא מִכֵּן כַּנֶּגֶד הָאוֹת שְׁלוֹ שֵׁשׁ לֹא בְּמִ"ט [בְּאַרְבָּעִים וַתִּשַׁע] אוֹתוֹת שֶׁל שְׁמוֹת שְׁבַמֵּי יְהוָה שֶׁהֵם מִ"ט [אַרְבָּעִים וַתִּשַׁע] אוֹתוֹת כַּנֶּגֶד מִ"ט [אַרְבָּעִים וַתִּשַׁע] שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה שְׁאֵנו צְרִיכִים לָשׁוּב עַל יָדֵם לְהִשָּׁם יִתְפָּרֵךְ עַד שְׁזֹכָה עַל־יַד־יְהוָה שֶׁהִשָּׁם יִתְפָּרֵךְ וְיָשׁוּב אֵילֵינוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְרַחֵם עָלֵינוּ בְּחֻסְדֵּים רַבִּים וּרְחֻמִּים גְּדוּלִים, לְסַיְעֵנוּ וּלְעֹזְרֵנוּ בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ תָּמִיד, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שְׁנִפְּלְנוּ בָּהֶם, וְלָשׁוּב אֵלָיו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה תָּמִיד:

אָנָּה אָבִי אֵב הַרְחֵמֵן כָּל דְּרָכֵי עֲצוֹתֶיךָ אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יַדֵּי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֹתָיִים, בְּכֻלָּם פָּגַמְתִּי בָּהֶם הֲרַבָּה כִּי־אֲשֶׁר אֶתָּה יָדַעְתָּ אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ [וּמֵאֲמִיּוֹן] בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁבְּאִמַּת אִי אֶפְשֶׁר לְקַלְקֵל עֲצוֹתֶיךָ בְּשׁוּם אַפֵּן בְּעוֹלָם עַל כֵּן עֲדִין אֲנִי עוֹמֵד וּמִצְפָּה לַיִשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּכָל עֵת, שֶׁתִּתְקַרְבֵנִי אֵלֶיךָ וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, עַל־יַדֵּי כָּל הַדְּרָכִים וְהַעֲצוֹת הַנִּפְּלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשׁוּטוֹת, אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יַדֵּי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֹתָיִים, בְּאַפֵּן שְׁאִזְכָּה מֵעַתָּה לִהְיוֹת כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב תָּמִיד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵנוּ לִהְיוֹת רְגִיל מְאֹד בְּאִמִּירַת תְּהִלִּים הֲרַבָּה בְּכָל יוֹם בְּכּוֹנֵה גְדוּלָּה, בְּהַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא בְּכּוֹנֵת הַלֵּב בְּאִמַּת, עַד שְׁאִזְכָּה עַל־יַד־יְהוָה לְהִרְגִישׁ כְּאֵב עֲוֹנוֹתַי, וְלָשׁוּב עֲלֵיהֶם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְאִזְכָּה לְשִׂמְחָה גְדוּלָּה עַל־יַדֵּי אִמִּירַת תְּהִלִּים, וְלְעוֹרֵר עָלַי כָּל הַעֲשָׂרָה מִיְּמֵי נִגְיָה שְׁנֵאֵמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהֵם רְפוּאֹת הַבַּת מְלֶכֶךְ, שֶׁהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּנְגִינּוֹתַי אֲנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי עַל בֵּית יְהוָה בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה, "כִּי טוֹב יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ":

מִלֵּא רַחֲמִים, וּפְנֵי לְצִאת מַגְלוֹת מִצְרַיִם, וּמִכָּל הַגְּלוֹת שֶׁל
הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף אֲשֶׁר בָּלֵם מְכוּנִים בְּשֵׁם גְּלוֹת מִצְרַיִם וּפְנֵי
שְׁאוּזָה לְטַהֵר וּלְזַכֵּךְ וּלְגַלּוֹת כָּל הַמַּ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה עַל־יְדֵי
אֲמִירַת תְּהִלִּים הַכּוֹלֵל אֶת כָּל "שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרִימָה", שֵׁישׁ בָּהֶם מַ"ט אוֹתִיּוֹת בְּנֶגֶד מַ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה וְעַל־
יְדֵיזוֹה תּוֹצִיאֲנִי מִמַּ"ט שְׁעָרֵי טַמְאָה וְתַכְנִיֶּנִּי בְּתוֹךְ מַ"ט שְׁעָרֵי
קְרִשָׁה, וְתּוֹצִיאֲנִי מִמִּצַּר הַגְּרוֹן, שְׁלֵא יִהְיֶה נֶחֶר גְּרוֹנִי, כִּי כָּבֵר
קְרִאתֶיךָ מִמִּצַּר הַגְּרוֹן הִרְבֵּה הוֹצִיאֲנִי לְמַרְחָב וּזְכַנִּי וְהֵעֲלֵנִי מִבְּחִינַת
אֶרֶץ מִצְרַיִם מִמִּצַּר הַגְּרוֹן, עַד שְׁאוּזָה לְהִרְחִיב פִּי וְאַתָּה תִּמְלֵאֲהוּ
בְּכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי, בְּאִפֵּן שְׁאוּזָה לְהִתְקַרֵּב וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת בְּכָל לֵב בְּגוּף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן "הַשִּׁיבֵנִי
וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה [יְהוָה] אֱלֹהֵי", הַשִּׁיבֵנִי אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבֵּנוּ
מִלְּפָנֶיךָ לְעַבְדוּתְךָ, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כִּי אַתָּה צוּפֵה
לְרֹשַׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתְּשׁוּבָה, כִּי לֹא תַחְפֹּץ "בְּמוֹת
הַיָּמִת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מְדַרְכָּיו וְחַיָּה", וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחֲכֶה לוֹ, אִם
יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ, "תֵּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד דְּכָא" עַד דְּכְדוּכָה שֶׁל נֶפֶשׁ,
"וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם. שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר כַּעֲסָךְ עִמָּנוּ.
הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמִינוּ כְּקֶדֶם":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָה",
זְכוֹר נָא הַחֲסֵד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה, וְגִלִּיתָ לָנוּ אֲמִתּוֹת אֱמוּנַת
אֱלֹהוּתְךָ בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלָא וְנִעְרַב, וְעָשִׂיתָ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים
וְנוֹרָאִים, בְּדֵי לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ וְאַחַדוּתְךָ וּמְשִׁלְתְּךָ אֲשֶׁר בְּכָל

מְשַׁלָּה, וּמֵאוֹ, קִרְבַּת אוֹתָנוּ לְךָ לְעַם קְדוֹשׁ וְהוֹצֵאת אוֹתָנוּ מִמִּטְּ
 [מֵאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְהִכְנַסְתָּ אוֹתָנוּ בְּמִטְּ
 [בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה, שֶׁהֵם מִטְּ [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה]
 שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה הַכּוֹלִיִּים בְּמִטְּ [בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] אוֹתֵינוּ שְׂיִישׁ
 בְּשָׂמוֹת שְׁבַמֵּי יְהוָה, וּבִרְחֻמֶיךָ הַרְבִּים צוֹיֵת אוֹתָנוּ לְסִפּוֹר כְּנֶגֶד זֶה
 מִטְּ [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] יְמֵי הַסְּפִירָה, כְּדֵי לְמַהֵר גַּפְשׁוֹת עִמְךָ
 יִשְׂרָאֵל מִזְּהַמְתָּם, לְמַעַן נוֹכַח עַל־יְדֵי מִצְוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר לְצֵאת
 מִטְּמֵאָה לְמַהֲרָה, לְצֵאת מִמִּטְּ [מֵאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה
 וּלְכַנֵּס בְּמִטְּ [בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה; רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 מְלֵא רַחֲמִים, וְזַכְּנוּ בְּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים לְקִיָּם מִצְוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר
 בְּזַמְנֵנוּ בְּקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּפֵלָא וְנוֹרָא, שְׁנִזְכֶּה לְהַתְּעוֹרֵר
 עַל־יְדֵי קְדֻשַׁת מִצְוָה נוֹרָאָה הַזֹּאת לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, וּלְצֵאת
 מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ, לְבַעַר מִקְרַבְנוּ כָּל מִיְנֵי טְמֵאוֹת וְזַהֲמוֹת שְׁנִדְבַק
 בָּנוּ עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים:

ג: "אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֶסְרִים בְּפוֹשְׁרוֹת, אֵךְ
 סוֹרְרִים שְׁכָנוּ צַחִיחָה. אֱלֹהִים אֵלֵי אֶתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ,
 צְמֵאָה לְךָ גַּפְשֵׁי כְּמָה לְךָ בְּשָׂרִי, בְּאַרְצֵי צִיָּה וְעוֹף בְּלֵי מוֹם. בֵּן
 בְּקִדְשׁ חַיִּיתְךָ לְרֵאוֹת עֲזֶךָ וּכְבוֹדְךָ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים
 קִרְבְּנֵי לְעַבְדְּךָ, וְהַחַיִּינֵי בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וַיַּחַד לְבָבֵי
 לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וְעוֹרְנֵי וְזַכְּנוּ לַיַּחַד יְחוּדִים קְדוֹשִׁים בְּכָל
 עַתָּה, שְׁאַזְכֶּה לְהִיטִיב מַעֲשֵׂי וּלְקַדֵּשׁ מַחֲשַׁבְתִּי בְּקְדֻשַׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה
 עַד שְׂיִהְיֶה נְתִיחַד [וְיִהְיֶה נַעֲשִׂים] עַל יְדֵי יְחוּדִים עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים
 וּטְהוֹרִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, כִּי לְכֹךָ נּוֹצַרְתִּי לַיַּחַד וּלְחַבֵּר כָּל

העולמות וכל השמות הקדושים ביחודא שלים, באפן שיתגלה
 ויתפשט ויאיר יחודך ואחרותך לכל באי עולם, וידעו כלם אותך
 למקמנם ועד גדולם:

נא: איום ונורא, תן לי אמונה שלמה, תן לי אמונה חזקה ונכונה
 באמת, תן לי אמונה פזאת שיהיה לה פח להחיות
 אותי בכל עת בכל מה שעובר עלי, באפן שאזכה תמיד להתקרב
 אליך ולהתדבק בך תמיד בכל [מפל] המקומות שפעולם, עד
 שאזכה חיש קל מהרה לתשובה שלמה באמת, ולתקן כל מה
 שקלקלתי, ולא איעול בכסופא קמך ככל אשר שאלתי מאתך
 בעל הרחמים זה כמה וכמה:

* מה רבונן של עולם, זכנו להסתפל בכל עת על התכלית
 האמתית, שהוא רק לעשות רצונך, אשר רק בשביל
 התכלית הזו נברא האדם ובשביל זה כל חיותו, ואם אין האדם
 מסתפל על התכלית האמתית למה לו חיים, ותצילנו מפל מיני
 חולאים רחמנא לצלן, הבאים עלידי שאין האדם מסתפל על
 התכלית לעשות רצון השם יתברך, ואז הנפש מתחלת להמשיך
 עצמה לצאת מגוף האדם ולחזור לשרשה פי למה לה חיים,
 ותשלח מהרה רפואה שלמה לכל חולי עמך בית ישראל, שלא
 עלידי רפואות גשמיות. רק על ידי דבר יהוה עצמו כמו שפתוב:
 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם. ונאמר: שלום שלום
 לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. פי כבר הודעת לנו שמה
 שהאדם חוזר לבריאותו עלידי רפואות גשמיות, הוא מחמת
 שהנפש רואה שהאדם הזה כופה תאותו ורגילותו ומקבל רפואות

וסמים מרים בשביל לחזור לבריאותו, על בן הנפש חוזרת אליו
 כי היא מצפה שמעתה יכוף תאותו בשביל התכלית האמתית
 לעשות רצון קונו, על בן חוס וחמול נא על כל חולי עמך
 ישראל, ותן בלבם שיקבלו על עצמם קבלה גמורה בלב שלם
 ונפש חפצה לבטל רצונם מפני רצונך, ולכוף ולשבר את תאוות
 גופם ולהסתפל רק על התכלית שהוא לעשות רצונך בשלימות,
 ועל ידיזה בעצמה תתרצה הנפש לחזור ולהתקיים בתוך הגוף,
 ועל ידיזה יחזרו כל החולים לבריאות גופם בשלימות, ויקים בהם
 מקרא שפתוב: דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו
 ולאבליו. ונאמר: יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני. אמן בן יהי
 רצון:

** א רבוננו של עולם, זכנו לעבוד אותך ולילך בדרךך הקדושים
 רק בשביל כבודך וקדושת שמך יתברך, ובכדי
 שנופה לדעת ולהכיר אותך יתברך, שזהו עיקר התכלית, ולא
 יהיה לנו שום פונה אחרת בעבודתך רק למלאות רצונך יתברך,
 ולא מבעיא שלא תהיה פונתנו בעבודתנו אותך בשביל שתצליח
 אותנו בעסקי עולם הזה, אף גם שלא נכון גם בן לעבוד אותך
 בשביל לזכות על ידיזה לעולם הפא, רק עיקר כל עבודתנו
 אותך יתברך יהיה רק בשביל לעשות רצונך ולהכיר ולדעת אותך
 ולחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, ותשמרנו מכל התאוות רעות,
 ובפרט מתאוות ממון, ולא יהיה לנו שום רצון ותשוקה ותאוה
 לממון כלל אף בשביל להוריש הממון לבנינו, ונופה לידע ולהבין
 היטב כי אף שבאמת הממון דקדשה הוא גבוה מאד ומלוכשין

בו כִּמָּה קְדוּשׁוֹת גְּבוּהוֹת וְעֲלִיזוֹת מְאֹד, אֲבָל הַמָּמוֹן שֶׁל תַּאֲוֹת
 עוֹלָם הִזָּה הוּא מוֹתְרוֹת גָּמוּר, וְלֹא דֵי לְהֵאָדָם שְׂרוּדָף אַחַר
 הַמוֹתְרוֹת שֶׁל תַּאֲוֹת מָמוֹן כֹּל יְמֵי חַיָּו, כִּי אִם שְׁחֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת
 אֵיךְ לְהִנָּיֵחַ זֶה הַמוֹתְרוֹת גָּמוּר יְרוּשָׁה לְבָנָיו. וְזָכְנוּ שְׂיִהְיֶה זְוֹנְגוּ
 בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וְנִזְכָּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּלְגַדְלָם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה
 וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנֵינוּ, וְנִזְכָּה שְׂיִהְיוּ כֹל בְּנֵינוּ
 וְדוֹרוֹתֵינוּ קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים צְדִיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּם, וְכֹל
 בּוֹנֵינֵנוּ בְּהוֹלֵדֵת הַבָּנִים יִהְיֶה גַם בֶּן שְׁלֹא בְּשָׁבִיל הַנְּאֻת עֲצָמָנוּ רַק
 בְּשָׁבִיל לְהַשְׁלִים עַל־יְדֵי־זֶה כְּבִיכּוֹל צֶלֶם דְּמוֹת תְּבִנְתְּךָ, וְנִזְכָּה
 שְׁכַל אַחַד מִבְּנֵינוּ יִהְיֶה לוֹ דְּמוֹת צֶלֶם אֱלֹהִים בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. וְתִאֲרִיךְ
 יְמֵינוּ וְשִׁנּוּתֵינוּ בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְנִזְכָּה לְעִבּוֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת כֹּל יְמֵי
 חַיָּנוּ וְשְׂיִהְיֶה נִשְׂאָר זְכִיּוֹתֵינוּ לְבָנֵינוּ אַחֲרֵינוּ גַם בֶּן, וְתוֹפְנוּ שְׂתִתְּיָהּ
 כֹּל עִבּוֹדֵתֵינוּ אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לֹא בְּשָׁבִיל תְּקֻנַּת הַצְּלַחַת עוֹלָם הִזָּה
 וְלֹא בְּשָׁבִיל תְּקֻנַּת שְׂכַר עוֹלָם הַבָּא וְלֹא בְּשָׁבִיל שְׂיִהְיֶה נִשְׂאָר
 זְכוּתֵנוּ לְבָנֵינוּ. רַק עֵיקַר בּוֹנֵתֵנוּ יִהְיֶה שְׁנַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּשָׁבִיל
 לְמַלְאוֹת רְצוֹנְךָ יְתִבְרַךְ, וְלִדְעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְחַזוֹת בְּנַעַם זִיּוֹךְ
 כְּבִיכּוֹל, וַיִּקָּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנֵיךָ אֶשְׁבְּעָה
 בְּהַקִּיץ תְּמוֹנְתְּךָ:

[רכט] כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם נַע וְנָד בְּאַרְץ וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה
 וְהִשְׁקַמְתָּ, כִּי הַרוּח־סְעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר, וְאֲנִי מְבַלְבֵּל
 וּמְטוֹרֵף מְאֹד, יוֹתֵר מִסְפִּינָה הַתּוֹעָה בְּלִבָּיִם. לְפַעְמִים מִתְעוֹרֵר בִּי
 הַטּוֹב וּמַגִּיעַ לִי הַרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְאֲנִי מִתְחִיל לְהַרְגִיל עֲצָמוּ בְּדַרְכֵי

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְלִכְסֵף לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה; אֵךְ הוּא לְמַצְעַר מְאֹד,
 וּבִתְוֹךְ כֶּךָ מִתְעוֹרֵר ח"ו אִשׁ הַתְּאוּוֹת, וְאֲנִי הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, עוֹלָה
 וְיוֹרֵד, יוֹרֵד וְעוֹלָה, וְהִשְׁקַט לֹא אוֹכֵל. כְּאֶבֶן הַנֶּתּוּן בְּתוֹךְ כֶּף
 הַקֶּלֶעַ, כֵּן נַפְשִׁי מְטֹרֶפֶת בֵּינָן מִצוּלוֹת טֵיט עֲכִירַת תְּאוּוֹת עוֹלָם
 הָיָה וְהִבְלִי, וּבִאֲמַת אֵין לִי שׁוּם מִשָּׁל וּדְמִיּוֹן לְכִנּוּת וְלַהֲדָמוֹת
 עֵצִים הֶרְחַמְנוֹת שְׁעָלִי. מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, לֹא
 נִחַתִּי וְלֹא שָׁלוֹתִי וְלֹא שָׁקַטְתִּי, וַיָּבֹא רַגְזִי:

אֹי לִי כִי חֲטָאתִי! אֹי מָה עָשִׂיתִי! אֹי לִי! אֵיךְ לֹא חֲסַתִּי עַל
 נַפְשִׁי הַיְקָרָה מְאֹד? אֵיךְ הֵייתִי אֲכֹרֵר עַל נַפְשִׁי יוֹתֵר מִכֹּל
 מִיְנֵי רוּצְחִים וְאֲכֹזְרִים שְׁבַע עוֹלָם, שְׁלֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לִי בְּאֶלֶף
 שָׁנִים מָה שָׁאַנְכִי עָשִׂיתִי לִי בְּעֵצְמוֹ עַל-יְדֵי חֲטָא וּפְגָם אֶחָד
 שְׁחֲטָאתִי נִגְדָדְךָ; מִכֹּל-שָׁבֵן כִּי חֲטָאִי עֲצָמוּ מִסְפֵּר. אֹי, אֹי וְאֲבוּי!
 אֹי לִי, וַי וְאֲלֵלִי! מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִים וְעֵינַי מְקוֹר דְּמָעָה וְאֲבַכָּה
 יוֹמָם וְלַיְלָה עַל חַלְלִי, כִּי חֲלַלְתִּי אֶת קִדְשְׁתִּי וְטִרְפָּתִי אֶת נַפְשִׁי
 בְּאִפִּי, וְעֵנִיתִי אֶת נַפְשִׁי בְּכֹל מִיְנֵי עֲגוּיִים מְרִים וְקָשִׁים שְׁבַע עוֹלָם.
 הֲרִינִי לְפָנֶיךָ, מֵלֹא רַחֲמִים, עֲשֵׂה עִמִּי פֶלֶא לְחַיִּים, לְבַל אֲהִיָּה כַּמֵּת
 בְּחַיִּי, חֲסִי וְשָׁלוֹם. עֲשֵׂה מָה שְׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאִפְּן
 שְׁאוּכָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמַת:

סיפור ההתקרבות

רבי ישראל אודסר ז"ל מספר כיצד התקרב לרבי נחמן

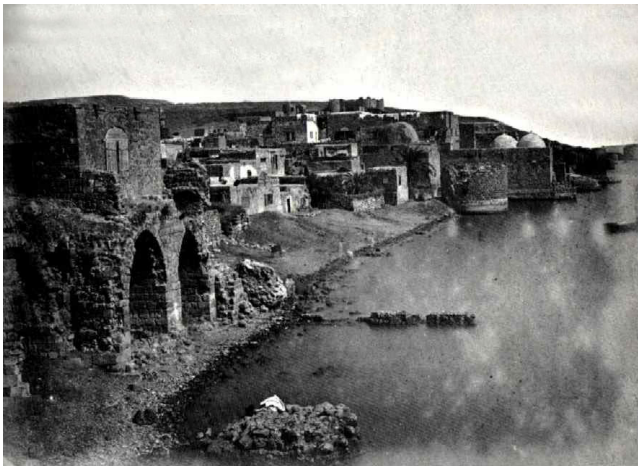
לא באתי לספר כאן אלא מעט מן המעט, ממה שראו עיני מאורו של רבנו זכותו יגן עלינו אמן, שזרח על אחד מגדולי חסידי פרסלב שזכיתי להיות במחצתו, וראיתי במו עיני את עבודתו ואמונתו. יהי רצון, שהאור הזה (של רבנו ז"ל) יחזיר את כל באי העולם למוטב, והעולם השרוי בחשך יזכה באור הגדול, ויקים בנו מקרא שפתוב (ישעיה י"א): "ומלאה הארץ דעה את ה' פמים לים מכסים", אמן כן יהי רצון.

כל ימי חיי השתוקקתי לספר את ענין התקרבותי למורי ורבי הרב החסיד רבי ישראל, ובר צדיק לברכה, שעל ידו זכיתי ונתקרבותי לרבנו ר' נחמן מפרסלב, זכותו יגן עלינו אמן.

מנעורי חנני השם יתברך בנפש מתגעגעת להתקרב להשם יתברך. אבי וזקני ואבות אבותי במבריה, היו חסידי

קרלין, וגם אני מהיותי ירא שמים, הייתי קשור מאד בחסידות קרלין. אבל מאחר שהיו לי מלחמות קשות בעניני עבודת ה', וכדרך כל הנכנסים לעבודת השם, ובפרט המדקדקים ביותר בעבודת השם יתברך, שעבר עליהם מלחמות ומניעות ועליות וירידות וכו', הייתי זקוק לפלים, לעצות והתחזקות

וְהִתְאַמְצוֹת, כְּדֵי לְהִתְגַּבֵּר בְּמִלְחָמוֹת הַיָּצֵר, חֲפָשְׁתִּי רְפוּאָה
 לְנַפְשִׁי עַד שְׁהִיִּיתִי מְבוּזָה עֲצָמִי בְּפָנַי גְּדוּלֵי הַחֲסִידוֹת זְקֵנֵי
 הַדּוֹר, וּבְעֵלֵי הַמְּקַבְּלִים. תְּמִיד הֵיִיתִי רוֹבֵץ אֲצֶלְךָ, וְהֵיִיתִי
 מִתְלוֹנֵן עַל נִגְעֵי נַפְשִׁי, כִּי יֵרְאֵתִי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהֵיִיתִי
 בְּבַחֲנֵינִת אוֹי לִי מִיֹּצְרֵי אוֹי לִי מִיֹּצְרֵי, וְלֹא הָיָה לִי סְפוּק נַפְשׁ.
 אֲנִי הֵיִיתִי מְסַפֵּר לָהֶם אֶת כָּל נִגְעֵי נַפְשִׁי, וְלָהֶם לֹא הָיוּ
 הַרְפוּאוֹת לְרַפְּאֵנִי. פְּעָמִים אָמַנְם הֵיִיתִי מִתְעוֹרֵר, אֲבָל רְפוּאָה
 מִמֶּשׁ לֹא מְצָאתִי. וּמִכָּאֵן רָאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי, שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְקַפֵּחַ שֹׁכֵר כָּל בְּרִיָּה. כִּי הֵיִתָּה לִי מְסִירוֹת נַפְשׁ כּוֹז,
 שְׁגִילִיתִי אֶת כָּל נִגְעֵי לִבִּי, וּבִשְׂכַר זֶה זָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב לְרַפְּנִי
 נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה.

עיר הקודש מבריה

הַסֵּפֶה הָרֵאשׁוֹנָה לְהַתְּקַרְבוֹתַי הָיָה, עַל־יְדִי־זֶה שֶׁמִּצָּאתַי
בְּיִשְׁבֵּה בֵּין פְּחֵי הָאֲשֶׁפָה סֶפֶר, בְּלִי הַתְּחִלָּה וּבְלִי
סוּף, וּמִפְּנֵי שֶׁאֲסוּר לְהַחְזִיק סֶפֶר קוֹדֵשׁ בְּבִזְיוֹן, לְקַחְתִּי אֶת
הַסֶּפֶר כְּדִי לְשִׁמּוֹ בְּגִיּוּזָה. לְקַחְתִּי אֶת הַסֶּפֶר וְהַסְתַּפְּלַתִּי בּוֹ.
וּבְהִיּוֹת שֶׁהַתְּנַעֲנַעְתִּי מְאֹד לְסִפְרִים כְּדִי לְקַרֵּר אֶת צְמֶאוֹן נַפְשִׁי
מֵעַט, קָרָאתִי בּוֹ וּמִצָּאתַי שֶׁשִּׁמּוֹ הוּא "הַשְּׁתַּפְּכוֹת הַנֶּפֶשׁ".
כְּשִׁמּוֹ בֵּן הוּא. תְּמִיד הָיִיתִי קוֹרֵא בְּסִפְרִים, אֵךְ כְּשֶׁמִּצָּאתַי אֶת
הַסֶּפֶר הַזֶּה, חִשְׁבְּתִי אוֹלֵי זְמַן לִי הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ עָלַיִם אֵלּוֹ
שֶׁיְהִיֶּה רְפוּאָה לְנַפְשִׁי, וְשׁוּב לֹא גִנַּחְתִּי אוֹתָם, אֶלֶּא הַחֲבָאתִי
אוֹתָם אֶצְלִי וְהָיִיתִי הוֹגֵה בָּהֶם יוֹם וְלַיְלָה. וּבִקְאֻמַּת הַיּוֹם רְפוּאָה
גְּדוּלָה לְנַפְשִׁי. אַחֲרֵי הַבְּרִמְצוּהַ שְׁלִי, לְמַדְתִּי בְּיִשְׁבֵּית רַבִּי מְאִיר
בְּעַל הַנֶּסֶם, שֶׁהִיְתָה עוֹמְדַת חוּץ לְעִיר בֵּין הַהָרִים, וְהַסֶּפֶר הַזֶּה,
מִלֹּא אֶת לְבִי הַתְּלַהֲבוֹת, שֶׁכֵּן רַבְּנּוֹ ז"ל אוֹמֵר שֶׁעַל־יְדֵי תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוֹת, אֶפְשֶׁר לְכוּא לְכֹל טוֹב בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. וְשֶׁעָקֵר
הַהַתְּקַרְבוֹת לְהַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ עַל־יְדִי־זֶה דִּיקָא. וּבַסֶּפֶר הַזֶּה הָיּוּ
לְמוֹדִים עַל כֶּךָ. וְהָיִיתִי שֶׁהִיְשִׁיבָה הֵיְתָה בְּמַדְבָּר, הָיִיתִי יוֹצֵא
עִם הַסֶּפֶר "הַשְּׁתַּפְּכוֹת הַנֶּפֶשׁ". וְהָיִיתִי שְׁלֹא יִדְעָתִי מִי חִבֵּר אֶת
הַסֶּפֶר, כִּי עַדִּין לֹא שָׁמַעְתִּי מַחְסִידוֹת בְּרִסְלָב וְלֹא בְּלוֹם, אֶף־
עַל־פִּי שֶׁכָּבֵר שָׁמַעְתִּי עַל שִׁימוֹת שׁוֹנוֹת שֶׁבְּחִסְדוֹת. אֲבָל
מִחֲמַת שְׂרָצִיתִי לְהַצִּיל אֶת נַפְשִׁי, וְרָצִיתִי לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי
הַסֶּפֶר, הָיִיתִי עוֹסֵק בְּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְהַתְּבוּנָתִי בּוֹ בְּקְאֻמַּת

הַטְּהוֹרָה וְרֵאִיתִי שְׂוָה מִצִּיל אוֹתִי, וְרַק הִכַּח הָיָה שֶׁל פְּשִׁימוֹת
וְאַמַּת פֶּעַל עָלַי יוֹתֵר מִנְּסִים וְנִפְלְאוֹת. שְׁהֲרִי זֶה גַם גְּדוֹל מֵהַכֹּל
שְׂאָדָם יִטָּה בְּחִירָתוֹ, הֲרִי זֶה דְּבַר גְּדוֹל וְנִפְלֵא.

מֵרַב הַשְּׂתוֹקְקוֹתֵי שְׁהָיָה לִי מִן הַסִּפְרָה הַזֹּאת, הָיָה אֶצְלִי תָמִיד
כְּמוֹ דְּבַר חֲדָשׁ, וְהָיִיתִי מְסִימוֹ וְחוֹזֵר וּפּוֹתְחוֹ וְלוֹמֵד בּוֹ
תָּמִיד, וְהוּא הִצִּילֵנִי מִכָּל רָע, וְנִתְגַּלָּה לִי מִמֶּשׁ אֹר חֲדָשׁ,
וְהִרְגַּשְׁתִּי בְּעֶצְמִי שְׁנִשְׁתַּנִּיתִי שְׁנוֹי גְּדוֹל, בְּרַחוּק שָׁמַיִם מֵאַרְצִי.
וְאַרְעֵל־פִּי שְׁלֵא יִדְעֵתִי מִי הוּא מְחַבֵּר הַסִּפְרָה הַזֹּאת, הֲרִי
הַפְּעֻלוֹת שְׁלוֹ עָלַי הָיוּ טוֹבוֹת וְנִפְלְאוֹת.

ציון רבי מאיר בעל הנס זיע"א בין ההרים

יום אחד נכנסם אצלי חסיד אחד, וכשראה את הספר בידי אמר לי, האם בספר כזה אתה מעיין? וכו', הלא זה מספרי ברסלב? אמרתי לו, אם אין רצונך בו אל תעיין בו, אני אעיין בו. (אז שמעתי לראשונה כי יש חסידות ברסלב) והחזקתי בידי את הספר חזק. אבל הוא הוציא מידי את הספר בכח. אבל אני, שכבר ידעתי את הספר בעל פה, הייתי ממשיך בהתבודדות, אבל לאחר ששמעתי השם ברסלב, בקשתי רחמים מאת השם יתברך, לקרבני אליו, שזמין לי את ספרי רבי נחמן מברסלב. אמרתי בלבי, אם יש התנגדות פזאת, סימן שזה ענין גדול. והתפללות שלי פעלו.

ועכשיו נפתח בספור על מורי ורבי הרב החסיד ישראל קארדונו ו"ל. רבי ישראל ו"ל היה מחסידי ברסלב. ואלו היה אפילו בימי רבי נחמן מברסלב, היה גם אז חרוש נפלא. אין לתאר את כל מה שראיתי אצלו. בשבילו לא היה קים כלל כל העולם הזה. לא משפחה, לא אשה ולא בנים, ועבודה פזאת ותפלה פזאת, לא ראיתי מעודי. בשהיה עומד בתפלה, היה הכל בעיניו בלא כלום. הוא היה חרוש גדול, ואף על פי שחסידי טבריא, היו אנשים שהתנגדו לחסידות ברסלב, אבל אותו העריכו מאד, כי בכל מעשיו היה מקדש השם. על פניו היה שרוי חן ודקדשה, מפני שקדשתו וחסידותו וצדקתו, היו עם ה' ועם כל בני אדם, ועבודתו את ה' היתה

בְּהַתְּלֵבּוֹת וְחַיּוֹת נּוֹרָא וְנִפְלְאָא. כָּל מִי שִׁפְעָם רָאָה אוֹתוֹ,
 וְאֶפִּילוּ מִי שִׁשְׁמַע רַק אֶת שְׁמֵעוֹ, וְאֶפִּילוּ הַמְתַּנַּגְּדִים הַכִּי
 גְּדוֹלִים, הָיוּ מִתְבַּטְּלִים מִפְּנֵיו, וְהוֹקִירוּ אוֹתוֹ מְאֹד. הוּא הָיָה
 יוֹשֵׁב בְּמִרוֹן, וּבְנֵי בֵיתוֹ הָיוּ בְּצַפְתָּ. בְּיוֹם שִׁישִׁי הָיָה בָּא לְבֵיתוֹ.
 (בְּמִרוֹן הָיָה בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא, כִּי לֹא הָיָה שָׁם שׁוֹם נִבְרָא, וְהַיְשׁוּב קָטָן, וְרַק
 בְּעֶרֶב רֹאשׁ הַדָּשׁ הָיוּ בָּאִים לְשָׁם מֵעַט אַנְשִׁים) וְהָיָה תְּמִיד עַל הַצִּיּוֹן
 הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וְעוֹסֵק תְּמִיד בְּתַפְלָה
 וְהַתְּבוּדוֹת, לְפִי דַעַת עֲצַת רַבְּנּוֹ ז"ל. וּבְהַיּוֹת שֶׁבִּקְשָׁתִי מִהַשֵּׁם
 יִתְפָּרֵךְ, שִׁישְׁלַח לִי מִי שִׁיקְרַבְּנִי לְחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, חֲשַׁבְתִּי כִּיצַד
 יִזְדַּמֵּן לִי אָדָם כְּזֶה שִׁיֵּצֵא מִמִּירוֹן, שִׁשֵּׁם מְקוֹם עֲבוֹדָתוֹ וַיָּבֵא
 לְטַבְרִיָּה.

וְהִנֵּה אֵרַע שֶׁבְּאוֹתָהּ תִּקּוּפָה הַתְּחִיל רַבֵּי יִשְׂרָאֵל ז"ל לְסַבַּל
 מִכָּאֲבֵי רִימְטִיזִים, וְהַכָּאֲבִים הָיוּ גְּדוֹלִים כָּל כָּךְ, שֶׁכָּבַר
 לֹא הָיָה בְּגֵדֵר הַאֲפָשָׁר לוֹ לְלַכֵּת לְהַתְּפַלֵּל, וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם
 יִתְפָּרֵךְ, כִּי הִרְגִּישׁ כְּאִלוֹ חוֹתְכִים כָּל אֶבֶר בְּסַפִּינִים חֲתִיכוֹת
 חֲתִיכוֹת, וְחָשַׁב בְּלִבּוֹ אוֹלֵי זֶה הוּא רְצוֹן ה' יִתְפָּרֵךְ שִׁיִּסַּע
 לְטַבְרִיָּא, וְאוֹלֵי שֵׁם לֹא יִסַּבַּל כָּל כָּךְ כְּאֲבִיבִים. אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁלֹּא
 יֵדַע בְּבִירוֹר שֶׁכָּךְ רְצוֹן ה' יִתְפָּרֵךְ, לֹא רָצָה לַעֲזוֹב אֶת מִירוֹן.
 וְאָמַר, לְהַפְּדֵי יֵשׁ לְהַשָּׂאֵר בְּמִירוֹן, וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵת ה' יִתְפָּרֵךְ
 שִׁיעֲזוֹר לוֹ. וְהָיוּ לוֹ סַפְּקוֹת הַרְּבֵה זְמַן, אֲבָל לְבַסּוֹף כְּשֶׁכָּאֲבִיו
 הִתְנַבְּרוּ, אָמַר, מִשְׁמַע שֶׁכָּךְ רְצוֹן ה' יִתְפָּרֵךְ שִׁיִּסַּע לְטַבְרִיָּה. עַד

שְׁקִיבֵל הָאָרֶה בְּמֶחֱוֹ וְהַחֲלִיט לְנִסְעַ לְמִטְבְּרִיהַ בְּלֵי שׁוּם פְּקוּקִים.
וְלֵאחֶר שְׁגִמֵר בְּלִבּוֹ, אָמַר וְעָשָׂה. בְּחִינַת וַיִּשְׁכֶם אֲבָרְהָם בַּבְּקָר.
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סִבֵּב הַסְּבוֹת שְׁנוּדָמָן אֵלַי.

וְכֵן הָיָה הַמַּעֲשֶׂה. הוֹרֵי הָיוּ עֲנִיִּים מְרוּדִים. הֵם הָיוּ טוֹחֲנִים
קָפָה, וּמְרוֹיחִים אֶת לֶחֶם בְּצִמְצוּם גְּדוֹל. אֲבָל בְּמִלְחָמַת
הָעוֹלָם הָרֵאשׁוֹנָה נִגְמַר הַקָּפָה הַזֶּה, וְנִשְׁאָרְנוּ בְּלֵי פְרָנְסָה.
וּבְבִיתְנוּ הַתְּגַדֵּל פֶּעַם קְרוּבֵנוּ, בֶּן אַחֵי אִמָּא שְׁנַתִּיתָם בִּילְדוּתוֹ,
שְׁמוֹ הָיָה חַיִּים בְּנִימִין בְּרוּל, וְאִמִּי הִיְתָה לוֹ לֵאָם. וְכִשְׁפָּרָה לוֹ
שְׁנִשְׁאָרְנוּ בְּלֵי פְרָנְסָה, הִצִּיעַ לָהּ לְאִפּוֹת לֶחֶם. שְׁאֵלָה אִמִּי,
מַהִיכָן אֶקַּח קֶמַח? אָמַר לְטוֹחֵן שְׁיִתֵּן לָהּ קֶמַח בְּאִשְׂרָאֵי, וְאִמִּי
הִתְחִילָה לְאִפּוֹת לֶחֶם. זֶה הָיָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן. וְהִנֵּה בְּיוֹם חֲמִישִׁי
בְּלִילָה, פָּגַשׁ ר' יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִין הַנַּ"ל, וְנָתַן לוֹ שְׁלוֹם, ר' יִשְׂרָאֵל
הַחֲזִיר לוֹ שְׁלוֹם, וְאָמַר לוֹ עֲשֵׂה מִצְוָה, וְהִרְאָה לִי הִיכָן מִשְׁיָגִים
לֶחֶם? בְּנִימִין שָׂמַח שְׁנוּדָמָן לוֹ קוֹנָה, וְשִׁלְחוּ מִיַּד לְבֵית אִמִּי.
בֵּיתְנוּ הָיָה מְטוּפֵל בִּילְדִים קִטְנִים, וְגַם בָּזָה רְאִיתִי הַשְּׁגַחַת ה',
שְׁנִשְׁאָר עוֹד כֶּפֶר לֶחֶם בְּבֵית. כְּשֶׁהוֹפִיעַ בְּבֵית וְרְאִיתִי צוּרְתוֹ,
הִיְתָה לִי הַרְגָּשָׁה שֶׁהוּא אֶחָד מִל"ו צְדִיקֵי הַדּוֹר הַגִּסְתָּרִים, וְכֵן
אָמְרוּ עֲלָיו הַרְבֵּה מִגְּדוּלֵי הַדּוֹר הַהוּא, וַיִּדְעֵתִי שְׁאֵצְלוֹ אִמְצָא
רְפוּאָה בְּשִׁלְמוֹת.

אֲבָל חֲשַׁבְתִּי בְּלִבִּי, בִּיצֵד אֶקְשֶׁר עִמוֹ שִׁיחָה, וְהָרִי אֶחָד מִל"ו,
יְכוּל מְחַר לְהַעֲלֵם וְלִילָךְ לִירוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּקַפִּיצַת

הַדְרֵךְ, וְכִי־עַד אֲשַׁפּוּךְ לְפָנָיו אֶת לְבָי. וּבְעוֹד שְׁאֵנִי חוֹשֵׁב כְּכָה, נִתֵּן לִי ר' יִשְׂרָאֵל ז"ל אֶת הַכֶּסֶף, וְשָׁאֲלַנִּי הָאֵם אֶפְשָׁר לּוֹ לִטַּל הַיָּדַיִם וְלִסְעוֹד אֶצְלָנוּ. הִרְגַּשְׁתִּי מְשִׁיכָה בְּנַפְשִׁי אֵלָיו כְּמוֹ מִגְנָט, וְהִרְגַּשְׁתִּי שֶׁהוּא מְכִיר מַחְשְׁבוֹתַי. וְאֵף עַל פִּי שֶׁהָיָה לִילָה, וְחוּץ מִזֶּה הָיָה בֵּיתֵנוּ קָטָן, וְהֵינּוּ פוֹרְשִׁים מִחֻצַּת שַׁעֲלוֹי יִשְׁנוּ כָּל הַיְלָדִים, וְלֹא הָיָה מְקוֹם אֶפִּילוֹ לְשֵׁבֶת, וְכִשְׁשֻׁמְעֵתִי שֶׁהוּא רוֹצֵה לִטַּל יָדָיו וְלֶאֱכֹל כָּאֵן, חֲשַׁבְתִּי, בֵּי־עַד? וְהָרִי אֲבֵא בּוֹדָאֵי לֹא יִסְבִּים, כִּי אֵין הַמְּקוֹם מִתְאִים כָּלֵל לָזֶה. שְׁאֲלַתִּי אֶת אֲבֵא וְאָמַר, לָמָּה לֹא? אֲדַרְבֶּה, הֲרִי נִשְׁאָר קֶצֶת בְּצֵל לְתַבֵּל פְּתוֹ וְנִתֵּן לוֹ. וְהֵייתִי תְמוּהָ שֶׁכֵּן הַדְּבַר, הֲלֹא לְמַחֵר הָיוּ צְרִיכִים לְקוֹם מְקַדֵּם, כְּדֵי לְאַפּוֹת הַלֶּחֶם. ר' יִשְׂרָאֵל ז"ל נִשְׁאָר אֶצְלָנוּ וְנִטַּל יָדָיו. נִתְּתִי לוֹ בְּצֵל לְתַבֵּל הַפֶּת וְסִרְב. אָמַר: אֵינִי אוֹכֵל אֶלֶּא לֶחֶם וְתֵה. וְהָיָה לָנוּ כִּירָה עַל פְּחָמִים. בְּקִשֵׁי הַכְּנֵתִי לוֹ הַתֵּה. וּמִפְּנֵי שֶׁחֲשַׁבְתִּי שְׁעֵדוֹן בְּנֵי הַבַּיִת אֵינִם יִשְׁנִים, אָמַרְתִּי לְר' יִשְׂרָאֵל בְּלַחֲיִשָּׁה, הִידְעָתֶם? ה' יִתְּבַרְךְ שְׁלַח אֶתְכֶם אֵלָי כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת נַפְשִׁי. ר' יִשְׂרָאֵל הִתְרַגַּשׁ מְזֵה, שֶׁהָרִי רָאָה בּוֹה נִפְלְאוֹת ה' יִתְּבַרְךְ. וּמֵאֵז נּוֹצַר הַקִּשְׁר בֵּינָנוּ. כְּשֶׁנִּטַּל יָדָיו אָמַר אֶת הַבְּרָכָה בְּלֵי קוֹלוֹת, אֲבָל בְּמַתִּיקוֹת כּוֹז, כְּמוֹדָה אִישׁ לְחִבְרוֹ עַל הַטּוֹבָה שֶׁעָשָׂה לוֹ. הִתְרַגַּשְׁתִּי מְאֹד, וְר' יִשְׂרָאֵל הִרְגִישׁ בְּהִתְרַגְּשׁוֹתָי. הוּא רָאָה גַם אֶצְבַּע ה' שֶׁסָּפַב כְּדֵי, שֶׁבְּרַגַע הָרֵאוּשׁוֹן בָּא אֵלָי, וְלָכֵן הָיָה מְסוּר לִי בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ.

וַאֲף עַל פִּי שְׁחִיָּה אוֹהֵב כָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל, אֲבָל הַקָּשֶׁר שֶׁנִּזְצַד
 בֵּינֵנוּ הָיָה חֲדוּשׁ גָּדוֹל וְעֲצוּם, וְאִין לְשַׁעַר אֶת הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻוּהָ
 שֶׁשִּׁוּרָהּ בֵּינֵנוּ. אַחֲרֵי שֶׁאֲכַל וּבִרְךָ, שְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ הֵיכֵן יִישֵׁן,
 אָמַר לִי, אִישׁן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת. לְוִיתִי אוֹתוֹ, וּמִיַּד כְּשִׁיִּצְאָנוּ
 פְּרָצְתִי בְּכַבִּי. רְצִיתִי שְׂיִרְחֶם עָלַי וְלֹא יִנְחַנִּי לְנַפְשִׁי. סִפְרָתִי לוֹ
 אֶת כָּל הָעֲנִינִים, וּפְיַצַּד מִצְּאֵתִי אֶת הַסֶּפֶר "הַשְּׁתַּפְּכוֹת הַנֶּפֶשׁ",
 וּבִקְשָׁתִי מֵאֵת ה' יִתְּבַרְךָ אִישׁ שְׂיִקְרַבְנִי לַחֲסִידוֹת בְּרַסְלָב,
 וְעִכְשָׁו רוֹאֶה אֲנִי שֶׁתְּפַלּוֹתַי נִתְּקְבְּלוּ, אֲמַרְתִּי לוֹ, מֵאַחֵר שֶׁה'
 יִתְּבַרְךָ סִבֵּב סְבוֹת גַּפְלָאוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁפָּאֵתֶם לְכָאן, לְכֵן אֲבַקֵּשׁ
 מִכֶּם שֶׁתִּרְחַמוּ עָלַי וְאִקְבַּל מִכֶּם רְפוּאָה לְנַפְשִׁי. כְּשִׁשְׁמַע אֶת
 הַדְּבָרִים נִתְרַגַּשׁ עוֹד יוֹתֵר, סִפְרָתִי לוֹ אֶת נִגְעֵי נַפְשִׁי וְהוּא
 הֶאֱזִין, אַחֵר כִּד הַתְּחִיל הוּא לְדַבֵּר, וְהִרְגִּישְׁתִּי מִן הַדְּבָרִים
 שֶׁדַּבֵּר אַרוּכָה כְּזֹאת, וְהַתְּחִדְשׁוֹת כְּזֹאת, וּרְפוּאָה כְּזֹאת שְׁמִיּוֹם
 שֶׁנִּזְלַדְתִּי לֹא הִרְגִּישְׁתִּי כְּאֵלֶּה, וְהוּא דִּבֵּר עִמִּי עַל רַבְּנוּ נַחְמוֹן,
 וְעַל סִפְרֵיו, וְעַל אוֹרוֹ הַגָּדוֹל שֶׁעָשׂוּי לְרַפָּא אֶת נִגְעֵי הַלֵּב, וְכִד
 הֵלְכֵנוּ עַד שֶׁפָּאֵנוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁל חֲסִידֵי קַרְלִין, לֹא יִדְעֵנוּ
 הֵיכֵן הַמַּפְתָּח, אַחֵר כִּד הֵלְכֵנוּ לְעוֹד בֵּית כְּנֶסֶת, וְגַם שֵׁם הָיָה
 סְגוּר, וְהָיָה בֵּית כְּנֶסֶת שָׁבוּ הָיוּ מִתְּפַלְּלִים הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים
 רַב מְנַדֵּל מוֹיִשֶׁפֶסֶק ז"ל, וְר' אַבְרָהָם קֵאלִיֶּסְקֵר ז"ל וְכוּ', בֵּית
 כְּנֶסֶת זֶה עִמַּד לִיד הַיָּם, וּבַחֲרָף הָיוּ הַמַּיִם גּוֹאִים וְנִכְנָסִים
 לְתוֹךְ בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְהַשְּׁלַחְנוֹת הָיוּ שְׁקוּעִים עַד חֲצִים בַּמַּיִם,

לְאַחַר שֶׁהוֹצִיאוּ מִשֵּׁם הַסְּפָרִים, נִשְׁאַר בֵּית הַכְּנֶסֶת פְּתוּחַ
 וּמִפְקָר, שְׂנִינוּ וּנְכַנְסֵנוּ לְבֵית כְּנֶסֶת זֶה בְּתוֹךְ הַיָּמִים, וְעָלִינוּ
 וְיִשְׁכְּנוּ עַל גְּבֵי הַשְּׁלֶחָן, ר' יִשְׂרָאֵל הֵנִיחַ סְפָרָיו, הַטְּלִית וְתַפְלִין,
 וְהוֹצִיא מִפִּיסוֹ נֵר וְנִפְרָוּרִים שֶׁהָיוּ עִמּוֹ תְּמִיד, אָף שֶׁהִדְבַּר הָיָה
 יָקָר הַמְּצִיאוֹת עַד מְאֹד, פָּתַח ר' יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֵּפֶר לְקוֹטֵי
 מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', בְּסִימָן ז' "כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם", וְאָף-עַל-פִּי
 שֶׁהֵינּוּ בְּתוֹךְ הַיָּמִים וְהִרְטִיבוֹת, הוּא לֹא הִרְגִּישׁ, אָף עַל פִּי
 שֶׁהָיָה לוֹ יָד חוֹלָה, וְלֹא אָנִי הִרְגִּשְׁתִּי בַּיָּמִים, וְכֵן יִשְׁכְּנוּ כָּל
 הַלְּיָלָה וְעַסְקֵנוּ בַּתּוֹרָה הַזֹּאת, עַד הַבֶּקֶר, פְּתָאוּם שְׂמַעְתִּי קוֹל
 אִמִּי בּוֹכִיָּה וְצוֹעֶקֶת, הֵיכֵן בְּנִי? רְאִיתִי שֶׁגִּרְמַתִּי צָרָה גְּדוֹלָה,
 שֶׁהָרִי אִם לֹא מְעַבְדִּים אֶת הַבֶּצֶק בְּיָד, הוּא מֵתְקַלְקֵל, וְאֶכֶן,
 כְּשֶׁחֲזַרְנוּ לְבֵית, הָיָה חֶרְפָּן גְּדוֹל, כָּל הַבֶּצֶק צָף וְעָלָה עַל
 גְּדוֹתָיו וְהָיוּ לִי צְרוֹת גְּדוֹלוֹת בְּבֵית, וְצָעְקוּ עָלַי לְמָה הִלְכְּתִי.
 אָנִי לֹא הֵייתִי אִשָּׁם, כִּי לֹא הִרְגִּשְׁתִּי שֶׁהִלְיָה עִבְרָה. וְלִי לֹא
 הָיָה שׁוּם סֶפֶק שֶׁהוּא מְצַדִּיקִי הַל"ו הַנִּסְתָּרִים, וְהַתּוֹרָה שֶׁלֹּמֵד
 אוֹתִי הֵיטָה נִפְלְאָה מְאֹד, אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר. וְר' יִשְׂרָאֵל
 נִשְׁאַר שֵׁם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וּכְשֶׁהָאִיר הַיּוֹם נִכְנַס לְבֵית הַכְּנֶסֶת
 כְּדֵי לְהַתְּפִילָל, וְנִתְּפַרְדָּה הַחֲבִילָה. אֲבָל אַחֵר כֵּךְ הִלְכְּתִי לְבֵית
 כְּנֶסֶת שֶׁל חֲסִידֵי קַרְלִין וְשֵׁם מְצַאתִי אוֹתוֹ. טְבִירָה הֵיטָה אֲזוֹ
 יָשׁוּב קָמוּ, וּכְשֶׁשָּׁמְעוּ אֶת קוֹל אִמִּי בּוֹכִיָּה וְצוֹעֶקֶת הֵיכֵן בְּנִי,
 נִבְהָלוּ כָּלָם. וְחָשְׁבוּ שֶׁאֲנִי מֵת, וּבִבְקָר הִתְחִילוּ לְהַתְּעַנְּנִי. וְסִפְרָה

על יהודי אחד, שבא בלילה וקנה לחם, ואני הלכתי עמו ולא חזרתי, ובבקר מצאה אותי יחד עם היהודי שהוא בבית הכנסת כשהוא מלא מים. אמי לא הכירה את ר' ישראל, אבל בני העיר הכירו אותו בתור חסיד ברסלב, וכשבאתי אמרו כלם: הלילה "שמדו" את ישראל בער, ואז נודע לי שר' ישראל הוא מחסידי ברסלב. ומאז לא נפרדנו יותר. אני ראיתי בזה השגחת הבורא שזמן לי אוצר חשוב בזה בביתי. וכיחוד היתה ההתקרבות גדולה מצדו, וראה בזה השגחת ה', שהרי לא רצה להפריד ממרוץ, והנה נודמן לידו נפש של גער בן שבע עשנרה, המתגעגע לאמת. ונוצרה בינינו התקשורות בבחינת "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה". אמרתי, אפלו כל העולם ינסה להפריד בינינו, לא יצליחו.

וכך היינו תמיד יחד, אבל העולם היו מתנגדים, והתחילו לדבר עמי דברי התנגדות וארס מר בלענה. אמרו, אמנם ר' ישראל הוא אדם גדול, אבל זהו חסרונו שהוא חסיד ברסלבי (ואת לא ידעו שכל גדולתו היא רק מחסידות ברסלב שממנה זכה לכל צדקתו וקדשתו וחסידותו וכו') וכשראו שאינם פועלים כלל בדבורים אלה, הלכו לאבי וספרו לו על כך, אבי שהיה סגי נהור שמע אותם אומרים, הנה בנה נעשה מחסידי ברסלב המתנגלים על ההרים, וכל הרבנים התנגדו לחסידות זו, והוא עוד עלול לצאת מדעתו, ועכשו אפשר עוד להצילו,

וְאֵלֹהִים אַחֵר כִּדְּ אֱהִיָּה בְּבַחֲבִינִת "כָּל בָּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן", וְלִכְּנֵן
 בְּקִשׁוֹ מִמֶּנּוּ לְהִשְׁפִּיעַ עָלַי לְעֹזֵב אֶת חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב. בְּשִׁשְׁמֵעוּ
 אָבִי וְאִמִּי דְּבָרִים כְּאֵלֶּה, מִפִּי חֲסִידִים הַמְּסִיתִים, נִצְמַעְרוּ צַעַר
 גְּדוֹל, אָבִא הִיָּה סְבוּר כִּי בּוֹדָאִי אֶשְׁמַע בְּקוֹלוֹ כְּשִׁיאֲמַר לִי
 לְעֹזֵב אֶת חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שְׁפָן אֶהְבֶּה גְּדוֹלָה הִיָּתָה שְׂרוּיָה
 בִּינֵינוּ. אָמַר לִי: אֲמַנֵּם אֲנִי קַרְלֵינִי, אָבֵל אֶתָּה תוּכַל לְבַחֵר כָּל
 חֲסִידוֹת שְׁהִיָּא, בְּבִקְשָׁה מְמֻדָּה, רַק לֹא חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב. אָבֵל
 אֲנִי לְאַחַר שְׂרָאִיתִי כִּי הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סְבִב סְבוֹת כְּאֵלֹהִים,
 שְׁהִזְמִין אוֹתֵנוּ לְפִוְגְדֵק אַחַד בְּאַרְח פְּלֵא כְּוָה, וְרָאִיתִי כְּבָר אֶת
 הָאוֹר הַגְּדוֹל, וְהִרְגַּשְׁתִּי גְּדוֹל רְפוּאָת וְטוֹבַת הַנֶּפֶשׁ שְׁאִין לְשַׁעַר
 שְׁהִיָּה לִי מוֹדָה, אָמַרְתִּי לוֹ: אָבִא, אֵינִי אֲנִי יְכוּל לְגַלּוֹת לְךָ אֶת
 כָּל לְבִי, אָבֵל זֹאת תִּדְעֵה, שְׁבַעֲנִין זֶה לֹא תִשְׁפִּיעַ עָלַי כָּלֵל. וְהִיָּה
 הַדְּבָר קִשָּׁה מְאֹד בְּעֵינָיו, כִּי בְּכָל יְמֵי חַיֵּי לֹא הִמְרִיתִי אֶת פִּיו
 בְּשׁוּם דְּבָר קָל, כִּי כְּפִדְתִּיו מְאֹד, וּבִיחֻד שְׁהִיָּה סְגִי נְהוּר, אָבֵל
 בְּעֵנִין זֶה אָמַרְתִּי לוֹ, לֹא אוּכַל לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלוֹ. מִשְׂרָאָה דְּבָר
 כְּוָה, אָמַר בְּלָבוֹ אִם כֵּן, הָעוֹלָם צוֹדֵק, וְקַבֵּל יוֹתֵר הַתְּנַגְּדוֹת כִּי
 רָאָה שְׁנֵיהֶם דְּבָר נוֹרָא. הוּא נִיָּסָה לְדַבֵּר אֶתִּי וּלְשַׁדְּלֵנִי בְּטוֹב
 וּבְרַע, וְלֹא הוֹעִיל. וְאֲנִי הֵייתִי אֲזוֹ חֲתָן מְשׁוֹדָדָה. וְאָבִא אָמַר
 שְׁהוּא מְכַרְח לְצִאָת לְמַלְחָמָה עַל כֵּךְ, וְכִי הוּא יִדְחָה אוֹתִי
 מִלְּהוּיֹת בְּנוֹ, וְלֹא יִשְׂאִי לִי אִשָּׁה, וְלֹא יִדְאָג לִי וְיִוְצִיאֵנִי מִבֵּיתוֹ.
 אָבֵל אִמִּי אָמַרְתָּ, הֲרִי הוּא בְּנֵנוּ וְאֲנִי צְרִיכִים לְסַבֵּל. וְמָה יִהְיֶה

אם יודע לאבי הפלה? כי הלא מבקרה וצפת קרובות זו לזו, בודאי ישמעו על כך. וכך היה נמוש ריב פמשפחה על כך, ובשבת עמד אבי ונגרשני מן הבית. התישבתי בבית הפנסת שעל יד ביתו של ר' ישראל ז"ל. אבא שהיה סגי נהור היה יושב בבית, ואלו אמא היתה הולכת לגדולי תורה, והלכה גם לר' מרדכי סלונים, שאהבני אהבת נפש כל ימי חייו, כי הייתי לומד אצלו משניות וזוהר, ולכן הלכה אליו, להוועץ עמו מה לעשות עמו. אמר לה, שאבא צודק ויש לנסות כל מיני תחבולות, כדי להרחיקני מחסידות זו, ואמר על חסידות ברסלב, שיש בה פח משיכה, שאם נתפסים לה, שוב אי אפשר לצאת ממנה. כששמעה אמא דבר זה, נפל עליה פחד גדול. אמר לה ר' מרדכי, שעצתו שתלך לר' ישראל עצמו, ותספר לו את מר לבת, שהיא ובעלה אנשים שבורים ורצוצים, ולכן יעשה להם טובה, ויגרש אותי מביתו. כשנכנסה לביתו, ולבה היה מר מאוד, השתמחה לפניו בפשוט ידים ורגלים ובכתה בכי תמרורים, כבוכה על המת, וספרה לו את כל צרת לבת. אמרה: "הרי אתה יהודי כשר, רחם עלינו כי זה פקוח נפש ממש, הרחק אותו ואל ילמד עמך". האזין רבי ישראל לדבריה בסבלנות רבה, והרי הוא ידע יפה שיש בינינו קשר כזה, שאפילו יבואו כל מלכי מזרח ומערב לא יוכלו להפריד בינינו, אמר לה: "אני איני מגרש שום יהודי מביתו.

אם רצונכם לשמוע עצה טובה של ידי, הניחוהו לנפשו ואל תפריעו לו, והניחו את הענין". כששמעה אִמָּא דְּבָרְיוּ, חֲשָׁבָה שְׁהֵנָּה הֶקְסַם הָזֶה שְׁדַּבֵּר עָלָיו ר' מְרִדְכִי, כִּבְר פֶּעַל אֶת פְּעֻלָּתוֹ, וּמְרַב צַעַר פְּרָחָה גִּשְׁמָתָהּ. וְכֹל אוֹתוֹ הַזְּמַן יִשְׁבְּתִי בְּבֵית הַכְּנָסֶת, בְּסֻמוּךְ לְבֵית רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּנֵ"ל, וְשָׁמַעְתִּי כָּל הַקְּהָל אוֹמֵר, רִבְקָה מֵתָה. גַּם נָסוּ לְשַׁפְּשֵׁף אוֹתָהּ בְּכֹל מִינֵי מִזְשָׁקִים הַמְּעוֹרְרִים, וְלִשְׂאוֹ. וְאַנִּי שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים, רְאִיתֶם מֶה שְׁעוֹלֵל לָהּ בְּנֵה? וְהֵייתִי שְׁבוּר וְרָצוּץ וְהִתְחַלְתִּי לַחֲשׁוֹב בְּלִבִּי, אוֹלֵי בְּאֵמֶת עֲשִׂיתִי עוֹל שְׁצַעַרְתִּי אֶת הַזְּרִי, וְהֵרִי יִכְלַתִּי לַעַת עֵתָה לְדַחוֹת אֶת הַדְּבָר, וְאַחַר כֵּן לְהִיּוֹת חָסִיד בְּרַסְלָבִי. כְּעִבוּר שְׁעֵתִים הִתְחִילוּ לְרְאוֹת בָּהּ סִימְנֵי חַיִּים, שְׁהָרִי הָיָה יָכוֹל לְהִיּוֹת חָלוּל ה' גּוֹרָא חֶסֶם וְשָׁלוֹם, אֱלוֹ לֹא הִיָּתָה מִתְּעוֹרְרָת. הָיָה זֶה מַעֲשֵׂה שֶׁל תְּחִיַּת הַמֵּתִים מִמָּוֶשׁ, כִּי כָּל הַשְּׁפָשׁוּפִים לֹא הוֹעִילוּ, וּזְמַן רַב הִיָּתָה רְצוּצָה מְזֵה בְּכָאֵב אֵיבָרִים שְׁאִין לְשַׁעַר. וְלֵאחַר שְׁרָאִיתִי שֵׁישׁ לִי שׁוֹב אִמָּא, אִמְרַתִּי בְּלֵב אוֹלֵי אוֹתָהּ עַל כָּל זֶה, שְׁהָרִי הִיא עֲלוּלָה לְהַכְּנִס עוֹד פֶּעַם לְמַצֵּב כְּזֶה.

וְהֵנָּה, סֵבֵב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָשָׂה עִמָּדִי עוֹד חָסֵד, שְׁנַתְּאָרְסְתִי לִפְנֵי שְׁנַתְּקַרְבְּתִי לְחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, שְׁפֵן אַחֲרֵי הַתְּקַרְבוֹתַי, לֹא הָיָה לִי שׁוֹם תְּקוּהָ לְמִצּוֹא בְּתִזְוִג, בְּתוֹךְ הַהִתְנַגְּדוֹת הַזֵּה שְׁשֻׁרְרָה בְּעִיר לְחִסְדוֹת בְּרַסְלָב. וְכִשְׁבָּאוּ

וספרו הדברים למחתן שלי, אמר: "אל תדאגו, כי אחרי
 הנשואין, אשתו בודאי תמנעהו מכף". והנה ההתקרבות היתה
 בחורף, וזמן החתונה נקבע לאילול, ואז היה רעב פוה וחשך,
 והמחתן שהיה איש ישר וירא שמים, כתב לנו, כי לא יוכל
 לעמוד בהתחייבות, כי אין לו כסף, לא להלבשה ולא לנדונייה.
 אבל ר' ישראל רצה שאהיה אדם, כדי שאוכל לקבל אורו של
 ר' נחמן, ולא אהיה פלג גופא. והיתה לו על כך הרבה
 התבודדות, והיה נוסע ממקום למקום ומשתדל עבדני, ומסר
 כסף להורי שילבשוני ויכניסו אותי לחפה בזמן. הוא נסע
 לצפת, ואני כתבתי מכתב למחתן בשם הורי, שהם רוצים
 שהחפה תתקים במועד שנקבע, ואני מצדי מותר על הנדונייה.
 ואמנם בעזרת השם יתברך נתקימה החתונה. ור' ישראל ישב
 בטבריה כל החורף עד סמוך לפסח, ולא נסע הביתה אף על
 פי שהיה לו בית וחמשה ילדים, כי ראה השגחת ה'
 בהתקרבותנו, ואף אני לא רציתי להפרד ממנו. באילול הייתי
 צריך לנסע לחתונה. אמרתי בלבי מה יהיה עכשו, שהרי אם
 אסע שוב לא יהיה לי אפשרות להפגש עם ר' ישראל, ופאן
 עלי לספר עוד, ענין הקשר שבינינו. לאחר שראיתי מניעות
 כאלו, חששתי שמא תתפרד חס ושלום החבילה, בקשתי את
 ר' ישראל שנעשה תקיעת כף בינינו. כדרך שנתקשרו רות
 ונעמי, ולא נפרד מזה בשום אפן, וצריכים אנו להיות תמיד

בְּעִיר אַחַת וְלֹהֲפָגֵשׁ לְשִׁיחוֹת וְלַמּוֹד וְעַבּוֹדַת ה'. הַדָּבָר נִשְׁמַר
 בִּינְנוּ בְּסוּד. הַתְּקִיעַת כַּף עָשִׂינוּ לַיָּד קָבְרוּ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, כִּי
 אָז הִתְפַּלְּלָנוּ, בְּכִכּוּיֹת וּבִהַתְּעוֹרוֹרוֹת גְּדוֹלָה. אָמַרְתִּי, עֲכָשׁוּ הַזְּמַן
 לַתְּקִיעַת כַּף, וּבְאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁנַמְעֵנוּ לְצַפַּת וְאִמָּא הִיְתָה סְבוּרָה
 שְׁהֵנָה סוֹף סוֹף יִתְבַּטֵּל הַקָּשֶׁר עִם ר' יִשְׂרָאֵל, וְהֵנָּה בְּאִמְצַע
 הַדֶּרֶךְ רָאִתָּה אֶת ר' יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי בֵּיתוֹ, כְּשֶׁהֵם נוֹסְעִים אֶף הֵם
 לְצַפַּת. וּבְצַפַּת הַתְּחִילָה מְלַחֲמָה חֲדָשָׁה מְצַד חוֹתְנֵי וְהַמְשַׁפָּחָה,
 וּמְצַד נִכְבְּדֵי הָעִיר וְהַשׁוֹחֲטִים, וְהַגְּעֵתִי לְשִׁפְלוֹת כּוֹזֹת,
 שְׁפָרְחֵחֵי הָעִיר הָיוּ זוֹרְקִים בִּי אֲבָנִים וּקְלָפוֹת, וְהָיוּ קוֹרְאִים
 אַחֲרֵי מְלוֹת גְּנָאִי, וְאֲנִי כַּמְעַט שְׁיִצְאֵתִי מִדַּעְתִּי. מִשְׂרָאָה חוֹתְנֵי
 כֶּךָ, הַפְּעִיל לַחֵץ עַל אִשְׁתִּי אֶסְתֵּר מִיַּנְדֵּל ז"ל [גְּלַב"ע בְּכ"ה
 תַּמּוּז תִּשְׁכ"ה גִּשְׁמָתָה עֲדוֹן] שְׁתַּתְּגַרְשׁ מִמֶּנִּי, אֲבָל הִיא אִמְרָה:
 "זֶה חֻלְקִי וְכֶךָ יִהְיֶה". וְאֲנִי רָאִיתִי בְּזֶה חֶסֶד גְּדוֹל מֵאֵת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ. נֶאֱלָצְנוּ לְמִצּוֹא מְקוֹם שְׂנוּכָל לַחַיּוֹת בְּאֵין מִפְרִיעַ, וְהֵנָּה
 עַל יַד בֵּית ר' יִשְׂרָאֵל הָיָה חֶדֶר קָטָן. ר' יִשְׂרָאֵל ז"ל שָׁכַר
 הַחֶדֶר בְּשִׁבְלֵנוּ, וְהוּא הָיָה בְּשִׁבְלֵנוּ הָאֵב וְהָאֵם, וְהַדּוּאֵג לְכָל
 מַחְסוֹרֵינוּ. הוּא עֲצָמוֹ הָיָה אוֹכֵל פְּרוּרֵי לֶחֶם, אֲבָל בְּשִׁבְלֵנוּ
 דָּאֵג שְׁיִהְיֶה לָנוּ מִן הַמְּבַחֵר. הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ שֶׁל הַתְּקִיעַת כַּף,
 הָיוּ שְׁנוֹת חַיִּים אִמְתִּיִּים, שְׁלֹא מֵעֲלָמָא הַדִּין, עַד שֶׁהִתְחִיל ר'
 יִשְׂרָאֵל לֹאמַר לִי, שֶׁהוּא מְרַגֵּשׁ שְׁזַמְנוּ קָרוֹב לְהַפְטֵר מִזֶּה
 הָעוֹלָם. וְהוּא רוֹאֵה בְּעֵינָיו, שְׁעֵתִיד לִירֵד לְעוֹלָם חוֹשֶׁךְ גְּדוֹל

שֶׁל הָאִמּוּנָה שְׂאִין לְשַׁעַר, וְדַבֵּר עַל כָּאֵב זֶה הַמְדַּאִיב לְבוֹ, וְעַל
הַצֵּעַר הַגְּדוֹל שֶׁהוּא מְרַגֵּישׁ. וְאֲנִי לֹא יִכְלָתִי לְהַשְׁלִים עִם זֶה,
כִּי צִדַּד יַעֲשֶׂה ה' יִתְפַּרֵּךְ דְּבַר כְּזֶה, בְּעִצּוּמָהּ שֶׁל הָעֲבוּדָה שְׁלֹנוּ.
אֲבָל רְאִיתִי שֶׁהוּא צוֹדֵק, וּבְכָל פַּעַם שֶׁהִיָּה מְרַגֵּישׁ לֹא טוֹב,
הִיָּה חוֹשֵׁב שֶׁהֵנָּה קְרוֹב קֶצֶו, וְהוּא נִפְרָד מִן הָעוֹלָם. וּבִתְוֹךְ
אוֹתָן חֲמֵשׁ הַשָּׁנִים שֶׁל הַתְּקִיעַת כַּף, עָבְרוּ עָלֵינוּ כָּל כְּדֵי הַרְבֵּה
נִסְיוֹנוֹת, וְהִיָּה אֲזֵי רָעַב וּמִלְחָמָה, וְלֹא זָכִיתִי לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ,
אֲבָל עֲצֵם הַיּוֹתֵי עִמּוֹ הִיָּה לְמוֹד גְּדוֹל וְעִצּוּם. רְאִיתִי אֶת
הָאִמּוּנָה וְהַבְּטָחוֹן, וְהַמְדוּת הַיְקָרוֹת, שֶׁמֵּהֵן יֵשׁ לִי דֵי לְכָל יְמֵי
חַיִּי, וּמִזֶּה מוֹצֵאת נִשְׁמָתִי חַיּוֹת לְהַחְזִיק אוֹתִי, וּמִזֶּה אֲנִי תַמְיֵד
יּוֹדֵעַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל רַבְּנוּ רַבֵּי נַחְמָן ז"ל. כְּשֶׁהֲאֲנִי לִים נִכְנָסוּ
לְמִבְרֵיָה הִיתָה אֲזֵי מַגְפָּה, שֶׁל חֲלֵי רַע (ה' וְשִׁמְרֹנוּ) וְרוֹב יְלָדָיו שֶׁל
ר' יִשְׂרָאֵל נִפְטְרוּ בַּמַּגְפָּה, וְנִשְׁאָר לּוֹ הַבֵּן הָאַחֲרוֹן שֶׁהִיָּה כְּבֵן
י"ב שָׁנִים. ר' יִשְׂרָאֵל קִבֵּל הַפְּרָעָנוֹת בְּעִזֵּי וּבְכַבְּטָחוֹן. בַּסּוֹף נִפְטְרָה
אִף הוּא וְאָמַר שֶׁהוּא לֹקַח אֶתֹּו אֶת הַמַּגְפָּה וְתַעֲצֵר הַמַּגְפָּה.
וְכֵן הִיָּה. וְנִשְׁאָרְתִי כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְכָּה. אַחֲרַי זְמַן הִיָּיתִי נוֹסֵעַ
לִירוּשָׁלַיִם, כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת תּוֹרַת הַחֲסִידוֹת מִזְקֵנֵי בְּרַסְלָב שֶׁהָיוּ
שָׂם, שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים יְקָרִים מְאֹד.

עִכְשָׁן, אֲנִי רוֹצֵה לְסַפֵּר עוֹד עַל ר' יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיָּה בְּבַחֲיַת
קְדוּשׁ בְּכָל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּבְבַחֲיַת קוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. הוּא הִיָּה רוֹאֶה אֶת הַשַּׁבָּת וּמְרַגֵּישׁ אוֹר הַשַּׁבָּת.

הַזְמִירוֹת שְׁלוֹ וְהַרְקוּדִים שְׁלוֹ הָיוּ נִפְלְאִים. וְהֵינּוּ רוֹקְדִים כָּל הַלַּיְלָה, וְדָבַר זֶה הָיָה חֲדוּשׁ גָּדוֹל, כִּי לֹא רָאוּ בְּשׁוּם חֲסִידוֹת רְקוּדֵינִי כְּאֵלוֹ. אַף רָאִיתִי בּוֹ אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן, בְּמִדָּה שְׁאִין לְשַׁעַר וְאִין לְתַאֵר. רָאִיתִיו פְּעַם בְּמַרוֹן עוֹמֵד עַל הַצִּיּוֹן, וְהָיָה אִזּוֹ יוֹם חָרָף, וְהוּא עֹמֵד כָּל הַיּוֹם עַל יַד הַצִּיּוֹן. הוּא עֹמֵד בְּצַד אֶחָד, וְאֲנִי עֹמְדָתִי בְּצַד הַשְּׁנַי וְקִרְאֵנוּ תְּהִלִּים. הַדְּבָרִים הָיוּ גְּחִלֵי אֵשׁ מִמֶּשֶׁשׁ, וּבִירָאָה וּבִדְבָקוֹת וּבִמְתִיקוֹת כְּזוֹ, שְׁמַעוּלָם לֹא שְׁמַעְתִּי תְּהִלִּים כְּזֶה, וְאֵף שְׁדַרְךָ הַבְּכִיּוֹת שְׁסוּף סוּף נִגְמַר הַמְּקוֹר, וְאֶצְלוֹ הָיָה כָּל הַזְּמַן הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר, וְדַמְעוֹתָיו שְׁטַפּוּ אֶת הַצִּיּוֹן, עַד שֶׁהָיָה הַצִּיּוֹן רָטֹב כְּאֵלוֹ שְׁפָכוּ מַיִם. כָּל זֶה רָאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי.

פַּעַם הִלְכְנוּ לְמוֹשְׁבָה אַחַת, וּבִדְרֹךְ הָיָה שְׁטַפּוֹן (שְׁקוּרֵין "שֶׁבַר עֵין") וְנַעֲשָׂה כְּמוֹ מִבּוֹל וְהָיָה בֶּן גָּדוֹל, וְהֵינּוּ הוֹלְכִים וּבִסְסִים, וּמְנַסִּים לְהַצִּיל אֶת עֲצַמּוֹנוּ, וְכֵךְ עָבְרוּ כְּמֹה שְׁעוֹת עַד שְׁרָאִינוּ אוֹר גַּר. נִכְנְסְנוּ, וּכְשֶׁרָאָה בְּעַל הַבַּיִת אֶת מַצְבְּנוּ, נָתַן לָנוּ מִיַּד בְּגָדִים לְהַחֲלוֹף וְהַגִּישׁוּ לָנוּ תַּה. וְר' יִשְׂרָאֵל עֹמֵד לְהַתְּפַלֵּל מֵעָרִיב. חֲשַׁבְתִּי בְּלִבִּי, כִּי בְּלַיְלָה הָיָה וְדָאֵי לֹא יוּכַל לָקוּם לְחֻצוֹת אַחֲרַי כָּל מֶה שְׁעָבַר עָלֵינוּ, כִּי אֲנִי, אַף שְׁהֵיִיתִי אֲבָרָךְ, לֹא הֵיִיתִי יוֹכֵל לְהַנִּיעַ אֶבֶר. סִדְרוּ לָנוּ אֶת הַמַּטָּה. וְהִנֵּה לֹא עָבַר הַרְפָּה זְמוֹן, וְר' יִשְׂרָאֵל הַתְּגַבֵּר כְּאֲרִי וְקָם. וְחֻצוֹת כְּזֶה שְׁעָרָךְ אִזּוֹ, לֹא רָאִיתִי בְּכָל יְמֵי חַיֵּי. אַחֲרַי כּוֹן, נִגַּשׁ לְשַׁלְחַן וְהַדְּלִיק גַּר. וְאֲנִי הַתְּהַפְּכָתִי עַל מִשְׁפְּכִי, וְלֹא יִכְלָתִי לְמַצוֹא

מרגוע לנפשי. עמדתי אף אני ונתקרבותי לדלת בחשאי, וראיתי את השלחן רועד, וכאלו היה מכונה גדולה ועצומה, והכל הודעוע. נפלה עלי בושא וחרפה, ונתבישתי לגשת אליו. התגברתי ונגשתי אליו, וראיתי כי פניו זוהרים. וכשראיתי את הצורה, נסתלקתי מרב בושא. בבקר התפלל בדרך ותיקון, והתפלה היתה במתיקות כזו, שכל בני המושבה שיצאו לעבודה, נעצרו ליד הבית, והיו מאזינים בחרדת קודש לתפלתו. ואני הייתי עמו בבית אחד. ואני חשבת, פן עוד מעט יגוע מרב מתיקות, וביחוד בשאמר ברכות וקריאת שמע. הוא היה גוע פתינוק המגיע לכלל בכיה עצומה (שקורין פארגעהו), אחר התפלה נכנס הפעל הבית ועמד לפניו כמו בפני מלך, והכין לו שלחן מפל טוב, ובקשו לבוא ולסעד. ובני הבית, הנשים כסו את זרעותיהן בכל שבא לידם, במגבות וכיוצא בזה, מרב חרדת קדש. ר' ישראל אמר לבעל הבית שישלח לו, כי אינו סועד, אלא לחם ותה. ולא מחמת חשש של פשרות שהוא חושד חס ושלום, אלא זהו מנהגו.

בנעוריו היה ר' ישראל אהוב על כל בני עירו. אביו היה סוחר גדול, ור' ישראל היה מנהל את כל המסחר, כי היה בעל צורה, וספר לי שלבו היה בוער תמיד ומשתוקק ליראת שמים. והיה נכנס למחסן הסחורות, ובין החביות היה מתבודד, וצועק מעמקי הלב ומתחנן, שיזכה להיות איש פשר

בְּאֵמֶת. כֹּל אֶחָד מִן הַפְּעֻלֵי בְּתִים, רְצָה לְקַח אוֹתוֹ לְחַתֵּן. הוּא
 הָיָה מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים בְּהַתְּבוּדוֹת, עוֹד לִפְנֵי שְׁנַתְּקָרֵב לְרַבֵּינוּ
 רַבֵּי נַחְמָן מְבַרְסֵלָב וְזָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָה, וְהַתְּפַלֵּל עַל
 יְרֵאת שְׁמַיִם. וּפְעַם חָפֵשׂ בֵּין הַשְּׁמוֹת, וּמֵצֵא דְבַר מְרַבֵּי נַחְמָן,
 וְאָף הוּא לֹא יָדַע מִי הוּא מְחַבֵּר הַסֵּפֶר, וְרַק אַחֵר כִּד גּוֹדַע לוֹ,
 שְׁזָה מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ הָרַב נַחְמָן מְבַרְסֵלָב, וְקִבֵּל הַשֵּׁם חֲסִיד
 בְּרַסְלָב, וְאָבִיו בְּקִשׁ מִמֶּנּוּ לְהַמְנִיעַ מוֹזָה, וְלֹא הָיָה יָכֹל לִפְעֹל,
 עַד שֶׁהִדִּיר מִמֶּנּוּ הַנְּאִי מִירוּשָׁתוֹ, וְאָז הִלָּךְ לְאוֹמָן וַיֵּשֶׁב שָׁם
 הָרַבָּה שָׁנִים, וְשָׁם נִשָּׂא אִשָּׁה. אַחֵר כִּד חוֹר בּוֹ אָבִיו
 מֵהַתְּנַגְּדוֹתוֹ.

לְר' יִשְׂרָאֵל הָיוּ כַּמָּה כְּנוּיִם. שֵׁם מִשְׁפַּחְתּוֹ הָיָה הַלְּפָרִין,
 וְקָרְאוּ לוֹ גַּם הַקְּרִדוֹנֵי עַל שֵׁם עִירוֹ. בִּירוּשָׁלַיִם, צִפַּת
 וּמְבָרִיָּה, הָיוּ קוֹרְאִים לוֹ ר' יִשְׂרָאֵל בְּרַסְלָבֵר, וְכֵן עַל מִצְבַּחְתּוֹ
 כְּתוּב עַד הַיּוֹם: פַּה נִקְבְּר ר' יִשְׂרָאֵל בְּרַסְלָבֵר בְּר' יְהוּדָה הַלּוּי.
 "עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַנֶּפֶשׁ תְּלוּיָהּ בְּקִרְבַת הַצְּדִיקִים".

בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

סיפור נס הפתק

ביצד נשלח הפתק מקברו של רבי נחמן השוכן בעיר אומן שפרוסייה
לישיבת מאיר בעל הנס שבמבריה?

בשנת תרפ"ב, בשבעה עשר בתמוז, הרגשתי חלשה גדולה,
הפעל דבר התגבר עלי בפקר ואמר, הרי אתה חלש
מאד! אתה צריך לאכול! ואני לא שתיתי ולא אכלתי מחצות
לילה עד אותו הבקר, אבל אכלתי, מחמת חשש כמו
שאוכלים דברים מזיקים, אבל בלא ידים ובלא רגלים. אחרי
האכילה ברכתי המזון והלכתי למקוה, אפשר להבין

ציון רבי מאיר בעל הנס זיע"א מקום בו התגלה הפתק הקדוש

אִיךְ הִיְתָה הַתְּפִלָּה וּבִאִיזָה מֵצַב הָיִיתִי אַחֲרֵי דְבַר כּוֹה. שְׁהֲרִי
 בְּשִׁהִייתִי עִם ר' יִשְׂרָאֵל קֶאֱרֵדוֹנֶר, שְׁהִיָּה נִזְהָר בְּכָל תַּעֲנִית שֶׁל
 שְׁלַחַן עָרוּךְ, וּבִיחֻד בְּיוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז, שֶׁהוּא תַּעֲנִית
 חֲמוּר מֵאַרְבַּע תַּעֲנִיתִים, וְהַיּוֹם נִכְשַׁלְתִּי בְּאַפֵּן כּוֹה, לֹאכֹל לִפְנֵי
 הַתְּפִלָּה. לֹא רְצִיתִי לְחַיּוֹת, וְנִפְלַתִּי לְעַצְבוֹת כּוֹז, שֶׁלֹּא יִכְלַתִּי
 לְדַבֵּר, וְלֹא לְהִתְרַאוֹת עִם אַנְשִׁים. הִלְכְתִּי לְיִשְׁבִּיבָה וְשִׁכְבְּתִי
 בְּבֵית הַכֶּנֶסֶת שְׁבִיִּישִׁיבָה, כְּמוֹ מַת. לֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא אִכְלַתִּי, כֹּל
 מִי שֶׁנִּכְנַס לְבֵית הַכֶּנֶסֶת, וְכֵן בָּנִי הִיְשִׁיבָה, כְּשֶׁרָאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
 בְּעַר, שֹׁכֵב בְּעַצְבוֹת כּוֹז, שְׁוֹה הָיָה פָּחוּד. כִּי הֵם הָיוּ רִגִּילִים בִּי
 שְׁאַנִּי תָמִיד שְׂמֵחַ וּמְרַקֵּד, וְהָיוּ תְּמַהִים עַל כֶּךָ, אִיךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּעַר שְׂמֵחַ? מִנֵּינ הוּא שְׂמֵחַ? אֵינן לוֹ פְּרִנְסָה וְאֵינן לוֹ לֶחֶם
 בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים. אֲמָרוּ, יִשְׂרָאֵל בְּעַר, זֶה לֹא יִשְׂרָאֵל בְּעַר שְׁהִיָּה,
 זֶה יִשְׂרָאֵל בְּעַר שֵׁיִצָּא מִדְּעֵתוֹ, וּפְכָה סוּפָם שֶׁל כָּל הַבְּרַסְלָבִים
 שְׁסוּף כָּל סוּף הֵם יוֹצְאִים מִדְּעֵתָם. שְׁהֲרִי הֵם הוֹלְכִים בְּחֻצוֹת
 לַיְלָה לְשָׂדוֹת לְיַעֲרוֹת, וְלִפְעָמִים נִפְחָדִים מֵאִיזָה כְּלָב, מֵאִיזָה
 חֲיָה, מֵאִיזָה גּוֹי, וְלָכֵן סוּף כָּל סוּף נַעֲשִׂים מְשֻׁנְעִים. וְאַנִּי הָיִיתִי
 בְּעַצְבוֹת נוֹרָאָה, וְזֶה שֶׁהֵם אָמְרוּ כְּכֹה, גָּרַם לִי עַצְבוֹת יִתְרָה.
 כִּי אֲנִי הִרְגַּשְׁתִּי, שְׁאַנִּי הַגּוֹרֵם לְכָל זֶה שֶׁהֵם מְדַבְּרִים.

עַל-כָּל-פָּנִים, הָיָה לִי צַעַר גָּדוֹל, וְהָיָה קָשָׁה לִי מְאֹד, וְלֹא
 רְצִיתִי לְחַיּוֹת מִגְּדֹל הָעַצְבוֹת שְׁאַנִּי גּוֹרֵם
 חֲלוּל ה', וּבִזְיוֹן לְחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, אִזּו הִיְתָה לִי הַתְּבוֹדָדוֹת,

והתפללתי לשם יתברך, רבוננו של עולם, ראה המצב שלי. אמת, אכלתי, עשיתי מה שעשיתי, אבל אני רוצה תשובה. תרפא אותי, ותוציא אותי מהמצב הזה, מהעצבות הזו, כי אני גורם חלול השם, ופגיעה בחסידות ברסלב. אז בכיתי לפני השם יתברך בבית הכנסת ואמרתי, רבוננו של עולם, רפא אותי, שאוכל לצאת מהעצבות. נכנסה לי מחשבה תקיפה כאלו מישהו נכנס בראש שלי, במח שלי, ואמרה לי המחשבה, "הפנס לחדר שלך!" (אני הייתי בבית הכנסת והחדר שלי היה ליד בית הכנסת) "הפנס להחדר שלך, ותפתח את ארון הספרים, ותתן ידך על איזה ספר, ותוציא אותו ותפתח אותו, ושמה תמצא רפואה לנפשך". אני רציתי רפואה, והתפללתי, אמרתי בלבי: מחשבה שלי, האם זה דבר רציני? אז אמרתי, אני אעשה, ונראה מה שיהיה מזה. אז עשיתי כך, נכנסתי מבית הכנסת לחדר שלי ופתחתי את הארון, כמו שאמרו לי, ונתתי את ידי על איזה ספר, והוצאתי אותו ופתחתי אותו, והיה שמה "הפתק הזה". אני ראיתי רק חתיכת נייר, ולא ידעתי למה זה נמצא בספר. יתכן שזה סימן בשביל לידע איפה אני לומד. לא שמתי לב לזה, חתיכת נייר. על כל פנים, אחר כך ראיתי שיש שורות כתובות. התחלתי לקרא וראיתי מה שפתוב: "תלמידי היקר..." וקראתי, וקראתי אותו, עד שנמרתי לקרא את המכתב כלו עד הסוף, וכל

דבור ודבור שקראתי... נכנס בי, הרגשתי וראיתי פלאות כאלה
שאי אפשר לספר.

אני קראתי את זה, וכמו שהייתי מקדם בעצבות כזה, קבלתי
שמחה מזה הפתק, שמחה כזאת, שלא מהעולם הזה,
עד שהעצבות לא היה לה שום ערך נגד השמחה. מתוך
שמחה כזו, התחלתי לרקוד בחדר שלי בישיבה. התלמידים
בישיבה אמרו, המושג נעשה שמח, הוא מרקד. כלם נכנסו
להחדר שלי וראו דבר כזה, שאני מרקד. אבל אני לא שעיתי
להם, אני הייתי מרקד ושמח עד שנתפסלו, והוציאו אותי
מהחדר ועמדו במעגל, ואני הייתי באמצע, ורקדתי כמה
שעות בלילה, עד שנעשו עיפים. הם עמדו זמן רב ואמרו:
הוא לא יתעייף, הוא יעייף אותנו. אין לנו כח יותר. הם הלכו,
ואני רקדתי לבדי כל הלילה. על-כל-פנים, זה דבר שאי אפשר
לתאר ולספר הענין שהיה לי, עצבות כזה, רפואה כזה, שמחה
כזה שהיתה לי.....

זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמַר לוֹ

סֵפֶר

תְּקוּנַת הַכְּלָלִי

כִּי הוּא תְּקוּנַת הַבְּרִית הַנִּקְרָא "תְּקוּנַת הַכְּלָלִי" כְּמִבְאֵר
בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' (סִימָן כ"ט' אוֹת ד' עַן ש"ס). וְהוּא תְּקוּנַת
לְמִקְרָה לְיִלְדָה, חֵם וְשְׁלוֹם, לֹמֵר אֵלּוּ הָעֵשְׂרֵה מְזֻמּוֹרֵי
תְּהִלִּים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁקָּרָה לוֹ, כְּמִבְאֵר בְּהַקְדַּמַת
הַסֵּפֶר לְךָ נָא רְאֵה שְׁמָהּ.

הוֹצִיאוּ מִתְּהַעֲלֵם אֶל הַגְּלוּי אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ וְכוּ'
וְכוּ' מוֹרְנוּ הַרְבַּ רַבִּי נַחֲמָן זְכוֹר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָהּ,
בְּעַל הַמְּחַבֵּר סֵפְרֵי לִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' וּב' וְסֵפֶר
סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, וְסֵפֶר הַמְּדוּת הַנִּקְרָא הַנְּהַגוֹת יִשְׂרָאֵל
עַל־פִּי אֶלְפֵי־בֵית וְעוֹד חֲבוּרִים וְהֵמָּה בְּכַתוּבִים.

תקון הכללי

לומר העשרה מזמורי תהלים אלו טז, לב, מא, מב, נט,
 עז, צ, קה, קלו, קנ, לפגם הברית. ומי שזוכה
 לאמרם באותו היום אין צריך לפחד כי בודאי נתתקן עלידי
 זה. ואמר רבנו ז"ל: דאם ערשטע איז מקוה (הדבר הראשון
 מקוה). אך אפלו אם הוא אנוס שאי אפשר לטבל במקוה,
 אף-על-פירכן יאמרם. כי הם תקון גדול וגורא.

בשבת יו"ט אין אומרים אותו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בך
 עבדו ובזרעו אחריו והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן
 ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא כאלו אמרם דוד
 המלך עליו השלום בעצמו זכותו יגן עלינו. ויעמד לנו זכות
 פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקדויותיהם
 ומעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי
 תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחטאתינו, ולומר עריצים
 ולהכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את השושנה
 העליונה, ולחפר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה
 ורעות, ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה לטהרנו
 מעונותינו ולסלח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד
 שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר גם יי העביר חטאתך

לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קדם זמננו עד מלאת
 שנותינו בהם שבעים שנה באפן שנוכל לתקן את אשר
 שחתנו. וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו? בעדנו
 שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך.
 ומאוצר מתנת חנם חננו, כדכתיב וחנותי את אשר אחן
 ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים לפניך שירה
 בעולם הזה כך נזפה לומר לפניך יי אלהינו שיר ושבתה
 לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון
 ולשיר בקול נעים בגילת ורנן, כבוד הלכנון נתן לה, הוד והדר
 בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
 האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שכני עפר קדושים
 אשר בארץ המה. ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור
 חכמה רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן:

קדם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע
 לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
 קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו עלי ידי ההוא טמיר

ונעלם בשם כל ישראל:

טז

- א מִכֶּתֶם לְדָוֶד, שְׁמְרֵנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ:
- ב אֲמַרְתָּ לַיהוָה, אֲדַנִּי אַתָּה, מוֹכֹתִי בַל עָלִיד:
- ג לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי כָל חֲפְצֵי בָם:
- ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מָהְרוּ, בַּל אֶסֶדְ נִסְפִיהֶם מְדָם,
וּבַל אֲשֵׁא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי:
- ה יְהוֹה מְנַת חֲלָקֵי וְכוֹסֵי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי:
- ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים, אֶף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי:
- ז אֲבִירְךָ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי:
- ח שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד, כִּי מִיְמִינִי בַּל אֲמוֹט:
- ט לָכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף בְּשָׂרֵי יִשְׁפֵן לְבַטָּח:
- י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת
שְׁחַת:
- יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שְׁבַע שְׂמֻחוֹת אֶת פְּנִיךָ, נַעֲמוֹת
בְּיַמִּינְךָ נֶצַח:

לב

- א לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כָּסוּי חֲטָאָה:
- ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֵוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה:
- ג כִּי הֶחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֵצְמִי, בְּשִׂאֲנָתִי כָּל הַיּוֹם:
- ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָד, נִהַפְּדֵ לְשִׁדֵי בַּחֲרַבְנִי
קִיץ סָלָה:
- ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי
פֶּשַׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עֵוֹן חֲטָאתִי סָלָה:
- ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהִים לְעַת מְצִיא, רַק לְשִׁטְף
מֵיָם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ:
- ז אַתָּה סֹתֵר לִי*, מִצָּר תִּצְרַנִּי, רַנִּי פִלַט תִּסּוּבְּנִי סָלָה:
- ח אֲשַׁכֵּילְךָ, וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי:
- ט אֵל תִּהְיוּ כָּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין, בְּמַתַּג וְרִסָן עֲדִיו
לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהִים:
- י רַבִּים מְכֹאֲבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד
יִסּוּבְּנֵנוּ:
- יא שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא

- א לַמְנַצַּח מְזִמּוֹר לְדָוִד:
- ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה:
- ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצוֹ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֹיְבָיו:
- ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׂ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֹת בְּחַלְוֵי:
- ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ:
- ו אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מִתֵּי יָמוֹת וְאָבַד שְׁמוֹ:
- ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אָזֶן לוֹ, וַיֵּצֵא לַחוּץ יִדְבֵר:
- ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי, יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי:
- ט דִּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם:
- י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּמַחְתֵּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמוּי, הַגְדִּיל עָלַי עֵקֶב:
- יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימְנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:
- יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְעֶה אֹיְבֵי עָלַי:
- יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּתְךָ בִּי, וְתַצִּיבְנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:

י' בְּרוּךְ יְהוָה, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן:

מב

א לְמַנְצַחַ מְשַׁכִּיל לְבַנְי קָרַח:
ב בְּאֵיל תְּעַרְגַּ עַל אַפְיָקֵי מַיִם, בֶּן נַפְשֵׁי תְעַרְגַּ אֵילֶיךָ
אֱלֹהִים:
ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מְתֵי אָבוּא וְאֶרְאָה פְּנֵי
אֱלֹהִים:
ד הִיְתָה לִי דְמַעְתֵּי לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל
הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:
ה אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אָעֵבֶר בְּסֶף,
אֶדְדָּם עַד בֵּית אֱלֹהִים, בְּקוֹל רְנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג:
ו מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתַהֲמֵי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי
עוֹד אֹדְנֵנִי יִשׁוּעוֹת פְּנִי:
ז אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל־כֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאַרְצַ יְרֵדֵן
וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעֵר:
ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל מְשַׁבְּרֶיךָ
וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:

ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסְדּוֹ וּבִלְיִלָּהּ שִׁירָה עַמִּי, תִּפְלָה לְאֵל
חַיִּי:

י אֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה קָדַר אֵלֶיךָ
בְּלַחֵץ אוֹיֵב:

יא בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפוּנִי צוֹרְרִי, בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם
אֵינִי אֱלֹהֶיךָ:

יב מַה תִּשְׁתַּוְּחַחַי נַפְשִׁי וּמָה תִּהְיֶה עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים
כִּי עוֹד אֹדְנֶנּוּ, יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט

א לְמַנְצַחַת, אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:

ב הַצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי, אֱלֹהֵי, מִמֶּתֶקוֹמִי תִשְׁגָּבֵנִי:

ג הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמוֹם הוֹשִׁיעֵנִי:

ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יַגּוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא
חָטָאתִי אֹדְנִי:

ה בְּלִי עֹן, יְרוּצוּן וַיְכַוְּנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי וּרְאָה:

- ו ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל, הקיצה
 לפקד כל הגוים, אל תחזן כל בגדי און סלה:
 ז ושובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר:
- ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי שמע:
 ט ואתה יהוה תשחק למו, תלעג לכל גוים:
 י עזו אליך אשמרה, כי אלהים משגבי:
- יא אלהי חסדי יקדמני, אלהים יראני בשררי:
 יב אל תהרגם פן ישכחו עמי, הניעמו בחילך והורידמו,
 מגננו אדני:
- יג חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם, ומאלה
 ומכחש יספרו:
- יד כלה בחמה כלה ואינמו, וידעו כי אלהים משל
 ביעקב לאפסי הארץ סלה:
 טו ושובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר:
- טז המה יניעון לאכל, אם לא ישבעו וילינו:
 יז ואני אשיר ענד וארצן לבקר חסדך, כי היית משגב לי
 ומנוס ביום צר לי:
- יח עזי אליך אומרה, כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז

- א לְמַנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזֻמּוֹר:
- ב קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֱלֹהֵי:
- ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנֵּי דְרִשְׁתִּי, יְדֵי לַיְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
מֵאַנָּה הַנְּחָם נַפְשִׁי:
- ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחֵי סָלָה:
ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:
ו חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַּלַּיְלָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
ח הֶלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנֵּי, וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד:
ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֶסֶדּוֹ, גַּמֵּר אֲמַר לְדֹר וְדֹר:
י הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם קָפִץ בָּאָף רַחֲמָיו סָלָה:
יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה:
יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעְלָהּ, וּבְעֵלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
יד אֱלֹהִים, בְּקִדְשׁ דְּרַכָּהּ, מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים:

- טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֵא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָרָה:
- טז גְּאֻלַּתְּ בְּזִרְוֹעַ עַמְּךָ, בְּנִי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֶלְהָה:
- יז רָאוּךָ מִיָּמִים אֱלֹהִים, רָאוּךָ מִיָּמִים יַחִילוּ, אַף יִרְגְּזוּ
תְּהַמּוֹת:
- יח זָרְמוּ מִיָּמִים עֲבוֹת, קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים, אַף חֲצָצִיד
יִתְהַלְכוּ:
- יט קוֹל רַעַמְךָ בְּגִלְגַּל הַאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ
הָאָרֶץ:
- כ בָּיִם דְּרַפְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ:
- כא נַחִיתָ כִּצְאוֹן עַמְּךָ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

ע

- א תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָנוּ בְּדֹר וָדֹר:
- ב בְּמַרְם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחֲזִיל אֶרֶץ וַתִּבֵּל, וּמַעוֹלָם עַד
עוֹלָם אַתָּה אֵל:
- ג תָּשֵׁב אֲנֹשׁ עַד דְּכָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:

ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה
בְּלַיְלָה:

ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהוּ, בַּבֶּקֶר כַּחֲצִיר יַחֲלֶף:

ו בַּבֶּקֶר יִצְיִץ וַחֲלֶף, לָעֶרֶב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ:

ז כִּי כָלֵנוּ בְּאַפֶּךָ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:

ח שִׁתָּה עֲזוֹנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עַל־מִנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ:

ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כָּלֵנוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ הֶגְהָ:

י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים

שָׁנָה, וְרַהֲבָם, עָמַל וְאוֹן, כִּי גֹ חַיֵּשׁ וַנַּעֲפָה:

יא מִי יוֹדֵעַ עֵז אַפֶּךָ, וּכְיִרְאֲתְךָ עִבְרַתְךָ:

יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֵּן הוֹדַע, וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה:

יג שׁוֹבָה יְהוֹה עַד מָתִי, וְהִנַּחֵם עַל עִבְדֶיךָ:

יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ, וְגִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ:

טו שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה:

טז יִרְאֵה אֶל עִבְדֶיךָ פֶּעֶלְךָ, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם:

יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָה

עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה

- א הודו ליהוה קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו:
- ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו:
- ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי אדני:
- ד דרשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד:
- ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו:
- ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו:
- ז הוא יהוה אלהינו, בכל הארץ משפטיו:
- ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור:
- ט אשר פרת את אברהם, ושבועתו לישחק:
- י ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם:
- יא לאמר לך אתן את ארץ כנען, חבל נחלתכם:
- יב בהיותם מתי מספר, כמעט וגרים בה:
- יג ויתהלכו מגוי אל גוי, מממלכה אל עם אחר:
- יד לא הניח אדם לעשקם, ויוכח עליהם מלכים:
- טו אל תגעו במשיחי, ולנביאי אל תרעו:
- טז ויקרא רעב על הארץ, כל מטה לחם שבר:
- יז שלח לפניהם איש, לעבד נמפר יוסף:

- יח עֲנוּ בַכֶּבֶל רִגְלוֹ, בְּרִזָּל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
- יט עַד עַתָּה בֵּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ:
- כ שְׁלַח מַלְאָךְ וַיְתִירֶהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחֲהוּ:
- כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ:
- כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲפִים:
- כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם:
- כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמֶהוּ מִצְרָיו:
- כה הִפְדָּ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהַתְנַבֵּל בַּעֲבָדָיו:
- כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֶבְדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:
- כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרַי אֶתּוֹתַי, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
- כח שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:
- כט הִפְדָּ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיִּמַּת אֶת דִּגְתָּם:
- ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכִּיהֶם:
- לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם:
- לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד, אִישׁ לַהֲבוֹת בְּאֲרָצָם:
- לג וַיִּדְּ גִפְנִים וּתְאֵנֹתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם:
- לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶפֶה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסָּפֵר:
- לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:

- לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכֹל אוֹנִם:
- לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטֵי כּוֹשֵׁל:
- לח שָׁמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פְּחָדִים עֲלֵיהֶם:
- לט פָּרַשׁ עֵגֹן לְמִסְדָּה, וַאֲשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה:
- מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ, וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם:
- מא פָּתַח צוֹר וַיִּזְוֹבוּ מוֹם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֶהָר:
- מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ:
- מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת בְּחִירוֹ:
- מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ:
- מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז

- א עַל נִהְרוֹת בְּכֹל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ, בּוֹכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:
- ב עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינּוּ בְּנִדְוֵיתֵינוּ:
- ג כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַרֵּי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה,
שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן:
- ד אִיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדַמַּת יִכָּר:
- ה אִם אֲשַׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי:

י תִּדְבֹק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵּי אִם לֹא אֶזְכְּרֶנּוּ, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת
 יְרוּשָׁלַיִם, עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתַי:

י זָכַר יְהוָה לְבַנְיָ אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֹמְרִים עָרוֹ
 עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ:

ח בַּת בְּבַל הַשְׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁישַׁלְמָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ
 שְׁנַמְלֶתָ לָנוּ:

ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִזוּ וְנִפְץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסֹּלַע:

ק

א הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עִזּוֹ:

ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ:

ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:

ד הַלְלוּהוּ בְּתֶנֶף וּמְחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְבִּים:

ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:

ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ, יַגֵּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל: וְהַשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה, מְעוֹזִים בְּעַת צָרָה: וְעִזָּרִים יְהוָה
 וַיַּפְלְטֵם, וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

אחר־כֵּן טוב לומר תפלה זו, יסדה מורנו רבי נתן זצוק"ל:

אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוּדַי, יַעֲרֹב עֲלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי
אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר, בְּנִבְלַת עֵשׂוֹר וְזָמְרוּ לוֹ:
אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִבְלַת עֵשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: עָלֵי עֵשׂוֹר וְעָלֵי
נִבְלָה, עָלֵי הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שָׁמַחֲתָנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זְמֵרָה, עֲזַרְנִי וְחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסִדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, שְׁאוּכָה
לְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא וּלְגַלּוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שְׁנֵאמַר בְּהֵם סֵפֶר
תְּהִלִּים. וּבִזְכוֹת אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה כְּפִיטָל תְּהִלִּים שְׁאִמְרָתִי לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד
עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה, שְׁנֵאמַר בְּהֵם סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהֵם: אֲשִׁרֵי, בְּרִכָּה,
מִשְׁפִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ, נְגוּן, תְּפִלָּה, הוֹדָאָה, מְזֻמּוֹר, הַלְלוּיָהּ. בִּזְכוֹת
הַמְּזֻמָּרִים וּבִזְכוֹת הַפְּסוּקִים וּבִזְכוֹת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתוֹתֵיהֶם וְנִקְדוּתֵיהֶם
וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׂמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֵם מְרֵאשֵׁי תְבוּת וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, וּבִזְכוֹת
דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הָעֲשָׂרָה צַדִּיקִים, שִׁיֶּסְדוּ סֵפֶר תְּהִלִּים
וּבִזְכוֹת הַצַּדִּיק יֵסוּד עוֹלָם, נֶחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רִבְנוּ נַחְמָן בֶּן פִּינְאָה,
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֲשֶׁר גָּלָה וְתָקַן לֹאֲמַר אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה כְּפִיטָל תְּהִלִּים
בְּשִׁבְלֵי תָקוּן הַבְּרִית, וּבִזְכוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּים, תִּזְכְּנִי
וְתַחַנְּנִי, שְׁאוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהוֹצִיא כָּל הַטְּפוֹת קָרִי, שִׁיֶּצְאוּ מִמֶּנִּי
לְבַטְלָה, בֵּין בְּשׁוּגֵג בֵּין בְּמֻזֵּד, בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרִצּוֹן, (אם יאמר חס ושלום כשביל
מקרה שנודמן לו באותו הלילה, יאמר: ובפרט כל הטפות שיצאו ממני בלילה זה על ידי מקרה לילה,
שקרה לי בעוונותי הרבים) בְּלֵאם אֲזַכְּרָה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲמִלְתֶּךָ הַגְּדוֹלָה
וּבְכַחַךְ הַגְּדוֹל, לְהוֹצִיאָם מִהַקְּלָפוֹת וּמִהַסְּמִרִין אַחֲרָנִי, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְּפְּזְרוּ וְנִפְּצוּ וְנִדְּחוּ לְשָׁם, וְאֵל יָדָח מִמֶּךָ נְדָח. וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר
וְתַהַרְגַּ וְתַעַקֵּר וְתַכְּלֶה וְתַבְטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַרוּחִין וְשִׁדִּין וְלִילִין,
שֶׁנַּעֲשׂוּ וְנִבְרְאוּ וְנוֹצְרוּ עַל יְדֵי אֱלֹהֵי הַטְּפוֹת, שִׁיֶּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבַטְלָה, וְתַסִּיר

מהם חיותם, ותוציא ותגול מהם החיות דקדשה, וכל הניצוצות
הקדושים שבלעו.

רבנו של עולם, אל חי וקים, חי החיים, מלא רחמים, הדין את כל
העולם לכף זכות תמיד, החפץ חסד ומרבה להיטיב. אבי אבי,
גואלי ופודי. ידעתי יהוה ידעתי, כי אני בעצמי החיב והפושע אפלו
בהמקרות שנודמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את המחשבה כלה
והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי טמאה בלילה, ועל ידי זה קלקלתי מה
שקלקלתי, וגרמתי מה שגרמתי, ושחתי מה ששחתי. אוי אוי,
אזיה על נפשי, אוי לנפשי, כי גמלתי לי רעה. מה אמר, מה אדבר, מה
אצטדק. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. האלהים מצא את עוני. הנני
לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בושה וכלמה, מלא טנופים
ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו
עצם הרחמנות שיש עלי, כי רע ומר, כי נגע עד הנפש, מר לי מאד, אבי
שבשמים; מר לי מאד, רבון כל העולמים. ראה אנחתי ואנקתי, כי נפשי
מרה לי מאד, עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות מעצם מרירות
נפשי, אשר עד גברי שמים יגיע, כי קצתי בחיי, למה לי חיים באלה,
חיים מרים ומרורים מפנות. את קבעת בוס התרעלה שתית, מצית,
נפשי.

רבנו של עולם, אתה לבד ידעת רבוי ועצם הפגמים הגדולים,
העצומים והנוראים, שנעשים על ידי זה בכל העולמות, ועתה
איך אוכל לתקן זאת ובמה יזכה נער כמוני לתקן את אשר שחתי. אך
אף על פי כן ידעתי, ואני מאמין באמונה שלמה, כי אין שום יאוש
בעולם כלה, ועדין יש לי תקוה, ועדין לא אבדה תוחלתי מיהוה, כי
חסדי יהוה בי לא תמנו, כי לא כלו רחמיו.

על־כֵּן באתי לפָּנֵד יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב, אלהי כל הצדיקים והחסידים האמתיים ואלהי כל ישראל, אלהי הראשונים והאחרונים, שתרחם עלי ותעשה את אשר בחקך אלד ואת משפטיך אשמר, ותכף את יצרי להשתעבד לך, ותגער בהיצר הרע ותגרשו ממני מעתה ועד עולם, ותשמרני ותצילני ותפלטני מעתה מכל מיני הרהורים רעים ומפחשבות רעות ומפגם הראות ומפגם הדבור, ותצילנו מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם במחשבה, דבור ומעשה, ותהיה עמי תמיד ותשמרני ותצילני ממקרה, בין ביום ובין בלילה, מעתה ועד עולם.

אבינו, מלך אל חי וקיים, גואל חוק. שפחתי אליך כפי. הצל הצל, הושיעה הושיעה, הצל לקוחים לפנות, הצל נרדף וחיב כמוני, הצילני מן השאול תחתיות. תן לי תקנה ולא אבד, חס ושלום, פי מה בצע בדמי, ברדתי אל שחת, היוודך עפר, הציג אמתך. דלו עיני למרום, יהוה עשקה לי, ערבני, ערב עבדך לטוב, אל יעשקני ידים. פי אין לי שום פח אלא בפני, אין לי שום מנוס ומבטח, פי אם עליך לבד, על חסדיך העצומים לבד, על רחמיך הגדולים, על חמלתך האמתית, על חנינותיך הנצחיות ועל פח וזכות הצדיקים, ששמרו את הברית בתכלית השלמות, שאין שלמות אחריו, בהם תמכתי יתדותי, בהם אשען ואסמך, בזכותם וכחם אבטח ואקנה, פי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת. אהה יהוה, מלמני אהה יהוה, פדני! ראה מסכן כמוני טורף בלב ימים, תהום אל תהום קורא לקול צנוריה, כל משפריד וגליף עלי עברו. צוד צדוני בצפור, איבי חנם. צמתו בבור חיי, וידו אכן בי. צפו מים על ראשי, אמרתי נגזרתי. קראתי שמך, יהוה, מבור תחתיות; קראתי שמך, יהוה, מבור תחתיות.

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, מלא חסד חנם, מלא חנינות, מלא רחמנות, מלא טוב, מלא רצון. כבר קבלנו עלינו לקרא אליך תמיד, והנני מקים קבלתנו, והנני קורא אליך ממקום שפל כזה, ממקומות מגנים כאלה. ממעמקים קראתיך, יהוה, מעמקי עמקים, מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה. ואם בעוונותינו הרבים ירדנו למקום שירדנו, וירדנו עכשו בעקבות משיחא למקומות נמוכים ושפלים מאד מאד, שלא ירדו ישראל לתוכם מעולם, כמו שכתוב: ותרד פלאים, אין מנחם לה; אף על פי כן אין אנו מיאשים עצמנו, חס ושלום, בשום אופן בעולם כלל, כי כבר הבטחתנו להשיבנו ממצולות ים, כמו שכתוב: אמר אדני מבשן אשיב, אשיב ממצולות ים. וכתוב: ואף גם זאת, בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם.

רבונו של עולם, פתח פיה לאלם כמוני, ותשלח לי דבורים ממעון קדשך מן השמים, באופן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפנים אותך, שתקבל ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים את אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרת לי לפניך, כאלו אמרם דוד המלך, עליו השלום, בעצמו. ואף על פי שאיני יודע לבון שום פונה מהכונות העצומות והנוראות, שיש באלו העשרה מזמורים, יהי רצון מלפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהא חשוכה לפניך האמירה בפה לבד, כאלו השגתי וכונתי כל הסודות והכונות שיש בהם, ויהיו אמרי לרצון לפני אדון כל. והנני משליך יחי עליך, והנני מקשר עצמי לכל הצדיקים האמתיים שפדורנו ולכל הצדיקים האמתיים, שוכני עפר, קדושים אשר בארץ הקודש, ובפרט להצדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו אמן, ועל דעתם ועל פונתם אמרתי כל אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אופה לעורר ולגלות כל העשרה

מיני נגינה, שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד, הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם "אל אלהים" (כזה): אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים במקספר תפ"ה [ארבע מאות שמונים והמש], במקספר תהלי"ם, בכח אלו השמות תופני להוציא כל הטפות קרי לבטלה מבטן הקלפה שבלעם, אשר מספר שמה עם האותיות עולה תפ"ה, שהיא בקלפה כנגד קדשת ספר תהלים. ובכח אלו העשרה מזמורי תהלים תעורר השני השמות הקדושים "אל אלהים", ותהרג, ותשבר ותכניע, ותעקר ותכלה ותבטל את הקלפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה להפליט כל הטפות הקדושות מבטנה וקרבה, ותמחה שמה וזכרה מן העולם, ותקים מקרא שכתוב: חיל בלע ויקיאנו, מבטנו יורישנו אל. ותהרג כל הקלפות, שנבראו על ידי אלו הטפות, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה. וכל הניצוצות הקדושות שבלעו על ידי פגם חמא זה, פלם תוציאם, ותחזר ותקבצם בקדשה שנית, ותופנו לקבל עלינו על מלכות שמים באהבה תמיד, ונזכה לעסק כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים באמת ובלב שלם, באפן שנוזף לברא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאזלין ערטילאין על ידי עוונותינו הרבים על ידי פגם הטפות קרי, שיצאו ממני לבטלה.

רבונו של עולם, אמיץ כח, ורב אונים עשה מה שתעשה ברחמך הרבים באפן שנוזף לתקן פגם הפרית, פגם טפי המז, בין מה שפגמנו בזה בשוגג, בין במזיד, בין באנס, בין ברצון על הכל תמחל ותסלח לי, אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, ונזכה לתקן כל הפגמים בשלמות בתינו בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה (אם יחה על קברו יאמר זה: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, אשר אני

מכתת רגלי ומלטלתי עצמי במלטול הקשה בשביל לבוא הנה להשתפח על קבר הצדיק האמת הקדוש הנה אשר הבטיחנו בחיי הקדושים, לעמד בעזרתנו סלה תמיד, כשנבוא על קברו הקדוש ונתן פריטה לדדקה ונאמר אלו העשרה קפיטל תהלים. והנה עשיתי מה שמטל עלי, עשה מה שעליו. ומחל לי, וסלח לי, וכפר לי על כל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך ברמ"ח איברי ושם"ה גידי, במחשבה, דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר בחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה כלה, והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. הרב בפסני מעוני, ומחטאתי מהרני. תחטאני באזוב ואמרה, תכבסני, ומשלג אלבין. תשמעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות דבית. הסתר פניך מחטאי, וכל עונותי מחה. מחה פשעי למענד, כאמור: אנכי אנכי, הוא מוחה פשעיך למעני, וחפאתיך לא אפורה, ותמלא עלי ברחמים, ותהיה בעזרי תמיד בזכות וכח הצדיקים האמתיים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותתן לי פח להתגבר על יצרי ולכף ולשפר את תאוותי, ולא אפגם עוד מה שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה. אם און פעלתי לא אוסיף, כי כבר הבטחתנו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה להנצל להבא, ברחמיך האמתיים, מן היצר הרע וכת דילה. (אם יהיה על קברו הקדוש יאמר זה: ובפרט על מקום ציון הקדוש הזה, עזרני בזכות הצדיקים הנגזרים פה), ורחם עלי, ותן לי פח וגבורה מאתך, שאזכה להתגבר ולכבש את יצרי תמיד, עד שאזכה ברחמיך לגרשו ולסלקו ולבטלו מעלי לגמרי מעתה ועד עולם, כי כבר כלו ביגון חיי, ושגותי באנחה, כשל בעוני כחי, ועצמי עישו, עד אשר כשל פח הסבל.

רחם עלי, אבי, אב הרחמן, רחם עלי, שומע תפלה, חוס וחמל עלי, שומע צעקה, שומע אנחה, שומע אנקה, רחם רחם, הצל הצל,

הושיעה הושיעה, אל יפל דמי ארצה לפניך, אל תתן לשחת נפשי,
הצילני מדמים, אלהים, אלהי תשועתי. תרנן לשוני צדקתך. חוסה עלי,
כרב רחמיך, כרב חסדיך, יהמו נא מעיד וחנינותיך על גלוב נפש כמוני,
על נרדף כמוני, על מלכלך בחמאים כמוני, על חסר דעה, חסר עצה
כמוני, פי לך לבד עינינו תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, דלו עיני
לפרום, עוד נא, הושיעה נא, חוס וחמל נא עלי והושיעני לשוב אליך
בתשובה שלמה, באמת ובלב שלם, ואזכה להיות תמיד פרצונך הטוב
מעתה ועד עולם. כחסדך חייני, ואשמרה עדות פיך. לב מהור ברא לי
אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי.

ובכן, יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השמחה
והחירות, אשר לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שכתוב:
הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו. שתעזרני ברחמיך העצומים ותזכני
להיות בשמחה תמיד. משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האמללה
מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד, הסר ממני
יגון ואנחה, שמח נפש עבדך, כי אליך, יהוה, נפשי אשא. תודיעני ארח
חיים. שבע שמחות את פניך, נעימות בימינך נצח. השיבה לי ששון
ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. שבעני מטובך, ושמח נפשי בישועתך,
וטהר לבי לעבדך באמת. עורה כבודי, עורה הנבל וכנור, אעירה שחר.
זכנו לכל העשרה מיני נגינה דקדשה, שהם מכניעים ומתקנים פנים
הברית, פאמור: אכרך את יהוה אשר יעצני, אף לילות יפרוני כליותי.
לדוד משפיל, אשרי נשוי פשע פסוי חטאה. בית והון נחלת אבות,
ומיהוה אשה משפלת. יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמו, תפלה
לאל חיי. למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו. אזכרה נגינתי בלילה, עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. היאכל
תפל מבלי מלח, אם יש טעם בריר חלמות. פן תתן לאחרים הודך

וּשְׁנוֹתַיִךְ לֹא־כִזְרִי. וְלֹא אָמַר, אֵיךְ אֱלֹהֵי עֲשֵׂי הַנּוֹתָן זְמִירוֹת בְּלִילָה. שְׁקַר
 הַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אֲשֶׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תַתְּהַלֵּל. וְנֹאמַר: הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ
 אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עֵזוֹ. הַלְלוּהוּ בְּנִבְרוֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ,
 הַלְלוּהוּ בַתְּקַע שׁוֹפֵר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בַתָּף וּמְחוֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעַנְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כֹּל הַנְּשַׁמָּה
 תַּהֲלֵל יְהִי הַלְלוּיָהּ:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תְּקַע בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לַחֲרוּתֵנוּ, וְשֵׂא נִם לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ,
 וְקַרְבֵּי פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפֻצוֹתֵינוּ בְּנִים מִיִּרְפְּתֵי אֶרֶץ. וְקַבֵּץ
 נְדַחֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: וְקַיִם בְּנוֹ מְקַרֵּא שְׁפֹתוֹב: וְשֵׁב
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוֹתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ, וְשֵׁב וְקַבֵּץ מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפְיָצְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה. אִם יִהְיֶה נְדַחְךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבָּצְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ,
 וִירִשְׁתָּהּ וְהִיטִיבֶךָ, וְהִרְבֵּךְ מֵאֲבוֹתֶיךָ. וְנֹאמַר: נָא יְהוָה אֱלֹהִים, מְקַבֵּץ
 נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹד אֶקַּבֵּץ עָלָי לְנִקְבָּצָיו. וְנֹאמַר: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה, נְדַחֵי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס. וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלוֹנוֹ, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ,
 וְתִבְנֶה אֶת בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֶרְתֵּנוּ, וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם
 בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. כְּמוֹ שְׁפֹתוֹב: וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשׁוּבוּ, וּבָאוּ צִיּוֹן
 בְּרָנָה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים, שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂגוּ, וְנָסוּ יְגוֹן וְאַנְחָה.
 וְנֹאמַר: כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ, וּבְשִׁלּוֹם תּוּבְלוּ, הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת יִפְצְחוּ
 לְפָנֶיכֶם רְנָה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף. וְנֹאמַר: כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן, נַחֵם
 כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ, וְיִשֶּׁם מִדְּבָרָה כְּעֵדָן וְעֶרְבֹתָהּ כְּגֹן יְהוָה, שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה
 יִמְצֵא בָהּ, תּוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה. שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָיִ
 לֵב. אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שִׂמְחָה. שִׁמְחוּ צְדִיקִים בִּיהוָה, וְהוֹדוּ
 לְזִכְרֵ קִדְשׁוֹ. אֲמֹן נִצַּח סֵלָה וְעַד.